

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΩ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ



ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

2004

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐλογία

Τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου θ'

Πρόλογος

Ἀρχιμανδρίτου Πέτρου,

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου ια'

Τυπικὸν ι'

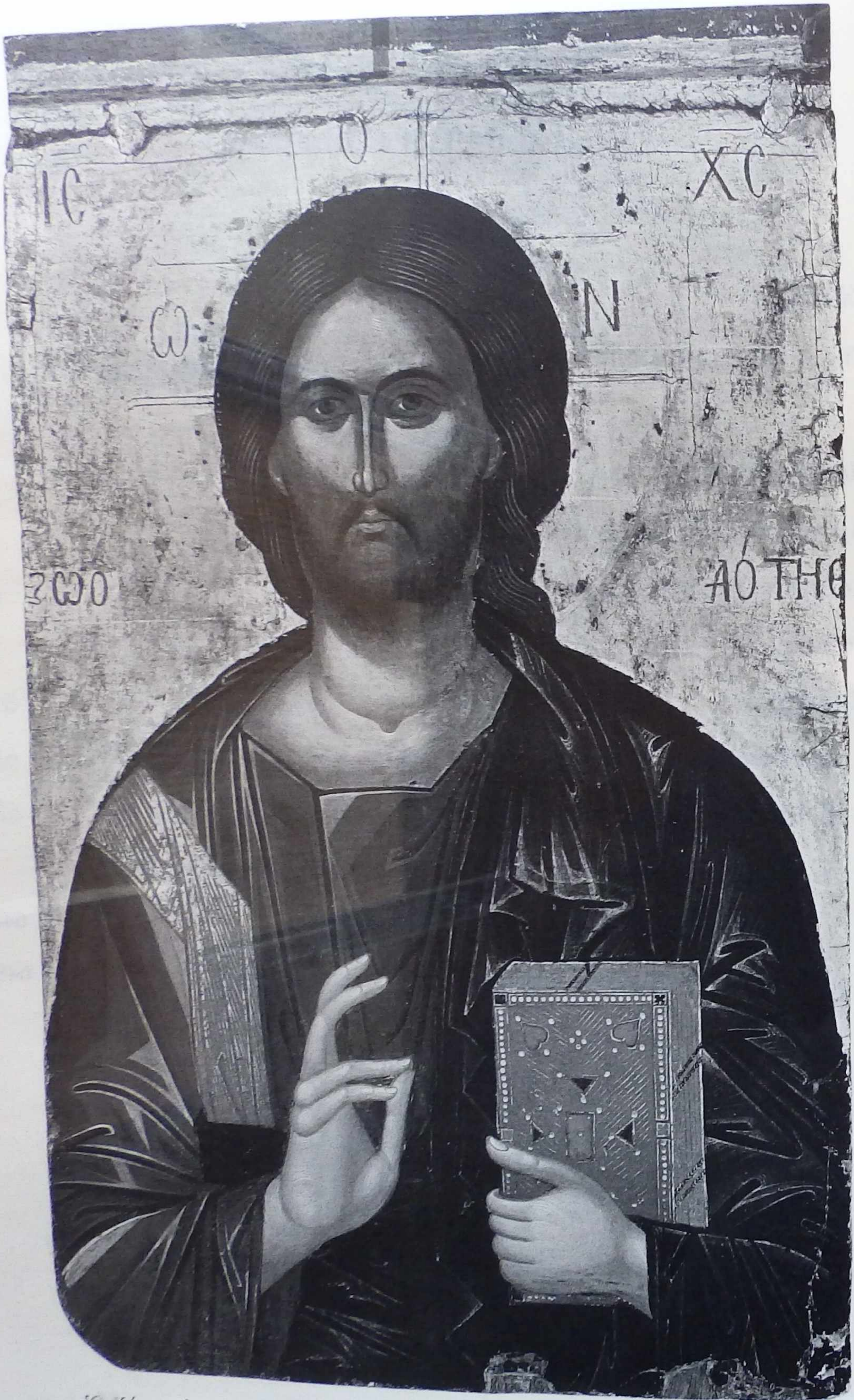
Ἐπίμετρον 613

α. Γενικαὶ Περιπτώσεις 615

β. Εἰδικαὶ Περιπτώσεις κατὰ μῆνα 621

γ. Πίναξ ἐμφαίνων εἰς ποίας Ἀγρυπνίας καὶ ἑορταζομένους Ἁγίους
κρούομεν τὰς βαρέας καὶ εἰς πόσας στάσεις 646

Ἑρμηνεῖα λέξεων τινῶν καὶ νοημάτων 649



Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, φορητὴ εἰκὼν Τέμπλου Καθολικοῦ, 16ος αἰ.

† ΠΡΑΟ Δ' ΕΣΤΙΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ
 ΑΓΙΑΣ ΟΡΗΣ ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ἐοσιώτατοι ὁ τε Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης κύριος Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς, Βασιλικῆς, Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἶη τῇ ὑμῶν Ἐοσιότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἀρχαία καὶ σοφὴ ἀρχὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τυγχάνει ἡ ἀπαίτησις: «Τὰ τῶν Πατέρων κρατεῖτω». Αὕτη καλύπτει οὐχὶ μόνον τὸν χῶρον τοῦ δόγματος καὶ τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν γένει κατὰ Θεὸν ζωῆς καὶ πολιτείας, ἀλλὰ καὶ τὰ Τυπικὰ τῆς λατρείας ἡμῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς βασικῆς Παυλείου ἀρχῆς «πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω» (Α' Κορ. 14,10).

Οἱ Πατέρες ἔδωκαν ἀνεκάθεν τὴν πρέπουσαν σημασίαν εἰς τὰ Τυπικὰ, τόσον τῆς ἐν τῷ κόσμῳ λογικῆς λατρείας, ὅσον καὶ τῆς ἐν τοῖς Ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ Σκήτεσιν. Ἰδιαιτέρως οἱ ἀοίδιμοι Κτίτορες τῶν θεοσώστων Μοναστηρίων, ἐν οἷς καὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν θεοφιλῆ ἡγουμενίαν καὶ πατρικὴν προστασίαν Ἁγιορειτικὸν Κοινόβιον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ἐφιλοτιμήθησαν νὰ θέσουν ἀσφαλῆ θεμέλια εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν τῶν Μονῶν αὐτῶν, καταρτίζοντες τὰ κατάλληλα Τυπικὰ, τὰ ὅποια οἱ διάδοχοι αὐτῶν ὀφείλουν νὰ τηροῦν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, οὔτε νεωτερίζοντες, οὔτε καθ' οἷονδὴποτε τρόπον ὑπερορῶντες αὐτῶν.

Χαρᾶς, ὅθεν, καὶ ἀγαλλιᾶσεως πολλῆς πρόξενος ἐγένετο ἡμῖν ἡ ὑμετέρα ἀπὸ 5' τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἱεροσφράγιστος μοναστηριακὴ ἐπιστολή, δι' ἧς ἀγγέλλετε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐπὶ θύραις ἐπανέκδοσιν τοῦ «Τυπικοῦ» τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς, Βασιλικῆς, Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ἐφ' ἣ καὶ συγχαίρομεν ὑμῖν πατρικῶς καὶ ὀλοθύμως καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἔκδοσις αὕτη ἀναρῶσις τὸ γενικώτερον ἐκκλησιαστικὸν ἐνδιαφέρον περὶ τὴν τήρησιν τῶν πατρῶων θεσπισμάτων.

Εὐλογοῦμεν, τοίνυν, ὀλοκαρδίως τὴν ἔκδοσιν ταύτην καὶ δεόμεθα τοῦ Κυρίου Παντοκράτορος ὅπως, διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Κτιτόρων καὶ Προστατῶν τῆς Ἱερᾶς ὑμῶν Μονῆς καὶ τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Νήφωνος, τελειώσητε ἅπαντες ἐπιτυχῶς τὸ ψυχοκαθάρισον καὶ σωτήριον καὶ θεοποιῶν ἔργον τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος, πρὸς κοινὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας στρατευομένης καὶ θριαμβευούσης καὶ δόξαν Θεοῦ.

βγ' Ὀκτωβρίου κ'

Ἐπισημειωθῆναι
 ἵνα διαβῆτε
 δικάουρος εἰς θεὸν εὐχέμεθα β.



Ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, έφέστιος εικών του Καθολικού, 16ος αϊ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

«Ὁ πάλαι τῷ Μωσῆ συλλαλήσας ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ» Κύριος, ὡς ὁράται εἰς τὸ Βιβλίον τῆς Ἐξόδου, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν σὺν ταῖς ἄλλαις Ἐντολαῖς Αὐτοῦ, διά τάξεις νομικάς, τύπους καὶ κανόνας τελετουργικοὺς ἀρμοδίους διὰ τὴν λατρείαν τοῦ «Θεοῦ Ἰσραήλ». Ὑστερον ὁ σαρκωθείς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ «ὁ τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς» (Ἐβρ. 8, 2) ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς «οὐ κατέλυσεν ἀλλ' ἐπλήρωσε» πάντα τὰ νομικὰ προστάγματα. Παρακληθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅπως διδάξῃ αὐτοὺς τρόπον καὶ «τύπον» προσευχῆς «καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Λκ. 11, 1), παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ δι' αὐτῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν «Κυριακὴν προσευχήν», ἥτοι τὸ «Πάτερ ἡμῶν». Πολλάκις ἐπίσης παρήγγελλεν εἰς αὐτοὺς πλεῖστα ὅσα περὶ προσευχῆς, ποτὲ λέγων «ἀγρυπνεῖτε ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι» (Λκ. 21, 36), ποτὲ λέγων «γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν» (Μτ. 26, 41), «Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε» (Μτ. 6, 7), «οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἔμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Μτ. 18, 20). Πρὸς τούτοις δὲ διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος εἴτε προέτρεπεν εἴτε ἐδίδασκεν περὶ προσευχῆς ὡς ἡ Γραφὴ ἀναφέρει: «Καὶ πρωτὶ ἔννυχα ... ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσηύχετο» (Μρκ. 1, 35). Προσευχὴν καὶ εὐχαριστίαν ἐποίει ὁσάκις συνήσθιε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἐξαιρέτως ἐν τῇ ἐσπέρᾳ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου ἐν ᾧ καὶ τὸ μέγα μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας παρέδωκεν εἰς αὐτούς. Ἀλλὰ καὶ οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι πολλὰς εἰς ἡμᾶς ἔδωκαν παραγγελίας καὶ ὁδηγίας σχετικὰς πρὸς τὴν προσευχὴν ὡς ὁ πρωτόθρονος Πέτρος λέγων «σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς» (Πτρ. Α' 4, 7) καὶ ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος «λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ» (Ἐφ. 5, 19) καὶ «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Θεσ. Α' 5, 17) καὶ ἄλλας. Οἱ δὲ «τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θειότατοι Πατέρες» ὑπὸ τοῦ Αὐτοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ ἐμπνεόμενοι Πνεύματος, τοῦ αἰεὶ διδάσκοντος τοὺς πιστοὺς «πῶς δὴ καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι» κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ «τύπους» καὶ «τάξεις», εὐχὰς καὶ ἀκολουθίας, ὅπως δι' αὐτῶν λατρεύεται ὁ ἐν Τριάδι Θεός, τιμῶνται οἱ Ἅγιοι Αὐτοῦ καὶ ἐξαιρέτως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Εἰδικῶς δὲ ὁ αὐτὸς Μέγας Βασίλειος κατέγραψε τάξεις λατρευτικὰς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους κανόνας καὶ ὅρους, θέτων οὕτω τὰς βάσεις τῆς ἐν γένει κοινοβιακῆς ζωῆς τῶν μοναχῶν εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὅροι κατὰ πλάτος».

Μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Λαύρα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐγεννήθη τὸ περιβόητον «Σαββαϊτικὸν Τυπικόν», τὸ ὁποῖον οὐσιαστικῶς ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴν διαθήκην τοῦ Ἁγίου πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καταγραφεῖσαν ἐν ἔτει 533. Αὐτὸ γενικῶς ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῶν κατὰ τόπους Μοναστηριακῶν τυπικῶν, ὡς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῶν τοῦ Στουδίου, Παντοκράτορος, Εὐεργέτιδος, καθὼς καὶ τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῆς Μονῆς Πάτμου καὶ ἄλλων, ὡς καὶ τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ Κοινοβίου. Τὰ προαναφερθέντα Τυπικὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα συνήθως ἦσαν παρακαταθήκη καὶ πολλάκις ἰδιόγραφος τῶν κτιτόρων τῶν ὡς ἄνω ἱερῶν Μοναστηρίων καὶ ὠνομάζοντο «Τυπικαὶ διατάξεις» ἢ «Ὑποτυπώσεις» ἢ «Κτιτορικὰ Τυπικὰ», περιέχοντα σαφεῖς ὁδηγίας διὰ τὸ τελετουργικὸν τυπικόν, ἀλλὰ καὶ κανόνας διαφόρους ρυθμίζοντας τὴν κοινοβιακὴν ζωὴν τῶν μοναχῶν.

Τὰ Τυπικὰ ταῦτα εἰσὶ καρπὸς ἐν ταῦτῳ δὲ καὶ τεκμήριον τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς μερίμνης τῶν Ὁσίων κτιτόρων καὶ τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν ὑπὲρ τῶν εἰς αὐτοὺς ὑπὸ Θεοῦ ἀνατεθεισῶν ψυχῶν. Εἰς ἡμᾶς μὲν σήμερον, οἵτινες ἐσμὲν Καθηγούμενοι καὶ προεστῶτες τῶν αὐτῶν Μοναστηρίων καὶ ἔχοντες τὴν αὐτὴν εὐθύνην ὡς καὶ ἐκεῖνοι καὶ μὴ ὑφισταμένης ἀνάγκης δημιουργίας νέου Τυπικοῦ, ἐπαφίεται ἢ ἐν υἱικῇ εὐλαβείᾳ πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀναλόγῳ φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀγωνίᾳ διὰ τὰς εἰς ἡμᾶς παρὰ Κυρίου ἐμπειστευμένας ψυχάς, ἀκριβῆς τήρησις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν τυπικῶν τούτων «ἵνα μὴ τοῦ χρόνου ῥέοντος καὶ τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς ὑπομαραινομένης καὶ μειουμένης ἡρέμα, τῇ λήθῃ ἀμαυρωθέντα, παντελῶς γένηται ἐξίτηλα καὶ εἰς τὸ μὴ σχεδὸν ἐκχωρήσειεν» ὡς καὶ ὁ γραφεὺς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 625 χειρογράφου τυπικοῦ ἡμῶν ἱερομόναχος Ἰγνάτιος ὁ καλούμενος «Χρυσοχέρης» ἀναφέρει. Ἐπίσης ἵνα μὴ, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Νεῖλος ὁ τὸ τυπικὸν τῆς Μονῆς Μαχαιράδος καταγράψας, λογοδοτήσωμεν τῷ Θεῷ καὶ γενήσεται ἡμῖν τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰεζεκιὴλ ἀπειλούμενον: «υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν τέθηκά σε τῷ λαῷ μου. Εἰ μὲν ἴδης τὴν ῥομφαίαν ἀνερχομένην καὶ διαμαρτύρη αὐτῆς, ἀθῶος εἶ· εἰδ' οὐ, τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐκζητηθήσεται» (Ἰεζ. κεφ. λγ', στ. 6-8). Ἄγνωστον ὑπάρχει εἰς ἡμᾶς ἔάν ὁ θεῖος καὶ ἡγιασμένος κτίτωρ ἡμῶν καὶ πατὴρ Διονύσιος κατέλιπεν ἔγγραφον τυπικὴν διάταξιν πρὸ τῆς ὁσίας ἐκδημίας αὐτοῦ. Ἴσως ἀφῆκε, ἀλλὰ πιθανὸν ἀπωλέσθη κατὰ τὰς διαφόρους ἀντιξοότητας, ἃς διῆλθεν τὸ ἱερὸν ἡμῶν Μοναστήριον, ὡς ἡ γενομένη πυρκαϊὰ κατὰ τὸ ἔτος 1535. Πάντως εἰς τὰς ἀγίας αὐτοῦ εἰκόνας ἱστορεῖται συνήθως κρατῶν εἰλητάριον, ἐνθα ἀναγράφεται «Ἐν τῷ Κοινοβίῳ καθεζόμενος τῷ κανόνι ἀκολούθει». Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Νήφων Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ καὶ δεῦτερος κτίτωρ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς κατέλιπεν ἡμῖν τύπους καὶ κανόνας ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ: «Παρέδωκε δὲ ὁ μακάριος καὶ διεξοδικωτέρους κανόνας εἰς ταύτην τὴν Ἱερὰν

Μονὴν ἀπὸ ὅ,τι εἶχε τὸ πρότερον, οἱ ὁποῖοι κανόνες ὀνομάζονται ἀπὸ τοὺς ἑνασκουμένους ἐκεῖ πατέρας τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Νήφωνος, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ ἐπυρπολήθη τὸ Μοναστήριον, ἐκάησαν τὰ ἐκείνων χειρόγραφα μετὰ καὶ ἄλλων ἱερῶν καὶ ἐπισήμων κειμηλίων καὶ πολλῶν θαυμαστῶν καὶ ἐξαιρέτων βιβλίων». Καὶ ὡς ἀναγινώσκομεν εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ βίου αὐτοῦ, «ἐξόχως, τὰς παραδόσεις καὶ κανόνας τῶν θείων Πατέρων ἐδίδασκε πάντοτε νὰ φυλάττωσι».

Τὸ κείμενον τοῦ ἀνά χειρᾶς Τυπικοῦ (χρφ. 850) κατέγραψεν ὁ ἐκ Χρυσουπόλεως (Σκουτάρεως) τῆς Κωνσταντινουπόλεως μοναχὸς Δομέτιος ἐν ἔτει 1909. Οὗτος ἐβασίσθη εἰς τὰ πρὸ αὐτοῦ ἕξι χειρόγραφα Τυπικὰ τῆς Μονῆς καὶ εἰδικῶς εἰς αὐτὸ τοῦ Ἰγνατίου (ἔτους 1624), τὸ ὁποῖον πάλιν βασίζεται εἰς τὰ δύο εὕρισκόμενα ἐνταῦθα χειρόγραφα σαββαϊτικὰ Τυπικὰ τοῦ 16ου αἰῶνος. Εἰς τὰ Τυπικὰ ταῦτα τοῦ Ἁγίου Σάββα καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸ περιθώριον τῶν σελίδων αὐτῶν καταγράφονται καὶ προστίθενται διάφοροι τυπικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰδικῶς εἰς τὸ ἱερὸν ἡμῶν μοναστήριον. Ἀσφαλῶς τὸ κείμενον τοῦ παρόντος Τυπικοῦ ἀπαιτεῖ διὰ τὴν κατανόησιν αὐτοῦ ἐνίοτε γνῶσιν ἰδιαιτέραν τῶν Τυπικῶν καὶ πεῖραν εἰδικήν, διότι ἴσως ἐπιπολαίως διεξερχόμενον εὕρισκεται δυσνόητον καὶ πολλάκις ἀντιφάσκον. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης ἐκδόσεως παρατίθεται ἐν ἐπίμετρον, ἐνθα διασαφηνίζονται πολλαὶ περιπτώσεις καὶ ἀναφαίρονται αἱ κατὰ καιροὺς τροποποιήσεις, αἵτινες ἐγένοντο εἰς ὀρισμένας παλαιὰς τάξεις, οὐχὶ ἐπιπολαίως καὶ καταφρονητικῶς, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι τῆς προσαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὴν καθ' ἡμέραν πραγματικότητα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραδόσεως. Πρὸς τούτοις ἀκολουθεῖ ἐρμηνεῖα λέξεων καὶ ἰδιωματισμῶν ἁγιορειτικῶν ἢ διονυσιατικῶν καὶ παρατίθενται οἱ τίτλοι τῶν βιβλίων, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται αἱ Ἀναγνώσεις καὶ οἱ Λόγοι οἱ χρησιμοποιούμενοι καθ' ἐκάστην ἐν τῷ Ναῷ καὶ ἐν τῇ Τραπέζῃ, καθὼς καὶ βιογραφικὰ τινὰ στοιχεῖα τῶν ἱερῶν συγγραφέων αὐτῶν, χρησιμώτατα καὶ ἐμφαίνοντα τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν.

Βεβαίως εἰ καὶ τὸ Τυπικὸν τοῦτο ἀφορᾷ κυρίως εἰς τὰ Μοναστήρια, ὅμως κατάλληλον τυγχάνει καὶ διὰ τὰς Ἐνορίας, καθότι ἀφ' ἐνὸς ὑπάρχουν πολλαὶ περιπτώσεις αἵτινες σπανίως τοῦ ἔτους ἀπαντῶνται καὶ ἐνταῦθα δίδεται ἢ διὰ ταύτας σαφῆς ὁδηγία, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ὁσημέραι πολλαὶ ἐνοριακαὶ Ἐκκλησίαι φιλοτιμῶνται ὅπως δανείζωνται μοναστηριακὰς τάξεις πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς τελετουργικῆς τῶν ζωῆς, γεγονός τὸ ὁποῖον συγκινεῖ βαθέως καὶ τέρπει τὰς ψυχὰς τῶν φιλακολούθων πιστῶν.

Δίκαιον καὶ πρέπον ἐθεωρήσαμεν ὅπως τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν τοῦ Τυπικοῦ χρεωστικῶς ἀφιερῶσωμεν εἰς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ ἀλήστου μνήμης, πεφιλημένου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Γέροντος Χαραλάμπους Ἱερομονάχου, καθότι ἐκεῖνος ἐξέδωκε διὰ πρώτην φορὰν τύποις, τοῦτο σχεδὸν εὐθύς ὡς ἀνέλαβεν τὴν ἡγουμε-

νίαν καὶ ἐπιστάσιαν τοῦ Ἱεροῦ τούτου Κοινοβίου. Τὸ γεγονός τοῦτο καταδεικνύει τὴν πρὸς τὰς τάξεις τοῦ Ἁγιωνύμου ἡμῶν Τόπου ἀγάπην, ἀλλὰ καὶ τὴν σπουδὴν διὰ τὴν τήρησιν αὐτῶν, ὡς ἄλλωστε ὑπεσχέθη καὶ ἐν τῷ ἐνθρονησθηρίῳ λόγῳ αὐτοῦ. Στοιχοῦντες τῷ ἐκείνου παραδείγματι καὶ ἡμεῖς τὰ ἐλάχιστα τέκνα αὐτοῦ προβαίνομεν εἰς τὴν παροῦσαν ἐπανεκδοσιν αὐτοῦ, ἥτις φρονοῦμεν ὅτι καλύπτει μίαν ἀνάγκην καὶ ἱκανοποιεῖ αἶτημα πολλῶν ἀδελφῶν.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ ἀπὸ καρδίας τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν προσκυνητὸν ἡμῶν Αὐθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, ὅστις ἠγαθύνθη καὶ ἀνταπεκρίθη εἰς τὸ ταπεινὸν ἡμῶν αἶτημα, ὅπως ἀποστείλῃ τὸ ὠραῖον καὶ σεμνὸν κείμενον τῆς σεπτῆς πατριαρχικῆς εὐλογίας, προσδίδων εἰς τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἱερότητα, χάριν καὶ ἐπισημότητα ἰδιαιτέραν. Εὐχόμεθα ταπεινῶς καὶ υἱικῶς ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς φυλάττῃ Αὐτὸν εἰς ἔτη πολλὰ ζωῆς καὶ πολυτίμου Πατριαρχείας εἰς διαφύλαξιν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς τάξεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀγαθῶν ὧν ὑπῆρξε φύλαξ καὶ φρουρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνέκαθεν καὶ ἕως τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, γεγονός ὅπερ καθιστᾷ ὑπόχρεων υἱικῶς πρὸς αὐτὸ πάντα ὀρθόδοξον. Εὐχαριστοῦμεν ἐνταῦθα καὶ παντὶ τῷ συνεργήσαντι καὶ κοπιάσαντι εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν καὶ ταπεινῶς εὐχόμεθα ὅπως ὁ μισθὸς αὐτοῦ εἴη πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ὁ Τίμιος Πρόδρομος ὅστις ἐδίδαξε κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ «πῶς δεῖ προσεύχασθαι», αὐτὸς ὅστις καὶ καθ' ἑκάστην παρίσταται ἐνταῦθα καὶ συναυλίζεται ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, ἐδίδαξε καὶ διδάσκει ἀνὰ τοὺς αἰῶνας πάντας τοὺς ἐνασκουμένους φοιτητὰς αὐτοῦ τὴν τάξιν καὶ τὸν τύπον τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Ἐπίσης διδάσκει ἡμᾶς τὴν ἐν μετανοίᾳ, ἧς ὑπάρχει καθηγητῆς καὶ ἐν συντριβῇ καρδίας, ἐκζήτησιν τοῦ θείου ἐλέους. Καθικετεύομεν αὐτὸν ἐκ βάθους ψυχῆς, ὅπως μὴ ἐλλίπη ἐποπτεύειν ἡμᾶς καὶ τὴν ἱεράν αὐτοῦ Μάνδραν καὶ ἐνισχύῃ ὅπως «στῶμεν καὶ κρατῶμεν τὰς παραδόσεις», ἃς παρέδωκαν ἡμῖν εἴτε προφορικῶς εἴτε ἐγγράφως οἱ ἀπ' αἰῶνος πνευματικοὶ πατέρες ἡμῶν, οἱ πολυειδῶς εὐαρεστήσαντες αὐτῷ, ἵνα καὶ ἡμεῖς εὐλαβεῖα εὐλαβούμενοι ταύτας ὡς πατρικὴν κληρονομίαν καταλίπωμεν αὐτὰς εἰς τοὺς ἐπιγενομένους ἀδελφούς ἡμῶν ἐπὶ μεγίστη ὠφελείᾳ αὐτῶν καὶ εἰς Δόξαν τοῦ Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὗ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

*Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου
† Ἀρχιμανδρίτης Πέτρος καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ*



Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ἀντίβολον, 16ος αἰ.



Ἡ Θεοτόκος Βλαχερνίτισσα. Τοιχογραφία τοῦ Τυπικαριοῦ, 1546.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ἤτοι

Τυπιῆ διάταξις τῆς μαθ' ἡμᾶς
Ἱεραῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου· περὶ τῆς καθη-
μερινῆς ἀμολουδίας, τοῦ ἑσπερινῆ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας, κατὰ τὰς ἑορταστικὰς καὶ τὰς λοιπὰς ἑορ-
τάς τοῦ ὅλου ἔνιαυτου, μετὰ πασῶν τῶν περιπτώσεων
αὐτῶν.

“ Ἐν Ἐπιλησίοις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.”

καὶ,

“ Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.”

Ἐγράφη τῷ 1909^ω σωτηριῶ ἔτει

παρά τινος ἑλαχίστου μοναχοῦ Δομετίου Διονυσιάτου καταγομένου ἐκ τῆς Σκε-
τάρως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Αἱερῆται δὲ τῷ Τιμίῳ Προδρόμῳ καὶ
Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ τῷ προζάτῃ τῆς Ἱεραῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Μονῆς τοῦ
Ἁγίου Διονυσίου διὰ τὰ μένη ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Καθολικῆς τῆς Ἱεραῆς
τῆς ῥηδείσης Ἱ. Μονῆς τὴν ἔσσαν ἐν τῷ τῆς Τυπικαρίου· ὁ δεξιόσας ἀπο-
ξενῶσαι ἢ οἰκοδομηθῆναι τὸ παρὸν Τυπικὸν δὲ ἔχη ἀγλιόδικου τὸν Τιμί-
ον Προδρόμον καὶ Βαπτιστὴν Ἰωάννην

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

Λόγος πρὸς τοὺς καυτοάρχας τῶν ἐκκλησιῶν.

Σὺ δὲ νέον καυτοάρχα ὡς τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἔργου
καυτάρχου τῆς θείας λειτουργίας καὶ ὑμνωδίας, διεγερτῆς τῶν ψαλ-
μῶν, ἕματα, καθὼς διατέτακται σοὶ ἀποπτῆρῶν τὰ καρδίματτα,
τὰ ψιχηρὰ, συνείδησιν τῆρῶν ἐνὶ ἑαύτῳ. Νήφε καὶ ἀδελφέσχει, καὶ
δικαίῳ λόγῳ καὶ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας καὶ τὰς ἐπισημοὺς δέ-
ξαγε πρὸς ἕνατον τῶν ἀδελφῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὸδε ψάλλον, ἢ
ἢ ἀναγινώσκειν τὸδε, καὶ ἐν τῇ δε τὸδε. ἐπισηρῶν καὶ τὸ εὐφρον
καὶ τὸ εὐλαγον καὶ ταχύλαγον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ κ, τοὺς
παρατυγχάνοντας ἐπιξενουμένους ἀφελείσθαι. συναναλαμβανόμε-
νος ἑαυτὸν πάντα εὐσημότως καὶ ματὰ τὰξιν ποίει, ἵνα χορεύ-
σης ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ τῶν ἁγίων καὶ τῆς θῆς ἀδελφότητος, εἶπερ
ματαξιωθείης ἔχειν τοιαύτην ματάξασιν. εὐτόχως δὲ κ, ἀφύρτως
καὶ τὴν τῶν ψαλμῶν ψιχηρολογία ἐκτέλει, ὑποστηρίζων κ, ἐμβιβάζων,
κ, ἐπὶ λόγοις σφαιροῖς ἐπανορθῶν, κ, πρὸς ἐν μέγος πάντας διαπρα-
τῶν, ματὰ τὸν ἦχον τῆς ψαλμωδίας, μήτε ὑπερανάγων, μήτε ματὰ
ρίπτων, ἀλλὰ μεσότητι προσυπάγων. ἔγω γὰρ διδασκόμεθα ὑπὸ τῶν
πατέρων. δέημα ἔχων καὶ ἔργον ποιούμενος καὶ ἀποτυπωθέντα ψιχηρα
μαθίσματα ἐμαθεῖν τὴν ἀδελφότητα. μάττα τοῦ δυναμένου καὶ
προσιόντες σοὶ ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ, πηθύων τὸ τὰξιν, ὃ
παρὰ θεῶ σοὶ μεχάριται. ἵνα ἀκούσης τῆς εὐλογημένης ἐκείνης
φωτῆς. "εὐ δούξε ἀγαθὲ μαί τριζέ, ἐπὶ ὄλγα ἧς πιζὸς, ἐπὶ πολλῶν σὲ μα-
ταξήσω".

Μετὰ ματανύξεως κ, προσοχῆς πολλῆς δεῖ τὰς ψαλμωδίας προσάγειν τῶ
τῶν κρυπτῶν ἐφόρω θεῶ, κ, μὴ ἀτάκτοις χρῆσθαι βοαῖς, κ, τὴν φύσιν πρὸς
κραυγὴν ἐμβιβάσθαι. εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τὸς υἱὸς Ἰσραὴλ, τὸ γ. εἰδὼξε λόγιον.

ἀλλὰ μηδὲ τὴν ψαλμῶν ἀνοσίμωτον, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως μὴ ὄν ἀρμόδιον. 3.

Ἄει μὲν καὶ ἐν πάσιν καλὸν ἢ εὐταξία κατὰ τὸν Θεῖον Ἀπόστολον, φάσιμοντα· Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω· διαφορόντως δὲ ταύτην ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς αἰουλαθίας διατηρεῖσθαι ἐπάναγκαι· ὡς τὸ θορυβῶδες ἐν μέσσοι ποιεῖσθαι καὶ τὰς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ ἐπιτελουμένας εὐαγγελιασευχὰς τε καὶ ψαλμωδίας εἰρηνικὰς τε καὶ ἀταράχους πρὸς αὐτὸν ἀναπέμπεσθαι παρασκευάζουσαν. Τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ἄλλωσθε οἶμαι κατορθωθεῖη, εἰμὴ ἐπὶ καὶ τῷ αὐτῷ καινότητι, οἱ τῆς ἐκκλησιαστικῆς αἰουλουθίας ἐπιμελητὰς ἐπόμενοι φαίνοιντο· ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸ δομοῦν αὐτῷ ἕνατος τὰ τοιαῦτα δεξάγειεν· ἡ συμφωνία δὲ πάντα ἐν τούτοις οὐκ ἂν ἐτέρως συντηρηθεῖη, εἰμὴ πρὸς τῷ ἀνωθεν παρὰ τῶν πατέρων παραδεδωμένῳ τύπῳ, καὶ τὰ ἐξ ἀγράφου παραδόσεως, διακρινόμενα ἔδη, διὰ βραχέων ἐγχαράχθειη· Μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ, καὶ τὸ παρὰ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας Λαύρας, τοπιμὸν λεγόμενον· τὰ ἰδιωτῶς ἐν αὐτῇ ἀνωθεν παρὰ τῶν παλαιῶν παραδοθέντων ἔδη ἐγγράφῳ περιέχον· ἵνα μὴ τοῦ χρόνου ρέοντος, καὶ τῆς περὶ τὰ μαζὰ σωουθῆς ὑπομαραινόμενης, καὶ μειωμένης ἡρέμα, τῆς γήθη ἀμαυρωθέντα, παντελῶς γένηται ἐξίτητα, καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν σχεδὸν ἐκχωρήσεν. Ὅπερ καὶ αὐτὸς ὑφορώμενος, τὰ μέχρις ἡμῶν ἐν παραδόσεσιν τῶν παλαιότερων κειρατημῶτα ἔδη τινὰ, μετὰ καὶ τῶν τοῦ μαδοχμοῦ καὶ παλαιῶν τοπιμῶ ἐν συντόμῳ ἐρμηνειῶν, ἐγγράφῳ τοῖς καθ' ἡμᾶς παραδύναται πειράσομαι· ἀρξώμεθα δ' ἐνγεῦθεν, ὅθεν καὶ ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ κύριος ἀρχεται.

4 Περὶ τοῦ πότε γίνεται ἡ ἐναρξίς τῆς ἀμοχουθίας τῶ ὄρθρου,
κὶ τοῦ ἔσπερινῶ, ἐν τοῖς τέσσαρσι καιροῖς τοῦ ὄχου ἐνιαυτοῦ.

Ἀρχόμεθα οὖν οὕτως.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ἕως τῆς πρώ-
της τοῦ Δεκεμβρίου, περὶ ὥραν ζ' τῆς νυκτός γίνεται ὁ εὐλογητός.

Ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης τοῦ Δεκεμβρίου ἕως τῆς α'. ἡμέρας
τῆς ἀγίας κὶ μεγάλης Τεσσαραμοσῆς, περὶ ὥραν ζ' κὶ ἡμίσειαν.

Ἐνεῦθεν καὶ ἐφεξῆς ἕως τῆς α'. τοῦ Μαΐου μηνός περὶ ὥραν ζ' ^{ἡν}

Ἀπὸ ταύτης δὲ ἕως τῆς πρώτης τοῦ Σεπτεμβρίου, περὶ ὥρα
ζ' καὶ ἡμίσειαν.

Ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἀμοχουθίας τοῦ ὄρθρου Κατῶν,
τὸ μὲν θέρος διαρκεῖ ὥραν μίαν, τὸν δὲ χειμῶνα μίαν κὶ 1/2.

Εἶτα μετὰ τὴν ἀμοχουθίαν τοῦ ὄρθρου, γινομένης διαμοσπῆς,
ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἀμοχουθεῖ ἡ λειτουργία καὶ εἰς τὸ Τέ-
δος ταύτης εἰ ἐστὶ δυσφαγία, ψάλλεται ἡ παράμυθσις τῆς Θεοτόκου, ἢ
τοῦ Προδρόμου, ἢ ὁ ἀγιασμός, κατὰ τὴν τυχοῦσαν ἡμέραν. Εἰ
δ' ἐστὶν ἐννάτη, τὸ μὲν θέρος ψάλλεται ἡ παράμυθσις περὶ ὥραν ε'.
τῆς ἡμέρας, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ ὥραν ε' κὶ ἡμίσειαν.

Περὶ τῆς ἀμοχουθίας τοῦ ἔσπερινου.

Ἐν δὲ τῷ ἔσπερινῷ, σημαίνει περὶ ὥραν ἐννάτην κὶ ἡμίσει-
αν, ἐξαίρουμένων τῶν ἑορτασίμων ἡμερῶν. εἰ δὲ καὶ ὁ ψάλλεται τὸ
θεοτομᾶριον, παρέρχεται ὀλίγον τι τῆς διατεταγμένης ὥρας.

Ἐν σαββάτῳ ἔσπερας, σημαίνῃ πάντοτε περὶ ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέ-
ρας παρευγὸς ὅταν ὑπάρχει ἀγρυπνία.

Ἐν δὲ τοῖς μικροῖς ἔσπερινοῖς τῶν ἀγρυπνιῶν, σημαίνῃ περὶ ὥραν ε' ^{ἡν}
πρὸ πεντάτης. εἰ δὲ κὶ ὁ ψάλλεται τὸ θεοτομᾶριον, περὶ ὥραν δεκάτην. εἰ ἐ-

Περὶ τῆς τοῦ ἤχου ἐναλλαγῆς.

Δεῖ και' τοῦτο εἰδέναι, ὅτι κατὰ μίαν εὐάτην τῶν ἤχων περιόδον, γίνεται ἐναλλαγή τῆς τάξεως τῶν ἤχων ἐν τοῖς χοροῖς. ἤγουν ὁ χορὸς ὁ ἔχων τὴν ἐναρξιν τῆς ἀμοιουδίας, τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας, κατὰ τὸν πλ. δ. ἤχον, αὐτὸς και' τῷ ἐρχομένῳ σαββάτῳ ἑσπέρας, κατὰ τὸν α. ἤχον λαμβάνει τὴν ἐναρξιν τῆς ἀμοιουδίας. Και' πάλιν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐτέραν τοῦ ἤχου περίοδον, ὁ ἕτερος χορὸς, ποιεῖ ὁμοίως. καὶ τοῦτο γίνεται δι' ὄρου τοῦ ἐνιαυτοῦ, μέχρι τῆς ε' Κυριακῆς τῶν ἀγίων νηστειῶν. Σημειωτέον καὶ τοῦτο ὅτι πάντοτε τῆ Κυριακῆ τοῦ Τριώδου καὶ Φαρισαίς, ἐν τῇ ἀρχομένῳ τοῦ Τριώδου, ἡ ἐναρξίς ἐστὶ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ. Τῆ δὲ πέμτη Κυριακῆ τῶν νηστειῶν, πάντοτε τοῦ δεξιῦ. Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων πάντοτε τῶ ἀριστερῶ. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ὁ πλ. δ. ἤχος φάλλεσθαι κατὰ τ' ἐ' Κυριακῆν τῶν νηστειῶν, ὅπερ λαγχάνει, ὅταν ἀρξώμεθα τὸ Τριώδον κατὰ τὸν αὐτὸν ἤχον. Ἀλλ' οὖν διὰ τὸ σχολάζειν τὴν οὐδῆ ἡχον τῆ παρασκευῆ τῶν Βαίων, καὶ λαμβάνειν ἑτέραν τάξιν τὰς ἑορτὰς, τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων ἐξάπαντος τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ ἐστὶν ἡ ἐναρξίς. Τῆ δὲ λαμπρᾷ ἀμολούθως τὰ πρωτεῖα ἔχει ὁ δεξιός. ὁ μὲν δὲ ἀλλὰ και' τῆ καινῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ. Τῆ δὲ Κυριακῆ τῶν ἀγίων πάντων, καὶ τῆ ἐπερχομένη Κυριακῆ, πάλιν ὁ ἀριστερός, καὶ ὅτως ἐν εὐάτῃ τῶν ἤχων περιόδῳ ἀμοίβεται ἡ τάξις κατὰ τὸν α. ἤχον ὡς εἴρηται, μέχρι τῆς ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Αἱ δὲ ἀγρυπνίαι καὶ ἑορταὶ αἱ γινόμεναι εἰς τὰς τόσας και' τόσας τῶ μηνός, ἤγουν τῶν Χριστουγέννων τῶν Φώτων, τοῦ Προδρόμου καὶ αἱ λοιπαί, ποτὲ μὲν λαγχάνουσι ἐν τῷ δεξιῷ χορῷ, ποτὲ δὲ ἐν τῷ ἀριστερῷ, καὶ ἐν οἷῳ χορῷ τύχωσι,

ἐν εὐείῳ καὶ ἡ ἔναρξις γίνεται. Ἐν δὲ τῇ γενηθῆσιν τοῦ Τιμίου Προδράμου, τοῦ δεξιοῦ ἐξὶν τὸ πρωτεῖον, εἰ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ λαγχάνει. Τῇ δὲ ἐρχομένῃ κυριακῇ, τῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν, πάλιν ἐξισάζει ἡ τάξις εἰς τὸν ἴδιον τόπον. ὅθεν ὁ ἔχων τὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀμοιβῆς, ὀφείλει προσέχειν μαζῶς, ἵνα μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ τοιαῦτα, κατὰ τὴν προσήμουσαν τάξιν διεξάγηται καὶ οἰοιομεῖται. μήπως ἐν καταφρονησέως καὶ ἀπροσεξίας, συμβῆ ταραχὴν τινα καὶ σύγχυσιν ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ψαλμοῖς γίνεσθαι. ὅπερ ὄσην ὀφείλει τὴν ψυχικὴν βλάβην, οἱ τῶν τοιούτων ἐπιζηήμονες ἴσασι.

Περὶ τοῦ πότε σχοιάζειν τὸ βραβεῖον.

Τὸ βραβεῖον σχοιάζει τῇ πρώτῃ ἑβδομαδί τῆς αἰτίας Τεσσαρακοστῆς. Ἐπι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ σαββάτου τοῦ αἰγίου Λαζάρου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ. ὁμοίως καὶ τὸ δωδεκαήμερον τῶν Χριστογέννων. ἐν δὲ ταῖς εἰρημέναις ταύταις ἡμέραις, οὐδὲ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων γίνονται. εἰάν δὲ τύχη αἰγίου μνήμη ἔχοντος εἰκόνα ποιῶμεν Κόρυμβον, διὰ τὸν ἑορταζόμενον αἰγίον.

Ἐν ποίαις ἡμέραις ἀναγινώσκειται ἡ Κατήχησις[⊕]

Τῆς Αἰγίου Θεοδώρου τοῦ Στραδίτου παρὰ τῆς αἰγίου Καθηγουμένου. Ἀπὸ τῆς α'. Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς ιδ' αὐτῆς, ἀναγινώσκειται μετὰ τὴν α'. ὥραν μέρος ἐξ αὐτῆς καθ' ἑκάστην. ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου μέχρι τῆς 14 Νοεμβρίου, ἀναγινώσκειται κατὰ πάσαν Κυριακὴν. ἀπὸ δὲ τῆς 14 Νοεμβρίου μέχρι τῶν Χριστογέννων, καθ' ἑκάστην, ἀρχίζων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς Κατηχήσεως. Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τῆς τῆς ἑβδομάδος, τετάρτην, παρασκευὴν καὶ Κυριακὴν.

Σεπτέμβριος

7

ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 12

α'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδύτου ἦτοι τοῦ γέου ἔτους· καὶ μετὰ
 τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ στυλίτου· Ἡ σύναξις τῆς ὑπερα-
 γίας ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων· Ἡ εἰμὼν τοῦ αἱ. Συμεῶν
 εὔρ. εἰς τὸν ἀριστερὸν χορὸν[†] ὁ δὲ βίος τοῦ εἰς τὸν ἀπλοῦν Εφραὶμ· Ἐσπέρ^α
 μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἀγά-
 πλοντες καὶ τοὺς Σταυροῦς· Εἰς τὸ Κύριε ἐμμέραξα ἰστώμεν τῆς ἰ.
 καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἰνδύτου γ'. πρὸς τὸ (τῶν οὐ-
 ρανίων ταγμαμάτων), καὶ τοῦ ὁσίου γ'. ἦχος πλ. α'. (Ὅσιε πάτερ) καὶ
 τὰ λοιπὰ τέσσαρα ἰδιόμεγα· Δόξα ἦχ. πλ. β'. (θεία χάρις ἀπηώ-
 ρητο) καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Ὁ πατρί καὶ πνεύματι). Εἰσοδος[†] φῶς ἰσαρόν,
 τὸ προεῖμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα· Εἰς τὸν στι-
 χηρὰ ἰδιόμεγα τῆς ἰνδύτου τέσσαρα μετὰ τῶν στιχῶν αὐτῶν,
 δόξα, ἦχος πλ. α'. (Ὅσιε πάτερ)· Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Σὺ βασιλεῦ
 ὁ ὢν). Ἀπολυτίκια τῆς ἰνδύτου ἦχος β'. (Ὁ πάσης δημιουργός),
 τοῦ ὁσίου ἦχ. α'. (ὑπομονῆς τῆς γέγονας), καὶ τῆς Θεοτόκου,
 (Χαίρε κεχαριτωμένη)· Ἐν τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὸν ἐξάψαλμον καὶ ἁ-
 ρηνικὰ γέγονται παρὰ τοῦ ἱερέως ἔξωθεν τῶν πυλῶν τῶ ἁγίου
 βήματος, ἔπρδὴ οὐκ ἀναγιγνώσκεται εὐαγγέλιον· Εἰς τὸ θεὸς ἦ
 τὸ τροπάριον τῆς ἰνδύτου δὲ, Δόξα τοῦ ὁσίου· Καὶ νῦν (Χαίρε κε-
 χαριτωμένη)· Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν τὸ μαθήσμα τῆς ἰνδύτου,
 δὲ, μετὰ τὴν βίαν μαθήσμα τοῦ ἁγίου (Ἐγγραφαί τὸν βίον^α) καὶ
 (σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ τὰς στιχολογίας τοῦ ψαλτηρίου, γίνονται αἰτήσεις πα-
 ρὰ τοῦ ἱερέως) καὶ τὰ ἔτερα, τὰ δὲ μαθήματα τούτων καθεστώμεθα ψαλ-
 λοῦν μετὰ τὴν γ. ὠδὴν· ὁ πεντηκοστός ψαλμός· καὶ οἱ κανόνες, τῆς

+ τὴν εἰμὼν ἐν τῇ
 προσευχῇ
 σὺν τῷ τριμύτῳ

+ ἄνευ ἱερο-
 διακόνου.

ἰνδίουτου μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς ζ'. τῶν ἀγίων γυναικῶν γ' δ' καὶ τοῦ ὁσίου
 εἰς δ'. Καταβασίαι (Σταυρὸν χαράξας). ἀπὸ γ' ὠδῆς κοντάμιον κ' οἶ-
 μον τῆς ἰνδίουτου (ὄρα γ' τὸ μηναιῖον Κωνζαντζ.) καὶ τὰ κειθίσματα, ἀφ'
 ζ'. κοντάμιον τοῦ ὁσίου καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον, καὶ ἀνάπλομεν τὸς σταυ-
 ροῦ. [⊕] Ἡ ἑμιωτέρα δ' ζιχοιογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδῆ, καὶ γ' τὸ γέ-
 γος ταύτης καταβασίαι (Μυζικῶς εἰ θεοτόμει) καὶ (Ὁ δὲ θρῶσεως ἔξυ-
 λου. Ἐξαποστῆδάρια τῆς ἰνδίουτου, τοῦ ὁσίου, καὶ τῆς θεοτόκου. εἰς τὸς αἰ-
 νους, ἰζῶμεν ζίχους δ' καὶ φαῖ. ζιχηρὰ τῆς ἰνδίουτου τὸν γ' τοῦ δύο
 δ' εἰ. καὶ τὸν β'. Δόξα, τοῦ ὁσίου ἤχος β'. (Ἐμ ρίζης ἀγαθῆς). Καὶ νῦν, πλ. δ.
 (Ὁ ἀρρήτω σοφία). Δοξολογία, τὸ τροπάριον τὸ ὁσίου, ἡ α'. ὥρα καὶ ἡ Κα-
 τήχησις τοῦ ἁγ. Θεοδώρου. [⊕] Ἐν ταῖς ὥραις α'. γ. ζ. καὶ θ'. ἀποχυτίμια λέγο- : σελ. 158.
 μεν καὶ τὰ τρία, κοντάμιον δὲ μόνον τὸ τοῦ ὁσίου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ φαῖ-
 ζομεν τυπικᾶ, καὶ ἐν τῶν κανόνων γ' ὠδῆν τῆς ἰνδίουτου καὶ ζ'. τὸ ὁσίου.
 Μετὰ τὴν εἴσοδον, τροπάρια, τῆς ἰνδίουτου, τῆς θεοτόκου, τοῦ ὁσίου κ' γ'
 τὰ συνήθη, εἰς δὲ τὸ γέγος, τὸ, (Ἰωακὴμ καὶ Ἄννα) κοντάμιον. Ἀποστολο-
 ευαγγέλιον, τῆς ἰνδίουτου, καὶ τοῦ ὁσίου. Κοινωνικόν, τὸ, (εὐλόγησον τὸν
 ζέφανον τοῦ ἐγιαυτοῦ), καὶ τὸ, (εἰς μνημόσυτον αἰώνιον). Σημωτέον ὅτι
 γ' τὸ Κοινωνικὸν εἰτοιμάζομεν τὰ πρὸς τὸν ἁγιασμόν, μετὰ δὲ τὴν ὀπι-
 σθαμβανον εὐχὴν, εὐδὺς φαῖμεν τὸ Ἀποχυτίμιον καὶ τὸ Κοντάμιον τοῦ
 ὁσίου σὺν τῷ (Χαῖρε κεχαριτωμένη). μετὰ τὴν εὐλόγησιν τῶν κοθύβων,
 ὁ μὲν ἱερεὺς ἑσέρχεται γ' τὸ ἅγιον βῆμα, ἡμεῖς δὲ λέγ. τὸ (Κύριε ἑσάκτισσον
 τῆς προσευχῆς μου) καὶ φαῖμεν ὁ ἁγιασμός κατα τὴν τάξιν. †
 † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Μελετίου. ὁ βίος τὸ εἰς τὸν Ν. Παράδοσον. [⊕]

Σημῶσις. Ἐὰν ἡ α'. Σεπτεμβρίου συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ καταλαμβάνεται ἡ ἀμοχουδία τῶν ἀγίων γυναικῶν ἢ ἀναγιγνώσκειται ἐν τοῖς ἀε-
 ποδῆταιοις. φαῖονται δὲ τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῆς ἰνδίουτου κ' τὸ

† σήμερον ἀναγίν: ἐν τῷ ἁγιασμῷ ἐν τῷ εὐχολόγιῳ ἢ εὐχῇ γ' σιταροὶ διὰ σπαρμόν. (ὄρα σελ. 48)

οσίου πατρός ἡμῶν Συμεών. Ἐν σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη
 ψαλμοποιίαν τοῦ ἁ. καθίσματος, εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζώμεν ψίχιν.
 καὶ ψάλλομεν ἀναζάσιμα ψιχηρὰ δ' τῆς ἰνδίκτου θρία, καὶ τὰ οσίου
 προσόμοια γ' πρὸς τὸ (Ὅσιε πάτερ) Δόξα τῆς ἰνδίκτου, καὶ νῦν τὸ ἁ.
 θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, τὸ, φῶς ἴδαρον, κ' τὰ ἀναγνωσμάτα.
 εἰς τὸν ψίχον ψιχηρὰ ἀναζάσιμα τῆς Ουισαήχου, Δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ
 νῦν, τῆς ἰνδίκτου. Τροπάριον, τὸ, ἀναζάσιμον, τοῦ οσίου καὶ τῆς ἰν-
 δίκτου. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν Ἰσαδριὸν κανόνα ὁ βούρξ ψάλλει τὸ
 Δοξασιμὸν τῶν αἰνῶν τῆς ἰνδίκτου, Δόξα καὶ νῦν, (ὁ ἀρρήτως σοφία). Εἰς
 τὸ θεὸς Κύριος τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δ'ισ, τὸ τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἰνδίκτου.
 Μετὰ τὴν ἁ. ψαλμοποιίαν τὰ ἀναζάσιμα καθίσματα πάντα. Μετὰ τὴν β.
 καθίσματα δ' τὸ μηναιῖον (Ὁ καιρὸς παρποφόρου), Δόξα τοῦ οσίου (Ἐγ-
 κρατεία τὸν βίον σου), καὶ νῦν, (ὡς δεσπότῃ τοῦ παντός). ὁ ἄμωμος, τὰ
 εὐχογητάρια, ἡ ὑπαικοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὰ δαιτὰ τῆς κυ-
 ριακῆς. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεοτοκίας δ' ζ', τῆς ἰνδίκτου δ'
 καὶ τοῦ ἁγίου δ' δ'. Καταβασίαι (Σταυρὸν χαράξας). ἀπὸ γ' αὐδῆς καντάμιον
 καὶ οἶμον τὰ ἀναζάσιμα, τὸ καθίσμα τοῦ ἁγίου, Δόξα καὶ νῦν τῆς ἰνδίκτου.
 ἀφ' ζ'. Καντάμιον τοῦ ἁγίου καὶ ὁ οἶμος. Ἡ ἑπιμιωτέρα ψαλμοποιία. Ἐξαπο-
 ψαλτάρια τὸ ἀναζάσιμον, τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς αἰνους
 ἀναζάσιμα δ' τῆς ἰνδίκτου γ' καὶ τὸ δοξασιμὸν τοῦ οσίου μετὰ τῶν ἀρ-
 μοζόντων ψίχων (Σοὶ πρέπῃ ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών) καὶ (Γίμιος ἐναντίον τῷ)
 Δόξα τὸ εὐδοκίον. καὶ νῦν ὑπερευχογημένη. Δοξαλογία, τὸ ἀναζάσιμ.
 τροπάριον, ἡ ἁ. ὥρα, καὶ ἡ Κατήχησις. Εἰς τὰς ὥρας τὸ μὲν ἀναζάσιμ
 τροπάριον λέγεται πάντοτε, τὰ δὲ τῆς ἰνδίκτου καὶ τοῦ οσίου λέγονται ἐν
 παρ' ἐν ματ' ἀμοιβῆν. ἡ ὑπαικοή τοῦ ἤχου, καὶ τὸ καντάμιον τοῦ ἁγίου. Εἰς
 τὴν Λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου δ' καὶ ἐν τῶν κανόνων τῆς ἰνδίκ-

του και του αγίου, ωδηγ γ. και ζ. Αποστολοευαγγελίου κ' Κοινωνιων πρω-
του της ινδιουτου εϊτα του αγιου (της γαρ Κυριακης καταξιμπανεται. Αι α-
ναγνωσεις πασαι εις τα Κυριακοδρομια. Μεγα δε την οπτιοδαμβων
ευχην και την των κορυβων ευλογησιν φανταται ο Αγιασμος ωσ συνηθη.

Σημωσεις. Ιζέον και τουτο οτι απο σημερον μεχρι την 10^{ην} μεγα την α^{ην} + 7θρις
ωραν ο αγ. Καθηγουμενος αναγνωσις και μέρος ει της Κατηχησεω του
αγιου Θεοδωρου του Στουδιου. απο δε την 11^{ην} 7θρις μεχρι τας 10. Νοεμ-
βριου ητοι μεχρι του αποστολου Φιλίππου κατα πασαν Κυριακην, απο δε 7^{ης}
αποστολου Φιλίππου μεχρι της 12^{ης} Δεκεμβρις, καθ' ειαστην ημ. αρχεται
δε αναγνωσις ει της αρχης του βιβλιου. Τη δε αγια και μεγαλη Τεσσα-
ρακοστη αναγνωσιμεται η Κατηχησις τρις της εβδομαδος, Κυριακη, Τε-
ταρτη και Παρασκευη. και τας Κυριακας των προσφωνησιμων Τεσσα-
ρων εβδομαδων. ετι δε αναγνωσιμεται η Κατηχησις εν ταις Εορταϊς Ευ-
αγγελισμου και αγιων Τεσσαρακοντα μαρτυρων.

β. Του αγιου μαρτυρος Μάμαντος. και του οσιου πατρος ημων Ιωαν-
νου του νητευτου. Τα περι του μαρτυριου του ευριστου ες τον απτ:
Εφραϊμ. ο δε βιος του αγιου Ιωαννου του νητευτου ες τον συναξαριστην.
Εις το Κυριε ευεραξα τυχηρα προσομοια του μαρτυρος γ. πλ: δ. (ω
του παραδοξου θαυματος), και του οσιου γ. ομοια, Δοξα του μαρτυρος
ηχος β. (Νεον φυτον) και νυν, Θεοτομιον, η τρυροθεοτομιον. απο τυχης
8ηχο. Δοξα ηχο. δ. (Δευτε συμφωνως) και νυν Θεοτομιον η τρυροδ. Απολυτι-
κια αμφοτερωτ (ο μαρτυς σε Κυριε). και (Κανονες πτιζεω). Εις τ. ορθρον

17^{ος} αγ. Ιω:
ορα ες την
πανδελιην.

οἱ μαρόνες τῆς δὴχου γ' ζ'. καὶ τῶν ἁγίων γ' η'. ἀφ' ζ'. Κονζάμιον καὶ οἶμος
 τοῦ μάρτυρος. Ἐξαποστολὰ τῶν ἁγίων καὶ τῆς θεοτοῦσ. Εἰς τὸν ζῖχον
 τῶν αἰνῶν τὰ τῆς ἡχ. Εἰς τὴν δουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχ. εἰς ζ'.
 Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. Εἰκόνα μίαν ἔχου, εἰ
 ἦν γ' σὶν ἐξωγραφισμένοι καὶ οἱ δύο ἅγιοι, εὐρίσμεται δὲ ὅτι σθεν τοῦ ἱερῶ
 γέμπου ἐν τῷ κειδοχίῳ. ἔχομεν καὶ μέρος ἐν τοῦ ἁγίου χειψάνου τῷ ἁγίῳ
 μάρτυρος Μάμαντος.

3. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Κ' γ'
 τοῦ οἴου πατρὸς ἡμῶν θεομίτου. Ἡ ἀκοχουδία αὐτῶν ψάλλεται εἰς
 τὸ μηναιῖον τῆς Κων/πόλεως ἐν ᾧ ὑπάρχουσι δόξασι καὶ γ' μὲν τὸ Κύριε
 ἐμείραξα τοῦ ἱερομάρτυρος, εἰς δὲ τὰ ἀπόζιχα τοῦ οἴου. Ἀποστο-
 λικά ἀμφοτέρων (καὶ τρίτων μέροχος) εἴτα (ταῖς τῶν δουρῶν σου
 ροαῖς), καὶ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ μαρόνες τῆς δουρηχ. γ' ζ'. Κ' γ'
 τῶν ἁγίων εἰς η'. ἀφ' ζ'. κονζάμιον καὶ οἶμον τοῦ ἱερομάρτυρος. εἰς
 τὸν ζῖχον τῶν αἰνῶν ζιχηρὰ τῆς δουρηχ, δόξα ἡχος δ'. (τῆς τῶν
 Νικομηδείων μεγαλοπρόξ), καὶ νῦν, θεοτοκίον ἀρμόζον αὐτῷ. οἱ-
 μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου γ' ζ'. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς
 ἡμέρας. Ἀνάγνωσι, τῶ ἱερομάρτ. Ἀνθίμου (ὄρα γ' τὸν Δουκάκη). ⊕

δ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα. καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Μωϋ-
 σέως. Ἡ εἰκὼν τοῦ προφήτου κρέμαται ἀνωθεν τοῦ ζασιδῆ τῶ ζυ-
 πιμάρη. ὁ δὲ θῖος του εὐρίσμεται γ' τὴν φυλλάδα τὴν μαρουμέ-
 νην (Περιγραφή τοῦ ὄρου Σινᾶ) ἣτις περιέχει καὶ τὴν κατά πλάτος
 δουρουδίαν τοῦ προφήτου. Εἰς τὸ κύριε ἐμείραξα ζιχηρὰ προσόμετ

τοῦ ἱερομάρτυρος τρία πρὸς τὸ (Πανεύφημοι μάρτυρες), καὶ τοῦ προ-
φήτου τρία ὅμοια, Δόξα τοῦ προφήτου πλ: β'. (Ἡ πανσεπλος ἑορτή), κ

^{τῆ καλῆ} ^{τά ἐν τῷ φη-} ^{λάδος τῷ προ-} ^{φήτῃ πρὸς τὸ} ^{(πανεύφη-} ^{μοι μάρτυ-} ^{ρες ὑμᾶς).} ^{Μυῦσῶς τὴν μνήμην}
τῶν θεοτομίων ἢ Σταυροθεοτομίων. Ἀπόστιχα τῆς Οὐκωήχου, Δόξα τῷ ἱε-
ρομάρτυρος πλ: β'. (Βήματι τυράγου), καὶ νῦν, θεοτομίων. Ἀπολυτίκι
καὶ τῶν δύο (τῶν προφητῶν σα: Κύριε), καὶ (τῶν προφητῶν μέτοχος). Εἰς τὸν ὄρ-

θρον οἱ κατόνες τῆς οὐκωήχου γς ζ'. καὶ τῶν ἁγίων γς η'. ἀφ' ζ'. κῶ-
τάμιον καὶ οἶμον τοῦ προφήτου. Εἰς τοὺς αἶνους πᾶσα πνοή, ἰζῶ-
μεν ζίχους δ'. καὶ ψά. ζιχηρὰ προσομοία τοῦ προφήτου ἤχος δ'.
(ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), Δόξα ἤχος πλ: δ'. (τῶν προφητῶν τὸν
ἀιρέμονα). καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία ψά. τὸ τῶν
πάριον, μλ: εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἐν τοῦ κανονος τοῦ προφήτου ὡδὴ
γ'. καὶ ζ'. Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ προφήτου, κοινω-
νιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ προφ. (Ἀγαθὰ ἄσθε δίκαιοι ἐν κῶ: κλδ. =

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας Ἑρμιόνης. (Ὁ θῖος τῆς γς τὸν συναξα-
ριστῆν).

Ε'. τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου. ἢ εἰ-
κῶν αὐτοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι. αἱ ἀναγνώσεις εἰς τὸ χθρὸν γραφον ἐν-
δα ὑπάρχουσι δύο λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ γς τὸν ἅγιον προφήτην Ζαχα-
ρίαν, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἰς ἀναγιγνώμεται ἐπ' ἐπιμνησίας, ὁ δὲ ἕτερος εἰς
τὴν ἱράττειζαν. Ἐσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἢ συνήθης ζι-
χοχογία τοῦ ψαλμίου. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκείραξα ἰζῶμεν ζίχους ζ'.
καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσομοία τοῦ ἁγίου ἤχος δ'. (Ἐδωκας σημεῖον)
δευτεροῦντες τὰ τῶν προφῶν, Δόξα ἤχος πλ: δ'. (Ἱεροσύνης νομιμῆς). κ' νῦν
θεοτομίων ἢ Σταυροδ. Εἰς τὸν ζίχον ζιχηρὰ προσομοία τοῦ ἁγίου (ὡς τοῦ
παραδόξου θαύματος), Δόξα ἤχος β'. (ὡς καθαρὸς ἱερεὺς), καὶ νῦν θεοτ:

Απολυτίκιον ἦχος δ' (Ἰερωσύνης στοχασμόν). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς Οὐτυπῆς γ' ἢ. καὶ τοῦ ἁγίου γ' ζ'. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον τοῦ ἁγίου καὶ ὁ οἶμος. Εἰς τοὺς αἶνους, πᾶσα πνοή, ἱζῶμεν ζίχου δ' καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια πλ. δ' πρὸς τὸ (ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος), ζήτη αὐτὰ γ' τὰ ἀπόζιχα τοῦ ἑσπερινοῦ. Δόξα (ὡς καθαρός ἱερεὺς). καὶ νῦν (τὴν πᾶσαν ἐμπύδα μου). Δοξολογία, τὸ τροπάριον κτλ. Εἰς τοὺς μακαρισμῶν γ' καὶ ζ'. ἐν τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου.

ζ'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κοζασσαῖς παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Ἡ αἴ. τοῦ εἰμῶν εὐρ. εἰς τὸν ἀριστερὸν χορὸν (Κόρυθον δὲ ὁ ποιούμεν). Ἡ ἀνάγνωσις εὐρ. γ' τὸν Νέον θησαυρόν. Εἰς τὸ Κύριε ἐπιείραξα ἱζῶμεν ζίχ: ζ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου γ' ἦχ. δ' πρὸς τὸ (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), δευτέρως τὰ τροπάρια. Δόξα πλ. β'. (Συγχάρητε ἡμῖν), καὶ νῦν ὁ αὐτός (Συγχάρητε ἡμῖν). Ἀπόζιχα (τῶν οὐραγίων λαυμάτων) μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δόξα καὶ νῦν, ἦχ. πλ. δ' (ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος). Ἀπολυτ. ἦχ. δ' (τῶν οὐραγίων τραπεζῶν). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν β' ζιχολογίαν τὸ ψαλμίου ψαλμῶν: τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου. Οἱ κανόνες τῆς οὐτυπῆς γ' ζ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου οἱ δύο γ' ἢ. ἀφ' ζ'. τὸ κοντάμιον καὶ τὸ οἶμιον. τὸ ἑξαποστῆχάριον αὐτοῦ καὶ θεοτομίον. Εἰς τοὺς αἶνους πᾶσα πνοή, ἱζῶμεν ζίχου δ' καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἦχος α. πρὸς τὸ (τῶν οὐραγίων λαυμάτων), Δόξα πλ. α'. (Ὅτις ἐπισκέψασθ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε). καὶ νῦν. (Μακαρίζομέν σε), Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὴν γ' καὶ ζ'. ὡς ἐν ἀμφοτέρω τῶν Κανόνων. Ἀποστολοευαγγελίον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ Κοινωνιὸν ἐπίσης.

Σημώσεις. Εἰ δὲ ζύχη ἢ ἑορτὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Κυριακῇ,
 τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ζιχηρὰ Ἀναζασί-
 μα δ. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου ζ., τρία πρὸς τὸ (ὡς γενναῖον ἐν μάρ-
 τυσι). καὶ τρία πρὸς τὸ (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). Ἐν δὲ τῷ ὄρδῳ
 εἰς τὰς ζιχολογίας τοῦ ψαλτηρίου, παραγγέλλονται τὰ Καθίσματα τῶ
 Ἀρχαγγέλου, ψάλλονταί δὲ τὰ Ἀναζάσιμα μόνον.

ζ'. Προεόρθα τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου κ. τοῦ
 Ἁγίου μάρτυρος Σώζοντος. Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ζιχηρὰ προσόμοι
 τῆς Θεοτόκου γ. πρὸς τὸ (τῶν οὐρανίων λαυμάτων), καὶ γ. Ἁ μάρ-
 τυρος πρὸς τὸ (ἔδωκας σημείωσιν), Δόξα καὶ νῦν ἤχος δ. (τὴν πάν-
 σεπτόν σου γέννησιν) Ἀπόζιχα ψάλλομεν τὰ προεόρλια (ὡ τῶ πα-
 ραδόξου θαύματος) μετὰ τῶν ζιχῶν αὐτῶν. Δόξα καὶ νῦν ἤχος δ.
 (Ἡ παγκόσμιος χαρὰ). Ἀπολυτίκιον ἤχος δ. (Ἐν τῆς ρίζης Ἰσαί)
 ἄπαξ, (Ἰστέον ὅτι τὸ θεοτοκῆριον οὐ ψάλλεται ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἐ-
 σσητὴ παύσῃ ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδώσεως τῆς ἑορτῆς τῆς
 Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ προεόρλιον τροπαρίου ἐν γ.
 Μετὰ τὴν α. καὶ β. ζιχολογίαν τὰ προεόρλια Καθίσματα ἐν τοῦ
 Μηναίου. Οἱ κανόνες ὁ προεόρλιος μετὰ τῶν εἰρμῶν γ. ἢ. καὶ τῶ α.
 γίου γ. δ. ἀφ' ζ. τὸ Κοντακίον καὶ τὸν Οἶμον. Εἰς τὸν ζιχὸν τῶν
 Αἰνῶν, ζιχηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ (Οἶμος τοῦ Εὐφραδα), Δόξα
 καὶ νῦν ἤχος β. (Ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα). Εἰς τοὺς μακαρι-
 σμοὺς ὡδὴ γ. — καὶ ζ. ἐν τοῦ προεορλίου κανόνος. Ἀποστολοευα-
 γέλιον καὶ Κοιτητικὸν τῆς ἡμέρας.

η'. Τὸ γεννέσιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἡ ἁγία τῆς εἰμῶν εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἁγίῳ

βήματι, ὅπισθεν τοῦ γέμπρου· ἐπιλεγούμεν δὲ Ἀγρυπνίαν ἔχουσαν
 καὶ χάριτην διὰ Μνημόσυτον[⊕] ποιούντες καὶ Κόρυθον.
 Ἐν τῷ μιμρῷ ἔσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέυραξα, ἰζῶμεν τρίχους
 δ. καὶ ψάλλομεν τρίχηρὰ προσόμοια ἦχος α. πρὸς τὸ (τῶν οὐρανίων
 ταγμαίων) Δόξα καὶ νῦν ἦχος β. (Δεῦτε φιλοπάρθευοι)· εἰς τὰ Ἀπό-
 τριχα πρὸς τὸ (Οἶμος τοῦ εὐφραδα)· Δόξα καὶ νῦν ὁμοιον· Ἀποχυλίσιον
 ἦχος δ. (Ἡ γέννησίς σου θεοτόμε)· ἔσπερας εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν μετὰ
 τὸ Ἀπόδειπνον καὶ γὰρ οἰπὰ ψάλλομεν (Ἄνοιξαντάρια)· εἶτα μετὰ
 τὴν παρά τοῦ Διακόνου συναπλήν, καὶ τὴν εὐφώνησιν, τὸ Κύριε ἐ-
 κέυραξα εἰς ἦχον πλ. β. ἰζῶμεν τρίχους ἦ. καὶ ψάλλομεν τρίχηρὰ ἰδι-
 όμεγα τῆς εὐρητῆς (Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις)· εἴσοδος μεγάλης
 τὸ φῶς ἰζαρόν μετὰ μέγους, τὸ προηγμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀνα-
 γνώσματα· εἰς τὴν Λιζὴν τὸν α. καὶ τοὺς γ. τρεῖς β. Δόξα καὶ νῦν
 ἦχος πλ. δ. (Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα) μετὰ μέγους· ἔξέρχεται δὲ καὶ ὡς
 Προεξὼς φορῶν μέγανα μανδύαν[⊕], κρατῶν καὶ τὴν ποιμαντινὴν ρά-
 βδον· εἰς τὸν τρίχον ἰδιόμεγα τοὺς τρεῖς δ. (Ἡ παχυόσμιος χαρὰ) καὶ
 τὰ εἶτερα δύο μετὰ τῶν τρίχων αὐτῶν· Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ. (Δεῦτε
 ἅπαντες)· τὸ Νῦν ἀποχύς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάρριον τῆς εὐρη-
 τῆς εἰς γ. καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων· μετ' ἡνὴ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλ-
 μος, καὶ ἡ τρίχολογία τοῦ ψαλληρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων· Μετὰ
 τὴν β. ἀνάγνωσιν, ἀντὶ τοῦ Πορμεγαίς ψάλλομεν τὸ (Λόγον ἀγαθόν)
 εἶτα τὸ (Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ), καὶ τὸ Δόξα καὶ νῦν τοῦ Πορμε-
 γαίου (ἢ γὰρ ἔμλογη παραγγέλλεται)· ἡ αἴτησις, καὶ τὸ Κάθισμα,
 οἱ Ἀναβαδμοὶ τὸ α. ἀντίφωνον τοῦ δ. ἦχου· προηγμένον (Μνησθή-
 σομαι τοῦ ὀνόματός σου)· τὸ Πᾶσα πνοή, τὸ εὐαγγέλιον (Ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις εὐγναῖς ἀναζᾶσα Μαριάμ)· ὁ Ν. ψαλλμὸς, Δόξα (ταῖς τῆς

Παναχράντος), καὶ νῦν (Γαῖς τῆς Θεοτόμου) καὶ τὸ τριχρὸν ἰδόμε-
 λον. Κατόντες δύο, ὁ β' μετὰ τῶν Εἰρμῶν (Δεῦτε γαοί) ἄ. καὶ ὁ πη. δ.
 (τῶ συνδρίψαντι πολέμους) ἄνευ τῶν Εἰρμῶν ἄ. τ'. Καταβασίας (Σταυ-
 ρὸν χαράξας). εἰ γ'. ὡδῆς τὸ Κάδισμα δις. ἀφ' τ'. τὸ μὲν Κοντάμι-
 ον φάλλεται, ὁ δὲ οἶκος ἀναγινώσκειται. Ἡ ἑπιμιωτέρα οὐ φάλλεται, ἀ-
 δά φάλλεται καὶ τριχογοῖται ἢ θ'. ὡδῆ, καὶ ἄ. τὸ γέλος αὐτῆς Κατα-
 βασίας φάλλομεν δύο τὴν (Μυζιμῶς εἰ θεολόκε) καὶ τὴν (Ὁ δὲ ἀ βρώ-
 σεως τοῦ ζύου). τὰ (Ἐξαποστῆγάρια) δευτεροῦντες τὸ ἄ. εἰς τοὺς αἴνας πᾶ-
 σα πνοή, ἰζῶμεν τίχους δ. καὶ φάλλομεν τριχρὰ προσόμοια ἤχος ἄ.
 (ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος). Δόξα καὶ νῦν πη. β'. (Αὕτη ἡμέρα Κυ-
 ρίου), Δοξολογία, τὸ ἱεροπάρριον, ἢ ἄ. ὥρα, καὶ ἡ Κατήχησις τοῦ Ἁγ. Θεο-
 δώρου. εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἰουπιμᾶ, καὶ εἰς τῶν Κανόνων τῆς Ἐορτῆς γ'.
 καὶ τ'. ὡδῆν. Εἰσοδιμὸν[⊕] (Δεῦτε προσευχήσωμεν). ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
 ζός, τὸ ἱεροπάρριον τῆς Ἐορτῆς εἰ γ'. καὶ τὸ Κοντάμιον ἄπαξ. Ἀποστο-
 ευαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς (τοῦτο φρονόσω), καὶ (τῶ καιρῶ εὐθύνω ἁσῆθεν
 ὁ Ἰησοῦς ἄ. κώμην ἴνα). εἰς τὸ ἔξαιρέτως φάλλομεν τὸν Εἰρμὸν (Ἀγ-
 γέλιον τῶν μητέρων ἢ παρθενία), τοῦτ' αὐτὸ φάλλεται καὶ ἄ. τὴν ἱεράττεζαν.
 Κοινωνιμὸν φάλλ. (Πολῆριον σωτηρίου). Αἱ ἀναγνώσας ἄ. καὶ β'. ἄ. τὸν
 Μηνιάτην[⊕] ἢ ἄ. τὸν Σιμοδῆτην[⊕], γ. η. δὲ εἰς τοῦ χρονογράφου τὸν λόγον Ἰω-
 ἀννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. εἰς δὲ τὴν ἱεράττεζαν, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τοῦ χρο-
 νογράφου, τὸ δὲ ἑσπέρας ἄ. τὴν Σάββατον[⊕].

Σημῶσις. Ἐὰν δὲ ἡ Ἐορτὴ τῶν γεννηθῆντων τῆς Θεοτόμου συμπέσῃ ἐν ἡ-
 μέρα Κυριακῆ, τότε, τῶ Σαββάτῳ ἑσπέρας ἐν τῶ μιμρῶ ἑσπερινῶ ἄ. τὸ
 Κύριε εὐεραξά φάλλομεν τὰ τέσσαρα προσόμοια τῆς Ἐορτῆς. Δόξα καὶ νῦν
 (Δεῦτε φηγοπάρθενοι). εἰς τὸν τίχον δὲ τὰ Ἀνατάσιμα, ἡγουν τὰ Ἀπό-
 τριχα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ μετὰ τῶν τίχων αὐτῶν. Δόξα καὶ νῦν (Ἡ

προορισθῆσα Παναγίασσα· Τροπάριον τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν
μετὰ τὸ Ἀπόδῃπνον καὶ λοιπὰ ψάλλομεν (Ἀνοιξαντάρια)· εἶτα συναπλή
μεγάλη παρὰ τῷ ἱεροδραμιότου καὶ ἀναγνώσιμον τὸ α'. Κάθισμα τοῦ
ψαλτηρίου· Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐπιεύραξα ἰζῶμεν ζίχους ε'. καὶ ψάλλομεν ζι-
χηρὰ Ἀναζάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ζ'. Δόξα καὶ νῦν (Σήμερον ὁ τοῖς νοε-
ροῖς θρόνοις)· Εἰσοδος μεγάλη, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὴν Λι-
τὴν[⊕] ποιοῦμεν ὁμοίως ὡς προεγράφη εἰς τὴν ἐλέραν ἐρμηγῆσαν· Εἰς τὰ ἀ-
πόζιχα τὸ Ἀναζάσιμον ζιχηρὸν τοῦ ἠΐχου, καὶ γ'. τῆς ἑορτῆς (Ἡπαγυό-
σμιος χαρὰ) καὶ τὰ ἕτερα δύο μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν· Δόξα καὶ νῦν
Δευτεῖ ἀπαντες)· τὸ Νῦν ἀποζύγος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς
εἰ γ'. καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων· μεθ' ἧν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Τριαδικὸς Κα-
τῶν, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ Ἀναζάσιμον Τροπάριον δὶς,
καὶ τῆς ἑορτῆς ὁμοίως· Μετὰ τὴν α'. ζιχολογίαν Καθίσματα τὰ Ἀναζά-
σιμα πάντα, μετὰ δὲ τὴν β'. τῆς ἑορτῆς· Εἶτα ἡ ἀνάγνωσις, καὶ μετ' αὐ-
τὴν ψάλλεται ὁ πομπεῖαιος ἦλοι τὸ (Λόγον ἀγαθόν) καὶ τὸ (Ἐξομολογεῖ-
σθε τῷ Κυρίῳ) καὶ μετ' αὐτὸ εὐδὺς γὰ (Εὐλογητάρια), ἡ αἴτησις, ἡ ὑπα-
κοή, καὶ τὸ μετὰ τὸν Πομπεῖαιον Καθίσμα τῆς ἑορτῆς εἰς β'. οἱ ἀνα-
βαδμοὶ τοῦ ἠΐχου, προεγόμενον τὸ τῆς ἑορτῆς (Μησοθήσομαι τοῦ ὀνόματος σου)
ὁμοίως καὶ τὸ εὐαγγέλιον (Ἀναζάσα Μαριάμ)· τὸ Ἀνάστασιν Χριστὸς δεῖ-
σημῶσις· Μόνον ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Εἰσοδῶν συμπιπλοῦσης ἐν Κυρια-
κῇ προεγόμενον καὶ εὐαγγέλιον γέγεται ἑωθινὸν Ἀναζάσιμον.
† δάμενοι, ὁ Ν'. καὶ γίνετ' αὐτὸ ἄσπασμος τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου· Δόξα (καὶ
τῆς Παναχράντου, καὶ νῦν (καὶ τῆς Θεοτότου), καὶ τὸ ζιχηρὸν τῆς ἑορτῆς.
Κατόνεσ ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τοῦ τρυροαναζασίμου εἰς ζ'. καὶ τῆς ἑορτῆς οἱ-
δύο κανόνες εἰς ἡ'. Καταβασίαι (Σλαυρὸν χαράξας)· ἀπὸ γ'. ὡδὴς τὸ ἀνα-
ζάσιμον Κοντάμιον καὶ τὸν Οἶνον· ἀφ' εἰς τῆς ἑορτῆς· ἡ λιμνωτέρα ζιχολογεῖται.

Εξαποστράριον τὸ Ἀναζάσιμον, καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴγους δὲ
 Ἀναζάσιμα καὶ δὲ τῆς ἑορτῆς. Δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ γὺν (ὑπερευλογημένῃ)
 Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ εὐλενῆς, καὶ ἀπόλυσις, τὸ Ἐωθινόν,
 ἡ ἀ. ὦρα, καὶ ἡ καλήχησις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπτικά, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ
 ἤχου ὁ δὲ καὶ ἐν τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς γ. καὶ ζ. Εἰσοδικόν (Δεῦτε προκυ-
 νήσωμεν). . . καὶ (ὁ ἀναζὰς ἐν νευρῶν) τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, καὶ
 τὸ τῆς ἑορτῆς ἐν γ. ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ τὸ Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς.
 Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, καὶ τῆς θεολόγου. Κοι-
 νωτικόν (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον) καὶ (Πολύριον σωτηρίας). αἱ ἀναγνώσις ἡ ἀ.
 ὁ τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ ἀποστόλου τῆς Κυριακῆς. ἡ β. τῆς ἑορτῆς ὁ τὸν
 Μηνιάτην. ἡ γ. ὁ τὸ χρονογράφον, ὁμοίως καὶ ὁ τὸν τράπεζαν. ἀπερχό-
 μενοι ὁ τὸν τράπεζαν φάλλομεν τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, ἐξερχό-
 μενοι ἐν τῆς τραπεζῆς τὸ τῆς ἑορτῆς
 τ. τῆ αὐτῆς ἡμέρας διήγησις πάντο ὠφέλιμος, ὅρα ὁ τὸν Συναξαριστὴν.

Εἶδησις.

Τῷ σαββάτῳ πρὸ τῆς ὑψώσεως ὑπάρχει ἴδιον Ἀποστολοευαγγέλιον,
 οὐ γὰρ γέγομεν τὸ τῆς σφραγῆς. ὁμοίως καὶ τῆ Κυριακῆ πρὸ τῆς ὑψώσεως ὁ
 ἀπόστολος ὁ τὸν Λειτουργίαν (Ἀδελφοὶ ἴδετε πηγήμοις ὑμῖν γράμμασιν),
 ζῆλει τῆ κβ. Κυριακῆ. Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ ματῆ Ἰωάννην (εἶπεν ὁ Κύριος οὐ-
 δὲ ἀναβέβημεν ὁ τὸν οὐρανόν). ὁμοίως καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ὑψώσε-
 ως, σάββατον καὶ Κυριακὴν ὑπάρχει ἴδιον ἀποστολοευαγγέλιον. (Σημνω-
 τὸν ὅτι ἕως τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πρὸ τῆς ὑψώσεως ἀνοχοῦδῃ
 ὁ Ματθαῖος καὶ ἐφεξῆς παύσῃ. εἶτα μετὰ τὴν ὑψωσιν ἀρχεῖται ὁ Λυκάς.
 τὰς δὲ ὁμιλίαις τῶν Ἀποστολοευαγγελίων τὰς μενούσας ἐν τῆς σφραγῆς τῆς Μα-
 θαίου, ἀναγινώσκομεν ἐπὶ τραπεζῆς, διότι ὅταν γύχη τὸ ἀγ. Πάσχα

ὄψιμον, περισσεύουσι πολλαὶ Κυριακαὶ τοῦ Ματθαίου, ἀγέρχεται γὰρ ἕως τῆν ιζ' Κυριακῆν.

θ'. τῶν ἁγίων καὶ διαιών θεοπατόρων Ἰωαννῆ καὶ Ἄννης, καὶ τῶ ἀγίου μάρτυρος Σεβηριανῆ. Ἡ ἀιοχοῦδιά τοῦ μάρτυρος ἀναγιγνώσκεται ἐν τοῖς Ἀποδύπτοις: Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ψάλλεται ἡ ἀιοχοῦδιά τῶν θεοπατόρων μόνη. Ἡ ἁγία τῶν εἰμῶν, ἐν τῇ ἰδίᾳ χθεσινῇ ἑσπέρῃ τῆς θεολόμου, ποιουῦντες καὶ Κόρυθον. Ἡ ἀνάγνωσις ἐν τοῦ χρονογράφου τὸν ἑσπερινὸν τῶν θεοπατόρων λόγον. εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν τριχῆρά προσόμοια τρία ἦχος δ' πρὸς τὸ (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) ἢ τὰ (ἔδωκας σημήωσιν δευτεροῦντες αὐτὰ. Δόξα καὶ νῦν, πλ: α'. (Ὡ μακαρία δύας). Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς. Δόξα καὶ νῦν, πλ: δ'. (Ὁ ἕξ ἀμάρτων λαγόνων). Τροπάριον ἦχος β'. (τῶν διαιών θεοπατόρων σου Κύριε), καὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ ἑσπερινῷ τὸ θεὸς Κύριος, τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς δὲ, τὸ τῶν ἁγίων ἐκ αὐτῆς τῆς ἐορτῆς. Οἱ κανόνες οὗ τῆς ἐορτῆς α'. ἑσπερινῶν μετὰ τῶν εἰμῶν, τῶν δὲ ἁγίων ἑσπερινῶν. ἀπὸ γ. ὡδῆς τὸ κοντάμιον τῆς ἐορτῆς, καὶ τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων δὲ. ἀφ' ζ'. κοντάμιον καὶ οἶμον τῶν ἁγίων. Ἐξαποστειλάριον, καὶ προσόμοια ἑσπερινῶν τῶν αἰώνων τῆς ἐορτῆς. Δόξα καὶ νῦν ἦχος β'. (Σήμερον ἡ πανάμωμος. εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τῆν α'. ὡδῆν ἐν τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς, καὶ ζ'. τῆν τῶν ἁγίων. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων τὸ (Ἀγαλλιᾶσθε Δίμαχοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπῃ αἴνεσις).

: ἡ β' ἡσπερινῶν
ψάλλεται αὐτήν.

ι'. τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηροδώρας Μηροδώρας καὶ Νυμφοδώρας. εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα τριχῆρά προσόμοια τῆς ἐορτῆς τρία ἦχος β' πρὸς τὸ, (ποίοις εὐφημιῶν τρέμμασιν), καὶ τῶν ἁγίων τρία, πρὸς τὸ (ὡς γενναῖον ἑμάρτυσιν).

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ' (Δι' ἀγγέλου προρρήσεως). Απόστιχα τῆς ἑορτῆς. Δόξα
καὶ νῦν, ἦχος β' (Ἡ προορισθῆσα Παντάνασσα). Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ
ὄρθρῳ, ὁ β'. Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν γ' ἢ. καὶ τῶν ἀγίων γ' δ'.

Κατήχο: ἀφ' ζ'. Τὸ Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ γ' τοὺς μακαρισμοὺς ἐν
ὠδ: δ'. τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Ἀποτομοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

1α'. τῆς οὐσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ. Ἐν ταύ-
τῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάσσει καὶ ἡ ἀμοχουθία τοῦ ἀγίου μάρτυρος Αὐτο-
νόμου, διὰ τὸ ἀποδίδουσαι ἐν τῇ ιβ'. τὴν ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Κύριε
ἐμμέραξα ζιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά τρία ἦχος δ' πρὸς τὸ
(ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς πλ. β'. (Ἐν κ' θῶ
βουλήματι) Απόστιχα τῆς ἑορτῆς. Δόξα καὶ νῦν, πλ. δ'. (Ἐν εὐσήμεν ἡμέ-
ρα) Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, ὁ α'. Κανὼν τῆς ἑορτῆς γ' ζ'. καὶ τῶν
ἀγίων οἱ δύο Κανόνες γ' ἢ. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποτομοευαγγέ-
λιον τῶν ἀγίων καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἐν τοῦ Κανόνος τῆς
ἑορτῆς ὠδ' ε' γ' ἢ. Ἀποτομοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

ιβ'. τοῦ ἀγίου μάρτυρος Αὐτονόμου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδουσαι
ἡ τῶν γεννηθῆναι ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Κύριε ἐμμέραξα ἰζῶμεν ζι-
χους ζ' καὶ ψάλλομεν τὰ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ἰδιόμελα γ' τὴν σφρανγὴν
ἦχον πλ. β'. Δόξα καὶ νῦν τὸ ἀ' (Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις). Τὸ φῶς
ἰδαρὸν, τὸ προηγούμενον τῆς ἡμέρας, ἄνευ εἰσόδου καὶ τῶν ἀναγνωσμά-
των. Εἰς τὸν ζῆχον τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ζιχῶν αὐτῶν, Δόξα
καὶ νῦν τὸ (Δεῦτε ἅπαντες). Τὸ τροπάριον ἐν γ'. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν
α'. καὶ β' ^{ἀν} ζιχολογίαν τὰ Καθίσματα τῆς ἑορτῆς μεθ' αἰτήσεων. Οἱ Κανό-
νες, ὁ τοῦ β' ^ε ἦχου μετὰ τῶν εἰρημῶν (Δεῦτε λαοί) γ' ἢ. καὶ ὁ πλ. δ' γ' ζ'. ἄνευ

των εἰρημῶν. Καταβασίαι (Σταυρὸν χαράξας), ἀπὸ γ. ὥδης τὸ Κἀθισμα
 δὲ, ἀφ' ε. τὸ Κοντάμιον καὶ ὁ Οἶμος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνά-
 πλονται οἱ σταυροί. Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ. ὥδῃ. Ἐ-
 ἔξαποστογῆρια δευτεροῦντες τὸ ἀ. εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή, καὶ ψάλλ-
 ομεν γὰρ τῆς ἐορτῆς προσόμοια εἰς στιχοὺς δ. Δόξα καὶ γύν, (Αὕτη ἡ ἡμέ-
 ρα Κυρίου), Δοξολογία, τὸ τροπάριον, ἢ ἀ. ὥρα, καὶ ἡ Καλήχησις. εἰς τὴν
 Λειτουργίαν τυπτιμᾶ, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τὰς δύο ὥδῃς τῆς θ. Μετὰ
 τὴν εἴσοδον τὸ Ἀποχυτίμιον ἐν γ. καὶ τὸ Κοντάμιον ἀπαξ. Ἀποστοχοευα-
 γέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς θεολόμου. εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ (Ἀγγέλιον τῶν μητέ-
 ρων ἢ παρθενία). Κοινωνιὸν, τὸ (πολήριον σωτηρίας γήφομαι). Ἡ παράκλη-
 σις δὲ τῆς θεολόμου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀργῆ.

Σημῶσις. Ἰστέον ὅτι εἰς τὰς ἀποδόσεις τῶν ἐορτῶν, ἐν τῷ στιχτυμῶ μετὰ τὴν
 θ. ὥραν, εἰσερχθὼν ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ μέσῳ, ποιῶ τὸν εὐλογητὸν ἔξωθεν τῶν πυ-
 λῶν τοῦ ἁγίου βήματος, καὶ θυμιᾷ εἰς τὸ Κύριε εὐεέραξα ἔτσι, ὡς καὶ εἰς τὰς κα-
 θεμερινάς. —

Περιπτώσεις. Α'

ι γ. Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως
 καὶ προεόρτια τοῦ ἱεροῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κορνηλίου. Ἐπέ-
 ρας, ἐν τῷ προσευηταρίῳ γίνεμεν εἰκόνα τὴν τριμορφον. Μετὰ δὲ τὴν θ. ὥ-
 ραν εἰσερχθὼν ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι καὶ φορέσας ἐπιτραχήλιον ἢ φε-
 δόνιον, ποιῶ τὸν εὐλογητὸν, καὶ οὕτως ἀρχεται ὁ προεχὼς τοῦ Προσημιακοῦ ψαλ-
 μοῦ. εἴτα ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου, ἀνάπλονται καὶ οἱ σταυροί. εἰς
 δὲ τὸ Κύριε εὐεέραξα θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ τῆς Κυριακῆς θυμιατόν, τὸ ἱερο-
 δαμόνου θυμιατόν μόνον ὅταν ὑπάρχη Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικόν. ἰζώ-
 μιν στιχοὺς ε. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμεγα τῶν Ἐγκαινίων τρία ἤχος π. θ.

(Ἐγκαινία λιμᾶσθαι) καὶ τὰ ἕτερα, καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια τρία (Ἐδωιασ
 σημήωσι), Δόξα πλ. β'. (τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων), καὶ νῦν τοῦ Στραυροῦ ὁ αὐ-
 τός (σήμερον ξύλον ἐφανερώθη). Εἴσοδος, τὸ προεγόμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
 ἀναγνώσματα. εἰς τὸν τρίτον τριχῆρὰ προσόμοια τοῦ Στραυροῦ πρὸς τὸ (Χαί-
 ροις ἀσηλιωῶν), Δόξα ἦχος β'. (τὸν Ἐγκαινισμόν τελοῦντες), καὶ νῦν, ὁ αὐ-
 τός (θεῖος στραυρός), τροπᾶριον ἦχος δ'. (ὡς τοῦ ἁγίου τρεῶματος), Δόξα καὶ
 νῦν (τὸν ζωοποιόν σου στραυρόν). Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, τὰ
 ἁρμονικὰ λέγονται παρὰ τοῦ ἱερέως ἕξωθεν τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου βήματος, ἐ-
 πρὸς τὴν οὐκ ἀναγιγνώσκειν εὐαγγέλιον. εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπᾶριον τῶν
 Ἐγκαινίων δὲ, καὶ τοῦ στραυροῦ ἅπαξ. ἡ δὲ τριχολογία τοῦ φαληρίου τὰ και-
 θίσματα ὡς εἶναι ἡ τὴν σφραν τοῦ μηνιαίου, γίνονται δὲ αἰτήσεως παρὰ τοῦ ἱερέως
 ἐν αὐταῖς. καινότες τρεῖς. ὁ προεόρτιος τοῦ στραυροῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν ἡ τῶν
 Ἐγκαινίων ἡ δὲ καὶ τοῦ ἁγίου ἡ δὲ. Καταβασίαι (στραυρόν χαράξας), ἀπὸ
 γ'. ὡδὴς τὰ καιθίσματα, ἀφ' ἧ. τὸ κοντάμιον τῶν Ἐγκαινίων καὶ τὸν οἶ-
 κον, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνάπτονται οἱ στραυροὶ. Ἡ λιμωλιέ-
 ρα ὁ τριχολογεῖται. Ἐξαποστολῆρια τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ στραυροῦ καὶ τῆς
 θεολόμου. εἰς τοὺς αἶνους πᾶσα πνοή, ἰψῶμεν τρίχου ἧ. καὶ φάλασμεν
 τριχῆρὰ προσόμοια τῶν Ἐγκαινίων τρία ἦχος δ'. (Ἐδωιασ σημήωσι) καὶ
 ἕτερα τρία ἰδιόμενα, Δόξα ἦχος γ'. (πρὸς ἑαυτὸν ἐπαγάγου). καὶ νῦν, ὁ αὐ-
 τός (Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν). Δοξολογία, τὸ τροπᾶριον (ὡς τοῦ ἁγίου τρεῶμα-
 τος), ἡ ἀψῶρα καὶ ἡ καινήχησις. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ εἰς
 τῶν κανόνων τοῦ στραυροῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων τὴν γ'. καὶ ἧ. ὡδὴν. Ἀποστολο-
 ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Ἐγκαινίων. ἡ δὲ τὸ ἑξαιρέτως τὸ Ἄξιον ἐ-
 ζῆν. Κοινωνιὸν (Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπταν οἴμου σε). ἡ (εἶδομεν ὁ φῶς).
 τ. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου ἱεροδῆς τοῦ Ἰβηρύτου. ὁ βίος τὸ ἡ δὲ Ν. Ἐισδογ. ⊕
 Ἡ λειτουργία γίνεσθαι ἡ δὲ παραμυθήσιον τῆς θεολόμου. Βαρέας ὁ βαρῶμεν.

σημείωσις. χρὴ γίνεσθαι, ὅτι, εἰ τύχοι ἡ δευτέρα τρίτη τοῦ μηνὸς ἐν Κυριακῇ, μεταξιμπάνεσθαι ἡ ἀμοχουδία τοῦ ἁγίου Κορηναίου, καὶ ἀναγινώσκειν ἐν τοῖς Ἀποδοθέντοις, ψάλλοντα δὲ τὰ Ἀναζάσιμα μετὰ τῆς ἀμοχουδίας τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῶν προεορτίων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, οὕτως τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη ζιχογογίαν, εἰς τὸ Κύριε ἔκευραξα ψάλλοντες ζιχηρὰ τῆς οὐλωήχου δ', τῶν Ἐγκαινίων τρία, καὶ προεορτία τοῦ σταυροῦ τρία, Δόξα τῶν Ἐγκαινίων, καὶ νῦν τὸ ἀ. θεολόγιον τῆς ἠχου. Εἴσοδος, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. εἰς τὸν ζίχον, τὰ τῆς οὐλωήχου, Δόξα τῶν Ἐγκαινίων, καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ. Ἀποχλίμιον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Σταυροῦ. εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δὲς, τῶν Ἐγκαινίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Μετὰ τὴν ἀ. ζιχογογίαν τὰ ἀναζάσιμα καθίσματα πάντα μετὰ τὴν β' ζιχογογίαν καθίσματα τῶν Ἐγκαινίων. Ὁ ἄμωμος, τὰ εὐχογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἠχου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνες ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεολόγιου γ' τ. τοῦ Σταυροῦ γ' δ'. καὶ τῶν Ἐγκαινίων γ' δ'. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Ἀναζάσιμον κοντάμιον καὶ ὁ οἶμος, καὶ τὰ καθίσματα, ἀφ' τ. κοντάμιον καὶ οἶμον τῶν Ἐγκαινίων. Ἡ τιμιωτέρα ζιχογογῆται. Ἐξαποστῆθάριον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Σταυροῦ. εἰς δὲς Αἴνους, Ἀναζάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἐγκαινίων τὰ προσόμοια μετὰ τοῦ ἰδιομέτρου εἰς δ'. μετὰ ζιχων (Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπραν εὐπρέπραν οἶμου Σε, καὶ τόπρον σκηνώματος δόξης σου), καὶ τὸ (Σοὶ πρέπρον ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ), Δόξα τὸ εὐθιγόν. καὶ νῦν, τὸ (ὑπερευχογημένη), Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ ἀ. ὠρα, καὶ ἡ Κατήχησις. εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἠχου γ' δ'. τῶν Ἐγκαινίων ἡ γ'. ὠδὴ, καὶ ἡ τ. τ. Σταυρ. Ἀποστολεαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. ὁμοίως δὲ Κοινωνιὸν. Αἱ ἀναγνώσεις ἡ ἀ. καὶ β'. γ' τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἀποστόλου τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως. ἡ γ'. γ' τὴν ὁμιλίαν τοῦ εὐαγγελίου πρὸ τῆς ὑψώσεως.

Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν τὰ ἐπίλοιπα τῶν ὀμιλιῶν.

18. Ἡ παγκόσμιος ὑψώσις τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. †[⊕]
 Ἡ ἀγία εἰμὼν τῆς ὑψώσεως εὐρίσκειται ἐν τῷ τέμπλῳ, ὑπάρχει καὶ χάρις
 διὰ μνημόσυνον. Κοσμηθῆναι ἢ ἐμυκηθῆναι, ἢ ἐσπέρας τὰς βαρέας ἐν γ'.
 Σημείωσις. Δὲ γ' δέναι, ὅτι ἡ τύχοι ἢ παροῦσα αὐτῇ ἐορτῇ τῆς ὑψώσεως ἐν Κυ-
 ριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων φαίνεται, ἀλλ' οὐδὲ εὐαγγέλιον ἐσθινὸν ἀνα-
 γινώσκειται, ἀλλ' ἅπαντα ἢ ἀμοχουθία τῆς ἐορτῆς εὐλεγχῆται, τυχολογῆται δὲ
 μόνον ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ φαληρίου, γίνεται καὶ ἐν
 τῷ ὀρθρῷ ὁ ἀσπασμὸς τοῦ εὐαγγελίου. ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ ἰσῶ-
 μεν τίχους δ' καὶ φαίνομεν τυχηνρὰ προσόμοια ἤχος δ' πρὸς τὸ (ὡς
 γενναῖον ἐν μάρτυσι), Δόξα καὶ νῦν, β'. (Σύ μου σιέπη κραταία).
 εἰς τὸν τίχον (Ὅμιος τοῦ ἔρραδα), Δόξα καὶ νῦν ὁμοιον. Τροπάριον ἤχος
 α' (Σώσον Κύριε τὸν λαόν σου) ἅπαξ. Ἐσπέρας γ' τὸ Ἀπόδῃπνον ἀνα-
 γινώσκουμεν τοὺς οἶμους τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, φαίνομεν καὶ (Ἀνοιξαντά-
 ρια). Καὶ γ' μὲν τύχοι ἢ ἐορτῇ ἐν Κυριακῇ, ἀναγινώσκουμεν ὡς ἔπομεν ἀνω-
 τέρῳ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ φαληρίου. εἰ δὲ μὴ εὐδύ, μετὰ τὴν τοῦ ἱεροδραύ-
 νου συναπλήν, καὶ τὴν ἐμφώνησιν, τὸ Κύριε εὐεραξα γ' ἤχον πλ. β'. ἰσῶ-
 μεν τίχους ἢ. καὶ φαίνομεν τυχηνρὰ προσόμοια πρὸς τὸ (Ὅλην ἀποδέμε-
 νοι) Σταυρὸς ἀνυψούμενος, καὶ ἕτερα δύο ποιούνητες αὐτὰ ἢ. Δόξα καὶ νῦν,
 ἤχος β'. (Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη). Εἴσοδος μεγάλη, τὸ (ὡς ἱσθρὸν) μετὰ μέ-
 δουσ', τὸ προεῖμένον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. εἰς τὴν λιτὴν τῆς β'ε. ἢ τοὺς
 δύο δ'ε. Δόξα καὶ νῦν, ἤχος δ'. (τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σου Χριστέ) με' μέγας.
 εἰς τὸν τίχον, τυχηνρὰ προσόμοια (χαίροις ἀσηηλιῶν). Δόξα καὶ νῦν πλ. δ'.
 (Ὅν περ πάσαι Μωυση). Νῦν ἀποχύς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τῆς ἐορ-
 τῆς ἐν γ'. καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἣν ἢ ἀνάγνωσις, ὁ ἐξάψαμος, ἢ ἡ-

ζιχοδογία τοῦ φαληρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων. Μετὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν ψά-
 λμαι ὁ Πτολεμαῖος, ἡ ἐκλογὴ, τὸ Δοξαζιμὸν, κτλ. ἔτα ἡ αἴτησις καὶ τὸ
 Κάθισμα τοῦ Πτολεμαίου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχος πρα-
 κόμενον, (εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς). Μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, τὸ
 Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' φαλλμὸς, Δόξα πλ. β' (Σύμου σιέπη κραταία),
 καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ ζιχηρὸν ἰδιόμενον (Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ). Ὁ κανὼν
 τῆς ἑορτῆς ἤχος πλ. δ'. τοὺς εἰρμούς ἐν β'. τὰ δὲ τροπάρια ἄς 1β'. Καταβα-
 σίας τοὺς εἰρμούς τοῦ κανόνος. ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κάθισμα δὲς, ἀφ' ἧς τὸ
 μὲν Κοντάμιον ψάλλεται, ὁ δὲ οἶμος ἀναγινώσκειται. Ἡ ἑμιωτέρα δὲ ζιχο-
 δογῆται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ'. ὠδὴ ἄς ἡ. καὶ ζ'. Καταβασίας ἀμφοτέρους
 τοὺς εἰρμούς. τὰ ἑξαποσγάρια γ' δευτεροῦντες τὸ α'. εἰς τοὺς Αἴνους πᾶ-
 σα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους δ' καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἤχ. πλ. δ'.
 πρὸς τὸ (ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος) δευτεροῦντες τὸ α'. (ἴστέον ὅτι οὐ γί-
 νεται ἡ προσιύνησις τῶν ἀγίων εἰμόνων κατὰ τὴν τάξιν, διότι μετ' ὄχλον μέ-
 δομεν προσιυνῆσαι τὸν ἴμιον Σταυρὸν). Δόξα καὶ νῦν, πλ. β'. (Σήμερον προ-
 ἔρχεται) φαλλομένης δὲ τῆς Δοξαδογίας, βάλλῃ ὁ ἐπιμησιαζιμὸς τὸ δισιέ-
 ζιον ἐν τῷ μέσῳ, ὁ δὲ ἱερεὺς ἀλάσῃ πᾶσαν τὴν ἱεραλιμὴν χορὴν ἐν θυμῷ
 ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, ἄς δὲ τὸ τελευταῖον ἀσμαλιμὸν ἱρισάγιον, αἶρε τὸν ἴ-
 μιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ δισιου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ βαδίῃων ἀργῶς
 προπορευομένου τοῦ ἱεροδιακόνου μετὰ λαμπάδος καὶ θυμιατοῦ, ἐξέρχε-
 ται ἄς τὸ ἅγιος ἀθάνατος διὰ τῆς ἀριστερᾶς πύλης τοῦ ἀγίου βήματος, ἐν ἔ-
 δῳ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ κατὰ τὸν τοῦ τετραποδίου, ἐμφωνῶ, τὸ (Σοφία
 ὀρθοί). εἶτα ἀπολίδησιν τὸν δισιον μετὰ τοῦ ἱμίου Σταυροῦ ἐν τῷ τετρα-
 ποδίῳ, καὶ λαμβάνων τὸ θυμιατὸν παρὰ τοῦ ἱεροδιακόνου, θυμιατὸν
 αὐτὸν ἐρχόμενος κύμασεν ἱρίλον, προπορευομένων τῶν ἐπιμησια-
 ζιμῶν[⊕] μετὰ τῶν εἰσοδλιῶν[⊕], καὶ τοῦ ἱεροδιακόνου μετὰ λαμπάδος,

ψάλλον ὁ ἱερεὺς συγχρόνως καὶ τὸ τροπάριον (Σῶσον Κύριε τὸν λαόν
 σου) ἄπαξ, καὶ οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἀνά μίαν, ἕτα βαλῶν μελανοίαις
 τῶς καὶ Κυριακῇ ἐστὶ, καὶ δαβὼν εἰς χθρὰς τοῦ τὸν Γίμιον Σλαυρόν
 μετὰ κλάδων βασιγίου, ἵσταται ἔμπροσθεν τοῦ τετραποδίου βδέ-
 πων κατὰ ἀνατολὰς, καὶ δέγγ εἰς ἐπήμιον πάντων (Ἐξέησον ἡμῶς
 ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθα σου ἐπάμουςον καὶ ἐξέη-
 σον) κτλ. καὶ ἀρχόμεθα τῆς ἀ^{ης} εὐκαλοντάδος τοῦ Κυριε ἐξέησον, σφρ-
 γίλοντος τοῦ ἱερέως ἐν ταῖς ἐνάρξεσι τῶς καὶ ἐν ταῖς συμπληρώσεσι.
 (Σιμωλέον καὶ τοῦτο, ὅτι, ἵσταται πρὸς τὸν ἱερέως ὁ Κανονάρχης[⊕]
 κρατῶν εἰς χθρὰς τοῦ τὸ μηναιὸν καὶ δέγων πρὸς τὸν ἱερέα τὰς αἰτή-
 σης). ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνη τὴν κεφαλὴν ὅσον σπιδαμὴν ἀπέχον ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς εὐκα-
 λοντάδος. ἠντία δ' ἂν φθάσῃ ὁ ψάλλης εἰς τὸ ἐννενημιστὸν ἑβδομον
 Κύριε ἐξέησον, ὑψοῖ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ὡς αἰσθόμενος τὸν ἱερέα λέγων δα-
 βὼν τὴν εὐκαλοντάδα, ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζει τὸν ἱερέα. Εἶτα σφραγὶς ἐπὶ τὸ
 νότιον μέρος βλέπων πρὸς βορρᾶν σφραγίξῃ, δέγων (ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ
 τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν) κτλ. καὶ ἀρχόμεθα τῆς β^{ας} εὐκα-
 λοντάδος. ὁ δὲ ἱερεὺς ποιῶ τὴν β^{αν} ὑψωσιν, ὡς προδλεγράφῃ. Εἶδ' οὕτως
 σφραγὶς ἐπὶ τὸ ἀνατολιμὸν μέρος βλέπων πρὸς δυσμὰς, λέγων (ἔτι δεόμε-
 θα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἡμῶν (δῆνος), τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δῆνος) ἱερομο-
 νάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος) καὶ ἀρχόμεθα τῆς γ^ε εὐκα-
 λοντάδος. πηρουμένης δὲ καὶ ταύτης, σρέφεται ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ βόρρον
 μέρος, δέγων (ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν) κτλ. καὶ γίνεσθαι
 ἡ δ^η ὑψωσις. καὶ αὐτὸς σρέφεται κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐμφωνῶ (ἔτι δεόμε-
 θα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ)
 κτλ. καὶ ἀρχόμεθα τῆς ε^ε εὐκαλοντάδος. ταύτης δὲ πηρωθείσης, ὑψοῖ τὸν ἱερέα

Σταυρόν και ψάλλῃ τὸ Κοντάμιον (Ὁ ὑψωθῆς ἐν τῷ σταυρῷ). θῆς δὲ τὸν σταυρόν ἐπὶ τοῦ δίσκου, και προσκυνῶν σὺν τῷ Καθηγουμένῳ, ψάλλῃ
 ρουσι (τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα) τὸ αὐτὸ και οἰχοροὶ [⊕]
 ἀνά μίαν, εὐθὺς δὲ ὁ Κανονάρχης μετ' αὐτὸ Κανοναρχῆ τὸ ἰδιόμε-
 ρον θῆς ἠχον β' ^{ον} (Δεῦτε πιζοὶ τὸ ζωποιοῖον ξύλον προσκυνήσωμεν) κτλ.
 ῥτα και τὸ Γελευταῖον Δόξα και νῦν πλ. δ'. (Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου). μετὰ
 δὲ τοῦ λέξου αὐτῶν ἐμφωνῆ ὁ ἱερεὺς τὸ, (Ὅτι ἐξέημων και φιγάνδρωπε θε-
 ος ὑπάρχης). ὁ ἱεροδίαμονος τὸ, (πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν) και τὰ
 διοισὰ τῆς ἐπιλενοῦς, και γίνεσαι ἀπόχυσις. αἴρεσαι δὲ ἡ ἀγία θῆων τῆς
 ὑψώσεως ἐν τοῦ προσκυνηταρίου, και τῖθεμεν ἀντ' αὐτῆς σταυρόν, οὐχὶ τὸν ^{ὅστις μένη ἐν}
 ἔχοντα τὸ τῆμιον ξύλον, ἀλλὰ ἄλλον τῖνα. ὁ δὲ τῆμιος σταυρὸς ἀποδέτεται ^{τῷ προσκυνη-}
 τῆν δέσιν τοῦ. ῥτα ἀναγιγνώσκειται ἡ ἀ. ῥρα, ἡ Καλήχησις τοῦ ἀγίου Θεο- ^{τῆς ἀποδύσ-}
 δώρου, και γίνεσαι ἀπόχυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὰς ῥρας γ. και
 ζ. συνάπλομεν και τὰ τυπτιὰ ^{τυπτιὰ ἀνα-} (ἐυλόγησ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον) και τὰ ^{γινώσκῃς ὁ τυπτι-}
 ἐξῆς. ῥτα ψάλλομεν και τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδιὸν (ὑψοῦτε Κύριον ^{ἀντὶ ἐπὶ τοῦ οὐρα-}
 τὸν Θεὸν ἡμῶν). τὸ Ἀποδυλίμιον ἐν γ. και τὸ Κοντάμιον ἄπαξ. ἀντὶ τοῦ τρισα- ^{θῆος ὁ ὑψωθῆς:}
 γίου, ψάλλ. (τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα). Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς ^{κυριε ἐξέησον β'}
 ἡμέρας και μόνον. Εἰς τὸ (ἐξαίρετως) ψάλλ. τὸ (Μυσιμῶς εἰ θεοτόμει παράδῃ-
 σος). Κοινωνικὸν τὸ, (Ἐσημώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε) ^{ἰς}
 Αἰ ἀναγνώσῃς ἀ. και β'. θῆς τὸν Νέον θησαυρόν, τριτὴν δὲ εἰς τὴν ἀποστολικὴν
 Σαγήνην [⊕]. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀνάγνωσιν, ἐν τοῦ χρυσογράφου τὸν λόγον τῷ
 τοῦ χρυσοστόμου. ψάλλ. και τὴν β'. μαλαθασίαν τῆς θ. ^{ης} ῥδῆς (Ὁ δὲ θρώσει
 τοῦ ξύλου). μετὰ τὴν εὐχαριστ. ^η δόξα και νῦν (Ὁ ὑψωθῆς ἐν τῷ σταυρῷ). Ἐξοχό-
 μινοι ψάλλ. τὸ Ἀποδυλίμιον τῆς ἐορτῆς. τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ ἑσπερινῷ φορῆ και ὁ ἱε-
 ροδίαμονος, εἰσοδος, ἀνάπλου και τοὺς σταυροῦς, τὸ προεῖμένον ψάλλ. τὸ τράμεις,
 (Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ και ἐν τῇ γῆ). Εἰς τὴν τράπεζαν ἀνάγνωσιν, θῆς δὲ Σιμοδίνην.

+ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ εἶναι:

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Τιμίου ζαυροῦ τὰ ῥοσθιαῖά μένουσι ἀναμ-
μένα πηλοῖον τοῦ Τιμίου ζαυροῦ ἐμαλέρωθεν, οἱ δὲ ἐκκλησιαστικοὶ σβύνου-
σι τὰ τοῦ χοροῦ [⊕] κηρία καὶ λοιπά. ἔτα ἀφοῦ ἀσπασθῶσι ἀπαντες ἐν τῇ ἀ-
ῶρα λαμβάνουσι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τὰ ῥοσθιαῖά, καὶ φέρῃ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ἱερῷ
βήματι τὸν Τιμίον ζαυρόν. Εἰ ἐν Κυριακῇ, ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ ἀπολύσει λέγῃ, (Ὁ ἀ-
ναζὰς ἐν νεφῶν).

: ἔχομεν μέρος ἐκ τῶ ἀγ. χρυσάνθου, ἡ: ^{δὲ} ῥωὶν τῶ ἀγίου εὐρ: ῥς τὴν Λίην.

! Ε'. Τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Νικητῆ: Ἐσπέρας ἐν τῷ Λυχνικῷ τυχόσθ-
για οὐ γίνεσθαι διὰ τὸν νότον τῆς ἀγρυπνίας. ὁ τυπικάρης [⊕] δέρχεται τὸ
κάθισμα καθ' ἑαυτὸν. Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ἦχος πλ. α'. προσόμοια τῶ ζαυ-
ροῦ γ'. καὶ τοῦ ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ ἀγίου ἦχος πλ. β'. (Φωτῆρα τῶν μαρτύ-
ρων σε). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (τῶν προφητῶν αἰ φωναί). Εἴσοδος, προεῖμενον
ἦχος βαρύς (Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ). ἰζιόν ὄλι, ῥς τὸν Προοι-
μιακὸν ψαλμὸν ἀνάπλονται οἱ ζαυροὶ φορῶ καὶ ὁ ἱεροδράμονος. Εἰς τὸ Κύριε ἐ-
μείραξα θυμιατὸν μετὰ τῆς ἐορτῆς θυμιατόν. Εἰς τὸν τυχόν, τυχηρὰ προσόμοια
τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν τυχῶν αὐτῶν. Δόξα πλ. δ'. τοῦ ἀγίου (τῆς νίκης ἐπὶ νικητῆ)
καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου). Ἀπολυτίμιον (Ὁ μάρτυς σε
Κύριε), καὶ τῆς ἐορτῆς (Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σε). Εἰς τὴν τράπεζαν ἀνάγν-
σιν ῥς τὸν Χριστιανόπουλον [⊕] ἢ τὰ ἐποίλοιπα ἐν τοῦ Νέου θησαυροῦ. Εἰς τὸ
θεὸς Κύριος, τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς δὲς, τὸ τοῦ ἀγίου καὶ αὐθις τῆς ἐορτῆς.
Εἰς τοὺς Κανόνας, ὁ τῆς ἐορτῆς ῥς ἡ. καὶ τοῦ ἀγίου ῥς ζ'. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάμ.
τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ἧ. τὸ Κοντάμιον καὶ ὁ ὄμιος τοῦ ἀγίου. Ἐξαποστῆδάριον τῶ Ἀγίου

καὶ τῆς ἐορτῆς. εἰς τὸν τρίτον τῶν αἰώνων, τριχῆρὰ προσόμοια τοῦ τσαυροῦ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς: ἡ τοῦ μακαρισμοῦ ἢ ἀ. Ὡδὴ τῆς ἐορτῆς: εἰ βραχὺ καὶ
 κτλ τὴν ζ. τὸ ἅγιον. Ἀποτοχοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας, ἡ δὲ ἅγια. ^{Δόξα}
 † τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κρητός. ὁ βίος τὸ εἰς τὸ Λαμνα-
 ριον.

Εἰσοδιὸν. (Δευτε προσκυνήσωμεν υἱ. σωσον ἡμᾶς υἱεθεῶ ὁ σαριί τσαυ-
 ρωθῆς.

εζ. τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου εὐφημίας. Ἡ εἰκὼν αὐ-
 τῆς εἰς τὸ τέμπλον. τὸ μαρτύριόν τῆς εἰς τὸν ἀπὸ τῶν Ἐφραῖμ. εἰς τὸ Κύριε
 εὐεῖραξα ἰζῶμεν τρίχου ζ. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας
 ἤχος δ. πρὸς τὸ (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) δευτερουῦντες τὰ τροπάρια Δό-
 ξα ἤχος πλ. β. (Ἡ δὴ νηδισμένη ταῖς ἀρεταῖς), καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς ὁ αὐ-
 τός. Ἀπότρυχα τοῦ τσαυροῦ, Δόξα πλ. δ. (πᾶσα γλώσσα κινῆσθω πρὸς εὐ-
 φημίαν), καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον (Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ) καὶ τῆς ^{τῆ αὐτῆς} ἁγίας
 ἐορτῆς. εἰς τὸ θεὸς Κύριος, εἰς τὸ τῆς ἐορτῆς τροπάριον, ἅπαξ τὸ τῆς ἁγίας
 καὶ αὐθις τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα μετὰ τὴν ἀ. τριχοδογίαν τῆς ἐορτῆς, κτλ
 μετὰ τὴν β. τῆς ἁγίας. εἰς τοῦ κανόνος ὁ τῆς ἐορτῆς ἡ. καὶ ὁ τῆς ἁγίας
 ἡ δὲ γ. ἀπὸ γ. Ὡδὴς Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ζ. Κοντάμιον καὶ οἶμος τῆς
 Ἁγίας. Ἐξαποστολὰριον τῆς ἁγίας καὶ τῆς ἐορτῆς. εἰς τοῦ αἰνους πᾶσα πνοή,
 ἰζῶμεν τρίχου δ. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ ἰδόμεθα τῆς ἁγίας τοῦ τργς γ. δευ-
 τερουῦντες τὸ ἀ. Δόξα ἤχος πλ. β. (ἐν δεξιῶν τοῦ σωτήρος), καὶ νῦν τῆς ἐορ-
 τῆς, Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῆς ἁγίας, κτλ. εἰς τοῦ μακαρισμοῦ μι-
 αν Ὡδὴν εἰς τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς, καὶ τὴν ζ. εἰς τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας. Ἀπο-
 τοχοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἁγίας.

εξ! τῆς ἁγίας μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίττειας, Ἐπι-
 δος καὶ Ἀγάπης. τὸ Κύριε ἐμείραξα, ἦχος δ' προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ.
 καὶ τῶν ἁγίων γ. Δόξα καὶ νῦν πλ. β'. (τῶν προφητῶν αἱ φωναί), Ἀπόστι-
 χα τῆς ἑορτῆς, Δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ἦχος β'. (Σύμου σιέπη κραταία) =
 Ἀπολυτίκιον, καὶ ἐν τῷ Ἀποδύπνῳ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ,
 ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς γς ἡ. καὶ τῶν ἁγίων γς δ' ἀφ' ε'. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς,
 καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔσται γς τὴν σφραν τοῦ μηναιίου κατὰ τὴν τάξιν. εἰς τοὺς μα-
 ναρισμοὺς ἐν τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Ἀποχορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς
 ἡμέρας. Ἀνάγνωσιν, τὰ ἐν τῷ Συναξαριστῇ

Σημῶσις. Δεῖ εἶναι, ὅ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μέχρι τῆς ἀποδώσεως συμ-
 πέσει σάββατον, γς τοῦ Κανόνος ψαλ. ε'. τῆς ἑορτῆς, δ' τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέ-
 ρας, καὶ δ' ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἀπὸ γ. ὡδῆς Κοντάκιον
 τοῦ προδρόμου, ἀφ' ε'. τῆς ἑορτῆς. Ἀποχορευαγγέλιον τοῦ Σαββάτου με-
 τὰ τὴν ὑψωσιν, ἢ ἐν Κυριακῇ μετὰ τὴν ὑψωσιν εἴαν ἐν Κυριακῇ. =

ιη! τοῦ ἁγίου Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτύνης. τὸ Κύριε ἐμείραξα ἦχος α'.
 τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ. καὶ τοῦ ἁγίου γ. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'. (τὸ
 Τιμίου ζαυροῦ σου Χριζέ, Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Δόξα καὶ νῦν πλ. β'.
 (Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη). Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ.
 ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς γς ἡ. καὶ τοῦ ἁγίου γς δ' ἀφ' ε'. τὸ Κοντάκιον
 τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. εἰς τοὺς μαναρισμοὺς ἐν
 τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Ἀποχορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.
 †. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Μήφωτος Ἐπισκόπου Κωνσταντιανῆς,
 ὁ βίος του εὐρίσκειται γς τὸ Νέον Ἐυχόγιον. ⊕

10. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Γροφίμου, Σαββαλὶς καὶ Δορυμέδονος.
 Τὸ Κύριε εὐέυραξα ἦχος δ'. τῆς ἐορτῆς προσόμοια γ', καὶ τῶν ἁγ. γ'.
 Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. (Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου). Απόστιχα τῆς
 ἐορτῆς, Δόξα καὶ νῦν πλ. β'. (Ὁ Τετραπτέρατος κόσμος), Τροπάριον τῆς
 τῆς ἐορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς γ' ἡ. καὶ τῶν ἁγίων γ' δ'.
 ἀφ' ζ'. Τὸ Κοιτάμιον καὶ τὰ ἅα ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις. Εἰς δὲ
 μακαρισμοὺς ἐν τοῦ Κανόντος τῆς ἐορτῆς. Αποτοχοευσανγγέλιον καὶ Κοι-
 νωντιὸν τῆς ἡμέρας.

11. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
 Ἡ ἁγία τοῦ εὐμῶν εὐρίσειλαι ^{ἀνα τῆ ἀσασίδε} γ' τῆς Τυπικάρη, ὁ δὲ βίος τοῦ γ' τὸν Δα- ^{ῖον γ' τὸ προ-}
 μασιηνὸν τὸν πεζογράφον. ^{ἔχομεν μέρος ἐν τοῦ ἁγίου Λαφάνου τοῦ} ἔχομεν μέρος ἐν τοῦ ἁγίου Λαφάνου τοῦ ^{ῖου γ' τὸν προ-}
 εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προ-
 πόμοια τοῦ ἁγίου ἦχος δ'. πρὸς τὸ (Ἐδωιασ σημεῖωσι), δευτεροῦντες δὲ
 τροπάρια, Δόξα ἦχος β'. (Ὁ δεύτερος ἰὼβ Εὐστάθιος), καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.
 Απόστιχα τῆς ἐορτῆς, Δόξα τοῦ ἁγίου πλ. β'. (Ἀδαμάντινε τὴν ψυχὴν) καὶ
 νῦν τῆς ἐορτῆς). Αποδυλίμιον (ὁ μάρτυς σε Κύριε) καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν
 ὄρθρον μετὰ τὴν β' τριχοχογίαν κειθίσματα ψάλλομεν τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἐ-
 ορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς γ' ἡ. καὶ τοῦ ἁγίου γ' ζ'. ἀπὸ γ'. ὡδὴς Κοιτάμι-
 ον τῆς ἐορτῆς, καὶ ἀφ' ζ'. τοῦ ἁγίου Κοιτάμιον καὶ Οἶμον. Ἐξαποτοχοευσ-
 ριον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς ἀγίους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρί-
 χους δ'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ ἰδιόμεγα τῶν ἁγίων ἦχος δ'. Δόξα ἦχος πλ. δ'.
 (τὴν τραπεπεδαρχίαν τῆς μάτῳ) καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Δοξολογία, τὸ Απο-
 δυλίμιον τῶν ἁγίων καὶ τὰ ἅα. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μίαν ὡδὴν ἐν
 τοῦ Κανόντος τῆς ἐορτῆς καὶ τὴν ζ'. τῶν ἁγίων. Αποτοχοευσανγγέλιον καὶ
 Κοινωντιὸν, τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων.

καὶ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ, καὶ
 τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ· Ἐπεβῆ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ
 τῆς Τιμίου Σταυροῦ, ἡ ἀμοχουδιά τοῦ Ἀποστόλου συμπάσκει αὐριον σὺν
 τῇ ἀμοχουδιά τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωτιά.

Εἰς τὸ Κύριε εὐεφραξά ιζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσό-
 μοια τὰ τοῦ μεγάλου Ἐσπερινοῦ ἤχος πλ.β'. πρὸς τὸ (Ὁδὴν ἀποδέμενοι),
 δευτεροῦντες αὐτὰ· Δόξα καὶ νῦν, (Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη). Φῶς ἱγάρ, ὃν
 τὸ προύμετον τῆς ἡμέρας, (Ἄνευ ῥοδῶν καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων).
 Εἰς τὸν τρίχον πρὸς τὸ (Χαίροις ἀσηλιῶν ἀληθῶν), Δόξα καὶ νῦν (Ὅν περ
 πάσαι Μωϋσῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον ἐμ γ'. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α'. καὶ β'.
 τριχολογία τὰ Καθίσματα τῆς ἑορτῆς με' αἰθήσης παρὰ τοῦ ἱερέως. Ὁ-
 κατὼν τῆς ἑορτῆς ἡ ἰδ'. Καταβασίας (Σταυρὸν λαράξας). ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κά-
 θισμα δὲς, ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶμος. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ τριχολογεῖται ἀλ-
 λὰ ψάλλεται· ἡ θ'. ὠδὴ ἡ. καὶ ζ'. τὰ δευτέρα. Καταβασίας ἀμφοτέρως τῶς
 εἰρμῶς· τὰ ἑξαποσγάρια τρίτον. Εἰς τοὺς Αἵτους πᾶσα πνοή, ιζῶμεν τρίχους δ'.
 καὶ ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς προσόμοια· Δόξα καὶ νῦν (π. Σήμερον προέρχε-
 ται)· Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ α'. ὥρα· Εἰς τὴν Λειτουργίαν
 τυπια, ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς τὰς δύο ὠδὰς τῆς θ'. ὠδῆς ἡ. Εἰσοδικίον
 (ὑψοῦτε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ σαρκὶ σταυρω-
 θῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον ἐμ γ'. καὶ τὸ Κοντάκιον ἅπαξ· καὶ ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ψάλλ-
 ομεν (τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα)· ἡ δὲ ἑξαίτωρα ψάλλ. τὸ
 (Μυσιμῶς εἰ θεόλοιε παράδῃσος) Κοινωνικόν (ἔσημῶθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
 τοῦ προσώπου σου). Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημῶσις· Μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῇ παρσι-
 σοδέσει α'. Κυριακῇ, ἀναγινώσκομεν εὐαγγέλιον καὶ γ'. ἀνάγνωσις τῆς
 α'. Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ, Ἀπόστολον δὲ τῆς σγραῖς· καὶ πρὸς περσοδέρα

πληροφορίαν σου ὅρα γὰρ τὴν σιαράν τοῦ εὐαγγελίου, ἐμεί εὐρίσκεις ἀκρι-
 βῶς, πῶς ὑπερπηδᾷ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκιᾶς, ἢ μᾶλλον ἢ σγρά τῶν Κυριακῶν.
 Σημῶσις· Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρηθῆς συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαβ-
 βάτῳ ἑσπέρας ἰζῶμεν τρίχους ἑ. καὶ ψάλλομεν δ.ᾶ Ἀναζάσιμα, γ.ᾶ τῆς εὐ-
 ρηθῆς ἐν τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ αὐτῆς, καὶ τρία ἐν τῶν Ἀποτίχων τῶ με-
 γάλου ἑσπερινοῦ, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, αὐτῆς. Δόξα ἦχος β'. (Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη): ^{καὶ νῦν} τὸ α. θεολόμου _{τῶ ἠχοῦ}
 Ἀπότιχα τὰ Ἀναζάσιμα, Δόξα καὶ νῦν π.δ'. (Ὅν περ πάσαι Μουσῆς· Ἀπο-
 γυλίωια δὲ Ἀναζάσιμον καὶ δὲ τὸ τῆς εὐρηθῆς· ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ τὰ συνήθη τῶν
 Κυριακῶν, μετὰ τὴν α.ᾶν τριχολογίαν ἅπαντα τὰ ἐν τοῖς δυοῖς Καθίσμασι Ἀνα-
 ζάσιμα, καὶ μετὰ τὴν β.ᾶν τριχολογίαν τὰ ἐν τοῖς τρισὶ Καθίσμασι τῆς εὐ-
 ρηθῆς δη. καὶ τὸ μετὰ τὸν ποχυέλαιον, τὴν α.ᾶν ἀνάγνωσιν, τὸν Ἀμωμον τὰ
 εὐχογητάρια καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. εἰς τοὺς κανόνας δ.ᾶ Ἀναζά-
 σιμα, β.ᾶ τῆς θεολόμου, καὶ ἡ. τῆς εὐρηθῆς μετὰ τῶν ἑρμῶν αὐτῆς διπρασιάζ-
 ζοντες αὐτοὺς ἐν τῇ τριχολογίᾳ. Καταβασίας (Σταυρὸν χαράξας)· πρὸ τῆς θ.ᾶ.
 Ὡδῆ: Μεγαλυνάριον τὸ (Χαῖρε σκῆπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ), εἰς τὸ τέλος
 τῆς θ.ᾶ Ὡδῆς ψάλλομεν ἀμφοτέρους τὰς Καταβασίας αὐτῆς· Ἐξαποσει-
 γάριον τὸ εὐδινὸν καὶ τὰ τῆς εὐρηθῆς δύο· εἰς δὲ τοὺς Αἴνους, δ. Ἀναζάσιμα,
 καὶ δ. τῆς εὐρηθῆς σὺν τῷ Δοξασιμῶ καὶ τοὺς τρίχους αὐτῆς, Δόξα τὸ εὐδι-
 νὸν, καὶ νῦν (ὑπερευχογημένη), Δοξολογία τὸ Ἀναζάσιμον σύνθεσις τοῦ
 ἐνοροδίνου ἠχοῦ, τὴν α.ᾶν ὥραν καὶ τὴν Καλήχησιν· εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ
 τυπτικά, γὰρ τοὺς Μακαρισμοὺς δ.ᾶ Ἀναζάσιμα, καὶ ἡ. τὰ ἐν τῶν δυοῖν Ὡδῶν
 τῆς θ.ᾶς. Ἀποχοροευαγγέλιον τὸ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν,
 εἰς τὸ ἔξαιρέτως τὸν εἰρμόν (Ὁ δὲ θρώσεως τοῦ ξύλου), Κοι-
 νωτικῶν δὲ τὸ (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον) καὶ τὸ (Ἐσημνώθη ἐφ' ἡμᾶς)· εἰς τὴν τρά-
 πεζαν ἑσπερχόμενοι ψάλλομεν τὸ Ἀναζάσιμον, Ἀπογυλίωιον, εἰς τὴν διακομῆ
 τοῦ ὑψώματος ψάλλομεν τὸ (Μυσιμῶ εἰ θεολόμει παράδοσος), εἰς τὴν εὐχε-

ριζίαν μετὰ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, τὴν Ὑπταμοήν, δόξα τοῦ Τιμίου Προδρόμου τὸ
Κοντάκιον, καὶ νῦν, τὸ τῆς εὐρυθείας (Ὁ ὑψωθὲς ἐν τῷ θαύρῳ) κύριε ἐξέησον
γ. καὶ εὐλόγησον.

αβ. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωιᾶ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰζῶμεν
τρίχους γ. καὶ ψάλλομεν πρῶτον (ὡς προεγράψαμεν) γ. τὰ τοῦ Ἀποστόλου
Καθράτου καὶ τρία τοῦ ἱερομάρτυρος. Δόξα τοῦ ἱερομάρτυρος ἦχος δ. (Ἐμβρέ-
φους ἐγένου). καὶ νῦν, Θεολογίον = ἡ θαυροθεολογίον, Ἀπόστιχα τῆς Οὐιλωήχ,
τροπάρια καὶ τῶν δύο (Ἀπόστολε ἅγιε) καὶ ἑξ ἑρῶτων μέτροχος)
Σημῶσις. Ἰζέον ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχόμεθα ψάλλειν καὶ τὸ θεολο-
γίον, τριχολογοῦμεν καὶ γὰρ τὸν ὄρθρον γ. = Καθίσμα τοῦ ψαλτηρίου,
ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τριχολογοῦμεν τὰ (πρὸς Κύριον). οἱ κανόνες, τῆς Οὐλω-
ήχου γὰρ γ. καὶ τῶν ἁγίων γὰρ ἡ. ἀφ' ἧς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου
καὶ ὁ Οἶκος. Ἐξαποστειλῆρια ἀμφοτέρων τῶν ἁγίων μετὰ Θεολογίου.
οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἦχου γὰρ γ. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνί-
α τῆς ἡμέρας. Ἀνάγνωσιν ἐπὶ ἐπιμνησίας τοῦ ὁσίου Κοσμᾶ (ὅ-
ρα γὰρ τὸ Νέον Ἐμλόγιον). εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀνάγνωσιν, Νικομαχί-
του παντοπώγου (ὅρα γὰρ τὸ Νέον Μαρτυρολόγιον. ⊕)

αγ. Ἡ Σύλληψις τοῦ Τιμίου ἐν δόξῳ Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτί-
στου Ἰωάννου. ἐν τῷ ἑσπερινῷ γίθμεν ἐν τῷ προσευχηταρίῳ τοῦ Καδοχίου
εἰκόνα, τὴν γὰρ τὴν Λιθὴν οὔσαν. ἐν δὲ τῇ Λιθῇ τὸ τοῦ Καδοχίου τριμορ-
φον. ποιοῦμεν καὶ Κόρυθον. ἐν τῷ λυχνίῳ κρούομεν τὸ ἄνω σήμαντρον κ. τὸ
σίδηρον, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς βαρέας. Ἡ ἀνάγνωσις γὰρ τὸ χρονογράφον, ἔνθα εὐ-
ρίσκονται δύο λόγοι τοῦ Χρυσόστομου. τὸν μὲν μικρότερον ἐπὶ ἐπιμνησίας τὸν δὲ

μεγαλήτερον ἐπί Γραπείης. Μετὰ τὸν Προσημασιὸν ψιχογοῦμεν τὸ Μαυά-
 ριος ἀνήρ τὴν ἀ. ψάσιν, ἀνάπλοντες καὶ τοὺς ψαυρούς. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῖρα
 ἰψῶμεν ψίχους ψ. καὶ ψάλλομεν ψιχηρὰ προσόμοια ἤχος δ. πρὸς τὸ (Ὁ ἕξ ὑψί-
 ζου κρηθός) διυτερουῦντες τὰ τροπάρια. Δόξα πη. β. (Ἐν ψρρευούσης σήμερον).
 Καὶ νῦν, (Γίε μὴ μαμαρίσθ σε). Εἴσοδος μετὰ ἱεροδραμόνου, φῶν ἰχαρόν, τὰ
 Ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου (ζήλει γὰρ τὸ γεννέσιον), εἰς τὸν ψίχον, ψιχηρὰ προσό-
 μοια πρὸς τὸ (Ὁ γὴν ἀποδέμενοι). Δόξα, πη. β. (Ἄγγελος ἐν ψρρωτικῶν χα-
 γόνων), καὶ νῦν, (Ὁ ποιητὴς καὶ γυρωτὴς μου). Τροπάριον ἤχος δ. (Ἡ πρῶτη
 οὐ τίμωσα), θεολ. (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόρυφον). Εἰς τὸ Ἀπόδοπτον ἀναγινώ-
 σιουμεν τοὺς οἴμους τοῦ Προδρόμου. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὴν ἀ. καὶ β. ^{αν}
 ψιχογοίαν Καθίσματα τοῦ ἀγίου μετὰ θεολογίαν, γίνονται καὶ αἰθήσεις
 παρὰ τοῦ ἱερέως μετὰ τὰς ψιχογοίας τοῦ ψαλληρίου, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἀ-
 ναγινώσιουμεν τὸν πορυσταίον καὶ τὴν ἐυχογὴν γὰρ τὸ γεννέσιον. ἢ αἰτησις, ἐν
 τὸ καθίσμα τοῦ πορυσταί, ὑπάρχει χερόγραφον (ὄρα γὰρ τὸ τέλος τοῦ μηναιός),
 ὁμοίως καὶ τὸ ἰδιόμερον τοῦ εὐαγγελίου. οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τὸ
 δ. ἤχος, Προυόμενον (καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίζου κρηθός), τὸ
 εὐαγγέλιον, κη. Ὁ κανὼν τῆς θεολογίας γὰρ ψ. καὶ ὁ τοῦ προδρόμου γὰρ ἦ. Κα-
 ταβασίας (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου), ἀφ' ἧ. τὸ κοντάμιον τοῦ ἀγίου καὶ ὁ οἴμος.
 τὸ ἕξαποσγῆριον μετὰ θεολογίου. Εἰς τοὺς Αἴγους, πᾶσα πνοή, ἰψῶμεν ψίχους
 δ. καὶ ψάλλομεν ψιχηρὰ προσόμοια ἤχος ἀ. πρὸς τὸ (τῶν οὐρανίων ταγμα-
 τῶν. Δόξα καὶ νῦν πη. β. (Ἡ ἔγισα βεῖ συνέλαβε τὸν πρόδρομον τῆς χάριτος).
 Δοξολογία, τὸ τροπάριον, Ἡ ἀ. ὦρα, Ἡ Καλήχησις, καὶ ἀπόκρυσις. Ἡ γυ-
 τουργία γὰρ τὸ καθολικόν, ψάλλομεν τὰ τυπικὰ, καὶ ἐν τοῦ κανόνος τὸ ἀγίος
 ὠδή γ. καὶ ψ. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὰ συνήθη τροπάρια, καὶ γὰρ τὸ τέλος
 (τῆ ὑπερμάχῳ) Ἀποστολοευαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς θεολογίας. Κοιτε-
 ντικόν (εἰς μνημόσυτον αἰώνιον). Εἰς τὴν Γράπτιζαν ἀπερχόμεθα μετὰ μα-

νουαρίου, ψάλλοντες τὸ τροπάριον τοῦ Προδρόμου, ὑψούντες προσφοράν καὶ θυμῶνες.

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου. τὸ μαρτύριόν ἐστὶ δ' Ἀρμινάριον.

υδ! τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου Θέμης. Ἡ ἁγία τῆς ἑμῶν εὐρίσκειται ἐν τῷ Γέμπρον, γὰ περὶ τοῦ μαρτυρίου τῆς ἐν τὸν Παράδωσον. [⊕] Εἰς τὸ Κύριε ἐπέμραξα ἰζῶμεν τῆχος ζ. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας πρὸς τὸ (Κύριε ἑγὼ κριτηρίῳ παρέστης) τρία, καὶ ^{+ ὅρα} τρία, πρὸς τὸ (Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθὲς) ^{Μηναίου} Δόξα ἦχος πλ. β'. (Ἀθητικοῖς παλαισμασι), καὶ νῦν θν. ἡ Σταυροθεολογίον. Εἰς τὸν τῆχος τριχῆρὰ τῆς ἁγίας, πρὸς τὸ (τῶν ουρανίων λαγμάτων), Δόξα ἦχος πλ. δ'. (Λεόντων ὀρμάς). Καὶ νῦν θν. ἡ Σταυροθεολ. Τροπάριον, (Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ), καὶ θν. Οἱ κανόνες τῆς Οὐλωήχου ἐστὶ ἡ. Καὶ τῆς ἁγίας ἐστὶ ζ. ἀφ' ἧς ὡδὴς τὸ Κοντάμιον καὶ τὸν Οἶμον τῆς ἁγίας, τὸ ἑξαποστῆγῆριόν τῆς μετὰ θεολογίᾳ. Εἰς τοὺς Αἴνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τῆχος δ. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ ἰδιόμεγα τῆς ἁγίας τὸν ἀ. καὶ τοὺς δύο β. ^ε καὶ τὸν δ. ^ε, Δόξα ἦχος δ. (τῆν σὴν ὑπὲρ ἀνδρωπον ἀδρησιν), καὶ νῦν (Ἐν παντοίων κινδύων) θν. Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἐν τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας ὡδὴ γ. ^η, καὶ ζ. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἁγίας. ποιῶμεν καὶ Κόρυθον.

υε. τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν εὐφροσύνης. Ὁ βίος τῆς ἐν τὸν Παράδωσον.

Εἰς τὸ Κύριε ἐπέμραξα τρία ἐν τῆς Οὐλωήχου προσόμοια, καὶ τρία τῆς ἁγίας ἐν τοῦ μηναίου, Δόξα ἦχος β'. (τὸ μαδαφὸν τῆς ἀγνάσας σε). Καὶ νῦν, θεολογίον ἡ Σταυροθεολ. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου. Τροπάριον (Ἐν σοὶ μητέρ),

Οἱ Κανόνες ζ'. ἐν τῆς Οὐλωήχου, καὶ ἡ. ἐν τῶν δύο Κανόνων τῆς ἀγίας.
 ἀφ' ζ'. Κοντάμιον καὶ Οἶμον τῆς ἀγίας, τὸ Ἐξαποστειλάριον αὐτῆς μετὰ Θεοτοῦ
 εἰς τὴν Λειτουργίαν Μακαρισμοῦ, τοῦ ἐνορδίου ἤχου γ' ζ'. Ἀποστολοευαγγέ-
 λιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

†. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα τοῦ ἀγίου Παφνουτίου. τὸ μαρτύριόν του γ' τὸ Ν. Ἐμμόγιον.

κζ'. Ἡ μετέταξις τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
 Ἡ ἀγία του εἰμῶν εὐρίσιμελαι γ' τὸ Τέμπλον, ποιούμεν καὶ Κόρυμβον. Ἡ
 ἀνάγνωσις γ' τὸ χρυρόγραφον, ἔνθα ὑπάρχει καὶ ὁ βίος τῆς ἀγίας Εἰρή-
 νης τῆς Χρυσοβαλάντου. Ἐπιλεγούμεν δὲ Ἀγρυπνίαν, ἔχουσαν καὶ ^{Ἐπιγραφή} ~~χρ~~-^{Χρυσόγραφον,}
 τὴν δὲ ἀμνημόσυτον. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἰζῶμεν τήχους δ'. καὶ ^{βίος Ἁγίων ἀν-} ~~ψάλλ~~-^{δρῶν ἢ γυναι}
^{κων)}
 λομεν τήχηρὰ προσόμοια ἤχος β'. (Ὅτε ἐν τοῦ ξύλου σε γευρόν). Δόξα
 ἤχος β'. (Θεολόγε παρθένε), καὶ νῦν, θν'. (τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου). Ἀπόσι-
 χα πρὸς τὸ, (τρίήμερος ἀνέτης Χριστέ). Δόξα καὶ νῦν, (Ὁμοιον). Τροπά-
 ριον ἤχος β'. (Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ), καὶ νῦν, θν'. (Πάντα ὑπὲρ ἔννοι-
 ας. Ἐσπέρας γ' τὸ Ἀπόδῃπνον ἀναγινώσιμοιεν τοὺς οἶμους τοῦ ἀγίου,
 ψάλλομεν καὶ τὴν ἀ. ^{μν} τᾶσιν τοῦ (Μακάριος ἀτήρ). εἰς τὸ Κύριε ἐ-
 κείραξα ἰζῶμεν τήχους ἡ. καὶ ψάλλομεν τήχηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ,
 (τῶν οὐρανίων λαγμάτων) (Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων ἀπομαχύψεων) δὲ, καὶ
 ἕτερα δύο ποιούντες αὐτὰ δ'. ᾧτα ἐπισυναπλομεν καὶ ἕτερα τρία προσό-
 μοια γ' τὸν αὐτὸν ἤχον, πρὸς τὸ, (ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος), ποιούντες
 καὶ αὐτὰ δ'. ζήτησον αὐτὰ γ' τὸ Τέλος τοῦ μηναίου γ'σι χρυρόγραφα Δόξα
 ἤχος β', (τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς). καὶ νῦν, (Παρήλθεν ἡ σικιά τοῦ νόμου). εἶσα-
 δος, καὶ γὰ ἀναγνώσματα ἐν οἷς ἰζάμεθα, κ' ὁ ἀναγινώσκων αὐτὰ ἀσκει-
 πῆς δὲ ἀναγινώσκων. εἰς τὴν Λιθὴν ἐξέρχομενοι ἀ. ^{ον} ψάλλομεν τὸ ἰδιόμερον τῆς ἀ-
 γίου τῆς Μονῆς. εἶλα τοὺς Τέσσαρας ἀ. ^{ον} κ' τὸν β'. τοῦ ἀγίου. Δόξα ἤχος δ'.

(Ἀναπνευσὼν ἐν τῷ ψήθῳ) μετὰ μέλους, καὶ νῦν (ἐν παντοίων κινδύνων). Εἰς τὸν τρίτον, τριχηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ (Ὁ ἕξ ὑψίτου κρηθῶς) Δόξα ἦχος πλ. β' = (Ἀπόστολε Χριστοῦ). Καὶ νῦν, θν'. (Ὁ ποιητὴς καὶ γυρωτὴς μου). τὸ Νῦν ἀπαρχῆς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου, δις, τὸ (θεολόγει παρθένε), καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἧν, ἡ α' ἠ. ἀνάγνωσις, ὁ ἕξ ἀψαλμος, καὶ ἡ τριχολογία τοῦ ψαλτηρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων. Μετὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν ψάλλει ὁ Προεργαίος, ἡ εὐλογία, τὸ Δοξασιμὸν, κτλ. εἶτα μετὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Καθισμα τοῦ Προεργαίου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' ἠ. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἠχοῦ. Προεγόμενον (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμος, καὶ τὸ τριχηρὸν ἰδιόμερον (θεολόγει παρθένε). Ὁ κανὼν τῆς θεολογίας γ' τ'. καὶ τοῦ ἁγίου οἱ δύο κανόνες γ' ἡ. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου). ἀφ' τ'. τὸ Κοντάκιον τοῦ ἁγίου καὶ ὁ Οἶμος. δ' ἠχοῦ. Ἐξαποστειλάριον σὺν θεολογίᾳ. Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν τρίχους δ' καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια ἦχος πλ. δ' πρὸς τὸ (ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος), Δόξα, ἦχος πλ. δ'. (εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη). Καὶ νῦν (δέσποινα πρόσδεξαι). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικᾶ, καὶ ἐν τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου ὡδὴ γ' καὶ τ'. Ἀποστολοευαγγέλιον τοῦ ἁγίου καὶ τῆς θεολογίας. Κοινωνικὸν (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). αἱ ἀναγνώσεις α' καὶ β' ἐν τοῦ χρονογράφου γ' τὰς περιόδους τοῦ ἁγίου. ἡ γ' ἠ. ἀνάγνωσις γ' τὴν Σάββατον. εἰς δὲ τὴν ἑραπείαν τὰ ἐπίλοιπα ἐν τῷ χρονογράφῳ.

(Σημῶσις. εἰ τυχὸι ἡ μνήμη τοῦ θεολόγου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς αἰοροουθίας ὅρα γ' τὴν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου εὐρεθὴν τῆ α'. Οὐδωμβρὶς μηνὸς, διαφέρουσαν γ' τοῦτο μόνον, ὅτι, γ' τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὸ Δοξασιμὸν τοῦ θεολόγου, καὶ οὐχὶ τὸ εὐθιγὸν τῆς Κυριακῆς.

κτλ. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιζράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μεθ' μαρτύρων. εἰκόνα δὲ ἔχει, ἀλλ' οὐδὲ ἀνάγνωσιν. εἰς τὸ Κύριε ἐλέηρα τῆς οὐδωμῆς προσ. γ'.

καὶ τοῦ ἁγίου ἐν τοῦ μηναίου γ'. Δόξα, τοῦ ἁγίου ἤχος δ' (Πρὸ τοῦ ἡμίσεως τσαυρῶ σου Κύριε), καὶ νῦν, θεολομῖον ἢ τσαυροθεολομῖον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐδωήχου. Τροπάριον (Οἱ μάρτυρές σου Κύριε). Οἱ Κανόνες τῆς Οὐδωήχου γ' ε'. καὶ τῶν ἁγίων γ' δ'. ἀφ' ε'. τὸ Κοντάμιον αὐτοῦ καὶ ὁ Οἶμος, τὸ Ἐξαποστρεφάριον αὐτοῦ καὶ θεολομῖον. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' ε'. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

υη'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμοιογεντοῦ Χαρίτωνος. Ἡ Ἁγία τοῦ εἰκῶν εὐρίσιμελαι γ' τὸν ἀριστερὸν χορὸν, ὁ δὲ βίος τοῦ γ' τὸ Νέον Ἐμμόγιον, ἔχομεν καὶ μέρος τοῦ ἁγίου τοῦ Λαφάνου. ποιούμεν ἐς Κόρυθον. εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν τρίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου ἤχος δ'. πρὸς τὸ (Ἐδωκας σημήωσιν) δευτεροῦντες τὰ ἱραπαρία, Δόξα ἤχος δ'. (θεοφόρε Χαρίτων) καὶ νῦν θεολομῖον ἢ τσαυρῶθ'. εἰς τὸν τρίχον ψάλλ'. τὰ γ' τὸ παλαιὸν χειρόγραφον εὐρίσιμόμενα προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, πη. δ'. (τῶν μοναζῶν τὰ πλήθη). καὶ νῦν θν'. Τροπάριον (ταῖς τῶν δαιρῶν σου ῥοαῖς). εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ'. τριχολογία ψάλλομεν Καθίσματα τοῦ ἁγίου. Οἱ Κανόνες τῆς Οὐδωήχου γ' ε'. καὶ τοῦ ἁγίου γ' ε'. ἀφ' εἰλης τὸ Κοντάμιον τοῦ ἁγίου ἐς ὁ Οἶμος, τὸ Ἐξαποστρεφάριον καὶ θν'. εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ (Ἐδωκας σημήωσιν) δευτεροῦντες τὸ α'. Τροπάριον, Δόξα πη. β'. (Ὅσιε πάτερ). καὶ νῦν, θεολομῖε σὺ ε' ἢ ἀμπελος, Δοξολογία, τὸ Τροπάριον κη. εἰς τοὺς μακαρισμοὺς γ'. καὶ ε'. ὠδὴν ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου.

υθ'. τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ. ἡ-

αγία τῆς εὐδαιμονίας ἐπίσταται ἐν τῷ ἀριζερὸν χορὸν· Ὁ βίος τῆς ἐν τῷ ἀπτηοῦν ἐφ-
 ραίμ· Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἀγίου φάλλεται ἐν τῷ χρορογράφῳ, πη.ιν οὐχὶ κατὰ
 πρῶτος ὡς ἔστι γραμμίτη, διότι οὐδὲ ἕσπερον ποιούμεν, οὐδὲ ἄλλο τι περισσό-
 τερὸν γίγμεν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξά ζιχηρά προσόμοια ἤχος πη.δ' (τῷ ὑ-
 μῶς μαζίσωμεν ἀγίοι) γ'. καὶ (Ὅτι εἰ τοῦ ξύλου σε νευρὸν), Δόξα, πη.β' (Διὺ
 τῆς φηγιέρτων τὸ σύστημα, καὶ νῦν θεολοιοῦν ἢ χαυροδ: Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρά τρῶ-
 σόμοια πρὸς τὸ (Χαίροις Ἀσσηλιωῶν ἀγηθῶν), Δόξα πη.δ' (τῶν μοναζῶν τῶν πη-
 δη), καὶ νῦν θεολοιοῦν. Τροπάριον ἤχος α'. (τῆς προγίτης ἐρήμου). Εἰς τὸν ὄρ-
 θρον μετὰ τὴν γ'. ζιχορογίαν φάλλομεν καθίσματα τοῦ ἀγίου. οἱ Κανόνες τῆς
 Οὐλυπῆχου ἐν ζ'. καὶ τοῦ ἀγίου οἱ δύο Κανόνες ἐν η'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον ἐν Οἴ-
 μων τοῦ ἀγίου. τὸ ἔξαπτοζογράφιον αὐτοῦ καὶ θεολοιοῦν. Εἰς τοῦτ' ἄντι πᾶ-
 σα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους δ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρά προσόμοια τοῦ ἀγίου ἤχ.δ'
 πρὸς τὸ (Ἐδωίμας σημάσειν), Δόξα ἤχος πη.α'. (Ὅσιν πάτερ), καὶ νῦν (Μακα-
 ρίσομίν σε), Δοξολογία, τὸ Τροπάριον, κτλ. Εἰς τοῦτ' Μακαρισμοῦ ἐν τῶν κει-
 νόντων τοῦ ἀγίου ὡς δὴν γ'. καὶ ζ'. Ἀποστολοισαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέ-
 ρας καὶ τοῦ ἀγίου. τ. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἀγ. Γοβδεζαῶ. (Ὅρα ἐν Συναξαριζήν).

Α'. τοῦ ἀγ. Γερομάριτος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. Ἡ ἀγ. τοῦ εὐδαιμονίας ἐπί-
 σταται ἐν τῷ ἀριζερὸν χορὸν· Ὁ βίος τοῦ, ἐν τῷ Νέον Παράδοξον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξά
 ζιχηρά προσόμοια τοῦ ἀγίου ἤχος πη.β' πρὸς τὸ (Ὁζήνη ἀππεδέμενοι) διυλιουῶν.
 τῆς τῶν Τροπαρία. Δόξα, πη.β' (τῆς ἐπαξίως τῶν ἀριτῶν σε), καὶ νῦν θεο: ἢ χαυροδ.
 Ἀπόστιχα τῆς Οὐλυπῆχου, Δόξα, πη.β' (Εἰς τὸν ἄδουλον γνόφον), καὶ νῦν, θεολοι-
 ον. Τροπάριον ἤχος δ'. (καὶ τῶν πτωχῶν μέτοχος). οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυπῆχου ἐν η'. καὶ
 Αγ. ἐν ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον ἐν τῷ Οἴμῳ. ἔξαπτοζογράφιον ἐν β'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν
 Ἀγίων, Δόξα τῶν Αγ. (Εἰς τὸν ἄδουλον γνόφον) ἐν νῦν β'. ἀρμόζον. Εἰς τὴν Μακαρισμῶν, ὡ-
 σὲν γ'. καὶ ζ'. εἰς τὸν κανόνος τῶν Αγ. Ἀποστολοισαγγ. καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Ἀγίῳ.

, † Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 κ' ἢ νύξ ὥρ. 13.
 Α. Εἰς τὴν ἀ^ν του ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν ἑβδόμη-
 ιοντα, καὶ τοῦ ὁσίου Ῥώμανου τοῦ μελωδοῦ. Ἡ αἰουζουθία τῶν παρ' ἡ-
 μῖν μετὰ γίνεσθαι καὶ συμπάλλεται αὐρίον. ἐπεδὴ σήμερον τὴν ἀνάμεσην
 ἐορτάζομεν τῆς Σουλῆτης τῆς Ὑπεραγίας Δισποίνης ἡμῶν Θεολόγου καὶ Ἀγ-
 παρθέτου Μαρίας, ἥτοι τοῦ ἱεροῦ Ἀυτῆς Μαρωρὶς τοῦ ἐν τῇ σορῶ τοῦ
 ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Βλαχεριῶν. Ἡ ἁγία τῆς εὐωνῶν εὐρίσκειται ἐν τῇ προ-
 θεσιν τοῦ Καθολικοῦ, περιβιβλημένη γὰρ ἀργυροῦν ἔνδυμα, ἐπιλιζοῦμεν
 δὲ Ἀγρυπνίαν, μὴ ἔχουσαν χάμελην διὰ μνημόσυτον.
 Ἐν τῷ μιαιρῶ Ἐσπερινῷ ἱζῶμεν τῆς δ' καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια γὰρ ὑ-
 παρχονία ἐν τῇ σερὰν τῆς φυλλιάδας. Τροπαρίον, ἦχος δ'. (τῆς σουλῆτης ἐσθὴν
 χάριν). Ἐσπερίας ἐν τῇ Ἀγρυπνίαν κρούομεν γὰρ βαρίας: Μιὰ δὲ τὸ Ἄ : ἅπαξ
 πόδῳ τῆτον καὶ τὸν Προοίμιαιον, ψάλλομεν τὴν ἀ. τῶσιν τοῦ (Μαμαρίου
 ἀνήρ). Εἰς τὸ Κύριε ἐκείραξα ἱζῶμεν τῆς ἡ. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσό-
 μοια ἦχος ἀ. πρὸς τὸ (ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος) ποιοῦντις αὐτὰ δ'. Ὑπα
 προσόμοια ἕτερα πρὸς τὸ (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) ὄντα ἐν τῷ ἱζῶ τῆς αἰουζουθί-
 ας καὶ αὐτὰ ἐν δ'. Δόξα καὶ νῦν ἦχος ἀ. (Κροθήσομεν σήμερον) Ἐσδοκ, φῶ
 ἱζαρόν, γὰρ προοίμιον καὶ γὰρ ἀναγνώσμαλα. Εἰς τὴν Ἀλήν γὰρ ἰδομένηρο-
 πάρια, ὡς ὄνται ἐν τῇ σερὰν τῆς φυλλιάδας. Εἰς τὸν τῆτον (λαίροις αἰουθι-
 μῶν ἀρηθῶς). Δόξα καὶ νῦν ἦχος τῆ. δ'. (τῆς μὴ θαύματος). Νῦν Ἀποστόλι, γὰρ
 τρισάγιον, γὰρ τροπαρία Δευτεροῦντις γὰρ ἀ', καὶ ἡ ἐυλόγησις τῶν ἁγίων, μετ' ἧν
 ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Ἐξάψαλμος, καὶ ἡ τριχηρογία τοῦ ψαλληροῦ μετὰ τῶν Καθισμάτων.
 Ἀνθ' τοῦ Ποιμεναίου ψάλλεται (λόγον ἀγαθόν), ὅλα γὰρ (Ἐξομολογήσθαι τῷ Κυρίῳ, κ' ἡ
 γὰρ Δόξα καὶ νῦν τοῦ ποιμεναίου, ἡ ἀλλήσις, καὶ γὰρ Καθισμα, οἱ Ἀναβαθμοί, γὰρ
 ἀ'. Ἀνθ' φωνῶν τοῦ δ' ἠχοῦ. Προοίμιον (Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματος σου). γὰρ
 Εὐαγγέλιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐσθῆται ἀναστῶσα Μαρίας).

Ο Ν. ψαλμός, Δόξα τοῖς ἡγίῳ Παναχράντου πρεσβόται, Καὶ νῦν (τοῖς ἡγίοις Θεολόγοις)
 καὶ τὸ ψιχηρὸν ἰδολόμερον. Κανόνες δύο, ὁ τοῦ δ' ἤχου μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ἡ. καὶ
 ὁ τοῦ α' ἄνευ τῶν ἑρμῶν γ' ζ'. Καταβασταὶ (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου), ψάλλονταί δὲ
 οὐχ ὡς ἔσθαι γεγραμμέναι γ' τὴν Φυλλάδα, ἀλλὰ κατὰ τὸ σύνηδες (δὴ) γ' τὸ γέ-
 λως γέγομεν (ταύτης γὰρ θαύματα). ἀφ' ἧς τὸ Κοιτάμιον καὶ ὁ Οἶμος. γὰρ Ἐξαποστρε-
 φάρια ἀνά μιαν. Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τῆς δ' καὶ ψάλλομεν ψι-
 χηρὰ προσόμοια ἤχος α' (τῶν οὐρανίων ταγμαίων). Δόξα καὶ νῦν, ἤχος πη. α' (ὅτι
 ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου). Δοξολογία, τὸ Προπάριον, ἡ α' ὥρα καὶ Ἀπόχριστις.
 Εἰς τοὺς Μαμαρισμοὺς ὡδὴν γ' καὶ ζ'. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων. Μετὰ ἦν
 Ἐσόδον γὰρ Ἀποχρυστίαν τρίτον, ἔλα τὸ Κοιτάμιον καὶ ἀριῶ. ὁ Ἀπόστολος (Ἀ-
 δελφοὶ ἔχεν ἡ πρώτη σημεῖα). τὸ Εὐαγγέλιον (τῷ κειρῷ εὐθὺς ἔστηθεν ὁ
 Ἰησοῦς γ' Κύμην τινά). Εἰς τὸ Ἐξαίρετον τὸ (Ἄξιον ἐστίν), Κοινωνιὸν (Πολύ-
 μιον σωτηρίου). Αἱ ἐπ' Ἐμμερησίας τρεῖς ἀναγνώσεις γίνονται ἐν τοῦ α' Λό-
 γου τῆς Φυλλάδος, γ' δὲ τὴν ἰράττεζαν τὸν β' Λόγον, γ' οὐκ ἔξαριῶ ἀνα-
 γινώσκωμεν καὶ γ' βίον αἰγίου τινος. Ο Ἄγιασμός ψάλλεται τῇ ἐπιούσῃ διὰ
 τὸν κόπτον τῆς Ἀγρυπνίας. τὴν δὲ ἀμοχουθίαν τοῦ αἰγίου Ἀποστόλου Ἀναγίσ,
 καὶ τοῦ οἴου πατρὸς ἡμῶν Ρώμανου, ψάλλομεν τῇ ἐφεξῆς, ἡ γ' ἢ β' τοῦ
 μηνός, ἐν ἧ ψάλλεται ἡ δοξολογία (ὅρα μηνιαῖον Κων/πόλειω).
 Σημέωσις. Ἐὰν συμπύση ἡ α' Οὐλωθρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ποιούμεν ἔ-
 τως. τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ μικρὸς Ἐσπερινὸς τῆς Ἁγίας Σιέπτης
 γ' τὴν Φυλλάδα ὡς ἔσθαι γ' τὴν σφράν, μηδὲν ἐν τῶν Ἀναστασίμων γέγοντες.
 Ἀποχρυστίμιον τῆς Ἁγίας Σιέπτης καὶ μόνον. Ἐσπέρας γ' τὴν Ἀγρυπνίαν
 μετὰ τὸ Ἀπόδρηπτον καὶ τὸν προσομιαιὸν, ψάλλομεν τὴν α'. τῶσιν τοῦ (Μαμαρί-
 ος ἀνήρ) ἔλα διερχόμεθα καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Καθίσματος χύμα. Εἰς τὸ Κύρι
 εὐείραξα ἰζῶμεν τῆς δ' καὶ ψάλλομεν ψιχηρὰ Ἀναστασίμα δ' καὶ ζ'. τῆς
 Ἁγίας Σιέπτης προσόμοια γ'. πρὸς τὸ (ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος) α' καὶ τρία

πρὸς τὸ (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), Δόξα τῆς ἁγίας Σιέπης (Κροθήσομεν σήμερον), καὶ νῦν Θεολογίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου, Εἰσοδος, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λιτὴν τὰ ἰδιόμορφα τροπάρια τῆς ἁγίας Σιέπης. Ἀπόστιχα δὲ τὰ Ἀναζάσιμα δόξα καὶ νῦν, τῆς ἁγίας Σιέπης (τίς μὴ θαυμάσῃ), Νῦν ἀποχύς, τὸ Τρισάγιον, τὰ τροπάρια τρίτον, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἧν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, καὶ ἀμοιούδως ὁ ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον δὲ, καὶ τῆς ἁγίας Σιέπης ἅπαξ. Μετὰ τὴν ἀποχολογίαν Καθίσματα τὰ Ἀναζάσιμα πάντα, μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τῆς ἁγίας Σιέπης, εἴτα ὁ Ἄμωμος, τὰ εὐχογητάρια, ἡ Ὑπακοή, τὸ Καθίσμα τοῦ πομπηαίου, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Εὐαγγέλιον Εὐδινὸν τὸ Ἀναζάσιμον, καὶ τὰ ἵκοιττα τῆς Κυριακῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Κυριακῆς γ' ζ' καὶ τῆς ἁγίας Σιέπης οἱ δύο γ' ἡ. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου). ἀπὸ γ'. Ὡδὴς τὸ Ἀναζάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, ἀφ' ζ'. τῆς ἁγίας Σιέπης. Ἡ ἑπιμωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποσηχάριον τὸ Ἀναζάσιμον καὶ τῆς ἁγίας Σιέπης. Εἰς τοὺς Αἴτους, Ἀναζάσιμα δ' καὶ τῆς ἁγίας Σιέπης τὰ προσόμοια μὲ τὸ Δοξασιλιὸν γ' δ'. Δόξα, τὸ Εὐδινόν, καὶ νῦν (ὑπερευχογημένη). Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ α'. Ὡρα ἕξ ἀπόχυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μαιωρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' δ' καὶ ἐν τῶν Κανόνων τῆς Θεολογίου Ὡδὴ γ' καὶ ζ'. Ἀποχολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς Θεολογίου. Αἱ ἀναγνώσεις, ἡ α'. Εἰς τὴν Ἐρμηνείαν τοῦ Ἀποστόλου, τῆς Κυριακῆς. ἡ β'. Εἰς τὴν Φυλλίδα τῆς ἁγίας Σιέπης, ἡ γ'. Εἰς τὴν Ἀμιγλίαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ γ' τὴν ἱράπειαν τὰ ἐπίκοιττα τῆς ἁγίας Σιέπης.

β'. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Λουσιῆς μετὰ τὴν εὐχὴν ἀμοιούδως, καὶ ψάλλεται τῆ ἐπιούση μετὰ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ψάλλομεν τὴν ἀμοιούδιαν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, καὶ τοῦ οὐνοῦ πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ.

Η Αγία Ειρών του Αποστόλου ἐπίσειλαι ἄνωθεν τοῦ ζασιδίου τοῦ ἡπιμα-
 ρη· τὸ μαρτύριόν του εἰς τὸν Νέον παράδοσον· εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα ἱ-
 ζῶμεν ζήχους ζ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Αποστόλου ἤχος δ'
 πρὸς τὸ (Ὁ εἰς ὑψίζου κληθῆς), καὶ τοῦ οὐτοῦ γ'. πρὸς τὸ (Ἰρήμιος ἀ-
 νίτης Χριζέ), Δόξα ἤχος α'. (τὸ σεῦος τῆς ἐυζογῆς)· καὶ νῦν θιοτου-
 ον ἢ Σλαυροθετουίον· Ἀπόζιχα τῆς Ουλιήχου, καὶ τὸ ζιχηρὸν ἰδίόμε-
 λον τοῦ Αποστόλου ἤχος δ' (Ἄθροφорион ἐνδαιτήμα) μετὰ ζήχου (εἰς τῆ-
 σαν γῆν γῆν), Δόξα τὸ οὐτοῦ πλ. β'. (Πρώτη μαζῶν ἀπαρχή), καὶ νῦν,
 θιοτουίον· Γροπάριον (Ἀπόζοι ἀγίε), καὶ (ἐν σοὶ πάλιερ)· ἐν τῷ ὄρθρωσι-
 κανόνις τῆς Ουλιήχου γς ζ'. καὶ τῶν ἀγίων γς η'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τοῦ Α-
 ποστόλου καὶ ὁ Οἶκος· τὸ Ἐξαποστγγάριον αὐτοῦ καὶ θιοτουίον· εἰς τοῦτ'
 Αἴνους πᾶσα πνοή, ἱζῶμεν ζήχους δ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια δ'
 Αποστόλου ἤχος α'. πρὸς τὸ (Ἰῶν οὐρανόων λαγμάτων)· Δόξα, ἤχος πλ. δ' (Μα-
 θητὰ τοῦ Σωτήρος)· καὶ νῦν (Δέσποινα πρόσδεξαι)· Δοξολογία, κλζ:
 εἰς τοὺς Μαμαρισμοὺς γ'. καὶ ζ'. Ὡδὴν εἰς τοῦ Κανόνος τοῦ Αποστόλου·
 Αποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κς τῆς Αποστόλου· =

γ'. τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀριστοπαγίτου· συμφάλλομεν αὐτὸ
 καὶ ἡ αἰουζουθτα τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· Η Αγία τῶν Εἰρών
 ἐπίσειλαι γς τὸ ἀγιόν Βῆμα· τὸ δὲ μαρτύριόν τῶν, τοῦ μὲν γς τὸν Νέον
 παράδοσον, τοῦ δὲ γς τὸν (ἀπ' τοῦ Ἐθραῖμ)· ἔχομεν καὶ μέρος εἰς τὸ ἀγιόν
 Λαφάνου τοῦ ἀγ. Διονυσίου· εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα ἱζῶμεν ζήχους ζ'. καὶ
 φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Διονυσίου πρὸς τὸ (Πανεύρημοι-
 μάρτυρις) γ'. καὶ ἱρία τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ, πρὸς τὸ, (ὡς γεναιὸν ἐν
 μάρτυσιν), Δόξα τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ἤχος δ' (τῆς οὐρανόου γνώσεως)
 δηλ. τὸ Δοξαζιὸν τῶν Αποστόλων, καὶ νῦν, θιοτουίον ἢ ζαυροθετουίον· εἰς

τὸν ζ' ἄχον, ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Διονυσίου, πρὸς δ', (Χαίροις ἀσ-
 ηλιμῶν ἀγηθῶς). Δόξα τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ ἤχος β'. (Θιδασιαχίας τὴν =
 πζάνην), Καὶ νῦν, Θεολογίον. Τροπάρια καὶ τῶν δύο (Χρηζόληα εὐδι-
 δαχθῆς) ἤχος δ'. εἶτα (Καὶ Τρόπαιον μέλοχος). Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν
 τρίτην ζιχοχογίαν φάλλομεν τὰ Καθίσματα τοῦ ἁγίου Διονυσίου. Οἱ =
 Κανόνες τῆς Οὐδωτήχου γι' ζ'. Καὶ τῶν ἁγίων γι' η'. ἀπὸ γ'. Ὡδης Κοιτά-
 κειον καὶ Οἶνον τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ, ἀφ' ζ'. τοῦ ἁγίου Διονυσίου. Ἐξ-
 αποστογγραφία ἀφοδέρων τῶν ἁγίων μετὰ Θεολογίᾳ. Εἰς τοὺς Αἵτες
 πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζ' ἄχου ζ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια
 τοῦ ἁγίου Διονυσίου γ'. πρὸς δ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) ἦτοι τὰ
 δεύτερα προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ, Καὶ τοῦ ἁγίου Κυπριανῶ γ'. ὁμοί-
 α. Δόξα ἤχος β'. (Δεῦτε συμφώνως οἱ πιζοί), Καὶ νῦν (τὴν πᾶσαν
 ἐξπίδα μου). Δοξολογία, Τροπάριον (ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν). ἡ-
 α^η ὥρα, καὶ ἀπόχυστι. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, Ὡδῆ γ'. ζ'. καὶ ἐξ ἀφ-
 οδέρων τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνίαν τῆς
 ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου.

Σημῶσις. Δε γ' δέναι ὅτι τὰ Ἀποστολίαια καὶ Κοιτάκεια τῶν ἁγίων ἐν
 ταῖς ὥραις γίνονται ὡς εἶναι γι' τὴν σεραὴν τοῦ Ὡροχογίου. Ὡσαύτω καὶ
 γι' τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰ δὲ δύχοι ἐν Κυριακῇ, ἀποστολίαιον μὲν γίγνομεν (Ὁ-
 Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν). τὰ δὲ Κοιτάκεια γι' τὴν ταξίν των.

δ'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἱεροδότη Ἐπισκοπῆτου Ἀθηνῶν. Ἡ ἀγί-
 του Εὐδῶν ἐπίσειλαι ὁπισθεν τῆς ἀγίας Γραπτελής. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦρε-
 ξα (Ὅρα γι' τὸ Μηναιῶν Κυρτοσίω^θ) ἰζῶμεν ζ' ἄχου ζ'. καὶ φάλλομεν ζι-
 χηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου ἤχος α'. πρὸς (Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμῶν)
 δευτεροῦντις τὰ Τροπάρια, Δόξα ἤχος δ'. (Χαίρεθ σήμερον) Καὶ νῦν θνήζα

Εἰς τὸν τρίτον, τριχρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου (ὡς γινναῖον ἐν μαρτυρίῃ) Μ: Κ.
 Δόξα ἤχος β' (τὸ ἱερὸν τῷ Θεῷ), καὶ νῦν, θεοτοσίον ἢ τσαυροθεοτοσίον. Τροπά-
 ριον ἤχος δ' (Χρηστέηλα εὐδιδάχθῃς). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ' τριχολο-
 γία φάλλομεν Κατόσματα τοῦ ἁγίου ἐν τοῦ Μηναῖς Κων/πόλεως. Οἷα.
 νότις τῆς Οὐδωτήχου γ' ἢ. καὶ τοῦ ἁγίου γ' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάσιον τοῦ ἁγίου ἔς
 οὐδωτός. τὸ ἔξαπτοζογράφιον αὐτοῦ μετὰ θεοτοσίου συμπετηγμένον. Εἰς
 τοῦ ἁγίου πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχους δ' καὶ φάλλομεν τριχρὰ προ-
 σόμοια πρὸς τὸ (Ὁζὴν ἀπποθεμένοι). Δόξα, πλ. α'. (Μαμαρίος σὺ ἀρηθῶ).
 Σημ. Ἡ ἑκάστα πλάτος αὐτοζουδία τοῦ ἁγίου καὶ ὁ βίος του γ' τὴν φυλλά-
 δα του εὐρίσιυδαί ἐν τῷ δὲραπίω.

Ε'. τῆς ἁγίας μαρτυροί Χαριλίτης. τὸ μαρτυρίον τῆς εἰς τὸν Ἐφραίμ. Εἰς
 τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἐν τῆς Οὐδωτήχου προσόμοια γ'. καὶ τῆς ἁγίας ἐν
 τοῦ μηναίου γ'. Δόξα καὶ νῦν θεοτοσίον ἢ τσαυροθεοτοσίον. Ἀπότρυχα
 τῆς Οὐδωτήχου. Τροπάριον ἤχος δ' (Ἡ ἁμνάς σου Ἰησοῦ). Ἐν τῷ ὄρθρῳ
 οὐκατότις τῆς Οὐδωτήχου γ' β'. καὶ τῆς ἁγίας γ' δ'. ἀφ' ζ'. Κοντάσιον ἔς
 οὐδωτός τῆς ἁγίας. τὸ ἔξαπτοζογράφιον ἔς θεοτοσίον. Οὐ Μαμαρισμοὶ τῶ
 ἤχου γ' ζ'. Ἀπποζογοιουαγγέλιον καὶ Κωνωντιὸν τῆς ἡμέρας.
 † τῆ αὐτῆς ἡμέρας ὀπτασία φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος. ὄρα γ' τὸν Συναξάριον.

ζ'. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀπποζόγου Θαμά. Ἡ ἁγία του εὐεῦραξα
 γ' τὸ ἅγιον βῆμα, ὃ δὲ βίος του γ' τὸν Νέον παραδόξασα. Εἰς τὸ Κύρι
 εὐεῦραξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ φάλλομεν τριχρὰ προσόμοια τῶ Ἀπο-
 ζόγου ἤχος δ' πρὸς τὸ (ὡς γινναῖον ἐν μαρτυρίῃ) διυλεροῦντες τὰ τροπ-
 ρια, Δόξα, πλ. β' (ὡς ὑπηρετῆς τοῦ Λόγου). καὶ νῦν, θεοτ. ἢ τσαυροθ.
 Εἰς τὸν τρίτον, τριχρὰ προσόμοια τοῦ Ἀπποζόγου ἤχος δ' (Ἐδωκας σημεῖον)

Δόξα, ἦχος πλ. β' (Γὰ θῶα ἑποπλιεύων) Καὶ νῦν, Θεολοιόν· Γροττάριον
 (Ἀπόστολι ἀγιε)· Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ'. Τριχορογίαν φάλλομεν τὸ Καθι-
 σμα τοῦ ἀγίου μετὰ Θεολοιίου γὶ τὸ μνηαῖον· Οἱ Κανόνες τῆς Θιλωήχου γὶ
 ἦ· καὶ τοῦ ἀγίου γὶ ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶμον τοῦ ἀγίου· τὸ Ἐξα-
 ποσγῆριον αὐτοῦ καὶ Θεολοιόν· Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρι-
 χους δ'· καὶ φάλλομεν τριχηρὰ ἰδομέζα τὸν ἀ. δις, καὶ τοὺς δύο δ'· μ. πρὸς
 μίαν· Δόξα, ἦχος πλ. β' (τῶ ἄρμαλι τῶν ἀριτῶν)· Καὶ νῦν, (Θιλοῦμε σὺ γ'
 ἦ ἀμπεζος)· Δοξογογία, κτλ· Εἰς τοὺς Μαυαρισμοὺς ὠδὴ γ'· καὶ ζ'· εἰ τοῦ
 νόμος τοῦ Ἀποστόλου· Ἀποστολικαγγέλιον καὶ Κοινατιμὸν τῆς ἡμέρας καὶ
 τοῦ Ἀποστόλου.

ζ'. τῶν ἀγίων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάσιχου· Ἡ ἀγία τῶν Εἰσῶν εὐρ:
 γὶ τὴν Λιτὴν, τὸ μαρτύριόν τῶν γὶ τὸν Νέον παράδοσον· Ἐχομεν κς· μέρος
 εἰ τῶν ἀγίων ἀφ' αὐτῶν αὐτῶν· Εἰς τὸ Κύριε εἰς τῶν ἀφ' αὐτῶν ἰζῶμεν τριχους ζ'. κς· φάλλο-
 ρομεν τριχηρὰ προσόμοια τῶν ἀγίων ἦχος ἀ. πρὸς τὸ (Πανεύφημοι μάρ-
 τυρες) δευτεροῦντες τὰ Γροττάρια· Δόξα, ἦχος δ' (Σέργιος καὶ Βάσιχος)· κς·
 νῦν Θεολοιόν ἢ χαροθεοτοιόν· Εἰς τὸν τριχον, τὰ τῶν ἀγίων προσόμοια γὶ ἄρ-
 τὴν φυλλάδα τὴν ἔχουσαν τὴν κατὰ τὸν ἀόλοσ αἰουουδιαν αὐτῶν· Δόξα, ἦχος
 πλ. δ' (Ἐυραλαῖωδὴ τῶν τοῦ Χριστοῦ)· καὶ νῦν, Θεολοιόν· Γροττάριον (Οἱ μαρτυρί-
 σου Κύριε)· Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ'. Τριχορογίαν φάλλομεν Καθίσματα
 τῶν ἀγίων, Οἱ Κανόνες τῆς Θιλωήχου γὶ ἦ· καὶ ὁ τῶν ἀγίων γὶ ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κον-
 τάκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ οἶμος· τὸ Ἐξαποσγῆριον καὶ Θεολοιόν· Εἰς τοὺς
 Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τριχους δ'· καὶ φάλλομεν τριχηρὰ ἰδομέζων
 ἀγίων τὸν ἀ. δις, τὸν τρίτον δὲ καὶ δ'· πρὸς μίαν· Δόξα, ἦχος δ' (ὑποδησα-
 μενος Σέργιος), καὶ νῦν (εἰ παντάλωτ κινδύων)· Δοξογογία, κτλ· Εἰς τοὺς μα-
 υαρισμοὺς ὠδὴν γ'· καὶ ζ'· εἰ τοῦ Κανόνος τῶν ἀγίων· Ἀποστολικαγγέλιον

καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων.

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῶν ἁγίων ἐννεμήμοντα ἐγγεία ὁσίων Πατέρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ. Ὁ βίος αὐτῶν γὰρ τὸ Λαμωναρίου.

ἦ. τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Πτεξαγίας, Ὁ βίος τῆς γὰρ τὸν Παράδωσον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα τῆς Οὐλωήχου προσόμοια τρία, καὶ τρία τῆς ἁγίας εἰς τοῦ μηναίου. Δόξα, ἦχος δ' (Ὅπου ἐπηρεόνασεν ἡ ἁμαρτία). Καὶ νῦν, θεολ. ἢ ζαυροδοτουίον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου, Δόξα, ἦχος πλ. δ' (Μετὰ τὸ ἀρήσα = σθαι σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν), καὶ νῦν, θεολοιὸν ἢ ζαυροδ. Τροπάριον (Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶν). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου γὰρ β. καὶ τῆς ἁγίας γὰρ δ'. ἀφ' εἰ. τὸ Κοντάμιον τῆς ἁγίας καὶ ὁ Οἶμος. τὸ Ἐξαποστραρίον αὐτῆς καὶ θεολοιὸν. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἠχου γὰρ ε. Ἀποστολοευαγγελιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

Θ. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, καὶ τῶ ὁσία πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίου. Ἡ ἁγία εἰσὼν τοῦ Ἀποστόλου γὰρ τὸ τίμηρον. Ὁ βίος τοῦ ὁσίου εὐρ. γὰρ τὸ Νέον Ἐπιτόμιον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα ἰζῶμεν τήχους ε. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου ἦχος δ' πρὸς τὸ (Ὡς γενναῖον ἐν μαρτυσίᾳ) τρία τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τρία τοῦ ὁσίου πρὸς τὸ (Ὁ γῆν ἀποδίμενοι). Δόξα, τοῦ Ἀποστόλου ἦχος δ' (τὴν τοῦ θόου πνεύματος) καὶ νῦν, θεολοιὸν ἢ ζαυροδ. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου, Δόξα, ἦχος πλ. ἀ (πι- τω πατηγυρίζομεν). καὶ νῦν, θεολοιὸν ἢ ζαυροδ. Τροπάριον ἦχος γ' (Ἀπό- στοιχε ἁγίε). καὶ τοῦ ὁσίου (τῆς ἐρήμου πορτίτης). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου γὰρ ε. καὶ τῶν ἁγίων γὰρ ἦ. ἀφ' εἰ. τὸ Κοντάμιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Οἶμος. τὸ Ἐξαποστραρίον καὶ θεολοιὸν. Εἰς τοὺς Αἶνους πᾶσα πνοή, ἰζῶ- μεν τήχους δ. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου (ἔδωκεν σημεῖον)

εὐρισκόμενα γὰρ τὸ μνηαῖον τῆς Βενελίας· Δόξα ἦχος πλ. α'. (Πιζῶ πανηγυ-
ρίζομεν) Καὶ νῦν (Μαμαρίζομέν σε)· Δοξολογία, τὸ τροπάριον κτλ.· Εἰς τὰς μ-
μαρισμοὺς ὠδὴ = γ'. καὶ ζ'. ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Ἀποστολευα-
γγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κτλ τοῦ Ἀποστόλου.

β'. τῶν ἀγίων μαρτύρων Εὐλαμπία καὶ Εὐλαμπίας· τὸ μαρτύριον αὐτῶν γὰρ
τὸν Νέον Παράδωσον· Εἰς τὸ Κύριε ἐμμέραξα τῆς Οὐλιώθου προσόμοια τρία
καὶ τῶν ἀγίων γὰρ τὸ μνηαῖον τρία, Δόξα, ἦχος δ'. (τῆ φιλαδελφία ἡ ὁμωνυμία),
καὶ νῦν, θεολογίον ἢ τσαυροθεολογίον, Ἀπόστιχα τῆς Οὐλιώθου· Δόξα, δ'.
(τῶ τῆς Τριάδος φωνί). καὶ νῦν θεολογίον ἢ τσαυροθ. τροπάριον (Οἱ μαρτυ-
ρεῖς Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλιώθου γὰρ β'. καὶ τῶν ἀγίων γὰρ δ'.
ἀφ' ε'. τὸν Κοντάκιον αὐτῶν καὶ τὸν Οἶμον· τὸ Ἐξαποστρεγγάριον κτλ θεολογ.·
Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μαμαρισμοὶ τοῦ ἦχου γὰρ ζ'. Ἀποστολευαγγέλιον κτλ Κοι-
νωνιὸν τῆς ἡμέρας.

+ τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ ὁμοιογητοῦ· γὰρ τὸν
Συναξαριστὴν.

β. α'. τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἐπὶ τὰ διακόνων κτλ
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμοιογητοῦ· Οὐβίος τοῦ ὁσίου γὰρ τὸν νέ-
ον παράδωσον· Εἰς τὸ Κύριε ἐμμέραξα ἦχος δ'. τριχῆρὰ προσόμοια τοῦ ἀπο-
στόλου τρία, καὶ τοῦ ὁσίου τρία, Δόξα καὶ νῦν, θεολογ. ἢ τσαυροθεολογίον
Ἀπόστιχα τῆς Οὐλιώθου· τροπάριον (Ἀπόστολε ἅγιε) καὶ (Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ).
Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλιώθου γὰρ ζ'. καὶ τῶν ἀγίων γὰρ η'. ἀφ' ε' τὸ
Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου κτλ τὸν Οἶμον· τὰ Ἐξαποστρεγγάρια αὐτῶν κτλ θεολογ.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μαμαρισμοὶ τοῦ ἦχου γὰρ ζ'. Ἀποστολευαγγέλιον κτλ Κοι-
νωνιὸν τῆς ἡμέρας.

τ. Εἶδησις. Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος μηνὸς εἰ γύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, φάλλῃται ἡ αἰοζουδία τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐβδομῆς συνόδου, τῶν ἐν Νίκαια συνεδόντων τὸ δεύτερον. Ἡ ἁγία τῶν Εὐμῶν εὐρυσελαί ἄς τὸν ἀριζερὸν χορὸν. Ἐπιτεθῆμεν δὲ Ἀγρυπνίαν ἔχουσαν καὶ χάριτην διὰ μνημόσυνον. τῷ σαββάτῳ Ἐσπέρας ἐν τῷ μιμρῷ Ἐσπερινῷ, ἰζῶμεν τῆχους δ' καὶ φάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων πατέρων ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων Ταγματῶν). Δόξα, ἤχος γ'. (Ἀποστολικῶν παραδόσεων). Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν τοῦ μιμροῦ Ἐσπερινοῦ. Ἀπόστιχα (Θίμος τοῦ Εὐφραδά). Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον. (ὑπάρχοντα χροόγραφα ἐν τῷ τίτῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τροπάριον πη. δ'. (ὑπερδεδοξαμένος εἰ Χριστὸς ὁ Θεός), καὶ θεολοικὸν σύμφωνον αὐτῷ. Ἐσπέρας ἄς τὴν Ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸ Ἀπόδῃπνον καὶ τὸν Προοιμιακόν, φάλλομεν τὴν α'. τῶσι τοῦ (Μακάριος ἀνήρ), διερχόμεθα καὶ τὸ ἐπίχοιπον τοῦ Καθίσματος χύμα. Εἰς δὲ Κύριε εὐεραξα ἰζῶμεν τῆχους ε'. καὶ φάλλομεν Ἀναστάσιμα τριχηρὰ δ'. καὶ τῶν ἁγίων πατέρων προσόμοια ἐν τοῦ μηνιαίου ζ'. Δόξα, ἤχος πη. β'. (Γαὶς μυζικὰς σήμερον). Καὶ νῦν, θεολοικὸν τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, φῶιζαρόν, τὸ προυέμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λιτὴν τριχηρὰ ἰδιόμεγα τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς εὐρυσεόμενα χροόγραφα ἄς τὸ μηνιαῖον τύπος Κων/πόλεως. Δόξα, ἤχος γ'. (Ἀποστολικῶν παραδόσεων), καὶ νῦν, (Ἀσάφως συνέλαβες). Εἰς τὸν τῆχον, τὰ Ἀναστάσιμα τριχηρὰ δόξα, ἤχος δ'. (τὴν ἐλήσιον μνήμην), καὶ νῦν, (Νεῦσον παρακλήσεσι). τὸ (Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον (ὑπερδεδοξαμένος εἰ Χριστὸς ὁ Θεός κτλ.) δὲς, τὸ (θεολόγε Παρθένε) καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. = μετ' ἣν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, καὶ αἰοζουδία ὁ ἕξάψαλμος μετὰ τὴν α'. καὶ β'. τριχολογίαν Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα εἶτα ὁ Ἄμωμος, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπαικοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ ὃ

ἤχου, τὸ εὐαγγέλιον, κτλ. τῆς Κυριακῆς. Οἱ κανόνες τῆς Οὐλῶβριου γ' ἢ καὶ
 ὁ ἐν τῷ μηναίῳ ἁγίων πατέρων γ' ζ'. Καταβάσαι (Ἀνοίξω τὸ τόμα μου) ἀπ'
 γ'. Ὡδῆς τὸ Ἀναζάσιμον Κοντάμιον καὶ ὁ Οἶμος, ἀφ' ζ'. τῶν Πατέρων. Ἐξα-
 ποτρῆριον, τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ θεολογίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τρι-
 χηρὰ Ἀναζάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, ἤχος πλ. δ'. (τῶν ἁγίων
 Πατέρων ὁ χορὸς), Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία, τὸ Ἀναζά-
 σιμον τροπῆριον, ἢ εὐλενῆς, καὶ ἀπόχυσις. ἀναγινώσκειται τὸ εὐθινότ, ἢ
 α'. Ὡρα, καὶ ἡ Κατήχησις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπτιὰ, οἱ Μαιωρισμοὶ
 τοῦ ἤχου γ' δ'. καὶ ἐν τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων Ὡδῆ γ'. καὶ ζ'. Ἀποτρῆ-
 ριον τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν Πατέρων. Μετὰ τὸ Ἐξαίριον (Ἄξιον ἐστίν),
 Κοινωνιὸν (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον), καὶ (εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). Αἱ ἀνα-
 γνώσες παῖσαι, γ' γὰ Κυριακοδρόμια τῶν Πατέρων τῆς ἐβδόμης συνόδου.
 γὰ δὲ τῆς σφραῖς, ἡγοῦν τῆς Κυριακῆς, ἀναγινώσκουμεν τὰς ὁμιλίαις αὐ-
 τῶν ἐπὶ Γραπέζης. Οἱ κανὼν τῶ ἁγίῳ τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται γ' τὸ ἀ-
 πόδωπρον.

ιβ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόβου, Γαράχου καὶ Ἀνδρονίου. Ἡ ἁγία
 αὐτῶν εὐχὴν εὐρίσκειται γ' τὸν ἀριστερὸν χορὸν, τὸ μαρτύριον τῶν γ' τὸν
 λ. παράδωσον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἤχος α'. ἐν τῷ μηναίῳ Κωνσταντι-
 πόλει τριχῆρὰ προσόμοια γ'. πρὸς τὸ (πανεύφημοι μάρτυρες ὑμῶν),
 καὶ γ'. πρὸς τὸ (ἔδωκας σημάωσιν), Δόξα, ἤχος δ'. (Στρατευθέντες τῷ Χρι-
 στῷ), Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθεολογίον. Ἀπότρηχα τῆς Οὐλῶβριου, Δόξα,
 ἤχος α'. (τὸ τριζέρεχον ἄθροισμα). Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθεολογίον.
 τροπῆριον ἤχος πλ. α'. (τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ κατωρθώματα). Εἰς τὸν ὄρθρον
 οἱ κανόνες τῆς Οὐλῶβριου γ' ἢ καὶ τῶν ἁγίων γ' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον ἐξ τὸν
 Οἶμον τῶν ἁγίων. Ἐξαποτρῆριον αὐτῶν καὶ θεολογίον. Εἰς τὰ Ἀπότρηχα τῶν

Αἴτων, Δόξα τῶν ἁγίων (Στρατιευθέντες τῷ Χριστῷ). Καὶ νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροθ.
 σύμφωνον αὐτῷ, ἀνευ δοξολογίας. εἰς τοὺς Μαυρισμοὺς ὠδὴ γ' καὶ ζ'.
 εἰ τοῦ Κανόνος τῶν ἁγίων. Ἀποτορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέ-
 ρας καὶ τῶν ἁγίων.

β γ. τῶν ἁγίων μαρτύρων Κάρπου καὶ Παπύρου. τὸ μαρτύριον αὐτῶν εἰς
 εἰσόνα. τὸν Νέον παράδοξον. εἰσόνα δὲ ἔχουν. εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα εἰ τοῦ
 μηναίου Κων/πόλεως, ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος α'. τρία, πρὸς τὸ (Πανεύ-
 φημοι μάρτυρες) καὶ τρία πρὸς τὸ, (τῶν οὐρανίων Ταγματῶν), Δόξα, τηβ.
 (ὡς ἄξιος ἐν θεόπλαις), καὶ νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροθελ. Ἀπόστιχα τῆς Οὐδ-
 ἠχου, Προπάριον (οἱ μάρτυρές σου Κύριε). εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ο-
 υδισῆχου εἰς β'. καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ'. ἀφ' εἰς τὸ Κοινάμιον αὐτῶν κ', τὸν Οἰ-
 μον, τὸ Ἐξαποστρηάριον καὶ θεολοίον. οἱ Μαυρισμοὶ τοῦ ἠχου εἰς ζ'.
 Ἀποτορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

τ. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Χρυσῆς. τὸ μαρτύριον τῆς
 εἰς τὸ Ν. Μαρτυρολόγιον.

ιδ. τῶν ἁγίων μαρτύρων Ναζαρίε, Γερβασίε, Προλασίε καὶ Κρη-
 σίου, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμά τοῦ ποιητοῦ. μεγαλίθελαι δὲ
 ἢ τούτων ἀνομοθυμία, καὶ φάλλελοι τῆ ἐπιούση, ἠγούσι τῆ 15^η. Ἐπει-
 δὴ σήμερον φάλλομεν τὴν ἀνομοθυμίαν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς τῆς νέ-
 ας. Ἡ ἁγία τῆς εἰσῶν εἶναι μὲ τὸν ἅγιον Ἀγαθόνιμον εὐρίσιμελοι εἰς τὸ
 Γέμπρον. ποιούμεν καὶ Κόρυθον. εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα (εἰ τοῦ χθ-
 ρογράφου) ἰζῶμεν ζίχου εἰς καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας
 τρία πρὸς τὸ (ἔδωκας σημάωσις), καὶ τρία πρὸς τὸ (τῶν οὐρανίων Ταγματῶ-

των), Δόξα, πη. β'. (Δεῦτε πιζοί), Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθιολ. Εἰς τὸν ζίχον ζιχηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ (ἔδωιας σημήσωσι) Δόξα, ἦχος πη. δ'. (Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ), Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθ. Τροπάριον ἦχος α'. (Ἐυβρίφους τοῦ Κυρίου). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ'. ζιχορογία φάλλομεν τὰ Καθίσματα τῆς αἴγας. Οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυτήχου γς ζ'. Καὶ τῆς αἴγας οἱ δύο γς ἦ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῆς αἴγας καὶ ὁ Οἶμος. τὸ Ἐξαποστειλλόμενον ἐς θεολογίον. Εἰς τοὺς Αἴτους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους δ'. καὶ φάλλομεν σιζιχηρὰ προσόμοια ἦχος α'. (τῶν οὐρανίων λαγμάτων), Δόξα, πη. δ'. (ἐν τῷ σιηνύματι τοῦ Κυρίου σου), Καὶ νῦν, (δέσσωιναι πρόσδεξαι). Δοξορογία, τὸ Τροπάριον κη. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ συνήθη, ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς ὠδή γ'. καὶ ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῆς αἴγας. ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ τῆς αἴγας. (Ζήτης τοῦτον τῆ ἰάκ Κυριακῆ (Ἀδελφοὶ ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς). τὸ δὲ εὐαγγέλιον (Ζήτης τῆ β'. τῆς δ'. ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ (τῷ καιρῷ εὐγένῃ ἡράτλα τῆς τῶν Φαρισαίων), Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς αἴγας. Ὁ βίος τῆς γς τὸ Λαμναρίον.

15. τῷ αἴγιου ὀσιομάρτυρος Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, φάλλεται ἡ ἀμολογία τῶν αἴγιων μαρτύρων Μαζαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμά τοῦ ποιητῆ. ἡ δὲ τοῦ αἴγιου Λουκιανοῦ φάλλεται τῇ ἐπιούσῃ, μετὰ τοῦ αἴγιου Λογγίνου. τὸ μαρτύριον τῶν αἴγιων γς τὸν Νέον παράδοσον. Εἰς τὸ Κύριε εὐέτραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων τρία, πρὸς τὸ, (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσει), καὶ τρία τοῦ ὀσίου ὀμοια, Δόξα, ἦχος πη. δ'. (τὰ δύματα τὰ γογιμά), Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθεολογίον. Εἰς τὸν ζίχον, τὰ γς τοὺς Αἴτους εὐρισσιόμενα ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὀσίου, Δόξα, πη. δ'. (Δαυιδμοῖς ἄσμασι). Καὶ νῦν, θεολογίον. Τροπάριον (Οἱ μάρτυρές σε Κύριε), καὶ (Ὁρθοδοξίας ὁδηγί). Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ-

Κανόνες τῆς Οὐλωήχου γ' ζ. καὶ τῶν ἀγίων γ' η'. ἀφ' ζ. τὸ Κοιτάμιον τῶν μαρ-
τύρων καὶ ὁ Οἶμος. τὸ Ἐξαποστρεφάριον καὶ θεολοίον. εἰς τὸν τρίτον τῶν Αἰώνων,
τὰ τῆς Οὐλωήχου. οἱ Μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' ζ. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοι-
νωτικὸν τῆς ἡμέρας.

ιζ! Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἐπιτομάρχου. συμπαραληρομένης καὶ
τῆς ἀιογουθίας τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκίου. τὸ μαρτύριον αὐτῶν γ' ζ. τὸν
Νέον παράδοσον. εἰς τὸ Κύριε ἐπιείραξα τριχρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου (ἤχος
δ'). Λογγίνου ἱρία, πρὸς τὸ, (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), καὶ ἱρία τοῦ ἁγίου Λου-
κίου, πρὸς τὸ (ἔδωκας σημάσιν). Δόξα, τοῦ ἁγίου Λογγίνου πλ. β'. (Ἐν τῷ
πάθῳ σου χριζέ). Καὶ νῦν, θεολοίον ἢ τσαυροθεολοίον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωή-
χου. Δόξα, πλ. β'. (Ἐν τῷ τσαυρῷ παρέστης). Καὶ νῦν, θεολοίον ἢ τσαυροθεολοίον.
τροπάριον (οἱ μάρτυρές σου Κύριε). εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου γ' ζ.
καὶ τῶν ἀγίων γ' η'. ἀφ' ζ. τὸ Κοιτάμιον καὶ ὁ Οἶμος τοῦ ἁγίου Λογγίνου.
Ἐξαποστρεφάρια ἀμφοτέρων τῶν ἀγίων μετὰ θεολοίου. οἱ Μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου
γ' ζ. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

ιζ! Τοῦ ἁγίου προφήτου Ὡση. Καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ
ἐν τῇ Κρίσῳ. τὸ μαρτύριον αὐτοῦ γ' ζ. τὸν Νέον παράδοσον. εἰς τὸ Κύριε ἐ-
πιείραξα τριχρὰ προσόμοια τοῦ προφήτου ἱρία, ἤχος α'. (Πανεύφημοι μάρ-
τυρες ὑμᾶς), καὶ τοῦ ὁσιομάρτυρος ἱρία, ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν),
Δόξα, καὶ νῦν, θεολοίον ἢ τσαυροθεολοίον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου, τροπάρι-
ον ἤχος β'. (τοῦ προφήτου σου Ὡση κλ), καὶ (Ἀσιηλιωῶς προγυμνασθεῖς ἐν
τῷ ὄργῳ). εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου γ' ζ. καὶ τῶν ἀγίων γ' η'.
ἀφ' ζ. Κοιτάμιον καὶ Οἶμος τοῦ ὁσιομάρτυρος. Ἐξαποστρεφάρια μετὰ θεολο-
ίου ἀμφοτέρων τῶν ἀγίων, οἱ Μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' ζ. Ἀποστολεαγγέ-
λιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

γέγιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

17. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Ἡ ἀγία
 του εὐων εὐρίσκειται γὰρ τὸν ἀριστερὸν χορόν. ὁ δὲ θῖός του γὰρ τὸν Νέον
 θησαυρόν. Ἐχομεν καὶ ἐν τοῦ ἁγίου ῥηφάνου του τὴν ἀγίαν δεξιάν. Εἰς
 τὸ Κύριε ἐκέλευρα ἰσῶμεν τὴν ψυχὴν σου καὶ ψάλλομεν τυχηνρὰ προσόμοια
 τοῦ Ἀποστόλου ἦχος πλ. δ. πρὸς τὸ, (Γι' ὑμᾶς κληέσωμεν ἅγιοι); Δόξα,
 ἦχος πλ. β. (Ἀπόστολε Χριστοῦ). Καὶ νῦν, θεοτομίον ἢ τσαυροθεοτομίον. Εἰς
 τὸν τὴν τυχὸν τυχηνρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, πρὸς τὸ (Χαίροις ἀσκ-
 λιωῶν) προσδέτομεν δὲ ἐπὶ τούτοις, καὶ τὸ ἰδόμενον αὐτοῦ μετὰ τὴν
 (Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖράσι σου). Δόξα, πλ. β. (Πάνσοφε ἀγιεῦ), Καὶ νῦν,
 θεοτομίον ἢ τσαυροθεοτομίον. Τροπάριον, ἦχος γ. (Ἀπόστολε ἀγίε καὶ εὐα-
 γελιστᾶ Λουκᾶ). Εἰ δὲ τὴν Κυριακὴν ἢ ἑορτὴν τοῦ Ἀποστόλου, τῷ σαββά-
 τῳ ἑσπέρας, γὰρ τὸ Κύριε ἐκέλευρα, Ἀναστάσιμα τυχηνρὰ δ. καὶ τοῦ Ἀπο-
 στόλου τ. τρία, πρὸς τὸ (Γι' ὑμᾶς κληέσωμεν ἅγιοι), καὶ τρία, πρὸς τὸ (Χαίροις
 ἀσκηλιωῶν ἀληθῶν, Δόξα, τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν τοῦ ἁγίου.
 Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀυδωνήχου γὰρ τ. ἡ. καὶ τοῦ ἁγίου γὰρ, ἀφ' τ. Κοιν-
 τάμιον αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνον. τὸ Ἐξαποστρεφάριον αὐτοῦ κ. θεοτομίον. Εἰς τὸς
 Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν τὴν ψυχὴν σου δ. καὶ ψάλλομεν τυχηνρὰ προσόμοια
 τοῦ Ἀποστόλου ἦχος α. (Μεφείλην σε φιλός), Δόξα, ἦχος πλ. δ. (Δαυιτιμοῖς
 συνεχθόντες), Καὶ νῦν, (Δείσποινα πρόσδεξαι). Δοξολογία, τὸ Τροπάριον, κτλ.
 Εἰς τοὺς Μαμαρισμοὺς ὠδὴ γ. καὶ τ. ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Ἀπο-
 στολε εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν, τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου.

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῶν ἁγίων Γαβριήλ κ. Κυρμιδύλη, ὅρα (εἰς τὸ Ν. Ἐμλόγιον).

18. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάριου. τὸ Μαρτύρι-

αὐτοῦ γὲν τὸν Νέον παράδῃσον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν ζήχους ζ'. καὶ
 φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ μάρτυρος Γρία καὶ Γρία τοῦ Προφήτου πη:
 Δόξα, Καὶ νῦν θεολογίον ἢ ζαυροδ. Ἀπόζιχα τῆς Οὐλωήχου. Ἀποζυλίσιον,
 ἦχος β'. (τοῦ προφήτου σου ἰωήλ), καὶ (Ὁ μάρτυς σου Κύριε). Εἰς τὸν Ὀρθρον οἰ-
 κανόνες τῆς Οὐλωήχου γὲν ζ'. Καὶ τῶν ἁγίων γὲν ἦ. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον τῆς ἡμέ-
 ρας. ὁμοίως καὶ Ἐξαποστρεφάριον. οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἦχου γὲν ζ'. Ἀποστο-
 λευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

† τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρίλλα. (Ὁ βίος τῶ γὲν τὸν Συναξα-
 ριστῆν).

† Κ. τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου. Ἡ ἀγία του Εὐκῶν εὐρίσκει-
 ται γὲν τὸ Γέμπρον μετὰ τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ Κεφαλληνίου. τὸ μαρ-
 τυρίον του γὲν τὸν παράδῃσον. ἔχομεν καὶ μέρος εἰς τοῦ ἁγίου ρηφάνου του.
 Ἐπιλεγοῦμεν δὲ Ἀγρυπνίαν, ἔχουσιν καὶ χάριτην διὰ μνημόσυνον. Ἡ ἀμοιβὴ
 τοῦ ἁγίου φάλλεται ἐν τῷ χρονογράφῳ ὡς ἔσται γὲν τὴν σφράν.
 Σημῶσις. Εἰ δὲ τῆχοι ἐν Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου ποιοῦμεν οὕτως. Ἐν
 τῷ μιυρῷ ἔσπερινῷ ἰζῶμεν ζήχους δ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ τῶ ἁγίου (τῶν
 οὐρανίων ταγμαίων). Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ Δογματιὸν τοῦ μι-
 υροῦ ἔσπερινου. Ἀπόζιχα δὲ φάλλομεν τὰ τοῦ μεγάλου ἔσπερινῶ ἀπ-
 ζιχα τοῦ Ἁγίου προσόμοια, πρὸς τὸ (Χαίροις ἀσηηλιῶν ἀληθῶν). δό-
 ξα, ἐν τῶν Ἰδομέγων τῆς Λιτῆς. Καὶ νῦν, θεολογίον ἀρμόζον αὐτῷ. Προ-
 πάριον ἦχος πη. α'. (Ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις), καὶ νῦν, (Χαίρε πύλη Κυρίου)
 ἔσπρας γὲν τὴν Ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸ Ἀπόδῃπτον καὶ τὸν προοιμιακόν, φάλλ-
 ομεν τὴν α'. τῶσιν τοῦ (Μαυάριος ἀνήρ), ὅτα διερχόμεθα καὶ τὸ ἐπί-
 γοιπτον τοῦ Καθίσματος χύμα. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν ζήχους δ'.
 καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ Ἀνατάσιμα δ', καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια ζ'.

Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, θεοτομίον γὰ ἀ. τοῦ ἤχου. Ἐσοδος, Φῶς ἰγάρον, κ, γὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν τοῦ ἰδόμενον τοῦ ἁγίου τῆς μ-
 νῆς, καὶ τοὺς δύο πρώτους, γὸν β^ε καὶ γὸν πη. β^ε τοῦ ἁγίου. Δόξα, πη. δ.
 (τοῖς τοῦ σώματος χαρίσμασι). Καὶ νῦν, (δέσποινα πρόσδεξαι). Απόστι-
 χα δὲ γὰ καὶ ἀγράφητον Ἀναζάσιμα. Δόξα, πη. α. (τῆ παμφαῖ πανη-
 γύργ). Καὶ νῦν, (Ναὸς καὶ πύξη ὑπάρχης). γὸ (Νῦν ἀποχύς, γὸ τρισάγιον,
 γὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου δὲς, γὸ (θεολοίε παρθένε), καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁρ-
 τῶν, μεθ' ἣν ἡ ἀ^μ ἀνάγνωσις, ὁ τριαδικὸς Κανὼν, καὶ ἀμοιούδω ὁ ἔφα-
 ψαγμος. Μετὰ τὴν ἀ^μ τριχογογίαν γὰ Ἀναζάσιμα Καθίσματα πάντα.
 Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τοῦ ἁγίου. εἶτα μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσις, ψάλ-
 λεται ὁ πορτυέλαιος, ἡ ἔμμογή, καὶ εὐδὺς γὰ εὐμογηλάρια (ἰζιόν ὅτι εἰς
 τὴν ἔμμογὴν ἀνάπλονται οἱ τσαυροὶ καὶ γὰ ψιγὰ κηρία) Ἡ αἴτησις, καὶ
 μετ' αὐτὴν, ἡ Ὑπακοή, γὸ μετὰ τὸν πορτυέλαιον Καθίσμα τοῦ ἁγίου, οἱ ἀν-
 βαθμοὶ τοῦ ἤχου, γὸ προεγόμενον, γὸ εὐαγγέλιον, καὶ γὰ ροιτὰ τῆς Κυ- Ἐυθινόν.
 ριακῆς. (Εἰ δὲ γύχοι ἔξω Κυριακῆς, εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (τῆς γὸ τὸν ὄρθρον,
 τοῦ κατὰ Λουκιᾶν (εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς προσέχειται ἀπὸ τῶν
 ἀνθρώπων), οἱ Κανόνες ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεολοίμου γὸς τ'. καὶ τοῦ ἁγίου
 οἱ δύο γὸς ἡ. Καταβασίαι (Ἀνοίξω γὸ τὸ μ^ε). ἀπὸ γ. Ὡδῆς γὸ Ἀναζάσιμον
 Κοντάμιον καὶ γὸν Οἶμον. ἀφ' τ'. γὰ τοῦ ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον, γὸ Ἀναζάσι-
 μον, τοῦ ἁγίου καὶ θεοτομίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναζάσιμα τριχρά δ. κ, γὸ τοῦ
 ἁγίου γὰ προσόμοια μετὰ γὸ Δοξαζιμόν γὸς δ'. Δόξα, γὸ Ἐυθινόν, κ, γὸν
 (ὑπερευμογημένη). Δοξαζογία μεγάλη, γὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ εὐτε-
 νῆς, κ, ἀπόχυσις. ἡ ἀ. Ὡρα, καὶ ἡ Κατήχησις τοῦ ἁγίου θεοδώρε. Εἰς τὴν
 λειτουργίαν τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γὸς δ'. Καὶ ἐν τῶν Κατότων τοῦ
 ἁγίου Ὡδῆ γ. καὶ τ'. Ἀποστολευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ ἁγίου, (Ζῆτει
 τοῦ ἁγίου Δημητρίου), Κοινωνιὸν (Αἰνῶτε γὸν Κύριον), καὶ (εἰς μετῆμοσον

αίωνιον). Αναγνώσθις, ἡ δ' εἰς τὴν Ἐρμηθέναν τοῦ Ἀποστόλου. ἡ β'. γι' τὸ μαρτυρίον τοῦ ἁγίου, ἡ γ' γι' τὴν ὁμιλίαν τοῦ Εὐαγγελίου. γι' δὲ τὴν ἱράπειαν τὰ ἐπιζήσια τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου, καὶ γι' θαύματα τὰ εὐρισκόμενα ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Εἰς ἐκτὸς Κυριακῆς γ' ἀνάγνωσθι εὐρίσκουσι γι' φυλλάδα χρυσογράφων.

† τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ νέου. Ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν αὐτοῦ ἀμοροῦθια καὶ ὁ βίος τῆς γι' τὴν φυλλάδα, ἔσα ἐν τῷ δουλάτι, καὶ γι' τὸ Λαμωνάριον. φάγγλαι δὲ τὴν ἐπιούσαν, ἡ τοῖς τῇ κατὰ τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος.

† τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Μαθιάνης. Ὁ βίος τῆς γι' τὸ Λαμωνάριον.

Κατὰ τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου. Ἡ ἁγία τοῦ εὐίων εὐρίσκουθια ἐπάνωθεν τῆς παλαιᾶς κεχυσομένης εὐκόνος τοῦ ἡμίς Προδρόμου. Ὁ βίος τοῦ γι' τὸν Παράδωσον. συμφάγγλαι δὲ καὶ ἡ ἀμοροῦθια τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ Κεφαλληνος.

Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξά ἤχος δ' ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ φάγγομεν τριχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος τρία, καὶ τοῦ ἁγίου Γερασίμου τρία, Δόξα, τοῦ ἁγ. Ἰλαρίωνος ἤχος β'. (Ἐμ νεότητός σε φέρων). καὶ νῦν, θεοτουίον ἢ ζαυροθεοτουίον. Ἀπόστιχα τοῦ ἁγ. Γερασίμου. Δόξα, τὸ αὐτοῦ ἤχος β'. (Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σηνηώμασι). Καὶ νῦν, θεοτουίον ἢ ζαυροθ. Τροπάριον (Γαῖς τῶν θαυρύων σου ῥοαῖς), καὶ (τῶν Ὀρθοδόξων προστάτην). Σημωθίον ὅτι, τὸ Ἀποστολίσιον καὶ Κοιτάσιον τοῦ ἁγ. Γερασίμου εἶναι γι' τὴν σφραν τοῦ ἁποστόλου. Εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὴν τριτὴν τριχηρολογίαν φάγγομεν τὰ Καθίσματα τοῦ ἁγίου Γερασίμου. Οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυήχου γι' ζ' καὶ τῶν ἁγίων γι' ἡ. ἀπὸ γ'. Ὡδῆς τὸ Κοιτάσιον τοῦ ἁγίου Γερασίμου καὶ τὸν Οἶνον, ἀφ' ζ'. τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος. Ἐξαποστρεφάκια ἀμφοτέρων τῶν ἁγίων μετὰ θεοτουίου. Εἰς τοὺς Αἴτους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχους ζ' καὶ φάγγομεν γι' ἤχον τῆς β' τριχηρὰ προσόμοια

Του ἁγίου Ἰλαρίωνος Ἦχος, Καὶ τοῦ ἁγίου Γερασίου Ἦχος, Δόξα, τῆ. β' (Ὅτι οἱ ἡ-
 γίους) Ζήτῳ γὲ τοῦ ἡγίου τοῦ μηνιαίου Κωνσταντίνου ἔνθα τὸ χρονογραφον, καὶ
 νῦν, (Θεοτομία σου εἴη ἄμπελος), Δοξολογία, τὸ Ἰροπάριον (Ὁ ἁγίου ἔν τῶ
 ἡγίων ἡμῶν) κτλ. Εἰς τοῦ Μαυρισμοῦ ὠδὴ γ' καὶ ζ'. ἐν τῶν Κανόνων
 τῶν ἁγίων, Ἀποστολικὴ ἀγγελίαν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων (Ζήτῳ ἀπόστολον
 τῶ σαββάτῳ τῆς αζ'. ἐβδομάδος (Ἀδελφοὶ ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος), ὁμοί-
 ωσ καὶ Κοινωνιὸν, τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων (Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον).
 † τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγ. Φιλοθέου, (Ὁ βίος τῆς γὲ τὸν Νείον παράδωσον).

Κ. β'. Τοῦ ἁγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως
 τοῦ Θαυματουργῆ, καὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξι-
 μιανου καὶ τῶν συν αὐτῶ. Ἡ ἁγία εὐχὴν τοῦ ἱεράρχου εὐρίσκειται
 γὲ τὸν δεξιὸν χορὸν. Ὁ δὲ βίος τῆς γὲ τὸν παράδωσον. ὁ βίος δὲ τῶν ἁ-
 γίων ἑπτὰ παιδῶν, ἀναγινώσκειται τὸν Ἀύγουστον μῆνα, ὅτε καὶ ἡμῶ-
 μη αὐτῶν ἔστιν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεώραξα φάλλομεν ζιχηρὰ προσό-
 μοια τοῦ ἱεράρχου Ἦχος, πρὸς τὸ, (Ὅτι ἐν τοῦ ξύλου σε) καὶ τῶν ἁγίων
 παιδῶν Ἦχος, πρὸς τὸ, (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι). Δόξα, τοῦ ἱεράρ-
 χου Ἦχος γ'. (Ἀρχιερεῖ ὄσι). Καὶ νῦν, Θεοτομία ἢ Ζαυροθ. Ἀπόστιχα τῆς
 Οὐλῆχου, Δόξα, τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν Ἦχος τῆ. δ'. (Διὸς πᾶσα δόξα),
 καὶ νῦν, Θεοτομίον. Ἰροπάριον (Κανόνα πτ/ζω) καὶ (Ὁι μάρτυρές σε
 Κύριε). Ὁι Κανόνες τῆς Οὐλῆχου γὲ ζ'. καὶ τῶν ἁγίων γὲ ἡ. ἀφ' ἑξῆς
 τὸ Κοντάκιον τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸν ὅτιον. Εἰς τοῦ Αἴγιου πᾶσα πνοή,
 ἰζῶμεν ζήχου δ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεράρχου Ἦχος τῆ.
 (Κύριε ἢ καὶ κριτηρίω). Δόξα, Ἦχος τῆ. β'. (Ἐὺ δοῦνε ἀγαθὴ καὶ πτ/ζ). Κτῶν,
 (Θεοτομία σου εἴη ἄμπελος), Δοξολογία, τὸ Ἰροπάριον (Κανόνα πτ/ζω) ἢ.
 ἀ. ὦρα, κτλ. Εἰς τοῦ Μαυρισμοῦ ὠδὴ γ' καὶ ζ'. ἐν τοῦ Κανόνος τῶ ἱεράρ-

χου· Αποστολιευαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἱεράρχου.

Κγ'. τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου τοῦ Ἀδιστροφίου· Ἡ ἀγία τοῦ εἰωνῶς
 τὸ Γεμιστον, Ὁ δὲ βίος τοῦ γὺ τὸν παράδσον· Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξαί-
 ζῶμεν ζίχου ζ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, πρὸς δ',
 (Ἐδωιας σημάσιν) δευτεροῦντες τὰ ἱεροπάρια· Δόξα, ἤχος πλ. β' (Αἶμαλι
 τοῦ μαρτυρίου)· καὶ νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροθ'. Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ προσό-
 μοια τοῦ Ἀποστόλου (Κύριε γὺ, κριτηρίω)· Δόξα, πλ. δ' (τοῦ Ἀρχιποίμενος
 Χριστοῦ)· καὶ νῦν, θεολοίον· ἱεροπάριον ἤχος δ' (ὡς τοῦ Κυρίου μαθη-
 τῆς)· Εἰς τὸν ὕμνον μετὰ τὴν γ' ζιχορογίαν ψάλλομεν Καθισματα τῶ ἀ-
 γίου ἐν τοῦ μηνιαίου Κων/πόλεως· οἱ κανόνες τῆς Οὐλοπήχου γὺ ἢ· καὶ τὸ
 ἁγίου γὺ ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸν Οἶνον· τὸ ἔξαπο-
 στολάριον μετὰ θεολοίον· Εἰς τοὺς Αἴτους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχου δ'.
 καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (τῶν οὐρανίων Ταγματῶν)· Δόξα, ἤχος· α'.
 (ἐν τῇ πυρίνῃ αἴχῃ), καὶ νῦν, (τῇ πρεσβύα Κύριε), Δοξολογία, τὸ ἱε-
 ροπάριον, κτλ· Εἰς τοὺς Μακιαρισμοὺς ὠδὴ γ' = καὶ ζ' ἐν τοῦ κανόνος
 τοῦ Ἀποστόλου· Αποστολιευαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ
 τοῦ ἁγίου· ποιοῦμεν καὶ Κόρυθον·

† τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶ ἁγίου Μακιαρίου τῶ Ῥωμαίε· (Ὁ βίος τῶ γὺ Συναξαρ.

Κδ'. τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Ἡ ἀγία τοῦ
 εἰωνῶς εὐρίσκειται γὺ τὴν Λιβην· τὸ μαρτύριόν τοῦ γὺ τὸν Νέον Παράδ-
 σον· ἔχομεν καὶ μέρος ἐν τοῦ ἁγίου Λεφάνου τῶ· Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα
 ξαί ζῶμεν ζίχου ζ'· καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου ἤχος· α'.
 πρὸς τὸ, (Πατεύφρημοι μάρτυρες) δευτεροῦντες τὰ ἱεροπάρια· Δόξα, ἤχος· δ'.
 (Ἀσμαλιωτὸν τὸν ποιμενάρχη)· καὶ νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροθ'· Ἀπόζιχατῆς

Ὀυιλώθριος· Δόξα, ἦχος πλ. δ'. (τὴν ποτηρὰν καὶ ἄπιτον), Καὶ νῦν, θεολογία· ἢ ζαυροθεοτ. τροπάριον ἦχος α'. (Γὰς ἀγγελιδόνας τῶν ἀγίων σε). Εἰς δὲ ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀυιλώθριος γ' ἢ. καὶ τῶν ἀγίων γ' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸν Κοιτάκιον καὶ τὸν Οἶτιον, τὸ Ἐξαπτοζγγάριον αὐτῶν καὶ θεολογίον. Εἰ βούλῃ ποιῆσαι Δοξολογίαν μεγάλην, φάλλε γὰ ἐσπερία. Εἰ δ' ἄλλως, γ' τὸν τρίχον δόξα τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν θεολογίον ὁμοίον αὐτῶ. Εἰς τοῦ Μαυρισμοῦ ὡδὴ γ' καὶ ζ'. ἐν τοῦ Κανόνος τῶν ἀγίων. Ἀποστολευμαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἀγίων.

ΚΕ'. Τῶν ἀγίων καὶ Νοταρίων Μαυρισμοῦ καὶ Μαυριτίου. Εἰκόνα δὲ ἔχον ἀλλ' οὐδὲ ἀνάγνωσιν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα τρία ἐν τῆς Ὀυιλώθριος κτρία τῶν ἀγίων ἐν τοῦ μηναίου, Δόξα, τῶν ἀγίων ἦχος α'. (Μαθηταὶ καὶ ὄπαδοί). Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθ. Ἀπόζιχα τῆς Ὀυιλώθριος, Δόξα, ἦχος γ'. (Οἶνοιστοὶ τῆς Εὐαγγελιστίας). Τροπάριον (Οἱ μαυριτίς σε Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀυιλώθριος γ' β'. Καὶ τῶν ἀγίων γ' δ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάκιον καὶ τὸν Οἶτιον, τὸ Ἐξαπτοζγγάριον καὶ θεολογίον. Οἱ Μαυρισμοὶ τοῦ ἦχου γ' ζ'. Ἀποστολευμαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

ΚΖ'. Τοῦ αἴγιου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου. Κτ ἢ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σπασμοῦ. Ἡ Ἁγία του εὐίων εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ὑπάρχῃ καὶ μύρον ἐν τοῦ Ἁγίου Λαφάγου του. Ἡ Μουσὴ δὲ τοῦ Ἁγίου φάλλεται ἐν τῷ χρυσογράφῳ. Ἐπιτελοῦμεν δὲ Ἀγρυπνιαὶ ἔχουσαν καὶ χάρτην δὲ μνημόσυνον. Ἐν τῷ μισρῷ ἐσπεριῶ, ζιχηρὰ προσομοία ἦχος α'. (τῶν οὐρατῶν λαυμάτων), Δόξα, πλ. β'. (Σήμερον ἡ οἰκτιμείη πᾶσα). Καὶ νῦν, (θεολογίε σὺ εἶ ἡ ἀμπηγος). Ἀπόζιχα (Οἶτος ὁ εὐφραδα). Τροπάριον ἦχος γ'. (Μέγαλιν εὐραλο), θεολ. (Σὶ τὴν μισολεύσασ)

ἐσπίρας γὰρ τὸ Ἀπόδοττον, ἀναγινώσκωμεν τοὺς οἴμους τοῦ Ἁγίου· μετὰ
 δὲ τὸν Προσημασιόν, φάλλομεν τὴν ἀ. ζάσιν τοῦ (Μαυάριος ἀνήρ). Εἰς δὲ
 Κύριε εὐέυραξα: ἰζῦμιν ζίχους ἦ. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια
 ἤχος πλ. δ. πρὸς τὸ, (ὡ τοῦ παραδόξου θαύμαλος) ποιοῦντες αὐτὰ γι
 δ. Ἔτα ἕτερα δ. προσόμοια, πρὸς τὸ, (Ποίοις εὐφημιῶν ζίμμασι) κ.
 Δόξα, ἤχος πλ. β. (Σήμερον συμαγγῆλαι), Καὶ νῦν, τοῦ σγσμοῦ ἤχος ὁ
 αὐτοῦ (Φοβερός εἰ Κύριε). Ἐῖσοδος, φῶν ἰχάρον, τὸ προεγμένον τῆς ἡμέ-
 ρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λιθὴν τὸ ζιχηρὸν ἰδιόμερον τὸ Προ-
 δρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὡς ἔχει γὰρ τὴν σγράν. Δόξα, ἤχος β. (Εἰς τὰ
 ὑπεριόσμια συηγάματα). Καὶ νῦν, ὁ αὐτοῦ (τῆς γῆς συνδαρασσομέ-
 νης). Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ προσόμοια, πρὸς τὸ, (Χαίροις ἀσιηλιμῶν ἀη-
 θῶς). Δόξα, πλ. δ. (ἔχῃ μὲν ἡ θγοδάτη Σου ψυχῆ): Καὶ νῦν, πλ. β. (Μι-
 νεύεται τοῖς παραπλώμασι). τὸ Νῦν ἀπολύς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον
 τοῦ Ἁγίου δὶς, τὸ θεοτοῦε Παρθένε, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων· μετ'
 ἣν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Ἐξάψαλμος, κ. ἡ ζιχηρογία τοῦ φαγητοῦ μετὰ τῶν
 Καθισμάτων. (Ἰστέον ὅτι γὰρ τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου φάλλε-
 ται δὶς, καὶ τοῦ σγσμοῦ ἅπαξ· μετὰ τὴν β. ἀνάγνωσιν, ὁ Προηγίαιος, ἡ-
 ἐμλογή, τὸ Δοξασιμόν, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τὴν τὰξιν. Ἔτα ἡ ἀλίησις δὲ Κά-
 θισμα τοῦ Προηγίου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἤχος, τὸ
 προεγμένον (Δίαισιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσῃ), τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ἰδιόμερον,
 κ. οἱ Κανόνες τοῦ σγσμοῦ μετὰ τῶν ἑρμῶν γὰρ ζ'. Καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο γ.
 ἡ. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μου), ἀφ' ἧς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου κ.
 ὁ Οἶμος, τὸ Ἐξαποσηγῆριον καὶ θεοτοῦιον. Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή,
 ἰζῦμιν ζίχους δ. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος δ. ὡς γενναῖον
 ἐν μάρτυσιν). Δόξα, ἤχος δ. (τὸν λόγχαϊς κληρωσάμενον). Καὶ νῦν,
 (ἔμ παντοίων με υινδύων), Δοξαρογία, τὸ τροπάριον, κ. τ. εἰς τὴν Λι-

τουργίαν τυττιὰ, ἐν δὲ τοῖς Μαμαρισμοῖς ἐν τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου
 Ὡδὴ γ' καὶ ζ'. ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ σφσμῶ, εὐρισκόμενος
 χρογράφος γὲρ τὸ γέλος τῶ βιβλίου τοῦ Ἀποστόλου. Εὐαγγέλιον ἕκκων
 νισὸν τοῦ Ἁγίου (εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). Αἰ ἀναγνώσας, α'. καὶ β'.
 γὲρ τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου, (ὄρα γὲρ τὸν Δαμασκητὸν τὸν πελογράφον).
 Ἡ γ'. εἰς τὴν Ἀποστολικὴν σαγήνην. Εἰς τὴν Γράπτειαν δὲ γὰ ἐπι-
 λοιπα τοῦ μαρτυρίου τῶ, καὶ γὰ θαύματα γὰ ὄντα γὲρ τὴν θύραν τῆς
 μετανοίας. (Εἰ γύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. (Ζη-
 τῶ τὴν διάλαξιν γὲρ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀρλεμίου) τὴν Κατήχησιν κὲ.

Κζ'. τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέζορος. Ἡ Ἁγία του Εὐών, γὲρ τὴν τῶ ἁγίῳ
 Δημητρίου† ποιούμεν καὶ μόνον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν ζι.<sup>+ περιθῆ
 εν αὐτῇ
 ἴρα.</sup>
 χουτ ζ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἐν τῷ χρογράφῳ. τοῦ Ἁγίου Δη-
 μητρίου γ'. καὶ γ'. τοῦ Ἁγίου Νέζορος. Δόξα, πη. β'. (Ἀήτητος σπα-
 τιώτης), καὶ νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροδ'. Ἀπόστιχα τῆς Οὐδωήχου. Δόξα,
 ἦχος β'. (Εἰς γὰ ὑπεριόσμια σηνημάτα). καὶ νῦν, θεολοίον. Γροπά-
 ριον, (Μέγαν εὐράλο) καὶ (ὁ Μάρτυς σου Κύριε). Εἰ δὲ γύχοι ἐν Κυριακῇ,
 ἀρμουμέδα γὲρ μόνον τὸ πρῶτον Γροπάριον. Εἰς τὸν ὕμνον, οἱ Κανόνες
 τῆς Οὐδωήχου γὲρ ζ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο γὲρ ἦ. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς τὸ Κοιτά-
 μιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον καὶ τὸν Οἶνον τῶ ἁγίῳ
 Νέζορος. τὸ Ἐξαποστῆριον καὶ θεολοίον. Εἰς γὰ Ἀπόστιχα τῶν ἁγί-
 ων, Δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, θεολοίον σύμφωνον αὐτῶ. Εἰς τὸ μα-
 μαρισμοῦ γ'. Ὡδὴν ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, καὶ τὴν ζ'.
 τοῦ Ἁγίου Νέζορος. Ἀποστολικὴν ἑορτὴν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου Νέ-
 ζορός. Ὡσαύτω καὶ Κοινωνισιόν. (Ζητῶ γὲρ τὴν β'. τῶ Σεπτεμβρίου μηνός).
 Εἰς τὸ μνημόνευμα τῶ Κοιμῶν, Ἀποστ. ἕκκων. τῶ Ἁγ. Νέζορος. Ἀναγνώσων ἐπὶ

Ἐπιμητοσίας, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Πατριάρχου Κων/πόλεως. (ὄρα γ' Ν. παράδοξον). Εἰς δὲ τὴν Γράπτιαν, τὰ ἐν τῶν θαυμαίων τῶ Ἀγ. Δημητρίου (θύρα τῆς μελανοίας ὄρα). Ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ κ' ἐν ταῖς ὥραις, Κοιτάμιον, μόνον τὸ τῶ ἁγίου Νεζορος.

ΚΗ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Γερενίου καὶ Νεονίχης. Καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου. Εἰς τὸ Κύριε εὐέμεραξα τριχηρὰ προσόμοια ἄν μαρτύρων ἦχος δ' Ἰρία, καὶ Ἰρία τοῦ ὁσίου, δόξα, Καὶ νῦν, θεολοίον ἢ τ= θεολοίον. Ἀπόστιχα τῆς Ὀμιλήχου. Τροπάριον, (Οἱ μαρτυρεῖς σου Κύριε) κ' (Ὁρθοδοξίας ὁδηγί). Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀμιλήχου γ' ζ'. Καὶ τῶν ἁγίων γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον τῶν ἁγίων καὶ τὸν Οἶνον. τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ θεολοίον. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἦχου γ' ζ'. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. Ἀνάγνωσιν ἐπ' Ἐπιμητῶ. τῶ ὁσίοις Ἀβραμῖς (ὄρα Παράδοξον). † τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῶ ἁγ. Ἀθανασίῳ Πατριάρχῳ Κων/πόλῃ. (ὄρα Ν. παράδοξον).

ΚΘ'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας, καὶ τῶ ὁσίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμῖς. τὰ περὶ τοῦ μαρτυρίου τῆς ἁγίας, καὶ ὁ βλὸς τῶ ὁσίου εὐρίσιμονταί γ' τὸν παράδοξον. Εὐόνας δὲν ἔχουν. Εἰς τὸ Κύριε εὐέμεραξα, τριχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων ἀνά Ἰρία γ' ἦχον δ' Δόξα, καὶ νῦν, θεολοίον ἢ τσαυροδ. Ἀπόστιχα τῆς Ὀμιλήχου. Τροπάρια, (Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ), καὶ (Ἐν σοὶ πάτερ ἀυριβῶ). Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀμιλήχου γ' ζ'. Καὶ τῶν ἁγίων γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸν Οἶνον, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον αὐτῶν σὺν θεολοίῳ. οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἐνορδίνου ἦχου γ' ζ'. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας Ἀννης, τῆς μετονομασθῆσης Εὐφημιανός. (ὄρα γ' τὸν Συναξαριστὴν)...

Α'. Τοῦ αἵλου ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.
 Τοῦ μαρτύριον αὐτῶν γ' τὸν Νέον παράδοσον. Εὐμόνα δὲν ἔχουν. Εἰς τὸ Κύριε
 εὐεέραξα προσόμοια τῆς Ὀιδωθήχου τρία, καὶ τρία τῶν αἱγίων ἐν τοῦ μηταί-
 ου, Δόξα, τῶν αἱγίων πλ. β'. (Ἀμαλιανὴν χορθάν), καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθθ.
 Ἀπόστιχα τῆς Ὀιδωθήχου. Τροπάριον, (Οἱ μάρτυρές σου Κύριε). Εἰς τὸν ὄρ-
 θρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀιδωθήχου γ' ε'. καὶ τῶν αἱγίων γ' δ'. ἀφ' ε'. τὸ Κοιντάω-
 ον τῶν Αἱγίων καὶ ὁ Οἶμος. τὸ Ἐξαποστειλλάριον καὶ θεολογίον, οἱ Μαμα-
 ρισμοὶ τῆς Ἡχου γ' ε'. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

ΒΑ'. Τῶν αἱγίων ἀποστόλων Στάχυος καὶ τῶν λοιπῶν. Καὶ τοῦ αἵλου μάρτυρος
 Ἐπιμάχου. Τοῦ μαρτύριον τὸ μαρτύριον εὐρ. Εἰς τὸν παλαιὸν Ἐφραίμ. Εὐ-
 μόνα δὲν ἔχουν, εἰς τὸ Κύριε εὐεέραξα ἰσῶμεν τήχου ε'. καὶ φάλλομεν γ'
 Ἡχον δ'. ἐν τῶν προσομοίων τῶν ἀνά τρία, Δόξα, τῶν Ἀποστόλων Ἡχος πλ.
 (Ἄσμασι δύοις συνεθόντες): καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθεοί: Ἀπόστιχα: ^{Μ. Κεφ.}
 τῆς Ὀιδωθήχου. Τροπάρια, (Ἀπόστολοι Αἱγίοι), καὶ (Οἱ μάρτυρές σου Κύριε). =
 Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀιδωθήχου γ' ε'. καὶ τῶν αἱγίων γ' η'. ἀφ' ε'. τὸ
 Κοιντάμιον τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Οἶμος. τὸ Ἐξαποστειλλάριον αὐτῶν καὶ θεο-
 λογίον. Οἱ Μαμαρισμοὶ τοῦ Ἡχου γ' ε'. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν
 τῆς ἡμέρας.

ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10. καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

- †. α'. Εἰς τὴν α'. τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ. Ἡ Ἁγία τῶν Εὐσῶν εὐρίσκειται εἰς τὸ Γέμπτρον. Ὁ θῖος τῶν εἰς τὸν Νέον θησαυρόν. ἔχομεν καὶ μέρος ἐν τῶν ἁγίων γρηγορίων αὐτῶν. Ἐπιτιμοῦμεν δὲ Ἀγρυπνίαν, ἔχουσαν καὶ χάριτην διὰ μνημόσυτον. Ἡ αἰουροῦσα τῶν Ἁγίων φάγγηται ἐν τῷ χρονογράφῳ. Ἐν τῷ μιαιφῶ ἔσπεριω ζιχηρὰ προσόμοια ἦχος α'. (τῶν οὐρανίων λαγμάτων). Δόξα, ἦχος β'. (ταῖς τῶν ἀσθενούντων). Καὶ νῦν, (τὴν πᾶσαν ἐμπύδα μου). Εἰς τὸν ζῆλον, (Ὁ τοῖος εὐφραδα). Τροπαρίον πλ. δ'. (Ἅγιοι Ἀναργυροί, καὶ θεολοιοί, Ὁ δὲ ἡμᾶς). τὸ ἔσπερας εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν μετὰ τὸ Ἀποδύπνον καὶ τὸν Προμιαῖον φάγγομεν τὴν α'. τῶν τῶν (Μαιαρίος ἀτήρ). Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα ἰζῶμεν ζῆλους ἡ. καὶ φάγγομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) ποιοῦντες αὐτὰ δ'. εἶτα καὶ ἕτερα προσόμοια δ'. πρὸς τὸ (Ὁ γῆν ἀποδίμενοι), Δόξα, ἦχος πλ. β'. (Δεῦτε τῶν πιζῶν ὁ σύλλογος). καὶ νῦν, ὁ αὐτός (τῆς μὴ μαιαρίσσης). Εἰσοδός, τὸ Φῶς ἵσθρον, τὸ πρὸς μινον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λιθὴν τὸ ἰδιόμοστον τοῦ Ἁγίου τῆς Μοῆσης, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων εἰς τὴν σφραν τῶν χρονογράφων. Εἰς τὸν ζῆλον, ζιχηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ (Χαίροις ἀσηλιωῶν ἀγῆδων). Δόξα, πλ. α'. (Χαρμονικῶν φηγερότοι), Καὶ νῦν, θ. (Μαὸς καὶ πύξη ὑπαρχῆς). τὸ Νῦν ἀποζῶς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπαρίον τῶν ἁγίων δέ, τὸ (θεολοιοί Παρθένε). Καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μετ' ἧν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Ἐξάψαλμος, καὶ ἡ ζιχηρολογία τῶν φηγηρῶν μετὰ τῶν καθισμάτων. Μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσιν φάγγηται ὁ Ποιμὴν ἔξαιος, καὶ ἡ ἔμμογη, (Ζήτησ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου). Εἶτα, ἡ αἴτησις, τὸ Καθίστη τῶν Ποιμῶν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀλλήλων τοῦ δ'. ἦχος, πρὸς μινον (θαυμαστῶ)

ὁ Θεός). Ἐὐαγγέλιον ἐν τοῦ κατὰ Μάρκον (ἢ κειρῶ ἐν γένῳ προσμαχῆσαι ὁ-
 ἴησους τοῦ δώδεκα μαθηταί) Σήμερον ἡ δ' ἡσ. ἐ. ἐβδομάδος τοῦ Μαθηταί.
 ὁ Ν. Καὶ τὸ ἰδιόμορον. ὁ Κανὼν τῆς Θεοῦτος μιτὰ τῶν Εἰρμῶν γι' ζ'. Καὶ τῶν ἀγί-
 ων οἱ δύο γι' ἡ. Καταβασιὰς (Ἀνοιξω τὸ ζῶμα μου). ἀφ' ζ'. Κοντάσιον τῶν ἁγί-
 ων καὶ ὁ Οἴτος. τὸ Ἐξαποστρεφῆριον αὐτῶν καὶ Θεοῦτοῦτον. Εἰς τοῦς Αἰγίους πᾶσα
 πνοή, ἰζῶμεν ζίχου δ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (τῶν οὐρανόων
 Ταγματῶν), Δόξα, ἤχος δ'. (Πτηγὴν ἰαματῶν ἔχοντες), Καὶ νῦν, (Ἐπιπαλ-
 ων με κινδύνων). Δοξαλογία, τὸ Γροτάριον, κ.β. Εἰς τῆς Ἀθλοφυγίας Ἰουδικῆς,
 καὶ ἐν τῶν Κανόνων τῶν ἀγίων ὡδὴ γ'. καὶ ζ'. ὁ Ἀποστολος, τὸ Εὐαγγέλιον (Ἐν
 τοῦ κατὰ Ματθαίου (ἢ κειρῶ ἐν γένῳ προσμαχισαμίνοσ ὁ ἴησους τοῦ μαθη-
 τὰς αὐτοῦ). κ' τῆς Θεοῦτος. Κοινωνιὸν (Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον). Αἰάνα-
 γνώσος πᾶσαι γι' τὸν θῆον τῶν ἀγίων, ὅσκι ἐξαριτωσ γι' τὴν Γραττεται ἀνα-
 γινώσκομεν καὶ ἐν τοῦ θῆσ τοῦ ἁγίου Οἰσιμαρλουροῖ Ιουμάθου, γι' τὸ Μαρτυ-
 ρολόγιον. φάλλομαι δὲ καὶ ὁ ἁγιασμοὺσ κατὰ τὴν τάξιν, ἢ φάλλομαι τὴν ἐ-
 πιουσαν διὰ τὸν κώπτον τῆς Ἀγρυπνίας. — Εἰς τῆς ἡ μνημῆ τῶν ἀγί-
 ων ἐν Κυριακῇ, Σήμερον τὴν διάλαξιν γι' τὴν τοῦ Ἀρλεμίου ἐορτῆν.

β'. τῶν ἀγίων μαρτύρων Κινδύνου, Πηλασί, Ἐπιδηφῆρου, Ἀρθετίου κ' Ἀ-
 νιμπεδοσίου. Ἡ αἰγία τῶν Εἰσῶτ ἐνρίσονται γι' τὸ τῆμπρον, καὶ τὸ μαρτύριον
 τῶν γι' τὸν Νῆον Παράδωσον. Εἰς τὸ Κύριε ἐνέμαξα ζιχηρὰ προσόμοια τῶν
 ἁγίων, ἐν τοῦ μνημαί τῆς Βενετίας, ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυροσ) Δευ-
 τερῶντες τὰ Γροτάρια, Δόξα, ἤχος πη'. (Σήμερον ἡ πεινλαυγῆ). κ' νῦν,
 Θεοῦτοῦτον ἢ χαυροδιοῦτοῦτον. Ἀποστρεφῆ τῆς Ουλυτήχου, κ' ἰδιόμορον τῶν ἀ-
 γίων ἤχος α'. μιτὰ ζίχου (θαυμαζὸσ ὁ Θεός). Δόξα, ἤχος β'. (Διῦτε αἰγαγγισαί
 μεθα). Καὶ νῦν, Θεοῦτοῦτον. Γροτάριον ἤχος β'. (Ἀθλοφυγοί Κυρίε). Εἰς τὸν ὄρ-
 θρον οἱ Κανόνες τῆς Ουλυτήχου γι' ἡ. κ' τῶν ἀγίων γι' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάσιον

ἀγίων καὶ ὁ Οἶκος· τὸ Ἐξαποστολικόν αὐτῶν καὶ Θεολούιον· Εἰς τὸν τρίτον τῶν ἀγίων, Δόξα, τῶν ἀγίων ἦχος δ'· (Ἡ πενταυγῆς τῶν ἀθλητῶν), Καὶ νῦν Θεολούιον ἀρμόζον αὐτῶν (ἀνευ δοξολογίας)· Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ὠδὴ γ' καὶ ζ' ἐν τοῦ Κανόνος τῶν ἀγίων· Ἀποστολεαγγέλιον ἐς Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας ἐς τῶν ἀγίων.

γ'. Τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἀνεψιμᾶ, Ἰωσηφ καὶ Ἀειθαλά· Καὶ τὰ ἐγυμνάσια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἦτοι ἡ καλαθέσις τοῦ ἱμίου αὐτοῦ σώματος· Ἡ Ἁγία εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀγίου Μιχαήλου ὑπάρχει ἐν τῷ τέμπερον· τὸ μαρτύριόν του ἐν τῷ Νέον Παράδοξον· ἔχομεν καὶ μερικὸν αἶμα ἐν τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Λαψάνου· Εἰς τὸ Κύριε εὐερέξα τριχῆρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων ἀνά τρία, πρὸς τὸ (Χαίροις ἀσιγητῶς ἀγῆθῶν) ἐν τῷ μηναιῶν τῆς Βενετίας, Δόξα, ἦχος πη. β'· (Ἄξιον τοῦ ὀνόματος· Καὶ νῦν, Θεολούιον ἡ ζαυροθ· Εἰς τὸν τρίτον, τριχῆρὰ προσόμοια τῶν ἀγίων Γεωργίου, (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυσίῃ), Δόξα, τῶν μαρτύρων ἦχος πη. β'· (προοίμιον τυπικῶς), Καὶ νῦν, Θεολούιον· Τροπάριον, (ὡς τῶν αἰχμαζῶτων ἐλευθερωτῆς), καὶ (Οἱ μάρτυρές σου Κύριε)· Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν τρίτην τριχολογία φάξομεν τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου ἐν τοῦ μηναιῶς· Οἱ ικανοὶ τῆς Οὐλυπῆς ἐν ζ' καὶ τῶν ἀγίων ἐν ἡ· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ Κοιτάξιον τῶν μαρτύρων καὶ τὸν Οἶκον· ἀφ' ε' τοῦ Ἁγίου Γεωργίου· Εἰς τοὺς Αἶνους πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν τρίτος δ'· καὶ φάξομεν τριχῆρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυσίῃ), Δόξα, ἦχος δ'· (τὸν νοερόν ἀδάμαντα), Καὶ νῦν, (ἐν παντοίῳ κινδύνῳ), Δοξολογία, τὸ Τροπάριον (ὡς τῶν αἰχμαζῶτων) κτλ· Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ὠδὴ γ' καὶ ζ' ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου· Ἀποστολεαγγέλιον ἐς Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Δ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννίου τοῦ μεγαλοῦ, καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Μυσιδίου καὶ Ἐρμαίου. Ἡ Ἁγία Εὐσὼν τοῦ ὁσίου εὐρίσκειται διὰ τὸ γέμιστον. ὁ θείος τοῦ διὰ τὸν Νέον Παράδεισον. Εἰς τὸ Κύριε εὐερίραξα ἰζῶμεν τρίχου $\frac{1}{2}$ καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου εὐ τὸ μνηστὴρ τῆς Κωνσταντίας τρία (ὡς γινναῖον ἐν μαρτυρίαις), καὶ τρία τῶν Ἱερομαρτύρων, πρὸς τὸ (Ὅτι ἐν τοῦ ξύλου σε νεκρόν), Δόξα, τοῦ ὁσίου ἤχος β'. (Ἀνδροφρόντις τριχῆσαι). Καὶ νῦν, θεοτομίον ἢ τσαυροδοτομίον, εἰς τὸν τρίχον, τριχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου (τῶν οὐρανίων ἁγμάτων), Δόξα, πη: β'. (τῶ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι). Καὶ νῦν, θεοτομίον - τροπάρια, (ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς), εἶτα, (καὶ τρώτων μέλοχος). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐδωήχου εὐ τ. καὶ τῶν ἁγίων εὐ τ. ἢ. ἀφ' $\frac{1}{2}$. τὸ Κοντάμιον τῶ ὁσίου καὶ ὁ Οἶκος. Ἐξαποσηγῆρια τῶ ἀμφοτέρων μετὰ θεοτομίον. Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχου δ'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου ἤχος δ'. (Ὅ ἐξ ὑψίτου κληθῆς), Δόξα, πη: β'. (Ὅσπερ Πατέρ), Καὶ νῦν, (θεοτομίε σὺ εἶ ἢ ἄμπροσ). Δοξολογία, τὸ τροπάριον τοῦ ὁσίου, κ. τ. λ. Εἰς τοὺς Μαυαρίσμοις ὡδὴ γ. καὶ τ. ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ ὁσίου, Ἀποσηγεια αγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ὁσίου.

† Τῆ αὐτῆς ἡμέρας διήγησις εὐ τὸν θρήνον τοῦ προφήτου Ἰερεμίου (Ὅρα εὐ τὸν Νέον Παράδεισον).

Ε'. τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαλατιάνου καὶ Ἐπισημῆς. τὸ μαρτύριον αὐτῶν εὐ τὸν Νέον Παράδεισον. Εἰς τὸ Κύριε εὐερίραξα τῆς Οὐδωήχου προσόμοια τρία, καὶ τῶν ἁγίων ἐν τοῦ Μηναῖς τρία, Δόξα καὶ νῦν, θεοτομίον ἢ τσαυροδοτ. Ἀπόσηγχα τῆς Οὐδωήχου. τροπάριον (οἱ μαρτυρές σου Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐδωήχου εὐ τ. καὶ τῶν ἁγίων εὐ δ'. ἀφ' $\frac{1}{2}$. τὸ Κοντάμιον καὶ τὸν Οἶκον. τὸ Ἐξαποσηγῆριον καὶ θεοτομίον. οἱ Μαυαρίσμοι τῶ ἤχου εὐ τ. Ἀποσηγεια αγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας κ. μόνον. —

ζ! Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ, Ἡ ἀγία γὰρ εἰ-
 κὼν γὰρ τὸ ἅγιον Βῆμα. Εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα ἰζῶμεν ζήχους ζ'. κ' ψάλλ-
 ομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀγίου ἤχος δ'. πρὸς τὸ (Ἐδωκας σημῶσαι) δευ-
 α. 2 τεροῦντες γὰρ τροπάρια, Δόξα, ἤχος α'. (Ἀρχιερατικὴν ζογήν). Καὶ νῦν, θεολο-
 γικὸν ἢ ζαυροδοτικὸν, Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου, Δόξα, ἤχος β'. (Ἀσιήσεως ὁ
 πύργος). Καὶ νῦν, θεολογικόν. Τροπάριον ἤχος γ'. (Θέας πίστεω ὁμολογία).
 Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου γ' ἡ. καὶ τοῦ ἀγίου γ' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτά-
 κιον τοῦ ἀγίου καὶ τὸν Οἶμον. τὸ Ἐξαποστρεφάριον αὐτοῦ καὶ θεολογικόν. Εἰς τὰ
 Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν Δόξα τοῦ ἀγίου ἤχος βαρύς (Ἐνέκυσας γὰρ τὰ βάθη)· κ'
 νῦν θεολογικόν ἀρμόζον αὐτῷ. (ἀνευ δοξολογίας). Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ὠδήγ-
 μαί ζ'. ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ ἀγίου. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡ-
 μέρας καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀνάγνωσι, τοῦ ὁσίου κ' θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν
 Γαλιθαίᾳ ὄργ Ἀσιήσαντος (Ὅρα γὰρ Νέον Ἐμλόγιον). ἔλιος ἡ μνήμη ἐξὶν αὐρί.

ζ! τῶν ἀγίων Τριάκοντα τριῶν μαρτύρων τῶν ἐν Μεγλιτιῇ, καὶ τοῦ ὁσίου
 πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλιθαίᾳ ὄργ ἀσιήσαντος. τὸ μαρτύρι-
 ον τῶν ἀγίων γὰρ τὸν (Νέον Παράδωσον). Ὁ δὲ βίος τοῦ ὁσίου γὰρ τὸ (Νέον ἐκ-
 λόγιον). Εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων ἤχος δ'. τρι,
 (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Καὶ τοῦ ὁσίου τρία, πρὸς τὸ, (Ὄγην ἀποδέμενοι).
 Δόξα, τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. α'. (Ὅσιν πάτερ). Καὶ νῦν, θεολογικόν ἢ ζαυροδε-
 ολογικόν. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου, Δόξα, ἤχος πλ. β'. (Ὅσιν πάτερ). κ' νῦν,
 θεολογικόν. Τροπάριον (Οἱ μάρτυρές σου Κύριε), καὶ τοῦ ὁσίου (ταῖς ἐπαγρύπν^{αις}
 προσευχαῖς). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου γ' ζ'. καὶ τῶν ἀγίων
 γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάκιον κ' τὸν Οἶμον τοῦ ὁσίου. Ἐξαποστρεφάρια ἀμφοτέ-
 ρων τῶν ἀγίων μετὰ θεολογίου, γὰρ δὲ γὰρ τοὺς Αἰνούς προσόμοια τοῦ ὁσίου
 καταξιμπάνονται, ἢ ψάλλονται γὰρ τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ, ἀντὶ τῆς

Ὀυιωήχου, μόνου τοῦ δοξαζιμου ἑξαλλομένου ἄς τοὺς Αἴνους. Οἱ μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου ἄς ζ'. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

†. Ἡ. Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιερατῶν Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἡ Ἁγία τῶν εὐδῶν ὑπάρχει, ἔνθα ἐστὶν ἡ παλαιὰ τοῦ Προδρόμου. Ἐπιλεγούμεν δὲ Ἀγρυπνίαν ἔχουσαν καὶ χάριτην διὰ — Μνημόσυνον. Αἱ ἀναγνώσεις α' καὶ β'. Εἰς τὸν Δαμασσηνὸν τὸν περιγραφοῦν, κ' γ' ἄς τὸν Σμορδίην. Εἰς δὲ τὴν Γράπτειαν τὰ ἐπιλοιπα ἐκ τοῦ Δαμασσηνοῦ. Ἐν τῷ μιμρῷ ἔσπεριω ἰζῶμεν ζήχους δ' καὶ ἑξαλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (ὡς γεγραπὸν ἐν μάρτυσιν), Δόξα, ἤχος β' (τῷ αὐτῷ θρόνῳ), Καὶ νῦν, (τῆν πάσαν ἐπίδα μου). Εἰς τὸν ζήχον, (Πανεύφημοι μάρτυρες), Δόξα, ἤχος α'. (τῶν νοερῶν δυνάμεων), Καὶ νῦν, (τῆν πρεσβῆα Κύριε). Προπαριον ἡχος δ'. (τῶν οὐρανίων ζαλιῶν), Θεοτοκίον (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόφυρον). Τὸ ἔσπερας ἄς τὸ Ἀπόδῃπνον ἀναγινώσομεν τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν Ἀρχαγγέλων, ἑξαλλομεν καὶ Ἀνοιξαντάρια, καὶ ὁ μὲν τόχοι ἐν Κυριακῇ, ἀναγινώσομεν τὸ α'. Κάθισμα τοῦ ἑξαλλομένου. ὁ δὲ μὲν εὐδῶς, μετὰ τὴν παρὰ τὸν ἱεροδιακόνου συναπλήν, καὶ τὴν εὐφώνησιν, Κύριε ἐκείραξα ἄς ἡχον δ'. ἰζῶμεν ζήχους ἡ. Καὶ ἑξαλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (ὡς γεγραπὸν ἐν μάρτυσιν), ποιουντες αὐτὰ δ'. ὅτα προσόμοια ἔτερα (ἔδωκας σημεῖσιν), καὶ αὐτὰ ἄς δ'. Δόξα, πη: β'. (Συγχάρητε ἡμῖν). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Συγχάρητε ἡμῖν). Εἰ δὲ τόχοι ἐν σαββάτῳ ἔσπερας, ἑξαλλομεν τὸ δογματικὸν τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φωτιστῆρον, τὸ προῦμένον καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Μιτῆν οὐ ἑξαλλομεν τὸ ἰδόμερον τοῦ Προδρόμου, ἀλλ' εὐδῶς ἀρχόμεθα τὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, ὡς ὄναι ἄς τὴν σφραν τοῦ μεγαίου. Δόξα, ἤχος δ'. (Πυρίνοισι χόρησιν) μετὰ μέλους. Καὶ νῦν, (Ἐκ παντοίων κινδύνων). Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ προσόμοια (τῶν οὐρανίων λαγμάτων). Δόξα καὶ νῦν, ἤχος πη: δ'. (ὡς ταξιάρχης κ' πρόμαχος).

τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον δὲς, τὸ Θεόλουε Παρθένε, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἀρτων· μεθ' ἧν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Ἐξαψαλμος, καὶ ἡ ζιχολογία τοῦ φαληρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων· ἔτα μετὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν, ψάλλεται ὁ Προχευέος, ἡ Ἐμμογή, τὸ δοξασιμὸν, κτλ· ἡ αἴτησις, τὸ Κάθισμα τῶν Προχευέου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, προυδόμενον (Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα), τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. ψαλμός, Δόξα, (ταῖς τῶν ἀσωμάτων οὐλίσμων προζασίαις), Καὶ νῦν, (ταῖς τῆς Θεόλουε), καὶ τὸ ζιχηρόν ἰδιόμερον. Ὁ Κανὼν τῆς Θεόλουε γὶς ζ'. (Ζήτησ αὐτὸν γὶς τὴν ἔορτὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα), καὶ τῶν Ἀρχαγγέλων οἱ δύο Κανόνες γὶς ἡ. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου) μετὰ τῆς (ταύτης τὴν εἴσοδον)· ἀφ' οὗ τὸ Κοντάμιον τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ ὁ Οἶμος· τὸ Ἐξαποστολιον αὐτῶν καὶ Θεολοίον. εἰς τοὺς ἄλλους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζιχου δ'· καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (τῶν οὐρανίων ταγματίων), Δόξα, ἤχος πη. α'. (Ὅπου ἐπισυίαση ἡ χάρις σου), καὶ νῦν, (Μακαρίστημέν σε)· Δοξολογία, τὸ Τροπάριον, καὶ ἡ α'. Ὥρα· εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπιὰ, ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς ὦ γ'· καὶ ζ'. (Ἐ) ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων· μετὰ τὴν εἴσοδον τὰ συνηθῆ τροπάρια, καὶ γὶς τὸ Τέλος (ὁ καθαρώτατος παός)· Ἀποστολευαγγέλιον, τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τῆς Θεόλουε· Κοινωνιμὸν (Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα).

Σημύσις· Ἐὰν τύχοι ἐν Κυριακῇ ἡ ἔορτὴ τῶν Ἀρχαγγέλων, ζήτησ τὴν διατάξιν γὶς τὴν ἔορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀρλεμίου, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι γὶς τῶς αἰνους Δοξασιμὸν ψάλλομεν τῶν Ἀρχαγγέλων· τὸ δὲ ἑωθινὸν ἐν τῇ α' Ὥρᾳ.

Θ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων Ὀντισφόρου καὶ Πορφυρίου, καὶ τῆς οσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίνης· τὸ μαρτύριον τῆς οσίας γὶς τὸν Νέον παράδωσον. εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ψάλλομεν γὶς ἤχον πη. δ'. ζιχηρὰ προσόμοια ἄν

μαρτύρων Τρία, και τῆς ὁσίας Τρία, Δόξα, και νῦν θεολοιόν ἢ ζαυροθεολοιόν
 Απόστιχα τῆς Οὐλυπῆχου. Τροπάρια (Οἱ μάρτυρές σου Κύριε) και (Ἐν σοὶ μέ-
 γερ ἀκριβῶς). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυπῆχου γς ζ. και τῶν ἀγί-
 ων γς η. ἀφ' ζ. τὸ Κοντάκιον τῆς ὁσίας και ὁ Ὅμιος. τὸ Ἐξαποστειλά-
 ριον μετὰ θεολοιού. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γς ζ. Ἀποστολευαγγέλι-
 ον και Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

† τῆ αὐτῆ ἡμέρα τῆς Ἀγίας Θεουλίζης τῆς Λεσβίας. και τοῦ Ἁγίου
 Ἰωάννου τοῦ Κοζοβοῦ. Ὁ βίος αὐτῶν γς τὸν Νέον Παράδοσον.

δ'. τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Ὀχυμπᾶ, Ρόδωνος και τῶν σὺν αὐτοῖς. και
 τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ὀρέζου. Εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα ζιχηρὰ προσό-
 μοια τῶν Ἀποστόλων γς ἤχον α. (Παυεύφημοι μάρτυρες) Τρία, και
 Τρία τοῦ μάρτυρος ὁμοια, Δόξα, και νῦν, θεολοιόν ἢ ζαυροθεολοι-
 ον, Απόστιχα τῆς Οὐλυπῆχου. Τροπάριον (Ἀπόστολοι ἄγιοι), και (οἱ-
 μάρτυρές σου Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυπῆχου γς ζ.
 και τῶν ἀγίων γς η. ἀφ' ζ. τὸ Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων κ, ὁ Ὅμιος.
 τὸ Ἐξαποστειλάριον αὐτῶν και θεολοιόν, Οἱ Μακαρισμοὶ τῶ ἤ-
 χου γς ζ. Ἀποστολευαγγέλιον και Κοινωνιὸν, τῆς ἡμέρας.

† τῆ αὐτῆ ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου Ἐπισκόπου Φραγγίας. ὁ βί-
 ος τοῦ γς τὸ (Νέον Ἐυχόγιον).

± τῆ αὐτῆ ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μίχου. (εἰς Συναξαριστῆ).

ι α'. τῶν ἀγίων μαρτύρων Μηνᾶ, Βίβιδρος και Βιμεντίου. και
 τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Ἡ Ἁγία τῶν εἰ-
 κῶν εὐρίσκειται γς τὸ Ἅγιον Βῆμα, τὸ δὲ μαρτύριον τῶν ἀγίων εἰς
 τὸν (Νέον) ἠθσαυρόν, ὁ δὲ βίος τοῦ ὁσίου γς τὸν Νέον παράδοσον

Εἰς τὸν τρίχον, τρίχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεράρχου· Δόξα τοῦ οὐλοῦ ἤ=
 χος πη· β'. (Ὅτιε Πάτερ). Καὶ νῦν, θεολοίον, τροπάρια, τὸ μὲν πη· δ'.
 (Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου εὐλήσω) γὰρ δὲ, ὁ αὐτός, (λαῖς τῶν θαυμάτων σου),
 εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς οὐλητήχου γὲς ζ'. καὶ τῶν αἰγίων γὲς η'. ἀφ'
 ζ'. Κοντάμιον καὶ Οἴμιον τοῦ ἱεράρχου, ἀπὸ δὲ γ'. ὠδῆς Κοντάμιον κὲ
 Οἴμιον τοῦ Οἴσις, Ἐξαποστρεφάρια ἀμφοτέρων μετὰ θεολοίσις. εἰς τὰς αἰ=
 νουσι, πᾶσα πνοή, κὲ ἰζῶμεν τρίχου δ'. καὶ ψάλλομεν τρίχηρὰ προσόμοι
 τοῦ ἱεράρχου γὲς ἤχον α'. (τῶν οὐρανίων λαγγάτων); Δόξα, πη· β'. (Εὐ δὲ· Μ. κ.
 γε ἀγαθὲ καὶ πιζέ), Καὶ νῦν, (θεολοίε σὺ εἶ ἡ ἀμπειρος), Δοξολογία,
 τὸ τροπάριον τοῦ ἱεράρχου, καὶ ἡ α. ὥρα· Ἡ λειτουργία ἐπιτελεῖται ἐν
 τῷ παρεκκλησίῳ τῆς θῆ·, ψάλλεται δὲ ἐν τοῖς Μαιναρισμοῖς ἡ γ'. κὲ ζ'.
 ὠδῆ εἰ τοῦ κανόνος τοῦ ἱεράρχου, ὡς κὲ Ἀποστολεαγγελιον καὶ Κοι=
 νωντιόν, τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἱεράρχου. (διὰ τὸ ἀνωτέρω, ὅρα μνηταῖν Κωνσταντῆ).

†. ιγ'. τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου
 τοῦ χρυσοστόμου· Ἡ Ἁγία τοῦ εὐαγγ. εὐρίσκειται γὲς τὸν ἀριστερὸν
 χορὸν, ἐπιτελοῦμεν καὶ Ἀγρυπνίαν ἔχουσαν καὶ χάριτην διὰ μνη=
 μόσυνον· Ἡ αἰμοσυδιά τοῦ ἁγίου ψάλλεται γὲς τὸ μνηταῖον τῆς Κωνσταντῆ
 ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ τρίχηρὰ προσόμοια (τῶν οὐρανίων λαγγάτων) Δό=
 ξα, ἤχος δ'. (Γέγονας χρυσόσομε), Καὶ νῦν, (εἰ παντοίων μιν δύνω).
 Ἀπόστιχα (Οἴμιος τοῦ εὐφραδά), τροπάριον πη· δ'. (Ἡ τοῦ ζῆματός σου),
 θεολοίον (Ὅ δὲ ἡμᾶς γεννηθῆς). Ἐστέρας γὲς τὴν Ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸ
 ἀπόδραπνον καὶ τὸν προοιμαϊόν, ψάλλομεν τὴν α. τῶσιν τοῦ/Μαινα=
 ριος ἀνήρ). εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεραξά ἰζῶμεν τρίχου η'. κὲ ψάλλομεν τρί=
 χηρὰ προσόμοια ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυρίῳ) διυλιρῶντες γὰρ τρο=
 πάρια; Δόξα, ἤχος πη· β'. (Ὅτιε τρισμάμαρ), Καὶ νῦν, (τίς μὴ μαιναρῆ).
 297
 253 ἄρα γ'
 253 ἄρα γ'

ἔχομεν καὶ μέρος ἐν τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τοῦ ἁγίου Μηνᾶ. Εἰς τὸ
 Κύριε εὐεμεραξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσό-
 μοια τῶν μαρτύρων τρία γς ἤχος πλ. δ'. (ὦ τοῦ παραδόξου θαύμα-
 τος), καὶ τρία τοῦ οἴου ὁμοια. Δόξα τῶν μαρτύρων πλ. β'. (Πάτην ἡ-
 μῖν ἡ ἐλπίσις), Καὶ νῦν, θεολοίον ἢ τσαυροθεολοίον. Εἰς τὸν τρίχον,
 τριχηρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων, πρὸς τὸ (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυ-
 ρίᾳ), Δόξα, τοῦ οἴου, πλ. β'. (Ὅσπερ πατέρ), Καὶ νῦν, θεολοίον. Τροπάρι-
 ον (Οἱ μάρτυρές σου Κύριε), καὶ (Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ). Εἰς τὸν Ὀρθρον
 μετὰ τὴν γ'. τριχολογία ψάλλομεν τὰ Καθίσματα γς τὸ μηναιὸν
 τὰ τῶν ἁγίων, Οἱ κανόνες τῆς Οὐλκήχου γς ζ'. Καὶ τῶν ἁγίων γς ἡ. ἀ-
 πὸ γ'. Ὡδῆς τὸ Κοντάμιον τοῦ οἴου καὶ ὁ Οἶμος. ἀφ' ζ'. τῶν μαρτύρων.
 Ἐξαποστρεφάριον ἀμφοτέρων τῶν ἁγίων μετὰ θεολοίου. Εἰς τοὺς ἀνέσ
 πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια
 τῶν μαρτύρων ἤχος δ'. (Ἐδωκας σημήωσιν), Δόξα, ἤχος πλ. α'. (Ὁ συν-
 ἀναρχος καὶ συναϊδῆτος), Καὶ νῦν, (Μαμαρίζομέν σε). Δοξολογία, τὸ
 τροπάριον (Οἱ μάρτυρές σου Κύριε). Εἰς τοὺς Μαμαρισμοὺς τὴν γ'. Ὡδὴν
 ἐν τοῦ Κανόνος τῶν μαρτύρων, καὶ τὴν ζ'. τοῦ οἴου. Ἀποστρεφάριον
 καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων.

ιβ'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐξημέμονος. καὶ τὸ οἴ-
 οῦ πατρὸς ἡμῶν Νόβου. Ἡ Ἁγία εὐεμῶν τοῦ ἱεράρχου εὐρ: εἰς
 τὸν ἀριστερὸν χορὸν, ὁ δὲ βίος τοῦ γς τὸν Παράδοξον. ἔχομεν ἐκ
 τὴν ἁγίαν τοῦ δεξιάν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ ψά-
 λλομεν τριχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεράρχου τρία, πρὸς τὸ (Ἐδωκας ση-
 μέωσιν), καὶ τοῦ οἴου τρία, πρὸς τὸ, (τὶ ὑμᾶς μαρτύρομεν ἁγίοι),
 Δόξα, ἤχος β'. (Ἡ τοῦ ἔλεους πηγὴ), Καὶ νῦν, θεολοίον ἢ τσαυροθεολοίον

Εἴσοδος, τὸ προερχόμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λι-
 τὴν τὸ ζιχηρὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ τὰ τοῦ Ἁγίου Ἰδόμελα, Δόξα, ἤχ. δ.
 (Ἐπιπέτῃ τῆ βασιγίδι τῶν πόσεων), Καὶ νῦν, (Ἐν παντοίων κινδύνων).
 Εἰς τὸν τρίχον ζιχηρὰ προσόμοια, πρὸς τὸ, (Χαίροις ἀσηλιωῶν ἀγγῆ)
 Δόξα, πλ. β'. (Σαξπιγέ χρυσόφωνος), Καὶ νῦν, (Ὅποιηθῆς καὶ γυρωθῆς με).
 τὸ (Νῦν ἀπολύεις), τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου δις, τὸ θεολόγιον Παρ-
 θένε, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἧν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλμος,
 καὶ ἡ ζιχογογία τοῦ φαγητηρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων. Μετὰ τὴν β' ἀ-
 ναγνώσιν ψάλλεται ὁ Προγεύεις, ἡ ἔυλογῆ, τὸ δόξα τιμὸν, κτλ. εἶτα με-
 τὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Κάθισμα τοῦ Προγεύει, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ αἰ. Ἀντίφω-
 νον τοῦ δ. ἤχου, προερχόμενον (τὸ τόμα μου γαλήσῃ σοφίαν), τὸ εὐαγ-
 γέλιον, ὁ Ν'. Δόξα, ἤχος β'. (Σήμερον σιπρωῶσιν), Καὶ νῦν, (ταῖς τῆς Θεα-
 λούμου) καὶ τὸ ἰδόμελον. (Ἐξεχύθη ἡ χάρις). Ὁ Κανὼν τῆς Θεολούμου γ' ζ.
 καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, γ' ἡ. (Ὑπάρχη δὲ ὁ γ' χροόγραφος γ' τὸ τέλος τὸ
 μηνάλου. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ τόμα μου). καὶ γ' τὸ τέλος αὐτῆς γέγο-
 μεν ταύτης τὴν Εἴσοδον. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ὀτίος.
 Ἐξαποστρεφάριον αὐτοῦ καὶ θεολούμιον. Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶ-
 μεν τρίχους δ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ, (Ἐδωκας ση-
 μύωσιν), Δόξα, ἤχος πλ. δ'. (Χρυσόις ἔπεισι), Καὶ νῦν, (Δέσποιναι πρόσ-
 δεξαί), Δοξολογία, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἰουπιὰ, ἐν δὲ τοῖς μακα-
 ρισμοῖς ὠδή γ' καὶ ζ'. ἐν τῶν δύο Κανόνων τοῦ ἁγίου. Ἀποστολιευαγγέ-
 λιον τοῦ ἁγίου καὶ τῆς Θεολούμου. Κοιτυμιὸν (Εἰς μνημόσυνον). αἰδὲ Ἀ-
 ναγνώσῃς α'. καὶ β'. γ' τὸν θῖον τοῦ, δ' ἄρα γ' τὸν Νέον θησαυρὸν, ἡ γ' ἡ.
 εἰς τὸ παλαιὸν χροόγραφον τοῦ 1Ε'. Ἀριθμοῦ. Εἰς δὲ τὴν Γράπτειαν τὰ
 ἐπίλοιπα ἐν τοῦ θῖου τοῦ. (Ἐὰν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ ψάλλομεν Προγεύειον).

ἰς β. ἄρτις Σημ. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῶν Εἰσοδίων ἐν ταῖς Λειτουργίαις τοῦ Καθορμιού

εἰς τὸ τέλος τῶν τροπαρίων τῶν ἁγίων τῆς Μονῆς καὶ χορῶν ψάλλομεν τὸ
Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς τῶν εἰσοδίων, μετὰ τὴν διαφορὰν, ἀντὶ (σήμερον θῶσάγει
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου) ἀγόμεν (αὕτη γὰρ θῶσάγει ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου) ὑψ.

18. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Φιλίππου ἐνὸς τῶν 18. ἡ ἁγία τοῦ εἰ-[⊗]
κῶν εὐρίσκειται ἐν τῷ ἀριστερῷ χορῶν. Οἱ βίος τοῦ ἐν τῷ Νέον παραδει-
σον. ἔχομεν καὶ μέρος ἐν τοῦ ἁγίου Λαζάρου τοῦ. εἰς τὸ Κύριε εὐεῦρ-
ξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου
ἦχος πλ. β'. πρὸς τὸ (ὄλην ἀποδέμενοι) διευτεροῦντες τὰ τροπάρια, δό-
ξα ἦχος πλ. β'. (τοῦ μεγάλου Φίλιππε). Καὶ νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροθεοῦ.
εἰς τὸν τρίχον, τριχῆρὰ τοῦ Ἀποστόλου, πρὸς τὸ, (ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος)
Δόξα, ἦχος β'. (Καταλαβῶν τὰ ἐπὶ γῆς), Καὶ νῦν, θεολοίον, τροπάριον ἦ-
χος γ'. (Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε) καὶ θεολοίον. εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ'.
τριχολογία ψάλλομεν Καθίσματα τοῦ ἁγίου ἐν τοῦ μηνιαίου, οἱ Κανόν-
ες τῆς Οὐλωήχου ἐν τῷ. καὶ τοῦ Ἀποστόλου ἐν τῷ. ἀφ' ἧς. τὸ Κοντάκιον τῶ Ἀ-
ποστόλου καὶ οὐτως. τὸ ἔξαποστρεφτικὸν αὐτοῦ καὶ θεολοίον. εἰς τὸν
Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προ-
σόμοια, πρὸς τὸ, (τῶν οὐρανῶν ταχυμάτω), Δόξα, πλ. δ'. (Ἀπόστολε τῶ
Σωτήρος), Καὶ νῦν, (δέσποινά πρόσδεξαι). Δοξολογία, τὸ τροπάρι-
ον, καὶ ἡ α'. ὥρα. εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ὡδὴ γ'. καὶ ζ'. ἐν τῶ Κα+κατήχη
νόμος τοῦ Ἀποστόλου. Ἀποστολεὺς ἀγγέλιον καὶ Κοιτητικόν, τῆς ἡ= {α'. φιλί. αὐτῆς} ^κ
μέρας καὶ τοῦ ἁγίου. (Αἴνους, θαυτώα καὶ ζαυροθεοῦ. μηνιαῖον ὄρα
Βαρδομοαίου.

19. τῶν ἁγίων μαρτύρων Γουρία, Σαμουῆ καὶ Ἀβίβου. Ἀπὸ σήμερον +
ἀρχεῖται ἡ Γεσσαραμιονθήμερος τριχῆρὰ, σημεῖωσον ὅτι ἐν τῇ α'. καὶ

καὶ ἑξήκοντα ἑβδόμη δὲ ταύτης τῆς τῶν Χριστουγέντων Ἀγίας Ἰσοσαρα-
μοσῆς ἠγιάζομεν κατὰ πάντα. τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων εὐρίσκειται ἐν
ῥῆσιν τῶν Ἀποστόλων παραδόξων. Εὐδοκίαν δὲ ἔχουν. Εἰς τὸ Κύριε εὐερέξα ζι-
χηρὰ τῆς Οὐδωήχου Ἰριά, καὶ Ἰρία τῶν ἁγίων ἐν τοῦ μηναίου, δόξα καὶ
νῦν (σύμφωνον τοῖς προσομοίσις) θεολογίον ἢ ζαυροθολογίον, γὰρ δὲ ἰδοῦ
μεγα δόξαζιμά τῶν ἁγίων φάγγονταί ὅταν ἡ μήμη τῶν συμπέση

ἐπίσης Ἀπὸ τῆς ἡμέρας σαββάτου ἢ Κυριακῆς προύμινον τῆς ἡμέρας, ἰὰν ἐν τῷ
Κανόνι. Ἰ. Ἰαρόλης ἢ παρασυσυῆς. εἰ δ' ἄλλω (Ἀγγελουσία). Ἀπόζιχα τῆς Οὐδωή-
χου. μετὰ τὸ (Νῦν ἀποζύγι) τὸ θεολογίον φάγγομεν, εἴτα τὸ Ἄγισι ὁ
θεός, τὸ θεολογίον Παρθένε, καὶ ἰαροίπα Ἰσοσαραμοσῆς, ὁ διαβαζής, τὸ (Ὑπὲρ
τῆν σὴν εὐσπαραγγήαν). τὸ Κύριε ἐρήσον μί. δόξα καὶ νῦν, τῆν Ἰμιω-
λίαν (ὁ ἱερός) ὁ ὦν εὐρογγός, τὸ (Ἐπουράνιος βασιγεῦ), καὶ ποιοῦμεν
τοῖς Ἰροσ μεγάλας μελατοίας ἀνευ ζαυρῶν, Δόξα Καὶ νῦν, καὶ ἀπέ-
γυσι. Ἀποδέπτον δὲ ἀναγινώσειται μέγα ἐν τῷ μῆσι.

Εἰς δὲ τὰς ἰαροίπας ἡμέρας τῆς ἁγίας Ἰσοσαραμοσῆς, ἐν δευτέρᾳ Ἰαρό-
λη καὶ παρασυσυῆ φάγγομεν ἀγγελουσία καὶ θεολογίον παρθένε, ἀναγινώ-
σομεν καὶ μεσῦρια, κάμνομεν καὶ τὰς συνήθους μελατοίας. Εἰ δὲ ἐν
αὐταῖς ἅγιος ἔχων εὐδοκίαν, ἢ καὶ μόνον δόξαζιμὸν, εἴτε Ἀγγελουσία φά-
γγεταὶ οὐτε θεολογίον παρθένε, ἀλλὰ τὸ προύμινον τῆς ἡμέρας φάγγεταὶ
καὶ τὸ Ἀποζυγίον τοῦ ἁγίου.

Τὰ παρασυσυῆ δὲ τὸ ἑσπέρας, τὸ προύμινον τῆς ἡμέρας εὐφωγῶ-
ται ἀπὸ τῶν Κανονάρχων καὶ φάγγεταὶ (Ὁ θεός ἀνιγήτωρ μεθ' ἡμῶν) ὁμοίως
καὶ τὰς Κυριακὰς τὸ ἑσπέρας (Ἰδοὺ δὴ εὐρογγῆ τὸν Κύριον).

Σημῶσις. Περὶ τοῦ μεγάλου Ἀποδέπτον τῆς ἁγίας Ἰσοσαραμοσῆς.
Εὐρογγήσαντος τοῦ ἱερός, μετὰ τὸ (Βασιγεῦ οὐρανί), ἄρχεται ὁ διαβαζής,

τοῦ Ἰρυσάγιου, τοῦ Κύριε ἐξέησον ἰβ'. δόξα Καί νῦν, Διῦλι προσευήσου-
 μιν, γδ', (Ἐν τῷ ἐπιπαιαγῶσαι με), καί τοῦ γοιπού ψαλμοῦ γδ' τήν σφράν.
 μετὰ δὲ γδ' (Ὁ μαλοισῶν ἐν βοηθῶν) δόξα καί νῦν, Ἀγγηγούα· καί αἰ-
 θις δόξα Καί νῦν, καί ἀρχιλαὶ ὁ Κανονάρχης γέγων (Μεθ' ἡμῶν ὁ θε-
 ος γνῶλι ἐδνη καί ἠτλασθε ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός). εἶτα ὁ μὲν διαβαζήσῃ γέ-
 γο τοῦ τρέχου, ὁ δὲ Κανονάρχης, γδ', (Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός). καί γδ' γδ' τρέχου
 μετὰ γδ' δόξα Καί νῦν, ἐπαναγαμβάνῃ ὁ Κανονάρχης γδ', (Μεθ' ἡμῶν ὁ θε-
 ος γνῶλι ἐδνη καί ἠτλασθε ὅτι ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός). εἶτα ὁ διαβα-
 ζήσῃ (τήν ἡμέραν διεχθῶν) καί τὰ αἰούρουτα Ἰροπάρια, τοῦ Κανονάρχου γέ-
 γοντος (Δόξα παρ' ἱ) Καί νῦν καί ἀγ'. μετὰ ταῦτα ἱξαμοζουθῶ ὁ ἀναγινώ-
 σιων (Ἡ αἰσύματος φύσις) καί τὰ γοιπά γδ' τήν σφράν. καί μετὰ γδ' (πιζῶ
 γδ' ἕνα θεόν) ψαλλῆται γδ' (Παναγία Δείσσινα θεοτόου) παρ' ἀμφοτέρων τῶν χε-
 ρῶν. ἔτα γδ' Ἰρυσάγιον, καί τὰ Ἰροπάρια (φώλιον τοῦ ὄφθαλμοῦ με) καί
 τὰ ἔτερα γέγοντες αὐτὰ ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀνά Ἰρία, γδ' Κύριε ἐξέη-
 σον μ'. καί ιαθεξῆς. Μετὰ γδ' (Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῶ) ἀναγινώσκειν τῶν
 Οἴουσι τῆς θεοτόου, ἢ τοῦ Προδρόμου (ἐάν ἡ ἐπιπῆσα ἐπὶ Ἰρίτῃ), γδ' γδ' τρέ-
 χου δὲ τῶν Οἴουσι, οὐ γέγειται γδ' (Ἄξιον ἐπὶ) ἀλλ' εὐδὸς γδ' Ἰρυσάγιον, καί
 αἰουζούθου γδ' Ἰροπάριον (Κύριε τῶν δυνάμεων) χύμα μετὰ τῶν γοιπῶν τρέ-
 χων, γδ' γδ' τρέχου δὲ ἐπαναγαμβάνεῖται γδ' Ἰροπάριον ὁ γόουηρον· εἶτα με-
 τὰ τήν εὐφώνησιν τοῦ ἱερέως (Ὁ θεός αἰουζοῦσθαι ἡμῶν) ποιούμετ μετὰ τῶν
 Ἰργῶ καί χαυρούς δώδεκα, γδ' Ἰρυσάγιον, γδ' Κύριε ἐξέησον ἰβ'. καί εὐδὸς γδ'
 (Καί σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε), γδ' (ἐπὶ σοὶ χαίρω Κιχαριτωμένη), γδ',
 (Ἄγιε ἀγγελε) γδ', (θεοτόου Παρθένε). Δόξα Καί νῦν, καί ἀπόστουσι· οὕτω ἀνα-
 γινώσκειται γδ' μέγα Ἀπόδῶπνον, γδ' τήν πρῶτην ἡμέραν τῆς αἰγίας Ἰεσσαρ-
 μοζῆς, εὐδὸς ἐάν τῶν ἐν σαββάτῳ, ἢ ἐν Κυριακῇ, γδ' δὲ τὰ γοιπά ἡμέ-
 ρας, μόνον τῶν ἰερέων καί παρασκευῆν, ἀναγινώσκειται οὕτως· δὲ γδ'

τὰς Κυριακὰς τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται μικρὸν Ἀπόδῃπνον ὡς
τὴν Λιθὴν, σὺν ταῖς διαλεξαμέναις μελανοίαις. (ἴστων ὅτι τὸ (ἐπὶ σοὶ
χαίρει) καὶ τὸ (Ἄγιε Ἄγγελε) οὐ μόνον τὰς Κυριακὰς τὸ ἑσπέρας γέ-
γυται, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ροιπαῖς ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος,
ἐν αἷς γαγγάνῳ τὸ μέγα Ἀπόδῃπνον.

Σημῶσις.

Περὶ τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ, ὡς ἐξ ἄρχῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ποιοῦμεν τὰς διαλεξαμέ-
νας τῶν μεγάλων μελανοῖαι, καὶ τσαυρού. ἕτα μετὰ τὸν εὐλογητὸς,
ἀρχιμειθα τοῦ Μισσοσυλιουῦ ἐν δὸν τοῦ Καθοσμουῦ, ἀναγινώσκοντες
αὐτὸ ὡς τὴν σφραν, ὡς καὶ πάντοτε μετὰ τὸ (Ὁ ἐν παντὶ μαρτυρῶ) κ' τὴν
εὐφάνησιν τοῦ ἱερέως (Ὁ θεὸς αὐτῶν ἡμῶν) ποιοῦμεν μελανοί-
αις τῶν καὶ τσαυρού δώδεκα, ἕτα τὰ ἐπίροια τοῦ Μισσοσυλιουῦ ὡς
σύνηθις. Μετὰ τοῦτο εὐλογησας ὁ ἱερεὺς, ἀρχεται ὁ διαβαζήσ, τῶν ἱε-
ραγίου, τοῦ Κύριος ἐξέησον δώδεκα. Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσουνη-
σωμεν, τοῦ (Ἐπαυούσαι σου Κύριος) κτλ. μετὰ τὸν ἑξάψαλλον, εὐ-
φωνῶ ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ, τὸ, (Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζῳ τὸ πνεῦμα
μου) καὶ φάλλονται τὸ Ἀγγελουία, καὶ τὰ ἱριαδία, ὡς τὸν ἐνεζῶλα Ἡ-
χου. Ἡ ζιχορογία τοῦ φαληρίου καὶ τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας. ἡ δὲ
Ἀνάγνωσις γίνεσται ὡς τὸν Ἐφραίμ, Οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου μετὰ τῶ
Κανόνος τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας ὡς ἰδ'. ἀφ' οὗ. Κοντάσιον οὐχὶ τοῦ ἀγίου,
ἀλλὰ τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὴν θ'. ὠδήν, φάλλονται τὸ φωλαγωγικὸν τῶ
χόντος Ἡχου, ἀναγινώσκονται καὶ οἱ Αἴνοι. Εἰς δὲ τὰ τῆς Οὐλωήχου ἀ-
πόσιχα ὡς σύνηθις. τὸ (Ἀγαθὸν τὸ ἕξομορογοσθε τῷ Κυρίῳ) τὸ ἱρια-
γιον, καὶ εὐδὺς, ὁ διαβαζήσ τὸ (Ἐν τῷ Ναῷ ἐζῶτες τῆς δόξης σου) τὸ Κύ-
ριος ἐξέησον μ'. Δόξα Καὶ νῦν, τὴν ἱμιωλίαν, τὸ (Ἐπουράνι βασιλεῦ), καὶ

αὶ ἴργῃ μεγάλας μετανοίας καὶ τσαυροί. ἅλα τὸ Δεῦτε προσυνησωμεν,
 καὶ τὴν α. Ὑραν, ἀνευ Αποστολιώου καὶ Κονταίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέ-
 ρας. Μετὰ τὸ (Ὁ Θεὸς οὐδὲρῆσαι ἡμᾶς) αὶ ἴργῃ μεγάλας μετανοί-
 αι καὶ οἱ ἰβ. τσαυροί. καὶ εὐθύς, τὸ Ἰρισάγιον, τὸ Κύριε ἐξέησον ἰβ. ὁ-
 Προεζῶ τὴν εὐχὴν (Χριζὶ τὸ Φῶς τὸ ἀγήθινόν) καὶ ὁ διαβαζὴς ἀνα-
 γινώσῃ τὸ Μεσῶριον (Δεῦτε προσυνησωμεν) ἴργῃ, καὶ τοὺς φαχμοὺς
 ὡς ἄνευ γῆς τὴν σφράν. μετὰ τὴν εὐφώνησιν τοῦ ἱέρους (Δι' εὐχῶν) μετα-
 νοίας ἴργῃ ἀνευ τσαυρῶν, ἐπισυναπτοντες καὶ τὰς εὐχὰς (Ὁ Θεὸς ὁ αὐ-
 ῶνιος). Ὁ ἱεραποζύγγων τὸ Φῶς καὶ πορεύεται). ἅλα ἡ Κατήχησις, τὸ Ἰρο-
 πάριον (Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ). Τῆ Ὑπερμάχῃ. δόξα καὶ νῦν, καὶ ἀπό-
 γησις. Εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν ἀναγινώσκονται αὶ Ὑραι ἰρήνη καὶ ἔυ-
 τη οὐτως, ὡς καὶ ἡ πρώτη. Εἰς τὸ ἴργῃ δὲ τῆς γ. Ὑρας, μετὰ τὰς
 μετανοίας καὶ τὴν εὐχὴν (Δίσπολα θεῖ Πάτερτανδουράτωρ) ἐπισυναπτο-
 μεν καὶ τὸ Μεσῶριον (Δεῦτε προσυνησωμεν) καὶ τὰς ἐξῆς. μετὰ δὲ τὸ
 (δι' εὐχῶν) καὶ τὰς ἴργῃ μεγάλας μετανοίας, τὴν εὐχὴν (Κύριε ὁ Θεὸς ἡ-
 μῶν) καὶ ἀρχόμεθα τῆς ζ. Ὑρας, γῆς τὸ ἴργῃ δὲ καὶ ταύτης μετὰ τὰς
 ἴργῃ μεγάλας μετανοίας καὶ τσαυροῦ, ἀναγινώσκονται τὸ Μεσῶριον, καὶ
 μετὰ τοῦτο τὴν εὐχὴν (θεῖ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων) τὸ Ἄξιον ἐστίν, δό-
 ξα καὶ νῦν, καὶ ἀπόγησις. Οἱ μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου γῆς ζ. Μετὰ τὴν
 εἴσοδον, τὸ ἀποστολιώου τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ Ἰροπά-
 ρια ὡς σύνηθες. Αποστολεαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὸ (Πρό-
 σχωμεν ἀναγινώσκονται τὰ Ἰυπτιὰ κατὰ τὴν ἰάξιν, καὶ μετὰ τὸ Ἰρο-
 πάριον (Ἐπὶ τοῦ ὄρου μεταμορφώθης) τὸ Κύριε ἐξέησον μ. Δόξα ὡς νῦν,
 τὴν ἱμιωρίαν, καὶ ποιῶμεν μετανοίας γ. καὶ τσαυροῦ ἰβ. ἅλα τὸ Ἰρι-
 γιον, τὸ Κύριε ἐξέησον ἰβ. τὴν εὐχὴν (Παναγία Ἰριάς), τὸ (Εὐλογησῶν
 Κύριον), κ.τ.λ. καὶ γῆς τὴν θ. Ὑραν τὰ αὐτὰ ποιῶμεν, ἀναγινώσκονται καὶ τὸ μεσῶ-

Περὶ τῆς τοῦ Σαββάτου ἀιοροῦθιάς.

Εἰ δὲ τυχόν ἐν σαββάτῳ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας μὴ ἔχων εἰκόνα, ἢ δόξα-
 ζυμιόν, τὴν διάλαξιν τῆς ἀιοροῦθιάς τῆς παρασιεύῃς τὸ ἑσπέρας, ἢ
 τοῦ ὄρθρου τοῦ σαββάτου, ζήτησθαι τὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κηρυξάν, ἢ
 ἐν τῷ β'. σαββάτῳ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαραουσῆς.

ΙΖ'. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Ἡ-
 ἁγία του εὐὼν εὐρίσκειται γὰρ τὸ ἅγιον βῆμα, ὃ δὲ θίος του γὰρ τὸ εὐχόγιον.
 Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰσῦμεν ζίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια
 τοῦ ἁγίου ἤχος δ'. πρὸς τὸ, (Ὁ εἰξὺψίζου κηθός) ὅρα γὰρ τὸ μηναιὸν Κων-
 σταντινοπόλεω. Δόξα, ἤχος δ'. (Καροῦντι Χριστῷ). Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυ-
 ροθεολογίον. Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀποστόλου, πρὸς τὸ (ὡς γεν-
 ναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα, ἤχος πλ. β'. (Ἐμ πυθμῖνος καίνας). Καὶ νῦν, θεοτότα.
 τροπάριον, (Ἀπόστολε ἅγιε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυπύχου γὰρ ἡ. κ.
 τοῦ ἀποστόλου γὰρ ζ'. ἀφ' οὗ τὸ Κοντάμιον τοῦ ἀποστόλου κ. ὁ Οἴσιος. μετὰ τὴν
 θ'. τὰ ἐξαποστρηγάρια αὐτοῦ καὶ θεολογίον. Εἰς τοὺς ἄγους πᾶσα πνοή, ἰσῦ-
 μεν ζίχους δ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος δ'. πρὸς τὸ, (Ἐδωκε
 σημάωσιν). Δόξα, ἤχος β'. (Ζυγὸν γιπῶν ἀδιείας), Καὶ νῦν, (τὴν πᾶσαν
 ἐχπίδα μου). Δοξολογία, κ. λ. γ. Εἰς τοὺς Μαμαρισμοὺς ὠδή γ'. καὶ ζ'. ἐν τῷ
 Κανόνι τοῦ ἀποστόλου. ἀποστολεὺς καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ. τοῦ
 ἁγίου ζήζιον ὄρι, γὰρ τὸ λέξος τῆς α'. ὥρας ἀναγινώσειται κ. ἡ Κατήχησις τοῦ
 ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, τοῦτο δὲ γίνεσθαι καθ' ἡμέραν ἐπιτῶν Χριστῶν.

ΙΖ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νεουκισσαργίας τοῦ θαυματουργοῦ. Ἡ ἁγία του εὐὼν εὐρίσκειται γὰρ τὸν ἀριζιρὸν χορὸν, ὃ βίος τ. γ. τὸν Παρά-

δρασον. Ἐσπέρας γὲν τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμιν ζήχους ζ'. καὶ ψάλλομεν ζι-
 χηρά προσόμοια τοῦ ἁγίου γὲν τὸ μνηαῖον τῆς Κυνητόγως, ἤχος πη. δ' (τί-
 υμαῖς καχέσμεν) διυλιροῦνις τὰ δύο πρῦλα. Δόξα, πη. β' (ἐν βάθου θεωρίας).
 Καὶ νῦν, θεολοιόν ἢ τσαυροθεολοιόν. Απόζιχα τῆς Ουλιήχου. Δόξα, ἤχος πη. β'
 (Γρηγόρησι θεοῦ). Καὶ νῦν, θεολοιόν. Ἰροπαρίον ἤχος πη. δ'. (Ἐν προσευχαῖς γρη-
 γορῶν) Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ουλιήχου γὲν ἦ. καὶ τοῦ ἁγίου γὲν ζ'. ἀφ' ζ'.
 ὠδῆς τὸ Κονλάειον αὐτοῦ καὶ τὸν Οἶμον. τὰ ἕξα ποττογρία καὶ θεολοι-
 ον. Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμιν ζήχους δ'. καὶ ψάλλομεν Σλιχη-
 ρὰ προσόμοια πρὸς τὸ, (Χαίροις ἀσηλιωτῶν ἀρηθω). Δόξα, ἤχος πη. δ'.
 (τὸν περιβόητον ἐν ἄσμασι). Καὶ νῦν φδέσσοινα πρὸς δέξαι. Δοξολογία,
 ιη. Εἰς τοὺς Μαυαρισμοὺς ὠδῆ γ'. καὶ ζ'. εἰ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου. Αποττο-
 χευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου.

ιη'. τῶν ἁγίων μαρτύρων Πηάλωνος καὶ Ρῶμανοῦ. Ἡ ἁγία Εὐδὸν τοῦ ἁγίου Πηά-
 λωνος εὐρίσκειται γὲν τὴν Λιλήν. τὸ μαρτύριόν τοῦ γὲν τὸν Ἐφραῖμ. Ἡ αὐτοχθία
 τῶν ἁγίων ψάλλεται γὲν τὸ χρορόγραφον, ὡς γῆναι γὲν τὴν σφράν. Ἰροπαρίον (Οἶ-
 μαρτύρις σου Κύριε). ἀνευ δοξολογίας. Εἰς τοὺς Μαυαρισμοὺς ὠδῆ γ'. καὶ ζ'.
 εἰ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου. Αποττοχευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας
 καὶ τοῦ ἁγίου.

ιθ'. τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀθδίου καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαάμ.
 Εἰκόνα δὲν ἔχουν, ἀλλ' οὐδὲ ἀνάγνωσιν. ἐὰν συμπέση ἡ μνήμη τῶν εὐδὸς τε
 τάρλης ἢ παρασειυῆς, Ἀνάγνωσιν θάλλομεν ἐπὶ ἔμμηστίας τῶν ἁγίων
 Γουρία, Σαμυνᾶ καὶ Ἀθίβου, ἵτις ἐστι, ἡ γ'. ζιχελογία τοῦ ψαχληρῆς ἀπὸ
 σήμερον μέχρι τῆς ἀποδώσεως τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδῶν διὰ ἀναγιγνώσκου,
 παρῖξ τὸ ἐσπείρας)† ὅρα γὲν τὸν Νέον παράδρασον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα, ἤχος δ'.

Ξιχηρά προσόμοια τοῦ Προφήτου Ἰακώβ, καὶ τοῦ μάρτυρος Ἰακώβ, Δόξα Καὶ νῦν,
 θεοδουλον ἢ ζαυροθεοδουλον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλυψήχου. εἰ οὐκ ἔστιν Ἀγγηγία,
 τροπάρια (τοῦ προφήτου σὺ Ἀβδὶθ), καὶ (Ὁ μάρτυς σου Κύριε). εἰς τὸν ὄρθρον
 οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυψήχου γὶς ζ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο γὶς η'. ἀφ' ζ'. Κοντάσιον καὶ
 οἶμιον τῶν ἁγίων. εἰς τὸν τρίτον τῶν Αἰνῶν, Ξιχηρά τῆς Οὐλυψήχου, οἱ Μαυαρι-
 σμοὶ τοῦ ἤχου γὶς ζ'. Ἀποστολιευαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. εἰ δὲ τό-
 χοι ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐν ἡμέρᾳ διυλίρα, Γελάρη ἢ παρασκευῆ, φάγγηλαὺδ
 Ἀγγηγία, καὶ τὸ θεόλου Παρθένε, ποιούμεν καὶ τὰς συνήθους μελανοίας.
 εἰς δὲ τοὺς Κανόνας μετὰ τῆν ζ'. Ὡδήν, Κοντάσιον τὸ τῆς ἡμέρας γέγομῆς
 καὶ οὐχί τῶν ἁγίων.

Χ' Προεόρλια τῆς ἐν τῷ Ναῶ γάσδου τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν θεοδόμου. καὶ ὅ-
 ὅστου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεσποτογίτου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
 ἡμῶν Πρύξου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ βίος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου γὶς δ' ἐ-
 ἔον παράδοσον. Ἰζιόν ὄλι, ἐν τῇ α'. ἡμέρᾳ τῶν προεορλιῶν, γ' ἰσχοι ἅγιος ἔχον
 εἰκόνα, γὶς τὸ Κύριε εὐεῦραξα προηγουῖναι τὰ προεόρλια. ἐν δὲ ταῖς μεθε-
 ὄρλοις, διυλιρούμεν τὰ τροπάρια τοῦ ἁγίου τοῦ ἔχοντος εἰκόνα. Λοιπὸν γὶς
 τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζυῖμεν τρίχους ζ'. καὶ φάγγημεν Ξιχηρά προσόμοια
 προεόρλια Ἰακώβ, ἤχος α'. πρὸς τὸ (τῶν οὐρανίων λαγμάτων), καὶ Ἰακώβ τῷ
 ἁγίου Γρηγορίου ὁμοία, Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος δ'. (Σήμερον ὁ θεοχώρητος
 Νὰος ἡ θεοδόμος). γὶς τὸν τρίτον Ξιχηρά τοῦ ἁγίου Πρύξου, πρὸς τὸ (Ἐ-
 δωιας σημεῖωσιν) μετὰ τρίχου (Ἰμίος ἐναντίον Κυρίου) καὶ (οἱ ἱερεῖς σὺ Κύ-
 ριε). Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος δ'. (Δεῦτε πάντες οἱ πιτσιοί). φάγγηλαὺ καὶ τὸ θε-
 οδομαριον μετὰ τῆν τὰξιν. τροπάριον (Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν), καὶ τὸ
 προεόρλιον (Χαρὰν προμνησιεύλα). εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ προεόρλιον τροπάριον
 δὶς, τὸ τῶν ἁγίων καὶ αὐθὶς τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τῆν α'. καὶ β'. Ξιχοχογίαν τοῦ.

ψαλτηρίου, τὰ Καθίσματα ὡς ἄναι γὶ τὴν σφρὰν τοῦ μηναίου, τῶν ἀγίων καὶ
 τῆς ἐορτῆς. τὸ δὲ γ'. Καθίσμα τοῦ ψαλτηρίου παραλήπεται, μέχρι τῆς ἀποδό-
 σως τῆς ἐορτῆς. Οἱ Κανόνες, ὁ προεόρλιος γὶ ζ'. καὶ τῶν ἀγίων γὶ η'. ἀπὸ τῆς
 ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τοῦ ἀγίου Γρηγορίου, καὶ τὰ Καθίσματα ἀφ' ζ'. τὸ προε-
 ορλιον Κοντάμιον καὶ ὁ Οἶμος. τὸ ἕξαποσγηάριον τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ προ-
 εορλίου. Εἰς τὸν ζ' χον τῶν Αἰνων, ζιχηρὰ προεόρλια. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος α'.
 (Αγαλλιάσθω σήμερον). Εἰς τοὺς Μαιαρισμοὺς ὠδὴ γ' καὶ ζ', ἐν τοῦ προεορλί-
 ου Κανόνος. Ἀποστολιευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

† **Κα.** Ἡ ἐν τῷ Ναῷ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκίης ἡμῶν Θεοῦκα.[Ⓢ]
 Ἡ ἀγία τῆς εἰμῶν εὐρίσκειται γὶ τὴν πρόθεσιν τοῦ Καθουμῆ. Ἐπιτελοῦμεν
 δὲ ἀγρυπνίαν, ἔχουσιν καὶ χάριτην διὰ μνημόσυνον. Εἰ τῶχοι ἡ ἐορτὴ ἔν
 εἰσοδίων ἐν Κυριακῇ, ζήτω τὴν διάλαξιν γὶ τὸ Γεννέσιον τῆς Θεοτότου. Εἰδὲν
 ἀλλῆ ἡμέρα, ποιῶμεν οὕτως. Ἐν τῷ μιαιρῷ Ἐσπερινῷ, ζιχηρὰ προσόμοια
 προς τὸ, (τῶν οὐρανίων λαγαάλων), Δόξα Καὶ νῦν, πλ. δ'. (Ὁ Δαυὶδ προανε-
 φάνω Σοι). Προεῦμένον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν ζ' χον (Οἶμος τοῦ Εὐφραδά).
 Δόξα Καὶ νῦν, ὁμοιον. Προτάριον ἤχος δ'. (Σήμερον τῆς εὐδοίας Θεοῦ) ἄ-
 παξ. Ἐσπίρας γὶ τὴν ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸ Ἀπόδρηνον καὶ γοιτὰ, ψάλλ-
 ομεν (Ἀνοιξαντάρια). εἶλα γίνεσθαι συναπλή παρὰ τοῦ ἱεροδιακόνου, κὶ
 εὐδὺς, τὸ Κύριε ἐιεύραξα γὶ ἤχον α'. ἱζῶμεν ζ' χου η'. καὶ ψάλλομεν ζι-
 χηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ, (ὡ τῷ παραδόξου θαύματος) ποιοῦντες αὐ-
 τὰ τίσσαρα, ἄρα προσόμοια ἕτερα πρὸς τὸ, (ὡς γενναίον ἐν μάρτυσι)
 καὶ αὐτὰ γὶ τίσσαρα, Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'. (Μετὰ τὸ τεχθῆναι
 Σε Θεόνυμφε). Ἐσοδος μεγάλη, τὸ Φῶς ἱγαρόν, τὸ Προεῦμένον τῆς ἡ-
 μέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λίλην τὰ τοῦ μηναίου καὶ σφ-
 ράν, Δόξα Καὶ νῦν, πλ. α'. (Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυτος) μετὰ μέγας.

εἰς τὸν ζῆλον, ζιχηρὰ προσόμοια πρὸς τὸ, (Χαίροις ἀσηηλιμῶν)· Δόξα
 καὶ νῦν, πλ. β'. (Σήμερον τὰ ζιφῆ), τὸ Νῦν ἀποχύς, τὸ Ἰρισάγιον, τὸ Ἰρο-
 παρίον τῆς ἡμέρας ἐν γ'. καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἀρῶν· μεθ' ἣν ἡ ἀνά-
 γνωσις, ὁ Ἐξάψαλμος, καὶ ἡ ζιχογογία τοῦ ψαλτηρίου μετὰ τῶν Καθι-
 σμάλτων· μετὰ τῆν β'. ἀνάγνωσις, ἀντὶ τοῦ Προμυγίου, ψάλλεται τὸ (Λόγον
 ἀγαθόν)· ᾧ τὰ τὸ (Ἐξομολογῶσθε τῷ Κυρίῳ) καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Δοξαζιμόν.
 (Ἡ γὰρ ἔμλογη παραγγέλλεται)· Μετὰ τῆν αἴτησιν, τὸ Καθισμα τοῦ Προμυγί-
 ου, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου· Προυγμένον (Ἄκουσον δὲ
 γαίερ καὶ ἰδοὺ), καὶ τὸ εὐαγγέλιον. εἰ δὲ ἴσχοι ἐν Κυριαυῇ, προυγμένον
 καὶ εὐαγγέλιον τὸ τῆς Κυριαυῆς γέγειται, καὶ οὐχὶ τῆς ἐορτῆς· Μετὰ δὲ
 τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. ψαλμός, καὶ εὐθὺς Δόξα, ἤχος β'. (Σήμερον ὁ Ναὸς ὁ-
 ἔμφυχος)· Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ· καὶ τὸ ἰδομένον (Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναός).
 Οἱ Κανόνες, ὁ δ'. μετὰ τῶν εἰρμῶν γὺς ζ'. καὶ ὁ α'. ἄνευ τῶν εἰρμῶν γὺς ἦ· Κα-
 ταβασίαι (Χριζὸς γενᾶλαι)· ἀφ' οὗ τὸ Κοιλάμιον ψαλτὸν ἀναγιγνώσκεται
 καὶ ὁ Οἶκος· Ἡ ἡμιωλίρα οὐ ζιχογογῆται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ'. ὠδὴ μετὰ τῶν
 Μιγαζυναρίων, προηγουμένης τῆς ζιχογογίας· ἐποδὴ δὲ ἡ θ'. ὠδὴ ἔχει ποσσά
 τροπάρια, ὡς ἐν τοῦτο οὐ διυτιροῦμεν τὸν εἰρμόν, ἀλλ' εὐθὺς γέγομεν τὸ Μιγα-
 ζυναρίον σὺν τῷ τροπαρίῳ· γὺς τὸ ἔγρος δὲ ταύτης, Καταβασίαν (Μιγαζυνοὶ ψυ-
 χή μου κ.τ.λ.) καὶ (Μυζήριον ξένον), τὰ Ἐξαποσγγραφία γὺς ἰρία διυτιροῦντες
 τὸ α'. εἰς τοὺς Αἰνους πᾶσα προή, ἰζῶμεν ζήχους δ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ
 προσόμοια ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαγμάτων)· Δόξα καὶ νῦν, ἤχος β'. (Σήμερο
 τῷ Ναῷ προσάγειται)· Δοξολογία μεγάλη, τὸ τροπάριον, ἡ α'. ὠδὴ, κ.τ.λ. εἰς
 τῆν Λειτουργίαν ἑσπυα, καὶ ἐν τῶν Κανόνων ὠδὴ γ'. καὶ ζ'. Μετὰ τῆν εἴ-
 σοδόν, τὸ Ἀποστυλιμῶν τῆς ἐορτῆς ἐν ἰρίῳ καὶ τὸ Κοιλάμιον ἄτταξ· τὸ δὲ πρ-
 ἐορτιον (Ἡ Παρθένος Δέσποινα) ψάλλεται μετὰ τῆν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς·
 Ἀποστυμαγγέλιον τῆς θεόλου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως (Ἄγγελοι τῆν εἴσοδόν τῆς Πα-

νάγου), και γ' (ὡς ἐμψύχου Θεοῦ Κιβωτῶ). τοῦτ' αὐτὸ φαίνεται και γ' τὴν ἱερά-
 πειξαν. Κοινωνιὸν (Πολύηριον σωτηρίας) αἱ ἀναγνώσι α'. και β' γ' τὸν Δα-
 μασιληνὸν τὸν πεζογράφον ἢ γ' γ' τὸν χρονογράφον. Εἰς τὴν ἱεράππειαν τὸν
 πρωτὸν τὸν γόγον τοῦ ἁγίου Γαρασίου, ὄντα γ' τὴν φυλλίδα τῆς Ἁγίας Σουλ-
 πης. γ' δὲ ἑσπέρας γ' τὴν Σάπτιμα.

κβ'. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλιπποῦ και τῶν σὺν αὐτῷ. και τῆς ἁγίας
 μαρτύρου Κωνσταντίας. γ' μαρτύριον τῆς ἁγίας γ' τὸ ἔμμογιον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκ-
 κυραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς ἡχος πλ. δ'. ἱερά, (ὡς τὸν παραδόξου θαύ-
 ματος), και ἱερά τῶν ἁγίων, πρὸς γ', (ὅτι ἐν τοῦ ξύου σε τιμῶν). Δόξα, τῶν Ἀ-
 ποστόλων ἡχος πλ. β'. (Δεῦτε συμφώνως). και νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχα τῆς ἁγίας (ἔ-
 δωιας σημήωσι). Δόξα, ἡχος β'. (Δεῦτε τῶν πειζῶν), και νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν
 ὄρθρον ἢ ζιχηρολογία τοῦ φαληρίου, και καθίσματα τῶν ἁγίων κ' τῆς ἑορτῆς.
 Κανόνες, τὸν τῆς ἑορτῆς δ' ^{πλ.} γ' γ', και τῶν ἁγίων οἱ δύο γ' ἢ ἀπὸ γ'. ὡδὴν ἢ
 Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. ἀφ' ἧς. γ' Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων και τὸν Οἶνον. Εἰς
 τὸν ζῆλον τῶν Αἰγίων, γ' τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἁγίων πλ. δ'. (τῆς εὐχῆς σάπτι-
 μα), και νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς τῆς α'. και τῆς δ'. ὡδὴν τῆς
 ἑορτῆς. Ἀποστολεαγγέλιον και Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

κγ'. τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκοποῦ Ἰουσίας, κ' τῆς
 Γρηγορίου Ἀραγαλίνων. Ἡ ἁγία τῶν εὐδῶν εὐρίσκειται γ' τὴν Ἀλιήν.
 ὁ βίος τῶν γ' τὸ ἔμμογιον. ἔχομεν και τῆς ἁγίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Ἡ ἀ-
 μοιουθία τῶν ἁγίων φαίνεται ἐν τῷ χρονογράφῳ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκκυραξα ἱερά
 μεν ζῆλος γ', και φαίνομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἱερά γ'
 ἡχος δ'. (ἔδωιας σημήωσι), και ἱερά τοῦ ἁγίου Γρηγορίου (ὡς τὸν παραδόξου
 θαύματος), Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἡχος δ'. (ἱεραρχῶν τίφωια), κ' νῦν, οἱ δύο.

(Δεῦτε πάντες οἱ περὶ τοῦ). Εἰς τὸν τρίτον, τριχῆρὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου (Χαίροις ἀσσηλιωῶν). Δόξα, πη. δ'. (Ἰσραρχῶν τὴν μαχρονήν), Καὶ νῦν, ὁ αὐτοῖς (Σήμερον τὰ τρίτη). Γροπάριον (Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν), καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ἀ. τριχογογίαν τοῦ ψαλλητοῦ, τὰ Καθίσματα τῶ ἀγίῳ καὶ τῆς ἐορτῆς. Ὁ εἰς Κανὼν τῆς ἐορτῆς γὶ ζ' καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο γὶ η'. ἀφ' ζ'. τὰ Καὶ Κοντάκια τῶν ἀμφοτέρων καὶ τὸν Οἶνον. Εἰς τὰς Αἴνες πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προσόμοια ἤχος δ'. (Ἐδωκας σημάωσιν). Δόξα, ἤχος β'. (τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον), Καὶ νῦν, ὁ αὐτοῖς (Σήμερον ἐν τῷ Ναῶ). Δοξολογία, ιτγ. Ἐν δὲ τοῖς Μουσικισμοῖς μίαν ὠδὴν ἐν τῷ Κανόνῳ τῆς ἐορτῆς, καὶ τὴν τρίτην καὶ ζ' ἐν τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων. Αποσορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων.

ΚΔ'. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ἱερομαρτύρων, Κηήμενος πάπ. πα Ρώμης καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας. Ἡ ἁγία τῶν εὐδῶν εὐρίσκειται γὶ τὸν ἀριστερὸν χορὸν, τὸ δὲ μαρτύριόν τῶν γὶ τὸ ἔμλογιον. ἔχομεν καὶ τὴν μάρτυρ' ἀγίῳ Πέτρο. Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προσόμοια τοῦ ἀγίου Κηήμενος τρία, ἤχος β'. (Ὅτι ἐν τοῦ ξύλῳ σι νευρόν), καὶ τῶ ἀγίῳ Πέτρο τρία ἤχος α'. (τῶν ἐρατῶν λαγμάτων). Δόξα, πη. β'. (τῆς τῶν παθῶν ὀχρήσει), Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς, Δόξα, τῶ ἀγίῳ Πέτρο (Χερί θεῶ χρισθῶς). Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Γροπάριον (Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν). καὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ γὶ τὰς τριχογογίας τοῦ ψαλλητοῦ τὰ Καθίσματα τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἐορτῆς. Ὁ γὶ Κανὼν τῆς ἐορτῆς γὶ ζ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο γὶ η'. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ ἀγίου Πέτρο. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τῶν ἁγίων καὶ τὸν Οἶνον. Εἰς τὰς Αἴνες πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τριχῆρὰ προσόμοια ἤχος πη. α'. (Χαίροις ἀσσηλιωῶν), Δόξα, ἤχος β'. (Ὁ ἐρατῶν ἀνεδύχθης). Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Δοξολογία, ιτγ. Εἰς τοῖς μουσικισμοῖς

μίαν ὤδην ἐν τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, γ. δὲ καὶ ζ. ἐν τῶν Κανόνων τῶν αἰ-
γίων. Ἀποστολοευαγγέλιον ἐς Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας ἐς τῶν αἰγίων.

Εἶδησις.

Δεῖ γίνεσθαι, ὅτι, ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων γίνεσθαι τῆ κζ. ἡ-
μῆνος. Εἰ δὲ ἴσχοι ἐν Κυριακῇ, ζήτω τὴν διατάξιν ἐς τὴν ἀρχὴν τῆς βίβλου.

ΚΕ'. Τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, ἐς τῆς ἀγίας μεγαλομάρ-
τυρος Μερκερίας, Ἡ ἀγία τῶν Εἰσῶν εὐρίσκειται ἐς τὸ ἴμιστον, τὸ δὲ
μάρτυριον τῆς ἀγίας ἐς τὸν (Παράδοξον) τῆς δὲ ἀγίας Μερκερίας ἐς τὸν (Μέσον
παράδοξον, ἔχομεν ἐς τὴν μᾶραν τοῦ ἀγίου Μερκερίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐ-
κείραξα ἰζῶμεν ζήχους ζ. ἐς φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἀγίας γ.
πρὸς τὸ, (τῶν οὐρανίων λαγαίων), ἐς τοῦ ἀγίας, πρὸς τὸ (Ἐδωκας σημήσει)
τρία, Δόξα, ἦχος β'. (Χαρμονιῶν τῆ πανηγύρι), Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός
(Σήμερον ἐν τῷ ναῦ προσάγειται) εὐρισκόμενον ἐς τὸς Αἰῶνας. Εἰς τὸν ζήχους, ζι-
χηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς (Σήμερον πιζοὶ χορισώμεν), ἢ πρὸς τὸ, (Οἶκος
τοῦ Εὐφραθᾶ) διότι αὐριον ἀποδίδοται ἡ ἑορτῆ Δόξα, τῆς ἀγίας ἦχος β'. (Βί-
ον αἰῶνον). Ἐς νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον, ἦχος πλ. α'. (τὴν πανεύφημον ἡμ-
φονη). ἐς (Ὁ μάρτυς σε Κύριε) γ' τῶν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ Τρο-
πάριον τῆς ἑορτῆς ἀπασ, τὰ τῶν αἰγίων, ἐς αὐθις τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν α.
ἐς β'. ζιχηρογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς ἀγίας ἐς τῆς ἑορτῆς, ὅρα ἐς τὸ μνηστῶν
τῆς Βενετίας. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἐς ζ. ἐς τῶν αἰγίων ἐς ἡ. ἀπὸ γ. ὤδην ἔκων
τάμιον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ζ. τὸ Κοντάμιον τῶν αἰγίων ἐς τὸν Οἶκον. Ἐξαποστολα-
ρια τῶν αἰγίων ἐς τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνας πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχους
ζ. ἐς φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἀγίας τρία, πρὸς τὸ (Ἐδωκας σημή-
σει), ἐς τοῦ ἀγίας τὰ ἑσπέρια, πρὸς τὸ, (ὡς γίνεται ἐν μάρτυσει) τρία, μετὰ

ζήχον (θαυμαστος ο θεος) και (τοις αγίοις τοις εν τη γη) Δόξα, τη α'. (Σήμερον
 ημεραν υπεργαμπρον) ον γις την φυλλαδα την μαλα πλάτος εχσαν ακο-
 λουθιαν της αγίας γις την λιτην, και νυν, της εορτης Δοξολογια, το τροπα-
 ριον της αγίας, κς αρωγ: Εις τους Μακαρισμους μιαν ωδην εν τω κανόνος
 της εορτης, κς γ. κς ζ. ωδην εν των κανόνων των αγίων. Αποστολιουαγγελ-
 ριον κς Κοινωνιων της ημερας και των αγίων.

κς ζ'. Του οσις πατρὸς ημων Αγγυπις του Κιοιθλου, κς του οσις πα-
 τρὸς ημων Νικωνος του Μελανογιε. εν ταυτη τη ημερα αποδιδουαι
 η των Εισοδίων εορλη της θεολούσ. Εις το Κύριε ευεμεραξα ιζωμεν ζι-
 χους ζ. ηχος α. κς φάγγομεν ζιχηρα προσόμοια τα του μεγαλες εσπε-
 ριου γις την σφραν του μηναιε. Δόξα και νυν, (Μελα το λιχθηται Σε).
 Φωι ιλαρον κς το προυγιμενον της ημερας, ανευ Εισοδε κς των αντανω-
 σματων. Εις τον ζήχον, (Χαιροις ασυηλιωων), Δόξα και νυν (Σήμερον α'
 ζιφη των πιζων. το τροπαριον εν γ'. Εις τον ὄρθρον μετα την α. κς β'. ζι-
 χορογιαν Καθίσματα της εορτης γίνονται δε παρα του Ιερευς κς αιλησος.
 Οι κανόνες ο δ. μελα των Ειρμων γις ζ. και ο α. ανευ των γρμων γις η. Καταβα-
 σται (Ανοιξη το ζόμα μου), αφ ζ. το Κονταίον κς τον Οϊον. Η ἡμιωιέρα ου
 ζιχορογεται αλλα φάγγεται η θ'. ωδη προηγουμενης της ζιχορογιας. κς γις
 το γεγος ταυτης ω ιξης (Αγγυγοι την Εισοδον της Πανάνγω) κς (ως εμψυ-
 χω θεου Κιβωτω). Ιζιον οτι γις την θ'. ωδην, ο Ιερευς φορε επιπραχηλιον κς
 φρωνιον κς θυμια με το θυμιαληριον της Κυριακης⁶. Τα εξαποζηγαριον
 εν τριτου διυλιρουντες το πρωτον. Εις τους Αϊνους πασα πνοη, ιζωμεν ζι-
 χους δ. κς φάγγομεν ζιχηρα τα της εορτης προσόμοια. Δόξα και νυν, (Ση-
 μερον τω Μαω προσάγειαι), Δοξολογια, το τροπαριον, κς γ. Εις την Αθλουρ-
 γιαν τυπια, εν δε τοις Μακαρισμοις τας δυο ωδας της θ'. μελα την Ει-
 σοδον, το Απογυλιον εν τριτε κς το Κονταίον α' παξ. Αποστολιουαγγελιον

τῆς ἡμέρας κ' τῆς θεολογίας· Εἰς τὸ Ἐξαίρετος (Ἄγγλοι τὴν Εἴσοδον) καὶ
(ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτοῦ) Κοινωνιὸν (Πολύηριον σωτηρίας).

Σημ^η. Τὴν αἰμοζουθίαν τοῦ αἰγίου Ἀγυπτίε κ' τῆς αἰγ. Νίλωνος, ἐν τοῖς Ἀποδόξιναις

κζ'. Τοῦ αἰγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τῆς Περσῆς. Ἡ αἰγία τοῦ εἰσὼν εὐρισ^θ
γί τὴν Λιθὴν, τὸ μαρτύριόν τῆς γί τὸν Παράδοξον. Ἐχομεν κ' μέρος ἐν τῇ αἰγίᾳ
Λαφάνου τῆς. Εἰς τὸ Κύριε εὐεώραξα ἰσῶμεν ζίχου ζ'. κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ
προσόμοια τοῦ αἰγίου ἤχος β'. (Ὅτι ἐν τοῦ ξύλου σε νευρόν) δειλιροῦντες τὰ προ-
πάρια, Δόξα, ἤχος β'. (Καρτερῶν ἐν ἀδρήσῃ), Καὶ νῦν, θεολογίᾳ ἢ τσαυροδοσίᾳ.
Ἀπόζιχα τῆς Οὐλυπῆς, Δόξα, ἤχος πη. α'. (Ἐθαυμαζώθης Ἰακώβε), Καὶ νῦν,
θεολογίαν. Προπάριον (Ὁ μάρτυς σε Κύριε). Οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυπῆς γ' ἢ κ'.
τοῦ αἰγίου γ' ζ'. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' Οἶνον τοῦ αἰγίου. τὸ Ἐξαποζογγάρι-
ον αὐτῶ κ' θεολογίαν. Εἰς τῆς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν ζίχου δ'. κ'
ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος πη. β'. (Τριήμερος ἀέζης Χριστῆ) ἐκ
τοῦ μηναιῆς Ἰύπτος Κων/πόλεως. Δόξα, πη. δ'. (Πιζῶς ἀθροισθέντες). Κ' νῦν,
(Δέσποινα πρόσδεξαι). Δοξολογία, κλγ. Εἰς τῆς Μαυριασμεῖς ὠδή γ. καὶ ζ'.
ἐν τῇ Κανόνος τῆς αἰγίᾳ, Ἀποζογγαγγίλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς αἰγίᾳ.

Σημῶσις. Δὲ γινώσκουσιν, ὅτι, μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδό-
ων εἰς τῶν Χριστουγέννων, γ' τὸ τῆς τῆς θ'. ὠδῆς τῆς Κανόνος, ψάλλεται ἀ. ὁ με-
γαλυνάριον (Μεγάλυτον ψυχῆμου τὴν ἡμιωδῆραν κλγ.) εἶτα ὁ Εὐρμός (Μυ-
ζήριον ξένον). ὁμοίως κ' γ' τὴν Ἀγλουργίαν μετὰ τὴν Εἴσοδον, κ' ζυτὰ ἀπο-
ζυλίαια κ' Κοντάμια γ' τὸ τῆς ψάλλεται τὸ προσόριον Κοντάμιον, τὸ, (Ἡ Παρθē-
νος Δέσποινα). δηγ. γ' τὰς Ἀγλουργίας τῶν Κυριακῶν κ' ἐορτασμῶν ἡμερῶν.

κη'. Τοῦ ὁσῆς πατρὸς ἡμῶν Στιφάνου τῆς νῆς, κ' τῆς αἰγίᾳ μάρτυρος Ἐρητάρχη.

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Στεφάνου εὐρίσκειται ἐν τῷ ἀριστερῷ χορῶν, τὸ δὲ μαρτυρίον γὰρ ἐν τῷ νότῳ Παράδοξον· ἔχομεν κ' μέρος εἰς τὴν αἰγίαν Λογιάνας γὰρ. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν ζήχους ζ' κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἐν τῷ ἤχῳ πη·β'. Τρία τοῦ ὁστίς κ' τρία τοῦ μαρτύρου, Δόξα, πη·β'. (Ἐν βρέφει τοῦ Θεῷ) κ' νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροθεολοίον, Ἀπόστιχα τῆς Οὐλινήχης, Δόξα, ~~πη·β'~~ (τὸ καὶ εἰκόνα τῆρῆσας) κ' νῦν, θεολοίον· Τροπάριον, ἤχος δ'. (Ἀσιηλικῶν προγυμνασθῆς), κ' ὁ μαρτυρὸς ἐν Κύριε). Οἱ Κανόνες τῆς Οὐλινήχης ἐν ζ' κ' τῶν αἰγίων ἐν τῷ αὐτῷ ζ'. τὸ Κοντάκιον τοῦ ὁστίς κ' οὐσίος· τὸ Ἐξαποστειλῆριον κ' θεολοίον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀγίων, Δόξα, τοῦ ὁστίς ἤχος γ'. (Ἀφιερωθῆς τῷ Θεῷ) κ' νῦν, θεολοίον ἀνεῖν Δοξολογίας, ἢ α'. Ὡρα, κ' ἡ Καλήχησις· Εἰς τὴν Μαμαρισμὸς ὡδὴ γ' κ' ζ'. εἰς τὴν Κανόνος γὰρ ὁστίς Στεφάνου· Ἀποστολιευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τὴν αἰγίαν.

^{† καὶ}
^{φλημίνου} **χθ'.** Τοῦ ἁγίου μαρτύρου Παταμόνης†. Εἰκόνα κ' ἀνάγνωσιν τὴν αἰγίαν διὲν ἔχου· Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα εἰς τῆς Οὐλινήχης προσόμοια τρία, κ' τρία τὴν αἰγίαν ἐκ τοῦ μηνιαίου. Δόξα καὶ νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροθεολοίον· Ἀπόστιχα τῆς Οὐλινήχης· (εἰς εὐεῖαν Ἀγγελουσία) τροπάριον (ὁ μαρτυρὸς ἐν Κύριε)· Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Οὐλινήχης ἐν ε' κ' τὴν αἰγίαν ἐν δ' αὐτῷ ζ'. τὸ Κοντάκιον τὴν αἰγίαν ἢ τῆς ἡμέρας· εἰς συμπέσωσιν ἐν σαββάτῳ αὐτῶν ἑσπερας προεβήμενον τῆς ἡμέρας, ἐν τῷ ὄρθρῳ ψάλλομεν Ἀγγελουσία κ' ἐν τῷ μέσῳ μνημόσυνον· Ἀνάγνωσιν δὲ ἐπὶ Ἐμμερησίας βάζ· τοῦ ἁγίου Ἀλέξανδρου, (ὅρα ἐν τῷ Ἐμμερησίῳ), ἢ ἄλλῃ αἰγίου.

†. λ'. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξε Ἀποστόλου Ἀνδρέου τῆς Πρωτομάρτυρος· Ἡ αἰγία τὴν εἰκὼν εὐρίσκειται ἐν τῷ ἀριστερῷ χορῶν· Μικρὸν δὲ ἑσπερινὸν κ' τριπλὴν ἀνάγνωσιν κατ' ἄλλῃρον εὐρίσκειται ἐν τῷ παλαιῷ χειρῶν γραφῶν, τὸ φέρων ἀριθμὸν ἐκ πρώτης κ' δευτέρας ἀνάγνωσιν εἰς τοῦ βίβλου τὴν ὅρα ἐν τῷ Νέῳ θησαυρῶν) τὰ

ἐπιτίθειται γὰρ τὴν ἰσχύοντα. Ἐπιτίθειται καὶ ἀγρυπνίαν ἔχουσαν καὶ χαρὴν διὰ
 μνημόσυνον. Ἐσπίρας μὲν γὰρ Ἀπόδοτον καὶ τὸν Προσομιαν, φάγγομεν τὴν ἀ-
 ζασίαν τοῦ (Μαυαρίου ἀνὴρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριον εὐεργετῶν ἰσχυρὸν ζήχους ἢ (ὁ ἔ-
 λησιασμοὺς ἀνάπτει τὸν ἰσχυρὸν ἀπὸ ἐν ἡλίον) καὶ φάγγομεν ζιχηρὰ προσόμοια
 ἡχὸς δ' πρὸς τὸ, (Ὁ εἶξ ὑψίστες ἡμετέροις) ποιουνίς αὐτὰ δὲ ἔτα ἕτερα προσόμοια
 ὄντα χρογράφου γὰρ τὸ ἴδιον τῶ μνησῶν, πρὸς τὸ, (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυρίᾳ) δὲ,
 Δόξα, ἡχὸς δ' (τὴν τῶν ἰσχυρῶν ἀγρυπνίαν) Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Ἡσυχία χόρει). Ἐσόδος,
 φῶν ἰσχυρὸν, καὶ τὰ ἀναγκασματα. Εἰς τὴν Λίτην, τὸ ἰδιόμοιον τῶ Προδρόμῳ καὶ τῶ
 τῶ πρῶτῳ τοῦ αἰγίου μετὸν πη. δ' Δόξα, ἡχὸς πη. δ' (τὸν ἡρῶνα τῆς πίστεως),
 Καὶ νῦν, (Δείσσοινα πρόσδεξιαι). Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ προσόμοια, πρὸς τὸ, (Χαίροις
 ἀσιηλιμῶν). Δόξα, ἡχὸς γ'. (τὸν συναίμονα Πέτρῳ), Καὶ νῦν ἔλυσθη ἡμῶν
 ὁ βούλῳ φάγγε αὐτὸ μὲν μίση. τὸ (Νῦν ἀπολύει), τὸ ἰσχυρὸν, τὸ Προπάριον τῶ
 αἰγίου δὲ, τὸ (θεοτόμοι Παρθένε) καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἀρίων. μετ' ἧτ' ἡ ἀνάγκησι,
 ὁ ἔξάφασμος, καὶ ἡ ζιχηρογία τοῦ φάγγου μὲν τῶν Καθισμάτων. Μὲν τὴν ἔ-
 ἀναγκασίαν φάγγου οἱ Προμύησις, ἡ ἔμμογη, τὸ δόξασιμὸν καὶ τὰ ἰσχυρὰ αὐτὰ τὴν
 τὰ ξιν. Ἐτα μὲν τὴν αἰτήσιν, τὸ Καθισμα τοῦ Προμύησις, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀε-
 Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἡχῶ. Προμύησις (Εἰ πᾶσαν τὴν γῆν), τὸ Εὐαγγέλιον, τὸν Ν'. (τὸ
 ἰδιόμοιον (Πάνσοφίς ἀγιεῦ) (τῆς γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ μνησῶν. Ὁ Κανὼν τῆς θεοτόμοις γὰρ
 καὶ τῶ αἰγίου οἱ δύο Κανόνες γὰρ ἢ. Καταβασιμαί (Χρῆσις γενναῖται) ἀφ' οὗ τὸ Καν-
 ῶν αὐτῶ καὶ ὁ Οἶμος. τὸ ἔξάποστῶν αὐτῶ καὶ τὸ θεοτομῶν. Εἰς τοὺς Αἴνας, πᾶ-
 σα πνοή, ἰσχυρὸν ζήχους δ' καὶ φάγγομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἡχὸς ἀ'. (τῶν οὐρανῶ-
 ῶν λαγμαίων), Δόξα ἡχὸς πη. δ' (τὸν ἡρῶνα τῆς πίστεως), Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (ὑπό-
 δεξαι Βηθζέμ) σύντομον. Δοξολογία, τὸ Προπάριον, ἡ ἀ. Ὥρα, καὶ ἡ Κατήχησις. Εἰς
 τὴν Ἀγλουργίαν Ἰουλιανῶν, καὶ ἐν τοῖς Μαυαρισμοῖς ὡδὴ γ'. καὶ ζ'. εἰ τῶν Κανόνων τοῦ
 αἰγίου. Μὲν τὴν Ἐσόδον τὰ συνήθη Προπάρια, γὰρ δὲ τὸ ἴδιον, τὸ (Ἡ Παρθένος
 Δείσσοινα). Ἀποστολεαγγέλιον τοῦ αἰγίου καὶ τῆς θεοτόμου. Κοινωνιὸν (Εἰ πᾶσαν

τὴν γῆν). Εἰ δὲ ἴχοι ἐν Κυριακῇ ἡ τοῦ ἀποστόλου μνήμη, τὸ Σαββάτω ἐσπέρας εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινόν, ψάλλεται οὐχὶ τὸ προεόρτιον ἀλλὰ τὸ Δογματικὸν τοῦ ἤχου. Εἰ δὲ συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ, τότε τῇ παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰ μὲν τὸν μικρὸν ἑσπερινόν ψάλλεται τὸ δογματικὸν τοῦ ἤχου, εἰς δὲ τὸν μέγαν τὸ προεόρτιον. Οὕτως γίνεται καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου, τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐορταζομένους ἁγίους[⊕]. τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν Τράπεζαν ἀνάγνωσιν τὰ ἐπίγραμμα τοῦ ὁσιομάρτυρος Σιφάντ ἢ ἄλλου τινος ἁγίου.

κ. κ. κ. κ. ἔχων ἡμέρας 31. ἡ ἡμέρα ἔχῃ ὥρας 9. καὶ ἡ νύξ ὥρας 15. κ. κ. κ. κ.

Α. Εἰς τὴν α'. τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναούμ· Εἰκόνα κ' βίον δὲν ἔχῃ ὁ ἅγιος.
Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα τριχῆρὰ προσόμοια τῆς Οὐλυπύχου τρία, κ' τοῦ ἁγίου εἰ
του μηναιῆς τρία, Δόξα Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἢ Ζαυροθεοτοκίον· Ἀπόστιχα τῆς Οὐλυ-
πύχου· Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀγγελουῖα τριτάριον (τοῦ Προφήτου σα Ναούμ)· Εἰς τὸν Ὁρθρον
οἱ Κανόνες τῆς Οὐλυπύχου γ' ε'. καὶ γ' ἁγίου γ' δ'. ἀφ' ε'. τὸ Κοιτάμιον τῆς ἡμέ-
ρας· Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν τριχῆρὰ τῆς Οὐλυπύχου· Εἰς τοὺς Μαυαρι-
σμοὺς τὰ τοῦ ἤχου γ' ε'. Ἀποτοχοευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας· καὶ
ἀντὶ τῆς παραμυθίσεως φάγγομεν Ἀγίασμόν·

† τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Φιλαρέτου (Ὁ βίος γ' ε' τὸν Παράδεισον).

Σημῶσις· Ἐὰν ματὰ ταύτας τὰς ἡμέρας τοῦ Πισσαραιουδημέρου γ' τὰς διυτέρας,
τετάρτας, παρασιμιαὶ καὶ σάββατα δὲν συμπίσῃ ἅγιος ἔχῃ Εἰκόνα, τὸ ἀφ'
ἐσπέρας, τῆ μὲν τρίτης καὶ πέμτης ἐσπέρας φάγγεται Ἀγγελουῖα, τῆ δὲ παρα-
σιμειῇ καὶ Κυριακῇ ἐσπέρας τὸ προεῖμένον τῆς ἡμέρας, Ἀποκλιῖσιον δὲ τὸ
(θεοτοκίε Παρθένε), καὶ γ' τὰς πρώτας ὁ Κανονάρχης εὐφωγὲ τὸν τριχόν (εὐτυ-
χιὸς ὀρθρίτζ) τὸ πνεῦμα μου πρὸς σὲ ὁ θεὸς) κ' τὰ λοιπὰ τοῦ τριχὸν ἔσωθεν γ' ε',
φάγγουν οἱ φάγγαι τὸ Ἀγγελουῖα τριτάρις, καὶ μετ' αὐτὸ τοὺς τριαδικὰς ὕμνους· τὸ
δὲ σάββατον πρῶτ' εὐφωγὲ τὸ Ἀγγελουῖα κ' φάγγουσι αὐτὸ γ' ἤχον β'. τριτάρις
καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ (Ἀπόστολοι μάρτυρις) εὐ β'. τὸ (Μνήσθητι Κύριε τὸν Ἀγαθὸν) ἀπαξ,
καὶ τὸ Θεοτοκίον (Μνήθη ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φιλῶς). Καὶ γ' τὰς ἐσπέρας τῆς Κυρι-
ακῆς, τῆς τρίτης καὶ τῆς πέμτης ἀναγιγνώσκονται μέγαλο Ἀπόδρητον ἐν τῷ μέσῳ.

β'. τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀββαίου, συμφάγγεται δὲ καὶ ἡ αὐτογραφεῖα τῶ ἁγίου
Προφήτου Σοφονίου· Εἰκόνα καὶ βίος δὲν ἔχουν, ἔμῃ ἐν περιγρηψῆ τὰ ἐν τῷ
Συναξαριστῇ, Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα τριχῆρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων ἀνά
τρία εἰ τοῦ μηναιῆς, Δόξα Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἢ Ζαυροθεοτοκίον· Ἀπόστιχα τῆς δ-

ἴσως γ' τὸν γ'
τὸ μυστικόν.

Ουιλήχου· τοῦ Ἀγγελιοῦ, ἢ Τροπάρια (τοῦ Προφήτου στ' Ἀββαίου), καὶ (τοῦ προφήτου σου Σοφονίας) καὶ Θεολογίον. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ουιλήχου καὶ ζ'. καὶ τῶν ἁγίων, καὶ ἦ. οἱ δύο· Οἱ Μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου, Ἀποστολοαγγελίον καὶ Κοινωνιῶν τῆς ἡμέρας.

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Κυρίλλου τοῦ Φιλιππῶντος· (Οἱ βίος τε καὶ τὸ Νέον Ἐμμέλιον).

γ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου· Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία καὶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τοῦ ἡσυχαστῆ· (ὄρα ἐν τῷ χρονογράφῳ· Ἡ ἀγία του Εὐμῶν εὐρίσκειται καὶ τὸν δεξιὸν χορὸν· Οὐδὲ βίος τε εἰς τὸ παλαιὸν χρονογραφον τοῦ ἱεῖς Ἀριθμοῦ· Ἐχομεν καὶ τὴν ἀγίαν τε δεξιάν· Εἰς Κύριε εὐεῦραξα ἱζῶμεν τῆχος ζ'. καὶ ψάλλομεν τριχρὰ προσόμοια τῶ ἁγίῳ ἤχῳ πη· β'. πρὸς τὸ, (Ὁζῆν ἀποδέμενοι) δευτεροῦντες τὰ Τροπάρια, Δόξα, ἤχος πη· δ'. (Πᾶσα γλῶσσα κωλύσθω), καὶ νῦν, Θεολογίον ἢ Ζαυροθεολογίον· Εἰς τὸν τῆχος τριχρὰ τοῦ ἁγίου πρὸς τὸ, (Ἐδύνας σημάσιν), Δόξα, ἤχος β'. (Ἐμ θείους ἐγένου). καὶ νῦν, Θεολογίον· Τροπάρια, Κανόνα πίστεως· τὸ δὲ Κοντάκιον καὶ τὸ Τέλος τῶ Ἐρωτολογίου ὄν χρονογραφον· Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ'. τριχορογίαν ψάλλομεν τὰ Καθίσματα τοῦ ἁγίου· Οἱ Κανόνες τῆς Ουιλήχου καὶ ἦ. καὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζ'. ἀφ' οὗ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶμον τοῦ ἁγίου, τὸ Ἐξαποστολικὸν καὶ Θεολογίον· Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἱζῶμεν τῆχος δ'. καὶ ψάλλομεν τριχρὰ προσόμοια τῶ ἁγίῳ ἤχῳ· α'. (τῶν οὐρανίων λαγμάτων), Δόξα, ἤχος πη· β'. (Εὐ δούξε ἀγαθὲ καὶ πιτῆ), καὶ νῦν, (Θεοδύς σὺ εἶ ἡ ἀμπελος)· Δοξολογία, κη'. Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν οἱ Μαμαρισμοί, καὶ ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου Ὡδὴ γ'. καὶ ζ'. Ἀποστολοαγγελίον τῆς ἡμέρας καὶ τῶ ἁγίῳ (Ζῆλος τοῦ ἁγίου Νικητοῦ)· ὁμοίως καὶ Κοινωνιῶν).

δ'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρης· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· Ἡ ἀγία των Εὐμῶν εὐρίσκειται καὶ τὸ ἄγιον βῆμα, τὸ μαρ-

Τύριον τῆς ἀγίας γ' τὸν Παράδωσον· ὁ δὲ βίος τοῦ ἀγίου γ' τὸ ἔκλογιον·
 ἔχομεν καὶ μέρος εἰ τοῦ Ληψάνου τῆς ἀγίας βαρβάρας· Εἰς τὸ Κύριε εὐέ-
 ιραξα ἰζῶμεν ζ' χους ζ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἀγίας τρία
 ἦχος β'. πρὸς τὸ, (Ὅτε εἰ τοῦ ξύλου σε νευρόν), καὶ τρία τοῦ ὁσίου, Δόξα, τῆς
 ἀγίας πλ. β'. (Παλρίδα γίνος ὑπαρξιν)· Καὶ νῦν, θεολοίον ἢ ζαυροθιόλ·
 εἰς τὸν ζ' χον, τοῦ ὁσίου ζιχηρὰ πλ. δ'. πρὸς τὸ, (Ὡς παραδόξε θαύμα-
 λος), Δόξα πλ. β'. (Ὅσιε πάτερ), Καὶ νῦν, θεολοίον, Ἀπολυτίκιον ἦχος δ' (πα-
 θάραι τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν), καὶ (Ὁρθοδοξίας ὁδηγί)· Εἰς τὸν Ὁρθρον με-
 τὰ τὴν γ'. ζιχογογίαν ψάλλομεν Καθίσματα τῶν ἀγίων· Οἱ Κανόνες τῆς Ὁμο-
 τωήχου γ' ζ'. καὶ τῶν ἀγίων γ' ἢ ἀπὸ γ'. Ὡδῆς Κοντάμιον τοῦ ὁσίου, ἀφ' ἧς τὸ
 Κοντάμιον τῆς ἀγίας καὶ ὁ Οἶκος· τὰ ἔξαποσγηγάρια αὐτῶν καὶ θεολοίον· Εἰς
 τοῦ Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζ' χους δ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμε-
 λα τῆς ἀγίας τὸν α'. καὶ τοὺς ἴρως β'. Δόξα, πλ. β'. (Ἀθῆλιου ὁδύσσασα), καὶ νῦν,
 θεολοίε σὺ ᾗ ἢ ἀμπερος), Δοξογογία, τὸ Ἰροτάριον τῆς ἀγίας, καὶ ἡ α'. Ὡρα·
 εἰς τοῦ Μαυαρισμοῦ Ὡδῆ γ'. καὶ ζ'. εἰ τῶν Κανόνων τῶν ἀγίων· Ἀποσχημα-
 γίγιον καὶ Κοινωπιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἀγίων.

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος τῆς ἐξ Ὑδρας· (εἰς τὸ Μαρτύρο- : Κατὰ
 γιον εὐρίσκειται τὸ μαρτύριόν του.

Σημῶσις· πρόβλεπον ἐγχαίρω νὰ εὐρης θεολοία ἢ ζαυροθιολοία διὰ τὸ εἶναι
 ἐσπριρινὸν καὶ τὸν Ὁρθρον διὰ τοῦ ἀνωτέρω εὐραζομένου ἀγίου.

Ε'. τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῆς ἡγιασμένης· Ἡ αἴγος
 εἰκὼν εὐρίσκειται γ' τὸν ἀριστερὸν χορὸν, ὁ δὲ βίος του (εἰς τὸν Παράδωσον) ἐστὶ + οὐχι·
 ρας ἐν τῷ Λυχνιαῶ κρούομεν τὸ ἀνω σήμεντρον καὶ τὰς βαρέας ζ'. Μετὰ τὸν προ-
 ομιμασιὸν ψαλμὸν ζιχογογοῦμεν τὴν α'. τῶν τοῦ (Μαυαριος ἀνήρ). εἰς δὲ τὸ Κύ-
 ριε εὐέιραξα ἰζῶμεν ζ' χους ζ'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἦχος πλ. α' (Ὅσιε πάτερ)

ἡμέρας, καὶ ἡμέρας πρὸς τὸ, (Πανεύφημοι μαρτυρεῖς); Δόξα, ἦχος πη. β'. (τὸ καὶ εἰκόνα τῆς Μυρῆς
 ρήσας), Καὶ νῦν, (ὅτι μὴ μαμαρῖσθ σε). Ἐσδοκός, Φῶς ἰζαρόν, τὸ Προυόμιον [†] Ἐσπερινόν
 τῆς ἡμέρας κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν τρίτον, τριχρὰ προσόμοια (Χαίροις ἀ-
 συηλιῶν), Δόξα, πη. δ'. (τῶν μοναζῶν τὰ πηθῆ), Καὶ νῦν, (Ἀνυμφεῦτε Παρθένε)
 Ἀπολυτίκιον πη. δ'. (ταῖς τῶν δαυρύων σε ῥοαῖς), θεολογίον (Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθῆς).
 Ἐν τῷ ὄρθρῳ περὶ ὥραν ζ'. γίνεται εὐχογητός, κ' ἀναγιώσκονται τὸ Μισσοσυλικόν
 κατὰ τὴν τάξιν, ὅς δὲ τὸ τέλος αὐτοῦ φάσκειται κ' ἡ λιτή τῶ ἀγίῳ, προηγε-
 μένου τοῦ ἰδιομέτρου τοῦ ἀγίου τῆς Μονῆς. Μετὰ τὴν α. κ' β'. τριχορογίαν τὰ Κα-
 θίσματα τοῦ ἀγίου ὡς ἔχει ὅς τὴν σφράγ' τῶ μηνιαῖς, γίνονται δὲ αἰλήσας παρὰ
 τῶ ἱερέω. ἔλα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἀναγιώσκουμεν τὸν Πορυέρον καὶ τὴν εὐχο-
 γήν, κ' μετὰ τὴν ἀλήσιν τὸ Κάθισμα τοῦ Πορυέρου. οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντί-
 φωνον τοῦ δ'. ἦχος. Προυόμιον (λίμιος ἐναγλίον Κυρίῳ), τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ἰδι-
 ομέτρον, κτλ. Ὁ Κανὼν τῆς θεολογίας ὅς ζ'. καὶ τοῦ ἀγίου ὅς γ'. Κανὼν ὅς η'. Κατα-
 βασταί (Χριστοὶ γενναῖαι). ἀφ' ε'. τὸ Κοιτάμιον τοῦ ἀγίου κ' ὁ Οἶκος. τὸ Ἐξαποζῆγρι-
 ον αὐτοῦ καὶ θεολογίον. Εἰς τοὺς Αἴγους πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν τρίτους δ' κ' φάσσο-
 μεν τριχρὰ προσόμοια ἦχος α'. (τῶν οὐρανίων λαγαῖων), Δόξα, πη. β'. (Ὅστι-
 πάτερ), Καὶ νῦν, (θεοῦ σὺ ἔῃ ἄμπερος). Δοξορογία, τὸ Προπάριον, κ' ἡ α'. ὡ-
 ρα. Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν τυπιαῖ, κ' εἰς τοῦ Κανόνος τοῦ ἀγίου ὡδὴ γ' κ' ζ'. Ἀποζῆ-
 ευαγγέλιον τοῦ ἀγίου κ' τῆς θεολογίας. Κοινωνιῶν (ὅς μνημόστονον αἰώνιον) Ἐν
 τῇ ἡραπέτῃ τῆν ἀνάγνωσιν ποιούμεν καὶ κ' ἔχει ὅς τὸν Ἀμβρα, ὑψέντες
 προσφορὰν κ' θυμιῶντες. Εἰ δὲ συμπέση ἐν Κυριακῇ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἀγίου, τῆ τῆν
 διάλαξιν ὅς τὴν τοῦ ἀγίου Ἀθανασίῳ ἑορτῆν, τῆ ε'. τοῦ Ἰαζίου μηνός.

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἀγίου Νευταρῖς. (Ὁ θῖος του ὅς τὸ Νέον Ἐμρόγιον). Εἰς σῆ:

ζ'. τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νισογᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Μύρων τῆς Λυκίας τῶ
 θαυματουργοῦ. Ἡ ἀγία του εἰκὼν εὐρίσκειται ὅς τὸν ἀριζερὸν χορόν, ὁ δὲ θῖος τῶ

Εἰς τὸν Δαμασκητὸν τὸν πεζογράφον· Ἐπιτιχοῦμι δὲ ἀγρυπνίας ἔχουσαν ἐσχάρτην διὰ μνημόσυνον· Ἐν τῷ μιῶ Ἐσπερινῷ ἰζῶμι τήχους δ' καὶ ψάλλομεν τήχηρὰ προσόμοια ἤχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), Δόξα, ἤχος πη. β' (Κληρονόμι θιῷ) Καὶ νῦν, (θειοῦ σὺ γ' ἡ ἄμπειρος). Εἰς τὸν τήχον (τρίημερος ἀνέστη Χριστὴ). Δόξα Καὶ νῦν, ὅμοιον· Ἀποχλίσιον (Κανόνα πίττω) ἐς θειοῦ (τὸ αὐτὸ αὐτὸς ἀπόφυρον). Ἐσπέρας γ' τὸ Ἀπόδῃπτον ἀναγιγύσσομεν τοῦ χαιριλισμῆ τῶ αἰγίου. Μετὰ δὲ τὸν Προομιαιὸν, ψάλλομεν ἐς τὴν α' τάσιν τοῦ (Μαυάριος ἀντήρ). Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμι τήχους ἡ. καὶ ψάλλομεν τήχηρὰ προσόμοια ἤχος β' (Ὅτι ἐν τῷ ξύλου σε νευρόν) ποιοῦντις αὐτὰ δ' εἶτα προσόμοια ἔτερα ἤχος ὁ αὐτός (Ποίους εὐφημιῶν ζέμμασι) ἐς αὐτὰ γ' δ' Δόξα, πη. β' (ἱεραρχῶν τὴν Καλλονήν). Καὶ νῦν, (Σπήλαιον εὐρεπίττω)· εἰ δὲ συμπύση ἐν σὺ θάτω ἔσπερας ψάλλεται τὸ Δογματιὸν τοῦ ἤχου. Ἐσδοξ, τὸ Προεῖμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγιγύσματα· Εἰς τὴν Λιλήν τὸ ἰδιόμενον τοῦ Προδρόμου, ἔτα καὶ τοῦ αἰγίου τοῦ δύο ἀπὲ τὸν τῶ β' τὸν δ', τὸν πη. β' ἐς τὸν πη. δ'. Δόξα ἤχ. πη. δ'. (τῶν ἀνδραγαθημάτων σου ὅτι πάτερ) σύντομον, Καὶ νῦν, προορίον (Βηθζε ἐμ εἰτοιμάξω). Εἰς τὸν τήχον, τήχηρὰ προσόμοια (Χαίροις ἀσηλιωῶν), Δόξα πη. β' (Ἀνθρωπτε τοῦ Θεοῦ), Καὶ νῦν, (Ἀνύμφευτε παρθένε). τὸ Μὴν ἀποχύς, τὸ τρισάγιον, τὸ τρωπαρίον τοῦ αἰγίου δέ, τὸ (θειοῦ Παρθένε) ἐς ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων· μεθ' ἧν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαγμος, ἐς ἡ τήχηρογία τοῦ ψαλλήρις μετὰ τῶν Καθισμάτων. Μετὰ τὴν β' ἀνάγνωσις, ψάλλεται ὁ Προεῖμενος, ἡ ἔξοχη, τὸ Δοξασιωῶν, ἐς τὸν Μὴν δὲ τὴν αἴλησιν τὸ Καθισμα τοῦ Προεῖμενος, τὸ α'. Ἀνύμφου τῶ δ' ἤχου, τὸ Προεῖμενον (λίμιος ἐναλίον Κυρία), τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ἐς τὸ ἰδιόμενον· Ὁ Κανὼν τῆς θειοῦ ἤχος α'. (ὡδὴν ἐπινύσιον) τὰ τρωπαρία μετὰ τῶν ἔρμων γ' καὶ τοῦ αἰγίου οἱ δύο Κανόνες ὁ τοῦ β' (ἐν βυθῷ καλίστρωσι πηλι) ἐς τὸ α' ἤχου (Χριστὸς γενναῖαι) ἀνευ τῶν ἔρμων γ' ἡ. Καταβασαίαι (Χριστὸς γενναῖαι). ἀφ' οὗ τὸ Κοντάκιον ἐς τὸν Οἶνον· Ἐξαποστρεφάριον τῶ αἰγίου ἐς τῆς θειοῦ.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχους δ' κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἦχος α'. (τῶν οὐρανίων ταγμαμάτων), Δόξα πη: α'. (Σαλπύσωμεν ἐν σάλπιγγι). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Σαλπύσωμεν ἐν σάλπιγγι). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς ὠδὴ γ' κ' ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τοῦ ἁγίου. Ἀποστολεαγγέλιον τοῦ ἁγίου κ' τῆς Θεολόκου Κοινωνιᾶν (εἰς μνημόσυτον αἰώνιον). Αἱ ἀναγνώσεις α' κ' β' γ' τὸν βίον τ', καὶ ἡ τρίτη γ' τὸν Συνοδικὴν. Εἰς δὲ τὴν Γράπτιζαν τὰ ἐπίλοιπα ἐν τῷ βίῳ τ'.

Σημώσεις. Εἰ συμπέση ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ ἐν Κυριακῇ, ζήτησ τὴν διάταξιν γ' τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀρλεμίου. (ὄρα τὴν α'. Οὐλωθρίου).

ζ'. τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάων. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Ὁ βίος τοῦ ἁγίου γ' τὸν Παράδοσον. Ἡ ἀμοιβουδία τοῦ ἁγίου ψάλλεται εἰς τὸ μνημαῖον Κων/πόλεως. Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῷ ἁγίῳ ἦχος α'. (τῶν οὐρανίων ταγμαμάτων) γ' καὶ γ'. (Ὅσπερ πάλιν), Δόξα ἦχος δ'. (τῷ τῆς πίστεως ζήτῳ). Καὶ νῦν, Θεολογίον ἢ Ζαυροθεολογίον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωθῆς, Δόξα ἦχος δ'. (Σοφίας κ' χάριτος). Ἀπολυτίκιον (Κανόνα πίστεως). Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Κανὼν τῆς Οὐλωθῆς γ' ζ'. Καὶ οἱ δύο Κανόνες τοῦ ἁγίου γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. τὸ Ἐξαποστολικὸν αὐτοῦ κ' Θεολογίον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν αἴνων δόξα τοῦ ἁγίου ἦχος πη: δ'. (τὴν τῆς ἱεραρχίας ζογήν). Καὶ νῦν, Θεολογίον ἀπόστολον αὐτῷ. Οἱ Μακαρισμοὶ τῷ ἦχῳ γ' ζ'. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοινωνιᾶν τῆς ἡμέρας.

η'. τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παλαππίου. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Ὁ βίος τ' γ' τὸ Ἐμμόγιον. Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα γ'. ἐν τῆς Οὐλωθῆς κ' γ'. τοῦ ἁγίου ἐν τοῦ μνημαῖς, Δόξα Καὶ νῦν, Θεολογίον ἢ Ζαυροθεολογίον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωθῆς, δόξα Καὶ νῦν, Θεολογίον. Ἀπολυτίκιον πη: δ'. (Ἐν σοὶ πάλιν), εἰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ νησι-σῆμῳ Ἀγγελουδία: καὶ τὸ (Θεολόγε Παρθένε). Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς θῆ-

χου γ' ε'. καὶ τοῦ ἀγίου τὸν β'. Κανόνα γ' δ'. (Ἐν θυδῷ καλὴ ζῦρωσε ποτὶς), ὁ δὲ προσόρλιος Κανὼν τῆς ἀγίας Ἄννης καλαχιμπάνεται· ἀφ' ε'. τὸ Κοντάμιον τοῦ ἀγίου, ἢ τῆς ἡμέρας, κβ. κατὰ τὴν τάξιν. Οἱ Μαυαρισμοὶ ε' ἤχου γ' ε'. Ἀποζορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας· ἕξαποζογραρίου τοῦ ἀγίου, καὶ θεοτουίον τοῦ ἕξαποζογραρίου τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου, τὸ δὲ σημερινὸν προσόρλιον θεοτουίον παραγγέπομεν, ἐπίσης ἐγμάλρωσ γὰ εὐρύης θεοτουίον γ' τὸ ἀπὸ γ'. Ὡδῆς Καθίσμα.

Θ'. Ἡ σύλληψις τῆς ἀγ. Ἄννης, Μητὸς τῆς Θεοτόκου*. Ἡ ἀγία τῆς εἰμὼν εὐρίσμεται γ' τὸ γέμπρον, ἢ δὲ ἀνάγνωσις γ' τὸ γέλος τῶ Παναγίου[⊕] ὑπάρχου καὶ χάριτος διὰ μνημόσυτον. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἡ συτήθης τριχολογία τοῦ ψαλμίου ἦτοι γὰ (πρὸς Κύριον). Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰζῶμεν τρίχου ε'. καὶ ψάλλομεν γ' τὸ μνηναῖον τῆς Κωσ/πόλως τριχηρὰ προσόμοια τῆς ἀγίας τρία ἤχος δ'. (Ὅ ἐξ ὑψίτου κληθῆς) δευτεροῦντες γὰ τροπάρια· Δόξα καὶ νῦν, ἤχος β'. (τὸ ἀπόρητον τοῖς Ἀγγέλοις). Εἰς τὸν τρίχον, τριχηρὰ προσόμοια (Χαίροις ἀσηηλιωῶν). Δόξα καὶ νῦν, β'. (Σήμερον ἐν τῆς ρίτης τῶ Δαυΐδ). Εἰσοδος οὐ γίνεται· Ἀποζυλίμιον (Σήμερον τῆς ἀλιενίας δεσμοῦ διαζύονται) ἀπαξ· Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ γ' τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπάριον ἐν τριτίου· Μετὰ τὴν α'. β'. καὶ γ'. τριχολογίαν γὰ Καθίσματα τῆς ἀγίας γ' τὸ μνηναῖον· ὅλα ο' Ν'. ψαλμὸς, Κανόνες τρεῖς, ὁ α'. (Ὡδῆν ἐπιπίνιμιον) γὰ τροπάρια μετὰ τῶν εἰρμῶν γ' ε'. καὶ οἰγοίποι δύο γ' ἢ. ἀφ' ε'. τὸ Κοντάμιον καὶ ὁ Οἶκος ἡ Τιμιωτέρα τριχολογῆται· Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχου ε'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια (Οἶκος τοῦ εὐφραδαῦ). Δόξα καὶ νῦν, β'. (Σήμερον ἐν τῆς ρίτης τοῦ Δαυΐδ). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, ἢ ἐυλενῆς, ἢ α'. Ὡρα, καὶ ἡ Κατήχησις. Εἰς τοὺς Μαυαρισμοὺς Ὡδῆ γ'. καὶ ε'. ἐν τῶ α'. καὶ τελευταῖς Κανόνος Ἀποζορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἀγίας (Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι) Μιχαζυνά.

ριον (Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιτσι, Ἄτταν τὴν ἀγίαν τὴν προμήτερα τῆς Χριστῆ) · ἡ Λο-
γουργία ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Παναγίας Θεολοῦς.

β'. Τῶν ἀγίων μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλιμαχίδου, Ἐρμογένης καὶ Εὐγράφου. Ἡ ἀγία τῶν
Εὐσὼν εὐρίσκειται ἐν τῇ Λιτῇ, τὸ δὲ μαρτύριον αὐτῶν ἐν τῷ Παράδοξοις, ἔχομεν δὲ
καὶ μέρος ἐν τῶν ἀγίων τῶν Λοφάνων. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰσῶμεν ζήχες ζ'. καὶ
ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀγίων τρία, ἤχος α'. (Πανεύφημοι μάρτυρες),
καὶ τρία (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα πλ. β'. (Ὅτις ἡ γλῶσσα σε), καὶ νῦν, θεο-
λοῦσιον ἢ ζαυροθεολοῦσιον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου, Δόξα πλ. β'. (Μαρτυριμὴ
Χορῶα), καὶ νῦν, θεολοῦσιον. Ἀποζυγίμιον πλ. δ'. (Δι' εὐχαρίστας τῶν παθῶν). Εἰς τὸν
ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου ἐν ἡ. καὶ τῶν ἀγίων ἐν ζ'. ἀφ' ζ'. Κοιτάμιον καὶ Οἶνον τῶν ἁ-
γίων. τὸ ἕξαποσθγράριον καὶ θεολοῦσιον. Εἰς τὸν ζήχον τῶν αἰνῶν, Δόξα πλ. β'. (Πάξιη ἡ-
μιτ ἡ ἐλπίς) καὶ νῦν, θεολοῦσιον σύμφωνον αὐτῶ. Εἰς τῆς Μακαρισμῶν ὠδῆ γ'. καὶ ζ'.
ἐν τῷ Κανόνος τῶν ἀγίων, Ἀποζοζευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἀε-
γίων. Εἰ δέξηται ὁ Πρωτόζάμενος ψάλλεται καὶ Δοξολογία.

Εἶδησις.

Κατὰ τὴν ἐνδειάτην τοῦ παρόντος μηνὸς εἰς τὴν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ
μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ αἰμοζουθία τῶν ἀγίων Προπατέρων.
Ἐν τῷ Προσευηλαρίῳ ληθῆναι ἢ εὐσὼν τοῦ Προφήτου Δανιὴλ μετὰ τῶν ἀγίων ἰσῶν
παίδων, ὑπάρχει καὶ χάρις διὰ μνημόσυτον, ποιοῦμεν καὶ Κόζυθον. τῷ Σαββάτῳ
ἐσπέρως εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰσῶμεν ζήχες β'. καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ Ἀναζά-
σιμα ζ'. καὶ τῶν Προπατέρων προσόμοια δ'. (Ὅ ἐν ἑδὲμ Παράδοξοις), Δόξα πλ. β'. (τοὺς
πρὸ τοῦ Νόμου Πατέρας). καὶ νῦν, θεολοῦσιον τὸ α'. τῆς ἤχου. Ἐσδοδος, φῶς ἰσῶν,
τὸ Προσῆμιον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα Ἀναζάσιμα, Δόξα ἤχου γ'. (τῶν Προπα-
τέρων τὸ σύστημα), καὶ νῦν, (Ἀσπύρις ἐν δὲ τῷ Πνεύματι). Ἀποζυγίμιον τὸ Ἀναζάσι-

μον, Δόξα Καί νυν, ἤχος β' (Ἐν πίττῳ τοῦ Προπατόρου). Εἰς τὸ Ἀποδόχτηνον τὴν Ὑπακοὴν τοῦ ἤχου, Καί τῶν Πατέρων (Χρῆστος γράφον Εὐάνα). Ἐν τῷ ὄρθρῳ, ὁ ἱεροδιδασκάλος Κανών, κ' τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν ἰάξιν. Λιτή οὐχ ὑπάρχει. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον Προπατίον δις, Δόξα Καί νυν, (Ἐν πίττῳ τῶν Προπατόρων). Μὲν ἡ ἀ'. κ' β'. ζιχογογίαν τὰ Ἀναζάσιμα Καθίσματα. μετὰ δὲ τὸν (Ἄμικμον) κ' εἰς Εὐαγγελίον, τὴν Ὑπακοὴν τοῦ ἤχου, τὸ Καθίσμα τῶν Προπατόρων δις, κ' θεολογίον σύμφωνον αὐτῷ. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς ἤχου, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ. τῆς Κυριακῆς Κανόνες ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεολογίας γ' ζ'. κ' τῶν ἀγίων οἱ δύο γ' ἡ. Καταβασίαι (Χριστὸς γενναῖται). ἀπὸ γ'. Ὡδὴς τὴν Ὑπακοὴν (Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ) κ' τὸ Καθίσμα τῶν Προπατόρων δις. ἀφ' ε'. τὸ Κοντάκιον τῶν Προπατόρων κ' ὁ Οἶμος. τὸ μνησκόγιον τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Ἐξαποστειλλόμενον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Προπατόρων, κ' θεολογίον. Εἰς τῶν Αἰώνων Ἀναζάσιμα ζιχηρά δ'. κ' τῶν Προπατόρων δ'. Δόξα ἤχος βαρὺς (Δεῦτε ἄπαντες), Καί νυν, (ὑπερευλογημένη), Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον Προπατίον, ἡ εὐλενής, τὸ Εὐδινόν, ἡ ἀ. Ὡρα, κ' ἡ Κατήχησις. Εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν τῆς ἡμέρας, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἤχου γ' δ'. κ' εἰς τῶν Κανόνων τῶν ἀγίων Ὡδὰς γ'. κ' ζ'. Ἀποστειλλόμενον τῶν Προπατόρων κ' τῆς θσ'. Κοινωνιὸν (Αἰνεῖται τὸν Κύριον) κ' (Ἀγαλλίασθε δίκαιοι). αἱ ἀναγνώσεις ἀ'. κ' β'. γ' τὴν ὁμιλίαν τῆς ἀποστόλου τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Ἡ γ'. Εἰς τὴν ὁμιλίαν τῆς Εὐαγγελίας τῆς σφραγῆς. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται ἐν τοῖς Ἀποδόχτησις. +

Σημῆ: Εἰ δὲ συμπέσῃ ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων ἅγιος ἔχων εὐάνα συμπάλλεται οὕτως. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ἄναζάσιμα ζιχηρά δ', τῶν Προπατόρων ἰρία, κ' τοῦ ἁγίου ἰρία, Δόξα τῶν Προπατόρων, Καί νυν, τὸ Δογματικόν. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου, Δόξα τῆς ἁγίας, κ' νυν, (τῶν προπατόρων τὸ σύστημα). Ἀποστειλλόμενον τὸ Ἀναζάσιμον, τοῦ ἁγίου, κ' τῶν Προπατόρων, ὁμοίως καὶ γ' τὸ θεὸς Κύριος. Κανόνες ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θσ': γ' ζ'. τῶν προπατόρων + εἰς τὰς ὥρας κ' εὐχαριστίας, τῆς ἤχου τῶν ὑπακ. κ' τὸ (Χρῆστος γράφον Εὐάνα).

93 δ' κ' τῶν ἁγίων 93 δ'. Οὐδὲ Κανὼν τῶν ἁγίων Ἱερῶν παιδῶν ἀναγιγνώσκονται ἐν τοῖς Ἀποδόξπνοις. Εἰ δὲ συμπέσῃ τις ἐν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων, τὴν διάταξιν ζή-
 99 93 τὴν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐορτήν. (τῆ 16^η παρόντος μηνός).

101. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιή τῷ Σιγίτῃ. Εὐλόγια δὲ ἔχῃ. Οὐ βίος 78 93 τὸ
 Ἐυλόγιον. Εἰς τὸ Κύριε εὐέμεραξα προσόμοια τῆς Οὐλωήχου Ἱρία, κ' ἐν τῷ μηναί-
 ου τοῦ ἁγίου Ἱρία, Δόξα πλ. α'. (τὸ ἐμπιτευθέν σοι τὰ χαλκόν), Καὶ νῦν, θεολο-
 μίον ἢ χαυροθεολομίον. Ἀπόξιχα τῆς Οὐλωήχου, δόξα κ' νῦν θεολομίον. Ἀπο-
 λυτίμιον ἤχος α'. (ὑπομονῆς ζύγος). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου
 93 δ' κ' τοῦ ὁσίου 93 δ' αὐτῶν. τὸ Κοιτάμιον κ' τὸν Οἶνον 78 ὁσίου, τὸ Ἐξαποστρε-
 γάριον αὐτοῦ κ' θεολομίον. Οἱ Μαυαρισμοὶ 78 ἤχος 93 ζ'. Ἀποστολεαγγέλιον κ'
 Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. (Ὁρα κ' 93 τὸ μηναιὸν Κων/πόλεως).

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας 78 ἁγίου Λεοντίου. (Ὁ βίος τοῦ 93 τὸ Λεμυνάριον).

Περιπλώσεις .Α'.

†. 16^η. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Ἱριμυθέντος τοῦ
 θαυματουργοῦ. Ἡ ἁγία τοῦ εὐαὶν εὐρίσκειται 93 τὸν ἀριστερὸν χορὸν, ὁ βίος 78
 93 τὸν Παράδοξον. Ἐπιλεγούμεν ἀγρυπνίαν ἔχουσαν κ' χάριν διὰ μνημόσυ-
 νον. Ἡ ἀμοιβουσία τοῦ ἁγίου φάλλεται 93 τὸ χρῶμα γράφον. Ἐν τῷ μιμῶ Ἐ-
 σπερινῶ ἰζῶμεν ζήχες δ' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος πλ. δ'. (Ὡ τῷ πα-
 ραδόξῃ θαύματος, Δόξα ἤχος α'. (Ὁσίου Πατέρ), κ' νῦν, (τῆ πρεσβῆα Κύριε). 93
 τὸν ζήχον (Οἶνος τοῦ Εὐφραθῆ), Δόξα πλ. δ'. (Ἐγὼς μὲν τῆ προίτῃα σε). Καὶ νῦν, (Δί-
 σποινα πρόσδεξαι). Ἀπολυτίμιον ἤχος α'. (τῆς Συνόδε τῆς πρώτης), θεολομίον (τοῦ
 Γαβριήλ φειγξάμενου σοι). Ἐσπέραις μετὰ τὸ Ἀπόδόξπνον κ' τὸν Προοιμιακὸν
 φάλλον, φάλλομεν τῆν α'. ζάσιν τοῦ (Μαυαρίος ἀνήρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐέμεραξα
 ἰζῶμεν ζήχες ἦ. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια δ' ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαχ-

μαίων, κ̅ δ̅ ἤχος ὁ αὐτός (ὡ̅ τοῦ παραδόξε θαύματος). Δόξα ἤχος α̅. (Ὅσι πα-
 τερ), κ̅ νῦν, προεόρλιον (Σπήλαιον εὐφρεσίης). ἰζέον ὅτι ᾗ συμπέση ἡ μνήμη
 τοῦ αἰγίου ἐν σαββάτῳ, τῆ παρασιευῆ ἑσπέρας ᾗ μὲν τὸν μικρὸν ἔσπε-
 ρινὸν φάλλεται τὸ Δογματιὸν τοῦ ἤχου, ᾗ δὲ τὸν μεγάλον τὸ προεόρλιον. ᾗ δὲ
 συμπέση ἐν Κυριακῇ τὸτε ἀντὶ τοῦ προεορλίε φάλλεται τὸ Δογματιόν.
 Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰζαρόν, τὸ Τρουόμενον, κ̅ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λιτὴν
 τὸ τριχηρὸν ἰδιόμερον τοῦ αἰγίου τῆς Μονῆς, εἶτα κ̅ τῶ Ἁγίῳ τοῦς ζ̅ πρώτους
 ἤχους, Δόξα ἤχος πλ. β̅! (Ὅσι Πάτερ), κ̅ νῦν, (θεολόει σὺ ᾗ ἡ ἀμπειχος).
 Εἰς τὸν τρίχον, τριχηρὰ προσόμοια (Χαίροις ἀσιηλιων), Δόξα ἤχος β̅! (Ἰ-
 εραρχῶν τὸ θῶον κ̅ ημέριον), Καὶ νῦν, ὁ αὐτός (Ἰδὲ καιρὸς ἡγγικει). (Νῦν
 ἀποχύος), τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τοῦ αἰγίου δ̅ς, τὸ (θεολόει Παρθένε) καὶ
 ἡ εὐλόγησις τῶν ἁρῶν. μεθ̅ ἡ ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλμος, κ̅ ἡ τριχηρὴ
 τοῦ φαληρῆς μετὰ τῶν Καθισμάτων. εἶτα φάλλεται ὁ Τροχέρος, ἡ ἔκλογη,
 τὸ δοξασιὸν κτλ. μετὰ δὲ τὴν αἴτησιν τὸ Κάθισμα τῶ Τροχέρος, οἱ Ἀναβαθμοὶ
 τὸ α̅. Ἀντίφωνον τῶ δ̅ ἤχου, Τρουόμενον (τὸ ζῶμα μετὰ τῆς σοφίας), εὐαγ-
 γέλιον, τοῦ ματὰ Ἰωάννην (Ὁ μὴ ᾗσυχόμενος διὰ τῆς θύρας), ὁ Ν̅. κ̅ τὸ ἰδιόμερον.
 Ὁ Κανὼν τῆς θεολόει ἤχος β̅! (Ἄτριπτον ἀσυνήθη) ᾗς ζ̅. κ̅ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο Κανόνες,
 ὁ τῶ β̅ ἤχος (ἐν βυθῶ μαλίζρωσε πολί), κ̅ ὁ τῶ α̅. (Χριστὸς γενναῖται) ἀνευ τῶν Εἰρ-
 μῶν ᾗς ἡ. Καταβασίαι (Χριστὸς γενναῖται). ἀφ̅ ζ̅. τὸ Κοντάκιον τῶ αἰγίου κ̅ ὁ Οἶμος.
 τὸ ἔξαποσγλάριον αὐτοῦ κ̅ θεολοιόν. Εἰς τῶς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχους δ̅
 κ̅ φάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια ἤχος α̅. (τῶν οὐρανίων λαγμάτων), Δόξα ἤχος δ̅.
 (Ὅσι Πάτερ), κ̅ νῦν, (ἐν παντοίῳ κ̅ κινδύνῳ). Δοξαλογία, τὸ Τροπάριον κτλ. Εἰς τὴν ᾗ-
 τουργίαν τυττιὰ, κ̅ ἐν τῶν Κανόνων τῶ Ἁγίῳ ὡδὰς γ̅. κ̅ ζ̅. Ἀποστολεαγγέλιον τῶ
 Ἁγίῳ κ̅ τῆς θεολόει. Κοινωνιὸν (εἰς μνημόσυνον). Αἱ ἀναγνώσεις α̅. κ̅ β̅. ᾗς τὸν
 θίον τοῦ. ἡ τριτὴ ᾗς τὸν (θεολόει). Εἰς τὴν τράπεζαν τὰ ἐπίλοιπα ἐν τῶ θίῳ δ̅.

Β̅! Εἰ δὲ συμπέση ἡ εὐρή τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τῆ Κυριακῇ τῶν

πρωπατόρων, ποιούμεν ούτως. Πρώτον γινέσθαι αἱ Εἰσόδες τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος καὶ τῶν ἁγίων ἱερῶν παιδῶν ἐν τῷ Προσιμνηταρίῳ, ὅτα εὐβάλλομεν καὶ τὰ χαρτὰ τῶν μὲν
 † ὅρα τὴν 9. 108 p. γ
 μισύων ἐν τοῦ φύλακος, καὶ ἐν μὲν τῷ μιμρῷ Ἐσπερινῷ ὅς τὸ Κύριε εὐέμραξα ψάλλομαι τὰ Προπάρια τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος ὡς ὄναι ὅς τὴν σφρὰν τοῦ χρονογράφου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τὸ Δογματικὸν τοῦ μιμρῷ Ἐσπερινῷ, Ἀπόστιχα δὲ τὰ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ προσόμοια τοῦ Ἁγίου (Χαίροις ἀσσηλιῶν), Δόξα τοῦ Ἁγίου, Κύριε, (Δέσποινά προσδέξαι). Ἀποχρυσίου (τῆς συνόδου τῆς πρώτης) καὶ Θεοῦ. (τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενος σοι). Ἐσπέρας μετὰ τὸ Ἀπόδῃπτον καὶ τὸν Προσιμιακὸν, ψάλλομεν τὴν ἀ. τῷ Μαιάριος ἀνήρ) διερχόμενοι καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Καθίσματος χύμα. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐέμραξα ἰσῶμεν τῆς β'. καὶ ψάλλομεν τῆς γ' Ἀνατάσιμα δ', τῶν Πρωπατόρων τρία, καὶ τοῦ ἁγίου τρία, Δόξα τῶν Πρωπατόρων (τοῦ πρὸ τοῦ Νόμου παλέρας), καὶ νῦν, Θεολογίον τὸ α'. τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν ἐξερχόμεθα μετὰ τὴν ἑὴν Εἰσόδα τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος, ψάλλοντες τὸ ἰδιόμερον τοῦ Προδρόμου, εἶτα καὶ τὰ τοῦ Ἁγίου, προσδέτομεν δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ τὰ δοξασιὰ τοῦ μεγάλου Ἐσπερινῷ καὶ τῶν Αἰώνων. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Κύριε, (θεολόγε σύ ὁ ἅμπελος). Ἀπόστιχα Ἀνατάσιμα, Δόξα τοῦ Ἁγίου (Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον υἱομήριον), Κύριε, (τῶν Πρωπατόρων τὸ σύστημα). Νῦν ἀποχρυσῶς, τὸ τρισάγιον, τὸ Προπάριον τοῦ Ἁγίου δις, τὸ θεολόγει παρθένε, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἧν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ τριαδικὸς κανὼν, καὶ αὐτοζούθως ὁ ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀνατάσιμον Προπάριον δις, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Πρωπατόρων. Μετὰ τὴν ἀ. τῆς τριχολογίαν τὰ Ἀνατάσιμα καθίσματα πάντα. Εἰς τὴν β'. καθίσματα τοῦ Ἁγίου, τὴν ἀνάγνωσιν, μεθ' ἧν ψάλλεται ὁ Προχρυσῶς, ἡ ἔκλογη, καὶ εὐθύς τὰ εὐλογητάρια. εἶτα μετὰ τὴν αἵτησιν ἢ ὑπαυσὴ, τὸ καθίσμα τοῦ Προχρυσῶς, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου, τὸ εὐδινὸν εὐαγγέλιον, κτλ. τῆς Κυριακῆς. Κανόνες ὁ Ἀνατάσιμος μετὰ τῆς θς ὅς τ'. τῶν Πρωπατόρων ὅς δ'. (ἴσθιόν ὅτι ὁ τῶν ἁγίων ἱερῶν παιδῶν κανὼν καταξιμπάγεται).

καὶ τοῦ Ἁγίου ἡ δὲ Καταβασίαι (Χριστὸς γενναῖται), ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ Κοιτάμιον τῆς Ἁγίου καὶ οὐδὲν καὶ τὸ Καθισμα αὐτῆς δὲς, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων· ἀφ' ἧς τὸ Κοιτάμιον καὶ οὐδὲν τῶν Προπατόρων· Ἐξαποστρεφάριον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοποιόν· εἰς τῆς Αἴτους Ἀναζάσιμα δύο, τῶν Προπατόρων τρία, καὶ τοῦ ἁγίου τρία, Δόξα (Δεῦτε ἅπαντες), καὶ νῦν, (ὑπερευχογημένη)· Δοξαλογία, τὸ Ἀναζάσιμον Προπάριον, ἡ ἐυλενῆς, τὸ Ἐυθιόν, ἡ α. ὠρα, καὶ ἡ Κατήχησις· εἰς τὴν Λογεργίαν τυπιαῖ, οἱ Μαμαρισμοὶ τῆς ἡχῆς ἡ δὲ ἡ γ' ὠδῆ τῶν Προπατόρων, καὶ ἡ ζ' τοῦ Ἁγίου· Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ Ἀναζάσιμον Προπάριον, τῶν Προπατόρων, τῆς Ἁγίου, κτλ. κατὰ τὴν τάξιν, εἰς τὸ τέλος (Ἡπαρθένος Δέσποινα)· Ἀποστολευαγγέλιον τῶν Προπατόρων, καὶ τῆς Ἁγίου· Κοινωνιὸν (Αἰνεῖται τὸν Κύριον) καὶ (Ἀγαλλιάσθε δίδυμοι)· αἱ ἀναγνώσεις ἡ α' ἡ δὲ τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀποστόλου τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, ἡ β' ἡ δὲ τὸν βίον τῆς Ἁγίου, ^{+ ὅρα γ' ἵδ' ἰνὰ πινάκῃ Κυριακῆς} ἡ γ' ἡ δὲ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἡ δὲ τὴν ἱεράτητα τὰ ἐπίλοιπα εἰς τῆς βίβ' τοῦ Ἁγίου. { ὁ Ἀπόστολος τῆς καθ' Κυριακῆς πάντῃ ἀναγ' ἡ Κυρ' τῶν Προπατόρων }· Σημειώδον ὅτι ἀφ' ἐσπέρας ἡ δὲ τὸ Ἀπόδῃπνον καὶ ἡ δὲ τὰς ὠρας, Ἀπομυθία καὶ Κοιτάμια τὰ Ἀναζάσιμα, τῶν Προπατόρων, καὶ τοῦ Ἁγίου.

17. τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐξενίς, Εὐγενίς, Εὐζραλίς Μαρδαρίου καὶ Ὀρέζου· Ἡ ἁγία τῶν εἰκῶν εὐρίσμεται ἡ δὲ τὸ Παρεμυχήσιον τῆς θεολόγῃς εἰς τὸ Ἁγίῳ Βήματι, τὸ δὲ μαρτύριον αὐτῶν ἡ δὲ τὸν Παράδῃσον· Ἐχομεν καὶ μέρθ εἰς τῶν Λογεργίων τῶν Ἁγίων· Ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ζιχολογοῦμεν τὴν ἀ. ζάσιν τοῦ (Μαμαρίος ἀγῆρ) ἀνάπτοντες καὶ τῆς ζαυρούς· βαρεῖαι δὲν κρούομεν, μόνον τὸν ἀνω σημαντήρα· εἰς τὸ Κύριε εἰεῖραξα ἰζῶμεν ζιχῆς ζ' καὶ φάλλομεν ἐν τῷ χρορογράφῳ ζιχηρὰ προσόμοια τρία ἡχῶς δ' (Ἐδύμας σημάωσι), καὶ τρία (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι), Δόξα ἡχῶς πη.β' (Δεῦτε φιλομαρτυρες), καὶ νῦν, (ἴδ' ἡ μὴ μαμαρίσθ σε)· εἴσοδος, τὸ προεῖμένον καὶ τὰ

ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν τρίτον, τριχῆρὰ προσόμοια (Χαίροις ἀσηλιμῶν), Δόξα πλ. α. (τῶν ὑρανοῦντων τὰ θράση), Καὶ νῦν, (Ναὸς κ̄ πύλη). Ἀποχρυσίον (Οἱ μάρτυρες σε Κύριε) κ̄ θεολογίον (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόρυφον). Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης τριχολογία τοῦ ψαλτηρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων, γίνονται δὲ αἰθήσῃ παρὰ τοῦ ἱερέως. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, εὐθὺς ἀναγινώσκουμεν τὸν Προηγμενον κ̄ τὴν Ἐκλογὴν, κ̄ μετὰ τὴν αἴτησιν τὸ Κάθισμα τοῦ Προηγμέ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου προεγόμενον (Ἐυέυραξα οἱ δῖμοιοι). Εὐαγγέλιον μαρτυριῶν, ὁ Ν. κ̄ τὸ ἰδιόμενον. Ὁ Κανὼν τῆς θεολογίας γ' τ'. κ̄ τῶν Ἁγίων οἱ δύο Κανόνες ὁ δ' (θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον), κ̄ ὁ πλ. β'. (ὡς ἐν ἡπίερυ πεζεύσας) γ' ἡ. Καταβασίαι (Χριστὸς γενναῖαι), ἀφ' τ'. τὸ Κοντάμιον κ̄ τὸν Οἶνον. Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίχες δ' κ̄ ψάλλομεν τριχῆρὰ ἰδιόμενα τοὺς δύο γ' τ', Καὶ τὰς δύο δ' ἤχους Δόξα ἤχος δ'. (τὴν πεντάχορδον γύρα). Καὶ νῦν, (Ἐκ παντοῦν μιν δύναν). Δοξολογία, τὸ Προπάριον, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὑπτιυῖα (ἡτίς λέγῃται ἐν τῷ Παρμιλησιῶ τῆς θεολογίας), ἐν δὲ τοῖς Μαρτυρισμοῖς ὠδὰς γ' κ̄ τ'. ἐν τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων. μετὰ τὴν Εἴσοδον τὰ συνήθη Προπάρια, γ' δὲ τὸ Τέλος (Ἡ Παρθένος Δέσποινα). Ἀποχορευαγγέλιον τῶν ἁγίων κ̄ τῆς θεολογίας. Κοινωνιῶν (εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). Σημῶσις. Οἱ ἱερεῖς γ' τὸ Κύριε εὐέυραξα τοῦ ἑσπερινῶ κ̄ γ' τὴν ἡ. ὠδὴν τῆς ἀνομοουθίας ἡσέρχειται γ' τὸ ἅγιον βῆμα κ̄ φορῶ ἐπιτραχήλιον κ̄ φεχώνιον κ̄ θυμιᾶ τὸν Ναὸν μετὰ τῆς Κυριακῆς θυμιατήριον, ἐπίσης κ̄ μετὰ τὸ εὐαγγέλιον τῶ ὄρθρου.

ἰδ! τῶν ἁγίων μαρτύρων θύρσε, Λευιῖς, Φιλημόνος κ̄ τῶν λοιπῶν. τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων γ' τὸν Νέον Παράδοσον, εἰκόνα δὲν ἔχου. Εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα ἰζῶμεν τρίχους τ'. κ̄ ψάλλομεν γ' τὸ μνηταῖον Κωφ πόρως τριχῆρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων τρία, ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μαρτ.)

καὶ τρία (ἔδωκας σημήωσιν), Δόξα καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθεολογίον, Ἀπό-
 τριχα τῆς Οὐλωήχου. (Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλοῦσία) τροπαρίου (Οἶμαρτυρές σε Κύ-
 ριε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωήχου γ' β'. καὶ τῶν αγίων γ' δ'. ἀφ'
 ζ'. Κοντάμιον κ' Οἶμιον τῶν αγίων, ἢ τὸ τῆς ἡμέρας. Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἡ-
 χου γ' ζ'. Αποτορευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. {Σήμερον συμπάλλεται

κ' ἡ ἀκοῦ. τῆς οὐκ. Μηδὸς ἡμ. Θεοφανὲς τῆς Βασιλευσῆς: ὅρα γ' ἔχρηγράφα ἔχρ κ' γ' κόντα. } ὅρα τῆ 16
 ἰερομαρτ. ἰερομαρτ.

β. ε. Τοῦ Αγίου: ^{ἰερο}μάρτυρος Ἐλευθερίου. Καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου
 τοῦ ἐν τῷ Λάτρω. Ἡ Αγία Εὐων τοῦ ἰερομάρτυρος γ' τὸν ἀριστερὸν χορὸν
 ἡ δὲ τοῦ ὁσίου γ' τὸ γέμπλον, τὸ δὲ μαρτύριον κ' ὁ βίος ἀμφοτέρων γ' τὸν
 Νέον Παράδοσον. Ἐχομεν κ' μέρος ἐν τοῦ Ἀσψάνου τοῦ αγίου Ἐλευθερίου.
 Ἐσπέρας γ' τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν γ' τὸ μη-
 ναῖον Κων/πόλεως τριχηρὰ προσόμοια τοῦ ἰερομάρτυρος τρία, ἦχος δ'. (ἔδω-
 κας σημήωσιν), Καὶ τῶ ὁσίε τρία (ὅτε ἐν τῷ ξύλου σε νευρὸν), Δόξα ἦχος πλβ.
 (ἰεραρχῶν τῆν καλλονῆν). Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθεολογίον. Εἰς τὸν τρίχον
 τριχηρὰ τοῦ ἰερομάρτυρος, πρὸς τὸ, (τῶν οὐρανίων λαυμάτων), Δόξα τοῦ ὁσίου
 ἦχος πλ. δ'. (τῶν μοναζῶν τὰ πλῆθη), Καὶ νῦν, θεολογίον, Ἀποτολυμία (καὶ
 τρόπος μέτοχος) κ' τοῦ ὁσίου (ὡς τῶν ἀσωμάτων ὁμόσητον). Ζήτω τοῦ το-
 χηρογράφου γ' τὸ γέλος τῶν ὠρολογίων. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωή-
 χου γ' ζ'. καὶ τῶν αγίων γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ Οἶμος τῆς αγίας Ἐλευθερίου.
 Ἐξαποτογάρια ἀμφοτέρων τῶν αγίων μετὰ θεολογία. Εἰς τῶς Αἴγες πᾶσα πνοή,
 ἰζῶμεν τρίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια τῆς ἰερομάρτυρος ἦχος πλβ.
 (τριήμερος ἀνέτης Χριζέ). Δόξα ἦχος πλ. β'. (ἰερέυς ἐννομώτατος), Καὶ νῦν (θεο-
 λόγιε σὺ γ' ἡ ἄμπελος). Δοξολογία, τὸ τροπαρίου (Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν),
 κτλ. Εἰς τῶς Μακαρισμὸς ὠδὴ γ'. κ' ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῶν αγίων. Αποτορευ-
 αγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶν αγίων. Σημειώσιον ὅτι ὁ βίος ὁ ὁσίου
 ἀναγινώσκει ἐπὶ γραπτεῖς γ' τῆν ἐορτὴν τοῦ Αγίου Μοδέτς. τῆ ἰή. τοῦ

παρόντος μηνός· (τὰ τῶ Ἐσπερινῶ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου ὡς καταλληλοτέ-
ρα φάλλομεν εἰς τοὺς Αἴνες, τὰ δὲ τῶν Αἴνων εἰς τὸν Ἐσπερινόν).

15. τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀγγαίου· εἰκόνα δὲ ἔχῃ, ἀλλ' οὐδὲ ἀνάγνωσιν·
ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου ἀναγινώσκειται ἐν τοῖς Ἀποδόπνοις· Σήμερον δὲ κατὰ
τὴν ἑπισημὴν διάλαξιν τῆς Ἱερῆς ἡμῶν Μοῦσῆς φάλλοιται ἡ αἰουροῦθια τῶ Ἁγίου
Διονυσίου τοῦ Σαυίνθου, ἐν τῷ Χρρογράφῳ· Ἡ Ἁγία τῶ εἰκὼν εὐρίσκειται εἰς τὸν
δεξιὸν χορόν, ὁ δὲ βίος τῶ εἰς τὸ Λειμναρίον· εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν τῆ-
χους ζ'· κ' φάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου ἤχος β'· (Ὅτε εὐτὴ ἐλάσει νε-
υρόν) διυλιροῦντες τὰ τροπάρια· Δόξα ἤχος πλ'· β'· (Σήμερον ἴερπελαι), Καὶ νῦν, Θεοῦ
ἡ ψαυροδ'· εἰς τὸν τρίτον, τριχηρὰ τοῦ Ἁγίου (Χαίροις ἀσηλιωῶν ἀρηθῶν), Δόξα ἤχ·
πλ'· β'· (Ὅτε σου τὴν πανάσπιλον), Καὶ νῦν, Θεολοίον· Ἀποστολιῶν ἤχος α' (τῆς
Σαυίνθου τὸν γόνον)· εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ' τριχορογίαν φάλλομεν τὰ Καθί-
σματα τοῦ Ἁγίου· Ὁ Κανὼν τῆς Οὐλυήχου εἰς ζ'· κ' τοῦ ἁγίου οἱ δύο Κανόνες εἰς τὴν
ἀφ' ζ' τὸ Κοντάκιον τῶ Ἁγίου κ' ὁ Οἶμος· τὸ ἔξαποστολιῶν αὐτοῦ κ' Θεολοίον·
εἰς τὴν Αἴνον παῖσα πρὸς τὴν ἰζῶμεν τῆς δ'· κ' φάλλομεν τριχηρὰ προσόμοια ἤχ· πλ'· δ'·
ὧ τοῦ παραδόξου θαύματος), Δόξα πλ'· α'· (Ἐπέστη ἡμῖν ἡ εὐσημος), Κ' νῦν, (Μα-
μαρίζομέν σε)· Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ· εἰς τὴν Λειτουργίαν ἔχ' ἑπισημὰ
ὡς ἀναφύσῃ τὸ χρορόγραφον, ἀλλὰ τὰ συνήθη· εἰς τὴν Μαυαρισμὸς ὧδαί γ'·
κ' ζ'· εὐ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου· Ἀποστολιῶν ἀγγίγιον τῆς ἡμέρας κ' τῶ Ἁγίου (Ἰ-
τῶ τοῦ Ἁγίου Νιμοχάει), Κοιτητιῶν (εἰς μνημόσυνον αἰώνιον)· ἔχῃ κ' Μιγαζανάρ.

17. τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ, κ' τῶν Ἁγίων Ἱερῶν Παιδῶν Ἀνανίου, Ἀζαρίου κ' Μι-
σαήλ· Ἡ ἁγία τῶν εἰκὼν ἀνωθεν τοῦ τραπεζοῦ τοῦ ἑπισημῶν, ὁ δὲ βίος τῶν εἰς τὸν
(Νέον Παράδοξον)· κ' εἰς τὸν Νέον Θεσαυρόν, ἀναγινώσκειται δὲ ἐπὶ τραπεζῆς τὴν
Κυριακὴν τὸ πρῶτον πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν τῆς ζ'· κ'·

φάλλομεν ζιχηρά προσόμοια του Προφήτη Γρία ἤχος δ' (ὡς γενταῖον ἐν μάρτυσι)
 κς Γρία τῶν ἁγίων Γριῶν παιδῶν (Ἐδουασισημῶσι), Δόξα ἤχος β' (Πτυμαλιωῶ ἡμοῖς),
 κς νῦν, Προσόμοιον ἤχος ο' αὐτοῖς (Διῦτε ἄπαντες). Εἰ τὸν ζῖχον, ζιχηρά του Προφήτη (ὡς-
 γενταῖον ἐν μάρτυσι), Δόξα ἤχος πρβ' (Ἐν ψυχῇ συνελθιμένοι), Καὶ νῦν, ο' αὐτὸς (Δα-
 νιῆ) ἀνῆρ ἐπιθυμιῶν). Αποχολίσιον ἤχος β' (Μεγάλα τὰ τῆς πίσιως). Εἰ τὸν ὄρ-
 θρον ο' Κανὸν τῆς Οὐλυήχου γι ζ' κς τῶν ἁγίων οἱ δύο Κανόνες γι η'. ἀφ' ζ'. τὸ Κατὰ-
 κειον τῶν ἁγίων κς ο' Οἶμος. Εἰ τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὰ Προσόμοια μιὰ τῶν ἁγί-
 ων ὡς θῆναι εἰς τὴν σιραν του μηναιε τῆς βενελίας. Δοξολογία ἢ φάλλοιαι. Εἰ
 τὸ Μαυαρισμοῦ ὡδὰς γ' κς ζ'. εἰ τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων. Αποχοχουαγγίχι-
 ον κς Κατωγιων τῆς ἡμέρας κς τῶν ἁγίων.

Εἰ συμπέση ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐν πάση ἄλλῃ ἡμέρᾳ εὐλοῖ Κυριαυῆς,
 ἡ αὐτοουθία αὐτῶν φάλλοιαι κατὰ τὴν προγραφῆσαν ἐρμηνείαν.

Εἰ δὲ συμπέση τῆ Κυριαυῆ τῶν Προπατόρων, συμφάλλοιαι μιὰ διακί-
 σεως, ἡ γου, Εἰ τὸ Κύριε εὐίυραξα Ἀναζάσιμα ζιχηρά δ' τῶν Προπατόρων
 γ' κς τῶν ἁγίων Γριῶν παιδῶν Γρία (Ἐδουασισημῶσι), Δόξα τῶν Προπατόρων,
 Καὶ νῦν, Θεουλιόν τὸ α'. του ἤχου. Εἰ τὸν ζῖχον, Ἀναζάσιμα, Δόξα (τῶν Προπατό-
 ρων τὸ σύστημα), Καὶ νῦν (Δανιῆ) ἀνῆρ ἐπιθυμιῶν. † Εἰ τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς
 Οὐλυήχου γι δ', τῶν ἁγίων Γριῶν παιδῶν εἰς δ' (Ὑγράν διοδύσις), κς τῶν Προπατό-
 ρων γι ζ'. Εἰ τὸς Αἰνῶν τὰ Ἀναζάσιμα πάντα, Δόξα τῶν Προπατόρων, κς νῦν, ἡ
 περιουοχημένη. † Αποχοχίσιμα, τὸ Ἀναζάσιμ, τὸ Μεγάλα τὰ τῆς πίσιως, κς τὸ τῶν
 Προπατόρων

Δεῖ εἰδέναι κς τουτο, ὅτι τῷ σαββάτῳ κς τῆ Κυριαυῆ πρὸ τῆς Χριστοῦ γενήσεως,
 ὑπαρχῶ ἴδιον Αποχοχουαγγίχιον.

Εἰ συμπέση ἡ Κυριαυῆ πρὸ τῆς Χριστοῦ γενήσεως ἔξω τῶν ἁγίων του
 μηνῶν, ἡ γου πρὸ τῆς εὐιοζη. Περιπλώσεις. Α.¹¹¹

Δεῖ εἰδέναι ὅτι ἐὰν συμπέση ἡ παρούσα Κυριαυῆ τῆ ἰθ'. ἢ τῆ ἰθ'. τῆς μηνῶς,

ψάλλομεν τὴν Ἀναζάσιμον αὐτοχουθίαν μετὰ τῶν ἁγίων Πατέρων κ̅ς̅ μόνον· τῷ
σαββάτῳ ἑσπέρας λίδεται ἐν τῷ προσευηταρίῳ ἡ εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων τριῶν παι-
δῶν, Κόζουβον δὲ οὐ ποιοῦμεν· Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν τῆχος β'. κ̅ς̅ ψάλλ-
ομεν Ἀναζάσιμα τριηκτὰ ζ'. κ̅ς̅ τῶν Πατέρων δ'. (τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πε-
σοί) κ̅ς̅ τὰ ἕτερα, ζήτησ' τὸ μηναιὸν τῆς Βενελίας, Δόξα ἤχος πη. β'. (Δανιὴ)
ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν), Καὶ νῦν, τὸ ἀ. θεολοιοῦν τῆς ἤχου· Εἰσοδος, τὸ Τρουξίμιον τῆς
ἡμέρας, κ̅ς̅ τὰ ἀναγνώσματα· Ἀπόστιχα τὰ Ἀναζάσιμα, Δόξα ἤχος β'. (Χαίρειτε προ-
φῆται ἴμιοι), Καὶ νῦν, (Ὡ θαύματος καινοῦ), Ἀπογυλίμιον τὸ Ἀναζάσιμον, δό-
ξα (Μιγάλα τὰ τῆς πίτρωσ) Καὶ νῦν, θεολοιοῦν (Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν)· Εἰς τὸ Ἀπό-
δοπνον, τὴν Ὑπαιουὴν κ̅ς̅ μόνον (Ἄγγελος παιδῶν ἐδρόσιον)· ὁμοίως κ̅ς̅ τὰς
ῶρας· Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν τριαδιὸν Κανόνα Δόξα ἤχος α'. (Βοχίδες ἀζρά-
πιοντις), κ̅ς̅ νῦν, θεολοιοῦν ἀρμόζον αὐτῷ· ἢ τὸ προεόρτιον· μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον γέγε-
ται ἡ Ὑπαιουὴ τοῦ ἤχου κ̅ς̅ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν· Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσι-
μον τροπάριον δὲς, τῶν Πατέρων ἅπαντα, κ̅ς̅ θεολοιοῦν (Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν)· Μετὰ
τὴν ἀ. τριηκογίαν Καθίσματα τὰ ἀναζάσιμα· Εἰς τὴν β'. Καθίσματα τῶν ἁγίων
Πατέρων γ' τὸ μηναιὸν· ὁ Ἄμωμος, τὰ εὐχογητάρια, ἡ Ὑπαιουὴ, κ̅ς̅ εὐδὸς τὸ
Κάθισμα τῶν Πατέρων μετὰ θεολοιοῦν· οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, κ̅ς̅ τὰ λοιπὰ
τῆς Κυριακῆς· Ὁ Κανὼν τῆς Οὐλωήχου γ' ἡ. κ̅ς̅ τῶν ἁγίων Πατέρων γ' ζ'. τὸν γὰρ
εἶρμόν (Κύματι θαλάσσης) κ̅ς̅ τὰ δύο τροπάρια (φρόβυ σοι θαλάττ) κ̅ς̅ τὸ ἕτερον
καταγιμπάνομεν· Καταβασίαι (Χριστὸς γεννάται)· ἀπὸ γ'. Ὡδὴς ἀναγινώ-
σομεν τὴν Ὑπαιουὴν, ἀφ' ζ'. Κοντάμιον (Χρόγραφον εἰκόνα κ̅ς̅ τὸν Οἶτιον· Ἐξα-
ποσγάριον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Πατέρων, κ̅ς̅ θεολοιοῦν· Εἰς τοὺς Αἴτους, Ἀναζά-
σιμα δ'. κ̅ς̅ τῶν Πατέρων (Ἄρον σε τὴν φωνήν) κ̅ς̅ τὰ ἕτερα δύο γ' δ'. Δόξα ἤχος
πη. δ'. (τῶν νομιῶν διδαγμάτων), Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία,
τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ εὐληθὴς, τὸ εὐδινόν, ἡ ἀ. Ὥρα, ἡ Κατήχησις κ̅ς̅
Ἀπόμυσις· Εἰ τὰς Ὥρας ἀπογυλίμια τὸ Ἀναζάσιμον κ̅ς̅ τῶν Πατέρων γέγομεν,

Κοντάμιον δὲ, μόνον τὸ Ἄγγελος παιδῶν ἐδρόσαι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἰουτικὸν οἱ Μαιμαρισμοὶ τῆ ἥχης εἰς ζ. κὶ τῶν Πατέρων ἡ ζ. Ὡδὴ γὶ δ'. Ἀποστολοευαγγέλιον ἐν κὶ μόνον τῶν ἀγίων Πατέρων, Κοινωνιὸν (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον) καὶ (Ἀγαλλισθεσθε δὶμαίοι). αὐ ἀναγνώσθης α. κὶ β'. γὶ τὴν ὁμιλίαν τῆ ἀποστόλης τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἡ γ'. γὶ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς γενεαλογίας. Εἰς δὲ τὴν ἱεράστιαν ἀναγιώσκωμεν τὸν βίον τῆ Προφήτης Δανιήλ καὶ τῶν ἱερῶν Παίδων. Σημωδιόν κὶ τοῦτο ὅτι ἀπερχόμενοι γὶ τὴν ἱεράστιαν φάλλομεν τὸ Ἀναζάσιμον ἱεροπάριον, ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῶν Πατέρων.

B/α.

Περὶ τῆς αὐτῆς Κυριακῆς εἰ ἴχχοι ἀπὸ τῆ α. τοῦ μηνός, μέχρι τῆς υγ'. Εἰ δὲ ἴχχοι ἢ πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως Κυριακῆ τῆ α. τοῦ μηνός, τότε ἡ τῆς αἴ. Ἰγνατίου ἀποστολὴ πρὸ φάλλομαι τῆ ἰθ'. μετὰ τῆς αἴθης Βονιφάτιος (Ζητήσῃν διὰ τῆς εἰς ἐμπροσθεν γὶ τὴν ἐορτήν αὐτοῦ). Εἰ οὖν ἴχχοι ἡ Κυριακῆ αὐτῆ τῆ α. τοῦ μηνός, ἢ τῆ α', ἢ τῆ β', ἢ τῆ γ', φάλλομαι ἕτως. Ἰωσαββάτω ἐσπέρας γὶ τὸ Κύριος εὐέυραξα ἱζῶμεν ζίχους ε. καὶ φάλλομεν Ἀναζάσιμα δ. προεόρλια γ'. (Παρθένης πανάμωμε Θεῶ) [ἱζῶν ὅτι εἰ ἴχχοι τῆ α. τῆ μηνός, φάλλομεν τοῦς γ. α. ^{εἰς}. Προεορλάσωμεν γαοί] κὶ τὰ ἕτερα, κὶ τῶν Πατέρων γ. (Ἐφθην υἰοσμου πέραισι). Δόξα (Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν), κὶ νῦν, (Σπήλαιον εὐλρεπίζου). Εἰσοδος, τὸ προύμενον τῆς ἡμέρας, κὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν ζίχον, τὰ τῆς Οὐλνήχου. Δόξα (Χαίρειτε Προφῆται ἱέμοι), κὶ νῦν, (Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγιυει). Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Πατέρων, (Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως) κὶ Προεόρλιον (Ἐτοιμάξεθε θηζέμεν). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἱεραδιόν Κανόνα (Δόξα ἥχος α. (Βοηθεὶ ἀζράπτοντες). Καὶ τῶν, οὐδὲν. (Ἄκουε οὐρανέ).) εἶλα τὸ ἱεραδιόν, ἢ ὑπαικὴ τοῦ ἥχου, κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον ἱεροπάριον δὶς, τῶν Πατέρων, κὶ τὸ προεόρλιον. Μετὰ τὴν

*εἰς τὸν τῆς μηνός
διαφορ. α. γὶ δ'
(προεορλάσωμεν γαοί)
κὶ τὰ ἕτερα εἰς τὴν
μηνὸς δὶς καὶ τὸ αὐτὸ
καθὼς κὶ τὰ ἕτερα εἰς
τὴν μηνὸς αὐτῆς μηνός.*

α. ζιχορογίαν Καθίσματα τὰ Ἀναζάσιμα πάντα· μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τῶν
 Πατέρων γι' τὸ μηναιόν· ὁ Ἄμμος, τὰ Εὐχογητάρια, ἡ Ὑπαισιή, κ' τὸ Καθί-
 σμα. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου κ' τὰ λοιπὰ τῆς Κυριαυῆς· Κανόνες, ὁ Ἀνα-
 ζάσιμος ὁ ἐν τῷ μηναιῷ ἤχος π.β'. (Κύματι θαλάσσης) συννημένους
 μετὰ τῶν ἁγίων Πατέρων γι' ἡ. καὶ ὁ προσόρλιος (Χριστὸς γεννᾶται) εἰς ζ'.
 Καταβασίαι (Χριστὸς γεννᾶται), ἀπὸ γ'. Ὡδῆς ἀναγινώσκουμεν τὴν Ὑπα-
 σιοῆν (Ἄγγελος Παιδῶν ἐδρόσιση) κ' ἀριθ' ἀφ' ζ'. προσόρλιον Κονιάσιον
 (Εὐφραίνε Βηθλεὴμ) εἴτα τῶν Πατέρων (Χρῆστος γραφὸν εἰκόνα) κ' τὸν Οἶμον, <sup>ἡ τριώριον
 τριώριον</sup>
 Ἐξαποστρεφάριον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Πατέρων, κ' προσόρλιον. Εἰς δὲ αἰ-
 νους Ἀναζάσιμα δ' κ' τῶν Πατέρων δ' (τῶν νομιῶν διδαγμάτων), κ' νῦν (ὑπερ-
 εχογημένη). Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον Τροπάριον, ἡ εὐτελής, τὸ Ἐω-
 θινόν, ἡ α. Ὥρα, ἡ Κατήχησις, κ' ἀπόκρυψις. εἰ τὰς ὥρας Ἀποκλύψια γ' ὁ Ἀ-
 ναζάσιμον, τὸ προσόρλιον, κ' τῶν Πατέρων· Κονιάσια δέ, μόνον τὸ (Ἄγγελος
 Παιδῶν ἐδρόσιση) κ' τὸ (Ἡ Παρθένος σήμερον): ἡ Ὑπαισιή τῶ ἤχου παρα-
 γίπτει. Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, οἱ Μαυαρισμοὶ τῶ ἤχου γι' δ'. ἡ γ'. Ὡδῆ εἰς τὸ
 Κανόνος τῶ ἁγίων Πατέρων, κ' ἡ ζ'. εἰ τὸ προσόρλιον. Ἀποστολεαγγελίον τῆς
 ἡμέρας κ' μόνον· Κοινωνιὸν (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον) κ' (Ἀγαλλιάσθε δούλοις).
 ἀναγνώσας δὲ βαζομεν ταῖς ἐν τῇ α'. περιπλώσας ἀναφερομένης.

περίπλωσις Γ'.

Περί τῆς αὐτῆς Κυριαυῆς εἰ συμπέση τῆ υδ' τοῦ παρόντος μηνός. [Ⓢ]
 εἰ δὲ τῆ υδ' ἡ τοιαύτη Κυριαυή τῆ υδ' τῶ παρόντος μηνός, τῶ σαββάτῳ ἐσ-
 πείρας ἐδὲν τῶν Ἀναζάσιμων φάλλομεν, ἀλλὰ τὰ προσόρλια μετὰ τῶν πα-
 τέρων ἔτω. Μετὰ τὸν Προσημασιὸν κ' τὸ φαληριον, εἰ τὸ Κύριε εὐεραξα ἱστῶ-
 μεν τῆχος ἡ κ' φάλλομεν ζιχηρὰ ἰδομένη ἤχος α'. (Προσημασιμὸν γαὶ χ' τῶ
 τὰ γενεθλια) εἰ δ' (τῆ τῶ ταῦτα γι' τὴν εἰσοσὴν τῶ μηνός). εἴτα κ' τῶν ἁγ. Πα-
 τέρων (τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πίζοι) γι' δ'. Δόξα (Δανιὴ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν),

Καὶ νῦν (Σπήλαιον εὐριπίδει), Ἐσόδος κ' γὰ ἀναγιγνώσκοντες τῶν ἁγίων Πατέρων. Εἰς
 γὰρ Ἀπόστολα γὰρ τρία προσόμοια (Παρθένη πανάμμι Θεοῦ) μιτὰ ζ' χυτ, ὁ δ' (ὁ
 Θεὸς ἀπὸ δαιμῶν ἤξει) κ' ὅθ' (Κύριε υαλιόησα γὰ ἔργα Σς κ' ἐξέζη), Δόξα -
 (Χαίριτε Προφήται γίμοιοι). Καὶ νῦν, (Ἰδὲ υαιρὸς ἡγγιαι). Ἀποζηλιόιον τὸ ἀνα-
 ζάσιμον, τῶν Πατέρων (Μεγάλα γὰ τῆι πίσει), κ' προσόριον (Ἀπεγράφει πο-
 γεί). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν τριαδιὸν Κανόνα, Δόξα (Βοζίδες ἀζράπιδες), κ'
 νῦν, (Ἄμουςοῦρα), ζήτς ἀμφότερα γ' ἴην εἴη. Τοῦ παρόνος μηνός, εἶτα κ' τὰ
 λοιπά ματὰ τῆν τάξιν. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον δι', τὸ
 τῶν Πατέρων, κ' προσόριον. Εἰς γὰρ τριχογογίας τῶ ψαλιμῆς Καθίσματα τῶν ἁγ.
 Πατέρων, κ' προσόρια. Ὁ Ἄμμος, γὰ εὐλογητάρια, ἡ Ὑπαιουή, οἱ ἀναβθ-
 μοὶ τοῦ ἤχε, Τρουμέμενον κ' εὐαγγέλιον τῆι Κυριαυῆι (Ἀνάζασιν Χριζου-
 θειασάμενοι) ὁ Ν' κ' τὸ Ἄναζάσι ὀλησοῦς). Οἱ Κανόνες, τῶν ἁγίων Πατέρων (Κύμαθ
 θαζάσσης) γ' ἡ. κ' ὁ προσόριος γ' ζ'. Καταβασίαι (Χριζὸς γενναίαι), ἀπὸ ἴρι-
 τῆι ὠδῆι ἀναγιγνώσκοντες τῆν Ὑπαιουήν, ἀφ' ζ'. τὸ προσόριον Κοιλάιου κ' τῶν
 Πατέρων. Ἡ ἴμιωίερα τριχογογῆται. Ἐξαπαζαγῆριον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Πατέρων,
 καὶ τὸ προσόριον. Εἰς τοῦς Αἴνους, γὰ προσόρια γ' δ' (Αἱ ἀγγελιαί) ὄρα γ' ἴην κδ.
 καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων γ' δ'. Δόξα (τῶν νομιυῶν διδαγμάτων), καὶ νῦν (Ὑπαιου-
 λογημένη), Δοξογογία, τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ ἐυελνῆς, κ' ἀπόχουσις, τὸ Ἐα-
 θινόν, ἡ α'. Ὠρα, κ' ἡ Κατήχουσις. Ἐν ταῖς Ὠραῖς, τροπάρια, τὸ Ἀναζάσιμον, ὁ
 προσόριον, κ' τῶν Πατέρων. Εἰς τοῦς Μαυιαρισμοὶ ἡ γ'. ὠδῆ ἔμ τῶ προσόριος Καν-
 νόνος, κ' ἡ ζ'. τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἀποζοχουαγγέλιον τῆι Κυριαυῆι. Κοινοτι-
 μόν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον) καὶ (Ἀγαλλιᾶσθε δίυαιοι). ἰστέον ὅτι τῶ σαββάτω κ' τῆ
 Κυριαυῆι ὑπάρχει ἴδιον εὐαγγέλιον κ' Ἀπόστολος.

~ Σμψ. Ὑπάρχεις κ' εἶτερα ἐρμηνεῖα ξ ὄρα γ' τὸ ζῆλος τῆ ἰαπειρίας μηνός. ~
 †. 1η! τοῦ ἁγίου μαρτυροῦ Σεβαστιανῶ καὶ τῶν σὺν Αὐτῶ. Ἐν ταύτῃ τῆ ἡμέρα ψα-
 λεια ἡ αἰουογούδα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μοδίζε Αρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων.

(Ὅρα εἰς τὸ Χειρόγραφον τὰ τῆς αἰουρουδίας τῆς). Ἡ ἀγία τοῦ εἰκῶν ευρίσκειται
εἰς τὸ γέμτρον, τὸ δὲ μαρτύριόν τῆς εἰς τὸν ἀπὸ πρῶτον Ἐφραίμ. Ἐχομεν κ' εἰς τὴν Ἀγίαν
Αδψάνου τῆς τῆν Ἀγίαν κ' ἱεράν τῆς δεξιάν. Ἐπιτελοῦμεν ἀγρυπνίας ἔχουσιν καὶ
χαρτὴν διὰ μνημόσυνον. Ἐν τῷ μιμῶ ἑσπερινῷ ἰζῶμεν ζήχης δ' κ' ψάλλομεν ζιχη-
ρὰ προσόμοια ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων), Δόξα ἤχος β'. (τὸν φουζῆρα τὸν
θεοραμπῆ). Καὶ νῦν, (τῆν πᾶσαν ἐγγίδα μου). Ἀπόζιχα (Οἴτιος τῆς Εὐφραδᾶ).
Ἀποζηλιον ἤχος δ'. (Ὅσῳ τὸν βίον σε διαπεράσας σοφεί), Θεολοίου (τὸ
ἀπ' αἰῶνος ἀπόμυρον). Ἐσπέρας μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον κ' τὸν Προοιμιακόν,
ψάλλομεν τῆν α'. τῶν τοῦ (Μαυάριος ἀνὴρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεμεραξα ἰζῶ-
μεν ζήχους ἡ' κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας ἤχος δ'. (Ὡς γενναί-
ον ἐν μαρτυρίῳ), εἶτα προσόμοια ἕτερα ἤχος α'. (τῶν ἑρανίων λαυμάτων).
Δόξα ἤχος β'. (Δεῦτε φιλομαρτυρες), κ' νῦν ὁ αὐτὸς (Ἰδὲ μακρὸς ἡγγυιε). Εἰ-
σοδος, φῶς ἰζαρόν, τὸ προύμενον τῆς ἡμέρας κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς
τῆν Μιλήν τὸ ζιχηρὸν ἰδιόμεζον τῆς Προδρόμης, εἶτα κ' τῆς Ἀγίας τῆς δύο α' ^ε, τὸν δ'
κ' τὸν πλ. β'. Δόξα ἤχος πλ. α'. (Ἡπάμφαθς σήμερον), Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς (Μὴ
ζύγναζε Ἰωσήφ). Εἰς τὸν ζήχον ζιχηρὰ προσόμοια (Ὅτι εἰς τὴν ξύξ σε νευρόν), δό-
ξα ἤχος γ'. (Σήμερον ἡ φωταυγής), Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς (Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν). Τὸ
Μῦν ἀποζύεις, τὸ Ἰρῖσαγιον, τὸ Τροτᾶριον τῆς Ἀγίας δις, τὸ Θεοτόκε Παρθέ-
νε, κ' ἡ ἐυλόγησις τῶν ἄρτων. μετ' ἡν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλμος, κ' ἡ ζιχηρογία
τοῦ ψαλμῆρος μετὰ τῶν Καθισμάτων. Μετὰ τῆν β'. ἀνάγνωσιν ψάλλεται ὁ ποζύγε-
ος, ἡ ἔμμογῆ, τὸ δόξαζιμόν, κτλ. εἶτα μετὰ τῆν αἴτησιν τὸ Καθισμα, οἱ Ἀναβαθ-
μοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆς δ'. ἤχου, Προύμενον (τὸ ζόμα μετὰ γρηγόρ σοφίαν), τὸ εὐ-
αγγέλιον (τῆς Θεῆς Χρυσοστόμης), ὁ Ν' κ' τὸ ἰδιόμεζον. Ὁ Κανὼν τῆς Θεολογίας (Ἀνοίξτε
ζόμα μετ) εἰς ζ. κ' τοῦ Ἀγίας οἱ δύο Κανόνες ὁ πλ. δ'. (Ἄσμεν τῷ Κυρίῳ) κ' ὁ α'. (Χριστὸς
γενναῖται) εἰς ἡ'. Καταβάσαι (Χριστὸς γενναῖται). ἀφ' ἧς. τὸ Κοντάμιον τῆς Ἀγίας κ' ὁ Οἴτιος.
τὸ ἔξαποζυγᾶριον κ' Θεολοίου. Εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχης δ' κ' ψάλλ-

χομεν τυχρὰ προσόμοια ἤχος α'. (Πανύφημοι μάρτυροι), Δόξα τε δ' (λίλι γαίου
 τὰς ἀριζόνας σε). Καί νυν, (Δέσποινα πρόσδεξαι), Δοξαλογία, τὸ ἱεροπύριον κτλ. Εἰς
 τὴν Ἀγιογραφίαν τυπωθῆναι ἐν τῶν Κατόνων τοῦ Ἁγίου Ὡδὰς γ. καὶ ζ. Ἀποστολιαιγγί-
 ον (ἤτοι τοῦ Ἁγίου Βλασίου (τῆ 11^η Φεβρουαρίου), Καὶ τῆ Θεολογίας. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ
 σαββάτῳ ἢ τῇ Κυριακῇ τῆς πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως, γέγιναι Ἀπόστολος ἐξ ἑυα-
 γέλιον πρῶτον τῆς ἡμέρας εἶτα ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ. (Σημειώδιον ἐξ οὗτο ὅτι λαμβάνο-
 μεν ἐ. προσφοράς, εἰς τὰς ὁποίας σημεῖομεν τὰ ὀνόματα τῶν οἰκονόμων, ἐν τῷ
 μαρτυρίῳ τῆς Ἀγιογραφίας δίδομεν ταύτας τῷ ἱερεὶ ὅπως ὑψώσῃ, εὐθύς δὲ μετὰ
 τὴν Ἀγιογραφίαν ποιούμεν ἐξ Ἁγίασμον ἐπὶ τὸ Βουρδεναρεῖον[⊕] διὰ τὰ ζῶα.
 αὐτὰ ἀναγνώσῃς α'. ἐπὶ β'. ἐπὶ τὸν βίον γς, ἢ γ'. ἐπὶ τὸν βίον τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ ὄντα ἐπὶ
 τὸν Παράδοσον. Εἰς τὴν ἱεράειαν δὲ τὰ ἐπίλοιπα τοῦτε, ἐξ τοῦ Ἁγίου Πάυλου τῶν
 τῷ Μάρτῳ. Ὅ δὲ Κατόν τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανῆ ἀναγνώσκειται ἐν τοῖς Ἀποστόλῳ.
 ἢ συμπάλλεται μετὰ τοῦ Ἁγίου Βονιφαλίου.

Σημῶσις. Ἰστίον ὅτι εἰ ἰσχύοι ἢ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Μοδέστου τῆ Κυριακῇ τῆς πρὸ
 Χριστοῦ γεννήσεως, συμπάλλεται ἢ τοῦτο αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀναστασίας ἐξ
 Ἁγίων Πατέρων. (Σημῶσις τὴν ὁμοίαν εἰς τὴν ἐορτὴν τῶ Ἁγ. Σπυριδωνος ἰβ. Διὰ τῶν[⊕]).

ΙΘ! τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Βονιφαλίου. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. τὸ μαρτυρίον γς ἐπὶ τὸν νε-
 ον Παράδοσον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα ἐν τῆς Οὐλωήχου ἱερά προσόμοια,
 καὶ τοῦ Ἁγίου ἐν τοῦ μηναιίου ἱερά προσόμοια, Δόξα Καί νυν, Θεοτομίον
 ἢ ταυροθεοτομίον, Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωήχου, Δόξα Καί νυν, Θεοτομίον. Εἰ-
 οὐ ἐξίν Ἀγγελουία Τροπάριον (Ὁ μάρτυρ σε Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανά-
 νες τῆς Οὐλωήχου ἐπὶ εὐαί τῶ Ἁγίου ἐπὶ δ'. ἀφ' ε'. τὸ Κοντάμιον τῶ Ἁγίου ἢ
 τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν οἱ Μαυρισμοὶ τῶ ἤχος εἰς ζ. Ἀποστολι-
 αιγγίον ἐξ Κοιτωνιῶν τῆς ἡμέρας.

Σημῶσις. Ἐὰν συμπέσῃ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγ. Ἰγνατίου τῆ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ

γεννήσεως, συμφάλλεται ἡ αἰουουσία αὐτῆ μιὰ τοῦ Ἁγίου Βονιφάτις τῆ 18^η τοῦ μην-
νοῦ. (2^η 7^η τὴν διατάξιν ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ.)

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. (Ὁ βίος τῆ εἰς τὸν Νέον παράδοσον).

Ἐπιπλώσεις Α'.

Κ'. τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτύρου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, καὶ προεόρτιας
ματὰ σάρκα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. Ἡ εἰκὼν τῆς αἰγῆς γι' τὸν
ἀριστερὸν χορὸν, ὁ δὲ βίος τοῦ εἰς τὸ παλαιὸν ἔμυθον. Ἐσπέρας γι' τὸ Κύ-
ριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν ζήχους ζ' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμεγα προεόρτια ῥία
ἤχος α'. (προεορτάσμεν γαοί) κ' τὰ γοιτὰ δύο, εἴλα κ' τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'.
(Ὁ εἰς ὑψίστε κηθῆς), Δόξα πη: δ'. (Θεοφόρε Ἰγνατίε), καὶ νῦν ὁ αὐτοῦ (ὑπόδε-
ξαι Βηθλεὲμ). Ἀποζηλῆς ἑορτῆς ζιχηρὰ ἰδιόμεγα ἤχος β'. (Βηθλεὲμ γη' ἰσδῆ)
καὶ τὰ ἑτέρα, Δόξα ἤχος α'. (Ὡ τῆς ζερραῖς κ' ἀδαμαντίνε σε ψυχῆς). Κ' νῦν (ἰ-
δοῦ καιρὸς ἡγγιαιε). Ἀποζηλίσιον τὸ προεόρτιον (ἔτοιμάζε Βηθλεὲμ) τὸ τῆς Ἁγίης,
καὶ αὐτῆς τὸ προεόρτιον. Δεῖ εἰδέναι ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν σχολάζει τὸ θεολουαρι-
ον, ἡ Οὐλύηχος, κ' τὸ ἐν Κἀθισμα τοῦ φαζηρηῖς μέχρι τῆς 18^{ης} τοῦ Ἰαννα-
αρίου μηνός, ἐν ἧ καὶ ἀποδιδόται ἡ ἑορτὴ τῶν φώτων. τὸ Ἀποδῶπνον ἀγαγι-
νύσειται μισρὸν ἐν τῷ μέσῳ, κ' μετὰ τὸ πιζιύ φάλλομεν τὰ ῥιῶδια ἀγί' ε'
θεολουαριε, τῆς εἰρμῶς εἰ β'. κ' τὰ ῥοπαρία γι' ζ' γι' τὸ ἔλος δε' τῆς ἡ. ὠδῆς
τὸ (Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν) κ' ἑπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμῶς, ὁμοίως κ' γι' θ'. τὸ αὐτὸ
ποιοῦμεν, ἀνάπτονται δὲ κ' τὰ ἡρηία πάντα τῶν ζαταριῶν. εὐδὺς οὖν μετὰ τὸν
Κανόνα ἀγαγιώσομεν τῆς χαρισίαις τῆς θεολοῦκ ἡ τῆς Προδρόμης, κ' αἰουουσίας
τὰ ἐπίγοιπα τῆς Ἀποδῶπνης. Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ γι' τὸ θεὸς Κύριος τὸ προεόρτιον ῥο-
παριον δὲ, τὸ τῆς Ἁγίης, κ' αὐτῆς τὸ προεόρτιον. Ἡ ζιχηρογία τῆς φαζηρηῖς κ' Κἀθι-
σματὰ τῆς ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν γι' ἡ. κ' τοῦ Ἁγίου γι' ζ'.
ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάσιον κ' ὁ Οἶκος τῆς Ἁγίης, ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ προεόρτιον. Κοντάσιον κ' ὁ Οἶκος.

Ἐξαποτρῆγιον τῆς Ἁγίας καὶ προεόριον· Εἰς τῆς Αἴνυς ἤχος πλ.β'. (Αἰνεῖ τὸν Κύριον) ἰζῶμεν ζήχους δ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (Αἰ ἀγγελοι προπορευέσθε δυνάμεις)· Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ ἰδιόμελα ἰργὶ δ'· Δόξα ἤχος δ'. (Στύγη ἔμψυχοι)· Καὶ νῦν, πλ.β'. (Σπήλαιον εὐλρεπίχου). τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἔξομοιοῦσθε, τὸ τρισάγιον, τὸ ἱεροπάριον τῆς Ἁγίας καὶ τῆς εὐρηγῆς· Εἰς τῆς Μαυαρισμὸς τῆν γ' ὠδὴν εἰς τῆς προεοριῆς Κανόνος, καὶ τῆν ζ'. τῆς Ἁγίας, Ἀποτοχουαγγίλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἀγίου.

Β. α.

Ἐὰν ἡ μνήμη του Ἀγίος Ἰγνατίου τύχοι τῆ Κυριακῆ πρὸ τῆς Χριστῆ γεννήσεως, ἡ αἰουροῦθια αὐτῆ μεταλίθεται καὶ φάλλοι τῷ σαββάτῳ, ἥτοι τῆ ἰθ'. τῆ μνηστῆ τὰ τοῦ Ἀγίος Βοιφαλίς. τῆ παρασκευῆ οὖν τὸ ἔσπερας γι τὸ Κύριε εὐεῖρα-ξα ζιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίος Ἰγνατίου γ'. καὶ γ'. τοῦ Ἀγίος Βοιφατίς, Δόξα Θεοφῶρε Ἰγνατίε)· Καὶ νῦν, (Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν)· Φῶς ἰσάρὸν, καὶ τὸ προεῖμένον ἡμερῶν τῆς ἡμέρας· Ἀπόστῆχα τῆς Οὐιλῆχου, Δόξα (Ὡ τῆς ζιρηρῆς καὶ ἀδαμαντῆς σε ψυχῆς)· Καὶ νῦν, θεολοῖον σύνθεσις (ἔχι δὲ τὸ προεόριον) γὰ γὰρ προεόρια ἀρχοῦται ἀπὸ τῆν α'. τοῦ μνηστῆ· εἶτα φάλλοι καὶ τὸ θεολοῖον· Ἀποτοχουαγγίλιον τοῦ Ἀγ. Ἰγνατίου καὶ τοῦ Ἀγ. Βοιφαλίς καὶ θεολοῖον (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόμυρον), τὰ αὐτὰ καὶ γι τὸ θεὸς Κύριος· Μετὰ τῆν δ. καὶ β'. ζιχηροῖαν, Καθίσματα τῆς Οὐιλῆχου· Ἡ ἀνάγνωσις γι τὸ μαρτύριον τῆς Ἀγ. Ἰγνατίου· Ὁ Κανὼν τῆ Προδρόμου γι ζ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο Κανόνες γι η'. ἀπὸ γ'. ὠδῆ τὸ Κοιτάσιον τῆ Προδρόμου, ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάσιον τῆς Ἀγ. Ἰγνατίου καὶ οἴμιος· τὰ Ἐξαποτρῆγια ἀφορῶν μετὰ θεολοῖας (ζητῶ τοῦτο γι τῆν εὐρηγῆν τῆς ἁγίας Νίμοχῆς)· Εἰς τῆς Αἴνυς πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχους δ'. καὶ φάλλομεν τὰ ἔσπερια προσόμοια τῆς Ἀγίος Ἰγνατίου ἤχος δ'. (Ὁ εἰς ὑψίστου κρηστῆ)· Δόξα (Στύγη ἔμψυχοι)· Καὶ νῦν, (τῆ πισθεῖα ἡχοι α'. Κύριε)· Δοξολογία, τὸ ἱεροπάριον (καὶ ἰρόπτην μέτοχοι), ἡ α'. Ὡρα κτῆ· Εἰς τοῦς

Μακαρισμούς ὡδὰς γ' κ' ζ'. εὐ τῷ Κανόνος τῷ Ἁγ. Ἰγνατίου· Ἀποστολειαγγέλιον τῷ ἁθ-
βάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, κ' τῷ Ἁγίῳ· Κοινωνιὸν (Μακαριοὶ ὅς ἐξιζήσω)
κ' τῷ (Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν).

Κα! τῆς Ἁγίας μάρτυρος Ἰσχυιανῆς τῆς ἐν Νίσοις μεθ' ἡμῶν· Εἰκόνα δὲν ἔχει τὸ
μαρτύριόν τῆς εἰς τὸ Ἐυλόγιον· Εἰς τὸ Κύριε εὐεργαξία ζιχηρὰ προσέορλια ἰρία γ'.
ἤχος δ' (Ἐδωκας σημάσιν), κ' τῆς Ἁγίας ἰρία (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα
καὶ νῦν, πλ. β' (Σιὸν πανηγύριζι)· Εἰς τὸν ζῆλον, ζιχηρὰ προσέορλια (Ὅτιος τῷ Εὐφρα-
δᾶ)· Δόξα κ' νῦν, ὁμοίως· Ἀποστολειαγγέλιον (Ἐτοιμάξτε θηροζέμ)· Ἐν δὲ τοῖς Ἀποστόλοις
ψάλλεται τὸ δώδιον ὡς κ' τὴν χθρῆς, μετ' ἡν διαφορὰν, ὅτι νῦν ἀρχόμεθα οὐχὶ εὐ τῷ
χοροῦ τοῦ ἔχοντος τὰ πρωτῶα, ἀλλ' εὐ τοῦ ἑτέρου· Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ προσέορλι-
ον τροπαρίον εὐ ἰρία, κ' ἐν ταῖς ζιχογοῖαις τὰ Καθίσματα· Κανόνες, ὁ προσέορλι-
ος μετὰ τῶν εἰρημῶν γ' ἡ' κ' τῆς Ἁγίας γ' δ' ἀφ' ἧς τὸ προσέορλιον Κοινοῦ κ' ὁ Ὅτι-
κος· Εἰς τοῦ Ἀγίου, ὁμοίως ὡς γ' τὸν ζῆλον τῶν Ἀγίων, τὰ τῆς ἐορτῆς· Ἐν δὲ τοῖς μα-
καρισμοῖς ὡδὰς γ' κ' ζ'. εὐ τοῦ προσέορλιου Κανόνος· Ἀποστολειαγγέλιον κ' Κοινο-
νιὸν τῆς ἡμέρας· Κοινοῦ τῆς Ἁγίας εὐρίσκειται γ' τὸ ἴεγος τῶν ὠρολογίων.

Χρῆ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχοι ἡ μετήμη τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Κυριαυῆ
πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, προσάγεται ἡ αἰοιογυδία ταύτης τῆ κα. ἡ γεν
τὸ σάββατον μετὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς.

Κβ! τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακογυτρίας· Ἡ Ἁγία τῆς εἰκῶν εἰς
τὸ Ἄγιον βῆμα· τὸ δὲ μαρτύριόν τῆς εἰς τὸ Ἐυλόγιον· Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε
εὐεργαξία ἰζῶμεν ζιχους ζ' κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας ἰρία ἡ-
χος α'. (Πανύφημοι μάρτυρες) κ' ἑτέρα ἰρία (Ὅι μάρτυρές σε Κύριε) εὐρίσιμό-
μενα εἰς τῷ Ἀγίῳ· Δόξα ἤχος β' (τῆς ἀναστάσεως εἰρηφας)· κ' νῦν, προσέορλιον

ἤχος πλ. β'. (Ἀνύμφευτε Παρθένε). Απόβριχα τῆς ἐορτῆς (Ὁ ἄδυτος ἤγιος) κ' γ' εἰς
 Γερα. Δόξα ἤχος δ'. (τῆς ζωηφόρου Ἀναζάσεως. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός (Ἡσαΐά χορεύς).
 Αποβυλιμιον (Ἡ ἀμνάς σε ἴησῦ) κ' (Ἐτοιμάζε Βηθλεμ). Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδόπνοις
 ψάλλομεν τὸν Ἰριώδιον Κανόνα ὡς κ' γ' εἰς παρεχθούσας ἡμέρας. Εἰς τὸ θεοὶ Κώ-
 ριος τὸ προεόρλιον Ἰροπαρίον δὶς, τὸ τῆς Ἀγίας, κ' αὐτῆς τὸ προεόρλιον. Κανόνες,
 ὁ προεόρλιος μετὰ τῶν εἰρμῶν γ' ζ'. κ' τῆς Ἀγίας οἱ δύο Κανόνες γ' η'. ἀπὸ γ'.
 Ὡδῆς τὸ προεόρλιον Κονιάμιον (Ἡ Παρθένος σήμερον), ἀφ' ζ'. τὸ Κονιάμιον
 τῆς Ἀγίας κ' ὁ Οἶμος. Εἰς τοὺς Αἴγους, ὁμοίως κ' γ' τὸν ζῆλον τῶν Αἴγων, τὰ τῆς ἐορ-
 τῆς προσόμοια. Δόξα τῆς Ἀγίας ἤχος πλ. α'. (Προεόρλιος ἡμέρα). Κ' νῦν, ὁ αὐ-
 τὸς (Μὴ ζύγναζε Ἰωσήφ): τὸ Ἰροπαρίον τῆς Ἀγίας κ' τὸ προεόρλιον. Εἰς τὰς μα- ἴημα Ἡ. Βενε-
 τίας.
 κρισμοὺς τὴν γ'. Ὡδῆν ἐν τῷ προεορλίῳ Κανόνος, κ' ζ'. ἐν τῷ Κανόνος τῆς Ἀ-
 γίας. Αποβουλεαγγέλιον κ' Κοινομιον τῆς ἡμέρας κ' τῆς Ἀγίας.

κ γ'. τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ. Εἰκόνα δὲν ἔχουν. τὸ μαρτύριον
 αὐτῶν γ' τὸν ἀπτοῦν Ἐφραίμ: Ἐσπέρας γ' τὸ Κύριε ἐλευράξα ζιχηρὰ προεόρλια: κ' γ' τὸ Δεκάων.
 τρία ἤχος δ'. (Ὁ εἶξ ὑψίστε κληθῆς). κ' τῶν ἁγίων τρία (ὡς γενναῖοι ἐν μάρτυσι) δό-
 ξα τῶν ἁγίων ἤχος β'. (Κρήτη προεορτάζῃ). Καὶ νῦν, ὁ αὐτός (Βηθλεμ γη' ἰέδαι). Από-
 βριχα τῆς ἐορτῆς. Δόξα ἤχος γ'. (προεόρλιος σήμερον). Καὶ νῦν (Ἐυτρεπίζε Βηθλεμ).
 Αποβυλιμιον ἤχος γ'. (τὴν ποιοθαύμαζον Κρήτην) (ἴτω γ' τὰς πανδέυλας. Εἰς τὸ
 Ἀποδόπνον τὸν Ἰριώδιον Κανόνα τοὺς εἰρμῆς ἐν β'. κ' τὰ Ἰροπαρία γ' ζ'. Ἐν δὲ
 τῷ ὄρθρῳ γ' τὸ θεοὶ Κύριος τὸ προεόρλιον Ἰροπαρίον δὶς, τὸ τῶν ἁγίων, κ' αὐτῆς
 τὸ προεόρλιον. Κανόνες προεόρλιοι δύο, ὁ β'. μετὰ τῶν εἰρμῶν (Ἄτριπλον αἰσυνή-
 θη) γ' ζ'. ὁ πλ. β'. (ὡς ἐν ἠπέρῳ πεζεύσας) εἰς δ', κ' τῶν ἁγίων ὁ γ'. (Ἄσμεν τῷ Κυρῷ)
 γ' δ'. ἀπὸ γ'. Ὡδῆς τὸ προεόρλιον Κονιάμιον. ἀφ' ζ'. τὸ Κονιάμιον τῶν ἁγίων κ' οἰ-
 μος. Εἰς τὰς Αἴγους, ὁμοίως κ' γ' τὸν ζῆλον τῶν Αἴγων, τὰ προεορλία ζιχηρὰ. Δό-
 ξα τῶν ἁγίων ἤχος γ'. (Γενναῖοι μάρτυρες). Κ' νῦν ἤχος πλ. δ'. (ἐν Βηθλεμ γεννα-
 ται).

Εἰς τοὺς Μακιαρισμοὺς ὠδὴ γ' κς ζ' ἐν τῶν προεορτίων Κανόνων· Ἀποστολειαγγέλιον κς Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας·

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ιοσμεῖται ἡ Ἐπιμησία.

Διάταξις τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου.

Περὶ ὥραν τρίτην κς ἡμίσησαν, σημαίνου τὴν ιαμπάναν[⊕] κς τὸ μιμρὸν σίδηρον[⊕], κς τῶν ἀδελφῶν συναχθέντων ἐν τῇ Ἐπιμησίᾳ γίνεσθαι ἡ εὐλόγησις· προεὐρεπίζουσι δὲ οἱ Ἐπιμησιαστικοὶ, αἶροντες τὸ ἀναζόγιον ἐν τῆς θέσεώς τε κωὶ θάλλοντες αὐτὸ ἐμπροσθεν τῆς εὐμόγος τῆς λιμῆς Προδρόμου, εἶτα κς τὸ τρίποδον ἐν τῷ μέσῳ τῆς χορῆς μετὰ τῆς ἐπιταφῆς Κανδῆρας κς τῶν χριαζίδων[⊕], τὸ δὲ δισιέλιον τίθεται δεξιόθεν τοῦ προσκυνηταρίου πλησίον τῆς ματσαλῆς κς ἐπ' αὐτῷ τὸ Ἄγιον Εὐαγγέλιον, ἀναπτομένων κς τῶν εἰσοδίων ἀμφοτέρωθεν· εἶτα διανέμω ὁ Ἐπιμησιαστικὸς τὰ κηρία[⊕] εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ μετὰ τὸ θυμιασθαι τὸν Προεστώτα γίνεσθαι ἡ εὐλόγησις παρὰ τοῦ ἰδίου· ἀρχόμεθα οὖν εὐθύς τῆς τρισαγίου, τοῦ Κύριε ἐγένεσον ἰθί, Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνησάμεν γ'· καὶ (Κύριε εὐσάμουσον τῆς προσευχῆς μου)· τὸ Ἀλληλούϊα τρίτον, κς τὰ τροπάρια (ἐγένεσον ἡμᾶς Κύριε ἐγένεσον ἡμᾶς)· ὁ Μ' κς ὁ Κανὼν εἰς τὴν σειράν ἀνευλιγὸς τῆς σεως· Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, τὸ (Ἄξιόν ἐστιν) εἶτα Κανοναρχοῦνται τὸ Ἐξαπαξογράριον κς οἱ Αἴνοι, ἄτινα κς ψάλλονται· τὸ τρισάγιον, κς τὸ τροπάριον (Ταχύς εἰς ἀντίληψιν)· ὁ Καθηγούμενος τὰ εἰρηνικά κς ἡμῶς τὸ Κύριε ἐγένεσον, εἰς τὸ τέλος δὲ λέγεσθαι ἡ εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου ἐμπροσθεν τῆς ἐπιταφῆς Κανδῆρας παρ' ὅρων τῶν ἱερέων· μετὰ ταῦτα τὰ τροπάρια (Ταχύς εἰς ἀντίληψιν) κς τὰ ἕτερα ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου κς τῶν ψαλτῶν· ὁ ἱερεὺς τὸ (πρόσχυμεν) κς ὁ Κανονάρχης τὸ προσιόμενον τοῦ Ἀποστόλου, κς οὕτως ἀναγινώσκονται τὰ Ἀποστολειαγγέλια εἰς τὴν σειράν· (σημειωτίον ὅτι εὐθύς μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκονται κς ἡ εὐχή παρὰ τῶν ἱερέων)· εἶτα μετὰ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον κς τὴν εὐχήν,

ἔρχονται οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ μέσῳ καὶ λυθεὶς τοῦ Πτολεμαίου, καὶ οἱ μὲν κρη-
 τοῦσι τὸ Ἄγιον εὐαγγέλιον λέγοντες τὸ Κύριε ἐγένεσον, ὁ δὲ προεξὼς ἀ-
 ναγινώσκει τὴν εὐχὴν μεγαλοφώνως (Βασιλεῦ ἅγιε) κτλ. ἡμεῖς δὲ σβί-
 σαντες τὰ κηρία γουμυζιτοῦμεν ἀσιεπτῶς, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν δόξα
 καὶ νῦν καὶ ἀπόκρουσις. Οἱ μὲν οὖν ἱερεῖς ποιῶσι μελανοίας ἱερῶς (ἐπομένως
 καὶ ἡμεῖς) καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ Ἄγιον εὐαγγέλιον ἔρχονται εἰς τὰς θείους τῶν
 χριστόμενοι ὁ εἰς παρὰ τὸ ἐλέρει, φαλλομένως τὸ τροπαρίον (Τηνὴν ἰαμάτων
 ἔχοντες) μετὰ μέγους, εἶτα τὸ (Νεῦσον παρακλησίαι), τὸ (ἐκ παντοίων
 κινδύνων), καὶ τὸ (τῆν πρεσβείαν Κύριε), ἀμοχουδοῦσι δὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ κατὰ τὰ
 ξιν προσκυνοῦντες τὸ Ἄγιον εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἐν τῷ προσκυνηταρίῳ εἰκό-
 να, καὶ χριστόμενοι παρὰ τῶν ἱερέων, φοροῦντες τὰ μουσουλῶν τῶν.

ΚΔ'. τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐγενίας· εἰκόνα δὲν ἔχει· τὸ μαρτύριόν τῆς
 εὐρίσιμελαι εἰς τὸν Παράδεισον· ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα τυχρὰ
 προεόρλια τρία ἤχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), καὶ τῆς ἁγίας τρία (ὅτι ἐκ
 τῆς ξύλης σε νεκρὸν), δόξα καὶ νῦν, ἤχος β' (ἰδὲ καιρὸς ἡγγυιαι)· εἰς τὸν τρίτον,
 τὰ τῆς ἑορτῆς τυχρὰ ἰδιόμεγα· δόξα καὶ νῦν, πλ. β' (Σπῆλαιον εὐτρεπί-
 ζα)· Ἀποκρυφίον τὸ (Ἀπεγράφετο πολὲ) ἄπαξ· ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις κα-
 νὼν ὁμόμνηρος (Κύμαλι θαλάσσης) τὰς εἰρμῶς εἰ β' καὶ τὰ τροπαρία εἰς δ'· ἐν
 δὲ τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ προεόρλιον τροπαρίον εἰς γ'· κανόνες προ-
 ὀρλιοι δύο, ὁ πλ. β' (Κύμαλι θαλάσσης) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ'. ὁ δὲ ἕτερος εἰς δ'
 καὶ τῆς ἁγίας εἰς δ' ἄφ' ζ'. τὸ προεόρλιον κοντάμιον καὶ ὁ Οἴμιος· εἰς τὰς Αἴνες,
 ὁμοίως καὶ εἰς τὸν τρίτον τῶν Αἴνων, ὡς καὶ ἐν ταῖς παρεχθούσαις ἡμέραις·
 δόξα καὶ νῦν, (Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ)· τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογῶσθε, τὸ τρι-
 σάγιον, τὸ τροπαρίον (Ἀπεγράφετο πολὲ)· ὁ ἱερεὺς τὸ (ἐγένεσον ἡμῶς κα-
 τὰ τὸ μέγα ἔλεός σου) κτλ. ὁ Προεξὼς τὸ (Στερεῦσαι Κύριος ὁ Θεός) ὁ διαβαζὴς

(τὴν ἑβδομήδεραν τῶν χειρῶν), καὶ εὐθὺς Δόξα Καὶ νῦν, καὶ ἀπόχρισις.

κε.†. Ἀρχὴ τῆς αἰοζουθίας τῶν ὡρῶν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΘΕΙΣ. Α' μ.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι εἰ ἴσχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ προφάλλονται αἱ μεγάλαί ὡραι τῆ παρασιευῆ γινομένης ἐννάτης, Λειτουργία δὲ ἔγινετο ἐν ταύτῃ. τῆ παρασιευῆ οὖν τὸ πρῶτον μετὰ ἦν ἐνδιάτακτον αἰοζουθίαν τοῦ Ὁρθρου, τίθεμεν ἐν τῷ προσευητορίῳ τὴν Ἀγιαν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Περὶ δὲ ὡραν β' τῆς ἡμέρας σημαίνου τὴν Καμπάναν καὶ τὸ χρυσήμαντρον, καὶ τῷ ἱερέϊ ἐυζογήσαντος φάλλονται αἱ μεγάλαί ὡραι α'. γ'. ζ'. καὶ θ' μ. κατὰ τὴν διάταξιν τῆς κατὰ τὴν αἰοζουθίας ἐρμηνείας συναπτομένων καὶ τῶν τυπιῶν (εὐλόγιος ἡ ψυχὴ τοῦ Κυρίου) καὶ λέγονται πρὸς τοὺς καὶ τὸ (πιζεύω) καὶ τὸ (πάλιν ἡμῶν) ἐπερὶ ὡς ἔπομεν ἀντιερῶ Λειτουργία οὐ γίνετο. Μετὰ δὲ τὸ (Παναγία Ἰριάς τὸ ὁμοῦσιον κράτος) τὸ (εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου ἐυζογήμενον) εἰ γ'. καὶ τοὺς φάλλοις τὸ (εὐζογήσω τὸν Κύριον) τὸ (ὑψώσω σε). Δόξα Καὶ νῦν, καὶ ἀπόχρισις. Ἐἴτα μικρὸν καθέντες καὶ ἐτοιμάσαντες τὰ τοῦ εὐχέλαιος, σημαίνου τὴν καμπάναν καὶ τὸ μικρὸν σίδηρον, καὶ τῶν ἀδελφῶν συναχθέντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ φάλλονται τὸ εὐχέλαιον (ὄρα περὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς εἰς σελίδα 122). αἶρεται δὲ καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν τῷ προσευητορίῳ καὶ τίθεται ἡ τρίμορφος.

Εἰ δὲ ἐν τῇ παραμονῇ τῆς ἑορτῆς φάλλονται αἱ μεγάλαί ὡραι καὶ αἰοζουθίας ὁ ἑσπερινὸς οὖν τῆς δευτέρας Λειτουργίας, τότε τὸ εὐχέλαιον φάλλονται ἐν τῇ προπαραμονῇ.

τῆ αὐτῆ παρασιευῆ ἑσπερίας περὶ ὡραν ε'. τῆς ἡμέρας σημαίνου τὴν καμπάναν, τὸ αἶψον σήμαντρον, καὶ τὸ σίδηρον, καὶ ἐυζογήσαντος ἑἰς ἱερέως ἀρχεται ὁ

ὁ προστάτης τοῦ Προοικιαίου φάγγε, ζιχογουῖται καὶ τὸ τῆς ἡμέρας καθίστα
τοῦ φαγητηρίου, γὰρ δὲ αἰοζουδα τοῦ Ἐσπερινοῦ, ζῆται δὲ τὴν ἡμέραν, ἥτοι
δὲ τὴν αὐτὴν τοῦ μηνός.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῆς ἐορτῆς συμπιπλοῦσης ἡμέρας δευτέρας, ἢ
ἀπόδοσις γίνεται τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ. (Ζῆται τὴν διάταξιν ἔμπροσθεν).

Σημῶσις. Χρὴ γινώσκειν ὅτι εἰ τῆς ἢ παραμονῆς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν
σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ[Ⓢ] ἢ αἰοζουδία τῶν μεγάλων ὠρῶν

προφάγγεται τῇ παρασιεῦτῃ ὡς ἴπομεν. Τελεῖται δὲ ὡς σύνθετες
ἢ Ἀγιογραφία τοῦ Χριστοστόμου δὲ τὴν ὄραν αὐτῆς (δηλ) τὸ πρῶν, γεγομῆτε Ἀποστα-
λοευαγγελίου τῆς ἡμέρας, ἐν μὲν τῷ σαββάτῳ σαββατον πρὸ τῆς Χριστοῦ γεν-
νήσεως, ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ Κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καὶ μετὰ
τὸ τέλος τῆς Ἀγιογραφίας δίδοται ἡμῖν ἀνά υἱάσμα ἄρτου καὶ πολλοῦ αἴνου,
τὸ ἑσπέρας δὲ ποιούμεν τράπεζαν. Ἰὰ δὲ περὶ τῆς αἰοζουδίας τοῦ Ἐσπερι-
νοῦ, ἦγουν τὸ πῶς φάγγεται συμπιπλοῦσης τῆς παραμονῆς ἐν ἡμέρᾳ ὁ-
βάτῳ ἢ Κυριακῇ (Ζῆται τὴν διάταξιν ἔμπροσθεν δὲ τὴν ἐρμηνείαν τῆς Κυ-
ριακῆς.

Β' α. Εἰ δὲ τύχοι ἢ παραμονῆς ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος,[Ⓢ]
ἦλοι ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς παρασιεῦτης, ἢ αἰοζουδία τῶν μεγάλων
ὠρῶν, κὲ τῷ Ἐσπερινοῦ, σὺν τῇ θείᾳ Ἀγιογραφίᾳ τοῦ μεγάλου Βασιλέως φάγγε-
ται ἐν αὐτῇ τῇ παραμονῇ τῆς ἐορτῆς, κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν.

Ὥρα α'. η.

Μετὰ τὴν ἐνδιάλειτον αἰοζουδίαν τοῦ Ὁρθρου, γίθμεν ἐν τῷ Προοικια-
νηγαριῷ τὴν εἰκόνα τῆς γεννήσεως Χριστοῦ, οὕσαν ἐν τῇ προέσει τῆς καθολικῆς
περὶ ὄραν δὲ α'. τῆς ἡμέρας σημαίνου τὴν καμπάναν κὲ δ' ἡροσήμαντρον,

καὶ τοῦ ἱερέως εὐλογήσαντος ἀρχιεραὶ ὁ προεξὼς τοῦ (Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν δόξα σοὶ) τὸ (Βασίλειον οὐράνιον) κτλ. ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, Κύρι
 ἐγένεσον ἰβ', Δόξα Καὶ νῦν, Διῦτε προσευχήσωμεν, κτλ. τοὺς ψαλμοὺς τῆς α. Ὡ
 ρας γὶ τὴν σφραγὴν τοῦ μηνιαίου. (Σημειώθην ὅτι οἱ ἀναγνώσται τῶν μεγάλων ὤ
 ρων φοροῦσι μαγδύαν, ὁμοίως κτλ. γὶ τὴν ἐορτήν τῶν Χριστουγέννων, κτλ. γὶ τὴν
 μετὰ ταῦτα). Εἰς δὲ τὸ τροπάριον (ἀπειράφειο πολὶ) ἀνάπτεγ' ὁ ἔκκλησιαστικὸς
 τὰ κηρία τῶν ζαταρίων, εἶτα καὶ θυμια[⊕] μὲ τὸ κατ'ἴκον (τὸ ὅποιον ἀνάπτεγ' ἢ
 σημάτῃ) γὶ τὴν ἐναρξιν τῶν ἀργῶν ἰδιόμεζων, κτλ. γὶ τὰς ἐναρξεις τῶν συντό
 μων ἰδιόμεζων ἐν ταῖς ἑρσὶ ζοιπαῖς ὥραις, ἀνάπτεγ' πρὸς τούτοις κτλ. τὸ θυμι
 αλόν, ἵνα τοῦ Ἀποστόλου γεγομένου θυμιασθῆ ὁ ἱερεύς. ὁ δὲ ἀναγνώστης κανο
 ναρχῶ κτλ. φάλλονται τὰ τρία ἰδιόμεγα τροπάρια τῆς α. Ὡρας μετὰ μέγους διυτε
 ρούμενα, τὸ μὲν α. ἄζιχον, τὸ β' μετὰ ζίχων (Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμάτων ἤξῃ) κτλ. (Κύρι
 ῖσαυήμισα τὴν αἰσὴν σε), τὸ γ. δὲ μετὰ (δόξα πατρὶ) εἶτα (Καὶ νῦν). ἀρχιεραὶ δὲ
 εἰ τοῦ χοροῦ ἔνθα γὶ τὰ πρωτῶα (ἴξον ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ τροπαρίῳ, ὁ μὲν τυ
 πιαρῆς ποιῶ σχῆμα γὶ τὸν προεξῶτα, ὁ δὲ ἑσπλθὸν ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι κτλ. φορί
 σαι ἐπιτραχήλιον κτλ. φεζώνιον θυμια[⊕] γεγομένου τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα ἀναγι
 νώσουσ' κτλ. τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον. Ὁ οὖν ἀναγνώστης μετὰ τὸ τέλος τῶν τροπαρί
 ων ἐρχόμενος ἐν τῷ μέσῳ, γίγῃ τὸ προεξόμενον ἦχος δ' τὴν Προφητίαν κτλ. ἐν
 Ἀπόστολον, εἶτα τὰ μὲν κηρία τῶν ζαταρίων μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον σβέννυται, ὁ
 δὲ ἐξαμοζουδῶ (τὰ διαβήματά μὲ κατεύθυνον) τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοιτάμιον
 (Ἡ Παρθένης σήμερον) τὸ Κύριε ἐγένεσον μ'. Δόξα Καὶ νῦν, τὴν Τιμιωτέρα, κτλ. ἡ
 ἐιφώνησις (Ὁ Θεὸς οὐδερῆσαι ἡμᾶς). Ὁ προεξὼς τὴν εὐχήν (Χριστὶ τὸ Φῶς τὸ
 ἀζηθτόν) καὶ εὐδὺς τὴν Κατήχησιν. Ὁ διαβαζὴς (Ὁρθοδοξίας ὁδηγί), τὴ Ὑπερμάχῃ,
 καὶ οὕτως ἀρχιεραὶ ἡ γ. Ὡρα.

Ὡρα γ. ἡ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐγένεσον ἰβ'. Δόξα Καὶ νῦν, Διῦτε

προσιυνήσωμεν, κ' τοὺς ψαλμοὺς δι' τὴν σφράγ'. Ἐν δὲ τῷ τροπαρίῳ (Ἀπιγραφοῦ πολεῖ) ὁ μὲν Ἐπιμησιαστικὸς ἀνάπτεγ' τὰ κηρία τῶν ζαλαρίων ἡ, θυμιᾶ μὲ τὸ ματρίον ὡς κ' δι' τὴν α'. Ὑραν, ὁ δὲ ἀναγνώστης κανοναρχῆς κ' ψάλλονται τὰ τρία ἰδιόμελα τροπαρία τῆς ψ. Ὑρας μετὰ τῶν ζίχων συντόμως, διηγερούμενα ἀρξάμενος ἐν τοῦ β'. χοροῦ, εἶτα γέγ' τὴν Προφηλίαν κ' τὸν Ἀποζογον ἐν τῷ μέσῳ. ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ εὐαγγέλιον κ' τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν προγραφῶσαν διάταξιν. (Σημειώθειον ὅτι δι' τὸ α'. τροπαρίου, προβαθὼν ὁ ὑπιμαρῆς ῥοδοποιῶ τὸν β'. μετὰ τὸν προσῶλον, ἵνα ῥοδοποιῶν ἐν τῷ Ἀγίῳ Βήματι ἡ, φορέσας θυμιᾶσιν, κ' ἀμοιούδως ἀναγνώσῃ τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν τάξιν. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν (Δέσποτα Θεὲ πάτερ Παντοκράτωρ) ἀρχεται ἡ ζ'. Ὑρα.

Ὑρα ζ'.

Ὁ ἀναγνώστης (Δεῦτε προσιυνήσωμεν) ἐν γ' κ' τοὺς ψαλμοὺς δι' τὴν σφράγ', τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται κ' δι' τὴν ζ'. Ὑραν κατὰ τὴν προγραφὴν δι' τὴν γ', τὰ δὲ εὐαγγέλια γέγονται παρὰ τῶν ἱερέων κατὰ τὰξιν οὗς κ' προῤδοποιῶμεν. Ἔτα μετὰ τὴν εὐχὴν (Θεὲ κ' Κύριε τῶν δυνάμεων) ἀρχεται ἡ ἑνάτη Ὑρα.

Ὑρα θ'.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ κύριε ἐγένεσθ' ἰβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσιυνήσωμεν, κ' τοὺς ψαλμοὺς. κ' ὁ μὲν Ἐπιμησιαστικὸς ἀνάπτεγ' τὰ κηρία κ' θυμιᾶ, ὁ δὲ Κανονάρχης μετὰ τὸ (Ὁ δὲ τῆμας γεννηθῆς ἐν παρθένῳ) Κανοναρχῆς, κ' ψάλλονται τὰ δύο ἰδιόμελα τροπαρία (Ἐξίπτηντι τοὶ ὀφθαλμοὶ κ' τὸ (Ὁφε' ἰωσήφ) ἐν β'. συντόμως, ἀρξάμενος ἐν τοῦ χοροῦ ἔνθα τύχη ἑναλλαγὴ τούτων. Μετὰ ταῦτα ἐμφωνῶ τὸ (Δόξα ἡχος π. β') κ' εὐδὸς ποιήσας σχῆμα ἔμπροσθεν τῆς Ὑραίας Πύλης ἔρχεται δι' τὴν δέσιν, ψάλλεται δὲ τὸ (Δόξα Καὶ νῦν) παρ' ἀφορίων τῶν χωρῶν μετὰ μέλους.

εἶτα ἐξθάν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Νασοῦ ἀσιτιπῆς ἦλοι χωρὶς καχιμαυχίς, ἀναγινώ-
 σις εὐζαβὴς κὶ καλὰ τὸ ὕφος τοῦ εὐαγγελίου τὸ ἰδιόμερον (Σήμερον ὁ Χριστὸς
 γεννᾶται ἐν Παρθένῳ ὁ δραιοὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κλίσιον) ὁ κὶ ἐπαναλαμ-
 βάνσ ἱρῶς ὅτῃ ἐξαμοροῦσθ (ράειν καδάπτερ βροτοὶ σπαργανούται) κὶ τῆς
 χοιποῦς ζήχου πρὸς μίαν· τὸ δὲ, (Προσμουνοῦμεν σὲ τὴν γένναν Χριστὸς) ἐπα-
 ναλαμβάνσ ἐπίσης τρεῖς, προσδέτων μετὰ τοῦτο κὶ τὸ (Δεῖξον ἡμῖν κὶ τὰ θῆα
 σου θεοφάνσα)· κὶ εὐθύς ποχυρονήζσ τὸν τὶ προεζῶτα καὶ τὴν ἀδεγρόνητα·
 ὅτῃ ἀρχονταὶ οἰχοροὶ φάγγσ τὸ (Σήμερον γεννᾶται ἐν Παρθένῳ) ἀργῶς κὶ
 μετὰ μέγους, γίνετα δὲ ἐναλλαγῆ ἐν αὐτοῖς, μόνου τοῦ (Προσμουνοῦμεν σὲ τὴν
 γένναν Χριστὸς) φάγγετα ἐν ψ· συνάπτοντες ὅτῃ τὸ τῆχος καὶ τὸ (Δεῖξον ἡμῖν κὶ τὰ
 θῆα σου θεοφάνσα) ὅτῃ ἐρχόμενος ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ γίγγ τὴν Προφη-
 τῶν κὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ εὐαγγέλιον· Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν (Δεσπο-
 τα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὸς) συνάπτομεν κὶ τὰ τυπιαῖα χύμα (εὐλόγησ ἡ ψυχὴ μὲς τὸν
 Κύριον) κττ, μόνου τοῦ (Πιζεύω) καὶ τῆ (Πατέρ ἡμῶν) παραχρητομένης ἐὰν ὑπάρ-
 χη Λθουργία· μετὰ τὸ Κοιτάδιον (Ἡ Παρθένος σήμερον) τὸ Κύριε ἐξείσονται β·
 τὸ (Παναγία Ἰριά τὸ ὁμοούσιον κρῶτος) κὶ εὐθύς ὁ διαβασιγὴ δόξα Καὶ νῦν, καὶ
 ἀπόχουσι· τοῦ φάγγου δὲ (εὐλογῆσω τὸν Κύριον) κὶ (Ὑψώσω σε ὁ Θεός μὲ) πα-
 ραχῆπομεν, ἐποδὴ ἀναγινώσονται ὅτῃ τὸ τῆχος τῆς Λθουργίας (διαριῦσι
 δὲ αὶ ὤραι, ἱρῶς ὤραι κὶ ἡμίσσαν.

Εἰ τῶχοι καιροὶ ἀρμόδιος πρὸς θῶαν Κοινωνίαν, εὐθύς μετὰ ταῖς ὤρας
 ἀναγινώσεται ἡ μετὰ γηψι

† { Περὶ τῶ μεγάλσ ἐσπερινῶ εἰ τύχοι ἡ παραμονὴ ἐν πάσῃ
 ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἐκτὸς σαββάτου καὶ Κυριακῆς. }
 Μετὰ τὴν ἀπόχουσι τῶν ὤρῶν κοσμοῦται ἡ Ἐμνησιῶ, εἰλομάζεται κὶ ὁ θρό-
 νος ἐν τῷ μέσῳ διὰ τὴν εἰκόνα τῆς θεοτόκου· Περὶ ὤραν δὲ ζ· τῆς ἡμέρας σημάιγ

τὸν μέγαν κώδωνα, τὸ ἄνω σήμαντρον, τὸ σίδηρον κ' τὰς βαρέας εὐψύχων
 ζέον ὅτι μετὰ τὴν β' ζάσιον προσιδόποιηθέντες οἱ ἱερεῖς ἔρχονται μετὰ τοῦ
 ἱεροδιακόου κ' τῶν ψαλτῶν γ' τὸ παριουκῆστον τῆς θεῆς σὺν αὐτοῖς δὲ κ' οἱ
 ἑπιμνησιαστικοὶ μετὰ τῶν θ' σοδιῶν μαγουαρίων, κ' μετὰ τὸ θυμιασαι παρα-
 γραμβάνοντες τὴν αὔ. εὐθὺς ἀποδύμεθα γ' τὸ καθομιὸν ψαλμὸν τὸ (Ἄξιον
 ἔστιν). ἀποδύσαντες οὖν αὐτὴν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, ἐξέρχεται ὁ ἱεροδιάκονος τῆς ἁγίας
 θήματος κ' εὐφρων τὸ (εὐλόγησον Δέσποτα). ὁ δὲ ἱερεὺς (εὐλογημένη ἡ βασιλεῖς)
 καὶ εὐθὺς (Δεῦτε προσιυήσωμεν) γ'. κ' τὸν Προομιαιὸν ψαλμὸν (ἀνάπλων-
 τες τοὺς ζαυρούς κ' τὰ ζοιτὰ κηρία σὺν τοῖς φαναρίοις). διδόντες προσέτι κ'
 τὸν χάρτην ἵνα μνημονευθῶσι τὰ ὀνόματα τῆς Ἀγρυππίας. Μετὰ τὸν Προο-
 μιαιὸν κ' τὴν συναπλὴν, τὸ Κύριε εὐέουραξο γ' ἤχον β'. (ἀνάπλων ὄχο-
 ρὸς κ' τὰ δύο μεγάλα ζαλάρια). Σημγωτέον ὅτι γ' τὸ Κατευθυνθῆτω ἐξέρ-
 χεται ὁ ἱεροδιάκονος ἐν τῆς ὠραίας πύλης γ' τὸ θυμιασαι τὸν Ναὸν καὶ
 τοὺς ἀδελφούς, τοῦτ' αὐτὸ γίνεσθαι κ' γ' τὰς ζοιτὰς Δεσποτικὰς ἑορταί, κ' Ἀρχι-
 ρεῖως τυχόντος. ἱστῶμεν οὖν τίχως ἡ. κ' ψαλλόμεν τὸς τέσσαρας β'. δευτερεῖτες
 αὐτὸς (ψαλλομένων δὲ τούτων ἀπέρχονται οἱ ἱερεῖς κ' ποιῶσι τὴν προσομιδίην).
 Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Αὐγούζου μοναρχήσαντος). Εἴσοδος μεγάλη μετὰ τῆς εὐ-
 αγγελίου ἀνευ θυμιατῶ, τὸ φῶς ἵσταρὸν μετὰ μέλους, τὸ Προεῖμενος τῆς ἡμέρας,
 καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. (Εἰσὶ δὲ ἀναγνώσματα ἡ) μετὰ τὸ γ'. ἀναγνα-
 σμα εὐφρων ὁ Κανὸν ἀρχῆς τὸν ἤχον (π. β'). κ' Κανοναρχῆ τὸ τροπάριον (Λαβὴν
 ἐλέχθης ὑπὸ τὸ σπῆλαιον) ὅπερ κ' ψαλλεῖται. ἕτα ὁ μὲν ἄλλος τῶν τίχων οἱ δὲ ψαλ-
 λῶν τὸ τίχος τοῦ τροπαρίου. μετὰ δὲ τὸ (Δόξα καὶ νῦν), ψαλλεῖται τὸ τροπα-
 ριον ὁμοῦ μὲν καθὼς κ' γ' τὴν ἀρχὴν. ἕτα ἑξαμοροδῆ ἀναγνώσονται κ' ἕτα
 ἀναγνώσματα γ'. κ' τὸ ἕτερον τροπάριον (Ἀνέτηξαι Χριστὲ ἐν Παρθένῳ) ὃ κ'
 ψαλλεῖται καθὼς κ' τὸ πρότερον. Μετὰ ταῦτα ἀναγνώσματα δύο, κ' γίτε-
 ται συναπλὴ παρὰ τοῦ ἱεροδιακόου μικρὰ, κ' μετὰ τὴν εὐφώνησιν (Ὅτι

ἀγίους ἐὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν) φάλλελοι ὁ τρισάγιος ὕμνος, ᾧ γὰ τὸ προυῆμενον γὰ
 Ἀποστόλου, ὁ Ἀπόστολος, κὶ τὸ Εὐαγγέλιον μὲ Ἀλληλοῦσία σύντομον· ὁ ἱεροδ.
 τὸ (εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς) κὶ μαθεξῆς ἡ θῆα Ἀγλυργία τῆ με-
 γάλου Βασιλῆος. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ (Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κιχαριτωμένη) Κοι-
 νωνιῶν (Αἰῶντε τὸν Κύριον). Τὸ (εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀηθρινόν), ὃ κὶ ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Μ.
 εἶτα τοὺς φαχμῆς (εὐλογησὼ τὸν Κύριον), κὶ τὸ (Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου), κὶ τὴν ἐυ-
 χαρισίαν τῆς Μεταλήψεως. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόχρισιν τῆς Ἀγλυργίας, ἀνα-
 φθέντων τῶν μαγουαχίων κὶ τοῦ προεζῶτος φορέσαντος τὸν μέγαν μα-
 δῶν, ἀπερχόμεθα εἰς τὴν τράπτειαν φάλλοντες τὸ τροπάριον (Ἡ γέννησίς σου
 Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν), ὁμοίως κὶ ἐξερχόμενοι ταύτης, οὔτε προσφορὰν ὑψοῦν-
 τες οὔτε θυμιῶντες. Ἡ ἀνάγνωσις δὲ γίνεται· εἰς τὰ ἐπίλοιπα τῆς Ἀγίας ὁσιο-
 μαβλuros Εὐγενίας.

Περὶ ὥραν δὲ α'. τῆς νυκτός σημαίνε τὸν μέγαν κῶδῶνα, τὸ ἀνω
 σημαίνον τῆς ἰ. κὶ τὰς βαρέας ἐν γ'. κὶ τῆ ἱερέως εὐλογησαντος, ἀρ-
 χελαὶ ὁ Κανονάρχης[⊕] τοῦ μεγάλου Ἀποδοῦπτεως ὡς ᾧ γὰ εἰς τὴν σφραγὶν τοῦ
 ὤρογογία. Μετὰ τὸ (Ὁμοιωτῶν ἐν βονθῆα τῶ ὑψίτῃ) κὶ τὸ Ἀλληλοῦσία γ',
 Δόξα Καὶ νῦν, κὶ ὁ διαβαζὴς γέγρ (Μετ' ἡμῶν ὁ Θεὸς γινῶτε ἔθνη κὶ ἠτῶσθε
 ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός). ᾧ γὰ ὁ μὲν Κανονάρχης: τῶς τῆς ὁ δὲ διαβαζὴς: τὸ
 (Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός). Εἰς τὸ λέγος δὲ μετὰ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, ἐπαναλαμβά-
 νει αὐθὶς τὸ (Μετ' ἡμῶν ὁ Θεὸς γινῶτε ἔθνη κὶ ἠτῶσθε ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός).
 ᾧ γὰ ἔξαμοροδῶ ἀναγιγίσκει, κὶ μετὰ τὸ (Πιτῆς ὡς ἕνα Θεόν), ἀρχελαὶ ὁ δια-
 βαζὴς τὸ (Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε) τὸ αὐτὸ δὲ παρὰ τῆ Κανονάρχεις κὶ τῆ δια-
 βαζοῦ τῆρον. τοὺς δὲ λοιποὺς τῆς μόνον ἐν β'. ε. Μετὰ δὲ τὸ β'. τρισάγιου, ἀν-
 τὶ τῶν τροπαρίων (Φύλισον τοὺς ὀφθαλμούς μου) κτλ. τὸ τροπάριον (Ἡ γέννη-
 σὶς σου Χριστέ ὁ Θεός), τὸ Κύριε ἐγένεσον μ'. Δόξα Καὶ νῦν, τὴν τιμιωτέραν,
 εἰς τὰ λοιπά. Καὶ μετὰ τὸ τῆρον τρισάγιον, ἀντὶ τοῦ (Ἐγένεσον ἡμᾶς Κύριε ἐγένεσ^{σν}

ἔωμοίαι.
 ὅρα τῆπι-
 κὰν ἄντ
 — πῆ.

ἡμᾶς] γέγομεν τὸ Κοιλάμιον (ἢ Παρθίνος σήμερον), οἱ δὲ Ἐπιμησιαστικῶς
 ἐλοιμάζουσι γὰρ τὴν Λιτὴν, ἀνάπτοντες τοῦ ποταμοῦ, βάλλοντες κὶ τὸ
 δισμύριον ἐν τῷ μέσῳ, κὶ τοῦ προεζῶτος φορέσαντος τὸν ἐορτάσιμον ματ-
 δυᾶν[⊕] λαβόντος κὶ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον (ἢ τοὶ τὴν παλιρίτζαν) μετὰ
 τὸ (Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ) ἐξερχόμεθα γὰρ τὴν Λιτὴν, ψάλλοντες τὸ τροπ-
 ριον (ὁ οὐρανὸς κὶ ἡ γῆ) κὶ τὰ λοιπὰ ἴρια γὰρ ἤχον ἁ. Δόξα ἤχος πλ. ἁ. (Μά-
 γοι Περσῶν Βασιγῆς), Καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'. (Χορεύουσιν ἄγγελοι). ἴζιον ὅτι
 πάντα τὰ τῆς Λιτῆς τροπαρία ψάλλονται μετὰ μέλους, γὰρ τὸ ἴζιον δὲ κὶ
 μάθημα. Εἰ τὸν ζῆχον τὸν β'. κὶ τοὺς δύο γέμ. Δόξα ἤχος δ'. (Εὐφρανθήτι ἱερ-
 σαλήμ). Καὶ νῦν, (Σπηλαίῳ παρῶνται) μετὰ μέλους. τὸ Νῦν ἀποχόγος, τὸ ἴρι-
 σαγίον, τὸ τροπαρίον τῆς ἐορτῆς ἐν γ'. κὶ ἡ ἐυζόνησις τῶν ἄρτων. μεθ' ἧν ἡ-
 ἀνάγνωσις γὰρ τὸν Δαμασκηνὸν τὸν πεζογράφον, ὁ ἔξαψαλμος, κὶ ἡ ζιχορο-
 γία τοῦ ψαλτηρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων τῆς ἐορτῆς. ὅτι ὁ ποταμὸς, ἢ ἔπι-
 γῆ, τὸ δεξαζιμὸν μετ' ὄχιον κρᾶτημα κτλ. Μετὰ δὲ τὴν αἴλησιν τὸ Καθισμα
 τοῦ ποταμοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἁ. Ἀντίφωνον τὸ δ'. ἤχος. Προεζόμενον (ἐν γα-
 ζρὸς πρὸς Εὐσφόρου). τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Μ'. Δόξα ἤχος β'. (τὰ σύμπαντα σήμερον).
 Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ κὶ τὸ ζιχηρὸν ἰδιόμενον (Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ). Οἱ Κανόνες ἔξ-
 φότεροι ἀνά ἡ. ψάλλονται δὲ κὶ οἱ εἰρημοὶ τοῦ β'. Κανόνος ἄξιχοι. Καταβα-
 σίας τοὺς εἰρημοὺς κὶ τῶν δύο Κανόνων. ἀπὸ γ'. Ὡδὴ ἀγαγίνουσι τὴν Ὑπακο-
 ῆν, κὶ εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις γὰρ τὸν λόγον τοῦ Χρυσόστομου ὄντα γὰρ τὴν Φυλλάδα τῆς
 Ἀγίας Σιέπης. ἄρ. ζ'. τὸ μὲν Κοιλάμιον ψάλλεται ὁ δὲ Οἶκος ἀγαγίνουσι τὰ
 ὅτι τὸ μνηρολόγιον τῆς ἡμέρας, κὶ ἀνάπτονται οἱ ζαυροὶ σὺν τοῖς λοιποῖς κη-
 ρίοις κὶ φαναρίοις. Ἡ θ'. Ὡδὴ ψάλλεται γὰρ τὸ μνηρολόγιον τῆς βενετίας μετὰ
 τῶν Μεγαλυναρίων προηγουμένης τῆς ζιχορογίας, γὰρ τὸ ἴζιον δὲ ταύτης καταβα-
 σίας (Μεγάλυνον ψυχῆμα) κὶ τὸν εἰρημὸν (Μυζήριον ξῖνον) κὶ τὸ (Σήμερον ἢ Παρ-
 θίνος) κὶ τὴν (Στέργγην μὲν ἡμᾶς). τὸ ἔξαποστράριον ἐν γ'. Εἰ τοὺς ἄντι ἐζῶμεν ζέ.

ζους δ. κ' ψάλλομεν ζιχηρά ἰδόμεθα ἦχος δ. (Εὐφραίνεσθε δίαιαιοι) κ' τὰ ἕτερα.
 Δόξα πλ. β'. (Ὅτε καιρὸς ἦς ἐπὶ γῆς παρουσίας σε)· Καὶ νῦν, ἦχος β'. (Σήμερον ὄχσ'),
 μετὰ μέγους· Δοξολογία μεγάλη, τὸ τροπάριον, κ' ἡ α. ὠρα, ἀνευ Καληχήσεως.
 Εἶτα ἡ Μεταλήψις, κ' γίνεται μικρὰ διακοπή. Ἡ Λειτουργία ταχύτερον διὰ τὸν κό-
 πον ἦς ἀγρυπνίας· σημαίνου δὲ οὕτως τὸν μέγαν κώδωνα, τὸ σημαντρὸν κώκρο-
 δεν, τὸ ἀνω σημαντρὸν, τὸ σίδηρον κ' τὰς βαρέας ἐμψ. κ' τοῦ ἱερέως εὐλογήσαντος
 ἀναγινώσκονται αἱ ὠραὶ γ.^α κ' γ.^β, μαλατὴν τὰξιν συνάπτοντες κ' τὰ ἰουπιὰ
 (Εὐλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον) κ' τὰ ἐξῆς· μόνου τοῦ (Πιττεύω) κ' τοῦ (Πατρὸς ἡ-
 μῶν) παραρροπόμενου, ἄτινα γέγονται ἄρ' ἡν τὰξιν γων. Μετὰ τὸ (Ἄνευ ἄφες)
 τὸ Κοιτάμιον (Ἡ Παρθένος σήμερον), τὸ Κύριε ἐγένεον ἰβ', τὸ (Παναγία τριάς),
 τὸ (Ἄξιον ἐξίν), Δόξα Καὶ νῦν, κ' ἀπόκρυσις· Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα ἦς
 ἐορτῆς, (εἰσοδιὸν τὸ (Ἐμ γαζρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε) ... Σῶσον ἡμῶν· υἱὲ θεῶ
 ὁ εἰ Παρθένου λεχθῆς), τὸ Ἀποκρυτίμιον ἐγ' κ' τὸ Κοιτάμιον ἄπαξ· Ἀντὶ τῆς τρι-
 σαγίης τὸ (Ὅσοι ἄρ' Χριστὸν ἐβαπτίσθητε). Ἀποστολεαγγέλιον ἦς ἡμέρας κ' καθε-
 ξῆς ἡ θῆα Λειτουργία τῆς Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως (Μεγάλυτον ψυχῆς)
 κ' τὸν εἶρμόν (Μυζήριον ξένον)· Κοινωνικὸν (Αὐτρωσι ἀπέτρει) κ' ἀντὶ τῆς (εἰ-
 δομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν) ψάλλεται τὸ τροπάριον (Ἡ γέννησίς σε Χριστέ). Μετὰ
 δὲ τὴν εὐχαριστίαν ἦς θῆας Μεταλήψεως ἀναφθέντων τῶν ματσαρίων, κ' τῶ προ-
 ετῶτος φορέσαντος τὸν ἐορτάσιμον μανδύαν λαβόντος κ' τὴν ποιμαντικὴν ράβδον
 ἀπερχόμεθα ἄρ' ἡν τράπεζαν ψάλλοντες τὸ τροπάριον (Ἡ γέννησίς σε Χριστέ) ὁμοί-
 ως κ' ὅταν ἐξερχόμεθα ταύτης· γίνεται δὲ ἡ ἀνάγνωσις ἄρ' ἡν τὸ χρομόγραφον Λό-
 γος τοῦ μεγάλου Βασιλέως ἄρ' ἡν τὴν ἐορτήν, κ' μετὰ τὸ ἀριζῆσαι ἡμᾶς ἀναζάντες
 ἐμ ἦς τράπεζῆς ψάλλεται τὸ (Σήμερον ἡ Παρθένος) καὶ (Στέργην μὲν ἡμᾶς)· ὅτα
 ἐξερχόμενοι πορευόμεθα ἄρ' ἡν ἔπιμνησίαν ψάλλοντες τὸ Ἀποκρυτίμιον κ' τὸ Κοιτά-
 μιον ἦς ἐορτῆς· Γίνεται οὖν αἰτησις ἐν τῇ ἔπιμνησίᾳ παρὰ τῆς ἱεροδιακόνου κ' ἡ-
 μῶς τὸ Κύριε ἐγένεον κ' ὅσα δεῖ· Εἰς τὴν ἀπόκρυσις δὲ προλαμβάνοντες πορευο-

νίζομεν τὸν τε προεζῶτα κ' τὴν ἀδελφοποίησιν καὶ ἔτω γαμβρὸν τέλος.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέντων εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ
Κυριακῇ. [⊗]

Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέντων ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, αἰ-
μενάζαι ὥραι προφάλλονται τῇ παρασκευῇ γινομένης ἐννάτης. τῷ δὲ σαβ-
βάτῳ πρωὶ ἐπιτελεῖσθαι ἡ δὲ Λειτουργία τοῦ Χριστοστόμου διὰ τὴν συνήθειαν ὡ-
ραν αὐτῆς, γεγομένου Ἀποστολικοῦ ἀγγελίου τῷ σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστῶ γεννήσεως
κ' τῶν μειοιμημένων, ἐν ᾧ μνημονεύεται κ' κούρβον, φασσολομένης κ' τῆς παρα-
κλήσεως τῆς Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Λειτουργίας τράπεζαν ἐπι-
οῦμεν, ἀλλὰ δίδοται ἡμῖν ἀνάγκασμα ἄρτος κ' πολὺν ὄνον· εἰδ' ἔτος ἀπερ-
θόντες ἐν τοῖς κελείοις ἡμῶν ἰδιάζομεν μέχρι τῆς ἑσπερινῆς. τῆς Ἐπιμνησίως δὲ
εὐλρεπισθήσεως κ' τοῦ θρόνου τῆς Ἁγίας Εἰκότος γεδέντος ἐν τῷ μέσῳ περὶ ὥραν ζ'.
τῆς ἡμέρας σημαίνου τὸν μέγαν κούρβον, κ' τὸ σημαντήρον κούρβον, κ' τῆς ἑ-
ρέως εὐλογησάντος ἀναγινώσκειται ἡ θ'. ὥρα δὲ τὴν Λιτὴν κατὰ τὴν τάξιν.
εἰς τὸ (ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον διὰ ἀγαθόν) βαλὼν μετάνοιαν ὁ Ἐπιμνησιαστικὸς,
ἐξέρχεται κ' κούρβον τὸ ἄνω σημαντήρον, τὸ σίδηρον, κ' τὰς βαρέας ἐκ γ'. διὰ τὸ τέ-
λος δὲ ταύτης, ἀρχαμένης τῆς εὐχῆς (Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ) ἐξέρχονται
δύο ἱερῶς τοῦ Ἁγίου Βήματος φοροῦντες ἐπίτραχίλια κ' φελώνια, σὺν τῷ ἱεροδι-
ακόνῳ φέροντι γαμπάδα κ' θυμιατόν, κ' ἔρχονται διὰ τὸ παρεπιμνηστικόν, προπα-
ρευομένων τῶν Ἐπιμνησιαστικῶν μετὰ τῶν μανταλίων, κ' μετὰ τὸ θυμιατῶσαι τὴν
αἴαν Εἰκόνα κ' παρασηφθῆναι ταύτην, ὅσπερ ὁμοίως ἐν τῷ Καθολικῷ φασσολοῦντες
(Ἄξιόν ἐστιν). ἀποθέσαντες δὲ ταύτην ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ κ' τῆς ἑρέως εὐλογησάντος,
ἀρχεται ὁ προεζῶς τοῦ (Δεῦτε προσκυνήσωμεν) γ'. κ' τὸν Προσκυματικὸν φασσολόν, εἰδ' ἔτος
μετὰ τὴν παρὰ τῆς ἱεροδιακόνου συναπλὴν, ζιχολογοῦμεν τὸ α'. Καθίσμα τῆς φασσολο-
ρίου. (ἀνάπλουτες τῆς ζαυρούς, τὸν χορὸν, κ' τὰ δύο μεγάλα ζατάρια· εἰς δὲ τὸ Κύριε

εὐεραξα ἰζῶμεν ζήχους ἢ κὺ φάλλομεν. τὰ δ' ἰδιόμεια Τροπαρία τῆς ἑορτῆς (Διῶτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ) κὺ τὰ ἕτερα διυλερουῦντες αὐτὰ. Δόξα Καί νῦν (Αὐγούζε μο-
ναρχήσαντος). Εἰσοδος μεγαλή μετα' τοῦ Εὐαγγελίου ἀνευ θυμιατῶ, τὸ Φῶς ἰζαρὸν
μετὰ μέλους, τὸ Τρουφόμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Μετὰ δὲ τὸ γ'
ἀνάγνωσμα εὐφροῆ ὁ Κανονάρχης τὸν ἦχον (πλ. β') κὺ Κανοναρχῆ τὸ Τροπαριον
(Μαδὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον) ὅπερ κὺ φάλλεται, εἶτα ὁ μὲν Κατ' γέγυ τὸς ζή-
χους, οἱ δὲ φάλλαι τὸ Τέλος τοῦ Τροπαρίου, μετὰ τὸ Δόξα Καί νῦν, τὸ Τροπαριον ὀρί-
μνηρον καθὺς κὺ γι τὴν ἀρχὴν. ἔτα ἐξαμοζουθῆ ἀναγινώσων κὺ ἕτερα ἀναγνώ-
σματα τρία κὺ τὸ ἕτερον Τροπαριον (Ἀνέτγλας Χριζὲ εὐ Παρθένου) ὅ κὺ φάλλεται ὡς
κὺ τὸ πρότερον. ἔτα ἀναγνώσματα δύο κὺ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος κὺ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
παρακομῆς, τρισαγίε μὴ φάλλομένου ἀλλ' ὀϊροδιάμοιος τὸ (Ἐψωμεν πάντες ἐξ
ὄρης ψυχῆς κὺ καρδίας) τὸ (Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ)
κὺ τὰ λοιπὰ τῆς εὐλενοῦς (Σοφία) τὸ Εὐλόγησον, τὸ Ἐστερεῶσαι Κύριος ὁ Θεός. τὴν τι-
μιωτέραν, Δόξα Καί νῦν, κὺ ἀπόκλις. ἔτα τῶν μανουαζίων ἀναρθέντων αἰπερ-
χόμεθα γὺ τὴν τράπεζαν φάλλομεν τὸ Τροπαριον (Ἡ γέννησί σε Χριζὲ ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν) ἐσθιοντες θράσμα ἀνευ ἐλαίς κὺ οἶνε, διὰ τὴν μεταρῆμην τῶν ἀχρά-
των μυζηρίων ἡτίς γίνεσθαι ἐπὶ τὴν αὔριον, οὔτε προσφορὰν ὑφούνητες σήμερον
οὔτε θυμιατῶντες.

Σημῆσεις. Κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν τοῦ Ἐσπερινοῦ ποίησον ἡ γύχοι ἡ ἑορτῆ κὺ ἐν
ἡμέρα διυλερά, εὐλοῖς τοῦ Καθίσματος τοῦ φάλληρις. (Ὁρα σελίδα 114 περίπτ. γ')

τῷ δὲ σαββάτῳ ἑσπέρας γι τὴν ἀγρυπτιαν οὐδὲν τῶν Ἀναζασίμων φάλλεται,
ἀλλ' οὔτε Εὐαγγέλιον εὐδιγὸν γέγεται, πᾶσα γὰρ ἡ αἰμοζουθία μόνη τῆς ἑορτῆς φά-
λλεται κατὰ τὴν προγραφῆσαν ἐρμηνείαν, διαφερούσης μόνον ὅτι αἰσπαζόμεθα τὸ Ἄγια
Εὐαγγέλιον, φάλλομεν κὺ τὸν Ν' φάλλμον. (Ἀναζασιν Χριζοῦ) οὐ γέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ
τὸν Ν' Δόξα ἦχος β'. (τὰ σύμπαντα σήμερον) κὺ τὰ λοιπὰ τῆς ἑορτῆς. Τελεῖται δὲ κὺ ἡ θῆρα
Λειτουργία τοῦ μεγαλῆ Βασιλῆς ἐν αὐτῇ τῇ Κυρίῳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐν γὰρ τῷ σαββάτῳ

ἡ τοῦ Χρισστολομῆ γεγραται ὁ τὴν εἰδομένην ἄραν αὐτῆς· εἰ τὴν γραπτὴν φάγγηλα
ὁ Ἐρμὸς τῆς θ'. ὠδῆς (Μεγαλυνον ψυχῆ μου) καὶ τὸ (Μυθῆριον ζέον).

Ἡ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας φάγγηλα ἡ αἰοζουθία τῶν Ἀγίων κ' δικαίων Ἰωσήφ
μνηστρος, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέ, κ' Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, ὡς ἐξῆς.

Σημ: Δ' ἡ Χρὴ εἶδῃται ὅτι εἰς φάση γενέσθαι ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέντων ἐν Κυριακῆ,
οὐκ ἐπιζοῦμεν τὴν μνήμην τῶν παρόντων δικαίων τῆ ἐρχομένη Κυριακῆ, δια τὸ ἀρχὴ
λαμβάνον τὸ ἐ τοῦ Ἰαννουαριον μῆνα κ' τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν ἀποδιδόσθαι· ἀλλ' ἐπι-
ζοῦμεν αὐτὴν τῆ μετ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἢ ἐπὶ τὴν αὔριον μετὰ τὰ Χριστουγέννα φά-
γγηλα δὲ ἡ αἰοζουθία οὕτως· (Ἐν τῷ προσευηταρίῳ ἡ εἰσιὼν τῆς ἑορτῆς κ' μόνον, ἀλλ'
οὐκ Κορυμβον ποιοῦμεν). Εἰς τὸ Κύριε εἰέμεραξα τῆς ἑορτῆς ἰδιόμεγα τρία τοῦ βῆ, κ' τῶν
τῶν Ἀγίων προσόμοια τρία (τὸν θεοπάτορα πάντες) κ' ἕτερα δύο· Δόξα τῶν Ἀγίων, ἤχος
πλ. β' (Μνήμην ἐπιζοῦμεν). Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁ αὐτὸς (Δόξα ἐν ἡμίσει Θεῷ). Εἴσα-
δος, κ' τὸ μέγα προεῖμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν ζῆλον, ζιχρὰ ἰδιόμεγα πλ. δ' (παρά + δ' =
δοξον μυθῆριον) κ' τὰ λοιπὰ δύο· Δόξα τῶν Ἀγίων, ἤχος πλ. β' (Ἐρέων μνήμην).
Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ἤχος πλ. δ' (Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον). Αποχλιμιοι τῆς ἑορτῆς,
τῶν Ἀγίων, κ' αὐθις τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ δύο Κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἐρ-
μῶν ὁ εἰ. καὶ τῶν Ἀγίων ὁ εἰς Κανὼν ὁ δ' Καταβασίας τοῦ εἰρμῶ τῶν δύο Κανόνων
ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κονταμιον τῆς ἑορτῆς κ' ὁ Οἶκος· ἀφ' ἧς τὸ Κονταμιον κ' ὁ Οἶκος τῶν
Ἀγίων· Ἐξαποστράριον τῶν Ἀγίων κ' τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς Αἵτους ἰζόμεν ζιχρὸς δ' κ'
φάγγημεν ζιχρὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ τελεῶτους· Δόξα τῶν Ἀγίων, πλ. δ' (Αἶμα κ' πῦρ
καὶ αἶμα ἰδα ματτιοῦ). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς (Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ) κ' τὰ λοι-
πὰ τῆς αἰοζουθίας (ἤχος ὁ τὴν μετ' τοῦ μηνὸς· Ἐν δὲ τῆ Ἀγουργία, τῆς τῆς, κ'
εἰ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς κ' τῶν Ἀγίων, ἡ Αποχλιμαγγέλιον τῆς ἡμέρας· Κοινα-
νιων (Λύτρωσιν ἀπέστρεψεν) κ' (Αγαλλισθε δικαιοί).

(Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς γίνεται τῷ ἐρχομένῳ Σαββάτῳ.
ἤχος τὴν διατάξιν ἐμπροσθεν ὁ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς. + φάγγη τοῦ ἄγιοι ὁ Θεοί.

Εἰ δὲ τῶχο ἡμετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν Κυριακὴ τῆ κζ'. τοῦ μηνός, ζήτῳ τὴν διάταξιν ἡμ-
προσθεν εἰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. (Ἦγουν εἰ τὴν κζ'.)

Περὶ τῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν Κυριακῆς.

Εἰ δὲ ἐν Κυριακῇ ἔξω τῆς κζ'. ἐπιτελεῖσθαι ἡ μνήμην τῶν παρόντων Ἀγίων ~~φά-~~
χεται οὕτως. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν εἰς τὴν ζιχογοίαν τοῦ α'. Καθίσματος, εἰς τὸ
Κύριε ἐμείραξα ἰσῶμεν ζήχους ε'. εἰς φάλλομεν Ἀναζάσιμα ζιχηρὰ δ', τῆς ἐορτῆς
γ', εἰς τῶν Ἀγίων προσόμοια γ'. Δόξα τῶν ἁγίων πλ. β'. (Μνήμην ἐπιτελεῖμεν).
Καὶ νῦν, τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Ἀπόστιχα τὰ Ἀναζάσιμα. Δόξα τῶν Ἀγίων
ἤχος πλ. β'. (Ἐρέων μνήμην). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον τὸ ἀνα-
ζάσιμον, τῶν Ἀγίων (Εὐαγγελίου Ἰωσήφ) εἰς τῆς ἐορτῆς. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ὁ
Τριαδικὸς Κανὼν εἰς τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς τὸ θεοῦ Κύριος τὸ Ἀναζά-
σιμον τροπάριον δις, τὸ τῶν Ἀγίων, εἰς τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν α'. ζιχογοίαν Κα-
θίσματα Ἀναζάσιμα πάντα, μετὰ τὴν β'. τῆς ἐορτῆς. ὁ Ἄμμος, τὰ Εὐγο-
γητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαδμοὶ τοῦ ἤχου εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς.
Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῆς Θεολογίας εἰς τ'. τῆς ἐορτῆς εἰς δ'. εἰς τῶν ἁ-
γίων ὁ α'. Κανὼν εἰς δ'. (Καταβασαί τῆς ἐορτῆς). ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοντάκιον
τῆς ἐορτῆς. ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον τῶν Ἀγίων εἰς ὁ Οἶμος. Ἐξαποστειλῆριον τὸ Ἀνα-
ζάσιμον, τῶν Ἀγίων, εἰς τῆς ἐορτῆς. Εἰς τῆς Αἴνες Ἀναζάσιμα δ'. εἰς τῆς ἐορ-
τῆς δ'. τοὺς τετάρτους μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν. Δόξα τῶν Ἀγίων ἤχος πλ. δ'.
(Ἄμμα εἰς πῦρ εἰς ἀλμίδα μαπνοῦ). Καὶ νῦν, (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία β'
Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ ἐυληθὴ, εἰς ἀπόστιχος. τὸ Εὐδινόν, εἰς ἡ α'. Ὡρα. εἰς
τὴν Ἀγλουργίαν, τυπικά, οἱ Μαυαρισμοὶ τῆ ἤχου εἰς δ'. τῆς ἐορτῆς ἡ γ'. ὠδὴ,
καὶ τῶν Ἀγίων εἰς δ'. ἡ εἰς. Ἀποστολεὺαγγελίον τῆς Κυριακῆς εἰς μόνον μετὰ τὴν
Χριστικὴν γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαίριον (Ἄξιόν ἐστιν). Κοινωνιὸν (Αἴψτε τὸν Κύριον),
εἰς (Ἀγαλλιάσθε δι' αἰσίου). αἱ ἀναγνώσεις α'. καὶ β'. τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἀποστόλου

Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστουγέννησιν, ἢ γ'· διὰ τὴν ὁμολίαν τῆς Εὐαγγελίου· Εἰ δὲ τὴν
 Τράπεζαν εἰς τῆς σφραῖς τῶν Ἀποστολεαγγελίων· ἀπερχόμενοι δὲ τὴν Τράπεζαν
 ψάλλομεν τὸ Ἀναζάσιμον Τροπάριον, ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῶν Ἀγίων, ἢ
 τῆς ἑορτῆς.

Ἰζέον ὅτι ἐν πάσῃ τῇ δωδεκάημέρῳ περιόδῳ τῶν Χριστουγέντων, γίνεσθαι
 ἐν τῇ Τραπέζῃ καταξυσις δὲ πάντα, ἴως τῆς παραμονῆς τῶν Φώτων, ἢ τῆς αὐτῆς
 σαββατον ἢ Κυριακῆ ἐπιτρέπῃ καταξυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ ἴσχυος ἐν σαββατον καὶ μία Κυριακῆ ἀναμεταξὺ τῶν
 Χριστουγέντων καὶ τῶν Φώτων, ἀναγιγώσκειται Ἀποστολεαγγελίου τῷ μὲν σαβ-
 βατῷ σαββατον μετὰ τὴν Χριστουγέννησιν, τῇ δὲ Κυριακῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν
 Φώτων, τῇ μὲν πρώτῃ Κυριακῇ ἀναγιγώσκειται Εὐαγγέλιον τὸ κατὰ Ματ-
 θαῖον (Ἀναχρησάντων τῶν Μάγων). τῇ δὲ εἰσὶν Κυριακῇ τὸ κατὰ Μάρκον
 (Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ).

Περιπτώσεις. Α'. Η.

26 3'. Η' σύναξις τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτότου· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρ-
 τυρος Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σαρδεῶν. Ἐσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ σημαίνῃ πε-
 ρὶ ὥραν θ'. καὶ ἡμίσησιν, καὶ μετὰ τὴν εὐχόνησιν ἀναγιγώσκειται ἡ θ'. Ὑρα
 μετὰ τὴν Τάξιιν. Εἰς δὲ τὸν προσημασμένον ἀνάπτεσθαι οἱ ζαυροὶ καὶ τὰ κηρία
 τῶν ζαταρίων· ὅσα συναπλὴ παρὰ τῆς Ἱεροδιακονίας καὶ εὐδὺς τὸ Κύριε εὐε-
 ιραξά δὲ ἦχον θ'. (Ἀνάπτεσθαι ὁ χορὸς καὶ τὰ δύο μεγάλα ζατάρια) ἰζόμεν
 οὖν τῆς χουσις καὶ ψάλλομεν τὰ τίσσεσιν ἰδιόμεγα τῆς ἑορτῆς (Δεῦτε ἀγαλλία.
 σόμεθα τῷ Κυρίῳ) καὶ τὰ ἕτερα διευδροῦντες δύο πρῶτα· Δόξα Καὶ νῦν (Δόξα
 ἐν ὑψίστοις Θεῷ). Εἰσοδος μεγάλη, τὸ Φῶς ἰζαρὸν μετὰ μέλους, Πρὸς τὸν ἡ-
 χος βαρὺς (τῆς Θεοῦ μέγας) ὃ καὶ ψάλλεται τετραῖσις· Εἰ ἔστι σαββατον ἑσπέρας

γέγεται τὸ (Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν) προηγῆται γὰρ πάντων τῶν Τροισμένων.
 εἰς τὸν ζ' ἰχθὺν, ζιχηνρὰ ἰδιόμεγα ἦχος πλ. δ'. (Παραδόξου μυζηρίου) κ' τὰ ἔτερα μ.
 τὰ τῶν ζ' ἰχθῶν τῆς ἐορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Ἐν Βῆθ) ἐμ συνεδραμον).
 τὸ Ἀποχλιλίον τῆς ἐορτῆς ἐμ γ'. Ἐν τῇ Τραπέζῃ ἡ ἀνάγνωσις γίνεται δι' ἡν Σό-
 πιγγα. εἰς δὲ τὸ Ἀπόδωπνον κ' τὰς ὥρας Κοιτάμια γέγομεν ὄσο τὸ τῆς ἡ-

μέρας (Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου ἐμ Πατρός): εἰς τὸν Ὀρθρον περὶ ἄραν ζ' κ' ἡμίσησαν γίνε-
 ται ἐξοχητός, κ' ἀναγιγνώσκειται τὸ Μεσουυλιτιὸν δι' ἡν Λιτὴν ὡς σύνηθες.
 εἰς δὲ τὸ θεὸς Κύριος τὸ Τροπαριον τῆς ἐορτῆς ἐμ γ'. ἔτα ἡ ζιχορογία τὸ ψαλμ-
 οῦ κ' τὰ Καθίσματα τῆς ἐορτῆς ἡ ἀνάγνωσις δι' τὸν Μαυάριον τὸν Χρι-
 ζιανόπουζον, μετὰ ταύτην ὁ Ν'. ψαλμὸς κ' οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς ὁ α. μι-
 τὰ τῶν εἰρμῶν δι' ἡ. ὁ β'. ὁμοίως μετὰ τῶν εἰρμῶν δι' ζ'. Καταβασίας τὰς εἰρ-
 μούς κ' τῶν δύο Κανόνων ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοιτάμια (Ἡ παρθένης σήμερῶ)
 ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμια τῆς ἡμέρας κ' ὁ Οἶμος. ἔτα τὸ συναξάριον τῶν Ἀγίων
 κ' ἀνάπτονται οἱ ζαυροί. Ἡ θ'. ὠδὴ ψάλλεται μετὰ τῶν Μεγαληναρίων,
 θυμιῶντος κ' τοῦ ἱεροδιακόνου. τὸ Ἐξαποστρεφάριον (Ἐπεσιψατο ἡμᾶς) ἐμ γ'.
 εἰς τοὺς Αἴνους, (Ἀνάπτεται ὁ χορὸς) ἰζῶμεν ζ' ἰχθῶν: κ' ψάλλομεν τοὺς ἑσσα-
 ρας δ' α. τῆς ἐορτῆς (Εὐφραίνεσθε δ' υμνοῖσι) κ' τὰ ἔτερα. Δόξα πλ. β'. (Σήμε-
 ρον ἡ ἀβραῖος φύσις); Καὶ νῦν, β'. (Σήμερον ὁ Χριστός). Δοξολογία, τὸ Τρο-
 παριον τῆς ἐορτῆς, ἡ α. ὥρα, κ' ἀπόβουσις. εἰς ἡν Λεγλουργίαν τυπιμᾶ,
 κ' ἐμ τῶν Κανόνων τῆς ἐορτῆς ὠδᾶς γ'. καὶ ζ'. εἰσοδιὸν (ἐμ γαζροὺς πρὸ
 Ἐωσφόρου), τὸ Ἀποχλιλίον ἐμ γ'. κ' τὰ Κοιτάμια (Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου) κ' (Ἡ-
 παθῆνος σήμερον). τὸ Τρισάγιον, κ' Ἀποστολεαγγελίον τῆς ἡμέρας. εἰς
 τὸ (Ἐξαίρετως) δι' ψαλμὸν χθδὲς τὸ (Μεγαληνον ψυχὴ με) κ' ὁ εἰρμὸς (Μυζη-
 ριον ζένον), σήμερον ὅμως ψάλλεται τὸ (Μαγοὶ κ' Ποιμένες) κ' τὸ (Στέργγν
 μὲν ἡμᾶς) Κοινωνιὸν (Λύτρωσιν ἀπέζωρε). ἀντὶ τοῦ (εἰδομεν τὸ φῶς τὸ

ψαλμὸν ἀζηθιόν); (Ἡ γεννησίς σε Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν) κ' τὰ ἐπίλοιπα τῆς θ' ὥρας. Λε-

κ' τῆς ἐορτῆς
 ἢ Πατρός αὐτοῦ

ὁ πρὸ Ἐωσφόρου
 τῶν πλ. Δεξ.

Τουργίας· Ἐν τῇ Γραπεζῇ ἡ ἀνάγνωσις γίνεσθαι γὰρ τὸ χρονογράφον, ψά-
λοντες κὶ τὸν εἶρμόν τῆς θ. Ὡδῆς· (Μεγάλυτον ψυχῆμα) κὶ (Μυζήριον
ξένον)· τὸ ἰσπέρας ἀνάγνωσιν γὰρ τὸν Σιορδίην· (Κόζουον οὐ ποιοῦμεν)

Β' α. Εἰδὲ τύχοι ἢ παρούσα κτ'. τοῦ μηνὸς ἐν Κυριακῇ ψάλλεται ἡ-
αμοζουδία οὕτως· τῷ σαββάτῳ ἰσάσρας μετὰ τὸν Προσμίασιὸν κὶ τὴν συν-
ἠθι ζιχογογίαν τοῦ α. Καθίσματος, γὰρ τὸ Κύριε εὐεμεραξα ἰζῶμεν ζίχ: ἰ.
κὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ Ἀναζάσιμα δ' τῆς ἐορτῆς γ'. (Δεῦτε ἀγαλλισώμε-
θα) κὶ τὰ ἕτερα δύο, κὶ τῶν Ἀγίων προσόμοια τρία (τὸν θεοπάτορα πάντες).
Δόξα τῶν Ἀγίων (Μνήμη ἐπιλεγοῦμεν) καὶ νῦν, τὸ α. θεολογίον τῷ ἤχου.
Εἴσοδος μεγαλῆ, τὸ φῶς ἰχάρὸν μετὰ μέλους, Τρουόμενον (Ὁ Κύριος ἐβασί-
λευσεν)· εἰς τὸν ζίχον τὰ Ἀναζάσιμα, γ' δὲ βούρη ἑπὶ Ἀναζάσιμον ἐν, καὶ
εὐθύς τὰ ἰδιόμεγα τῆς ἡμέρας (Παράδοξον μυζήριον) κὶ τὰ ἕτερα δύο μετὰ
τῶν ζίχων αὐτῶν· Δόξα (ἱερῶν μνήμη), καὶ νῦν, (Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ).
Ἀπολυτίκιον Ἀναζάσιμον, Δόξα (εὐαγγελίζου τωσῆφ) καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς·
εἰς τὸ Ἀπόδγπνον ἢ ὑποῆ τῷ ἤχου, τὸ Κοντάσιον τῆς ἡμέρας (Ὁ πρὸ εὐσφάρκ
ἐν πατρὶς), κὶ τῶν Ἀγίων· Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ὁ τριαδικὸς κανὼν μετὰ τὴν τὰ ξιν· εἰς τὸ
θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον δις, τὸ τῶν Ἀγίων, κὶ τῆς ἐορτῆς· Μετὰ τὴν
α. ζιχογογίαν καθίσματα Ἀναζάσιμα πάντα· Μετὰ τὴν β' καθίσματα τῆς
ἐορτῆς· Ὁ Ἄμμος, τὰ εὐχογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῷ ἤχῳ, κὶ τὰ
χοιτὰ τῆς Κυριακῆς· Ὁ Ἀναζάσιμος κανὼν μετὰ τῆς θεολογίας γὰρ τῆς ἐορτῆς
ὁ α'. κανὼν γὰρ δ'· κὶ ὁ τῷ Ἀγίου τωσῆφ τοῦ μηνήτορος γὰρ δ'· Καταβασίας τῆς ὑρ-
μούς κὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ. Ὡδῆς τὸ Κοντάσιον τῆς ἡμέρας (Ὁ πρὸ εὐ-
σφάρου) κὶ ὁ Οἶμος, τὸ καθίσμα τῶν Ἀγίων κὶ τῆς ἐορτῆς· ἀπ' τῆς τὸ Κοντάσιον τῶν α-
γίων κὶ ὁ Οἶμος· τὸ συναξάριον κὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, ἡ τριμυρία ζιχογογη-
ται· Ἐξαποστγγάριον τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Ἀγίων κὶ τῆς ἐορτῆς· εἰς τὰς Αἴγους, Ἀνα-

ζάσιμα δ' κ' τῆς ἐορτῆς δ' (Εὐφραίνεσθε δίκαιοι) κ' γὰ ἕτερα· Δόξα (Αἴμα κ' πῦρ),
 Καὶ νῦν (ὑπερυλογημένη)· Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ ἐυλενῆς, καὶ
 Ἀπόκρυφαι, τὸ Ἐὐδινὸν κ' ἡ ἀ. ὥρα· Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἑπιπαιὰ, οἱ Μαμαρισμὸν
 τοῦ ἤχου δ' δ' κ' ἐν τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς κ' τῶν ἁγίων ὡδαὶ γ' κ' ζ'. Εἰσοδιὸν (Διὶ
 γε προσκυνησώμεν κ' προσπέσομεν... ὁ ἀναζὰς ἐν νευρῶν)· τὸ Ἀναζάσι-
 μον τροπαρίου, τὸ τῆς ἐορτῆς ἐν β' κ' τῶν ἁγίων· ἔτα τὴν ὑπαικονὸν τοῦ ἤχου, τὸ
 τῆς ἡμέρας (Ὅτι πρὸ Ἐωσφορέα), τὸ Κοντάκιον τῶν ἁγίων, κ' δὲ τὸ γέλος (Ἡτταρθίνῃ
 σήμερον)· τὸ Τρισάκιον, κ' Ἀποστολειαγγέλιον ἐν κ' μόνον τῆς Κυριακῆς με-
 τὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν· Εἰς τὸ Ἐξαίρετως (Μάγοι κ' Ποιμένες) κ' (Στέργγν
 μὲν ἡμᾶς)· Κοινωνιὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον) κ' (Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι)· ἀπερ-
 χόμενοι δὲ τὴν Τράπεζαν φάλλομεν τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἐξέρχομεν
 δ' αὐτῆς τὸ τῆς ἐορτῆς (Ἡ γέννησίς σε Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν).

Περιπτώσεις Α.η.

Κ ζ' τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος κ' Ἀρχιδιακόνος Στεφάνου* κ' τῶ ὁσίῳ κ'
 Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν· τοῦ Γραπλῆ· (Ὁ Κανὼν τοῦ ὁσίῳ ἀναγινώσκειται ἐν βίῃ
 Ἀποδύπνοις)· Ἡ ἁγία εἰκὼν τῆς πρωτομάρτυρος εὐρίσκειται ἀνωθεν τῆς τριτοῦ
 τοῦ ἑπιπαιᾶρη· Αἱ ἀναγνώσθαι δὲ τὸ χρονογράφον ἐνθα δὲ δὴ δύο λόγοι, ἐξ ὧν ὁ δὲ
 ἀναγινώσκειται ἐπ' ἐπιμνηστικῆς, ὁ δὲ ἕτερος δὲ τὴν Τράπεζαν· ὑπάρχει κ' χάρ-
 τῆς διὰ μνημόσυνον· ποιούμεν κ' Κόλυθον· ἔχομεν καὶ μέρος ἐν τῇ ἁγίᾳ Λι-
 τουργίᾳ τοῦ τὴν σιαγόνα· Ἐσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῶ σημαίνῃ περὶ ὥραν θ' κ' γέλο-
 τον· Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν ζιχολογοῦμεν τὴν ἀ. ζάσιν τοῦ (Μαμαρίος ἀ-
 νήρ) ἀνάπλωντες κ' τοὺς ζαυρούς· Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζώμεν ζίχους
 ζ' κ' φάλλομεν ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίου ἐν τῷ χρονογράφῳ τρία ἤχος δ'
 (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), κ' τρία (τῶν οὐρανίων Ταγματῶν)· Δόξα ἤχος πλβ'
 (Πρωτὸς ἐν μάρτυσιν)· Κ' νῦν, τῆς ἐορτῆς· Εἴσοδος, φῶς ἰλαρὸν, τὸ προηγούμενον τῆς

ἡμέρας) κ' γὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν τρίτον, τρίτην τοῦ Ἁγίου (Χαίροις ἀσκητικῶν)
 Δόξα, ἦχος πλ. α'. (Πρωτομάρτυς Ἀπόστολος). Καὶ νύτ, τῆς εὐρῆς. Ἀπολυτίκιον τοῦ
 Ἁγίου, κ' τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγίνωσκειται τὸ μεσονυκτικὸν κατὰ τὴν
 γάξιν, κ' γὰ τὸ τέλος αὐτοῦ φάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τρο-
 πᾶριον τῆς εὐρῆς δὲ, τὸ γὰ Ἁγίου, κ' αὐτῆς τῆς εὐρῆς. Μετὰ τὴν α. κ' β'. τριχο-
 γίαν τὰ καθίσματα τοῦ Ἁγίου κ' τῆς εὐρῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν φάλλεται
 ὁ Προμύθεος σύντομος κ' ἡ ἔκλογη (Ζήτης αὐτὴν γὰ τοὺς Ἀποστόλους) τὸ δοξασι-
 μόν, κτλ. ἔτα ἡ αἴτησις, τὸ καθίσμα τοῦ Προμύθεου, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντί-
 φωνον τοῦ δ. ἦχου, Προμύθεον (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν), Εὐαγγέλιον εἰς τὴν κα-
 τὰ Λουκᾶν (εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς ὁ αἰοῦν ὑμῶν ἐμὲ ἀκό-
 ρ. ὁ Ν. φάλλος, οἱ Κανόνες, ὁ α'. Κανὼν τῆς εὐρῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν (Χριστὸς γέ-
 νᾶται γὰ τ. κ' τοῦ Ἁγίου οἱ δύο Κανόνες ὁ πλ. α'. (ἵππον κ' ἀναβάτην) κ' ὁ πλ. δ.
 (Ἀρμαληγάτην φαραῶν) γὰ ἡ. Καταβάσις (Χριστὸς γεννᾶται). ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κον-
 τάκιον τῆς εὐρῆς. ἀφ' τ. τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου κ' τὸν Οἶμον. Ἡ ἑπιμωτέρα τριχορογί-
 αι. Εἰς τοὺς Αἶνους πᾶσα πνοή, ἦχος πλ. δ. (φάλλεται δὲ ἀργῶς κ' μετὰ μέγος,
 γὰ δὲ προσόμοια τοῦ Ἁγίου κ' τὸ δοξασιμὸν συντόμως: κ' πάλιν ἡ Δοξαλογία με. ἀργῶς
 γὰ μέγος. (σημωτέον ὅτι γὰ τὰς Αἶνους ἀνάπτεται ὁ χορὸς). εἶτα τὴν α. ὠραν
 κ' γίνεσθαι ἀπόρυσσις. Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, τυπικᾶ, ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς
 τὴν γ. ὠδὴν εἰς τοῦ Κανόνος τῆς εὐρῆς, κ' τὴν γ. κ' τ. εἰς τῶν Κανόνων τῶ Ἁγίου
 Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τροπᾶριον τῆς εὐρῆς, τὸ γὰ Ἁγίου, τοῦ Προδρόμου, κ' γὰ γοπα-
 ματὰ τὴν γάξιν. Ἀποστολεαγγέλιον τοῦ Ἁγίου κ' τῆς Θεολογίας (Ζήτης τῆ ἱ. Κυριακῆ τῆ
 Μαλθαίου (εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, ἀνθρωπὸς τις ἦν οἰκοδομη-
 τῆς). Εἰς τὸ ἔξαιρέτως τὸ (Ἄξιόν ἐστιν). Κοινωνικὸν (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). Εἰς τὴν τρά-
 πεζαν τὸ μὲν πρῶτῃ ἡ ἀνάγνωσις γὰ τὸ χροῦγραφον λόγος τῶ Χρυσοστόμου, τὸ
 ἑσπέρας δὲ γὰ τὸν Τυχόντα ἅγιον (εἰς τὸν χερουβικὸν ὕμνον ἀνάπτεται ὁ χορὸς κ' ὁ
 Προμύθεος. (εἰς δὲ τοὺς παρατυχόντας Ἁγίους τοὺς ἔχοντας εἰκόνας ἐν ταύταις τῶς

ἡμέραις, Κορυθὸν μὲν ποιούμεν, τῶν Κειομημένων δὲ οὐ.

Β'. α. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὁ ἦχος ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Σεφράνου τῆ Κυριακῆ μετὰ τὴν Χριστοῦ γεννησιν φάλλεται οὕτως. Τῷ σαββάτῳ ἑσπερας μετὰ τὸν προσημασιὸν φάλλοι κὶ τὴν τριχορογίαν τῆ φάληρις, εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα Ἄναζάσιμα τριχρὰ δ'. τῶν Θεοπατόρων τρία, κὶ τοῦ Ἁγ. Σεφράνου γ'. Δόξα (Μνήμην ἐπιλεγοῦμεν). Καὶ νῦν, τὸ α. Θεοτοκίον τοῦ ἠχ. Εἰσαδος κὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆ Ἁγίου ἐν τῷ χροογράφῳ. Ἀπὸ τριχοῦ τὰ Ἄναζάσιμα. Δόξα τῆ Ἁγ. (Πρῶτος ἐν μαρτυσίαις ἐδύχθης. Καὶ νῦν (Χορεύουσι Ἄγγελοι). Ἀποζηλίμια κὶ τὸ Ἄναζάσιμον, τὸ τῆ Ἁγίου, κὶ τῶν Πατέρων τὸ (Εὐαγγελιζέτω Ἰωσήφ). τῆς γὰρ ἑορτῆς τὸ Ἀποζηλίμιον παραρῆπται διὰ τὸ ἀσύχιστον ὁμοίως κὶ τὸ Κοιτάμιον. Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα φάλλεται ἡ Λιτὴ τῆ Ἁγ. ἀντι τῆ ἰδιομέρου τοῦ Ἁγίου τῆς Μοιῆς, προσδέτομεν δὲ ἐπὶ τούτοις κὶ τὸ παραρῆφθὲν δοξασιμὸν τοῦ ἑσπερινοῦ. ἔτα τὸ Τρισάγιον, τὴν Ὑπαμιὸν τῆ ἠχου, κὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηδες. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἄναζάσιμον τριτοαριον δὶς, τὸ τοῦ Ἁγίου, κὶ τὸ (Εὐαγγελιζέτω Ἰωσήφ). εἰς τὴν α. τριχορογίαν Καθίσματα Ἄναζάσιμα. εἰς τὴν β'. Καθίσματα τῆ Ἁγίου κὶ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν φάλλεται ὁ Προηγέος σύντομος κὶ ἡ Ἐυλογη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπαμιὸν, κὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Προηγέου, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆ ἠχ. κτλ. τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἄναζάσιμος μετὰ τῆς Θεολογίας ὡς γ'. τῶν Πατέρων ὁ α. Κανὼν (Χριστὸς γενναῖται) ὡς δ'. κὶ τῆ Ἁγίου ὁ πρ. α. (Ἰππον κὶ ἀναβάτην) ὡς δ'. (Καταφασαίαι, Χριστὸς γενναῖται). ἀπὸ γ'. ὡδῆς τὸ Κοιτάμιον τῆ Ἁγίου κὶ ὁ Οἶμος, τὸ Καθίσμα τῶν Πατέρων τῆ Ἁγίου, κὶ τῆς ἑορτῆς. ἀφ' ἧς τὸ Κοιτάμιον τῶν Πατέρων κὶ ὁ Οἶμος. Ἡ ἡμιωτέρα τριχορογῆται, τὸ Μεγαληνάριον τοῦ Ἁγ. Σεφράνου. Ἐξαποστράφια τὸ Ἄναζάσιμον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου Σεφράνου κὶ τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸς Αἴνες Ἄναζάσιμα δ'. κὶ τῆ Ἁγίου τὰ προσόμοια μετὰ τὸ δοξασιμὸν ὡς δ'. Δόξα (Αἶμα κὶ πῦρ κὶ Ἀτμίδα καπνῶ). κὶ νῦν ὑπερευλογημένη. κὶ τῆς ἑορτῆς ἀποστ. συμπάλλαι ὡς δ'. ἔτος, ἀλλ' ὡς δ' Θεοὶ Κς: τὸ Ἄναζάσιμον αἰπῆ.

(Ιζέον ὅτι τὸ Πᾶσα πνοή, τὸ Δοξαζιμὸν κ̅ ἢ Δοξογογία, ψάλλομαι μετὰ μέ-
 λους). ἔτα τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἢ εὐτενὴς κ̅ ἀπόκρυσις, τὸ Εὐδινόν,
 κ̅ ἢ ἀ. ὥρα. Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, Ἰπτιυά, οἱ Μαυαρισμοὶ τῶ ἤχου γ̅ δ' ἢ γ.
 ὡδὴ τῶν Πατέρων, κ̅ ἢ ζ. τοῦ Ἀγίου. Εἰσοδιόν (Δεῦτε προσκυνησόμεν..
 ὁ ἀναζάσις εὐ νεμρῶν). τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, τῶν Πατέρων, κ̅ δ' Ἀγ.
 ἢ Ὑπαυιὸν τῶ ἤχου, κ̅ τὰ Κοντάμια τῶν Πατέρων, κ̅ τῶ Ἀγίου, γ̅ τὸ τῆρος δὲ
 τὸ (Ἡ Παρθένης σήμερον). Ἀποζοζευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστῶ
 γέννησιν κ̅ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Εἰς τὸ ἐξαίρετως τὸ (Ἀξίον ἐστίν). Κοινωνι-
 κὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον) κ̅ τὸ (Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι) ἢ τὸ (Εἰς πᾶσαν ἡν γην).
 τὸ (Εὐδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν) κτλ: Ἀπερχόμενοι γ̅ τὴν Τράπεζαν ψάλλο-
 μεν τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῶ Ἀγίου. Αἰ ἀναγνώ-
 σος ἢ ἀ. γ̅ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἀποστόλου τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστῶ γέννη-
 σιν. ἢ β. α. γ̅ τὸ μαρτύριον τῶ Ἀγίου, ἢ γ. Εἰς τὴν ὁμιλίαν τῶ Εὐαγγελίου. Εἰς δὲ τὴν
 Τράπεζαν τὸν ἐν τῷ χρυσογράφῳ λόγον τοῦ Χρυσόστομου πρὸς τὸν Ἅγιον Στεφά-
 νον. (Σημωτέον κ̅ τοῦτο, ὅτι γ̅ τὸ Ἀπόδυσνον κ̅ γ̅ τὰς ὥρας Ἀποζυλίμια
 κ̅ Κοντάμια λέγομεν τὸ Ἀναζάσιμον, τῶν Πατέρων, κ̅ τοῦ Ἀγίου.

ἢ γ̅ τὸ Κόρυμβον
 ἀναγνώσκειν
 κ̅ τὸ ἄλλο

Σημῶσις. Δεῖ γ̅ δέναι ὅτι τῶ σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστῶ γέννησιν, ἐν τῇ Ἀγ-
 λουργίᾳ Ἀποζοζευαγγέλιον ἐν κ̅ μόνον λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας, οὐχὶ δὲ καὶ
 τῶν Κεκοιμημένων, ἀλλ' οὔτε Κόρυμβον ποιοῦμεν, οὔτε τὸ Κοντάμιον λέγομεν
 (Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ).

Ἰ. Η. τῶν Ἀγίων διαμυρίων τῶν ἐν Νίμορμυθῶ καὶ ἐν τῶν. Εὐδόνα δὲ
 ἔχουν, τὸ μαρτύριον αὐτῶν γ̅ τὸ ἔκδογιον. τὸ Κύριε εὐεῖρα ἔα ἤχος πλ. α.
 γ. προσόμοια τῆς ἐορτῆς κ̅ γ. τῶν Ἀγίων. Δόξα Καὶ νῦν, δ' ἤχος (Εὐφραῖα
 Θηλι. Ἱερουσαλήμ). Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος α. (Δόξα ἐν

ὑψίστοις Θεῷ) Ἀποζωλίμιον τῆς εὐρησίας· Μετὰ δὲ τὴν ἀπόρριψιν τῶ ἐσ-
 παναφέρομεν τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τῆς Θεολογίας εἰς τὴν θέσιν τῆς ἡτοῖ ἐν τῷ
 παρεπιζησίῳ· Ἐν τῷ ὄρθρῳ ὁ Κανὼν τῆς εὐρησίας εἰς ἡ. κ. τῶν Ἀγίων εἰς δ' ἀφ'
 ζ'. τὸ Κοιτάμιον τῆς εὐρησίας· Εἰς τὸς Αἴνας ζιχνηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων·
 Δόξα Καὶ νῦν, πλ. α'. (Ἀμαλάρηπλον τὸ λεγούμενον)· Εἰς τὸν ζίχον τῶν Αἴ-
 νων, τὰ τῆς εὐρησίας· Ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς εἰς τὸ Κανόνος τῆς εὐρησίας· Ἀ-
 ποζωλευαγγέλιον κ. Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας· (Σημωτέον ὅτι ἀνάγκης συμ-
 πιπλοῦσης συμπάλλεται κ. ἡ αἰοζουθία τῶν Ἀγίων Νηπίων μετὰ τῶν Ἀγίων
 δισμυρίων· (Πρόβλεπον νὰ παρατηρήσης εἰς τὴν σιαράν τ' εὐαγγίλιον διὰ τὸν σῆμ· Ἀπόζωλ.)·
 †. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῶ Ἀγίῳ Σίμωνος τοῦ Ἀθωνίτου· (Ὁ βίος τῶ εἰς τὸ Ἀθωνάριον).

κθ'. Τῶν Ἀγίων Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀνακραθέντων ὡν ὁ ἀριθμὸς χιλιά-
 δες δεκατέσσαρες, κ. τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαριέλου, ὁ βίος τοῦ ὁσίου εἰς τὸ
 Εἰκόμιον, Εἰκόνα δὲ ἀμφότεροι δὲ ἔχου· Τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἡχος δ' ζιχνη-
 ρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων Νηπίων τρία κ. τρία τοῦ ὁσίου· Δόξα, τῶν Ἀγίων Νη-
 πίων ἡχος πλ. δ' (Ἡρώδης ὁ παράνομος)· Καὶ νῦν, τῆς εὐρησίας· Εἰς τὸν ζίχον, ζιχνηρὰ
 τῆς εὐρησίας· Δόξα τῶν Ἀγίων Νηπίων ἡχος πλ. δ' (τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος)· Καὶ νῦν
 τῆς εὐρησίας· Ἀποζωλίμιον (τὰς ἀγγυθόνας τῶν Ἀγίων) κ. τῆς εὐρησίας· Εἰς τὸν ὄρ-
 θρον ὁ Κανὼν τῆς εὐρησίας εἰς ζ'. τῶν Ἀγίων ὁ εἰς Κανὼν εἰς δ' (ὁ δὲ ἕτερος αὐτῶν
 μαλαζιμπάνελαι) κ. τοῦ ὁσίου εἰς δ' ἀπὸ γ. ὡδης τὸ Κοιτάμιον τῆς εὐρησίας, ἀφ' ζ'.
 τὸ Κοιτάμιον τῶν Νηπίων κ. ὁ Οἶκος· Εἰς τοὺς Αἴνας ζιχνηρὰ προσόμοια (ὡ
 τοῦ παραδόξου θαύματος)· Δόξα ἡχος πλ. δ' (Ἡρώδης ὁ παράνομος), κ.
 νῦν, ὁ αὐτὸς (Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον)· Εἰς τὸν ζίχον ἰδιόμεγα τὸν α. καὶ
 τὸν β. κ. τὸν γ. Δόξα τοῦ ὁσίου ἡχος πλ. β'. (Ὁσίου πατέρ)· Καὶ νῦν, τῆς εὐρησίας·
 Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς τὸ Κανόνος τῆς εὐρησίας· Ἀποζωλευαγγέλιον κ. Κοινωνι-
 ον τῆς ἡμέρας· (Εἰ συμπέσωσιν ἐν σαββάτῳ ὁ τῶ προδρόμος Κανὼν παραλήπει).

λ'. Τῆς Ἀγίας μάρτυρος Ἀνυσίας. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται κ' ἡ ἀ-
μοιβουσία τῆς Ἀγίας Μεγάνης, διὰ τὸ μέλλεν ἡμᾶς ἀποδίδουαι αὐρίον τῆ
λά. τὴν τῶν Χριζουγένων ἐορτὴν.) εἰκόνας δὲν ἔχου. Ἀνάγνωσις ἐπ' ἐπι-
σησίας τοῦ Ἀγίου Σίμωνος (ὄρα δὲ τὴν κη. παρόντος μηνός). Τὸ Κύριε εὐέυρα-
ξα ἦχος δ'. ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας Ἀνυσίας τρία, κ' τρία τῆς Ἀγ. Με-
γάνης. Δόξα Καί νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἀπόζιχα τῆς ἐορτῆς. Ἀποζυλίμιον τὸ τῆς
ἐορτῆς. Ο' Καγών τῆς ἐορτῆς δὲ ζ'. Καί τῶν Ἀγίων οἱ δύο Κανόνες δὲ ἡ. ἀφ' ζ'.
τὸ Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς. ὁμοίως κ' ἔξαποζγραρίον. Εἰς τὸς, κ' δὲ τὰ Ἀπόζι-
χα τῶν Αἴνων, τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸς Μαριαρισμᾶς ἐν τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς.
Ἀποζορευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

λα'. Τῆς οὐσίας μητρὸς ἡμῶν Μεγάνης τῆς Ρωμαίας. Ἐν ταύτῃ ἀποδίδουαι ἡ ἐορ-
τὴ τῶν Χριζουγένων. Εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα ἰζῶμεν ζιχους ζ'. κ' φάλλομεν ζ'
τέσσαρας β'ες. δευτεροῦντες τὸς δύο πρῶτες ἦχος. Δόξα Καί νῦν, (Αὐγού-
ζου μοναρχήσαντος. Φῶς ἰζαρόν, κ' τὸ προυγμένον τῆς ἡμέρας (ἀνευ εἰ-
σόδου κ' τῶν ἀναγνωσμάτων. Εἰς τὸν ζιχον, ζιχνηρὰ ἰδιόμελα ἦχος β'. (Μίγα καὶ
παράδοξον) κ' τὰ ἔτερα. Δόξα (εὐφρανθῆτι Ἱερουσαλήμ). Καί νῦν, (Σπηλαίᾳ πα-
ράμυσας) τὸ Ἀποζυλίμιον ἐν γ'. Εἰς τὸν Ὀρδρον μετὰ τὴν α. κ' β'. ζιχορογίαν δ'
Καθίσματα τῆς ἐορτῆς, γίνονται δὲ αἰτήσως παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀνάγνωσις
τῆς Ἀγίας Μεγάνης. (ὄρα δὲ τὸ ἔμλογιον). Οἱ Κανόνες δὲ ἡ. καὶ ζ'. Καταβα-
σίας τοὺς εἰρμούς κ' τῶν δύο Κανόνων. ἀπὸ γ'. ὠδὴ τὸ Καθίσμα δὲς, ἀφ' ζ'.
τὸ Κοντάμιον κ' ὁ Οἶμος. Ἡ τιμιωτέρα οὐ ζιχορογῆται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ'. ὠδὴ
μετὰ τῶν μεγαχυναρίων προηγουμένης τῆς ζιχορογίας. τὸ ἔξαποζγραρίον ἐν
γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους ἰζῶμεν ζιχους δ'. κ' φάλλομεν ζιχνηρὰ ἰδιόμελα ἦχος δ'. (εὐφρα-
νεσθε δίκαιοι) κ' τὰ ἔτερα. Δόξα (ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς). Καί νῦν, (Σήμερον
ὁ Χριστός). Δοξορογία, κτλ. Εἰς τὴν Ἀγρυγίαν, τυτσιὰ, Ἐν δὲ τοῖς Μαριαρισμοῖς

Τὰς δύο ὡδὰς τῆς θ'. Εἰσοδικιὸν (Ἐι γαζρὸς πρὸ Ἐώσφορα). Τὸ Ἀποζυλίμιον ἐκ
 γ'. κ' τὸ Κοντάμιον ἀπ'αξ. Τὸ Τρισάγιον, καὶ Ἀποζοζευαγγέλιον τῆς ἡμέρας.
 Εἰς τὸ Ἐξαίρειως (Μεγάλλον ψυχῆ μου) κ' (Μυζηριον ξέγον). Κοινωνιὸν
 Λύτρωσιν ἀπέζωγεν. κ' ἀντὶ τοῦ (εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν) φάλλεαι
 τὸ Τροπάριον (Ἡ γέννησίς σε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν). ἡ δὲ παράκλησις τῆς
 Θεολόγου ἀργεῖ.

Σημέσις. Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις συμπτέσῃ ἐν Κυριακῇ, τότε τῷ σαββάτῳ ἐσπέ-
 ρας ἰζῶμεν τῆχος ι'. κ' φάλλομεν δ'. Ἀναζάσιμα κ' ζ'. τῆς ἐορτῆς, Δόξα τῆς
 ἐορτῆς, Καὶ νῦν, τὸ Δογματικὸν τὸ α'. τῶ ἤχου. Ἀπόζιχα ἐν Ἀναζάσιμον κ'
 τῆς ἐορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἀποζυλίμια τὸ Ἀναζάσιμον κ' τῆς ἐ-
 ορτῆς δ'. Μετὰ τὴν α'. τριχολογία τὰ Ἀναζάσιμα Καθίσματα πάντα, μετὰ
 δὲ τὴν β'. τῆς ἐορτῆς, κ' τὸ μετὰ τὸν ποζυζέον Καθίσμα ἀπὸ γ'. ὡδῆς. Κοντά-
 μιον κ' οἶμον Ἀναζάσιμα, κ' ἀφ' ζ'. τὰ τῆς ἐορτῆς Κοντάμιον κ' Οἶμον. Εἰς ἔς
 Κανόνος ζ'. Ἀναζάσιμα σὺν τῶν εἰρμῶν αὐτῶν (ἀλλ' ἀπ'αξ τῶς εἰρμῆς) κ' ἡ. ἐκ
 τῶν δύο Κανόνων τῆς ἐορτῆς σὺν τῶν εἰρμῶν αὐτῶν (ἀλλ' ἀπ'αξ τοῦς εἰρμῆς, Κα-
 ταβασίας τῆς ἐορτῆς κ' τὰς δύο. Ἐξαποζωγγάριον Ἀναζάσιμον, κ' τὸ τῆς ἐορ-
 τῆς δὲς. Εἰς τοὺς Αἴνους δ'. ἀναζάσιμα κ' δ'. τῆς ἐορτῆς σὺν τῷ δόξα τιμῷ τῶν
 Αἴνων αὐτῆς, Δόξα τὸ Ἐωθινόν Καὶ νῦν (ὑπερευροημένη). Τὸ Ἀναζάσιμον
 Τροπάριον, ἡ α'. ὡρα κ' ἀπόκλισις (Ὁ ἀναζάς ἐκ νευρῶν). Εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν,
 Τυπικῶν. ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ιβ'. τοῦ ἤχου δ'. κ' ἡ. τὰ ἐκ τῶν τῆς θ'. ὡδῆς δύο
 Κανόνων τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὰ Τροπάρια τὸ Ἀναζάσιμον, τὸ τῆς ἐορτῆς ἐκ γ'. τὴν
 Ὑπαικοὴν τοῦ ἤχου, Καὶ τὸ Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς (Ἡ Ἰταρθένος σήμερον). τὸ
 Τρισάγιον, Ἀποζοζευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κ' τῆς Θεολόγου. Εἰς τὸ Ἐξαίρειως
 (Μεγάλλον ψυχῆ μου) κ' (Μυζηριον ξέγον). γι' δὲ τὴν Τράπεζαν (Μάγοι κ' Ποι-
 μένες) κ' (Στέρουγ μὲν ἡμᾶς). Κοινωνιὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον) κ' (Λύτρωσιν ἀπέζωγεν)
 Ἐισερχόμενοι γι' τὴν Τράπεζαν φά. τὸ Ἀναζάσιμον Ἀποζ. κ' ἔξερχόμενοι: τῆς ἐορτῆς.

ἔχων ἡμέρας 31, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ νύξ ὥρας 14.

Περὶ πλώσεις. Α΄. η.

†. α΄. Εἰς τὴν α΄. Ἡ περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη ἔν Ἀγίοις Πατέροις ἡμῶν Βασιλέως τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαργίας Καπαδοκίας. Ἡ Ἁγία τοῦ Εἰμῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι. ὁ βίος τοῦ ἁγίου Νέον θησαυρόν. Ἐπιλεγοῦμεν δὲ καὶ Ἀγρυπνίαν ἔχουσαν καὶ χάριν διὰ μνημόσυτον. Μισρὸν ἐσπερινὸν ζήτω καὶ τὸ χροῦγραφον τοῦ ιε΄. Αριθμῶ. Δόξα τὸ καὶ τὸ Κύριε εὐεῖρα καὶ ἤχος β΄. (τῶν ὀντων εὐμελετήσας). Καὶ νῦν, (τὴν πᾶσαν ἐπιπίδα μου). Εἰς τὸν ζήχον, τὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου καὶ τὴν σφραγὶν τοῦ χροῦγράφου. Ἀπολυτίκιον ἤχος α΄. (Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν) καὶ τῆς εὐορίας (Μορφὴν ἀναγοιώτως). Ἐσπέρας μετὰ τὸ Ἀπόδευπνον καὶ τὸν Προοιμιαιὸν, ψάλλομεν τὴν α΄. τᾶσιν τοῦ (Μαυάριος ἀνήρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῖρα καὶ ἀνάπτεται ὁ χορὸς καὶ τὰ δύο μεγάλα ζαλάρια) ἱστῶμεν ζήχους ἡ. καὶ ψάλλομεν τὰ δύο Δεσποτικά ἰδιόμεγα ἤχος πλ. δ΄. (Συγμαλαβαίνων ὁ Σιπτήρ) καὶ ἕτερον (Οὐκ ἐπνησχύνθη ὁ πανάγαθος θεός) δευτεροῦντες αὐτὰ. ἔτα καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια τρία (Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς) δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα τοῦ Ἁγίου πλ. δ΄. (Σοφίας ἐραζής), Καὶ νῦν, ὁ αὐτός (Συγμαλαβαίνων ὁ Σιπτήρ). Εἴσοδος, Φῶς ἱεραρόν, τὸ Προεῖμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ ἰδιόμεγον τοῦ ἁγίου τῆς Μοχῆς, καὶ τοὺς τρεῖς τρίτους τοῦ ἁγίου, προσδέλομεν δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ τὰ δύο ἰδιόμεγα τῶν Ἀποζήχων ἤχος α΄. (Ὡ θῶα καὶ ἱερά) καὶ τὸ ἕτερον. Δόξα ἤχος πλ. β΄. (Ἐξεχύνθη ἡ χάρις) μετὰ μέλους. Καὶ νῦν, (Συγμαλαβαίνων ὁ Σιπτήρ). Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ προσόμοια (Χαίροις ἀσινλιωῦν) χροῦγραφα καὶ τὸ τέλος τοῦ μηναιῶ. Δόξα ἤχος πλ. β΄. (Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων). Καὶ νῦν, (Οὐκ ἐπνησχύνθη ὁ πανάγαθος θεός). τὸ Νῦν ἀποζῶς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου δις τὸ (θεολόγος Παρθένε) καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἧν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλμος, κτλ. Εἰς τὸ θεὸς καὶ τὸ τροπάριον

του Αγίου δι' και τῆς ἐορτῆς ἀπαξ· εἰς τὰς ψυχολογίας τοῦ ψαλτηριῶ τοῦ Καθίσμα-
 τοῦ τοῦ Αγίου ἐκ τῆς ἐορτῆς· μετὰ δὲ τὴν β'. ἀναγνώσιν φάλλεται ὁ Προμύθεος, ἡ ἔπι-
 λογή, τὸ δόξα τιμὸν, ἐκ τῶν λαϊπῶν. ὅτι ἡ αἴτησις, ἐκ τῶν Καθίσμα τοῦ Προμύθεος, οἱ Ἀ-
 ναβαδοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος· Τροισμῆνον (τὸ ζῶμα μου γλαυκὸν σοφίαν),
 εὐαγγέλιον τοῦ Αγίου, ὁ Μ'. Δόξα (ταῖς τοῦ ἱεραρχοῦ). Καὶ νῦν, (ταῖς τῆς θεοτόμου) ἐκ
 τῶν ἰδιόμοζον (ἔξεχύθη ἡ χάρις) Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς ἤχος β'. (Δεῦτε γαοὶ) μετὰ τὴν
 εἰρμῶν γ' ζ'. ἐκ τοῦ Αγίου οἱ δύο Κανόνες ὁ β'. (Δεῦτε γαοὶ)· ἐκ τῶν χρονογράφου γ'
 τὸ τῆς τοῦ μνηαῖς (ἔν βυθῷ κατέτρυσεν ποτὶ) γ' η'. Καταβασίαι διπλῆ (βυθοῦ
 ἀνεκάρησε πιδμένα) ἐκ τῆς β' (στὶ β' θαλάσσης)· ἀπὸ γ'. Ὡδῆς τὸ Καθίσμα Αγίου
 καὶ τῆς ἐορτῆς· ἀρ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τοῦ Αγίου ἐκ τῶν Ὀϊμοσ· ἡ ἑπιμύθεος οὐ ψυχολογῶ-
 ται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ'. Ὡδῆ μετὰ τῶν μεγαλυαριῶν, ὅρα γ' τὸ μνηαῖον τῆς Βενε-
 τίας, γ' τὸ τῆς δι' ταῦτης Καταβασίαι (Μεγαλῶνον ψυχῆ μου) καὶ (Ἀπορῶ πᾶσα
 γλῶσσα)· καὶ (Σήμερον ὁ Δεσπότης) ἐκ τῶν Ὡδῶν ὑπὲρ νοῦν· ἔξαποστραφίον τῆς
 ἐκ τῆς ἐορτῆς· εἰς τοὺς Αἴνους ἰζῶμεν τῆς δ'. ἐκ τῶν φάλλομεν τῆς χρονογράφου προσόμοια τοῦ
 Αγίου (Χαίροις ἀσινλιῶν) Δόξα ἤχος πη'. β'. (ἔξεχύθη ἡ χάρις)· Καὶ νῦν, (Συ-
 καταβαίνων ὁ Σωτήρ)· Δοξολογία, τὸ Προπάριον τοῦ Αγίου, ἡ α'. Ὡρα, ἐκ τῶν ἀπό-
 σις· εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν, τυπικῶν, ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἐορτῆς ἐκ τοῦ Ἀγ. Ὡδῶν
 γ'. καὶ ζ'. εἰσοδιῶν (Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ προσπ... Σῦσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ)
 ὁ ἐν Αἴνοις θαυμαζοί). τὸ Προπάριον τῆς ἐορτῆς (Μορφὴν ἀναγοιῶν). τὸ τὸ Ἀγίος,
 ἐκ τῶν λαϊπῶν ὡς σύνηδες, γ' τὸ τῆς δι' τὸ (ὁ τῶν ὄρων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει).
 Ἀποστραφίον τῆς ἐορτῆς ἐκ τοῦ Αγίου (Ζήτη τοῦ Χρυσόστομου) ἐκ τῶν καθεξῆς ἡ ὅρα
 Ἀγιογραφία τοῦ μεγάλου Βασιλέως διὰ τὴν ἱεράν ἐκ τῶν σεβάσμιον αὐτοῦ μνήμην· (Ἐμ-
 ἠλέον ὅτι γ' τὴν Ἀγιογραφίαν, ὁμοίως ἐκ τῶν τῆς τράπεζαν φάλλεται τὸ (Ἄξιόν ἐστιν).
 Κοινωνιῶν (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον) ἐκ τῶν (εἰς μνημόσυνα αἰώνιον)· Αἱ ἀναγνώσες α'.
 ἐκ τῶν β'. γ' τὸν βίον τοῦ Αγίου (ὅρα γ' τὸν Νέον θησαυρόν), ἡ τρίτη Λόγος εὐχισμι-
 αζιμῶν τοῦ ὁσὶς πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ πρὸς τὸν Ἅγιον Βασίλειον (ὅρα γ' τὸ φυλ-
 + διὰ προκέρχ τῶ α'. Ἀποστραφίον ὅρα γ' τὸν α'. Ἡθρὶς (Μέγας Κε ἐκ τῶν ὁσὶς ἀσφῶν)·)·

? (εὐαγγέλιον
 γαοί).

+ ἐκ τῶν καθεξῆς

λάδιον τὸ μαζούμενον Καθρίπλης· Εἰς δὲ τὴν Τραπέζαν τὰ ἐπιχοῖτα ἐν τῷ βίῳ
του· Εἰσερχόμενοι ἐν τῇ Τραπέζῃ φάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, κὶ ἐξερ-
χόμενοι τὸ τοῦ Ἀγίου.

Περίπτωσις Β'. Περὶ τῆς περιτομῆς τοῦ Κυρίου, κὶ τῆς μνήμης τῆς μιγάχου
Βασιλῆος ὃς ἴδωσιν ἐν Κυριακῇ· Χρὴ γινώσκον ὅτι ἐν τούτῳ ἡ α'. τοῦ Ἰαννου-
αρίου μνήμης ἐν Κυριακῇ, τῷ σαββάτῳ ἐν τῷ μισρῷ ἑσπερινῷ διὰ τὸ Κύριε ἐκί-
ραξα ἰζῶμεν ζίχους δ' κὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου, κὶ τὰ
λοιπὰ ὡς ἐδηλώθη ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐρμηνείᾳ· Ἐν δὲ τῷ μιγάχῳ ἑσπιρι-
νῷ μετὰ τὴν συνήδη ζιχογοσίαν εἰς τὸ Κύριε ἐκίραξα ζιχηρὰ ἀναζάσιμα
τρία, τῆς ἑορτῆς τὰ δύο ἰδιόμενα διὰ τρία, κὶ τοῦ Ἀγίου δ' Δόξα τῆς Ἀγίας Κυνῆς,
τὸ α'. Θεοτομίον τοῦ ἠχοῦ· Εἰσοδος, τὰ ἀναγνωσμάτα τῆς ἑορτῆς κὶ τῆς Ἀγίας.
Εἰς τὸν ζίχον, τὰ ἀναζάσιμα ζιχηρὰ· Δόξα τοῦ Ἀγίου (Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμά-
των), κὶ νῦν (οὐκ ἐπισηχύνθη)· Ἀπομυλιμίον τὸ Ἀναζάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ
τῆς ἑορτῆς· τὰ αὐτὰ κὶ διὰ τὸ θεοὶ Κύριος· Ἐκ δὲ τῶ ὄρθρου μετὰ τὴν α' ζιχογο-
σίαν Καθίσματα ἀναζάσιμα, διὰ τὴν β' ζιχογοσίαν Καθίσματα τῆς Ἀγίας
τῆς ἑορτῆς· Ὁ Πτοχέεος, ἡ Ἐμμογὴ, τὰ Εὐμογητόρια, κτλ· ἕτα μετὰ τὴν αἴη-
σιν, ἡ Ὑπαισιή, κὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Πτοχέεος, οἱ Ἀναβαδοὶ τοῦ ἠχοῦ, προεξ-
μενον κὶ Εὐαγγέλιον Ἀναζάσιμον, κὶ ιαδίζης τὰ τῆς Κυριακῆς· Οἱ Κανό-
νες ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν διὰ δ' τῆς ἑορτῆς διὰ δ' κὶ τοῦ Ἀγίου διὰ ζ' κα-
ταβασίαι διπλάι (Βυδοῦ ἀνιεύουσι πιδμένα) κὶ (Στίβῳ θαλάσσης)· ἀπό-
ψῶδης τὸ Ἀναζάσιμον Κοντάμιον κὶ Ὀϊσιος· ἀφ' οὗ Κοντάμιον κὶ Ὀϊσιος τῆς ἑορ-
τῆς κὶ τοῦ Ἀγίου· Ἡ ἡμιωτέρα ζιχογορεῖται, ἔξαποστῆριον Ἀναζάσιμον, τοῦ
Ἀγίου, κὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὰς Ἀγίας Ἀναζάσιμα δ' κὶ τῆς Ἀγίας δ' Δόξα τὸ εὐδ-
νόν, καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη)· Δοξαλογία, τὸ Ἀναζάσιμον Τροπάριον, ἡ ἐκ-
τενῆς, κὶ ἀπόμυσις, κὶ ἡ α'. Ὠρα· Εἰς τὴν Ἀγδερρίαν, Ἰπτινὰ, οἱ Μαυαριεῖ

τοῦ ἤχου γ' δ' τῆς ἐορτῆς ἡ γ. ὠδὴ, κ' τῆς Ἀγίας ἡ ζ'. Αποστολιμαγγέλιον α'. Τῆς ἡμέρας ἦτοι τῆς Κυριακῆς πρὸς τῶν Φώτων, ἕστα τοῦ Ἀγίου. Κοινωνιὸν (Αἰτῶ-
τε τὸν Κύριον) κ' (εἰς μνημόσυνον). ἀπτερχόμενοι γ' τὴν Ἰράπειαν φάλλομεν δ'
Ἀναζάσιμον Ἰροπάριον, ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τοῦ Ἀγίου.

Περιπτώσεις Ἀν. Κυριακῆς πρὸς τῶν Φώτων.
Εἰ τῆς ἡμέρας ἡ Κυριακῆς πρὸς τῶν Φώτων τῆς β' ἢ γ', ἡ δ' ἡ τοῦ μηνὸς ἡ αἰουροῦδα
φάλλομαι ὡς ἐφεξῆς. τῷ σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν κ' τὸ φα-
γήριον, γ' τὸ Κύριος εὐεῖραξα Ἀναζάσιμα δ' προεόρλια γ'. (Προεόρλια ἄσμα-
τα) ζῆτ' γ' τὴν β' τοῦ μηνὸς, κ' τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας γ'. δόξα τὸ προεόρ-
λιον ἡχοι π. β'. (ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην). Καὶ νῦν, τὸ α'. Θεολογιὸν ἔ
ἡχοι. εἰ δὲ ἔχῃ εἰκόνα ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας Δόξα τοῦ Ἀγίου, καὶ νῦν τὸ
δογματικόν. εἰ τὸν ζῆτον τὰ ἀναζάσιμα ζιχηρά. Δόξα τοῦ Ἀγίου ἔχῃ,
ἄλλως τε δόξα καὶ νῦν τὸ προεόρλιον. Αποστολιμαγγέλιον τὸ Ἀναζάσιμον, τὸ ἔ
Ἀγίου, κ' τὸ προεόρλιον (ἔτοιμάζου ζαβελῶν). τὰ αὐτὰ κ' γ' τὸ θεὸς Κύριος.
μετὰ τὴν α'. ζιχογοίαν καθίσματα τὰ Ἀναζάσιμα πάντα, μετὰ τὴν β'.
Καθίσματα Προεόρλια. ἕστα ὁ Ἄμιμος, τὰ εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀ-
ναβαθμῶ τοῦ ἡχοι, κ' τὰ ζιχοπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναζάσιμος με-
τὰ τῆς θεολογίας γ' ζ'. ὁ προεόρλιος γ' δ'. κ' ὁ τῆς αἰγίας γ' δ'. Καταβασίαι (βυ-
θοῦ ἀνιμαγυφε πιδμῖνα). ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Ἀναζάσιμον Κοντάσιον κ' Ὀϊ-
μος. ἀρ' ζ'. τὸ προεόρλιον κ' τοῦ Ἀγίου εἰὰν ἔχη. Ἡ τιμιωτέρα ζιχογοῦται, γ' δ'
τὸ τῆς ἡμέρας β'. ὠδῆς τὸ (Μεγάλλον ψυχῆ μὲν) κ' τὸ (Ἀπορῶ πᾶσα γλῶσσα).
Ἐξαποστράριον τὸ Ἀναζάσιμον, τοῦ Ἀγίου, κ' τὸ προεόρλιον. εἰς τῆς Αἴνης
Ἀναζάσιμα δ'. κ' προεόρλια δ'. (Αἰ Ἀγγελικαὶ προπορεύσθαι, δυναμῶν).
εἰὰν δὲ ἔχη ὁ ἅγιος δόξογοίαν, φάλλομεν δ' Ἀναζάσιμα κ' δ' τῆς Ἀγίας. Δόξα
τὸ εὐδινόν, καὶ νῦν (ὑπὲρ ἡμερῶν). Δόξογοίαν, τὸ Ἀναζάσιμον Ἰροπάριον,

κ.τ.λ. Εἰς τὴν Ἀθλουργίαν, Ἰππιικά, οἰμαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' δ' ἢ γ' ὠδὴ τῆ
 προεορλῆς Κανόνος, κ' ἢ ζ'. τοῦ Ἀγίου. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὴν ἔχῃ εἰκόνα, τοῦ οἰμα-
 μαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' δ' ζ'. κ' ἢ ζ'. ὠδὴ τοῦ προεορλῆς Κανόνος γ' δ' Ἀποστολι-
 αγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν φώτων ἐν τοῦ Ἀγίου, γ' δὲ μὴ τῆς ἡμέρας κ' μό-
 νον. Μετὰ τὴν Ἐσθον τὰ συνήθη τροπάρια, κ' γ' τὸ λέχος (ἐν τοῖς ῥάθροις σήμερον),
 εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ (Ἄξιον ἐστίν). Κοινωνιὸν (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον). αἱ ἀναγνώ-
 σεις γ' τὰ Κυριακοδρομία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν φώτων. Ἡ γ' δὲ Πτοῦμ. αἴχρον, γ' τ' ἑρμηνεύει.)
 Σημῶσις. Ἐὰν ἴχουσιν γ' τὴν ἡμέραν ταύτην δύο ἅγιοι, ἔχοντες δύο Κανόνας, τοῦ
 γ' Κανὸν τοῦ ἐνὸς ἁγίου ἀναγιώσκειται ἐν τοῖς Ἀποδόχνοις.

Περίπτωσις Β'. α ἴζεον ὅτι γ' ἴχοι ἢ Κυριακὴ πρὸ τῶν φώτων, τῆ πα-
 ραμονῆ τῆς ἐορτῆς ἤγουν τῆ ε' τοῦ μηνός, τὰ αὐτὰ γίνονται ὡς προεῖρηται
 πλαι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐν τῷ ἑσπερινῷ δοξαζία λέγεται τὰ προεορλῆ
 ἰδιόμεγα. τὸ Ἰππιικὸν δὲ τῆς εὐμνησίας διαχραμνάει ὅτι τῆ παραμονῆ τῶν φώ-
 των ἴχουσις Κυριακῆς, ἀντὶ τοῦ ἑσθινοῦ ψαλλεῖται τὸ προεορλιον ἰδιόμεγον.

Β'. Προεορλῆ τῶν φώτων κ' μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδους πά-
 πα Ρώμης. Ἡ εὐμνία τῶ Ἀγίου γ' τὴν Λίλην. Ὁ θῆος τοῦ γ' τὸν Νέον ^ἀπρὸ ^δσσε.
 εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζόμεν ζ' ἴχους ζ'. κ' ψαλλομεν ζιχηρὰ προσομοία τρία
 προεορλῆ (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), κ' τοῦ Ἀγίου τρία (ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος).
 Δόξα τοῦ Ἀγίου κ.τ.λ. (Ἀσμαλιεύς σήμερον ζήτης γ' τὸ λέχος τοῦ μηνιαίου (χρῆσθρα-
 φον). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. εἰς τὸν ζ' ἴχον, τὰ ἰδιόμεγα τῆς ἐορτῆς. Δόξα ἤχος κ.τ.λ. (Ρί-
 μνη Πανηγυρι(ζ), Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολιτικὸν τῆς ἐορτῆς ἤχος δ' (Ἐτοιμα-
 ζου Λαβουζων), τὸ τοῦ Ἀγίου, κ' αὐτῆς τῆς ἐορτῆς. τὸ Ἀποδόχτων ἀναγιώσκειται
 μισρον ἐν τῷ μέσῳ, κ' μετὰ τὸ (Πιζεύς) ψαλλεῖται τὸ τριώδιον τοῦ ἐρμού εὐ θ' καὶ
 τὰ τροπάρια γ' ζ'. οὕτως γίνονται κ' ἢ ἡ. κ' ἢ θ'. ὠδὴ, γ' κ' γ' δ' ἰδιόδοι. Ἰζέον ὅτι γ' τὸ

τῆς τῆς ἡ. ὡ δὴ μὲν τὸ (Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν) ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ταύ-
 τῆς, ὁμοίως κ' εἰς τὴν θ'. τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν. ἀνάπτονται δὲ κ' τὰ κληρία τῶν ζα-
 ρίων, ὅτι τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Θεολογίας, τὸ Κοιτάμιον (Ἐν τοῖς ῥήθροισι σήμε-
 ρον) τὸ τοῦ Ἀγίου κ' αἰουζούδως τὰ ἐπίλοιπα τοῦ Ἀποδέπτου. Εἰς τὸ θεὸς Κύ-
 ριος τὸ προεόρλιον τροπάριον δι', τοῦ Ἀγίου κ' αὐτῆς τῆς ἐορτῆς. Ἡ ζιχοζογία ἔχει
 τῆς μετὰ τῶν Καθισμάτων τῆς ἐορτῆς Κανόνις, ὁ προεόρλιος μετὰ τῶν εἰρμῶν
 εἰς ἡ. κ' τοῦ Ἀγίου εἰς ζ'. ἀπὸ γ. ὡ δὴ τὸ προεόρλιον Κοιτάμιον κ' ὁ Οἶκος ἀφ' ἧς
 Ἀγίου. Ἐξαποζοζαρίον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴτους ἦχος πλ. β' κ' ψάλλομεν (Αἰνεῖτε
 τὸν Κύριον) ἰζῶμεν ζίχους δ' κ' ψάλλομεν κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (Αἰ Ἀγγελ-
 και προπορεύσατε διὰ μέσους). Δόξα Καὶ νῦν, ὁμοίως. Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ ἰδιόμε-
 χα τῆς ἐορτῆς ἦχος πλ. β'. Δόξα τοῦ Ἀγίου ὁ αὐτὸς (Ασμαλιῶς σήμερον). Καὶ νῦν τῆς
 ἐορτῆς. τὸ (Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι) τὸ τροπάριον τοῦ Ἀγίου, κ' τῆς ἐορτῆς, ἡ δ' ὡ-
 ρα, κτλ. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὴν γ. ὡ δὴ ἐν τοῦ προεορλίου Κανόνις, κ' τὴν ζ'.
 τοῦ Ἀγίου. Ἀποζοζιευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τοῦ Ἀγίου.

γ'. τοῦ αἰγίου Προφήτου Μαχαχίου, κ' τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Γορδίου. τὸ Κύριε ἐκέ-
 ιραξα ἦχος πλ. δ' ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου γ'. (Κύριε εἰς κ' κληρίω),
 κ' τοῦ μάρτυρος γ'. (ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος), Δόξα Καὶ νῦν, δ'. (ὡ τὸ παρα-
 δόξου θαύματος). Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ προσόμοια προεόρλια, Δόξα Καὶ νῦν,
 ἦχος πλ. α'. (Ἐν Ἰερουσαλὴμ πόλει). Ἀποζυλίμιον τὸ προεόρλιον (Ἐτοιμάτε τὰ
 βουζύμν). Ἐν τοῖς Ἀποδέπτοις ψάλλεται ὁ Γεραῶδιος Κανὼν ἕως, ἡ μὲν α' καὶ ε'
 ὡ δὴ εἰς ἡ, ἡ δὲ ἡ' καὶ θ' ἐπὶ δὴ εἰς δ' ὡ δὴ εἰς ε' προσευχέον ὅτι οὐκ εἰσὶ
 ἐνὸς κ' τοῦ αὐτοῦ ἦχου αἰ ὡ δὴ, (Ζήτησ' εἰς τὸ μνηαῖον Κων/τόζεις ἐνθα ὑπάρ-
 χη σημάσις). Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ προεόρλιον τροπάριον ἐν τριτῷ, Κανόνις
 τῆς, ὁ προεόρλιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ', τοῦ Προφήτου εἰς δ', κ' τοῦ μάρτυ-
 ρος εἰς δ'. ἀφ' ἧς τὸ Κοιτάμιον. (Ἐν τοῖς ῥήθροισι σήμερον). Εἰς τοὺς Αἴτους κ' εἰς

Τοὺς τρίτους τῶν Ἀγίων, προεόρτια ζιχηρὰ προσόμοια ὡς κ' τὴν χδ' εἰς ἄρηται.
 Εἰς τοὺς Μαυαρισμοὺς ὡδαὶ γ' κ' ζ'. εἰ τοῦ προεορτίου Κατόνος. Ἀποστολεαγγέ-
 λιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

Δ'. Ἡ σύναξις τῶν Ἀγίων ἐβδομήμιοντα Ἀποζόρων, κ' τοῦ οὐσ' πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεολίτου. Εἰκόνα κ' ἀνάγνωσιν δὲν ἔχουν. Τὸ Κύριε εἰμίραξα ζιχηρὰ
 προσόμοια τῶν Ἀποζόρων ἦχος δ'. Τρία (Ἐδωικας σημήωσι) κ' τοῦ οὐσ' τρία
 (Ὅτι εἰ τοῦ ξύλου σε νευρόν), Δόξα Καὶ νῦν, Προεόρτιον ἦχος γ'. (Φαιδρά μὲν ἡπα-
 ρεθούσα). Εἰς τὸν τρίτον, ζιχηρὰ προεόρτια (Οἴκος τοῦ Εὐφραδά). Δόξα κ'
 νῦν, ἦχος πλ. β'. (Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην). Ἀποζυλίμιον (Ἀποζοροι Ἀγίοι) κ' τὸ
 Προεόρτιον. Εἰς τὸ Ἀπόδρηνον Κανὼν ὁζόμηρος πλ. β'. (Γμηδύση τμάτα)
 τοὺς εἰρμούς εἰ β'. Γὰ δὲ Τροπάρια γ' δ'. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ προεόρτιον
 Τροπάρτιον δ' εἰς, τὸ τῶν Ἀγίων Ἀποζόρων κ' αὐτὴς τῆς ἐορτῆς. Κανόνες, Τροπ.
 ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν γ' ζ'. τῶν Ἀποζόρων γ' δ' κ' τοῦ οὐσ' γ' δ' ἀπο γ'.
 ὡδὴς τὸ προεόρτιον Κοινάσιον, ἀφ' ζ'. τὸ Κοινάσιον τῶν Ἀποζόρων κ' ὁ Οἴκος.
 Εἰς τοὺς Ἀγίους, ὁμοίως κ' γ' τὸν τρίτον τῶν Ἀγίων, ὡς κ' ἐν ταῖς παρεθούσαις
 ἡμέραις. Εἰς τοὺς Μαυαρισμοὺς τὴν γ' καὶ ζ'. ὡδὴν εἰ τοῦ προεορτίου Κατόνος.
 Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

Ε'. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θεοπέμτα κ' Θεωνά κ' τῆς οὐσίας μητροῦ ἡμῶν
 Συυζητητῆς. Οὐβίος τῆς οὐσίας γ' τὸ Μεον
 Ξυλόγιον. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Τὸ Κύριε εἰμίραξα ἦχος δ'. ζιχηρὰ προσόμοια
 τῶν μαρτύρων γ'. καὶ τῆς οὐσίας γ'. Δόξα Καὶ νῦν, πλ. β'. (Ἐτοιμάξτε Ἰορδάνη πο-
 τამέ). Ἀπὸ τρίτου τῆς ἐορτῆς (τρινήμερος ἀνέστης Χριστέ). Δόξα Καὶ νῦν,
 πλ. β'. (Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος). Ἀποζυλίμιον ἦχος δ'. (Ἀπεζρέφει τὸ ποτὶ).
 Εἰς τὸ Ἀπόδρηνον Κανὼν ὁζόμηρος ἦχος πλ. β'. (Κύμαθ θαλάσσης) εἰς εἰρμὸς εἰ β'.

Γὰ δὲ Τροπαρια γ' δ'. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ προεόρλιον Τροπαριον ἐν Τρίτῳ.
 Κανόνες Τρεῖς, ὁ προεόρλιος μετὰ τῶν εἰρμῶν γ' ζ'. Τῶν μαρτύρων γ' δ' κ' τῆς ὁ-
 σίας γ' δ' ἀφ' ζ'. τὸ προεόρλιον Κοντάκιον κ' ὁ Οἶκος. Εἰς τοὺς Αἴνους ὁμοί-
 ως κ' ἀποζήχου, τὰ τῆς εὐρῆς ὡς κ' ἐν ταῖς παρεμβούσεσιν. ἔτα τὸ Τρισά-
 γιον, τὸ Τροπαριον (Ἀπεξρέφει το ποιε'), ὁ Ἰερεὺς τὸ (Ἐ)γένησον ἡμᾶς, ὁ-
 προεξὺς τὸ (Σ)τερῶσαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἀναγνώστης (τὴν ἡμιωτέραν),
 κ' εὐθύς Δόξα Καὶ νῦν, καὶ ἀπόκρυσις. μετ' ἧν ἀλλομεν γ' τὸ προσω-
 νηταριον τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τῆς Βαπτίσεως τῆ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτις εὐ-
 ῖρισιεται γ' τὸν δεξιὸν χορόν. κ' πρὶν σημάγῳ ὁ ἔμμενησιαζιμὸς διὰ τὰς ὥρας
 ἀναπλῆς τὸ Κατλίον του, προεδοποιοῖ δὲ κ' ἀδελφόν διὰ τὰ θυμιάση.

Ἐβεριπλώσεις. Αἴη.

ζ'. Ἀρχὴ τῆς αἰογήθιας τῶν ὥρων τῶν Ἀγίων Θεοφανῶν.
 Χρὴ γ' δεῖναι ὅτι ἡ δύχοι ἡ παραμονὴ τῶν θῶων Θεοφανῶν ἐν πα-
 ση ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς εβδομάδος εὐλοῦ σαββάτου κ' Κυριακῆς, ἡ αἰο-
 λουθία τῶν μεγάλων ὥρων φαλλεται ἐν αὐτῇ τῇ παραμονῇ καθὼς διε-
 τάθη ἐν τῇ τῶν Χριστουγέννων Ἑορτῇ. ὁ δὲ μέγας Ἐσπερινὸς κ' ἡ Λειτουργία
 τοῦ μεγάλου Βασιλέως κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν. Μετὰ τὴν ἀπόκρυσις
 τῶν ὥρων, (Ὁ ποζυχρονισμὸς εὐρίσιεται γ' τὸ τίχος τοῦ μνηαίου τύπος Κων-
 ζαντινουπόλεως)· κοσμῆσαι ἡ ἔμμενησία, εἰτοιμάζειται κ' ὁ θρόνος ἐν τῷ μέ-
 σω διὰ τὴν Ἀγ. Εἰκόνα τῆς Θεοτότου. ἔτα περὶ ὥραν ζ'. τῆς ἡμέρας σημά-
 γῳ τὸν μέγαν Κύδωνα, τὸ ἄνω σημανῆρον, τὸ σίδηρον, κ' τὰς βαρέας ἐν
 Τρίτου Ἰζέον ὅτι μετὰ τὴν β' ζάσις προεδοποιοῦνθῆντες οἱ ἱερεῖς ἔρχονται μετ' ὅ-
 ἱερον. κ' τῶν φαλλῶν γ' τὸ παρεμμενησιον, συν αὐτοῖς δὲ κ' οἱ ἔμμενησιαζικοὶ
 μετὰ τῶν εἰσοδικῶν ματουαζῶν κ' μετὰ τὸ θυμιάσαι κ' παραγερθῆναι τὴν
 Ἀγίαν Εἰκόνα, ἡσερχόμεθα γ' τὸ Καδοζιμὸν φαλλογτες τὸ (Ἀξιὸν ἐστιν).

ἀποδείσαντες δὲ αὐτήν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, ἐξέρχεται ὁ ἱεροδ. τοῦ ἀγίου Βη-
 μοῖτος καὶ εὐφωγὸς τὸ (εὐλόγησον Δέσποτα), ὃ δὲ ἱερεὺς τὸ (εὐλογημένη ἡ
 Βασιλῆα)-κτη. καὶ εὐθὺς Δεῦτε προσουηθήσμεν γ. καὶ τὸν Προσημαῖον φα-
 μόν, ἀνάπτοντες ἐν αὐτῷ τοὺς ζαυροὺς καὶ τὰ λοιπὰ ἡριὰ σὺν τοῖς φατα-
 ρίοις. (δίδοντες προσέλι καὶ τὸν χάριτην τῆς μνημοσύνης διὰ τὰ μνημοτευ-
 θῶσι τὰ ὀνόματα τῆς ἀγρυπνίας). Μετὰ τὸν προσημαῖον καὶ τὴν συναπλήν, τὸ
 Κύριε εὐεραξά γὺς ἡχον θ'. (ἀνάπτεται ὁ χορὸς καὶ τὰ δύο μεγάλα ζατάρια)
 ἰζῶμεν ζίχους ἡ. καὶ φάλλομεν τοὺς ἱεσσαρὰς διυλίρους ἡχους δευτεροῦντες
 αὐτῶς. Δόξα Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς (ὑπέλιγας κάραν τῷ Προδρόμῳ) εἰσοδος
 μεγάλη μετὰ ^{τοῦ} εὐαγγελίου ἀνευ θυμιατοῦ, τὸ φῶς ἵλαρὸν μετὰ μέλους, τὰ πρῶ-
 τι μόνον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνωσμάτα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. μετὰ
 τὸ γ. ἀναγνωσμα εὐφωγὸς ὁ Κανονάρχης τὸν ἡχον πλ.α. καὶ Κανοναρχῶς ὁ
 Τροπάριον (ἐπεφάνης ἐν τῷ ἰσῶμῳ) ὅπερ καὶ φάλλεται, ὅσα ὁ μὲν γέγῃ
 τοὺς ζίχους, οἱ δὲ φάλλαι τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου. Μετὰ τὸ Δόξα Καὶ νῦν,
 τὸ τροπάριον ὀχόμνηρον καθὼς καὶ τὴν ἀρχὴν. Ἔτῃ ἐξαμορουθῶ ἀνα-
 γινώσιμων καὶ ἕτερα ἀναγνωσμάτα τρία, καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον (ἀμαρτω-
 λῶς καὶ τελώναις) ὃ καὶ φάλλεται καθὼς καὶ τὸ πρότερον. καὶ ἔτι ἀναγνωσμάτα
 [ἰ. μετὰ δὲ τὸ ἰγ. ἀναγνωσμα, συναπλή μιναρὰ καὶ εὐφωγὸς (Ὁ εἰς ἅγιος ὁ
 θεὸς ἡμῶν, καὶ εὐθὺς φάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος, ὅσα τὸ προεῖρητος,
 ὁ Απόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τὸ εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ θῆρα Ἀγλαρ-
 γία τοῦ μεγάλου Βασιλέως. Κοινωνιὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον). ἰζιόν ὅτι ἔ-
 σβέννυνται νῦν ὁ χορὸς, αἰγαμπάδες, καὶ αἱ Κανδῆλαι μέχρι τῆς συμμη-
 ρώσεως τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅμνη μόνον τὰ ἡριὰ τῶν ζαυρῶν. ἀνάπτεται δὲ
 νῦν καὶ ὁ Προμέλειος, ἐτοιμάζονται πρὸς τοῦτοὺς καὶ ὅτι ἄλλο ἔστι πρὸς χρῆσιν
 Ἀγιασμοῦ. Ἔτῃ μετὰ τὸ Κοινωνιὸν φάλλεται τὸ (εἰδομένη τὸ φῶς τὸ ἀκθι-
 νόν) καὶ οὐχὶ τὸ (ἐν Ἰορδάνῃ) ὃ φάλλεται τῆ ἐπιούσῃ ἐπὶ σήμερον ὅσῃ

Ἁγιασμοῦ οὐμ ἐφάλη. Καὶ μετὰ τὴν ὀπισθὰ μβωνον εὐχὴν, εὐδὺς ἀρχόμεθα
 τὸ (Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων) κ' τὰ ἕτερα ἴρια τροπάρια δευτεροῦντες αὐτά.
 Ὁ δὲ ἱερεὺς σὺν τῷ ἱεροδίαμόνῳ ἐξερχεται τοῦ Ἁγίου Βήματος κρατῶν τὴν
 Ἁγίαν Δεξιὰν τοῦ ἱμίου Προδρόμου, κ' φάλλων τὸ τροπάριον, ὃ δὲ ἱεροδιά-
 μονος θυμῶν Ναὸν κ' τοὺς ἀδελφούς ἅπαντας· ἕτα ὁ Κανονάρχης τὰ ἴρια
 ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγιασμοῦ, τὸν Ἀπόστολον, κ' τὸ Εὐαγγέλιον, κ' εὐθέως ἀρχεται
 ὁ ἱεροδ. ἕπερ ἐστὶ τῶν διακονιῶν τοῦ Ἁγιασμοῦ, ὧν λεγομένων, ὁ ἱερεὺς ἀναγι-
 νώσκει καθ' ἑαυτὸν τὴν εὐχὴν ταύτην (Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ μονογενὴς Υἱὸς) καὶ
 οὐμ εὐφωνῶ, ἀλλὰ κ' τὸ ἀμὴν καθ' ἑαυτὸν λέγει. Εἰ δὲ οὐμ ἐστὶ διάκονος λέγει
 : εὐχὴν τὴν μυζιμὴν ταύτην: ὁ ἱερεὺς καθ' ἑαυτὸν, ἀναγινωσσομένων τῶν Προφητῶν,
 διὰ τὰ ἦναι ἕλοιμος μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰ διακονιαῖα ἀρξασθαι τῆς ἐξέρας
 εὐχῆς (Μέγας εἶ Κύριε κ' θαυμαζὰ τὰ ἔργα σου) λέγεται δὲ τοῦτο παρ' αὐ-
 τοῦ τρίτου, κ' ὁ ἀναγνώστης τὸ (δόξα σοι Κύριε δόξα σοι). Σημωδῶν δὲ τι ἢ ἐλέ-
 ρα εὐχὴ (ἴριας Ὑπερούστε Ὑπεράγαθε) οὐ λέγεται σήμερον, ἀλλὰ τῆ ἐπαύ-
 ριον ἐν τῇ ἐορτῇ. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν κ' τὸ (εἰρήνη πᾶσι) ὁ ἱεροδ. (τὰς κεφαλὰς
 ἡμῶν τῷ Κυρίῳ) κ' ὁ ἱερεὺς μυζιμῶς τὴν εὐχὴν (Κλίνον Κύριε τὸ ἔσος)
 ἕτα εὐφωνῶ (Σὺ γὰρ ἅ ὁ Ἁγιασμοῦ ἡμῶν) κ' μετὰ τὸ ἀμὴν, εὐλογῶ τὰ ὕδατα ζαυ-
 ροδως μετὰ τοῦ ἱμίου Σταυροῦ ἴρησ) ἕτα κατὰ γων αὐτὸν ὀρθον ἐν τῷ ὕδατι, φάλλει
 τὸ τροπάριον (ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε) ἅπαξ, κ' οἱ χοροὶ ἀναμί-
 αν. Μετὰ ταῦτα λαμβάνων ἡ χῶρας τὴν Ἁγίαν Δεξιὰν, εὐλογῶ τὸ πάν-
 τας, φάλλων συγχρόνως κ' τὸ τροπάριον (λαμῶν ἐνλάμφασα). ἕτα τὸ Κον-
 ταινον (ἔπεφάνη σήμερον τῆ οἰουμένη) ραντίζων κ' τὸν Ναὸν ἐν τῶν ὑδά-
 των τοῦ Ἁγιασμοῦ. κ' μετὰ τοῦτο τὸ (εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένου) ἐκ ἕ-
 δόξα Καί νῦν κ' ἀπόχρισι. Ὁ δὲ Κανονάρχης τὸ τροπάριον (Ἁνυμνήσωμεν οἱ πι-
 τοί) ὃ κ' φάλλεται μέχρις ἂν ἀγιασθῶσιν οἱ ἀδελφοὶ πάντες ἐν τῆς τῶν ὑδά-
 των ραντίσεως κ' μελαλήψεως. ἕτα ὁ ἀναγνώστης κ' τοὺς φάλλει (εὐλογησῶ

τὸν Κύριον) κὶ τὸν (ὕψωσω σε ὁ Θεός μου). Μετὰ δὲ τὴν ἀπόρυσιν ἀναφθέντων τῶν
 ῥοδοδιμῶν μαγουαλίω, κὶ φαγγόντων τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς ἀπερχόμεθα εἰς τὴν
 τραπέζαν, ἐσθιόντες ἕλαιον πίνοντες κὶ οἶνον εἰς δόξαν Θεοῦ· ἡ ἀνάγνωσις γίνεται ἄ-
 χι εἰς τὸν ἄμβωγα ἀλλὰ καὶ ἄνευ ὑψώματος κὶ θυμιατῶ. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τρα-
 πέζης ἔξοδον αἰγιαλοῦσιν οἱ ἱερεῖς τὰ δώματα τῶν ἀδελφῶν.

Περὶ δὲ ὕραν α'. καὶ ἠμίσαν τῆς νυκτός, σημαίνε τὸν μέγαν κώδωνα,
 τὸ ἀνω σημαντήρον εἰς τὰς τρεῖς τὸ σίδηρον, κὶ τὰς βαρέας εἰς τριῶν· κὶ συναχθέντες
 ἐν τῇ ἔπισησίᾳ ἀρχόμεθα τοῦ μεγάλου Ἀποδόπνου, ἕλα κὶ τῶν λοιπῶν, ὡς προδι-
 δηλωταί ἐν τῇ τῶν Χριστουγέντων ἐορτῇ (Ὅρα τὴν ἐρμηνείαν εἰς τὴν ὅτι γίνονται ἀ-
 παραλλάτως) εἰς τοὺς Κατόνας ἡ θ' ὡδὴ φάγγεται μετὰ τῶν μεγαχυαρίων εἰς τὸ
 μνηαῖον τῆς βενετίας· τὸ ἔξαποτρῆριον εἰς γ'. εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ἰσχυ-
 ροῦς τ'. κὶ φάλλομεν τυχρὰ ἰδιόμεγα ἤχος α'. (Φῶς εἰς φυλός) κὶ τὰ ἕτερα.
 Δόξα ἤχος πλ. β'. (Νάματα Ἰορδάνγα). Καὶ νῦν ἤχος β'. (Σήμερον ὁ Χριστός).
 Δοξολογία μεγάλη, κὶ ἀπόρυσις, κὶ ἡ α'. ὕρα. (Σημειώον ὅτι οὐ χριόμεθα
 ἐν τῇ παρούσῃ ἀγρυπνίᾳ ὡς εἰς τὰς λοιπὰς, ἀλλὰ προσεινήσαντες τὴν Ἀγίαν
 εἰκόνα ἀπερχόμεθα εἰς τὴν θέσιν μας). Μετὰ δὲ τὴν ἀπόρυσιν γίνεται μι-
 κρὰ διακοπή ἕως νὰ ἐτοιμάσουσιν οἱ ἔπισησιαστικοὶ τὰ τῶ Ἀγιασμῶ ἔξυ
 εἰς τὸ προαύριον τῆς ἔπισησίας (δηλ.) τὰ δύο τετραπόδια, τὸ δοχῶν μὲ ὕ-
 δωρ, κὶ ἕτι ἄλλο καμινῶ χρῶα· ἕτα μετὰ παρέλευσιν ὕρας μιᾶς, σημαίνε
 τὸν μέγαν κώδωνα, κὶ τὸ σίδηρον, κὶ συναχθέντες ἐν τῇ ἔπισησίᾳ λαμβάνου-
 σιν ὅσοι εἰς τῶν ἱερέων, ὁ μὲν τὴν Ἀγίαν εἰκόνα τῆς βαπτίσεως, ὁ δὲ τὴν Ἀγ-
 εἰκόνα τῆς θεολογίας, ἕτερος τὴν Ἀγία Δεξιάν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, κὶ ἄλλος ἄλ-
 λοτὶ εἰς τῶν Ἀγίων Λοφάνων· οἱ δὲ ἔπισησιαστικοὶ τὰ δύο ῥοδοδιμάματα-
 λια, τὰ φανάρια κὶ τὸν μέγαν Σταυρόν· οἱ δὲ προεζῶς ὁ κὶ τὸν Ἀγιασμὸν
 μέλλων ποιῆσαι, εὐλογῆσας ἐν τοῖς τοῦ Ἀγίου βήματος, ἀρχεται ὁ Κατοναρ-
 χης τοῦ Τρισαγίου, τοῦ Κυρίου ἐγένεον ἰβ'. Δόξα κὶ νῦν, δεῦτε προσεινήσω.

μιν ἐν τρίτῃ, τὸν Ν. κ' εὐθύς ὁ Κανονάρχης Κανοναρχῆ τα' θ' ἤχον πη. δ. ἰ.
 διομέγρα (Φωνὴ Κυρία ἐπὶ τῶν ὑδάτων) κ' τὰ ἕτερα τροπάρια δευτεροῦντες
 αὐτὰ. τούτων φαλλομένων ἐξερχόμεθα ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα θοῖν εὐτρεπισμένα, κ'
 ἀποδέτομεν τὰτε Ἅγια Λόφανα κ' τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, κ' μετὰ τὸ τέλος τῶν
 τροπαρίων, ὁ μὲν Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὰς τρεῖς Προφητῆας τῆς Ἁγίασμῆ
 κ' ἀιογούσας τὸν Ἀπόστολον Θυμιῶντος τοῦ Ἱεροδρακόντος. Ὁ δὲ προιεὺς τὸ εὐαγγέ-
 λιον, κ' εὐθύς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν μυζικῶς (Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ) τοῦ Ἱεροδρα-
 κόντου γέγοντος τὰ ἑρηνικὰ, πληρωθῆσης δὲ τῆς εὐχῆς, σὺγάμα κ' τῆς συναπῆς,
 εὐφωγῆ (Τριάς Ὑπερούσιε Ὑπεράγαθε) ἐπισυναπῆται μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ
 τὴν ἕτεραν εὐχὴν (Μέγας ὦ Κύριε κ' θαυμαζὰ τὰ ἔργα σε) ὅ ἔπαναλαμβάνει
 ἐν τρίτου, κατὰ παῖσαν ἐπαναλήψιν ὁ Κανονάρχης τὸ (Δόξα σοι Κύριε δό-
 ξα σοι) κ' μετὰ τὸ τέλος τῆς εὐχῆς βαπτίζῃ τὸν τσαυρὸν μετὰ τοῦ αἰγιαζήρος
 ἐν τῇ Κολλυμνήθρα θ' τρεῖς ἀναδύσας κ' καταδύσας, φάλλων συγχρόνως κ'
 τὸ τροπάριον (Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σε Κύριε) ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ἐν γ.
 ἄτα αἰγιάζων τὸν γαῖον τσαυροθῶς ἐν τῆς τῶν ὑδάτων ῥάντισεως, φάλλῃ τὸ (Ἐπι-
 φάνης σήμερον) κ' μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης τὸ (Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιζοὶ) οἱ δὲ
 ἱερεῖς προσκυνησάντες κατὰ τὰξιν, θ' ἐρχονται θ' τὸν Ναόν, κ' εἰτοιμάζονται
 διὰ τὴν θῆσαν Λειτουργίαν, μόνου ἐνὸς ἱερέως ἱσταμένου ἔξωθεν κ' αἰγιάζοντος τοὺς
 ἀδελφοὺς ἐν τῶν ὑδάτων τοῦ Ἁγίασμοῦ, προσκυνοῦντων δὲ τῶν ἀδελφῶν, φάλλε-
 ται ὁ Κανὼν τῆς εὐρῆς ποιοῦντες εὐαζην ὦδὴν διπρασιάζοντες τὰς εἰρμὰς θ' τ.
 εἶτα γαμβάνοντες τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, κ' τὰ Ἅγια Λόφανα, θ' ἐρχόμεθα θ' τὸν
 Ναόν, φάλλοντες τὸ τροπάριον τῆς η'. ὦδῆς (Τριάδος ἡ φανέρωσις ἐν Ἰορδάνῃ γέ-
 γονεν) κ' ἀποδέτομεν θ' τοὺς ἰδίους αὐτῶν τόπους. γίνεται δὲ ἡ συνήθης αἵτη-
 σις παρὰ τοῦ ἱερέως, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ Κύριε ἔλθέσθαι μί' κ' τὰ λοιπὰ ὅ-
 σα δθ. Δόξα Καὶ νῦν, κ' ἀπόχρισι. εἶτα βαλὼν μετανοίαν ὁ Ἐμνησιαστικὸς,
 σημαίνῃ τὸν μέγαν Κώδωνα, τὸ χρυσοῦν μανθρον κύκλωθεν τῷ Ναοῦ, τὸ ἄνω

σημαντρον, τὸ σίδηρον, κὶ τὰς βαρέας ἐν τριτίου, κὶ τοῦ ἱερέως εὐχογήσαντος, ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι γ^η κὶ ζ^η κατὰ τὴν ἰάξιν, συναπτομένων κὶ τῶν λυπι-
 υῶν. ἔτα φάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· Εἰσοδιῶν (εὐχομημένος ὁ ἐρχό-
 μενος Θεὸς Κύριος κὶ ἐπέφανεν ἡμῖν Σῶσον ἡμᾶς Ὑιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορ-
 δάνῃ ὑπὸ Ἰωάννη Βαπτιστοῦ τὸ Ἀποζυλιμιον ἐν τριτίε κὶ τὸ Κοιντά-
 μιον ἄπαξ· (ἀνάπτονται δὲ οἱ τσαυροί, ὁ χορός, κὶ τὰ δύο μεγάλα θαλάρια)· ἀν-
 τι τοῦ τρισαγίε φάλλομεν τὸ (Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε)· Ἀποζοχουαγγέλιον
 ἐν κὶ μόνον, τῆς ἡμέρας· (εἰς δὲ τὸν Χερουβιῶν ὕμνον ἀνάπτεται κὶ ὁ Προμύησις)
 εἰς τὸ ἔξαίρετως τὸ (Μεγάλυον ψυχήμε) κὶ (Ἄπορῶ πᾶσα γλῶσσα)· ἡ δὲ λέγεται ἡ-
 θύα Ἀγιοουργία τοῦ μεγάλου βασιλέως τότε φάλλεται τὸ (Ἐπί σοι Χάρις Κεχαριτω-
 μένη)· Κοινωνιῶν (Ἐπέφανη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ) κὶ ἀντι τοῦ (εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀνη-
 θινόν) φάλλομεν τὸ (Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτίζομένε σε Κύριε) κὶ τὰ λοιπὰ τῆς θύας Ἀγιο-
 γίας κατὰ τὴν ἰάξιν· Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἀναφθέντων τῶν εἰσοδιῶν ματα-
 αρίων, κὶ τοῦ προεζῶτος φορέσαντος τὸν ἐορτάσωμεν μανδύαν, κὶ τὴν Πατερί-
 τσαν, ἀπερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν φάλλοντες τὸ (Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου
 σου)· γίνονται δὲ αἱ ἀναγνώσεις α^η κὶ β^η· εἰς τὸν Δαμασσηνὸν τὸν πεζογραφοῦ
 ἡ τριτή εἰς τὴν Ἀποζοχουαγγέλιον σαυήνην· εἰς τὴν τράπεζαν δὲ ἀναγινώσκονται τὸν
 ἕκτον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρέως, ὄντα εἰς τὸ Χερουβιῶν φυλλάδιον,
 ὅρα κὶ εἰς τὸν Μ. Σιορδίην· εἶτα μετὰ τὴν ἐν τῆς τράπεζης ἔξοδον, ἀπερ-
 χόμεθα εἰς τὴν Ἐπιμυσίαν φάλλοντες τὸ Ἀποζυλιμιον κὶ τὸ Κοιντάμιον τῆς ἐορτῆς·
 τίνεται δὲ ἀίτησις παρὰ τοῦ ἱεροδραμόντος, κὶ εἰς τὸ τέλος πολυχρονίζομεν τὸν τε
 προεσῶτα κὶ τὴν ἀδεξιόγητα, κὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς Κελλίοις ἡμῶν·

Σημειώθων ὅτι ἡ ἐφάση εἰς τὴν Ἐπιμυσίαν ὁ εἶρμος τῆς α^η ὡδῆς ἦγεν τῆς
 θ^ης, εἰς τὴν τράπεζαν φάλλεται ὁ εἶρμος τῆς β^ης ὡδῆς.

Περίπτωσης Β^α.

εἰ δὲ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, Ζητῶ τὴν διατάξιν

Εἰς τὴν τῶν Χριστουγέννων ἑορτὴν, μι τὴν διαφορὰν τοῦ Ἀγιάσμου, κ' ὅτι τὸ ἑσπέρας γι τὴν τράπτεζαν γίνεται ματὰ ζουσι.

Περίπλωσις Γ'! Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανῶν γ' τόχοι ἐν ἡμέρᾳ
Δευτέρᾳ.

Χρὴ γινώσκων ὅτι γ' τόχοι ἢ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανῶν ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, προφάλλοιαι αἰ μεγάλοι ἔραι τῆ παρασιευῆ τὸ πρῶτ' ἔτος. Μετὰ τὴν ἐπίδω-
ταυτον αἰοζουδταν τοῦ ὄρθρου, λίδεμιν ἐν τῷ προσιυνηταρίῳ τὴν εἰκόνα τῆς
Χριστοῦ βαπτίσεως. περι δὲ ἕραν α' τῆς ἡμέρας, σημαίνω τὸν μέγαν υἰδω-
να, κ' τὸ σημαντρον κύριου, κ' τοῦ ἱερέως εὐλογησαντος, ἀρχόμεθα τῶν με-
γάλων ἕρων α' τῆς γ' καὶ θ' τῆς, αἰ κ' φάλλομεν κατὰ τὴν προγραφῆσά
διάταξιν ἐν τῇ τῶν Χριστουγέννων ἑορτῇ, συνάπτολις ἐν τῷ τῆς τῆς (εὐ-
λόγος ἢ ψυχή μου τὸν Κύριον) τῆς: γέγομεν πρὸς τοῦτοις κ' τὸ (Πιζιεύ) κ' τὸ (πά-
τερ ἡμῶν) ἐπὶ τῆς Ἀγίουργίας οὐ γίνεσαι ἐν ταύτῃ. Μετὰ τὸ (Παναγία τριάς
τὸ ὁμοούσιον ἰσάρις) ὁ ἀναγνῶσις μετὰ τοῦ τῆς τῆς τὸ (εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐ-
λογημένον) ἐν τῆς τῆς, κ' τοῦ φαλλομοῦ (εὐλογήσω τὸν Κύριον) καὶ (Ὑψώσω σε ὁ θεός μου),
Δόξα Καί νῦν, καὶ ἀπόζουσι. προσιυνοῦμιν δὲ τὰς Ἁγίας εἰκόνας, μετὰ λαμ-
βάνοντις ἀνιδύρου κ' Ἀγιάσμου, κ' ἀπὸ ἀρχομένου γι τὴν τράπτεζαν ματὰ ζουσις ἐν
πάντα. (γνῶσά γὰρ οὐ γίνεσαι) ἢ ἀναγνῶσις γι τὸν εἰγίου τῆς. Σημωτέον ὅτι
μετὰ τὴν ἀπόζουσι τῶν ἕρων, αἶρεται ἢ εἰκοὴ τῆς βαπτίσεως ἐν τοῦ Προσιυνη-
ταρίου, κ' λίδεσαι ἢ τῆς τῆς.

τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς παρασιευῆς, σημαίνω περὶ ἕραν δευτέρῃ
τῆς ἡμέρας τὸν μέγαν Κώδωνα, τὸ ἀνω σημαντρον, κ' τὸ σιδηρον, κ' εὐλογή-
σαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχεταῖ ὁ προζωὶς τὸν Προσιυμιαὶὸν φαλλομοῦ, ἔτα ζιχοζοῦ-
μεν κ' τὸ τῆς σγρᾶς Κᾶθισμα τοῦ φαλλομῆρου. τὰ δὲ ἐπίλοπτα τῆς αἰοζουδ-
ας τοῦ ἑσπερινοῦ κ' τοῦ ὄρθρου, λητῆ τὴν διάταξιν γι τὴν κη'. Διευμβρίου.

Ὁ ἀγίασμος δὲ γιγῆται ἐν αὐτῇ τῇ παραμονῇ τῆς ἐορτῆς ἢ γὰρ τῆς Κυριακῆς ἐσπέρας.

Περὶ τῆς ἐσπερινῆς τοῦ σαββάτου, τῆς ἐορτῆς τοῦ Χριστοῦ ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ. [Ⓢ]
 Τῷ σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὸ ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐ-
 μίεραξα φάλλομεν ζιχνηρὰ Ἀναζάσιμα δὲ προεόρλια γ'. (Προεόρλια ἄσμαδα)
 καὶ ἕτερα δύο (Ζητῆς εἰς τὴν β'. τοῦ μνηστος) καὶ τῶν Ἀγίων μαρτύρων Θεοπέμπε καὶ
 θειοῦ προσόμοια τρία Δόξα ἡχος πλ. β'. (Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὴ), καὶ νῦν
 τὸ α'. θειοτομίου τοῦ ἡχοῦ. Ἀπόζηχα τῆς Οὐλινῆς, Δόξα καὶ νῦν, ἡχος πλ. β'.
 (Αὐαγγελισθὴ ἡ ἔρμος τοῦ Ἰορδάνου) ἀμφότερα τὰ δόξασιμα ἐν τῷ ἐσπερι-
 νῷ τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας. Ἀποζηλιον τὸ Ἀναζάσιμον, καὶ τῆς ἐορτῆς (Ἀπὸζηρι-
 το ποίε). Εἰς τὸ Ἀπόδῃπνον φάλλεται ὁ ὀρθόμηνος Κανὼν ὡς καὶ ἐν ταῖς παριζ-
 θούσαις. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὸν τριαδικὸν Κανόνα καὶ τὰ λοιπὰ, ἢ ἀναγνώσις γί-
 νεται εἰς τὴν ἔρμηνεον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν φώτων. ἔτα τὸ ἔπαιουσαι σε, καὶ
 ὁ ἔξαψαμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον δις, καὶ τὸ προεόρλι-
 ον ἅπαξ. Μετὰ τὴν α'. ζιχορογίαν τὰ Ἀναζάσιμα Καθίσματα πάντα. Μετὰ
 τὴν β'. τὰ προεόρλια τῆς ἡμέρας, ἢ β'. ἀναγνώσις εἰς τὴν ὀρθρινῆν τῆς Ἀποδῃπ-
 ῆς τὰ Ἄμμος, τὰ Εὐχογητάρια, ἢ Ὑπτασιον, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ, τὸ εὐ-
 αγγέλιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θειοτο-
 μίου εἰς ζ'. ὁ προεόρλιος (Χριστὸς γεννᾶται) εἰς δ'. καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ'. ὁ δὲ Κανὼν
 τῆς Ἀγίας Σουλμηλινῆς ἀναγινώσκειται ἐν τοῖς Ἀποδῃπνοῖς. Καταβασίαι
 (Βυθὸς ἀνευαῖψε πυθμένα). ἀπὸ γ'. ὡς τῆς τοῦ Ἀναζάσιμον Κοιτάσιον καὶ ὁ ὅσιος.
 ἄφ' εἰς τὰ προεόρλια. Ἡ ἡμιωτέρα ζιχορογῆται. Ἐξαποζῃρίον τοῦ Ἀναζάσιμον,
 τῶν ἁγίων, καὶ τὸ προεόρλιον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναζάσιμα δὲ καὶ προεόρλια δ'. (τὶ ἀμ-
 φιγνοῦς βαπτιστὰ οἰονομίαν) καὶ τὰ ἕτερα. Δόξα προεόρλιον ἡχοῦ πλ. δ'. (Ἰωάνη
 βαπτιστὰ) καὶ νῦν (ὑπερυιοχημένη). Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον,
 ἢ εὐτινῆς, καὶ ἀπόμους, τὸ εὐθιγόν, καὶ ἡ α'. ὡρα. Εἰς τὴν Ἀγρυγίαν, ἡπιε καὶ,

Μην,

οι μακαριοι του ηχου γς ζ. κς η. ζ. ειδη εν του προεορτιζ κανονος γς δι' αποστολην
 αγγελιον εν κς μονον της Κυριακης + εις το εξαπειρας το (Αξιον εστιν). Κοινωνια
 (Αιγατε τον Κυριον). Μετα δε την αποδουση της Αγορευιας απηδονες γς την
 Γραμμαν παξιμαδ'ιζομεν. (διδεται γορ ημιν ανα ιστακα αφοου κς ποιηριον
 Ολον.

I. Περι του εσπεριου της Κυριακης, της εορτης υχστης εν ημερα δευρα

Τρωτον κοσμηθ'αι η ευχηστικα, ετοιμαζεται κς ο θρονος εν τω μεσση δια την
 Αγιαν Ευαγια της θεοτοκου. στα περι ωραν ζ. κς ημισαν της ημερας, σημα-
 υν τον μελαν Κιδωνα, κς τον σηματηρον υψωσθεν, κς του λερωις ευλογησαντος, α-
 ναγιωσεται η θησαυρα γς την Αινη κατα την ταξι. εις το ποιησον μετ'ετα
 σημων βαλυν μετ'ολων ο ευχηστικος, εξαρχεται κς κρουσ το αλω σης
 ματηρον, το σιδηρον, κς της βαρεας εν γ. γς δε το λεγος ταυλης, αρχαιμενης της
 ευχης (Δεστολα Κυριε ησου Χριζε) εξαρχεται οι λεργς του Αγ. Βηματος πο-
 ρουτες επιραχηλια κς φηλωνια, συν τω λεροδικαδων φερονι, ακτιπαδα κς βυρια
 τον, κς ερχονται γς το παρεκκλησιον, τροπορευομενων των ευχηστικων
 μετ'αι των μαουαριων, κς μετ'αι το θυμιασαι την Αγ. Ευαγια κς παραρηφθων
 ταυτην, γοσπερομεθα εν τω καθολικω φηλωνις το (Αξιον εστιν). αποδοσαντες
 δε αυτην εν τω ιδιω τοπι, κς του λερωις ευλογησαντος, αρχεται ο τροπικος του
 Δευτε προεκυνησμεν εν ηριτου, κς τα τροποικια κς φημα, ακτιπαδων και
 τους θαυρους. γο ουτω μετ'αι την παρα του λεροδικαδων συκαπηνη, το Κυριε ε-
 κειραζα γς ηχον β. (Αναπτειται ο χορος κς τα δυο μελωδα ταδρια) ιζυμην εν
 ζιχου η. κς φηλωνια τα διδωμεθα τροποικια της εορτης (τον φηλωνιον ημω)
 ακι τα ετρα δευτερουτες αυτα. Δοξα και υμν, ο αυτος (Υπερυνας κεραν τω
 Προδου) Εισοδος μετ'αι του ευαγγελιου ανευ θυμιατου, το φως ησρον μετ'αι με-
 γου, το τροποικιον της ημερας, κς τα αναγωσμεθα. Μετα δε το γ. αναγωσ-
 μα εωφου ο Κανοναρχης τον ηχον πα: α. κς Κανοναρχη το. Προποικιον (επ-

ζ'. Ἡ σύναξις τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου[®]. Ἡ εἰσιὼν
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς ἐορτῆς, ποιοῦντες καὶ Κόζυβον, κειοιμημένων δὲ ἔμνημον[†]
 Σημώσις. Χρὴ γινώσκου ὅτι εἰ γύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τοιαύτῃ ἐορτῇ τοῦ
 Προδρόμου, προηγῆται πᾶσα ἡ Αναζάσιμος ἀμοιουδιὰ, ἐντε τοῦ ἔσπι-
 ρινῶ καὶ Ὁρδρω, ὡσαύτως καὶ εὐαγγέλιον εὐδινὸν λέγειται. Εἰς δὲ τὴν Λει-
 τουργίαν τὰ ἀμφότερα. Εἰ δ' ἐν ἑσπέρᾳ ἐν τῷ Λυχνιαῶ, σημαίνου περὶ ἄ-
 ραθ. καὶ λέγαρον καὶ ἀναγινώσκου ἡ θ' ὥρα κατὰ τὴν τὰ ξιν, οὐ τι-
 χορογοῦμεν δὲ διὰ τὸν λόγον τῆς ἀγρυπνίας, ἡμὴ ἐὰν γύχοι σαββάτω
 ἑσπέρᾳ. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα (σημαίνει ὅτι γὰρ τὸ Κύριε εὐεῦραξα,
 καὶ γὰρ τοὺς ἄγγους, ἀναπέλεται ὁ χορὸς καὶ τὰ μέγιστα ταλαρία). ἰζῶμεν
 τῆς γ' καὶ ἀλλομεν τῆς γ' ἰδιόμεγα τῆς ἐορτῆς γ'. ἡχος β' (τὸν φηλοισμὸν ἡ-
 μῶν) καὶ τὰ ἕτερα. καὶ τοῦ Προδρόμου προσόμοια γ' (Πανεύφημοι μάρτυρες).
 Δόξα ἡχος πλ. β' (Ἐνσαριε γύχου). Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁ αὐτοῦ (θεοῦ λόγος
 ἐπέφανεν). Εἰσόδος μεγάλη, Προεῦμενον ἡχος βαρύς (Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ
 οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ). Εἰ δ' ἐπι σαββάτω ἑσπέρᾳ (Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν):
 προηγῆται γὰρ πᾶν τὸν τῶν Προεῦμενων). Εἰς τὸν τῆς γ' τῆς γ' προσό-
 μοια τῆς ἐορτῆς (Ἐδωκας σημώσις). Δόξα τοῦ Ἁγίου ἡχος δ' (ὡς τοῦ πνεύματος
 ἑρατῆς). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς (Δεῦτε μνησώμεθα). Αποστύλιον τῆς ἐορτῆς,
 τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐτὸς τῆς ἐορτῆς. Ἐν τῇ τραπεζῇ ἡ ἀνάγνωσις γίνεσθαι γὰρ τὴν
 Σάππυγα. ἐν δὲ τῷ Αποδῆπνῳ ἀναγινώσκου τοὺς ὄμιλους τοῦ Τιμίου Προ-
 δρόμου. Εἰς τὸν Ὁρδρω γίνεσθαι ἐξοχηλὸς περὶ ἄραν τῆς γ' καὶ ἀναγινώσκου
 τὸ Μισσονυλιὸν γὰρ τὴν Λιτῆν κατὰ τὴν τὰ ξιν. Εἰς τὸ θεοῦ Κύριος τὸ τροπαριον
 τῆς ἐορτῆς δὲ, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ αὐτὸς τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὰς τῆς γ' τῆς γ' ἀνα-
 γνῶσις γὰρ τὸ χροῦγραφον λόγος τοῦ Χρυσόστομου γὰρ τὸν Τιμίον Πρόδρομον. Ἐτα
 ἀναγνῶσις γὰρ τὸ χροῦγραφον λόγος τοῦ Χρυσόστομου γὰρ τὸν Τιμίον Πρόδρομον. Ἐτα
 ἀναγνῶσις γὰρ τὸ χροῦγραφον λόγος τοῦ Χρυσόστομου γὰρ τὸν Τιμίον Πρόδρομον. Ἐτα

Τὸ δόξαξιμόν, κτλ. μετὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Κἀθίσμα τοῦ Πομπηέε, οἱ Ἀναβα-
μοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἤχου. Προσέμενον (Δίαισιος ὡς φωνιξ ἀνθός).
Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (θεὸν οὐδὲς ἑώρακε πώποτε) Ἰησοῦς γὲν διυλίην
τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος. ὁ Ν'. κτλ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ
τῶν ἑρμῶν γὲν ἤτ' καὶ τοῦ Προδρόμου γὲν ζ'. Καταβάσιαι τοῦ ἑρμῶς κ' τῶν δύο
Κανόνων τῆς ἑορτῆς. ἀπὸ γ'. Ὡδῆς τὸ Κοντάσιον τῆς ἑορτῆς, κ' ἀφ' ζ'. τὸ Κοντά-
σιον τοῦ Προδρόμου κ' ὁ Οἶκος. Ἡ Ἱμιωλίερα οὐ ζιχοροῦται, ἀλλὰ ψάλλεται
ἡ θ'. Ὡδῆ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων προηγουμένης τῆς ζιχοροῦται. Ἐξα-
ποσγλαριον τοῦ Ἁγίου κ' τῆς ἑορτῆς, εἰς ἀλλομεν δὲ καὶ τὴν Ἁγίαν δεξιάν κ'
φέρομεν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ μετὰ τῶν ἑσθδιῶν μαγνουαρίων, ψάλλοντες τὸ τρα-
πάριον (ταμῶν εἰς ἀμφασα) γὲν προσιύνησιν κ' Ἁγίασμον τῶν ἀδελφῶν. Ἐἰς ἑσ
Αἴτους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζ' ἡχος ζ'. κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμειλα τῆς ἑορτῆς γ'.
ἤχος α'. (Φῶς εἰς φῶς) κ' ἕτερα δύο, ἅτα κ' τοῦ Προδρόμου προσόμοια γ'. (Ἐν
οὐρανίῳ ταγματῶν) γὲν χροῦγραφα γὲν τὸ γέλος τοῦ Μηναιέ. Δόξα ἤχος πλ. β'.
(Ἀγγελος εἰς τρωλιῶν ὡδῶν). Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἰζέον ὅτι τὸ Πᾶσα πνοή,
τὸ δόξαξιμόν τοῦ Ἁγίου, κ' ἡ Δοξολογία, ψάλλεται μετὰ μέλους). ἡ α'. Ὡρα κ'
ἀπόρυσσις. Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, τυπια', ἐν δὲ τοῖς Μακιαρισμοῖς Ὡδῆ γ'. εἰ
τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, κ' ἡ ζ'. τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδδιῶν (εὐχομημένος ὁ ἐρχόμε-
νος) τὸ Ἀπολυτίσιον τῆς ἑορτῆς εἰ γ', τὸ τοῦ Προδρόμου Ἀπολυτίσιον κ' Κοντά-
σιον, κ' γὲν τὸ γέλος (Ἐπιφάνης σημερινόν): Ἀποστολαγγέλιον ἐν κ' μόνον τ'
Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίριτως (Μεγαλυνονφυχήμου) κ' (Ὡτῶν ὑπὲρ τοῦ). Κοι-
νωγιμόν (Ἐπιφάνη ἡ χάρις) κ' (Εἰς μνημόσυον) κ' ἀντὶ τοῦ (Ἐλθόμεν τὸ φῶς τὸ ἀ-
ληθινόν) ψάλλεται τὸ (Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σε Κύριε) κ' τὰ ἵππα τῆς θέας
Ἀγλουργίας. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς τραπέζης, γὲν τὸ βιβλίον τοῦ Καλοῦνόμενος (κα-
λούμενον Ὀρθόδοξος θεολογική (σζ): ὄρα 551) ψάλλοντες κ' τὸ Μεγαλυνον ψη-
χίμου) καὶ (Ἀπορῆ πᾶσα χηῦσσα) (εἰς τὸ Κεῖθενα ψη. μόνον Ἀπολυ. κ' Κου) κ' εἰσομένη

τ' ἡχος κ' ζ'
ἀδελφῶν
ὁ ἑρμῶν

ἰδιόμειλα
χρῶν ζ' γὲν
βιβλίον τῆς πνοῆς

ἄπει θεοῦ
κ' τοῦ καὶ
κελεομένη

τὸν ἑρμῶν τῶ α'. Κανόνος ἄπαξ ψη. ἅτα, σὺν τῷ δόξα σοι ὁ θεός, ἐπὶ ζ' 3

η'. Του ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου· καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Δομνίνης. Τὸ Κύριε εὐέμεραξα ἤχος δ'. Ζιχνηρὰ προσόμοια τῷ ὁσίου γ'. (Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν)· κ' τῆς ὁσίας γ'. (Ἐδωκᾶς σημεῖωσιν). Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἤχος α'. (Ὅπεριβάλλων τὸν οὐρανόν). Εἰς τὸν ζίχον, ζιχνηρὰ τῆς ἑορτῆς· δόξα Καὶ νῦν ἤχος β'. (Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ) Ἀποχρυσίου τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόχρυσιν τοῦ ἐσπερινοῦ, φέρομεν τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν θείαν τῆς ἡτοῖ ἐν τῷ παρεκκλησίῳ Αὐτῆς, ψάλλοντες τὸ (Ἄξιόν ἐστιν). Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς εἰ γ'. Ἡ ζιχολογία τοῦ ψαλμίου κ' τὰ Καδίσματα εἰς τὴν τὰ ξιν τῶν. Ὁ εἰς Κανῶν τῆς ἑορτῆς (βυθοῦ ἀνεμάχυσε) τὰ τροπάρια μετὰ τῶν εὐρμῶν εἰς ζ'. Καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. αὐτ' εἰς τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ζίχον τῶν ζιχνηρῶν αἰνῶν τὰ τῆς ἑορτῆς· Δόξα Καὶ νῦν (Σὲ τὸν ἐν πνεύματι κ' πυρὶ). Ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς τὴν α'. κ' δ'. ὡδὴν εἰς τὸ α'. Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Ἀποζοηαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως τὸ (Ἄξιόν ἐστιν), τὸ (Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν) κτλ.

Σημ. Τῷ σαββάτῳ κ' τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα ὑπάρχει ἴδιον εὐαγγέλιον.

Σημ. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχόμεθα μνημονεύειν κ' Κορυβα Κειοιμημένων.

Περὶ μεταλήψεως μεγάλου Ἁγιασμοῦ *

Σημεῖωσις. Περὶ δὲ μεταλήψεως τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ τοιαύτη συνήθεια ἐπιμαρτῶ, πρώτην, δευτέραν, κ' τρίτην ἡμέραν, μεταλαμβάνομεν πρῶτον ἀντιδώρου εἶτα κ' ἁγιασμοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς τρίτης ἡμέρας μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, μεταλαμβάνομεν πρῶτον ἁγιασμῶ εἶτα κ' ἀντιδώρου. Ἰζέον καὶ τοῦτο ὅτι ἐν ὅσῳ μαρτῶ ἡ ἑορτὴ βάλλομεν εἰς τὸν ἁγιασμὸν κ' ὕδωρ μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν οὐδαμῶς.}

Θ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποχμεύκτου. Εἰκόνα κ' ἀνάγνωσιν δὲν ἔχει τὸ Ἁγ.

Τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἦχος πλ. δ'. ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς εὐρῆς γ. κ. τοῦ Αὔ. γ.
 Δόξα τοῦ Αὔ. ἦχος α'. (Γὰ τῶν Ἀγγέλων ζρατεύματα) Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς.
 Απόστιχα τῆς εὐρῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ'. (Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμά-
 τιον). Ἀπολυτίκιον (Ὁ μάρτυρ σου Κύριε) κ. τῆς εὐρῆς. Ὁ Κανὼν τῆς εὐρῆς
 (Στίβθ θαλάσσης) γ. ἢ. κ. τοῦ Αὔ. γ. δ. ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κοντάμιον
 τῆς εὐρῆς. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τοῦ Αὔ. κ. ὁ Οἶμος. κ. τὰ λοιπὰ τῆς ἀκο-
 λουθίας ὡς ἔχει γ. τὴν σφραν τοῦ μηναί. εἰς τοὺς μακαρισμοὺς εἰ τῶ
 Κανόνος τῆς εὐρῆς. Ἀποστολεαγγέλιον κ. Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.
 Σήμερον ἀνάγνωσιν ἐπ' ἐμιμησίας βάλλομεν τοῦ Αὔ. Μαρριανῶ, ἕτινος
 ἡμνήμη ἐξίν αὔριον, γὰ δὲ ἐπίλοιπα τῆς ἀναγνώσεως βάλλομεν αὔριον
 τῆ ἰ. τοῦ μηνὸς ἐπ' ἐμιμησίας. ὅρα γ. τὸν Νέον παράδου.

Σημ. Ἡ Κυριακὴ ² μετὰ τῶν φώτων εἰς συμπόση ἐν ἡμ. ἐχόση δύο αὔγας, ὁ Κανὼν τῶ εὐρῶς
 ἀναγιγνώσκειται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ἢ συμπόση ἐτ' ἄλλῃ ἡμέρᾳ.

β'. τοῦ ἐν Αὔ. πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης. κ. τῶ Αὔ.
 Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μεθιλινης. κ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρριανῶ.
 Ἡ Αὔ. εἰμῶν τοῦ Αὔ. Γρηγορίου γ. τὸν δεξιὸν χορὸν, γὰ περὶ τῶ βίῳ τῶ
 Αὔ. Γρηγορίου ἐν περιλήψῃ ὑπάρχει ἐν τῶ συναξαριστῆ. τὸ Κύριε εὐεῖρα
 ἦχος πλ. α'. ζιχνηρὰ προσόμοια τοῦ Αὔ. Γρηγορίου γ. (Ὅσιε πάτερ), κ. τοῦ Αὔ. γ.
 Δομετιανοῦ γ. (Πανεύφημοι μάρτυρες). Δόξα τοῦ Αὔ. Γρηγορίου ἦχος δ.
 (τὸν τῆς σοφίας λόγον σου). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Απόστιχα τῆς εὐρῆς. (Δό-
 ξα ἦχος δ.) τὸ (βίον ἐνθεον). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Ἀπολυτίκιον (Ὁ θεὸς ἔν
 Πατέρων ἡμῶν), Καὶ τῆς εὐρῆς. Ὁ Κανὼν τῆς εὐρῆς γ. κ. τῶν Αὔ. οἱ δύο
 Κανόνες γ. ἢ. Ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τῆς εὐρῆς, ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῶ
 Αὔ. κ. ὁ Οἶμος. εἰς τοὺς αἶνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζιχνοὺς δ. κ. βάλλο-
 μεν ζιχνηρὰ προσόμοια τῶ Αὔ. ἦχος δ. (Ὁ ἐξ ὑψ. ζου κληθῆς): Δόξα (τὸν τῆς : ὅρα Μην.
 Κυρίας.
 σοφίας λόγον σου) κ. νῦν τῆς εὐρῆς. Δοξολογία, τροπάρ. (Ὁ θεὸς ἔν πατέρων).

Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μία ὥδὴ τῆς ἐορτῆς κ' ἡ ζ'. τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου Ἀπο-
στολικοῦ καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας κ' τοῦ Ἀγίου (Ὁ ὅσιος τοῦ Ἀρ. Μαρ-
τιανοῦ (Εἰς τὸν Νέον παράδοσον) (Εἰ συμπέσῃ ἢ Κῆ μετὰ τὸ φῶς ἐπὶ Ἀπόστολον
κ' ἴδ' ἔθ' Χρῶσθαι

- †. ζ. α. τοῦ ὁσίου κ' θαυματουργοῦ Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβι-
άρχου. Ἡ Ἀγία τοῦ εἰκῶν εὐρίσκειται ἐς τὸ Ἄγιον βῆμα. Ὁ ὅσιος τ' εἰς
τὸν Νέον παράδοσον. Ἐπιτελοῦμεν δὲ κ' ἀγρυπνίαν ἔχουσα κ' χάριν
διὰ μνημόσυνον. Ἡ αἰολογυδία τ' Ἀγία ψάλλεται ἐς τὸ χρῶμα γραφον. Ἐσπέ-
ρας ἐν τῷ μιῶν Ἐσπερινῷ ἐς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμεν ζίχως δ' κ' ψάλλο-
μεν ζιχρὰ προσόμοια ἦχος α'. (Πανεύφημοι μαρτυρεῖς). Δόξα ἦχος β'. (Ὅσι
πατέρες). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς (Σήμερον ὁ οὐρανὸς κ' γῆς ποιητής). Ἀπόζιχα
(Τριήμερος ἀνέστης χριστέ). Ἀποζυλιμιον πη. δ'. (ταῖς τῶν δαυιδίων σε ροαῖ)
κ' τῆς ἐορτῆς. Ἐσπέρας μετὰ τὸ Ἀπόδοπνον κ' τὸν Προοιμιακόν, (Σημωθέν κ'
τοῦτο ὅτι κρούομεν κ' τὰς βαρέας, ἐν ᾧ τοιαύτη συνήθεια οὐκ ὑπῆρχεν).
ψάλλομεν τὴν α'. ζάσιν τοῦ (Μαυδριος ἀνὴρ). Εἰς δὲ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶ-
μεν ζίχους ἦ. κ' ψάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια ἦχος πη. α'. (Ὅσι πατέρες) ποιῶν-
τες αὐτὰ δ'. κ' ἕτερα πη. β'. (Ὅσιν ἀποδέμενοι) κ' αὐτὰ δ'. Δόξα ἦχος β'. (Ὅσι πα-
τέρες) κ' νῦν, ὁ αὐτός (ὑπέμνησας κάραν τῷ προδρόμῳ). Εἴσοδος, τὸ προεῖρημένον τῆς
ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λίπην τὸ ἰδόμενον τοῦ Προδρόμου, ἕτα κ'
τοῦ Ἀγίου τ' εἰς δύο πρώτας, τὸν β'. κ' τὸν γ'. ἦχον, τὸν κ' πη. δ'. (Δόξα ἦχος πη. α' (Ὅσι
πατέρες). Καὶ νῦν, πη. δ'. (Σήμερον ἡ κλίσις φωτίζεται). Εἰς τὸν ζίχον, ζιχρὰ προ-
σόμοια (Χαίροις ἀσινελιῶν). Δόξα ἦχος πη. δ'. (τῶν μοναζῶν τὰ πη. δ. κ'). Καὶ
νῦν, ὁ αὐτός (τὰ τῶν Ἀγγέλων ζαλεῦματα). τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ ἱρισάγιον, τὸ
τροπάριον τοῦ Ἀγίου δὶς, τὸ θεολογικὸν Παρθένη, κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων μεθ'
ἡν, ἡ ἀνάγνωσις, κ' ὁ ἕξαψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς
δὶς, τὸ τ' Ἀγίου κ' αὐτῆς τῆς ἐορτῆς. Ἡ ζιχορογία τοῦ ψαλληρῆς κ' τὰ Καθίσματα.

Μετὰ τὴν β'. Ἀναγνώσιν, φάγγελται ὁ Προμύγεος, ἡ Ἐκλογὴ, τὸ Δόξασιμόν, κτῆ-
 ῥτα ἡ αἵτησις, τὸ Κάθισμα τοῦ Προμύγεος, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ Ἀντίφωνον τῆς γε-
 τάρτου ἤχου. Τρουγμένον (Ἰμίος ἐναντίον Κυρίας). Εὐαγγέλιον (ἤτοι τὸ εἰς τὴν Λα-
 τουργίαν τοῦ Ἀγίου Σάββα. Δευεμβρίου ε'. ὁ Μ' κ' τὸ ἰδιόμυλον. Ὁ Κανὼν τῆς ἐ-
 ορτῆς (Στίβος θαλάσσης) εἰς ζ'. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. Καταβασίαι
 (βυθοῦ ἀνευαχρεῖ πυθμένα). ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τῆς εορτῆς, ἀφ' ζ'.
 τὸ Κοντάμιον τοῦ Ἀγίου κ' τὸν Οἶνον. Ἐξαποστειλῶν τοῦ Ἀγίου κ' τῆς εορτῆς.
 εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζ' χους δ'. κ' φάγγομεν ζιχηρὰ προσομῶ
 ἤχος πλ. δ'. (ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος). Δόξα ἤχος β'. (τῶν ἀρετῶν ἡ ἡμέρα)
 Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς (Σήμερον ὁ Χριστὸς). Δοξολογία, τὸ Τροπαριον τῆς αἰγίς, κτῆ.
 εἰς τὴν λατουργίαν, τυπια, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ἡ γ'. ὠδῆ τῆς εορτῆς, κ'
 εἰ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ὠδῆ γ'. ζ'. ὁ Ἀπόστολος (Ἀδελφοὶ μνημονεύετε τὸν
 ἡγουμένον ἡμῶν) (ἤτοι εἰς τὴν ιη'. τοῦ αὐτοῦ, κ' τῆς Θεοτόκου. εἰ δὲ τὸ ἴδιον ἐν σὺν-
 βάτω ἡ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, γέγομεν α'. τῆς ἡμέρας, ῥτα κ' τῆς αἰγίς.
 Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ Ἀγίου (ἤτοι τῆς εἰς τῆς δ' ἡμέρας) ἐβδομάδος κατὰ Ματθαίου.
 Κοινωνιὸν (εἰς μνημόσυνον). Αἱ ἀναγνώσεις πᾶσαι εἰς τὸν βίον τῆς. ἡ δὲ ἐν τῇ
 Τραπέζῃ γίνεσθαι ἐπὶ ἄμβωνος.

Εἰ τὸ ἴδιον ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίας, ἡ αἰσχυροῦς αὐ-
 τοῦ φάγγελται ὡς εἴτι διατεταγμένη ἐν τῇ εορτῇ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τῆς Θεο-
 λόγου.

1 β'. τῆς αἰγίας μαρτυροῦς Γαλιανῆς. Εὐδόξα δὲν ἔχῃ. Ἀναγνώσιν δὲ εἰς τὴν Ἐκ-
 κλησίαν φάγγομεν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Καυσομαλίτην, (Ὅρα εἰς
 τὸ Νέον Ἐμψόγιον εἰς τὸν ἡμῶν ἐστὶν τῆς ιγ'. αὐρίου, τὰ ἐπίτροπα εἰς τὴν ῥα-
 πέζαν. τὸ Κύριε εὐεῖρα εἰς ἤχος β'. ζιχηρὰ προσομῶ τῆς εορτῆς τρία κ' τῆς
 αἰγίας τρία, Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'. (Ὁρῶσα σε ἡ φύσις). Ἀπόστιχα τῆς εορτῆς.

Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'. (Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιζοί). Ἀπολυτίμιον τῆς εὐ-
 τῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κατὼν τῆς εὐτῆς γς ἡ. Καὶ τῆς Ἀγίας γς δ'. ἀφ' ἧ. τὸ
 Κοντάμιον τῆς εὐτῆς, κτλ. τῆς ἀιοζουθιάς κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς τὸς μα-
 ρισμοὺς ἐν τοῦ Κανόνος τῆς εὐτῆς, Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν
 τῆς ἡμέρας.

βγ'. τῶν Ἀγίων μαρτύρων Ἑρμούλου καὶ Στρατονίου. εἰκόνα δὲν ἔχον.
 Ἀνάγνωσιν ἐν τοῦ μαρτυρίῳ τῶν (ὄρα γς τὸν Νέον παράδοσον). Ἐν ταύτῃ
 τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ ἀιοζουθία τῶν Ἀγίων Ἀββαάτων, διὰ
 τὸ ἀποδοῦσθαι τὴν εὐτῆς τῇ ιδ' τῶ μνηοί, καὶ πάλλεσθαι τὴν ἀιο-
 ζουθίαν τῆς εὐτῆς μόνην. Εἰ τῶχοι ἐν Κυριακῇ συμπάλλεται ἡ ἀιο-
 ζουθία τῶν Ἀγίων τῶ σαββάτῳ, τὸν δὲ Κανόνα τῆς Ἀγίας Ταλιανῆς ἀνα-
 γινώσκομεν ἐν τοῖς Ἀποδοῦπνοῖς. τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἤχος δ'. τῆς χηρὰ
 προσόμοια τῶν μαρτύρων τρία καὶ τῶν Ἀγίων Ἀββαάτων τρία Δόξα ἤχος
 πλ. δ'. (Ὅσιοι Πατέρες). Καὶ νῦν τῆς εὐτῆς. Εἰς τὸν τῆς τῆς εὐτῆς.
 Δόξα ἤχος πλ. δ'. (τὸν ἰσαγγέλον βίον). Καὶ νῦν τῆς εὐτῆς. Ἀπολυτί-
 μιον (οἱ μαρτυρεῖς ^{οὐχὶ} σε Κύριε) καὶ (Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν) καὶ τῆς εὐ-
 τῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ γς Κατὼν τῆς εὐτῆς γς ἧ. καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο γς
 ἡ. ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τῆς εὐτῆς ἀφ' ἧ. τὸ Κοντάμιον τῶν Ἀγ.
 Πατέρων καὶ τὸν Οἶμον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν Δόξα τῶν ὁσίων (Μα-
 ρτιοὶ ἐξέ ὁσίοι). Καὶ νῦν τῆς εὐτῆς. Τροπάριον (Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
 μῶν) καὶ τῆς εὐτῆς. Εἰς τὸς μαρτισμοὺς ἐν τοῦ Κανόνος τῆς εὐτῆς. Ἀ-
 ποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

τ. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἀγίου Μαξίμου τοῦ Καυσομαζύβη (Ὁ βίος τῆς γς
 τὸ Νέον Ἐμψόγιον.

ἰδ'. τῶν οὐρανῶν πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ κ' Ραϊθῶ ἀναίρεθέντων.
 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδουαι ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων θεοφανῶν. Μετὰ τὴν
 συνήθη τριχολογίαν εἰς τὸ Κύριε ἐκέλευρα ἅα ἰζῶμεν τήχου $\frac{1}{2}$ κ' φάλλομεν
 τριχρὰ ἰδιόμεγα τὰ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ δευτεροῦντες τὰ δύο περῶτα.
 Δόξα Καὶ νῦν (ὑπέμνησιν κάραν τῷ Προδρόμῳ). τὸ φῶς ἰζαρόν, κ' τὸ προ-
 κέμενον τῆς ἡμέρας. (ἴζεον ὅτι ἐν ταῖς ἀποδόσεσι τῶν ἐορτῶν, ἐσπέρας γ' εἰς
 τὸ Λυχνιὸν μετὰ τὴν θ'. ὥραν, ὁσπιδῶν ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ μέσῳ, ποιῶ τὸν εὐ-
 λογητὸν ἐξωθεν τῶν πυλῶν τῆς Αγ. Βήματος, κ' θυμιᾷ γ' τὸ Κύριε ἐκέ-
 λερα ὡς κ' γ' τὰς καθημερινὰς. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ γ' τὴν θ'. ὡδὴν φορῶ ἐ-
 πιτραχήλιον κ' φεγώνιον, κ' θυμιᾷ μετὰ τῆς Κυριακῆς θυμιᾶτόν, ἀγα-
 πτομένων κ' τῶν τσαυρῶν). εἰς τὸν τήχον τὰ τῆς ἐορτῆς ἰδιόμεγα. Δόξα κ'
 νῦν (τὸν εὐπαρθένου ἡγίου). τὸ Ἀποστολίμιον εἰ γ'. ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ εἰς
 τὰς τριχολογίας τοῦ φαληρίου γίνονται αἰθνήσες παρὰ τῶ ἱερέως, πα-
 ραλητομένου τοῦ ἐνὸς Καθίσματος τοῦ Προμυελέου κ' φάλλομεν με-
 τὰ τὴν γ'. ὡδὴν. Οἰκονόμος ὁ α'. μετὰ τῶν εἰρμῶν γ' η'. κ' ὁ β'. ὡσαύ-
 τως μετὰ τῶν ὄρμων γ' ζ'. Καταβασίας τοὺς ὄρμους κ' τῶν δύο Κατό-
 νων. ἄφ' $\frac{1}{2}$. τὸ Κοντάμιον κ' τὸν Οἶμιον. Ἡ ἑπιμιώτερα οὐ τριχολογῶται,
 ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ'. ὡδὴ μετὰ τῶν Μεγαληναρίων. τὸ Ἐξαποστρεφίμιον εἰ γ'.
 εἰς τοὺς αἴγους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τήχου $\frac{1}{2}$ κ' φάλλομεν τριχρὰ ἰδι-
 ὄμεγα ἡχος β'. (φῶς εἰ φωτὸς) κ' τὰ ἕτερα. Δόξα (Νάματα Ἰορδα-
 νῶα). Καὶ νῦν (Σήμερον ὁ Χ'ς). Δοξολογία, κτλ. εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυ-
 πικᾶ, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τὰς δύο ὡδὰς τῆς θ'ης. Εἰσοδιὸν (εὐ-
 λογημένος ὁ ἐρχόμενος) κ' τὰ ἐξῆς. τὸ Ἀποστολίμιον εἰ γ'. κ' τὸ Κοντά-
 μιον ἄπαξ. τὸ Τρισάγιον. Ἀποστολεαγγέλιον τὸ τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ Ἐξα-
 ρέτω (Μεγαληναρίον Μεγαληνον ψυχῆ μου) Ἀπορῶ πᾶσα χλιῶσα).
 Κοινωνιὸν (Ἐπεφάνη ἡ χάρις). Ἄγι τῷ (εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν).

φάλλομεν τὸ τροπάριον (ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σε Κύριε). ἡ παρα-
μυσηὶς τῆς θεολογίας ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀργῶ· παραληρηλέον ὅτι δ' ἐπὶ
τὴν αὐρίον ὑπάρχει ἐνάτη, ὁμιρὸς Ἀγίασμός γίνεσθαι σήμερον πρὸ τῆς
Λυχνίου. τῆ συνήθη ἀρμοδίᾳ ὦρα.

τ. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Χιχλιανταρινοῦ (Ὁ βίος δ' ἐστὶ τὸ Νέον
Εὐαγγέλιον).

18. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ ἠθναίου· καὶ Ἰωάννου τοῦ Καρυ-
βίτου· ἡ Ἀγία τῶν εἰμῶν δ' ἐστὶ τὸ τέμπλον· Ὁ βίος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου δ' ἐστὶ τὸν πα-
ράδοσον. τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἦχος β'. τριχρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου Παύλου
γ'. (Ὅτι ἐν τοῦ ξύλου σε νευρόν), κ' γ'. ὁμοια τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου· Δόξα τῷ Ἀγ.
Ἰωάννου ἦχος β'. (Ἀρνησάμενος κόσμον). καὶ νῦν, θεολογίον ἡ τσαυροθεολογίον.
Ἀπόστιχα τῆς Οὐλυνήχου· Δόξα ἦχος πλ. β'. (Ὅστι τῶν πατέρων). καὶ νῦν, θεολογίον.
Ἀπολυτίκιον (τῆς ἐρήμου πορίτης) καὶ τὸ (ἐν βρέφους τὸν Κύριον). ἴσθιον ὅτι
ἀπὸ σήμερον ἀρχόμεθα φάλλομεν τὸ θεοτομάριον, τριχοχογοῦμεν κ' ἐν τῷ ὄρθρῳ
τὸ γ'. Κάθισμα τοῦ φαληρίου, δ' ἐστὶ τὸ Λυχνίου τὰ (πρὸς Κύριον). οἱ κανόνες τῆς
Οὐλυνήχου δ' ἐστὶ καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο δ' ἐστὶ ἡ. ἀφ' ἧς τὸ Κοντάμιον κ' ὁ ὁμιος τοῦ
Ἀγίου Ἰωάννου· Ἐξαποστειλάριον ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων μετὰ θεολογίᾳ· εἰς δὲ
τρίχον τῶν Αἰώνων Δόξα τοῦ Ἀγίου Παύλου ἦχος πλ. δ'. (τῶν Μοναζῶν τὰ πλῆ-
θη). καὶ νῦν, θεολογίον ἀρμόζον αὐτῷ. ἐν δὲ τοῖς Μαγιαρισμοῖς ὡδὴ γ' κ'
ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων· Ἀποστολεαγγελίον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡ-
μέρας κ' τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας φάλλεται ὁμιρὸς
Ἀγίασμός, ἐπεὶ δὲ μετὰ τὸν Ἀγίασμόν λαμβάνομεν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς
ἐορτῆς τῶν Φώτων· ἴσθιον ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν Φώτων ἀρχόμεθα τὴν Κα-
ταβαστῶν τῆς ὑπαπαντῆς, ἐν τῇ ταῖς Κυριακαῖς κ' ταῖς Δοξολογίαις τῶν ἐορ-
ταζομένων Ἀγίων, μέχρι τῶν δέκα Φεβρουαρίῳ. (Χερσονάβυσσον τοῦτον). κ'

ἐν ταῖς Λειτουργίαις ὡς τὸ γέλος μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια φάλλομεν
τὸ Κοντάκιον (Ὁ μῆτραν Παρθενικὴν). Καὶ ὡς τὸ γέλος τῶν ἐννάτων ὡδῶν, φά-
λλομεν πρῶτον τὸ (θεοτομία ἢ ἐπιπί) ἔτα τὸν ὄρμον (ἐν νόμῳ σιαῖ κ' γραμματῆ).

15! Ἡ προσεύχης τῆς Τιμίας ἀγύσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφρόνου
Πέτρου. Ἡ Ἁγία τοῦ εἰκῶν ὡς τὸν ἀριστερὸν χορὸν, ἡ δὲ ἀνάγνωσίς τε εἰς
τὸ Νέον ἐκλόγιον. ἔχομεν καὶ μέρος ἐν τῆς Τιμίας ἀγύσεως τοῦ Ἀποστόλου.
εἰς τὸ Κύριε εὐεραξά ιζῶμεν ζήχους ζ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ
Ἀποστόλου γ'. ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) δευτεροῦντες αὐτῷ. Δόξα πρῶτ.
(Σήμερον ἡμῖν ἡ ἐπιπί). Καὶ νῦν, θεοτομίον ἢ ζαυροθεοτομίον. εἰς δὲ ζι-
χὸν ζιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου ἔδωκας σημῶσιν. Δόξα πρῶτ. (Πάριν ἡμῖν ὁ-
θερμὸς προζάτης). Καὶ νῦν θεοτομίον. (εἰς δὲ βούρῃ φάλλε ὡς τὸν ζήχον τὸ ἔσπε-
ρινοῦ, τὰ τῶν Αἴνων τροπάρια (Ἰριήμερος ἀνέτης χριζέ), ὡς δὲ τοὺς αἴνας
τὰ τῶν Ἀποστόλων (ἔδωκας σημῶσιν): Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. (τὴν βῆμην
μὴ λιπῶν). εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν τῆς Οὐλκήχου ὡς ζ'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἰδύο
Κανόνες ὡς ἡ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Οἶκος. τὸ ἔξαποστρα-
ριον αὐτοῦ καὶ θεοτομίον. εἰς τοὺς Αἴνους πᾶσα πνοή, ιζῶμεν ζήχους δ' καὶ φά-
λλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος δ'. (ἔδωκας σημῶσιν). Δόξα ἤχος δ'. (τῷ τρι-
τῷ τῆς ἐρωλήσεως). Καὶ νῦν, (ἐν παντοίων κινδύνων). Δοξολογία, τὸ τροπάρι-
ον, κτλ. εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ὡδᾶς γ' καὶ ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου.
Ἀποστολεαγγελιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου.

ὄν καὶ
λῆστερα

Διάταξις περὶ τῶν ἐχόντων εἰκόνας ἁγίων καὶ λαγχανόντων
ἐν τῇ αἰγίᾳ καὶ μεγάλῃ Γεσσαραμοσιῇ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανῶν, φροντίζομεν
περὶ τῶν ἁγίων τῶν ἐχόντων εἰκόνας, καὶ λαγχανόντων ἐν τῇ αἰγίᾳ Γεσσαραμοσιῇ.

(μάριστα δὲ ὅτ' αὐτοὶ πρώϊμος) ἵνα προφάλλωμεν τὴν τούτων ἀιοζουδίαν
 γὰρ τὰς καταχυσίμους ἡμέρας, διότι ἐν αὐτῇ τῇ ἀγία Γεσσαραμοζῆ, οὔτε Κα-
 νόνας τῶν Ἀγίων τίθεμεν ἐν τῷ προσευηταρίῳ, οὔτε τὰ δοξαζιὰ αὐτῶν γέγο-
 μεν, (ἐπιτὸς τῶν ἐορτῶν Ἀγίου Χαραζάμπας, Τιμὸς Προδρόμος, Ἀγίων Γεσσαρά-
 μοντα κὶ Εὐαγγελισμοῦ, αἵτινες δὲν μετὰ τίθενται) ἐπιτὸς σαββάτου κὶ Κυριακῆς.
 (λόγου χάριν) εἰὰν τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου ἢ οὐ-
 σα τῆ ἡ. τοῦ Φευρουαρίῳ μηνός, ἢ τοῦ Ἀγ. Βλασίῳ τῇ 1^α τοῦ αὐτοῦ, ἢ τῶν
 Ἀγίων Εὐλογίων τῇ 1^γ, προφάλλωμεν τὴν τούτων ἀιοζουδίαν ὡς ἔπτομεν
 ἀνωτέρω γὰρ τὰς καταχυσίμους ἡμέρας. Περὶ δὲ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου
 τοῦ Ἰύρωνος, ἥτις ἐστὶν τῇ 1^ζ τοῦ αὐτοῦ μηνός, κὶ τύχοι τῇ ἀγία Γεσσαραμοζῆ οὐ-
 τε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ τίθεμεν ἐν τῷ προσευηταρίῳ, οὔτε προφάλλωμεν τὴν ἀ-
 ιοζουδίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ καταχυσίμους τὰ δοξαζιὰ, φάλλωμεν τὴν τού-
 του ἀιοζουδίαν ὡς κὶ τῶν λοιπῶν Ἀγίων, διότι ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος ἐπισή-
 μως ἐν τῷ σαββάτῳ τῆς α'. ἐβδομάδος τῶν νηστῶν, ἐν αὐτῷ γὰρ τίθεμεν
 τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῷ προσευηταρίῳ, τότε φάλλωμεν κὶ τὴν ἀιοζουδίαν αὐτοῦ.

Σημύωσις. Δεῖ γινώσκον κὶ τοῦτο, ὅτι τύχοι τὸ Ἅγιον Πάσχα ὄψιμον, κὶ ἀπο-
 ροῦμεν καθημερινῶν εὐαγγελίων καὶ Ἀποστόλων γὰρ τὰς καθημερινὰς Λειτουργίας,
 μέχρι τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριώδου, Τεσσαροστής τῆς σφραγῆς τῶν εὐαγγελίων ἔ-
 Λουια, τότε ἐπαριθμοῦμεν πόσαι ἐβδομάδες ἔμειναν τοῦ Μαθαίῳ πρὸ τῆς
 Κυριακῆς τῆς ὑψώσεως, κὶ ἀναγινώσκωμεν τὴν σφραγῆν ταύτην ἕως ἔσθ' ἀρξῆται ὁ
 Τριώδιον.

†. 1^ζ τοῦ ὁσίου κὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Ἡ αὐ. εἰκὼν
 αὐτοῦ γὰρ τὸν ἀριστερὸν χορὸν. Ὁ ὅσιος τὸ γὰρ τὸν παράδοσον. Ἐπιτελοῦμεν ἀγρυ-
 πνίαν ἔχουσαν κὶ χάριτην διὰ μνημόσυτον. Ἐν τῷ μισρῷ ἐσπερινῷ 1^ζ: τῆς δ.

καὶ φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια ἦχος β'. (Ὅτε εἰ τοῦ ξύλου σε νευρόν). δό-
 ξα ἦχος β'. (τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον). Καὶ νῦν (τὴν πᾶσαν ἐπίδα μου). Ἀπο-
 ζίχου (Ὀϊμος τοῦ εὐφραδα). Δόξα κ' νῦν, ὁμοίον. Ἀποζυλίμιον ἦχος δ'. (τὸν Ζη-
 λῶν Ἠλίαν). Θεοῦ. (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόουρον). Ἐσπίρας: μετὰ τὸ Ἀπόδρανον : χαιρὸν
τῷ Ἄγι,
 κ' τὸν Προοιμιαιὸν, φάλλομεν τὴν α'. ζάσιν ἦς (Μαμαρίος ἀνὴρ). Εἰς δὲ τὸ Κύ-
 ριε εἰ μέραξα ἰζῶμεν ζίχους ἦ. κ' φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια ἦχος δ'. (Ὅ-
 ἐξ ὑψίστου κληθῆς) Δευτεροῦντες αὐτὰ. Δόξα ἦχος πλ. β'. (τὸ ματ' ἑμόνα τῆρ-
 σασ ἀζύβητον). Καὶ νῦν (τίς μὴ μαμαρίσθ σε). τὸ φῶς ἰζαρόν, τὸ πρῶτον
 τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα, εἰς τὴν λιτὴν τὸ ἰδιόμελον ἦς Προδρό-
 μου, ἔτα κ' τοῦ Ἁγίου τοῦς ἦρς β' κ' τὸν τρίτον. Δόξα ἦχος πλ. α'. (Ὅτι πατήρ).
 κ' νῦν (Μαμαρίζομέν σε). εἰς τὸν ζίχον ζιχρὰ προσόμοια (χαίροις ἀσυνλιωῶν).
 Δόξα ἦχος πλ. δ'. (τῶν Μοναζῶν τὰ πλῆθῃ). Καὶ νῦν (Ἀνύμφευτε Παρθένη). τὸ
 Νῦν ἀποζῶς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου δὶς, τὸ θεολόγιον Παρθένη
 κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἁρῶν. μεθ' ἧ, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἕξαψαλμος, κ' ἡ ζιχολογία
 τοῦ φαληρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων. Μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσιν, φάλλομαι πομ-
 ἐγεος, ἡ ἔμμοι, τὸ δόξαζιμιόν, κτλ. ἔτα μετὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Καθισματὶ πα-
 χελέου, οἱ Ἀναβαδμοί. τὸ α'. Ἀντίφωνον ἦς δ'. ἦχος. Πρῶτον (λίμιος ἐναντίον
 Κυρίου). τὸ εὐαγγέλιον κ' τὸ ἰδιόμελον. Ὁ Κανὼν τῆς θεολόγιος γ' ζ'. κ' τοῦ Ἁγ. οἰ-
 δύο γ' ἦ. ὑπάρχει δὲ κ' ὁ γ' Κανὼν χροόγραφος γ' τὸ γέρος τῶ μνηαίς Κωφ-
 πόρως. Καταβασίαι (Χέρσον ἀβυσσολόμιον). ἀφ' ζ'. τὸ Κοιλάμιον τοῦ Ἁγίου κ'
 ὁ Ὀϊμος. τὸ ἕξαποζῶν ἀυτοῦ κ' ὁ θεολόγιον. εἰς τοὺς αἶνους πᾶσα πνοή,
 ἰζῶμεν ζίχους δ'. κ' φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια ἦχος πλ. δ'. (Ὅτ' ἐ παραδόξου
 θαύματος). Δόξα ἦχος πλ. δ'. (Ὀυρανοδρόμω ἐπιβάς). Καὶ νῦν (Διέσποινα πρόσ-
 δεξαί). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ. εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπια, ἐν δὲ τοῦ
 Μαμαρισμοῖς εἰ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου τὰς ὠδαίς γ. κ' ζ'. Μετὰ τὴν ἑσδοκὴ
 συνήθη τροπάρια, κ' γ' τὸ γέρος (Ὀμήτραν Παρθενηνὴν). Ἀποζωγιαγγέλιον ἦς

Αγίου κ' τῆς Θεολογίας. Κοινωνικὸν (εἰς μνημόσυνον). Αἱ ἀναγνώσας πᾶσαι εἰς τὸν
βίον τοῦ, ὑπάρχου δὲ κ' λόγος ἐγκωμιαστικὸς πρὸς τὸν Ἅγιον ὑπάρχον εἰς τὴν Σάξ-
πιγγα.

Σημῶσις. Εἰ τῶχοι ἡ ἐορτὴ τοῦ Αγίου Αντωνίου ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῶ τρι-
δίου, τὴν διάταξιν τῆς ἀποστολῆς (ἡτῶ εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Αγίου Γρηγορίου τοῦ θε-
ολόγου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι νῦν εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινὸν φάλλομεν μόνον
τὰ τῆς σφραγῆς τοῦ μηνιαίου εὐρισκόμενα τροπάρια κ' ὄχι ἄλλα, ἐπεὶ δὲ δὲ περισ-
σεύουσιν ἐν τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ.

Περιπτώσεις. Α' ἡ.

17. Τῶν ἐν Ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου κ' Κυρίλλου Ἀρχιεπι-
σκόπων Ἀλεξανδρείας. Ἡ Ἁγία τῶν εἰκῶν εὐρίσκεται εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν. Οὐβίος τῶ
Αγίου Ἀθανασίου εἰς τὸν Μείον θησαυρὸν. ὁ δὲ τοῦ Αγίου Κυρίλλου οὐκ ἀναγινώ-
σκειται νῦν, ἀλλὰ τὸν Ἰούνιον ἐνθα κ' ἡ μνήμη αὐτοῦ. Ἐσπέρας ἐν τῷ Λυχνιαῶ
κρούομεν τὸ ἄνω σήμαντρον, κ' τὰς βαρέας. Μετὰ τὸν Προομιαιὸν φάλλον
ζιχολογοῦμεν τὴν ἀ. τῶσιν τοῦ (Μαυάριος ἀνὴρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεμεραξα
ἱστῶμεν τῶχος τῶ. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἡχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρ-
τυσιν) Δόξα ἡχος πη. β'. (ἱεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (τὴν τῶν
Παρθένων Καλλονῆ). Εἰ δὲ τῶχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυρια-
κῇ, τῆ παρασκευῇ τὸ ἑσπέρας, ἢ τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας φάλλομεν τὸ δογ-
ματικὸν τοῦ ἡχοῦ. Ἐσδοξ, τὸ φῶς ἱζαρὸν, τὸ προεσόμενον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀ-
ναγνώσματα (ἡτῶ ταῦτα εἰς τὴν κζ' τοῦ μηνός. Εἰς τὸν τῶχον, ζιχηρὰ προσόμοια
(Χαίροις ἀσινηλιῶν). Δόξα ἡχος πη. β'. (τοὺς ἱεράρχας Χριστοῦ). Καὶ νῦν
(Ὁ ποιητὴς κ' γυτρωτὴς μου). Ἀπολυτίκιον ἡχος δ'. (τοὺς ἱεράρχας Κυρίε),
Χρόνογραφον εἰς τὸ τέλος τοῦ ὠρολογίου. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ περὶ ὄραν ζ'. γίνεται
εὐλογητὸς, κ' ἀναγινώσκουμεν τὸ Μεσονυκτικὸν κατὰ τὴν τάξιν, εἰς τὸ τέλος αὐ-

αὐτοῦ φάλλεσαι κ' ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, προηγουμένου τοῦ ἰδιόμελου τοῦ Ἀγίου τῆς
 Μουῆς. Μετὰ τὴν α'. καὶ β'. Ζιχορογίαν Καθίσματα τῶν Ἀγίων ὡς ᾄδει δι τὴν σφ-
 ρὰν τοῦ μηναίου. γίνονται δὲ αἰδήσεις παρὰ τοῦ ἱερέως. ᾄδει ἡ ἀνάγνωσις, κ' μετ'
 αὐτὴν, ἀναγιώσκουμεν τὸν Προϋρέον κ' τὴν Ἐπιτομήν, ἡ αἴτησις, κ' τὸ Καθίσμα τῶ
 Προϋρέου. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Τρουόμενον (Οἱ ἱερεῖ
 σου Κύριε). τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. κ' τὸ ἰδιόμελον. Ὁ Κανὼν τῆς Θεολογίας δι τὴν κ' ^{χ. ἰαννου}
 τῶν Ἀγίων οἱ δύο Κανόνες δι τὴν η'. Καταβάσεις (Χέρσον ἀβυσσοπόλιον) ἀρ. ζ'. τὸ ^{αρίου}
 Κοντάκιον τῶν Ἀγίων κ' ὁ Οἶκος. τὸ Ἐξαποστειλάριον αὐτῶν κ' Θεολογίον. Εἰς τὰς α'-
 νους Πάσσα πνοὴ, ἰσῶμεν ζήχους δ'. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ δύο γ. ε
 κ' τοὺς δύο β. ε. Δόξα ἤχος πλ. α' (Δεῦτε φιγεόρτων τὸ σύστημα), Καί νῦν (Μα-
 χαρίζομέν σε). Δοξολογία, τὸ Τροπάριον, κ' ἡ α'. Ὑψος. Εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν, τυ-
 πικὰ, κ' εἰ τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων τὰς ὡδὰς γ. κ' ζ'. Ἀποστολιαγγέλιον τῶν
 Ἀγίων κ' τῆς Θεολογίας. Κοινωνιὸν (Εἰς μνημόσυνον). αἱ ἀναγνώσεις ἐν μὲν τῇ
 Ἐπιτομῇ εὐρίσκεις δι τὴν Ἀποστολικὴν σακύνην λόγον Ἐπιτομιατικῶν δι
 τὸν Ἄγιον Ἀθανάσιον. Ἐν δὲ τῇ γραπτῇ εἰ μετὰ βίβλ. ἔπ' ἀμβωνος. —
 τ. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἀγ. Μεγάλου τοῦ ὁμοιογεντοῦ. (Ὁ βίος του δι τὸ Ν'. Ἐκλόγιον).

Ἐπερίπλωσις Β. α.

Εἰ δὲ τῆς ἡμέρας τῶν Ἀγίων ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ σαββάτῳ
 ἑσπέρας μετὰ τὸν προσιματικὸν κ' τὸν φαλήριον, δι τὸ Κύριε εὐεραξα φάλλ-
 ομεν ἀναζάσιμα ζιχηρὰ δ'. τοῦ Τριωδίου δύο, κ' τῶν Ἀγίων δ' ἀνα δύο. Δόξα
 τῇ Τριωδίῳ, Καί νῦν, τὸ α'. Θεολογίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδός, φως ἱερὸν, τὸ Τρουέ-
 μινον τῆς ἡμέρας κ' τὰ ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων. Ἀπόστιχα τὰ ἀναζάσιμα
 ζιχηρὰ. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καί νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀποστολικὸν τὸ Ἀναζάσι-
 μον, τὸ τῶν Ἀγίων, κ' Θεολογίον. τῇ Κυριακῇ δι τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν'. ἢ
 ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, κ' ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, προσθέτομεν δὲ κ' δι τὸ Κύριε ἐκέ-

κραξα παρακληθὲν δοξασιμὸν, κὶ τὸ τῶν Αἰνῶν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοή,
 κὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον Τροπάριον δὲς, τὸ τῶν
 Ἁγίων, κὶ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Τριχολογία τὰ Ἀναζάσιμα Καθίσματα
 πάντα. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τῶν Ἁγίων. ὁ Ἄρματος, τὰ Εὐλογηθῆρια, ἢ
 Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προεῖμενον κὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυρια-
 κῆς. ὁ Ν'. κὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου (τῆς μελανοίας ἀνοιξὸν μοι) κὶ τὰ ἕτερα.
 Ὁ Ἀναζάσιμος Κανὼν δὲς δ'. τοῦ Τριωδίου δὲς δ'. κὶ τῶν Ἁγίων δὲς ζ'. Καταβασίαι
 (Χέρσον ἀβυσσοτόμου). ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων κὶ τὸν Οἶμον, τὰ Κα-
 θίσματα αὐτῶν κὶ τοῦ Τριωδίου. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον κὶ ὁ Οἶμος τῶ Τριωδίου, τὸ μν-
 νολόγιον τῶν Ἁγίων, κὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἐξαποστρεφτικὸν τὸ Ἀναζά-
 σιμον, τὸ τῶν Ἁγίων, κὶ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναζάσιμα γ'. τοῦ Τριω-
 δίου β'. κὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν (Ὑπερευλογημένη). Δο-
 ξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον Τροπάριον, ἢ ἑλενηῆς, κὶ ἀπόχριστις, τὸ Ἐὐδινόν, καὶ
 ἢ α. Ὡρα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου δὲς δ'. ἢ γ. ὠδὴ
 τοῦ Τριωδίου, κὶ ἢ ζ'. τῶν Ἁγίων. Ἀποστολεὺς ἀγγέλιον τῆς Κυριακῆς κὶ τῶν Ἁγίων.
 Αἰ ἀταγνώσως ἢ α. δὲς τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Ἀποστόλου, τῆς Κυριακῆς, ἢ β'. δὲς τὴν
 Ἀποστολικὴν σαγήνην, λόγος ἐγκωμιαστικὸς δὲς τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον, αἱ δὲ
 λοιπαὶ τῆς Κυριακῆς.

1θ'. τῶν ὁσίων κὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Καὶ Μα-
 καρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως. Ἡ Ἁγία τῶν Εἰκῶν εὐρίσκειται δὲς τὸ Γέμπρον. ὁ β'.
 ος τοῦ Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου δὲς τὸ Ἐυλόγιον. Ἡ ἀιοζουδία αὐτῶν
 ἐν τῷ χρονογράφῳ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέλευραξα ἰζῶμεν τίχους ζ'. κὶ φάλλομεν τι-
 χηρὰ προσόμοια ἤχος α. ἀμφοτέρων ἀνά τρία. Δόξα πλ. β'. (τῶν Μονα-
 ζῶν αἰ χορῶν). Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἢ Ζαυροθεοτοκίον. Εἰς τὸν τίχον, τιχηρὰ τῶν
 ὁσίων (Πανεύφημοι μάρτυρες). Δόξα ἤχος δ'. (Ὅσιοι Πατέρες). Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αποζητίμιον ἦχος α. (Δυσὸς τῶν Μαυαρίων) χερρόγραφον γὰρ τὸ γέχος τοῦ ὠρολογίου, ὁμοίως κὶ τὸ Κοντάμιον. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὴν γ'. ζιχορογίαν φάλλομεν τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων. Ὁ Κανὼν τῆς Ὀμιληήχου γὰρ ζ'. Καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο γὰρ ἦ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῶν Ἀγίων κὶ ὁ Οἶκος. Εἰς τὰς αἰνὰς πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους δ'. κὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα ἦχος πλ. δ'. (τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σα). Καὶ νῦν, (Δεσποῖνα πρόσδεξαι). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ. Εἰς τὰς Μαυαρισμοὺς ὡδαὶ γ'. καὶ ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων. Ἀποζορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κὶ τῶν Ἀγίων. (Ὁ θ' ὅλος τῆς Ἀγ. Μαυαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως εὐρίσκειται γὰρ τὸ Λαυσαϊκὸν ἀναγινώσκεται δὲ ἐν τῇ μεγάλῃ Γεσσαριαοζῇ

Εἴδησις.

Συμπιπλοῦσης τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπανθῆς, κὶ τῆς μνήμης τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν (Ζήτω τὴν διάταξιν γὰρ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Κ'. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου. Ἡ ἀγία τοῦ Εὐμῶν εὐρίσκειται γὰρ τὸ Ἄγιον βῆμα. Ὁ θ' ὅλος τοῦ γὰρ τὸ Ἐυχόγιον. Ἐσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ, κρούομεν τὸ ἀνω σήμαντρον. Μετὰ τὸν Προοιμιαιὸν φαλλμὸν ζιχορογοῦμεν τὴν ἀ. ζάσιν τοῦ (Μαυαρίου ἀνὴρ) ἀνάπλοντες κὶ τοὺς ζαυροὺς. Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν ζίχους ζ'. κὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου ἦχος α. Τρία (Πανεύφημοι μάρτυρες), κὶ Τρία (Ὁ ἕξ ὑψίζου κληθῆς). Δόδα ἦχος γ'. (Ἀφιερωθῆς τῷ Θεῷ). Καὶ νῦν (Πῶς μὴ θαυμάσομεν). Εἴσοδος, τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ

ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν τρίτον τρίτην προσόμοι ἤχ πλ. α'. (Χαίροις. ἀσιηλιῶν). Δόξα ἤχος πλ. α'. (Ὅσι Πάτερ). Καὶ νῦν, (Ναὸς κ' πύλη). Απολυτίκιον ἤχος δ'. (Εὐφράνου ἔρημος), Θεολογίον (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπό- κρυφον). Εἰς τὸν ὄρθρον περὶ ὥραν ζ'. γίνεσθαι εὐλογητὸς, κ' ἀναγινώσκο- μεν τὸ μεσονυκτικὸν ὡς σύνθετες. ὅτι τὸ γέλος αὐτοῦ φάλλεσαι κ' ἡγήθη τοῦ Ἁγίου, προηγούμενος τοῦ ἰδομέλου τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Δόξα ἤχος δ'. (Ἐλαμφαν τὰ μαζὰ ἔργα σε) Καὶ νῦν, (Ἐν παντοίων κινδύνων). Εἰ δὲ τῶχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ τὸν τριαδικὸν Κανόνα φάλλεσαι ἡ Λίτῃ τοῦ Ἁγίου, μὴ λεγο- μένου τοῦ ἰδομέλου τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν α' κ' β'. τριχογοίαν τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου ὡς ἔχει ὁ τῆς σφραγῆς τοῦ μηνιαίου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν εὐ- δὸς ἀναγινώσκουμεν τὸν Πορϋέγειον κ' τὴν Ἐμμερογῆν. Εἶτα ἡ αἴτησις κ' ὁ Κά- θισμα τοῦ Πορϋεγέ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τὸ δ'. ἤχου. προηγ- μενον (Γίμιος ἐναντίον Κυρίου). Τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. κ' τὸ ἰδομέλον. Ὁ Κα- νὼν τῆς Θεολογίας ὁ ζ'. κ' τοῦ Ἁγίου οἱ δύο Κανόνες ὁ η'. Καταβασίαι (Χέρ- σον ἀβυσσολόγιον). ἁφ' ζ'. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου κ' ὁ Οἶμος. τὸ Ἐξαποστρεφάρι- ον αὐτοῦ κ' τὸ Θεολογίον. Εἰς τοὺς Αἶνους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρίτους δ'. κ' φάλλομεν τρίτην προσόμοια ἤχος πλ. δ'. (Ὡ τοῦ παραδόξου θαύμαδι). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (τῶν Μοναζῶν τὰ πηλῆθι). Καὶ νῦν (Δέσποινα πρόσδεξιαι). Δοξολογία, τὸ Τροπάριον, ἡ α'. ὥρα, κ' ἀπόκρυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυ- πικῶς, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ὡδὴ γ'. κ' ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῶ Ἁγίου. Απο- στρεφάριον τοῦ Ἁγίου κ' τῆς Θεολογίας. Κοινωνικὸν (Εἰς μνημόσυνον). Ἐν τῇ τρι- πέτῃ ἡ ἀνάγνωσις ἐπ' ἄμβωνος τὰ ἐπίλοιπα τοῦ βίου τῆς, ὑψοῦμεν δὲ προσφορὰν κ' θυμιῶμεν.

Σημειώθων ὅτι ἐὰν τῶχοι ἐν Κυριακῇ ἡ μνήμη τῶ Ἁγίου, Δόξα ὁ δὲ αἶνους τὸ εὐδινὸν λέγεσθαι, τὸ δὲ δόξασιμὸν τῶ Ἁγίου ἐπισυναπτόμεν μετὰ τῶν προσομοίων αὐτοῦ.

Β'. α. Εἰ δὲ γύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίας, τὴν διάταξιν τῆς ἀμορο-
 διάς ὅρα γὰρ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν Ἀθανασίᾳ καὶ Κυρίλλῳ, μετὰ τὴν
 διαφορὰν ὅτι γὰρ τοὺς Κανόνας νῦν φάλλομεν Ἀναζάσιμα δὲ τῆς Θεολογίας β'.
 τοῦ Τριωδίας δὲ καὶ τοῦ Ἁγίου τὸν ἕνα Κανόνα γὰρ δὲ. — — — — —

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγ. Μεομαρτύρου Ζαχαρίου ὁ μαρτύριόν γ' ὁ Ν. μαρτύρ.

ΚΑ'. τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμοιογενεοῦ. καὶ
 τοῦ Ἁγίου μαρτύρου Νεοφύλου. ἀλλ' ὁ μὲν ἅγιος Νεόφυλος ἀναγινώσκειται
 ἐν τοῖς Ἀποδόξνοις, ὁ δὲ ἅγιος Μάξιμος μετὰ τὴν ἑορτὴν καὶ φάλλεται τῆς ἡμέρας
 μηνὸς μετὰ τῆς ἁγίας Ζένης. εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον φάλλομεν τὴν ἀ-
 μοροουδίαν τῶν Ἁγίων μαρτύρων Εὐγενίου, Κανδίδου, Οὐαλεριανοῦ τε καὶ Ἀκί-
 λα ἐν τῷ χρονογράφῳ. Ἡ Ἁγία αὐτῶν εἰς τὸ εἶμα Ἁγίου βῆμα τοῦ παρεκ-
 κλησίου τῆς Παναγίας Θεολογίας. τὸ δὲ μαρτύριον αὐτῶν γὰρ τὸ χρονογράφο
 τοῦ ἱε. ἀριθμοῦ. Ἐσπέρας γὰρ τὸ Λυχνιὸν κρούομεν τὸ ἄνω σήμαντρον, καὶ ὁ σί-
 δηρον. Μετὰ δὲ τὴν θ. ὥραν ἄσπερ δὲ ὁ Ἱερεὺς ἐν τῷ Ἁγίῳ βήματι, καὶ φορέσας
 ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον ποιῶ τὸν ἑὺλογητόν, καὶ θυμιᾷ γὰρ τὸ Κύριε ἐμείραξα με
 τὸ τῆς Κυριακῆς θυμιατόν, ὅσα μετὰ τὸν Προοιμιαιὸν ζιχολογοῦμεν τὴν ἀ. ζά-
 σιν τοῦ (Μακάριος ἀνὴρ) ἀνάπλομεν καὶ τοὺς ζαυροὺς. εἰς τὸ Κύριε ἐμείρα-
 ξα ἱζῶμεν ζίχους ζ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων δ'. (ὡς γυναι-
 ὦν ἐν μαρτυρίῳ). Δόξα ἡχος πλ. β'. (εἰ καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης). καὶ νῦν (τίς μὴ μα-
 κάριος σ). εἴσοδος, τὸ Προοιμιαιὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁ-
 γίων. εἰς τὸν ζίχον ζιχηρὰ (Πόλις εὐφημιῶν). Δόξα ἡχος πλ. δ'. (τὴν ἐπὶ τῆς
 εὐλογίαν). καὶ νῦν (Ἀνύμφευτε Παρθένε). Ἀπολυτίκιον ἡχος δ'. (Σήμερον ἡ-
 ἑκκλησια) χρονογραφον, (ὅρα γὰρ τὸ τέλος τοῦ ὡρολογίου), θεολογίον (τὸ ἀπ' αἰ-
 νος ἀπόκριτον). ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὸν ἑξάψαλλον τὰ εἰρηνικὰ λέγονται
 παρὰ τοῦ Ἱερέως ἐν λόγῳ τοῦ Ἁγίου βήματος. Ἡ συνήθης ζιχολογία φάλλεται

ἡχος α. (ἵνυ οὐρανῶν ἰακωβῶν). Δόξα ἡχος π. δ. (ὡς ἵνα ἀγαπῆται). Καί
τῶν (Μακαρίων ἐστ). Δόξα ἡχος, ἡ ἰσοπέδου, ἡ ἰσοπέδου. Ἐἰς τὸν ἵνα ἀγαπῆται καὶ τὸν ἵνα ἀγαπῆται.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ἀποστολὴ καὶ Κοινωνία τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἑβδόμης.

Ἄγιος κερύβριος Ἀγαλλύου. Ἡ ἐπιτομή τοῦ Ἄγ. Κημερίου ἐν τῇ ἰδία ἐπι-
τομῇ τοῦ Ἄγ. Ἀποστόλου Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος τοῦ Ἄγ. Κημερίου καὶ τῆς ἑβδόμης.

Περί ἐπιτομῆς Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

Κανὼν τοῦ Ἄγ. Ἰακωβῶν. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος
Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης. ἡ κερύβριος Ἰακωβῶν καὶ τῆς ἑβδόμης.

καὶ τὰ Καθίσματα γὰρ τὴν γὰξιν τῶν, γίνονται δὲ αἰτήσεως παρὰ τοῦ ἱερέως. Μετὰ
 τὴν ἀνάγνωσιν, ἀναγινώσκουμεν τὸν Προχέρον κὶ τὴν Ἐμλογὴν, ὅτι ἡ αἴτησις, ὅ
 Καθίσμα τοῦ Προχέρου, οἱ Ἀναβαδμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκί-
 μενον (θαυμαστὸς ὁ θεός). τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν', κὶ τὸ ἰδιόμερον. Ὁ Κανὼν τῆς
 Θεολόγου γὰρ ζ'. κὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο Κανόνες γὰρ ἦ'. Καταβασίαι (Χέρσον ἀ-
 βυσσολόμιον). ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῶν Ἁγίων κὶ ὁ Οἶκος. τὰ ἕξαποσχηρὰ
 αὐτῶν κὶ θεολοίον. εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχους δ' κὶ φάλλομεν ζι-
 χηρὰ προσόμοια ἤχος πλ. δ'. (ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος). Δόξα ἤχος β'.
 (Δεῦτε φίλαθλοι). Καὶ νῦν (τὴν πᾶσαν ἐπιδάμου). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κὶ
 ἡ α. ὥρα. Ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ, φάλλομεν δὲ τυπικὰ, κὶ ἐν τῶν
 Κανόνων τῶν Ἁγίων ὡδὰς γ'. κὶ ζ'. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὰ συνήθη τροπάρια,
 καὶ γὰρ τὸ γέχος αὐτῶν τὸ (Ὁ μήτραν παρθενικὴν). Ἀποστολευαγγέλιον τῶν ἀ-
 γίων κὶ τῆς Θεολόγου. Κοινωνιὸν (εἰς μνημόσυνον αἰώνιον).

κ β'. τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου. κὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστα-
 σίου τοῦ Πέρσου. Ἡ Ἁγία εἰσὼν τοῦ Ἀποστόλου γὰρ τὸν δεξιὸν χορὸν. τὸ μαρτύ-
 ριον τοῦ Ἁγ. Ἀναστασίου γὰρ τὸ ἔμλογιον. εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν ζή-
 χους ζ'. κὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων ἤχος α'. (Πανεύρη-
 μοι μάρτυρες). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (τῷ Θεῷ προορισμένος). Καὶ νῦν, θεολο-
 οίον ἢ ζαυροθεολοίον. εἰς τὸν ζήχον ζιχηρὰ τὸ Ἀποστόλου (ὡς γενναῖον
 ἐν μάρτυσιν) ζήτηρ γὰρ τὸν συναξαριστὴν. Δόξα ἤχος β'. (ὡς τῆς μεγίστης
 ἀξίας). Καὶ νῦν θεολοίον. Ἀποστολικὸν ἤχος δ'. (Χρηζόγητα ἐπιδάμα-
 θος) κὶ (Ὁ μάρτυς σου Κύριε). εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ'. ζιχηρολογίαν φάλλο-
 μεν Καθίσματα τοῦ Ἁγίου τὰ γὰρ τὸν συναξαριστὴν. Ὁ Κανὼν τῆς Οὐδωνῆχ γὰρ ζ'.
 κὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο Κανόνες γὰρ ἦ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τοῦ Ἀποστόλου κὶ ὁ Οἶκος.
 εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχους δ' κὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια

τῆς Οὐλωήχου γ' ζ' κ' τῶν Ἀγίων οἰδύο Κανόνες γ' η'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τῶ Ἀγίου
Μαξίμου κ' τὸν Οἶμον. τὸ Ἐξαποστράριον αὐτοῦ κ' Θεολοίον. Εἰς τὸν τρίχον τῶν αἰώνων
Δόξα τοῦ Ἀγ. ἤχος πλ. β' (Φιλοσοφία κοσμησῶς). Καὶ νῦν, Θεολοίον, ἀρμόζον αὐ-
τῷ. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ὠδὰς γ' κ' ζ'. ἐν τῷ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Ἀποστολεαγγελ-
χίον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τοῦ Ἀγίου.

Σημωδῶν ὅτι ὁ βίος τῆς οὐσίας, κ' τοῦ Ἀγίου Ἀποκρίω, ὑπάρχει γ' τὸ Ἐμλόγιον.
Ἡ ἀνωτέρω μνήμη τῶν Ἀγίων ἡ συμπέση ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν, τὴν διάταξιν τῆς αὐο-
χουθίας ζῆλει (ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν). γ' τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελόνου κ' Φαρισαία.

†. Ζε'. τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Θεολόγου. Ἡ Ἀγία τοῦ εἰκόν ἐν τῷ Ἀγίον Βῆμα. Ὁ βίος τοῦ γ' τὸν Νέον παρά-
δοσον. ἔχομεν κ' μέρος ἐν τοῦ Ἀγ. Λοφάνου τοῦ. Ἐπιτελοῦμεν ἀγρυπνίαν ἔχ-
σαν κ' χάριν διὰ μνημόσυτον. Ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἰζῶμεν τρίχους ζ'.
κ' φάλλομεν γ' τὸ Κύριε εὐείραξα τρίχρὰ προσόμοια ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν ἴ-
γυσι). Δόξα ἤχος πλ. β'. (Ἱεραρχῶν τὸν ἀρχηγόν). Καὶ νῦν (Θεολοίε σὺ ἡ ἀμπροχ)
Ἀποτρίχου (Οἶμος τοῦ Εὐφραδά). Δόξα Καὶ νῦν, ὅμοιον. Ἀποκρίλιον ἤχος α'. (Ὅποι-
μενιὸς αὐτῶν). Θεολοίον (τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι). Ἐσπέρας μετὰ τὸ Ἀπό-
δοπνον, κ' τὸν Προοιμιακὸν φάλλομεν τὴν α'. τῶν τοῦ (Μακαρίου ἀνὴρ). Εἰς δὲ
τὸ Κύριε εὐείραξα ἰζῶμεν τρίχους η'. κ' φάλλομεν τρίχρὰ προσόμοια ἤχος α'.
(Πανεύφημοι μάρτυρες) ποιούνης αὐτὰ δ', ἕτα ἕτερα (ποίοις εὐφρημῶν ζέμμα-
σιν) κ' αὐτὰ δ'. Δόξα ἤχος πλ. δ'. (Ἡ γρηγόρος γλῶσσα σε). Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν
τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, τὸ προεγόμενον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λι-
τὴν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου, κ' τοῦ Ἀγίου τοῦ τῶν δ' δ' σ' ε'. Δόξα ἤχος δ'. (Ἐνθέοις
πράξεσιν). Καὶ νῦν (ἐν παντοίων κινδύνων). Εἰς τὸν τρίχον τρίχρὰ προσόμοια (χαί-
ροις ἀσκητικῶν). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (τὰς καρδίας τῶν πιζῶν). Καὶ νῦν (Ἀνύμφευτε =
παρθένε). τὸ (Μῦν ἀποκρίως, τὸ τρισάγνον, τὸ τροπάριον τοῦ Ἀγίου δ' ε', τὸ (Θεολοίε Παρθένε).

κὲ ἡ εὐλόγησις τῶν ἀρτίων, μεθ' ἧν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἑξάψαλμος, κὲ ἡ ζιχολογία τῆς ψαλ-
 τηρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων. Μετὰ τὴν β' ἀνάγνωσι ψάλλεται ὁ Προμύθεος, ἡ Ἐπι-
 λογή, τὸ δοξασιμὸν κτλ. ἔτα ἡ αἴτησις, κὲ τὸ Καθισμα τοῦ Προμυθέου, οἱ Ἀναβαθ-
 μοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προμύθεον (τὸ ζῶμα μετὰ τῆς σοφίας). τὸ εὐ-
 αγγέλιον, ὁ Ν', κὲ τὸ ἰδιόμελον. Ὁ Κανὼν τῆς θεολογίας γ' ζ'. κὲ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο Κα-
 νόνες γ' ἡ. Καταβασίαι (Χέρσον ἀβυσσολόγου). ἀρ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον τοῦ Ἁγίου κὲ ὁ Θίμος.
 τὸ ἑξαποσχηάριον αὐτοῦ κὲ θεολογιόν. εἰς τοὺς αἴτους πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους δ'.
 κὲ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος δ' (Ὁ ἕξ ὑψίζου κληθῆς). Δόξα ἤχος α' (τὴν γύ-
 ραν τοῦ πνεύματος). Καὶ νῦν, (τῆ πρεσβυῖα Κύριε). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κὲ ἡ ἀ. ὤ-
 ρα. εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπια, κὲ εἰ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ὡδαί γ'. κὲ ζ'. Ἀποστολι-
 αγγέλιον τοῦ Ἁγίου κὲ τῆς θεολογίας. Κοινωνιὸν (εἰς μνημόσυτον). Αἶ ἐν τῇ Ἐπιση-
 σία τῆς ἀναγνώσεως γ' τὸν βίον τοῦ. Ἐν δὲ τῇ γραπτῆ ἀναγιγνώσει ὁ βίος τοῦ
 Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.

Σημείωσις περιπλώσεως Β' ^{αἰ}. . . εἰ δὲ τύχοι ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡ-
 μῶν Γρηγορίου ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ τριωδίου, ψάλλεται οὕτως. Ἐν τῷ μιουρῷ ἐ-
 σπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν ζίχους ζ'. κὲ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια
 γ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Καὶ γ'. (Πανεύφημοι μάρτυρες). Δόξα τοῦ Ἁγίου τὸ ἰδι-
 όμελον τοῦ μεγάλου ἑσπερινῷ (Ἡ γρηγόρος γλώσσα σε). Καὶ νῦν τὸ Δογματικὸν ἤχος
 τοῦ μιουροῦ ἑσπερινοῦ. εἰς τὸν ζίχον ζιχηρὰ τοῦ Ἁγίου (Χαίροις ἀσυνλητιῶν). Δόξα ἡ-
 χος πλ. β'. (Ἱεραρχῶν τὸν ἀρχηγόν). Καὶ νῦν (θεολογίαι σὺ εἰ ἡ ἀμπελος). Ἀποστολι-
 κὸν τὸ Ἀναζάσιμον, τὸ Ἁγίου, κὲ θεολογιόν. ἑσπέρας μετὰ τὸ Ἀπόδραπνον, κὲ τὸν
 Προοιμισιὸν, ψάλλομεν τὴν ἀ. ζάσιμ τοῦ (Μακάριος ἀνὴρ) διερχόμεθα κὲ τὸ ἐπί-
 λοιπον τοῦ Καθίσματος χύμα. εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν ζίχους ε'. κὲ ψάλλομεν
 Ἀναζάσιμα δ', τοῦ τριωδίου β' κὲ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ τριωδίου. Καὶ νῦν τὸ ἀ.
 θεολογιόν τοῦ ἤχου. εἴσοδος, κὲ τὰ ἀναγιγνώσματα τοῦ Ἁγίου. εἰς τὴν Λιτήν, τὸ ἰδιόμε-
 λον τοῦ Προδρόμου, κὲ τὰ τοῦ Ἁγίου γ' τὴν σφραν τοῦ μηναιῆ, προσθέτομεν ἐπιτίθεις

καὶ τὸ ἰδιόμερον τοῦ Ἁγίου τὸ γ' τοὺς αἴτους· Δόξα (ἐνθέοις πράξεσιν)· Καὶ νῦν ἔργου
 ὁδοῦ· εἰς τὸν τρίτον, τὰ Ἀναζάσιμα τριχρᾶ, Δόξα τοῦ Ἁγίου· Καὶ νῦν, τῆς τριωδίας.
 τὸ Νῦν ἀποχρύσας, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου δις, τὸ (θεολόγιε Παρθένε)
 ἢ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων· μεθ' ἧν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ τριαδικὸς Κανὼν, καὶ ὁ Ἐξαψαλ-
 μος· εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον δις, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ θεολογίον.
 ἡ τριχολογία τοῦ φαληρίου καὶ τὰ Καθίσματα· Μετὰ δὲ τὴν β' ἀνάγνωσιν ψάλλεται ὁ
 Προμύθεος, ἡ Ἐκλογή, καὶ εὐθὺς τὰ εὐλογητάρια· εἰ δὲ τῶχοι τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπό-
 κρυφῆς, μετὰ τὴν Ἐκλογὴν ψάλλομεν τὸ (ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος)· εἶτα τὰ εὐ-
 λογητάρια, ἡ Ὑπακοή, καὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου μετὰ θεολογίᾳ· οἱ Ἀναβαθμοὶ ἤχη,
 τὸ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ὁ Ν' καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς τριωδίας (τῆς μετανοίας ἀνοιξόντων)
 καὶ τὰ ἕτερα· Κανόνες ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεολογίας γ' τ' τοῦ τριωδίας γ' δ' καὶ ὁ
 Ἁγίου τὸν πρῶτον Κανόνα γ' δ' Καλαβασίαι (Χέρσον ἀβυσοπόλιον)· ἀπὸ γ' ὠδῆς ὁ
 Κοντάμιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸν Οἶμον, τὸ Καθίσμα αὐτοῦ καὶ τοῦ τριωδίας· ἀφ' ἧς ὁ Κον-
 τάλμιον καὶ ὁ Οἶμος τοῦ τριωδίου, τὸ μνησολόγιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυρι-
 αικῆς· Ἐξαποστρεφτάριον τὸ Ἀναζάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ τριωδίας· εἰς τὰς αἴτους,
 Ἀναζάσιμα γ' τοῦ τριωδίας δύο, καὶ τοῦ Ἁγίου γ'· Δόξα τοῦ τριωδίας· Καὶ νῦν (ὑπερ-
 εὐλογημένη)· Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ Ἐπιτενὴς, καὶ ἀπόκρυφτος, τὸ Ἐ-
 ωθινόν, καὶ ἡ α' ὤρα· εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυττιὰ, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' δ' ἡ
 τρίτη ὠδὴ τοῦ τριωδίας, καὶ ἡ ζ' τοῦ Ἁγίου· Ἀποστολεὺς εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς Κυρι-
 αικῆς καὶ τοῦ Ἁγίου· Αἱ ἀναγνώσεις ἡ α' γ' τὴν Ἑρμηνείαν τῆς Ἀποστόλης τῆς Κυριακῆς·
 ἡ β' α' γ' τὸν βίον τοῦ Ἁγίου· ἡ γ'· εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ εὐαγγελίου· καὶ γ' τὴν τράπεζαν
 τὰ ἐπιλοιπὰ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου·

Εἰδήσεις περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Χρὴ εἰδῆναι ὅτι ὁ τῶχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν ἢ
 μετέορα, ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ ἀμοιβὴ τῶν ψυχῶν μεταλίθεται καὶ προφά-

κὲς προφάλλεται τῷ σαββάτῳ τοῦ Ἀσώτου, ἡ δὲ ἀιοζουθία τῆς ἐορτῆς φάλλεται μὲν
 νη. Ομοίως ποιούμεν κὲς δὲ τὴν ἐορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰὰ τὴν τῶ σαββάτων
 ψυχῶν, προφάλλεται ἡ ἀιοζουθία τῶν ψυχῶν διὰ τὸ ἀσύγχιστον. Εἰ δὲ τύχη-
 σιν τῆ ἑταέρῃ ἢ τῆ παρασιευῆ τῆς Τυριτῆς αἰ τοιαῦται ἐορταί, ἡ Λεγουρ-
 γία Τελλῶν τοῦ Χρυσοστόμου τῷ περὶ ὡς σύνηδες.

κζ! Τοῦ οἰοῦ πατρὸς ἡμῶν Ζενοφῶντος κὲς τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Εἰκόνα
 δὲν ἔχῃ, ὁ βίος τοῦ δὲ Ἐπιφάνιον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα τῆς Οὐλινῆς προσό-
 μοια τρία, κὲς τοῦ Ἀγίου δὲ τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν θεοτομίον ἢ ζαυροθεοτομῶν.
 Ἀπόστιχα τῆς Οὐλινῆς. Ἀποζυλίμιον (Ὁ θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν). Εἰς τὸν ὄρθρον
 οἱ Κανόνες τῆς Οὐλινῆς δὲ β'. κὲς τῶν Ἀγίων δὲ δ'. ἀφ' ε'. τὸ Κοντάμιον κὲς τὸν Οἰμιονῶν
 Ἀγίων, τὸ ἑξαποστγῆριον κὲς θεοτομίον. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου δὲ ε'. Ἀποστολιακ-
 χον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

κζ! Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λεφάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη τοῦ Χρ-
 σοστόμου. Εἰκόνα φάλλομεν δὲ τὸ προσιυνητῆριον τὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εὐρί-
 σμεται ἐν τῷ Ἀγίῳ Βήματι ὀπισθεν τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς. Ἡ ἀναγνώσις δὲ τὸν
 Νέον παράδοσον†. Ἐσπέραις μετὰ τὸν προσιμαῖον ζιχογοῦμεν τὴν α. ζάσιν τοῦ
 (Μακαρίου ἀνῆρ) ἀνάπλομεν κὲς τοὺς ζαυρούς. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζιχ.
 ε'. κὲς φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου τρία ἤχος δ'. (ὡς γενηαῖον ἐν μαρτυρίῃ)
 κὲς τρία πρὸς τὸ (Ὁ εἶξ ὑψίζου κληθῆς). Δόξα ἤχος δ'. (οὐμ ἔδῃ σε Χρυσόστομι). Καὶ
 νῦν (Ὁ δὲ σὲ θεοπάτωρ). Ἐξοδος, τὸ φῶς ἰχαρόν, τὸ προύμενον τῆς ἡμέρας κὲς τὰ
 ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν ζιχον ζιχηρὰ προσόμοια (χαίροις ἀσκητιῶν). Δόξα ἤχος
 πλ. β'. (Ὅτε τρισμάμαρ). Καὶ νῦν (Ὁ ποιητῆς κὲς γυρῶντῆς με). Ἀποζυλίμιον ἤχος
 πλ. δ'. (Ἡ τοῦ ζόμαλός σου). Θεολ. (Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθῆς). Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, περὶ ἄραν
 ζ! γίνεσαι εὐχογητὸς, κὲς ἀναγιγώσμεται τὸ Μεσογυλιμιὸν κατὰ τὴν τάξιν. Μετὰ

† σημειώτεον ὅτι βαρίας εἰ κρῶμεν

τὴν α'. κ' β'. τριχορογίαν τὰ καθίσματα τοῦ Ἁγίου ὡς εἶναι εἰς τὴν σφρανῆς
 μνηαίου, γίνονται δὲ αἰθέτως παρὰ τοῦ ἱερέως. ἔτα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν
 τὴν περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Ἁγίου, ἀναγινώσκομεν τὸν Προμύθεον κ' τὴν
 Ἐπιτολήν, κ' μετὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Κάθισμα τοῦ Προμυθίου, οἱ Ἄναβαδοί
 τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προεξόμενον (τὸ ζόμα μου λαλήσῃ σοφίαν).
 τὸ Εὐαγγέλιον, κ' ὁ Ν', Δόξα ἤχος β'. (Σήμερον σιμυλῶσιν ἐν πνεύματι) κ' νῦν
 (ταῖς τῆς θεολογίας πρεσβύταις) κ' τὸ ἰδιόμερον ἤχος πλ. β'. (Σάραπιξ χρυσοφόρος).
 Οὐκὰν τῆς θεολογίας εἰς ζ'. κ' τοῦ Ἁγίου οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. (Καταβασίαι
 Χέρσον ἀβυσσολόμοι). ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον κ' τὸν Οἶνον, τὸ Ἐξαποστειλάριον κ' θεο-
 λογίον. εἰς τοὺς Αἴνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τριχορογίαν δ' καὶ ψάλλομεν τριχο-
 ρὰ προσόμοια (Ἐδωίαις σημύωσιν). Δόξα ἤχος δ'. (Πάτερ χρυσολόμοι). Καὶ
 νῦν (ἐν παντοίων κινδύνων). Δοξολογία, τὸ Ἰροπάριον, κ' ἡ α. ὥρα. εἰς
 τὴν Λειτουργίαν, Ἰπτικὰ, κ' ἐν τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ὡδὰς γ'. κ' ζ'. Ἀ-
 ποστολεὺς ἀγγέλιον τοῦ Ἁγίου κ' τῆς θεολογίας. Κοινωνιὸν (εἰς μνημόσυ-
 νον). Ἐν τῇ Ἰραπέτῃ, ἡ ἀνάγνωσις γίνεται ἐπάνω εἰς τὸν ἀμβωνα.
 ὑψοῦμεν δὲ προσφορὰν καὶ θυμῶμεν.

Σημείωσις. εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς χρυσολόμοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Ἰρι-
 ωδίου (ἡ τῆς τὴν διάταξιν εἰς τὴν ἰή. τοῦ αὐτοῦ. εἰ δὲ τύχοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦ ψυχασαββάτου, τότε προψάλλεται ἐν τῇ παρασκευῇ.

ΜΗ. τοῦ οὐρίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου. Ἡ Ἁγία τῆς εἰκῶν
 εἰς τὸν ἀριστερὸν χορὸν, ὁ δὲ βίος τοῦ εἰς τὸν Παράδισον. εἰς τὸ Κύριε ἐ-
 κείραξα ἰζῶμεν τριχορογίαν ζ'. κ' ψάλλομεν τριχορογίαν προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'. ἤ-
 χος α'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων) δευτεροῦντες τὰ Ἰροπάρια. Δόξα ἤχος πλ. β'.
 (Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν). Καὶ νῦν, θεολογίον ἡ τσαυροῦθ'. Ἀπόστιχα τῆς οὐρα-
 νίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου ἤχος δ'. (προφητικῶς καταβρέχων). κ' νῦν θεολογίον.

Αποχρυσίμιον πλ. δ! (Γαῖς τῶν δακρυῶν σου ῥοαῖς). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωνήχου γ' ἡ. κ' τοῦ Ἁγίου γ' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου κ' τὸν οἶμον. τὸ Ἐξαποστρεφάριον αὐτοῦ κ' Θεολοίον. Εἰς τὸν τρίχον τῶν αἰνῶν δόξα τοῦ Ἁγίου ἤχος β' (ὡσπερ φοῖνιξ). Καὶ νῦν Θεολοίον ἀρμόζον αὐτῷ. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ὡδὰς γ' κ' ζ'. ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Αποστολεαγγελίον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τοῦ Ἁγίου.

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀσκητῆ· ὁ βίος τοῦ γ' τὸν (Μ. παραδύ-
σον.

ΚΘ! Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν Λαυράτων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. κ' τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου. (Ἰζέον ὅτι σήμερον ἔτε τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τίθεμεν ἐν τῷ προσκυνητῶρι, οὐτε δὲ βίον αὐτοῦ νῦν ἀναγινώσκομεν, ἀλλὰ γ' τὴν κ'. Δεκεμβρίαν). Εἰς δὲ ὁ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν τρίχους ζ'. κ' φάλλομεν τρίχην ἀ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου γ' ἤχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), κ' τοῦ Ἁγίου Ἰππολύτου Ἰρία (τῶν οὐρανίων λαυράτων) ζήτω αὐτὰ γ' τὸ τέλος τοῦ Κανόνος αὐτῷ. Δόξα ἤχος πλ. δ! (Θεοφόρε Ἰγνατίε). Κ' νῦν, Θεολοίον ἢ Ζαυροθεῶτ. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλωνήχου, Δόξα ἤχος α'. (ὡ τῆς ζερραῦς κ' ἀδαμαντίνου σε ψυχῆς). Καὶ νῦν, Θεολοίον. Αποχρυσίμιον (Καὶ Ἰρόπων μέτοχος). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωνήχου γ' ζ'. κ' τῶν Ἁγίων οἱ δύο Κανόνες γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου κ' τὸν οἶμον. Εἰς τὸν τρίχον τῶν αἰνῶν Δόξα τοῦ Ἁγίου ἤχος α'. (Στήλην ἔμψυχος). Καὶ νῦν, Θεολοίον ἀρμόζον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Αποστολεαγγελίον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου νεομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Χίου (Περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ὄρα γ' τὸ Λαμωναρίον).

τ. λ' Περιπλώσεις. Α' Η τῶν ἐν Ἀγίοις πατέρων ἡμῶν κ' οἰουμένων
 ὡν Διδασκάλων, Βασιλέου τοῦ μεγάλου· Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· κ' Ἰωάν-
 νου τοῦ Χρυσόστομου· Ἡ Ἐκκλησία κοσμοῦται· Ἡ Ἀγία τῶν Εὐμῶν ἡ τοῦ
 Ἀγίου Βῆμα· Ἐπιλεγούμεν δὲ κ' ἀγρυπνίαν ἔχουσα κ' χάριν διὰ
 μνημόσυτον· Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἡ τοῦ Κυρίου εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζί-
 χους δ' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων ἡχος δ' (ὡς γενναί-
 ον ἐν μάρτυσιν). Δόξα ἡχος πλ. β' (Ἄνδρωποι τοῦ Θεοῦ)· Θεολογίον (Τρίη-
 μέρος ἀνέστης Χριστέ) ζήτησ ἡ τὴν δ' τοῦ Δευτεμβρίου μηνός· ἀποζίχου
 (Οἶμος τοῦ Ευφραδά)· Δόξα ἡχος πλ. β' (Εὐ δούλοι ἀγαθοί). Καὶ νῦν (θεο-
 λόγιε σὺ ἡ ἄμπελος). Ἀπολυτίκιον ἡχος α' (τοὺς Ἰησὺς μεγίτζος φε-
 ζήρας). Καὶ νῦν, (τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι)· Ἐσπέρας: μετὰ τὸ Ἀπό-
 δροπνον· κ' τὸν Προοιμιαιὸν φάλλομεν τὴν α' τῶν τῶν (Μαυάριος ἀ-
 νήρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζίχους ἡ κ' φάλλομεν ζιχηρὰ
 προσόμοια ἡχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) δευτεροῦντες τὰ τροπά-
 ρια· Δόξα ἡχος πλ. β' (τὰς μυζιαὶς σήμερον). Καὶ νῦν, (τὸ μὴ μαυα-
 ρίσσῃ σε). Εἰσοδος, φῶς ἰγαρόν, τὸ Προοιμιαιὸν τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀνα-
 γνώσματα. Εἰς τὴν Λιτὴν τὸ ἰδιόμοιον τροπάριον τοῦ Προδρόμου, ἡ τὰ
 κ' τῶν Ἀγίων τοὺς δύο β' τῶν, τοὺς δύο πλ. β' καὶ τὸν πλ. δ' Δόξα πλ. β' (ὡς ἱε-
 ράρχας τοῦ Χριστοῦ) μετὰ μέλους· Καὶ νῦν, (τὴν τῶν παρθένων καλλο-
 νήν). Εἰς τὸν ζίχον ζιχηρὰ προσόμοια (χαίροις ἀσινθιλιῶν)· Δόξα ἡχος
 πλ. α' (Σαλπίζομεν ἐν σαλπίζῃ ἀσμάτων). Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς (Σαλπίζο-
 μεν ἐν σαλπίζῃ ἀσμάτων)· τὸ Νῦν ἀπολύγος, τὸ Ἰρισάγιον, τὸ τροπάριον,
 τῶν Ἀγίων δὲ, τὸ (θεολόγιε Παρθένε) κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων· μεθ' ἧν,
 ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Ἐξάψαλλμος, κ' ἡ ζιχολογία τοῦ φαληρῆ μετὰ τῶν Κα-
 θισμάτων. Μετὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν φάλλομεν ὁ Προοιμιαιὸς, ἡ Ἐκκλησία,
 τὸ δόξα τιμὸν, κτλ. ἡ τὰ ἡ αἴτησις, κ' τὸ Κάθισμα τῶ Προοιμιαιῶν, οἱ Ἀναβαθ-

ἡ τὰς
 αἰ ἰκ γ.

τ ἐξέρχεται
 ἡ ὁ Καθῆται.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἤχου. Τρουόμενον (Οἱ ἱερεῖς σὺ Κύ-
 ριε). Τοῦ εὐαγγέλιον, ὁ Ν. κ' τοῦ ἰδιόμελον, Ὁ Κανὼν τῆς Θεολογίας ἤχος β' (Δευτέ-
 ροι) ὁ εἰρμὸς μετὰ τῶν τροπαρίων γ' ζ. κ' τῶν Ἀγίων οἱ δύο Κανόνες γ' η.
 Καταβασαίαι (Χέρσον ἀβυσσολόμου). ἀφ' ζ. τοῦ Κονιδίου τῶν Ἀγίων καὶ
 ὁ Οἶμος. Ἡ Ἱμνωδία τριχορογῆλαι, κ' μετ' αὐτὴν ὁ μὲν Κανὼν τῆς Θεολογίας
 σὺν τῇ τριχορογῆαι μόνον, οἱ δὲ τῶν Ἀγίων Κανόνες μετὰ τῶν μεγαλυνα-
 ρίων αὐτῶν. Ἰα' ἔξαποστραφία ὡς ἦν γ' τὴν σφραν. εἰς τοὺς αἴνας, πᾶσα
 πνοή, ἰζῶμεν τῆχος δ. κ' φάλλομεν τριχρὰ προσόμοια ἤχος β' (Ποίσις
 εὐφημιῶν ζέμμασις) Δόξα ἤχος β' (Σήμερον αἰψοχαί τῶν γενεῶν) κ' νῦν
 ὁ αὐτὸς (Σήμερον ὁ Χριστός). Δοξολογία, τοῦ τροπαρίου, κ' ἡ α. Ὑρα. εἰς τὴν
 Λειτουργίαν, τυπιαῖα, κ' εἰ τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων ὡδαὶ γ' κ' ζ'. Ἀποστολι-
 αγγέλιον τῶν Ἀγίων κ' τῆς Θεολογίας. Κοινωνιῶν (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). αἰ ἀνα-
 γνώσας α. κ' β'. γ' τὴν σύναψιν τῶν βίων τῶν Ἀγίων (ἤτε γ' τὸν Νέον Παρά-
 δσον). ἡ γ' ἡ γ' τὴν βίβλον Διονυσίου μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, ἡ γ' ἡ
 χρυρόγραφον τοῦ ἱεῖς ἀριθμοῦ. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ἡ ἀνάγνωσις γ' τὴν Σά-
 πιγγα. ἡ εἰς τὸν Ἱωγράφον ἀριθ: βιβλ: 53. κ' σε: 37. Ἰεῦχος β'. † Ἱεροδωροῦ
 Περίπλωσις Β. ^α Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῶ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν,
 φάλλομαι ἀμελαδέτως ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ, μετὰ λήθειαι δὲ τὸ ψυχὸσάββατον
 ἐν τῷ παρελθόντι σαββάτῳ διὰ τὸ ἀσύγχιστον.
 Περίπλωσις Γ. ^β Εἰ δὲ τύχοι ἐν μιᾷ Κυριακῇ τοῦ τριωδίου, τὴν διάταξιν
 τῆς αἰουλοῦθίας (ἤτε γ' τὴν εὐρῆν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. ἡ γ' τὴν
 τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος.

λα'. τῶν Ἀγίων κ' θαυματοργῶν Ἀναργύρων Κύρτ κ' Ἰωάννης. Ἡ Ἁγ.
 αὐτῶν εἰσιὼν εὐρίσιμελαι γ' τοῦ ἱεμπτρον ἔχουσα τὸς πάντας. τοῦ μαρτύριον
 αὐτῶν γ' τὸν Νέον Παράδσον. εἰς τὸ Κύριε εἰεύραξα ἰζῶμεν τῆχος ζ' καὶ

φάλλομεν ζιχηρά προσόμοια τῶν Ἀγίων ἤχος δ' (ὡς γινναῖον ἐν μαρτυ-
 ρων) διυλιροῦντις τὰ Τροπάρια. Δόξα ἤχος πη. δ' (Διαὶς μαρτύρων). Καί
 νῦν θεολογίον ἢ ζαυροθεοῦ. Ἀπόζιχα τῆς Οὐλινῆς. Δόξα ἤχος β' (Διῦτε
 τῶν πιζῶν) Καί νῦν θεολογίον. Ἀποζυλιον ἤχος πη. α'. (τὰ θαύματα τῶν
 Ἀγίων σου μαρτύρων). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Οὐλινῆς ἄς ἡ. κς τῶν
 Ἀγίων ἄς ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τῶν Ἀγίων κς ὁ Οἶμος. τὸ Ἐξαποστειλῆριον σὺν
 τῷ ἀρμολῶ θεολογίῳ. Εἰς τοὺς αἶνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζιχους δ'. καί
 φάλλομεν ζιχηρά προσόμοια ἤχος δ' (ὡς γινναῖον ἐν μαρτυρίῳ). Δόξα ἤ-
 χος δ' (Ἀξιωματοῖς ἁσμάσι). Καί νῦν (ἐν παντοίων κινδύνῳ). Δοξολογία, ὁ
 Τροπάριον, κς ἡ α'. ἄρα. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ὡδὰς γ. κς ζ'. εἰ τοῦ Κανό-
 νος τῶν Ἀγίων. Ἀποζομειαγγέλιον κς Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κς τῶν Ἀγίων.

Ἑρμηνεῖα.

Ὅταν συμπέσῃ ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χῶ Γεννήσεως τῆ υδ' Δεκεμ^{βρ}.

τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὴν συτήθῃ ζιχ^α τῷ ψαλ^μ. ἄς τὸ
 Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν ζιχ^α. ἄς ψαλ^μ. εἰ τῶν παλαιῶν χροουρά-
 φων μηναιῶν πρὸς τὸ, (Ὁζὴν ἀποδέμετοι) τροπάρια ζ'. κς δ' πρ^ο
 τὸ (Ὁ ἐν Ἐδεμ παράδωσος) τῶν Τροπαρίων (ὄρα εἰς), Δόξα
 πη. β' (Δανιὴ ἀνὴρ ἐπιδυμῶν). Καί νῦν ὁ αὐδὸς (Σπηῆσιον εὐτρέ-
 πῖς). τὸ προῖ, τὰ ἀναγνώσῃα, κς π. Ἀπόζιχα τὰ τῆς υδ' (Προ-
 εορτάσωμεν λαοί) μετὰ τῶν ζιχ^α: αὐτῶν. Δόξα ἤχος β'. (Χαίρετ Τροφ. τίμιοι),
 κς νῦν. ὁ αὐδὸς (Ἰδὲ μαίρος ἠγγίει). Ἀποζυτ^α. ὁ Ἀναζασ^α, τὸ (Μεγαλὰ τὰ τῆς
 πίψεως) κς τὸ (Ἀπευγράφεθ ποτέ). κς ἀποζυσις. διὰ τὴν Τροπάρια ἀνάγνωσ^α.
 Εἰς τὸν Ἀγάπιον. τὰ τῶ ὄρθρου ὡς εἴησ. τὰ Τριαδικὰ, πρώτην κς δευτ^α. αὐτὰ + καθ^α.
 γυσιον τῆς Κυρ^α. τὰ Εὐχολογία, τὸ εὐδ. εὐα^α, Κανόνες τῆς τῆς Κυριακῆς ἐμ^α μηναι^α
 Μηναι^α 8 κς 6. Καταβ. (Χριστὸς γενναῖ). ἀπὸ γ^α. τὴν Ὑσταμον κς μόνον
 ἀφ' ζ'. Κοντ. τῶ μηναι^α. Ἐξαποστειλῆρια, τὸ Ἀναζασ. τῶν Τροπαλ. κς προεορ^α. +

† Εἰς τὰς αἰνὰς ζιχ^α. ἡ ἤχος πη. α'. δὲ πρὸς τὸ (Χαίροις αἰσιν) (ἴδρον σε ἡν φαίνῃ), κς δὲ πρὸς τὸ, Ὁ ἐξ υψ^α κς ζιχηρά
 (τῆς ἡσάει φων) ὄρα τῆς πη. Διευρ. Δόξα πη. δ' (τῶν παλαιῶν διδραματῶν) κς νῦν (ὑμνήσῃ) ἀφ' ἑσπ^α τῶν Χριστοῦ γ. ζ. αὐτῶν ἐν
 τῷ ἡμῶν. ἀποζυτ^α κς εὐα^α. τῆς Κυριακῆς κς μόνον Τροπάρια κς πρῶτ^α, Χριστοῦ μόνον ἀπὸ ζιχ^α ὄρα, κς εἰ μόνον πρῶτον ἀπὸ

+ καθ^α.
 μηναι^α εἰ

Μήν Φεβρουάριος.

193.

ἔχων ἡμέρας 28. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 13.

α'. Εἰς τὴν α. προορίλια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Γρύφωνος. Ἡ Ἁγία τοῦ εἰμῶν εἰς τὸ Γέμπλον. τὸ
μαρτύριόν τῆς εἰς τὸν Νεῖον Παράδεισον. ἔχομεν καὶ μέρος εἰς τοῦ Ἁγίου Λυγιά-
νου τοῦ. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ἔξα ἰζῶμεν ζήχους ζ. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ
προσόμοια προορίλια γ. ἡχος δ'. (ὡς γυνναῖον ἐν μάρτυσι). καὶ τοῦ Ἁγίου
Τρία (πανεύφημοι μάρτυρες). Δόξα τοῦ Ἁγίου ἡχος β'. (ὑπερφρονήσας ἴων
τῆς θεῶν γενεῶν). Καὶ νῦν ὁ αὐλός (Σήμερον Συμεὼν). Εἰς τὸν ζήχον ζιχηρὰ
Ἁγίου (ἴων οὐρανίων λαυμάτων). Δόξα ἡχος δ'. (Δεῦτε φιλομάρτυρες). Καὶ
νῦν, ὁ αὐλός (Σήμερον ἡ ἱερά μήτηρ) [ἡμεῖς ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Κων-
σταντινουπόλεως (χρῆστος γράφα) ἔνθα εἰσὶ καὶ Καθίσματα διὰ τὰς ζιχογογίας τῆς
φαιλήριου τοῦ Ὄρθρου, καὶ εἰς τοὺς αἴτους ζιχηρὰ τοῦ Ἁγίου]. Αποχλιμῶν ἡχος
δ'. (Τρυφῆς τῆς θεῶν φερονύμους), καὶ τὸ προορίλιον ἡχος α'. (οὐράτιοι χοροί).
Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸ θεὸς Κύριος τὸ προορίλιον τροπαρίου δις, τὸ τοῦ Ἁγίου
καὶ αὐθις τῆς εὐορλῆς. Εἰς τὴν α. καὶ β'. ζιχογογίαν Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ
τῆς εὐορλῆς (σημνωλεῖον ὅτι εἰς τὸν Ὄρθρον, οὐ ζιχογογοῦμεν Καθίσματα τῆς
τον, μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς εὐορλῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Κανόνες δύο, ὁ τρο-
παρίου μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ζ. ἀφ' ἧς τὸ Κοντάμιον τῆς
καὶ τὸν Οἶμον. τὸ ἔξαποζγγάριον αὐτοῦ καὶ τὸ θῆτον. Εἰς τοὺς αἴτους, πᾶς
πνοή, ἰζῶμεν ζήχους δ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου ἡχος
(ἴων οὐρανίων λαυμάτων). Δόξα ἡχος πλ. α'. (Σα)πίσωμεν ἐν σάπτε)
Καὶ νῦν, ὁ αὐλός (Ὁπταχαιὸς τῶν ἡμερῶν). Δοξολογία, τὸ τροπαρίου τῆς Α.
καὶ γ. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς τὴν γ. ὠδὴν εἰς τὸν προορίλιον Κανόνος καὶ τῆς
εἰς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Αποζοχηαγγέλιον καὶ Κοιτωνιῶν τῆς ἡμέρας
τοῦ Ἁγίου. φάλλοιαι δὲ καὶ ὁ Ἁγιασμός ἀντὶ τῆς παρακλήσεως ἀναγιγνώσκου

μένης κ' τῆς εὐχῆς τοῦ Ἁγίου Γρυφῶνος.

Περιπτώσεις Β' α. Εἰ δὲ τῶχοι ἡ α'. τοῦ μηνὸς ἐν Κυριακῇ τῷ σαββάτῳ ἱσπ-
ρας δὲ τὸ Κύριε εὐεῖραξα Ἀναζάσιμα ζιχινρά δ' προσιόρλια γ. κ' τῶ Ἁγία γ.
Δόξα τὸ Προσιόρλιον κ' νῦν τὸ δογμαλιόν. Εἰς τὸν ζίχον τὰ Ἀναζάσιμα. Δόξα
τοῦ Ἁγία. κ' νῦν τὸ προσιόρλιον, κ' τὰ λοιπὰ τῆς αἰουζουθίας (Ὅρα δὲ τὰς ἔρμ-
νῆας τῶν προσιόρλιων.

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγ. Βενδερμιανῶ. Οὐβίος τοῦ δὲ τὸν Νέον Παραδείσον.

Περιπτώσεις. Α' η'

†. Β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἁγία Εἰσιὼν εὐρί-
σαιται δὲ τὸν δεξιὸν χορόν. Ἐπιλιγούμεν δὲ ἀγρυπτίαν ἔχουσιν κ' χάριν
διὰ μνημόσυτον. Εἰ τῶχοι ἐν Κυριακῇ ἡ τοιαύτῃ ἑορτῇ προηγούνται τὰ Ἀνα-
ζάσιμα (Ζήτηγ τὴν διάταξιν τῆς αἰουζουθίας δὲ τὸ γεννέσιον τῆς Θεολογίας)
Εἰ τῶχοι δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μιουρῶ ἑσπερινῶ. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν
ζίχους δ' κ' φάλλομεν ζιχινρά προσόμοια ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων) Δόξα
καὶ νῦν ἤχος δ'. (Σήμερον ἡ ἱερά μνήμη). Ἀποζίχου (Ὀϊμος τοῦ Εὐφραδά). Δόξα
καὶ νῦν, ὅμοιον. Ἀποζυλίσιον ἤχος α'. (Χαῖρε Κεχαριτωμένη). Ἐσπίρας μετὰ τὸ
Ἀπόδῃπνον κτλ. φάλλομεν Ἀνοιξαντάρια. Εἶτα μετὰ τὴν παρὰ τοῦ δαιμόνως
συναπλὴν, κ' τὴν εὐφώνησιν, τὸ Κύριε εὐεῖραξα δὲ ἤχος α'. ἰζῶμεν ζίχους ἡ.
κ' φάλλομεν ζιχινρά ἰδιόμιζα (Λέγε Συμεών) κ' ἕτερα δύο ποιούντες αὐτὰ ἡ.
Δόξα καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'. (Ἀνοιγίσθω ἡ πύλη). Εἰσοδος μεγάλη, τὸ Φῶς ἰ-
λαρόν μετὰ μέγους, τὸ προυβμένον τῆς ἡμέρας κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν
Λιτὴν τοὺς δύο α' α', τοὺς πέντε β' α', κ' τὸν δ'. Δόξα ἤχος πλ. α'. (Ἐρευνατε β' α'
γραφάς) μετὰ μέγους. Κ' νῦν, ὁ αὐτὸς (Ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν). Ἐξίρχεται δὲ κ' ὁ Κα-
θιρούμενος φορὸν τὸν μέγαντα ματδύαν κρατῶν κ' τὴν πατερίτζαν. Εἰς τὸν ζίχον
ζιχινρά ἰδιόμιζα ἤχος βαρύς (Καταυόδησον τὸν νυμφῶτα σε) κ' ἕτερα δύο μετὰ

των ζ'χων αυτων. Δόξα Καί νυν, ηχος πη. δ' (Ο' τωι χειρουβιμ ε'ποχομυται). Το Μην α-
πομυς, το Τρισάγιον, το Τροπαριον της εορτης εν ψ. και η ευλογησις των αρλου-
μεθ' ην, η αναγνωσις, ο εξαψαλμος, η η ζιχολογία του ψαλτηριου μετ' των Κα-
θισματων. Μετα την θ' αναγνωσιν ψαλλεται αντι Προμυξίου το (Λογον αγαθον) ης
το (Εξομολογησθε τω Κυριω) το δοξασιμον κτη. (Η γαρ ευλογη παραχρησιαι) ηται η
αιτησις ης το Καθισμα του Προμυξίου, οι Αναβαινται το α. Αντιφωνητον το δ' ηρου.
Προμυξιον (Μνησθησμαι του ονοματός σου). Ευαγγελιον της εορτης, ης ο Ν' ψαλμ
Δόξα (Ταϊς της Παναχραντου). Και νυν (Ταϊς της Θεοδωου) ης το ιδιόμερον της ημερας.
Ο' Κανων της εορτης (Χερσον αυσσοδουμον) τους ερμούς εν θ'. τα δε Τροπαρια ες θ'
Καταβασίας τους ερμούς α'ταξ. απο ψ. υδης το Καθισμα εν θ'. αφ' ψ. υδης το
μεν Κοιτάμιον ψαλλεται ο δε Οίμος αναγινώσκειται. Η Τιμιωτέρα ού ζιχολογη-
ται αλλα ψαλλεται η θ'. υδη μετα των Μεγαλυταριων αυτης προηγουμένης
της ζιχολογίας. το εξαποσχηάριον εν ψ. Εις τους αιτους, πασα πνοη, ι' ζυμεν
ζ'χους δ' ης ψαλλομεν ζιχηρα προσομοια ηχος δ' (Εδωιας σημεσις) Δόξα ες
νυν πη. θ'. (Ο' εν χειροι πρεσβυτιαϊς). Δοξολογια, το Τροπαριον, ης η α. υρα. εις
την Αθλουργιαν, τυπια, ης εν του Κανονος υδαι ψ. ης ζ'. Εισοδιον (Ευωρεσε
Κυριος το σωτηριον αυτου) Σωσον ημας Υιε Θεου ο εν αγιαζαις το δικαιοις Σωμεν
βαζαχθ' ης) κτη. το Αποστολιμιον εν ψ. ης το Κοιτάμιον α'ταξ. Αποστολιαγγελιο-
ν της εορτης. Εις το εξακραίτω, το θιολοιη η ελπίς, κτη. ης το (Εν νόμο σωτη ης
γραμματι). Κοιτυμιον (Ποληριον σπηρις). αι αναγνωσις η α. ης θ'. ες τον Δα-
μασινον το πιχογραφον, η ψ. ες τον Σιουρδίζην. Εν δε τη Τραπέζη το μεν πρ-
αναγινώσκειται τον λογον Γεωργίε Νιουμυδ' ης οντα ες την φιλλαδα της Αγί-
ας Σιέπης, το δε εσπίρας ες τον Χριστιανόπεχον.

Σημωλιον οτι το εσπίρας εν τω λυχνιω εισοδοι ε ποιουμεν.

Περιπλωσις Β' α περι της εορτης της Υπαπαντης. Χρη εδ' ηται οτι ε ταχαι η
εορτη της Υπαπαντης εν Κυριαη, ε'ξω του Τριωδιε, την διαταξεν της αμωρθη

ὅρα δὲ τὸ γεννέσθαι τῆς Θεοδότης τῆς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.

Περὶ πλῶτος Γ' περὶ τῆς ἰδίας ἐορτῆς.

Χρὴ γινώσκων ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῆς Κυριακῆς τῆς
 λώνου καὶ Φαρισαίς, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπόκρις, ἢ τῆς Τυρινῆς. τῷ σαββάτῳ ἐ-
 σπέρας ἐν τῷ μιμρῷ ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμεν ζήχους δ' καὶ ψά-
 χουμεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς (τῶν οὐρανίων ταγματῶν) Δόξα καὶ νῦν (Ση-
 μερον ἢ ἱερά μῆτηρ). Εἰς τὸν ζήχον, τὰ ζιχηρὰ Ἀναζάσιμα τοῦ μεγάλου ἐσπερι-
 νοῦ. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος β'. (Σήμερον Σιμεῦν) Ζήτησ' εἰς τὴν Λιτὴν. Ἀποχρῆσιον τὸ
 Ἀναζάσιμον, καὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐσπέρας μετὰ τὸ Ἀπόδῃπνον κηπ. ψάλλομεν (ἀνο-
 ξαντάρια). Ἐῖτα συναπλὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Ἱεροδιακόνου, καὶ ἀναγινώσκουμεν
 τὸ α. Καθίσμα τοῦ ψαλμῆρου. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμεν ζήχους β' καὶ
 ψάλλομεν ζιχηρὰ Ἀναζάσιμα δ' τοῦ τριωδίου β' καὶ τῆς ἐορτῆς δ'. Δόξα τῷ τρι-
 ωδίου. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδος μεγάλη, τὸ Φῶς ἰσχαρὸν μετὰ μέγους, καὶ τὰ
 ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ τῆς ἐορτῆς ἰδιόμοια παραλεί-
 ποντες δύο, τὸ (Σήμερον Σιμεῦν) καὶ τὸ (Σήμερον ἢ ἱερά μῆτηρ) ἄτινα ἐψάλη-
 σαν ἐν τῷ μιμρῷ Ἐσπερινῷ, προσθέτομεν δὲ καὶ τὰ εἰς τοὺς αἶγους τοῦ τριωδίου.
 Δόξα ἦχος πη. α'. (Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς) μετὰ μέγους. Καὶ νῦν (Ὁ παλαιὸς ἔν
 ἡμερῶν). Εἰ δὲ ἐστὶν ἡ Κυριακὴ τοῦ τζώνου καὶ Φαρισαίς, ἢ τοῦ Ἀσώτου, Δόξα δὲ
 εἰς τοὺς αἶγους τοῦ τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς¹ μετὰ μέγους. τὸ Νῦν ἀποχρῆσιον, τὸ
 εἰς τὸν ζήχον, τὸ Ἀναζάσιμον ζιχηρὸν τοῦ ζήχου, καὶ τρία τῆς ἐορτῆς (Κατακλιθεῖσθε
 τὸν νυμφῶνα σὺς Σῦν) καὶ τὰ ἑτέρα δύο μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν. Δόξα τοῦ τριωδίου.
 Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς², τρισάγιον, τὸ τριπαρτερον τῆς ἐορτῆς εὐ ψ. καὶ ἡ εὐχολογία τῶν ἁρ-
 των. μεθ' ἧν, ἢ ἀναγνώσις, ὁ τριαδικὸς Κανὼν, καὶ αὐτοῦτος ὁ ἑξαψαλμος. Εἰς
 τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον τριπαρτερον δὶς, καὶ τῆς ἐορτῆς ὁμολίω. Εἰς τὴν α. ζι-
 χολογίαν τὰ Ἀναζάσιμα καθίσματα πάντα. Ἐν δὲ τῇ β'. καθίσματα τῆς ἐορτῆς.
 Ἐῖτα ἢ ἀναγνώσις, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται τὸ (Λόγον ἀγαθόν) καὶ τὸ (Ἐξομολογῶσθε τῷ Κῶ)

Καὶ εὐθύς τὰ Εὐαγγελία. Μετὰ δὲ τὴν αἴτησιν, ἢ Ὑπακοὴν, κὶ τὸ Κάθισμα τῆς
 ἐορτῆς ἐν β'. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, προεβρισμένοι τῆς ἐορτῆς (Μνησθήσομαι ἔ
 ὄνοματός σου). ὁμοίως κὶ Εὐαγγέλιον (Ἀναστασία Μαριάμ). τὸ Ἀναστασι Χρῆσθ, ὁ
 Ν. ψάλλεται κὶ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Δόξα (ταῖς τῆς Παναχράτου
 πρισβόαις) Καὶ νῦν (ταῖς τῆς Θεοτότου), κὶ τὸ ἰδιόμοιον τῆς ἐορτῆς· Κανόνες, ὁ Ἀνασ
 σιμος γ' δ'. τοῦ Τριωδίου γ' δ'. κὶ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ζ'. Καταβασίας
 (Χίρσον ἀβυσσολόου). ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοιτάσιον τοῦ Τριωδίου κὶ τὸν Οἶνον, κὶ
 Κάθισμα. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. ἀφ' ζ'. τὸ μὲν Κοιτάσιον τῆς ἐορτῆς ψά
 λεται ὁ δὲ Οἶνος ἀναγινώσκειται. Ἡ λιμιλιέρα τριχοροῦται κὶ ἀνοχοῦνται,
 ψάλλεται ἢ θ'. ὠδῆ, γ' δὲ τὸν Κανόνα τῆς ἐορτῆς συναπλομεν κὶ τὰ μιναζι
 νάρια. Ἐξαποστράρια τὸ Ἀναστασιμον, τοῦ Τριωδίου, κὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐἰς τὰς ἁ
 νους, Ἀνασλάσιμα δ'. κὶ τῆς ἐορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἐορτῆς κὶ νῦν (ὑπεριουχι
 μένη). Δοξολογία, τὸ Ἀναστασιμον τροπάριον, ἢ ἐπιθνή, κὶ ἀπόμους. τὸ Ἐμ
 θινόν, κὶ ἡ ἁ. ὠρα, κὶ ἡ Κατηχησις τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ἐν ταῖς ὥραις, τροπ
 ρια, τὸ Ἀναστασιμον, κὶ τῆς ἐορτῆς, ἢ ὑπακοὴν τοῦ ἤχου, τὸ Κοιτάσιον τῆς Τρι
 ωδοῦ, κὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐἰς τὴν Ἀγδουργίαν, τυττιὰ, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' δ'
 δ'. τοῦ Τριωδίου ἢ γ'. ὠδῆ, κὶ τῆς ἐορτῆς ἢ ζ'. Εἰσοδιὸν (Ἐγνώρισε Κύριος ὁ
 τήριον αὐτοῦ) Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐν νεκρῶν. . . . τὸ Ἀναστασι
 μον τροπάριον ἀπταξ κὶ τῆς ἐορτῆς ἐν β'. ἢ ὑπακοὴν τῆς ἤχου κὶ τὸ Κοιτά
 σιον τοῦ Τριωδίου, γ' τὸ Τέλος δὲ τὸ Κοιτάσιον τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολιμαγγέλιον
 τῆς Κυριακῆς κὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐἰς τὸ Ἐξαιρέτως (θεοτότου ἢ ἐπίς) κὶ τὸ (ἔν γάμο
 σιᾷ κὶ γραμμαλί). Κοινωνιὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον) κὶ (Πολύριον σωτηρίας). ἢ ἀ
 ναγνώσας ἢ α. γ' τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Ἀποστόλου τῆς Κυριακῆς ἢ β'. τῆς ἐορ
 τῆς γ' τὸν Δαμασινόν. Ἡ δὲ γ'. γ' τὸν Σινορίην. Ἐν δὲ τῇ τροπῆ τῆς μὲν
 πρώτῃ ἀναγινώσομεν τὸν Λόγον Γεωργίου Νιμομνδῶν. τὸ δὲ ἑσπέραις δὲ ἐπι
 λοιπὰ ἐν τῶν Κυριακοδρομίον. Ἐἰ δὲ τῶχοι ἢ ἐορτῆ τῆ Κυριακῆ τοῦ Ἀσίδου,

τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χριστοστόμου εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσιδίου.

Σημειώθην ὅτι τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ Λυχνικῷ εἴσοδον οὐ ποιοῦμεν, εἰς τὸ εἶναι συμπέση τῇ Κυριακῇ τῆς Ἱουλιῆς.

Ἐπερίπτωσης Δ' ἡ περὶ τῆς ἰδίας ἐορτῆς

Χρὴ γίνεσθαι ὅτι ὁ ἴχυος ἢ ἐορτὴ τῆς Ὑπαταγῆς τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ἢ μεθόρθω, ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ αἰοζουθία τῶν ψυχῶν φάλλεται ἑσπέρας κ' πρῶτ' ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ ἰδιωτῶν, ἢ φάλλεται εἰς τὸ πρὸ αὐτοῦ σαββάτου τῷ Ἀσίδῳ, ἢ δὲ αἰοζουθία τῆς ἐορτῆς φάλλεται μόνη.

Περίπτωσης Ε' περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαταγῆς.

Χρὴ γινώσκον ὅτι ἐὰν ἴχυος ἢ τοιαύτη ἐορτὴ ἐν μιᾷ τῶν ἐ. ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἱουλιῆς, ἢ γουρὸν δευτέρου, τρίτου, τετάρτου, πέμπτου κ' παρασιευῆ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε εἰέμεραξα ἰζῦμεν τῆς δ' κ' φάλλομεν τυχρὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν τῆς δ' κ' φάλλομεν τὸν Τριῶδῆ τῷ ἑσπερινῷ, κ' τῶν αἰώνων, κ' τὸ μαρτυριῶν. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ κ' τῷ ὄρθῳ γελῶται ἢ τῆς ἐορτῆς αἰοζουθία ὡς ἐπὶ διακλαγγίνῃ ἐν τῇ προγραφῇ ἐρμηνείᾳ, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, εἰς τοὺς Κανόνας ἐνθα ἴχυος ἢ ὡδὴ τοῦ Τριῶδῆ, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς φάλλεται εἰς τὸ κ' τοῦ Τριῶδου εἰς δ'. ἢ ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς Ἀποδύπτοις διὰ τὸ ἀσύγχιστον, εἰς τὸ εἶναι ἴχυος εἰς τετάρτην, ἢ παρασιευθῆναι, τότε φάλλεται ὁ ὁμοίωμα κανὼν τοῦ Τριῶδου ποιοῦντες τὰς ὡδὰς εἰς δ'. τὰ δὲ δύοδα τοῦτου καταγιγνώσκονται. Καταβασίας τοὺς ἄρτους τῆς ἐορτῆς. Ἀπὸ τῆς ψ. ὡδῆς Καθίστα τοῦ Τριῶδῆ τὸ εἰς τὴν β' τυχολογίαν. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. ἄφ' ε'. τὸ Καθίστα τῆς ἐορτῆς κ' τὸν Οἶνον. τὸ ἔξαποστειλῆται εἰς ψ. Εἰς τοὺς αἰῶνας, πᾶσα πνοή, τὰ τῆς ἐορτῆς εἰς τῆς δ'. Δόξα κ'

Καὶ νῦν, ἡς ἐορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ πτωσις ζ'. περὶ ἡς ἐορτῆς ἡς Ὑπαπαντῆς, εἰ ἴχου

ἡ τρίτη ἡς Ἑριγῆς, καὶ περὶ τῶν μετὰ ταῦτα μεθόρων. ~~~~~

Χρὴ εἶναι ὅτι εἰ ἴχου ἡ ἐορτῆς ἡς Ὑπαπαντῆς ἡ τρίτη ἡς Ἑριγῆς, ἡ δεύτερα ἐσπέρας ἐν τῷ μιρῷ ἐσπερινῷ φάλλοντες τὰ ἡς ἐορτῆς προσομοία εἰ τὴν σιγρὰν τοῦ μηναίου. Δόξα Καὶ νῦν ἡς ἐορτῆς. προειρημένον ἡς ἡμέρας. Εἰς τὸν ζήχον δὲ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου τοῦ ἐσπερινοῦ, καὶ τῶν αἰνῶν, καὶ τὸ μαρτυριῶν. Δόξα Καὶ νῦν ἡς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον ἡς ἐορτῆς. Ἐσπέρας εἰ τὸ Ἀποδεδυτὸν ἀναγινώσκωμεν τοὺς Οἴκους ἡς Θεολογίου, φάλλοντες καὶ (Ἄτοιξαντάρια). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εἰσεύραξα τὰ τροπάρια ἡς ἐορτῆς εἰ καὶ ἡ ἰσοπῆ αἰουροῦδία ὡς περὶ δὴ γὰρ.

ἡ τρίτη ἐσπέρας εἰ τὸ Κύριε εἰσεύραξα ἰζῶμεν ζήχου ζ'. καὶ φάλλοντες ζήχου ἡς ἐορτῆς ψ. καὶ τοῦ Ἁγίου Σιμεῶν ψ. Δόξα Καὶ νῦν ἡς ἐορτῆς (αἰνεῖ εἰσοδῶν) φῶς ἰχρὸν, καὶ τὸ προειρημένον ἡς ἡμέρας, ἡ τοῖς (τὸ ἔχου σε Κύριε καλαδίξω με) ἰπερὶ τὸ Ἀγγελουία ἐν τοῖς μεθόροις ἀπαγορεύεται. Εἰς τὸν ζήχον, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δὲς, καὶ τὸ μαρτυριῶν, Δόξα Καὶ νῦν ἡς ἐορτῆς. τὸ Νῦν ἀποδῶς, τὸ Τρισάγιον, τὸ τροπάριον ἡς ἐορτῆς (Χαίρε κεχαρισμένη) φάλλοντες, καὶ εὐδὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ Κύριε εἰρήσον μί. Δόξα Καὶ νῦν, τὴν Τιμιωτέραν, τὸ (Ἐπουράνιε βασίλει) καὶ αἰ τῶς μετὰ τοῖς μόναι. Δόξα Καὶ νῦν, καὶ ἀπόρσις. (Σημειωτέον ὅτι τὸ ἀρχαῖον τυπιῶν ἡς μοῆς γράφει ὅτι μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον γίνεσθαι εὐλητῆς παρὰ τοῦ ἱερέως, ὅσα ποιῶμεν τὰς μετὰ τοῖς μόναις).

τὸ ἀποδεδυτὸν μέγα ἐν τῷ μέσῳ (ἡ τῶ τὴν ἐρμηνεῖα εἰ τὴν ἰδὴ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὅτι ἀναγινώσκονται ἀπαραλλάτως, μετὰ τὴν ἀποδεδυτὸν ὅτι τοῦ (εἰρήσον ἡμᾶς Κύριε εἰρήσον ἡμᾶς) γέγομεν τὸ Κοινοῦσθον

τῆς ἐορτῆς (Ὁ μῆτραν παρθενικὴν). μετὰ δὲ τὸ (Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ) κ' αἰ
 τρῶς μεγάλας μετανοίας, ἀρχίλαι εὐθύς ὁ ἀναγνώστῃς τὸ (Κ' σὺσον ἡμᾶς
 Παναγία Παρθένε) τρισαχίς μὴ προγεγομένῃς, προσδίδομεν δὲ κ' τὸ (Ἐπί
 σοὶ χάρις κεχαριτωμένη), τὸ (Ἄγιε Ἄγγελε). Δόξα Καὶ νῦν, κ' ἀπόχρισις.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Μεσονυκτικὸν ἀναγιγνώσκονται ἐν τῷ μίση, ποιῶν-
 τες κ' τὰς τρῶς διατεταγμένας μεγάλας μελανοίας. Μετὰ δὲ τὴν ἀποχρι-
 σιν τοῦ μεσονυκτικοῦ, εὐχομένης ὁ ἱερεὺς, ἀρχίλαι εὐθύς ὁ ἀναγνώστῃς τοῦ
 (Διῦτε προσκυνήσωμεν) γ'. Καὶ τὸ (Ἐπαυοῦσαι σε). Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπά-
 ριον τῆς ἐορτῆς δις, τὸ τοῦ Ἁγίου, κ' αὐθις τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς
 ζιχολογίας καθίσματα τῆς ἐορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἑρμῶν
 γ' ζ'. ὁ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν γ' δ'. κ' τοῦ τριωδίου ὁ ὀρχήμηρος Κανὼν γ' δ'. Εἰς δεῖν
 γ'. Ὡδὴν καλαμπάνεται ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς κ' τοῦ Ἁγίου, κ' ψάλλεται μὴ-
 νον ὁ ἐν τῷ τριωδίῳ ὀρχήμηρος Κανὼν, ὁ ἑρμὸς (Ἐν Κυρίῳ θεῷ μου) ἦχος δ'.
 μετὰ τῶν τροπαρίων γ' δ'. ἔτα κ' τὸ τριώδιον ἦχος β'. τὰ τροπάρια γ' ζ'. καὶ δ'.
 τὸ δὲ περισσὸν τροπάριον τὸ μετὰ τὸ θεολογίον, τὸ ψάλλῃ ὁ χορὸς ὁ ἑπτῶν
 τὸ θεολογίον σὺν τῷ (Δόξα τῇ Ἁγίᾳ τριακόντῃ σου Κύριε) κ' ὁ ἕτερος χορὸς
 λέγῃ τὸν ἑρμὸν τῆς γ'. Ὡδὴς (Σταρωθέντα μου τὸν νοῦν). οὕτω ποιῶμεν κ' δεῖν
 η'. κ' θ'. Ὡδὴν, ἐπὶ δὴ ὑπάρχει τριώδιον. Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς Ὡδὰς δ' ε'. ζ'. καὶ
 ζ' ποιῶμεν ιαθὼς ι', γ' τὴν α'. ἀπὸ γ'. Ὡδὴς τὸ καθίσμα τοῦ τριωδίου τὸ γ'
 τὴν β'. ζιχολογίαν. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς,
 ὁμοίως κ' τὸ ἕξαποσθηγάριον. ἔτα εὐφρονῶ ὁ Κανὼν ἀρχῆς (ἦχος πλ. β'. Αἰνεῖτε τὸν
 Κύριον) καὶ ψάλλονται τὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς (τρίμηρος ἀνίστην Χριστὸς) γ' δ'.
 Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζῆχον, τὸ ἰδιάμερον τοῦ τριωδίου δις, κ' τὸ μαρτυ-
 ρικὸν. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, ζήτησ' γ' τὴν Λιτήν. τὸ (Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογῆσθε),
 τὸ τρισαχίον, κ' τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς ψάλλον, αἱ τρῶς μεγάλας μετανοίαι, κ'
 εὐθύς (Διῦτε προσκυνήσωμεν), τὴν α'. Ὡραν μετ' Ἀπολυτίκιον κ' Κοντάκιον τῆς

ἐορτῆς, ὅς τὸ τίχος δὲ ταύτης μὴ τὰς μελανόας τρισάγιος οὐ γίγεται, ἀλλ' ὁ πρῶτος ἐστὶν ἐκ τῆς εὐχῆς (Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν) καὶ τὴν Κατηχήσιν τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου. ὁ ἀναγνώστης τὸ Ὁρθοδοξίας ὁδηγί). τῆς ὑπερμάχου. Δόξα Καὶ νῦν, καὶ ἀποχρισ-
 σις. (Σημειώσιον ὅτι οὔτε Ἀγιογραφία γίνεται οὔτε Κορυβοποιούμεν). Περὶ δὲ τῶν ^{περὶ}
 ἰερῶν γ. ζ. καὶ θ. καὶ τῶν λοιπῶν ζήτησιν τὴν διατάξιν διὰ τὴν τελετήν τῆς ἑορτῆς.

Περὶ πλῶσις ζ. περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὁ τίχος ἢ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῆς τελετῆς ἢ τῆς παρα-
 σιευῆ τῆς ἑορτῆς, τῆς τριτῆς ἑσπερας ἢ τῆς πέμπτῃς ἑσπερας, ἐν τῷ μισρῷ ἑσπε-
 ρικῷ διὰ τὸ Κύριε εὐεώραξα φάλλομεν τὰ τῆς ἐορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν τίχον τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις, καὶ τὸ μαρτυριόν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς
 ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, μελανόας δὲ καὶ τὰ αἰοζουδα τοῦτον καταμπα-
 νομεν οὐ μόνον διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς μνήμας τῶν ἐορτα-
 ζομένων Ἀγίων. Εἰς τοὺς Κανόνας δὲ ἐπεὶ οὐκ ὑπάρχει ὀρθόκλητος Κανὼν διὰ τὸ τρι-
 ωδίον, τὰς μὲν ὡδὰς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς ποιούμεν δις ἑ. τὰς δὲ τοῦ ὀρθόκλη-
 του Κανόνος τοῦ Τριωδίου δις ἑ. μόνου τοῦ Τριωδίου ἀναγιγνωσκόμενα ἐν τοῖς Ἀπο-
 δόξαισι. Καταβασίας τοῦ ὄρθου τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. ἀπὸ γ. ὡδῆς τὸ Κάβα-
 σμα τοῦ Τριωδίου τὸ διὰ τὴν θ. τριχογονίαν τοῦ φαγητοῦ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

Ἡ δὲ λοιπὴ αἰοζουδία τῆς ἐορτῆς καὶ μόνη, ὁμοίως καὶ ἢ Ἀγιογραφία τοῦ Χρυ-
 σοστόμου τελεῖται τὸ πρῶτον κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ πλῶσις η. περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὁ τίχος ἢ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ σαββάτῳ τῆς ἑορτῆς, τῆς
 παρασιευῆ ἑσπερας ἐν τῷ μισρῷ ἑσπερικῷ φάλλομεν τὰ τῆς ἐορτῆς προ-
 σόμοια. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Προσόμενον δὲ τῆς ἡμέρας, καὶ ἢ προφη-
 τία τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸν τίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ ἢ μαρτυριόν,

Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολιμιον τῆς ἐορτῆς. Ἐσπίρας δὲ τὸ Ἀπόδοτον
 Κοντάμιον γέγομεν τῆς ἐορτῆς, κ' τῶν Πατέρων. ἄτα φάλλομεν (Ἀνοξαγάρια).
 Εἰς δὲ τὸ Κύριε εἰσευραξα ἰζῶμεν ζήχους ε' κ' φάλλομεν ζ'. τῆς ἐορτῆς κ' τῶν Ἀγ. δὲ δ'.
 Δόξα τῶν Ἀγίων, κ' νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδος, κ' τὰ ἀναγνωσμάτα τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν
 Λιτὴν, κ' δὲ τὸν ζήχου τὰ τῆς ἐορτῆς. Δόξα τῶν Ἀγίων κ' νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν ἑ-
 λούση τῶν ἄρτων τὸ τροπαριον τῆς ἐορτῆς εἰ γ'. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, κ' τὸ θεὸς Κύρι-
 ος τὸ τροπαριον τῆς ἐορτῆς δὲ, τὸ τῶν Ἀγίων, κ' αὐτὴς τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν ἀ. ζι-
 χορογίαν Καθίσματα τῆς ἐορτῆς, κ' μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τῶν ἁγίων κ' τῆς
 ἐορτῆς. ἄτα φάλλομεν ἀντὶ τοῦ Προμυγίου τὸ (Λόγον ἀγαθόν) καὶ τὸ (Ἐξομολο-
 γῶσθε τῷ Κυρίῳ), τὸ δόξα τιμιόν κτλ. ἢ αἴτησις, κ' τὸ Καθίσμα τῷ Προμυγίῳ.
 Οἱ Ἀναβαδμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος. Προσέμενον κ' εὐαγγέλιον τῆς ἐορ-
 τῆς, ὃ Μ' κ' τὰ λοιπὰ ιατὰ τὴν τάξιν. Οἱ Κανὼν τῆς ἐορτῆς δὲ η'. κ' τῶν Ἀγ. δὲ ζ'.
 φάλλομαι δὲ κ' ἢ β'. ὠδὴ τῶν Ἀγίων ἀνευ ζιχορογίας. ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοντάμι-
 ον τῶν Ἀγίων κ' τὸν Οἶνον κ' Καθίσμα. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀρ' ζ'. Κοντάμιον κ'
 οἶνον τῆς ἐορτῆς. ἢ Τιμιώτερα ἢ ζιχορογία. Ἐξαποστειλῆριον τῶν Ἀγίων κ' τῆς ἐορ-
 τῆς. Εἰς τοὺς ἀίνους, πᾶσα πνοή, κ' ἰζῶμεν ζήχους ζ'. κ' φάλλομεν τῆς ἐορτῆς
 τρία κ' τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, εὐλενῆς, κ'
 ἀπόμυσις, κ' ἢ ἀ. ὠρα. Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, τυπτιὰ, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ἢ γ'.
 ὠδὴ τῆς ἐορτῆς, κ' ἢ ζ'. τῶν Ἀγίων. Εἰσοδιὸν τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολιευαγγέλιον καὶ
 Κοινωνιὸν, πρῶτον τῆς ἐορτῆς ἄτα τῶν Ἀγίων.

Περίπτωσις. Θ'. περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαταγῆς. Ⓢ

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὁ λῦχοι ἢ τοιαύτη ἐορτὴ τῆ δευτέρᾳ τῆς ἀ. ἐβδομάδος
 τῶν νηστῶν (ἀδύνατον γὰρ ἐστὶ λυχεῖν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτασμοῦ, τῶ-
 νο δὲ συμβαίνει ὅταν λῦχοι τὸ Πάσχα τὸ ἐρχόμενον τῆς ἡβ'. α. τοῦ μαρτίου μῆ-
 νος. Ὅταν οὖν λῦχοι οὕτως τῆ Κυριακῆ τῆς ἑορτῆς, ἐσπίρας δὲ τὸν μικρὸν ἑσπε-

ἔσπερινόν ζιχρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου Τρία, κὶ τῆς ἑορτῆς Τρία, Δόξα Καὶ νῦν
 τῆς ἑορτῆς. Τροισήμενον δὲ τὸ μέγα (Μὴ ἀποτρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου) μετὰ
 τῶν ζιχρῶν αὐτῶν. Εἰς τὸν ζιχρὸν, τὸ ἰδιόμενον τοῦ Τριωδίου δις, κὶ τὸ μαρτυριόν,
 Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὸ Ἀποζηλιεῖον τῆς ἑορτῆς, αἱ ἑρῆς μεγάλα μετα-
 νοιαί, κὶ ἀπόχρισις. Ἐσπέρας μετὰ τὸ Ἀπόδυσπτον κὶ τὰ λοιπὰ, ψάλλεται ὁμι-
 γας ἑσπερινὸς ἀπαραλλήλως ὡς προεδιέχεται. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ θεοὶ Κά-
 ριος τὸ τροπαρίον τῆς ἑορτῆς εἰς γ'. ἢ συνήθως ζιχρολογία τοῦ ψαλλήριος κὶ ὀ-
 πποχρέως ἦτοι τὸ (Λόγον ἀγαθόν). Εἰς τὴν δ. ζιχρολογία Καθίσματα τῶν Τρι-
 ωδίου κὶ θεοτομίων ὁμοιον τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ τῇ β'. κὶ τὸν Προχρέον, Καθίσμα-
 τα τῆς ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχ. Τροισήμενον καὶ
 εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς τοῦς ἑρμούς εἰς β'. κὶ τὰ τροπαρία εἰς β'.
 Καταβασίας τοῦς ἑρμούς τοῦ Κανόνος. Ἐν δὲ τῇ δ. ὠδῇ τῆς ἡ. καὶ τῆς β'. Ὁ Καν-
 ῶν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ ἑρμού εἰς ζ'. κὶ τοῦ Τριωδίου εἰς η'. Εἰς τοὺς αἴτους, πᾶσα
 πνοὴ οὐ γέγομεν, διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι μέγαλη (Δοξολογία) ἀλλ' εὐφρῆς ὁ Καν-
 οναρχὴς τὸ (Μὴ γέ τοι Κύριον) ὅππερ κὶ ψάλλεται, ἕτα κὶ τὰ ζιχρὰ προσό-
 μοια τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ζιχρὸν τῶν αἴτων τὸ ἰδιόμενον
 τῆς ἡμέρας, κὶ τὸ μαρτυριόν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς (Σήμερον ὁ πᾶσι τῷ Μω-
 σῆ). τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογῆσθε) τὸ Τρισάγιον, τὸ τροπαρίον τῆς ἑορτῆς χύμα,
 κὶ αἱ ἑρῆς μεγάλα μετανοιαί, συνάπτομεν κὶ τὴν δ. ὕμνον ἀνευζιχρολογίας καὶ
 μετανοιών, πρὶν τῶν ἐν τῷ ἑρμῷ μεγάλων, κὶ οὕτω γίνεσθαι ἀπόχρισις. Περὶ δὲ ὠ-
 ραν γ'. τῆς ἡμέρας, σημαίνου, κὶ συναχθέντες ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ, ψάλλομεν τὰς ἑρῆς
 ὕμνας ὁμοῦ ἦτοι τὴν γ'. τὴν ζ'. κὶ τὴν θ'. ζιχρολογούντες κὶ τὰ Καθίσματα αὐτῶν,
 ἀνευ μὲν τοι μετανοιών πρὶν τῶν Τριωδίων μεγάλων τριῶν. ἕτα τὸν μακαρι-
 σμούς χύμα, κὶ καθεξῆς τὸν ἑσπερινὸν ἀνευ ζιχρολογίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκείρωται
 ἱζόμεν ζιχρῶς ε'. κὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμενον τοῦ Τριωδίου δις, τὰ Τρία προσόμοια τοῦ
 Τριωδίου, κὶ τῆς ἑορτῆς ποιούντες αὐτὰ ε'. Δόξα Καὶ νῦν (Ἀνογέσθω ἡ πύλη). Ἐσο.

Εἰσοδος μετὰ Εὐαγγελίου, Προσημνον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς κὶ τοῦ Τριωδίου, τὸ Κατιδυνηθῆτω, συναπλὴ τοῦ Τρισαγίου, Ἀποστολιαγγέλιον κὶ Κοινωνικὸν ἅπαντα τῆς ἑορτῆς, εὐλιγγῆται δὲ κὶ ἡ θύα Λειτουργία τοῦ Χρυσόστομου. Εἰ τὴν Τραπέζαν καταξομιν οἶνον μόνον κὶ βράσμα ἀνευ ἐλαίου, κὶ εὐθείως ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ. Τὰ δὲ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν ζιχρὰ προσόμοια ψάλλονται τῆ ἑπαπταίον ἡ τοὶ τῆ τρίτῃ πρωΐ γὰ τοὺς αἴνους.

Περίπτωσις 14^η περὶ μεθεόρων τῆς Ὑπαπαντῆς.

Εἰ τύχοι ἐν τοῖς μεθεόροις Κυριακῇ ἔξω τοῦ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς ακολουθίας ζήτησ γὰ τὸ γέγος τῆς βίβλου περὶ τῶν Δεσποτικῶν κὶ θεομνηστικῶν ἐορτῶν.

Περίπτωσις 15^η Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐν τοῖς Τριωδίου.

τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσημνικόν, κὶ τὸ ψαλτήριον, Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα Ἀναζάσιμα δ' τοῦ Τριωδίου γ' κὶ μεθεόρτα γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Κῆνὼν τὸ ἀ. θεολογικὸν τοῦ ἤχου. Ἀπόστιχα τὰ Ἀναζάσιμα ζιχρὰ. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀποστολιτικὸν τὸ Ἀναζάσιμον ἑορταρικὸν δὲ, κὶ τῆς ἑορτῆς ἄπταξ. Εἰς τὴν ἀ. ζιχρολογίαν τὰ Ἀναζάσιμα Καθίσματα πάντα. Ἐν δὲ τῇ θύα. Καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Ὁ Ἄμιμος, τὰ εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί, προκείμενον κὶ Εὐαγγέλιον Ἀναζάσιμον, ὁ Ν'. τὸ (τῆς μετανοίας ἀνοίξόν μοι) καὶ τὰ ἕτερα δύο. Κανόνες, ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῷ ζαυροαναζάσιμου γὰ τ'. τοῦ Τριωδίου γὰ δ' κὶ τῆς ἑορτῆς γὰ δ'. Καταβασίαι (Χέρσον ἀβυσσοτόμου). ἀπὸ γ'. ὦδης τὸ Ἀναζάσιμον Κοιτάσιον μετὰ τοῦ Οἴου, τὸ Καθίσμα τοῦ Τριωδίου κὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. ἀφ' τ'. τὸ Κοιτάσιον κὶ ὁ Οἴος, τῆς ἑορτῆς κὶ τοῦ Τριωδίου, τὸ μνησολόγιον, κὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἐξαποστολιτάρια τὸ Ἀναζάσιμον, τὸ Τριωδίου, κὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους Ἀναζάσιμα δ' κὶ τὸ Τριωδίου δ'. Δόξα τῷ

Τριωδίου. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη)· Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον Ἰσπατάριον, ἢ εὐλενὴς, καὶ ἀπόμυστις, τὸ Ἐὐθιγόν, ἢ α. ὠρα, καὶ ἡ Κατήχησις. Εἰς τὴν Λεγερῶνα, οἱ μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου δι' δ' τοῦ Τριωδίου ἢ γ. ὠδή δι' δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ἢ ζ'. Ἀποτορευαυγύριον τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ ἕξαιρίτως (Ἄξιόν ἐστιν) Κατωνικὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον). Αἱ ἀναγνώσεις, πᾶσαι τῆς Κυριακῆς· Ἀπερχόμενοι δι' τὴν Τράπεζαν φάσσομεν τὸ Ἀναζάσιμον Ἰσπατάριον, ἐξερχόμενοι δαΐλι τὸ τῆς ἑορτῆς.

Περὶ πλῶσις ιβ'ᵐ περὶ τῆς πότι ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ
τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριώτου καὶ Φαρισαίς μέχρι τῆς παρασιμῆς τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἐν οἷα ἡμέρα ἦθιγε ἴσχοι ἢ ἑορτῆ, ἢ ἀπόδοσις γίνεται τῇ ἡμέρᾳ, ἢ τοὶ τῆ θ'ᵐ τοῦ μηνός.

Περὶ πλῶσις ιγ'ᵐ περὶ ἀποδόσεως.

Ἀπὸ τοῦ σαββάτου τῆς τοῦ Ἀσίου παραμονῆς, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἑβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω, ἐν οἷα ἡμέρα ἦθιγε ἴσχοι ἢ ἑορτῆ, ἢ ἀπόδοσις γίνεται τῇ πρὸ τοῦ σαββάτου τῶν ψυχῶν παρασιμῇ, διότι ἡ αἰοζουδία τῶν ψυχῶν ἐμετατίθεται διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ φάσσοι ἀμεταδίτως ἐν τῷ τῶν ψυχῶν σαββάτῳ.

Περὶ πλῶσις ιδ'ᵐ περὶ τῆς ἀποδόσεως.

Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς ἑβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τῶ σαββάτου τῶν ψυχῶν, ἐν οἷα ἡμέρα ἦθιγε ἴσχοι ἢ ἑορτῆ, ἢ ἀπόδοσις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.

Περὶ πλῶσις ιε'ᵐ περὶ τῆς αὐτῆς ἀποδόσεως.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἐν οἷα ἡμέρα ἦθιγε ἴσχοι ἢ ἑορτῆ, ἢ ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Περὶ πλῶσις ις'ᵐ περὶ τῆς αὐτῆς.

Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Τυρινῆς μέχρι τοῦ σαββάτου, ἐν οἷα ἡμέρα ἦθιγε ἴσχοι ἢ

ἐορτῆς, ἢ ἀποδόσεως γίνεσθαι τῆ Κυριακῆ τῆς Ἑυριγῆς.

Περίπτωσης 1ζ! περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Συμπιπλοῦσθαι δὲ τῆς ἐορτῆς τῆ Κυριακῆ τῆς Ἑυριγῆς, ὅτι κ' φάλλεται ἡ αἰω-
λουθία κατὰ τὴν προεγραμμένην διάταξιν, ἢ ἀποδόσεως γίνεσθαι τῆ αὐτῆ Κυ-
ριακῆ ἐσπέρας ὡς ἐφείξῃ. τὸ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Ἑυριγῆς μετὰ τὸν
προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐιμίραξα τὰ τρία τῶν αἰώνων τῆς ἐορτῆς, κ' τρία τῶ θεο-
δόχου Συμεῶν (Δίαισιος κ' γέλλος). Δόξα Καὶ νῦν (Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη). Εἴσοδος,
φῶς ἰσχαρόν, κ' τὸ μέγα προεῖμενον (Μὴ ἀποτρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου). εἰς
τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμερον (Ἐλάμφεν ἡ χάρις σου) δις, κ' τὸ μαρτυριόν, Δόξα κ'
νῦν (Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος). τὸ Νῦν ἀποχύος, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυ-
τίσιον εἰς γ' κ' ἡ ἀπόχουσι οὕτω (Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡ ἐπίς ἡμῶν δόξα σου). Ὁ
ἐν ἀγαθῶν τοῦ δικαίου Συμεῶν βαζαχθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀ-
ληθινὸς θεὸς ἡμῶν κτλ ἄνευ τοῦ (δι' εὐχῶν). ἀλλ' εὐθύς οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ
(θεοτόμιε Παρθένε) κ' τὰ ἕτερα, τὸ Κύριε ἐγένεσον μί. (Ὁ ὦν εὐλογητός), τὸ (ἐπι-
ράνιε βασιλεῦ), αἱ τρεῖς μεγάλα μετανοιαί, καὶ τὸ (δι' εὐχῶν).

Περίπτωσης 1η! περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς.

εἰ τύχοι ἢ ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς ἐν Κυριακῆ πρὸ τοῦ σπυριδῶν τὸ τριώδιον,
ζητῶ τὴν ἐρμηνεῖαν ὅς τὰς ἀποδόσεως τῶν Δισπολιτιῶν κ' θεομνηστικῶν ἐορτῶν.

Περίπτωσης 1θ! περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς.

τῆς Ὑπαπαντῆς εἰ τύχοι ἐν Κυριακῆ μετὰ τριωδία.

Χρὴ εἶδέναι ὅτι ὁ τῶν τύχοι ἢ ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆ Κυριακῆ τοῦ γελάνου κ' φα-
ρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσούτ, ἢ τῆς Ἀποίρεω, ἢ τῆς Ἑυριγῆς, τῶ σαββάτῳ ἐσπέρας
ὅς τὸ Κύριε ἐιμίραξα ἰζῶμεν ζήχους 1. κ' φάλλομεν ζήχρὰ Ἀναζάσιμα δ.
τοῦ τριωδία γ' κ' τῆς ἐορτῆς γ'. Δόξα τοῦ τριωδία. Κ' νῦν τὸ α. θεοδοκίον ἢ ἡχη.

Ἀπόζιχα τὰ Ἀναζάσιμα ζιχρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπο-
 ζυλίμιον τὸ Ἀναζάσιμον, κ' τῆς ἑορτῆς. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας ἀναγιγ-
 σκεῖται ἐν τοῖς Ἀποδόξτοις. Ἐν τῷ ὄρθρῳ δὲ τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον Τροπ-
 ῆριον δις, κ' τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Μετὰ τὴν ἀ. ζιχολογίαν τὰ Ἀναζάσιμα Καθί-
 σματα πάντα. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Κανόνες. Ὁ Ἀναζά-
 σιμος μετὰ τοῦ ζαυροαναζασίμου δὲ ζ'. τοῦ Τριωδίου δὲ δ'. κ' τῆς ἑορτῆς δὲ δ'. Κα-
 ταβασίας τοῦς ἑρμούς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τῆς
 ἑορτῆς κ' ὁ Οἶμος. τὸ Καθίσμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀρ. ζ.
 τὸ Κοντάμιον τοῦ Τριωδίου κ' τὸν Οἶμον. ζιχολογοῦμεν δὲ κ' τὴν ἡμιωλίεραν. εἰς
 τοὺς Αἴνους, Ἀναζάσιμα δὲ ἕτα τοῦ Τριωδίου κ' τῆς ἑορτῆς μετὰ διακρίσεως.
 Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία, τὸ Ἀναζάσιμον Τρο-
 πῆριον, κτλ. εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου δὲ δ'. τῷ Τρι-
 ωδίου ἢ γ. ὠδῆ, κ' τῆς ἑορτῆς ἢ θ'. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ζητῶ τὴν ἐομντῶσαν δὲ
 τὰς ἀποδόξας τῶν Δεσποτικῶν κ' Θεομνητορικῶν ἑορτῶν.

Περὶ πλῆσις ι. ἡ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπα-
 παντῆς ὅ τυχὸι τῆ ἐβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ γινώσκων ὅτι ὁ τυχὸι ἢ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς
 ἐν μιᾷ τῶν ἐ. ἡμερῶν τῆς Τυρινῆς, ἑσπέρας δὲ τὸ Κύριε εὐεμεραζα ζιχ-
 ρὰ τῆς ἑορτῆς δὲ ζ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ζιχρον, τὰ ἰδιόμετρα
 τῆς ἡμέρας τοῦ ἑσπερινοῦ, κ' τῶν αἰνων, κ' τὸ μαρτυριόον, Δόξα Καὶ νῦν
 τῆς ἑορτῆς. τὸ Ἀποζυλίμιον τῆς ἑορτῆς ἐν γ. Μετὰ δὲ τὴν εὐλενην, ὅ ἐστι
 τάρη, ἢ παρασιευῆ, αἰ μεγάλοι ἰργὲς μελάνοιαι μόναι, κ' ἀπόχουσι. ὁ δὲ
 Κανὼν τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας ἀναγιγώσκεται ἐν τοῖς Ἀποδόξτοις. Ἐν τῷ ὄρ-
 θρῳ δὲ τὸ θεὸς Κύριος τὸ Τροπῆριον τῆς ἑορτῆς ἐν γ. εἰς τὴν ἀ. κ' β'. ζιχολογίαν
 Καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς τὰ Τροπῆρια μετὰ τῶν ἑρμῶν δὲ

γ' ἰδ'. Ἐνθα δὲ ἴσχοι ἡ ὥδῃ τοῦ Τριωδίου, τῆς ἑορτῆς ὁ Κανὼν μετὰ τῶν θρῦμῶν
 γ' ζ'. καὶ τοῦ Τριωδίου γ' η'. Εἰ δὲ ἐστὶν ἑλεῖν ἢ παρασειυῆ αἵτινες ἔχουσιν ὀ-
 ρόμνηρον Κανόνα κ' Τριωδίου, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν θρῦμῶν γ' β'. κ' ὁ ὀ-
 ρόμνηρος Κανὼν τοῦ Τριωδίου γ' δ'. Ἐνθα δὲ ἐστὶν ἡ ὥδῃ τοῦ Τριωδίου, ὁ τῆς ἑορ-
 τῆς Κανὼν μετὰ τῶν θρῦμῶν γ' δ'. ὁ ὀρόμνηρος Κανὼν τοῦ Τριωδίου γ' δ'. κ' τὸ
 Τριωδίου γ' ζ'. ἢ ἀναγινώσκειν αἱ ἱεροὶ ὡδαὶ τοῦ Τριωδίου γ' τὸ Ἀποδόμπνον.
 Καταβάσαι τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ. ὥδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα Καὶ νῦν
 ἑορτῆς ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον κ' ὁ Οἶμος τῆς ἑορτῆς. Ἡ ἑμιωλέρα ἔτιχοιοῦται, ἀλλὰ
 φάλλεται ἡ θ'. ὡδῆ μετὰ τῶν μεγαλυαρίων. τὸ ἕξαποσγχαρίον τῆς ἑορτῆς ἐμ γ'.
 Εἰς τοὺς Αἴνους, πᾶσα πνοή, ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' δ'. Δόξα Καὶ νῦν
 τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία, καὶ εὐθὺς τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, κ' ἡ-
 ἐιλενῆς, κ' γ' ἐστὶν ἑλεῖν ἢ παρασειυῆ, αἱ μεγάλα ἱεροὶ μελάνοιαι μόναι. ᾠ-
 λα (Διῦτε προσινησμεν) γ'. κ' ἡ α. ὡρα, κ' ἐν τῷ ἱεῖρῳ αὐτῆς ὁμοίως, κ' ἐν τῷ ἱε-
 ρῳ τῶν ἄλλων ὡρῶν γ' ἐστὶν ἑλεῖν ἢ παρασειυῆ αἱ ἱεροὶ μεγάλα μελάνοιαι
 μόνον, κ' οἱ μακαρισμοὶ χύμα. Εἰ δ' οὖν φάλλομεν τὴν θ'. ὡδῆν γ' τοὺς μακα-
 ρισμούς.

» Περὶ πλῶσις μ γ'. περὶ τῆς ἰδίᾳς ἑορτῆς. εἰ ἴσχοι τῷ
 σαββάτῳ τῆς ἑορτῆς ἢ ἀπόδοσις.

Χρὴ γ' δέναι ὅτι γ' ἴσχοι ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῷ σαββάτῳ τῆς ἑορτῆς τῆ
 παρασειυῆ ἑσπέρας γ' τὸ Κύριε ἐιμίραξα ζιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἱρία κ' τῶν
 Ἀγίων Πατέρων ἱρία, Δόξα τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ζῆχον τὸ ἱ-
 διάμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυριῶν, Δόξα τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
 Ἀποζηλίσιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῶν Ἀγίων, κ' αὐθις τῆς ἑορτῆς. Ὁ δὲ Κανὼν τῶν ἁγίων
 τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειν ἐν τοῖς ἀποδόμπνοις. Ἐν τῷ ὄρθρῳ γ' τὸ Θεὸς Κύ-
 ριος τὸ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς δις, τῶν ἁγίων κ' αὐθις τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰς ζιχο-
 λογίας τοῦ φαληρίου Καθίσματα τῶν ἁγίων κ' τῆς ἑορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς

μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ἡ. κ' τῶν Ἀγίων γ' ζ'. Καταβασίας τοῦ ἑρμού τῆς ἑορτῆς.
 Ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τῶν ἁγίων κ' τὸν Ὀϊμιον, καὶ Κάθισμα αὐτῶν. Δόξα καὶ
 νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς κ' Ὀϊμιος. Ἡ ἑμιλιέρα οὐ ζιχορογῆ-
 ται. Ἐξαποστολῆριον τῶν ἁγίων κ' τῆς ἑορτῆς. εἰς τοὺς αἴτους, πᾶσα πνοή, ζιχνη-
 ρὰ τῆς ἑορτῆς γ'. κ' τῶν ἁγίων γ'. Δόξα τῶν ἁγίων. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία ἁ
 τροπάριον τῆς ἑορτῆς, κτλ. Ἐν δὲ τοῖς μαυαρισμοῖς ἡ γ'. ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, κ' ἡ ζ'.
 τῶν Ἀγίων. Ἀποστολεαγγελίον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶν Ἀγίων. γ' τὸ
 ἔξαιρέτως τὸν ἑρμὸν τῆς θ'. ὠδῆς τῆς ἑορτῆς (θεολογίῃ ἢ ἑρπίδι) κ' τὸ (ἐν τόμῳ σιῶ)

γ'. τοῦ Ἀγίου κ' διαιεῖς Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. Ἡ εἰσιὼν αὐτοῦ ἐν τῇ ἰδέῃ
 εἰσιότι τῆς ἑορτῆς, ποιούμεν κ' κόρυμβον. Ἐσπέρας γ' τὸ Κύριε εἰμίραξα ἰσῶ-
 μεν ζίχους ζ'. κ' φάλλομεν ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. Ἡχος α'. (τῶν οὐ-
 ρανίων ταγμαίων). καὶ τοῦ ἁγίου γ'. (ἔδωκας σημεῖον). Δόξα τοῦ ἁγίου ἡχ: πη. β'.
 (τὸν ἐν διαιεῖσι διαιεῖον) ζήτησ τοῦτο γ' τὸ λέγος τοῦ μηναιεῖ τῆς Κων/πόλεως ἐνθα
 ἐστὶ χροόγραφοι. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς οἶον βούργ. εἰς τὸν ζίχον, ζιχνηρὰ τῆς ἑορ-
 τῆς μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δόξα τοῦ ἁγίου πη. α'. (Συμεῶν πρεσβύτα). κ' νῦν
 τῆς ἑορτῆς. Ἀποστολίσιον τοῦ Ἀγίου κ' τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α'.
 κ' β'. ζιχορογίαν τὰ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἑρμῶν
 γ' ἡ. κ' τοῦ Ἀγίου γ' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ζίχον τῶν Ἀγίων
 Δόξα τῷ ἁγίου ἡχος πη. δ'. (τῆς ἰσαγγελίου σὲ ποχίλγας). καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
 (εἰ δὲ βούργ ποιῆσαι δοξολογίαν, ὅπερ τὰ χροόγραφα προσόμοια τῷ ἁγίου
 ἡχος α'. (τῶν οὐρανίων ταγμαίων). εἰς τοὺς μαυαρισμοὺς τὴν α'. ὠδὴν ἐν τῷ
 Κανόνος τῆς ἑορτῆς, κ' τὴν ζ'. ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. εἰσοδιὸν (Δεῦτε πρᾶ-
 σιυνήσωμεν Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὃ ἐν ἀγαθήσιν τοῦ διαιεῖς Συμεῶν
 Βαζαχθ' κτλ. Ἀποστολεαγγελίον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τοῦ ἁγίου. Ἡ-
 ἀνάγνωσις γ' τὸν τυχόντα ἁγίου. (εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ οὐδὲν ἕτερον φάξ)

φάμμαι ἐν τῶν χειρογράφων, ὅμη μόνον τὸ δόξαζιμοὶ τῶν Ἀποστόλων).

δ'. τοῦ οὐρίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτη. τὸ Κύριε ἐμείραξα ἡχ.
 α'. ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων) κ' τῆς Ἁγίας γ'. (ὡς
 γενναῖον ἐν μαρτυρίῳ). Δόξα Καὶ νῦν, ἡχος βαρύς (Φῶς δὲ ἀποκαλύψιν). Ἀπόστι-
 χα τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἡχος β'. (Σήμερον Συμεών). Ἀποχρυσίου τῆς ἑορ-
 τῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς δ' ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου δ' δ' ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον τῆς ἑορ-
 τῆς, κτγ. τῆς αὐτοουδίας κατὰ τὴν γὰξιν. Εἰς τὸς μαιναρισμοὺς ἢ τετάρτη ἢ
 δὴ τῆς ἑορτῆς δ' ἡ. ἢ δ' ζ'. Ἀποχρυσίου κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

ε'. τῆς ἁγίας μαρτυροῦ ἀγάθης. Εὐμόνα δὲτ' ἔχγ. τὸ μαρτύριον τῆς δ' τὸ
 παλαιὸν Ἐιχόγιον. τὸ Κύριε ἐμείραξα ἡχος δ'. ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορ-
 τῆς γ'. (Ἐδωκας σημάσειν) κ' γ'. τῆς ἁγίας ὁμοία. Δόξα τῆς Ἁγίας πγ. δ'. (πα-
 ράδοξον θαῦμα). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἡχ:
 δ'. (Σήμερον ἡ ἱερά μήτηρ). Ἀποχρυσίου (Ἡ ἀμνάς σε Ἰησοῦ) κ' τῆς ἑορτῆς. Ὁ
 Κανὼν τῆς ἑορτῆς δ' ἡ. κ' τῆς Ἁγίας δ' δ' ἀπὸ γ'. ὡδὴ τὸ Κοιτάμιον τῆς ἑορ-
 τῆς. κ' ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον τῆς ἁγίας κ' τὸν Οἶνον. Εἰς τὸν τρίτον τῶν Αἰνῶν τῆς
 ἑορτῆς. Εἰς τοὺς μαιναρισμοὺς ἢ ἐ. ὡδὴ τῆς ἑορτῆς δ' ἡ. ἢ δ' ζ'. Ἀποχρυσί-
 ον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

ζ'. τοῦ οὐρίου πατρὸς ἡμῶν Βουκόρου Ἐπισκόπου Σμύρνης. (εἰ θαύξ συν-
 φον κ' τὴν αὐτοουδίαν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μιχαήλου) διὰ τὸ ἀποδιδόσθαι
 τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς δ' τὴν θ'. τοῦ μηνός. Ὅθεν δ' τὸ Κύριε ἐμείραξα ζιχηρὰ
 προσόμοια τοῦ Ἁγίου Βουκόρου γ' κ' τοῦ Ἁγίου Μιχαήλου γ'. Δόξα τῆς Ἁγίας Μι-
 χαήλου ἡχος πγ. β'. (Ἐδξαί πασιν ἐμφανῶς). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχα τῆς ἑορ-
 τῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἡχος α'. (Σήμερον ὁ πάτρι τῷ Μωσῷ). Ἀποχρυσίου (Ὁ μαρτυρῶς

σου Κύριε) Καὶ τῆς ἐορτῆς. Ὁ Ἁγίων τῆς ἐορτῆς εἰς ζ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. ἀπὸ γ'. ἡδῆς τὸ Κοιτάμιον τῆς ἐορτῆς. ἀφ' ε'. τὸ Κοιτάμιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγ. Μιμηφόρου. Ἐξαποστειλάρια τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζῖχον τῶν αἰώνων τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς εἰ τῶ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολομαρτυροῦ καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. Εἰ δὲ τύχοι ἐν τῇ αἰγία καὶ μεγαλῇ ἱστοραιοσῆ καταζυμπετόμεν τὰ Δοξαζυγία τῶν ἁγίων, καὶ φάλλομεν τὰ προσόμοια μόνον μετὰ ἀρμοδῆς θεολογίας.

- †. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς αἰγίας Φαύτης. τὸ μαρτύριον τῆς εἰς τὸν Ν. Παράδεισον.
- †. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶ Ἀγ. Γαυβῆς τῶ Ἀσυντῆ. ὁ βίος τε εἰς τὸν Ν. Παράδεισον.
- †. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἀγ. Γωάννη τῶ ἐν Λουκῶ. ὁ βίος τε εἰς τὸ Ἐμμόγιον.

ζ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμφάκων. Καὶ τῶ οὐσίς Πατρὸς ἡμῶν Λουκῆ τοῦ ἐν τῷ Στεργίῳ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ βίος αὐτῶν τοῦ μὲν εἰς τὸν Ν. Παράδεισον, τοῦ δὲ εἰς τὸ Ν. Ἐμμόγιον. τὸ Κύριε εὐεῖραξα (ἦχος α') ζυχνρὰ προσόμοια τοῦ ἱεράρχου γ'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). Καὶ τοῦ οὐσίς γ'. (Ὁ ζῆν ἀποδόμενοι). Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. (Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυλιαῖς). Εἰς τὸν ζῖχον τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολιμιον τῆς ἐορτῆς. Ὁ Ἁγίων τῆς ἐορτῆς εἰς ζ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. ἀφ' ε'. τὸ Κοιτάμιον τῆς ἐορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς εἰ τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολομαρτυροῦ καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

η'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ζυρατηλάτου. Καὶ τοῦ Ἀγ. Προφήτου τοῦ Ζαχαρίας. Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου εἰς τὸ γέμπτρον τὸ μαρτύριον τῶ, εἰς τὸν Δαμασκηνὸν τὸν πεζογράφον. Ἐχομεν καὶ μέρος εἰ τοῦ Ἀγ. Λεφάντα τῶ. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζῖχους ζ'. καὶ φάλλομεν ζυχνρὰ προσόμοια τὸ μαρτυροῦ γ'. ἦχος πλ. α'. (Χαίροις ἀσυντηνῶν). καὶ τοῦ προφήτου γ'. (τῶ ὑμῶν καὶ εἰσομεν

Αγίου. Δόξα ἤχος πλ α. (Σήμερον ἀνέτηξι). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Ὁ παλαιὸς τῶν ἡ-
 μερῶν). Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς. Δόξα ἤχος πλ δ'. (τῶν τοῦ θεοῦ θυμῶν). Καὶ νῦν, ὁ αὐ-
 τὸς (Ὁ τοῦ χειροῦ ἐπιποχούμενος). Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. (Στρατολογία ἀζητῆ), κ₂
 τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α. κ₂ β'. Ζιχογογίαν καθίσματα τοῦ Αγίου κ₂
 τῆς ἐορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς γ₁ ζ'. κ₂ τῶν ἁγίων οἱ δύο Κανόνες γ₁ η'. ἀπὸ γ'. Ὡδῆς
 τὸ Κοιτάκιον τῆς ἐορτῆς. ἀρ' ζ'. τὸ Κοιτάκιον τοῦ μαρτύρου κ₂ τὸ Ὄϊον. Εἰς τοὺς
 Αἴτους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχους δ'. κ₂ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶ
 ἁγίου ἤχος δ'. (Ὡς γενταῖον ἐν μαρτυσίῳ). Δόξα ἤχος πλ δ'. (Ἀθλητικὴ ἀνδρεία).
 κ₂ νῦν τῆς ἐορτῆς. Δοξολογία, τὸ τροπαρίου τῶ Αγίου, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
 μίαν ὥδην ἐν τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς, κ₂ ἡ ζ'. τοῦ Αγίου. Ἀποστολιαγγέλιον κ₂ Κοι-
 νιστὸν τῆς ἡμέρας κ₂ τοῦ μαρτύρου. (Εἰ τῶχοι ἡμετημ τοῦ Αγίου ἐν τῷ ψυχασαβα-
 τῷ προσάλλεται ἡ αὐτοῦ ἀιοζουδία.

θ'. τοῦ Αγίου μαρτύρου Νικηφόρου. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. ὁ βίος τ₂ γ₁ τὸ ἔμμοιον.
 ἔν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐορτή. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα
 ξα ἰζῶμεν ζήχους ζ'. κ₂ ψάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμεγα τῆς ἐορτῆς (ἤχος α'). Λι-
 γε Συμῶν, κ₂ ἕτερα δύο θυμῶν αὐτά. Δόξα Καὶ νῦν ἤχος πλ β'. (Ἀνοιγί-
 σθαι ἡ πύλη). φῶς ἰχάρου, κ₂ τὸ προεβμένον τῆς ἡμέρας, ἀντι εἰσόδου κ₂ τῶν
 ἀταγισμάτων. γ₁ τὸν ζήχον, ζιχηρὰ ἰδιόμεγα ἤχος βαρύς. (Καταλιόσησον ὄν
 τυμῶντα σου Σιών) κ₂ τὰ ἕτερα. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ δ'. (Ὁ τοῦ χειροῦ ἐπι-
 ποχούμενος). τὸ Ἀπολυτίκιον ἐν γ'. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὴν α. κ₂ β'. Ζιχογογι-
 αν τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς, γίνονται δὲ αἰτήσεις παρὰ τοῦ ἱερέως. Ὁ Κα-
 νὼν τῆς ἐορτῆς γ₁ δ'. Κατανασίας τοῦ γῆρμου ἐν τοῦ Κανόνος ἀπὸ γ'. Ὡδῆς
 τὸ καθίσμα δις. ἀρ' ζ'. τὸ Κοιτάκιον κ₂ τὸ Ὄϊον. Ἡ ἡμιμῆτρα ἔ ζιχογογῆται, ἀλλὰ
 ψάλλεται ἡ θ'. Ὡδῆ μετὰ τῶν μεγαλυτῶν προηγουμένης τῆς ζιχογογίας. τὸ ἔξα-
 ποσχηρίον ἐν γ'. Εἰς τοὺς αἴτους, πᾶσα πνοή, ἤχος δ'. τὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς γ₁

ζήχους δ'. Δόξα κ' νῦν, ἤχος πλ. β'. (Ὁ ἐν Χριστῷ περιουσιαῖς) Δοξαλογία, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἑπιπέμει, ἐν δὲ τοῦ μακαρισμοῦ τὴν β'. ὡδὴν εἰς ἡ. Εἰσοδιὸν (ἐγγύριαι Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ). τὸ Ἀποχρυσίου ἐν γ'. κ' τὸ Κοιτῶσιον ἀπαξ. Ἀποχορευαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως (θεοτόκος ἢ ἐξτεῖς) κ' τὸ (ἐν τόμῳ σιῶ κ' γραμματῆι). Κοινοτυμιὸν (Πολύτιον σωτηρίου γήφομαι).

Περίπτωσις δ'.

ζ'. τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραζάμπτου. Ἡ Ἁγία του εἰμὼν εὐρίσκειται εἰς τὸν ἀριστερὸν χορὸν, ὃ δὲ βίος του εἰς τὸν Νέον Παράδεισον. ἔχομεν κ' μέρος ἐν τοῦ Ἁγίου Λεβαντοῦ του, ἐπιτελοῦμεν κ' ἀγρυπνίαν ἔχουσαν κ' χαρὴν διὰ μνημόσυνον.

περίπτωσις β'.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἱερομάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πηλὴ τῶν Κυριακῶν, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἢ ἀποστολῆς αὐτοῦ φάλλεται ὡς ἐπὶ διατεταμένη ἐν τῷ μεταίῳ.

περίπτωσις γ'.

Χρὴ γινώσκον ὅτι εἰς τὴν ἡμέραν Κυριακῆς, ἀπὸ Τριωδίου, ἢ ἀποστολῆς τῆς ἀριστερῆς μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, φάλλεται ὡς κ' εἰς ἄλλον ἐορταζομένον ἀγίον μνήμας, ὅταν τύχουσιν ἐν Κυριακῇ. Δοξαστιὸν δὲ τῶν αἰῶν φάλλεται τὸ εἰδοτὸν.

Περίπτωσις δ'.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἁγίας τῆς Κυριακῆς τοῦ Τεχνίου κ' Φαρισσαίου, ἢ τοῦ Ἀσώλου, ἢ τῆς ἀπόγειρας, ἢ τῆς Τυρινῆς, τῷ σαββάτῳ ἑσπερίας ἐν τῷ μιτροῦ ἑσπερινῷ ἱζόμεν ζήχους ζ'. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ τοῦ Ἁγίου γ'. ἐν τῷ μιτροῦ ἑσπερινῷ ἤχος δ'. (τῶν Οὐρανίων Ταγματῶν) κ' τρία ἐν τοῦ μεγάλου (ἔδωκας σημεῖωσιν). Δόξα ἤχος δ'. (ἔδωκας τῷ Θεῷ). Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν τοῦ ἤχου τοῦ μιτροῦ ἑσπερινῷ. Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου τὰ τοῦ μεγάλου ἑσπερινῷ (Πανιούφημοι μάρτυρες). Δόξα ἤχος β'. (Ἡ ἔμμελισία σήμερον). κ' νῦν

(τὴν πᾶσαν ἐπιδα μου). Ἀποχρίσιον ἦχος δ' (ὡς σόζος ἀυγόνητος) κ' θεολ. (τὸ ἀπαί-
 ῶνος ἀπόκριτον). Ἐπίτερας μετὰ τὸ Ἀπόδραττον, κ' τὸν Προομιαιὸν, φάλλομεν
 τὴν ἀ. ζώσιν τοῦ (Μακαρίου ἀντρ) διερχομένα κ' τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Καθίσματος
 χύμα. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεώραξα ἔξωμεν ζήχους β' κ' φάλλομεν γ' μὲν τὴν Κυρια-
 κὴν τοῦ Τυμνοῦ κ' Φαρισαίου κ' τοῦ Ἀσώλου Ἀναζάσιμα ζιχρὰ δ' τοῦ Τριωδίου
 β' κ' τοῦ Ἀγίου δ'. Εἰς δὲ τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀπόκριε κ' τῆς Τυρινῆς Ἀναζάσι-
 μα γ' τοῦ Τριωδίου γ' κ' τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τὸ ἀ. Θεοτοίον
 τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, κ' τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ
 Προδρόμου, γ' τὰ κ' τοῦ Ἀγίου τοῦ ε' ἔξ ἀ. π. προσθέτομεν ἐπὶ τούτοις κ' τὸ ἰδιόμε-
 λον τῶν αἰνῶν αὐτοῦ. Δόξα πλ. α'. (Δεῦτε φιλομαρίστες). Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου εἰς
 ὑπάρχη. Ἀπόστιχα τὰ Ἀναζάσιμα. Δόξα τοῦ Ἀγίου ἦχος δ' (τὸν νοερὸν ἀδάμα-
 ται). Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου. τὸ Νῦν ἀποχρίσιον, τὸ Τρισαγίον, τὸ Τροπάριον τοῦ Ἀγίου
 δὶς, τὸ (θεοτοίε Παρθένε) καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων· μεθ' ἧν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ρι-
 αδιὸς Κανὼν, κ' ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀναζάσιμον Τροπάριον δὶς,
 τὸ τοῦ Ἀγίου, κ' Θεοτοίον. Εἰς τὴν ἀ. ζιχολογίαν Καθίσματα Ἀναζάσιμα. Ἐν
 δὲ τῇ β' α' Καθίσματα τοῦ Ἀγίου. γ' τὰ ἡ ἀνάγνωσις, κ' μετ' αὐτὴν φάλλομαι
 ὁπορεύσεις, κ' ἡ εὐλογὴ (ζήτησ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου) κ' εὐθὺς τὰ εὐλογητάρια.
 Εἰ δὲ τῶχοι τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀπόκριε, ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὸν Ποσειδίον κ' τὸ
 (ἔξομοροῦσθε τῷ Κυρίῳ) ἀντὶ τῆς εὐλογῆς, φάλλομαι (ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαθυχῶ-
 νος). γ' τὰ τὰ εὐλογητάρια, ἢ αἰτήσεις, ἢ ὑπακὴν, κ' τὸ Καθίσμα τὸ Ἀγίου, οἱ Ἀναβα-
 μοὶ τοῦ ἤχου, τὸ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ὁ Ν', κ' τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου (τῆς
 μετανοίας ἀνοξὸν μοι) κ' τὰ ἔτερα. Κανόνες, ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῆς Θεοτοίε γ' ζ.
 τοῦ Τριωδίου γ' δ' κ' τοῦ Ἀγίου ὁ γ' κανὼν (ὡς ἐν ἠπύρῳ πιζύσσας) γ' δ'. Καταβασί-
 αι (Ἀνοξίε τὸ ζόμα μου). ἀπὸ γ'. Ὡδὴ τὸ Κοντάσιον τοῦ Ἀγίου κ' τὸν Οἶτιον, τὰ δύο
 Καθίσματα αὐτοῦ κ' τοῦ Τριωδίου. ἀφ' ε'. τὸ Κοντάσιον κ' ὁ Οἶτιος τοῦ Τριωδίου. Ἐξα-
 ποσγάριον τὸ Ἀναζάσιμον, τοῦ Ἀγίου, κ' τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς αἴνους, Ἀναζάσιμα

Τρία, τοῦ Τριωδίου δύο, κ' τοῦ Ἀγίου Τρία. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία τοῦ Ἀναστάσιμον Τροπαρίου, ἡ ἑκλενής, κ' ἀπόχρισις, τὸ Ἐυθιτόν, ἡ ἁ. ὠρα, κ' ἡ Κατήχησις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου δ' δ'. ἡ γ'. ὡδὴ τοῦ Τριωδίου, κ' ἡ ζ'. τοῦ ἁγίου. Ἀποστολιμαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς κ' τοῦ Ἀγίου. Αἱ ἀναγνώσεις ἡ α'. γ' τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Ἀποστόλου τῆς Κυριακῆς. ἡ β'. γ' τὸν βίον τοῦ Ἀγίου. ἡ γ'. γ' τὴν ὁμιλίαν τῆς Ἐυαγγελίου. Ἐν δὲ τῇ Τραπέζῃ ἀναγιγνώσκονται τὸ Ἐγμύμιον τοῦ Ἀγίου (Ζήτ' γ' τὸν Χριστιανόπουλον).

Περὶ πλώσις Ε' Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀγ. Χαραγάμπας.

Χρὴ γινώσκον ὅτι ἡ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβ. δομάδος τῆς Ἱουλιανῆς, ἐν τῷ μιχαῖ ἑσπερινῷ γ' τὸ Κύριε εὐεῖρα ἔξα ἱζμῆ ζήχους δ'. κ' ψάλλομεν ζιχνηὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου (τῶν οὐρανίων ταγματῶν). Δόξα ἤχος β' (ἡ εὐμυσία σήμερον). Καὶ νῦν (τὴν πᾶσαν ἐξπίδα μου). Φῶς ἱζαρόν, κ' τὸ προεῖμένον τῆς ἡμέρας. Εἰ δὲ τῶχοι τῆς τεταρτῆς ἑσπερας γέγομεν τὸ προεῖμένον, κ' τὴν Προφητείαν τῆς Τριωδίου. Εἰς τὸν ζήχον, τὰ ἰδιόμενα τοῦ Τριωδίου τοῦ ἑσπερινοῦ, κ' τῶν αἰώνων, κ' τὸ μαρτυριὸν, Δόξα ἤχος α'. (Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ) (Ζήτ' γ' τὴν Λιτὴν. Καὶ νῦν (τῇ πρεσβυῖα Κύριε). Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. (ὡς ζύπος ἀυρόνητος). Θεολογίον (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκυρον). Ἐν δὲ τῷ μιχαῖ ἑσπερινῷ κ' τῷ ὄρθρῳ, ψάλλεται ἡ αὐτοουθία τοῦ Ἀγίου ὡς ἐστὶν διαλλαγμένη ἐν τῷ μνηναίῳ. Οἱ Κανὼν τῆς Θεολογίας μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ζ'. κ' τοῦ Ἀγίου οἱ δύο Κανόνες γ' η'. τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Τριωδίου ἀναγιγνώσκουμεν ἐν τοῖς Ἀποδόξιναις. Εἰ δ' ἔζη τεταρτῆς, ἡ παρασιμῆ, οἱ Κανὼν τῆς Θεολογίας μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ζ'. τοῦ Τριωδίου ὁ ὁλόκληρος Κανὼν γ' δ'. κ' τοῦ Ἀγίου οἱ γ' Κανὼν γ' δ'. (Καταβασταί (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μιν). κ' ἡ γ' ἡ αὐτοουθία κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. (Σημωλιόν ὅτι ἡ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας τῆς τεταρτῆς,

ἢ τὴ παρασκευῇ τοῦ Κυριακοῦ, ἐπιζήσται ἡ Ἀγλυουρχία τοῦ Χριστοῦ δι τὸν καιρὸν αὐτῆς, ἢ γὰρ τὸ πρῶν, αὐ σὺνδεις.

Περὶ πλῆσις ζ.᾽ περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαραγάμπες.

Χρὴ γίνεσθαι ὅτι ὁ τόχος ἡμῶν τῆς Ἁγίας τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, προφάσει ἢ αἰσχροῦ καὶ αὐτοῦ τῆ παρασκευῆς, ἢ δὲ τῆς ἑορτῆς ἀποδοῦσαι ψάλλεσθαι τῆ πέμ-
 θε, ἢ μεταθέσθαι τὸ ψυχασάββατον ἐν τῇ παρεχθῆντι σαββάτῳ τοῦ Ἀσώτου δι
 τὸ ἀσύχουτον.

Περὶ πλῆσις ζ.᾽ περὶ τῆς ἑορτῆς Ἁγίου Χαραγάμπες.

Χρὴ γινώσκουσι ὅτι ὁ τόχος ἡμῶν τῆς Ἁγίας τῷ σαββάτῳ τῆς Κυριακῆς
 τῆ παρασκευῆς ἑσπερας ἐν τῇ μεσσηνῇ ἑσπερικῇ ψάλλομεν τὰ τοῦ Ἁγίου γίνεσθαι
 τὰ τοῦ μεγαλῆ. Προσέμεται δὲ τῆς ἡμέρας, κ' ἡ προφητῆς τοῦ Ἰερωνίμου. Εἰς τὸν τό-
 χον τὸ ἰδιόμορον τῆς ἡμέρας δις, κ' τὸ μαρτυριῶν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν θια-
 σουίων σύμφωνον αὐτῶ. Ἀπαγγελίαν τὸ τοῦ Ἁγίου κ' Θεολογίαν. Ἐσπερας γι τὸ
 Ἀποδοῦσαι, Κοντάσια γινόμεν τοῦ Ἁγίου, κ' τῶν ὁσίων. Μετὰ δὲ τὸν προσεμια-
 κὸν ψάλλομεν τὴν ἀ. ζάσιν τοῦ (Μακαρίου ἀγίου). Εἰς τὸ Κύριον εὐεῦραξα ἰσχυ-
 ρικὴ ζήχουσι ἢ κ' ψάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου δ' κ' τῶν ὁσίων πατέρων
 δ' Δόξα τοῦ Ἁγίου (ἔθουσαι τῷ Θεῷ). Καὶ τῶν, (ὁ δὲ σὶ θιασάτωρ). Εἰσοδος, Φωί
 ἰσχυρῆ, τὸ προσέμεται κ' τὰ ἀγαγέσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν τόχον, τὰ τῆ Ἁγίου
 προσόμοια. Δόξα τοῦ Ἁγίου, ἢ τῶν ὁσίων. Καὶ τῶν Θεολογίαν ἀρμόζον. Νῦν ἀ-
 ποδοῦσι, τὸ Ἰερωνίμου, τὸ Ἰερωνίμου τοῦ Ἁγίου δις, τὸ (Θιασάτωρ Παρθένη) κ' ἡ εὐ-
 λήγισσι τῶν ὁσίων. μεθ' ἧς, ἢ ἀγαγέσται, κ' αἰσχροῦσται ὁ Ἐξαψάμπος. Εἰς τὸ
 Θεῷ Κύριον, τὸ Ἰερωνίμου τῆ Ἁγίου, τῶν ὁσίων, κ' Θεολογίαν. Μετὰ τὴν ἀ. ζιχρὰ
 λογίαι Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, μετὰ τὴν β' Καθίσματα τῶν ὁσίων. ἔτα ψάλλε-
 ται ὁ Προφήτης, ἢ ἰσχυρῆ, τὸ δόξασιων κτλ. ἢ αἰτησις, κ' τὸ Καθίσματα τοῦ

πομπήν, οἱ Αναβαθμοὶ τοῦ ἁ. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Πραγόμενον (Δίαισις ἀγα-
 νιξ ἀνθ' ἡσθ). τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τοῦ ἰδιόμενον. Κανόνι, ὁ τῆς Θεολογίας (Ὑπερὰ διδού-
 σαι) γὰρ ζ'. τοῦ Ἁγίου γὰρ δ' καὶ τῶν ὁσίων γὰρ δ'. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τοῦ ζῆμα μὲν).
 Ἀπὸ γ' ὠδῆς τοῦ Κοιτάσιον τῶν ὁσίων καὶ ὁ Οἶκος. καὶ τὰ Καθίσματα. ἀφ' ἧς τοῦ Κοιτάσιον
 τοῦ Ἁγίου καὶ τὸν Οἶκον. Ἐξαποστολὰ τοῦ Ἁγίου, τῶν ὁσίων, καὶ Θεολογίαν. Εἰς τὰς
 Αἴτους, προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τῶν ὁσίων γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου (Ὡσπερ ἀνάβα-
 ζρον πηῆρι). Καὶ νῦν (Μαυαριζομέναι) - Δοξολογία, τοῦ ἱεροῦ Ἁγίου, καὶ
 ιαθ' ἡς ἡ θῆρα Ἀγλουργία τοῦ Χρυσόστομου. Εἰς τοὺς Μαυαρισμοὺς ἡ γ' ὠδὴ εἰς
 τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ ζ'. τῶν ὁσίων. Ἀποστολοεὐαγγελίον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Θεολογίας.
 Κοινωνιὸν (Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον).

Περίπτωσις η' περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαραζάμπους.

Χρὴ γ' εἶναι ὅτι ὁ ἴσχος ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Χαραζάμπους τῆ β' ἑβδομάδα, ἡ τῆ
 τρίτη, ἡ τῆ τετάρτη τῆς α'. ἑβδομάδος τῶν νηστῶν, προφάσις ἡ ἀνεκδοκία αὐτοῦ
 τῆ Κυριακῆ τῆς τυροφάγου. {Περί τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαραζάμπους σαρξίριον δι-
 γαξιν εὐρίσις γὰρ τὴν ἰδ' περίπτωσιν.

Περίπτωσις θ' περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαραζάμπους γὰρ τὸ ποιῆσαι ἀγρυπνίας.
 Χρὴ γινώσκον ὅτι ὁ ἴσχος ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου τῆ πέμτη τῆς α'. ἑβδομάδος τῶν νη-
 στῶν, τῆ τετάρτη ἐν τῷ Λυχνιῷ, σημαίνον περὶ ὄραν ε' καὶ μετὰ τῶν εὐχόρησι, ἀ-
 ναγκάσις εἶναι ἡ θ' ὄρα μὲν τὴν συνήθη ζιχολογίαν τοῦ φακτῆρις καὶ τὴν ἀναγκά-
 σιν γὰρ τὴν Κρίμακα. ὅρα μὲν τοὺς μαυαρισμοὺς καὶ τὰς ἱερὰς μεταβολ-
 ας, ἰδίως ἡ γ' αὐτὸ τοῦ Ἁγίου ἐν τῷ Προσηντηλαρῷ, καὶ ὁ μὲν ἔσυχνοισαζμοὺς θα-
 λῆν μεταβολαίαν ἐξέρχεται καὶ κρούσ τοῦ αἴω σημαίνον, καὶ τὸ σιδῆρον, ὁ δὲ ἀναγκάσις
 ἐξακροουθῶ ἀναγκάσις τὰ λυπία, καὶ γὰρ τὸ ἴσχος μετὰ τὰς μεταβολαίαν, ἡ εὐχὴ
 (Διόποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ) τοῦ ἱεροῦ καὶ τὰ ἱερὰ, καὶ γίνεσαι ἀπόσυσις. ὅρα τὸ ἴσχος

(Εὐλογημένη ἡ βασίλισσα τοῦ πατρὸς) ὁ Προσημίαοι φαῖμος, κ' τὸ τῆς σφραῖς. Καθίσμα τοῦ φαῖνῆρου. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμιν ζήχους ἑ. κ' φάλλομεν τὰ ἰδίδομεζα τοῦ τριωδῆ τοῦ ἑσπερινῶ, κ' τῶν αἰώνων κ' τὸ μαρτυριῶν, γ'. προσόμοια τῶ τριωδῆ, κ' δ' τοῦ Ἁγίου τὰ ἐν τῷ μιμῶ ἑσπερινῶ. Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν Θεολογίων προσόμοιον (Σημειώσαντες ὅτι γὰρ τὸ Κύριε εὐεῖραξα οὐκ εὐφρανθ' ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἦχον, ἀλλ' ἀκατὰ τὴν τάξιν τῶν μιμῶ ἑσπερινῶν ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις, διότι ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῶ, ὁ χορὸς ὁ ἔχων τὴν σφραῖν οὗτος γλαβάνῳ τὰ πρυτῶα, ἀρχομεθα δὲ ἀπὸ τοῦ ζήχου (Ἐξάγαγε εὐφρανθῆς τὴν ψυχὴν μου) εἴσοδος, τὸ φῶς ἰζαρὸν, τὰ ἀναγνώσμαλα τοῦ τριωδῆ, κ' ἡγοιπὴ αἰσοζουδ/α τῶν Τρονηιασμίων. Εἰς τὸ Κοινωνιῶν ἀναγιώσομεν τὰς ῥάδας τοῦ τριωδῆ τὰς ἐν τῷ ὄρθρῳ τῆς πέμνης, ἢ τὸν μέγαν Κανόνα τοῦ Ἀποδόπτου. Ἐσπέρας περὶ ῥάρα ἀπὸ τῆς νεκρῶς, σημαίνῳ τὸν μέγαν κώδυνα, τὸ ἀνυσημανῆρον, τὸ σίδηρον, κ' τὰς βαρέας. τοῦ δὲ ἱερέως εὐλογῆσαντος, ἀναγιώσειλαι τὸ μιμῶν Ἀποδόπτου μετὰ τῶν Οἰκων τῆς Θεολογίας, φάλλοιτες κ' τὴν ἀ. ζάσιν τοῦ (Μαυαρίος ἀνῆρ). Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμιν ζήχους ἑ. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου δ' (Ὁζῆν ἀποθεμένοι). κ' δ' (Ἐδωκας σημάσωιν). Δόξα ἦχος δ' (Ἐθυσας τῷ Θεῷ). κ' νῦν (Ὁ δὲ ἀσὶ Θεοπάτερ). Εἴσοδος, φῶς ἰζαρὸν, τὸ προῦμένον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσμαλα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λιτῆν, τὸ ἰδίδομεζον τοῦ Τροδρόμου, κ' τὰ τοῦ Ἁγ. Δόξα (Δεῦτε φιλομαρτυρεῖς). Καὶ νῦν (Μαυαρίζομέν σε). Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ (Πανεύφημοι μαρτυρεῖς). Δόξα (τὸν νοερὸν ἀδάμαστα). Καὶ νῦν Θεολογίων τοῦ ἦχου. Νῦν ἀπολύει, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγ. δὲ, τὸ (Θεολογία Παρθένης) κ' ἡ εὐλογησις τῶν ἄρτων μεθ' ἧν ἡ ἀνάγκησις, κ' ὁ ἕξάφαλλος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ὁ τρισάγιον τοῦ Ἁγίου δὲ, κ' Θεολογίων. Ἡ ζιχηρολογία τοῦ φαῖνῆρου. ἐν μὲν τῆ ἀ. ζάσιν τῶ τριωδῆ, ἐν δὲ τῆ β'. Καθίσματα τοῦ Ἁγίου γὰρ τὸ μνηστῆρον. ἕτα φάλλοιται ὁ Ποιητής, ἡ εὐλογη, τὸ δόξασιμῶν, κτλ. ἡ αἰτήσεις, κ' τὸ Καθίσμα τοῦ Ποιητῆς, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἦχου. Τροῦόμενοι κ' εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου κ' β' ἰδίδομεζον.

Οὐκ ανὼν τῆς θεολογίας εἰς ζ'. Καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. ἐπισημῶς τὸ τρι-
 ῶδον ὡς ἔπαινον ἀνωτέρω ἀναγιγνώσκονται ἐν τοῖς Ἀποδείξεσι. Καταβασίαι
 (Ἄνοιξι τὸ ζῶμα μὲν) ἀφ' εἰς τὸ Κονταίλιον τοῦ Ἁγίου κ' οὐτίμος. τὸ ἕξαποσει-
 γαριον αὐτοῦ κ' θεολογίον. Εἰς τοὺς αἴτους, πᾶσα πνοή, κ' τὰ προσόμοια τῶν Ἁγ.
 εἰς ζ' ἵχους δ'. Δόξα (ὡς περ ἀγάβαζρον πηῖρες). Καὶ νῦν (Μαυαρίζομένης).
 Δοξολογία, τὸ Προπάριον τοῦ Ἁγίου φαχτὸν, τὸ Κύριε ἐξέτισον μ'. Δόξα κ' νῦν
 τὴν Τιμιωτέραν, κ' αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι. Ἐπισυναπτίοντες κ' τὴν α'. Ὑρα
 ἀνευ ζιχορογίας, κ' ἐν τῇ τῆς αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι. Περὶ δὲ ὕραν
 τριτὴν τῆς ἡμέρας, σημαίνου, κ' συναδέλφους ἐν τῇ Ἐπισημῶς ἀναγιγνώσκονται
 τὰς τρεῖς ὕρας ὁμοῦ τριτὴν, ἔυλην, κ' ἐννάτην, ζιχορογούτες κ' τὰ Καθίσμα-
 τα αὐτῶν, ἀνευ μὲν τοῖ μετάνοιῶν, πηῖν τῶν τελευταίων μεγάλων τριῶν. ὁ-
 μαυαρισμοὶ χύμα, κ' ιαθεξῆς ὁ ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προσημασιὸν τῶν τῶν
 τῶν Καθίσμα τοῦ φαχτηρῆς. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐξέτιραξα ἱζῶμεν ζ' ἵχους β'. κ'
 φαχόμεν τὸ ἰδιόμερον τοῦ τριωδίου δις, κ' τὸ μαρτυριὸν, τρία προσόμοια τοῦ
 τριωδίου, κ' δ'. τοῦ Ἁγίου. Δόξα (Φάραγγα θεοσεφῆ). Καὶ νῦν θεολογίον πρα-
 σόμοιον. Εἴσοδος μετὰ τῶν ἑυαγγελίου, φῶς ἱζαρόν, κ' τὰ ἀναγιγνώσματα τῆς
 ἡμέρας, τὸ Καλεσθουδῆτω, κ' εὐδὺς ὁ Ἀπόστολος κ' τὸ ἑυαγγέλιον τῶν Ἁγίων.
 τὸ (Νῦν αἱ δυνάμεις) κ' ἡλοιπῆ ἀμοροθία τῶν Προσημασιμένων. Κοιτυκίον
 (εἰς μνημόσυνον) κτλ. {ταῦτα πρὸς τὸ ποιῆσαι ἀγρυπνίαν. Εἰ δὲ μὴ τῆς
 τὴν διάταξιν εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαλαράμπετος.

Χρὴ δέναι ὅτι εἰς τὴν ἡμερὴν τοῦ Ἁγίου τῆ παρασκευῆ τῆς α'. ἐβδόμη-
 δος τῶν νηστῶν, τῆ πέμνη ἑσπέρας μετὰ τοὺς μαυαρισμοὺς, τίθεται ἡ-
 εἰσιὼν τοῦ Ἁγίου ἐν τῶ προσευχηταρίῳ. Μετὰ δὲ τὸν προσημασιὸν κ' τὰ
 (πρὸς Κύριον) εἰς τὸ Κύριε ἐξέτιραξα ἱζῶμεν ζ' ἵχους β'. κ' φαχόμεν τὸ ἰδιόμε-

τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας ἤτοι τῶν Ἀποστίχων δὶς, κὶ τὸ μαρτυριὸν, τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, κὶ δ' τοῦ Ἁγίου ἐν τοῦ μίμου ἑσπερινοῦ. Δόξα τῷ Ἁγίῳ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον προσόμοιον. Εἴσοδος, φῶς ἰχθάρων, κὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. τὸ (Κατευθυνθῆτω) κὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προσημασμένων. Ἐσπέραις ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ, τὸ Ἀπόδεδννον, κὶ ὁ μέγας ἑσπερινός, ἡ αἰσιοφροσύνη τοῦ ὄρθρου μετὰ τῶν ὑπῶν, φάλλονται κατὰ τὴν προγραφῶσαν ἐρμηνεύσαν τῆς πέμπτῃς.

Ὁ δὲ ἑσπερινός τῆς παρασκευῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προσημασμένων ὡς ἐφεξῆς. Μετὰ τὸν Προσημασιὸν κὶ τὰ (Πρὸς Κύριον) εἰς τὸ Κύριε ἐπιτίραξα ἰζῶμεν τρίχους ἰ. κὶ φάλλοντες τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας (Δευτεριστοὶ ἐπιτίραξάμεθα) δὶς, δ' προσόμοια τοῦ Ἁγ. Χαράλαμπος, κὶ δ' τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα (Ἐδυσας τῷ Θεῷ). Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ δογματικὸν τοῦ Τυχόντος ἤχῃ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, φῶς ἰχθάρων, κὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. τὸ Κατευθυνθῆτω, κὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος κὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῷ μέσῳ (Νῦν αἰδυνάμενος). Κοινωνικὸν (εἰς μνημόσυνον). Τοὺς φάλλοις (εὐλογῆσω τὸν Κύριον) κὶ (ὕψωσα) κτλ. τὸ ἑσπέραις ἀναγνώσκονται εἰς τὸ Ἀπόδεδννον οἱ Οἴμοι τῆς Θεολογίας ὡς ἔθιζαι (ἐν τῷ παρισυνησίῳ Αὐτῆς). Κοντάκιον δι' ἄλλομεν (Πίστιν Χριστῷ ὡς θύρακι). κτλ.

Περίπτωσις ΙΑ.^η περὶ τῆς ἀνωτέρω ἑορτῆς.

Χρὴ γινώσκον ὅτι ὁ τύχοι ἡμνήμη τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος τῷ σαββάτῳ τῆς α. ἑβδομάδος τῶν νηστῶν, τῇ παρασκευῇ ἐν τῷ ἑσπερινῷ μετὰ τῆς μακαρισμοῦς κὶ τὰς μελανοίας, λίδενται ἐν τῷ προσευχητάρῳ αἰδύο εἰδόντες τοῦ Ἁγ. Χαράλαμπος κὶ τῷ Ἁγ. Θεοδώρῳ. Μετὰ δὲ τὸν Προσημασιὸν κὶ τὰ (πρὸς Κύριον) εἰς τὸ Κύριε ἐπιτίραξα ἰζῶμεν τρίχους ἰ. κὶ φάλλοντες τὸ ἰδιόμερον τῆς Τριωδίου δὶς, δ' προσόμοια τοῦ Ἁγ. Χαράλαμπος ἐν τῷ μίμου ἑσπερινῷ, κὶ δ'.

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· Δόξα τῷ Ἁγ. Θεοδώρου (ὄργανον χρησάμενος ὁ δυσμενής).
 Καὶ νῦν τὸ ἀ. Θεολογίον τοῦ Τυχόντος ἤχου. Ἐἶσδος μετὰ θυμιατῶν, φῶς ἰζαρόν,
 κὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου μόνον. τὸ (καλυπυθῆναι) καὶ ἡχοπὴ αἰουσαθῆ
 τῶν προηγουμένων. (ἴσθον ὅτι μετὰ τὸ (Πρόσχημιν) κὶ τὰ προηγουμένα Ἀγίαθῆς
 Ἀγίου), εὐθύς φάλλεται ὁ παρακλητικὸς Κανὼν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου (ἕως τῆς ἰν δὲ τῶν
 ξιν γὶ τὸ ἀ. σάββατον τῶν ἁγίων νηστῶν τῆς ἀ. ἐβδομάδος. εἶτα τὸ Κοινωνιὸν, τὸ
 (Πύσασθαι κὶ ἰδίε) κὶ τὸ (εἰς μνημόσυνον αἰώνιον).

τὸ ἑσπέραις ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ ἀναγινώσεται τὸ Ἀπόδηπνον μετὰ τῶν ἁ-
 κων τῆς Θεοτόκου· Κοντάκια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων, φάλλοντες κὶ τὴν ἀ. τῶν
 τοῦ (Μαυαρίος ἀνὴρ). εἰ δὲ τὸ Κύριον εὐεῦραξα τὰ τοῦ μιχαίου ἑσπερινοῦ τῷ Ἁγ.
 Χαραζάμπους κὶ μόνον, ὡς ἔθος ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις· ὁμοίως κὶ γὶ τὴν Ἀπὴν, κὶ
 γὶ τὰ Ἀπόζηχα. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ γὶ τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Τροπαριον τοῦ Ἁγίου Χαραζά-
 μπους, τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, κὶ Θεολογίον. Μετὰ τὴν ἀ. τριχοχόγιον Καθίσματα
 τοῦ Ἁγίου Χαραζάμπους· Μετὰ τὴν β. Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· ἕτα ἡ-
 ἀναγνώσις, κὶ μετ' αὐτὴν φάλλεται ὁ Τροχέγιος, ἢ εὐλογὴ, τὸ δόξα τιμῶν, κτλ. ἡ-
 αἵτησις, τὸ Καθίσμα τοῦ Τροχέγιος, οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τῷ δ. ἡχοπῆ προ-
 κείμενον κὶ εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγ. Χαραζάμπους, ὁ Ν. κὶ τὸ ἰδιόμοιον· Κανόνες, ὁ-
 τῆς Θεολογίας ἢ τοῦ ἡμίς Προδρόμου γὶ τ. τοῦ Ἁγίου Χαραζάμπους ὁ γὶ Κανὼν γὶ δ. κὶ
 τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου γὶ δ. (Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ τῶμα μα). ἀπὸ γ. ἡδὴ τὸ Καθίσμα-
 ον κὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, ἕτα τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου Χαραζά, τὸ τοῦ Τριωδίου, κὶ Θεολο-
 γίον. ἀφ' τ. τὸ Κοντάκιον κὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Ἐξαποστολαρῖα τοῦ Ἁγίου κὶ
 τὰ δύο τοῦ Τριωδίου. εἰς τοὺς αἴνες, πᾶσα πνοὴ, ἰζύμιν ζήλους τ. κὶ φάλλομεν ἴρια πρ-
 σόμοια τοῦ Ἁγίου Χαραζάμπους, κὶ ἴρια τοῦ Τριωδίου. Δόξα (ὡς πρὶ ἀναβαθρον ηχο-
 ρεῖ). κὶ νῦν (Μαυαρίζομέναι). Δοξολογία, τὸ Τροπαριον κὶ ἡ ἀ. ἕρα· εἰ τὴν Ἀγρυπ-
 ναν, τυπιαῖα, ἐν δὲ ταῖς μαυαρισμοῖς, ἢ γ. ἡδὴ ἐν τοῦ Κανόνος τῷ Ἁγίου Χαραζάμπους, κὶ
 ἡ τ. ἐν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ἀποστολισαγγέλιον τῆς ἡμέρας κὶ τῷ Ἁγ. Χα-

Χαραχάμπους. Κοινωνικόν (Εἰς μνημόσυνον)· αἰ ἀναγνώσας ἀμφοτέρων μετὰ δια-
υρίσεως.

Περὶ πλῆσις ἰβ^η π^η περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἁγίας Χαραχάμπους.

Διὶ εἶναι ὅτι εἰς τὸ ἔτος ἡμῶν τοῦ Ἀγίου τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας, τῷ σαββάτῳ ἐσ-
πέρας ἐν τῷ μιστῷ ἐσπεριτῷ εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα ἰζῶμεν τὴν δὲ κ' ἀλλομεν
τὴν πρὸς προσομοίαν τῆς Ὀρθοδοξίας ἡχοῦ α' (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). Δόξα Καὶ νῦν,
ὁμοίον. Εἰς τὸν τὴν τὴν πρὸς προσομοίαν τοῦ Ἀγίου, οἷα βούλῃ. Δόξα ἡχοῦ δ' (Ἐδυσας
τῷ Θεῷ). Καὶ νῦν (Ἐμ παντοίων κινδύων). Ἀποχρητικόν (τὴν ἀχραντὸν εὐδόνα σου)
τὸ τοῦ Ἀγίου τὸ θεολογικόν, κ' Ἀπόχρησις. Ἐσπερας μετὰ τὸ Ἀπόδῶπτον κ' τὸν Προ-
ομιαικόν, ἀλλομεν τὴν α' τὴν τὴν (Μαυάριος ἀνὴρ) διερχόμεθα κ' τὸ ἐπίση-
μον τοῦ Καθίσματος χύμα. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεμεραξα τὴν πρὸς ἀναξασίμα δ'
τοῦ τριωδίου γ' κ' τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. θεολογικόν τῆς ἡχοῦ.
Ἐσπερας, φῶς ἰζαρόν, τὸ προϋμένον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας.
Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ ἰδιόμερον τοῦ Προδρόμου, εἶλα κ' τὰ τῆς Ἀγίας, προσδέτομεν
ἐπὶ τούτοις κ' τὸ δοξασικόν τῶν αἰώνων αὐτοῦ. Δόξα τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν τοῦ τριωδίου
(Χαίρει Προφῆται γίμοιοι). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναξασίμα τὴν πρὸς ἀναξασίμα δ'
καὶ νῦν τοῦ τριωδίου. Εἰς τὴν εὐχόγησιν τῶν ἁγίων τρωπάρια (τὴν ἀχραντὸν εὐδόνα
σου) τὸ τῆς Ἀγίας (ὡς τὸ ἄχραντὸν) κ' τὸ (θεολογικὸν Παρθένον). εἶλα ἡ ἀναγνώσις, ὁ-
τρωπάρια Κανόν, κ' ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναξασίμον τρωπάριον ἄ-
παξ, τοῦ τριωδίου, τὸ τοῦ ἁγίου, κ' θεολογικόν. Μετὰ τὴν α' τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
τὰ ἀναξασίμα. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τοῦ Ἀγίου. Ἡ ἀναγνώσις κ' μετὰ αὐτὴν
ἀλλομεν ὁ τρωπάρια, ἡ εὐχόγη, κ' εὐδὸς τὰ εὐχόγητάρια, ἡ ὑπακοή, κ' τὰ Καθί-
σματα τοῦ Ἀγίου μετὰ θεολογικῶν ἁναβαθμῶν τοῦ ἡχοῦ κτλ. τῆς Κυριακῆς. Μετὰ
εὐαγγελικόν ὁ Ν'. Καὶ τὰ ἰδιόμερον τοῦ τριωδίου. Κανόνες, ὁ ἀναξασίμος μετὰ τῆς θεο-
λογικῆς εἰς τὴν τὴν τριωδίου εἰς δ' κ' τοῦ Ἀγίου εἰς δ' Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου). ἀπο γ'.

ᾧ δὴς τὸ ἀναζάσιμον Κοιλίσιον μετὰ τοῦ Οἴου, κ' τοῦ Ἀγίου. ἔλα τὸ Καθισμα τῆ
 Τριωδίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεολογίον. ἀφ' ἧ' τὸ Κοιλίσιον κ' ὁ Οἴος τῆ Τρι-
 ωδίου, μνησολόγιον κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἐξαποστολῆρια τὸ Ἀναζάσιμα
 τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, κ' Θεολογίον. Εἰς τοὺς αἴτους, Ἀναζάσιμα δύο, τῆ Τριωδί-
 ου γ' κ' τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν (ὑπερευχουμένην). Δοξολογία, τὸ
 Ἀναζάσιμον Τροπαρίου, ἢ εὐλενής, κ' ἀπόχρισις, τὸ εὐδινόν, ἢ ἀ. Ἐρα, κ' ἢ Κατή-
 χησις. Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, αἱ μαυαρισμοὶ τοῦ ἤχε γ' δ'. ἢ γ' ᾧ δὴ εὐ τῆ Κατόνος
 τοῦ Τριωδίου, κ' ἢ ζ'. τοῦ Ἀγίου. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοιτωνιὸν τῆς Κυριακῆς κ' τῆς Ἀ-
 γίου. αἱ ἀναγνωσθε γ' τὸν Δαμασσηνὸν λόγος περὶ τῆς Ὁρθοξίας. ἢ β' γ' τὸ
 μαρτύριον τοῦ Ἀγίου. ἢ γ' γ' τὴν ὁμίλιαν τοῦ εὐαγγελίου. κ' γ' τὴν Τροπῆζαν τὰ ἐπι-
 λοιπὰ περὶ τῶν Ἀγίων εὐδινόν.

Περίπτωσις 1 γ'. περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Χαράζαμπους.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἡ Τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῆ δευτέρᾳ τῆς β' ἑβδομάδος
 τῶν ἁγίων νηστῶν, προφάλλεται ἢ τοῦτε αἰσχροῦθια τῆ Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Περίπτωσις 1 δ' ^ἢ περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίου Χαράζαμπους.

Δὲ γινώσκειν ὅτι τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Τυχοῦσις ἐν τῆ α'. ἑβδομάδι τῶν ἁγίων νη-
 στῶν, ἡγουν ἀπὸ τῆς δευτέρᾳ μέχρι τοῦ σαββάτου, ἀγρυπνία οὐ γίνεσθαι ὅθεν
 ἢ προφάλλεται ἢ αἰσχροῦθια αὐτοῦ τῆ Κυριακῆ τῆς Τυροφάγου γινόμενης ἀ-
 γρυπνίας, ἢ φάλλεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἐστὶ διαλειλυμένη ἢ τοῦ τριήμε-
 ροῦ ἐορτῆς. Εἰ δὲ Τύχοι τῆ δευτέρᾳ τῆς β' ἑβδομάδος τῶν νηστῶν ἢ τῆ τρίτῃ,
 προφάλλεται τῆ Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδοξίας.

ἢ Περίπτωσις 1 ε' κ' λεγέσθαι ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου δύναται νὰ συμ-
 πῆσθαι ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου κ' Φαρισσαίς μέχρι τῆς τρι-
 τῆς τῆς β' ἑβδομάδος τῶν νηστῶν.

ΙΑ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου. Ἡ Ἁγία τοῦ Εἰμὸν εὐρύσειται δι' τὸν δι-
 ξιὸν χορὸν. τὸ δὲ μαρτύριόν τοῦ δι' τὸν Νέον Παράδοξον. ἔχομεν κ' τὴν Ἁγίαν τοῦ
 Δεξιαν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμεν ζήχους ζ'. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοι
 τοῦ Ἁγίου ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). Δόξα ἤχος πλ.β'. (Βλασησας ἐν ἡνᾶ-
 σιῆσθ). Καί νῦν θεολοῖον ἢ ζαυροθεολοῖον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλινῆς. Δόξα δ'.
 (ὡς μαχὸς παιδοτρύβης) κ' νῦν θεολοῖον. Ἀποχρῆσιον ἤχος δ'. (καὶ ῥόπων μέ-
 λοχος). Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ οἱ Κανόνες τῆς Οὐλινῆς δι' ἡ. κ' τοῦ Ἁγίου δι' ζ'. ἀφ'
 ζ'. τὸ Κοντάμιον τοῦ Ἁγίου κ' οὐτίμος. τὸ ἔξαποστραφίον αὐτοῦ κ' θεολοῖον.
 εἰς τοὺς αἶνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζιχηρὰ δ'. κ' φάλλομεν αὐτὰ, πρὸς τὸ,
 (τῶν οὐρανίων λαυμάτων) (ἡλθ' δι' τὸ παλαιὸν χρῆσθαι μνηαῖον.
 Δόξα ἤχος δ' (ὡς μαχὸς παιδοτρύβης). Καί νῦν (εἰς παντοῖων κινδύνων). Δόξα-
 γία, τὸ ῥοπαρίον αὐτοῦ κτλ. εἰς τοὺς μακαρισμὸς εἰδὴ γ. κ' ζ'. εἰ τοῦ Κανόνος
 τοῦ Ἁγίου. Ἀποστολιανγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τοῦ Ἁγίου.
 † τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γεωργίου. (ὄρα τῶ Ἁγ. δι' τὸ μαρτυροῦσθ).

ΙΒ'. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεγέλιου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς με-
 γάλης. Εἰδόνα δὲν ἔχθ. τὰ περὶ τοῦ βίου τοῦ (ὄρα δι' τὸν Συναξαριστὴν. Ἐπ' εὐμνη-
 σίας δὲ ἀνάγνωσθ φάλλομεν τοῦ Ἁγίου Μεγέλιου τοῦ ὁμοιογεντοῦ (ὄρα δι' τὸ Νέον
 ἔμβόλιον σελ. 314. εἰς τὸν ἐπιτηριὸν εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ζιχηρὰ προσό-
 μοια τῆς Οὐλινῆς γ. κ' τοῦ Ἁγίου δι' τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα καὶ νῦν θεολοῖ-
 ον ἢ ζαυροθεολοῖον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλινῆς. Ἀποχρῆσιον (Κανὸνα πίσι-
 ως). εἰς τὸν ὄρθρῳ οἱ Κανόνες τῆς Οὐλινῆς δι' β'. κ' τοῦ Ἁγ. δι' δ'. ἀφ' ζ'. τὸ
 Κοντάμιον τοῦ Ἁγίου κ' οὐτίμος. ἔξαποστραφίον αὐτοῦ κ' θεολοῖον. οἱ μα-
 καρισμοὶ τοῦ ἤχου δι' ζ'. Ἀποστολιανγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

ΙΓ'. Τοῦ ὁσίου π. ἡμῶν Μαρτινιανοῦ. Εἰδόνα δὲν ἔχθ. ὁ βίος τῶς δι' πα-

παλαιὸν ἐκλόγιον. Μεγαλιθίται δὲ ἢ ἀιοζουθία αὐτοῦ κ' ἀλλάξαι τῆ ἐπί-
ση μετὰ τοῦ Ἀγίου Αὐξεντίου. Ἐν δὲ τῷ ἐσπερινῷ κ' τῷ ὄρθρῳ ἀλλομενίην
ἀιοζουθίαν τῶν Ἀγίων Εὐλογίων. Ἡ Ἀγία αὐτῶν εἰς τὸν εὐρ' γ' τοῦ Αὔ. Βῆμ.
ὄπισθεν τῆς Αὔ. Γραπτέζης. εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμεν ζ' χους ζ' κ' ἀλ-
λομεν ζιχηρὰ προσόμοια τρία εἰ τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ ἤχος α'. (τῶν οὐρα-
νίων λαυμάτων), κ' γ' εἰ τοῦ μεγάλου (ὅτι εἰ τοῦ ξύλου σε νευρόν). Δόξα
ἤχος πλ. β'. (Σήμερον ἐξέστησαν ἡμῖν) Καὶ νῦν θεοῦ τον ἢ ζαυροθλοῦ τον.
(Εὐσδοθὲς δὲ οὐ γίνεται οὔτε ἄλλο το ποιούμεν περισσότερον ἢ μὴ μόνον τὰ σὺ-
νήθη). εἰς τὸν ζ' χον, ζιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων (ὅζην ἀποθίμενοι) Δό-
ξα ἤχος β'. (εὐφρανθήσονται ἔφη γενεῆς). Καὶ νῦν θεοῦ τον. Αποζευλίαι.
ον ἤχος πλ. α'. (τῷ περὶ τῆς ἀγάπης ὅρου αὐτοίμενοι) ζήτω τοῦτο χρῆμα
φον γ' τοῦ τῆχος τοῦ ἕρολογίου. ἢ ἀλλάξαι τὸ (Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν)
Κοντάμιον δὲ τὸ (ἱεράν πανήγυριν) κ' ἀριγ'. εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν γ' ζι-
χοχογίαν ἀλλομεν τὰ καθίσματα τῶν Ἀγίων. Οἱ Κανόνες, τῆς Οὐλυπχου
γ' ζ'. Καὶ τῶν Αὔ. οἱ δύο γ' η'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῶν αὔ. κ' ὁ Οἶκος. τὸ
ξεαποζυγάριον αὐτῶν κ' θεοτοσίον. εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν
ζ' χους δ' κ' ἀλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων ἤχος δ'. (ὡς γενεῶν
ἐν μαρτυσίαι). Δόξα ἤχος δ'. (Δεῦτε μοναζῶν αἰ χορῶν). Καὶ νῦν (εἰς παντοῦ
κινδύνου). Δοξολογία, τὸ Γροπάριο, κτλ. Ἐν δὲ τοῖς μαυαρισμοῖς ὡδὸς ψ. κ'
ζ'. εἰ τῶν Κανόνων τῶν αὔ. Αποζευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας
κ' τῶν Ἀγίων. (τὰ ἀνωτέρω πάντα τὰ τῆς ἀιοζουθίας τῶν αὔ. εὐρ' σὺ.
γ' τοῦ παλαιὸν μεγάλο πρᾶσινο χρῆμα φον).

ιδ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου. ξεὶ βούλο συνάφον κ' τὴν ἀιοζου-
θίαν τοῦ αὔ. Μαρτινιανού. εἰδιόνα δὲν ἔχγ. τὰ δὲ περὶ τοῦ β' τ' εὐρ' σὺς
αὐτὰ συνοπλιωῶς ἐν τῷ Συναξαριστῇ. εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ζιχηρὰ προ-

προσόμοια τῆς Οὐλῆχου γ'. κ' τοῦ ἁγίου γι' τὸ μνηταῖον γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου ἤ-
 χος πη.α. (Ἡμετέρα τῶν πνεύματος). Καὶ νῦν, Θεοτολίον ἢ Ζαυροθιοτολίον.
 Ἀπόστιχα τῆς Οὐλῆχου. Ἀποχρῆσιον ἤχος α'. (τῆς ἐρήμου ποχίτης). Εἰς τὸν ὄρ-
 θρον, οἱ Κανόνες τῆς Οὐλῆχου γι' ε'. κ' τοῦ Ἁγίου γι' δ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον αὐ-
 τοῦ κ' τὸν Οἶμον. τὸ Ἐξαποστειλλῆριον κ' Θεοτολίον. Οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἤχου γι' ζ'.
 Ἀποστοχιαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

1Ε'. τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ· ἀλλ' οὐδὲ ἀνάγνωσιν.
 Εἰς τὸ Κύριε εὐσεύραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῆς Οὐλῆχου γ'. κ' τῆς Ἁγίου εἰς τὸ
 μνηταῖον τρία. Δόξα Καὶ νῦν Θεοτολίον ἢ Ζαυροθιοτολίον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλῆχου.
 Ἀποχρῆσιον ἤχος γ'. (Ἀπόστολι ἀγίου). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες, εἰ τῆς Οὐλῆ-
 χου ε'. κ' δ'. εἰ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου· ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου κ' τὸν Οἶμον.
 τὸ Ἐξαποστειλλῆριον αὐτοῦ κ' Θεοτολίον. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γι' ζ'. Ἀποστοχια-
 αγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

1Ζ'. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παμφίλου κ' τῶν σὺν αὐτῷ. Εἰκόνα κ' ἀνάγνωσιν δὲν
 ἔχουσιν. Εἰς τὸ Κύριε εὐσεύραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῆς Οὐλῆχου γ'. κ' τῶν Ἁγίων
 γι' τὸ μνηταῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν, Θεοτολίον ἢ Ζαυροθιοτολίον. Ἀπόστιχα τῆς Οὐλῆχου.
 Ἀποχρῆσιον ἤχος δ'. (Οἱ μάρτυρες σε Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες, τῆς Οὐλῆ-
 χου γι' ε'. κ' τῶν Ἁγίων γι' δ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων κ' ὁ Οἶμος, κ' ἡ χοιπή ἀ-
 μοχουθία τοῦ ὄρθρου μετὰ τὴν ἑξίν. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γι' ζ'. Ἀποστοχια-
 αγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

1Ζ'. τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Ἰύρνου. Ἡ Ἁγία του εἰκὼν γι' τὸν ἀρι-
 ζερὸν χορὸν. τὸ μαρτύριόν του γι' τὸν Δαμασκηνὸν τὸν πεζογράφον, πηχὴν οὐκ ἀ-
 ναγινοσκειται νῦν, ἀλλ' ἐν τῷ α.ῃ σαββάτῳ τῆς Ἀγ. Γεσσαραιωσῆς. Εἰς τὸ Κύριε εὐσεύ-

εὐεῖραξα ἰζῦμεν ζήχους ζ. κ. ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου ἤχος β' (Ὅτε
 ἐν τοῦ ἕξου σε νευροῖ) δουλοῦντες τῷ Γροπάρει. (Δόξα ἤχος β' θύει θυρεῶν) κ. κ.
 νῦν, Θεολογίον ἢ Ζαυροθεολογίον. Απόστιχη ἤχος β' (τῶν Θεοφιλῶν τῶν
 ριν). Καὶ νῦν Θεολογίον. Αποχύλιον ἤχος β' (Μεγάλα τῶν τῆς πίστεως). Εἰς τὸν ὄρθρον,
 οἱ Κανόνες τῆς Οὐλνῆχου γ. η. κ. τοῦ ἁγίου γ. ζ. ἀφ' ε. τὸ Κατάναον τοῦ ἁγίου κ. δ.
 Οἶμος. τὸ Ἐξαποστειλῆριον αὐτοῦ κ. Θεολογίον. Εἰς τοὺς ἀγνεύς, πῦσα πῦσα, ἰζῦ-
 μεν ζήχους δ. κ. ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαχρῶν) δό-
 ξα ἤχος πλ. β'. (Ἀγνισύνης θυρεῶν). Καὶ νῦν (Θεολογίον αὐτῶν ἢ ἀμπραγῶν). Δοξαζογία,
 τὸ Γροπάρειον τοῦ Ἀγίου, κτλ. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ὑδάς γ. κ. ζ. ἐν τοῦ Κανόνος
 τοῦ Ἀγίου. Αποστολιαγγέλιον κ. Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ. τοῦ Ἀγίου.

Εἰ δὲ τῶχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐν τοῖς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, καλοζιμπάντας
 τὰ δοξαζία, κ. ψάλλοιαι ἢ ἀμορουθία αὐτοῦ ὡς κ. τῶν λοιπῶν Ἀγίων. ὁμοίως ἐν
 τῷ α. σαββάτῳ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς ἐορταζέται ὁ ἅγιος ἐπίσημος.

† τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Λύξιβίου. Οὐθίος τοῦ γ. τὸ Λεγμωτάρειον.

† τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντινίου. τὸ μαρτύριον γ. τὸ μαρτυρῆριον

ε. Η. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λεόντος πῦσα Ρώμης. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ζι-
 χηρὰ προσόμοια τῆς Οὐλνῆχου γ. Καὶ τοῦ ἁγίου γ. τὸ μνηστὸν τρία Δόξα Καὶ νῦν, Θε-
 λογίον ἢ Ζαυροθεολογίον. Απόστιχη τῆς Οὐλνῆχου. Αποχύλιον ἤχος δ. (Κανόνες
 τῆς). Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Οὐλνῆχου γ. ε. κ. τοῦ Ἀγίου γ. δ. ἀφ' ε. τὸ Κατά-
 ναον τοῦ ἁγίου κ. τὸν Οἶμον. τὸ Ἐξαποστειλῆριον κ. Θεολογίον. οἱ μακαρισμοὶ τὸ ἤχος.
 Αποστολιαγγέλιον κ. Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας (Εἰδόνα κ. ἀνάγνωσιν δὲν ἔχου)

ε. θ. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀρχιππίου. Εἰδόνα κ. ἀνάγνωσιν δὲν ἔχου. Εἰς τὸ Κύριε εὐε-
 ιραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῆς Οὐλνῆχου γ. κ. τοῦ ἁγίου γ. τὸ μνηστὸν γ. Δόξα καὶ
 νῦν, Θεολογίον ἢ Ζαυροθεολογίον. Αποχύλιον (Απόστολι ἁγίου). Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κα-

οἱ Κανόνες τῆς Οὐλκήχου, κ' τοῦ αἵλου. ἀφ' οὗ τὸ Κοντάμιον αὐτοῦ κ' τὸν Οἶμιον, κ' τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν.

+ τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς αἵλας Φιλοθέας τῆς ἐξ Ἀθηνῶν. ὁ θίος τῆς εἰς τὸ Λειμναρίου.

κ. Γοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Ὁ θίος τοῦ γ' τὸν Παράδῃσον. Εἰς τὸ Κύριε εὐέκραξα-ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς Οὐλκήχου γ'. κ' τοῦ Αἵλου γ' τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν, θεοτομῖον ἢ ζαυροθεοτομῖον. Τροπάριον (Κανὸνα πίζεως). Εἰς τὸν Ὀρθρον, Κανόνες τῆς Οὐλκήχου, κ' τοῦ αἵλου. κτλ.

κ.α. Γοῦ ἐν αἵλοις πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Πατριάρχου Ἀντιοχίας τῆς μεγάλης. κ' τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν συμβόλοις. Εἰς τὸ Κύριε εὐέκραξα-ζιχνηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεράρχου γ'. κ' τοῦ ὁσίου γ'. Δόξα Καὶ νῦν, θεοτομῖον ἢ ζαυροθεοτομῖον. Ἀποχρίσιον (Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν). Εἰ οὐκ ἔτι τισσαραμο-ζη ὁ γ' Κανὸν τῆς Οὐλκήχου γ' τ'. Καὶ οἱ δύο Κανόνες τῶν Αἵλων γ' ἡ'. Εἰ δ' οὐτ' ὁ Κανὸν τοῦ ὁσίου φάλλεται ἐν τοῖς ἀποδῆπνοις. { Εἰκόνα δὲν ἔχουν. }

κ.β. Ἡ εὐρέσις τῶν Λαψάνων τῶν Αἵ. μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίς. Εἰς τὸ Κύριε εὐέκραξα-ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς Οὐλκήχου γ'. κ' τῶν Αἵλων γ' τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν, θεοτομῖον ἢ ζαυροθεοτομῖον. Ἀποχρίσιον (Οἱ μάρτυρές σε Κύριε). Εἰς τὸν Ὀρθρον, οἱ κανόνες τῆς Οὐλκήχου κ' τῶν Αἵλων.

κ.γ. Γοῦ αἵλου ἱερομάρτυρος Ποιμάρτου Ἐπισκόπου Σμύρνης. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Ὁ θίος τοῦ γ' τὸ Νέον Ἐκχόγιον. Εἰς τὸ Κύριε εὐέκραξα-ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς Οὐλκήχου γ'. κ' τοῦ Αἵ. Εἰς τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν, θεοτομῖον

ἡ τσαυροθεολογίον. Αποχυλίσιον (Καὶ ῥόπτων μέτοχος) - Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Οὐλωνίου, κ' τοῦ Ἀγίου. ἀφ' ἧς τὸ Κοντάμιον κ' οὐσίος αὐτοῦ. Ἐξαποστρεφ-
ριον κ' θεολογίον.

† τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς Ἀγίας Γοργονίας. Οὐσίος τῆς δι τὸ Μίον Ἐυχόγιον.

Περίπλωσις α'. περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ἱμερίας Κεφαλῆς τῆς Ἱ. Προδρόμου.
κ δ'. Ἡ εὐρέσις τῆς ἱμερίας Κεφαλῆς τοῦ ἱμερίου Προφήτου Προδρόμου κ' Βαπτί-
στου Ἰωάννου. Ἡ Ἀγία τοῦ εἰκῶν εὐρίσιμλαι δι τὴν πρόθεσιν τοῦ Καδοχίου ἡ-
τοι (ἡ Ἀγία Κάρα). Ἐν τῷ εἰσπερινῷ κρούομεν τὸ ἄνω σήματρον, κ' τὸ σίδη-
ρον, οὐχὶ δὲ κ' τὰς βαρέας. Ἰστέον ὅτι διὰ τὸ ἀνέρχασθαι κ' κατέρχασθαι τὸ αἶγιον
Πάσχα, πολὲ γαυχάνης ἡ τοιαύτη εὐρήνη ἐν τῇ ἐβδομαδί τῆς Ἱεροφάγου, ποτὶ δὲ
πρὸ ταύτης, ἀλλοτε δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πρῶτον μετὰ ταύτην, ἦγον ἐν τῇ αἰγία καὶ
μεγάλῃ ἱεσσαραουσῆ. Ὅταν οὖν λύχη πρὸ τῆς Ἱεροφάγου ψάλλεται ἔτσι, ἐσ-
πέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ μετὰ τὸν Προομιαιὸν ζιχολογοῦμεν τὴν α'. ζάσι τῆς (Μα-
μαριος ἀνήρ). Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν ζίχους ζ'. κ' φάλλομεν προσόμοια
γ'. εἰ τοῦ παλαιοῦ χρορογράφου μηναιῆς ἡχος α'. (τῶν οὐρανίων ταγματῶν).
κ' γ'. εἰ τοῦ μηναιῆς Κωνσταντίνου. (ὅτι εἰ τοῦ ξύλου σε νευρόν). Δόξα ἡχος τζ β'.
(Θησαυρὸς ἐν θείων δωρεῶν). Καὶ νῦν, (τὴς μὴ μαμαριος σε). Εἰσοδος, τὸ προ-
υόμενον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου (ζήτησ δι τὴν ἀποτομὴν
τῆς κθ' τοῦ αὐγούζου μηνός). Εἰς τὸν ζίχον, ζιχνηρὰ προσόμοια (Χαίροις ἀ-
σινλιωῶν ἀηθῶς). μετὰ ζίχων (ἱμεριος ἐναντίον Κυρία) κ' (Εἰς μνημόσυνα αἰ-
ώνιον). Δόξα ἡχος β'. (Ἡ τῶν θῶν ἐννοιῶν). Καὶ νῦν (ὡ θαύματος καιτῆ). Απο-
χυλίσιον ἡχος δ'. (Εἰ γῆς ἀνατρίλασα). Θεολ. (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόφυρον). Εἰς
τὸ ἀπόδραπνον ἀναγινώσομεν τοὺς Οἴκους τοῦ ἱμερίου Προδρόμου. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ἡ-
συνήθης ζιχολογία τοῦ φαληρῆς κ' τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, γίνονται δι αἰτη-
σος παρὰ τοῦ ἱερέως. ἔτα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἀναγινώσομεν τὸν ποικίλον,

κ' τὴν ἔμμοχὴν γ' τὴν (Ἀπολομένην). ἢ αἵτησις, κ' τὸ Καθίσμα τοῦ Πορμεχίου, οἱ
 Αναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Πρωτεύμενον (ἔσθ' ἔξαναλιχῶ κέρας).
 τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν' κ' τὸ ἰδιόμοχρον. Οἱ Κανὼν τῆς Θεολογίας μετὰ τῶν ἑρμῶν
 γ' τ'. Καὶ τοῦ τ. προδρόμου γ' ἦ. Κατανασάσαι (Ἄνοιξο τὸ ζόμα μιν). ἀπὸ γ'.
 ὠδῶν τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου κ' Θεολογίον. ἀφ' τ' τὸ Κοιτάμιον, ὁ Οἶμος κ' τὸ συνα-
 ξαριον. Ἐξαποστρεφάριον τοῦ Ἁγίου κ' τῆς Θεολογίας. Εἰς τοὺς Αἴνους, πᾶσα πῆξ,
 ἰζῶμεν τ' ἤχος δ'. κ' φάλλομεν τ' ἡχοῦ προσόμοια ἤχος δ' (Ἐδωίαις σημήσι).
 Δόξα ἤχος π. β' (τὴν πανσεβάσμιον Κάραν). Καὶ νῦν (Θεολογία σὺ ᾗ ἡ ἄμι-
 λος). Δοξολογία, τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, κ' ἡ α'. ὠδῶν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
 τυπια, καὶ εἰς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ὠδῶν γ'. κ' τ'. Ἀποστολευαγγέλιον τοῦ
 Προδρόμου κ' τῆς Θεολογίας. Κοινωνιὸν (εἰς μνημόσυνον). αἱ ἀναγνώσις γ' τὸ
 χροῦ γράφον ἐνθα ὑπάρχουσι δύο λόγοι, ἔξ ὧν ὁ μὲν γ' ὁ δ' τὴν α'. εὐρέσις,
 ἀναγινώσκονται ἐπ' ἑπισησίας, ὁ δὲ ἕτερος ὁ γ' τὴν β'. εὐρέσις, ἐπὶ τραπεζῆς.
 Σημήσις. Ἰζέον ὅτι ὁ γ' ἤχοι ἢ τοιαύτην ἐορτὴν τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, με-
 τὰ τῆς β' κ' προφάλλεται τῆ ἡγ'. τοῦ μνησὶ ἢ τοῖ ἢ παρασιμευῆ, ἢ δὲ αἰο-
 λουθία τῶν ψυχῶν φάλλεται ἀμελαδίως. ὠσαύτως κ' εἰς τὴν ἡγ' διδύρα
 τῆς α'. ἐβδομάδος τῶν γηζῶν, προφάλλεται τῆ Κυριακῆ τῆς τυρινῆς. Εἰς
 τὴν τραπεζῆν δὲ ἀπερχόμεθα ἀνευ μανουαζίων, οὔτε προσφορὰν ὑψέν-
 τες, οὔτε θυμιῶντες.

Περίπτωσις β' α' περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ τ. Προδρόμου.

χρὴ γ' δεῖναι ὅτι ὁ γ' ἤχοι ἢ εὐρέσις τῆς τριμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου ἢ
 Κυριακῆ τῆς Ἀπόιρου, ἢ τῆς τυρινῆς, τῷ σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν
 Προομιαιὸν φάλλον, ἢ συνήθως τ' ἡχοῦ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεραξα ἰζῶ-
 μεν τ' ἤχος ε'. κ' φάλλομεν Ἀναστάσιμα τ' ἡχοῦ δ'. τοῦ τριμδῆ γ'. κ' τὸ προδρόμου
 τρία. Δόξα τοῦ τριμδῆ. Καὶ νῦν, Θεολογίον τοῦ ἤχου ἢ τοῖ τὸ δογματικόν. Εἴσο-

Εἰσόδος, τὸ προεγμένον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστιχα
 τὰ ἀναζάσιμα ζιχηρά. Δόξα ἤχος β' (Ἡτῶν θύμῃ ἐννοῶν). Καὶ νῦν ἡ Ἱρι-
 δία. Ἀπολυτίμιον τὸ Ἀναζάσιμον, τοῦ Ἁγίου, κ' Θεολογίον. Εἰς β'
 Ἀπόδηπνον ἀναγινώσκωμεν τοὺς Οἴκους τοῦ Προδρόμου κατὰ τὴν ἡμέραν.

Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὸν Ἱριδιδιὸν Κανόνα ψάλλομεν τὰ παραχρηθέντα
 τὰ δοξαζιμὰ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἐσπερινοῦ κ' τῶν αἰώνων. Δόξα τοῦ Ἱριδιδίου. Καὶ νῦν τὸ
 Θεολογίον. Εἰς τὸ θεῖο Κύριος τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίου δις, τοῦ Ἁγίου κ' Θεολογίον.
 Μετὰ τὴν α'. ζιχηρολογία Καθίσματα τὰ ἀναζάσιμα. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τοῦ
 Ἁγίου. γ' ἢ ἡ ἀνάγνωσις κ' μετ' αὐτὴν ψάλλεται ὁ Ποικίλος, ἀπὸ δὲ ἐυχρηστῆ τὸ
 (Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος) κ' εὐθύς τὰ Ἐυχρηστάρια, ἢ αἰτήσεις, ἢ ὑπακοή,
 κ' τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, οἱ Ἀναβιβμοὶ τοῦ ἤχου. Ἐυαγγέλιον τὸ Ἀναζάσιμον, δ.
 Ν'. κ' τὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἱριδιδίου (τῆς μελανοίας ἀνοξόν μοι) κ' τὰ ἔτερα. Οἱ Κανόνες,
 ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς Θεολογίας γ' τ. τοῦ Ἱριδιδίου γ' δ' κ' τοῦ Ἁγίου γ' δ'. Καταβασ-
 αι (Ἄνοιξίμ τὸ ζάμα μου). ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τοῦ Ἁγίου κ' ὁ Οἶκος, τὰ δύο
 Καθίσματα αὐτοῦ κ' τοῦ Ἱριδιδίου. ἀφ' τ. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ Οἶκος τοῦ Ἱριδιδίου. Ἐξα-
 ποσχηρία τὸ ἀναζάσιμον, τοῦ Ἁγίου, κ' τοῦ Ἱριδιδίου. Εἰς τοὺς Μήνας, ἀναζάσι-
 μα γ'. τοῦ Ἱριδιδίου β'. κ' τοῦ Ἁγίου τρία (Ὅτι εἰς τοῦ ξύχου σε νεύρον). Δόξα τοῦ
 Ἱριδιδίου. Καὶ νῦν (ὑπερυχογημένη). Δοξαλογία, τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίου, ἢ εὐ-
 γενῆς, κ' ἀπόχρισις, τὸ εὐδινόν, ἢ α'. ὠρα κ' ἢ Κατήχησις. Εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν,
 τυπικά, οἱ μαμαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' δ'. τοῦ Ἱριδιδίου ἢ γ'. ὠδῆ κ' τοῦ Ἁγίου ἢ τ.
 Ἀποστολιαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κ' τοῦ Προδρόμου. Κοινωνιὸν (Ἀνεῖλε τὸν Κίρα-
 ον) κ' (Εἰς μνημόσυνον). Αἱ ἀναγνώσεις ἢ α'. γ' τὴν ἐρμησίαν τοῦ Ἀποστόλου τῆς
 Κυριακῆς. ἢ β'. γ' τὸ χρυσογραφον λόγον κατ' ἐπιτομὴν γ' τὴν α'. εὐρίστη τῆς ἡ-
 μίας Κιρακῆς τοῦ Προδρόμου. ἢ γ'. γ' τὴν ὁμιλίαν τοῦ εὐαγγελίου. Εἰς τὴν ἑσπε-
 ρίαν δὲ ἀναγινώσκωμεν τὸν ἔτερον λόγον τὸν διαζαμβάτορα περὶ τῆς β'. εὐρίστη
 τῆς ἡμίας Κιρακῆς, εἴη δὲ κ' γ' τὰ Κυριακοδρόμια.

Περίπτωσης γ'. περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ἑπιπέδου Κεφαλῆς
τοῦ ἑπιπέδου Προδρόμου.

Χρὴ γινώσκων ὅτι ἡ τύχη ἢ τοιαύτη ἔορθη ἐν μιᾷ τῶν πέντε ἡμερῶν τῆς
ἑπιπέδου, ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσημασμένον ψαλμὸν ζιχογοῦμεν τὴν ἀ. ζα.
σιν τοῦ (Μακαρίου ἀνθρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεραξα τὰ προσόμοια τῶ Προδρό-
μου γι' ε'. ἦγουν τὰ γι' τὰ Κύριε εὐεραξα κ' τὰ ἀπὸ ζήχου. Δόξα τοῦ Προδρό-
μου, Καὶ νῦν (τὸ μὴ μακαρίσθαι σε). Εἰσοδος, τὸ προσημασμένον τῆς ἡμέρας, κ'
τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰ δὲ ἐστὶ ἑλιάρη, ἢ παρασιλιὴ ἑσπέρας, γί-
γομεν ἀ. τὴν προσημασμένη ἡμέρας, ἔλα τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰ τὸν ζή-
χου, τὰ ἰδιόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ ἑσπερινου, κ' τῶν αἰνῶν, κ' τὸ μαρτυριὸν, Δόξα
τοῦ Προδρόμου ἡχος β'. (Ἡ τῶν θῶν ἐννοῶν). Καὶ νῦν θεολογίον. Τροπαριὸν τῶ Προ-
δρόμου, θεολογίον, κ' ἀπόχους. Εἰ δὲ ἐστὶ ἑλιάρη ἢ παρασιλιὴ, ἦγεν τὴν ἑσ-
πέρας, ἢ πέμνη ἑσπέρας, τὸ τροπαριὸν τοῦ Προδρόμου χύμα, τὸ Κύριε ἐγένον· ψαλμ.
μ'. Δόξα κ' νῦν, τὴν ἑπιπέδου, ὁ ἱερεὺς (ὁ ὡν εὐλογητός). αἱ τρεῖς μεγάλα με-
τανοιαί μόναι, κ' ἀπόχους. τὸ ἀπόδρανον γ' ἐστὶ τὴν ἑσπέρας, ἢ πέμνη ἑσ-
πέρας, ψαλλοῖται τὸ μέγα ἐν τῷ καθολικῷ χύμα κ' ἀνευ μετανοῶν πλὴν τῶν τρι-
ῶν ἐν τῷ ἑλίχ, ἐν ᾧ γίγομεν, κ' τὸ Ἀποχλιῶν κ' τὸ Κονιδίον τοῦ Προδρόμου. Εἰ
τὸν ὄρθρον ἢ συνήθως ζιχογοῖται κ' καθίσματα, ἐν μὲν τῆ ἀ. ζιχογοῖται γίγομεν
καθίσματα τοῦ τριπλοῦ τὰ γι' τὴν β'. ζιχογοῖται, ἐν δὲ τῆ β'. καθίσματα τοῦ ἁγίου.
Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας, ὁ Τροχίλιος, κ' ἡ εὐλογη, τὸ καθίσμα τῶ ἁγίου κ' θεο-
λογίον. οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἡχου, τὸ εὐαγγελίον, ὁ Ν'. κ' τὸ ζι-
χρὸν ἰδιόμοιον τοῦ ἁγίου. Ὁ Κανὼν τῆς θεολογίας μετὰ τῶν ἑρμῶν γι' ε'. κ' τῶ ἁγ.
γι' η'. Ὅταν δὲ τὴν ἑσπέρην ἢ τὴν τριπλοῦ ψαλλομεν τὸν Κανὼνα τῆς θεολογίας γι' δ'.
τοῦ ἁγίου γι' δ'. κ' τῶ τριπλοῦ γι' ε'. Εἰ δὲ ἐστὶ ἑλιάρη, ἢ παρασιλιὴ, τῆς θεολογίας
ὁ Κανὼν γι' δ'. τοῦ τριπλοῦ ὁ ἀρχαῖος Κανὼν γι' δ'. τοῦ ἁγίου γι' ε'. Ἐνθα δὲ ἐστὶν ἡ-
ῶν τῶ τριπλοῦ, καταξιμπάνεται ὁ Κανὼν τῆς θεολογίας, κ' ψαλλοῖται ὁ τῶ ἁγίου γι' δ'.

ὁ ὀλίγηρος Κανὼν γ' δ' ἐκ τοῦ Τριωδίου γ' ζ'. Καταβασίαι (Αναξίμου τὸ ζῆλον) ἀ-
 πό γ. ὑδῆς Καθίσματα τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου. ἀφ' ε'. Τὸ Κοντάκιον τῆς ἁγίας ἑσθίας
 ἔξαποστολιον τοῦ ἁγίου ἐκ τῆς Θεολογίας. Εἰς τοὺς ἄγους, πᾶσα πικρὴ, ἰζύμεν
 ζήχους δ' ἐκ φάλλομεν τὰ ἱρία προσόμοια τῆς ἁγίας Θεοτροῦλης τὸ α'. Δόξα αἰν-
 πανσι θάσμιον Κόρατι). Καὶ νῦν (Θεολογία αὐτῆς ἡ ἀμπελοῦς). Δοξολογία μεγάλη,
 τὸ ἱεροπύριον τοῦ ἁγίου, ἡ ἀ. ὕρα, ἐκ ἀπόψεως. Εἰ δ' ἐκ τῆς ἱεράτης, ἡ παρασιυὴ,
 μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐκ τοῦ ἱεροπύριον τῆς ἁγίας χάμα, τὸ Κύριον ἐκ
 ησον μ'. ἐκ αἰ ἱργῆς μεγάλας μετάνοιας. ἰπισινδπλοντες ἐκ τῆς ἀ. ὕραν, ἐκ τῆς
 ἱεργῆς ταύτης αἰ ἱργῆς μετάνοιας. Ἐν δὲ ταῖς ὕραις, Ἀποστολιῶν ἐκ Κοντάκιον τῆς
 ἁγίας. Ἡ Ἀγιογραφία ἐν τῷ μίσει, φάλλομεν δὲ ἱουπιᾶ, ἐκ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ
 ἁγίου ὡδαὶ γ. ἐκ ζ'. Ἀποστολιῶν ἐκ τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς ἁγίας. Κοιτιπιῶν (Εἰς
 μνημόσυνον). γ' δ' ἐκ τῆς ἱεράτης, ἡ παρασιυὴ, ἐκ τῆς ἱεργῆς ἑσθίας ὕρας πικρῆ
 τὰς ἱργῆς μεγάλας μετάνοιας, ἡ ἱεργῆς δὲ ἐκ τῆς Προφητείας τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς
 ζ' ὕρας. Συναπτίλαι ἐκ ἡ θ' ὕρας ἐκ τῆς ἱεργῆς αὐτῆς αἰ ἱργῆς μετάνοιας. ἕτα ἡ
 χη (Δίπτολα Κύριον Ἰησοῦ Χριστοῦ). Δόξα Καὶ νῦν, ἐκ ἀπόψεως. Καὶ αἰ ὕραι δὲ ἐκ
 ἐκ τῆς ἱεράτης, ἡ παρασιυὴ, ἐκ τῆς Καθολικῆς φάλλομεν. ἕτα ἡ θ' Ἀγιογραφία τῆς
 θ' ἁγίας Χριστολόμου, ἐκ ἡ φάλλομεν ἱουπιᾶ, ἐκ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ὡδαὶ γ. ἐκ
 ὡς ἕρηται. Ἀποστολιῶν τοῦ ἁγίου ἐκ τῆς Θεολογίας. Κοιτιπιῶν (Εἰς μνημόσυνον)

Περίπλοισι δ' ἡ περὶ τῆς ἑσθίας τοῦ ἱεροῦ Προδρόμου.

Χρὴ γ' εἶναι ὅτι γ' τύχοι ἡ ὕραις τῆς ἱεράτης Κιραζῆς τοῦ Προδρόμου τῆς σαβ-
 βάτου τῆς ἱουρινῆς, τῆς παρασιυὴς ἑσθίας μετὰ τὸν προσημασθὲν φάλλομεν
 χολογοῦμεν τὴν ἀ. ζᾶσι τῆς (Μαυάριος ἀνὴρ). Εἰ δ' ἐκ τῆς Κυρίας ἑσθίας ζήχ-
 ρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ. ἐκ τῶν ὁσίων γ. Δόξα τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν
 τὸ α'. Θεολογίον τοῦ ἱερού. Εἰσόδος, προσημασθὲν ἐκ ἡ προφητείας τῆς ἡμέρας καὶ
 τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸν ζήχον, τὸ ἰδίωμα τῆς ἡμέρας δὲ, ἐκ

Τὸ μαρτυροῦν εἶναι τὸ γῆλον (Ἐπίστατον ἐπὶ τὴν ἴσῃν ἐν Κυρίῳ) ἢ ψάλλεται τὸ βίβλι-
 ρον τοῦ Πρωτοφάνου ἀπὸ τοῦ β' (ἐπίστατον ἐπὶ τὴν ἴσῃν). Ἀρχὴ τοῦ ἀγίου ἔχει τὴν δ'
 (τοῦ μεταξὺ τοῦ γῆλου). Καὶ νῦν, (ἀπὸ τοῦ ἑξῆς). τὸ βραβύριον τοῦ Πρω-
 τωφάνου, τὸ τῶν αἰώνων, ἢ βραβύριον ἀπὸ αἰώνων ἀπὸ τοῦ αἰώνου). Ἐν τοῦ ἀφῆρα
 τὸ ἀπὸ Κυρίου τὸ βραβύριον τοῦ Πρωτοφάνου δὲ, Ἀρχὴ τῶν ἀγίων, ἢ τῶν Θεολο-
 γίων. Εἰς τὸ καθῆμα τὰ τῶν τριχομοχίτων ἐν μὲν τῷ α' τριχομοχίτων τὸ δὲ δύο καθῆ-
 ματα τοῦ Πρωτοφάνου ἢ Θεολογίων. Ἐν δὲ τῷ β' τὸ δὲ δύο τῶν αἰώνων ἢ Θεολογί-
 ῶν ἀπὸ τοῦ αἰώνου, ἢ ἀπὸ τῶν αἰώνων, ἢ ἀπὸ τῶν αἰώνων, ἢ τὸ καθῆμα τοῦ Πρωτοφάνου μετὰ τῷ
 α' ἀναδοχῆς τὸ α' ἀπὸ τοῦ αἰώνου τοῦ ἄλλου. Φρασεύμεται ἢ εὐαγγέλιον τοῦ Πρωτοφ-
 άνου, ἀ' α' ἢ τὸ τριχομὸν ἰδιώμετον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτοφάνου μετὰ τῶν γράμ-
 μεν τῶν α' ἢ τῶν ἀγίων γ' ἢ. Καταβάσεις (Ἀναίξου τὸ γράμμα). Καὶ τῶν β' εἰδὲν τῶν
 ἀγίων φάσματι εἰς αὐτὸν. ἀπὸ γ' εἰδὲν τὸ Κατάστατον τοῦ Πρωτοφάνου καὶ
 τὸ δὲ αἰών. εἶτα τὸ καθῆμα αὐτοῦ τῶν ἀγίων, ἢ Θεολογίων. ἀφ' α' τὸ Κατάστα-
 τον τῶν ἀγίων ἢ τὸ δὲ αἰών. Ἐξαπαγήματα τοῦ Πρωτοφάνου, τῶν ἀγίων, ἢ ἡθιο-
 λογίου. Εἰς τοῦ αἰώνος, πᾶσα πνεύ, ἰσχυρὸν τῆς αἰώνος γ' ἢ φάσματι τῷ Πρω-
 τωφάνου προσάμοια γ' ἢ τῶν αἰώνων γ'. Ἀρχὴ τοῦ Πρωτοφάνου. Καὶ νῦν Θεολογίων.
 Αἰσχρομῶν, τὸ βραβύριον τοῦ Πρωτοφάνου, ἢ α' εἶρα, ἢ ἀπὸ τῶν αἰώνων. Ἐν ταῖς εἶρα,
 Απολυτίκων ἢ Κατάστατον τοῦ Πρωτοφάνου ἢ τῶν ἀγίων. Εἰς τῶν Αἰσχρομῶν ἡπι-
 καῖ, ἢ εἰς τῶν δύο Κανόνων τοῦ Πρωτοφάνου ἢ τῶν ἀγίων εἰδὲν γ' α'. Αἰσχρομῶ-
 ν ἢ τῶν ἀγίων ἢ τῶν ἀγίων. Κοινοτικῶν (εἰς κενήσαντων αἰώνων). Αἰ-
 σχρομῶν τοῦ Πρωτοφάνου ἢ τῶν ἀγίων μετὰ διαυρίσεως.

α. Περὶ τῶν αἰώνων Εἰς γ' ἡγῶν ἢ εἰρήνῃ τῷ α' εἰδομαδί τῶν ἀγίων Γουσσαριστῶν Ⓢ
 ἡγῶν γινώσκουσι ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ἡμέρῃ ἡγῶν τῶν α'. Ἐδομαδί, ἢ εἰρήνῃ τῶν ἡγῶν
 Κεφαλαῖον τὸ ἡμῶν Πρωτοφάνου, ἀπὸ τῶν διυρίων, καταλαμβάνονται αἰσχρομῶν
 ἢ εἰς τὸ γῆλον Γουσσαριστῶν, ἀπὸ τῶν τῶν μετὰ τῶν. Ἐπιλεξῶν δὲ ἢ προσημα-

Πραγματοποιήθη, ἐν τῇ παραμονῇ, ἢ κατ' αὐτὴν τῆς ἡμέρας τῆς μετὰ τὴν αὐτὴν.
 Καὶ εἰ μὲν ἴσχοι τῆ τρίτη ἢ τῆ πέμπτη τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἢ παραμονῆ, ἢ ἑ-
 κκῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς· μετὰ τῆς ἀπόδησιν τῆς Ἀγλαυρίας δίδεται ἡμῖν ἀπο-
 μοχθασμαῖοι ἄρτου. Εἰ δὲ τῆχοι τῆ δευτέρα ἢ παραμονῆ, ἔτι ζήτησιν γίνε-
 ται, αὐτῆ γραφῆς μετέχομεν, ἀλλὰ τῆ τρίτη καθὼς ἔρηται. Εἰ μὲν ἴσχοι ἢ ἑ-
 ορτῆ τῆς δευτέρας μεγαλιθίαι ἢ προφάγγιαι τῆ Κυριακῆ τῆς ἑκκῆς ἢ δι-
 γήσιαι ἀπεισθεν, δια τὸ τῆς ἑσπερας αὐτῆς ἀποφάσθαι μετὰ τῆς πρην-
 μοισης ἰαξίαι.

Εἰ οὖν ἴσχοι εἰς ἕπομεν ἐν μιᾷ τῶν ἑορτῶν ἡμερῶν ἀγία τῆς α. ἑβδο-
 μάδος, τὴν διάταξιν τῆς ἀμοχθασίας τῆς α. ἔμπροσθεν εἰς τῆς δευτέρας τῆς
 β. α. ἑβδομάδος.

π Περὶ πλυσίαι 5^α περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἡμεῖς Πραδρόμου.

Χρὴ εἰ δέναι ἄτι εἰ ἴσχοι ἢ ἑορτῆ τῆ α. α. σαββάτου τῶν ἀγίων κα-
 τὰ τῆς τῆ παρασκευῆ ἐν τῇ ἑσπερινῇ μετὰ τῶν συνήθων ζήχουχαι, εἰ τὸ
 Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμεν ζήχου ε. ἢ, φάλλομεν τὸ ἰδιόμοχον τῆς ἡμέρας αὐτῆς, ἢ τὸ
 α. μαρτυριῶν εἰς τοῦ Πραδρόμου προσέμοια ψ. ἢ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τῆς ἑσπε-
 ρας β. α. Δοξῆ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου ἦχος πλ. β. (Ὀργάνου χρυσόμοχου). Καὶ αὐτὸ α.
 Θεοτοκίον τοῦ ἦχου, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας εἰς τοῦ Πραδρόμου, ἢ ἢ ζήτη-
 ρία τῶν Πραγματοποιήτων. Εἰ τὸ Κατιδυτικῆ τῆς τῆς μεγάλας μεταπέλας ἀ-
 μοχαι ἢ εἰ τὸ (Νῦν αἰ δύναμις), ἢ εἰ τὸ (Εἶν τὸ ἄνομα Κυρία εὐχουχόμενος) μετὰ
 δὲ τῆς ἀπεισθῶμενον εὐχὴν, φάλλοιαι ὁ Κατὸν τοῦ ἀγίου Θεοδώρου ὡς εὐεῖρα.
 Εἰ τὸ ἀπόδησιν Κανθῶσια ἀμφοτέρων τῶν ἀγίων. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰ τὸ Θεὸς Κύρι-
 οἰ τὸ ἑσπερινῶν τοῦ Πραδρόμου διὰ, τὸ ἀγίου Θεοδώρου, ἢ Θεοτοκίον. Εἰ τῶν ζή-
 χουχίαν τοῦ φάλλοιαι Καθίσματα τοῦ Πραδρόμου ἢ τὸ ἀγίου Θεοδώρου, αἰ ἀναφε-
 ροἰ τὸ Πραδρόμου ἢ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου μετὰ διακρίσει, ὁ Πραδρόμου, ἢ ἢ εὐχὴν
 τοῦ Πραδρόμου, ἢ Κωθισμα τοῦ Πραδρόμου ἢ Θεοτοκίον. αἰ Ἀναβαθμοὶ τὸ α. Ἀγλαυριαν

τοῦ δ' ἤχου. Προυδόμενον κ' εὐαγγελίον τοῦ Προδρόμου, μετὰ τὸν Ν'. τὸ ζιχηρὸν ἰδιόμε-
λον τοῦ Προδρόμου. Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν ἄρτων γ' κ' οἱ δύο Κανόνες τοῦ
αἰγίου Θεοδώρου, ὁ πρ. δ' κ' ὁ δ' γ' ἦ. Καταβασίαι (Μνοῖξω τὸ ζῶμα με)· ἀπὸ γ'. ὁ δὲ τὸ
Κοντάμιον κ' ὁ Θίμιος τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου· ἀφ' ε'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ Θίμιος τοῦ Προδρόμου, κ'
τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. εἰς τοὺς αἴτους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχους ε'. κ' φάλλομεν
ζιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. κ' τοῦ αἰγίου Θεοδώρου γ'. τὰ δ' ε', ἅτα ζήχον
(εὐφρανθῆσαι δίκαιος ἐν Κυρίῳ) κ' ἰδιόμελον τοῦ αἰγίου Θεοδώρου, ἤχ. β' (Μῦνισύ-
νης θυρεῖ) Δόξα τοῦ Προδρόμου (τὴν πανσεβάσμιον κάραν). Καὶ νῦν Θεολοίον. Δο-
ξολογίαν, τὸ ῥοπαρίον τοῦ Προδρόμου, κ' ἡ α'. ὠρα. εἰς τὴν Ἀγιοσυργίαν, τυπτιὰ, κ' ἐκ
τῶν Κανόνων ἀμφοτέρων ὡδὰς γ'. κ' ε'. Ἀποστολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τοῦ Προδρό-
μου καὶ τοῦ μάρτυρος.

Περίπλοσις ζ'. περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς ἡμέρας τοῦ Προδρόμου. [Ⓢ]

Χρὴ γινώσκον ὅτι ὁ λῦχοι ἡ τοιαύτη ἑορτὴ τῆς εὐρέσεως τῆς ἡμέρας Κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου, τῆς διυλίρας τῆς β'. ἐβδομάδος τῆς αἰγίας ἑβδομάδος, ἢ κ' ἐν ἄλλῃ
ἡμέρᾳ ταύτης ποιῶμεν οὕτως· τῆς Κυριακῆς ἑορτῆρας τῆς β' ἡμέρας τῆς αἰγίας ἐν τῷ
προστυνητῶρι, κρούεται κ' τὸ ἀνὸν σήμαντρον τὸ ἐορτάσιμον δηλονότι. Μετὰ
δὲ τὸν προομιαιὸν φάλλον, ζιχολογοῦμεν τὴν α'. ζῶσιν τοῦ (Μαυαρίου ἀνὴρ) ἀνα-
πλοῖτες κ' τοὺς ζαυρῆς. εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζήχους ε'. κ' φάλλομεν κατανυ-
κτικὰ τοῦ λυχόντος ἤχου γ'. ἅτα τὰ ῥία προσόμοια τοῦ τριωδίου (ἐδωκας σημάσιον).
κ' ῥία τοῦ Προδρόμου (χαίροις ἀσινηλιῶν) διυλιροῦντες τὸ α'. ον. Δόξα πρ. β' (Θησαυροὶ
ἐνδείων θυρεῶν). Καὶ νῦν Θεολοίον προσόμοιον. εἰσοδος, φῶς ἰχάρων, τὸ μέγα προ-
υδόμενον ἤχος πρ. δ' (ἐδωκας κληρονομίαν) μετὰ μίγους, κ' τὰ ἀναγνωσμάτα τοῦ
προδρόμου. ὁ ἱεροδιάκονος (εἴπωμεν πάντες ἐξ ὄλης . . .) κ' τὰ εἴξης. εἰς τὸν
ζήχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, κ' τὸ μαρτυριὸν. Δόξα ἤχος β'. (Ἡ τῶν θῶν
ἐνοιοῦν). Καὶ νῦν, Θεολοίον (χαίρει ἡ ἐξ ἡμῶν). ἅτα, τὸ Θεολοιάριον, κ' μετὰ ταῦτα

τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπαρίον τοῦ Προδρόμου ὃ κ' ἔχεται μετὰ θιολογία (τῆ ἀναγραφῆς ἐν τῷ Ναῷ). ὁ ἀναγνώστης τὸ Κύριε ἐγένεον μ. Δόξα Καὶ νῦν τὴν ἑπιμύριαν, ὁ ἱερεὺς (ὁ ὢν εὐλογητός) τὸ (Ἐπουράνι Βασιλεῦ) αἰ ἴργε μετάνοιαι μεγάλαι. Δόξα κ' νῦν, κ' ἀπόλυσις.

τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Εὐλογησαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχαίαι ὁ προιστῶν τὸ (Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι) τὸ (Βασιλεῦ οὐράνιε) κ' ὁ ἀναγνώστης τὸ (Τρισάγιον) τὸ (παναγία Τριάς) τὸ (Πατερὶ μῶν) Κύριε ἐγένεον ἰβ', Δόξα Καὶ νῦν (Διῦλι προσκυνησάμεν γ') Καὶ τὸν δ' ἔχεται (ἐν τῷ ἑπιστολιῶν μου) κ' τοὺς λοιποὺς ψαλμοὺς γ' τὴν σφραγὶ (Ζήτη τὴν διάταξιν γ' τῶν Χριστουγεννίων ἀγίαν ἑσπεραμωσὴν, ὅτι ἀναγιγνώσκουσι ἀπαρραχάτως ἔπειθ' ἡ δὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου ἔφαθ' ἐν τῷ ἑσπερικῷ, διὰ τοῦτο νῦν γέγειται τὸ (ἐγένεον ἡμῶν Κύριε ἐγένεον ἡμῶν) παρὰ τῆ ἀναγνώστης χύμα. Μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ) ἀναγιγνώσκουμεν: ἐν τῷ ἀναλογίῳ τὸν Κανόνα τῆ Τυχάτου ἀγίου, κ' ἐν τῷ ἑξῆς αὐτοῦ τὸ (Ἄξιόν ἐστιν) ἕλα τὰς Οἴκας τοῦ Προδρόμου, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, Κύριε ἐγένεον μ. (Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ) κ' αἰ ἴργε μεγάλαι μετάνοιαι. (Σημειώθην ὅτι τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων) κ' τὰ ἕτερα τροπαρία παραχρησάσθαι, ἀλλ' οὔτε θυμιῶμεν ἐν ἡ ἡμέρᾳ τύχη ἕλα ὁ ἀναγνώστης (κ' σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε) Τρισαγία μὴ λεγομένη, κ' γ' τὸ ἑξῆς τὸ (Ἐπι σοὶ Χαίρει Τυμένῃ) τὸ (Ἄγιε Ἄγγελε) κτλ. ὁ δὲ ἱερεὺς ποιῶ τὴν ἀπόλυσιν οὕτως (Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς) κ' τὰ ἑξῆς. Εἰ δὲ τύχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ἀντὶ τῆς (ἐγένεον ἡμῶν Κύριε ἐγένεον ἡμῶν) γέγειται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, κ' ἀντὶ τῆς (Κύριε τῶν δυνάμεων) κ' τῶν λοιπῶν καλῶθεν τροπαρίων, τὸ Κοντάκιον αὐτῶ ἕλα τὸ Κύριε ἐγένεον μ. καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα προεγράφη.

τῆ δευτέρᾳ γ' τὸν Ὄρθρον.

Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ μετὰ τὴν εὐλόγησιν, ἀναγιγνώσκουσι τὸ μισοσυλλήθων ἐν τῷ μέσῳ, κ' μετὰ τὸ (Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ) κ' τὴν εὐφώνησιν τοῦ ἱερέως (Ὁ θεὸς ἀειδύρσοι ἡμεῖς)

αὶ ἴσῃ μιγάσαι μεταίτια κτλ. κατὰ τὴν Ἰαξίν. Λαυσαίτιον δὲ οὐκ ἀναγινώ-
 σιομιν, ἀλλὰ μιτὰ τὴν ἀπόχυσιν, εὐλογῆσαι ὁ ἱερεὺς, ἄρχηται ὁ ἀναγνώστης τῷ (Διῷ
 τῷ προσευχόμεν) γ' ἢ τοῦ (Ἐπακουῦσαι σε) Ἰρισαγίς μὴ χιγομένε. Εἰς τὸ θεοῦ Κύριος
 τῷ ἀποχυλίον τοῦ Προδρόμου δὲ, ἢ θεολογίον (τῆ ἀναγραφῆς ἐν τῷ Ναῷ). Μιτὰ τὴν
 ἀ' ζιχογοίαν Καθίσματα ἔχῃ κατανυκτικὰ ἀλλὰ τοῦ Ἰριωδῆ. Μιτὰ τὴν β' Καθίσμα-
 τα τοῦ Προδρόμου γ' τὸ μνηστὸν τῆς Βενετίας. (Σημειώθην ὅτι γ' τὰς ζιχογοίας δ' ψαλ-
 τήρις αἰθέσι οὐ γίνονται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἀλλὰ μόνον μιτὰ τὸν Πουχίχιον. Ἡ ἀνά-
 γνυσι γ' τὸ χρυσοῦραφον λόγος κατ' ἐπιδομὴν γ' τὴν α'. εὐρεσιν τῆς ἱμίας Κιφαρῆς
 ἱμίου Προδρόμου. Ἔτα ἀναγινώσομιν τὸν Πουχίχιον ἢ τὴν εὐλογίαν, ζαυρούς δὲ ἐκ
 ἀνάπλομιν ἀλλ' οὔτε μιτὰ τὸ εὐαγγέλιον θυμῶ ὁ ἱερεὺς, ἀλλὰ μιτὰ τὴν αἴτησιν
 τῷ Καθίσμα τοῦ Πουχίχιου, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῷ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προυγίμι-
 νον (Εἰς ἔξαναλιγῶ κέρως τῷ Δαυιδ) τὸ εὐαγγέλιον, ἢ τὸ ἰδιόμερον (Ἡ τῶν θῶν
 ἐννοιῶν) ὁ ἱερεὺς τῷ (Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σε) κτλ. ὁ δὲ Κανονάρχης οὐ ποῖς μιτανά-
 ας ἐν τῷ μίση ὡς σύνηδες, ἀλλ' ἄρχηται τῶν Κανόνων ὡς γ' τὰς καθημερινάς, ψαλ-
 χηται οὖν ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου τὰ ἱεροπάρια μιτὰ τῶν ἄρτων γ' ζ'. ἀνευλινοῖς ἐ-
 ξαιρίσις. Ἐντα δὲ τῷ ἡ ὡδὴ τοῦ Ἰριωδῆ, οὐκ ἀναγινώσομιν τοὺς περισσὴς ζῆχες
 τῆς ὡδῆς, ἀλλ' γ' τὴν σφραν, ὁ Κανὼν τῆς ἀγίης γ' ζ'. ἢ τοῦ Ἰριωδῆ γ' ἦ. Καταβασίας
 τοῦς ἄρτους τοῦ Ἰριωδῆ. ἀπὸ γ' ὡδῆς τῷ Καθίσμα τοῦ ἀγίης ἢ θεολογίον. ἀρ' ζ'. τὸ-
 κοντάμιον ἢ τὸν Οἶνον αὐτῶ. Εἰς δὲ τὴν β' ὡδὴν οὔτε ζαυρὸς ἀνάπλομιν, οὔτε ὁ ἱε-
 ροδ. φορῶ, ἀλλὰ ἢ ὁ ἱερεὺς θυμῶ ὡς καθ' ἑαυτὴν ἦγεν γ' τὰς καθημερινάς. Ἐξα-
 ποτρηγάριον τῷ Προδρόμου, ἢ τῆς θεολογίας. Εἰς τοὺς αἵνους, πᾶσα πνοὴ ἔχγομιν-
 δια τὸ μὴ γίνεσθαι μιγάλη Δοξολογία, ἀλλὰ ψάλληται τὸ (ἀνῆλι τὸν Κύριον) εἰς
 ἦχος δ' ὁμοίως ἢ οἱ λοιποὶ ζῆχοι, ἢ τὰ προσόμοια τοῦ ἀγίης (Ἐδωκας σημεῖωσιν). Δόξα
 ἦχος πη. β' (τὴν πανσιβάσιον Κάραν). Καὶ νῦν, θεολογίον προσόμοιον (Ἰριήμερος ἀ-
 νέτης Χριστῆ) ἔτα τὸ (Σοὶ δόξα πρέπης Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν) κτλ. Εἰς τὸν ζῆχον, τὸ ἰδιόμε-
 ρον τοῦ Ἰριωδῆ δὲ, ἢ τὸ μαρτυριῶν. Δόξα ἦχος πη. β' (Ἡ τῶν ἐπὶ πύλαις). ἢ

Καὶ νῦν (Θεοῦ εἰς σὺ γ' ἢ ἄμπιτος). Μὴν ἀποχόγος, τὸ Ἰρσαγιόν, τὸ Προπαρίον τὸ Προδρόμου φάλλομεν μετὰ θεοτοικῶν· ὁ ἀναγνώστης τὸ Κύριε εἴησον μ'. Δόξα Καὶ νῦν, τὴν ἡμιωλίαν, ὁ Ἰερύς (ὁ ἄν εὐλογοῦν) τὸ (Ἐπτουράνι Βασιγγῷ) κ, αὐτῶν μεγάλα μετανοῖαι. Δεῦτε προσευχήσωμεν γ. κ, ἢ α'. Ὑρα χύμα, μετὰ ἀποχολίσιον κ, Κοιλίσιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ τέλος δὲ ταύτης, μετὰ τὰς μετανοίας Ἰρσαγιόν εἰρήνη, ἀλλ' ὁ προεξῶς τὴν εὐχὴν (Χριστὶ τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν). Ἡ ὑπερμάχῳ. Δόξα Καὶ νῦν, κ, ἀποχόγος.

Ἡ δευτέρα πρὸς τὰς ὕρας γ. η. καὶ ζ. η.

Ἡ δευτέρα πρὸς περὶ ὕραν τῆς ἡμέρας συνήθη, σημαίνῃ, κ, συταχθέντες ἐν τῇ ἔκκλησιᾳ ἀναγιγνώσκωμεν τὰς ὕρας γ. κ, ζ. ζιχοροῦντες κ, τὰ Καθίσματα αὐτῶν, ἄνευ μὲν τοῦ μετανοῦν πλὴν τῶν τελευταίων μεγάλων Ἰριῶν. (Σημειῶν ὅτι γὰρ τὸ τέλος εἰς τὸν Καθίσματος, ὁ μὲν ἀναγνώστης τοῦτο γίγνεται δόξα πατρὶ, ὁ δὲ ἕτερος τὸ ἀποχολίσιον τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν (Θεοῦ εἰς σὺ γ' ἢ ἄμπιτος) κ, τὰ λοιπὰ τῆς Ἰρίτης ὕρας. Εἰς δὲ τὴν ζ. ὕραν μετὰ τὸ (ὅτι οὐκ ἔχομεν παραρρησίαν) φάλλεται τὸ Προπαρίον τῆς ἡμέρας, ἕτα κ, ἢ προφητῶν ἐν τῷ μέσῳ, μετ' ἧν ἢ ἀναγνώσις γὰρ τὴν Κρίμαια, κ, τὰ λοιπὰ τῆς ζ. ὕρας· φάλλεται κ, ἢ παρακλήσις τοῦ Προδρόμου.

Ἡ δευτέρα ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ἡ δευτέρα ἐν τῷ ἑσπερινῷ περὶ ὕραν πέμνη τῆς ἡμέρας, σημαίνῃ, κ, συταχθέντες ἐν τῇ ἔκκλησιᾳ, ἀναγιγνώσκωμεν τὴν θ'. ὕραν, μετὰ τὴν συνήθη ζιχοροῦντες φάλλεται, κ, τὴν ἀναγνώσις γὰρ τὴν Κρίμαια· ἕτα ὁ μὲν ἀναγνώστης ἑξαποχολῶς ἀναγιγνώσκωμεν τὰ ἐπιλοιπὰ τῆς θ'. ὕρας, κ, μετὰ τὸ Κοιλίσιον τοῦ ἁγίου, τὸ Κύριε εἴησον μ'. Δόξα Καὶ νῦν, τὴν ἡμιωλίαν, κ, αὐτῶν μεγάλα μετανοῖαι· ὁ δὲ Κανονάρχης ἀρχεται τῶν μαυαρισμῶν χύμα (Ἐν τῇ βασιγγῶσ σου μνησθῆτι ἡμῶν Κύριε ὅταν εἴηθης ἐν τῇ βασιγγῶσ σου). Μαυαρισμοὶ οὐ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐσθὲν ἢ βασιγγῶσ τῶν οὐρανῶν μνησθῆτι ἡμῶν Κύριε ὅταν εἴηθης ἐν τῇ βασιγγῶσ σου.

Βασιλείᾳ σου) ὅσα ὁ μὲν ἀναγνώσκει γίγν' τοῦς ζήχους (Μακαρίου οἱ πενθεῶντες) καὶ τὰ
 γοῖπά, ὁ δὲ Καναράρης τὸ (Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἔχθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
 οἱ τὸ ζῆλος οὖν μετὰ τὸ (Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε) δίδ, μνήσθητι ἡμῶν Δίστολα καὶ μη-
 σθητι ἡμῶν ἄγι) ποιούμεν τὰ ἱεροῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ἔξακουσθεῖς ὁ ἀναγνώσκει
 τὸ (Χοροὶ ὁ ἔπουράνιοι) καὶ τὰ γοῖπά οἱ τὴν σφράν, μόνον τοῦ (Πάτερ ἡμῶν) παραρη-
 πομένου, ἐπεὶ τοῦτο γίγεται οἱ τὴν Αἰθουργίαν. τὰ δὲ Κοντάμια οὕτως (ἐπὶ τῷ ὄρει
 μετιμορφώθης), τὸ (Ἀρχιζράθυγοι Θεοῦ) τὸ (Πραφῆλα Θεοῦ καὶ Περδρόμει) τὸ μαρτυρι-
 οῦν τῆς ἡμέρας) Δόξα (μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαισσι). Καὶ νῦν (προσάστα τῶν Χριστιανῶν
 καὶ τὰ γοῖπά οἱ ἔθου ἐξὶν γίνεσθαι ἐν ταῖς Προνυγασμίαις. Μετὰ δὲ τὸν Προσημια-
 οῦν ψαλλόμεν, ζήχολογοῦμεν τὸ παραρηπόμενον Καθίσμα τοῦ ὄρθου, ἀνάπτουμεν καὶ
 τοῦς ζαυροῦς. Εἰς τὸ Κύριε εὐψύραξα ἰζῶμεν ζήχους ἑ. καὶ ψάλλουμεν τὸ ἰδιόμοχον τῆς
 ἡμέρας δίδ, καὶ τὸ μαρτυριοῦν, ἱρία προσόμοια τῶ ἱριωδῆ, καὶ ἱρία τοῦ προδρόμου =
 (Διῶτε τὴν ἱμίαν κεφαλήν) καὶ τὰ ἕτερα διυλερῶντες τὸ ἄ. Δόξα ἡχοῦ β'. (Ἡτῶν θε-
 ων ἔνοιῶν). Καὶ νῦν θεολογῶν προσόμοιον. Εἰσόδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου ἀνευ θυμ-
 αλοῦ, φῶς ἱζαρόν, τὸ προηγούμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἱριωδῆ καὶ μόνον, τὸ Κα-
 λυδουδῆτι, καὶ εὐδὸς τὸ Ἀποστολιευαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Ζήτῃ οἱ τὴν υδ'. τοῦ φερ-
 αρίου μηνός) καὶ ιαδιξῆς ἡ θγά ρητουργία τῶν Προνυγασμίων. Μετὰ τὸ ἔτροσχω-
 μεν) ἀναγινώσομεν τὸ θεολογῶν. ὅσα ψάλλουμεν καὶ τὸ Κοινωνιῶν (Γύσσαθε καὶ
 ἰδιῆ) καὶ τὸ (Εἰς μνημόσυον). Μετὰ τὴν ὀπισθαμβων εὐχὴν μνημονεῖται τὸ Κόχ-
 θον τοῦ ἁγίου, τῶν κειοιμημένων δὲ ἀπαγορεύεται. Εἰς τὴν ἱράττεζαν ἡ ἀνάγνωσις
 ἐν τῷ χειρογράφῳ λόγος περὶ τῆς β'. εὐρέσεως τῆς ἱμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου,
 ποριούμεθα δὲ ἐν αὐτῇ ἀνευ μαγουαχίς, οὔτε προσφορὰν ὑψοῦντες, οὔτε θυμῶν-
 τες, ματαζούντες οἶνον καὶ βράσμα ἀνευ ἰζαίς. Μετὰ τὸν ἔσπερινὸν αἶρεται ἡ εἰ-
 οῦν τοῦ ἱμίας Προδρόμου ἐν τοῦ προσευνηλαρῆ καὶ λίδεται ἡ ἱρίμορφος, αἰουζθεῖ
 δὲ καὶ ἡ ἱάξις τῶν ἁγίων νηζῶν. τὰ δὲ ζήχρὰ τοῦ ἔσπερινῶ τοῦ ἁγίου Γαλασίου παρα-
 χίππονται.

Περίπτωσις η' ἡ περί τῆς ἐορτῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου. ②

Χρή δὲ εἶναι ὅτι ὁ ἴσχος ἢ μνήμη τῆς εὐρίσεως τῆς Κεραχῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐν σαββάτῳ, ἢ ἡ ἐορτὴ τῶν ἁγίων Λεσσαράμιοντα, ἢ γὰρ ἐν τῷ ἑβδ. σαββάτῳ, ἢ τῷ ἑβδ. ἢ τῷ δέκτῳ τῶν ἁγίων νηστῶν, ἐν μὲν τοῖς ἀποδόττοις φάλλομεν τὸν Τιμασίον Κατανα τοῦ σαββάτου, ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ὁ Κανὼν τῆς Θεολογικῆς εἰς τὴν τῆς Προδρόμου αἰ δὺς Κατόντι, ὁ τοῦ ἐναρδίου ἡχοῦ, καὶ ὁ τῆς εὐρίσεως τῆς Τιμίας Κάρας εἰς τὴν ὁμαίαν ποιῶν καὶ εἰς τὴν μνήμη τῶν ἁγίων Λεσσαράμιοντα. Καταβασίαι (Ἄνοιξι τοῦ τόμου) καὶ εἰς αἶτους δὲ φάλλομεν τὸ πᾶσα πνοὴ, ποιῶμεν καὶ Δοξολογίας, εἰς τὸ ἴσχος τὸ ὄρθρου καὶ ἐπιγενῆν. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ τῶν ἐ. ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἴσχος μία τῶν δύο τοῦτον ἐορτῆς, οὐ γίνεσθαι Δοξολογία, οὔτε ἐπιγενῆν, οὔτε Καταβασίας φάλλομεν εἰ μὴ τὰς τοῦ Ἰουδαίου, οὔτε πᾶσα πνοὴ φάλλομεν εἰς τοὺς αἶτους, ἀλλὰ μόνον (αὐτῆς τὸν Κύριον) ἐν ἄλλῃ δὲ εὐρον ὅτι αἱ Καταβασίαι φάλλομεν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου ὅτι ποιῶν τῶν ἡμῶν. Ἐν δὲ ταῖς δύο ταύταις ἐορτῆς, ἢ γὰρ τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν ἁγίων Λεσσαράμιοντα, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ἐσπέρας, φάλλομεν ὡς καθ' ἐμαυτὸν μάγα ἀπόδοττον, καὶ αἱ μετανοίαι εἰς ἀρχῆς πᾶσαι ματὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ἀπέδοθαι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῶν Προηγασμένων.

Περίπτωσις θ' ἡ περί τῆς ἀνωτέρας ἐορτῆς τοῦ Προδρόμου.

Χρή γινώσκειν ὅτι εἰ τύχοι ἢ τοιαύτη ἐορτὴ τῆς Τιμαρῆς τῆς ἑβδ. ἐβδομάδος τῶν ἁγίων νηστῶν, τῆς τρίτης ἐσπέρας ἀναγιγώσκεται ἢ ἡ ὄρθρα, μὴ τὴν συνθετὴν δοξολογίαν τοῦ φαληρίου, καὶ τὴν ἀναγνώσιν εἰς τὴν Κηρίμακα· εἴτα φάλλομεν ὁμοιωσμοὶ καὶ εἰς τὸ ἴσχος ματὰ τὰς μετανοίας λήθεται ἐν τῷ προσευχηταρίῳ ἢ εἰς τὸν Τιμίου Προδρόμου. Ὅθεν Ἐπισημαστικὸς ἐξέρχεται καὶ σημαίνῃ τὸ ἀνω σηματοῦρον, καὶ τὸ σίδηρον· καὶ ματὰ τὴν εὐχὴν (Δίεσπολα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ) ὁ ἀναγνώσκει τὸ Τρισάκιον, τὸ Κύριε Ἰγένσον ἰβ'. τὸ (Παναγία Ἰριάς τὸ ὁμοόσιον κράτος) Δέξα καὶ νῦν, καὶ ἀπόλυσιν. Εἴτα τὸ (εὐλογημένη ἡ βασιλεῖσα τοῦ Πατρὸς) καὶ εὐχὴς (Διῦλι προσευχὴ).

Ἀπό γ. ὡδῆς τῶ Ἀναζασμον Κοιλίων κ' ὀστῆος. τὸ Κασίωμα τοῦ Προδρόμου, Δόξα
 τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, Καὶ νῦν, τῆς Θεολογίας. ἀφ' ἧς τὸ Κοιλίων κ' ὀστῆος τῶ Προ-
 δρόμου κ' τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. τὸ μνηρολόγιον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς ἕξ-
 αποζηχάρια τῶ ἀναζασμον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου κ' Θεολογίον. Εἰς τὰ αἰ-
 νους ἀναζασμα γ' τοῦ Προδρόμου γ' κ' τοῦ ἁγίου Γρηγορίου β'. Δόξα τοῦ Τριῶδῆ (τοῦ ἐν
 σιότη ἀμαρτημάτων). Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία, τὸ ἀναζασμον ἱε-
 παρίον, ἡ ἐκκλησία, κ' ἀπόστολοι, τὸ Ἐϋθιγόν, κ' ἡ ἀ. ἕρρα σὺν τῇ Κατηχήσῃ. Εἰς τὴν
 Ἀγουργίαν, οἱ μακαριστοὶ τοῦ ἤχου γ' δ' κ' τὰς ὡδὰς γ' κ' ζ' ἐν τῶν Κανόνων
 τῶν ἁγίων. Ἀποζηλευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κ' τοῦ Προδρόμου, κ' μαθεξῆς ἡ-
 θρῶ Ἀγουργία τοῦ μεγάλου Βασιλέως. Κοινωνιὸν (Λινῆτε τὸν Κύριον) καὶ (Εἰς
 μνημόσυτον αἰώνιον). Αἰ ἀναγνώσῃς ἡ ἀ. γ' τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀποστόλου τῆς Κυ-
 ριακῆς. ἡ β' ἐν τῷ χρογράφῳ λόγος περὶ τῆς ἀ. εὐρέσεως τῆς ἡμέρας Κεφαλῆς τοῦ
 Προδρόμου. ἡ γ. γ' τὴν ὁμιλίαν τοῦ εὐαγγελίου. Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἀναγνώσιμα-
 κεν τὸ βίον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Περὶ πλῶσις 18^η περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἡμέρας Προδρόμου.

Χρὴ γινώσκον ὅτι ὁ γ' ἡχοὶ ἡ εὐρέσις τῆς ἡμέρας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
 τῆ Κυριακῆ τῆς Στρωροπροσιουνήσεως, ἐν τῷ μιῶν ἑσπερινῶ φάλλομεν τὰ τοῦ
 μιῶν ἑσπερινοῦ τοῦ Στρωροῦ. τὸ ἑσπερας δὲ μετὰ τὸ ἀπόδῃπνον, φάλλομεν
 τὸ ἀ. ἀντίφονον τοῦ (Μακαρίου ἀνῆρ) κ' τὸ ἕξμ' τοῦ Κεθίωματος χύμα. Εἰς τὸ Κύρι
 εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζήχους β' κ' φάλλομεν ἀναζασμα ζήχων γ'. τοῦ ζαυροῦ δ' κ'
 τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Στρωροῦ. Καὶ νῦν τὸ ἀ. Θεολογίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδοί,
 φρῶ ἰζαρόν, τὸ προδῶμιον τῆς ἡμέρας κ' τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου.
 Εἰς τὴν Λιτὴν, ἰδιόμια, τὰ τρία τοῦ Προδρόμου ἤχοι. β' (ἡ τῶν θῶν ἐννοσιῶν) ἑ-
 ἴτερον ἤχος πλ. β' (τὴν πανσιβάσιον Κάραν). κ' ἕτερον ἤχος ὁ αὐτοῖς (ἡ πρῆμν
 ἐπὶ πύλαις). Δόξα καὶ νῦν ἤχος πλ. ἀ'. (Ὁρῶσα σὶ ἡ υἱοῖς ἄπασα). Εἰς τὸν ζήχον,

γὰ ἀναζάσιμα· Δόξα πρ. β'! (Θησαυροὶ ἐν θύραις θυρῶν). Καὶ τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν ἦχ. δ'
 (Ὁσυμαχήσας Κύριε). Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς (Σῶσον
 Κύριε τὸν λαόν σου) δὲς, κ' τὸ (Θεολόγιον Παρθένου) ἄπαξ. Εἰς τὸ θεῖο Κύριος, τὸ ἀναζάσι-
 μον τροπάριον δὲς, τὸ τοῦ ἁγίου, κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν ἀ. ζιχολογίαν τὰ ἀναζάσιμα
 Καθίσματα. Εἰς δὲ τὴν β'. Καθίσματα τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ Ἄμ-
 μος, τὰ εὐλογητάρια, ἢ ἀΐθσεις, ἢ ὕπαιον, κ' τὸ Καθίσμα τοῦ Προδρόμου
 μετὰ Θεολογία. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἦχου, κ' εὐαγγέλιον ἀναζάσιμον. Ο. Ν. κ' τὰ
 χριτὰ τῆς Κυριακῆς. Οἱ Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῶν ἁρμῶν γι δ' τοῦ Σταυ-
 ροῦ γι ζ' κ' τοῦ Προδρόμου γι δ'. Καταβασίαι (Ὁ θρώτατος προελύπωσε) ἀπὸ
 γ'. ὡδὴς τὸ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου κ' ὁ Ότιος, τὸ Καθίσμα αὐτοῦ κ' τοῦ Σταυ-
 ροῦ. ἄρ' ζ'. τὸ Κοντάκιον κ' ὁ Ότιος τοῦ σταυροῦ. ἢ ἡμιμῆτρα ζιχολογῆται. Ἐξαπ-
 τήγλιον τὸ ἀναζάσιμον, τοῦ Προδρόμου, κ' τοῦ σταυροῦ. Εἰς τοὺς αὐτοὺς, ἀναζά-
 σιμα ζιχρὰ γ'. τοῦ σταυροῦ γ' κ' τοῦ Προδρόμου β'. μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δό-
 ξα τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν, (Ὑπερευλογημένη). Δοξολογία μεγάλη,
 ἢ ἑσόδος τοῦ ἡμίου Σταυροῦ κ' ἢ προσεύνησις, ἢ ἐπιένει, τὸ εὐθιγόν, ἢ ἄβρα,
 κ' ἢ Καλὴ νησις. Ἐν ταῖς ὕραις, τροπάρια τὸ ἀναζάσιμον, τοῦ σταυροῦ, κ' τοῦ
 Προδρόμου. ὁμοίως κ' τὰ Κοντάκια. Εἰς τὴν Ἀγίαγρίαν, ἡπιτιὰ, σι μαυρισμαὶ
 τοῦ ἦχου γι δ' ἢ γ'. ὡδὴ εἰς τοῦ Κανόνος τοῦ σταυροῦ, κ' ἢ ζ'. εἰς τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρό-
 μου. Ἀποστολιαγγέλιον ἀ. τοῦ Σταυροῦ ἕλα τοῦ Προδρόμου. αἱ ἀναγνώσεις πα-
 σαι τοῦ Σταυροῦ, εἰς τὸς τῆς β'. ἐν τῇ ἐπιημισίᾳ τῆς διαλαμβανούσης περὶ τῆς
 ἡμίας Κάρρας.

Η Ε'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατέροι ἡμῶν Γερασίᾳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κων/πόλεως. ὁ θε-
 ος τοῦ γι τὸ Ἀγμναρίον. Εἰδόνα δὲν ἔχθ. Εἰς τὸν ἑσπερινόν, Ὁρθρον. αἰμοχουθ'.
 αν κ' Ἀγλουργίαν, τὰ τῆς Οὐλινῆου κ' τὰ τοῦ μηνιαῖς, ὡ ποιούμεν συνήθως γι
 τοὺς ἁγίους τοὺς μὴ ἔχοντες εἰδόνας. Ἀποστολιῖον (Κανὼν πτίξεως). ἔχθ κ' Κανὼν

κζ! Τοῦ ἀγίου Πορφυρίου Ἐπισκόπου Γάζης· Εἰκόνα κ' ἀνάγνωσιν δὲν ἔ-
 χῃ. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ὄρθρῳ, αἰμοροθία γε κ' Λειτουργία ποιούμεν ὡς συνήθως
 γὰρ τοὺς ἀγίους τοὺς μὴ ἔχοντας εἰκόνας. Ἀπολυτίκιον (Κανόνα πίστεως)· ἔχει
 δὲ ἕξαποστρεφάριον κ' Κοντάκιον.

κζ! Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν κ' ὁμοιογεντοῦ Προμοπίου τοῦ Δεσποτοῦ τῆς Ζι-
 χηρᾶ προσόμοια γ' ἤχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυρίῳ). Ἀλληλούϊα, ἢ τροπάριον
 πλ. δ' (Γαῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς)· ἔχῃ Κοντάκιον κ' ἕξαποστρεφάριον. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ.

κη! Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλίου τοῦ ὁμοιογεντοῦ· Εἰκόνα κ' ἀνάγνωσιν
 δὲν ἔχῃ. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ὄρθρῳ, αἰμοροθία γε κ' Λειτουργία ποιούμεν ὡς συνή-
 θως γὰρ τοὺς ἀγίους τοὺς μὴ ἔχοντας εἰκόνας. Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ' (Γαῖς τῶν δακρύ-
 ων σου ῥοαῖς)· ἔχῃ δὲ Κοντάκιον κ' ἕξαποστρεφάριον.

κθ! Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου· Ζιχηρᾶ προσόμοια ἤχος β' (Ἄγ-
 γελος μὲν τὸ χαῖρε). Ἀλληλούϊα, ἢ τροπάριον ἤχος α' (τῆς ἐρήμης πολίτης)· Χρὴ γινώσκων,
 ὅτι, ὅτι ἐστὶν ὁ χρόνος βίσευτος, ψάλλετ' αἰμοροθία γὰρ τὴν κθ' τοῦ μηνός. Εἰ δὲ
 μὴ ἀναγινώσκωτ' αἰμοροθία γὰρ τὸ ἀπόδυσπνον τῆ κθ' τοῦ αὐτοῦ, ἢ ὅτε θεῶν ὁ προεξῶς.

Ἐχων ἡμέρας 31. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

α'. Εἰς τὴν α'. τῆς αἰτίας ὀσιομάρτυρος Εὐδουλίας. Εἰδόνα δὲν ἔχῃ. τὸ μαρτύριον αὐτῆς εἰς τὴν Καλοκαιρινὴν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα τρία ζιχινὰ εἰς τῆς Οὐδουλίας, καὶ τρία προσόμοια τῆς αἰτίας εἰς τοῦ μηναίου (Ἐδουλίας σημεῖωσιν). Εἰ ἔζη λισσαριανοζή (ἄλληλουῖα) εἰ δ' οὐτὸ τρωπαρίον τῆς αἰτίας πλ. δ'. (Ἐν σοὶ μήτηρ). ψάλλοντες καὶ τὸν αἰγιασμὸν ἀντὶ τῆς παραινήσεως.

β'. Τοῦ αἰγίου μαρτυρος Ἡσυχίου. Εἰδόνα καὶ ἀνάγνωσιν δὲν ἔχῃ. Εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὰ τῆς Οὐδουλίας καὶ τὰ τοῦ μαρτυρος εἰς τοῦ μηναίου γ'. προσόμοια ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Ἀλληλουῖα, ἢ τρωπαρίον ἤχος δ'. (καὶ τρωπῶν μέτοχος). κτλ.

γ'. Τῶν αἰγίων μαρτύρων Εὐτρωπτίου, Κλεονίου καὶ Βασιλίσκου. τὸ μαρτύριον αὐτῶν εἰς τὸν Ἐφραίμ. Εἰδόνα δὲν ἔχουσιν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα γ'. εἰς τῆς Οὐδουλίας, καὶ γ'. τῶν αἰγίων εἰς τοῦ μηναίου ἤχος α'. (Παυτέρημοι μάρτυρις). Δόξα καὶ τῶν θεολογίων ἢ ζαυροθεολογίων. Ἀλληλουῖα, ἢ τρωπαρίον ἤχος δ'. (οἱ μάρτυρες σε Κύριε). κτλ. ὡς συνήθως.

δ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίου τοῦ ἐν Ὀρδάνῃ. Εἰδόνα δὲν ἔχῃ. τὰ περὶ τῆς βίης τοῦ ἀναγιγνώσκωμεν ἐν τῷ συναξαριστῇ μετὰ τῆς ζ'. ὕδην. Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα, ὡς σύνηθες εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας Εἰδόνα. τὰ τῆς ἡμέρας εἰς τῆς Οὐδουλίας πρῶτον, ὅσα εἰς τῶν μηναίου καὶ τὰ τοῦ αἰγίου εἰς ἤχον πλ. δ'. γ'. προσόμοια (ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος). Δόξα καὶ νῦν, θεοὶ. ἢ ζαυροθ. Εἰ ἔζη λισσαριανοζή Ἀλληλουῖα. ἢ τὸ τρωπαρίον τοῦ αἰγίου, ἤχος α'. (τῆς ἰρήμης πατρὸς). † τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ αἰγίου Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἀσσοῦ. Ὁ βίος τῆς εἰς τὸ Νέον Ἐμμερόγιον.

ε'. Τοῦ αἰγίου ὀσιομάρτυρος Κόνωνος. Εἰδόνα καὶ ἀνάγνωσιν, δηλ. βίος, δὲν ἔχῃ. ἢ ἀποχρῶντα τὰ ψάλλοντες ὡς εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας Εἰδόνας. Ἀλληλουῖα, ἢ τρωπαρίον, (οἱ μάρτυρες σε Κύριε).

ζ! τῶν ἁγίων Ἰεσσαραίουα δύο μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ· Εἰκόνα δὲ ἔχουν· τὸ μαρτύριόν τῶν γὰρ τῷ Ἀρμινάριον· Εἰς τὸ Κύριε εὐίραξα τὰ τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Τριωδίῳ γ'. Καὶ γ' τῶν ἁγίων ἐν τοῦ μνηαῖς ἤχος δ' (Ὁ εἰς ὑψίστου κληθῆς). Δόξα Καὶ νῦν, θεολογίον, ἢ Ζαυροῦθ. Ἀλληλούια, ἢ Τροπάριον (Ὁ μαρτυρὲς σε Κύριε). Εἰ δὲ τύχοι ἡμνήμη αὐτῶν ἐν σαββάτῳ ψάλλομεν κ' τὰ ἰδιόμελα αὐτῶν· Εἰ ἔτι, θεὸς Κύριος, ἀφ' ἑ. τὸ Κοιτάσιον αὐτῶν κ' τὸν Οἶκον.

εἶρο: ζ! τῶν ἁγίων ἐπτά μαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισιοπτησάτων, Βασιλείς, Ἐφραὶμ, Καπίτωνος κ' τῶν σὺν αὐτῷ· Εἰκόνα δὲ ἔχουν· τὰ τοῦ μαρτυρίου τῶν ὅρα γ' τὸν Συναξαριστὴν· Εἰς τὸ Κύριε εὐίραξα ζιχηρὰ προσόμοια γ' ἤχος δ' (Ἐδωκας σημάωσιν) Δόξα Καὶ νῦν, θεολογίον, ἢ Ζαυροῦθ. γ' ἔτι Ἰεσσαραίουα Ἀλληλούια ἢ Τροπάριον·

η! τοῦ οὐτοῦ πατρὸς ἡμῶν κ' ὁμοιογῆ τοῦ θεοφυλάτου Ἐπισιοπτοῦ Νικομηδείας· Εἰκόνα δὲ ἔχῃ· Ἀλλ' οὔτε κατὰ πρῶτος βίον, ἀλλὰ ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἐν συνόψῃ· Εἰς τὸ Κύριε ζιχηρὰ προσόμοια γ' ἤχος α' (Πανεύφημοι μάρτυρες)· Δόξα Καὶ νῦν θεολογίον ἢ Ζαυροῦθ. Ἀλληλούια.

Περίπτωσις α.ἡ περὶ τῆς εὐρησίας τῶν ἁγ. μ. μαρτύρων. †

θ! τῶν ἁγίων κ' ἐνδόξων Ἰεσσαραίουα μαρτύρων τῶν ἐν Σιβατρία Μαρτυρησάντων. *
Εἰκόνα ἔχουν, κ' εὐρίσκειται γὰρ τὴν Λιτὴν, τὸ δὲ μαρτύριον αὐτῶν γὰρ τὸν Νέον Θησαυρόν· ἐν ταῦθα σχολάζουσιν αἱ μελάνοισι ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐναρξείας τοῦ ἑσπερινοῦ, πλὴν τῶν τελευταίων μεγάλῳ τριῶν μελανοῶν, κ' τῶν γινομένων ὁμοίως γὰρ τὸ (Κατευθυνθήτω) γὰρ τὸ (Μῦν αἱ δυνάμεις) κ' γὰρ τὸ (Εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου εὐχογυμμένου) ὡς σύνηδες· Ἐσπέρας γὰρ τὸ Λυχνιὸν προηγῆται τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, κ' τὸ μαρτυριὸν· Εἶτα τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου κ' τῶν ἁγίων γὰρ τὸ χηρόγραφο ἤχος β' (Φείροντες τὰ παρόντα γενναίως) κ' ἔτιρα δύο διευτρούντες τὸ πρῶτον· Δόξα ἤχος πη. β' (Ἐν ὕδασι ἀσμάτων). Καὶ νῦν, θεολογίον προσόμοιον· Εἰσοδος, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας κ' τῶν ἁγίων, τὸ (Κατευθυνθήτω), κ' † κρέται τὸ ἄν εὐρασίμον σημαντρον κ' ὁ σημαντήρ. ὅχι δὲ κ' αἱ βαρίαι.

Καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν προηγουμένων. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, ὅτι τὸ θεῖο Κύριος τὸ προ-
 πάριον τῶν ἁγίων δις, κ' θεολογίον τὸ τῆς ἡμέρας, κ' ἡ συνήθης ζιχολογία ἀνιυμῆται
 ὡν. Ἐν δὲ τῇ ι'. Μονῇ ἐν ἡ εὐραχίζονται οἱ ἅγιοι ψάλλεται κ' Προχέλιος κ' εὐλογη. Καθη-
 σματα ἐν μὲν τῇ α'. ζιχολογία λέγονται τοῦ τριωδίου. Ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις τὰ τῶν ἁγίων. οἱ Ἀ-
 ναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προεξήμερον (Διηχόμεν διὰ πυρὸς κ' ὕδατος), τὸ
 εὐαγγέλιον, κ' μετὰ τὸν Ν'. τὸ ἰδιόμερον τῶν ἁγίων (Προφητείας ἀνεβών). οἱ δύο Κατό-
 νει τῶν ἁγίων ὁ ι'. λέγομεν δὲ τὸν ἄ. Κανόνος κ' ἐν τῷ προπάρειον ἄξιον, ὅτι ἀρχό-
 μεθα ἀπὸ τοῦ (τὸ γ' ἐσπευσαν ἠγεμόνες) ἡγουν καθὼς ποιοῦμεν ἐν τοῖ σαββασιῶν. Ἐν δὲ τῇ
 τριτῇ ὡδῇ, ὅ οὐ ἔχῃ τὸ τριώδιον, ψάλλομεν ὁ ζιχους ἡ. τὰ προπάρια, τὸν δὲ ἄξιον λέγομεν
 ὑπερον Καταβασίαν. τὸ αὐτὸ δὲ ποιοῦμεν κ' ἐν τῇ ζ'. ὡδῇ. Ἐν αἰς δὲ ὡδαῖς ἔχῃ τὸ τριώδιον,
 καταβασίαν τὴν ὡδὴν τοῦ β'. Κανόνος, κ' ψάλλομεν τῶν ἁγίων ὁ ζ'. κ' τὸ τριώδιον ὁ η'. ἀφ'
 ζ'. τὸ Κοντάσιον τῶν ἁγίων κ' τὸν οἶνον, τὸ ἔξαπτοζῆριον αὐτῶν κ' θεολογίον. Εἰς τοὺς αἰ-
 νους ἰζῶμεν ζιχους ζ'. κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων γ'. κ' ἰδιόμερον γ'. Δόξα τρία
 (Αθλοφόροι Χριστῶ). Καὶ νῦν θεολογίον. Εἰς τὸν ζιχον, τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δις, κ' τὸ μαρ-
 τυριον. Δόξα τῶν ἁγίων ἡχος β'. (Ἀληθῆς κ'ρατῆρα). Καὶ νῦν θεολογίον. τὸ προπάρειον τῶν
 ἁγίων ψαλλόμενον μετὰ θεολογίᾳ, τὸ Κύριε ἐγενῆσον μί. Δόξα καὶ νῦν, τὴν ἡμιδιεραν, τὸ (ἔπε-
 ράνει βασιλεῦ) κ' αἱ τρεῖς μεγάλαί μετανοαί, ἡ α'. ὥρα, κ' ἡ ζιχολογία, τὸ προπάρειον τῶν ἁγί-
 ων κ' τὸ Κοντάσιον, αἱ μεγάλαί τρεῖς μετανοαί, ἡ Κατηχησις, κ' ἀπόστοις. ψάλλομεν δὲ καὶ
 τὰς λοιπὰς ὥρας μετὰ τῶν ζιχολογιῶν κ' τῶν ἀναγνωσμάτων κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν σὺν τοῖς
 μακαρισμοῖς χύμα, ἐν τῷ τέρτῳ εὐαγγελίῳ ὥρας ποιοῦντες κ' τὰς τρεῖς μετανοίας. ὅτι τὰ τυπι-
 κα λέγομεν κ' τὸ Κοντάσιον τῶν ἁγίων κ' μόνον. Ἐν δὲ τῷ Λυχνιῶ μετὰ τὴν συνήθην ζιχο-
 λογίαν, ὅτι τὸ Κύριε εὐεῖρα ἔξα ἰζῶμεν ζιχους β'. κ' ψάλλομεν τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δις, τὸ
 μαρτυριον, τὰ προσόμοια τοῦ τριωδίου, κ' τῶν ἁγίων. Δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν θεολογίον προ-
 σόμοιον. Εἰσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου κ' τὰ ἀναγνωσματα τῆς ἡμέρας, τὸ (Κατιδυθῆντι), τὸ
 προεξήμερον τοῦ Ἀποστόλου, τὸν Ἀπόστολον κ' τὸ εὐαγγέλιον, κ' ἡ θεία Λειτουργία τῶν προηγου-
 μένων. Κοινωνιὸν (Γέσσαθε κ' ἰδέτε) κ' (Εἰ μνημόστυον αἰώνιον). Αὕτη ἡ αἰμοζουδία γίνεταί ἐν-

εἰ ἴσχοι νηστῶν. τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν αἰγίου τὰ ψυχρὰ ψάλλονται ἐν τοῖς ἀποδύττοις.

Περίπτωσης β'. περί τῆς ἐορτῆς τῶν αἰγίων Ἰεσσαράκιοντα μαρτύρων. ⊙

Χρὴ εἶδέναι ὅτι ὁ τύχος ἡ ἐορτὴ τῶν αἰγίων ἐν μιᾷ τῶν ἐ. ἡμερῶν τῆς α'. ἢ β'. ἢ γ'. ἢ δ'. ἢ ε'. ἢ ς'.

μαδος τῶν νηστῶν τὴν διατάξιν τῆς αἰοιοουθίας (ἡμερῶν δὲ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἱεροῦ Προδρόμου.

Ἐἰ συμπέσωσι τῆ παρασῆ. τῆς α'. ἐβδ. ὁρα. β. γ. δ. ε. σ. τ. ἡμερῶν τῆς ἐορτῆς τῶν αἰ. Χαραγμῶν.

Περίπτωσης γ'. περί τῆς ἐορτῆς τῶν αἰγίων μ.α. μαρτύρων.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὁ τύχος ἡ μνήμη τῶν αἰγίων τῷ σαββάτῳ τῆς α'. ἢ ε'. ἢ ς' ἐβδομάδος τῶν νη.

στῶν, ἡ αἰοιοουθία αὐτῶν ψάλλεται μετὰ τοῦ αἰγίου Θεοδώρου ὡς διαλίγεται εἰς εἴδη ἐν τῷ αὐτῷ σαββάτῳ τῶν νηστῶν.

Περίπτωσης δ'. περί τῆς ἀνωτέρω ἰδίας ἐορτῆς. ⊙

Εἰ ἴσχοι δὲ ἐν σαββάτῳ τῆς β'. ἢ γ'. ἢ δ'. ἢ ε'. ἢ ς' ἐβδομάδος τῶν νηστῶν τῆς μεγάλης Ἰεσσα.

ραιοουθίας, τὴν τῆς αἰοιοουθίας διατάξιν, ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἱεροῦ Προδρόμου εἰ δὲ ἢ

δεύτης βαρίας ἢ παρακλητ. Κανόνος ὁ συμπέσωσι εἰ ἄλλη ἡμέρα συνειρηθῆτι περὶ ἐκείτης μετὰ τὸν προεξῆτος.

Περίπτωσης ε'. περί τῆς αὐτῆς ἐορτῆς.

Χρὴ εἶδέναι ὅτι ὁ τύχος ἡ μνήμη τῶν αἰγίων Ἰεσσαράκιοντα τῆς α'. ἢ β'. ἢ γ'. ἢ δ'. ἢ ε'. ἢ ς' Κυ.

ριακῆ τῶν νηστῶν, ψάλλεται ἡ ἀναζῶσιμος αἰοιοουθία μετὰ τοῦ ἱεροῦ Τριωδίου, τῶν αἰγίων, ὡς

συνιέθη ἡ ἐορτὴ τοῦ ἱεροῦ Προδρόμου, παραγγελλομένου τῷ ἐκείνου Κανόνος τῶν αἰγίων, ἢ ψα.

χομένου ἐν τοῖς ἀποδύττοις.

„ Περίπτωσης ς'. περί τῆς ἰδίας ἐορτῆς. ⊙

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὁ τύχος ἡ μνήμη τῶν αἰγίων μ.β. τῆς μεσονηστῆς, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ζαυροῦ τῆ παρασῆ. τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

„ Περίπτωσης ζ'. περί τῆς τῶν αἰ. μ.β. ἐορτῆς. ⊙

Χρὴ εἶδέναι ὅτι ὁ τύχος ἡ μνήμη τῶν αἰγίων τῆς ἱεραρχῆς τῆς ε'. ἢ ς' ἐβδομάδος τῶν νηστῶν

ὁ ἑσπερινὸς τῆς Τρίτης μετὰ τῆς προηγουμένης, τὸ μέγα ἀπόδειξιον, κ' ἡ ἀκο-
 λυθία τοῦ ὄρθρου τῆς Τετάρτης μετὰ τῶν ὁρῶν ψάλλεται ὡς διατάχθη ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ
 Τιμίου Προδρόμου. ὁ ἑσπερινὸς τῆς Τετάρτης οὕτως μετὰ τὸν προηγουμένον κ' τὰ (Πρὸς Κε-
 ριον) Εἰ τὸ Κύριε εὐείραξα ἀρχομίδα ἀπὸ τῆς ζήχης (πισσοῦνται ἐν ἀμφιβλήτρῳ αὐτῶν
 οἱ ἀμαρτωλοὶ) κ' ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, κ' τὸ μαρτυριὸν, ὅτι τὰ ἱερὰ τῆς
 σφραγῆς τοῦ ἱεροῦ προσόμοια (ὡς βούλῃ ἄφες ὁ τὸ τίς τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰγίων, μετὰ
 τὰς ζιχνηρὰς τοῦ ἱεροῦ, ὅτι ὀρθόλιρον ἐστὶ) κ' δ' τῶν αἰγίων (φέρουσι τὰ παρόντα γεν-
 ναίως) κ' αἰουρούθως τὰ κατ' ἀγαθήν τῶν ζιχνηρὰς τοῦ ἱεροῦ (Ἄπας ὁ θὸς μου) μέχρι
 ζιχνηροῦ (ὡς τῆς ἀφ' αὐτοῦ εὐσπλαγχνίας). Δόξα τῶν αἰγίων (τῆν γέμνην ὡς παράδεισον). Κ'
 νῦν (ἔργοις σοδογνοῖς συναπαχθῆς). Εἴσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου, Φωὶ ἵλαρον, κ' τὰ ἀνα-
 γνώματα τῆς ἡμέρας, τὸ (Κατευθυνθῆτι), Ἀπόζοχος κ' εὐαγγέλιον τῶν αἰγίων κ' καθεξῆς
 ἡ Λειτουργία τῶν Προηγουμένων. Κοινωνιὸν (Γύσασθε κ' ἴδτε) κ' (ὡς μνημόσυτον αἰών-
 ον). τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ὡς ὅτιται.

Περίπτωσις η'.

Ἐἰ δὲ τύχοι ἡ μνήμη τῶν αἰγίων τῆς πέμτης τοῦ μεγάλου Κανόνος, προψάλλεται ὁ μέ-
 γας Κανὼν τῆς ἱερῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

Περίπτωσις θ'.

περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν αἰγίων μ.^α μαρτύρων.
 Χρὴ γδέναι ὅτι ἐν τύχοι ἡ μνήμη τῶν αἰγίων τῆς παρασκευῆς τῆς ἐβδομάδος,
 τῆς πέμτης ἐν τῷ ἑσπερινῷ μετὰ τὸ ἰδιόμελον κ' τὸ μαρτυριὸν, τὰ γ' προσόμοια τῆς ἱε-
 ροῦ, κ' δ' τῶν μαρτύρων. Δόξα τῶν μαρτύρων Κ' νῦν, θαυροθεολογίων προσόμοιον, καὶ
 τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν.

τῆς παρασκευῆς πρώτῃ, ἡ αἰουρούθια τοῦ ὄρθρου μετὰ τῶν ὁρῶν, ψάλλεται ὡς προει-
 δηγῆται. Ὁ δὲ ἑσπερινὸς τῆς παρασκευῆς ἕτως. Μετὰ τὸν προηγουμένον κ' τὰ (Πρὸς Κε-
 ριον) ὁ τὸ Κύριε εὐείραξα τὸ ἰδιόμελον (ὡς ἐξίλευσάχημ) δις, δ' προσόμοια τῆς θεοῦ
 (Βουρὴν πραϊάνιον), κ' δ' τῶν αἰγίων. Δόξα (τῆν γέμνην ὡς παράδεισον). Κ' τὴν τὸ ἀπ' αὐ-

(τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον). Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἰσάρων, κ' τὰ ἀναγνώ-
σματα τῆς ἡμέρας, τὸ (Καλεσθῆναι), Ἀπόστολος κ' Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων, κ' καιτε-
ξῆς ἡ θῆα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνιὸν (Γεύσασθε κ' ἴδετε) κ' (εἰς μνημό-
συνον). τὸ (Εὐλογήσω τὸν Κύριον) τὸ (Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου) κτλ.

» Περὶ πλῆσις ἰ.ἠ. περὶ τῆς ἰδίας τῶν ἁγ. μ.ἰ. εὐρήνης,
εἰ γύχοι τῷ σαββάτῳ τῆς Ἀναδίστου.

ψάλλεται ἡ ἀμοιροῦσία τῆς Ἀναδίστου κ' τῶν ἁγίων ἕως. τῆ παρασκευῆ ἑσπέρας με-
τὰ τὴν συνήθη ζιχολογίαν, γ' τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν ζίχους ἰ. κ' ψάλλομεν, τὸ ἰδόμε-
τῆς ἡμέρας δις, δ'. τῆς θεολογίας προσόμοια (Βουρηνή προαιώνιον) κ' δ'. τῶν ἁγίων. Δόξα τῶν
ἁγίων. Καὶ νῦν (τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον). Εἴσοδος μετὰ θυμιατῶ, Φῶς ἰσάρων, κ' τὰ ἀνα-
γνώσματα τῆς ἡμέρας κ' τῶν ἁγίων, τὸ Καλεσθῆναι, κ' ἡ λοιπὴ ἀμοιροῦσία τῶν Προηγια-
σμένων. Κοινωνιὸν (Γεύσασθε κ' ἴδετε). τὸ ἀπόδυστον μισρὸν ἐν τῇ Λιλῆ, ἀναγιγνώσκον-
τες ἐν αὐτῷ κ' τὸ τειραψίδιον τῶ σαββάτῳ.

Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ γ' τὸ θεὸς Κύριος τὸ προπαρίον τῆς εὐρήνης δις, δόξα τῶν ἁγίων κ'
νῦν τῆς εὐρήνης. γ' τὰ ἡ ζιχολογία τοῦ Καθίσματος, τὸ Κοντάμιον τῆς εὐρήνης (τῆ ὑπερμάχῳ) δι-
χορον ψάλλεται μετὰ μέλους, κ' οἱ Οἴμοι ἔξ. αὐθις τὸ Κοντάμιον σύντομον, κ' ἀνάγνωσις γ'
τὸν λόγον τῆς Ἀναδίστου. κ' πάλιν ὁ Ἄρμος, τὸ Κοντάμιον τῆς εὐρήνης μετὰ μέλους, κ' Οἴμοι
ἔξ. κ' ἀνάγνωσις γ' τὸν αὐτὸν λόγον. γ' τὰ ὁ Ν' οἱ Κατόνες τῆς εὐρήνης γ' ἡ. κ' τῶν ἁγίων γ'
ζ'. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου). ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τῆς εὐρήνης μετὰ μέλους,
κ' Οἴμους ἔξ. τὸ Κοντάμιον τῶν ἁγίων κ' τὸν Οἴμον. γ' ἔτῳ τὰ Καθίσματα τῶν ἁγίων, κ'
νῦν τῆς εὐρήνης (Ὁ μέγας ζραληγός). κ' ἀνάγνωσις γ' τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων. ἀφ' ζ. ὁ Κον-
τάμιον τῆς εὐρήνης μετὰ μέλους, κ' Οἴμους ἔξ. κ' πάλιν τὸ Κοντάμιον κ' τὸν α. Οἴμον, τὸ
συναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἐν τῇ θ. ὠδῆ ἡ ζιχολογῆται ἡ λιμιωτέρα. ἔξ-
αποζῆγάρια τῶν ἁγίων, κ' τῆς εὐρήνης. εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους ζ. κ'
ψάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια τῆς εὐρήνης γ'. (Κεκυρμένον μυστήριον) κ' τῶν ἁγίων τρία

(Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί). Δόξα ἤχος πλ. α. (Ἀθλοφόροι Χριστοῦ). Καὶ νῦν (Γῆσσα
 ἢν οὐκ ἔγνω). Δοξολογία μεγάλη, τὸ Προπάριον τῶν ἁγίων: κ' τῆς ἑορτῆς, ἐπιληνῆς, κ' ἀπολύ-
 σις. ἢ α. ὄρα, κ' ἡ Καλήχησις τῶν ἁγίων Γεσσαράμιονα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡπι-
 α', ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ἡ γ'. κ' ζ'. ἠδὲ ἐν τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς, κ' ἡ ζ' ἐν
 τοῦ Κανόνος τῶν ἁγίων. Εἰς τὴν εἴσοδον (Δεῦτε προσκυνησάμεν) κ' (Ὁ ἐν ἁγίοις ἢ
 θαυμαστός). (τὸ Προσαχθέν μυστικῶς), τὸ τῶν ἁγίων Ἀπολυτίμιον κ' Κοντάκιον,
 κ' εἰς τὸ τέλος (τῆς ὑπερμάχου) Ἀποστολιαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν πρῶτον τῆς ἑορτῆς ὅσα
 τῶν ἁγίων.

Περίπλοσις ἐνδεκάτη 1α. η.

Σημῶνται ὅτι ἡμνήμη τῶν ἁγίων μ.^α δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ ἱεροδίῳ, ἀποτῆς
 τετάρτης τῆς α. ἐβδομάδος τῶν νηστῶν, μέχρι τῆς δευτέρας τῶν Βαΐων. (Ὅρα τὸν 78 ἑορ-
 τοδρομὶς πίνακα). κ' ποιούμεν ἐνλαῦθα λέχος τῶν περιπλώσεων τῆς ἑορτῆς. τῶν αἰ. μ.^α

1'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κοδράτου κ' τῶν σὺν αὐτῷ (Ἀλληλούϊα).

1α'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων
 (Ἀλληλούϊα). Ὁ βίος του εἰς τὸν Συναξαριστὴν.

1β'. Τοῦ οὐτοῦ κ' θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμοιογεντοῦ τῆς Συριακῆς.
 (Ἀλληλούϊα). Ὁ βίος του εἰς τὸν Συναξαριστὴν.

τ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διακόγου. (Ὁ βίος του ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶ βιβλίῳ).

τ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου. Ὁ βίος τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου.

1γ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λυψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρ-
 χου Κωνσταντινουπόλεως. (Ἀλληλούϊα).

1δ'. Τοῦ οὐτοῦ π. ἡμῶν Βενεδίμου. Ὁ βίος τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν αἰ. Γρηγ. τῶν Διακόγων (Ἀλληλ.)

ΙΕ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀγαπίου κ' τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλληλούϊα.

ΙϚ'. τοῦ ἁγίου μαρτυροῦ Σαβίς. Ἀλληλούϊα.

†. Ἡ αὐτῆ ἡμέρα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα. Ὁ βίος τ' εἰς τὸν Συναξαριστῆν.

†. Ἡ αὐτῆ ἡμέρα τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου. Ὁ βίος τ' εἰς τὸ Λογμωνάριον.

Ιϛ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀχιζίε τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ὁ βίος τοῦ εἰς τὸ Νέον Ἐμμόγιον. Ἀλληλούϊα.

Ιη'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Ἀλληλούϊα.

Ιθ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων Χρυσάνθου κ' Δαρσάας. Ἀλληλούϊα.

†. Ἡ αὐτῆ ἡμέρα τῶ ἁγίου παυχάρως. Ὁ βίος τοῦ εἰς τὸν Συναξαριστῆν.

Κ'. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναηρεθέντων. Ἀλληλούϊα.

Κα'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ὁμοιογεντοῦ τοῦ κ' ἐπισκόπου. Ἀλληλούϊα.

Κβ'. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλίου πρεσβυτέρου τῆς Ἀγυραίων Ἐκκλησίας. Ἀλληλούϊα.

†. Ἡ αὐτῆ ἡμέρα τῆς ἁγίας Δροσίδος. Ὁ βίος τῆς εἰς τὸν Συναξαριστῆν.

Κγ'. τῶ ὁσίου π. ἡμῶν Νίμμωνος κ' τῶν σὺν αὐτῷ μαθητῶν αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

κ δ' Προεόρτα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτότου. Ἐστίνας
 ἐν τῷ Λυχνιῷ μετὰ τὴν συνήθη ζιχολογία, εἰς τὸ Κύριον εὐεραξα ζιχρὰ
 προσόμοια τοῦ Ἰριωδίου ὡς σύνηδες, κ' τῆς Θεοτότου ἤχος δ' (Κειριμένον μι-
 ζήριον) κ' ἕτερα δύο. Δόξα Καί νῦν, ἤχος β' (Εὐαγγελίζεαι ὁ Γαβριήλ) κ' τὰ ἀ-
 ναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας, κ' τὸ μαρτυρι-
 ον. Δόξα Καί νῦν, ἤχος β' (τὸ ἀπ' αἰῶνος μισηριον). Εἰ δὲ ἐστὶ προηγιασμέ-
 νη, ἢ Ἰσραῆλα, ἢ παρασιευῆ οὔσης, γ' τὸ Κύριον εὐεραξα ἰζῶμεν ζήχουςί.
 κ' ψάλλομεν τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δ'ς, ὅτι τὸ μαρτυριον, κ' τὰ ἴρια προ-
 σόμοια τοῦ Ἰριωδίου, κ' τὰ τῆς Θεοτότου ἴρια προσόμοια γ' δ'. Δόξα Καί νῦν, τὸ
 προεόρτιον, Ἐσδοδος, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, κ' ἡχοπὴ ἀνομοιοθία
 τῶν προηγιασμένων. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν γ' ζ'. κ' τὰ Ἰριώδια γ' τὴν Ἰάξιν αὐ-
 τῶν. †. Ἡ αὐτῆ ἡμέρα διηρησὶς ὑφέξιμος περὶ μάχου τινος ἀίχμαζουτι-
 σθέντος. (ὄρα γ' τὸν Συναξαριστὴν.)

» Περ/πλωσις ἀ^η Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτότου κ' Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ γενομένου
 κ ε^η τοῦ Μαρτίου μηνὸς παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Χρὴ γ' δέναι ὅτι ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ
 Ἰριωδίῳ, ἀπὸ τῆς παρασιευῆς τῆς γ'. ἑβδομάδος τῶν νηστῶν κ' ἐνλευθεν,
 ἐν δὲ τῷ Πεντηκοσταρίῳ μέχρι τῆς τετάρτης τῆς Διακαινησίμου.

» Εἰ οὖν ἴσχοι ἡ τοιαύτη ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς παρασιευῆς τῆς
 γ'. ἑβδομάδος, τῆς πρὸ αὐτῆς τετάρτης περὶ γ' τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν Ἐξαψαλ-
 μον, τὸ Ἀλληλούϊα κ' τὰ Ἰριαδία τοῦ ἤχου ὡς σύνηδες. ὅτι ἡ ζιχολογία
 τοῦ ψαλτηρίου κ' Καθίσματα, γ' μὲν τὴν α'. ζάσιν τὰ τοῦ ἤχου, γ' δὲ τὴν β'.
 τῆς σφραῖς τοῦ Ἰριωδίου, κ' γ' τὴν γ'. λέγομεν τὰ Καθίσματα τοῦ ὄρθρου τῆς
 παρασιευῆς, ἵνα μὴ μόνωσιν. Κανόνες ὁ τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας, κ' τὰ

Τριῖς δὲ γὰρ τὴν γὰξιν τῶν ἀφ' ἧς τὸ Κοντάμιον τῆς ἡμέρας, ὁμοίως κ' τὸ θῶλα-
 γυγιῶν. Εἰς τὰ Ἀπότιστα τῶν αἰνῶν, τὸ ἰδομέζον τῆς ἡμέρας ἀπαξ κ' τὸ τῆς
 παρασειυῆς, ἕλα τὸ μαρτυριῶν, Δόξα Καὶ νῦν Θεολογίον, κ' τὰ λοιπὰ τῆς ἀ-
 μοιουθίας κατὰ τὴν γὰξιν τῶν νηστῶν. Εἰς δὲ τὰς ἕρας γ' ἡν^κ σύναφον εἰ-
 νοῦν μὲν τῶν ἀναγνώσμων τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς παρα-
 σειυῆς (ἡγου τῶν ἡρῶν). Εἶτα φάλλομεν κ' τὴν παράμνησιν τῆς Θεολογίας. (—
 Σημειῶν ὅτι ὑπάρχει γὰξιν ἵνα συμπληρῶται τὸ φάλλιον δις ἐν ἐκά-
 τη ἑβδομάδι τῶν νηστῶν, ὅθεν ἐὰν ἴσχη ἢ ἔορτὴ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἐν τῷ
 μιτὰξί τῆς ἑβδομάδος, προσεπιπλέον ὅπως πληρωθῆ τοῦτο.)

τῆς τριῖς δὲ ἑσπέραι ἀναγνώσονται ἢ θ' ἕρας, μετὰ τὴν συνῆθη τριχο-
 γίαν τοῦ φάλλιον, κ' τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τὴν ἐξίμαα. Μιτὰ δὲ τὸν προσι-
 μιῶν φάλλον, τριχολογοῦμεν τὸ τῆς σφραῖς Κάθισμα, κ' ἔχι (τὰ πρὸς Κύ-
 ριον). Εἰς τὸ Κύριε εὐερέξα ἱστῶμεν τῆς σφραῖς ἐξίμαα τὰ δύο ἰδομέζα
 τὸ τῆς ἡμέρας κ' τὸ τῆς παρασειυῆς, κ' τὸ μαρτυριῶν, τὰ τρία τῆς τριῖς
 τῆς σφραῖς προσόμοια, κ' δ' προεόρτια (Κεκυρμένον μυστήριον). Δόξα Καὶ
 νῦν (εὐαγγελίσι τῆς Γαβριήλ). Εἰσοδος, φῶς ἰσάρων, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς
 ἡμέρας, εἰσισυναπτόντες κ' τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς παρα-
 σειυῆς. Τὸ Καλυδυνθῆτι κ' Καθεξῆς ἢ θ' ἕρας Λειτουργία τῶν προηγιασμέ-
 νων. (Μετὰ τὸ πρόσχημα ἀναγνώσομεν τὰ ἐπίλοιπα τῆς μετακλήσεως), καὶ
 τὸ τριῖς δὲ τοῦ ὄρθρου τῆς παρασειυῆς. ἕλα φάλλομεν τὸ Κοινωνιῶν (Τεσσα-
 σθε κ' ἰδοίτε). κ.λ.λ.

τῆς τριῖς δὲ ἑσπέραι ἀναγνώσονται τὸ μέγα ἀπόδξπνον οὕτως ὡς κ'
 τὰς Κυριααῖς ἑσπέραι ποιοῦντες κ' τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, ἀνα-
 γινώσομεν δὲ κ' τὸν Κανόνα τοῦ γαχόντος αἴλου. ἕλα κ' τοὺς Οἴκους τῆς Θεο-
 λόγου. ἀντὶ δὲ τοῦ (Ἐξέησον ἡμᾶς Κύριε ἐξέησον ἡμᾶς) γέγομεν τὸ Ἀποκλι-
 σον τῆς ἑορτῆς, κ' ἀντὶ τοῦ (Κύριε τῶν δυνάμεων) κ' τῶν λοιπῶν καὶ ὅθεν ἴσται-

Τροπαρίον τὸ Κοινάμιον (Ἐπελεύσθ πνεύματος τῷ παναγίου)· μετὰ δὲ τὴν ἐκ-
φώνησιν τοῦ ἱερέως (Ὁ Θεὸς οὐκ ἔσθαι ἡμᾶς) κὲ τὰς ἱερῶς μελάνοιαι, εὐδὺς
τὸ (Καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε) ἱρσαγία μὴ λεγομένου, προσδιτόις
κὲ τὸ (Ἐπὶ σοὶ χάρις Κεχαριτωμένη) σὺν τὸ (Ἄγιε Ἄγγελι) κὲ Ἀπόχουσι.

Ἡ πέμμη γὰρ τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκειται τὸ μισοκουλιανὸν ὡς συνήθες.
σὺν τῷ Λαυσαίου· ᾗ μετὰ τὴν ἀπόχουσιν, εὐλογήσας ὁ ἱερεὺς ἀρχαίαι
ὁ ἀναγνώστης τὸ (Δεῦτε προσκυνήσωμεν) γ. κὲ τὸ (Ἐπαυόσασιν) ἱρσαγία
μὴ λεγομένου. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος φάλλεται τὸ προσόρλιον Τροπαρίον εὐ γ. κὲ
ἡ ζιχορογία τοῦ φαληρίου μετὰ καθίσματα τοῦ ἱριδίου, ἐπεὶ δὲ προόρλια
οὐκ ὑπάρχουσιν, ἡ ἀνάγνωσις γὰρ τὸν Ἐφραίμ· Ὁ Τροπέρλιος Κανὼν τῶν
παρῶν μετὰ τῶν ἑρμῶν γὰρ γ. κὲ τὰ ἱριδία γὰρ τὴν ἰδέειν τῶν, ἀναγινώσκου-
τες κὲ τοὺς ζίχους τῶν ὠδῶν ἐν αἷ λαγχάουσι· ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ καθίσμα
δὲ, ἀφ' ἧς τὸ Κοινάμιον (Ἐπελεύσθ πνεύματος)· Ἐξαποστῆγχαρίον, τὸ προ-
εόρλιον ἀτῆ. Εἰς τὸν ζίχον τῶν αἰνῶν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲ, κὲ
τὸ μαρτυριὸν· Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ' (Γῦσαν ἢν οὐκ ἔγνω). τὸ (Ἀγαθὸν
ἐχομολογοῦσθαι), τὸ ἱρσαγίον, τὸ Τροπαρίον τῆς ἡμέρας, ἦλοι τῆς εὐρητῆς,
κὲ φάλλεται, τὸ Κύριε ἐγένεσον μ'. Δόξα Καὶ νῦν, τὴν ἱμιωτέραν, τὸ (Ἐπερ-
νιε Βασιλεῦ) κὲ αἱ ἱερῶς μεγάλαι μελάνοιαι ἐπισυναπτόντες κὲ τὴν ἀ. ὠ-
ραν (σὺν τῷ καθίσματι τοῦ φαληρίου) μετὰ ἀποχουτίμιον κὲ Κοινάμιον τῆς
εὐρητῆς, κὲ ἐν τῆς ταύτης αἱ ἱερῶς μεγάλαι μελάνοιαι· ᾗ ἡ ὑχὴ (Χριστὶ
τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν), τὸ (τῆ ὑπερμάχου). Δόξα Καὶ νῦν, κὲ ἀπόχουσι. =

Ἡ πέμμη περὶ, σημαίνου περὶ ὕραν συνήθη, κὲ ἀναγινώσκονται αἱ
ὠραι. γ. κὲ γ. μετὰ ἀποχουτίμιον κὲ Κοινάμιον τῆς εὐρητῆς, ζιχορογοῦντες κὲ
τὰ καθίσματα τοῦ φαληρίου· ᾗ φάλλομεν κὲ τὴν παράκλησιν τῆς θ. #

Ἡ πέμμη ἐσπέραις, σημαίνου περὶ ὕραν δ' κὲ ἡμίσησαν, κὲ μετὰ
τὸν εὐλογητὸν, ἀναγινώσκειται ἡ θ. ὠρα, μετὰ τὴν ζιχορογοίαν τῶν φαληρίου,

καὶ τὴν ἀναγνώσιν ἐν τὴν Κλήμαα. ὅτα οἱ μακαρισμοὶ παρὰ τοῦ τυπι-
 κάρη κ' τοῦ ἀναγνώστου χύμα. μετὰ δὲ τὰς ἑπτὰ μετανοίας τίθεμεν ἐν τῷ προ-
 στυνητάρῳ τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (ἡτίς εὐρίσκειται ἐν τῷ δε-
 ξιῶν χορῶν) ἀνάττολεις κ' τὴν λαμπάδα, κ' ὁμὴν Ἐπισημοσασμὸς βαζῶν με-
 γάλοισιν ἐξέρχεται κ' κρούς τὸ ἄνω σήμαντρος, κ' τὸ σίδηρον, ἔχι δὲ κ' τὰς θα-
 ρείας, διότι ἐν τοῖς μικροῖς ἐσπερινοῖς τῶν ἀγγυπτιῶν οὐχ ὑπάρχει τοιαύτη
 συνήθεια τὰ κρούμεν τὰς θαρείας, ἀλλ' οὐτὶ χαυρούς ἀνάττομεν, ὁ δὲ ἀνα-
 γνώστης ἐξαμοροῦθ' ἐν τῷ (Χορῶν ὁ ἐπουράνιος) κ' τὰ λοιπὰ, ἐν τῷ ἑξῆς τὸ (ἐπ-
 ἠδόξα κ' ἠμῶν πνεύματος). μετὰ δὲ τὰς μετανοίας, κ' τὴν εὐχὴν (Δόξα τῷ Κύριῳ Ἰησοῦ
 Χριστῷ) τὸ τρισάγιον κ' τὰ αὐθόρουθα, κ' γίνεται ἀπόστεις. Εἶτα τὸ (Εὐλογημένη ἡ
 Βασιλεῖα) ὁ Προσημασιὸς ψαλμοῦ, κ' τὸ τῆς σφραῖς Κἀθισμα τοῦ ψαλμῆρος. Εἰς
 τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν τῆς ἰ. κ' ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἄ-
 παξ, τὰ ἱρία τοῦ ἱριωδῆ τῆς σφραῖς προσόμοια, κ' τῆς ἐορτῆς ἐν τῷ μικρῷ
 ἐσπερινοῦ ἡ. (Ὁ ἔξ ὑψίστου κληθῆς) κ' ἡ. (Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος). Δόξα κ'
 τῶν, ἡχος α'. (τῷ εὐμῶν μνηί). Εἰσόδος, φῶς ἰχαρόν, κ' τὰ ἀναγνώσματα τοῦ
 ἱριωδῆ κ' ἡ λοιπὴ αὐθόρουθια τῶν προσημασιμένων. (Σημωδῶν ὅτι ἐν τῷ
 Κύριε εὐεῖραξα, οὐκ εὐφροῦν τὸν ἡχόν ὁ Κατοναρχὴς ἐν τῷ μίσῳ ἀλλὰ κατὰ
 τὴν τάξιν τῶν μιρωῶν ἐσπερινῶν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τῆς ἰχου (Ἐξάγαγε εὐφρο-
 λαίη τὴν ψυχὴν μετ) κ' ἄλλο ὅτι ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ, ὁ χορὸς ὁ ἔχοντὴν
 σφραῖν, οὗτος λαμβάνει τὰ πρῶτα. Μετὰ τὸ (Πρόσχημεν) ἀναγινώσκομεν τὸν
 Κανόνα τοῦ λαχόντος ἀγίου, ψάλλομεν κ' τὸ Κοινωνιὸν (Πύσσασθε κ' ἰδέτε).
 » Περὶ ἕραν δὲ α'. τῆς τυλοῦς, σημαίνε τὸν μέγαν κῶδωνα, τὸ ἄνω σημάφῳ
 τῆς σφραῖς, τὸ σίδηρον, κ' τὰς θαρείας ἐν ἡ. κ' μετὰ τὸν εὐλογητὸν ἀναγινώσκου-
 μεν τὸ ἀπόστει πᾶν μετὰ τῶν Οἶων τῆς θεολογίας, ὅτα ψάλλομεν κ' (Ἀνοξαναρίσι). Εἰς
 τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν τῆς ἰ. κ' ψάλλομεν τῆς ἰχου προσόμοια τῆς ἐορτῆς ἡ-
 χος πλ. β'. (Βουχὴν προσημασιῶν) κ' τὰ ἕτερα δύο ποιούντες αὐτὰ ἡ. Δόξα κ' τῶν (Ἀπὸ τῆς

(Απειράτη ἐξ οὐρανῶ). Εἴσοδος μεγαλή, τὸ φῶς ἰσχυρὸν μετὰ μέγους, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν Λιτὴν ἐξέρχεται ὁ Τροπάρια τῆς ἐορτῆς συντόμως. Δόξα Καὶ νῦν ἤχος β' (Εὐαγγελί' ζελαὶ ὁ Γαβριήλ) μετὰ μέγους. Ἀπὸ τριῶν τὰ τῆς ἐορτῆς ἤχος δ' (τὸ ζ' μνηνί) κ' τὰ ἑτέρα δύο μετὰ τῶν τριῶν αὐτῶν. Δόξα Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Σήμερον χαρὰς εὐαγγελία). τὸ Νῦν ἀποχρῆς, τὸ ἱρυσάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς ἐορτῆς εἰ γ' κ' ἡ εὐχριστοὶ τῶν ἄρτων. μετ' ἡν ἡ ἀναγνῶσις, ὁ ἔξαψαλμος, κ' ἡ τριχορογία τοῦ φαληρῆ μετὰ τῶν Καθισμάτων. ἀπὸ τοῦ ποικιλείου φάλλομεν (Λόγον ἀγαθόν) ἔλα τὸ (Ἐξομοιογῶσθε τῷ Κυρίῳ) κ' εὐθὺς τὸ δοξασιὸν (Ἡ γὰρ εὐλογὴ παραθήπεται) ἡ αἰ' ἡσῖς, κ' τὸ Κάθισμα τοῦ ποικιλείου. οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀνέφρονον τοῦ δ' ἤχου, τὸ εὐαγγέλιον κατὰ Λουκιᾶν (Αναζαῖσα Μαριάμ) ὁ Ν'. Δόξα τῶν τῆς Παναχράντου). Καὶ νῦν (ταῖς τῆς Θεοδόου) κ' τὸ ἰδιόμορον. Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς τὰ Τροπάρια μετὰ τῶν ἄρτων ὁ δ'. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ ζόμα με). ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ Κάθισμα δ' εἰ γ' κ' τὸ μὲν Κοντάμιον φάλλεται ὁ δὲ Οἶκος ἀναγινώσκονται. Ἡ Τιμιώτερα οὐ τριχορογῶται ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ'. ὠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυταρίων, προηγουμένης τῆς τριχορογίας, κ' ἐν τῇ τῆς τῆς (Εὐαγγελί' ζε γῆ χαρὰν μεγαλήν) κ' τὸν ἄρτον (ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιθωτῶ). τὰ ἔξαποτρηάρια γ' διυτιροῦντες τὸ αἶον εἰς τοὺς αἰῶνας, ἰζῶμεν τριῶν δ' κ' φάλλομεν τριχρὰ προσόμοια ἤχος α' (τῶν ἐρατῶν ταγματῶν). Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος β' (τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίον). Δοξαλογία μεγαλή, τὸ Τροπάριον, ἡ α'. ὦρα κ' ἡ Κατήχησις. Εἰς τὴν Ἀγλουργία, τῆς τῆς, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ὠδὰς γ' κ' ζ'. εἰ τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδιὸν (Εὐαγγελί' ζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας). . . Σῶσον ἡμᾶς Οὐε' Θεοῦ ὁ δὲ ἡμᾶς σαρωθῶν) τὸ Ἀποχρῆμιον εἰ γ' κ' τὸ Κοντάμιον ἄπαξ. τὸ ἱρυσάγιον, Ἀποχρῆμιον εἰ κ' μόνον τῆς ἐορτῆς, κ' μαθεξῆς ἡ Ἀγλουργία τοῦ Χρυσόστομου. Εἰς τὸ ἔξαίριον (Εὐαγγελί' ζε γῆ χαρὰν μεγαλήν) κ' τὸν ἄρτον (ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιθωτῶ) Κοινωνιὸν (Ἐξελξαλο Κύριος τὴν Σιών). Αἱ ἀναγνῶσις α'. κ' β'. ὁ δὲ τὸν Δαμασκηνὸν τὸν περὶ γραφον.

ἢ γ' ἔτι τὴν Ἀποστολικὴν σαγήνην. Εἰς τὴν τράπεζαν, τὸ μὲν πρῶτον ἀναγινώσκουμεν τὸν λόγον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (ζητῶ αὐτὸν δὲ τὴν φυλλάδα τῆς ἁγίας Σιέπης, τὸ δὲ ἑσπέρας δὲ τὸν Μηνιάτην. Ἐἰς τὴν τράπεζαν γίνεσθαι παράκλησις μεγάλη τοῖς ἀδελφοῖς, ἐσθίωμεν γὰρ ἰχθύος δὲ οἷαν ἡμέραν λύχην (εὐλὸς τῆς μεγάλης ἐβδομάδος) δὲ δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεολόγου.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

« τῆ αὐτῆ παρασκευῆ ἑσπέρας σημαίτω περὶ ὕρα ἐνάλην καὶ ἡμίσητα, καὶ ἀναγινώσκειται ἡ θ'. ὕρα δὲ τὴν γλῆν ματὰ τὴν λάξιν. Εἰς τὸν προοιμιαιὸν ψαλμὸν ἀνάπλομεν καὶ τοὺς ψαυρούς. Εἰς τὸ Κύριε εὐεύραξα τὰ ἱρία τῆς ἑορτῆς προσόμοια (Βουρὴν προαιώνιον), καὶ ἱρία τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ (Πανεύφημοι μαρτυρεῖς). Δόξα Καὶ νῦν (Ἀπεξάξη ἐξ οὐρανοῦ) Ἐἶσοδος ἀλλ' οὐχὶ μεγάλη, τὸ προϋμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ δύο ἀναγνώσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου. δὲ ἀπόψιχα τὰ γ'. ἰδιόμεγα (τῷ εὐλω μηνί) καὶ τὰ ἕτερα δύο. Δόξα Καὶ νῦν (Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια). Ἰστέον ὅτι ψαλλομένων τῶν Ἀποστόλων, λίδεσθαι τὸ δισμείλιον ἔμπροσθεν τῆς εὐδόξου τοῦ (ἐπὶ σοὶ Χαίροι) καὶ τὸ ἱριδίον ἐπ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ (Νῦν ἀπολύσι) εὐδοξία ψάλλεσθαι τὸ (τῆ ὑπερμάχῳ) ἀργῶς, ὃ δὲ ἱερεὺς θυμῶν καλὰ τὴν λάξιν τὸν Ναὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς. ἔτα ἀναγινώσκει τὴν γ'. τὰσιν τῶν Οἴων τῆς Θεολόγου, ὡς ἔθιζαι. μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἴων τὸ (τῆ ὑπερμάχῳ) αὐθις σύντομον. τὸ ἱρισάγιον, τὸ ἱροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἐγ ἱρίτου, καὶ ἀπόχρισις. καὶ ἔτως ἀπερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν.

« τὸ Ἀπόδῃπνον μικρὸν ἀναγινώσκειται δὲ δὲ τὴν Λιτὴν ἀνευ Χαιρετισμῶν.

« τῷ σαββάτῳ δὲ τὸν ὄρθρον τὸ μεσοκυβλιὸν δὲ τὴν Λιτὴν. ἔτα τὸ (Ἐπαῖσαι σου) καὶ ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀποστολίσιον τῆς ἑορτῆς εὐ γ'. καὶ ἡ ζιχολογία τοῦ ψαλτηρῆς μετὰ τῶν Καθισμάτων τῆς ἑορτῆς, γίνονται δὲ αἰτήσεως δὲ τὰς ζιχολογίας περὰ τῶ ἱερέως. Ἡ ἀνάγνωσις δὲ βίβλου τοῦ λυχόντος ἁγίου. Κανόνες,

ὁ τῆς εὐρήνης γ' ἡ. κ' τοῦ Ἀρχαγγέλου γ' ζ'. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μα) ἀπὸ
 γ'. ὡδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀρχαγγέλου. ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον κ' ὁ Οἶκος τῆς εὐρήνης,
 τὸ μνηρολόγιον τῆς ἡμέρας κ' ἀναπλόμην τοὺς ζαυροῦς. Ἡ ἴμιωδὶρα ζιχορογγῆλαι καὶ
 αἰοιοῦδως ἡ θ'. ὡδῆ ἀνευ μεγαζυαρῶν, ὡς κ' γ' τὸ ἴεζος ταύτης. Ὁ δὲ ἱερεὺς φορέσά
 ἐπιτραχήλιον, κ' φελώνιον, θυμιᾶ μὲ τὸ τῆς Κυριακῆς θυμιᾶλον. Ἐξαποζογγάρια τὰ δὲ
 τῆς εὐρήνης. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ προσόμοια τῶν αἴνων τῆς εὐρήνης. Δόξα καὶ νῦν, ἡχ. τηδ.
 (Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί). Δοξολογία, τὸ τροπαριον τῆς εὐρήνης κτλ. Εἰς τὴν Ἀγλαρ-
 γίαν, τυπτιᾶ, κ' ἐν τοῖς μακαρισμοῖς μίαζ ὡδῆν ἐν τοῦ Κανόνος τῆς εὐρήνης,
 κ' τὴν ζ'. τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὴν εἴσοδον (Διῶτε προσκυνησόμεν ... ὁ δὲ ἡμᾶς
 σαρωθῆς). τὸ ἀποζυλιῖον τῆς εὐρήνης ἐν γ'. ἡ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου, κ' τὸ (ἡ ὡ-
 περμάχω). Ἀποζολευαγγέλιον τῆς ἡμέρας κ' τῆς Ἀρχαγγέλου (ζητη γ' τὴν ζ'.
 τοῦ Σεπτεμβρίου. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως (ὡς ἐμφύχω). Κοινωνιὸν (Ἐξείξαστο Κύ-
 ριος τὴν Σιών) ἡ (ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ). ἡ δὲ Παραίμνησις τῆς Θεο-
 λόμου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀργῶ.

» τῷ δὲ σαββάτῳ ἐσπέρας γ' τὴν θ'. ὡραν μετὰ τὸ Κοιτάμιον τῆς εὐρ-
 τῆς αἴρεται ἡ εἰωνὴ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἐν τοῦ Τροσιμνηταρίῳ κ' τίθεται
 ἡ ἱρίμορφος, κ' οὕτω ψάλλεται ἡ ἀναζάσιμος αἰοιοῦδία μετὰ τῶ ζαυ-
 ροῦ.

Περίπτωσις β'.^α περὶ τῆς εὐρήνης τοῦ εὐαγγελισμοῦ.

Χρὴ γ' δέναι ὅτι γ' ἴχοι ὁ εὐαγγελισμὸς τῷ σαββάτῳ τῆς γ'. ἐβδομάδος, ἡ
 πέμνη ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, γ' τὸ Κύριε εὐείραξα τὰ γ'. προσό-
 μοια τοῦ Τριωδίου, κ' γ'. προεόρτια (Κειρυμένον μυζήριον). Δόξα καὶ νῦν (εὐ-
 αγγελίξειται ὁ Γαβριήλ). τὸ φῶς ἰζαρόν, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας.
 Εἰς τὸν ζίχον τὸ ἰδόμερον τοῦ Τριωδίου δὲ, κ' τὸ μαρτυριὸν. Δόξα καὶ νῦν
 (τὸ ἀπ' αἰῶνος μυζήριον). ἀποζυλιῖον, τὸ προεόρτιον ψαλλόμενον ἄπαξ τὸ
 Κύριε ἐγένεσον μ'. αἱ ἰργῶς μεγάλαι μετάνοιαι μόνον, κ' τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.

τῆ πέμτῃ ἐσπερας τὸ μέγα ἀπόδυστον, κ' τῆ παρασιευῆ ἢ αἰοζούθια τοῦ ὄρθρου μετὰ τῶν ἑρῶν, φαλλοῦνται ὡς διαταχθῆσαν ἐν τῇ προγραφῆσιν ἐρμηνεῖα, διαφερούσης μόνον, ὅτι, γ' ἰδ' ἰσίου τοῦ ὄρθρου τῆς παρασιευῆς ἀναγινώσκονται κ' ἡ Κατήχσις τοῦ αἰγίου Θεοδώρου.

» Ἐν δὲ τῷ ἐσπερινῷ τῆς παρασιευῆς, τὰ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ ὡς προδιατέλειται γ' ἰδ' τὸν ἐσπερινὸν τῆς πέμτῃς. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῖριζα ἰζῶμιεν ζήχους β' κ' φαλλοῦμεν τὸ ἰδοῦμενον τῆς ἐορτῆς ἄπαξ, κ' ἴρια μαρτυριὰ, ἴρια τῆς ἐορτῆς τῶ μιουρῷ ἐσπεριουῷ, κ' ἴρια τῶν ἀποζήχων αὐτοῦ. Ἔλα τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, κ' καθέξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Τροηγιασμέτων.

» Εἰς τὴν ἀρρηπνίαν ἅπαντα τῆς ἐορτῆς, αἰοζούθους κ' ἡ Λειτουργία τοῦ Χρισσοζώμ. ἔπρδῃ δὲ ὑπάρχῃ ἔθος ἴνα φαλλοῦνται τῆ παρασιευῆ ἐσπερας ἐν τῷ μιουρῷ ἀποδυστον οἱ Οἴκιοι τῆς Θεολογίας, διὰ τοῦτο, ἡ μὲν βούλῃ φαλλῆ τὴν γ' ζάσιον. ἡ δὲ μὴ πρόσθετος αὐτὴν γ' τὴν παρελθούσαν ἢ ἐπομένην, κ' ἀναγνώσον νῦν τοῦλους.

Ἡ ἀπόδοσις.

» Τῷ σάββατῳ ἐσπερας ἐν τῷ μιουρῷ ἐσπερινῷ φαλλοῦμεν τὰ τοῦ ζαυροῦ ὡς ἔγει ἐπὶ τὴν σφράγ. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη ζιχολογίαν, γ' ἰδ' Κύριε εὐεῖκρξα ζιχρὰ ἀναζάσιμα δ' τοῦ ζαυροῦ γ' κ' τῆς ἐορτῆς γ'. Δόξα τοῦ ζαυροῦ. Καὶ νῦν, Θεολογίον τὸ α' τοῦ ἡχου. Ἀπόζιχα τὰ ἀναζάσιμα, Δόξα τοῦ ζαυροῦ, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς (Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια). Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἁρῶν τὸ ἱεροπάριον τοῦ ζαυροῦ δ' ἰδ', κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀποχλιῖα, τὸ ἀναζάσιμον δ' ἰδ', τοῦ ζαυροῦ κ' τῆς ἐορτῆς ἀνά μίαν. ἡ ζιχολογία τοῦ φαληρίου κ' Καθίσματα ἀναζάσιμα κ' τῆς ἐορτῆς. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος γ' δ' τοῦ ζαυροῦ γ' ζ' κ' τῆς ἐορτῆς γ' δ' Καταβασίαι τοῦ ζαυροῦ. ἀπὸ γ' ἰδ' τῆς τὸ Κοντάσιον τῆς ἐορτῆς ἀνευ Οἴκιοι. αἰφ' ζ' τοῦ ζαυροῦ. Ἐξαποζαχάρια τὸ ἀναζάσιμον, τοῦ ζαυροῦ, κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοῦς αἰγίους ἀναζάσιμα δύο, τοῦ ζαυροῦ γ' κ' τῆς ἐορτῆς ἴρια. Δόξα τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη) ἡ δοξολογία ἀργῆς, ἡ ἡσόδος κ' προσεύχσις τοῦ ἱμῆος ζαυροῦ, τὰ ἰδ'.

ἰδιόμεγα, τὸ εὐδινόν, ἢ α'. ὠρα, κ' ἢ Κατήχσις. εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, οἱ μαυρισμοὶ τοῦ ἤχου δ' δ'. τοῦ ζαυροῦ ἢ γ'. ὠδὴ δ' δ'. κ' τῆς ἐορτῆς δ' δ'. ἢ ζ'. ἀντὶ τῶ τρισαγίου φάλλελοι (τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα). Ἀποζημιωγέλιον τῆς ἡμέρας κ' τῆς θεολόμου. Κοινωνιὸν (Ἀίνγιε τὸν Κύριον) καὶ τὸ (Ἐσμηγώδη ἐφ' ἡμᾶς). Ἡ αἰοιοουδία τοῦ Ἀρχαγγέλου προφάλλελοι γι' τὸ ἀπόδωπνοῦ τῆς παρελθούσης πέμλης

τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας γι' τὴν θ'. ὠραν μετὰ τὸ Κοιτάσιον, αἰρεται ἢ εἰδὼν τῆς ἐορτῆς εἰ τοῦ προσκυνητῆρὸς κ' τῆθεται ἢ τῆριμορφος, αἰοιοουδῆ δὲ κ' ἢ λαξιστῶν νηστῶν.

» Περὶ πτωσις γ'.^{1η} περὶ τῆς ἐορτῆς ἔ. εὐαγγελισμῶ γ' τύχοι τῆ γ'. Κυριακῆ τῶν νηστῶν. Χρὴ γνώσιον ὅτι γ' τύχοι ὁ εὐαγγελισμὸς τῆ γ'. Κυριακῆ τῶν νηστῶν, τῆ πρό αὐτῆς παρασιουῆ γι' τὸν ἑσπερινὸν ἰζῶμεν ζήχους ε'. κ' φάλλομεν τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δὲ, τὰ δ'. μαρτυρια' τοῦ ἤχου, κ' δ'. προεόρλια δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν προεόρλιον, κ' ἢ λοιπὴ αἰοιοουδία τῶν Προνυγιασμένων. Ἔ. εἰ βῆξ ἀγαγῆσσοι τὰς ἐν τῷ ἱριδιῶ ὠδῆς τῶ σαββάτῃ κ' ποιῆ.

τὸ ἑσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδωπνον μετὰ τῶν Οἴων τῆς θεολόμου ὡς ἔθεται. Κοιτάσιον τῆς ἐορτῆς (ἔπεγέσθ πνεύματος).

τῶ σαββάτῃ γι' τὸν ὄρθρον, θεὸς Κύριος, τὸ προεόρλιον Ἀποζηλίσιον εἰ γ'. Μετὰ τὴν α'. κ' β'. ζήχορογίαν Καθίσματα τῆς ἐορτῆς, οἷα βούξ. Οἱ Κανόνες, εἰς τῆς ζ'. ὠδῆς ὁ προεόρλιος μετὰ τῶν ἑρμῶν δ' ζ'. κ' τοῦ Προδρόμου δ' δ'. ἀπὸ δὲ τῆς ζ'. ὠδῆς ἄσέρχονται τὰ ἱεραφῆδα, ὅθεν κατακμπάνοντες τὸν Κανόνα τοῦ αἴγιου τῆς μοιῆς, φάλλελοι ὁ προεόρλιος δ' ζ'. κ' τοῦ ἱριωδίου δ' η'. ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοιτάσιον τῶ προδρόμου κ' Καθισμα προεόρλιον (Σήμερον ἄττασα). ἀφ' ζ'. Κοιτάσιον τῆς ἐορτῆς. ἔ. ζήχορογοῦμεν δὲ νῦν τὰς ὠδᾶς, ἢ τοι ζ' η', κ' τὴν ἦ. ην, ἀλλὰ μόνον φάλλομεν γι' ζήχους εβ'. Ἐξαποζηγῆριον προεόρλιον. Ἀπόζηχα, τὰ τῶ μικρῶ ἑσπερινῶ γι' τὸν ζήχον τῆς ἐορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν (Γλῶσσαν ἢ εἰ ἔγυν). Ἀγαθὸν τὸ ἔξομοιογῆσθαι, τὸ τρισάγιον, τὸ τρωπαρίον τῆς ἐορτῆς, κτλ: εἰς τὴν Ἀγταργίαν τῆ γ'. κ' ζ'. ὠδῆ εἰ τοῦ προεορλῆς Κανόνος, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας κ' τῶν Κειοιμημένων. ἔ. τω γίνε- τ' ἔ. βῆξ φάλλελοι κ' γ' πὲ ἀπόστολ. κ' εὐαγ. τῶ σαβ. κ' τῆς θ'.

σοῦ τῆ ἱπίσιον
8 εἰ τῶ προεορ-
τῆς, κ' β εἰ τῶ
Καν. τῶ τῆμῆς
Προδρό-
μου ζ

: γι' τὸ τέλος τῆς
α'. ὠρας φάλλε-
— μετὰ πνευ-
μάτων κ' πνευ-
νῶς Κειοιμημένων
των

οὕτω γίνεσθαι ἐὰν λύχη ἢ παραμονὴ τοῦ εὐαγγελισμοῦ κ' τῷ δ' σαββάτῳ τῶν ἡμερῶν.

τῷ αὐτῷ σαββάτῳ ἐστέρως ἐν τῷ μικρῷ εἰσαρινῷ ὁ Κύριος εἰείραξα ψάλλομαι τὰ τῆς ἐορτῆς ὁ δ' Δόξα Καὶ νῦν (τῷ εὐδὲ μνη' ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπεξῆλθ' εἰς

† ἢ τῷ μικρῷ ἐστέρων αὐτῷ. τὸν ζ' χον, τὰ προσόμοια τοῦ σταυροῦ τὰ ὁ τοῦ αἴγιου † Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτῶσιον τῆς ἐορτῆς κ' τοῦ σταυροῦ. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ εἰσαρινῷ μετὰ τὰ (Ἀνοξάνδρια) ἀναγνώσιμον τὸ α'. Καθίσμα τοῦ ψαλληρῆ. εἰς δὲ τὸ Κύριος εἰείραξα ἀναζάσιμα ζιχνηρα τρία, τοῦ σταυρῆ τρία, κ' τῆς ἐορτῆς δ' Δόξα τοῦ σταυροῦ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. εἰσοδος, τὸ προεῖμένον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς. Ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς. Δόξα τῆς ἐορτῆς. Καὶ νῦν τοῦ σταυροῦ. εἰς τὸν ζ' χον, τὸ ἀναζάσιμον ζιχνηρὸν, ὅσα τῆς ἐορτῆς Δόξα τοῦ σταυροῦ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἁγίων τὸ τροπᾶριον τῆς ἐορτῆς δ' ἰς, κ' τοῦ σταυροῦ ἄπαξ. εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ ἀναζάσιμον τροπᾶριον ἄπαξ, τῆς ἐορτῆς δ' ἰς, κ' τοῦ σταυροῦ ἄπαξ. Μετὰ τὴν α' ζιχολογίαν καθίσματα ἀναζάσιμα. Μετὰ τὴν β' τῆς ἐορτῆς, ἀντὶ τοῦ πολεμίου ψάλλομεν (λόγον ἀγαθόν) ὅσα τὸ (Ἐξομολογησάτω Κυ

† εὐαγγελιστῶν ἡμέραν ἔξ ἡμέρας. ρίω) κ' εὐδὲ τὰ εὐλογητάρια, ἢ αἵτησις, ἢ ὑπακοή, κ' τὸ καθίσμα τῆς ἐορτῆς. οἱ ἀναβαδμοὶ τοῦ ἤχου. Προεῖμένον τῆς εὐαγγελιστῆς τῆς ἐορτῆς. τὸ (Ἀναζάσιον Χριστοῦ), ὁ Ν'. ψάλλεται κ' προσευτῶμεν δ' ἰ. εὐαγγελιστῶν. κ' μετὰ τὸν Ν'. κ' προσψάλλομεν ἔτι, Δόξα (ταῖς τῆς Παναχράντου). Καὶ νῦν (ταῖς τῆς θεολόγῆς) κ' τὸ ἰ= δόμενον τῆς ἐορτῆς. οἱ κανόνες, (ὁ ἀναζάσιμος καλαχίμπανδαι). ὁ τοῦ τριωδίου καὶ νῦν μετὰ τῶν ἁγίων ὁ δ' ἰ. ὁ ἁγίος δ' ἰς, κ' τὸ α'. τροπᾶριον δ' ἰς, κ' τὰ χοίπα ὁ δ' (εἰρμὸς δὲ χέγομεν οὗς ἔχου ἐν τῷ ἔχει τῶν ὁδῶν τὸ τριώδιον Καλαβασίας (ὁ θρόνος προελύπτωσι πάσαι Μωσῆς). ἔπειθ' ὅτι ἀνάρμοζον τὸ (Ἀναζάσιος ἡμέρα) ψάλλομεν, ὁππότεν τοῦ τοιοῦτος ἁγίου μετὰ τὰ τροπᾶρια ὁ δ' ἰ. κ' τῆς ἐορτῆς τὸν κανόνα μετὰ τῶν ἁγίων ὁ δ' ἰ. Καταβασίαι (Ἀνοξὸν τὸ ζόμα μτ) ἀπὸ γ. ὁδῆς τὸ κοντάσιον τοῦ σταυροῦ κ' τὸν οἶνον. ὅσα καθίσμα τοῦ σταυροῦ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. ἄφ' ἰ. κοντάσιον τῆς οἰκοδομῆς † ψάλλεται ἐορτῆς, τὸ μνησολόγιον, κ' τὸ ὑπόμνημα τοῦ τριωδίου. Ἡ τριωδία ζιχολογῆται, ἀνοξοῦθω ψάλλεται κ' ἢ θ'. ὁδῆ. εἰς δὲ τὸν κανόνα τῆς θεοτόκου ἐπισυναπτόμεν κ' τὸ Μεγαλυνάριον (εὐαγγελιστοῦ γῆ χαράν μεγάλην). Ἐξαποστῆρια τὸ ἀναζάσιμον, τὸ σταυροῦ, καὶ τῆς

† Μεγαλυνάρ. (Χαῖρε σκῆπτρον αἴγιον τοῦ Χριστοῦ)

καὶ τῆς ἐορτῆς. εἰς τὰς αἰγούσας ἀναζώσιμα ζιχρὰ δ. τῆς ἐορτῆς γ. κ. τὸ ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας μετὰ ζιχου (Ἀνάστη Κύριε ὁ θεὸς μετ) Δόξα τῆς ἐορτῆς. καὶ νῦν (ὑπερευλογη-
μένη). Δοξολογία μεγάλη, κ. ἡ αἰοζουθία τῆς Σταυροπροσιμνήσεως μετὰ συνήθηρο-

Διακρίνον
βασιλ. τῆς α.
ναγνώσε-
ως.

παρία. ἅτα εὐλενῆς, κ. ἀπόχρισις, τὸ εὐθιγόν, ἡ α. ὦρα, κ. ἡ Κατηχησις τῆς ἐορτῆς. Οἰ-
μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ. δ. ἡ γ. ὠδὴ τῶ σταυρῶ γ. δ. κ. ἡ ζ. τῆς ἐορτῆς γ. δ. Εἰσοδιὸν

(εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας) ... κ. Σύσον ἡμᾶς υἱε θεῶ ὁ ἀναζῶς εὐ νευρῶν
Ἀντὶ τῆς τρισαγίης (τὸν Σταυρὸν σε προσιυνόμεν Δέσποτα). Ἀποζουεγγύλιον κ. Κοινο-

νιὸν πρῶτον τῆς ἐορτῆς ἅτα τοῦ Σταυρῶ, κ. καθεξῆς ἡ Λεζερυαῶς μεγάλης Βασιλῆου:
Ἡ ἀπόδοσις.

τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἐσπείρας τῶς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζιχου. ἰ. κ. φάλλομεν εὐ τῆ
τριωδὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας τὸ γ. τὸν ζιχον ἀπαξ, δύο προσόμοια τῶ Κυρίε Ἰουσήφ, κ.
ἐν τοῦ κ. Θεοδώρου, τρία τῆς ἐορτῆς (Βουηνὴ προαιώνιον), κ. τρία τῶ Ἀρχαγγέλου. Δόξα κ.

νῦν (Ἀπεζῶν) ἐξ οὐρανῶ). Εἰσοδος, φῶς ἰχαρόν, κ. τὸ Προεγμένον τῆς ἡμέρας τῶ εἰς τὸν τῶ ἰδὲ δὴ εὐ-
ζιχον τῆς ἐορτῆς τὰ προσόμοια τῶν αἰγῶν. Δόξα καὶ νῦν (εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ) τὸ Ἀπο-

χυλίσιον τῆς ἐορτῆς εὐ γ. κ. οὕτω ἀποδίδοται ἡ ἐορτὴ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. Μετὰ τὴν ἀπο-
χριστὴ αἴρεται ἡ γ. τῶν τῆς ἐορτῆς εὐ τοῦ προσιυνηδάρης κ. τίθειται ἡ τριμόρφος, αἰοζου-

θῶ κ. ἡ τὰξις τῶν αἰγῶν νηζῶν. ζῶζῶν ὅτι μετὰ τὸ Ἀποχυλίσιον τῆς ἐορτῆς, εὐδὶς ὁ Κύριε
εἰήσον μ. Δόξα καὶ νῦν, τὴν τιμιώτεραν, τὸ (Ἐπουράνιε Βασιλεῦ), αἱ ῥῶς μεγαλαί μετὰ
νοιαί, κ. ἀπόχρισις. τὸ ἀπόδοπνον μισρὸν, ἀναγιγνώσκουσι γ. τὴν γλῆν μετὰ συνήθως μετνοίας.

Εἰ βέλῃ δια
τὸ ἀσούχισον
τὸ ἰδιόμελον
φάλλε γ. τὴν
χρῆν, κ. γ.
τὸς αἰγῆς βασιλ.
ε. Ἀναζῶς. ε. ε.
ἐταυρῶ κ. ε. τῆς
εορτῆς, δὲ ε. τῆς
εορτῆς κ. νῦν
ὑπερευλογημένη
ἀνάπῃ γ. τὸ ὁ
αἰγῆς ἅτα μετ
μα κ. δ. ν. χροῖο
κ. γ. τὸ χροῖο
μὲν δὲ ποιεῖται
μῶν σφραγ.

φάλλε κ. θεο-
τοκαριστ,
τὸ Κύριε εὐεῖ-
σον μ. τὸ ἐπ-
ρανε βασιλεῦ
ταῖς γ. κ. μὲ-
νον κ. ἀποχο-
σις.

Περίπτωσι δ. τῶ γ. τῶν ἡ ἐορτῆς εὐ εὐαγγέλιῳ ἡ δευτέρῃ δ. τῆς εὐδομάδος.

Χρὴ γ. εἶναι ὅτι γ. τῶν τῆς δευτέρῃ τῆς δευτέρῃς εὐδομάδος, τῶ σαββάτω ἐσπείρας, κ. τῆ
Κυριακῆ πρῶτῃ, ἡ προεορτίος αἰοζουθία καταγμπαίνεταί, φάλλεται δὲ μόνη ἡ τῆς Σταυ-
ροπροσιμνήσεως αἰοζουθία μετὰ τῶν ἀναζωσῶν ὡς τέταται ἐν τῶ τριωδίῳ.

τῆ Κυριακῆ ἐσπείρας ἐν τῶ μισρῶ ἐσπερινῶ, γ. τὸ Κύριε εὐεῖραξα, κ. γ. τὸν
ζιχον, φάλλομεν τῆς ἐορτῆς τὰ γ. τὸν μισρὸν ἐσπερινόν. Προεγμένον (ἰδὲ δὴ εὐλογεῖτε
† εἰς δὴ προσ. ἀνάπῃ κ. τὸς σταυρῶς, θυμιατήριον δὲ ἀνάπῃ τὸ εὐδῶσιμον.

τὸν Κύριον) γὰρ δὲ ἐν τῷ Τριῳδῷ ἰδιόμοια, κ' ὁ Κανὼν τοῦτε (ἠγούον τοῦ ὄρθρου) φάλλονται με-
τὰ τὴν ἐορτὴν ἐν καιρῷ ἁρμόζοντι.

Ἡ αὐτὴ Κυριακὴ ἐσπέρας τὸ μικρὸν ἀπόδραπνον, κ' ὁ μέγας ἐσπερινός, σὺν τῇ
ἁμοζουθία τοῦ ὄρθρου τῆς δευτέρας μετὰ τῶν ἑρῶν κ' τῆς Ἀγουργίας, φάλλονται ὡς διατά-
χθησαν ἐν τῇ παρασιευῇ τῆς γ'. ἐβδομάδος.

Ἡ ἀπόδοσις.

Ἡ αὐτὴ δευτέρα ἐσπέρας σημαίνου περιῦραν ἐν γάλην κ' ἡμίσραν κ' ἀναγιγώσκειαι
ἡ θ'. Ἦρα δ' ἐν τῇ Λιτῇ κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς τὸν προσημιακὸν φαχμὸν ἀνάπτομεν τὴν τσα-
ροῦς. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εἰς ἑώραξα γὰρ τρία τῆς ἐορτῆς προσόμοια (Βουχὴν προαιώνιον), κ'
τρία τοῦ Ἀρχαγγέλου (Γαβριὴν ὁ μέγιστος ὁ νοῦς). Δόξα Καὶ νῦν (Ἀπετάχην ἐξ οὐρανῶ). Εἰσο-
δος, Φῶς ἵσταρον, τὸ προεξέμενον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ δύο ἀναγιγώσματα τῶ Ἀρχαγγέλου. Εἰς
τὰ Ἀποζηχια, τῆς ἐορτῆς γὰρ τῶν αἰώνων προσόμοια. Δόξα Καὶ νῦν (Εὐαγγελιζέται ὁ Γαβριὴν)
τὸ Νῦν ἀποζῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς ἐορτῆς ἐν γ'. κ' οὕτως ἀποδίδοιαι ἡ ἐορτή.
Μετὰ τὴν ἀπόδραπν αἶρεται ἡ Εἰκὼν τῆς ἐορτῆς ἐν τοῦ προσημιακῆς κ' τίθεται ἡ ῥι-
μορφος, ἁμοζουθῶ κ' ἡ τάξις τῶν ἡμερῶν. Ἡ τῆς ἐορτῆς ὅτι μετὰ τὸ Ἀποζηχια τῆς ἐορτῆς,
ὡδὸς τὸ Κύριε ἐγένεον μ'. τὴν ἡμιδευτέρα, τὸ (Ἐπουράνι βασιλεῦ), αἱ ῥογὲς μεγάλαι μετὰ-
νοιαί, Δόξα Καὶ νῦν, κ' ἀπόδραπν. τὸ ἀπόδραπνον μικρὸν, ἀναγιγώσκειαι δὲ δ' ἐν τῇ γ'
τῆς μὲ γὰρ διατεταγμένας μετανοίας.

Περίπτωσις Ε.^μ δ' τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Εὐαγγελίᾳ τῆς δ.^μ τῆς μέσης ἐβδομάδος.

Τότε καλαχμπάνεται ὁ Κανὼν τοῦ Σλαυροῦ, κ' φάλλονται τῇ δευτέρᾳ ἢ τῇ παρασιευῇ
τῆς γ'. ἐβδομάδος. ἡ δὲ ἀπόδοσις τῆς αὐτῆς ἐσπέρας ὡς διατάχθη ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

Περίπτωσις Ζ.^μ δ' τύχοι ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελίᾳ τῆς παρασιευῇ τῆς δ.^μ ἐβδομάδος. ^(*)

Τότε ἡ ἁμοζουθία τῆς ἐορτῆς φάλλονται ὡς διατάχθη ἐν τῇ παρασιευῇ τῆς γ'. ἐβδομάδος,
διαφύρουσα δ' τοῦτο, ὅτι, ἐν τῇ γ' ἐορτῇ ἐσπέρας τῆς ἐκείνης ἐβδομάδος, δ' τὸ Κύριε εἰς

ἐμειραξα Δόξα τοῦ Τριωδίου (Σήμερον ὁ ἀπρόβητος). Καὶ τῶν τῆς ἐορτῆς. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς προηγουμένης μετὰ τὸ (πρόσχημιν) ἀναγινώσκωμεν τὸν ἐν τῷ ὄρθρῳ τῆς παρασκευῆς ὁλοκληρον Κανόνα, σὺν τῷ Τριωδίῳ αὐτῆς.

τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδυστον, κ' ἡ αἰορουθία τοῦ ὄρθρου, κ' αἱ εἰ-
ραι τῆς πέμτης, ψάλλονται ὡς προειδηχθεῖαι ἐν τῇ αὐτῇ διατάξει.

τῆ πέμτῃ ἐσπέρας σημαίνῃ περὶ ὕραυ δ' κ' ἡμίσησαν, κ' μετὰ τὴν εὐχόνησιν ἀ-
ναγινώσκονται ἡ θ'. ὕρα μὲ τὴν τριχορογίαν τῆ ψαλμῆς, κ' τὴν ἀναγύσιν δ' τὴν Κυρίαια.
ᾧ τὰ οἰμαρισμοὶ παρὰ τῆ τυπικῶν κ' τοῦ ἀναγνώστῃ χύμα. μετὰ δὲ τὰς τρεῖς μετανοί-
ας αἱ ποιοῦμεν δὲ τὸ τέλος, ὁ μὲν εὐχνοσησιασμοὶ βαρὺν μετανοίαν ἐξέρχεται κ' κρούσῃ τὸ ἄ-
νω σήμαντρον, κ' τὸ σίδηρον. ὁ δὲ ἀναγνώστῃς ἐξαμορουθῆ τὸ (Χοροὶ ὁ ἔπουράνιος) κ' τὰ χο-
πὰ δ' τὴν σφράν, γέγων προὶ τούτοις κ' τὸ Κοντάσιον τοῦ Σταυροῦ. Δόξα κ' νῦν (ἐπιγύσει.
πνεύματος). τίθεται δὲ τὸ δισμύριον ἐν τῷ μέσῳ, κ' μετὰ τὴν εὐφρόνησιν τοῦ ἱερέως (Ὁ θεὸς ἀ-
νδρῆσαι ἡμᾶς) κ' τὰς τρεῖς μετανοίας, ὁ μὲν προεζῶς γέγῃ τὴν εὐχὴν (Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χε).
ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, κ' τὸν ἐπ' αὐτῆς λίμιον τρυφόν, κ' εὐθὺς ἐξέρχεται ἐκ
τῆς ὑραίας πύλης μετὰ τοῦ λίμιῆ Σταυροῦ, προπορευομένη τοῦ διακόνη μετὰ λαμπάδος κ' θυμι-
αλοῦ, κ' ἀπολίθωσιν αὐτὸν ἐν τῷ δισμύριῳ τῆς ἀναγνώσεως, κ' οὕτω θυμιᾷ ὡς κ' τῆ διούρα κ' τῆ
τετάρτῃ, ᾧ τὰ ἐπίθους τῷ διακόνη τὸ θυμιαλόν, προσμυθῆ σὺν τῷ προεζῶτι, κ' ψάλλοντις συγχρό-
τως κ' τὸ τρυπαριον (τὸν τρυφόν σου προσμυνοῦμεν Δέσποτα) βαρῆουσι μετανοίας τὰς συνήθεις) ὁ-
πυρ ψάλλεται κ' παρὰ τῶν χορῶν ἀναμίαν. ᾧ τὰ τὸ ἰδιόμερον (Δεῦτε πεισοὶ τὸ ζυποσιὸν ξύλον) ὁ-
ἀναγνώστῃς τὸ τρισάγιον, κ' ιαθεξῆς ὁ ἐσπερινός, κ' ἡ προηγουμένη, ὡς διαχθῆ ἐν τῇ παρα-
σκευῇ τῆς γ'. ἐβδομάδος. τίθεται δὲ κ' τὴν εἰκόνα τοῦ εὐαγγελιστῆ ἐν τῷ προσμυθῆ μετὰ
τὴν προσμύνησιν τῆς λίμιῆ Σταυροῦ. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἁγιογραφίας μετὰ τὸ (πρόσχημιν) ἀναγινώσκω-
μεν τὸν τετραβδιον Κανόνα τοῦ σαββάτου, ᾧ τὰ ψάλλεται κ' τὸ Κοινωνιὸν.

τῆ πέμτῃ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδυστον, κ' ὁ μέγας ἐσπερινός, σὺν τῇ αἰορουθία τοῦ
ὄρθρου κ' μετὰ τῶν ὕραυ κ' τῆς ἁγιογραφίας τῆς παρασκευῆς, ψάλλονται ὡς διαχθῆσιν ἐν τῇ
παρασκευῇ τῆς τρίτης ἐβδομάδος. ὁμοίως καὶ ἡ ἀπόδοσις.

Περίπλωσις ζ' ^Η περί τῆς ἐορτῆς τῆς Εὐαγγελισμῶ ὁ τύχοι τῶ σαββάτου δ' ἑβδομάδα, ὅτε ἡ αἰοροῦθια τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κυριακῆς μετατίθεται καὶ φάλλεται τῆς λ' τῆς μαρτίης μηνός, ὅτε καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς. (Εἰ δὲ βούλῃ φάλλῃ τὴν αἰοροῦθιαν τοῦ ἁγίου εἰ τὴν πέμπτην Κυριακὴν τῶν νηστῶν). Ἡ δὲ τῆς ἐορτῆς αἰοροῦθια ὡς συνετέθη ἐν τῷ σαββάτῳ τῆς γ' ἑβδομάδος, ὁμοίως καὶ ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς.

» Περίπλωσις η' ^Η περί τῆς ἐορτῆς τῆς Εὐαγγελισμῶ ὁ τύχοι τῆς δ' Κυριακῆς τῶν νηστῶν, ὅτε ἡ αἰοροῦθια τῆς ἁγίας δεξιάς τῆς ἡμέρας Προδρόμου, προφάλλεται τῷ σαββάτῳ μετὰ τὴν προεορτίαν ἔτους, τῆ παρασιουῆ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τοὺς μακαρισμῶς καὶ τὰς ἑρῶς μετανοίας ἡθελῶμεν ἐν τῷ προσκυνητῶ τῆς εἰκόνα τῆς ἡμέρας Προδρόμου, ἀνάπτοντες καὶ τὴν χαμπάδα. ὁ δὲ εἰκονισασίλιος ἐξέρχεται καὶ κρούς τὸ ἄνω σημαντῶν, τὸ σίδηρον, καὶ τὰς βαρέας ζάσιν μίαν, ὅρα μετὰ τὸν Προομιαιὸν καὶ τὰ (Πρὸς Κύριον), ὅτε ἀνάπτομεν τοὺς ζαυρούς, εἰ δὲ τὸ Κύριε εἰεκέρα καὶ τὸν χοροῦ, δίδομεν προσέτι καὶ τὰ ὀνόματα τῆς ἀγρυπτίας ἵνα μνημονευθῶσιν). Εἰς τὸ Κύριε εἰεκέρα καὶ ἱζῶμεν ζήχους ἑ καὶ φάλλομεν τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δὲς, δ' προεορτία, καὶ δ' τοῦ Προδρόμου. Δόξα τῷ προδρόμῳ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδος, Φωὶ ἰζαρόν, καὶ τὰ ἀναγνώσμα τῆς ἡμέρας, τὸ (Κατεδυνθῆτω) καὶ ιαθεξῆς ἡ ζῆλουργία τῶν προηγιασμένων, εἰ δὲ τὸ τέλος μετὰ τὸ (πρόσχημιν) ἀναγνώσομεν τὸ τετραῦδον τοῦ σαββάτου.

» τὸ ἑσπερας ταύτης τὸ μισρὸν ἀπόδρητον μετὰ τῶν Οἴων τῆς Θεολογίας, ἐν τῷ παρεομυσίῳ ὡς εἶθιται Κοντάκια τὸ προεορτίου καὶ τῆς προδρόμου.

» Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ τῷ σαββάτῳ, μετὰ τὴν εὐλόγησιν ἀναγνώσειται τὸ μεσουυλιὸν εἰς τὴν λιπὴν κατὰ τὴν τάξιν. εἰ δὲ τὸ τέλος αὐτῆς φάλλεται ἡ λιπὴ τῆς Προδρόμου. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ προεορτίου τρωπάριον δὲς, τὸ τῆς Προδρόμου, καὶ αὐθις τὸ προεορτίου. Ἡ ζήλοργία τῆς φάλληρις καὶ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν φάλλομεν τὸν πομπῆιον καὶ ἡν ἐκλογὴν, τὸ δοξασιὸν, κτλ. ἡ αἴτησις, καὶ τὸ Καθίσμα τῆς πομπῆς. οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α. ἀντίφωνο τῆ δ' ἤχου. Προεορτίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Προδρόμου, ὁ Ν', καὶ τὸ ἰδιόμερον. Οἱ Κανόνες, ὁ προεορτίου μετὰ τῶν ἑρμῶν εἰς τῆς. τοῦ Προδρόμου τῆς ἐνορδίνης ἤχου εἰς δ' καὶ ὁ τῆς ἁγίας δεξιάς εἰς δ'. Καταवासίαι (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μα). ἀπὸ γ'. ὡδὴς Κοντάκιου προεορτίου καὶ Καθίσματα τῆς ἁγίας καὶ τῆς ἐορτῆς. ἀφ' εἰς.

ἀφ' ἧς Κοιτάσιον κ' Οἴσιος τοῦ Προδρόμου, τὸ συναξάριον, κ' ἀναπλεγμέν' ἐς τσαρὲς· ἢ ἑμιμύτρα
 ζιχοιογῶλαι· Ἐξαποστολιᾶριον τῶ Προδρόμου, κ' προεόριον. Εἰς τοὺς αἵτους, πᾶσα τενοῖσ' ἀναγ-
 γαι δὲ ἀργῦς κ' μετὰ μέλους ὁμοίως κ' τὸ δοξασιόν, κ' ἡ δοξολογία, ἀναπλεγται κ' τὸν χορόν)· ἴ-
 σῶμεν ἔν τ' ἵχους δ' κ' ψάλλομεν τὰ τῶ Προδρόμου προσόμοια τῶν αἵτων. Δόξα τῷ αὐτῷ. Καὶ νῦν τῆς
 εὐρῆνης· ἢ δοξολογία, τὸ τροπάριον τοῦ Προδρόμου, κ' τὰ λοιπὰ τῆς αἰουρουθίας· Εἰς τὴν Λαγουργί-
 ας, ἑσπαια, ἐν δὲ τοῖς μαυαρισμοῖς τὴν γ' ὕδην εἰς τῶ προεορίῳ Κανόνος κ' τὴν ζ' τῶ Προδρόμου·
 Ἀποστολιευαγγέλιον τῶ Προδρόμου, κ' τῆς θείου. Κοιτυμιόν (εἰς μνημόσυτον αἰώνιον).

Τῷ σαββάτῳ ἑσπείρας ἐν τῷ μιρῷ ἑσπείρινῷ ἄπαντα τῆς εὐρῆνης· Ἐν δὲ τῷ μεζῶν ἑ-
 σπείρινῷ μετὰ τὰ (Μνοῖζανταρία) κ' τὸ α'. Καθίσμα τῶ φαληρίας, εἰς τὸ Κύριε εὐεμραξα ἀναξάσι-
 μα ζιχρηά δ' κ' τῆς εὐρῆνης ζ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς εὐρῆνης· Προεῖμιον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγύ-
 σματα τῆς εὐρῆνης ὁμοίως κ' ἡ γλῆ. Εἰς τὸν ζ' ἵχον, τὸ ἀναξάσιμον ζιχρηόν κ' τὰ ἰδιόμελα τῆς εὐρῆ-
 νος. Δόξα Καὶ νῦν τῆς εὐρῆνης. Εἰς τὴν εὐρονησιν τῶ ἕρην, τὸ Ἀποστολιῶν τῆς εὐρῆνης δὲ, κ' τὸ (θεοῦ
 Παρθένε). Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, τὸ ἀναξάσιμον τροπάριον δὲ, γ' τὸ θεοῦ Κύριος, κ' τῆς εὐρῆνης δὲ· Μετὰ
 τὴν α' ζιχοιογίαν καθίσματα τὰ ἀναξάσιμα· Μετὰ τὴν β' καθίσματα τῆς εὐρῆνης, ἀπὸ τῶ Ποι-
 κίου ψάλλομεν (λόγον ἀγαθόν) ἕτα τὸ (ἔξομοιοῦσθαι τῷ Κυρίῳ) κ' ὑδὴν τὰ εὐρονητάρια, ἢ ἀΐσι,
 ἢ ὕπαιον, κ' τὸ καθίσμα τοῦ Ποιμενῆ. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου· Προεῖμιον κ' εὐαγγέλιον τῆς εὐ-
 ρῆνης (Ἀνάστασιν Χριστοῦ), ὁ Ν' κτ'. τῆς εὐρῆνης. Οἱ Κανόνες, ὁ ἀναξάσιμος μετὰ τῆς θείου γ' ζ' τῆς
 εὐρῆνης μετὰ τῶν ἁρμῶν γ' ἢ. Καταβασίας τῆς εὐρῆνης κ' ιαδεξῆς· ἢ ἑμιμύτρα ζιχοιογῶλαι· Ἐξα-
 ποστολιᾶρια τὸ ἀναξάσιμον, κ' τῆς εὐρῆνης δὲ. Εἰς τῶν αἵτων, ἀναξάσιμα γ' κ' τῆς εὐρῆνης δ' κ' τὸ ἰδι-
 ὄμελον τῆς ἡμέρας μετὰ ζ' ἵχου (Ἀναζητὸ Κύριε). Δόξα τῆς εὐρῆνης· Καὶ νῦν ὕπερευοιμμένη·
 γ' τὸ ἵχος τῆς δοξολογίας τὸ ἀναξάσιμον τροπάριον, κτ'. Εἰς τὴν Λαγουργίαν, ἑσπαια, ὁμοίως
 ρισμοὶ τῶ ἤχου γ' δ' κ' εἰς τοῦ Κανόνος τῆς εὐρῆνης τὰς ὕδας γ' κ' ζ' ἢ Εἰσοδιόν τῆς εὐρῆνης...
 κ' ὁ ἀναξάσι εἰς τεμῶν). Ἀποστολιευαγγέλιον πρῶτον τῆς εὐρῆνης ἕτα τῆς ἡμέρας· ἢ Λαγουργία
 τοῦ μεζῶν Βασιλῆος.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆνης.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπείρας· ἢ ἀπόδοσις γίνεται ὡς διαταχθῆν ἐν τῇ παρεσκευῇ τῶν Κυριακῶν.

τὸ ἀποδύπνον μικρὸν, ἀναγιγνώσκεται δὲ εἰς τὴν Λιτὴν μετὰ τῶν Οἴων τῆς Θεολογίας, ποι-
οῦντες καὶ τὰ συνήθως μελανοίαις.

Περίπλους θ.^η εἰς τύχοι ὁ Ἐυαγγελισμὸς τῆς δευτέρου τῆς εἰς ἑβδομάδος.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι εἰς τύχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ τῆς δευτέρου τῆς εἰς ἑβδομάδος, τοῦτε, τοῦ σαβ-
βάτου ἑσπέραις ἐν τῷ μεσάμῳ ἑσπερινῷ (ἰστέον ὅτι ἡ ἀγρυπνία τῆς Κυριακῆς, ἡ τοῦ τῆς ἡμέρας Προ-
δρομοῦ καλοῦμαι τὴν αἰώνιον) μετὰ τὸν προομιαιὸν, καὶ τὸ ψαλμῶν, εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ἄναξά-
σιμα ζιχηνά δ' προεόρλια γ' καὶ τοῦ Προδρομοῦ γ'. Δόξα τοῦ Προδρομοῦ. Καὶ νῦν Θεολογίον τὸ α'.
τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἰσχαρὸν, καὶ τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τὰ ἀναξάσιμα. Δό-
ξα τοῦ Προδρομοῦ. Καὶ νῦν Προεόρλιον. Ἀπολυτίκια τὸ ἀναξάσιμον, τὸ τοῦ Προδρομοῦ καὶ προ-
εόρλιον. τὸ ἑσπέραις ἀναγιγνώσκεται ὁ μικρὸν ἀποδύπνον εἰς τὴν λιτὴν μετὰ τῶν Οἴων τοῦ
Προδρομοῦ, Κοιτάσια δὲ λέγομεν τὸ ἀναξάσιμον, τὸ προεόρλιον, καὶ τοῦ Προδρομοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὸν τριαδικὸν Κανόνα ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ αἵματος. εἰς τὸ θεοῦ Κυ-
ρίου, τὸ ἀναξάσιμον τροπαρίου δὶς, τοῦ Προδρομοῦ, καὶ τὸ προεόρλιον. Μετὰ τὴν ἀ. ζιχολογί-
αν Καθίσματα τὰ ἀναξάσιμα. μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τῶν Προδρομοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ Ἄ-
μμος, τὰ εὐλογητάρια, κτλ. τῆς Κυριακῆς. οἱ Κανόνες, ὁ ἀναξάσιμος εἰς δ' ὁ προεόρλιος εἰς
δ' καὶ ὁ τῶν Προδρομοῦ εἰς ζ'. Καλασάσαι (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου). ἀπὸ γ'. ὡδῆς Κοιτάσιον καὶ οἴων
τὰ ἀναξάσιμα, τὸ Καθίσμα τοῦ Προδρομοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς. ἀρ' ζ'. τὸ προεόρλιον Κοιτάσιον καὶ τὰ
τοῦ Προδρομοῦ. Ἐξαποστράκια τὸ ἀναξάσιμον, τοῦ Προδρομοῦ, καὶ προεόρλιον. εἰς τῶν αἵτων
ἀναξάσιμα δύο, προεόρλια γ'. καὶ τοῦ Προδρομοῦ τρία. Δόξα τὸ ἰδιόμοιον τῆς ἡμέρας ἡγούν
τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. (ὑπεριουμένην). Δοξολογία, τὸ ἀναξάσιμον τροπαρίου, ἡ ἐπιτηδῆς,
καὶ ἀπόστιχα, τὸ εὐδινόν, ἡ ἀ. ἄρα, ἡ Κατήχησις, καὶ ἀπόστιχα. εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἰκουμενικῆς
σμῆ τοῦ ἤχου εἰς δ'. τῆς προεορλίης ἡ γ'. ὡδῆ εἰς δ'. καὶ τῆς Προδρομοῦ ἡ ζ'. εἰς δ'. Ἀποστολιτικῶν
τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ Προδρομοῦ, ὁμοίως καὶ Κοιτωνιῶν.

τῆς αὐτῆς Κυριακῆς ἑσπέραις, καὶ τῆς δευτέρου πρὸς ψάλλεται ἡ αἰσχροῦδία τῆς ἑορτῆς μετὰ
τῆς Λειτουργίας τῆς χρυσοστόμης, ὡς δεῦχθη ἐν τῆς δευτέρου τῆς εἰς ἑβδομάδος ὁμοίως καὶ ἀπόδοσις αὐτῆς.

Περίπτωσις Ι.ᶜ ὁ ἔτος ἡ ἐορτὴ τῆς Εὐαγγελισμῶ τῆς τριτῆς τῆς Ε.ᶜ εὐδομάδος,
 τότε τῆς Κυριακῆς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν προομιαιὸν, εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα τὰ ὄψα
 ἡχοῦ κατανυκτικὰ, τοῦ τριωδίου προσόμοια γ. κ. προεόρτια γ. (Κειυρμένον μυστήριον). Δό-
 ξα Καὶ νῦν (εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ). Εἴσοδος, Φῶς ἰσχυρὸν, κ. τὸ μέγα προεξιμένον. εἰς τὸ
 Ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, κ. τὸ μαρτυριὸν ἁπλάξ. Δόξα Καὶ νῦν (Γνώσαν ἡ
 οὐκ ἔγνω). τὸ Μὴν ἀποχύος τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον τροπαρίον ψαλτὸν, τὸ Κύριε ἰχέσον μ.
 Δόξα Καὶ νῦν, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβίμ, τὸ ἔπουράνιε βασιλεῦ, κ. αἱ ἰσχυρὰ μεγά-
 νοιαί. Δόξα Καὶ νῦν, κ. ἀποχύσις.

» τῆς αὐτῆς Κυριακῆς ἐσπέρως, τὸ μέγα ἀποδόξινον, κ. ἡ προεόρτιος ἀιοχηθῆτα τῷ ὄρατι
 τῆς δευτέρας, σὺν τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐορτῆς, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ παρασιευῇ τῆς γ.
 εὐδομάδος. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἐσπερινῷ τῆς Κυριακῆς ἐψάξῃ τὸ προεόρτιον ἀποχύλιον, διὰ
 τοῦτο ἐν τῷ ἀποδόξινῳ λαύλης γέγεται μόνον τὸ Κοντάκιον ἀντὶ τῆς (Κύριε τῶν δυνατέων) καὶ
 τῶν λοιπῶν τροπαρίων. Ἡ δὲ ἀπόδοσις ἡ αὐτῆς ἐσπέρως τῆς ἐορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν τῇ δευτέ-
 ρα τῆς δ. εὐδομάδος.

Περίπτωσις ΙΑ.ᶜ

εἰς τὴν εὐαγγελισμῶ τῆς τετάρτης τῆς Ε.ᶜ εὐδομάδος, ἡ προεόρτιος ἀιοζουθῆτα, καὶ ἡ
 τῆς ἐορτῆς, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν τῇ παρασιευῇ τῆς γ. εὐδομάδος.

Ἡ ἀπόδοσις.

Ἡ δὲ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς οὕτως, τῆς αὐτῆς τετάρτης ἐν τῷ ἐσπερινῷ, σημαίης περί ὕραν ἐν
 νάτῃν κ. ἀναγινώσκειται ὡς τὴν γιγνὴν ἢ θ'. Ὑρα μὲ ἀποχύλιον κ. Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς κατὰ
 τὴν τάξιν. ὅλα, μετὰ τὸν προομιαιὸν, ὡς τὸ Κύριε εὐεΐραξα τὰ ὄψα τῆς ἐορτῆς προσόμοια
 (βουλήν προαιώνιον) κ. τρία τοῦ Ἀρχαγγελίου (Γαβριήλ) ὁ μέγιστος ὁ τοῦς). Δόξα Καὶ νῦν (Ἀπ-
 ζαῖη ἐξ οὐρανῆ). Εἴσοδος, Φῶς ἰσχυρὸν, τὸ προεξιμένον τῆς ἡμέρας, κ. τὰ δύο ἀναγινώσμα-
 τα τοῦ Ἀρχαγγελίου. εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ τριωδίου, κ. τὸ μαρτυριὸν, τὰ τρία προ-
 σόμοια αὐτῆς κ. τὰ κατ' ἀφραβήλον ζιχηνρά (Ἄπας ὁ θιὸς με) σὺν τῷ (δόξα σοι ὁ θιὸς ἡμῶν δό-
 ξα σοι). Δόξα Καὶ νῦν (εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ). Μὴν ἀποχύος, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπαρίον.

τῆς ἐορτῆς εἰ γὰρ καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ ἐορτὴ. Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν, αἴρεται ἡ γυῖν
 τῆς ἐορτῆς εἰ τοῦ προσιυνηλαρίας κ' ἴδιαι ἢ τριμορφος, ἀμοιχθὺς δὲ κ' ἢ β' ἔξισ τῶν νηστῶν.
 " τὸ ἀπόρριπτον μικρὸν ἀναγινώσκειται δὲ γι' τὴν Λιτὴν μετὰ τῶν οἴων τῆς θεολό-
 μου, ποιῶντες κ' τὰς συνήθους μετανοίας, Κονταίσιον (ψυχὴ μου ψυχὴ μου). Ἐν δὲ τῷ ὄρ-
 θρῳ τῆς πέμτης φάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ὡς ἔθος ἔστιν.

Σημειώσιον ὅτι τῆς ἐορτῆς συμπίπτουσης ἐν ταῖς δυοῖς ταύταις ἡμέραις, ἡλιάρην, κ' παρα-
 σιυνην, προφάλλεται ὁ μέγας Κανὼν τῆς πέμτης τῆς δ' ἐβδομάδος, ὡς διαλαμβάνει τὸ τυ-
 πτικὸν τῆς Μοῦσῆς. σὺ δὲ συσκευάσθητι περὶ τοῦτε πρότερον τῷ πραιτώρι σου.

- . Περὶ τῆς 1^β εἰ συμπίπτῃ ἡ ἐορτὴ τῆς εὐαγγελίας τῆς πέμτης τοῦ μεγάλου Κανόνος.
 Χρὴν γ' εἶναι ὅτι γ' τῶν οἴων ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς πέμτης τῆς ε' ἐβδομάδος, ὁ μέγας Κανὼν πρὸ-
 φάλλεται γι' τὸν ὄρθρον τῆς τρίτης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τῆς δευτέρας ἐν τῷ ἑσπερινῷ γι'
 τὸ Κύριε εἰέυραξα, τὰ δύο τοῦ τριωδίου ἰδιόμεγα τὸ (ὡς ὁ περιπτέων) κ' τὸ (Ἀποφάγγετες
 εἰ παραβάσεις) κ' τὸ μαρτυρικόν, ἔλα τὰ τρία προσόμοια αὐτῶ, κ' τὰ κατ' ἀφάβητον
 ζιχρὰ γι' τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἡλιάρης (Ἄψας ὁ βίος μου) κτλ. σὺν τῷ (Δόξα σοι ὁ Θεὸς
 ἡμῶν δόξα σοι). Εἰσοδος, φῶς ἰσχαρόν, κ' τὰ ἀναγινώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ (Κατεδυ-
 θήτω), κ' καθ' ἑξῆς ἡ δ' ἄ Λγλουργία τῶν προηγουμένων (εἰ δὲ τοῦ Τραιτώριος μὴ
 βουλομένου ποιῆσαι προηγουμένην), γι' τὸ Κύριε εἰέυραξα, τὰ γ' τῆς σφραγῆς τῶν τριωδίων
 προσόμοια, κ' τὰ κατ' ἀφάβητον ζιχρὰ τοῦ ἑσπερινῆς τῆς ἡλιάρης (Ἄψας ὁ βίος μου) κ'
 τὰ ἕτερα. Εἰ δὲ τὰ Ἀπόζιχα, τὰ ἰδιόμεγα τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀιόλουθα κατὰ τὴν τὰ ξιν.
 " τῆ αὐτῆς δευτέρας ἑσπερας γι' τὸ μέγα ἀπόρριπτον, ἀλλ' τοῦ (ἔλυσον ἡμᾶς Κύριε ἔλ-
 ησον ἡμᾶς) γέγομεν τὸ Κονταίσιον (ψυχὴ μου ψυχὴ μου).
 " τῆς τρίτης γι' τὸν ὄρθρον, φάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ὡς ἔθος ἔστιν, ὁμοίως κ' αἱ ἄραι.
 Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τῆς τρίτης, εἰς τὸ Κύριε εἰέυραξα τὰ δύο ἰδιόμεγα τῆς ἡμέρας, κ' τὸ
 μαρτυρικόν, τὰ τρία τῆς σφραγῆς τοῦ τριωδίου προσόμοια, κ' δ' προεόρτια (Κεκυριμένον

μυζηριον). Δόξα Καί νυν (Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ). Εἶσοδος, Φῶς ἰχάρον, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευδυνθήτω, κ' ἡ θεία Λειτουργία τῶν προηγουμένων.

» τῆ τρίτη ἑσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον ὡς ἔθισται, μετ' ἀποχολίου κ' Κοντάμιον προεόριον. Ἡ δὲ αἰοιοῦθία τοῦ ὄρθρου τῆς παραμονῆς, κ' αἱ ὕραι, ὡς κ' ὁ ἑσπερινὸς τῆς τελευτῆς, κ' ἡ αἰοιοῦθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τῆς χρυσοστόμου, φάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ παρασιεῦῃ τῆς γ' ἡμέρας ἑβδομάδος.

* » τῆ πέμπτῃ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ ὡς διετάχθη ἐν τῇ δευτέρῃ τῆς ἑβδομάδος.

Περίπλωσις 17^η εἰ συμπέση ὁ εὐαγγελισμὸς τῆ παρασιεῦῃ τῆς ε' ἑβδομάδος, ὁ μέγας Κανὼν προφάλλεται εἰς τὸν ὄρθρον τῆς τελευτῆς, κατὰ τὸν τρόπον ὃν διετάχθη εἰς τὴν ἐρμηνύσαν τῆς πέμπτῃς, ὁμοίως κ' ἡ προεόριος κ' ἡ τῆς ἑορτῆς αἰοιοῦθία.

Ἡ ἀπόδοσις.

τῆ παρασιεῦῃ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν τῇ δευτέρῃ τῆς δ' ἑβδομάδος. τὸ ἀπόδειπνον μικρόν, εἰς τὴν λιτὴν, ἀναγιγνώσκειται δὲ ἄνευ τῶν οἴων τῆς θεολόγου. Κοντάμιον (τῆ ὑπερμάχου).

» Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ τοῦ σαββάτου φάλλεται ἡ αἰοιοῦθία τῆς Ἀιαδίστου μόνῃ.

Περίπλωσις 18^η εἰ συμπέση ὁ εὐαγγελισμὸς τῷ σαββάτῳ τῆς Ἀιαδίστου, τὸτε, τῆ πέμπτῃ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν προσημιακόν, κ' τὰ (πρὸς Κύριον), εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα, τὸ ἰδιόμερον (Αὐλεξουσίως ἐξεδύθη) δις, κ' τὸ μαρτυριον, τὰ τῆς σφραγῆς τριῶν τρία προσόμοια, κ' τὰ δ' προεόρια. Δόξα Καί νυν (Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ). Εἶσοδος, Φῶς ἰχάρον, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευδυνθήτω, κ' ιαδὲ τῆς ἡθείας Λειτουργία τῶν προηγουμένων.

» τῆ πέμπτῃ ἑσπέρας τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κ' τῆ παρασιεῦῃ πρὸ τοῦ ὄρθρου, κ' αἱ ὕραι φάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ παραμονῇ τῆς παρασιεῦῃ τῆς γ' ἡμέρας ἑβδομάδος.

» τῆ παρασιεῦῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα ἰζῶμεν ζήχους εἰς φάλλοντες

τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δὲς, τῆς Αἰαθίζου δ' κ' τῆς ἐορτῆς ἐν τῷ μικροῦ ἑσπερινοῦ
δ' Δόξα Καί νῦν τῆς Αἰαθίζου, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, κ' ἡ λοιπὴ αἰουχθία
τῶν προηγουμένων.

†. » τὸ ἑσπέρας δὲ τὴν ἀγρυπνίαν, κρούομεν τὰς βαρέας ἐν γ' ἀναγινώσκειται τὸ
μικρὸν ἀπόδῃπον ἀνεῦ τῶν ὀρίων τῆς θεολογίου· ἔτα μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν ἱερέα ἐν
τῷ Προομιαιῶ φάλλομεν (Αἰοξανθάρια). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εἰς ἑώραξα ἰσῶμεν ζήχως ἡ.
κ' φάλλομεν ἅπαντα τῆς ἐορτῆς· Εἰσοδος, φῶς ἰγαρόν, τὸ προεῖρημένον τῆς ἡμέρας,
κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς· Ἡ Λιτή, κ' τὰ Ἀπόζιχα αὐτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν
ἀρίων, τὸ ἀποχρηστικὸν τῆς ἐορτῆς ἐν γ'. ὁμοίως κ' δὲ τὸ θεοῦ Κύριος. Μετὰ τὴν ἀ. ζι-
χολογίαν, εὐδὺς φάλλεται ἀργῶς τὸ (τῆ ὑπερμάχῃ) κ' ἀναγινώσκειται ἡ ἀ. ζασις τῶν ὀ-
ρίων, κ' αὐθις (τῆ ὑπερμάχῃ) σύντομον. Μετὰ τὴν β'. ζιχολογίαν ὡσαύτως ποιῶμεν.
Μετὰ δὲ τὸν πομπέιον, τὰ Καθίσματα τῆς ἐορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. ἀντίφωνοτῶ
δ' ἡχοῦ. Προεῖρημένον κ' εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶ ἡρμῶ δὲ
ἡ. κ' τῆς Αἰαθίζου δὲ ζ'. Καταβασίαι τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ'. ὠδῆς (τῆ ὑπερμάχῃ) ἀργῶς,
κ' ἀναγινώσκειται ἡ γ'. ζασις, κ' αὐθις (τῆ ὑπερμάχῃ) σύντομον· ἔτα, ἡ αἴτησις, κ' φάλλε-
ται τὸ Καθίσμα (Ὁ λόγος τῶ Θεῶ), κ' τὸ (Ἀπεζαῆν Γαβριήλ). ἀφ' ζ'. (τῆ ὑπερμάχῃ) ἀργῶς,
κ' ἀναγινώσκειται ἡ δ' τῶν ὀρίων ζασις, κ' αὐθις (τῆ ὑπερμάχῃ) σύντομον· ἡ αἴτησις,
τὸ Κοιτάσιον κ' ὀόσιος, τὸ μνησχογιον, κ' τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἱεροδότη· Ἡ ἑμιωδία εὐ ζιχο-
λογεῖται ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ'. ὠδὴ μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου (εὐαγγελίου γῆ χαρὰν μεγα-
χημ). Ἐξαποστῆριον τῆς ἐορτῆς ἐν γ'. Εἰς τοὺς αἴτους, τὰ προσόμοια (τῶν οὐρανίων ἀ-
φίδων) δὲ δ' Δόξα Καί νῦν (τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον). Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἱεροποιῶν
ἐορτῆς, ἡ εὐδὺς, κ' ἀπόχριστις, ἡ ἀ. ἕρα, κ' ἀπόχριστις. Εἰς τὴν Ἀδουργίαν, ἑπισημὰ, κ'
ἐν τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς ὠδὰς γ. κ' ζ'. ἡν. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἐορτῆς.

Ἡ ἀπόδοσις.

Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν προομιαιὸν, κ' τὸ φαλήριον, δὲ τὸ Κύριε εἰς ἑώραξα
ἀναζασιμα ζιχηρὰ δ' τῆς ἐορτῆς γ'. κ' τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα (Ἀπεζαῆν ἔξ οὐρανῶ). Κ' νῦν

τὸ α'. θεολογίον τοῦ ἤχου. Ἐἴσοδος, Φῶς ἱερόν, κ' τὸ προεῦμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπο-
 ζητῆα, τὰ ἀναζάσιμα ζιχρηά. Δόξα καὶ νῦν (εὐφραίνέσθωσαν οἱ οὐρανοί). Ἀπολυτίκιον
 ἀναζάσιμον, τὸ τῆς εὐρ δὲ, κ' ἀπόχρισις. Ἡ αἰοιογυδία τῆς οἰσίας ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδύτοις.
 Ἡ Κυριακὴ γ' τὸν ὄρθρον, ὁ τριαδικὸς Κανὼν, κτλ. κατὰ τὴν λαΐν. Εἰς τὸ θεὸς
 Κύριος τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δὲ κ' τῆς εὐρῆς ἀπαξ. Μετὰ τὴν α'. ζιχογογίαν Καθίστα-
 τα ἀναζάσιμα. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τῆς εὐρῆς. ὁ Ἄμμος, τὰ εὐλογητάρια, καὶ τὰ
 λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνις, ὁ ἀναζάσιμος γ' δ'. τῆς εὐρῆς γ' ζ'. κ' τοῦ Ἀρχαγγέλου γ' δ'.
 Καταβασίαι τῆς εὐρῆς. ἀπὸ γ'. ὑδῆς Κοντάσιον κ' Οἶον τὰ ἀναζάσιμα. ἀφ' ζ'. τῆς εὐρῆς.
 Ἡ Τιμιώτερα ζιχογογῆται. Ἐξαποστῆρια τὸ ἀναζάσιμον, κ' τὰ δύο τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸς αἴνετ,
 ἀναζάσιμα δ' κ' τῆς εὐρῆς δ'. Δόξα (οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ θεοῦ). Καὶ νῦν (ὑπερυλογημένη).
 Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ ἐκκλησιῶν, κ' ἀπόχρισις, τὸ εὐδινόν, ἡ α'. ὕρα, κ' ἡ Κα-
 τήχησις. Εἰς τὴν Ἀγουργίαν, τυπτικά, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γ' δ'. κ' ἐν τῶν Κανόνων τῆς εὐ-
 ρῆς κ' τοῦ Ἀρχαγγέλου ὡδαὶ γ'. κ' ζ'. ἡ. Ἀποστολικὴν κ' Κοινοτικὴν τῆς Κυριακῆς κ' θ'.

Περὶ πλῶσις 18^η περὶ τῆς εὐρῆς τῆς εὐαγγελισμῶς ἡ τύχοι τῆς ε'. Κυριακῆς τῶν νηστῶν. ^(*)
 τῆ παρασιμῆ ἑσπερας γ' τὸ Κύριε εὐεμεραξα, τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δὲ, κ' τὸ μαρτυρικόν,
 δ'. τῆς Ἀιαθίτζε, κ' γ'. προεόρλια. Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἀιαθίτζε. Ἐἴσοδος, Φῶς ἱερόν, τὰ ἀναζά-
 σματα τῆς ἡμέρας, κ' ἡ λοιπὴ αἰοιογυδία τῶν προηγουμένων. Εἰς τὸ ἀπόδρπον ψάλλομεν τὸ
 τειραύδιον. . . Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ τῶ σαββάτῳ, γ' τὸ θεὸς Κύριος, τὸ τροπάριον τῆς Ἀιαθίτζε (τὸ
 προσαχθὲν μυζικῆς) δὲ, κ' τὸ προεόρλιον ἀπαξ. Μετὰ τὴν α'. ζιχογογίαν (τῆ ὑπερμάχῃ)
 ἀργῶς, τῆς ἔξ οἴουσι, κ' πάριν (τῆ ὑπερμάχῃ) σύνομον. ἔλα ὁ Ἄμμος, (τῆ ὑπερμάχῃ) ἀρ-
 γῶς, ἡ β'. ζάσις τῶν οἴων, κ' αὐθὶς (τῆ ὑπερμάχῃ) σύνομον. ὁ Ν', οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἀιαθί-
 ζου μετὰ τῶν ἄρμων γ' δ'. κ' ὁ προεόρλιος γ' δ'. Καταβασίαι τῆς Ἀιαθίτζε. ἀπὸ γ'. ὑδῆς ἡ αἴτη-
 σις, κ' εὐδὺς (τῆ ὑπερμάχῃ) κ' ἡ γ'. ζάσις τῶν ἔξ οἴων. ἀφ' ζ'. πάριν (τῆ ὑπερμάχῃ) κ' τῆς λοι-
 πούς ἔξ οἴουσι. τὸ συναξάριον κ' τὸ ὑπόμνημα τῶ τριωδίου. Ἡ Τιμιώτερα ζ' ζιχογογῆται. Ἐξ-
 αποστῆριον προεόρλιον, κ' τῆς Ἀιαθίτζε. Εἰς τὸς αἴνετ μόνον τῆς Ἀιαθίτζε, ὡς κ' Δόξα τῆς νῦν.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν τροπαρίον τῆς Ἀναθίτῃς. Εἰς τὴν Ἀγλυργίαν εὐτῶν Κανόνων τῆς Ἀναθί-
στου τὰς ὕδας γ' κ' ζ'. Ἀποστολιευαγγέλιον τῆς ἡμέρας κ' τῆς Θεολογίου.

» τῷ αὐτῷ σαββάτῳ ἑσπέραις, ὁμιροὺς κ' ὁμέγας ἑσπερινός, σὺν τῇ ἀιοχουθία τῷ ὄρ-
θρου, κ' τῇ Ἀγλουργία τῷ μεγάλου Βασιλέου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ παρεχθῆσθ
δ. Κυριακῇ τῶν νηστῶν, ὁμοίως κ' ἡ ἀπόδοσις.

Ἡ δὲ ἀιοχουθία τῆς ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδύπνοις.

Περὶ πλῆσις ἐστὶν περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Εὐαγγελισμῶς ὁ γ' λόχος τῆς διυλεράτης ζ' ἑβδομάδῃ,
τῷ σαββάτῳ ἑσπέραις, ὁ δὲ Κύριε εὐεῖραξα, ἀναζάσιμα δ' προεόρτια γ' κ' τῆς ὁσίας Μα-
ρίας γ'. Δόξα τῆς ὁσίας. Καὶ νῦν τὸ α'. Θεολογίον τοῦ ἠΰχου. Εἰς τὸν τρίχον τὰ ἀναζάσιμα, Δόξα
τῆς ὁσίας. Καὶ νῦν Προεόρτιον. Ἀποστολιῶν τὸ ἀναζάσιμον, τῆς ὁσίας, κ' προεόρτιον. τὰ αὐτὰ
κ' ὁ δὲ θεὸς Κύριος. Οἱ Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θῆ. ὁ δὲ ζ' ὁ προεόρτιος ὁ δὲ κ' τῆς ὁ-
σίας ὁ δ'. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ ζῶμα μὲν). Ἀπὸ γ'. ὡδὴς τὸ Κοντάμιον κ' τὸν Ὀϊμιον τῆς ὁσίας.
αὐτὸς ζ'. τὸ προεόρτιον. Ἐξαποστῆρα τὸ ἀναζάσιμον, τῆς ὁσίας, κ' προεόρτιον. Εἰς τὰς αἴχτας ἀ-
παντὰ ἀναζάσιμα. Δόξα τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν οἴμακα-
ρισμοὶ τοῦ ἠΰχου ὁ δ'. ἡ γ'. ὡδὴ εὐ τῆς προεορτίε Κανόνος, κ' ἡ ζ'. τῆς ὁσίας. Ἀποστολιευαγγέ-
λιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς ὁσίας.

» τῇ Κυριακῇ ἑσπέραις ἐν τῷ μιροῦ ἑσπερινῷ, ὁ δὲ τὸ Κύριε εὐεῖραξα, κ' ὁ δὲ τὸν τρίχον,
ψάλλομεν τῆς ἐορτῆς τὰ ὁ δὲ τὸν μιρὸν ἑσπερινόν. Τροισόμενον (Ἰδὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον). τὰ
δὲ ἐν τῷ τριωδῷ ἰδιόμεγα, κ' ὁ Κανὼν τοῦτε ἠΰχου τοῦ ὄρθρου, ψάλλονται μετὰ τὴν ἐορτὴν.

» τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέραις, τὸ μιρὸν ἀποδύπνον, κ' ὁμέγας ἑσπερινός, σὺν τῇ ἀ-
ιοχουθία τοῦ ὄρθρου τῆς διυλεράς, κ' μετὰ τῶν ὡρῶν κ' τῆς Ἀγλουργίας τῷ χρυσοστόμῳ, ψά-
λλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ παρασιευῇ τῆς τρίτης ἑβδομάδος.

Ἡ ἀπόδοσις.

τῇ αὐτῇ δευτέρῃ ἑσπέραις, ἀποδίδοται ἡ ἐορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν τῇ παρεχθῆ-
σθ δευτέρα τῆς τελερῆς ἑβδομάδος.

Περίπτωσης ιζ¹⁴ ἡ γ' ἔτος ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς Γελαρῆ τῆς ζ' εβδομάδος.

τῆς δευτέρᾳ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν προοικιακόν, κ' τὴν ζιχογογίαν τοῦ φαζήρις (λίγοι μὲν δὲ καθίσματα τῶς σφραῖς κ' οὐχὶ τὰ (Πρὸς Κύριον). Εἰς τὸ Κύριον εὐαγγέλιον ἰσχυρὸν ζῆλον κ' φαζήριον τὰ γ' τοῦ τριωδίου τῆς σφραῖς προσόμοια, κ' γ' προεόρτια (Κευριμέτοι μυζήριον). Δόξα Καὶ νῦν (εὐαγγελίζονται ὁ Γαβριήλ).² τὸ προκείμενον ἐν εὐφρονεῖται, τὰ ἀναγιγνώσκοντα τῆς ἡμέρας, τὸ φῶς ἰσχυρὸν, εἰς τὰ ἀπόζητα τὸ ἰδιόμενον τοῦ τριωδίου δὲ, κ' τὸ μαρτυριῶν, Δόξα Καὶ νῦν, ἡχος δ' (τῷ εὐφρονεῖται) ζήτησις γὰρ τὸν μισρὸν ἑσπερινόν. (Νῦν ἀποζηῖται) κ' φαζήριον τὸ θεολογικόν. ἔτι, τὸ τριωδίον, τὸ προεόρτιον τριωδίον ἡχος δ' (Σήμερον τῆς παυσιμίας χαρῶν) ὅ κ' φαζήριον ἀπαξ, τὸ Κύριον ἐξήρισον μ'. Δόξα κ' νῦν, τὴν τριωδίον, τὸ (ἐπουράνιου Βασιλεῦ), αἱ τριωδίου μιγάται μιγάται μόναι, κ' εὐδὸς τριωδίον κτλ. καθὼς ἔστιν.

» τῆς δευτέρᾳ ἑσπερίας, ἀναγιγνώσκοντα τὸ μέγα ἀπόδηπον ἔτος, ὡς κ' τὰς Κυριακὰς τὸ ἑσπερίας, ποιούντες κ' τὰς τριωδίου μιγάται μετανοίας, φαζήριον δὲ κ' τὸν Κανόνα τῆς λαχόντος αἰῶνος, ἔτι κ' τὸν οἶκτον τοῦ τριωδίου προδρόμου ἀπὸ τῆς (ἐξήρισον ἡμᾶς Κύριε) λίγοι μὲν τὸ προεόρτιον Κοντάκιον (ἐπεμύσθη πνεύματος), κ' τὰς λοιπὰς ὡς σύνθετες.

» τῆς τρίτης πρώτης, ὁ ὄρθρος τῆς παραμονῆς, κ' αἱ ὕραι, ὡς κ' ὁ ἑσπερινὸς ταύτης, σὺν τῆς αἰοιογούδιᾳ τῆς ἑορτῆς κ' τῆς Λειτουργίᾳ τῆς χρυσοστόμου, φαζήριον ὡς διελάχθησαν ἐν τῇ παρασκευῇ τῆς τρίτης ἐβδομάδος.

» τῆς αὐτῆς Γελαρῆ ἑσπερίας, ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς γίνεσθαι ὡς διελάχθη ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος.

Περίπτωσης ιη¹¹ εἰ τῆς γ' ἔτος ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς παρασκευῆ τῶν Βαϊῶν.

Χρὴ γ' εἶναι ὅτι ἡ γ' ἔτος ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς παρασκευῆ τῶν Βαϊῶν, τῆς Γελαρῆ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἀρχόμεθα τῶν προεορίων κατὰ τὴν λαξίν, παύουσι δὲ κ' αἱ μιγάται εὐδὸς τῶν τριωδίου μιγάτων. τῆς πέμπτης γὰρ τὸν ὄρθρον, τὸ θεὸς Κύριος, κ' τὸ προεόρτιον τριωδίον ἐν τρίτου. ἡ ζιχογογία τοῦ φαζήρις κ' τὰ καθίσματα τοῦ τριωδίου (τὰ δὲ λοιπὰ ὅρα πηλοῦτον γὰρ τὴν διάταξιν τῆς αἰοιογούδιᾳ τῶν προεορίων). ἐν ταῦθα ὅμως γὰρ τὸν ζῆλον τῶν αἰωνῶν φαζήριον τὸ ἰδιόμενον τῆς ἡμέρας ἀπαξ, ἔτι (τὴν ψυχρὴν πηλοῦσαν τῆς ἑσπερίας)

Καὶ τὸ μαρτυριὸν. Δόξα Καὶ νῦν, προσόρλιον (Γῆυσαν ἢ οὐκ ἔγνω).

» Ἡ πέμνη ἑσπέρας, διὸ τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζήχους εἰς τὸ φάλλον μεν τὸ ἰδίον μελον τῆς ἡμέρας (τὴν ψυχοφεγῆ πηρῶσαντες) διὸ, καὶ τὸ μαρτυριὸν, τὰ ὑ. προσόμοια τῶ τριωδίου, καὶ δ' τῆς ἑορτῆς εἰ τοῦ μιυροῦ ἑσπερινῶ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ γιοπὴ αἰουουθία τῶν προηγιασμένων.

» Εἰς δὲ τὴν ἀγρυπνίαν ἅπαντα τῆς ἑορτῆς.

» Ἡ αὐτὴ παρασειυῆ ἑσπέρας, διὸ τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζήχους εἰς τὸ φάλλον μεν ἰδίον μελον (τὴν ψυχοφεγῆ πηρῶσαντες) διὸ, τὰ εἰ. ἰδίον μελον τοῦ Λαζάρου, καὶ ὑ. τῆς ἑορτῆς (Βου. τὴν σροαιώνιον). Δόξα τοῦ Λαζάρου (ἔπιζαί τῶ μνηματι). Καὶ νῦν (Εὐαγγελιζέται Γαβριήλ). Εἰσοδος, Φῶς ἱερὸν, καὶ τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τοῦς αἴνους τῆς ἑορτῆς. Δόξα καὶ νῦν (τὸ ἀσ. αἴνους μυστηρίον). Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῶ Λαζάρου, καὶ αὐτὸς τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόχους. Τὸ ἀπόδρασον μιυρὸν διὸ τὴν Λιτὴν, φάλλον μεν δὲ καὶ τὸν Κανόνα τῶ Λαζάρου. Ἐν τῶ ὄρθρῳ οὐδὲν τῆς ἑορτῆς φάλλον μεν, ἀλλὰ καὶ ἡ αἰουουθία τῶ Ἀρχαγγελῆ προφάλλον μεν ἐν τοῖς ἀποδύτοις.

Περὶ τῶν 10¹¹ περὶ τῶ Εὐαγγελισμῶς ὁ τῶχοι τῶ σαββάτῳ τῶ Λαζάρου.

Χρή γινώσκον ὅτι ὁ τῶχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῶ σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῆ πέμνη ὁ ἑσπερινός, καὶ τῆ παρασειυῆ σρωί ὁ ὄρθρος τῆς παραμονῆς, καὶ αἱ ὕραι, φάλλον μεν ὡς διελάχθησαν ἐν τῶ σαββάτῳ τῆς ὑ. ἑβδομάδος, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι διὸ τὸ τῶχοι τῆς αἰουουθίας τῶ ὄρθρου, εἰς τὸν ζήχον τῶν αἴνων Δόξα φάλλον μεν τὸ (τὴν ψυχοφεγῆ πηρῶσαντες) καὶ νῦν προσόρλιον.

» Ἡ παρασειυῆ ἑσπέρας, διὸ τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζήχους εἰς τὸ φάλλον μεν τὸ ἰδίον μελον τῆς ἡμέρας ἅπαξ, ὅτι εἰς ἰδίον μελον τοῦ Λαζάρου μετὰ τὸ δόξα τῶχοι, καὶ ὑ. τῆς ἑορτῆς εἰ τοῦ μιυροῦ ἑσπερινῶ. Δόξα (τὴν ψυχοφεγῆ πηρῶσαντες). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ μαθεξῆς ἡ θγά λητουργία τῶν προηγιασμένων.

†. » Ἐν δὲ τῆ ἀγρυπνίᾳ, διὸ τὸ Κύριε εὐεῖραξα τὰ ἱεροπάρια τῆς ἑορτῆς καὶ μόνον διὸ τῶχοι ἡ. Εἰσοδος, Φῶς ἱερὸν, τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. ποιούμεν καὶ τὴν συνήθη γιλήν φάλλον μεν ἐν αὐτῇ καὶ δ' τοῦ Λαζάρου τὰ διὸ τῶ αἴνους.

Δόξα Καί νῦν τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ζῆλον τῆς εὐρῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἀρῶν τοῦ προ-
 παρίου τῆς εὐρῆς εἰ γ'. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ προπαρίου τῆς εὐρῆς δις, τὸ γ'ε Λαζάρου,
 κ' αὐθις τῆς εὐρῆς. Μετὰ τὴν α' ζιχορογίαν Καθίσματα τῆς εὐρῆς, Μετὰ τὴν β' Καθί-
 σματα τοῦ αἰγίου. Μετὰ τὸν πορϋέρον, τὰ εὐλογητάρια, ἢ αἵτησις, κ' Καθίσματα τῆς εὐ-
 ρῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Εὐαγγέλιον τῆς εὐρῆς, τὸ (Ἀνάστασιν
 Χριστοῦ). ὁ Μ' Δόξα (ταῖς τῆς παναχράντης). Καί νῦν (ταῖς τῆς θεολογίας). κ' τὸ ἰδιόμερον τῆς εὐρ-
 ῆς. Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς εὐρῆς μετὰ τοῦ ἄρῆς γ' η'. οἱ δὲ τοῦ Λαζάρου: αἶνον τῶν ἄρῆων γ' ζ. Κα-
 ταβασίαι τῆς εὐρῆς. ἀπὸ γ'. ὠδὴς Κονταίσιον κ' οἶνον γ' αἶνε, κ' Καθίσματα, Δόξα Καί νῦν, τῆς
 εὐρῆς. ἀφ' ζ'. τῆς εὐρῆς. τὸ μνηρογίον, τῆς ἡμέρας αἶνον τοῦ ὑπομνήματος τοῦ τριμδὲς ἡ-
 τιμιωτέρα οὐ ζιχορογῆσαι. Μετὰ τὸ (Ἄγιος Κύριος) τὸ ἔξαποστολῆριον τῆς εὐρῆς, ὅσα τὰ Ἀ-
 γίε δύο, κ' αὐθις τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸς αἶνετος ἰζῶμεν ζῆλους ἡ'. τῆς εὐρῆς δ' κ' τοῦ αἶνε δ' α'
 δύο ἰδιόμερα γ' ἤχον α'. κ' τὰ δύο τελευταῖα γ' ἤχον πλ. δ' μὲ ζῆλους (Ἀνάστηδι Κύριε) κ' (ἔξα-
 ποστολῆσομαί σοι Κύριε). Δόξα τοῦ αἶνε. Καί νῦν τῆς εὐρῆς. τὸ προπαρίου τῆς εὐρῆς κτλ.
 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπτικά, κ' εἰ τοῦ Κανόνος τῆς εὐρῆς ὠδὴ γ'. κ' εἰ τοῦ Κανόνος τὸ αἶν.
 ὠδὴν ζ'. Εἰσοδιὸν τῆς εὐρῆς, (Εὐαγγέλιζθετε ἡμέρας ἐξ ἡμέρας) σῶσον ἡμᾶς Ὁ γ'ε θεὸς ὁ-
 ἀναζαῖς εἰ νεκρῶν. ἀντὶ τοῦ τρισαγίου (Ὅσοι γ'ε Χριστὸν ἐβαπτίσθητε). Ἀποστολεαγγέλιον κ'
 Κοινωνιὸν πρῶτον τῆς εὐρῆς, ὅσα τὰ αἶνε. Εἰς τὸ ἔξαιριτος (Εὐαγγέλιζτε γῆχαρὰν μιγά-
 λην) κ'

Ἡ ἀπόδοσις.

τῷ αὐτῷ σαββάτῳ εὐσέρας, ἐν τῷ μιρῷ ἐσπεριτῷ, γ'ε τὸ Κύριε εἰεῖραξα ἰζῶμεν ζῆλος
 ζ'. κ' ἠαλλομεν τῆς εὐρῆς γ'. (Βουρὴν προαιώνιον). κ' τῶν Βαίων γ'. (Μητιπὸν ἐξ αἰώνων). Δόξα
 τῶν Βαίων εἰν εἰ τῶν ἰδιόμερον τῆς Λιτῆς. Καί νῦν τῆς εὐρῆς. Ἀπόστιχα τῶν αἶνε τῆς εὐρῆς.
 Δόξα Καί νῦν (τὸ ἀπ' αἶνος μιζήριον). τὸ Ἀποστολῆριον τῆς εὐρῆς δις, κ' τὸ (τὴν κοινὴν ἀνά-
 στασιν) ἀπαξ, κ' οὕτως ἀποδοδαὶ ἢ εὐρῆς. αἶρεται κ' ἢ εἰών τῶν εὐρῆς εὐρῆς προσωνητάρια.

Εἰς δὲ τὴν ἀγρυπνίαν ἀπαντα τῶν Βαίων.

Σημῶσις. τῷ σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, κ' τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων, προτάττεται ἢ τοῦ

Εὐαγγελισμοῦ αἰοζουδία, δια' γε τὸν λόγον τῆς προλεραϊότητος κατὰ χρόνον, κ' δια' τοῦ ὅτι ἐ-
στὶν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐορὴ τὸ Κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ πρῶτη ἀρχὴ πασῶν
τῶν Δεσπολιῶν ἐορτῶν.

Περὶ πλῶσις ^Μ περι' τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁ συμπέσει ἢ Κυριακῇ
τῶν Βαίῶν.

Χρὴ εἶναι ὅτι ὁ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ Κυριακῇ τῶν Βαίῶν, τῆ παρασκευῇ ἐν τῷ ἐσ-
περινῷ, μετὰ τὸν προομιαιὸν, κ' γὰρ (πρὸς Κύριον) εἰς τὸ Κύριε εἰέυραξα τὸ ἰδιόμερον
(τὴν ψυχοφειῆ πηρῶσαντες) δις, κ' τὸ μαρτυριὸν ἄπαξ, τοῦ Λαζάρου ἰδιόμεγα δ'· καὶ
γ' προεόρλια. Δόξα (τὴν ψυχοφειῆ πηρῶσαντες) τὸ μέγα. Καὶ νῦν (Εὐαγγελίζεσαι ὁ Γα-
βριήλ). Εἰσοδος, φῶς ἰζαρόν, κ' γὰρ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυντήτι, κ' ια-
δεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν προηγουμένων.

» Τῆ παρασκευῇ ἐσπέρας, ψάλλεται μετὰ μισρῶ ἀποδύπνυς ὁ Κανὼν τῆς Λαζάρου
ὡς συνήθως. Κοντάμιον δὲ λέγομεν τὸ (Ἡ πάντων χαρὰ).

» Τῷ σαββάτῳ ἐν τῷ ὄρθρῳ, δι' τὸ Θεὸς Κύριος (τὴν κοινήν ἀνάστασιν) δις, κ' τὸ προε-
όρλιον ἄπαξ, τὸ ψαλμῶν, κ' ὁ Ἄμιμος. Κάθισμα (Κατοικιῶν τῆς Μάρθας) δις, κ' ἐνδὺ
γὰρ Εὐλογητάρια, ἡ αἵτησις, κ' τὸ Κάθισμα (Ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας) δις, τὸ (Ἀνάστασιν Χε:),
κ' ὁ Ν'· χύμα. Οἱ δύο Κανόνες τῆς Λαζάρου, κ' ὁ Προεόρλιος. Καταβασίαι (Ἵγρὰν διόδευσας)
ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ Κοντάμιον (Ἐπιπέσος πνεύματος), τὸ Κάθισμα (Προηγουμένων γὰρ πάντα)
κ' τὸ προεόρλιον (Σήμερον ἄπασα). ἄφ' εἰς Κοντάμιον κ' ὁ Οἶμος τῆς Λαζάρου, τὸ μνηροχόγιος
κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἰριωδῆς. Ἡ ἱμιωίερα εἰς τριχογογγῆλαι. τὸ (Ἅγιος Κύριος), Ἐξαποστρεφ-
τάρια γὰρ δύο τοῦ Λαζάρου, κ' τὸ προεόρλιον. Εἰς τοὺς αἴνους, ἰδιόμεγα τῆς Λαζάρου δ'· κ' δ' πρ-
εόρλια. Δόξα (Μέγα κ' παραδόξον θαῦμα). Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη) ἡ Δοξολογία, κ' τὸ
τροπαριον (Σήμερον σωτηρία). Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικῶς, κ' ἐν τοῖς μαυρισμοῖς ἐν
Κανόνων τοῦ Λαζάρου, κ' τῆς προεορτίας. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν (Διῶτε προσηυησάμεν)... κ' ὁ ἁ-
ναζαὶ εἰ νευρῶν). τὸ Ἀποχρῆμιον (τὴν κοινήν ἀνάστασιν). τὸ προεόρλιον (Σήμερον τῆς

παυμοσίου]. Το Κοντάμιον (Ἡ πάντων χαρά) κ' (Ἐπιχέουσι πνεύματα) το (Ὅσοι εἰς Χριστόν)
 Αποστολιευαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως (τὴν ἀγνὴν ἐνδόξωσι λιμνησωμεν). Κοινωνικῶς
 (Ἐπιζόμενος νηπίων). Το Αποστολιτικόν (τὴν κοινὴν ἀνάστασιν) κ' ἡ ἀπόχυσις (Ὁ ἀνασταί
 εἰς νεκρῶν.

ἢ τῷ σαββάτῳ ἑσπερας, ἐν τῷ μιαιῶ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε εἰέυραξα ἰζῶμεν ζήχους
 κ' ψάλλομεν εἰς τῶν μιαιῶν ἑσπερινῶν γ' προσόμοια τῶν βαίῶν, καὶ ἴρια τῆς ἑορτῆς. Δόξα
 καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ζήχον τῆς ἑορτῆς. Αποστολικόν τῆς ἑορτῆς, τῶν βαίῶν, κ' ἀπόχυσ.

- †. ἢ Ἐν δὲ τῇ ἀγρυπνίᾳ, μετὰ τὸ μιαιῶν ἀπόδραπτον κ' τὰ (Ἀνοξαταρία) ζήχουχόμεν
 τὸ α'. Καθίσμα τοῦ ψαλμῆριου. Εἰς τὸ Κύριε εἰέυραξα ἰζῶμεν ζήχους ἰ'. κ' ψάλλομεν ζήχου-
 ρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. δευτεροῦντες αὐτὰ, κ' δ' τῶν βαίῶν. Δόξα τῶν βαίῶν (Σήμε-
 ρον ἡ χάρις). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, Φως ἰζαρόν, τὸ προεφόμενον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀ-
 ναγνώσματα τῶν δύο ἑορτῶν ἅπαντα. Εἰς τὴν Μιτὴν τῆς ἑορτῆς κ' τῶν βαίῶν. Δόξα τῶν βαίῶν,
 καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ζήχον τὰ ἰδιόμεχα τῆς ἑορτῆς. Δόξα τῶν βαίῶν, καὶ νῦν τῆς ἑορ-
 τῆς. Εἰς τὴν εὐχολογίαν τῶν ἄρτων τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς δις, κ' τῶν βαίῶν (τὴν κοινὴν ἀ-
 νάστασιν) ἅπασι. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς δις, καὶ τῶν βαίῶν (τὴν κοιν-
 ῆν ἀνάστασιν) κ' τὸ (Συλαφέντες σοι). Μετὰ τὴν^{α'} ζήχουχίαν καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ
 τὴν β'. καθίσματα τῶν βαίῶν. Ὁποχέουσι^{β'} αὐτοῖς, πρῶτον τῶν βαίῶν, εἰς τὴν ἑορτῆς
 (Μόγον ἀγαθόν): ἀργῶς οἱ ἀναβαδμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. προεφόμενος κ' εὐα-
 γέλιον τῶν βαίῶν. Ὁ Ν' (Ἐν ᾧ διανέμω ὁ ἡγούμενος τὰ βαίᾶ) κ' τὸ ζήχρον τῶν βαίῶν.
 οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἄρτων εἰς τὴν κ'. κ' τῶν βαίῶν μετὰ τῶν ἄρτων ὁμοίως εἰς τὴν
 Καταβασίας τῆς ἄρτων τῶν δύο Κανόνων ἀνά μερῶς οἱ δύο χοροὶ ἀπὸ τῆς ᾠδῆς Κοντάκι-
 ον κ' ὁ οἶμος τῶν βαίῶν, κ' καθίσμα, Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἄφ' τ'. Κοντάμιον κ' ὁ οἶκος
 τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν θ'. ᾠδὴν, τὸ (Ἄγιος Κύριος) εἰς γ'. κ' τὸ Ἐξαποστειλῆριον τῆς ἑορτῆς ἐκ
 γ'. Εἰς τοὺς αἰνούς, ἰζῶμεν ζήχους ἡ. δ'. τῆς ἑορτῆς, κ' δ' τῶν βαίῶν. Δόξα (Πρὸ ἕξ ἡμερῶν
 τοῦ Πάσχα). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μετὰ τὴν τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς. κτλ. Εἰς τὴν εὐ-
 λουργίαν, τυπτικῶς, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς, κ' ἡ ζ'. τῶν βαίῶν. Εἰσοδι.

Εἰσοδιὸν τῆς ἐορτῆς (Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας) . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁδὴ ἡ-
μαῖς σαρκωθῆς. Τὸ Ἀποζυλίσιον τῆς ἐορτῆς εἰς γ' ἔτα τῶν βαίῶν Ἀποζυλίσιον κ' Κονταί-
ον, κ' εἰς τὸ ἑξῆς (τῆς ὑπερμάχου). Ἀποζυλαιαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν α'. τῆς ἐορτῆς ἔτα τῶν βαίῶν.

Ἡ ἀπόδοσις.

τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε εὐεέραξα ἱζόμεν τῆς κ' κ' φάρομεν τὰ γ'.
Ἀπόζιχα τῶν βαίῶν (Χαίρε κ' εὐφραίνου). κ' γ' τῆς ἐορτῆς (Βουρῆ προαιόνου). Δόξα κ' νῦν
(Ἀπεζαῖν ἐξ οὐρανῶ). Εἰσοδος, Φῶς ἱσάρων, κ' τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόζιχα
τὰ γ' ἰδιόμεγα τοῦ Ἱριώδης (εἰς βαίῶν κ' κ' ἡδῶν). Δόξα Καὶ νῦν (τὸ ἀπ' αἰῶνος μυζηριον) τὸ
Ἱρισάριον, τὸ Ἱροπάριον τῆς ἐορτῆς εἰς γ' κ' ἀπόδοσις.

ἢ τὸ ἀπόδοπνον μιροῦν, φάρομεν δὲ κ' τὸ Ἱριώδιον τῶ ἀγίου Ἀνδρέα Κρήτης.

Περίπτωσις Χα' ἡμ' περὶ τῆς ἰδίας ἐορτῆς τῆς Εὐαγγελισμῶ.

Χρῆν γινώσκων ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ἀγίας κ' μεγάλης δευτέρου, τῶ σαββάτῳ
ἑσπέρας κ' τῆ Κυριακῆ πρώτῃ, ἢ προεορτίος αἰοιοζουθία καλαμπάνεται, οὐ μόνον δὲ νῦν,
ἀλλὰ κ' ἐν οποιαδήποτε ἡμέρα τῆς μεγάλης ἐβδομάδος τῆς κ' ἡ ἐορτῆς τῆς δὲ Κυριακῆ ἑσ-
πέρας τῶν βαίῶν, ἐν τῷ μιροῦ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε εὐεέραξα ἱζόμεν τῆς κ' κ' φά-
ρομεν τὰ γ' ἰδιόμεγα τῶν Ἀποζιχῶν τῶν βαίῶν (Χαίρε κ' εὐφραίνου) κ' τὰ γ' τῆς ἐορτῆς
προσόμοια. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὰ ἀπόζιχα τῆς ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς
Ἀποζυλίσιον τῆς ἐορτῆς ἄπαξ κ' ἀπόδοσις. Ἰζέον ὅτι τὰ Καθίσματα τοῦ φάρομεν, κ'
τὸ Ἱριώδιον τῆς μεγάλης δευτέρου συμπάρομεν τῆς μεγάλης τρίτης.

ἢ Εἰς δὲ τὴν ἀγρυπνίαν, ἄπασα ἢ αἰοιοζουθία τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας
Χρυσόστομος, φάρομεν, ὡς διελάχθη ἐν τῆ παρασιμῆ τῆς γ'. ἐβδομάδος

ἢ Ἐν τῆ Ἱραπέτῃ, ματάζουσι οἴνου κ' εἰς γ' γίνονται, ἀν συμπῆσι ἢ ἐορτῆ ἐν δευτέρου,
τρίτης, τετάρτης, κ' πέμτης τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.

Ἡ ἀπόδοσις.

τῆ αὐτῆ δευτέρου ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε εὐεέραξα ἱζόμεν τῆς κ' κ' φάρομεν τοὺς

Τους αΐνους κ̄ τὰ Ἀπόζιχα τῆς μεγάλης δευτέρας γ̄ τ̄ κ̄ τὰ προσόμοια τῆς εὐρῆς (βου-
χὴν προαιώνιον γ̄ δ' Δόξα τῆς ἡμέρας (Δευτέρα ἕνα). Καὶ νῦν (Εὐαγγελιζέται ὁ ἄθροισμα).
Εἶσοδος, τὸ προεξέμενον τῆς ἡμέρας, κ̄ τὰ ἀναγνώσματα τῆς μεγάλης δευτέρας. Εὐὸν ζι-
χον, φάλλομεν τους αΐνους τῆς εὐρῆς. Δόξα Καὶ νῦν (τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον). τὸ Ἀποζυ-
γίσιον τῆς εὐρῆς εἰς γ̄ κ̄ ἀπόδοσις.

Ἔ τὸ ἀπόδοσον μιρον̄, φάλλομεν δὲ κ̄ τὸ τριῦδιον τοῦ αἵγ' Ἄνδριῦ Κρήτης.

Περὶ πλῆσις $\chi \beta^{\alpha}$ γ̄ τύχοι ἡ εὐρῆ τῶ εὐαγγελισμῶ τῆ αἵγ' κ̄ μεγάλη τρίτη.
τῆ δευτέρα ἑσπέρας, γ̄ τὸ Κύριε εὐεῖρα ζα ἰζῶμεν ζίχους ἰ. κ̄ φάλλομεν τους αΐνους, κ̄ τὰ
Ἀπόζιχα, ἀπὲρ γ̄ σαιμεν τὸ πρῶτ' γ̄ τ̄ κ̄ τῆς εὐρῆς τοῦ μιροῦ ἑσπεριτῶ γ̄ δ' Δόξα τῆς
ἡμέρας (Δευτέρα ἕνα). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς (τῶ εὐὸν μνην). Εἶσοδος μετὰ τῶ εὐαγγελιζέ,
τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ (Καλεσθὺν θηλ) κ̄ εὐθὺς τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, κ̄ ἡ-
γοιτῆ αἰοζουθία τῶν προηγουσμένων.

Ἔ εἰς τὴν αἰοζουθίαν ἀπασα ἡ αἰοζουθία τῆς εὐρῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶ χρυ-
σοστόμου. τὰ δὲ Καθίσματα τοῦ φακτηρί, κ̄ τὸ τριῦδιον τῆς μεγάλης τρίτης, συμφάλλο-
ται τῆς μεγάλῃ δευτέρα, ἢ τῆς μεγάλῃ τετάρτη.

Ἔ τῆς μεγάλῃ τρίτη ἑσπέρας, ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆς γίνεται κατα' τὴν ὅτιοθεν δι-
τάξιν τῆς μεγάλῃ δευτέρας.

Περὶ πλῆσις $\chi \gamma^{\mu}$ περὶ τῶ εὐαγγελισμῶ γ̄ τύχοι τῆς αἵγ' κ̄ μεγάλη τετάρτη,
τῆς μεγάλῃ τρίτη γ̄ τὸν ὄρθρον, συμφάλλομαι τὰ Καθίσματα κ̄ τὸ τριῦδιον τῆς Μ. τετάρτης.

Ἔ τῆς τρίτη ἐν τῶ ἑσπεριτῶ, μετὰ τὴν διάταξιν τῆς Μεγάλῃς δευτέρας τὸ ἑσπέρας. Εἰ-
δὲ τὴν αἰοζουθίαν ἀπασα ἡ αἰοζουθία τῆς εὐρῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶ χρυσοστόμου.

Ἔ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἑσπέρας, ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆς ἀπαραλλάξιως ὡς γ̄ τὴν μεγα-
λὴν δευτέρα.

Περίπλοισις κδ. περί τῆς ἑορτῆς τῆς Εὐαγγελισμῶ ἡτύχολῃ Αὔ. μεγαλή πέμνη,
τῆς ἡλιάρῃ προῖ μετὰ τὰ ἕρας γ. κς ζ. ητ. εὐθὺς φάλλομεν κς τὸ εὐχαίλιον.

η τῆς ἡλιάρῃ ἑσπερας, σημαίνῃς περί ἕραν δ' τῆς ἡμέρας, κς ἀγαγίνωσιαι ἡ θ' ἕρα
μὴν τυχολογίαν τοῦ φαγῆριου κς τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῖραξα
ἰζῶμεν τυχους ἰ. κς φάλλομεν ἐξ ἰδιόμεγα τῆς ἡμέρας τὰ γς τὸς αἴτους δ' τοῦ α. ἡχ, δν
β' ον. κς τὸν πλ. β' κς τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ μιουρῷ ἑσπεριου δ'. Δόξα τῆς ἡμέρας πλ. δ' (Κύ-
ριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίασι). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡχος α. (τῷ ἔυλι μηνί). Εἰσοδος μετὰ
τοῦ Εὐαγγελίου, φῶς ἱχάρον, κς τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Καλυδυνθῆτος, τὸ Εὐα-
γγέλιον (τοῦ Ἰησοῦ γενομένη) κς ἡχοπῆ ἀιοουθία τῶν προηγουσμένων.

τ. η Ἐν δὲ τῆς ἀγρυπνία τὸ μιουρὸν ἀπόδῃπνον, κς ἀιοουθῶς φάλλομεν τὰ (Ἄνοι-
ξαντάρια). Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν τυχους ἡ. κς φάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς (β-
χὴν προαιώνιον). Δόξα Καὶ νῦν (Ἄπειραζῃ ἐξ οὐρανοῦ). Εἰσοδος, φῶς ἱχάρον, τὸ προῖμε-
νον τῆς ἡμέρας, κς τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς, ὁμοίως κς τὰ ἀπότρυχα.
Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐχολογίαν τῶν ἄρτων τὸ τροπαριον τῆς ἑορτῆς ἐν γ'. Ἐν δὲ
τῷ ὄρθρῳ, γς τὸ θεοῦ Κύριος τὸ τροπαριον τῆς ἑορτῆς δις, κς τῆς ἡμέρας ἀπαξ. ἡθ' ἔτω,
αἵτησις μιουρά, κς φάλλομεν τὰ Καθίσματα τῆς ἑορτῆς. τὸν προῖξενον (ἰόγον ἀγαθόν) κς αἰθῆς
αἵτησις, κς τὰ Καθίσματα. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α. ἀντίφωνον τῷ δ' ἡχου. Τρουξόμενον κς Εὐαγγ-
λιον τῆς ἑορτῆς. ὁ Νῆος, κς τὸ τυχρον ἰδιόμελον. Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἡρμῶν γς
ἡ. κς τῆς ἡμέρας ὁμοίως μετὰ τῶν ἡρμῶν γς ἡ. Καταβασίαι πρῶτον τῆς ἡμέρας ἑταῖς ἑορ-
τῆς. ἀπὸ γ'. ὕδης Κοντάσιον κς οἶον τῆς ἡμέρας, κς Καθίσματα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀφ'
ζ'. Κοντάσιον κς οἶον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῆ θ' ὕδῃ ἡ ἡμιωτέρα οὐ τυχολογῆται. Ἐξαποστράριον
τῆς ἑορτῆς δις, κς τῆς ἡμέρας ἀπαξ. Εἰς τοὺς αἴτους, πᾶσα πονή, ἰζῶμεν τυχους ἡ. κς φάλλο-
μεν τυχρα ἰδιόμεγα τῆς ἡμέρας θ' γς ἡχον β', κς τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν
τῆς ἡμέρας (Ὅν ἐμῆρξεν ἀμνὸν Ἠσαΐας). Δοξολογία μεγαλή, τὸ τροπαριον τῆς ἑορτῆς, ἡ-
εὐλητής, κς ἀπόχουσις. Εἰς τὴν α. ἕραν γέρομεν τὸ τροπαριον κς τὴν προηγουσάν τῆς ἡμέ-
ρας, κς γς τὸ τέλος ταύτης τὴν Κατήχησιν τῆς ἑορτῆς.

Περίπλουςις Χ.Ε.¹⁴ ὁ γ' ἴσχοι τῆς εὐαγγελισμῶ τῆς αἰγίας καὶ μεγάλης παρασιουῆ. [Ⓢ]
 τῆς μεγάλης Πέμλης ἑσπερας δὲ τὸ Κύριε εἰς ἑμπεραζα ἰζῶμεν ζήχουσι ἰ. καὶ φάλλομεν ζιχρῆ
 ἰδομέγα τῆς ἡμέρας τὰς πέντε β. καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μιρον ἑσπερινῶ δ'. Δόξα τῆς ἡ-
 μέρας ἡχος πλ. β! (Γέννημα ἐχιδνῶν). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς (τῶ ἔϊλω μνη). Ἐξοδος μετὰ
 εὐαγγελίᾳ, Φῶς ἰσπαρόν, τὸ προεῖμενον, καὶ τὰ ἀγαγώματα τῆς ἡμέρας· συναπτήμι-
 κρα, τὸ τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθέξῃς ἡ θεία Λειτουργία
 τοῦ μεγάλου Βασιλέως. ἀντὶ τοῦ Χερουβιμῶ ὕμνη φάλλομεν (τῶ δὲ πνεύματι τῶ μι-
 ριουῆ). τὸ αὐτὸ καὶ Κοινωνιῶν, καὶ ἀντὶ τοῦ (Πληρωθῆτω τὸ ζῶμα μου), καὶ αὐτῶν γέγομεν
 αὐτὸ χύμα. τὸ (Εὐλογίῃς τὸν Κύριον), τὸ (Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου). Μετὰ τῆς ἀπόκρισῆς
 Λειτουργίας, ὁ σερχόμεθα δὲ τὴν τράπεζαν καταλύοντες ἔχομεν καὶ οἶνον.

†. Ἐν δὲ τῆς ἀγρυπνίας, τὸ μιρον ἀπόδωπνον, καὶ τὰ (Ἄνοιξαν τὰ ἄνω) κατὰ τὴν τάξιν.

Εἰς τὸ Κύριε εὐερέαζα (ζιχορογοῦμετ τοὺς ζίχους) ἰζῦμετ ζίχους ἢ. ἅπαντα τῆς ἐορτῆς ὁμοί-
 ως κ' Δόξα Καὶ νῦν. Εἰσοδος, Φῶς ἱερόν, τὸ προϋμένον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσμα-
 τὰ τῆς ἐορτῆς. Ἡ Λιτὴ κ' τὰ ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς τὴν εὐζόγησιν Ἰωάν-
 των τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς εἰς β'. κ' τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπάριον
 τῆς ἐορτῆς εἰς β'. κ' τῆς ἡμέρας ἄπαξ. κ' εὐθὺς γέγυς ὀϊεὺς τὸ α'. Εὐαγγέλιος (εὐδὼν β').
 τοῦτς πληρομένως, ὁ ἀναγνώστης γ' εἰσάσθαι λέγος εἰσάσθαι εὐαγγελίῳ μέχρι τῶ προτε-
 λευταίῳ γέγυς (Δόξα τῆ μαυροδμῖα σε Κύριε, Δόξα τῆ εὐσπταρχνῖα σε Δίεσπολα, Δόξα
 τῆ συμαλαβάσθ σε Ἀγγίε), κ' γίνεσθαι ἢ ἀνάγνωσις. ἔλα τὰ ἀντίφωνα κ' τὰ εὐαγγέλια
 τῶν ἀγίων πατρῶν κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. (Σημωδῶν ὅτι γ' τὸ ζ'. εὐαγγέλιον, λιθῶναι
 ἢ γ' τῶν τῆς σταυρώσεως ἐν τῶ προσκυνητῶν. ἔλα οἱ μακαρισμοί, κ' τὸ προϋμένον
 (Διμερίσαντο τὰ ἱμάλιά μου), κ' εὐθὺς τὸ ζ'. εὐαγγέλιον κ' ἀνάγνωσις. Μετὰ δὲ
 τὴν συμπλήρωσιν ταύτης, ὁ πομπῆς, ἢ ἐκλογῆ, κ' τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς.
 Οἱ ἀναβαδοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῶ δ' ἡχοῦ. Προϋμένον κ' εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας τῆς
 ἐορτῆς (Ἀναστα Μαρίαμ). ὁ Νόος κ' τὸ ζιχρὸν ἰδιόμελον. Ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ (Εὐσὼν ὁ θεὸς
 τὸν λαόν σε) κ' μετὰ τὴν εὐφώνησιν (ἔργε κ' φιλανθρωπία), τὸ ἦ. εὐαγγέλιον. Ὁ Κανὼν τῆς
 ἐορτῆς μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ἰδ. Καλαβασίαι τῆς ἐορτῆς. Ἐνθα δὲ τύχης ἢ ὕδῃ τῶ τριωδῆς ὁ κα-
 νὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ ἑρμού γ' ζ'. κ' τῶ τριωδῆς μετὰ τοῦ ἑρμού γ' ἦ. ὕψρον δὲ παλῖν τὸν
 ἑρμὸν τοῦ τριωδῆς ὁ γ' χορὸς, ὁ δὲ ἕτερος τὴν Καλαβασίαν τῆς ἐορτῆς. ἀπὸ γ'. ὕδῃ τὸ κα-
 τὰ τὸν κ' ὁ οἶος τῆς ἡμέρας, τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς, κ' ἀνάγνωσις. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον
 κ' ὁ οἶος τῆς ἐορτῆς, τὸ συναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. ἐν τῆ β'. ὕδῃ ἢ λιμνι-
 τερα οὐ ζιχορογοῦνται, φάλλονται δὲ τὰ μεγαλυτάρια γ' τὸν Κανὼνα τῆς ἐορτῆς, αἱ Καλα-
 βασίαι τῆς β' η. συναπλὴ μιμῶν, κ' εὐθὺς τὸ θ'. εὐαγγέλιον. τὸ ἔξαποστραφίον τῆς ἐορ-
 τῆς εἰς β'. κ' τῆς ἡμέρας ἄπαξ. (Σημωδῶν ὅτι μετὰ τὸ ἔξαποστραφίον λέγεσθαι τὸ δέια-
 τον εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς αἰγους ἰζῦμετ ζίχους ἢ. δ'. τῆς ἡμέρας κ' δ'. τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ζι-
 χων αὐτῆς. Δόξα τῆς ἐορτῆς. κ' νῦν τῆς ἡμέρας, κ' εὐθὺς τὸ δέιατον α'. εὐαγγέλιον, ἔλα τὴν δὲ-
 ζοχογίαν, τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς, κ' τὸ δέιατον δεύτερον εὐαγγέλιον, ἢ ἰδενῆς, κ' ἀπόκρυφισις.

Περὶ ἄραν δὲ θ' ἂν τῆς ἡμέρας, σημαίνῃ, κ' ἀρχόμεθα φάλλον τὰ μεγάλας ἄρας α. γ. ζ. κ' θ' ἡν. κατὰ τὴν διδάξιν τῆς μεγάλης παρασιευῆς, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, νῦν λέγομεν ἀποχολίτια κ' Κοντάτια τῆς ἐορτῆς κ' τῆς ἡμέρας, φάλλονται δὲ κ' τὰ ἱεροπάρια τῶν ἁγίων συντόμων, μόνον τὸ δόξασιον τῆς θ' ἡμέρας φάλλονται ἀργῶς· ὅτι οἱ μακαριστοὶ χύμα κ' ἰ. α. (ἴσταν ὅτι τὸ εὐλόγιον ἢ ψυχὴ μου τὸν Κύριον κ' τὰ ἔξῃ παρακλῆται ἐπὶ τὰ ταῦτα φάλλονται ἐν τῇ Λγλουργίᾳ). τὸ Κοντάτιον τῆς ἡμέρας κ' τῆς ἐορτῆς. Κύριε ἐγένεον ἰβ' (Παναγία Γριά), Δόξα Καὶ νῦν κ' ἀπόχους. Καὶ εὐδὺς (εὐλογημένη ἢ βασιλῆς), αἰοιοῦθως φάλλονται κ' τὰ ἱεροπάρια, ἐν δὲ τοῖς μακαριστοῖς τὰς ἁγίας ψ. ην, κ' ζ. ην εἰς τὸ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Ἀποχολίτια ἀγγέλιον τῆς ἐορτῆς κ' ιαδελῆς ἢ Λγλουργία τῆς Χρυσολόμης. Μετὰ τὴν ἀπόχουσιον τὸ (εὐλογησὼ τὸν Κύριον) κ' τὸ (Ὑψώσε ὁ Θεὸς με). Εἰς τὴν ἱεράστιαν ἀπερχόμενοι ἐσθόμεν βράσματα ἀγίου ἐλαίου, πίνομεν δὲ οἶνον ἐν δόξαν τῆς Θεοτότου.

» τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν τὸν ἐσπερινόν, οὐδὲν τῆς ἐορτῆς λέγομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ πέντεσις κ' ζ. ἢ συμπέση ὁ εὐαγγελισμοὶ τῶ ἀγίου κ' μεγάλου σαββάτου. τῆς μεγάλης παρασιευῆς περὶ ἄραν α. ην τῆς ἡμέρας, σημαίνῃ, κ' φάλλονται τὰ μεγάλας ἄρας α. γ. ζ. κ' θ' ἡν συντόμων. Μετὰ τοῦς μακαρισμοῦς, τὸ Κοντάτιον τῆς ἡμέρας, Κύριε ἐγένεον ἰβ' (Παναγία Γριά), τὸ (εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένην) εἰς γ. τὸ Δόξα κ' νῦν, κ' ἀπόχους.

» τῆς μεγάλης παρασιευῆς ἐσπέρας, περὶ ἄραν θ. ην τῆς ἡμέρας, σημαίνῃ, κ' μετὰ τὸν εὐλογητὸν (Δεῦτε προσκυνήσωμεν) γ. κ' τὸν προομιαιὸν φάλλον. ὅτι συναπὴν παρὰ τοῦ Διακόνου, κ' εὐδὺς τὸ Κύριε ἐκείραξα ἐν ἦχον α. ἴσμεν τῆς ἡμέρας ε. κ' φάλλονται τῆς ἡμέρας ἰδόμενα τῆς ἡμέρας μετὰ τὸ δόξασιον ἐν ζ. κ' τῆς ἐορτῆς εἰς τοῦ μικροῦ ἐσπεριῆ δ'. Δόξα τῆς ἡμέρας (Φοβερόν κ' παράδοξον). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς (τῶ εἰλυ μνη). Ἐσθόμεν κατὰ τοῦ εὐαγγελίου, Φῶς ἵαρόν, τὸ προκείμενον, τὰ ἀγαγόμενα τῆς ἡμέρας· ὁ Ἀπόστολος Καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· τὸ (εἴπομεν πάντες) τὸ (Καταξίωσον Κύριε) ὁ ἱερεὺς τὸ (πῦν.

τὸ (πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν). Καὶ μετὰ τὴν εὐφύνησιν, ψάλλουσιν γὰρ ἤχος β'. Ζιχρηὰ προσόμοια (Ὅτι εἰ τοῦ ζυγίου σε νευρόν) κ' γὰρ ἕτερα μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν, κατὰ τὴν διατάξιν τῆς ἐσπερινοῦ τῆς μεγάλης παρασκευῆς. Δόξα ἤχος πλ. α'. (Σὺ τὸν ἀναβαλλόμενον τὰ φῶς). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὸ Μὴν ἀποχρῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον (Ὁ εὐσχημῶν Ἰωσήφ), ταῖς μυσφοῖς γυναιξί, κ' τῆς ἑορτῆς (Σήμερον τῆς σωτηρίας), κ' ἀποχρῆσις.

» Ἐν δὲ τῇ ἀγρυπνίᾳ, εὐχομένην περὶ ἄραν β'. ἂν. τῆς νυκτός, καὶ ἀναγνώσωμεν τὸ μεμυρόν ἀπόδυσπνον. ὅλα ψάλλομεν κ' γὰρ (Ἀνοιξαντάρια) κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεπραξα ἰζῶμεν ζίχους ἡ'. ἅπαντα τῆς ἑορτῆς ὁμοίως κ' τὸ Δόξα Καὶ νῦν. Εἰσόδος μεγάλη, τὸ φῶς ἰζαρόν μετὰ μέλους, τὸ προεῖμένον (τὸς θεοὺς μέγας) κ' γὰρ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Ἡ Λίλη, κ' γὰρ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐχομένην τῶν ἄρτων τὸ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς εἰ γ'. κ' γὰρ λοιπὰ ὡς ἔθος. Εἰς τὸ θεοὺς Κύριος τὸ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, τὰ Τρία τῆς ἡμέρας πρὸς μίαν, κ' αὐτὴς τῆς ἑορτῆς. ὅλα ζιχοροῦμεν τὸν ἀμίμητον ψάλλομεν κ' γὰρ μεγαλυνάρια κατὰ τὴν τάξιν, τῆς ἡμέρας, ἐν ᾧ κ' θυμῶς ὁ ἱερεὺς ματὰ τὰς σιν, κ' αὐτοῦθως τὰ ἀναζάσιμα Τροπάρια ἤγουν (τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος) κ' γὰρ λοιπὰ. Ἡ αἴθνησις, κ' Καθίσματα τῆς ἡμέρας κ' τῆς ἑορτῆς. Ἡ ἀναγνώσις τῆς ἡμέρας, μεθ' ἧν ὁ ὀποχρῆσις, (Λόγον ἀγαθὸν οὐ ψάλλομεν ἀλλὰ τὴν εὐχομένην τῆς ἑορτῆς) τὰ Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, κ' ἀναγνώσις τῆς αὐτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προεῖμένον εὐαγγέλιον, κ' γὰρ αὐτοῦθως τῆς ἑορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ ἄρτου γ' ἡ'. κ' τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ ἄρτου γ' ἡ'. Καταβασίαι α'. τῆς ἡμέρας ὅλα τῆς ἑορτῆς. ἀπὸ ψ. φῶς Κοινοτάσιον κ' ὁ Οἶκος τῆς ἡμέρας, τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τῆς ἡμέρας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. κ' ἀναγνώσις τῆς αὐτῆς. ἀφ' ἧ'. Κοινοτάσιον κ' οἶκος τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ἂν ψάλλομεν τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ'. τῆς (Ἁγίου Κυρίου ὁ θεοὺς ἡμῶν) εἰ γ'. κ' τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς εἰ γ'. Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους ἡ'. δ'. τῆς ἡμέρας μετὰ τὸ δοξασιμὸν (ἐὼντες τὸ ἐν ἰδιόμερον ἡτήσατο Ἰωσήφ) κ' δ'. προσόμοια τῆς ἑορτῆς. Δόξα τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν (ὑπερευχομένην). Ἡ Δοξαλογία ἀργῶς, κ' ἡλιανθία τοῦ Ἐπιλαφίῃ, κ' γὰρ λοιπὰ ὡς σύνηδες, ἡ α'. ἄρα κ' ἑξῆς

ἀποχύσις· (ζητῶς πηλυτέρον τὴν διάταξιν τῆς μεγάλης παρασκευῆς).

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, περὶ ὕραν γ'· ἢ τῆς ἡμέρας, σημαίνου, καὶ μετὰ τὸν εὐχολογῶν (Βασιλεῦ οὐρανε) οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς τὸ ἱρισάγιον, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὕραι ψ. 25. καὶ θ'· μὲ ἀποχύσιον καὶ Κοντάσιον τῆς ἐορτῆς καὶ τῆς ἡμέρας, ὅτι οἱ μαυρισμοὶ καὶ καθεξῆς. Μετὰ δὲ τὸν προομιαιὸν, συναπλὴν μεγάλην, καὶ εὐθύς τὸ Κύριε εὐεΐραξα ὁ ἦχον (α') ἰζῶμεν οὖν ζήχους ε'· καὶ φάλλομεν ἀναζάσιμα γ'· τῆς ἡμέρας τρία καὶ τῆς ἐορτῆς εἰς τοῦ μεγάλου ἐσπερινῶ δ'· (Βουρὴν προαιώνιον). Δόξα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἐορτῆς (Ἀπειζάην ἐξ οὐρανε). Εἴσοδος μετὰ εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἵλαρον, προέμμενον γέυλαι, ἀλλ' εὐθύς ὁ ἱερεὺς (σοφία) καὶ ἄρχονταὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, μετατὴν τοῦτων συμπλήρωσιν, συναπλὴν μικρὰ (ὅσοι καὶ χρῆζον ἐναπλῆσθητε)· ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἐορτῆς, τὸ (Ἀνάστα ὁ θεός) τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἐορτῆς, καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλέως· ἀντὶ τοῦ Χερουβιμῆ φάλλομαι τὸ ἱεροπαιριον (Σιγνησάτω σιγνησάτω πᾶσα σὰρξ βροχία)· ὁ δὲ ὑπάρη Ἀρχιερεὺς ἱεροπαιρι, φάλλομαι (Οἱ τὰ Χερουβίμ) ἐπιδὴ οὐκ ἐξαριγῶ τὸ (Σιγνησάτω)· Κοινωνιὸν τῆς ἐορτῆς καὶ τῆς ἡμέρας· Εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας τὸ (εὐχολογῶν τὸν Κύριον) καὶ τὸ (Ὑψώσω σε ὁ θεός μου). Μετὰ τὴν ἀποχύσιον ἀπερχόμεθα ὁ τὴν τράπεζαν μετὰ τὴν συνῆδη παράταξιν, καλαχύνοντες ἔλαιον καὶ αἶνον ὁ δόξαν τῆς θεολογικῆς, ὑψοῦντες προσφοράν καὶ θυμιῶντες, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.

Περὶ πλῶσις καὶ πρὸς τὸν εὐαγγελισμόν ὁ τύχοι ἢ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακὴ
τοῦ Πάσχα.

Χρὴν γ' δεῖναι ὅτι ὁ τύχοι ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, ἡ αἰσχρὴ διά φάλλομαι ὡς ἐφεξῆς. τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ ἐσπερας, μετὰ τὸν προομιαιὸν, ὁ καὶ τὸ Κύριε εὐεΐραξα ἀναζάσιμα ζήχρητὰ (τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς) τρία· τρία τὰ τριωδίου (Σήμερον ὁ Ἄθως ζέτων βοά), καὶ τίσσαρα τῆς ἐορτῆς (Βουρὴν προαιώνιον)· Δόξα (τὴν σήμερον ἡμέραν)· Καὶ τῶν (Ἀπειζάην ἐξ οὐρανε)· Εἴσοδος μετὰ τὸ εὐαγγέλιον,

φως ἰσάρων, κ' εὐθύς ἀνευ προειρημένου τοῦ αἰ. ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας τοῦ (ἐν ἀρχῇ
ἐποίησεν ὁ θεός), ἔλα τὰ τρία ἀναγνώσματα τοῦ εὐαγγελισμοῦ, κ' αὖθις τὰ ἐπίλοιπα
ἀναγνώσματα τοῦ Πάσχα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, κ' ἡχοιπὴ: ^{ἰη} θύσαι Μετ' ἑρπύγας αἰουρηθία
τοῦ μεγάλου βασιλέως. (ζητῶ τὴν διάταξιν εἰς τὸ μέγα σάββατον.

η τὸ ἐσθίρας εἰς τὴν ἀγρυπνίαν περὶ ὕραν ἀ^π τῆς νυκτὸς σημαίνε τὸν μέγαν Κε-
δωνα, κ' τὸ σίδηρον, κ' τοῦ ἱερέως εὐλογησαντος, ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν ἀποδ^π,
κ' αἰ. πρῶτος τῶν Ἀποστόλων ὡς ἔθος. ἔλα φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ μεγάλου σαββάτου (Κυμ-
λι θαλάσσης). ἀπὸ γ' ὕδης τὸ Κοιλάσιον κ' Ὀϊτιος τῆς ἐορτῆς, τὸ Κάθισμα τῆς ἡμέ-
ρας, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς κ' ἀνάγνωσις τῆς αὐτῆς (Ττῶν χαρᾶς εὐαγγέλιον). ἀφ'
ζ' τὸ Κοιλάσιον τῆς ἡμέρας κ' Ὀϊτιος, κ' ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θ^π τὸ
τρισαίγιον, τὸ τροπάριον (Ὅτιε καλῆθες) Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. ἡ εὐληθὴς κ' ἀπόχρισις.
ἔλα ἐξεθόντες εἰς τὸ προαίγιον, ποιούμεν ὡς ἔθος τὴν ἀνάστασιν μετὰ δὲ τὴν ἑλθούσιν
τῶν ζ' ἰχθῶν τοῦ (Χριστοῦ ἀνέστη), γ' ἰσχυρὸς ἐνδὸν τοῦ Ναοῦ φάλλοις τὸ Χριστοῦ ἀνέστη.
Δόξα τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς (Σήμερον τῆς σωτηρίας). Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ. εἰθ' οὕτως, συν-
απλὴ μεγάλην παρὰ τῆς ἱερέως, κ' μετὰ τὴν εὐφρόνησιν (Ἀναστάσεως ἡμέρα) κ' φάλλο-
μεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα, τὰ τροπάρια μετὰ τῶν γ' ἰσχυρῶν εἰς ἡ. κ' τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν
γ' ἰσχυρῶν εἰς ἡ. Καταβασίας τῆς γ' ἰσχυρῆς τῆς ἐορτῆς, ἔλα τοῦ Πάσχα, τὸ (Χριστοῦ ἀνέστη)
γ' ἰσχυρῶν τὸ (Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς γ'. ἀπὸ γ' ὕδης τὸ Κοιλάσιον κ' Ὀϊτιος τῆς Πάσχα (ἡ γ' ἰσχυρῶν
ὑπαυσιὴ ἐνλαῦθα οὐ γέγειαι) κ' ἀνάγνωσις εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. ἀφ' ζ' τὸ Κοι-
λάσιον κ' Ὀϊτιος τῆς ἐορτῆς, κ' εὐθύς τὸ προειρημένον τῆς ἐορτῆς (εὐαγγελίσει-
σθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας). τὸ πᾶσα πνοή, κ' τὸ εὐαγγέλιον τῆς θεολογίας (Ἀνα-
στασία Μαριάμ). ἔλα τὸ (Ἀνάστασιν Χριστοῦ) γ' ἰσχυρῶν, κ' τὸ (Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς) γ' ἰσχυρῶν,
καὶ αἰχοιπὴ καὶ αἰθὰ κατὰ τὴν τάξιν. Ἐξαποστ^π τῆς Πάσχα ἅπασις κ' τῆς ἐορ-
τῆς δ' ἰσχυρῶν. εἰς τοὺς αἰγούς, ἀναστάσιμα δ' κ' τῆς ἐορτῆς δ' μετὰ τῶν ζ' ἰσχυρῶν αὐτῶν, ἔ-
λα τοὺς ζ' ἰσχυρῶν (Ἀναστήτω ὁ θεός) κ' τὰ ζ' ἰσχυρῶν τοῦ Πάσχα (Πάσχα ἱερὸν ἡμῶν)
κ' λ. Δόξα τῆς ἐορτῆς. Καὶ νῦν (Ἀναστάσεως ἡμέρα), ὁ ἀσπασμὸς, ἡ Καληχισις

τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ ἀπόστολοι. αἱ ὄραι φάλλοιαι τῆς λαμπραῦς. εἰς τὴν Ἀθλοπύργον,
 γὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Ἐισοδιόν, (ἔν ἐπισημασίαις εὐλογεῖ τὸν θεόν). Χριστὸς
 ἀνέζη γ'. τὸ τῆς εὐρήνης Ἀποστολίου καὶ Κοντάμιον καὶ τὸ (εἰ καὶ ἐν λαφῶ). ἀπὸ τῆς Τρισα-
 γίου (Ὅσοι δὲ Χριστὸν). Ἀποστολεὺς ἀγγέλιον πρῶτον τοῦ Πάσχα ἔτα τῆς εὐρήνης. εἰ δὲ ἔξ-
 αιρέτως (Ὁ Ἄγγελος ἐβόα κτλ.) καὶ φωτί (τοῦ φωτίζου). Κοινωνιὸν τῆς εὐρήνης καὶ τῆς Πάσχα.

Περίπτωσις Χ' η' δ' συμπέση ἡ εὐρήνη τῆς δευτέρας τῆς Διακαινησίμης.

Χρὴ δὲ εἶναι ὅτι ἐάν φθάσῃ γενέσθαι ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς δευτέρας τῆς Διακαινησί-
 μου, τῆς μεγάλης Κυριακῆς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, περὶ ὄραν ἢ. εὐλογητόν, καὶ ἀναγιγνώσκε-
 ται ἡ θ'. ὄρα δὲ τὴν Λιτὴν κατὰ τὴν λαξίν, ἡ γουν τὸ Χριστὸς ἀνέζη καὶ λαχοῖται δὲ
 ζῶσιν μίαν. ἔτα μετὰ τὴν ἀπόστολιν, ὁσπερὶ οὐ Τροεζῶς ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, ἀλλὰ σὶ
 πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν ζογὴν, καὶ ζῶσιν καὶ ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης μετὰ τῆς θυμια-
 τῶν καὶ ζαυρὸν μετὰ λαμπάδος, σφραγίζου ζαυροσδῶς, καὶ εὐφωγῶ (εὐλογητὸς ὁ θεός)
 καὶ ἡμῶν ἀποαιρομένων τὸ ἀμὴν, φάλλοιαι τὸ Χριστὸς ἀνέζη παρ' αὐτῶ καὶ παρ'
 ἡμῶν ἰγ'. ἔτα συναπλὴ μεγάλη παρὰ τῶ ἰδῶς, καὶ εὐθύς τὸ Κύριε εἰσεύραξα (Ἀνάπτ-
 ται ὁ χορὸς καὶ οἱ πέντε ποιεῖς) μετὰ μέγους δὲ ἦχον β'. ἰζῶμεν ζήχους ε'. καὶ φάλλο-
 μεν ἀναζάσιμα ζιχηρὰ (τὸν προαίτων ἐπιπαρὸς) δ'. καὶ τῆς εὐρήνης (Βουχὴν προαι-
 ώνιον) καὶ τὰ ἕτερα δύο δευτεροῦντες αὐτὰ. Δόξα Καὶ νῦν ἦχος τῆ. β'. (Ἀπεζάχη ἐξοῦρα)
 εἰσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου ἀνευ θυμιατῶ. τὸ φῶς ἰζαρὸν μετὰ μέγους, τὸ προεξμῶ
 (τῆς θεοῦ μέγας). καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς εὐρήνης. καὶ εὐθύς ὁ Τροεζῶς τὸ, (καὶ ὑπὲρ
 τοῦ καλαξίωθῆναι) καὶ ἀναγιγνώσκειται τὸ εὐαγγέλιον (Οὐσῆς ὁ φῶς) παρ' αὐτοῦ,
 καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἔθος. ἔτα, ἡ εὐτενης, τὸ Καλαξίωσον. Τηχηρ-
 σμεν τὴν ἑσπερινὴν. εἴη τὸ ἱεράτος, καὶ φάλλοιαι τὸ ἀναζάσιμον ἀπόστολον (ἡ ἀνα-
 ζασίς σου Χριστὲ σωτήρ) καὶ τὰ ζιχηρὰ (Πάσχα ἱερόν ἡμῶν σήμερον). Δόξα Καὶ νῦν,
 (Ἀναζάσις ἡμέρα). τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ' ἰον, καὶ λευδαῖον τὸ (σήμερον τῆς σωτηρίας)
 ἀπᾶξ καὶ ἀπόστολοι.

» τὸ ἑσπερινὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς

περὶ ὕραν ἀ. κ' ἡμίσησαν εὐλογητόν, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ ἀπόδυσπνον ἐν τῷ μέσῳ,
 ἦτοι τὸ Χριστὸς ἀνέζη κ' λαλοῖται γ' τὰς ἡμέρας γ'. κ' οἱ οἰμοὶ τῆς Θεολογίας. ἔλα τὸ Χριστὸς ἀνέ-
 ζην γ'ον. Κύριε ἐγένησον γ'ον. κ' ἀπόχυσις. (ἀνάπλουται δὲ γ' τὴν λιτήν κ' γ' τὸ παρεμ-
 υχίσιον πάντες οἱ πορευόμενοι) κ' εὐθὺς ἐξερχόμεθα γ' τὴν λιτήν, προπορευομένων
 τῶν ἐμυσησιαζικῶν μετὰ τῶν ἑσδοδιῶν μαγουαλίω, κ' τοῦ ἱερέως μετὰ τῆς αγίας εὐχ-
 ρος, σὺν τῷ διακόνῳ συνεφεπομένου κ' τοῦ προεζῶτος κ' φαλλόντων τὰ τροπαρία τῆς εὐ-
 τῆς πάντα μετὰ μέλους. Εἰς τὸν τρίτον τὸ ἀναζάσιμον τρίτην, κ' τῆς εὐτῆς μετὰ τῶν
 τρίτων αὐτῶν. Δόξα ἡχος δ'. (Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια). Καὶ νῦν (Ἀναζάσεως ἡμέρα).
 τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ'ον, κ' τὸ τροπαρίον τῆς εὐτῆς γ'ον, κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων (Τηλοῦτοι
 ἐπλώχευσαν κ' ἐπύνασαν τὸ (εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου) κ' τοὺς τρίτους τῶ φαλλμῶ εὐλογησῶν
 Κύριον μὴ γεγομένων, ἀλλ' εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις τῆς εὐτῆς γ' τὸν Δαμασινὸν τὸν πεζο-
 γράφον, κ' μετὰ τὸ λέξος αὐτῆς εὐφωγῶ ὁ ἱερεὺς τὸ (Δόξα τῆς αγίας κ' ὁμοουσίῳ κ' ζω-
 ποιῶ) κ' φαλλεῖται τὸ Χριστὸς ἀνέζη παρ' αὐτῶ κ' παρ' ἡμῶν δευαίσις, κ' τὸ τῆς εὐτῆς
 τροπαρίον ἐν β'. ἔλα, ἡ συναπλὴ παρὰ τοῦ ἱερέως, κ' τὰ Καθίσματα τῆς εὐτῆς. Ὁ Το-
 γυέρος (λόγον ἀγαθόν) ἔξομοιοῦσθαι τὸ Κυρίου τὸ Δοξαζιμὸν κτλ. ἡ αἴτησις, τὰ Καθί-
 σματα, κ' ἡ ἀνάγνωσις τῆς εὐτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. ἀντίφωνον τῶ δ'. ἡχος, προεγμέ-
 νον κ' εὐαγγέλιον τῆς εὐτῆς, τὸ (Ἀναζάσιν Χριστῶ) ἐν γ'. ἀνεὺ τοῦ Ν^κ. Δόξα (λαὶς τῆς Πα-
 ναχράντ). Καὶ νῦν (λαὶς τῆς Θεολογίας) κ' τὸ τρίτην ἰδιόμελον, μετὰ τρίτῳ εὐαγγελίῳ (εἶσαι ἡ-
 μέραν ἐξ ἡμέρας. ὁ ἱερεὺς τὸ (Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου) κ' τὰ ἐξῆς. Οἱ Κανόνες τῶ Πάσχα
 μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ἡ. κ' τῆς εὐτῆς μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ἡ. Καταβασίαι τῆς εὐτῆς κ' τῶ Πά-
 σχα. ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοντάμιον κ' οἶμος τοῦ Πάσχα, τὸ Καθίσμα αὐτῆς, κ' ἀνάγνωσις
 αὐτῆς δη. τῆς εὐτῆς. ἀφ' ε'. Κοντάμιον κ' οἶμος τῆς εὐτῆς, τὸ συναξάριον (Ἀναζά-
 σιν Χριστοῦ) γ'ον κ' (Ἀναζάσιν ὁ Ἰησοῦς) γ'ον ἔξαποστράριον τῶ Πάσχα ἅπαξ, κ' τῆς εὐ-
 τῆς δ'. Εἰς τῆς αἴτης τὰ ἀναζάσιμα γ'. κ' τῆς εὐτῆς γ'. ἔλα τὰ τρίτην τῶ Πάσχα, Δό-
 ξα τῆς εὐτῆς. Καὶ νῦν (Ἀναζάσεως ἡμέρα). τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ'ον κ' τὸ ἀποχυσίον τῆς
 εὐτῆς ἅπαξ (δίδοται τὸ ἅγιον ἔλαιον) κ' ἀπόχυσις. αἱ ὕραι τῆς λαμπρῆς. Εἰς τὴν ἑξῆς,

τὸ Χριστὸς ἀνέζη μετὰ τῶν ζίχων αὐτοῦ, ἢ συναπλή, τὰ ἀντίφωνα τοῦ πᾶσχα. Εἰσοδι-
 οὺν τῆς ἐορτῆς (Εὐαγγελιζέσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας) Χριστὸς ἀνέζη γ'ον, τὸ Ἀποχρυσίου τῆς
 ἐορτῆς, ἢ Ὑπακοῆ, κ' τὸ Κοντάμιον τοῦ Πᾶσχα κ' τῆς ἐορτῆς. τὸ (Ὅσοι γ' Χριστὸν ἐβαπλί-
 σθητε). Ἀποχορευαγγέλιον α'. τῆς ἐορτῆς ᾗ τῆς ἡμέρας, ὁμοίως κ' Κοινωνιά.

» τῆ αὐτῆς ἡμέρα γ' τὸν ἐσπερινόν, εὐχογητὸν γ' τὰς θ'. κ' ¼. Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐρα-
 ξα ἰζῶμεν ζίχους β'. κ' φάλλομεν ἀναζάσιμα δ'. κ' τῆς ἐορτῆς ζ', τρία τὰ (Βζηνήν προαΐ-
 νιον) κ' τρία τὰ τῶν αἰώνων, πρὸς τὸ (τῶν ἑρανίων λαυμάτων), Δόξα τὸ ἀναζάσιμον (Κύριε ἢ ἐκ
 Πατρὸς σε γέννησις). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς (Ἀπεζάχη ἐξ οὐρανό). Εἰσοδος, προεῦμενον (Ὁ Θεὸς
 ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ κ' ἐν τῇ γῆ). Εἰς τὸν ζίχον, τὸ ἀναζάσιμον ζιχρὸν, κ' τὰ ζιχρὰ τῶ Πᾶσχα.
 Δόξα τῆς ἐορτῆς ἡχος πλ. δ'. (Εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοί). Κ' νῦν (Ἀναζάσεως ἡμέρα) =
 Χριστὸς ἀνέζη γ'. τὸ ἀποχρυσίου τῆς ἐορτῆς δ'ς, κ' ἀπόχυσις. κ' ἀποδίδουαι ἢ ἐορτῆ. Εἰς
 τὸν ὄρθρον ἅπαντα ἀναζάσιμα.

Περίπτωσις κθ. ἢ περὶ τῶ εὐαγγελισμῶ γ' τῶχοι τῆ τρίτη, ἢ τῆ τετάρτῃ τῆς Διακαινησί.
 χρὴ γινώσκειν ὅτι γ' τῶχοι ὁ εὐαγγελισμὸς τῆ τρίτη τῆς Διακαινησίμῶ, ἢ ἀποχρυσίου τῆς ἐορ-
 τῆς φάλλεται ὡς ἐξ ἡς. τῆ δευτέρα ἐσπέρας, ἐν τῷ μιρῶ ἐσπερινῶ, μετὰ τῆν θ'. ἄραν, ποι-
 ᾗ τὸν εὐχογητὸν ὁ ἱερεὺς εὐλοῖ τὸ βῆμαλος, κ' φάλλῃ τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ'ον, ᾗ τὰ κ' παρ' ἡμῶν γ'.
 Δόξα Καὶ νῦν τὸ Χριστὸς ἀνέζη παρὰ τοῦ ἱερέως, κ' ἢ συναπλή. Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐρα ξα ἰζῶμεν
 ζίχους ζ'. κ' φάλλομεν τῆς Οὐλῆχῆ ἀναζάσιμ γ'. κ' τῆς ἐορτῆς εὐ τοῦ μιρῶ ἐσπερινῶ τρία. Δό-
 ξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδος, φῶς ἱλαρὸν, τὸ προεῦμενον (Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ κ' ἐν τῇ
 γῆ). Εἰς τὸν ζίχον, τὸ ζιχρὸν ἀναζάσιμον, κ' τῆς ἐορτῆς εὐ τοῦ μιρῶ ἐσπερινῶ. Δόξα τῆς ἐ-
 ορτῆς. Καὶ νῦν (Ἀναζάσεως ἡμέρα). τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ'ον. Κ' τὸ ἀποχρυσίου τῆς ἐορτῆς ἅπαξ.
 » ἐσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, ἀναγινώσκειται τὸ ἀπόδῃπνον ἐν τῷ μέσῳ, ἢ τοι τὸ Χριστὸς
 ἀνέζη κ' τὰ λοιπὰ γ'ς τᾶσδε τρεῖς, κ' οἱ Οἴμοι τῆς Θεολογίας. ᾗ τὰ τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ'ον. τὸ Κύριε
 ἐγένησον γ'. κ' ἀπόχυσις. Μετὰ δὲ τὸ θυμιασαι τὸν ἱερέα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἀγρυπνίας, ποιᾷ
 τὸν εὐχογητὸν ἐν λόγῳ τοῦ βῆμαλος, κ' φάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέζη παρ' αὐτῶ κ' παρ' ἡμῶν ἰγ' ᾗ τὰ

ἔχων ἡμέρας 31. ἡμέρα ἔχῃ ὥρας 14. καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

α. ^Η τοῦ αἵλου Προφῆτε Ἰερεμίου. Αποζυλίμιον ἦχος β'. (τῷ Προφῆτε σου Ἰερεμίῳ) φάλλεται καὶ ὁ Ἀγίασμος ὡς σύνθετος. Εἰκόνα ὁ αἴλιος καὶ ἀναγνώσιν ἐκ ἐξ.

β'. Ἡ ἀνακομιδὴ τῷ ῥοφάντῃ τῷ ἐν αἵλοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίῃ τῷ μεγάλῳ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρίας. Ἡ αἴλια τῷ εἰκῶν γὰρ τὸ αἴλιον θῆμα. Ἡ ἀναγνώσις γὰρ

^{† ὑπάρχει καὶ β' τῆν ἀποζυλίμην Σαγίνην, περιέχουσα τὸ εὐκρίμιον αὐτῶν τῆν Κύριε εὐεχραξά}
Διὰ τῆν τράπεζαν. ἰζῶμεν ζήχους ζ'. καὶ φάλλομεν ζήχουρα προσόμοια τῷ αἵλι γ'. ἦχος πλ. α'. (Ὅστι Πατρί)

^{† ὅρα γὰρ μὴ καὶ γ'. (Χαίροις ἀσινλιῶν). Δόξα ἦχος πλ. β'. (Χριστῷ τῷ ἱεράρχῃ) † Καὶ νῦν τῆν εὐρῆν.}
τύπου Κυρίως.

Εἰς τὸν ζήχον, ζήχουρα προσόμοια τῆν εὐρῆν. Δόξα ἦχος γ'. (Πάσῃν ἡμῖν ὁ χρυσορρο-
ας). Καὶ νῦν τῆν εὐρῆν. Αποζυλίμιον τῷ αἵλι, καὶ τῆν εὐρῆν. Εἰς τὸν ὄρθρον με-
τὰ τῆν β'. ζήχουρα Κανθίσματα τοῦ αἵλι καὶ τῆν εὐρῆν γὰρ τὸ μνηστῆρον τῆν βενετίας. †

^{† τῶν κατὰ}
πλάτος βίον τῶν
ὅρα γὰρ Μ. Θ. τῆν εὐρῆν. ἀφ' ἧς Κανθίσμιον καὶ ὁ Οἶκος τῷ αἵλι. Ἐξαποζυγῆριον τῷ αἵλι καὶ τῆν ε-
καυρον, ἀλλ' ὁ
καὶ τῆν 18 τῆν εὐρῆν.

Εἰς τοὺς ἀγῆς, ἰζῶμεν ζήχους ζ'. καὶ φάλλομεν πρῶτον τὸ ἀναζάσιμον ῥο-
παριον δις, ᾧ καὶ τὰ τῷ αἵλι προσόμοια γὰρ δ'. (Ὁ εἶξ ὑψίτζη κληθῆς). δόξα ἦχος
πλ. α'. (τῆν ὀρθοδόξη πίστεως). Καὶ νῦν τῆν εὐρῆν. Δοξολογία, τὸ ῥοπαριον τῷ αἵ-
κτῆ, ὡς σύνθετος. Εἰς δὲ τῆν ῥοφάνταν, ἐν τοῖς μακαρισμοῖς, μίαν εὐδὴν ἐν τῷ Κανθί-
νος τῷ Κυρίῳ Ἰωσήφ, καὶ τὰς ὡδαὶς γ'. καὶ ζ'. ἐν τῶν δύο Κανθῶν τῷ αἵλι. Αποζυγῆρι-
γῆριον καὶ Κοιτυνιῶν τῆν ἡμέρας καὶ τοῦ αἵλι. { Μνημονεύετε τῶν ἡμετέρων ἡμῶν.

γ'. τῶν αἵλιων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας. Αποζυτ. (Οἱ μαρτύρες στ Κε)

^{† ὅρα γὰρ τὸν}
Δουλι-
κην.

δ'. τῆν αἵλ. μαρτύροις Πελαγίας τῆν ἀπὸ Λαρσῶ. Αποζυτ. πλ. δ'. (Ἐν σοὶ μῆτερ) κτῆ.

Ε! τῆς αἰτίας: μαρτύρος Εἰρήνης. Ἡ αἰτία τῆς Εἰσιῶν γὰρ τὸ λέμπλον. τὸ μαρτύριον
 τῆς γὰρ τὸ χρογράφον τὸ ἐπιγραφόμενον (βίος αἰών ἀνδρῶν κ̅ γυταιωῶν). ἔνθα
 κ̅ ὁ βίος Ἰωάννου τῆς Θεολόγου. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζήχους ζ̅. κ̅ φάχ-
 λομεν ζήχην ἂ προσόμοια τῆς αἰτίας Ἰρία ἤχος α̅. (Πατεύφημοι μαρτύροι) δευ-
 τεροῦντες τὰ Ἰροπαρία. Δόξα τῆς αἰτίας. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζήχον, ζήχ-
 ῶν προσόμοια τῆς ἐορτῆς. Δόξα τῆς αἰτίας. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. (τὰ δοξαζιματῶ
 ἐσπερινοῦ κ̅ τῶν αἰώνων ζήχῶν γὰρ τὴν ἰζήντ τοῦ Ἰουλιῶ μνηός, γὰρ τὴν μνήμην τῆς αἰ. Μαρί-
 νης. Αποζυλίκιον (Ἡ ἀμνάς στ Ἰησῶ) κ̅ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἐορ-
 τῆς γὰρ ἡ. κ̅ τῆς αἰτίας γὰρ ζ̅. ἀπὸ γ. ὠδῆς Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς. ἀφ̅ ζ̅. Κοντά-
 μιον κ̅ ὁ Οἶκος τῆς αἰτίας. Ἐξαποστειλῶν, τῆς αἰτίας αἰτίας, κ̅ τῆς ἐορτῆς. Εἰς
 τοὺς αἰῶνας, ἰζῶμεν ζήχους ζ̅. κ̅ φάχλομεν: ζήχην ἂ προσόμοια (ὡς γενναῖον ἐν
 μαρτυσίῳ) ζήχῶν γὰρ τὴν ἐορτῆν τῆς αἰτίας Μαρίνης. Δοξαζογία, κτλ. Εἰς τὴν μαυ-
 ρισμούς δύο ὑδάς ἐν τῶν Κανόνων τῶ Κυρ Ἰωσήφ, κ̅ τὴν ζ̅. ἐν τῶ Κανόνος τῆς αἰτ̅.
 Αποζογιαγγέλιον κ̅ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ̅ τῆς αἰτίας.

ζ! τοῦ αἰγίου κ̅ δικαίου Ἰωβ. προπαριον ἤχος β! (τῶ δικαίς στ Ἰωβ τὴν μνή-
 μην) κτλ. Εἰσιῶνα κ̅ βίον ἐντελεμένον δὲν ἔχῃ ὁ αἰγιος.

ζ! Ἡ ἀνὰ μνησις τῶ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημῆς τῶ Σταυρῶ ἐν τῇ πόλει Ἰερου-
 σαλήμ, περὶ ὧραν Ἰρίλην τῆς ἡμέρας. κ̅ τῶν αἰώνων μαρτύρων Ἀσιαίς κ̅ Κο-
 δράτου. ἀλλ̅ οἱ μὲν Κανόνες τῶ Σταυρῶ, κ̅ τῶν αἰώνων μαρτύρων ἀναγιγνώσκωνται
 ἐν τοῖς ἀποδύπνοις. Ἐν δὲ τῶ ἐσπερινῶ, κ̅ τῶ ὄρθρῳ, φάχλομεν τὴν ἀιοζουδιάν τῶ
 αἰγίῳ Ἀρσενίου. Ἡ αἰτία τῶ Εἰσιῶν γὰρ τὸ λέμπλον. Ὁ βίος τῶ γὰρ τὴν Καζομαιρίτην.
 Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ζήχην ἂ προσόμοια τῶ αἰγίῳ Ἰρία ἤχος πλ. δ. (ὡ τῶ παρα-
 δόξῃ θαύματος) δευτεροῦντες τὰ Ἰροπαρία, Δόξα ἤχος πλ. β! (Ὅστι Πάτερ) ζήχῶν ἐν
 τὴν Λιτήν. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀπόζιχα τῆς ἐορτῆς. Δόξα πλ. δ. (τῶν μοναζῶν ἂ πλ.)

τὰ πηλθῆ). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν τῆς εὐρῆς γ' ἡ. κ' τῆς αἰγίου
 γ' ζ'. ἀπὸ γ' ὠδῆς Κοιλάσιον τῆς εὐρῆς. ἀφ' ζ'. Κοιλάσιον τῆς αἰγίου. Ἐξαποζυγχαρίου, ἡ
 αἰγίου, κ' τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ζῆχον τῶν αἰνῶν Δόξα τῆς αἰγίου. Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς, μι-
 ιρα Δοξολογία, κ.τ.λ. Εἰς τῆς μακαρισμῶς εἰς τῆς ιανότος τῆς αἰγίου τὰς ὠδὰς γ' κ' ζ'.
 Ἀποζοζυγαγγέλιον κ' Κοινωγιῶν τῆς ἡμέρας κ' τῆς αἰγίου.

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς αἰγίου μαρτύρος Κοδραῖς. (τὸ μαρτύριον τῆς γ' δ' Λομωναρίου).

Περὶ πτωσις α' ἡ περὶ τῆς εὐρῆς Ἰωάννου τῆς θεολόγου. *

η'. τοῦ αἰγίου ἐνδόξε ἀποζόχῃ κ' εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη τῆς θεολόγου. Ἡ αἰγία τε εἰς τὸν
 εὐρ: γ' τὸ γέμπρον. ὑπάρχει κ' χάρις διὰ μνημόσυνον ποιῶμεν κ' Κόλιβα. (Ἰζέ-
 ον ὅτι ἐν ταύτῃ τῆς εὐρῆς τῆς θεολόγου ἔκ ἐπιλεγούμεν ἀγρυπνίαν, ἀλλ' γ' τὴν κ' ζ'
 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἢ τοὶ γ' τὴν μετὰ τῶν αὐτῶν. Εἰ δὲ θούργῃ ποιῆσαι ἀγρυπνίαν φά-
 ρι τὴν αἰοζουδιαν ὡς ἐξῆς, ἔν τῷ μιαιρῷ ἐσπερινῷ ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς αἰγίου χει-
 ροῦγραφα γ' τὸ γέλος τῆς μηνιαῖς Κωνσταντίας δ' ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). Δόξα
 ἤχος π. β'. (εὐαγγελιστῆ θεολόγου). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ζῆχον (Οἶκος τῆς εὐφραδῆ)
 Δόξα ἤχος π. β'. (Ἀπόζοχῃ Χριστῆ). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Ἀποζυγίσιον τῆς αἰγίου κ' τῆς
 εὐρῆς. Ἐσπερας γ' τὸ ἀπόδῃπνον ἀναγινώσιμεν τῆς Οἶκος τῆς αἰγίου. γ' τὰ μὲν
 τὸν προομιαιὸν φάλλομεν τὴν α'. τῶν αἰγίου τῆς (Μακαρίου ἀνῆρ). Εἰς τὸ Κύριε εὐέερα-
 ξα ἰζῶμεν ζῆχος ἡ. κ' φάλλομεν ζιχνηρὰ προσόμοια τῆς αἰγίου τρία ἤχος α'. (Ὁ θεοῦ
 τῶν ἀρρήτων) κ' ἕτερα δύο δευτεροῦντες τὸ α'. οὐ εἶτα προσόμοια ἕτερα τρία ἤχος
 ὁ αὐτὸς (ὡς τῆς παραδόξε θαύματος) ποιούντες κ' αὐτὰ δ'. Δόξα ἤχος β'. (τὸν υἱὸν τῆς
 βροντῆς). Κ' νῦν τῆς εὐρῆς, γ' τὸν αὐτὸν ἤχον γ' ἔχῃ. Εἰσόδος, Φῶς ἰζαρόν, τὸ προκῆ-
 μενον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγινώσματα τῆς Ἀποζόχῃ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ ζιχνηρὰ ἰδί-
 ομενον τῆς αἰγίου τῆς μονῆς, κ' τοῦ ἀποζόχῃ τῆς τῆς α' κ' τὸν β' Δόξα ἤχος δ'. (ἀνα-
 πεσῶν τῷ ζῆχῳ). Καὶ νῦν: θεολογίον, ἡ τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ζῆχον, ζιχνηρὰ προσόμοια
 τῆς ἀποζόχῃ ἤχος β'. (Ὅτι εἰς τῆς ζῆχῳ σε νευρόν). Δόξα ἤχος π. β'. (Ἀπόζοχῃ Χριστοῦ).

Καὶ νῦν τῆς εὐρηῆς· ὅτι τὸ ἱεροσολύμιον, τὸ ἱεροσολύμιον τῆς αἰγῆς δις, τὸ (θεολογία Παρθένου)
 καὶ ἡ εὐλογησις τῶν ἀρτῶν· μεθ' ἧν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλμος, καὶ ἡ ζιχολογία τῆς φα-
 τηρῆς μετὰ τῶν καθίσματων τῆς αἰγῆς καὶ τῆς εὐρηῆς. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ ἱεροσολύμιον τῆς
 εὐρηῆς δις, τὸ τῆς αἰγῆς, καὶ αὐτῆς τῆς εὐρηῆς. Μιτὰ τὴν α'. καὶ β'. ζιχολογίαν, φάλλε-
 ται ὁ Πτολεμαῖος καὶ ἡ εὐλογία τῆς αἰγῆς. Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ποικιλίας· ἡ αἴτησις, καὶ τὸ
 κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῆ δ'. ἤχος· Τροισήμερον, εὐαγγελιον κατὰ
 Ἰωάννην, εὐθιγὸν τὸ ἰάσ. καὶ μετὰ τὸν Ν'. ἰδιόμελον ἤχος β'. ἤχος β'. (θεολογία Παρθένου).
 Οὐκάνων τῆς λαμπραῖς μετὰ τῶν δύο θεολογιῶν ὁ δ' ζ'. καὶ τῆς αἰγῆς οἱ δύο Κανόνες
 ὁ δ' η'. (ἡμερῶν τὸν ἕνα χρονογραφον ὁ δ' τῆς τῶν μνηστῶν. Καταβασίαι (Αναζάσιως
 ἡμέρας). ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοντάμιον τῆς εὐρηῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου δις, καὶ τῆς εὐ-
 ρηῆς· ἀφ' ζ'. Κοντάμιον καὶ οὐσίως τῆς ἀποστόλου· ἡ ἡμιωδία ὁ ζιχολογῆσαι ἀλλὰ ἔχ-
 ληται ὁ Αναζάσιμος Κανὼν μετὰ τῶν μεγαλυνομένων, ὅτι καὶ τῆς αἰγῆς μετὰ συν-
 θεῶς ζιχολογίας· ἔξαποστολῶν τῆς αἰγῆς καὶ τῆς εὐρηῆς. Εἰς τῆς αἰγῆς, πᾶσα πνοή,
 ἰζῶμεν ζῆχος δ'. καὶ φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια τῆς ἀποστόλου ἤχος πλ. δ'. (ὡτὸ πα-
 ραδόξου θαύματος). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (εὐαγγελιστῶν Ἰωάννη). Καὶ νῦν τῆς εὐρηῆς Δο-
 ξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς
 τὰς ὠδὰς γ'. καὶ ζ'. ἐν τῶν δύο Κανόνων τῆς αἰγῆς· Ἀποστολεὺν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ
 αἰγῆς. Κοινωνιὸν (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν)· αἱ ἀναγνώσεις α' καὶ β' ὁ δ' τὴν Ἀποστο-
 λῶν. ἡ γ'. ὁ δ' τὴν Σάπτιγυα†. Εἰς τὴν τραπεζαν δὲ τὴν περὶ τὴν καὶ τὸ εὐπεραστῶ
 ἐπίλοιπα τῆς ἀπομαζύψεως†. (Ἐὰν τις ἀνεγνωσθῆ τῆ 26^α ἡμέρῃ καὶ τῆς ἡμέρας μεταξὺ).

{ Περὶ τῆς εὐρηῆς τῆς θεολογίας ὅρα καὶ ὁ δ' τέλος τῆς Μαΐου ἐν τῷ πα-
 ρόντι }

Περὶ πλῆσις β' περὶ τῆς εὐρηῆς τῆς αἰγῆς Ἰωάννη τῆς θεολογίας ὁ δ' τῶν ἐν
 μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς πεντηκοστῆς, μὴ ἐπιλεγουμένης ἀγρυπτίας, ποιῶμεν ὅτι.
 Χρὴ δὲ εἶναι ὅτι ὁ δ' τῶν ἡμερῶν τῆς ἡρακτημένης θεολογίας τῆς Κυριακῆς τῶν Μυ-
 ροφόρων, ἡ τοῦ Παραλύτου, ἡ τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ τῆς τυφλῆς, τὸ σαββάτω εὐπέ-
 ρας, μετὰ τὸν προσημασιὸν καὶ τὴν ζιχολογίαν τῆς α'. Κἀθίσματος, ὁ δ' τὸ Κύριε ἐκέ-

εὐεῖρα ἄρα ἰζῶμεν ζήχες ἰ' κ' φάλλομεν δι' μὲν τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων κ',
 τῆς Σαμαρῶνιδος ἀναζάσιμα δ' τῆς ἐορτῆς τρία, κ' τῆς ἀγίας τρία. Εἰς δὲ τὴν Κυρια-
 κὴν τοῦ Παραλύτου κ' τῆς Συφλῆς, Ἀναζάσιμα δ' τῆς ἐορτῆς δύο, κ' τῆς ἀγίας δ' Δόξα
 τῆς ἐορτῆς. Καὶ νῦν θεολοιοῦν τὸ α'. τῆς ἡχῆς. Εἴσοδος, φῶς ἰζαρόν, τὸ προκόμε-
 νον τῆς ἡμέρας κ' τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου. Εἰς τὸν ζήχον, τὸ Ἀναζάσιμον
 ζιχνηρὸν τῆς ἡχῆς κ' τὰ ζιχνηρὰ τῆς πάσχα (Πάσχα ἱερὸν ἡμῶν σήμερον) κ' τὰ ἕτερα
 μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν. Δόξα τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον τὸ ἀνα-
 ζάσιμον, τῆς ἀγίας, κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰ ἔστι Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων τὸ (Ὅτι μαθη-
 τες, τὸ ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Δόξα τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν (ταῖς Μυροφόροις γυναιξί').
 Εἰ δὲ ἔστι Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου ἢ τῆς Σαμαρῶνιδος ἢ τῆς Συφλῆς, ὁ (καὶ νῦν)
 θεολοιοῦν τὸ α'. τῆς ἡχῆς. τῆ Κυριακῆς ὁ τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν τριαδικὸν Κανόνα,
 φάλλομεν τὴν Λιτὴν τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ ἱεροπαρία ὡς
 διελάχθη ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν ἀ. ζιχορογίαν καθίσματα τὰ ἀναζάσιμα.
 Μετὰ τὴν β'. καθίσματα τῆς ἀγίας. ὅλα ἢ ἀνάγνωσις, κ' μετ' αὐτὴν φάλλεται ὁ πομπ-
 ῆς κ' ἡ εὐαγγελία τοῦ ἀγίου συνλόμισ, κ' εὐδὺς τὰ εὐλογητάρια ἢ αἴτησις, ἢ ὑ-
 παισὸν, κ' τὸ καθίσμα τῆς ἀγίας μετὰ θεολοιῶς. οἱ ἀναβαθμοὶ τῆς ἡχῆς, προεγμένῳ
 κ' εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κ.τ.λ. κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ Κανὼν τῆς πάσχα μετὰ τῶν δύο
 θεολοιῶν ὁς ζ'. τῆς ἐορτῆς ὁς δ'. κ' τῆς ἀγίας ὁς δ'. Καταβασίαι (Ἀναζάσεως ἡμέρας).
 ἀπὸ γ'. ὡδῆς Κοντάκιον τῆς ἀγίας κ' ὁ Οἶμος, τὸ καθίσμα αὐτῆς: κ' τῆς ἐορτῆς. ἀφ' ζ'.
 Κοντάκιον κ' ὁ Οἶμος τῆς ἐορτῆς, κ' τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Ἡ ἡμιωτέρα ὁ
 ζιχορογῆται ἀλλὰ φάλλεται ὁ Κανὼν τῆς πάσχα μετὰ τῶν μεγαζυναρίων, ὅλα οἱ
 Κανόνες τῆς ἐορτῆς κ' τῆς ἀγίας μετὰ τῆς συνήθους ζιχορογίας. τὸ (Ἄγιος Κύριος) κ' ἡ
 ἕξαποζυλλάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς ἀγίας, κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸς αἴνεος, πᾶσα πνοή, ζι-
 χνηρὰ ἀναζάσιμα τῆς ἡχῆς δ'. τῆς ἀποζόχῃ προσόμοια γ'. κ' τὸ ἰδοόμερον ἡχ. π.δ'.
 (εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη). Δόξα τῆς ἐορτῆς. Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. Δοξολογία με-
 γάλῃ, ἱεροπαρίον τὸ ἀναζάσιμον κ' μόνον, ἢ εὐλενῆς, κ' ἀπόχυσις, τὸ εὐδινόον,

κς η' α'. ὕρα. Εἰς τὴν χρονογράμην, οἱ μαυαρισμοὶ τῶ ἤχου γς δ'. η' γ'. ὡδὴ τῆς ἡμέρας γς δ'. κς η' ζ'. τῶ ἀγίῳ γς δ'. Ἀποστολοευαγγέλιον κς Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς κς τοῦ ἀγίου. αἱ ἀναγνώσεις η' α'. γς λαὸς πράξις, η' β'. γς τὴν ἀπομαρτυρίαν τῶ θεολόγου. η' γ'. γς τὴν ὁμιλίαν τῶ εὐαγγελίου. κς γς τὴν τράπεζαν τῶ ἐπίσκοπου τῆς ἀπομαρτυρίας. Ἐπιερχόμενοι γς τὴν τράπεζαν φάλλομεν τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον. Ἐπιερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῶ ἀγίου.

Περὶ πλοῖσις γ' περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ θεολόγου γ' λύχοι τῆς τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῆς ἡμέρας ἐσπέρας, μετὰ τὸν προσομιαιὸν κς τὴν α'. ζάσιον τοῦ (Μαυαρίος ἀνὴρ) γς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζήχους ζ' κς φάλλομεν προσομοια τῆς ἐορτῆς γ'. κς τῶ ἀγίου γ'. Δόξα τῶ ἀγίου. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς εἰσοδος, φωνηλαρόν, τὸ προεῖμένον τῆς ἡμέρας, κς τῶ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς κς τῶ ἀγίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ ἱρία ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν. Δόξα τῶ αἴ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτικίον τῆς ἐορτῆς, τὸ τῶ ἀγίου, κς αὐθις τῆς ἐορτῆς, κς ἀπόστισις. Τῆς τετάρτης γς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ μεσοπεντηκοστῆς, εὐδὺς φάλλομεν κς τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου, προηγουμένως τῶ ἰδιόμελῳ τῶ ἀγίου τῆς Μονῆς. Δόξα τῶ ἀγίου. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς (Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἐορτῆς ἐπέζη) ζήτη γς τὰ ἀπόστιχα τῶ ἐσπερινῶ. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς δις, τὸ τῶ ἀγίου, κς αὐθιῶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν α'. κς β'. ζήχολογίαν καθίσματα τῶ ἀγίου κς τῆς ἐορτῆς. ἡ ἀναγνώσεις, κς ἀπολογίους φάλλεται ὁπορευέας κς ἡ ἐκλογὴ, Δόξα Καὶ νῦν τῶ πορευέας. ἡ αἴθνησις, κς καθίσματα τῶ ἀγίου κς τῆς ἐορτῆς. οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῶ δ'. ἤχου. προεῖμένον κς εὐαγγέλιον τῶ ἀγίου. (Ἀναζάσιον χε διασάμινοι) κς μετὰ τὸν Νόν τὸ ζήχρον τῶ ἀγίου. Οἱ Κανόνες, τῆς ἐορτῆς ὁ δ'. μεταῦν ἡρμῶν γς ζ'. ὁ πλ. δ'. γς δ'. κς τῶ ἀγίου γς δ'. Καταβασίας τῆς ἡρμῶν τῶ πλ. δ'. τῶ (Θαλασσαν ἐπὴ ξας). ἀπὸ γ'. ὡδὴς Κοντάμιον τῶ ἀγίου κς ὁ Οἶκος, τὸ καθίσματα αὐτῶ κς τῆς ἐορτῆς. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς κς ὁ Οἶκος. Ἐξαποστολαριον τῶ αἴ.

καὶ τῆς ἐορτῆς· Εἰς τῶς αἴνας, πᾶσα πνοή, ζιχρὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς ὕ.
 κ' τοῦ αἴγ' ὕ. Δόξα τῶ αἴγ'· Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς· Δοξολογία μεγάλη, τὸ τροπα-
 ριον τῆς ἐορτῆς κ.τ.λ. Εἰς τὴν ἁγίαρχίαν, ἐν τοῖς μακαρισμοῖς ἡ ὕ. κ' ζ'. ὡδὴ εἰ
 τῶν Κανόνων τῆς ἐορτῆς, κ' ἡ ζ'. εἰ τοῦ Κανόνου τῶ αἴγ'· Μιὰ τὴν ἁγιοδοξο-
 παρίον τῆς ἐορτῆς κ' τῶ αἴγ'· ἅλα τὸ Κοντάκιον τῶ αἴγ' κ' τῆς ἐορτῆς· Ἀπο-
 τροπαίου κ' Κοινωνιῶν τῆς ἐορτῆς κ' τῶ αἴγ'· Εἰς τὸ Ἐξαίρετος τὸ (Ἀγ-
 γόριον τῶν μητέρων ἢ παρδινά)· αἱ ἀναγνώσεις, ἐν μὲν τῇ εὐμνησίᾳ τῆς ἐορ-
 τῆς, ἐν δὲ τῇ γραπτῆ τῶ αἴγ'.

» Περίπλους δ' ἡ Εἰτύχοι ἡ ἐορτὴ τῶ θεολόγ' ἐν τοῖς μεθεόροις, κ' τῇ ἀπο-
 δόξῃ τῆς ἐορτῆς ταύτης, τὴν τῆς αἰουροθίας διάταξιν (Ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τῶ αἴγ' Γεωργίᾳ).

» Περίπλους ε' ἡ Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ θεολόγ' ἡ συμπέση τῇ Κυριακῇ
 τῆς Σαμαρῆιδος, ματαχίμπαντα ἡ αἰουροθία τῆς Μεσοπεντημοσῆς, καὶ
 φάλλελοι ἡ ἀναζάσιμος αἰουροθία, τῆς Σαμαρῆιδος, κ' τῶ αἴγ' ὡς διαλίτα-
 κται (Ὅρα ἔμπροσθεν δι τὴν ἐρμηνείαν τῆς ἐορτῆς τῶ αἴγ' Κωνζαντίν' ὡσαύτως
 ἡ τύχοι κ' τῇ Κυριακῇ τῶν αἰώνων Πατέρων, καταχίμπαντα ἡ αἰουροθία τῆς Ἀ-
 ναζήσεως, κ' φάλλελοι ἡ ἀναζάσιμος αἰουροθία, τῶ θεολόγ', κ' τῶν αἴγ' Πατέρων).

» Περίπλους ζ' ἡ Εἰτύχοι ἡ ἐορτὴ τοῦ θεολόγ' ἐν τοῖς μεθεόροις τῆς Κυ-
 ριακῆς τῆς Σαμαρῆιδος, φάλλελοι ἕως. Ἐσπέρας μετὰ τὸν προσομιαιὸν
 τὴν ἀζάσιν τῶ (Μακάριος ἀνὴρ)· Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζίχης ζ' καὶ
 φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια τῶ θεολόγ' ὕ. (Ὁ θεατὴς τῶν ἀρνήτων ἀπομαζῶ-
 ων)· ἅλα κ' ἕτερα χρογγράφα (ὡ τῶ παραδόξ' θαύματος) ζήτησ' δι τὸ τέλος
 τῶ μηνιαῖς· Δόξα (τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς) κ' νῦν τῆς ἐορτῆς· Ἐξοδος, κ' τὰ ἀνα-
 γνώσματα τοῦ αἴγ'· Εἰς τὸν ζίχον, ζιχρὰ προσόμοια τῶ αἴγ' (Ὅτι εἰς ζύχισ)

Δόξα (Ἀπόστολε Χριστῷ). Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, πρῶτον τῆς ἀναζά-
σεως (τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναζάσεως), ᾧ τὰ τῷ ἀποστόλῃ, κ' θεολογίον.

» Ἐν τῷ ὄρθρῳ περὶ ὕραν ζ' γίνεσθαι εὐλογητὸς, κ' ἀναγινώσκεισθαι τὸ μεσο-
νυκτικὸν κατὰ τὴν τῶ ξίβιν, ὅς τὸ τῆχος δὲ φάλλεσθαι κ' ἡλιτὴ τῷ ἀγίῳ, προη-
γουμένῃ τοῦ ἰδιόμετῃ τῆς Μονῆς τῷ ἀγίῳ. Εἰς τὸ θεοῦ Κύριος, τὸ ἀναζάσι-
μον τροπάριον δὲς, τὸ τῷ ἀγίῳ, κ' τὸ θεολογίον. Ἡ συνήθης στιχογραφία τῷ φα-
τηρὶς κ' καθίσματα τῷ ἀγίῳ κ' τῆς ἑορτῆς. Ἡ ἀνάγνωσις ὅς τὴν ἀπομύψιν,
μεθ' ἧν ἀναμφιβόλως φάλλεσθαι ὁ ποικύλεος, ἡ εὐλογητὸς κ' τὸ Δόξα Καὶ νῦν
τοῦ ποικυλεῦ. ᾧ τὰ ἡ ἀίλησις κ' τὸ καθίσμα τῷ ἀγίῳ μετὰ θεοτοῦ. οἱ ἀνα-
βαθμοὶ τὸ α. ἀντίφρονον τῷ δ. ἡ χς. Προεξιμένον κ' εὐαγγέλιον τῷ ἀγίῳ κ.τ.λ.
κατὰ τὴν τῶ ξίβιν. Ὁ Κανὼν τῷ πάσχα μετὰ τῶν δύο θεολογίον ὅς ζ'. κ' τῷ ἀγ. οἱ
δύο Κανόνες ὅς ἡ. Καταβασίας (Ἀναζάσεως ἡμέρα). ἀπὸ ψ. ὠδῆς Κοντάμι-
ον τῆς ἑορτῆς, κ' καθίσμα τῷ ἀγίῳ κ' τῆς ἑορτῆς. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' οἰκτιροῦ
ἀγίῳ. Ἡ ἡμιμύερα τῷ στιχογραφῆσαι ἀλλὰ φάλλεσθαι ὁ ἀναζάσιμος Κανὼν μετὰ
τῶν μεγαλυναρίων, κ' τῷ ἀγίῳ οἱ Κανόνες μετὰ τῆς συνήθης στιχογραφίας. Ἐξ-
αποστολῆς ἀριον, τῷ ἀγίῳ κ' τῆς ἑορτῆς. Εἰς τῶς αἴνας, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζι-
χους ζ'. κ' φάλλομεν πρῶτον τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δὲς, ᾧ τὰ κ' τὰ προσό-
μοια τῷ ἀγίῳ ὅς δ. Δόξα τοῦ ἀγίῳ. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία, τὸ τροπάρι-
ον τῷ ἀγίῳ, κ.τ.λ. Εἰς τὴν Ἀγίαγαν, ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τὰς ὠδὰς ψ. κ' ζ'. ἐκ
τῶν Κανόνων τῷ ἀγίῳ. Ἀποστολὴ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας κ' τῷ ἀγίῳ. Κοινωνίον
(Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). αἱ ἀναγνώσεις τῆς εὐαγγελίας κ' τῆς ἱραπέζης ὅς τὴν Ἀπο-
μύψιν.

» Περὶ πλῆσις ζ' ἡ περὶ τῆς μνήμης τῷ θεολόγῃ ὅς τῶχοι τῆς ἑορτῆς πρὸ
τῆς Ἀναζάσεως ἐν ἡ ἀποδίδοσθαι τὸ χριστὸς ἀνέστη. Ζῆτη πρῶτον τὴν διατά-
ξιν ὅς τὴν ἑορτὴν τῷ ἀγίῳ Γεωργίῳ συμπτίξσης ὅς τὴν ἑβδομάδα τῆς Δια-
καινησίμης, καὶ δεύτερον ὅς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῷ πάσχα. ~~~~

Περίπτωσις η.^Η περί τῆς μνήμης τῆς θεολογίας ἡ γύχοι ἢ γιτάρη πρό
 τῆς Ἀναζήσεως ἐν ἡ ἀποδίδοται τὸ Χριστὸς ἀνέζη. (εὐτὶς τυπικῶς τῶ Καθολικῶ).
 Χρῆ δ' εἶναι ὅτι ἡ γύχοι ἢ μνήμη τῆς θεολογίας ἢ γιτάρη πρό τῆς Ἀναζήσεως, ἐν
 τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ ζιχρᾶ προσόμοια τῆς ἀγίης. Δόξα τῆς ἀγίης. Καὶ νῦν θεολογί-
 ον. Εἰς τὸν ζίχον, τὰ τῆς μεγάλου ἐσπερινῶ προσόμοια τῆς ἀγίης. Δόξα τῆς ἀγίης. Καὶ
 νῦν θεολογίον. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ ζιχολογοῦμεν τὴν α. ζάσιν τῆς (Μαμαρίου
 ἀνήρ). Εἰς τὸ Κύριε εἰς εἰραξά ἰζῶμεν ζίχους ἡ. κ. καὶ ἄλλομεν ζιχρᾶ ἀναζάσιμα δ.
 κ. τῆς ἀγίης προσόμοια δ. Δόξα τῆς ἀγίης (τὸν υἱὸν τῆς θροῦνης). Καὶ νῦν θεολογίον, τὸ δογ-
 μαλιόν. Εἰσοδος, κ. τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀγίης. Εἰς τὴν λιτὴν, ζιχρᾶ ἰδιόμεγα τῆς ἀγίης.
 Δόξα τῆς ἀγίης. Καὶ νῦν θεολογίον. Εἰς τὸν ζίχον, τὸ ἀναζάσιμον ζιχρὸν τῆς ζίχης (τὸ ἐν
 σαριωθέντα σωλῆρα χν). ἄρα τὰ (Ἀναζήτω ὁ θεός) κ. καὶ ἄλλομεν τῆς πάσχα τὰ τέσσα-
 ρα μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δόξα τῆς ἀγίης. Καὶ νῦν (Ἀναζάσεως ἡμέρα). κ. τὸ Χριστὸς ἀνέ-
 ζη εὐ γ. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τὸ τροπάριον τῆς ἀγίης δὲ, κ. τὸ (θεοτόμει παρ-
 θένε) ἄπαξ. κ. ἀνάγνωσις δι' τὴν ἀπομάζυψιν. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, δι' τὸ θεὸς Κύριος ὁ
 ἀναζάσιμον δὲ, τῆς ἀγίης, κ. θεολογίον. ἢ συνήθως ζιχολογία κ. ὁ πομπέρεος. Εἰς τὸ
 α. Κἀθισμα Κἀθισματα ἀναζάσιμα κ. θεολογίον. Εἰς τὸ β. Κἀθισμα Κἀθισματα
 τοῦ αἴλου κ. θεολογίον. ὁμοίως κ. μετὰ τὸν πομπέρεον. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἀνθρώπων
 τοῦ δ. ἡχοῦ. Προυβόμενον κ. εὐαγγέλιον τῆς ἀγίης. τὸ (Ἀναζάσιν Χριστῶ θεασάμενοι) ὁ Ν.
 κ. τὸ ἰδιόμεγον τῆς ἀγίης. Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς λαμπρᾶς μετὰ τῶν ἡρῶν δι' τ. κ. τῆς ἀγίης οἱ-
 δύο Κανόνες δι' ἡ. Καταβασίας (Ἀναζάσεως ἡμέρα). ἀπὸ γ. ὁδῆς Κοντάμιον τῆς ἀγίης
 κ. ὁ οἶμος, τὸ Κἀθισμα αὐτοῦ κ. θεολογίον. ἀφ' τ. Κοντάμιον τοῦ Πάσχα κ. ὁ οἶμος,
 κ. τὸ συναξάριον. Ἐξαποστῆραριον, τοῦ ἀγίης, κ. τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα
 πνοή, ἰζῶμεν ζίχους τ. κ. καὶ ἄλλομεν ζιχρᾶ ἀναζάσιμα γ. κ. τῆς ἀγίης προσόμοια γ. ἡ-
 τα (Ἀναζήτω ὁ θεός) κ. τὰ ζιχρᾶ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δόξα τῆς ἀγίης.
 Καὶ νῦν (Ἀναζάσεως ἡμέρα). κ. τὸ Χριστὸς ἀνέζη εὐ γ. Δοξολογία μεγάλη, τροπάριον
 τὸ ἀναζάσιμον, κ. τοῦ ἀγίης. ἢ εὐλενῆς, κ. ἀπόκρυψις, κ. ἡ ἀ. ὄρα. Εἰς τὴν Λεγεργίαν,

ἀντὶ τῶν τυτυιῶν φάλλομεν τὰ ἀντίφωνα τῆς χαμπρᾶς, τροπαρίου ἀναζάσιμον κ' τῆς αἴ-
 Κοντάμιον τῆς προδρομῆς, τοῦ θεολόγου, κ' τῆς Πάσχα. ἀντὶ τοῦ τρισαγίου (ὅσοις ἂν Χριστὸν
 εἶβα πλίσθητε). Αποπορευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς αἴψ. (Αὕτη ἡ ἀνωτέ-
 ρη ἐρμηνεῖα περιέχεται γεγραμμένη ἐν τῷ τυτυιῶν τῆς Μοῆς.

» Περὶ πλῆσις θ' ἡμὲν περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἡγαπημένου θεολόγου ἡσυχαστοῦ τῆς πε-
 τῆ τῆς Ἀνακήψεως. Ἐν τῷ μιῶν ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ἄρα ζιχρὰ προσόμοια τῆς
 ἐορτῆς. Δόξα τοῦ αἴψ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. εἰς τὸν τρίτον, ζιχρὰ προσόμοια τῆς αἴψ, τὰ
 ἐν τῷ τρίτῳ τῆς μετὰ τὸν εἰσαρινῶν μετὰ τῶν τρίτων αὐτῶν. Δόξα τῆς αἴψ. Καὶ νῦν τῆς ἐ-
 ορτῆς. Ἐσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ μετὰ τὸ ἀπόδρανον κ.τ.φ. φάλλομεν (Ἀνοξάντριά) ἐν
 δὲ τὸ Κύριε εὐεῖρα ἄρα ἰζῶμεν τρίτους ε'. κ' φάλλομεν ζιχρὰ τῆς ἐορτῆς ε'. (Ὁ Κύριος ἀπ-
 χήρθη) κ' τὰ ἕτερα διελουρόντες τὸ ε', κ' τοῦ αἴψ προσόμοια γ'. διελουρόντες τὸ α'. Δόξα
 τοῦ αἴψ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἐἴσοδος, τὸ φῶς ἰζαρὸν μετὰ μέγους, τὸ προυόμενον τῆς ἡμέ-
 ρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς κ' τῆς αἴψ. εἰς τὴν Λίλην, ζιχρὰ ἰδιόμεγα τῆς ἐορτῆς
 α'. ε', κ' τῆς δ'. ε', ὅσα κ' τῆς ἀποπορεύου τὰ ἰδιόμεγα. Δόξα τῆς αἴψ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.
 εἰς τὸν τρίτον, ζιχρὰ ἰδιόμεγα τῆς ἐορτῆς τῆς β'. ε', μετὰ τῶν τρίτων αὐτῶν. Δόξα τῆς αἴψ.
 Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. εἰς τὴν εὐχρησιν τῶν ἄρτων, τὸ τροπαρίου τῆς ἐορτῆς, τὸ τῆς αἴψ, κ' αὐ-
 θις τῆς ἐορτῆς. εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ τροπαρίου τῆς ἐορτῆς δὲς, τῆς αἴψ, κ' αὐθις τῆς ἐορ-
 τῆς. εἰς τὴν α'. κ' β'. ζιχρολογίαν καθίσματα τῆς ἐορτῆς κ' τῆς αἴψ. Ὁ πομπέιος κ' Κα-
 θίσμα τῆς ἐορτῆς. οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῆς δ'. ἤχ. προυόμενον κ' εὐαγγέ-
 λιον τῆς ἐορτῆς. τὸ (Ἀναζάσιον Χε. θεαδόμενοι). Μετὰ τὸν Νόν, τὸ ζιχρὸν τῆς ἐορτῆς.
 οἱ Κανόνες, τῆς ἐορτῆς δύο, ὁ πρ. α'. μετὰ τῶν ἑρμῶν ἐν τῆς κ' ὁ ἕτερος ἐν τῆς δ'. κ' τῆς αἴψ
 ἐν τῆς δ'. Καταβασίαι (Θεὸς μαρτυρῆς). ἀπὸ γ'. ὁδῆς Κοντάμιον τῆς αἴψ κ' ὁ οἶκος, ὁ Κα-
 θίσμα αὐτῆς κ' τῆς ἐορτῆς. ἀφ' τῆς Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς κ' τὸν οἶκον. Ἐξαποστρε-
 ριον, τῆς αἴψ, κ' τῆς ἐορτῆς. εἰς τῆς αἴψ, πᾶσα πνον, ἰζῶμεν τρίτους τῆς κ' φάλλο-
 μεν ζιχρὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς γ'. κ' τῆς αἴψ προσόμοια γ'. Δόξα τῆς αἴψ. κ' νῦν

τῆς ἐορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, τὸ τροπαρίου τῆς ἐορτῆς, ἢ ἐὺλενῆς, κ' ἀπόχρισις. Εἰς τὴν Ἀγλαργίαν, μετὰ τὰς ὕρας γ. κ' ζ. τὰ τυπικὰ χύμα, κ' αἰουρούθως φάλλομεν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ τροπαρίου τῆς ἐορτῆς εἰ γ. ᾠδὰ τὸ ἀποχυλίσιον κ' Κοντάσιον τοῦ ἀγίου, κ' τὸ Κοντάσιον τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολιαγγέλιον κ' κοινυμιὸν τῆς ἡμέρας κ' τοῦ ἀγίου. αἱ ἀναγνώσεις ἢ α'. τῆς ἐορτῆς, ἢ β'. τῆς ἀγίου, ἢ γ'. κ' δ' τὴν τράπεζαν τῆς ἐορτῆς. Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν φάλλοι τὸ τροπαρίου τῆς ἐορτῆς. Ἐξιρχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ γ' ἀγίου.

π. Περὶ πλῆσις ἰ. ἡ περί τῆς μνήμης τῆς θεολόγος εἰς συμπέση ἐν τοῖς μεθεόροις τῆς Ἀναγκέως, ἢ τῷ (σάββατον μετὰ τὴν ἀνάστησιν), φάλλοι αἴτιας. Ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιαὸν φάλλον, ζυχογοῦμεν τὴν α'. τῶν τῆς (Μαυάριος ἀνὴρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εἰέυραξα ἰζῶμεν τῆς κ' φάλλομεν ζυχνὰ προσόμοια τῆς Ἀποστόλου γ'. (Ὁ θείων τῶν ἀρνήτων ἀποκαλύψων) κ' γ'. (Ὡς τῆς παραδόξε θαύματος). Δόξα τῆς ἀποστόλου. Καὶ τῶν τῆς ἐορτῆς. Εἴσοδος, φῶς ἰζαρόν, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀγίου. Εἰς τὸν ζυχον ζυχνὰ τῆς ἀποστόλου (Ὅτι εἰ τῆς ζύχου σε νευρόν). Δόξα ἡχος πλ. β'. (Ἀπόστολε Χρῆσ) κ' νῦν ὁ αὐτός (Ἀνεβῆ ὁ θεός ἐν ἀλλαγαμῶ). Ἀποχυλίσιον τῆς ἀποστόλου κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ μεσοδυλιμιόν, φάλλοι ἡ ζυτῆ τῆς ἀγίου, προηγουμένη τῆς ἰδιόμην τοῦ ἀγίου τῆς Μονῆς. Εἰς τὴν α'. κ' β'. ζυχογοῦν τῆς φάλλοις καθίσματα τῆς ἀποστόλου κ' τῆς ἐορτῆς. ᾠδὰ ἢ ἀναγνώσις, μεθ' ἡν, φάλλοι ὁ πορυσίος, ἢ εἰουγὴ, κ' τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς πορυσίος. ἢ αἴτησις, κ' τὸ Καθίσμα τῆς ἀγίου κ' τῆς ἐορτῆς. οἱ ἀναβαδῆ τὸ α'. ἀντίφωνα τῆς δ'. ἡχος. προηγούμενον κ' εὐαγγέλιον τῆς ἀγίου κ' τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς εἰς ζ. κ' τοῦ ἀγίου οἱ δύο Κανόνες εἰς ἦ. (Ζητῆς τὸν ἕνα χρῆσθρα φων εἰς τὸ τῆς τῆς μνηαῖς. Καταβασιαι (θῆς μαχυφθῆς). ἀπὸ γ. ὠδῆς Κοντάσιον τῆς ἐορτῆς, κ' καθίσμα τῆς ἀγίου κ' τῆς ἐορτῆς. ἀφ' ζ. Κοντάσιον κ' ὁ οἶκος τῆς ἀγίου. Ἠ' τιμι. ἴσρα ζυχογοῦνται. Εἰς τῆς αἴτιας, πᾶσα πτωή, ἰζῶμεν τῆς κ' φάλλομεν ζυχνὰ προσόμοια τῆς ἀποστόλου (Ὡς τοῦ παραδόξε θαύματος). Δόξα τῆς ἀγίου. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς (Ἀνε-

(Ανεκλήφθης ἐν δόξῃ ἀπό γῆς). Ἰὴν δὲ τὴν Κυριακὴν τῶν Πατέρων. Δοξολογία, τὸ τροπαρίον τοῦ ἁγίου, ἢ ἁ. ὄρα, κὶ ἀπόκρυψις. Εἰς τὴν μακαρισμὸν, τὴν γ. ὡδὴν ἐν τῷ Κανόνος τῆς ἐορτῆς, κὶ τὴν γ. κὶ ζ. ἐν τῶν Κανόνων τοῦ ἁγίου. Ἀποστολικαὶ γέμιον τῆς ἡμέρας κὶ τῶ ἁγίου. Εἰς τὸ ἔξωρτίως (ἄξιον ἐστίν). Κοινωνικὴν (Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). Ἀντὶ τῆς (Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν) φάλλομεν τὸ (Ανεκλήφθης ἐν δόξῃ). Εἰσερχόμενοι δὲ τὴν τράπεζαν φάλλομεν τὸ τροπαρίον τῆς ἐορτῆς. Ἐσερχόμεθα δ' αὐτῆς τὸ τῶ ἁγίου.

» Περὶ πτωσις ΙΑ.^Η περὶ τῆς μνήμης τοῦ Θεολόγου δ' ἰσχυροὶ τῆ Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πατέρων, ἐν πρώτοις μακαριμπάνοιαι ἢ τῆς Ανακλήφθης αὐτοχθία, κὶ φάλλομαι τὰ ἀναζάσιμα μετὰ τῶν ἁγίων Πατέρων, κὶ τοῦ Ἀποστόλου, ὡς ἐξῆς. Ἐν τῷ μιουρῷ ἐσπερινῷ, τὴν τῆς αὐτοχθίας διάταξιν ὄρα δὲ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Πατέρων, ὅτι φάλλομαι ἀπαραγῆτως. (Ἰστέον ὅτι δὲ τὸ ἀπὸθεσπενον κονάμια γέγομεν τὸ ἀναζάσιμον, τῆς ἐορτῆς, τῆς Ἀποστόλου, κὶ τῶν Πατέρων ὁμοίως κὶ δὲ τὰς ὄρας). Ἐν δὲ τῷ μεγαλῷ ἐσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη ζιχολογίαν, δὲ τὸ Κύριε εὐεμεραξα, ζιχηρὰ ἀναζάσιμα γ. τῶν ἁγίων πατέρων προσόμοια γ. κὶ τοῦ Ἀποστόλου δ' Δόξα τῆ ἀποστόλου. Καὶ νῦν Θεολογίον τὸ ἁ. τῆ ἡχου. Εἰσοδος, προεγμένον, τὰ ἀναζάσιμα τῆ ἀποστόλου, κὶ τῶν ἁγίων Πατέρων. Εἰς τὴν Λίλην, τὸ ζιχηρὸν τῆ ἁγία τῆς Μονῆς, κὶ τῆς Ἀποστόλου τὰ ἰδιόμελα πάντα. Δόξα τῶν Πατέρων (Ἀποστολικῶν παραδόσεων). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζ. ἰσχυροὶ τὰ ἀναζάσιμα ζιχηρὰ. Δόξα τῆ ἀποστόλου. Καὶ Νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἁγίων, τὸ τροπαρίον τῆ ἀποστόλου, τῶν ἁγίων πατέρων, κὶ τὸ (Θεοτοῦ Παρθένου). Ἡ ἀνάγνωσις δὲ τὰς πράξεις. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίον ἀπαξ, τοῦ ἀποστόλου, τῶν ἁγίων Πατέρων κὶ τῆς Ανακλήφθης. Εἰς τὴν ζιχολογίαν Καθίσματα ἀναζάσιμα. Εἰς δὲ τὴν β. τῆ ἀποστόλου. Ὁπολιμῆσι, κὶ ἡ εὐλογία, ὅρα τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπαυον, κὶ Καθίσματα τῆ ἀποστόλου κὶ τῆς ἐορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τῆ ἡχου. Προεγμένον κὶ εὐαγγέλιον ἀναζάσιμον. Τὸ (Ἀναζάσιον Χριστὸ δικασμένοι), ὁ Ν. κὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναζάσιμος μετὰ τῶν δύο θεο-

θεολογίων γ' ζ'. τῶν αἰώνων πατέρων γ' δ'. κ' γ' ἀποστόλων γ' δ'. Καταβασίαι (θῶς Καλυφθῆναι)
 ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάμιον κ' ο' οἴσιος τῶν Πατέρων, κ' τὸ Καθίσμα αὐτῶν. Δόξα τῷ ἀποστό-
 λου. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον τῷ ἀποστόλῳ κ' ο' οἴσιος, κ' τὸ συναξάριον. Ἐξ-
 αποστολάριον, τὸ ἀναζάσιμον, τῷ ἀποστόλῳ, τῶν Αἰώνων Πατέρων κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τῶν
 αἰώνων, ἀναζάσιμα ζιχρὰ δύο, τοῦ Ἀποστόλου τρία, κ' τῶν Πατέρων τρία. Δόξα αὐτῶν πα-
 τέρων, καὶ νῦν, (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία μεγάλη, τροπάριον τὸ ἀναζάσιμον μό-
 νον. ἢ ἐυδηνῆς, κ' ἀπόλυσις, τὸ ἐυδηνόν, κ' ἡ ἀ'. ὦρα. Ἐν ταῖς ὦραις, τὸ μὲν ἀναζά-
 σιμον τροπάριον γέγεται ἀφ', τὸ δὲ τοῦ ἀποστόλου κ' τῶν πατέρων γέγονται κατ' ἐναξ-
 λαγήν. Εἰς τὴν γλῶττην, οἱ μαυαρισμοὶ τῷ ἦχῳ γ' δ'. τῶν αἰώνων Πατέρων ἢ γ'. ᾠδῆς γ'
 δ'. κ' γ' ἀποστόλου ἢ ζ'. ᾠδῆς γ' δ'. Ἀποστολειαγγέλιον τῶν Πατέρων κ' τοῦ ἀποστόλου.
 Κοινωνιῶν (Αἰνῆ) τὸν Κύριον) κ' εἰς μνημοσυνον].

Περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς μνήμης τῶν θεολόγων ὁ συμπέσει τῆ παρασκευῆ
 τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐν ἧ ἀποδίδοται ἡ ἐορτὴ τῆς ἀναλήψεως. Ἐσπερα. μετὰ δὲ
 προοιμιαὶ κ' τὴν ἀ'. τῶν τῶν (Μαυαριος ἀνὴρ), εἰς τὸ Κύριε εἰεῦραξα ζιχρὰ ἰ-
 διόμεγα τῆς ἐορτῆς γ'. κ' γ' ἀγίῳ προσόμοια γ'. Δόξα τῷ ἀγίῳ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰ-
 σόδος, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῷ ἀγίῳ. Ἀπόστιχα τῷ ἀγίῳ, ἢ β' γ' καλλιὸν προλήμνοντα
 τῆς ἐορτῆς. Δόξα τῷ ἀγίῳ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς τῷ ἀγίῳ, κ' αὐ-
 θῆς τῆς ἐορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὸ μισοσυλλιγιὸν ψάλλεται ἡ γιτὴ τῷ ἀγίῳ, Δόξα τῷ
 ἀγίῳ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ θεοὺς Κύριος, τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς δις, Δόξα τῷ ἀγίῳ,
 καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν ζιχολογίαν τῷ φαλήρις Καθίσματα τῷ ἀγίῳ κ' τῆς ἐορτῆς.
 Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ψάλλεται ὁ Τροπῆρος κ' ἡ εὐλογη, ἧ τὰ τὸ Καθίσμα τῷ ἀγίῳ κ' τῆς
 ἐορτῆς. οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ'. ἀντίφωνον τῷ δ'. ἦχος. Τροπῆρον κ' εὐαγγέλιον τῷ ἀγίῳ.
 οἱ Κανόνες, τῆς ἐορτῆς γ' ζ'. κ' δ'. κ' γ' τῷ ἀγίῳ ὁ Κανὼν γ' δ'. Καταβασίαι (θῶς Καλυφθῆναι)
 ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάμιον τῷ ἀποστόλῳ κ' ο' οἴσιος. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' ο' οἴσιος τῆς ἐορτῆς.
 Ἐξαποστολάριον, τῆς ἐορτῆς, τῷ ἀγίῳ, κ' αὐθῆς τῆς ἐορτῆς. Εἰς τῶν αἰώνων, ἰζῶμεν ζιχρὸς ζ'.

καὶ φάλλομεν τῆς ἐορτῆς προσόμοια γ. κ. γ. ἡ ἀγία γ. Δόξα τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς·
 Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς, κ.τ.λ. εἰς τὰς μακαρισμῶν, αἱ δύο ὕδαί τῆς θ'. εἰ τῆ
 Κανόνος τῆς ἐορτῆς γ' ἡ. κ. γ. ἡ ἀγία ἡ ζ'. ὕδῃ γ' δ'. Μετὰ τὴν ἑσπέρην τὸ τροπάριον τῆς
 ἐορτῆς εἰ γ. ἡ τὸ ἀπολυτίκιον κ. Κοντάκιον τοῦ ἀγίου κ. τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.
 Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς ἡμέρας κ. τῆς ἀγίας. ὁμοίως κ. Κοινωνιὸν τῆς ἐορτῆς κ. τῆς ἀγίας.

Θ'. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἠσαΐου. κ. τῆς ἀγίας μαρτυροῦ Χριστοφόρου. Ἡ ἀγία τῶν εἰσῶν
 γ' τὸ ἀγιον βῆμα. τὸ μαρτύριον τῆς ἀγίας Χριστοφόρου γ' τὴν Κακομαρτηνὴν. ἔχομεν κ.
 μέρος εἰ τῆς ἀγίας Λαζάρου τῆς τὸν ὀδόντα αὐτῆς. εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα, ζιχρὰ
 προσόμοια τῆς Προφήτου Ἠσαΐου δ'. (Ἐδωκας σημῶσαι) κ. τῆς μαρτυροῦ Ἰσαΐου
 οὐρανίων Ταγματῶν. Δόξα τῆς μαρτυροῦ Ἠσαΐου δ'. (Κογχύην αἵματος). Καὶ νῦν, τῆς ἐορ-
 τῆς. εἰς τὸν ζῆλον ζιχρὰ τῆς ἐορτῆς. Δόξα τῆς μαρτυροῦ Ἠσαΐου δ'. (Δεῦτε τῶν πιζῶν).
 Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἠσαΐου β'. (τῆς προφήτου σε Ἠσαΐου). τῆς μαρτυροῦ
 Ἠσαΐου δ'. (Στοχαῖς ταῖς ἐξ αἵματος), κ. τῆς ἐορτῆς. εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α.
 ζιχορογίαν Καθίσματα τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα χροόγραφα τοῦ
 μαρτυροῦ. (Ὁρά γ' τὸ γέλος τῆς μηναιῆς). Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς γ' ζ'. κ. τῶν ἀγίων οἰδοῦ
 Κανόνος γ' ἡ. ἀπὸ γ. ὕδῃ τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ζ'. τῆς προφήτου κ. τῆς ἀγ.
 Χριστοφόρου (ζήτησ' ἴστω χροόγραφον). Ἐξαποστρεφάριον, τῆς μαρτυροῦ κ. τῆς ἐορ-
 τῆς. εἰς τὰς ἀγίας, ἰζῶμεν ζιχρὰς ζ'. κ. φάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον
 δις, κ. τῆς ἀγίας Χριστοφόρου ζιχρὰ προσόμοια Ἠσαΐου π. δ'. (Ὡς τῆς παραδόξου
 θαύματος) γ' ζιχρὰ δ'. Δόξα Ἠσαΐου δ'. (Δεῦτε τῶν πιζῶν). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.
 Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῆς μαρτυροῦ, κ.τ.λ. εἰς τὰς μακαρισμῶν μίαν ὕδῃ εἰς τῆ
 Κανόνος τοῦ Κύρι' Ἰωσήφ, κ. ταῖς ὕδαί γ. κ. ζ'. εἰ τῶν Κατόντων τῶν ἀγίων. Ἀποστο-
 λοευαγγέλιον Καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ. τῆς μαρτυροῦ (ζήτησ' γ' τὴν ιζ'. Κυρια-
 κὴν τῆς Ἀποστόλου. (Ἀδελφοί ἐνδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ).

εὐραξία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Σίμωνος τῆς Ζηλωτῆ ἐνὸς τῶν ιβ'. Ἡ αἴγια τῆς εἰμῶν γὺς
 ἀνάγνωσιν ἐπὶ ἑμιμησίας αἴγι' ἰνός. Εἰς τὸ Κύριε ἤχος δ' ζιχηρὰ
 προσόμοια τοῦ αἴγι' τρία (Ἐδουιας σημεῖωσιν) κ' τρία εἰ τῶν Ἀποστόλων (Πανεύ-
 φημοι μάρτυρες). Δόξα ἤχος β'. (Ζηλωτῆ ἐπὶ νυμῶς). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆνης. Εἰς τὸν ζή-
 χον, ζιχηρὰ προσόμοια τῆς εὐρῆνης. Δόξα τῆς ἀποστόλου ἤχος πλ. β'. (τὴν ἠλίστων ὡς
 ἀέλος). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆνης. Ἀποχρυσίου (Ἀπόστολε αἴγιε) κ' τῆς εὐρῆνης. Εἰς τὸν ὄρ-
 θρον ὁ Κανὼν τῆς εὐρῆνης γὺς η'. κ' τῆς αἴγι' γὺς ζ'. ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοντάμιον τῆς εὐρ-
 τῆς. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τῆς αἴγι'. Ἐξαποστολῆριον, τῆς αἴγι', κ' τῆς εὐρῆνης.
 Εἰς τὰς αἴγους, ἰζῶμεν ζιχῆς ζ'. κ' ψάλλομεν τὸ ἀναζάσιμον τροπᾶριον δις, κ' ἂ
 τοῦ αἴγιου προσόμοια (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα ἤχος α'. (Μαθητᾶς Σω-
 τῆρος). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆνης. Δοξολογία, τὸ τροπᾶριον τῆς αἴγι', κτλ. Ἐν δὲ δὶς μλ-
 μαρισμοῖς. δύο ὕδαϊς εἰ τῆς Κανόνος τῆς Κυρ' Ἰουσηφ, κ' τὴν ζ'. εἰ τῆς Κανόνος τῆς
 αἴγι'. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς αἴγι'.

ια'. Τοῦ αἴγι' ἱερομάρτυρος Μωυῖς. Εἰμῶνα δὲ ἐξ ἑ. ἀλλ' ἔχομεν μέρος ἐκ τῆς
 αἴγι' Λαφάνης τῆς. Ἀνάγνωσιν αἴγι' τινος. Τροπᾶριον (Ὁ μάρτυς σε Κύριε).

†. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς αἴγ. Νεομάρτ. Ἀργυρῆς τῆς Θεσσαλ. (ὄρα γὺς τὸ Ν. Λαμωναρ).

ιβ'. Τῶν ἐν αἴγιοις πατέρων ἡμῶν κ' Ἀρχιεπισκοπῶν Ἐπιφανί' Κύπρου κ'
 Γερμανῶ Π. Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ αἴγια τῶν γυῶν γὺς τὸ ἅγιον βῆμα ὁ βῆλος τῆς
 αἴγιου Ἐπιφανίου γὺς τὸ Νέον Ἐμλόγιον. Τὸ Κύριε εὐραξία ἤχος δ' ζιχηρὰ προ-
 σόμοια ἀμφότερων ἀνα τρία (Ἐδουιας σημεῖωσιν). Δόξα τῆς αἴγι' Ἐπιφανί' ἤχος
 β'. (εἰ κ' Μισαίμοις νόμοις). Καὶ νῦν τῆς εὐρῆνης. Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ προσόμ-
 οια τῆς εὐρῆνης. Δόξα τῆς αἴγι' Γερμανῶ ἤχος πλ. δ'. (Παρανόμῳ προζάγματι). Καὶ
 νῦν τῆς εὐρῆνης. Ἀποχρυσίου (Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν) κ' τῆς εὐρῆνης. Εἰς τὸν ὄρ-
 θρον, ὁ Κανὼν τῆς εὐρῆνης γὺς ζ'. κ' τῶν αἴγιων οἱ δύο Κανόνες γὺς η'. ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κε-

Κοντάμιον τῆς εὐρήνης· ἀφ' ᾧ. Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τῶν ἁγίων· εἰ βούλῃ ποιῆσαι δο-
ξολογίαν, ψάλλε γὰρ ἐν τῷ ἑσπερινῷ τροπάρια τῶν ἁγίων ἀνά δύο· Δόξα τῷ ἁγίῳ
ἐπιφανίου. Καὶ νῦν τῆς εὐρήνης· εἰς τὰς μακαρισμῶς μίαν ὑδὴν ἐν τῷ Κανόνος
τῆς εὐρήνης, κ' δύο ὑδαὶ γ. κ' ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων. Ἀποστολεαγγελίον κ'
κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶν ἁγίων.

ιγ'. τῆς ἁγίας μάρτυρος Γλυκερίας· εἰμόνα δὲν ἔχῃ· ἀφ' ᾧ. γὰρ ἐν τῷ συναξα-
ριστῇ· ἡ δὲ ἀειοχουδία τῆς ψάλλεται ὡς τὰς μὴ ἐχούσας εἰμόνας.

τ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῷ ἁγίου Εὐθυμίου τῷ Ἰβηρῷ. (Ὁ βίος τε γὰρ τὸ Νέον Ἐυχογιόν).

ιδ'. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσιδώρας τοῦ ἐν τῇ χιῶ· εἰμόνα δὲν ἔχῃ· τὸ δὲ μαρ-
τύριον αὐτῆς γὰρ τὸ Λεμναρίου· τροπάριον (Ὁ μάρτυς σε Κύριε).

τ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῷ ἁγίῳ Λεοντίῳ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων (εἰς Ν. Ἐυχογιῶν).

τ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῷ ἁγ. Νεομάρτυρος Ἰωάννῃ. (τὸ μαρτύριόν τῆς γὰρ Λεμναρίου).

ιε'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχυμίου τῷ μεγάλῃ· ἡ ἁγία τῆς εἰμῶν εὐρίσκειται
γὰρ τὸ γέμπλον· ὁ βίος τῆς γὰρ τὴν Καζουαρινὴν· εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ἔξα τριχρὰ
προσόμοια τῷ ἁγίῳ Ἰρία ἡχος πλ. β'. (Ὅλην ἀποδεμένοι) δευτερεῖνες τὰ τροπά-
ρια· Δόξα ἡχος δ'. (Κρίνον σε ἔρμος). Καὶ νῦν τῆς εὐρήνης· ἀπόστιχα τῆς εὐρήνης.
Δόξα ἡχος πλ. δ'. (τῶν μοναζῶν γὰρ πλῆθη). Καὶ νῦν τῆς εὐρήνης· Ἀποχλίσιον ἡχ.
πλ. α'. (Ἀρχιερέως ἐδύχθης) κ' τῆς εὐρήνης· εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς εὐρήνης
γὰρ η'. κ' τῷ ἁγίῳ γὰρ ζ'. ἀπὸ γ. ὑδὴς Κοντάμιον τῆς εὐρήνης· ἀφ' ᾧ. Κοντάμιον τῷ ἁγ.
κ' ὁ οἶμος· Ἐξαποστειλῶν, τῷ ἁγίῳ, κ' τῆς εὐρήνης· εἰς τὸν τρίτον τῶν ἁγίων, Δόξα
τῷ ἁγίῳ (τῶν μοναζῶν γὰρ πλῆθη). Κ' νῦν θεολογίον ἀρμόζον αὐτῷ, ἡ δόξολογία
μικρά, κτλ. εἰς τὰς μακαρισμῶς ἐν τῷ Κανόνος τῆς εὐρήνης κ' τοῦ ἁγίου. Ἀπο-
στολεαγγελίον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῷ ἁγίῳ.

15'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τῆς ἡγιασμένης. Εὐλόγια καὶ βίον διὰ ἔχῃς.
ἀναγνώσιν ἐπὶ Ἐκκλησίας βαλλόμεν γὰρ ἐπίλοιπα εἰ γὰρ βίος τῶ ὁσίου Παχω-
μῆς, ἀναφέρῃ γὰρ καὶ περὶ τῶ ὁσίου τῆς Θεοδώρου. Τροπάριον (τῆς ἐρήμης ποτῆνης).

16'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρονίου ἐνὸς τῶν ἐβδόμημιοντα καὶ τῆς ἁγίας καὶ ἰσα-
ποστόλου Ἰουσίας. Τροπάριον ἦχος γ'. (Ἀπόστολοι ἅγιοι).

17'. Τῶν ἁγίων Πέτρῃ, Διονύσιῃ τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. (Οἱ μάρτυρές σε)

18'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατριῆς Ἐπισκοπῆς Τρούσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἐ-
υλόγια καὶ βίον διὰ ἔχουν. Τροπάριον (Οἱ μάρτυρές σε Κύριε).

19'. Τῶ ἁγίῳ μάρτυρος Θαλλελαῖος. τὸ μάρτύριον αὐτῷ γὰρ τὸ Νέον Ἐκλογίον. Εὐλό-
για διὰ ἔχῃς. Τροπάριον (Ὁ μάρτυς σε Κύριε).

20'. Περίπλους α'. Τῶν ἁγίων ἐνδοξῶν μεγάλων θεοσεπτῶν βασιλέων Κων-
σταντῆ καὶ Ἐλένης. Ἡ ἁγία τῶν εὐδῶν γὰρ τὸν ἀριζιρὸν χορὸν. ὁ δὲ βίος τῶν γὰρ τὸν Νέον
παράδῃσιν. ὑπάρχει καὶ χάρις περιέχων ὀνόματα διὰ μνημόσυνον. Ἐσπείρας ἐν
τῷ λυχνιῷ κρέμεται γὰς βαριάς. Μετὰ τὸν προοιμιαῖον στιχολογῆμεν τὴν ἀ. ψάσιν
τῶ (Μαυάριος ἀνὴρ) ἀνάπλομεν καὶ γὰρ τῶς ζαυρῆς κηρία. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῦραξα
ἰζῶμεν τῆς τῆς φάλλομεν στιχρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων ἦχος δ'. (Ἐδωίμας σημή-
σιν) Δουλοῦντες γὰρ τροπάρια. Δόξα ἦχος β'. (Τῆς τῶν δουρεῶν). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.
εἰσοδος, φωνὴ ἰζαρόν, καὶ γὰρ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων. Εἰς τὸν τῆς τῆς τῶν ἁγίων (Ὅτι
εἰ γὰρ ξύλου σε κευρόν) δόξα ἦχος γ'. (Σύλας φανόλατον). Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. τὸ τροπά-
ριον ἦχος γ'. (Τῶ ζαυρῆς τὸν λῦπον). Καὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, γὰρ τὸ τῆς τῆς
μεσοιουλιῆς φάλλοιαι ἡ Λιτὴ τῶν ἁγίων, προηγεμένε τῶ ἰδιομῆξε τῶ ἁγ. τῆς Μονῆς.

Δόξα ἤχος πλ. α'. (Ἡ εὐχυσία σήμερον). Καὶ νῦν ἡμῖν ἐορτὴς ἡ (Μαυαρζομέν
 σε). Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπαρίον ἡμῖν ἐορτῆς δις, τὸ γὰρ ἀγία, καὶ αὐτὴ ἡμῖν ἐορτῆς.
 εἰς τὴν α'. καὶ β'. ζιχολογίαν Καθίσματα τῶν ἀγίων καὶ ἡμῖν ἐορτῆς. Μετὰ τὴν ἀνάγν-
 σιν, τὸν προμύθεον καὶ τὴν εὐλογητὴν χύμα (Ζήτησ γὰρ τὴν ἀποστολὴν). ᾄδα, ἡ αἰτήσις,
 καὶ τὸ Καθίσμα. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον γὰρ δ'. ἤχη. προμύθεον (Ὑψωση
 εὐχελὸν εἰ γὰρ λαῶμα). τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. καὶ τὸ ἰδιόμετρον. Οἱ Κανόνες ἑῶν, εἰ
 μὲν τὸ χη ἡ ἐορτὴ τῶν ἀγίων πρὸ ἡμῖν ἀποδόσεως γὰρ Πάσχα, ψάλλοντες τὸν Κατό-
 να ἡμῖν Λαμπραῖς (Ἀναζάσεως ἡμέρα) μετὰ τῶν θεολογίων γὰρ ἡ. καὶ τῶν ἀγίων γὰρ ζ'.
 Καταβασίαι (Ἀναζάσεως ἡμέρα). εἰ δὲ τύχοις ἐν ταῖς μεθεόροις ἡμῖν ἀναγνώσεως,
 ἡ ἡμῖν Πεντηκοστῆς, ὁ Κανὼν ἡμῖν ἐορτῆς γὰρ ἡ. καὶ τῶν ἀγίων γὰρ ζ'. Καταβασίαι (θεο-
 καταβασίαι). εἰ τὸ χη ἐν τῇ ἀποδόσει ἡμῖν ἀναγνώσεως, Καταβασίαι ψάλλοντες
 (τῷ σωτηρίῳ θεῷ). ἀπὸ γ'. ἕθνη τὸ Κοντάκιον ἡμῖν ἐορτῆς, καὶ Καθίσμα τῶν ἀγίων
 καὶ ἡμῖν ἐορτῆς. ἀφ' ζ'. Κοντάκιον τῶν ἀγίων καὶ οὕτως. Ἡ ἡμιμύθεα εὐχολογία γὰρ δ'.
 τὸ χη πρὸ ἡμῖν ἀποδόσεως γὰρ Πάσχα, ψάλλεται ὁ ἀναζάσιμος Κανὼν μετὰ τὴν
 μεγαλυναρίων. ᾄδα καὶ ὁ τῶν ἀγίων μετὰ ἡμῖν συνήθως ζιχολογίας. εἰ δὲ τύχοι
 ἐν ταῖς μεθεόροις ἡμῖν ἀναγνώσεως, ἡ ἡμῖν Πεντηκοστῆς, ἡ ἡμιμύθεα ζιχολογία.
 Ἐξαποστειλῆριον, τῶν ἀγίων, καὶ ἡμῖν ἐορτῆς. εἰς γὰρ αἰνέσις, ἡμῖν ζῆλος δὲ καὶ ψά-
 λωμεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀγίων, ἡχος πλ. δ'. (ὡ γὰρ παραδόξως θαύματος) Δό-
 ξα ἤχος πλ. δ'. (Ὁ τῶν ἀνάμων ἀνάξ). Καὶ νῦν ἡμῖν ἐορτῆς. Δοξολογία, τὸ τρο-
 παρίον γὰρ ἀγία κτλ. εἰς γὰρ μαυαρισμὸς γ'. ἕθνη εἰ γὰρ Κανόνος ἡμῖν ἐορτῆς
 καὶ τὴν ζ'. τῶν ἀγίων. Ἀποστολεὺς ἀγγέλιον ἡμῖν ἡμέρας καὶ τῶν ἀγίων. Κοινωνι-
 μόν (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). Ἡ ἀνάγνωσις ἡμῖν ἡραπέζης γίνεται ἐπ' ἀμβω-
 νος γὰρ τὰ ἐπίλοιπα γὰρ βίαι τῶν ἀγίων.

Περὶ πλῶσις β' α' περὶ ἡμῖν μνήμης τῶν ἀγίων ᾗ συμπέσει τῇ Κυρια-
 κῇ ἡμῖν Σαμαρῆθιδος, γὰρ τὴν μαλαγίμπα νταὶ ἡ αἰορθεῖα ἡμῖν Μισοπεντη-

τῆς Μισοπενήνιοσῆς (φάλλομενε μόνη τῆ ἀπολυλιῶς ἐν τῆ ἑσπερινῷ κ' τῷ ὄρ-
 θρω, ὡς κ' μετὰ τὴν ἑσόδον ἐν τῇ Ἀγλυγίᾳ). φάλλεται δὲ ἡ ἀναζάσιμος αὐτοῦσθα,
 τῆς Σαμαρῆτιδος, κ' τῶν ἀγίῶν, ἕλως. τῷ σαββάτῳ ἑσπερας μετὰ τὸν προοιμιακὸν
 κ' τὸ φαλῆριον, ὅς τὸ Κύριε εὐεῖραξα φάλλομεν ἀναζάσιμα δ' τῆς Σαμαρῆ-
 δος ὕ. κ' τῆ ἀγίῶς ὕ. Δόξα τῆ ἀγίῶς. Καὶ νῦν θεολοῖον τῆ ἤχη τὸ α'. Εἶσοδος, Φῶς
 ἰχάρὸν, τὸ προεῖμενον, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆ ἀγίῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἀναζάσι-
 μον ζιχρηὸν, κ' τὰ (Πάσχα ἱερὸν). Δόξα τῆ ἀγίῶς. Κ' νῦν τῆς Σαμαρῆτιδος. Απο-
 λυλιῶν, τὸ ἀναζάσιμον, τῆ ἀγίῶς, κ' τῆς ἐορτῆς.

» τῆ Κυριακῆς γι τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' φάλλον, ὁ Τριαδίους Κανὼν, ὅς ἡ χι-
 λὴ τῆ ἀγίῶς. Δόξα τῆ ἀγίῶς, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρῆτιδος (Ἀγαλλιάσθου σήμερον) κ' τῆς Ἐ-
 ξιὸν ἐζίν). τὸ τρισάριον, κ' τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς τὸ θεοὶ Κύριος, τὸ ἀναζάσι-
 μον Απολυλιῶν δις, τῆ ἀγίῶς, κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν α' ζιχορογίαν Καθίσματα ἀνα-
 ζάσιμα, ὅς τὴν β' καθίσματα τῆ ἀγίῶς. ἕλα, ὁ ἄμμος, τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπαικοί,
 οἱ ἀναβαθμοὶ τῆ ἤχη, τὸ προεῖμενον, κ' τὸ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ὁ Κανὼν τοῦ
 Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεολοῖων γι τῆς Σαμαρῆτιδος ὅς δ' κ' τῆ ἀγίῶς ὅς δ' Καταβάσαι
 (Ἀναζάσιως ἡμέρα). ἀπὸ ὕ. ὕδης Κοντάσιον κ' ὀοῖος τῆ ἀγίῶς, τὸ καθίσμα αὐτῆς κ'
 τῆς Σαμαρῆτιδος ἀφ' ἑ. Κοντάσιον κ' ὀοῖος τῆς Σαμαρῆτιδος, τὸ μνηρογίον, καὶ
 τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ λιμιωίρα ἔ ζιχορογῆται, ἀλλὰ φάλλεται ὁ κανὼν τοῦ
 Πάσχα μετὰ τῶν μιχαυναρίων, ἕλα, κ' οἱ κανόνες τῆς Σαμαρῆτιδος κ' τῆ ἀγίῶς μετὰ τῆς
 συνῆδης ζιχορογίας τὸ (Ἄγιος Κύριος), κ' τὰ ἕξαποσγῆτάρια, τῆ πάσχα, τῆ ἀγίῶς, κ'
 τῆς Σαμαρῆτιδος. Εἰς τῆς ἄνως, ἀναζάσιμα δ' κ' τῆ ἀγίῶς δ' κ' τὰ (Πάσχα ἱερὸν). Δόξα
 τῆς Σαμαρῆτιδος πλ. β' (Ἡ πνευὴ τῆς ζαρχίας). Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένῃ). Δοξο-
 γία, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, κ.τ.λ. Εἰς τῆς μακαρισμῶς ἐν τῆ ἤχη δ' ἡ ὕ. ὕδης εὐτῆ
 Κανὼν τῆς Σαμαρῆτιδος ὅς δ' κ' ἡ ἑ. ἐν τῆ Κανόνος τῆ ἀγίῶς ὅς δ' Αποζευαγγέλιον
 κ' Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς κ' τῆ ἀγίῶς. αἱ ἀναγνώσεις ἡ α'. κ' ἡ ὕ. τῆς Κυριακῆς.
 αἱ δὲ λοιπὰ δύο ἦγεν ἡ β' κ' ἡ τῆς Τριπέζης γι τὸν βίον τῆ ἀγίῶς.

η Περὶ πλῆθους γ. Η. Εἰ δὲ ἴσχοι ἐν ταῖς μετεώροις ἡμέραις τῆς ἐορτῆς ταύτης, ἡ-
γουν τῆς Σαμαρῆτιδος ἢ ἐορτῆ τῶν ἁγίων (Ὅρα τὴν διατάξιν γὰρ τὴν ἐορτῆν ἐπιθεῖν).

ι. Περὶ πλῆθους δ. περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλενης, ὃ συμ-
πέση τῷ σαββάτῳ τῆς Σαμαρῆτιδος, τῇ παρασκευῇ ἑσπέρως μετὰ τὸν προσι-
μιακὸν ψαλμὸν καὶ τὴν ἀ. ψαλμὸν τῷ (Μαυαρίος ἀνὴρ). Εἰς τὸ Κύριε ἐλέησά με, ζι-
χηρὰ ἰδιόμοξα τῆς ἐορτῆς γ. καὶ τῶν ἁγίων γ. προσόμοια. Δόξα τῶν ἁγίων. καὶ νῦν
τῆς ἐορτῆς (Παρά τὸ φρεῖαρ τῷ ταυῖν). Εἴσοδος, φως ἵλαρον, τὸ προεξιμένον, καὶ
τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων. Εἰς τὸν ζῆλον τὸ ἀναζάσιμον ζιχηρὸν, καὶ τὰ τῶν ἁγίων
μετὰ τῶν ζῆλον αὐτῶν. Δόξα τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. ψάλλομεν δὲ καὶ τὸν κα-
νόνα τῷ 7. Προδρόμους ἀντὶ Θεοτοκίας. Απολυτίκιον, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν ἁγίων,
καὶ Θεοτοκίον σύμφωνον αὐτῷ. τῷ σαββάτῳ ἐν τῷ ὄρθρῳ, περὶ ὕραν ζ. καὶ ἡμίση-
σαν γίνεσθαι εὐλογητὸς, καὶ ἀναγνώσεισθαι τὸ μεσονυκτικὸν κατὰ τὴν τάξιν. γὰρ τὸ
λέγος δὲ αὐτῷ ψάλλοι καὶ ἡ γλῆ τῶν ἁγίων προηγουμένως τῷ ἰδιόμοξῳ τῷ ἁγίῳ
τῆς Μονῆς. Δόξα τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ θεοὶ Κύριοι τὸ ἀναζάσι-
μον τροπαρίον δις, τὸ τῶν ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν δ. ζιχογογίαν κα-
θίσματα τὰ ἀναζάσιμα. Μετὰ τὴν β. καθίσματα τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἐορτῆς. ἡ-
γα ἢ ἀναγνώσις γὰρ τὸν βίον τῷ ἁγίῳ, μετ' ἧν ὁ πομπῆς καὶ ἡ ἐπιγομῆ χύμα.
ἢ αἴτησις, καὶ τὸ καθίσμα τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἐορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ δ. ἀντὶ το-
νον τῷ δ. ἡχος, προεξιμένον καὶ εὐαγγελίον τῷ ἁγίῳ καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τά-
ξιν. ὁ κανὼν τῷ πᾶσχα (Ἀναζάσιμος ἡμέρα) μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων γὰρ ἡ. καὶ τῶν
ἁγίων γὰρ ζ. Καταβασίαι (Ἀναζάσιμος ἡμέρα) ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κοντοκίον τῆς ἐ-
ορτῆς (Πίστη εὐδῆσα ἐν τῷ φρεῖαλι) καὶ καθίσμα τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἐορτῆς. ἀφ' ἧς Κον-
τάκιον καὶ ὁ οἶμος τῶν ἁγίων. ἢ ἡμιωλίον ὃ ζιχογογῆται, ἀλλὰ ψάλλοι τὸ ἀναζά-
σιμος κανὼν μετὰ τῶν μεγαλυναρῶν, καὶ αἰσχέθεις ὁ κανὼν τῶν ἁγίων μετὰ τῆς
συνῆθους ζιχογογίας. Καταβασίαν (ὁ Ἄγγελος ἐβόα) καὶ τὸ (Φωτίζε Φωτίζε).

Ἐξαποστράριον, τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἐορτῆς (Σαμαρῶσαν Κατέλαβες). Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἰζῶμεν ζήχους ζ'. καὶ φάρομεν ἀναστασιμα ζιχρὰ γ'. καὶ τῶν ἁγίων γ'. Δόξα τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῶν ἁγίων, ἡ ἀ. ὠ. ρα, κ. τ. λ. Εἰς τὴν γρηγοριαν, τυπικῶς, ἐν δὲ τοῖς μαυρισμοῖς τὴν γ'. καὶ ζ'. ὡδὴ εἰς τὴν κανόνος τῶν ἁγίων. Ἀποστολεαγγελίον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων. Κοινωνικὸν (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν).

Περίπτωσις Ε'ἡ περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης ὁ τῶν ἁγίων τῆ Κυριακῆ τῆς τυπικῆς, ἡ τῆς τελερῆς τῆς ἀποδόσεως τῆς αὔ. Πάσχα. Εἰ τῶν ἁγίων ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ὡς ἀνδέρω, τὴν διόταξιν τῆς αἰοροθίας ὅρα ἐν τῆ ἐορτῆ. τῆς αὔ. Ἰωάννης τῆς θεολογίας ὁ τῆς ἡ. τῆς παρόντος μηνός.

Περίπτωσις ζ'. περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων ὁ τῶν ἁγίων τῆ πέμνη τῆς Ἀναλήψεως, ἡ ἐν ταῖς μεθεορτοῖς αὐτῆς.

Εἰ τῶν ἁγίων τῆ πέμνη τῆς ἀναλήψεως, ἡ ἐν ταῖς μεθεορτοῖς ἡμέραις τῆς ἐορτῆς ταύτης ἡ μνήμη τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, τὴν διόταξιν τῆς αἰοροθίας αὐτῶν ὅρα ἐπίσης ὁ τῆς τῆς ἐνδόξεως Ἀποστολῆς τῆς θεολογίας μνήμην.

Περίπτωσις ζ'ἡ περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων ὁ τῶν ἁγίων τῆ Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἀ. Συνόδου.

Χρὴ δὲ εἶναι ὅτι ὁ τῶν ἁγίων ἡ μνήμη τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τῆ Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πατέρων, καταλιμπανεῖται ἡ τῆς Ἀναλήψεως αἰοροθία, καὶ φάροται τὰ ἀναστασιμα μετὰ τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ τῶν ἁγίων, ὡς ἐξ ἡς. Ἐν τῷ μιουρῶ ἐσπερινῷ, τὴν τῆς αἰοροθίας διόταξιν ὅρα ὁ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Πατέρων, ὅτι φάροται ἀπαραλλάτως. Ἐν δὲ τῷ μεγαλῷ ἐσπερινῷ μετὰ τὴν συνῆθη ζιχορίαν, εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ζιχρὰ ἀναστασιμα δ'. τῶν ἁγίων Πατέρων

προσόμοια γ. κ̄ τῶν ἁγίων γ. Δόξα τῶν ἁγίων Πατέρων. Καὶ νῦν θεολογίον τὸ α. τῆ
 ἡ' χε. Ἐὐδοδος, φῶς ἰσχυρὸν, τὸ πρῶτον τῆς ἡμέρας, κ̄ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πα-
 τέρων, κ̄ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν τὸ ζιχρὸν ἰδιόμεχον τῆς Προδρομῆ, ζ̄ τὰ κ̄ τὰ
 ἰδιόμεχα τῆς ἁγίας. Δόξα τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν (Ἀποστολικὴν παραδόξω. Εἰς τὸν ζι-
 χον τὰ ἀναζάσιμα ζιχρὰ. Δόξα τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν. τῶν Πατέρων. Εἰς τὴν εὐλο-
 γησιν τῶν ἁγίων, τὰ ἱεροπάρια τῶν Πατέρων κ̄ τῆς ἁγίας πρὸς μίαν, κ̄ τὸ (θεολόγιον) π̄-
 θενε ἄπαξ. ἢ ἀναγνώσις γ̄ τὰς πράξεις κ̄ αἰουρούθους ὁ ἔξ ἀφ' ἑαυτοῦ. Εἰς τὸ θεὸς
 Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον ἱεροπάριον ἄπαξ, τῶν ἁγίων Πατέρων, τῆς ἁγίας, κ̄ τῆς Ἀνα-
 χήφως. Εἰς τὴν ἀ. ζιχρολογίαν Καθίσματα ἀναζάσιμα. Εἰς δὲ τὴν β'. Καθίσματα
 τῆς ἁγίας κ̄ τῆς εὐρηθῆς. ὁ ἀμμος, τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπαυσι, τὸ Καθίσμα τῆς ἁγίας,
 κ̄ τῆς εὐρηθῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τῆς ἡ' χε, πρῶτον κ̄ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Οἱ
 Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῶν δύο θεολογίων γ̄ τῆς τῶν ἁγίων Πατέρων γ̄ δ' κ̄
 τῆς ἁγίας Κωνσταντίνου γ̄ δ'. Καταβάσεις (θῆμ καμφθῆς). ἀπὸ γ. ὠδῆς Κωνσταντίνου τοῦ
 ἁγίου κ̄ ὁ Οἶκος, τὸ Καθίσμα αὐτῆς, Δόξα τῶν Πατέρων, καὶ νῦν τῆς εὐρηθῆς. ἀφ' ἑ' δ'
 Κωνσταντίνου κ̄ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων Πατέρων, τὸ συναζάριον, κ̄ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡ-
 μέρας. Ἐξ αποζητῆριον, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν πατέρων, τῆς ἁγίας, κ̄ τῆς εὐρηθῆς. Εἰς τοὺς
 αἴνας, ἀναζάσιμα ζιχρὰ β'. τῶν πατέρων γ. κ̄ τῆς ἁγίας τρία. Δόξα τῶν Πατέρων κ̄
 νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία μεγάλη, ἱεροπάριον τὸ ἀναζάσιμον μόνον, ἢ ἐπι-
 ληνῆς, καὶ ἀποχυσίς, τὸ εὐθινὸν, κ̄ ἢ α. ὕρα. Ἐν ταῖς ὕραις, τὸ μὲν ἀναζάσιμον χ̄
 χεται ἀφ', τὸ τῶν Πατέρων κ̄ τῆς ἁγίας κατ' ἐναλλαγήν. Εἰς τὴν Ἀγρυγιάν, οἱ μαυρι-
 σμοὶ τῆς ἡ' χε γ̄ δ'. τῶν Πατέρων ἢ γ. ὠδῆ γ̄ δ'. κ̄ τῆς ἁγίας ἢ ζ'. Ἀποστολεὺαγγέλιον τῶν
 Πατέρων κ̄ τῆς ἁγίας. Κοινωνιὸν (Αἰνῆ τὸν Κύριον). κ̄ (εἰς μνημόσυνον).

Περίπτωσις ἡ^μ περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων γ' ἡ' χε τῆ παρασκευῆ τῆς
 ἑβδομάδος ταύτης, ἐν ἡ' ἀποδίδοται ἡ εὐρηθῆ τῆς ἀναχίφως, τὴν διατάξιν ὅ-
 ρα γ̄ τὴν εὐρηθῆ τῆς ἁγίας Ἰωάννου τῆς θεολόγου.

Περίπλωσις Θ.^η περὶ τῆς μνήμης τῶν αἰῶν ὁ ἴσχυοι τῶ σαββάτι τῶν φυ-
 χῶν, ἡ αἰοροῦθιά τῶν αἰῶν Κωνσταντίνου καὶ ἐγένετο προφάλλεται τῆ παρασιουῆ,
 μετὰ τῆς αἰοροῦθίας τῆς Αναρχίφους, ὡς ἀνυδεν ἔρηλοι.

Περίπλωσις Ι.^η περὶ τῆς μνήμης τῶν αἰῶν ὁ συμπεσῆ τῆ Κυριακῆ τῆς
 Πεντηκοστῆς.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὁ ἴσχυοι ἡ μνήμη τῶν αἰῶν τῆ Κυριακῆ τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ-
 λιθεῖται, καὶ φάλλεται τῆ δευτέρᾳ τῆ αἰῶν Πνεύματος, ὡς ἐξῆς. τῆ Κυριακῆ ἐν τῷ ἐ-
 σπερινῷ τῆς γουουχισίας, μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὴν συναπλὴν (Στιχολογία οὐ
 γίνεσθαι). Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα, φάλλομεν τὰ γ'. ἰδιόμελα τῆς εὐρηῆς (Παραδόξα σή-
 μερον) καὶ γ'. τῆ αἰῶν. Δόξα τῆ αἰῶν. Καὶ νῦν τῆς εὐρηῆς (Βασιλεῦ οὐράνιε). Εἰσοδος με-
 γάλῃ, τὸ Φῶς ἵλαρον μετὰ μέγους προοιμιακόν (τὸς θεοὺς μέγας) καὶ τὰ ἀναγνώματα
 τοῦ αἰῶν. ἔλα ἀναγινώσκουσαι αἰ εὐχαὶ τῆς γουουχισίας καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν.
 Εἰς τὸν τρίτον, τὰ ἰδιόμελα τροπάρια τῆς εὐρηῆς. Δόξα τῆ αἰῶν. Καὶ νῦν τῆς εὐρηῆς (Δευ-
 τεραῖ). τὸ Ἀποχρῆσιον, τῆς εὐρηῆς, τὸ τῆ αἰῶν, καὶ αὐτὸς τῆς εὐρηῆς, καὶ ἀπόχρισις.
 τῆ δευτέρᾳ δι τὸν ὄρθρον, περὶ ὄραν ζ'. γίνεσθαι εὐλογητὸς, καὶ ἀναγινώσκουσαι τὸ
 μεσουυλιὸν δι τὴν γλῆν κατὰ τὴν τάξιν, δι τὸ ἔξος δι αὐτῆ φάλλεται καὶ ἡ γλῆ τῆ
 αἰῶν. Δόξα τῆ αἰῶν. Καὶ νῦν τῆς εὐρηῆς. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ τροπάριον τῆς εὐρηῆς
 δις, τοῦ αἰῶν, καὶ αὐτὸς τῆς εὐρηῆς. Εἰς τὴν ἀχιχορίαν τὸ Κάθισμα τῆς εὐρηῆς ἐν β'.
 Εἰς δὲ τὴν β'. Κάθισμα τῆ αἰῶν καὶ τῆς εὐρηῆς. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς εὐρηῆς δι τὸν σοφὸν
 λέοντα. μετ' ἡ, ὁ Τροχῆος καὶ ἡ εὐλογη τῆ αἰῶν χύμα. ἔλα ἡ αἰῶνσις, καὶ τὸ κάθ-
 ισμα τῆ αἰῶν καὶ τῆς εὐρηῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῆ δ'. ἡχος (προοιμιακόν
 ὕψωμα εὐμελὸν ἐν τῆ γὰρ με). τὸ εὐαγγέλιον τῆ αἰῶν, ὁ Μ'. καὶ τὸ ἰδιόμελον. Οἱ Κανό-
 νει τῆς εὐρηῆς δι β'. καὶ τῆ αἰῶν δι δ'. Καταβασίας τῆς γρμῆς καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς εὐρηῆς
 ἀπὸ γ'. ὕδης τὸ Κοντάκιον τῆ αἰῶν καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα αὐτῆ καὶ τῆς εὐρηῆς. ἀφ' ε'.
 Κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς εὐρηῆς, τὸ συναξάριον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ ἴμι-

Ἡ ἑπταήμερα ἢ τριχογογγῆλαι, τὸ ἕξαπτοζογγῆλαιον, τῆς εὐρήνης, τὸ 7^α αἴγιο, κὶ τὸ ἕτερον τῆς εὐρήνης. Εἰς τὰς αἴγους, ἰσῶμεν τ' ἕως ζ' κὶ φάλλομεν τὰ γ' ἰδιόμελα τῆς εὐρήνης (ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγελλας) κὶ γ' προσόμοια τῶ αἰγίω. Δόξα τῶ αἰγίω. Καὶ νῦν τῆς εὐρήνης. Δοξολογία, τὸ τροπῆριον τῆς εὐρήνης, κτλ. Εἰς τὴν ἁγίαν, ἡμερῶν, ἐν δὲ τοῖς ματαρισμοῖς τὰς ὡδὰς γ' κὶ ζ'. ἐν τῷ Κανόνος τῆς εὐρήνης κὶ τὴν ζ' ὡδὴν ἐν τῷ Κανόνος τῶ αἰγίω. Εἰσοδιὸν τῆς εὐρήνης, τὸ Ἀποχρυσίου τῆς εὐρήνης ἐν γ' ὄρα τὸ Ἀποχρυσίου κὶ Κοντάμιον τῶ αἰγίω, κὶ τὸ Κοντάμιον τῆς εὐρήνης. Ἀποζορευαγγέλιον τῆς εὐρήνης κὶ τῶ αἰγίω. Εἰς τὸ ἕξαειρέτως (Χαίροις ἀνάσσα). Κοινωνιὸν (τὸ πνεῦμα σὺ τὸ ἀγαθόν) κὶ γ' πᾶσαν τὴν γῆν). τὸ (εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν) τὸ εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου). Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν τὸ τῆς εὐρήνης τροπῆριον φάλλομεν. εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὴν τὸ 7^α αἴγιο.

Ἡ Περὶ τῆς ἰα^η περι τῆς μνήμης τῶν αἰγίων εἰς συμπέση εἰς τὸν μεθεόρτιον τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ αἰοροθία αὐτῶν φάλλεται ὡς ἐστὶ διαταγαμένη ἐν τῷ εὐρήν τῶ θεοκόου συμπιπλῆσης ἐν ταῖς μεθεόρτοις τῆς ἀναλήψεως.

Ἡ Περὶ τῆς ἰβ^η ὁμοίως εἰς τὸν κὶ ἐν τῇ ἀποδόσῳ αὐτῆς (Ζήτησ ἐν ἑσσε).

Ἡ Περὶ τῆς ἰγ^η περι τῆς μνήμης τῶν αἰγίων εἰς συμπέση τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων, ἢ αἰοροθία φάλλεται ὡς διελάχθη ἐν τῇ παρεχόμεν Κυριακῆς τῶν αἰγίων πατέρων, διαφερούσης μόνον ὅτι νῦν φάλλεται κὶ πολυέρος, Κατανασσία δὲ (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μὲν), κὶ εἰς τὰς αἴγους Δόξα τὸ ἕωθινόν.

Ἡ Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶ αἰγίω Κωνσταντίνου δυνατὸν νὰ συμπέση ἐν τῷ Πεντηκοστῆριον, ἀπὸ τῶ σαββάτου τῆς 7^α Παραρῆς ἐβδομάδος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν αἰγίων πάντων, ἔξω δὲ τῶ Πεντηκοστῆριον, μέχρι τῆς πέμψης, τῆς πρώτης μετὰ τὴν Κυριακῆς τῶν αἰγίων πάντων ἐβδομάδος.

κβ. Ἦς ἁγίος μάρτυρος βασιλείου. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ τὸ μαρτύριόν Ἦς ὁ ἦν Καζουαριν^{ἦν}.

κγ. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμοιογενῆ Μιχαήλ Συναδῶν. Ἐπισημῶτα εἰκόνα δὲν ἔχῃ τὸ Ἀποστολίσιον αὐτῆς ἡχος πλ. δ' (Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ).

κδ. Ἦς ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν Ἦς θαυματουργῆς Ἦς ἐν τῷ θαυμαζῷ ὄργ. Ἡ αὔ. Ἦς εἰκὼν ὁσίου τὸν ἀριζερὸν χορὸν. Ὁ βίος τῆς Ἦς τὴν Καζουαρινῆν. Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ζιχρὰ προσόμοια Ἦς αὔ. Ἦς ἡχος πλ. δ' (Ὡς Ἦς παραδόξῃ θαύματος) δευτερεῖτες τὰ Ἦροπαρία. Δόξα Ἦς αὔ. Ἦς ἡχος β'. (Εἰς ὄρος ὑψηλόν). Καὶ νῦν Ἦς εὐρῆς. Εἰς τὸν ζίχον Ἦς εὐρῆς. Δόξα Ἦς αὔ. Καὶ νῦν Ἦς εὐρῆς. Τὸ Ἦροπαρίον ἡχος α'. (ὑπομονῆς ζύχος γέγονας). Καὶ νῦν Ἦς εὐρῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν Ἦς εὐρῆς ὁσίου ἦ. καὶ Ἦς αὔ. ὁσίου ζ'. ἀπὸ ἦ. ὁσίου τὸ Κοιτάσιον Ἦς εὐρῆς. ἀφ' ἦ. τὸ Κοιτάσιον καὶ ὁσίου Ἦς αὔ. Εἰς τὸν ζίχον τῶν αἰνῶν Δόξα Ἦς αὔ. Καὶ νῦν Ἦς εὐρῆς. Εἰς τὴν μακαρισμῶν τὰς ὁσίου ἦ. καὶ ζ'. εἰ Ἦς Κανόνος Ἦς αὔ. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν Ἦς ἡμέρας, καὶ Ἦς αὔ. Ἦς ἴσῃ ὅτι τὰ δόξαζια, τῶν ἀποζίχων Ἦς εὐρῆς, καὶ τῶν αἰνῶν, ἀναπληρῆνται διὰ Ἦς παλαιῶν χρονογράφοι Ἦς μαίε μνησ. (Ὁ δὲ νῦν εὐραζόμενος, καὶ ὁσίου Ἦς α'. Ἦς Σεπτεμβρίου ἁγίου Συμεὼν ὁσίου καὶ ὁσίου εἰς).

κε. Περίπλωσις α'. περὶ Ἦς τρίτης εὐρέσεως Ἦς ἡμέρας Κεφαλής Ἦς Προδρόμ. Ἡ αὔ. Ἦς εἰκὼν Ἦς ἡμέρας εὐρέσεως ὁσίου τὴν πρόθεσιν Ἦς Καδοζιῶ. Ἐσπείρας ἐν τῷ λυχνίῳ, σημαίνῃ ὁ εὐκνησιαζιμῶν τὸ ἀνω σήμαντρον, καὶ τὸ σίδηρον. Μετὰ τὸν προσημασιὸν ψαλμὸν ζιχοζύμεν τὴν α'. ζάσιν Ἦς (Μακαρίου ἀνῆρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐμείραξα ἴσῃ ζίχου ζ'. καὶ ψάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια Ἦς Προδρόμ ἡχος πλ. δ' (Ὡς Ἦς παραδόξῃ θαύματος) δευτερεῖτες τὰ Ἦροπαρία. Δόξα ἡχος πλ. β'. (Θησαυρὸς ἐνθέων θυρῶν). Καὶ νῦν Ἦς εὐρῆς ἡ θεολογίον. Εἴσοδος, προσιόμενος Ἦς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα Ἦς αὔ. (Ἦς τῆς ὁσίου τὴν Ἀποτομὴν τῆς ἡθ. αὐγῆς). Εἰς τὸν ζίχον ζιχρὰ

προσόμοια τῆ Προδρομῆ (ὅτι ἐν τῆ ζύχῃ σε νευρόν). Δόξα ἤχος β'. (Ἡ τῶν θῶν ἐννοιαῖν)
 Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς, ἢ θεολογίον. Τροπάριον ἤχος δ'. (ὡς θῶν θησαύρισμα) κ' τῆς εὐρῆς
 ἢ θεολογίον. Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης ζιχολογία μετὰ τῶν Καθισμάτων τῆ Προδρομῆ
 κ' τῆς εὐρῆς. Ἡ ἀνάγνωσις γ' τὸ χροόγραφον, λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ
 τῆς Τρίτης εὐρέσεως τῆς Τιμίας Κάρας. ἔλα ὁ πορευέμεος κ' ἡ εὐλογη τῆ ἀγία χύμα. Ἡ-
 αἴτησις, κ' τὸ Καθισμα. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α. ἀντίφωνον τῆ δ. ἤχος. Προσόμενον κ' εὐαγγέ-
 λιον τῆ ἀγία κτλ. κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας γ' ἡ. κ' τῆ Προδρομῆ γ' ζ'. Εἰ δ'
 ἄλλως ὁ Κανὼν τῆς θεολογίας γ' ζ'. κ' τῆ Προδρομῆ γ' ἡ. Καταβασίαι τῆς εὐρῆς. ἀπὸ γ. ἡ-
 δῆς τὸ Κοιτάμιον τῆς εὐρῆς. ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάμιον τῆ Προδρομῆ κ' ὁ Οἶκος. Ἐξαποστρεφά-
 ριον τῆ Προδρομῆ κ' τῆς εὐρῆς, ἢ θεολογίον. Εἰς τῆς αἴτης, πᾶσα πνοή, ζιχρὰ προσό-
 μοια τῆ Προδρομῆ (Χαίροις ἀσσηλιῶν ἀληθῶς) γ' ζίχης δ'. Δόξα ἤχος πλ. β'. (τὴν παρ-
 σεβάσμιον Κάραν). Κ' νῦν τῆς ἡμέρας ἢ θεολογίον. Δοξολογία, τὸ Τροπάριον, κτλ. Εἰς
 τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, κ' τὰς ᾠδὰς γ'. κ' ζ'. ἐν τῆ κανόνος τῆ ἀγία. Ἀποστολεαγγέλιον
 ἡ ἔστι Πεντηκοστή τῆς ἡμέρας κ' τῆ ἀγία. Εἰ δ' οὖν τῆ ἀγία κ' τῆς θεολογίας. Κοινωνικόν (εἰς
 μνημόσυνον). Ἡ ἀνάγνωσις τῆς Τραπεζῆς γ' τὸ χροόγραφον (λόγος ἐλληνιστὶ διαλαμβάνων
 περὶ τῆς Τρίτης εὐρέσεως. (Ἡ Λειτουργία γ' τὸ Καθολικόν).

Περίπλωσις β'.^α περὶ τῆς αὐτῆς εὐρῆς ἡ συμπέση ἐν τῆ τῆς Μεσοπεντηκο-
 τῆς ἀποδόσε. τὴν διάταξιν ὅρα περὶ τῆς ἀμορθίας, ἐν τῆ εὐρῆ τῆ θεολογίας, συμ-
 πιπλώσης τῆ παρασιευῆ, ἐν ἡ ἀποδόσει ἢ εὐρῆ τῆς ἀναληφῆς.

Περίπλωσις γ'. περὶ τῆς αὐτῆς εὐρῆς ἡ συμπέση τῆ Κυριακῆ τῆς τυφλῆ, ἢ τῆ
 τῆ τῆ τῆς ἀποδόσεως τῆ πᾶσχα, ἢ ἀμορθία φαγγελαὶ ὡς διατάχθη ἐν τῆ εὐρῆ τῆ
 ἀγία ἐνδόξε ἀποδόσε Ἰωάννης τῆ θεολογίας.

Περίπλωσις δ'. ἡ ἔχουσι τῆ Κυριακῆ τῶν ἀγ. πατέρων, ὅρα ἐν τῆ εὐρῆ τῆ ἀγ. Κωνσταντῆς.

Περίπλωσις Ε^η περί τῆς αὐτῆς εὐρίης ὅ συμπεσῆ τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.
 Χρὴ γινώσκον ὅτι ὁ τύχοι ἡ τοιαύτη εὐρίη τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ἡ αἰοχθία τῆ Προ-
 δρόμῃ προφάλλεται τῆ παρασιευῆ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναχίψεως, τὴν τῆς αἰοχθί-
 ας διάταξιν ὅρα ὅς τὴν εὐρίην τῆ αὔ. ἐνδοξῆ ἀποζογῆ Ἰωάννη τῆ Θεολογῆ.

Περίπλωσις Ζ^η περί τῆς ἰδίαις εὐρίης ὅ συμπεσῆ τῆ Κυριακῆ τῆς Ν^η.
 Εἰ δὲ τὸ τυχοι τῆ Κυριακῆ τῆς Πεντημοσῆς, ἡ αἰοχθία τῆ Προδρόμῃ μετατίθεται κ^ς
 φάλλεται τῆ δευτέρῃ τῆ αὔ. τῆ Πνεύματος, ὡς διατάχθη ἐν τῆ τῆ αὔ. Κωνζαντίνῃ εὐρίῃ.

Περίπλωσις Ζ^η περί τῆς αὐτῆς εὐρίης ὅ τυχοι ἐν ταῖς μεθεόροις τῆς Ἀνα-
 χίψεως ἡ τῆς Πεντημοσῆς.

Χρὴ γινώσκον ὅτι ὁ τυχοι ἡ εὐρείσις τῆς ἡμίαις Κεφαλῆς τῆ Προδρόμῃ μεταξὺ τῶν
 μεθεόρων ἡμερῶν τῶν προχάβεσῶν δύο εὐρίων ἀναχίψεως κ^ς Πεντημοσῆς, ἡ αἰοχθία
 φάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῆ εὐρίῃ τῆ αὔ. ἐνδοξῆ ἀποζογῆ Ἰωάννη τῆ Θεολογῆ.

Περίπλωσις Η^η Εἰ δὲ τυχοι τῆ Κυριακῆ τῶν αὔ. τῶν Πάντων τὴν διάταξιν τῆς ἀκο-
 λουθίας ὅρα ὅς τὴν εὐρίην τῶν αὔ. τῶν Κωνζαντίνῃ κ^ς Ἐλένης.

Περίπλωσις Θ^η Περί τῆς αὐτῆς εὐρίης ὅ τυχοι ἐν Κυριακῆ ἔξω τῆ Πεν-
 τημοσῆς. Χρὴ γινώσκον ὅτι ὁ τυχοι ἡ τοιαύτη εὐρίη ἐν Κυριακῆ ἔξω τῆ Πεντημοσῆς,
 τῷ σαββάτῳ εὐρείας, μετὰ τὸ φακτῆριον, ὅς τὸ Κύριε εὐεῖραξα φάλλομεν ἀναζάσι-
 μον κ^ς τῆ Προδρόμῃ Ζ^η. Δόξα τῆ Προδρόμῃ. Καὶ νῦν τὸ α. Θεολογίον τῆ ἡχῆ. Εἰσοδος,
 φῶς ἡγάρ, τὸ προεῖμενον, κ^ς τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναζάσιμα σλι-
 χηρά. Δόξα τῆ Προδρόμῃ. Καὶ νῦν θιοι. (Ὁ θαύματος καινῶ). τὸ ἀναζάσιμον ἀπολυτίκι-
 ον, τῆ Προδρόμῃ, τὸ Θεολογίον, κ^ς ἀπόστιχα. τῆ Κυριακῆ ὅς τὸν ὄρθρον, ὁ Ἰριαδιμὸς κανὼν
 κ^ς τὰ λοιπὰ κατὰ τὰ ἔξιν. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον Ἰροπῆριον δις, ὅς τῆ Προδρόμῃ,

κς τὸ θεολογίον. εἰς τὴν α'. ψυχολογίαν καθίσματα ἀναζάσιμα. εἰς τὴν β'. καθίσματα τῶ
 προδρόμω. γ' τὰ, ὁ ἄμωμος, τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπαισιή, κς τὸ καθίσμα τῶ αἴγ. οἱ ἀνα-
 βαδμοὶ τῶ ἡχς, προυόμενον κς εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Κυριακῆς γς
 η'. κς τῶ Προδρόμω γς ζ'. Καταβασίαι (Ἀνοιξω τὸ ζόμα μα). ἀπὸ γ'. ὑδῆς τὸ ἀναζάσιμον κον-
 τάμιον κς ὁ οἶκος. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κς ὁ οἶκος τῶ Προδρόμω. Ἐξαποστρεφάριον, τὸ ἀναζά-
 σιμον, τῶ προδρόμω, κς τὸ θεολογίον. εἰς τῶς αἴντες, ἀναζάσιμα δ'. κς τῶ προδρόμω δ'. Δό-
 ξα τὸ εὔθινον. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία, κς τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον. εἰς τὴν
 Λογιστίαν, τυπμὰ, οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἡχς γς ζ'. κς τῶ Προδρόμω η' ζ'. ὑδῆ γς δ'. Ἀποστολι-
 αγγέλιον κς Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς κς τῶ Προδρόμω. αἱ ἀναγνώσεις τῆς Ἐπιμησίας γς τὰ Κυ-
 ριαιοδρόμια. ἡ δὲ τῆς Γραπέζης γς τὰ χροῦγραφοῦ περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς Τιμίας κάρας.

Περίπτωσης β'. Δύναται ἡ γ'. εὐρέσις τῆς Τιμίας κεφαλῆς τῶ Προδρόμω ναὶ συμ-
 πέση ἐν τῶ τῶ Πεντηκοστῆς, ἀπὸ τῆς Τιμίας τῆς ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς,
 μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν αἰώνων πάντων, ἐπέεινα δὲ μέχρι τῆς δευτέρας τῆς β'. ας ἐβδο-
 μάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

κς ζ'. τῶ αἴγ ἀποζόξ Κάρτα ἐνοὶ τῶν ἐβδομημιον τὰ ἀποζόξων. εἰκόνα δὲν ἔχσ.
 τὰ τῶ βίς τῶ ἐν τῶ συναξαριστῆ. τροπάριον ἡχος γ'. (Ἀπόζοξε αἴγιε).

κς ζ'. τῶ αἴγ ἱερομάρτυρος Ἐλλαδῆς. εἰκόνα δὲν ἔχσ. τὰ τῶ βίς κς μαρτυρίε τῶ ἐν τῶ συν-
 αξαριστῆ. τροπάριον ἡχος δ'. (καὶ τροπῶν μέλοχος).

† τῆ αὐτῆς ἡμέρα τῶ αἴγ. νεομάρτυρος Μήτρως. τὸ μαρτύριον τῶ γς τὸ (Λειμωνάριον).

κς η'. τῶ αἴγ μάρτυρος Εὐθυχίε τῶ ἐν Μιχῆλι. εἰκόνα δὲν ἔχσ. ἀλλ' ἔδὲ βίον. ὄρα σὺν

κς θ'. τῆς αἴγας μάρτυρος Θεοδοσίας τῆς παρθένε. εἰκόνα κς βίον δὲν ἔχσ.

† τῆ αὐτῆς ἡμέρα τῶ αἴγ. Νεομάρτυρος Ἰωάννε τῶ Θεσσαλονικέως. ὄρα γς τὸ (Λομωνάριον)

λ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσααίου ἡγούμενου τῆς μονῆς τῶν Δαχματῶν. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ.

λα'. τοῦ ἁγίου μαρτύρου Ἑρμείου. Εἰκόνα κ' βίον δὲν ἔχῃ, ἀ ἐν τῷ συναξαριστῇ.

Σημ#. Περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν τῆς Θεοτόκου ὅτι ἔχει ἐν τῷ μισθῷ τῆς ἐβδομῆς τῶν Μυροφόρων μὴ
 γινομένης Ἀγρυπνίας. συμφάσμα μετὰ τὸ ὁσίον π. ἡμῶν Ἀρσενίου τῆς μεγάλης ἔτους.
 Ἐν τῷ ἑσπερινῷ κρτομεν δις βαρέας, ἔχῃ κ' χάριν ὀνομάτων. Μετὰ δὲ προοίμῃ: ζιχοροῦ.
 ἦν α'. Δόξαν τὸ (Μαμαρίος ἀνὴρ), ἀνάπῃ κ' τῆς ζαυρῆς · γὶ τὸ Κύριε εὐείραξα ἰσῷ.
 μεν ζήχης ζ'. κ' φάσ: κατὰ σφραν τὰ ἐκ τῆς μνηαίης τῆς Βενέλης προσόμοια, Δόξα τ' ἀποζόχ
 κ' νῦν τῆς ἐορτῆς, ὁ αὐτός. Εἰσόδος μετὰ ἱεροδ: δις ἐν τῷ μνηαίῳ γ'. Ἐπιζοχὰς κ' λ'. Ἀπὸ ζήχης
 ἐν Ἀναζάσιμον, τ' ἀποζόχ γ'. προσομ. Δόξα τ' ὁσίον πλ. β'. (Ὅσιε Πάτερ), καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.
 τὸ Θεοδωάριον, τὰ ἀποχολίλια, τ' ἀποζόχ, τ' Ὅσιον κ' τὸ (ταῖς Μυροφόροις γυναιξί). Εἰ τῆν
 Λιτὴν τὰ τ' Μνηαίη, κ' νῦν. τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ (Ὅτε καθήθεις), τὸ (Ὁ εὐσχήμων
 Ἰωσήφ), γ'. τὸ τ' ἀποζόχ, δ'. τὸ Ὅσιον κ' ε'. τὸ (ταῖς Μυροφ. γυναιξί) · μετὰ ἦν α'. ζιχοχ. Καθ.
 τὸ τ' μνηαίη δις, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Μετὰ ἦν β'. ζιχ. τὸ ἐν τῷ τελλῷ τῶ μνηαίη τύπος Κωηπόχ
 χροῦραρον, κ' νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἀνάγνωσι γὶ τῆν Ἀποαύψιν, 2 Κερ. εὐτῆς ἀπτερίας φρασεῶ.
 τὸν Ποιεύ. διαβαστὰ ἦν ἐιοχόν, τὸ μετὰ δὲ ποιεύ: Καθ. τὸ α'. Ἀλλ. τὸ δ'. ἡχ. προκ. (Εἰς
 παῖσαν ἡν γῆν). Δόξα τῆς τ' Ἀποζ. καὶ νῦν, (ταῖς τῆς Θεοτόκου), κ' τῶν Ἀποζίχων παραχρησόμενον
 Δοξαλικὸν τ' ἀποζόχ πλ. β'. Εἰς τῆς Κανόνας δ'. Ἀναζάσ. δύο τῆς θε. συν τῶ (δόξα τῆς ἁγίας ἀναζά.
 σγ σκ Κῶ), ἀ πρῶτα, κ' συν τῶ (ὑπεραγία θε. σῶσον ἡμᾶς) τ' δεῦτερα, κ' τὰ τῶν ἁγίων γὶ η'. ἀπὸ
 τὸν ζήχ. (ὅτε ἔσπευσαν ἡγούμενος Ἐδύμ). Καταवास. (Ἀναζάσ. ἡμέρα) · ἀπὸ γ'. τὸ Κον. τῆς ἐορτῆς
 ἀφ. ζ'. τ' Ἀποζ. ἢ ἡμιδῆρα ἢ ζιχοροῦ. ἀλλ' ἀ μὲν πρῶτα ζ'. φάσ. μετὰ τὸ Μεγαζυαρία, τ' δὲ τῶν
 ἁγίων μετὰ τῆς ζιχοχ: Ἐξαποζῆ τὸ Ἀναζάσ. τὰ τῶν ἁγ. κ' τῶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τῆς αἴνεος ἡχ. β'. τὸ ἀνα
 ζάσ. τῆς ἡμέρας δις, τ' Προσομ. τῶν ἁγ. πρὸς τὸ (ὡ τ' παραδόξῃ θαύμασι) δ'. Δόξα πλ. δ'.
 (εὐαγγελίζα τῶ), καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, ἦν Δόξα τῆν α'. ὦραν κ' λ'. Εἰ τῆν Ἀθῆρυ. Ἰπτιὰ κ' τῆς ὡδαί α'.
 τῆς ἐορτῆς, γ'. τ' ἀποζόχ κ' ζ'. τ' Ὅσιον Ἀποζόχ, 2 τ' Ἀποζ. τῶ τ' Θεογ. κ' τ' Ὅσιον, τῶ τῆς ἡμέρας δι' τῆ
 ἐπίσημ. Εἰ τῆν Ἰραπίεζαν ἀνάγνωσι γὶ τῆν Σαῖπιγγα. τὸ δὲ ἑσπερίας γὶ τῆν Ἀποαύψιν.

ἔχον ἡμέρας 30. ἡ ἡμέρα ἔχῃ ὥρας 15. καὶ ἡ ὥρᾴ 9.

α'. Τοῦ ἁγίου μαρτύρου Ἰουζίνου τοῦ Φιλοσόφου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Βί-
ον καὶ μαρτύριον γὰρ ἐν τῷ συναξαριστῇ σήμερον ἀλλὴ τῇ παρακλήσειως φωνῇ ἀγίασμα.
† τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διήγησις ὑπέξιμος περὶ χειρῶν τῶν Μετρῶν ὀνομαζομένων (Συταξαρ).

β'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ.
γὰρ περὶ τῆς βίᾳς τε ὅρα δὲ τὸν συναξαριστῆν. Τροπᾶριον (Κανόνα πίστεως) καὶ Κοντάμιον ἔχῃ.

γ'. Τοῦ ἁγίου μαρτύρου Λευκιανῆ. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Τροπᾶριον (Ὁ μάρτυς στὴ Κύριε).

δ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ-
αὔ. γὰρ εἰκὼν ἔχῃ. γὰρ τὸ ἅγιον βῆμα. ὁ βίος γὰρ ἐν συνόφῃ δὲ τὸν συναξαριστῆν. Εἰς τῆν
ἐκκλησίαν ἀναγνώσων ἁγίου τῶν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα ἰζῶμεν ζήχης ζ'. καὶ φάσματι ζ-
χηρὰ προσόμοια γὰρ ἁγίῳ δὲ τὸ μνηαῖον τῆς νεγκείας γ'. ἤχος δ'. (Ὡς γινταῖον ἐν μαρ-
τυρίῳ) καὶ γ'. (Ὁ γῆν ἀποδέμενοι). Δόξα ἤχος β'. (τὸν ἐν σαρκὶ ἀγγερον). Καὶ τῶν θεολογί-
ων ἡ ζωροθεολογίον. Ἀποζηλιῶν ἤχος δ'. (Κανόνα πίστεως). Ἐν τῷ ὄρθρῳ μετὰ τῆν
β'. ζιχορογίαν φάσματι καδίσματα γὰρ ἁγίῳ. Οἱ τῆς οὐλοῦντος Κανόνες δὲ ζ'. καὶ τῆ
αὔ. δύο Κανόνες δὲ ἡ. ἀφ' ἧς. τὸ Κοντάμιον γὰρ ἁγίῳ καὶ οὐσιος. τὸ ἔξαποστραφίον αὐτῆ
καὶ β' θεῶν. Εἰς τῆς αἴνας, πᾶσα πνοή, ζιχηρὰ προσόμοια γὰρ ἁγίῳ ἤχος δ'. (Ὁ ἔξ ὑψῆτος
κρηθῆς). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (Μητροῦ παμφαῖς). καὶ τῶν (Δίστοπινα πρόσδεξαι). Δοξολογῆ,
καὶ τροπᾶριον γὰρ ἁγίῳ, κτλ. δὲ τῆς μαμαρισμῶν γὰρ ὑδαὶ γ'. καὶ ζ'. ἐν τῶν κανόνων τοῦ
ἁγίῳ. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοιτωτιῶν τῆς ἡμέρας καὶ γὰρ ἁγίῳ.

ε'. γὰρ ἁγίῳ ἱερομαρτύρου Διροθῆς Ἐπισκόπου Ἰύρας. Ἡ αἰμορθεῖα γὰρ φάσματι γὰρ
τὸ μνηαῖον Κων/πόλεως, ἐν ὑπαρχεσι καὶ Δοξαζιῶν. Εἰκόνα ἐν ἔχῃ (καὶ ῥοπομῆτα).

Γῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας Νεομαρτύρος Μάρτυρος τῆς ἐν Χίῳ (εἰς τὸ Λημωναρίου).

ζ'. τοῦ οὐραίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τῆς νεῆς. εἰκόνα δὲν ἔχῃ. ἀνάγνωσιν γὰρ ἐν τῷ συναξαριστῇ. ὑπῆρξε δὲ καὶ ἡγούμενος τῶν Διακόνων. τροπάριον ἤχος πλ. δ'. (Ἐν σοὶ πάτερ).

ζ'. τοῦ ἁγίου ἱερομαρτύρος Θεοδοῦτος Ἀγυύρας. εἰκόνα δὲν ἔχῃ. τροπάριον (καὶ τροπικὸν μέλοχος). ἀνάγνωσιν γὰρ τὴν Ἐπιμυσίαν, ἁγία τίνος.

η'. τοῦ ἁγίου μεγαλομαρτύρος Θεοδώρου τῆς Στρατηλάτης. ἡ ἁγία τῆς εἰκῆς γὰρ τὸν ἀριστερὸν χορὸν. τὸ μαρτύριον τῆς οὐκ ἀναγινώσκειται νῦν, ἀλλὰ τῆς ἡ. τῆς Φεβρουαρίου. εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα ζιχρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας γ'. ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μέρτυσιν) διωλερῶντες γὰρ τροπάρια. Δόξα ἤχος πλ. δ'. (Ἀθλητικὸν συσλησάμενος) καὶ νῦν θεολογίον ἢ ζαυροθεολ. εἰς τὸν τρίτον, ζιχρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας (χαίροις ἀσσηλιωῶν). Δόξα πλ. δ'. (τῶν τῆς θεῆς δωρεῶν). καὶ νῦν θεολογίον. εἰ δὲ βῆγγ, γὰρ μὲν ἀπόζηχα προσόμοια τῆς ἁγίας, ψάλλε τὸ περὶ γὰρ τῆς αἴνης, ποιήσον καὶ Δοξολογίαν, ἐπεὶ δὲ ὑπάρχει καὶ μέρος εἰς τῆς ἁγίας γὰρ ψάλλε τῆς, γὰρ δὲ τὸν ἐσπερινὸν γὰρ τῆς Ὀμιληχοῦ. τροπάριον ἤχος δ'. (Στρατολογία ἀληθῆ). εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς διωνῆος γὰρ ἡ. καὶ τῆς ἁγίας γὰρ ζ'. ἀφ' ἧς. κοντάμιον καὶ οἰκίος τῆς ἁγίας. τὸ ἕξαποσγχαρίον αὐτῆς καὶ θεολογίον. εἰς τῆς μακαρισμῶν γὰρ ὕδατος γ'. καὶ ζ'. εἰς τῆς κανόνος τῆς ἁγίας. Ἀποστολεαγγελίον καὶ Κοινωνίον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἁγίας.

θ'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. ἡ ἁγία τοῦ εἰκῆς εὐρ. γὰρ τὸν δεξιὸν χορὸν. Ὁ βίος τῆς γὰρ τὸ Νέον Ἐμλόγιον. ἡ κατὰ πλάτος αὐτῆς ἀμοιροδία ὑπάρχει ἐν τῷ συναξαριστῇ γὰρ τὸ γέρος τῆς μηνός, δι' οὗ καὶ ψάλλομεν ταύτην, ποιῶντες καὶ δοξολογίαν, μόνος τῆς κανόνος ψαλλομένης ἐν τῷ μηναιῷ. τροπάριον ἤχος πλ. δ'. (Ὀρθοδοξίας ὁδηγία). εἰς τῆς μακαρισμῶν εἰς τῆς κανόνος τῆς ἁγίας

Ἰα' ὕδατος γ' κ' ζ'. Αποτολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς αἰγίου.

τ. Ἡ αὐτῆ ἡμέρα τῶν αἰγίων πέντε κανονικῶν παρθένων. (Ὁ βίος των εἰς τὸν συναξαριστὴν^{αὐτῶν})

ι'. τῶν αἰγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου κ' Ἀντωνίνης. εἰκόνα δὲν ἔχον. (Ἀλληλεῖα).

ια'. τῶν αἰγίων ἀποστόλων βαρθολομαῖος κ' βαρνάβας. Ἡ αἰγία των εἰκὼν εἰς τὸν ἀριστερὸν χορὸν. Ἀνάγνωσιν εἰς τὴν ξυμνησίαν τῆς ὁσίας π. ἡμῶν Πέτρους τῆς Ἀθωνίτης (ὄρα εἰς τὸν ἀπλοῦν Ἐφραίμ). εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἱζῶμεν τὴν ζ' κ' ψάλλομεν τὴν χηρὰ προσόμοια τῶν ἀποστόλων εἰς τὸ μνηταῖον τῆς βενετίας γ' ἡχῶ.

(ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν), κ' γ' (ἔδωκας σημήωσιν). Δόξα ἡχος πλ. β'. (τῆς τῆς εὐσεβείας ἀληθείας). Καὶ νῦν θεολογίον ἡ' ζαυροθεοῦ. εἰς τὸν τὴν ζ' κ' τῶν αἰγίων εἰς τὴν -
αὐτῶν τῆς Κωνσταντίας κ' ὁ οἶμος τῶν ἀποστόλων, τὸ ἕξαποστολαριον αὐτῶν κ' θεολογίον. εἰς τῆς αἰγίων, πᾶσα πνοή, τὴν χηρὰ προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἡχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) εἰς τὴν ζ' κ' Δόξα ἡχος πλ. α'. (Ἡ σοφία τῆς θεῆς). Καὶ νῦν (Μαμαρίζομέν σοι) Δοξολογία, τὸ τροπᾶριον, κτλ. εἰς τῆς μαμαρισμὸς τῆς ὕδατος γ' κ' ζ'. εἰ τῶν κανόνων τῶν ἀποστόλων. Αποτολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶν ἀποστόλων. { Ἡ αὐτῆ ἡμέρα

^{εἰς τὸ μνηταῖον Κωνσταντίας.}

γίνεται. ἢ ἐν τῷ (Ἀδῶν) ἀνάμνησις τῆς θαύματος τῆς γενόμεντ ὑπὸ τῆς Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ. (ὄρα εἰς τὸν φῶσ^{αὐτῶν})

ιβ'. τῶν ὁσίων κ' θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Ὀνοφρίου τῆς ἐν Αἰγύπτῳ κ' Πέτρους τῆς Ἀθωνίτης. Ἡ αἰγία των εἰκὼν εὐρίσκειται ἀπέναντι τῆς θαυματουργῆς εἰκόνης τῆς Τιμίας Προδρόμου. Οἱ βίοι των τῆς μὲν αὐτῆς Ὀνοφρίου εἰς τὸ ξυλόγιον, τῆς δὲ αὐτῆς Πέτρους εἰς τὸν ἀπλοῦν Ἐφραίμ. ὑπάρχει κ' χάριτι περιέχων ὀνόματα διὰ μνημόσυτον. εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἱζῶμεν τὴν ζ' κ' ψάλλομεν τὴν χηρὰ προσόμοια τῶν αἰγίων εἰς τὸ μνηταῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡχος πλ. δ'. (ὡς τῆς παραδόξου θαύματος). Δόξα ἡχος πλ. β'.

εἰς τὸν τὴν ζ' κ' τῶν αἰγίων εἰς τὴν -
αὐτῶν τῆς Κωνσταντίας κ' ὁ οἶμος τῶν ἀποστόλων, τὸ ἕξαποστολαριον αὐτῶν κ' θεολογίον. εἰς τῆς αἰγίων, πᾶσα πνοή, τὴν χηρὰ προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἡχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) εἰς τὴν ζ' κ' Δόξα ἡχος πλ. α'. (Ἡ σοφία τῆς θεῆς). Καὶ νῦν (Μαμαρίζομέν σοι) Δοξολογία, τὸ τροπᾶριον, κτλ. εἰς τῆς μαμαρισμὸς τῆς ὕδατος γ' κ' ζ'. εἰ τῶν κανόνων τῶν ἀποστόλων. Αποτολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶν ἀποστόλων. { Ἡ αὐτῆ ἡμέρα

(Ὅσοι πατέρες). Καὶ νῦν θεολογίον ἢ Ζαυροθεοί. Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ὁσίων (Ἐδωιας σημάωσιν). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (τῶν μονάζων λατρηθῆ). Ἡ νῦν θεολογίον. Τροπαρίον ἤχος α'. (Δυσὶς θύων πατέρων) ζήγρ γὲ τὸ γέγος τῶ ὑρολογίῃ χρογράφον. Ὁ κανὼν τῆς οὐλυνῆς γὲ ζ'. Ἡ τῶν ἁγίων οἰδύο Κανόνες γὲ η'. ἀπὸ γ. ὠδῆς Κοντάμιον Ἡ οἰμος τῶ αὔ. Πέτρσ, Ἡ λα Καθίσματα. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον Ἡ οἰμος τῶ αὔ. Ὀνεφρίτ. τὸ Ἐξαποζωγάριον αὐτῶν Ἡ θεολογίον. Εἰς τῶς ἀίνες, πᾶσα πνοή, ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων πλ. δ'. (Ὡ τῶ παραδόξσ θαύματος). Δόξα ἤχος β'. (Ἐξήησατε θεοφόροι). Ἡ νῦν (τῆν πᾶσαν ἐπίδαμσ). Δοξολογία, τὸ τροπαρίον, κτλ. ἐν δὲ τοῖς μαυαρισμοῖς ὠδαῖ γ. Ἡ ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων. Ἀποζωευαγγέλιον Ἡ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας Ἡ τῶν ἁγίων.

1 γ'. τῆς ἁγίας μάρτυρος Αὐαχίνης. Εἰδύα δὲν ἔχγ. Τροπαρ. (Ἡ ἀμνάς σσ' Ἰησοῦ).

1 δ'. τῶ αὔτς Προφήτῃ Ἐρισαίτ, Ἡ τῶ ἐν αὔοις πατρός ἡμῶν Μεθοδῆ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τῶ ὁμοιογυητῶ. Εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα, ζιχηρὰ προσόμοια τῶ προφήτῃ γὲ τὸ μνηταῖον τῆς βενετίας γ. ἤχος πλ. δ'. (Ὡ τῶ παραδόξσ θαύματος). Ἡ τῶ Ἐεραρχου γ. (Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα ἤχος πλ. β'. (Προφήτα κῆρυξ) Καὶ νῦν θεολογίον ἢ Ζαυροθ. ἀπόζιχα τῆς οὐλυνῆς Ἡ τὸ ζιχηρὸν ἰδύόμενον τῶ ἱεράρχῃ ἤχος δ'. (Ἐύφροσύνης σημερον) μετὰ ζιχῆ (Οἱ ἱεργς σσ' Κύριε). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (τῶν προφητῶν τῶς ἀμρέμονας). Ἡ νῦν θεολογίον. Ἀποζω. ἤχος δ'. (Ὁ ἔνσαριος ἀγγελοσ) Ἡ (Ὁρθοδοξίας ὁδῆ). Εἰς τὸν ὀρθρον οἱ κανόνες τῆς οὐλυνῆς γὲ ζ'. Ἡ τῶν ἁγίων οἰδύο Κανόνες γὲ η'. ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ κοντάμιον τῶ αὔτς Μεθοδῆ Ἡ λα Καθίσματα. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον καὶ ὁ οἰμος τῶ Προφήτῃ. λα Ἐξαποζωγάρια ἀμφοτέρων τῶν ἁγίων Ἡ θεολογίον. Εἰς τὸν ζήχον τῶν αἰνῶν. Δόξα τῶ ἱεράρχῃ πλ. β'. (Ἀζηρ ἀνέτηγεν) Ἡ νῦν θεολογίον (τῆν ἡμέρας ἀνέζησ Χριζε). Οἱ μαυαρισμοῖ τῶ ἤχσ, Ἀποζωευαγγ. Ἡ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.
τ. τῆ αὐτῆ ἡμέρα τῶ ὁσῖς πατρός ἡμῶν Νήφωνος τῶ ἐν τῶ Ἄδω. (ὄρα γὲ Ν. Ἐμολόγιου).

16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. ἀφ' εἰς. (Ἰὰ ἐν τῷ συναξαριστῇ).

17. Τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Τύχωνος ἑπισκόπου Ἀμαθύντος τῆς Κύπρου. Εἰκόνα καὶ θῖον δὲν ἔχῃ, ἀλλ' ἀφ' εἰς. Ἰὰ ἐν τῷ συναξαριστῇ. (Ἀλληγία).

18. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μανθῆ, Σαβῆ καὶ Ἰσμαῆ. Ἡ ἁγία τῶν εἰκόνων εὐρίσκει γὰρ τὸν ἀριστερὸν χορὸν. Ἡ κατὰ πλάτος αὐτῶν αἰοχθία καὶ τὸ μαρτύριον γὰρ τὴν ἐντυπὸν αὐτῶν φυλλάδα οὐσαν γὰρ τὸ ἑρμάριον. ὑπάρχει καὶ χάρις περιέχων ὀνόματα διὰ μνημόσυνον. Εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα ζιχρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων ἦχος δ' (ὡ γενναῖον ἐν μάρτυσιν) Ἰρία, καὶ Ἰρία (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). Δόξα ἦχος πλ. β' (Σήμερον ἡ χρυσαυγὴς). καὶ νῦν θεολογίον ἡ ζαυροθεοί. Εἰς τὸν ζῆχον ζιχρὰ προσόμοια (Χαίροις ἀσμηλιωῶν). Δόξα ἦχος πλ. δ' (Εἰλιμρινῶς ποδήσαντις σι). καὶ νῦν θεολογίον. Ἀποζυλίμιον (Οἱ μάρτυρες σε Κύριε). (Ὁ δὲ κανὼν τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰσαύρ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ἀναγινώσκειται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις). Ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὴν β' ζιχοργίαν φάλλομεν καθίσματα τῶν ἁγίων. Οἱ κανόνες τῆς Οὐλκήχου γὰρ εἰς καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο κανόνες γὰρ ἡ. ἀφ' εἰς. Κοντάμιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων. τὸ ἕξαποζυγλίριον αὐτῶν καὶ θεολογίον. Εἰς τὰς ἀγίας, πᾶσα πνοή, ζιχρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων ἦχος πλ. δ' (ὡ τῆ παραδόξου θαύματος) γὰρ ζιχρὸς δ'. Δόξα πλ. β' (Προοίμιον τῆς τῆς). Καὶ νῦν (θεολογίε σὺ γ' ἡ ἀμπελος). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ. Ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ὡδαὶ γ. καὶ εἰς. εἰς τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων. Ἀποζολευαγγέλιον καὶ κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων. (Ζήτηγ ἡ τῆς. Κυριακῆ (Ἀδελφοί ἐνδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ)

τιζ

19. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου. Ἡ αἰοχθία αὐτῆ γὰρ τὸ μνηαῖον τῆς Βενετίας. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Τροπάριον (Ὁ μάρτυς σε Κύριε). ἀφ' εἰς. Ἰὰ ἐν τῷ συναξαριστῇ.

20. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα καὶ τῶν ὁσίων πατρῶν ἡμῶν Παύλου καὶ Μιχαῆλ. Ἡ

Ἡ ἀγία γ' αὐτὴν τῶ ὁσίῳ Παϊσίῳ εὐρίσκειται ἀπέναντι τῆς θαυματουργῆς εἰκόνης τῆς
 Τιμῆς Προδρομῆς. ὁ βίος τῆς δὲ τὸ Νέον Ἐμμόγιον. Εἰς τὸ Κύριε εὐέμεραξα ζιχηρὰ προσό-
 μοια τῆς ἀποστόλου δὲ τὸ μνηαῖον τῆς Κυριανῆς πόλεως γ'. ἤχος α'. (Πανεύφημοι μαρ-
 τυρεῖς)· κ' τῶ ὁσίῳ γ'. (Ὅτι ἐν τῶ ξύλῳ σε νευρόν). Δόξα ἤχος πη. β'. (Ἰσθα σὲ ἐπαινεῖσθαι).
 Καὶ νῦν θεολοιόν ἢ ζαυροθ. Εἰς τὸν ζιχόν, ζιχηρὰ προσόμοια τῶ ὁσίῳ (τῶν οὐρανίων λαγ-
 μαλῶν). Δόξα ἤχος δ'. (Αἰραιφθῶς ἀνίφανα). Καὶ νῦν θεολοιόν. Τροπαρίον ἤχος α'. (Χρι-
 στῆ σε συγγενῆ)· κ' τῶ ὁσίῳ ἤχος δ'. (Ὁ ἔνσαρμος ἀγγελοῦ). Εἰς τῶς Κανόνας τῆς Οὐλῆς γ' ζ'.
 κ' τῶν ἀγίων αἰ δύο κατότε γ' η'. ἀφ' ζ'. τὰ Κοντάκια ἀμφοτέρων κ' ὁ οἶκος τῶ ὁσίῳ. τὰ ἔξ-
 αποζηχάρια αὐτῶν κ' θεολοιόν. Εἰς τῶς αἴνες, πᾶσα πνοή, ζιχηρὰ προσόμοια τῶ ὁσίῳ
 ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαγμῶν). Δόξα ἤχος πη. α'. (Στύλος φωτοφανῆς). Καὶ νῦν (Μαυαρί-
 ζομέν σι). Δοξολογία, τὸ Τροπαρίον τῶ ὁσίῳ, κτλ. Εἰς τῶς μαυαρισμῶς τὰς ὕδατος γ'. κ' ζ'.
 ἐν τῶ κανόνος τῶ ὁσίῳ. Ἀποζηλευγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶ ὁσίῳ (ζήτησ ἀ-
 πόστολον δὲ τὴν ιε'. τῶ μαίε μηνός).

Κβ'. Τῶ ἀγίῳ ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Παλαρων. εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Τροπαρί-
 ον (δ' ἐν τῶ τῶν ἡμερῶν καὶ πέμνη (καὶ τῶ τῶν μετ' ἑσπέρων). ἀφ' ζ'. τὰ ἐν τῶ συναξαριστῆ.

Κγ'. Τῶ ἀγίου μάρτυρος Ἰσχυανῆ τῶ Ταρσίως. εἰκόνα δὲν ἔχῃ. ἀφ' ζ'. τὰ ἐν τῶ συν-
 αξαριστῆ. σήμερον δὲ ἀνάγνωσιν δὲ τὴν ἑμιχισίαν βάρρομεν ἐν τῶ μαρτυρίῳ τῶ ἀγίου τῶ-
 χιαντοῦ τῶ Αἰγυπτίῳ ὅστις ἐφράζειται σήμερον. (ὄρα δὲ τὴν Καλοκαιρινήν).

† τῆ αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἀγ. μάρτυρος Ἰσχυανῆ τῶ Αἰγυπτίῳ. Ἐν τῶ ἑσπερινῶ δὲ δοξασιμῶ
 τῶ ἀγίου Ἰσχυανῆ τῶ Ταρσίως, κ' ἐν τῶ ὄρθρῳ Κοντάκιων κ' Οἶον εὐρίσκειται δὲ τὸ παλαι-
 ὸν χροῦγραφον μνηαῖον. (Εἰ βῆγγ, βάρρε αὐριον ἀνάγνωσιν δὲ τὴν ἑμιχισίαν ἐν τῶ
 ἐπιχοπίῳ τῆ σήμερινῆς ἀναγνώσεως).

† τῆ αὐτῆς τῶ ἀγίου μάρτυρος Νικητῆ τῶ Νισορίῳ. (ὄρα δὲ τὸ Νέον μαρτυρολόγιον).

κβ'. Του αγίου Ιερομαρτυρος Ευσέβιου Ἐπισκόπου Σαμωσατών. Εἰκόνα κ' βίον δι' ἴχθ.
 Η' αἰολουθία τῶ αγίου φαλλίται γι' τὸ μνηαῖον τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντάδοξου, ἐν ᾧ ὑπάρχει κ'
 δοξαζιαὶ τῶ αγίου χρογράφου γι' τὸ λέχος τῶ μνηαῖς. Τροπαριον ἤχος δ' (Καὶ Τρόπον μι-
 λοχοι). Τὸ Κοντάμιον αὐτῆ εὐρ. χρογράφου γι' τὸ λέχος τῶ ὑροχογίς. (ἴξίον ὅτι ἐν τῷ ἐπι-
 ρινῷ τὸ θεολομαῖριον ε' φαλλίται, ἀλλ' ἀπὸ σήμερον παύσ' εἰς τὰ ληξωσῆ ἢ πατήγυρις.
 " τῷ πρῶτῳ γι' τὴν ληξωσῆ, καλεχθόντις ἐν τῷ σιευσφραγιάῳ εἰσβαλομεν λαίφρα
 ἀμφια, κ' υοσμῆμεν τὴν Ἐμμησιάν, ἐπὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἔρχεται ὁ ἀρχιερεύς μετατῆν ψα-
 γῶν, ὅθεν κ' εἰτοιμάζομεν τὸν ἐορτάσιμον μαγδύαν κ' τὴν πατερίτζαν, λῆθμεν κ' τὴν εἰ-
 κόνα τῶ λιμῆς προδρόμῳ ἐν τῷ προσιυνηταρίῳ. Ἐχθόντις δι' τῶ ἀρχιερεύς, χρωτῶ ὁ-
 διάκονος τὸ θυμιατόν, ὁ ἱερεύς τὸ αγιον εὐαγγέλιον, κ' ὁ Κανονάρχης τὸν μαγδύαν κ'
 τὴν πατερίτζαν, ἐξερχόμεθα γι' τὴν αὐτὴν τῆς μονῆς, προπορευομένῳ τῶν Ἐμμη-
 σιαζιων μετὰ τῶν εἰσοδιων ματαγγίαν, κ' τῶν φαλλῶν, κρουομένῳ κ' τῶν βαρέων,
 κ' ἐπενδύσαντες αὐτὸν τὸν μαγδύαν ε'σπρχόμεθα γι' τὴν Ἐμμησιάν, φαλλῶντις τὸ Ἀξιον
 εἶζιν) κ' ε' τῷ γίνετῃ ἢ συνῆθῃς αἴτησις.

κγ'. Τῆς αγίας μαρτυρος Ἀγριππίνης κ' προεορτία τῶ λιμῆς ἐν δόξῃ Τροπῆς Τρο-
 δρόμῳ κ' βαπτιστῶ Ἰωάντῃ. Ἐν τῷ ἐσπερινῷ μετὰ τὸν προσιμιατόν κ' τὴν συνῆθῃ ζιχα-
 λογίαν, γι' τὸ Κύριε εἰείραξα ἰζῶμεν ζίχῃς ζ' κ' φαλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶ Προδρό-
 μῳ γι' τὴν φυλλῶδα τρία ἤχος δ' (Ὁ' εἶξ ὑψίξ κηθῶς) κ' τῆς αγίας γ' (Ἐδῶμασι σπρωγ-
 σιν). Δόξα ἤχος πη. β' (Ἀγγελος εἰ ζερωλιων). Καὶ νῦν θεολογίον ἢ ζωροδοτῶ (τῆς ἡμερο
 ἀνέξῃς χριζῆ). Εἰς τὸν ζίχον τῆς Οὐιλῆχῃ. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πη. δ' (Βεῖτε τὴν Ἐρισάβητ).
 Αποζυλιῖον ἤχος β' (Μνήμη διαιαῖς) κ' θεολογίον καθημεριτόν. Ἐν δι' τῷ ἀποδύπνῳ, κ' τῶ
 ὠραις, Κοντάμιον γέγομεν (τῷ ὑπὲρ πάντας ἀγῆθῶς). Εἰς τὸ θεοὶ Κύριος, τὸ Τροπαριον ε'
 Προδρόμῳ δις, κ' θεολογίον. Μετὰ τὴν α' κ' β' ζιχοχογίαν τῶ φαλλῆς Καθίσματα τῆς
 Οὐιλῆχου. Η' ἀνάγνωσις γι' τὴν Αποζοζιωνὴν Σαγίνην γῶγος γι' τὸν λιμῶν Τρέδρομον.
 Οἱ Κανόνες τῆς Οὐιλῆχῃς γι' ζ'. τῶ Προδρόμῳ γι' δ' κ' τῆς αγίας γι' δ' ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον

τοῦ Προδρόμου κ' ὁ οἶμος · τὸ ἕξαποσγχαρίον αὐτῶ κ' θεολογίον · κ' αἰολοῦθους τὸ (Αἰνεῖ-
 τε τὸν Κύριον) ὅπερ κ' ψάλλεται γ' ἤχον α'. οἱ δὲ λοιποὶ τρίχοι χύμα, ᾗτα κ' τὰ προσόμοι
 τοῦ Προδρόμου (τῶν οὐρανίων λαγγάτων). Δόξα ἤχος τη.δ'. (Πρίπη τῷ Ἰωάννη). Καὶ νῦν (Δέ-
 σποινα πρόσδεξαι). Εἰς τὸν τρίχον τῶν αἰώνων τὰ τῆς οὐλωμένης. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος τη.β'.
 (Ἡ Ἐπιστάβειτ συνέγραβε τὸν Προδρόμον τῆς χάριτος). τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, ἰδρι-
 σαγίον, τὸ τροπάριον τοῦ Προδρόμου, ἠ α'. ὕρα κ' ἀπόχρισις. Εἰς τὴν χθ' ἡμέραν, τυπι-
 αῖα, ἐτ δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τὰς ὡδὰς γ. κ' ζ'. ἐν τῷ Κανόνος τῷ Προδρόμου. Αποστολ-
 ευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' μόνον. Ἡ παραύλησις τῆς θεολόκου ἐπὶ τῷ
 παρόντος ἀργεῖ. Ἡ δὲ τῆς τραπέζης ἀνάγνωσις γ' τὸν τυχόντα ἅγιον.

ἢ τὸν ὅτι τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ μιμρῶ ἑσπερινῶ, τὸ Κύριε εὐείραξα ψάλλεται πα-
 ρὰ τοῦ ἀριζεροῦ χοροῦ, ἄρα ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῶ παρὰ τοῦ δεξιῦ χοροῦ φρον-
 τίζομεν πρὸς τοῖς κ' δίδομεν εἰς τὰς ψάλλας ἐγμείρω τούς δύο χάρτας, περιέχον-
 τας τὸ ἰδιόμελον τροπάριον τὸ γ' τὸ Κύριε εὐείραξα καὶ τὸ μάθημα τῆς Λιτῆς.

†. κδ! τὸ γεννέσιον τῆς ἡμέρας Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννου. (Ἐὰν συμπέσῃ
ἐν Κη' ὥρα γι' ὅ
τέτοις ἔσται ἐν
τῷ παρόντι.)
 Ἐν τῷ μιρῷ ἐσπερινῷ, περὶ ὥραν ἐβδόμην καὶ ἡμίσησαν τῆς ἡμέρας φορέσας ὁ ἔμ-
 υλησιασμιὸς τὸν μανδύαν, καὶ βαχὺν μετάνοιαν τῷ ἀρχιερεῖ, σημαίνῃ τὸν μέγαν κώ-
 δωνα, καὶ τὸ σημάδιον κύριον. Εὐλογήσαντος δὲ τῆς ἱερέως, ἀναγινώσκεται ἡ θ' ὥ-
 ρα κατὰ τὴν τάξιν, εἰς τὸ (ποίησον μετ' ἐμὲ σημεῖον γι' ἀγαθόν) ἐξελθὼν ὁ ἔμυλη-
 σιασμιὸς κρούῃ τὸ μιρὸν σίδηρον. τελειωθῆσας δὲ τῆς θ' ὥρας, καὶ ἀρχαμένῃ τῆς εὐ-
 χῆς (Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ) ἀπέρχονται οἱ ἱερεῖς σὺν τῷ διακόμῳ ἐν τῷ παρεμυη-
 σίῳ τῆς Κυρίας θεολοῦς, ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλια καὶ φεγγύια, προπορευομένων καὶ
 τῶν ἔμυλησιασμιῶν μετὰ τῶν ἑσθλιῶν μανταχίων, καὶ μετὰ τὸ θυμιασάει καὶ παραλει-
 φθῆναι τὴν αἴψαν εἰκόνα τῆς θεολοῦς, ἑστέρχομεθα γι' τὸ καθολικὸν ψάλλοντες τὸ
 (Ἄξιόν ἐστιν). ὅσα ἀποδείσαντες αὐτὴν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, καὶ εὐλογήσας ὁ ἱερεὺς, ἀρ-
 χελαί τῆς προοιμιακῆς ψαλλοῦ ὁ ἀναγνώστης. εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξαίζωμεν ζήχως δ'
 καὶ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς Προδρόμου γι' τὸ γέλος τῆς φυλλάδας ἡχοῦ πλ. δ'
 (ὦ τῆ παραδόξε θαύματος). Δόξα ἡχοῦ πλ. δ' (Πρίπτῃ τῷ Ἰωάννῃ). Καὶ νῦν (Δέσποτα
 πρόσδεξαι). εἰς τὰ ἀπόσχι, πρὸς τὸ (Οἶμος τῆς Εὐφραδαῖ) προσόμοια. Δόξα καὶ νῦν
 (Ὁμοιον). ὅσα τὸ (Μὴν ἀπολύεις), τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον ἡχοῦ δ' (Προφήτα καὶ Προ-
 δρομῆ). θεολοῦσον (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόμυρον), ἕξτερον ὅτι τὸ (Πρόσδεξαι Κύριε) καὶ λο-
 πὰ γι' τὸ γέλος τῆς ἐσπερινῆς παραλήγονται. Καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόμυρον ἀναρθί-
 λων τῶν μανταχίων, φορέσαντος καὶ τῆς προεζώτου τὸν μέγαν μανδύαν, ἑστέρχομεθα γι'
 τὴν τράπεζαν ψάλλοντες τὸ τροπάριον (Προφήτα καὶ Πρόδρομῆ). γίνεται δὲ ἡ ἀνάγνω-
 σις ἐπ' ἀμβωνος λόγος γι' τὸ γεννέσιον τῆς ἡμέρας Προδρόμου (ζήτηγ γι' τὸν θεοτόμην).
 " Ἐσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ περὶ ὥραν θ' ^ἡ καὶ ἡμίσησαν βαχὺν μετάνοιαν ὁ ἔμυλη-
 σιασμιὸς γι' τὸν Ἀρχιερέα (φορῶν τὸν μανδύαν) σημαίνῃ τὸν μέγαν κώδωνα, τὸ αὐτὸ σημά-
 διον ^ἡ, τὸ σίδηρον, καὶ τὰς βαρέας εἰς γ' ^ἡ (σημειώσαν ὅτι μετὰ τὴν θ'. ζάσιον, ἕξεται
 οἱ κρούοντες τὰς βαρέας μέχρι τῆς ἕξτης τὸν Ἀρχιερέα μετὰ τῶν ἱερέων γι' τὴν ἄλ-
 καὶ τότε συμπληρῶσι καὶ τὴν γ'. ζάσιον. ἡμεῖς δὲ ἐπενδύσαντες αὐτὸν τὸν μανδύαν, διδο-

δίδομιν αὐτῷ κ' τὴν ποιμαντικὴν ράβδον τὴν ἀργυράν ἕτοιμάζομεν πρὸς τοῖσι κ' τὴν χρυσὴν ἐπεδὴ δέξῃ χρησιμεύσῃ γ' τὴν Ἀγιοργίαν κ' ἕτως ἑσέρχομεθα ἐν τῷ μέσῳ, εὐλογοῦντος τῷ Ἀρχιερεὺς Ζαυροδῶς· οἱ δὲ ψάλλαι ψάλλουσιν τὸ (εἰς πολλαῖς ἔτη Δέσπο-
 γα) ἀργῶς ἕτα, ὁ μὲν ἀναβαίῃς γ' τὸν θρόνον, ὁ δὲ ἱερεὺς σὺν τῷ διακόνῳ βαχόν-
 τες μετανοῶν τῷ Ἀρχιερεῖ, ἑσέρχονται γ' τὸ ἅγιον βῆμα, κ' φορέσας οἱ ἱερεὺς θυ-

† μετὰ τὸ ἐορθεῖ-
 μου θυμιάσ-
 ριον, ⊕

μιᾶ ὡς ἐβόσ†, ὁ δὲ Κανονάρχης ἱζάμενος ἔξωθεν τῆς ὡραίας πύλης, φορῶν τὸν
 μανδύαν κρατῶν κ' τὸ μανταλίον, εὐφωγῶ τὸ (Κελεύσατε)· ἐξέρχεται λοιπὸν οἱ ἱ-
 ρεὺς κ' θυμιᾷ τὸν Ναὸν κ' τὸς ἀδελφούς κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀγρυπνῶν, ἕτα ἑσέρ-
 χόμην αὐτῶ ἀυδῖς ἐν τῷ ἁγίῳ βῆματι, εὐφωγῶ τὸ (Δόξα τῷ ἁγίῳ κ' ὁμοσῶν) κ' ἕτως
 ἀρχίται ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν προοιμιαιὸν ψαλμὸν, κ' αὐτοῦτος οἱ ψάλλαι τὰ (ἀνοίξαν-
 τὰρια) φθασάντων δὲ αὐτῶν γ' τὸν ζῆλον (ἔθε σιότος κ' ἐγένετο νύξ) ἀναπτόνται οἱ-

† μετὰ τὸ κη-
 ρια,

Ζαυροῖ†, κ' αἱ γαμπάδες τῶν Ζαταρίων· οἱ δὲ διάκονοι οἱ μὲλλοντες θυμιάσαι, φορέ-
 σαντες κ' αὐτοὶ μανδύας, κ' βαχόντες μετανοῶν γ' τὸν Ἀρχιερέα, ἑσέρχονται γ' τὸ ἅγιον
 βῆμα κ' ἐτοιμάζονται πρὸς τὸ θυμιάσαι· ἕτα μετὰ τὴν συναπλήν γ' ἐξί σαββάτω
 ἐσπίρας ἀναγιγώσσομεν τὸ ἀ. Καθισμα τῶ ψαλμῶν, γ' δ' ἔν εὐδῶς εὐφωγῶμεν τὸν ἡ-
 χον ἕτως (Κελεύσον Δέσποτα ἅγιος δ.) κ' ψάλλεται τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἀργῶς κ' μετὰ

† τὰ φανέρη
 κ' γ' τὴν Λιτῆν
 ψαλμῶν κηρία.

μέγας (ἀναπλήται ὁ χορὸς κ' τὰ δύο μεγάλα Ζατάρια)† ἱζόμεν ἐν ζήχως ἡ. κ' ψάλλομεν
 Ζιχιρα ἰδιόμενα (Λύγ τῷ Ζαχαρίῳ τὴν σιστηνὴν) κ' τὰ ἕτερα διωλυρῶντες τὸ ἀ. (ζῆλον ὀ-
 λη μετὰ τὸ ψάλλῃν τὸν ἀ. κ' τὸν β. ψαλμὸν, αὐτοῦτος ὁ Ἀρχιερεὺς ἕτα κ' οἱ λοιποὶ κατὰ τά-
 ξιν, γ' τὸ Δόξα πατρὶ ποιῆ σχῆμα ⊕ ἑπιμνησιαστικὸς ἐν τῷ μέσῳ, οἱ δὲ ἱερεῖς γ' τὸν Ἀρ-
 χιερέα κ' ἕτως ἑσέρχονται γ' τὸ ἅγιον βῆμα κ' ἐτοιμάζονται δια τὴν ἑσόδον, Δόξα =
 πλ. β. (Σήμερον τῷ φίλῳ ὁ ζῆχος). Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς (ἡ Ἐλισάβετ συνεχῆς). Εἰσοδος με-
 γαλῆ, τὸ φῶς ἵκαρον μετὰ μέγας, τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα· ὁ
 διάκονος τὰ ἑρηνικά, μνημονίου κ' τὰ κληρορικὰ ὀνόματα περιεχόμενα γ' τὸν ἐν
 τῷ ἐορθῇ τῷ ἡμῶν Προδρόμῳ χάριτην, τὰ δὲ ἐν τῷ εἰτέρῳ χάριτη ὀνόματα μνημονεύου-
 νται ἐπὶ τὴν αὐρίον (ἀναπτομένων συγχρόνως κ' τῶν πορευμένων τῆς Λιτῆς κ' τῶ παρευ-

παρεισημισί). Μετὰ δὲ τὴν εὐφώνησιν, ἐξεληθὼν ὁ ἱερεὺς τῆ ἀγίας βήματος σὺν τῷ
 διακόνῳ, κ' μετὰ τὸ θυμιασαῖα κ' παραγγρηθῆναι τὴν ἀγίαν εὐχόνα ἐξέρχονται εἰς τὴν
 Λιτὴν, συνειφεπομένων τῶ Ἀρχιερέως κ' τῶν ψαλλῶν, κ' ψαλλόντων τὸ τροπάριον εἰς ἡχ.
 α'. (Σταξαζάτε τὰ ὄρη γλυκασμόν). Σημωδιόν ὅτι πάντα τὰ τῆς Λιτῆς τροπάρια ψαλ-
 λονται μετὰ μέγας, εἰς τὸ λέχος δὲ κ' μάθημα. λεγουμένης ἔν κ' τῆς Λιτῆς, εὐφωνεῖν
 ἦχον ὁ Κανὸν ἀρχῆς (β. ^{οἱ} κ' ψάλλῃ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ α'. ἰδιόμελον τροπάριον τῶν Ἀποστόλων
 (τὸν εἰς Προφήτῃς Προφητῆων) εἶλα κ' τὰ ἕτερα μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν (συμψάλλουσι Ἀρ-
 χιερεῖς εἰς εὐ τῶν προϊζαμένων). Δόξα ἦχος πλ. δ. (Ἡσαΐς τῶν τῆ Προφήτῃς). Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς
 (βλέπει τὴν Ἐξισάθει) ψάλλ μετὰ μέγας ἀργῶς, κ' ἔχει συντόμως. τὸ (Μὴν ἀπολύει), τὸ τρι-
 σάγιον, τὸ τροπάριον (Προφήτῃς κ' Πρόδρομοι) διί, κ' τὸ (θεοτομῆς Παρθένῃ) ἀργῶς ἡ εὐλογη-
 σις τῶν ἀρίων παρὰ τῶ Ἀρχιερέως, (ἴδιον ὅτι εἰς τὸ λέχος τῶ θεοτομῆς Παρθένῃ) φωνῶ ὁ Ἀρ-
 χιερεὺς ἐπιτραχήλιον κ' τὸ ἁμοφόριον κ' ἔτω μετὰ τὸ (εὐλογῆσω τὸν Κύριον) κ' τῶν λοιπῶν
 ζήχων εὐλογῶ τὸν σίτον, τὸν οἶνον κ' τὸ ἔλαιον κ' τὰ λοιπὰ ὡς σύνθετες. εἶτα ἡ ἀνάγνω-
 σις εἰς τὸ χρυσογράφο γόγος τῶ Χρυσοστόμου εἰς τὸ Γενέσιον τῶ Προδρομοῦ μεθ' ἡ ὀξ-
 ἀψαλμος κ' ἡ ζιχορογία τῶ ψαλλῆρις μετὰ τῶν Καθισμάτων. ὁ πολεμῆτος, ἡ εὐλογῆ,
 κ' τὸ δόξα Καὶ νῦν με κράτημα (ἀναπλῶνται δὲ κ' οἱ δύο πολεμῆτοι τῶ Καθισμῶ). ἡ αἰ-
 τῆσις, μεθ' ἡ, ψάλλῃ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ καθισμα τῶ πολεμῆτος κ' τῶ ἀναβαδμῆς κ' τὸ προ-
 υμένον. εἶτα τὸ πᾶσα πνοή, εἰς συγχωρῶ αὐτὸ ἡ ἄρα ψάλλεται ἀργῶς εἰς τὸν συντό-
 μως. τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν. ὁς. κ' τὸ ἰδιόμελον. Κανόνες τῶ προδρομοῦ δύο, ὁ εἰς ἡχος δ.
 (τριζάλας κραταίσι) μετὰ τῶν γρμῶν εἰς ἡ. κ' ὁ ἕτερος (ἀνοίξω τὸ ζόμα με) εἰς ζ'. Κατα-
 βασίας (Ἀνοίξω τὸ ζόμα με). ἀπὸ γ. ὀδῆς τὸ καθισμα τῶ ἀγῆς κ' θεοτομοῦ. ἀφ' εἰς τὸ μὴν
 Κοντάλιον ψάλλεται, ὁ δὲ οἶμος ἀναγιγνώσκεται. ἡ ἡμιωτῆρα ζιχορογῆται, ψάλλεται
 δὲ παρὰ τῶ Ἀρχιερέως ὡς κ' ἡ θ'. ὀδῆ κ' τὸ ἔξαποστολῆριον. Μετὰ ταῦτα ἰζάμεθα
 μικρὸν εἰς να εὐβάη. ὁ ἱερεὺς τὴν ἀγίαν δεξιὰν κ' ἀποθέσει αὐτὴν ἐν τῷ μίση,
 ψάλλοντες συγχρόως κ' τὸ τροπάριον (λαμῶν εὐαγγελία). εἶτα, εὐφωνῶ ὁ Κανὸν ἀρ-
 χῆς τὸν ἦχον ἔμπροσθεν τῶ Ἀρχιερέως κ' ψάλλεται τὸ πᾶσα πνοή εἰς ἡχος δ. ἰζόμεν

ἰζῶμεν ἔν τ' ἰχθῶν δ' ἢ ἢ φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια (Ὁ' ἐξ ὑψίτου κληθῆς) ζήτησ' ἰσὶ τὸν μίση
 ἔσπερινόν. Δόξα ἤχος πλ. α'. (Πὴν χεῖρα σε τὴν ἀψαμένην) χρυρόγραφον ἰσὶ τὸ ἔλεος τῆς μηναίας
 τῆς Βενελίας. Καὶ νῦν (Μαυαρὶζομέν σε). Δοξολογία, ἢ ἡ ἀ. ὕρα, ἐν ἡ ἔτοιμάσθαι οἰ-
 ἐκκησιαστικοὶ ἔξω ἰσὶ τὴν αὐτὴν πημισόν τῆς Λιπῆς τὰ τῆς ἀγίασμῆ, ἢ μετὰ τὴν ἀπό-
 λησιν, ἀναρθέτων τῶν ἰσοδιδῶν μακαρίων ἢ τῶν φαταρίων, ἐξερχόμεθα μετὰ τῶν
 ἀγίων εἰδόντων, τῆς Δεξιάς τῆς Τιμῆς Προδρόμου, ἢ τῶν ἄλλων ἀγίων χειράτων, ἢ ἀπο-
 θεώσαντες αὐτὰ ἰσὶ τὸν εὐρεπισμένον τόπον, φάλλοι οὐκ ἀγίασμός ὡς εἶναι ἰσὶ τὰς φυλλά-
 δας τῆς παρακλήσεως, εἶλα, μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι προσκυνῆσαι ἢ πάντας εὐδῶν
 ὑδάτων τῆς ἀγίασμῆ, ἰσορροχόμεθα αὐθις ἐν τῷ Ναῷ, ἢ ἀποδέτομεν τὰς τῆς ἀγίας εἰδῶ-
 νας ἢ τὰ ἀγία Λόφανα ἰσὶ τὰς θεόσας τῶν.

Λογερῶν. Ἐν δὲ τῇ Λογερῶν, βαλὼν πρῶτον μετανοῖαν οὐκ ἐκκησιαστικοὶ ἰσὶ τὸν Ἀρχιερέα,
 σημαίνου τὸν μέγαν ὑδῶνα, τὸ σημαντρον ὑδῶθεν, τὸ ἀνα σημαντρον ἀπαξ, τὸ
 σίδηρον, ἢ τὰς βαρέας εἰς γ' (ἰσὶ τὸν ὅτι μετὰ τὴν β' τῶν ἰσῶν, ἰσῶνται μίση οὐκ ὑδῶν-
 τὰς βαρέας μέχρι τῆς εἰδῶν τὸν Ἀρχιερέα μετὰ τῶν ἰερέων ἰσὶ τὴν Λιπῆν, ἢ τὸτε συμ-
 πληροῦσι ἢ τὴν γ' τῶν ἰσῶν. ἢ μετὰ δὲ ἐπιδύσαντες αὐτὸν τὸν μανδῦαν, δίδομεν ἢ τὴν πατε-
 ρίαν τὴν χρυσὴν, ἢ ἔως ἰσορροχόμεθα ἐν τῷ μέσῳ, εὐλογῶντος τῆς Ἀρχιερέως ὡς ἔθος.
 εἶλα, ἀνερχεται ἰσὶ τὸν θρόνον ἢ εὐφωγῶ τὸ (εὐλογητὸς ὁ θεός) ἢ ἀναγινώσκονται αἰώ-
 ραι γ' ἢ τῆς ὡς σύνηδες. {Σημειώτεον ὅτι ἐν τῇ γ' ὕρα ἀνάπτονται αἰχματταδεῖων
 ζαταρίων, οἰζαυροί, ὁ χορός, ἢ τὰ δύο μεγάλα ζατάρια, λίθιαι ἢ ἡ καδέιχα ἐν τῷ
 μέσῳ ἐν ἡ μέγῳ καθίσαι ὁ Ἀρχιερέως, ζῶννυλαι πρὸς τῆς τοῖς ἢ ἐν τῷ εἰδῶν τῆς εὐφω-
 σίας ἀπὸ τῆς πομπῆς μέχρι τῆς ἀγίας βήματος ὁ ιαονομὸς τῶν τῆς} εἶλα ἀρχαμέ-
 νης τῆς εὐχῆς (Θεὸς ἢ Κυρίε τῶν δυνάμεων) ἐξέρχονται οἰδίανοι τῆς ἀγίας βήματος, καὶ
 ἰσῶνται πημισόν τῆς Ἀρχιερέως, εὐφωγῶντες τὸ (ἰεργῶς ἐξῆλθε). Ἐξέρχονται λοιπὸν οἰ-
 ἰεργῶς τῆς ἀγίας βήματος ἢ εἰδῶντες ἐν τῷ μέσῳ, ἐπιδύσει τὸν Ἀρχιερέα κατὰ τὴν ἰσῶν,
 ὁ δὲ προεξῶς σὺν τῷ διακόνῳ ποιήσαντες σχῆμα ἰσὶ αὐτὸν ἰσορροχόμεθα αὐθις ἐν
 τῷ ἀγίῳ βήματι, ἢ ὁ μὲν εὐφωγῶ τὸ (εὐλογησὸν Δεσποτα) ὁ δὲ τὸ (εὐλογημένη ἡ βασι-

ἡ βασιλεύσα) κ' αἰολούθως μετὰ τὰ ἑρηνικὰ φάλλονται τὰ Ἰουλιὰ. Ἐν δὲ τοῖς μακ-
 ρισμοῖς τὴν γ' κ' ζ'. ὡδὴν εἰ τῶν κανόνων τῶν τῶ ἡμῶν Προδρόμου· μετὰ τὴν ἴσο-
 δον, ὁ σέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν ἱερέων ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, φάλλεται δὲ κ'
 τὸ Τροπαρίον τῶ Προδρόμου εἰ γ' ε', τὸ Κοντάκιον αὐτῶ, κ' τὸ (τῆ ὑπερμάχου). ἦτα,
 τὸ Τρισάγιον, κ' ἐν λέξει αὐτῶ φάλλοντες τῶ ὑψατῶ Τρισάγιε τῶ Βήματος, ζαφῶς
 ὁ Ἀρχιερεὺς πρὸς ἡμᾶς, ζαφῶς δὲ τὴν ἑραίαν πύξην κ' κρατῶν τὰ διανοηρι-
 μινα, λέγει μεγαλοφώνως τὸ (Κύριε Κύριε ἐπίβλεψον) τῶ δὲ γίνεται γ' ἦτα οἰ-
 διάκιονοι τὸ (Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς) ὅ' κ' φάλλεται εἰ γ' ε' ὁμοίως κ' τὸ (Δεῖνι)
 (τῶ Παναγιωτάτῳ κ' οἰκτιμενικῷ Πατριάρχῃ)· ὁ Ἀπόστολος κ' τὸ Εὐαγγέλιον τῶ Προ-
 δρόμου μόνον, εἰ τὸς εἰς τὴν ἑραίαν ἐν Κυριακῇ. Εἰς τὸ Κοινωνικόν, τίθενται πησίον τῶ
 προσευνηλαρίε τὰ δύο ἱρίποδα, κ' ἐπ' αὐτῶν τὰ κούβια· στέννυται δὲ τὰ κη-
 ρία τῶν ζαταρίων, κ' ἔττω μετὰ τὴν ὀπισθαμβωνον εὐχὴν, ἐξεχθόντες οἱ διάκι-
 νοι μετὰ τῶν θυμιατῶν κ' τῆς φυλλῶδας, κ' ζαδέιντες πησίον τῶ Ἀρχιερέως, ἀναγι-
 νώσκονται παρ' αὐτῶ ἡ εὐχὴ τῶν κοῦβων. (τῶν κλειοιμημένων δὲ ἀπαγορεύεται
 τὴν σήμερον). ἦτα δίδοντες αὐτῶ ζαυρόν (ἡ γένε τῶ Ἀρχιερέως) ποιῶ τὴν ἀπόστιον,
 ὅτε φάλλεται κ' ὁ πομπηχρονισμός αὐτῶ, κ' αἰολούθως διανεμῶ τὸ ἀντίδορον εἰς
 τοὺς ἀδελφοὺς, ἱζάμενος ἐν τῷ θρόνῳ, φάλλοντες καλοφρονιῶς ἑρμῆ. Μετὰ τῶ
 τα, φορέσας ὁ προεζὺς τὸν Ἀρχιερατικὸν μανδύαν, λαβὼν κ' τὴν πατιρίτζαν
 τὴν ἀργυράν, ἀπερχόμεθα δὲ τὴν τράπεζαν, προπορευομένων τῶν ἐκκλη-
 σιαστικῶν μετὰ τῶν ἑσδοτικῶν μανταρίων, κ' τῶν φατῶν, φάλλοντες τὸ Τροπα-
 ριον (Τροφήτα κ' Πρόδρομε) κρούοντες τὰ σημαίντρα πάντα κ' τὰς βαρέας· ἡ-
 ἀνάγκωσι δὲ τὸ χροῦγραφον λόγος Ἀγιῶ περισβυλίε δὲ τὸ Γενέσιον τῶ ἡμῶν Προ-
 δρόμου. Μετὰ δὲ τὸ ἀρίζησαι κ' τὴν διατομὴν τῶν κοῦβων, ἀναζάντες εἰ τῆς
 τράπεζης, φάλλεται ἐν αὐτῇ τὸ Τροπαρίον (Ἄνωθεν οἱ Προφήται)· οἱ δὲ ἐκκλη-
 σιαστικοὶ θυμῶσι κ' οἱ δύο ὡς κ' ἐν τῇ Ἀγίουργία. ἦτα μετὰ τὴν ἐξεξέλιον τῆς
 τράπεζης, ὁ σέρχόμεθα δὲ τὸν Νεόν, φάλλοντες τὸ (Τροφήτα κ' Πρόδρομε) ἱζα-

ιζαμένου εἰνός τῶν διακόνων ἐν τῇ ἐπιμησίᾳ κ' προσμένοντος ἵνα ποιήσῃ τὴν
συνήθη αἴλησιν, πολυχρονίζουτες τὸν τε προεζύτα κ' τὴν ἀδελφότητα, καὶ οὕ-
τως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς ἰδίοις.

ΚΕ. Τῆς αὔρας ὀτομαρτύρος Φευρυρίας· ὁ κανὼν αὐτῆς ἀναγινώσκειται
ἐν τοῖς ἀποδύπνοις. Ἐν δὲ τῷ ἐσπερινῷ, τῷ ὄρθρῳ, κ' τῇ Μελεθργίᾳ, ψάλλεται ἡ
αἰογούδια τῆς αἰγίς Διονυσίᾳ τῆς Κτίτορος τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν μεθεόρων τοῦ
Τιμίου Προδρόμου εἰς τὴν χροόγραφον φυλλάδα· ἡ αἰγία τῆς εἰκῶν ἐν τῷ ἀριζερῷ
χορῷ, τίθειται δὲ ἐν τῷ Προσιυνηλαρίῳ μετὰ τῆς αὔ. εἰκῶνος τῆς Τιμίου Προ-
δρόμου· ἐν τῷ ἐσπερινῷ περὶ τὴν ἡ. ἡ. ὕραν τῆς ἡμέρας βαλὼν μετάνοιαν ὁ εἰκῶ-
στασιμὸς εἰς τὸν Ἀρχιερέα, σημαίνῃ τὸν μέγαν κώδυνα, τὸ σημαντρὸν κύζοθεν,
τὸ ἀνω σημαντρὸν, τὸ σίδηρον, κ' τὰς βαρέας ἐκ ψ. κ' εὐλογησαντος τῆς ἱερέως,
ἀναγινώσκειται ἡ θ. ὕρα ματὰ τὴν τᾶξιν. Εἰς δὲ τὸ (Ὁ εὐ παντὶ καιρῷ) ἐξερχό-
μεθα εἰς τὴν Λίλην μετὰ τῶν ῥοσδιῶν μανταξίων, κ' ἀρχαμένης τῆς εὐχῆς (Δέ-
σποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ) ἐπειδύομεν τὸν Ἀρχιερέα τὸν μανδύαν, δίδοντες αὐτῷ
κ' τὴν (παλιερίτταν) κ' ἔτως εἰσέρχομεθα ἐν τῷ μέσῳ, εὐλογητὸς αὐτῷ ὡς ἔθος. Ἔτα
ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, κ' εὐλογησαντος τῆς ἱερέως, ἀρχίται τῶ Προσιμιαῖς ψαλ-
μοῦ· ὁ διάκονος τὴν συναπλὴν, κ' αἰογούσας τὴν ἀ. τᾶσιν τῆς (Μαυαρίου ἀνῆρ),
χύμα. Ὁ δὲ Κανονάρχης εὐφραντὸν τὸν ἦχον ἔμπροσθεν τῆς Ἀρχιερέως ἔλω (Κεζευσθ
Δέσποτα αἰγεῖ ἦχος δ'· ἀνάπτειται ὁ χορὸς κ' τὰ δύο μεγάλα ζαλάρια) ἱζόμεν ἔν τῷ
χοῦς ζ' κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ τὰ χθεσινὰ ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου ψ. ἦχος δ' (Μύζῃ
Ζαχαρίας τὴν σιυπνὴν) κ' τὰ ἔτερα δύο, κ' τῶ ὁσίᾳ προσόμοια ψ. (Ὁ εὐ ὑψίς κληθῆς)
Δόξα ἦχος πλ. β' (Ὁσίε πατέρ). ποιῶ σχῆμα ὁ ἐπιμησιασιμὸς ἐν τῷ μέσῳ). Καὶ νῦν
ὁ αὐτός (ἡ ἔρισάβετ συνέλαβε). Εἰσοδος μεγάλη, τὸ Φῶς ἱλαρὸν μετὰ μέγας, τὸ προ-
τεφμενον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ὁσίᾳ. Εἰς τὸν ζῖχον ζιχηρὰ προσόμοι
τοῦ ὁσίᾳ (Χαίροις ἀσηνλιῶν) μετὰ τῶν ζῖχων αὐτῶν. Δόξα ἦχος πλ. δ' (τῶν μοναζῶν

Γα' πρήθη). Καί νυν ὁ αὐτός (βλέπει τὴν Ἐχισάβετ). Ἀποχυλίμιον, τὸ Προδρόμῳ, τῷ
 Οσίου, κ' θεολοίον. ἔτα, τῷ Κανονάρχῃ ποιήσαντος γαί συνήθως μετανοίας ἐν τῷ μέ-
 σῳ, εὐαλερωθὲν τῶν χωρῶν, κ' γ' τὸν Ἀρχιερέα, λίδινται γα' ἱρίποδα ἐν τῷ μέσῳ, κ' ἐπ'
 αὐτῶν γα' αὐόγυθα, ὡς κ' γ' ἄλλο πρὸς χρῆσιν τῷ μνημοσύνης ἀναγυαίοι! Μετὰ ^{κ' ἐπὶ τῷ ἀνα-}
 δὲ τὴν ἀπόγυσιν τοῦ ἐσπερινῶ, εὐλογησαντος τῷ Ἀρχιερέως, ἀρχίται ὁ αὐτοῖς ^{ἀρχὴν ἀπόγυσιν}
 φαλλοῦ (Ὁ κατοικιῶν ἐν βοηθῶν τῷ ὑψίτῳ) κ' γα' αὐόγυθα. (Ὁ ἀναγνώστῃς τὸ (Μα-
 μάριοι οἱ ἄμμοι). ὁ δὲ Κανονάρχῃς τὸν Κανόνα (ἐν ἔρανίοις διατάγμασι), κ' ἔτα
 φαλλοῖται τὸ μνημόσυνον ἐν τῷ ἔξῃ ὡς κ' πάντοτε. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόγυσιν τῷ ἄτερ-
 χόμεθα γ' τὴν ἱράπειζαν μετὰ μανουαλίον. Ἡ ἀναγνώστῃς γ' τὸν Μαμάριον χρῆ-
 σομέφραγον ἢ γ' τὸν Σιορδύλην. Ἐν τῷ ἀποδῶντῳ Κοντ. τῷ Πρ: κ' τῷ αἴ. Διονυσίῳ· ἐπιτῆς γ' ἡνός τῷ Πρ. τῷ θι.
 " Ἐν τῷ ὀρθρῳ περὶ ὕραν γ'. γίνεταί εὐλογητός, κ' ἀναγνώσειται τὸ μέσο. ^{ἢ ἢ γ' αὐτῶν τῷ αἴ.}
 νουλιμιόν γ' τὴν Λιτὴν κατὰ τὴν λαξίν. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Τροπαρίον τῷ Τρο- ^{Διονυσίῳ ἀναγιν.}
 δρόμῳ ἄπαξ, τὸ τῷ αἴγιῳ Διονυσίῳ, κ' θεολοίον. Ἡ συνήθως τριχογογία τῷ φαλ- ^{κ' τῷ χαριέλῳ}
 ληρίῳ κ' Καθίσματα τῷ προδρόμῳ κ' τῷ θεολοίῳ. Ἡ ἀναγνώστῃς γ' τὸν βίον τῷ αἴ.
 Διονυσίῳ, μεθ' ἧν, ὁ πογυμέγος ὅς κ' φαλλοῖται συντόμως, ἢ εὐλογη, κ' τὸ Δόξα ^{+ δὺςιχος}
 κ' νυν τοῦ Πογυμεγίου. (τὴν εὐλογην ζῆτῳ γ' τὴν μνήμην τῷ αἴ. Σάββα. ἢ αἴτησις,
 ζ' Σημωλέον ὅτι ἐνλαῦθα ἐπενδύομεν τὸν Ἀρχιερέα τὸν μανδύαν, δίδοντες κ' τὴν
 πατερίτζαν κ' ἀνέρχεται γ' τὸν θρόνον} κ' τὸ Καθίσμα τῷ οσίῳ φαλλόμενον παρὰ
 τοῦ Ἀρχιερέως) ὡς κ' οἱ ἀναβαθμοί, Προυμέγον (τῆμιος ἐναντίον Κυρίῳ). Εὐαγγέ-
 λιον ὀσιαμιόν (ἔμ τῷ κατὰ Λουιῶν. τῷ καιρῷ εὐγῶν ἔζη ὀησῶς ἐπὶ τὸ πῶ πε-
 δινοῦ). ὁ Ν: κ' τὸ ἰδιόμεγον. Ὁ Κανὼν τῷ Προδρόμῳ ἦχος πλ. δ' (Ὑγραν διδοῦσας) γα'
 Τροπαρία μετὰ τῶν γρμῶν γ' ἡ' κ' τῷ οσίῳ (Ἀρματηγάτην Φαραῶ) γ' ζ'. Καταβα-
 σίαι (Ἀνοίξῃ τὸ ζόμα μῶ)· ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοντάμιον τῷ Προδρόμῳ κ' γα' Καθίσματα.
 ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τῷ οσίῳ. Εἰς τὴν ἡ' ὠδὴν φορέσας ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνέρ-
 χεται γ' τὸν θρόνον, ἔτα φαλλῶ τὴν λιμιωτέραν κ' αἰσλοῦσθως τὴν θ'. ὠδὴν κ' γα' ἔξ-
 αποτρυγάρια. Εἰς τῷ αἴγῳ, πᾶσα πνοή, ἀργῶς. (ἀνάπτειται ὁ χορὸς κ' γα' δύο

μεγάλα στατάρια) ἰζῶμεν ζήχους δ' κ' φάλλομεν ζιχηρά προσόμοια τῶ οσίσ ἤχ.
πλ. δ' (ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος). Δόξα ἤχος πλ. β'. (εὐ δὲ γε ἀγαθὲ κ' πιζέ). Κ'
νῦν ὁ αὐτὸς (Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε). Ἡ Δοξολογία ἀργῶς κ' μετὰ μέγας, τὸ
τροπάριον τῶ οσίσ, ἢ ἀ. ὦρα κ' ἀπόχους.

Ἔν δὲ τῇ λειτεργίᾳ, εἰάν ὁ Ἀρχιερεὺς ῥηθουργήσῃ, ἢ αὐτὴν λαΐσις
γίνεσθαι ὡς ἐδηλώθη τὴν χθές, ἄλλως τε τὰ συνήθη. Εἰς τῶς μακαρισμοὺς
ἢ γ' ὡδὴ εἰ τῶ Κανόνος τῶ Προδρόμου γ' δ' κ' ἢ ζ'. τῶ οσίσ γ' δ' Ἀποστολ-
εὐαγγελίον τῶ Προδρόμου κ' τῶ οσίσ (Ἐν ταῖς ἡμέραις εὐθύναις ἐγένετο ἐν τῷ

τὸν Ἀποστόλῳ εἶναι ἐν Κορίνθῳ). κ' (Ἀδελφοὶ μνημονεύεσθαι τῶν ἠγασμένων ὑμῶν)
Εἰς τὸ Κοινωνιὸν, λίθενται τὰ τρίποδα τῆσισιον τῶ προσομινητῶρις κ'

ἐπ' αὐτῶν τὰ ἰόχουσα, κ' μετὰ τὴν ὀπισθοάμβωτον εὐχὴν μνημονεύ-
ον τῶν τῶ πρῶ:
δ' ἰ, τῶ ἀγ' τῶ ἀρ. ονται παρὰ τῶ Ἀρχιερέως; τροπάριον δὲ γέγομεν κ' Κοιτάσιον, τῶ οσίσ,
Μηθ. τῶ Κοιτ.
Μνησθῆναι Κτεσθῆναι Θεολογίον. ἔλα μετὰ τὴν ἀπόχουσι, διανέμῃ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ ἀντίδωρον
τῶ (μετὰ τῶ ἀρ) ἔθ. θ.
κ' (ἢ ὑπερμῶ) γ' τῶς ἀδελφῶς, φάλλομένε κ' μαχοφωνίε τινος ἑρμῶ. ἔλα ἀπερχόμεθα γ' ἰ
τὴν τράπεζαν μετὰ τῶν ἑσδοδιῶν ματσαλίον, φάλλομεν τὸ τροπάριον τῶ πρ-
δρόμου. Ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τροπάριον τῶ οσίσ. Ἡ ἀνάγνωσις γ' τὰ ἐπί-
χορπα τῶ βίε τῶ ἀγίε Διονυσίε, κ' γ' τὸν Σωροδῆχην εἰς τὴν Γέννησιν τῶ Προδ.

τ. Ὁ βίος τῆς ἀγίας Φευργίνιας εὐρ. (Εἰς τὴν Κακοκαιρινήν).

κζ'. τῶ οσίσ πατρός ἡμῶν Δαυίδ τῶ ἐν Θεσσαλονίῃ. Ἡ ἀγία τῶ εἰσὼν
εὐρ. γ' τὸ λέμπρον. ὁ δὲ βίος τῶ γ' τὴν Κακοκαιρινήν. Ἡ αἰοχηθία αὐτῆ φάλλε-
ται γ' τὸ μνηαῖον τῆς Κων/πόλεως, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι κ' δοξαζιμὰ τῶ ἀγίε. Ἀπομι-
λίσιον ἤχος πλ. δ'. (Ἐν σοὶ πάτερ ἀυριβῶς). Ἡ ἀνάγνωσις τῆς τράπέζης γ' βίον
τῶ τυχόντος ἀγίε. Εἰς τὸν ὄρθρον αἱ Κανόνες τῆς οὐλῆνῃς γ' ἡ. κ' τῶ ἀγίε γ' ζ'.
ἀφ' ζ'. τὸ Κοιτάσιον αὐτῆ κ' ὁ Ὄσιος. Εἰς τὸν ζήχον τῶν αἰώνων Δόξα τῶ ἀγίε. Κ'
νῦν Θεολογίον ἀρμόζον. Ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τὴν γ'. κ' ζ' ὡδὴν εἰ τῶ Κανόνος τῶ

+ ἐν τῷ ζ'. ὦρα
ἀναπίε γενέε
κ' τὸν χορόν, κ'
γ' δ' Χερσβ. μι-
αν σφράν ποῖ:
+ προειγμ (τῶ
ἰναν). Κε κ' ζ.)
+ μετὰ τῶν ἑσο-
δον τῶν τῶ πρῶ:
δ' ἰ, τῶ ἀγ' τῶ ἀρ.
Μηθ. τῶ Κοιτ.
Μνησθῆναι Κτεσθῆναι
κ' τῶ (μετὰ τῶ ἀρ) ἔθ. θ.
κ' (ἢ ὑπερμῶ)

τοῦ αἰγίου· Ἀποστολεαγγέλιον κ̅ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ̅ τῶ αἰγίῳ. (Σημειωτέον ὅτι γὰρ τὸ τέλος τῶ εἰσπερινῶ, ἢ τὸ πρῶν μετὰ τὴν ἀπολαθία τῶ ὄρθρου, κρέσθ ὁ εὐμνησιαστικὸς τὸ σίδηρον, κ̅ συναχθῆσομένων τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ εὐμνησια, ἀναγινώσκειται ἡ συγχυρηλικὴ εὐχὴ παρὰ τῶ Ἀρχιερέως).

κζ. / Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τῶ ξηνοδόχου· εἰκόνα δὲν ἔχθ. Ὁβίος τῶ γὰρ τὴν Καρομαρινὴν· (Ἀλληλοῦσία). ἄλλως τῶ τρωπαρίον αὐτῶ ἤχος πη. δ. (Ἐν τῇ ὑπομονῇ σε εὐλόσω). ἄφ. ζ. τὸ Κολλάσιον αὐτῶ κ̅ ὁ οἶκος, κ̅ τὸ ἔξαποστρεχάριον· ἐν τοῖς μακαρισμοῖς, τὰ συνήθη, ὡς ἐν τοῖς ιαθμηρικαῖς.
†. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ δὴνήσως Συνεσιῶς Ἐπισκοπῆς Κυρήνης· (Συναξαρισμῶν).

κΗ. / Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν αἰγίων λειψάνων τῶν αἰγίων ἀναργύρων Κύρου κ̅ Ἰωάννου. (Ἰζέον ὅτι οὔτε τὴν θύονα τῶν αἰγίων ἐν τῷ προσκυνητῶρι ἴθιμ, οὔτε τὸν βίον αὐτῶν νῦν ἀναγινώσσομεν, ἀλλ' ἐν τῇ λα. τῶ Ἰανναρίου μηνός, ἔνθα καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν). Εἰς τὸ Κύριε εὐέμεραξα ζιχηρὰ τῆς οὐλωνῆς ἡ. κ̅ τῶν αἰγίων προσόμοια γ. (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυρίῳ). Δόξα ἤχος πη. β. (Δυναῖς μαρτύρων). Καὶ νῦν θεολογίον ἢ θαυροθεολογίον. Εἰς τὸν ζῆλον τὰ τῆς οὐλωνῆς. Δόξα ἤχος β. (Δεῦτε τῶν πιζῶν). Καὶ νῦν θεολογίον· Ἀποστρεχάριον ἤχος πη. α. (τὰ θαύματα τῶν αἰγίων σε μαρτύρων Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς οὐλωνῆς γὰρ ἔ. κ̅ τῶν αἰγίων γὰρ δ. ἄφ. ζ. τὸ Κολλάσιον αὐτῶ κ̅ ὁ οἶκος· τὸ ἔξαποστρεχάριον κ̅ θεολογίον· Εἰς τὸν ζῆλον τῶν αἰγίων Δόξα τῶν αἰγίων ἤχος δ. (Ἀξιοπαίνοισι ἄσμασι). Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου γὰρ ζ. Ἀποστολεαγγέλιον κ̅ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

†. κθ. / τῶν αἰγίων ἐνδόξων κ̅ πρωτομυρραίων Ἀποστόλων Πέτρος κ̅ Παύλος. Ἡ εὐμνησία κοσμηθῆναι· Ἡ αἰγία τῶν εἰκῶν εὐρ. γὰρ τὸν ἀριστερὸν χορόν· Ἐπιλεγοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν ἔχουσαν κ̅ χαρὴν διὰ μνημόσυνον. Ἐν τῷ μικρῷ εἰσ-

εσπερινῶ ζιχνηρὰ ἤχος δ'. (Ἐδωιας σημεῖωσιν) γς ζίχους δ'. Δόξα ἤχος β'. (πέρε
 ιουρυφαίε). Καί νῦν (τὴν πᾶσαν ἐπίδα μχ). Ἀπὸ ζίχου ζιχνηρὰ (τρίημερος ἀνέτης
 χριζέ). Δόξα Καί νῦν (ὁμοιον). Τροπαρίον ἤχος δ'. (Οἱ τῶν ἀποζόγων πρωτόδρο-
 νοι), κς θ'. (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπούρυφον). {Ἐὰν συμπέσωσιν ἐν ἡμ: τὴν ἢ παρασκ. μόνον ἰχθύος κα-

τ σημαίνε γς ἡ τὸ εσπεράστγς τὸ ἀπόδρηνον ἀναγινώσιμεν τὰς οἰκας τῶν ἀποζόγων. Μετὰ τὰς οἰκας γι-
 νῆν α. ὤραν, β.ι
 βαρέας γς 3 φ. δ. τὸν Προοιμισιουὸν ψάλλομεν τὴν α. ζῶσιν τῶ (Μαυάριος ἀνὴρ). Εἰς τὸ Κύριε εὐέ-
 νεται}

τ τὰ Γενέσια [⊕] ιραξατίζωμεν ζίχης ἢ κς ψάλλομεν ζιχνηρὰ προσόμοια ἤχος β'. (Πτοίσις εὐφρημιῶν
 κς τὸν χορὸν αἰα-
 πτγ ο' εὐμ). ζέμμασιν) γς δ'. ᾄδα προσόμοια ἕτερα (τῶν οὐρανίων λαγγάτων) ζήτη γς τὸ λέξοτῶ
 μηνναίε χρρόγραφα κς λαῦλα γς δ'. Δόξα ἤχος δ'. (τῶ Τριτῶ τῆς ἐρωλήσεως). Καί νῦν
 (Ὁ δὲ σέ θεοπάτωρ). Εἰσοδος, φῶς ἰζαρὸν, τὸ προεῖμένον τῆς ἡμέρας, κς τὰ ἀνα-

τ ἀνάπῃ β.ι 2 γνώσμαλα γς τὰς Καθογιαῖς ἐπιτοχὰς τῶ Πέτρου. Εἰς τὴν Λιλνὴν τῶς Γέσσαρας β'. οὐς,
 πορμεγῆς ἀπ' ἄ
 μίαν σφράγ. κς τὸν γ'. τῶν ἁγίων, ἀνευ τῶ ἰδιόμεγῶ τῶ ἁγίε τῆς μονῆς (ἐξέρχεται δὲ κς ὁ προε-
 ζῶς φορῶν τὸν μέγλανα μανδύαν, ιρατῶν κς τὴν πατερίτζαν). Δόξα ἤχος πλ. α.

(Ἡ σοφία τῶ θεῶ) μετὰ μέγῶς. Καί νῦν (Μαυαρίζομέν σε). Εἰς τὸν ζίχον, ζιχνηρὰ ἰδίο-
 μεγα τοὺς ἴργς ἀ. ε. μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δόξα ἤχος πλ. β'. (Ἐδρὴν χαρμόσυνος)
 Καί νῦν (Ὁ ποιητῆς κς λυτρωτῆς μχ). Νῦν ἀποζόγς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπαρίον τῶν ἁ-
 γίων δὲς, τὸ (θεολόγιε Παρθένε), κς ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, μεθ' ἡν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ-
 ἔξαψαλμος, κς ἡ ζιχολογία τῶ ψαλμῶν μετὰ τῶν Καθισμάτων. ᾄδα μετὰ τὴν β'.

τ ἀνάπῃ μίαν σφράγ. ἐκ τῶ
 μεγαλῶ. ἀνάγνωσιν, ψάλλεται ὁ πορμεγῆς, ἡ εὐλογη, κς τὸ Δόξα Καί νῦν, τῶ πορμεγῆς. ἡ-
 αἰτήσις, κς τὸ Καθισμα τῶν ἁγίων. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α. ἀνλίφονον τῶ δ. ἤχῶ προ-
 μεῖμενον (γς πᾶσαν τὴν γῆν), τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν. κς τὸ ἰδιόμερον. Κανόνας ἔχῶ-
 σι δύο, τὸν α. τὸν γς ἤχον δ'. (Οὐκ ἔστι σοι ὁμοιος) τὰ τροπαρία μετὰ τῶν εἰρμῶν γς
 ἢ κς ὁ ἕτερος πλ. δ'. (Ἡ υειομένη τὴν ἄτομον) γς ζ'. Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ τό-
 μα μχ). ἀπὸ γ. ὠδῆς ἀναγινώσιμεν τὴν Ὑπαιμιὸν (Πτοία φυλακῆ) κς ἀριγ. ἄφ

τῶ μεγαλῶν. ζ. τὸ Κονλάμιον κς ὁ οἶμος τῶν ἁγίων. Ἡ λιμιωτέρα ζιχολογῆται τὸ ἔξαποζογῶ
 ριον κς θεολογιόν. Εἰς τὰς αἰῶνας, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχης δ. κς ψάλλομεν ζιχνηρὰ

ὁ ἀνάπῃ τὰ Γενέσια κς τὸν χορὸν.

προσόμοια ἤχος δ'. (Ο' ἐξ ὑψίτζε κληθός). Δόξα ἤχος πλ. β'. (Ἡ πάνσεπλος τῶν
 Αποζόλων). Καί νῦν (θεολόγιοε σὺ ᾧ ἡ ἀμπειχος). Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῶν
 ἁγίων, ἡ ἀ. ὥρα, κ' ἡ μελάληψις. Εἰς τὴν Ἀγίαργίαν, Ἰουπιυά, κ' εἰ τῶν Κανόνων τῶν
 ἁγίων γὰς ὡδαὶ γ. κ' ζ'. Μετὰ τὴν ἑσσοδὸν τὸ ἀπολυτίκιον εἰς γ' κ' τὸ Κοντάκιον
 αὐτῶν κ' τὸ (τῆ ὑπερμάχῳ). Ἀποζοχουαγγέλιον τῶν ἁγίων κ' μόνον. Κοιτανιυόν (Εἰς

+ Εἰ τὸ ἁγ. ὁ θεὸς
 ἀνάπληξ τῶ Γενέ-
 κια κ' εἰ τὸ Χριστὸν
 τὸν χαρὰν. --
 εἰ τὸν τράπεζαν
 φάξι. ἔν ἀπο-
 ζόλων τροπάρι-
 κρὰτῶ ὁ Καθ.
 παλιρτζιαν κ'
 εἰ τὸν Λιτάν
 (ἑσσοδιαι 2)

λ'. Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἰβ'. ἀποζόλων. Ἡ ἁγία τῶν εἰυῶν εὐρ. εἰ τὸ ἱεμπρον.
 τὸ εἰσπέρας εἰς τὴν θ'. ὥραν μετὰ τὸ Κοντάκιον, αἶρεται ἡ εἰυῶν τῶν ιουριφαίων
 εἰ τοῦ προσιυνηταρίς κ' γίδεται ἡ τῶν ἰβ'. Μετὰ δὲ τὸν προσιυμιαυόν, εὐδὺς

+ Εἰ τὸ προσιμ. αὐτῶν
 τῶ τα κυρια τῶν
 ζαβριων κ' εἰ τα
 ρτι.

ἀνευ ζιχολογίας τὸ Κύριε εὐεῦραξα εἰς ἤχον δ'. ἰζῶμεν ζίχ. ζ'. κ' φάλλομεν
 ζιχηρὰ προσόμοια εἰς τὸ μνηαῖον τῆς Βενελίας γ'. (Ἐδωιας σημήωσιν) κ' γ'. (Ὡς
 γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα ἤχος πλ. β'. (Ἡ πάνσεπλος τῶν ἀποζόλων). Καί νῦν (τίς
 μὴ μαυαρίσθ σε). Εἰσοδος, φῶς ἱλαρόν, κ' τὸ προιδόμετον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν ζι-
 χον, ζιχηρὰ (Χαίροις ἀσυνλιυῶν) ζήτηρ εἰς τὴν φυλλάδα ἔνθα κ' ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν.
 Δόξα ἤχος πλ. β'. (Εὐορτὴ χαρμόσυνος). Καί νῦν (Ὁ ποιητὴς κ' χυτρωτὴς μχ). Ἀπολυ-
 (Ὁί τῶν Ἀποζόλων πρυλόθρονοι), καί (Ἀπόζοχοι ἅγιοι). θ. (εἰ τὴν μισιτεῦσασαν). Εἰς τὸν
 ὄρθρον, εἰς τὸ θεὸς Κύριος, γὰ ἀπολυτ. ἀνά μίαν κ' θ^ω. μετὰ τὴν ἀ. κ' β'. ζιχολογίαν ἡ ἀ-
 νάγνωσις τῶν ἰβ'. ἀποζόλων εἰς τὴν φυλλάδα. ὁ Ν'. κ' οἱ Κανόνες, τῶν ιουριφαίων ἤχ. δ'.
 (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μχ). τὰ τροπάρια μετὰ τῶν ἑρμῶν εἰς ἡ. κ' ὁ ἕτερος τῶν ἰβ'. πλ. δ'. εἰς ζ'.
 Καταβ. (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μχ). ἀπὸ γ'. ὡδὴς Κοντ. τῶν ιουριφ. ἀφ' ζ'. τῶν ἰβ'. Κοντ. κ' οἰκτ.
 τὸ ἔξαποζογλάριον κ' θεολ. εἰς γὰς αἴντες ἰζῶμεν ζίχ. δ'. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσό-
 μοια ἤχος δ'. (Ὁ' ἐξ ὑψίτζε κληθός). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (Ἡν διηλθετε κλίσιν). Καί νῦν
 (Δέσποινα πρόσδεξαι). Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῶν ἰβ'. κ' ἡ ἀ. ὥρα. Εἰς γὰς μα-
 υαρισμὰς γὰς ὡδαὶ γ. κ' ζ'. εἰς ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων. Ἀποζοχουαγγέλιον ἐν κ'

εἰς βορείας βορῆ
 παξ, εἰ τὸν ἱερόν
 ἐν τῶ εἰσπρ
 μισοτυλιεῖον
 Ἀγίαργία.

ὁ ἱερόν. θυμια
 χορεὶ τὰ κρὰτῶ
 κ' ἰβ' ἱερόν.

κ̅ς̅ μόνον τῶν ἀποζόγων. Κοινωνιὸν (Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). Ἡ ἀνάγνωσις τῆς Γραπῆς τῆς πρώτου ἐν τῷ Συναξαριστῇ, ἀρχάμενοι ἐν τῷ γ'. ἀποζόγῃ κ̅ς̅ μαθεξῆς, ὅτα καὶ γὶ τὸν Μαμαρίον τὸν Χριζιατόπουρον ἀρριούντος κ̅ς̅ τὸ ἔσπερας .

{ Σημ. Ἐὰν συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἀρτῆς ἢ παρασκευῆ μόνον ἰχθύος καθύστεσις γίνεταί . }

Σημ. Περὶ τῆς πῶς φάξ̅ δ' Ἐγενέσθου τῆς Τιμίας Προδρόμου ἐὰν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ εὐδὸς τῆς Πεντημοζαρίᾳ .

τῷ 1907 συνέπεσε ἡ Κυριακῇ τῶν ἀγιορθῶν, κ̅ς̅ ἡ μὲν ἀκολεθία τῶν ἀγιορθῶν μετέτεθῃ κ̅ς̅ ἐψάχη ἢ ἐπερχομένη Κυριακῇ. ἡ δὲ εὐρῆ τῆς Τιμίας Προδρ. ἐψάχη μετὰ τῆς ἀναζασίμας ἔως . Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ φάξ̅. ἔκ τῆς χροουγράφου φάξ̅ - + ἀριθμ. 86. λᾶδος, καὶ νῦν δὲ φάξ̅ μετὰ τὸ τῆς μεγάλης ἔσπερ. (Ἡ Ἐχισάβητ συνέγραψε). ἔκ ἀπό- ζιχα πρὸς δ' (Οἶμος τῆς Ἐφραθα), τὸ Γροπάριον (Προφήτα κ̅ς̅ Πρόδρομο), θν. (τὸ τμὲ δ' μεγά- ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον) κ̅ς̅ ἀπόχους . Ἐν δὲ τῷ μεγ. ἔσπερ. τ δ' ἀναζασίμα κ̅ς̅ τῆς λα ἀνοίξαν- Προδρόμου, τὸ α'. ἰδιόμ. (Μυρτῆς Ζαχαρίας τὴν σιωπῆν) δις φάξ̅ μετὰ τετρωδὴ τῶλο μό- τ μετὰ με- λης . νον ἐπὶ λοισμῆνον. Δόξα ἡχος πλ. β'. (Σήμερον τῆς φῶδὸς ὁ λύχθος), καὶ νῦν τὸ τῆς ἐνορ- δίνης ἡχος δογμαλικόν. προκ. τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα, κτλ. Εἰς τὴν λιτὴν τῆς μνη- ναίς κατὰ σφράν. Δόξα πλ. α'. (τὸν ἐν Προφήταις ὄρον), καὶ νῦν (Μαμαρίζομεν), φάξ̅. κ̅ς̅ τὸ μάθημα (Προφήτα κ̅ς̅ Πρόδρομο). ὁσπερχόμενοι φάξ̅. ἀπόζιχα ἐν ἀναζασίμον ὁ ἀριζεροῦς, ὅτα τὰ τῆς μνή. κατὰ σφράν, Δόξα ἡχος πλ. δ'. (Ἡσαίᾳ νῦν τῆς Προφήτης) : ἡ μετὰ με- λης ἀργῶς, και νῦν (Βλέπε τὴν Ἐχισάβητ) ἐχὶ ἀργῶς ἀλλὰ συντόμως : τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, τὸ Γροπα- ριον δις, τὸ (Θεοτόμει Παρθένε) ἀργῶς ὅς ζ' ζασης, ἢ εὐλόγησις τῶν ἀρῶν, ἢ ἀνάγνω- σις (ἡ τῆς κ̅ς̅ μία μόνον γίνεταί) Ἰωάννης τῆς Χρυσοστ. ὅς τὸ Ἐγενέσθου τῆς Τιμίας Προδρ. + γὶ δ' θς. Κε. τὰ Γριαδία, ὁ ἐξ ἀφάχμος, τὸ ἀναζασ. Γροπ. δις, τὸ τῆς Πρ. κ̅ς̅ θν. μετὰ τὴν α'. ζιχολογ. καθ. τῆς θνήχ, μετὰ τὴν β'. τῆς μνή. τὸν Πολεμ. τὴν εὐλογῆν, τὰ εὐλογητάρια τὴν ὑπακοήν, τὸ καθ. τὰ ἀντίφωνα τῆς θνήχ, προκ. αὐτῶν, εὐατ. εὐθιγόν, τὸ Ἀναζασιν Χε, τὸν Ν'. φάξ̅. Εἰς τῆς Κα- νόνας δ' ἀναζασ. β' τῆς θς. κ̅ς̅ ἡ. ἐκ τῶν δύο κατ. τῆς Πρ. ἐκ γ'. ἀναγίν. τὰ τῆς θνήχ, ἀφ' ζ'. φάξ̅ =

ζασ. κς δ. εκ τς μηναις λαδ μικρα εσπερινε (ο εξ υψις κηθσι), Δοξα. πχ. α. (την χρα σα την αφαρ
της νυν (υπερευλογημενη), Δοξολογια, το αγιασμον τροπ. η α. ωρα κς τα εν τη ερμηδια της εορτης (ορ
μηναις.
ΜΗΝ ΤΟΥ ΧΙΟΣ .
359.

Εχων ημερας 31. Η ημερα εχει ωρας 14. Και η νυξ ωρας 10.

α. η. των αγιων κς θαυματουργων αναργυρων Κοσμα κς Διαμιανς των εν Ριμη
μαρτυρησαντων. Η αγια των ειων ευρισιελαι ος το αγιον βημα, περιεχουσα
παντας αναργυρους. ο βιος δε αυτων ου αναγιγασιελαι νυν, αλλ εν τη α. του
Νοεμβρις μηνος. Εις το Κυριε ειειραξα ζιχηρα προσομοια των αγιων ος το
μηναιον της βενελιας γ. ηχος πχ. β. (Οχμη αποδεμενοι) δευτερηντες α τροπαρια.
Δοξα ηχος πχ. β. (Ατελευτηλος υπαρχη). Και νυν θεολοιον η ζαυροθ. Εις τον ζιχον, ζι-
χηρα των αγιων (των ερανιων λαγαλων). Δοξα ηχος πχ. β. (Παιδοι εχοντες). Και νυν
θεολοιον. Αποχυλιμιον ηχος πχ. δ. (Αγιοι αναργυροι). Εις τον ορθρον, μετα την β.
ζιχολογιαν τς φαληρις φαλλομεν τα Καθισματα των αγιων. Οι κανοτες της ουλη-
χου ος η. κς των αγιων ος ζ. αφ ζ. το Κονταμιον κς ο οϊμος των αγιων. το εξαποσ-
χαριον κς θεολοιον. Εις τς αινας, πασα πνοη, ιζωμεν ζιχας δ. κς φαλλομεν ζιχη-
ρα προσομοια ηχος δ. (Εδωιας σημδωσι). Δοξα ηχος δ. (Πτηνην ιαματων εχοντες).
Και νυν (Ει παντοιων κινδυνων). Δοξολογια, το τροπαριον των αγιων, κς η α. ωρα.
» Εις τους μακαρισμς τας ωδας γ. κς ζ. ει τς Κανονς των αγιων. (φαλλομεν δε κς
τον αγιασμον εν ταυτη, ανλι της παρακλησεως της θεολους.

β. Η καλαθεσις της τιμιας εσθηλος της υπραγιας θεολους εν Βραχεριαις. Η
αγια της ειων ευρ. ος την προθεσιν τς ιαθοχιας, ενδεδυμενη με αργυρεν υπομα-
μισον. Κορυβα ε ποιωμεν, η αναγνωσις, τα περι της τιμιας εσθηλος (Ορα ος την Κα-
λοκαιρινην. Εις το Κυριε ειειραξα ζιχηρα προσομοια της θεολους γ. ηχος δ. (Εδω-
ιας σημδωσι) δευτερηντες τα τροπαρια. Δοξα και νυν, ηχος β. (Φρενα ιαθαραντες).
Εις τον ζιχον, ζιχηρα προσομοια (Παναυφημοι μαρτυρες). Δοξα και νυν, ηχος β. (ως
ζεφανον υπερλαμπρου). Αποχυλιμιον ηχος πχ. δ. (θεοτοιε αγπαρθενε) αταξ. εν
τω ορθρω, ος το θεος Κυριος το τροπαριον της θεολους ει γ. μετα την α. κς β. ζιχολο-

ιχολογία φάλλομεν τὰ Καθίσματα ὡς ὑπάρχουσιν ἐν τῷ μηναίῳ ἀνευ αἰτήσεων.
 κανόνες τῆς Θεολογίας δύο, ὁ αἰ. ἦχος δ' (Τριτάτος κραλαίου) τὰ Τροπάρια μετα' ὧν ἑρ-
 μῶν δὲ ἡ. κὶ ὁ ἕτερος ἦχος δ' (Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον) δὲ ζ'. ἀπὸ γ'. ὡδὴς τὸ Καθίσμα
 δὲ αἰ. τὸ Κοντάκιον κὶ ὁ οἶμος {πρόβλεψον γὰ εὐρῆς τῆς ἑρμῆς τῶ αἰ. Κανόνος}
 τὸ Ἐξαποστειλῆριον ἐν δευτέρῳ. Εἰς τῆς αἴνας, πᾶσα πνοή, ἱζῶμεν τήχης δ'. κὶ φά-
 λομεν τήχηρὰ προσόμοια ἦχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα Καὶ νῦν (Φρένα κα-
 θάραντες). Δοξολογία, τὸ Τροπάριον, κὶ ἡ αἰ. ὥρα. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ συνήθη, ἐν δὲ οἷς
 μακαρισμοῖς τὰς ὡδὰς γ'. κὶ ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῆς Θεολογίας. Ἀποστολεαγγέλιον κὶ κοι-
 νωνιὸν τῆς ἡμέρας κὶ τῆς Θεολογίας. (Ὅρα δὲ τὴν καὶ τοῦ Νοεμβρίου μηνός). †

γ'. τοῦ αἰ. μαρτυροῦ Ὑακίνθου τοῦ Κουβιουχαρίου. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Εἰς τὸ Κύ-
 ριε εὐεῖραξα τήχηρὰ προσόμοια τῆς Οὐλῆχου γ'. κὶ τῆ αἰ. δὲ τὸ μηναῖον ἴρια,
 Δόξα Καὶ νῦν Θεολογίον ἡ Ζαυροθ. Εἰς τὸν τήχον τὰ τῆς Οὐλῆχου. Ἀπολυτίμιον
 (Ὁ μάρτυς σε Κύριε). Οἱ κανόνες τῆς οὐλῆχου δὲ β'. κὶ τῆ αἰ. οἱ κανόνες δὲ δ' αἰ.
 ζ'. τὸ Κοντάκιον κὶ ὁ οἶμος τῆ αἰ. Οἱ μακαρισμοὶ τῆ ἦχου δὲ ζ'. Ἀποστολε-
 αγγέλιον κὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. Ἀνάγνωσιν τῆ αἰ., τὰ ἐν τῷ μηνολογίῳ
 κ. Δουαίμη.

δ'. τοῦ ἐν αἰ. πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τῆς Ἱεροσογιμίτης Ἐπισκόπου Κρή-
 τῆς. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. ὁ βίος τῆ δὲ τὸ Νέον Ἐμῶγιον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα
 τήχηρὰ τῆς οὐλῆχου γ'. κὶ τῆ αἰ. δὲ τὸ μηναῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν Θεολογίον ἡ
 Ζαυροθ Ἀπόστιχα τῆς οὐλῆχου. Ἀπολυτίμιον (Κανὸνα πίτσει). Εἰς τὸν ὄρθρον,
 οἱ κανόνες τῆς οὐλῆχου δὲ β'. κὶ τῆ αἰ. δὲ δ'. αἰ. τὸ Κοντάκιον κὶ ὁ οἶμος τῆ
 αἰ. τὸ Ἐξαποστειλῆριον αὐτῶ κὶ Θεολογίον. Οἱ μακαρισμοὶ τῆ ἦχου δὲ ζ'. ἀπο-
 στολεαγγέλιον κὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

† Εἰ βέλῃ δὲς δὲ τῆς Κανόνας κὶ παρακτῆ Κανόνα κτῆ λειτουργίαν ἑπιπια ἀνευ παρακτῆ

Ε! Του οσίου κ' θεοφόρου πατρός ημών Αθανασίου γ' εν τω Άθω· κ' του οσίου πατρός ημών Λαμπραδ' γ' θαυματουργ'· ο Κανών γ' οσίου Λαμπραδ' αναγινώσκειται εν τοις Αποδύπνοις· Εν δε τω εσπερινω, κ' τω όρθρου, φάλλεται η αμολογηθία του αγίου Αθανασίου μόνη· η αγία γ' Ειμων ευρ. γ' τον αριστερόν χορόν· ο βίος γ' γ' την Καλοκαιρινήν κ' γ' τον υ. Διαίμην· Εσπέρας γ' το λυχνιον ερόμενός βαρείας· Μετά δε τον προοιμιαιόν ζιχολογώμεν την αί. ζάσιν γ' (Μακαρίου άνήρ) ανάπτοντες κ' γ' ζαυρός· το Κύριε ελεύραξα ήχος β'. ιζώμεν ζίχους ζ'. κ' φάλλομεν ζιχηνρά προσόμοια του οσίου γ' το μέγαλον χρόγραφον τρία (Ττοις ευδημιών ζέμασιν)· κ' τρία (Οχνην αποδέμενοι)· Δόξα ήχος πλ. β' (ως ένθεος η ζήν σε)· Και νυν (λίς μη μακαρίσθ σε)· Είσοδος, φως ίγαρόν, το προεζόμενον της ήμέρας κ' τα άναγνώσματα του αγίου· Είς τον ζίχον, ζιχηνρά προσόμοια (Χαίρας ασυνλιμω) μετά των ζίχων αυτών· Δόξα ήχος πλ. β' (την των πατέρων καλλονή)· Και νυν (θ' ποιηής κ' λυρωής με)· Απολυτίμιον ήχος γ' (την εν σαρκί ζήν σε)· Θεοί· (Σε την μεσιλώσασά)

» Εν τω όρθρου αναγινώσκειται το μεσονυκτιον γ' την γλήν κατά την τάξιν, κ' γ' το τέλος αυτ' φάλλεται η Λιτή γ' αγίου, προηγουμέν' τ' ιδιομέγ' γ' αγίου της Μονής· Είς το θεός Κύριος το τροπαριον γ' αγίου δ'ς, κ' το θεοτομιον άτταξ· Μετήν αί. κ' β'. ζιχολογίαν καθίσματα γ' αγίου κ' της θεοτόμ'· γ'τα ο πολυέλιος κ' η έμλογη χύμα· η αί'ησις, κ' το κάθισμα γ' αγίου· οι άναβαθμοί το αί. άνλίφωνον τ' δ. ή· χου· προεζόμενον (λίμιος ενανλίον Κυρί'ς)· Ευαγγέλιον οσιαμόν, ο Ν'· κ' το ιδιομέζον· Ο Κανών της θεοτόμ' μετά των γρμών γ' ζ'. κ' γ' αγίου οι δύο κανόνες (Αρματηχά την φαραύ) και (Ανοιξω το ζόμα με) γ' ή· Καλαβασίαι (Ανοιξω το ζόμα με)· από γ' ωδής γ' καθίσματα· άφ' ζ'. το κοντάμιον κ' ο οϊμος, το έξαποζηχάριον κ' θεοτομιον· Είς γ'ς αί'ν'ες, πασα πνοή, ιζώμεν ζίχους δ'. κ' φάλλομεν ζιχηνρά προσόμοια ήχ. πλ. δ' (ω γ' παραδόξ' θαύματος)· Δόξα πλ. δ' (των μοναζών γ' πηθην)· Και νυν (Δέσποινα πρόσδεξαι)· Δοξολογία, το τροπαριον, κ' η αί. ύρα· Είς την Αστ'ργίαν, λυττια, κ' γ' αις ωδ'ς γ' κ' ζ'. ει των Κανόνων γ' αγίου· Αποζορευαγγέλιον γ' αγίου κ' της θεοτόμ'· Κοινωνιόν

Εἰς μνημόσυνον). Ἡ ἀναγνώσις τῆς Γραπείης ἐπὶ τῶ ἀμβωνος· ἕξ ἑς κὲ χαρὴν ὀνομάτων. Σημειώον δὲ κὲ τῶλο. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶ ἀγίῳ ἐν Κυριακῇ, τῶ σαββάτῳ ἑσπερας μετὰ τὸν προομιαιὸν κὲ τὸ ψαλτήριον, γὲ τὸ Κύριε εὐείραξα ἀναζάσιμα ζιχνηρά δὲ κὲ τῶ ἀγίῳ γὲ τὸ χροῦγραφον ζ'. Δόξα τῶ ἀγίῳ. Καὶ νῦν τὸ ἀ. Θεοτοσίον τῶ ἤχῳ. Εἰσοδος, φῶς ἱερὸν, τὸ προεῖμενον, κὲ τὰ ἀναγνώσματα τῶ ἀγίῳ. Εἰς τὸν ζίχον τὰ ἀναζάσιμα ζιχνηρά) Δόξα τῶ ἀγίῳ. Καὶ νῦν τὸ θεολοσίον. Ἀπολυτίμιον, τὸ ἀναζάσιμον, τῶ ἀγίῳ, τὸ θεολοσίον, κὲ ἀπόκλισις.

» Ἡ Κυριακῇ γὲ τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, εὐθὺς φάλλεται ἡ Λίθη τοῦ ἀγίῳ. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ ἀναζάσιμον Τροπάριον δὲ, τῶ ἀγίῳ, κὲ τὸ θεοτοσίον. Μετὰ τὴν ἀζιχογοίαν καθίσματα τὰ ἀναζάσιμα πάντα. Μετὰ τὴν β'. καθίσματα τῶ ἀγίῳ. Ὁ ἄμμος, τὰ εὐχοητάρια, ἡ ὑπακοή, κὲ τὸ καθίσμα τῶ ἀγίῳ. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου κτλ. τῆς Κυριακῆς. Ὁ ἀναζάσιμος Κανὼν μετὰ τῶ τῆς θεοτοίῃς γὲ ζ'. κὲ τῶ ἀγίῳ οἰδύο Κανόνες γὲ ἡ. Καταβασίαι (Ἄνοιξτε τὸ ζόμα μῆ). ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ ἀναζάσιμον Κοντάμιον κὲ ὁ οἶμος, γ' ἡ τὰ καθίσματα· ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῶ ἀγίῳ κὲ ὁ οἶμος. Ἐξαποστρεφάρια τὸ ἀναζάσιμον, τῶ ἀγίῳ, κὲ θεοτοσίον. Εἰς τῶς αἴντες, ἀναζάσιμα δὲ κὲ τῶ ἀγίῳ τὰ προσόμοδι μετὰ τῶ ἰδομέχου γὲ δ'. Δόξα τὸ Ἐσθινόν. Καὶ νῦν (ὑπερευχοημένη). Δοξογοία, τὸ ἀναζάσιμον Τροπάριον, κτλ.

» Εἰς τὴν Λεγερύαν, Τυπιά, οἰμαρισμοὶ τῶ ἤχου γὲ δ'. κὲ εἰ τῶν Κανόνων τῶ ἀγίῳ τὰς ὠδὰς γ'. κὲ ζ'. γὲ ἡ. Ἀποστολεαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κὲ τῶ ἀγίῳ (Ἀδελφοὶ πῆθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν). Κοινωνιὸν (Ἀίνετε τὸν Κύριον) καὶ (Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). αἱ ἀναγνώσις τῆς εὐμνησίας γὲ τὰ Κυριακοδρόμια, ἡ δὲ τῆς Γραπείης γὲ τὸν βίον τοῦ Ἀγίου.

» †. Ἡ αὐτὴ ἡμέρα τῶ ὄσσημαρτ. Κυπριανῶ. (Ὅρα γὲ Νέον μαρτυρολόγιον).

ζ'. ζ'. τοῦ ὄσθ πατρὸς ἡμῶν Σισίν τῶ μεγαλῆ. Εἰδόνα δὲν ἕχῳ. Εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα ζιχνηρά τῆς οὐληνῆς γ'. κὲ τῶ ἀγίῳ γὲ τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν θεοτοσίον ἡ ζαυροθεολοσίον. Ἀπόστιχα τῆς οὐληνῆς. Ἀπολυτίμιον ἤχος α'. (τῆς ἐρήμης ποχίτης) γὲ τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς οὐληνῆς γὲ β'. κὲ τῶ ἀγίῳ γὲ δ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῶ ἀγίῳ τὸ Ἐξ-

{
εὐτὲ
ἕρογοί

τὸ Ἐξαποστειλῆριον κ' θεοτομίου· οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας γ'· Ἀποστολιευγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας· (Εἰ δὲ βούλησιν σύναξαι κ' τὴν αὐτοζωδία τῆς οὐκ Λαμπαδῆ μετὰ τὴν τῆς ἀγίας Σισώης).

ζ'! Τοῦ ἀγίας θυμαῖ τοῦ ἐν τῷ Μαχαιῷ· κ' τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς· Ἡ εἰσιὼν τῆς ἀγίας γ' τὸ λέμπρον, τὸ δὲ μαρτύριόν τῆς γ' τὸν Νέον θησαυρόν· ἔχομεν κ' μέρος ἐν τῆς ἀγίας Λαζαράου τῆς· Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἀγίας γ' ἡχος α'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). Καὶ τῆς ἀγίας γ' (Ὅτε ἐν τῆς ξύρου σε νεμρόν). Δόξα τῆς ἀγίας πλ. β'. (Ἐν δεξιῶν τῆς σωτήρος). Καὶ νῦν θεοτομίου ἢ ζαυροθεοτ. Εἰς τὸν ζήχον τὰ τῆς οὐλιμήχης· Δόξα ἡχος β'. (Ἐν πόρῃ τοῦ θεῶ ἡμῶν). Καὶ νῦν θεοτομίου· Ἀποστολιευγγέλιον ἡχος δ'. (Ἡ ἀμνάς σε ἰησῶ). κ' τὸ θεοτ.
 ,, Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς οὐλιμήχης γ' ζ'. κ' τῶν ἀγίων οἱ δύο κανόνες γ' η'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον κ' οἶμος τῆς ἀγίας· τὸ Ἐξαποστειλῆριον αὐτῆς κ' θεοτομίου· Εἰς τῆς αἴνας, πᾶσα πνοή, ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἀγίας ἡχος πλ. δ'. (Ὡς τῆς παραδόξου θαύματος). Δόξα ἡχος β'. (Ἐν πόρῃ τῆς θεῶ ἡμῶν). Καὶ νῦν (τὴν πᾶσαν ἐπίδαμα). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κ' ἡ ἀ. ὠρα. Εἰς τῆς μακαρισμῶν ἐν τῆς Κανόνος τῆς ἀγίας τὰς ὠδὰς γ' κ' ζ'. γ' ἡ. Ἀποστολιευγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς ἀγίας (ζήτησιν τῆς ἀ. ἡ. ἰαχίς).

η'! Τοῦ ἀγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου· Ἡ ἀγία τῆς εἰσιὼν εὐρ. γ' τὴν γλῶσσαν, τὸ δὲ μαρτύριόν τῆς γ' τὴν Καλοκαιρινήν· ἔχομεν κ' μέρος ἐν τῆς ἀγίας λαζαράου του. Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ἀγίας γ' ἡχος α'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). κ' γ'. (Ἐδωκας σημεῖον). Δόξα πλ. β'. (Ἐξέλαμψεν σήμερον). Καὶ νῦν θεοτομίου ἢ ζαυροθεοτ. Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ τῆς ἀγίας (ὡς γυναικίον ἐν μάρτυρι). Δόξα ἡχος πλ. δ'. (ταῖς μυζικαῖς λαμπηδούσι). Καὶ νῦν, θεοτομίου· Ἀποστολιευγγέλιον (Ὁ μαρτύριος σε Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς οὐλιμήχης γ' η'. κ' τῆς ἀγίου γ' ζ'.

αφ' ες τὸ Κοιτάμιον κ' οὐσίως τῶ ἀγίῳ· τὸ Ἐξαποστρεφάριον αὐτῶ κ' θεοτομίου· γ' εἰς
 αἴμα, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχους δ' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμελα τῶ ἀγίῳ τὸν θ'.
 τὸν γ' τὸν δ' κ' τὸν πλ. α'. ἤχους· Δόξα πλ. δ'. (Ὡσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλησιν). Καὶ νῦν,
 (δέσποινα πρόσδεξαι). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κ' ἡ ἀ. ὠρα· εἰς τῶ μακαρισμοὺς ἐκ
 τῶ Κανόνος τῶ ἀγίῳ τὰς ὡδὰς γ' κ' ε'. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας
 καὶ τῶ ἀγίῳ.

θ'. τοῦ ἀγίῳ ἱερομάρτυρος Παχυρατίῳ Ἐπισκόπῳ Ταυρομετίας· εἰκόνα δὲν ἔχῃ.
 τὸ μαρτύριον τῶ γ' τὴν Καζουαρινήν· εἰς τὸ Κύριε εἰεύραξα ζιχηρὰ τῆς οὐλωνήχῃ τρία
 κ' τῶ ἀγίῳ γ' τὸ μνηαῖον τρία προσόμοια· Δόξα Καὶ νῦν θεοτομίου ἡ ζαυροθεοῦ· Ἀπό-
 στιχα τῆς οὐλωνήχῃ· Ἀποζηλίμιον ἤχος δ' (καὶ τῶπος μέτοχος). εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανό-
 νες τῆς οὐλωνήχῃ γ' ε' κ' τῶ ἀγίῳ γ' δ'. αφ' ες Κοιτάμιον τὸ τῆς ἡμέρας· Ἐξαποστρεφά-
 ριον τῶ ἀγίῳ κ' τῆς θεοτόμῃ· οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἤχῃ γ' ε'. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοι-
 νωμιὸν τῆς ἡμέρας.

ι'. τῶν ἀγίων μέ. μαρτύρων τῶν ἐν Νιμποπόλῳ τῆς Ἀρμενίας· εἰκόνα κ' ἰδιότη
 τῶν ἀναγνώσιν δὲν ἔχῃ· εἰς τὸ Κύριε εἰεύραξα ζιχηρὰ τῆς οὐτωνήχῃ γ' κ' προσ-
 όμοια τῶν ἀγίων γ' τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν, θεοτομίου ἡ ζαυροθεοῦ· Ἀπόστιχα
 τῆς οὐτωνήχῃ· Ἀποζηλίμιον (οἱ μάρτυρές σε Κύριε). εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς
 οὐτωνήχῃ γ' ι' κ' τῶν ἀγίων γ' δ'. αφ' ες Κοιτάμιον τῆς ἡμέρας· τὸ Ἐξαποστρεφάριον
 τῶν ἀγίων κ' τῆς θεοτόμῃ· οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἤχῃ γ' ε'. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοι-
 νωμιὸν τῆς ἡμέρας.

ια'. τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος κ' πανευφήμῃς Εὐφημίας· ἡ ἀγία τῆς εἰκῶν
 εἰρ. γ' τὸ γέμπλον· τὸ δὲ μαρτύριον τῆς ἀγίας δὲν ἀναγινώσκειται ἴωρα, ἀλλὰ γ' εἰς
 τὴν ιε'. τῶ Σεπτεμβρίου μηνός· γ' τὸ Κύριε εἰεύραξα ἰζῶμεν ζήχους ε' καὶ φάλλομεν

ζιχηρά προσόμοια τῆς αἰτίας γ' τοῦ μνησίου τῆς βενετίας γ' ἤχος πη.δ. (ὡς τὸ παραδόξου θαύματος) κ' γ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα ἤχος πη.β'. (Ἐν δεξιῶν τῶ σωτήρος. Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθ. Εἰς τὸν ζῆλον, ζιχηρά προσόμοια (ὅτι ἐν τῷ ξύλῳ νεκρὸν). Δόξα ἤχος πη.β'. (Ἡ διηθησμένη ταῖς ἀρεταῖς). Καὶ νῦν θεολογίον. Ἀποζητί. (ἤχ. γ'. Λίαν εὐφραντας). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν β'. ζιχηρολογίαν φάλλομεν τὰ καθίσματα τῆς αἰτίας. Οἱ κανόνες τῆς οὐλῆχες γ' ἡ. κ' τῆς αἰτίας γ' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τῆς αἰτίας. τὸ ἔξαποζγγελίον αὐτῆς κ' θεολογίον. Εἰς τὸς αἶνες, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζιχους δ. κ' φάλλομεν ζιχηρά προσόμοια τῆς αἰτίας ἤχος πη.α'. (Χαίροις ἀσκητικῶν ἀηθῶν). Δόξα πη.δ. (πᾶσα γλῶσσα κινῆσθω). Καὶ νῦν (Δέσποια = πρόσδεξαι). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κτλ. Εἰς τὸς μακαρισμῶς ἐν τῷ Κανόνος τῆς αἰτίας τὰς ὡδὰς γ'. κ' ζ'. Ἀποζογευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς αἰτίας. Ἀνάγνωσιν ἐπ' ἐπιμνησίας τῶ ὁσῖς π. ἡμῶν Μιχαήλ τῶ Μαχίίνε (ὄρα γ' τὴν Καροκαιρινήν), τὰ ἐπίλοιπα τῆς ἀναγνώσεως ἀναγινώσκονται αὔριον ἐπ' ἐπιμνησίας ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶ.

ιβ'. Τῶν αἰγίων μαρτύρων Προύχ κ' Ἰλαρίς κ' τῶ ὁσῖς π. ἡμῶν Μιχαήλ τῶ Μαχίίνε. ὁ βίος τῶ ὁσῖς γ' τὴν Καροκαιρινήν. Εἰκόνα δὲν ἔχον. Ἡ αὐτοουδία τῶν αἰγίων φάλλεται ἐν τῷ μεγάλῳ χειρογράφῳ ὡς γ' τὴν σφραν, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι κ' Δοξαολιὰ τῶ ὁσῖς. Ἀποζυλίγια (Οἱ μάρτυρές σε Κύριε) Καὶ (Ἐν σοὶ πάτερ). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς οὐλῆχες γ' ζ'. κ' τῶν αἰγίων οἱ δύο κανόνες γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τοῦ ὁσῖς. τὸ ἔξαποζγγελίον αὐτῶ κ' θεολογίον. Εἰς τὸν ζῆλον τῶν αἰγίων Δόξα τοῦ ὁσῖς, κ' θεολογίον ἀρμόζον. οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἤχου γ' ζ'. Ἀποζογευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. {Εἰς τὰ τέλη τῶν ὑπολογίων εὐρίσκονται Κοντάσια χειρογραφα τῶ ὁσῖς.

ιγ'. Ἡ Σύναξις τῶ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ κ' μνήμη τῶ ὁσῖς πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου

τοῦ Σαββαίτου. Εἰκόνα τῆ Ἀρχαγγέλου λίθιμεν ἐν τῷ προσιυνηλαρίῳ τὴν ἐν τῷ ἴμ-
 πτῳ μικρὰν ὑπάρχουσα παρὰ τῆς μεγάλης. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζίχ· ζ
 κς φάλλομεν ζιχρὰ τῆ Ἀρχαγγέλις γ· ἤχος α'. (Πανεύφημοι μάρτυρες). Καὶ τῆ οὐσίς γ·
 (ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος). Δόξα ἤχος πλ· β'. (Συγχαρῆτε ἡμῖν). Καὶ νῦν, θεοτομί-
 ον ἢ ζαυροθ. Εἰς τὸν ζίχον, ζιχρὰ τῆ Ἀρχαγγέλις (ἔδωιας σημῶσιον). Δόξα κς νῦν,
 πλ· δ'. (ὡς Ταξιάρχης κς πρόμαχος). Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. (τῶν ἀρανίων ζρατιῶν) κς τὸ θεο-
 τομίον. Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς οὐληνῆχου γς ζ' κς τῶν ἀγίων γς ἦ· ἀφ' ζ'. τὸ Κοι-
 τάμιον τῆ Ἀρχαγγέλις. τὸ Ἐξαποζγγελιον αὐτῆς κς θεοτομίον. Εἰς τοὺς αἴντες, πᾶσα πνῶ,
 ζιχρὰ προσόμοια τῆ Ἀρχαγγέλις ἤχος α'. (Πανεύφημοι μάρτυρες) γς ζίχους δ'. Δόξα
 ἤχος πλ· α'. (Ὅπως ἐπισυναίσθη ἡ χάρις σε Ἀρχαγγέλις). Καὶ νῦν (Μαμαριζομένε) Δο-
 ξελογία, τὸ τροπάριον, κς ἡ α'. ὠρα. Εἰς τῆς μαμαρισμοὺς ἐν τῆ Κανόνος τῆ Ἀρχα-
 γέλου τὰς ὠδὰς γ· κς ζ'. Ἀποζαγγελιον κς Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κς τῆ Ἀρχαγγέλις.

† Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς αἰ· μάρτυρος Γοηνδούχ· Ὁ Κατὼν αὐτῆς ἀναγινώσεται ἐν
 τοῖς Ἀποδύπνοις· τὰ περὶ τῆ μαρτυρίας της (Ὅρα γς τὸν Συναξαριστὴν)· αἴτινα, ὡς κατὰ
 ληλα, ἀναγινώσονται σήμερον ἐπ' ἐμειρησίας·

Εἰδήσεις.

« Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ παρόντος ἐὰν τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῆ α'. μετ' αὐτὴν
 ἐρχομένη, φάλλεται ἡ αἰοζουθία τῶν ἐξακοσίων τριακοντα θεοφόρων πατέρων τῆς
 αἰῆτος κς οὐχμενιῆς δ'. Συνόδου, τῆς ἐν ἔτῳ (Τετρακισία πεντηκοντα ἔνα) κς ἔλληνισι
 τετρακισιοσὶ πεντηκοντα ἐνί, ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαυριανῶ κς Πελληχίρας· συμφορῆ-
 θύσης, κατὰ Εὐτυχοῦς κς Διοσιόρου τῶν μονοφυσιστῶν ἐν Χαλκιδόνι· Ἡ αἰ· τῶν εἰκὼν
 ὠρ· γς τὸν ἀριζερὸν χορὸν· Ὑπάρχη κς χάριτις ὀνομάτων δια' μνημόσυνον· ἀγρυπνί-
 αν δὲ οὐκ ἐπιλεγοῦμεν· τῷ σαββατῷ ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμισιὸν κς τὸ φαγητόν, γς
 τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἀναζάσιμα ζιχρὰ ἔξ κς τῶν πατέρων γς τὸ μνησιὸν δ'. Δόξα ἤχ·
 πλ· β'. (τὰς μυζικὰς σήμερον). Καὶ νῦν τὸ α'. θεοτομίον τῆς ἡμέρας· Εἰσοδος, φῶς ἰζαρόν,

τὸ προειμένον κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόζιχα τὰ ἀναζάσιμα ζιχηρά. Δόξα ἤχος γ' (Ἀποζοζιμιῶν παραδόσειν). Καί νῦν (Ἀσπόρις εἰς θεῶν πνεύματος). Ἀποζιμίαι, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν πατέρων, τὸ θεοτοκίον, κ' ἀπόχους. Οὐκάνων τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται ἐν τοῖς ἀποδύπνοις, ἢ συμφάλλεται τῇ ἐπίσει.

Ἡ Κυριακὴ γ' τὸν ὄρθρον ὁ Ἰριαδιὸς Κανὼν κ' τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. γ' τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον Ἰροπάριον δ' ἰς, τῶν πατέρων, κ' τὸ θεοτοκίον. Ἡ συνήθης ζιχοζογία τῶν φαληρῶν κ' τὰ ἀναζάσιμα Καθίσματα. Οὐκ ἄμμος, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῶν ἤχου κ' τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Οἱ Κανόνες τῆς οὐτιμῆς γ' ζ'. κ' τῶν πατέρων οἱ δύο Κανόνες γ' τὸ μνηαῖον γ' ἦ. Καταβασίαι (Ἄνοιξο τὸ ζόμα μῶ) ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναζάσιμον Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος, ᾗτα τὸ Καθίσμα τῶν πατέρων κ' θεοτοκίον. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τῶν πατέρων, τὸ μνηοζογιον τῆς ἡμέρας, κ' τὸ ὑπόμα τῶν πατέρων. Ἐξαποζοζάρια, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν πατέρων, κ' θεοτοκίον. Εἰς τὸς αἴνας, ἀναζάσιμα δ' κ' τῶν πατέρων δ'. Δόξα ἤχος πλ. δ'. (τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορὸς). Καί νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοζοζογία, τὸ ἀναζάσιμον Ἰροπάριον, ἢ εἰτενῆς, κ' ἀπόχους, τὸ Ἐωθινόν, κ' ἢ ἀ. Ὡρα, κ' ἀπόχους.

Ἡ Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, τυπια. Οἱ μακαρισμοὶ τῶν ἤχου γ' δ'. κ' εἰ τῶν Κανόνων τῶν ἀγίων τὰς ὠδὰς, γ' εἰ τῶν πρώτων, κ' ζ'. εἰ τῶν δευτέρων γ' ἦ. Ἀποζοζευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κ' τῶν Πατέρων (ζήτη γ' τὴν ια'. τῶν Ὀυλωθρῶν μηνός). Κοινωνιὸν (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον) Καί (Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). αἱ ἀναγνώσεις α' κ' β'. γίνονται γ' τὴν ὁμιλίαν τὴν πρὸς λίλον ἐπιζοζην τῶν Παύλου τῆς αὐτῆς Κυριακῆς ἡγουν τῆς δ'. Συνόδου (ζήτη γ' τὸ λέζος τῶν β'. Τόμας τῶν Κυριαμοδρομιῶν. ἢ γ' γ' τὴν ὁμιλίαν τῶν Εὐαγγέλιου τῆς ρηθῆσης Κυριακῆς. Ἰζέον ὅτι αἱ ἀναγνώσεις πᾶσαι γίνονται γ' τὸ Ἀποζοζευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς δ'. Συνόδου. τὰς δὲ ὁμιλίαις τῆς σγραῖς τῶν Κυριαμοδρομιῶν ἀναγινώσκουμεν ἢ ἔμπροσθεν ἢ μετέπειτα. » Εἰς τὰς ἀποχούσας μετὰ τὸ γ' πρὸ τὸν ἱερέα (Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς) κ' τὰ ἐξῆς, ᾗτα λέζος τῶν ἀγ. κ' θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ ἀγία κ' οὐκ μενικῇ δ'. Συνόδῳ συνεληθόντων. κτλ.

18! Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Λουκά· Εἰκόνα κ' ἀνάγνωσιν διὰ τὴν εὐμνησίαν εὐτε-
 λαμένην δὲν ἔχῃ. Εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα ζιχρηὰ τῆς οὐλωνῆς γ' κ' τῆς ἁγίας γ' τὸ μνηαῖ-
 ον γ'. Δόξα Καὶ νῦν, θεοτομίου ἢ ζαυροθ. Ἀπόζηχα τῆς οὐτωνῆς. Ἀποζητίμιον ἦχος γ'.
 (Ἀπόζηχε ἁγίε). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς οὐτωνῆς γ' ε' κ' τῆς ἁγίας γ' δ'. ἀφ' ἑξ' ὅ
 Κοντάμιον τῆς ἁγίας. τὸ ἕξαποζηγγάριον κ' θεοτομίου. Οἱ μαμαρισμοὶ τῆς ἦχος γ' ζ'.
 Ἀποζηχεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

19! Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κηρύμου κ' Ἰεζήτῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν. Ἡ εἰκὼν αὐτῶν εὐρί-
 σκεται ἀπέναντι τῆς ἀρχαίας κ' θαυματουργῆς εἰκότος τῆς λιμῆς Προδρόμου. Ἡ ἀνάγνω-
 σις γ' τὸ μαρτύριον αὐτῶν (ὄρα ἐν τῇ χρορογράφῳ φυλλάδα). Ἐχομεν κ' μέρος ἐν τῶν
 ληφάνων τῶν ἁγίων. (τὴν ματὰ πηλῶτος ἀιοροουδιαν τῶν ἁγίων ζήτῃ γ' τὸ τῆρος τῆς μνη-
 ναίε τῆς βενελίας. Εἰς τὸ Κύριε εὐέυραξα ζιχρηὰ προσόμοια τῶν ἁγίων γ'. (εἰς
 γενναῖον ἐν μάρτυσιν) δευτεροῦντες τὰ τροπαρία. Δόξα ἦχος πη. β'. (Δεῦτε κ' θεάσα =
 σθε). Καὶ νῦν, θεοτομίου ἢ ζαυροθ. Εἰς τὸν ζήχον ζιχρηὰ τῶν ἁγίων (τῶν ἑρανίων ζαυ-
 μάτων). Δόξα πη. δ'. (Οἱ τριετῆς τὴν τριαδά). Καὶ νῦν, θεοτομίου. Ἀποζητίμιον (Οἱ μᾶ
 τυρίς σε Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν β'. ζιχορογιαν φάλλομεν Καθίσματα τῶν
 ἁγίων. Οἱ Κανόνες τῆς οὐτωνῆς γ' ζ' κ' τῶν ἁγίων οἱ δύο Κανόνες γ' ἦ. ἀφ' ἑξ'. Κοντάκι-
 ον κ' οἶμος τῶν ἁγίων. τὸ ἕξαποζηγγάριον αὐτῶν κ' θεοτομίου. Εἰς τὰς αἴνας, πᾶσα
 πνοή, ζιχρηὰ προσόμοια τῶν ἁγίων ἦχος πη. δ'. (Ὡς τῆ παραδόξε θαύματος) γ' ζήχδ.
 Δόξα ἦχος δ'. (Ἀγάλλε τέρπη κ' εὐφραίνε). Καὶ νῦν (ἐν παντοίων κινδύνων). Δοξολογία,
 τὸ τροπαρίον τῶν ἁγίων, κτλ. Εἰς τὰς μαμαρισμὸς ἐν τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων τὰς ὡ-
 δὰς γ' κ' ζ'. Ἀποζηχεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶν ἁγίων.

20! Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους. (Κατὰ τὸν μέγαν βασιλέον, ἕτος ὁ ἅγιος ἐ-
 ζὶν ὀποινῆς τοῦ καθ' εὐάζην ἀδωμένε ὑπέ (φῶς ἰζαρόν). Ἐφαλλε δὲ αὐτὸ ὅτε ἀπὴρ
 χετο γ' τὸ ἠτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ, ἠθῆμοι διὰ πυρὸς ἐπὶ Διομητιανοῦ τῷ 290 ἔτῃ.

Εἰκόνα κ' βίον ματὰ πλάτος δὲν ἔχῃ. Εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα ζιχρὰ τῆς οὐλῆχου
 Ἰρία καὶ τοῦ αἰγὶς γ' τὸ μνηαῖον Ἰρία. Δόξα Καὶ νῦν, θεοτομῖον ἢ ζαυροθ. Ἀπόζιχα τῆς
 οὐλῆχου. Ἀποζυλίμιον (Καὶ Ἰρόπων μέτοχος). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ὀκ-
 νήχου γ' ε'. κ' τῶ αἰγὶς γ' τὸ μνηαῖον δ' ἀφ' ε'. Κονλάμιον τῆς ἡμέρας. τὸ ἔξαποζι-
 χάριον τῶ αἰγὶς κ' θεοτομῖον. Οἱ μαυαρῖμοι τῶ ἡχ' γ' ε'. Ἀποζολευαγγέλιον κ' Κοινω-
 νιὸν τῆς ἡμέρας.

ιζ'. τῆς αἰγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. Ἡ αἰ. τῆς εἰκὼν γ' τὸ αἶγιον βῆμα τὸ δὲ
 μαρτύριον τῆς γ' τὴν Καλοκαιρινὴν, ἔχομεν κ' μέρος εἰ τῶ αἰγὶς Λοφάντ τῆς. Εἰς
 τὸ Κύριε εὐείραξα ζιχρὰ προσόμοια τῆς αἰγίας γ' ἡχ'ος πλ. δ' (Ὡς τῶ παραδόξθαύ-
 ματος δευτεροῦντες τὰ Ἰροπάρια. Δόξα ἡχ'ος β'. (Ἐν φωτῆ ἀγαλλιάσεως). Καὶ νῦν, θεο-
 τομῖον ἢ ζαυροθ. Εἰς τὸν ζῖχον, ζιχρὰ τῆς αἰγίας (Ὅτε εἰ τῶ ξύχ' σε νευρόν). Δόξα ἡ-
 χ'ος πλ. β'. (Ἐκ δεξιῶν τῶ σωλῆρος). Καὶ νῦν, θεοτομῖον. Ἀποζυλίμιον ἡχ'ος δ' (Ἡ ἀμὰ
 σου Ἰησοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν β'. ζιχοιογίαν τῶ φαλῆρῖς φάλλομεν τὰ Κα-
 θίσματα τῆς αἰγίας. Οἱ κανόνες τῆς οὐλῆχου γ' ε'. κ' τῆς αἰγίας οἱ δύο κανόνες γ' ἡ.
 ἀφ' ε'. τὸ Κονλάμιον κ' οὐόμιος τῆς αἰγίας. τὸ ἔξαποζοζγάριον αὐτῆς κ' θεοτομῖον. γ' ε' ε'
 Αἴνους, πᾶσα πνοή, ζιχρὰ προσόμοια τῆς αἰγίας ἡχ'ος δ' (Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν).
 Δόξα ἡχ'ος πλ. β'. (Ἀθλητικὴν οὐδεύουσα ὁδόν). Καὶ νῦν (θεολόμει σὺ γ' ἡ ἄμπελος). Δο-
 ξοιογία, τὸ Ἰροπάριον, κτλ. Εἰς τῶ μαυαρῖμ' εἰ τῶν κανόνων τῆς αἰγίας τὰς ὠδὰς γ'.
 κ' ε'. Ἀποζολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς αἰγίας.

ιη'. τοῦ αἰγὶς μάρτυρος Αἰμιλιανῶ. Εἰκόνα κ' ματὰ πλάτος βίον δὲν ἔχῃ. Εἰς τὸ Κύ-
 ριε εὐείραξα ζιχρὰ τῆς οὐλῆχ' γ' κ' τῶ αἰγὶς γ' τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν, θεο-
 τομῖον ἢ ζαυροθ. Ἀπόζιχα τῆς οὐλῆχ'. Ἀποζυλίμιον (Ὁ μάρτυς σε Κύριε). Εἰς τὸν ὄρ-
 θρον, οἱ κανόνες τῆς οὐλῆχου γ' ε'. κ' τῶ αἰγὶς γ' δ' ἀφ' ε'. Κονλάμιον τῆς ἡμέρας, ὁμοίως
 κ' ἔξαποζοζγάριον. Οἱ μαυαρῖμοι τοῦ ἡχ' γ' ε'. Ἀποζολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέ-
 ρας.

10! τῆς ἁγίας Μητροῦ ἡμῶν Μαυρίνης ἀδελφῆς τῆς μεγάλῃ βασιλῆς. Καί τ' ὅσ' α
 πατρὸς ἡμῶν Δίου. Εἰκόνα δὲν ἔχου. Ο' βίος τῆς ἁγίας γ' τὸ Νέον Ἐμλόγιον. Εἰς
 τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ζιχρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἤχος δ' γ' ζ'. τῆς ἁγίας (Ἐδωιας
 σημόσι). Καί τ' ὅσ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα Καί νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθεολ.
 Ἀπόζιχα τῆς οὐλῆχου. Ἀποζυλιίου ἤχος πλ. δ' (Ἐν σοὶ μητερ). κ' (τῆς ἐρήμια πο-
 λήης). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς οὐλῆχου γ' ζ'. κ' τῶν ἁγίων γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοινα-
 μιον κ' ὁ οἶμος τ' ὅσ' α. Ἐξαποζυγάριον τῆς ἡμέρας. οἱ μαυρισμοὶ τ' ἤχ' γ' ζ'. Ἀ-
 ποζυγαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

†. 11! τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτη Ἡλίου τοῦ Θεοβίτου. Ἡ ἁγία τ' εἰκὼν εὐρ. γ' τὸ ὀ-
 πισθεν μέρος τ' ἑμπῆ. Ἐπιλεγοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν ἔχουσαν κ' χάριτην διὰ μνη-
 μόσυνον. (Ἐσπερινὸν μικρὸν εὐρίσις χρύουραφον γ' τὸ λέχος τ' μηναιῖς τῆς Κυρπό-
 χεως). Ἡ ἀγρυπνία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἀ. ὥρας τῆς νυκτός, εὐλογῆσαντος τ' ἱερέως,
 κ' μετὰ τὸ Ἀπόδῃπνον κ' τὸν προσιμαῖον, φάλλομεν τὴν ἀ. ζάσις τ' (Μαυάρι-
 ος ἀνήρ). Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ἰζῶμεν ζήχ' ἡ. κ' φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια ἡχ' α.
 (τῶν οὐρανίων ταγμαίων), προσδέτοντες ἐπὶ τ' ἄλοις κ' ἐν χρύουραφον γ' τὸν αὐτὸν
 ἤχον κ' πρόλογον (ζήτ' γ' τὸ λέχος τ' ἀνωτέρω μηναιῖς). ᾄτα ζιχρὰ ἕτερα ἤχος β'. (Ποίσις
 εὐφημιῶν ζέμμασι), κ' ταῦτα χρύουραφα. Δόξα ἤχος πλ. β'. (Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων). Καί νῦν,
 (τὸ μὴ μαυαρίσ' σε). Εἰσοδος, φῶς ἰζαρὸν, τὸ προμύμενον, κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς
 τὴν Λιτήν, τὸ ἰδιόμενον τροπάριον τ' Προδρόμ' α, ᾄτα κ' τ' ἁγί' τ' α' τ' α' κ' τ' α' δύο
 β' α' Δόξα ἤχος δ'. (Ἐν πυρίνω ἄρματι). Καί νῦν, (Ἐν παντοίων κινδύνων). Εἰς τὸν ζι-
 χον, ζιχρὰ προσόμοια (Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς). Δόξα ἤχος πλ. β'. (Προφήτα κηρύξ). Κ' ἡ
 νῦν (Ὁ ποιητὴς κ' χυτρωτὴς μ' α). Νῦν ἀποζῶς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τ' ἁγίου
 οἰς, τὸ (θεολογίον παρθένου), κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἁρῶν, μεθ' ἡν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξ-
 ἀψαλμος, κ' ἡ ζιχολογία τ' φαληρῖα μετὰ τῶν Καθισμάτων. ᾄτα μετὰ τὴν β'. ἀνά-
 γνωσιν, φάλλεται ὁ πορευέος, ἡ εὐλογη, κ' τὸ Δόξα Καί νῦν τ' πορευέος ἡ αἴτησις,

Καὶ τὸ Κἀθισμα τῶ ἀγίῳ. οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. ἀντίφωνον τῶ δ. ἤχος πρὸυδόμενον (Σὺ
 ἱερεὺς γὰς τὸν αἰῶνα), τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν. Δόξα (ταῖς τῶ σὲ Προφήτῃς). Καὶ νῦν (ταῖς
 τῆς Θεοτόκου) κὲ τὸ ἰδιόμερον. Ὁ Κανὼν τῆς Θεολογίας μετὰ τῶν ἁρμῶν γὰς ζ. κὲ τῶ ἀ.
 γίου οἱ δύο Κανόνες γὰς ἦ. ὁ γὰς ἤχος β'. (Ἄσμεν τῷ Κυρίῳ) κὲ ὁ ἕτερος π. δ'. (Ἀρμ-
 ηγηάτην Φαραῶ). Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου). ἀφ' ζ. τὸ Κοιτάμιον κὲ ὁ οἶ-
 μος τῶ ἀγίῳ. τὸ Ἐξαποστῆριον αὐτῶ κὲ Θεοτομίον. Εἰς τῶς αἴνας, πᾶσα πνοή, ζι-
 χηρὰ προσόμοια π. δ'. (Γί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι) γὰς ζήχους δ. Δόξα ἤχος π. δ'. (τῶν
 Προφητῶν τῶς αἰρέμονας). Καὶ νῦν (Δέσποινα πρόσδεξαι). Δοξολογία μεγάλη, τὸ τρα-
 πάριον, ἡ εὐληθὴς, κὲ ἡ ἀ. ὦρα. Εἰς τὴν ῥηθρηγίαν, λυπια, κὲ εἰ τῶν Κανόνων τῶ ἀγίῳ
 τῶς ὠδὰς γ. εἰ τῶ ἀ. Καν. κὲ ζ. εἰ τῶ β'. Καν. Ἀποστολευαγγέλιον τῶ ἀγίῳ κὲ τῆς =
 Θεοτόκου. Κοινωνιὸν (Ἄγαλλιάσθε Δίκαιοι). αἱ ἀναγνώσες ἀ. κὲ β'. γὰς τὸν Νέον-
 θησαυρόν, ἡ γ. γὰς τὸν Μακάριον Χριστιανόπασρον. γὰς δὲ τὴν Τραπεζαν τὰ ἐπί-
 λοιπα εἰ τῶ Νέου θησαυροῦ.

κα. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰωάννη κὲ Συμεὼν τῶ δια Χριστὸν σαροῦ κὲ τῶ
 ἀγίῳ Προφήτῃ Ἰεζεκιήλ. εἰκόνα δὲν ἔχον. Ὁ βίος τῶν ὁσίων γὰς τὴν Καλοκαιριτὴν. Εἰς
 τὸ Κύριε εὐεῖραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ὁσίων γὰς τὸ μνηαίον τῆς Κωνσταντόπου-
 λω γ. ἤχος δ. (Ἐδωκας σημεῖωσιν) κὲ τῶ Προφήτῃ γ. ἤχος π. δ'. (Ὡ τῶ παραδόξῃ θαύ-
 ματος). Δόξα Καὶ νῦν, Θεοτομίον ἡ ζαυροθ. Ἀπόστιχα τῆς οὐληθῆς. Ἀποχλίμιον (Θεὸς
 τῶν πατέρων ἡμῶν) κὲ (τῶ Προφήτῃ σὲ Ἰεζεκιήλ). Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς ὀκ-
 τῆς γὰς ζ. κὲ τῶν ἀγίων οἱ δύο κανόνες γὰς ἦ. ἀφ' ζ. τὸ Κοιτάμιον κὲ ὁ οἶμος τῶν ὁσί-
 ων. τὸ Ἐξαποστῆριον αὐτῶν κὲ Θεοτομίον. Οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἤχος γὰς ζ. Ἀποστολευα-
 γέλιον κὲ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

κβ. τῆς ἀγίας Μυροφόρα κὲ Ἰσαποστόλη Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. ἡ ἀγία τῆς
 εἰκὼν εὐρ. γὰς τὸ ἄγιον βῆμα ὀπίσθεν τῆς ἀγίας Τραπεζῆς. τὰ δὲ περὶ τῶ βίῃ τῆς εἰσὶ

ὁρίσασθε ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἅτινα ἀναγινώσσομεν ἀφ' ἑ. ὡδὴ μετὰ τὸ Κοιτάμιον
 κ' τὸν οἶον. Ἀναγνώσιν γ' τὴν εὐαγγελίαν σήμερον βάλλομεν τὸν βίον κ' μαρτύριον
 τῆς αἴας ὁσιομάρτυρος Μαρμεύρης. Εἰς τὸ Κύριε εὐεέραξα ζιχρὰ προσόμοια τῆς
 αἴας ἤχος α'. (Πανεύφημοι μάρτυρες). διυλεῖντες ταῦτα. Εἶτα Δόξα ἤχος πλ. β'.
 (Πράξι καὶ δούσα). Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθ. Εἰς τὸν ζ' χον, ζιχρὰ προσόμοια (ὡ
 τὸ παραδόξου θαύματος). Δόξα ἤχος πλ. δ'. (τῷ εὐουσίῳ πλωχεύσαντι) Καὶ νῦν, θεολο-
 γίον. Ἀπολυτίκιον ἤχος α' (Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν β'. ζιχοιογίαν
 φάλλομεν τὰ Καθίσματα τῆς αἴας (εἰσὶν γ' τὸ γέρος τῆς μηναιῆς ἔνθα τὸ χρσράφου-
 ρον). Οἱ ικανόνες τῆς οὐληνχῆς γ' ἡ' κ' τῆς αἴας γ' ζ'. ἀφ' ἑ. τὸ Κοιτάμιον κ' ὁ οἶος
 τῆς αἴας κ' τὸ ἔξαποζγραφίον αὐτῆς μετὰ θεολογίᾳ συμπτεπλεγμένον. Εἰς τὸ αἶνυς
 (εἰς εὐρίσους χρσράφους γ' τὸ γέρος τῆς μηναιῆς), παῖσα πνοή, ζιχρὰ προσόμοια τῆς α-
 γίας ἤχος β'. (Ὅτε ἐν τῷ ξύστε κερὸν) Δόξα ἤχος πλ. α'. (Σαχτίσωμεν ἐν σαχτιγγῇ). Καὶ
 νῦν. (Μακαρίζομεν σε). Δοξολογία τὸ τροπάριον, κτλ. Εἰς τὸν μακαρισμοὺς ἐν τῷ ικα-
 νόνο τῆς αἴας τὰς ὡδαὶς γ' κ' ζ'. Ἀποζορευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας
 κ' τῆς αἴας.

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς αἴας μάρτυρος Μαρμεύρης (Ὁρά ταῦτ' ἁγ. γ' ἰδὲ Λαμναῶν)

κ' γ'. τοῦ αἴας ἱερομάρτυρος Φωμᾶ. Εἰκόνα κ' κατὰ πρῶτος βίον αὐτοῦ δὲν ἔχο-
 μεν. Ἀναγνώσιν γ' τὴν εὐαγγελίαν σήμερον βάλλομεν τὰ ἐπίλοιπα τῆς αἴας Μαρ-
 μεύρης, ἢ ἄλλ' ἑλιος αἴας. Εἰς τὸ Κύριε εὐεέραξα ζιχρὰ τῆς οὐληνχῆς γ' κ' τοῦ
 αἴας γ' τὸ μηναιῶν γ'. Δόξα τῆς αἴας ἤχος δ'. (Εὐ βρέφες ἐγένου). Καὶ νῦν, θεολογίον
 ἢ ζαυροθ. Ἀπόζιχα τῆς οὐληνχῆς. Ἀπολυτίκιον ἤχος δ' (Καὶ ἰρόπων μέτοχος). Εἰς τὸν
 ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς οὐληνχῆς γ' ι' κ' τῆς αἴας γ' δ'. ἀφ' ἑ. τὸ Κοιτάμιον τῆς αἴας τὸ ἔξ-
 αποζγραφίον αὐτῆς κ' θεολογίον. οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας γ' ζ'. Ἀποζορευαγγέλιον καὶ
 Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

κδ'. τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Χριστίνης. Ἡ ἁγία τῆς εἰμῶν γ' τὸ τέμπλον.
 τὸ δὲ μάρτυριόν τῆς γ' τὴν Καλοκαιρινήν. Εἰς τὸ Κύριε εἰεῦραξα ζιχνηρά προσό-
 μοια τῆς ἁγίας γ'. ἤχος δ'. (Ἐδωιας σημάσι) δευτεροῦντες τὰ τροπάρια. Δόξα ἤχ. β'
 (ὡς ἀβάζρον μύρ). Καὶ νῦν, θεολοιόν ἡ ζαυροδ. Εἰς τὸν ζίχον τῆς οὐλινῆς. Δόξα
 ἤχος β'. (τῆ Χριστινύμω σε κήσγ). Καὶ νῦν, θεολοιόν. Αποχυλιῖον ἤχος δ'. (Ἡ ἀμναίε
 Ἰησοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς οὐλινῆς γ' ἡ. κ' τῆς ἁγίας γ' ζ'. ἀφ' ζ'. τὸ Κονά-
 μιον τῆς ἁγίας. τὸ ἔξαποζγγάριον αὐτῆς κ' θεολοιόν. Εἰς τὸς αἴντες, πᾶσα πνοή, ζιχ-
 ρὰ ἰδιόμεγα τῆς ἁγίας ἤχος δ'. (Δοξαζόμεν σε Χριστέ) κ' τὰ ἔτερα. Δόξα ἤχος πλ. α'. (Ἡ παρ-
 θενικῆ σε θεγγθς). Καὶ νῦν (Μακαρίζομέν σε). Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῆς ἁγίας,
 κτλ. Εἰς τοὺς μακαρισμὲς εἰ τῶ Κανόνος τῆς ἁγίας τὰς ὑδάς γ'. κ' ζ'. Αποζορευαγγέ-
 χιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῆς ἁγίας.

ϛ'. τῆ αὐτῆς ἡμέρα τῆ αὐ. Μεομάρτυρος Θεοφίλτ. (τὸ μάρτυριόν τῆ γ' τὸ Μαφροζόγιου).

κε'. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας θεολοῦς. Ἡ ἁγία τῆς
 εἰμῶν εὐρ. γ' τὸν ἀριζερὸν χορὸν. Ἐσπέρας γ' τὸ γιχνημιὸν κρούομεν τὰς βαρείας. Μετὰ
 δὲ τὸν προοιμιαῖον, ζιχογοοῦμεν τὴν ἀ. τᾶσιν τοῦ (Μακαρίου ἀνῆρ) ἀνάπτοτες κ' τὸς
 ζαυροῦς. Εἰς τὸ Κύριε εἰεῦραξα ἰζῶμεν ζίχης ζ'. κ' φάγγομεν ζιχνηρά προσόμοια τῆς ἁ-
 γίας γ'. ἤχος α'. (τῶν οὐρανόων λαγαῶν). κ' γ' (ὡ τῶ παραδόξῃ θαύματος). Δόξα Καὶ
 νῦν, ἤχος πλ. δ'. (Οἱ ἐξ ἀμαρτωπῶν γόων). Εἰσοδος, φῶς ἰγάρων, τὸ προεῖμένον τῆς ἡμέ-
 ρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν ζίχον, ζιχνηρά προσόμοια (Χαίροις ἀσσηλιῶν ἀηθῶς)
 μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'. (Δεῦτε πᾶσα ἡ υἱσίς). Αποχυλιῖον ἤ-
 χος δ'. (Ζωὴν τὴν υἱήσασαν) ἀπταξ.

» Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ἀναγινώσκειται τὸ μισθονυλιῖον γ' τὴν λιπὴν κατὰ τὴν τάξιν, ἡ γ'
 τὸ τέλος αὐτῆς φάγγεται ἡ λιπὴ τῆς ἁγίας, ἀνευ τῶ ἰδιόμεγῃ τῶ ἀγίε τῆς Μονῆς. Εἰς τὸ
 θεὸς Κύριος, τὸ τροπάριον τῆς ἁγίας εἰ γ'.

Με.

τὰ τὴν ἀ. κ' β'. ζιχογογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἁγίας ὡς γ' τὴν σφραν τῶ μνηταίς,

γίνονται δὲ αἰλήσας ἐν αὐταῖς παρα τῶ ἱερέως· ᾗτα, ἢ ἀνάγνωσις, μεθ' ἧν, ὁ πομπέ-
 ος, κ' ἢ ἔκδοσις χύμα, ἢ αἰλήσας, κ' τὸ Καθίσμα (χρυσόγραφον)· οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ-
 ἀντίφρον τῶ δ' ἤχε· προυθόμενον (Μνησθόσμοι τῶ ὀνόματος σς). Εὐαγγέλιον (ἐν ταῖς
 ἡμέραις εὐδύαις ἀναζαῖσα Μαριάμ)· ὁ Ν'. Δόξα (ταῖς τῶν Τροπαρίων)· Καὶ νῦν, ταῖς
 τῶν Θεοτόκων, κ' τὸ ἰδιόμελον (Δεῦτε φηλοπαρθενοί)· Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου γ' ζ'. κ' ἢ ἀ-
 γίας οἱ δύο Κανόνες γ' ἦ. (ὑπαρχῆ δὲ ὁ γ' χρυσόγραφος γ' τὸ λέγος τῶ μηναῖς)· Καταβα-
 σία (Ἀνοίξου τὸ ζόμα μς) ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Καθίσμα δ' ἰς, ἀφ' ἧ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ οἶκος τῆς
 ἀγίας· Ἡ ἡμιμῆρα ζυχογοῦται· τὸ ἔξαποζγχαρίον ἄπαξ· Εἰς τῶς αἴνες, πᾶσα πνοή, σλι-
 χηρὰ προσόμοια τῆς ἀγίας ἤχος α'. (τῶν ἔρανίων λαγμάτων) γ' ζ' ἤχος δ'. Δόξα Καὶ νῦν, ἡ
 χος β' (Δεῦτε φηλοπαρθενοί). Δοξολογία, τὸ Τροπαρίον, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικῶς ἐν
 δὲ τοῖς μαυαρισμοῖς ἢ γ'. κ' ζ'. ὠδῆ. ἐν τῶν Κανόνων· Ἀποζομιαγγέλιον τῆς ἀγίας. (Ἀδελ-
 φοὶ Ἀβραὰμ δύο υἱὸς ἔσχεν)· κ' (ἔειπεν ὁ Κς· ἔδεις, λύχον αἴψας, καλύπῃ αὐόν)· Κε-
 νωνιὸν (Ἀγαλλιασθε δ' ἰαίοι). Ἡ ἐν τῆ εὐμνησίᾳ κ' τῆ τραπέζῃ ἀνάγνωσις γίνεται γ'
 τὴν Σαββάτῳ, γ' οὐκ ἔξαριθ, ἀναγιγνώσκουμεν κ' τινος ἄλλῃ ἀγίᾳ βίον.

†. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα τῆς ὁσίας μνηρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας (Ὁ βίος τῆς γ' δ' πατῆ. Ἐμολόγιον).

κζ'. τοῦ ἀγίᾳ ἱερομαρτύρος Ἐρμογᾶς κ' τῶν σὺν αὐτῶ. κ' τῆς ἀγίας ὀσιομαρτύρος Πα-
 ρασκευῆς· Ἡ εὐιών τῆς ἀγίας γ' τὸ γέμπρον, τὸ δὲ μαρτύριον τῆς γ' τὸν Νέον Θεσαυ-
 ρόν· Ἐχομιν κ' τὴν ἀγίαν τῆς Δεξιᾶν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεύραξα ζυχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμ-
 φολέρον ἀνα γ'. ἤχος πλ. δ'. (ὡ' τοῦ παραδόξου θαύματος)· Δόξα τῆς ἀγίας πλ. β'. (Παρθε-
 νομαρτύς ἀθληφόρε). Καὶ νῦν, θεολοιὸν ἢ ζαυροθ. Εἰς τὸν ζίχον, ζυχηρὰ προσόμοια τῆς
 ἀγίας (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν)· Δόξα ἤχος πλ. β'. (Δεῦτε πάντα τῆς γῆς)· Καὶ νῦν, θεο-
 λοιὸν Ἀποζηλίμιον (Ὁ μάρτυρές σε Κύριε) κ' (τὴν σπαδὴν σε τῆ εὐμνησί) ἤχος α'.

η' Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν β'. ζυχογοῦσαν φάλλομεν τὰ Καθίσματα τῆς ἀγίας· οἱ κα-
 νόνας τῆς οὐμῆχου γ' ζ'. κ' τῶν ἀγίων γ' ἦ. ἀφ' ἧ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ οἶκος τῆς ἀγίας·
 τὸ ἔξαποζγχαρίον αὐτῆς κ' θεολοιὸν· Εἰς τῶς αἴνες, πᾶσα πνοή, ζυχηρὰ προσόμοι

τῆς ἁγίας ἡχός α'. (τῶν οὐρανίων λαυμάτων). Δόξα ἡχός β'. (Ἐν πόλῳ τῶ θεοῦ ἡμῶν).
Καὶ νῦν (τὴν πᾶσαν ἐπίδα μᾶ). Δοξαχογία, τὸ τροπάριον τῆς ἁγίας, κτλ. Εἰς τοὺς
μαμαρισμὸς εἰ τῶ κανόνος τῆς ἁγίας τὰς ὡδὰς γ'. κ' ζ'. Αποτοχουαγγελίον κ' Κοι-
νωτιοὺν τῆς ἡμέρας κ' τῆς ἁγίας.

†. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας μάρτυρος Ὡραιοζήνης. τὰ τῶ μαρτυρίου τῆς εὐρί-
σιος γ' τὸν συναξαριστὴν.

κζ! τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος. Ἡ ἁγία τῶ εἰσιὼν εὐρ. γ' τὸ λέμτῳ,
τὸ δὲ μαρτύριόν τῶ γ' τὸ παλαιὸν ἐκλόγιον. Ἐχομεν κ' μέρος εἰ τῶ ἁγίῳ Λαφάνου
τοῦ. Ἐπιλεγοῦμεν κ' ἀγρυπνίαν ἥτις ἔχῃ κ' χάριτην ὀνομάτων διὰ μνημόσυνον. Ἐσπερι-
νὸν μικρὸν ζήτησ γ' τὸ λέχος τῶ μνημαίῳ τῆς βενελίας χρογράφον. Ἐσπέρας γ' τὸ ἀπ-
δῶπνον ἀναγιγνώσκωμεν τοὺς οἴουσι τῶ ἁγίῳ. Μετὰ δὲ τὸν προοιμιακὸν ψάλλο-
μεν τὴν ἀ. ζάσιν τοῦ (Μαμαρίος ἀνὴρ). Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξάτισυμεν ζίχουσι ἡ. κ' ψάλλ-
ομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶ ἁγίῳ ἡχός δ'. (Ὁ ἐξ ὑψίστου ἐληθὸς) δευτερενδλις τὰ τροπα-
ρια, προσδέτομεν ἐπὶ τοῦτοισ κ' ἐν χρογράφον γ' τὸν αὐτὸν ἡχον κ' πρόλογον, ὁ κ'
διπρασσιάζομεν (ζήτησ γ' τὸ λέχος τῶ μνημαίῳ). Δόξα ἡχός πλ. β'. (Ἐξέλαμψε σήμε-
ρον). Καὶ νῦν, (τίς μὴ μαμαρίσῳ σε). Εἰσόδος, φῶς ἰχαρόν, τὸ προοῖμενον, κ' ἔατα
γνώσματα. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ ἰδόμερον τροπάριον τῶ προδρόμῳ, ὅτῃ κ' τῶ ἁγίῳ τὸν ἀ.
τοὺς γ'. β' ^π, κ' τὸν πλ. α'. Δόξα ἡχός πλ. α'. (Δεῦτε φιλομαρτυρες). Καὶ νῦν (Μαμαριζομ-
σε). Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ προσόμοια (τῶν οὐρανίων λαυμάτων) μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν.
Δόξα ἡχός πλ. δ'. (Μητρίκην ἀγαπήσας). Καὶ νῦν (Ἀνύμφευτε Παρθένε). Νῦν ἀπο-
χῶς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τῶ ἁγίῳ δὶς, τὸ (θεοτόμῳ Παρθένε), κ' ἡ ἐλόγησις
τῶν ἄρτων, μεθ' ἧν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλμος, κ' ἡ ζιχολογία τῶ ψαλτηρίῳ μετὰ
τῶν καθισμάτων. Εἶτα, μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσιν ψάλλεται ὁ ποχμεζέος, ἡ ἐλογίη, κ' ὁ
Δόξα Καὶ νῦν τοῦ ποχμεζίου. ἡ αἴτησις, κ' τὸ καθίσμα τῶ ἁγίῳ. οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. ἀν.
τίφονον τοῦ δ'. ἡχου, προοῖμενον (Δίαιος ὡς φοῖνιξ ἀνδρῶσ). τὸ εὐαγγελίον, ὁ Ν'. Δό-

† τὸν χορὸν
μὲ ἐν κηρίον.
κ' γ' δ' πᾶσα
πτον.

Δόξα(ταῖς τοῦ ἀβγοφόρου). Καὶ νῦν(ταῖς τῆς θεολογίας) κ' τὸ ἰδιόμοιον. Οὐκάνων τῆς θεο-
 λου ἤχος β'. (Ἐν βυθῶ κατέρωσε πολί) γ' ζ' κ' τοῦ ἀγί' ο' γ' ιανὼν ἤχος κ' ἄρμος ο' αὐ-
 τός, ο' δὲ ἕτερος ἤχος δ'. (Ἀνοιξω τὸ ζόμα μκ) χρογράφος. Καταβασίαι(Χοροὶ Ἰσραήλ).
 ἀφ' ζ'. ὡδῆς τὸ Κοντάμιον κ' ο' οἶμος τῶ ἀγί'. τὸ ἔξαπτοζγραρίον αὐτῶ μετὰ θεοτο-
 λου συμπεπλεγμένε. Εἰς τοῦ ἀίνε, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους δ'. κ' φάλλομεν ζι-
 χηρὰ προσόμοια ἤχος π. δ'. (ὦ τῶ παραδόξε θαύματος). Δόξα ἤχος δ'. (Σήμερον
 ἐξέλαμψε). Καὶ νῦν(Ἐν παντοίων κινδύνων). Δοξολογία μεγάλη, τὸ τροπάριον, ἠ' ἔν-
 ληνί, κ' ἠ' ἀ. ἴρα. Εἰς τὴν Λεγεργίαν, λυπια, γ' δὲ τῶς μαυαρισμὸς εἰ τῶν Κανό-
 νων τῶ ἀγί' ταῖς ὡδῆς γ' ἠ' εἰ τῶ ἀ'. κ' ζ' ἠ' εἰ τῶ β' ἠ'. Μετὰ τὴν ἄσοδον, τὰ συνήθη-
 παρία, κ' γ' τὸ λέγος τὸ Κοντάμ. (Ἐπὶ τῶ ὄρεσ μετεμορφώσης). Ἀποζοχουαγγέλιον τοῦ
 ἀγίου κ' τῆς θεοτοίας. Κοινωνιὸν(εἰς μνημόσυνον). Αἰ' ἀναγνώσις ἀ'. κ' β'. γ' ὄμαρ-
 τήριον αὐτῶ, ἠ' γ'. γ' τὸ φυλλᾶδιον(Μνήματα τῶ ρήτορος) λόγος ἐγυμνιαζιμὸς γ' ἔν
 ἀγίον. Εἰς δὲ τὴν ἰράππειαν ἀναγνώσιν, τὰ ἐπίλοιπα εἰ τῶ μαρτυρία τῶ: κ' ἐκ' ἐγκα-
 + τῆ αὐτῆς ἡμέρα τῆς ἀγίας Ἀνθούσης. Ο' βίος τῆς γ' τὸν Συναξαριστῆν. [μὲτ' ἰπ']

Σημγωλιὼν κ' τῶ το ὅτι ἀπὸ τῆς εὐρήνης τῶ ἀγί' Πανλεχέμονος μέχρι τῆς ἀποδώσε-
 ως τῆς Μεταμορφώσεως, Καταβασίας ἐν ταῖς ἐν τῶ μεταξύ συμπιπλώσεως εὐραῖς
 κ' Κυριακαῖς φάλλομεν(Χοροὶ Ἰσραήλ). εἰλὸς τῆς ἀ. Αὐγούτσ κ' τῆς Μεταμορφώσεως,
 γ' αὐτῶς φάλλομεν(Σταυρὸν Χαράξας).

κ. η'. τῶν ἀγίων ἀποζόχων Προχόρου Μιάνορος κ' τῶν σὺν αὐτοῖς. κ' τῶ οἰς
 ἴρα γ' τὸ παῖρὸς ἡμῶν Παύλου τῶ Ζηροπολαμνηοῦ. Εἰδὸνα τῶ Παύλ' ὅσ. Παύλ' ὅσ. Ο' βίος τῶ οἰς γ' τὸ
 γ' ἔμπτρον.
 Νεὸν Ἐμρόγιον. Εἰς τὸ Κύριε εἰς ἰραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀποζόχων γ' τὸ μνη-
 ναῖον τῆς Κυντόξεως γ'. ἤχος ἀ'. (τῶν οὐρανίων λαγμάτων). Καὶ τῶ οἰς γ' (ὡς γεναι-
 ον ἐν μαρτυσίῃ). Δόξα τῶ οἰς π. δ'. (Νενεχῶ θεοφόρε). Καὶ νῦν, θεολογίον ἠ' ζαυροδελ.
 Εἰ τὸν ζίχον, ζιχηρὰ τῶ οἰς (ὅτι εἰ τῶ ζύλου σε νευρὸν). Δόξα ἤχος δ'. (Εὐφρανθῆσοναι
 οἱ γηγενεῖς). Καὶ νῦν θεολογίον. Ἀποχυτίγιον(Ἀπόζοχοι ἀγίοι) κ' (Ὁ ἰσάριμος ἀγγελοσ). ἠ' δ'.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς οὐλῶνχτς γὶ ζ'. κ' τῶν αἰγῶν γὶ η'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ οἶ-
μος τῶ οἶτ'· τὸ Ἐξαποσγχαρίον αὐτῶ κ' θεολοίον. Εἰς τὰς αἴνες, ματαζιμπάνονται τὰ
προσόμοια τοῦ οἶτ', κ' ψάλλομεν μόνον τὸ ἰδιόμενον αὐτῶ ἤχος πλ. δ'. (τῶν μοναζῶν τὰ
πλ. θη). θεολοίον ἀρμόζον. Οἱ μαυαρῖμοι τῶ ἤχῳ γὶ ζ'. Ἀποσγχαγγέλιον κ' Κοινωνι-
κὸν τῆς ἡμέρας.

† τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς αἰγίας Εἰρήνης τῆς χρυσοβαγάνης. Ὁ βίος τῆς γὶ τὴν Καζουαρινή^ν.

κθ'. τοῦ αἰγίς μάρτυρος Καλλινίους· κ' τῆς αἰγ. μάρτυρος θεοδοῦτης· ἡ εἰσὼν τῶ αἰγίς γὶ
τὴν λιτὴν, τὸ μάρτυρίον τῶ γὶ τὴν Καζουαρινήν· ὑπάρχει κ' χάρις ὀνομάτων διαμνη-
μόσουν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῶ αἰγίς ἤχος πλ. δ'. (ὡς τῶ παρα-
δόξου θαύματος). Καὶ τῆς αἰγίας γ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα τῶ αἰγίς πλ. δ'.
(Δεῦτε φιλῶντων τὸ σύστημα). Ζήτησ γὶ τὴν Καζουαρινήν περιέχουσαν τὴν κατὰ πλ. α'-
τος αἰοζουθῆαν αὐλοῦ (Χρόγραφο). Καὶ νῦν, θεολοίον ἡ ζαυροθ. Εἰς τὸν ζ' ἡχος,
ζιχηρὰ προσόμοια τῶ αἰγίου (τῶν οὐρανίων λαγμάτων). Δόξα πλ. δ'. (Στρατιῶτα γενναῖοι)· κ'
νῦν, θεολοίον. Ἀποζυλίμιον ἤχος γ'. (Θανῶν ἐχόμενος). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν β' ζιχοζο-
γίαν ψαλ. Καθίσματα τῶ αἰγ. Οἱ ικανόνες τῆς οὐλῶνχτς γὶ ζ'. κ' τῶν αἰγῶν οἱ δύο κανόνες
γὶ η'. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τῶ αἰγίς· τὸ Ἐξαποσγχαρίον αὐτῶ κ' θεοτοίον· Εἰς τὰς
αἴνες, πᾶσα πνοή, ζιχηρὰ προσόμοια τῶ αἰγ. ἤχος α'. (τῶν οὐρανίων λαγμάτων) γὶ ζ' ἡχος δ'.
Δόξα ἤχος πλ. β'. (Ἐρωτὶ θῆυ πυρποληθῆς). Κ' νῦν (θεοτοῖε σὺ γ' ἡ ἀμπερος). Δόξα γὶ τὸ
τροπαρίον, κτλ. Εἰς τὰς μαυαρῖμοὺς εὐ τῶ ικανόνος τῶ αἰγ. γ'. κ' ζ'. Ἀποσγχαγγέλιον κ' κοι-
νωνικὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶ αἰγίου.

λ'. τῶν αἰγ. ἀποζόζων Σίχα κ' Σιγχανῶ κ' τῶν σὺν αὐλοῖς· εἰκόνα κ' κατὰ πλ. ατος ἀνα-
γνωσι δὲν ἔχεν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ζιχηρὰ τῆς οὐλῶνχτς γ'. κ' τῶν ἀποζόζων γὶ τὸ μνη-
ναῖον γ'. Δόξα κ' νῦν, θεολ. ἡ ζαυροθ. Ἀπόσγχα τῆς οὐτινῆς. Ἀποζυτ. ἤχ. γ'. (Ἀπόσχοι αἰγ.).
Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ ικανόνες τῆς οὐλῶνχτς γὶ ε'. κ' τῶν αἰγ. γὶ δ'. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' Ἐξαποσγχαρίον

Οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἤχου γ' ζ'. Ἀποστολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

λα'. τοῦ αἴ. κ' Διαιτῆς εὐδοκίμης κ' προεόρτια τῶ τριμῆς κ' ζωποιοῦ Σταυρῶ. Ἡ εἰσὼν
τῶ αἴ. κ' τὸ αἴγιον βῆμα, ὃ δὲ βίος τῶ γ' τὸ Νέον Ἐυλόγιον.*

Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν τριχῶς ζ' κ' φάλλομεν τριχῶρα προσο-
μοια τοῦ τριμῆς σταυρῶ ἐν τῷ χρογράφῳ γ' ἤχ. α'. (τῶν ἔραγιῶν λαγμαῶν) κ' τῶ αἴ. γ'. (ὡ τῶ
παραδόξῃ θαύματος). Δόξα ἤχου α'. (Πῶς μὴ θαυμάσωμεν). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Σήμερον
ὡς ἀρῆθῶς). Εἰς τὸν τριχῶν τῆς οὐλωήχου. Δόξα τῶ αἴ. κ' ἤχου β'. (Παντὸς διαιτῆς μνήμη). Κ' νῦν,
ὁ αὐτὸς (Σύμου σιέπη κραλαία). Ἀπολυτίμιον ἤχου δ'. (Εὐ γῆς ὁ μαζέσας σε). Κ' (Σῶσον
Κύριε τὸν λαόν σου). Κοντάμιον δὲ μόνον τῶ αἴ. γέγομεν. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ τροπαρίου
τῶ αἴ. δ' κ' τῶ Σταυρῶ ἀπαξ. Ἡ συνήθης τριχολογία τῶ φακτῆρις κ' τὰ καθίσματα τῆς οὐ-
λωήχου. Ὁ γ' Κανὼν τῆς οὐλωήχου γ' ζ'. ὅτι οἱ Κανόνες τῶ Σταυρῶ κ' τῶ αἴ. κ' ἐν τῷ χρο-
γράφῳ γ' ἡ. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τῶ αἴ. κ'. Ἐξαποστολιάρχιον, τῶ Σταυρῶ, τῶ αἴ. κ',
κ' θεολογιόν. Εἰς τῶς αἴ. κ', πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τριχῶς δ'. κ' φάλλομεν τριχῶρα προσομοια
ἤχου α'. (τῶν ἔραγιῶν λαγμαῶν). Δόξα ἤχου πλ. β'. (ὡς χρυσὸς ἐν χυρῶ). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς
(τῶν Προφητῶν αἴ φωναί). Δοξολογία, τὸ τροπαρίου τῶ αἴ. κ', κτλ. Εἰς τῶς μακαρισμοὺς
τῆν γ'. ὡδὴν εὐ τῶ Κανόνος τῶ Σταυρῶ κ' τῆν ζ'. εὐ τῶ Κανόνος τῶ αἴ. κ'. Ἀποστολευαγγέλι-
ον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶ αἴ. κ'.

ἔχων ἡμέρας 31. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

Περίπτωσης α^η

α'. Εἰς τὴν α^η ἡ πρόοδος τῶν ἡμερῶν καὶ ζωοποιῶν Σταυρῶν καὶ τῶν ἁγίων ἐπὶ παι-
δων τῶν Μαμαβαίων. Ἐσπέρας ἐν τῷ προσκυνηταρίῳ τίθμεν εἰκόνα τὴν τρι-
μορφον. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμεν τὸν καὶ φάλλομεν τὴν τριμορ-
μοία τῶν Σταυροῦ γ'. ἡχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) καὶ τῶν ἁγίων γ'. (Παναεὶ φημὲν μάρ-
τυρες) Δόξα τῶν ἁγίων ἡχος πλ. δ'. (Οἱ ἅγιοι Μαμαβαῖοι). Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Ὁ ἅγιος Πά-
λαι Μωϋσῆς) ἔξιστον ὅτι ἔλε τσαυρῶν ἀνάπλομεν, ἔτε εἰσοδος γίνεται ζ'. Εἰς τὸν τριμορ-
μοία τῶν Σταυρῶν (Ὁ ἔξ ὑψίστου κληθῆς). Δόξα ἡχος πλ. δ'. (ψυχὰι δικαίων).
Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Ἡ φωνὴ τῶν Προφῆτῶν). Ἀπολυτίκιον ἡχος α'. (Τὰς ἀγγελοῦσας τῶν ἁ-
γίων σὺ). Δόξα Καὶ νῦν (Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου). ἀντὶ δὲ τῶν συνήθως θεοτομαρτῶν φά-
λλομεν τὸν παρακλητικὸν Κανόνα τῆς θεολογίας εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῆς δευτερευ-
ουμένου νηστίας, ζήτησιν εἰς τὰ φυλλάδια ἅτινα εἰσὶν τρία τὸν ἀριθμὸν, α^η τὸ μαθημερι-
νὸν εἰς τῶν ὁποίων μαγοναρχῶν ὁ ἀναγνώστης μαθ' εὐαγγέλιον καὶ ἔχῃ τὸν Κανόνα εἰς τὸ γέ-
λος, β' ὅσον τὸ ἔχον τὸν τριμῶνον τῶν Κυρ' Ἰωσήφ καὶ φάλλομεν ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς μαμαρισ-
μοῖς τῶν Ἀγγελοῦσων μετὰ τὸ ἅγιον Πάσχα ἕως τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ γ' ὅσον χρονογραφόν τι
ὅπερ εὐρίσκειται ἐν τῇ τῶν τυπικῶν βιβλιοθήκῃ.

» Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸν τροπαρίου τῶν Σταυρῶν δις, τὸ τῶν ἁγίων, καὶ
αὐτῶν τῶν Σταυρῶν. Εἰς τὴν α'. καὶ β'. τριχολογίαν φάλλομεν τῶν φατηρῶν τὰ καθίσματα
τὰ εἰς τὸ μνηαῖον, ἀνευ αἰτήσεων. Ἡ ἀναγνώσις εἰς τὸν τυχόντα ἅγιον Κανόνα ζ,
ὁ τῶν Σταυρῶν μετὰ τῶν ἁγίων (Ἀρματηγάτην φαραῶν) εἰς ἡ. Καὶ τῶν ἁγίων (ὡδὴν
ἐπιτίμιον) εἰς ζ'. Καταβασαῖαι (Σταυροῦν χαραξας) ἀπὸ γ' ὡδὴς τὸ Κοιτάμιον τῶν Σταυ-
ρῶν, καὶ καθίσματα τῶν ἁγίων καὶ τῶν Σταυρῶν. ἀφ' ἧς τὸ Κοιτάμιον καὶ ὁ οἶμος τῶν ἁγίων.
τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάπλομεν τὰ δρακόντια τῶν τσαυρῶν. Ἡ ἡμερῶν τῶν τσαυρῶν
χορολογεῖται καὶ μαθεξῆς φάλλεται ἡ θ'. ὡδὴ, εἰς δὲ τὸ γέλος ταύτης καταβασαῖαι φάλλομεν εἰς εἰσοδικῶν

καὶ τῶν δύο ῥημοῦς (Μυζικῶς ἢ Θεολογικῆ) καὶ (Ὁδία βρώσεως τῆς ξύλης). Ἐξαποστρεφάριζων ἀγίων, κῆ τῆς Σταυρῆ.

ἢ Εἰς τῶν αἴνευ, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχης ζ. κῆ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς ζαυρῆ γ. ἤχος δ. (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυρίῳ) κῆ β τῶν ἀγίων τὸν ἀ, τὸν δ, κῆ τὸν πλ. α. Δόξα ἤχ. δ. (τὸν κατὰ τὸν Μαριαβαίων). Καὶ νῦν, ὁ αὐτός (Ὁ συμμαχήσας Κύριε). φάλλομένης δὲ

ἢ ἀναγνώ-
σεως καὶ
ἀναδελφείας.

τῆς Δοξολογίας, βαλλῆ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς τὸ δυσειχίον: ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ναῶ, ὁ δὲ ἱερεὺς φερέσας ἐπιτραχηλίον κῆ φερέσιον θυμιᾶ ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, κῆ ἐν τῇ τῆς ἀσματος ἰρισαγίς, αἶργ τὸν ἴμιον Σταυρὸν μετὰ δίσκου ἀργυρῆ ἐπὶ τῆς κεραιῆς αὐτῆς, κῆ βαδί-ζων ἀργυρῆ, προπορευομένη τῆς διακόνου μετὰ λαμπάδος κῆ θυμιᾶ τῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τῶν εἰσοδικῶν μανθαρίων, ἐξέρχεται γὰρ τὸ (ἅγιος ἀθάνατος) διὰ τῆς ἀριστερᾶς πύλης τῆς ἀγίας βήματος, κῆ ἐλθὼν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ναῶ καὶ ἰδὼν τῆς δυσχερίως, ἐμφυγῆ τὸ (Σοφία ὀρθοί). ἤλα ἀπολίθησι τὸν δίσκον μετὰ τῆς ἴμιος Σταυρῆ ἐν τῷ δυσχερίως, κῆ λαμβάνων τὸ θυμιᾶ τὸν παρὰ τῆς διακόνου, θυμιᾶ αὐτὸν, ἐρχόμενος εὐχολοθεύρι-

+ μετὰ τῶν ῥημοῦ
διδωτ

τὸν φάλλον συγχρόνως κῆ τὸ τροπαρίον (Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου) ἀπάξ κῆ οἱ χοροὶ ἀνά μίαν. ἤλα ὁ μὲν διάκονος λαμβάνῃ τὸ θυμιᾶ τὸν κῆ ἐξέρχεται ἐν τῷ Ἀγίῳ βήματι. Ὁ δὲ προϊεὺς σὺν τῷ ἱερεὶ βαζύλλες μελανοίας γ. ἀσπάζονται τὸν ἴμιον ζαυρὸν, φάλλοντες συγχρόνως κῆ τὸ τροπαρίον (τὸν ζαυρὸν σε προσκυνῶμεν Δέσποτα) τὸ αὐτὸ κῆ οἱ χοροὶ ἀνά μίαν. Εὐθὺς ἔν ὁ Κανονάρχης τὸ τροπαρίον, ὃ κῆ φάλλεται ἀργυρῆ: γὰρ ἤχον β. (Διὺτε πιζοί : ἀπάξ τὸ ζωποῖον ξύρον) εἰς τὰ προσκυνήσασιν οἱ ἀδελφοὶ πάντες κατὰ τάξιν. Μετὰ δὲ τῆς γοῆς τῆς τροπαρίας, ἀρχεται ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διάκονος τὸ (Ἐγένεσον ἡμᾶς ὁ θεός,) κῆ τὰ γοῖα, κῆ ἔτω γίνεσθαι ἀπόχους. ἤλα ἀναγινώσκειται ἡ ἀ. ὤρα, ὁ δὲ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς ἀγίας βήματος, λαμβάνῃ τὸν ἴμιον ζαυρὸν, κῆ παλιν ἐξέρχεται ἐν αὐτῷ διὰ τῆς ὤρας πύλης κῆ ἀποδέτῃ αὐτὸν γὰρ τὴν θέσιν τῆς. Ἐν δὲ τῷ προσκυνηταρίῳ ζαυρὸν ἔτιθεμεν, ἀλλὰ τὴν ἴμιον εἰκόνα.

ἢ Ἡ λειτουργία ἐπιτελεῖται γὰρ τὸ παρακλήσιον τῆς θῆς, φάλλοντες τυπικῶς, κῆ ἐπιτῶν Κανόνων τῆς Σταυρῆ κῆ τῶν ἀγίων τῶν ὡδῶν γ. κῆ ζ. μετὰ τὴν ῥημοῦ τὰ συνήθη τροπαρία,

καὶ γὰρ τὸ γέλος τὸ (ὁ ὑψωθὲς ἐν[†]β). ἀντὶ τῆς τρισαγίας φάλλομεν (τὸν ζαυρὸν στ προσκυνᾶ-
 μεν Δέσπολα). Ἀποζόχως δύο, πρῶτον τῶ Σταυρῶ (Ζήτης γὰρ τὴν ὑψωσιν (Ἀδελοφὸς ὁ ἰο-
 γος ὁ τῶ Σταυρῶ) ἔλα κὶ τῶν ἁγίων (Ζήτης γὰρ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Πάντων): Εἰς τὸ ἔλαι. : Εὐαγγέλιον: ὅρα
 ρέτως τὸ (Ἀξίον ἔστιν). Κοινωνιῶν (ἔσημώθη ἐφ' ἡμᾶς) κὶ (γὰρ μνημόσυνον). Ἐτοιμαζέτω ^{τῆ γ. Κυριακῆ} ^{τῶν νηστῶν, κ}
 τούτοις ὁ εὐμνησιαστικοὶ τὰ τῶ ἁγίασμέ, ὅπως φαῖν καὶ τὴν τὰ ξιντῆ ἀνάγκυσις τῆς ^{τῶν ἁγίων. =} ^{† (τὸν τ σσ πρως}
 γραπτεῖς: γίνεσθαι γὰρ τὸν Μηνιαίτην διαλαμβάνων περὶ τῆς δευαπενθήμερ νηστῶς. τὸ ^{τῶν τ σσ πρως} ^{τῶν τ σσ πρως} ^{τῶν τ σσ πρως}
 εἰσπέρας δέ, ἢ τὴν ἐπιῶσαν ἀρχομίθα τῶν θαυμαίων τῆς θεολόου, ἅτινα γὰρ γὰρ τὴν βί-
 βρον τὴν μαρτυμένην (Ἀμαρτωλῶν σωτηρία) κὶ γὰρ ξθ. α. Εἰς τὴν δευαπενθήμερον ταύτην
 νηστῶν, ἔλε μεσῶρια ἀναγινώσομεν, οὔτε ἄλλο τι τῶν αἰοροῦστων ποιῶμεν: σήμερον παράκλησις
 φάλλεται.

Περίπτωσις β' α.

« Εἰ δὲ τὸ ἔλαι ἢ πρόδος τῶ Σταυρῶ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆ, τὸ σαββάτι εἰσπέρας με-
 τὰ τὸν προοιμιαῖον κὶ τὸ φακτήριον, γὰρ τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἀναζάσιμα ζιχηρὰ δ'.
 τοῦ Σταυρῶ γ. κὶ τῶν ἁγίων γ. Δόξα τῶ ζαυρῶ ἦχος δ'. (Ὁὐ περ πάσαι Μουσῆς). Καὶ νῦν,
 τὸ ἀ. θεολοιῶν τῶ ἦχος. Εἰς τὰ ἀπόζιχα τὰ ἀναζάσιμα ζιχηρὰ. Δόξα τῶν ἁγίων. κὶ νῦν,
 τῶ Σταυρῶ. Ἀποζυλιῖα, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν ἁγίων, κὶ τῶ ζαυρῶ. Εἰς τὸ θεοὶ Κύριος, τὸ ἀ-
 ναζάσιμον τροπάριον δις, τῶν ἁγίων, κὶ τῶ Σταυρῶ. Μετὰ τὴν ἀ. ζιχορογίαν τὰ ἀναζά-
 σιμα καθίσματα πάντα. μετὰ τὴν β'. καθίσματα τῶ ζαυρῶ. ὁ Ἄμμος, τὰ εὐλογοῦσθαι,
 ἢ Ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τῶ ἦχος, κὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος
 μετὰ τῆς θεολόου γὰρ ζ'. τῶ ζαυρῶ γὰρ δ'. κὶ τῶν ἁγίων γὰρ δ'. Καταβασίαι (Σταυρὸν χαρά-
 ξας). ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ ἀναζάσιμον Κοντάκιον κὶ ὁ οἶκος. ἀφ' ζ. Κοντάκιον κὶ ὁ οἶκος τοῦ
 Σταυρῶ κὶ τῶν ἁγίων. Ἐξαποστῆρα, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν ἁγίων, κὶ τῶ ζαυρῶ. Εἰς τὸς αἰ-
 νους, ἀναζάσιμα δ'. κὶ τῶ ζαυρῶ τὰ προσόμοια μετὰ τῶ ἰδιόμελε γὰρ δ'. Δόξα τὸ ἔυδι-
 νόν. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, κτλ. ἢ δὲ τῶ ζαυ-
 ροῦ προσκυνήσις πῶς κὶ τῆς τῶν τρόπῳ γίνεσθαι, ὅρα ὅτι σθεν γὰρ τὴν προγραφῶσαν ἐρμη-
 νῶν. » Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, τυπια, οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἦχος γὰρ ζ'. κὶ εἰ τῶ Κανόνος τοῦ
 ζῶ τὴν ζ'. ὠδῆν γὰρ δ'. Μετὰ τὴν ἄσσοδον τὰ συνήθη τροπάρια, κὶ γὰρ τὸ γέλος τὸ Κοντάκιον

τοῦ ζαυρῶ. Ἀποστολεὺς ἀγγέλιον τῆς Κυριακῆς κὶ τῶ ζαυρῶ (ζήτησ γὶ τὴν Ὑψωση). ἀντὶ τῆς τρι-
 σαγῆς φάλλομεν (τὸν ζαυρόν σε προσκυνοῦμεν Δέσποτα). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ (Ἀξίον εἶναι).
 Μετὰ τὸ πρόσχυμεν τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις) εὐθύς τὸ (Κύριε ἡσάμωσον τῆς προσευχῆς μῶ)
 κὶ φάλλομεν τὸν ἁγιασμόν ἐν τῶν φυλλαδίων, αἵτινα ἔχουσι κὶ τὴν παράκλησιν τῆς θεο-
 λόγως (Ἡ τὸ χαίρε δι' ἀγγέλιον) κὶ μαθεξῆς κατὰ τὴν τάξιν. Μετὰ δὲ τὸ τροπάριον (τῆς
 εὐσπλαγχνίας τὴν πύξην ἀνοιξον) φάλλομεν τὸ Κοινωνιὸν σύντομον (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον)
 κὶ (Ἐσημώθη ἐφ' ἡμᾶς). ἕτα, μετὰ τὴν ὀπισθᾶμβυον εὐχὴν, ἐξακιορθωμένον (Νῦν ἐπέ-
 ζῃ ὁ καιρός) κὶ τὰ λοιπὰ. ἀντὶ τῆς τρισαγῆς φάλλομεν (τὸν ζαυρόν σε προσκυνοῦμεν Δέσπ^{τη})
 ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, αἱ εὐχαί, κὶ μαθεξῆς. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ἁγιασμῶ, πρὸ τῆς ἀπο-
 λύσεως, φάλλομεν τὸ (Εἶναι τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον). Δόξα Καὶ νῦν, κὶ ἀπόλυσις. ἕτα φάλλο-
 μεν τὰ τροπάρια (τῆς γνῆς ἰαμάτων ἔχοντες) κὶ τὰ ἕτερα. Μετὰ ταῦτα τῶς φάλλομεν (εὐλο-
 γήσω τὸν Κύριον) κὶ (Ὑψώσω σε ὁ θεὸς μῶ). ἀπερχόμενοι γὶ τὴν τράπεζαν φάλλομεν τὸ ἀναστά-
 σιμον τροπάριον. Ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῶ ζαυρῶ. αἱ ἀναγνώσῃς τῆς εὐμνησίας γὶ τὰ Κυ-
 ριαιοδρόμια, ἡ δὲ τῆς τράπεζῆς γὶ τὸν Μηνιάτην. (Ἐγυμνιον γὶ τὴν θεοτόουον ὄρα γὶ σέ). 305].

β. Ἡ ἀναουμιδὴ τῆς Λαφάνης τῆς ἁγῆς Πρωτομάρτυρος κὶ Ἀρχιδιακόνος Στεφάνου. Ἡ αἱ τῆς ἐ-
 μὴν ἀνθεν τῆς ζασιδῆς τῆς λυπιαρῆ. ὑπάρχει κὶ χάρις περιέχειν ὀνόματα διὰ μνημόσυον.
 ἔχομεν κὶ μέρος ἐν τῆς ἁγῆς Λαφάνης (τὴν σιαγῆνα). Ἐσπέρως γὶ τὸ Κύριε εὐείραξα ἰζῶ-
 μεν ζίχους ζ' κὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶ ἁγῆς: γὶ Μην^{ῶρα}, Κων/χίως γ'. ἦχος δ' (ὡς γεν-
 ναῖον ἐν μάρτυσιν). κὶ γ' ἰδιόμελα. Δόξα ἦχος πλ. β' (Πρῶτος ἐν μάρτυσιν). Καὶ νῦν, θεολογίον ἢ
 ζαυροδ[†] Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ προσόμοια τῶ ἁγῆς (ὡς τῶ παραδόξῃ θαύματος). Δόξα ἦχος
 πλ. β' (Χαίροις ἐν Κυρίῳ). Καὶ νῦν, θεολογίον. Ἀπολυτίκιον ἦχος δ' (Βασίλῃον διάδημα). κὶ θεολογί-
 ον. Εἰς τὸν ὄρθρον αἱ Κανόνες τῆς οὐλμῆχου γὶ ἡ. κὶ τῶ ἁγῆς γὶ ζ'. ἀφ' εἰ τὸ Κονταίον τῶ ἀφ'
 κὶ ὁ οἶμος. τὸ Ἐξαποστολᾶριον αὐτῶ κὶ θεοτογίον. Εἰς τῶς αἴνας, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχους
 δ' κὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶ ἁγῆς ἦχος δ' (Ἐδωκας σημῶσιν). Δόξα ἦχος δ' (Στεφά-
 γος ἡ κατὰ ἀπαρχῆ) Καὶ νῦν (ἐν παντοῖον κινδύνων). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, κὶ τὰ λοιπὰ.

+ πρόβλεψον
 δι' αὐτῶ κὶ
 δια τὸ κὶ νῦν
 τῶν ἀποστο-
 λῶν.

Εἰς τῶς μακαρισμῶν εἰ τῶ Κανόνος τῶ αἰγίῳ τῶς ὡδαῖς γ' κ' ζ'. Ἀποστολεαγγελιον κ' Κοινωνιῶν
 τῆς ἡμέρας κ' τῶ αἰγίῳ. Ἡ ἀνάγνωσις γ' τὸν συναξαριστὴν. Εἰ θεῖς τῶ Κύριε εἰέυραξα Κα+υδ,
 νοναρχησον τῶ ἐν τύπῳ κ' μηναιῶ Κων/πόλεως ζιχρηὰ προσόμοιαι κ' ἰδιόμεχα πτην πρό-
 βλεπον περὶ θεολογίων ἢ ζαυροθεολογίων. Προυίμενον κ' Κοινωνιῶν τῶ Αἰγίῳ τῶ (Εἰς πᾶ-
 σαν τὴν γῆν. Σημωδιέον ὅτι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς θεολογίας γ' τῶ λέγος
 τῶν παραμυθήσεων φάλλομεν τὸ (Ἀπόστολοι εἰ περ' αὐτῶν) γ' δὲ τῶ λέγος τῶν παραμυθήσεω
 τῶ Τιμίῳ Προδρόμῳ τὸ (Φίξε παθιμάτων κοινονε').

γ'. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰσααίῳ, Δαχμάτῳ κ' Φαύτῳ. Εἰκόνα κ' ιατὰ πηλοῖο
 βίον δὲν ἔχουν. Εἰς τὸ Κύριε εἰέυραξα ζιχρηὰ τῆς οὐληνχῆ γ' κ' τῶν αἰγίων γ' τὸ μηναι-
 ον γ'. Δόξα Καί νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθεολ. Ἀπόζιχα τῆς οὐληνχῆ. Ἀποζυλιῖον ἡχος δ'.
 (Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν). Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς οὐληνχῆ γ' ε' κ' τῶν αἰγίων γ' δ'
 ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῶν αἰγίων κ' οἴσιος. τὸ Ἐξαποστγγραίον αὐτῶν κ' θεολογίον. Οἱ μακα-
 ρισμοὶ τῶ ἡχος γ' ζ'. Ἀποστολεαγγελιον κ' Κοινωνιῶν τῆς ἡμέρας.

δ'. Τῶν αἰγίων ἐπ' τὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσω. Εἰκόνα δὲν ἔχεν. Ὁ βίος τῶν γ' τῆς Κα-
 λοκαιρινῆς. Εἰς τὸ Κύριε εἰέυραξα ζιχρηὰ τῆς οὐληνχῆ γ' κ' τῶν αἰγίων γ' τὸ μηναιῶν γ'.
 Δόξα Καί νῦν, θεολογίον ἢ ζαυροθ. Ἀπόζιχα τῆς οὐληνχῆ. Ἀποζυλιῖον (Οἱ μάρτυρές σε
 Κύριε). Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς οὐληνχῆ γ' ε' κ' τῶν αἰγίων γ' δ' ἀφ' ζ'. Κοντάμιον
 κ' οἴσιος τῶν αἰγίων. τὸ Ἐξαποστγγραίον αὐτῶν κ' θεολογίον. Οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἡχος γ' ζ'.
 Ἀποστολεαγγελιον κ' Κοινωνιῶν τῆς ἡμέρας.

ε'. Προεόρτια τῆς Δεσποτικῆς Μεταμορφώσεως κ' τῶ αἰγ. μάρτυρος Εὐσιγνίῳ. Εἰκό-
 να τῶ αἰγίῳ δὲν ἔχῃ. ἀνάγνωστιν αἰγίῳ τῆς. Εἰς τὸ Κύριε εἰέυραξα ζιχρηὰ προσόμοι
 προεόρτια γ'. ἡχος δ' (Ἐδωιας σημῶσιον). Κ' τοῦ αἰγίῳ γ'. (Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) Δό-
 ξα Καί νῦν, ἡχος πη. α'. (Δεῦτε ἀναβῶμεν). Εἰς τὸν ζίχον, ζιχρηὰ προεόρτια (Οἱκοῖτ' Εὐρῶ)

Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β'. (Ὁ εἰς τῷ ὄρω τῷ θαυῶρ). Απο जुलिων ἦχος δ'. (Χριστου ἡν Μεταμόρφωσιν). Ἐν τῷ ὄρθρω, ὅς τὸ θεὸς Κύριος τὸ προεόρλιον τροπαρίον εἰς ψ. μετὰ τὴν α. κ' β'. ζιχορογιάν τὰ προεόρλια καθίσματα ὅς τὸ μνηαῖον. ^{:Κυριόσεως.} Οἱ ματόνες, ὁ προεόρλιος μετὰ τῶν ἄρμων ὅς ἡ. κ' τῷ ἀγίῳ ὅς δ'. τὰ δὲ τριώδεια ὅς τὴν λαξίν τῶν. Ὅτε δὲ ψάλλεται τὸ τριώδιον ὅς τὴν α. ἡ. καὶ θ'. ὑδὴν, τόλι, τὸν μὲν προεόρλιον Κανόνα ποιούμεν ζ'. τὸν δὲ τῷ τριώδις δ' κ' τῷ ἀγίῳ δ'. ἀφ' ζ'. Κοιλάμιον τὸ προεόρλιον. Εἰς τὸν ζῖχον τῶν αἰνῶν ζιχηρὰ προεόρλια (Ὁῖος τῷ Εὐφραθα). Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ.ά. (Μόμος κ' Προφητῶν). Εἰς τῷ μακισμὸς εἰς τῷ προεορλίῳ Κανόνοσ τὰς ὑδαὶ ψ. καὶ ζ'. Απο जुлеуαγγύιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. { Ἐξαποζῆ, ὁ προεορλί: κ' μόνος }
 ,, Ἐὰν τὰ προεόρλια συμπέσωσιν ἐν ἡμέρα τρίτη, τῷ δευτέρῃ εσπέρας τὰ τῷ Προδρόμῃ δοξαζιὰ παραγγέπονται.

†. Ζ'. Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τῷ Κυρίῳ κ' Θεῷ κ' Σωτήρῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. [Ⓢ]

Κοιμήσῃ ἢ εἰς
 εἰσπία.

Ἡ εἰσὶν εὐρ. ὅς τὸν δεξιὸν χορὸν. Ἐπιτελοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν ἔχουσαν κ' χαρῆν διὰ μνημόσυνον. Ἐν τῷ μιρωῖ ἐσπερινῷ, ὅς τὸ Κύριε εἰς εἰραξά ἰζῶμεν ζῖχου δ' κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια εἰς τῷ μνηαῖῳ τῆς Κυριόσεως ἦχος α'. (τῶν ἑρανίων τῶν ματῶν). Δόξα Καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. (τὸν γνόφον τὸν νομιουῖον). Εἰς τὸν ζῖχον (Ὁῖος τῷ Ἐφραθα). Δόξα Καὶ νῦν, ὁμοιον. Απο जुलिων ἦχος βαρῦς (Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄ-

τῶν βαρῖαι
 ὅς τῶν ζῶ-
 σιαι.

ρῶ). Εσπέρας ὅς τὴν ἀγρυπνίαν μετὰ τὸ ἀπόδρπον κ' λοιπά, ψάλλομεν (Ἀνοξαίντῃ ρια). κ' ὅ μὲν λῦχοι ἢ ἐορτῆ ἐν Κυριακῇ ζιχορογοῦμεν τὸ α'. Καθίσμα τῷ ψαχηρῖς, ὅς δὲ μὴ ζιχορογία εἰ γίνεταί. Εἰς τὸ (Ὁ ἦγιος ἔγνω) ἀνάπτει τὰ δρακόνια κ' τῷ ζαυρῖς. ὅς δὲ τῷ τῆς

^{: ἀπὸ τῶν τῶν ἡμῶν ὅς τῷ ἀπὸ}

Μεταμορφώσῃ
 εἰς τῶν πλ. ε
 ψῶν κερῖαι

Εἰς τὸ Κύριε εἰς εἰραξά ἰζῶμεν ζῖχου ἡ. κ' ψάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμεγα τῶς τῶσ σαρῶν δ' εἰς δευτεροῦντες αὐτῶς. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. (Προτυπῶν τῶν ἀνάστασιν). Ἐσθδος μεγάλη, τὸ φῶς ἵλαρόν μετὰ μέγας, τὸ προῦσμενον, κ' τὰ ἀναγνώσματα. -

^{: τῶν εἰραξ. ἢ τῶν εἰραξ. ἢ τῶν εἰραξ.}

Εἰς τὴν Λιπὴν, τριχρᾶ ἰδιόμεγα γὰς ἡρᾶς β'σι. Δόξα ἦχος πη. β' (Δεῦτε ἀναβῶμεν)
 μετὰ μέγους, Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς (Νόμος ἢ Προφητῶν). Εἰς τὸν τριχὸν ἰδιόμεγα γὰς ἡρᾶς
 α' εἰς τριχους δι' ἰγόμενον (θαβῶρ ἢ ἔρμων) καὶ (Σοὶ ὄσιν οἰοῦρανοί). Δόξα Καὶ νῦν, τῆ β'.
 (Τέτρω ἢ ἰαυῶβ ἢ ἰαάνη). Νῦν ἀποχῆς, τὸ ἰρσαίγιον, τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς εἰς γ',
 ἢ ἑυλόγησις τῶν ἁρίων μεθ' ἡν, ἢ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλμος, ἢ ἡ τριχογονία τῶ φα-
 ληρίᾳ μετὰ τῶν Καθισμάτων. ἦ γα, μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσιν φάλλεται ὁ Προμύγιος, ἢ-
 εὐλογη, ἢ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῶ πορευξέ. ἢ αἴτησις, ἢ τὸ Καθισμα. Οἱ ἀναβαδμοὶ
 τὸ α'. ἀντίφωνον γὰ δ' ἦχος. Προμύγιον (θαβῶρ ἢ ἔρμων). τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. Δό-
 ξα (ταῖς τῶν ἀποστόλων). Καὶ νῦν (ταῖς τῆς Θεολογίας), ἢ τὸ ἰδιόμεγον ἦχος β'. (Ὁ φωτὶ σου
 ἀπάσας). Σημειώτεον ὅτι ἡ ἴχου ἐν Κυριακῇ (Ἀνάστασιν Χριστῆ ἢ ἰγόμενον) ἀλλ' ἰούθω μ-
 τὰ τὸ εὐαγγέλιον φάλλομεν τὸν Ν', ἢ ἔτι γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῶ εὐαγγελίου. Κανόνις β,
 ὁ δ' μετὰ τῶν ἔρμων (χοροὶ Ἰσραὴλ) ὡς ἡ. καὶ ὁ πη. δ'. (Ὑψῶν διδοῦσας) ἀνεῦ τῶν ἔρμων εἰς
 γ'. Καταβασίαι (Σταυρὸν χαράξαι). ἀπὸ γ'. ὡδὴς τὸ Καθισμα δις, ἀφ' ἧ. τὸ μὲν Κονά-
 μιον φάλλεται ὁ δὲ οἶκος ἀναγινώσκειται. ἢ ἡμιωτέρα εἰς τριχογονία, ἀλλ' ἀφάλλεται
 ἢ θ'. ὡδὴ ἢ, ὡς τὸ γέγος ταύτης Καταβασίας ἢ γὰς δύο ἔρμους (Μυσιμῶς ἢ Θεολογίας). ἢ (ὡ-
 δια βρώσεως τῶ ξύλου). τὸ ἔξαποστρηάριον εἰς γ'. Εἰς γὰς αἴτες, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τριχ.
 δ'. ἢ φάλλομεν τριχρᾶ προσόμοια (Ὁ εὐεὐφίξ κληθῆ) δελιρῶντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν,
 ἦχος πη. δ'. (Παρέλαθεν ὁ Χριστός). Δοξογονία μεγάλη, τὸ τροπάριον, ἢ ἑιλενίς, ἢ ἀποχου-
 σις, ἢ α'. ὦρα, ἢ ἡ Κατήχησις τῶ ἀγίου Θεοδώρου.

† αὐτοὶ εἰς ε
 πορευξέσιν ἀπὸ
 μίαν σφράγην κλη-
 ρίαν.

« Εἰς τὴν Λεβεργίαν, μετὰ τὴν γ'. ἢ τῶ ἄραν τὸ λυπικῶ χύμα, ἦ γα φάλλομεν τὰ ἀντίφω-
 να τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδιὸν (θαβῶρ ἢ ἔρμων ἐν τῶ ὀνόματι σε ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς
 ὑπὲρ Θεοῦ ὃ ἐν τῶ ὄργῳ τῶ θαβῶρ μεταμορφωθῆς. . . . τὸ ἀποχλιῶσιον τῆς ἑορτῆς εἰς γ'.
 ἢ τὸ Κονάμιον ἄπαξ. Ἀποχλιευγέλιον ἐν ἢ μόνου τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως
 (Νῦν τὰ ἀνῆυσουα ἡιουόσθη). Κοινωνιὸν (ἐν τῶ φωτὶ τῆς δόξης τῶ προσώπτει σε) ἢ ἀντὶ τοῦ
 (εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀκηθινόν) φάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθὰμ-
 βωνον εὐχὴν, γίθεται τὸ ἰρπίποδον πησιόν τῶ προσευνηλαρίᾳ, ἢ ἐπ' αὐτῆ αἰ ζαφυχαί, ἢ

φάλλεται τὸ τροπαρίου τῆς εὐρῆς καὶ τὸ Κοντάμιον, καὶ ἔτις ἐξέρχεται ὁ Προεζὺς καὶ ἀναγι-

γελ. 487. ὡς ἔχει τὴν εὐχὴν αὐτῶν (ζητῶ δὲ τὸ εὐχολόγιον). Αἱ ἀναγνώσεις α'. καὶ β'. δὲ τὸν Δαμασινὸν

τὸν πεζογράφον ἢ γ'. δὲ τὸ χρογράφον (λόγος Ἰωάννη τῆ Δαμασινῆ δὲ τὴν εὐρῆν). ^{ἢ δὲ τὸν Συροδὴν.} Εἰς

δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον τῆς ἁγίας Ἐφραῖμ, φάλλοντες καὶ τὸ τροπαρίου τῆς

Κανόνος τῆς ζ'. ὡδῆς (Νῦν γὰρ ἀνῆλθον ἡμεῖς). (Γίνεταί δὲ σήμερον καὶ ἰχθύος καταξυσίς).

» Χρὴ εὐχεσθαι ὅτι εὐτύχοι ἡ τοιαύτη εὐρῆ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν, ἔδὲν τῶν ἀνα-

ζασίμων φάλλεται, ἔτι γὰρ εὐαγγέλιον ἀναζάσιμον λέγεται, ἔτι τὸ (Ἀνάζασιν Χριστοῦ

θεασάμενοι). ἔτι τὸ (Ἅγιος Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν). εὐμὴ μόνον ζιχαλογοῦμεν τὰ καθίσματα τοῦ

φάλλοντες τῆς ἑσπερινῆς καὶ τῆς ὄρθρου, ἀσπαζόμεθα καὶ ὁ ἅγ. εὐαγγέλιον φάλλοντες τὸν Ν'. φάλλ.

» Ἐν δὲ ταῖς μετεόροις ἡμέραις εὐσυνέση Κυριακῆ ἢ εὐραζόμενος ἅγιος, καταβα-

σίας φάλλομεν τῆς ἑσπερινῆς τῆς Κανόνος τῆς εὐρῆς (Χοροὶ Ἰσραὴλ). καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς εὐρῆς.

ζ'. τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δομετίου. εἰκόνα δὲν ἔχει. ἔτι κατὰ πρῶτον βίον. ἑσπερας

δὲ τὸν προοιμιακὸν ἀνάπτομεν τὰ ἡμέρας τῶν ζαυρῶν. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐμείραξα ζι-

χηρὰ προσόμοια τῆς εὐρῆς γ'. ἡχος δ'. (Πρὸ τῆς τριμῆς ζαυρῆ σὺ καὶ τῆς πάθους) καὶ ἕτερα 2,

(Ζητῶ δὲ τὸς αἴνας τῆς εὐρῆς). καὶ τῆς ἁγίας γ'. (Ὁῦν ἀποδέμενοι). Δόξα καὶ νῦν, ἡχος πλ. β'.

(Προλυτῶν τὴν ἀνάζασιν). εἰσοδος, φῶς ἰσχαρὸν, τὸ προεζόμενον ἡχος βαρύς (Ὁ θεὸς ἡ-

μῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ). εὐ δὲ ἐστὶ σαββατικῆ ἑσπερας (Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν).

Ἀπὸ ζίχου (Ὁῖος τῆς Ἐφραδα). Δόξα καὶ νῦν, ἡχος πλ. δ'. (τῆς θεοῦ ἡλός σὺ Χριστέ). Ἀπο-

χυλίσιον τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνῆθης ζιχαλογία καὶ τὰ καθίσματα τῆς εὐρῆς.

Ὁ δὲ Κανὼν τῆς εὐρῆς μετὰ τῶν ἑσπερινῶν (Χοροὶ Ἰσραὴλ) δὲ ἡ. καὶ τῆς ἁγίας δὲ δ'. ἀφ' ἑ. ὁ κοι-

τάμιον τῆς εὐρῆς. Ἐξαποζωγγάριον τῆς ἁγίας καὶ τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ζίχον τῶν αἴνων ζιχηρὰ

προσόμοια (Ὁῖος τῆς Ἐφραδα). Δόξα καὶ νῦν, ἡχος πλ. α'. (Νόμος καὶ τροφή τῶν). Εἰς τοὺς

μακαρισμῶς τὴν α. καὶ δ'. ὡδὴν εἰ τῆ α'. Κανόνος τῆς εὐρῆς δὲ ἡ. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν (δὲ-

τε προσκυνήσομεν. . . . Σῦσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ (Ὁ ἐν τῷ ὄργῳ τῷ θαυρῷ μεταμορφωθῆς) κτλ.

ὡς συνῆθης. Ἀποζωγγαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. ἀναγνώσιν δὲ φάλλομεν τῆς

† 7ῆ αὐτῆς ἡμέρας ἐορταζομένης ἀγίας Θεοδοσίας 7ῆ νέας (Ὁ βίος 7ῆ εἰς τὸ Μέον Ἐπιτόμιον).

7ῆ. Τοῦ ἀγίας Αἰμιλιανῆς Ἐπισκόπου Κυζίου. Εἰκόνα κ' κατὰ πρῶτος βίαν δὲν ἔχῃ. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ζιχρηὰ προσόμοια 7ῆς ἐορτῆς γ'. ἤχος δ'. (Ἐδωιας σημεῖωσι) κ' τοῦ ἀγίας γ' (Ὁ εἰς ὑψίστες κληθῆς). Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος α'. (Ὁ πάλαι τῷ Μωσῷ). Ἀπόστιχα 7ῆς ἐορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος α'. (τὴν σὴν τοῦ μονογενῆς υἱῶ). Ἀπολυτίκιον 7ῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ β'. Κανὼν 7ῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἁρμῶν (ὑγραὶν διωδεύσας) εἰς ἡ. κ' 7ῆ ἀγίας εἰς δ'. ἀφ' εἰ. τὸ Κοντάμιον 7ῆς ἐορτῆς. Ἐξαποστρεφάριον, 7ῆ ἀγίας, κ' 7ῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζήχον τῶν αἰώνων ζιχρηὰ προσόμοια (Ὁ ἴμος 7ῆ Ἐφραθα). Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος α'. (τὸ ἀσχελον 7ῆς σῆς φιλολυσίας). Εἰς 7ῆς μακαρισμῶς τὴν α'. καὶ τὴν δ'. ὑδὴν εἰς τῆ β'. Κανόνος 7ῆς ἐορτῆς. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν 7ῆς ἡμέρας. Ἀνάγνωσις ἀγίας λινος.

θ'. Τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Ματθία. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ζιχρηὰ προσόμοια 7ῆς ἐορτῆς γ'. ἤχος α'. (τῶν ἑρανίων ταγμαίων) κ' 7ῆ ἀποστόλου γ'. (Πανεύφημοι μάρτυρες). Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος β'. (Ὁ φυτὶ σε ἀπάσαν). Ἀπόστιχα 7ῆς ἐορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος β'. (Ὁ ἐν τῷ ὄργῳ τῷ θαυρῷ). Ἀπολυτίκιον (Ἀπόστολε ἀγίε) κ' 7ῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ εἰς Κανὼν 7ῆς ἐορτῆς εἰς ἡ. κ' 7ῆ ἀποστόλου εἰς δ'. ἀπὸ γ'. ὑδὴν τὸ Κοντάμιον 7ῆς ἐορτῆς, ἀφ' εἰ. 7ῆ ἀποστόλου. Ἐξαποστρεφάριον, 7ῆ ἀποστόλου, κ' 7ῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζήχον τῶν αἰώνων τὰ 7ῆς ἐορτῆς. Εἰς 7ῆς μακαρισμῶς τὴν ε'. καὶ ζ'. ὑδὴν εἰς τῆ α'. Κανόνος 7ῆς ἐορτῆς. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν 7ῆς ἡμέρας. Ἀνάγνωσις, ἀγίας 7ῆ.

ι'. Τοῦ ἀγίας μάρτυρος + Λαυρεντίου. συμφάλλεται δὲ κ' ἡ αἰορθεία 7ῆ ἀγίας μάρ- κ' ^{τὸ ἀρχιδου- κῆς} τυρος εὐπύου, διὰ τὸ εἰς τὴν ἐνδεαλίην 7ῆ μνησὶς φάλλεσθαι τὴν αἰορθείαν 7ῆ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Νήφωνος. Εἰκόνα δὲν ἔχῃ. Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ζιχρηὰ προσόμοια 7ῆ ἀγίας Λαυρεντίου γ'. ἤχος δ'. (Ἐδωιας σημεῖωσι) κ' 7ῆ ἀγ. μάρ- τυρος εὐπύου γ'. (Πανεύφημοι μάρτυρες). Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος δ'. (τὸ τῆ ζαυρῆ σε Κύριε)

Ἀποζύχῃ (Ἐδωίαια σημεῖωσιν)· Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ' (Πρὸ τῆς ζαυρῶ σα Κύριε), Ἀποζυλί-
μιον τῆς εὐρῆνης· Εἰς τὸν ὄρθρον, ὃ γ' Κανὼν γ' τ' τῆς εὐρῆνης, κ' τῶν ἀγίων οἱ δύο Κανό-
νες γ' ἡ· ἀφ' τ' τὸ Κοντάμιον τῆς εὐρῆνης· Ἐξαποζυγχαρίον, τῶν ἀγίων, κ' τῆς εὐρῆνης·
Εἰς τὸν τρίχον τῶν αἰνῶν τὰ τῆς εὐρῆνης· Εἰς τῶς μακαρισμῶς τὴν ε'· καὶ ζ' ὠδὴν, εἰ τῶ
β'· Κανόνος τῆς εὐρῆνης· Ἀποζουεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας· Ἀνάγνωσιν, ἀγίῳ τῷ

†. Ἰα'. Τοῦ ἀγίου μαρτύρου Εὐπύρου· Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ φάλλεται ἡ αἰοιορουθία τῶ
ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μήφωνος Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως[Ⓢ]· Ἡ εὐμνησία ἰσομῶ-
ται· Ἡ ἀγία τῆς Εἰκῶν εὐρίσκειται γ' τὸν δεξιὸν χορὸν, ὃ δὲ βίος τῆς γ' τὸ Νέον Ἐυμ-
γιον· Ἐπίλεγομεν δὲ ἀγρυπνίαν ἥτις ἔχη κ' χαρὴν ὀνομάτων δια μνημόσυνον· Ἐν
τῷ μιῶν εὐπερινῶ ἰζῶμεν τρίχους δ' κ' φάλλομεν τριχρᾶ προσόμοια τῶ ἀγίῳ εἰ τῶ
φυλλαδῆς ἦχος β' (Ὅτε εἰ τῶ ξύχ σε νευρὸν)· Δόξα ἦχος δ' (τὸν ἐν ἱεράρχαις)· Κ' νῦν,
ὃ αὐτοῖς (Πρὸ τῆς ζαυρῶ σα Κύριε)· Εἰς τὸν τρίχον, (Ὅτιος τῶ Ἐφραδᾶ)· Δόξα Καὶ νῦν, ὁμοιον·
Ἀποζυλίμιον, τῶ ἀγίῳ, κ' τῆς εὐρῆνης·

» Ἐσπέρας γ' τὴν ἀγρυπνίαν, μετὰ τὴν εὐλόγησιν, ἀρχεται ὁ ἀναγνώστῃς τῶ ἀπ-
δοτήνῃ, ἐν ᾧ ὁ καιρὸν λυττωιάρης ποιῶ σχῆμα γ' τινὰ τῶν ἱερέων διὰ τὰ ἐκ-
βάλλῃ εἰ τῆς προδέσεως τὸ Λόψανον τῶ Ἀγίου Μήφωνος, ᾧ λα, ἀναγινώσκωμεν κ' τῶς
ὀτιμοῦς τῶ Ἀγίου ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Εἰκῶνος αὐτῆς· Εἰς δὲ τὸ τέλος τῶ ἀποδοτήνῃ,
ἀνάπτῃ ὁ εὐμνησιαστικὸς τὰ εἰσοδικία μανουαρία, κ' ἔρχεται γ' τὴν ἀριζερὰν ἡ-
χὴν τῶ ἀγίου βήματος, κ' ὁ μὲν ἔφημεριος ποιῶ τὴν ἀπόχυσιν ὡς σύνδεσ (Χριστῶ
ὁ ἀκηθνὸς θεὸς κτλ) ὃ δὲ διοριστῶς ἱερεὺς, εὐδὺς μετὰ τὴν ἀπόχυσιν, ἐξέρχε-
ται εἰ τῆς ἀριζερᾶς πύξης τῶ ἀγίου βήματος κρατῶν τὸ Ἅγιον Λόψανον τῶ ἀ-
γίου Μήφωνος ἐν τῷ κιβωτίῳ, προπορευομένης τῶ διακόνου μετὰ ζαμπταδὸς κ' θυ-
μιατῶ, κ' τῶν εὐμνησιαστικῶν μετὰ τῶν εἰσοδικιῶν Μανουαρίων, φάλλομεν τῶ τῶ
εὐπύλου τὸ τροπαρίον (Ἐργοῖς ἔχαμψας) κ' ἀπολίδεται αὐτὸ ἐπὶ μαθεύμῃς τῆ-

ἑτέροις ἀνά- σίον τῆς Παναγίας τῆς (Ἐπὶ σοὶ χαίρω)· ᾧ λα, μετὰ τὸ τροπαρίον, ὁ μὲν ἔφημεριος
τῶ τῶ κηρίον
τῶν αἰτ' ἡρψάνων τῶ ἀγίου Μήφωνος κ' τὸ μακαχίον τῆς ἀγρυπνίας διὰ τὸν Κωνοαρχὴν·

θυμιά τὸ ἅγιον βῆμα ὡς ἔθος· ὁ δὲ τυτμιαρὸς ἀνοίγει τὴν ὑραϊαν πύλην, κ' ἐπι-
 φωνῶ τὸ (κελεύσατε) κ' ἔως ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς κ' θυμιά τὸν λαόν κ' τὸς ἀδελφοὺς
 κατὰ τὴν λαΐξιν, ὅτα μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, φάλλομεν τὴν ἀ. ζαβὼν τῶ Μα-
 ναρίου ἀνῆρ). Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεῖρα ζα (ἐν αὐτῷ κ' γι' αἶνες, ἀνάπτεται ὁ χορὸς κ'
 κ' τὰ δύο μεγάλα ζατάρια· γι' δὲ τὴν Λεβερριάν κ' ὁ πορευέσθαι ἰζῶμεν ζίχως ἡ. καὶ
 φάλλομεν ζιχρηὰ προσόμοια τῶ αἰγί' ἤχος δ'. (Ὁ' ἐξ ὑψί' τ' κηθῶς) ποιεῖν ^{αὐτῶν} τῶ δ. ρα.
 ὅτα προσόμοια ἔτερα ἤχος ἀ'. (τῶν οὐρανίων λαγαλιῶν) κ' αὐτὰ ὁμοίως δ'. Δόξα ἤ-
 χος πλ. β'. (Δεῦτε συμφῶνως). Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁ αὐτὸς (Προλυτῶν τὴν ἀνάστασιν). Εἰ-
 σσοδος, φῶς ἰζαρόν, τὸ προεῖμένον τῆς ἡμέρας, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῶ αἰγί'. Εἰς τὴν λι-
 τῆν, τὸ ἰδιόμερον τῶ αἰγί' τῆς Μοῦσης, ὅτα τὸν β', κ' τὸς δύο πρώτους τῶ αἰγί'. Δόξα ἤχος β' (τῆ-
 τῶν Λεβανῶν σε θήνη) μετὰ μέγως. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς (Ὁ φῶς σε ἄπασαν). Ἐξέρχεται δὲ
 κ' ὁ Καθηνούμενος φορῶν τὸν μέγαν μανδύαν, κρατῶν κ' τὴν πατερίταν. Εἰς τὸν ζίχον,
 ζιχρηὰ προσόμοια (Χαίροις ἀσινθιῶν ἀνηθῶς). Δόξα ἤχος β' (τῆ φρεσῶν σε κη-
 σῶ). Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁ αὐτὸς (Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὺρ). Νῦν ἀποχῶς, τὸ τρισάγιον, τὸ ῥα-
 παρίον τῶ αἰγί' δις, τὸ (θεοτόμει Παρθένη), κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων· μεθ' ἧν, ἡ ἀνάστα-
 σις, ὁ ἔξαψαλμος, κτλ. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς δις, τῶ αἰγί', κ' αὐθις
 τῆς ἐορτῆς. Ἡ συνήθης ζιχορογία τῶ φαληρῶς κ' τὰ καθίσματα τῶ αἰγί' κ' τῆς ἐορτῆς.
 Μετὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν, φάλλεται ὁ πορευέσθαι, ἡ εὐλογίη, κ' τὸ Δόξα καὶ νῦν τῶ πο-
 λυεῖ'· ἡ αἰτησις, κ' τὰ καθίσματα. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. ἀντίφωνον τῶ δ'. ἤχη· Προκῆ-
 μενον (τῆμιος ἐναντίον Κυρίῳ). τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν' κ' τὸ ἰδιόμερον· Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς με-
 τὰ τῶν ἑρμῶν γ' ζ'. (Χοροὶ Ἰσραήλ)· κ' τῶ αἰγί' οἱ δύο Κανόνες ἤχος πλ. δ'. (Ὑγραὶν διεδύ-
 σασ) Καὶ (Ἀρμαληγὰ τὴν φαραὶ) γι' ἡ. Καταβασία (Χοροὶ Ἰσραήλ), ἀπὸ γ. εὐθις τὸ Κανὼ-
 μιον τῆς ἐορτῆς· ἀρ' ζ'. τὸ Κοντάμιον τῶ αἰγί' κ' ὁ οἶμος· Ἐξαποστειλῆρια, τῶ αἰγί', κ' τῆς
 ἐορτῆς· Εἰς τὸς αἶνες, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχως δ'. κ' φάλλομεν ζιχρηὰ προσόμοια τῶ αἰγί'
 ἤχος δ'. (Ἐδωίμας σημῶσιν). Δόξα πλ. ἀ'. (τῆς θεωρητῆς σε ψυχῆς). Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.
 Δοξολογία μεγάλη, τὸ τροπάριον τῶ αἰγί', ἡ εὐτενῆς, κ' ἀπόχους· κ' ἡ ἀ. ὡρα. Εἰς τὴν Λε-

ταῦτα τῶ δὲ δύο
 ποιεῖται ἀπὸ
 μιᾶς στροφῆς.

τὸ παλαιὸν χρῆ-
 ματικὸν τροπῶν
 (Σταυρὸν Χαρὰ-
 ξαι).

Εἰς τὴν Ἀγλαργίαν, Λυπυῖα, ἐν δὲ τοῖς μαυισμοῖς τὴν γ. ὠδὴν εἰς τὴν Κανόνος τῆς ἐορτῆς.
 κ' τὰς ὡδὰς γ. καὶ ζ'. ἐξ ἀφορέων τῶν Κανόνων τῆς αἰγῆς. Ἀποστολευαγγέλιον τῆς αἰγῆς (Ζη-
 τῆς τῆς Χρυσοστόμου) κ' τῆς Θεολογίας. Κοινωνιῶν (Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). αἰ ἀναγνώσας
 πᾶσαι γ' τὸν βίον τῆς ἀπερχόμενοι γ' τὴν τράπεζαν φάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς ἐορτῆς.
 ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῆς Αἰγῆς. ζ' τῆς τῆς, ὅτι τὸ τῆς Αἰγῆς Ἀγνανον ἀφίνομεν ἐν τῇ
 ρηθῶσθι Θεῶς, ἀφ' ἐσπέρας ἕως νῆς τῆς τῆς ἢ θῆς Ἀγλαργίας.

Περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Αἰγῆς Μήφνος εἰ συμπέση ἐν Κυριακῇ.

» Χρὴ γ' εἶναι ὅτι γ' τύχοι ἡ μνήμη τῆς Αἰγῆς ἐν Κυριακῇ, τῷ σαββάτῳ ἐσπέρας ἐν
 τῷ μιυρῷ ἐσπερινῷ, γ' τὸ Κύριε εἰέεραξα φάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς αἰγῆς (Ὅτε εἰς
 ξύλου σε νευρῶν) γ' τῆς δ' Δόξα τῆς Αἰγῆς. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζῆχον δὲ φάλλο-
 μεν τὰ δευτέρα προσόμοια τῆς αἰγῆς εἰς τὴν μεγάλην ἐσπερινῶν (τῶν ἱερῶν ταγματῶν).
 Δόξα τὸ ἰδιόμερον τῆς Εὐαγγελίᾳ ἡχος πλ. β'. (Ὅ τῶν φαρτῶν σὺ κ' γενρῶν). Καὶ νῦν, τῆς ἐορ-
 τῆς (Προτυπὴν τὴν ἀναζάσιν). Ἀποστολιῶν, τῆς Αἰγῆς, κ' τῆς ἐορτῆς.

» Ἐσπέρας γ' τὴν ἀγρυπνίαν μετὰ τὸν προοιμιῶν, φάλλομεν τὴν ἀ. ζάσιν τῆς (Μα-
 υρίας ἀνῆρ) διερχόμεθα κ' τὸ ἐπιλοῖπον τῆς Καθίσματος χύμα. Εἰς τὸ Κύριε εἰέεραξα
 ἀναζάσιμα ζιχρὰ γ'. τῆς ἐορτῆς γ'. κ' τῆς αἰγῆς προσόμοια δ'. (Ὅ ἐξ ὑψίτης κληθῆς). Δόξα
 τῆς αἰγῆς. Καὶ νῦν, τὸ ἀ. Θεολογίον τῆς ἡχου. Εἴσοδος, φῶς ἱερὸν, τὸ προεγμένον, κ' τὰ λοι-
 πὰ ὅσα προεγράφη γ' τὴν προλαβῆσαν ἐρμηνῶν. Εἰς τὸν ζῆχον, τὸ ἀναζάσιμον ζι-
 χρὸν τῆς ζῆχου, κ' γ'. προσόμοια τῆς Αἰγῆς (Χαίροις ὁ κληρονόμος φανῆς) μετὰ τῶν ζῆχῶν
 αὐτῶν. Δόξα τῆς Αἰγῆς. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τῆς
 Αἰγῆς δις, τὸ (Θεολογία Παρθένου), κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μετ' ἡν, ἡ ἀναγνώσις, γ' τὴν
 ἐρμηνῶν τῆς ἀποζῆς, κ' αἰοχῆθως ὁ τριαδικὸς Κανὼν κ' ὁ Ἐξάκαχμος. Εἰς τὸ Θεὸς
 Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δις, τῆς αἰγῆς, κ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν ἀ. ζιχρολογίαν τὰ ἀνα-
 ζάσιμα καθίσματα πάντα. Ἐν δὲ τῇ β'. καθίσματα τῆς αἰγῆς, κ' τῆς ἐορτῆς. γ' τῆς ἀνα-
 γνώσις γ' τὸν βίον τῆς αἰγῆς, κ' μετ' αὐτὴν φάλλομεν ὁ ποιοῦμενος, ἡ εὐχὴ, κ' εὐθὺς τὰ εὐρο-

τὰ Εὐαγγελία, ἢ αἵτησις, ἢ ὑπακοή, κὶ τὸ Καθισμα τῆς Ἀγίας. Οἱ ἀναβαθμοὶ τῆς ἤχης, τὸ Εὐδινὸν Εὐαγγέλιον, ὁ Μ' κὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος γὺ δ' ἡς ἐορτῆς γὺ δ' ἡς τῆς ἁγίας γὺ ζ'. Καταβασίαι (Χοροὶ Ἰσραήλ), ἀπὸ ψ. ὠδῆς τὸ ἀναζάσιμον Κοντάκιον κὶ ὁ Οἶκος. ἀφ' εἰς τῆς ἐορτῆς κὶ τῆς ἁγίας. Ἡ ἑμιλιέρα ζιχορογῆται. Ἐξαποστ. χάρις, τὸ ἀναζάσιμον, τῆς Ἀγίας, κὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸς αἵτους, ἀναζάσιμα δ' κὶ τῆς Ἀγίας. Δόξα τῆς Ἀγίας (τῆς Θεοφίλης σὺ ψυχῆς). Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, ἢ εὐλενῆς, τὸ Εὐδινὸν, κὶ ἀπόχυσις, κὶ ἡ ἀΐρα.

» Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπιδά, οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἤχης γὺ δ' ἡ ψ. ὠδῆ εἰς τῆς Κανόνου τῆς ἐορτῆς, κὶ ἡ ζ'. τῆς Ἀγίας. Ἀποστολεὺς κὶ Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς κὶ τῆς Ἀγίας. αἱ ἀναγνώσεις ἡ ἀ' γὺ τὴν Ἑρμηνείαν τῆς ἀποστόλου. ἡ β' γὺ τὸν βίον τῆς ἁγίας. ἡ γ' γὺ τὴν ὁμιλίαν τῆς Εὐαγγελίας. Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν τὰ ἐπίλοιπα εἰς τὸ βίον τῆς Ἀγίας, ἀπερχόμενοι γὺ τὴν Τράπεζαν ψάλλοντες τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῆς ἁγίας.

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας διήγησις περὶ τῆς ἀχρηστοποιήσεως Εὐάνου (Ὁρὰ γὺ τὸν Συναξαριστὴν).

ιβ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Φωλῆς κὶ Ἀνικητῆς. Εἰκόνα δὲν ἔχον. Συμφέλλεται δὲ κὶ ἡ αἰοροῦντα τῆς ἁγίας Μαξίμης τῆς Ὁμολογητῆς, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ'. ἀποδίδουσαι τὴν ἐορτὴν. Ἡ δὲ αὐτῆς τοῦ ἁγίου Μαξίμου γὺ τὸ λέμπτρον εὐρίσκειται. Ἀναγνῶσιν αὐτῆς σημεῖον δὲν ἔχον ἐπὶ γῆρας ἢ ἀνακομιδὴν τῶν ἱερῶν τῆς Λαζαρίου. γὺ δὲ τὴν μνήμην τῆς ἡττις ἐστὶν γὺ τὴν ιδ'. Ἰαννουαρίης ἔχον βίον ὅστις εὐρίσκειται γὺ τὸ Νέον Ἐμψόριον. Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα ζιχρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων γ. ἤχος δ' (Ἐδωκας σημεῖον). κὶ τῆς οἰκίας γ'. (Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα τῆς οἰκίας ἤχος πη. δ'. (τῶν μοναζῶν τὰ πλῆθον). κὶ νῦν τῆς ἐορτῆς ὁ αὐλός (τὸν γνόφον τὸν νομιού). Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς. Δόξα ἤχος πη. β'. (Ὅστε Πάτερ). Καὶ νῦν ἤχος πη. α'. (τῆς Θεόμηλός σου Χριστέ). Ἀπολυτίκιον, ἤχος πη. δ'. (Ὁρθοδοξίας ὁ δὴν γέ) κὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἁρμῶν γὺ ζ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο Κανόνες γὺ ἡ. ἀπὸ ψ. ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον κὶ ὁ οἶκος τῆς Ἀγίας Μαξίμης. Ἐξαποστ. χάρις, ἀμφότερων τῶν ἁγίων, κὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς

Εἰς τὸν ζῆλον τῶν αἰνῶν ζιχρὰ προσόμοια τῆς εὐρήνης· Δόξα τῷ οὐκί (Ὅτι πατήρ). Καὶ
 νῦν τῆς εὐρήνης· Εἰς τὴν μακαρισμὴν μίαν ὠδὴν εἰς τὸν Κανόνος τῆς εὐρήνης, καὶ τὴν ζ'· εἰς
 τὸν Κανόνος τῷ αἰγίε Μαξίμῳ· Ἀποζοζευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῷ αἰγίε.

17. Τοῦ οὐκί πατρὸς ἡμῶν Μαξίμῳ τῷ ὁμοιογενῆ· Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδο-
 ται ἡ εὐρήνη τῆς θείας Μεταμορφώσεως· τὸ Κύριε εὐεΐραξα ἤχος δ'· ἰζῦμεν ζιχρὸν
 καὶ φάλλομεν τὰ ἰδιόμεγα τροπαρία τῆς εὐρήνης τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ δευτεροῦντες τὰ
 δύο πρῶτα· Δόξα καὶ νῦν (Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν) ἀνευ εἰσόδου καὶ τῶν ἀναγνωσμά-
 των· Εἰς τὸν ζῆλον, τὰ ἰδιόμεγα ἤχος α'· (Ὁ πάτρι τῷ Μυστῷ) καὶ τὰ ἕτερα δύο μετὰ τῶν
 ζιχρῶν αὐτῶν· Δόξα καὶ νῦν (Πτέρυ καὶ Ἰακώβ καὶ Ἰωάννη)· τὸ ἀποζυλιμιον εἰς γ'.

π Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α' καὶ β' ζιχρολογίαν τῷ φάλλομεν τὰ καθίσματα τῆς εὐ-
 ρήνης, γίνονται δὲ αἰτήσεις παρὰ τῷ ἱερέως· Οἰκτιρόντες, ὁ δ' μετὰ τῶν ἑρμῶν αὐτῶν
 καὶ ὁ πρ'· ἀνευ τῶν ἑρμῶν εἰς ζ'· Καταβασίαι (Χοροὶ Ἰσραήλ)· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ Καθί-
 σμα δις· αὐτῶν τὸ Κοντάμιον καὶ ὁ Οἶκος· Ἡ ἡμιωλίερα εὐ ζιχρολογεῖται, τὸ ἕξαποζοζευαγγέ-
 λιον εἰς γ'· Εἰς τὴν αἶψαν, πᾶσα πνοή, ἰζῦμεν ζιχρῶν δ' καὶ φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια
 (Ὁ ἕξ ὑψίστες κληθῶν)· Δόξα καὶ νῦν (παρέλαβεν ὁ Χριστὸς)· Δοξολογία, τὸ τροπαριον, καὶ
 τὰ λοιπὰ· Εἰς τὴν γρηγορίαν, λυπία, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ταῖς τῆς β' δύο ὠδαίς·
 Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, τὸ ἀποζυλιμιον τῆς εὐρήνης εἰς γ' καὶ τὸ Κοντάμιον· Ἀποζοζευαγγέ-
 λιον τῆς ἡμέρας· Εἰς τὸ ἕξαιρέτως (Νῦν τὰ ἀνήκουσα ἠκούσθη) καὶ Κοινωνιὸν (ἐν τῷ
 φιλί τῆς δόξης τῷ προσώπῳ)· αἰγίε τῷ (εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀκνηθὸν)· φάλλομεν δ' τρο-
 παριον (Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄργῳ)· Σημωλεόν καὶ τῷ, ὅτι ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις -
 φάλλομεν καὶ ἡ παραύκησις τῆς θεολογίας.

18. Προεόρτια τῆς κοιμῆσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν θεολογίας· καὶ τῷ αἰγίε προφήτῳ
 Μιχαῖε· Εἰκόνα τῷ προφήτῳ δὲν ἔχῃ· Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα τυχρὰ προσόμοια
 προεόρτια γ' ἤχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν)· καὶ τῷ Προφήτῳ γ' (Ἐδωκας σημήσις)

Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ' (τὴν πάνσεπλὸν σε Κοίμησιν). Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν,
 ἦχος β' (Ἡ τῶν οὐρανῶν πηλυτερά). Ἀπολυτίκιον ἦχος δ' (Λαοὶ προσειρηνάσαι) ἁπάξ·
 " Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. κ' β'. ζιχορογῶν Καθίσματα προεόρτια. Οἱ Κανόνες, ὁ-
 προεόρτιος μετὰ τῶν ἑρμῶν γ' ἢ κ' τὸ ἀγία γ' δ' ἀφ' ε'. τὸ Κοντάκιον κ' ὁ οἶκος τὸ μνημα-
 ου. Ἡ Τιμιωτέρα ζιχορογῶν. Εἰς τὸν τρίτον τῶν αἰῶνων ζιχηρὰ προσόμοια προεόρτια (Οἶ-
 υος τὸ Ἐφραθά). Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος γ' (Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέλας. Εἰς τὸς μαιναρι-
 σμούς τὰς πόδας γ' καὶ ζ' εὐ τὸ προεορτία Κανόνος. Ἀποστολιαιαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν
 τῆς ἡμέρας. (Ἰστέον ὅτι οἱ Κανόνες τῆς θεολογίας οὐ φάλλομενοι ἀντὶ θεολογίας γ' τὰς νη-
 ζισίμους ταύτας ἡμέρας, πρέπον ἐστὶν ἵνα φάλλωσιν ἅπαντες, ἔξω κ' μετὰ τὴν ἐορτήν, ὅ-
 τα πάντες ποιῶμεν ἀρχὴν γ' τὸς συνήθως). Διὰ τὸς ἑρμῶν τὸ δ. Τροεορτία Κανόνος προ-
 βλεπόν ἐγκαιρίως τὰ προελομασῆς γ' τὸ εἰρημογόνιον) Ἐν δὲ τῇ Ἀγλαγγίᾳ ἀντὶ τῶ (Προσα-
 χθὲν μυζιωῶς) φάλλομεν τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, κ' γ' τὸ τρίτος τῶν τροπαρίων φάλλο-
 μεν τὸ προεόρτιον Κοντάκιον. Ἀναγνώσιν ἀγία λιτος.

† 15. Ἡ υοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν θεολογίας. Ἡ ἀγία τῆς Εὐκὼν εὐρί-
 σιελαι γ' τὸν δεξιὸν χορόν. Ἐπιλεγοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν ἥλις ἔχθ κ' χαρὴν διὰ μνημά-
 συνον. Ἐν τῷ μιμῶ ἑσπερινῷ, γ' τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν τρίτους ζ' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ
 προσόμοια χροῦγραφα ἦχος β' (Ὅτε εὐ τὸ ξύλα σε νευρόν) (ἦ γ' γ' τὸ τρίτος τὸ μνημαίτ. = τὴν κάλλοι τὰ
 Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β' (Ἡ τῶν οὐρανῶν πηλυτερά). Ἀπόστιχα (Οἶκος τὸ Ἐφραθά). Δόξα τῆς σφραῖ.
 Καὶ νῦν, ὁμοίον. Ἀπολυτίκιον ἦχος α'. (Ἐν τῇ γεννήσῃ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξαι). μικρὰ ἰστίρ.
 " Ἐσπέρας γ' τὴν ἀγρυπνίαν μετὰ τὸ ἀπόδηπον κ' λαλοῦν, φάλλομεν (Ἀνοιξαν-
 τὰρια): ὅλα, μετὰ τὴν παρὰ τοῦ διακόντος συναπλὴν, κ' τὴν εὐφάνησιν, τὸ Κύριε εὐεῖ-
 ραξα γ' ἦχος α'. ἰζῶμεν τρίτους ἢ κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (ὡ τὸ παραδίδου
 θαύματος) κ' ἔτερα δύο, α' κ' ποιοῦμεν ἦ. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος α'. (Θεοχαρὶς νεύμαλι) γίνε-
 ται δὲ ἐναλλαγὴ ἐν τοῖς χοροῖς κατὰ τρίτον. Εἰσόδος μεγάλη, τὸ Φῶς ἵχρον μετὰ μέλους,
 τὸ προεῖμενον, κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν λιτήν, τὸν α'. 22 τὸς δύο β'. 22 καὶ τὸν γ'. 22 Δό-

τῆς σφραῖς
 ἐκ τῆς κ' τῆς
 ἐν τῇ σφραῖς τῆς
 α'. Σφραῖς α'.
 αὐτὸς τῆς σφραῖς.
 ἰστίρ
 σφραῖς γ' τῆς καὶ
 μνησὶ φάλλομεν
 αὐτὸς
 τὸ ἀναγνῶν τῆς
 ἀλλοτῆς τῆς
 τὸ παραδίδου.

τὴν θῆ. αὐτὸ μνησὶ σφραῖς.

Δόξα ἤχος πη. α'. (Δεῦτε φιλῆρων τὸ σύστημα) μετὰ μέγας· Καὶ νῦν (Ἄσατε γαιοί). Ἐξέρ-
 χεται δὲ κ' ὁ Καθηγόμενος φορῶν τὸν μέγαν μανθῦαν ιραλῶν κ' τὴν παλιρῆζαν·
 εἰς τὸν ζῆλον, ἰδίωμα τὸν ἰδίω δ' εἰς (Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν γαιοί) κ' ἕτερα δύο μετὰ τῶν
 ζῆλον αὐτῶν. Δόξα Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς (Ὅτε ἐξεδήμησας). Νῦν ὑποχρῆς, τὸ τρισάγιον, τὸ
 τροπαριον τῆς ἐορτῆς εἰς γ'. κ' ἢ εὐλόγησις τῶν ἁγίων· μεθ' ἡν, ἢ ἀνάγνωσις, ὁ ἕξαι-
 ψαλμος, κ' ἢ ζιχογογία τῆς ψαλμῆς μετὰ τῶν Καθισμάτων. Μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσις
 ἀντὶ τῆς προχερῆς ψάλλομεν (Λόγον ἀγαθόν) ἕτα τὸ (Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ) κ' τὸ Δό-
 ξα Καὶ νῦν τῆς προχερῆς (ἢ γὰρ εἰσογὴ παραλήπειται) ἢ αἴτησις, κ' τὸ Καθισμα δι-
 οὐ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῆς δ' ἤχος· προεγόμενον (Μνησθήσομαι τῆς ἀνομαλίας σου) τὸ
 πᾶσα πνοή, κ' τὸ εὐαγγέλιον (Ἀναστασία Μαριάμ). ὁ Ν'. Δόξα (ταῖς τῆς Παναχρανθῆς)
 Καὶ νῦν (ταῖς τῆς Θεολογίας) κ' τὸ ζιχρὸν ἰδίωμα. Κανόνες δύο, ὁ α'. μετὰ τῶν ἁγίων γ'
 η'. (Πεποιισμὴν τῆς δόξης) κ' ὁ δ'. ὁμοίως μετὰ τῶν ἁγίων γ' η'. (Ἀνοξωτὸ τῶν
 μου) ψάλλονται δὲ οἱ ἁγιοὶ τῆς β'. Κανόνος ἄζιχοι. Καταβασίας τῆς ἁγίας κ' τῶν δύο
 Κανόνων. ἀπὸ γ'. ὡδὴς ἀναγινώσομεν τὴν Ὑπαυσιὸν· ἀφ' εἰς τὸ μὲν Κοντάμιον ψάλλε-
 ται, ὁ δὲ οἴμιος ἀναγινώσεται· ἢ λιμιλιέρα τῆς ζιχογογίας, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ'. ὡδὴ μ-
 τὰ τῶν μεγαλυαρίων, προηγουμένης τῆς ζιχογογίας κ' γ' τὸ τέλος ταύτης τῆς ἁγίας με-
 τὰ τῶν μεγαλυαρίων τὸ ἕξαποσγχαριον εἰς γ'. εἰς τῆς αἴνας, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζῆχος
 δ'. κ' ψάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια ἤχος δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυρι). Δόξα Καὶ νῦν (τῆς
 ἀθανάτου σου υιομῆς). Δοξολογία, τὸ τροπαριον, ἢ α'. ὡρα, κ' ἢ Κατήχησις τῆς ἀγίας θεο-
 δόξης.

» εἰς τὴν Λγλουργίαν, τυπια, κ' εἰς τῶν Κανόνων τῆς ἐορτῆς τῆς ὡδὴς γ'. καὶ εἰς.
 Μετὰ τὴν ἁγίον, τὸ ἀποχρῆμιον τῆς ἐορτῆς εἰς γ'. κ' τὸ Κοντάμιον ἅπαξ. Ἀποχρῆ-
 μιον τῆς Θεολογίας (Ἀδελφοὶ τῶν φρονήσθων ἐν ὑμῖν) κ' (τῶν καιρῶν εὐδῶν ἁγίον
 ὁ ἴσους εἰς Κώμην λινα). εἰς τὸ ἕξαιρέτως (Αἰ γενεαὶ πᾶσαι). Καὶ τὸν ἁγίον (Μένι-
 μιναί τῆς φύσεως οἱ ὄροι). τὸ αὐτὸ ψάλλομεν κ' γ' τὴν τράπτειαν· Κοινωνιὸν (Πόη-
 ριον σωτηρίου). Αἰ ἀναγνώσις α. καὶ β'. γ' τὸν Δαμασινὸν τὸν πελογραφον, παραλή-

παραγράφοντες τὸ πρόομιον. Ἡ γ' γὰρ τὸν Σιορδίην. Εἰς δὲ τὴν Ῥατίεζαν τὸ μὲν πρῶτον ἀναγινώσκουμεν τὸν λόγον Ἰωάννη τοῦ Δαμασκηνῶ (Ζήτησις γὰρ τὸ χρονογράφων) ἢ τὸ θεολόγῳ, ἢ γὰρ τὸ αὐτὸ βιβλίον. τὸ δὲ ἐσπέρως ἢ ἀνάγνωσις γίνεσθαι εἰς τὸν Μηνιαίον, ἢ γὰρ τὴν Σελπιγγα, ἢ γὰρ τὸν Χριστιανόπασχον. Μὲν γὰρ εὐχὴ τῶν κοινῶν τῶν μητροπολιτικῶν ὀνομαστικῶν κειομένων.

Ἡ δὲ τῶνχοι ἢ ἐορτὴ τῆς κοιμήσεως τῆς θεοτόκου ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν διάταξιν εἰς τὸ γενέσιον ταύτης τῆς ἡμέρας Σεπτεμβρίου μηνός.

Εἰ δὲ τῶνχοι ἐν ἡμέρᾳ τεταρτῇ ἢ παρασκευῇ γίνεσθαι μόνον ἰχθύος κατὰ χριστιανισμὸν.

Ἡ δὲ τῶνχοι συμπίπτουσας Κυριακῆς μετὰ τὴν ἐορτὴν, Καταβασίας φερόμεν τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ α'. Κανόνος τῆς ἐορτῆς (Πεποιωμένη τῆς θείας δόξης). Εἰς δὲ τὴν θ' ἡμέραν τῆς Κανόνος (Αἰνεύονται πάντες) καὶ (Μενιμύονται τῆς φύσεως οἱ ὄροι).

Περίπτωσις α'.

15. Ἡ εἰς ἐδέσης ἀνακομιδῆ τοῦ ἁγίου Μανδηγίου. Καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Διομνίδου. Ἡ εἰς τὸν τοῦ ἁγίου Μανδηγίου ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι εὐρ. Ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Καρχαίριν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα εἰς τὴν προσομοίαν τῆς ἁγίας Εὐδόξου ἡχοῦ β' (Ποιῶν εὐφροσύνην ζέμματα) ἢ τῆς ἁγίας ἡρώδης γενναίων ἐν μάρτυσιν. Δόξα τῆς ἁγίας Εὐδόξου ἡχοῦ τῆς β' (τῆς γλαχίστης τῆς δυναστείας σου) Ζήτησις γὰρ τὸν Συναξαριστὴν ἐν τῇ τῆς Αὐγουστῶν μηνός. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἀποτίχη τῆς ἐορτῆς. Δόξα τῆς ἁγίας Εὐδόξου ἡχοῦ τῆς α' (ὡς γλυκύτατε Χριστέ). Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἀποτίχη τῆς ἡχοῦ β' (τὴν ἀχραντὸν Εὐδόξου σου). Καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ προπαρὸν τῆς ἐορτῆς δὲ, Δόξα τῆς ἁγίας Εὐδόξου ἢ νῦν τῆς ἐορτῆς. Κανόνες τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἁγίων (Πεποιωμένη τῆς θείας δόξης) εἰς τὴν τῆς ἁγίας Εὐδόξου εἰς δ' ἢ τῆς ἁγίας εἰς δ'. ἀπὸ τῆς ἡμέρας τὸ Κοιναίον τῆς ἐορτῆς. ἁφ' ἧς τὸ Κοιναίον τῆς ἁγίας Εὐδόξου (Ζήτησις γὰρ τὸ μνηστῆρον Κωνσταντινουπόλεως). Ἐξ αποστειχάριον, ἢ εἰς τὸν τῆς τῶν αἰώνων, τῆς ἐορτῆς. ἢ δόξα ἁγία μισρὰ χύμα. Ἐν δὲ τῶν μακαρισμοῖς εὐ τῶν Κανόνων τῆς ἐορτῆς ἢ τῆς ἁγίας Εὐδόξου τῶν ὁδῶν γ' καὶ δ'. Ἀποστειχάριον τῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἁγίας Εὐδόξου. Κοιναίον τῆς ἡμέρας.

» Εἰ δὲ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα ἀναζάσιμα ζιχρὰ δ' ἡ εὐρῆς γ' (τὰ τῶ μιανῆ ἑσπερινῶ) κ' τῶ αἴγ' Μανδύλ' γ'. Δόξα τῶ αἴγ' Μανδύλ'. Καὶ νῦν τὸ α' Θεολογίον τῶ ἤχου. Εἰς τὰ ἀπόζιχα τὰ ἀναζάσιμα ζιχρὰ. Δόξα τῶ αἴγ' Μανδύλ'. Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Τὸ ἀναζάσιμον ἀποζυλίμιον (τὴν ἀχραντὸν εὐδόνα σ), κ' τῆς εὐρῆς (ἐν τῇ γεννήσῃ), κ' ἀπόζιχισι.

» Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δι', τὸ τῆς Ἀγίας εὐδόνας, κ' τῆς εὐρῆς. Εἰς τὴν ἀζιχορογίαν τὰ ἀναζάσιμα καθίσματα πάντα. Εἰς τὴν β' ζιχορογίαν καθίσματα τῆς εὐρῆς. Ἡ ἀνάγνωσις, ὁ Ἄμμος, τὰ εὐχογητάρια, ἡ αἰτησις, ἡ ὕπασις, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῶ ἤχου κ' τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναζάσιμος εἰς τ' τῆς εὐρῆς εἰς δ' κ' τῆς Ἀγίας εὐδόνας εἰς δ'. Καταβάσις (Πεποιυμένη τῆ θγ' δόξῃ) ἀπὸ γ' ὠδῆς Κοντάσιον κ' οἶον τὰ ἀναζάσιμα ἀφ' τ' τῆς εὐρῆς κ' τῆς Ἀγίας εὐδόνας. Ἐξαποζυγάρια τὸ ἀναζάσιμον κ' τῆς εὐρῆς. Εἰς τῶ αἴγ' ἀναζάσιμα δ' κ' τῆς εὐρῆς δ'.

(ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι). Δόξα τὸ εὐδόν. Καὶ νῦν, (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, ἡ α' ὦρα κτ'.

» Εἰς τὴν Λυδεργίαν, τυπια, οἱ μαυρισμοὶ τῶ ἤχου εἰς δ' ἡ γ' ὠδῆ τῆς εὐρῆς, κ' ἡ τ' τῆς αἴγ' εὐδόνας. Ἀποζυλαιαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κ' τῶ Ἀγίας Μανδύλ'. Κοινωνιὸν (Αἰνῶν τὸν Κύριον). ἀπερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν φάλλομεν τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον. Ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῆς εὐρῆς.

17. Τῶ αἴγ' μαρτυρο Μύρωνος. εὐδόνα δὲν ἔχῃ. (Ἀνάγνωσις, τῶν ὁσίων κ' θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Βαρνάβα, Σωφρονίου κ' Χριστοφοῦ (ὦρα εἰς τὸ Λεμυτάριον). τὰ ἐπίλοιπα τῆ ἐπίση ἡμέρα, εἰς ἡν, κ' εὐραζονται οἱ αἴγ'. Εἰς τὸ Κύριε εὐεμεραξα ζιχρὰ πρῶσφοια τῆς εὐρῆς γ' ἤχος β'. (Ποίσις εὐφημιῶν ζιμμάσιον). κ' τῶ αἴγ' γ'. (Ὅτε εὐ τῶ ζυγ' σέ νευρὸν). Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος β' (ἡ τῶν ἔρανῶν ὑψηλοτέραι). Ἀπόζιχα τῆς εὐρῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος δ' (ἡ παναμμος νύμφη). Ἀποζυλίμιον τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ β' κανὼν

7ης εορτῆς μετὰ τῶν γρμῶν γ' ἡ. κ' τῶ ἀγίου γ' δ' ἀφ' ε' τοῦ Κοιτάμιον τῆς εορτῆς Ἐξαποστρεφάρια, τῶ ἀγίου, καὶ τῆς εορτῆς. Εἰς τὸν ζ' ἔχον τῶν αἰώνων ζιχρὰ προσόμοια (Οἴμιος τῶ Ἐφραθά). Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ' (Πιζοῦμενος Ἰησοῦ). Εἰς τῶς μακαρισμῶς τῆν α'. ὠδὴν εἰ τῶ β'. Κανόνος τῆς εορτῆς γ' ε' ἡ. ἢ. Ἀποστολιαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

17'. Τῶν αἰώνων μαρτύρων Φιλίου κ' Λαύρου. Εἰκόνα δὲν ἔχον. Ἀναγνώσιν τὰ ἐπίγραμμα τῆς τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Βαρνάβα, Σωφρονίου κ' Χριστοφόρου (Ὁρα ἀνωτέρω) τοῦ ἑσπέρας γ' τοῦ Κύριε εἰέ'ιραξα ζιχρὰ προσόμοια τῆς εορτῆς γ'. ἦχος δ' (Ἐδωκας σημήσωσιν). Καὶ τῶν αἰώνων γ'. ὁμοία. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β' (Διῦτε ἀνυμνήσωμεν). Ἀπόστιχα τῆς εορτῆς - Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β' (Δαυιτινὴν ὠδὴν σήμερον). Ἀποστολίμιον τῆς εορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ α'. Κανὼν τῆς εορτῆς μετὰ τῶν γρμῶν γ' ἡ. κ' τῶν αἰώνων γ' δ' ἀφ' ε' τοῦ Κοιτάμιον τῆς εορτῆς. Ἐξαποστρεφάρια, τῶν αἰώνων, κ' τῆς εορτῆς. Εἰς τὸν ζ' ἔχον τῶν αἰώνων σιχρὰ προσόμοια (Οἴμιος τῶ Ἐφραθά). Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ' (τῆν πάνσεπτόν σε υιομισιν). Εἰς τῶς μακαρισμῶς τῆν δ' ὠδὴν εἰ τῶ α'. Κανόνος τῆς εορτῆς γ' ε' ἡ. ἢ. Ἀποστολιαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

†. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Βαρνάβα Σωφρονίου κ' Χριστοφόρου (Εἰς Λεμνοῦ).

18'. Τῶν αἰώνων μαρτύρων Ἀνδρέως τῶ Στρατηλάτη κ' τῶν σὺν αὐτῷ. Εἰκόνα δὲν ἔχον ἑσπέρας γ' τοῦ Κύριε εἰέ'ιραξα ζιχρὰ προσόμοια τῆς εορτῆς γ'. ἦχος πλ. β' (Τριήμερος ἀνεζης Χριζε'). Καὶ τῶν αἰώνων τρία (Παγεύφημοι μαρτυρες). Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ' (Ὅτε ἐξεδήμισες Θεολοῖε Παρθένε). Ἀπόστιχα τῆς εορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. α' (Διῦτε φιλοφρονεῖτε τὸ σὺς ἄλμα). Ἀποστολίμιον τῆς εορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ β'. Κανὼν τῆς εορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν γ' ἡ. κ' τῶν αἰώνων γ' δ' ἀφ' ε' τοῦ Κοιτάμιον τῆς εορτῆς. Ἐξαποστρεφάρια, τῶν αἰώνων, καὶ τῆς εορτῆς. Εἰς τὸν ζ' ἔχον τῶν αἰώνων ζιχρὰ προσόμοια (Οἴμιος τῶ Ἐφραθά). Δόξα Καὶ νῦν, ὁμοίον. Εἰς τῶς μακαρισμῶς τῆν δ' ὠδὴν εἰ τῶ β'. Κανόνος τῆς εορτῆς γ' ε' ἡ. ἢ. Ἀποστολιαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας.

Αποστολεαγγελιον κς Κοινωνιου τῆς ἡμέρας . Ἀνάγνωσιν, ἀγίς τινος.

κβ'. Τοῦ ἀγίς Προφῆτῃ Σαμὴλ· Ἐσπέρας γς τὸ Κύριε εὐεΐραξα ζιχηρά προσόμοια τῆς ἐορτῆς γ'. ἤχος πλ.α'. (Χαίροις ἀσινλιωῶν ἀλῆδῶς)· κς τῆ ἀγίς γ'. (Ἐδωιας σημῶσι). Δόξα Καί νῦν, τῆς ἐορτῆς . Ἀπόστιχα (Οἶμος τῆ Ἐφραθα). Δόξα Καί νῦν, ὅμοιον. — Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ α'. Κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἑρμῶν γς ἡ. καὶ τοῦ ἀγίς γς δ'. ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· Ἐξαποστειλῆρια, τῆ ἀγίς, κς τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζῆχον τῶν αἰνῶν ζιχηρά προσόμοια (Οἶμος τῆ Ἐφραθα). Δόξα Καί νῦν, ὅμοιον. Εἰς τῆς μακαρισμῶς τὴν ε'. ὠδὴν εἰ τῆ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολεαγγελιον κς Κοινωνιῶς τῆς ἡμέρας . Εἰκόνα ὁ ἀγίος δὲν ἔχῃ. Ἀνάγνωσιν ἀγίς τινος.

κγ'. Τοῦ ἀγίς ἀποστόλου Θαδδαῖο· κς τῆς ἀγίας μάρτυρος βασίσης· Εἰκόνα κς βίος δὲν ἔχουσιν. Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα ζιχηρά προσόμοια τῆ ἀποστόλε γ'. ἤχος πλ.δ'. (Ὡ τῆ παραδόξε θαύματος). Καὶ τῆς ἀγίας γ'. (Ἐδωιας σημῶσι). Δόξα Καί νῦν, ἤχος πλ.β'. (Δεῦτε τὴν παγιδέσιον Καίμησι). Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς· Δόξα Καί νῦν, πλ.δ'. (Παρθενικαὶ Χορζαί). Ἀπολυτίκια, (Ἀπόστολε ἀγίε) κς τῆς ἐορτῆς.

» Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς ἐορτῆς γς εἰς κς τῶν ἀγίωσιν οἱ δύο Κανόνες γς ἡ. ἀπὸ γ'. ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον κς ὁ οἶμος τῆ ἀποστόλε· Ἐξαποστειλῆρια, τῆ ἀποστόλου, κς τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν ζῆχον τῶν αἰνῶν ζιχηρά προσόμοια (Οἶμος τοῦ Ἐφραθα). Δόξα Καί νῦν, ὅμοιον. Εἰς τῆς μακαρισμῶς τὴν ε'. ὠδὴν εἰ τῆ β'. Κανόνος τῆς ἐορτῆς γς εἰς. Ἀποστολεαγγελιον κς Κοινωνιῶν τῆς ἡμέρας.

κδ'. Τοῦ ἀγίς μάρτυρος Ἀγαθονίχ· (Ἐπερδὴ ἐν ἄλλοις μέρεσιν αὔριον τῆ κγ. ποιῶσιν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς, σήμερον συμφάλλουσι κς τὴν αἰουρουδιάν τῆ ἀγίς μάρτυρος λούπη· ἡμῶς δὲ ἐπερδὴ κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱεράς ἡμῶν Μοῦνης ποιῶμεν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῆ κη. τῆ παρόντος μηνός, διὰ τῆς σήμερον φάλλομεν τὴν αἰουρουδιάν τῆς ἐορτῆς

σὺν μόνῃ τῇ ἀιοζουθῆα τοῦ ἀγίῃ Ἀγαθονίῃ, τὴν δὲ τῶ ἀγίῃ Λούττα αὐρίον τῇ υἱ)· Ἡ ἀ-
 γία θῶν τῶ μάρτυρος Ἀγαθονίῃ εὐρίσειλαι ἐν τῷ ἱερῷ ὅτιθεν τῶ λέμπτη. τὰ τῶ μαρ-
 ρίῃ τῶ δὲ γὶ τὸ παλαιὸν μεγάλο χρρόγραφον. Εἰς τὸν ἔσπεριὸν τὰ πρῶτα γ' προσόμοια γὶ
 τῷ Δόξα τῶ ἀγίῃ ἤχος α' (Φερυνύμω εἰμῆθι) κῆ νῦν, ὁ αὐτὸς τὸ τῆς σφραῖ· Ἀπόστιχα τῆς
 ἑορτῆς· Δόξα τῶ ἀγίῃ ἤχος πλ. δ' (Φερυνύμω τὴν εἰμῆθι)· Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Ἀποζυλι-
 μιον (Ὁ μάρτυρ σὺ Κύριε)· κῆ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς γὶ ἡ· κῆ τῶ ἀγίῃ
 γὶ τῷ ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς· ἀφ' τῷ τὸ Κοντάμιον τῶ ἀγίῃ κῆ ὁ Οἶμος· Ἐξαπο-
 ζυλλάρια, τῶ ἀγίῃ, κῆ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τῶς αἴνωε, πᾶσα πνοή, ἰζῶμην τῆς κῆ δ' ἡ φάσημεν τῆ-
 χηρὰ προσόμοια τῶ ἀγίῃ ἤχος α' (τῶν οὐρανῶν λαγαῖων) [ἡ γὶ τὸ χρρόγραφον ἐνθα κῆ
 τὸ μάρτυριον αὐτῶ· Δόξα ἤχος α' (Ἡ φιλοφόρος μνήμη)· Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Δοξολογία,
 τὸ Τροπάριον κτλ· Εἰς τῶς μακαρισμὲς μίαν ὠδὴν εἰ τῶ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, κῆ τῶν τῶ
 ἀγίῃ· Ἀποζυλευαγγέλιον κῆ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κῆ τῶ ἀγίῃ.

κγ' τοῦ ἀγίῃ μάρτυρος Λούπου· Εἰμίονα κῆ βίον δὲν ἔχη· Εἰς τὸ Κύριε εἰμίραξα
 χηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' ἤχος πλ. δ' (ὡ τῶ παραδόξῃ θαιύματος)· κῆ τῶ ἀγίῃ γ' (ε-
 δμιος σημάωσιν) [ἡ γὶ τὸ παλαιὸν χρρόγραφον τῶ αὐγίτῃ μινὸς· Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑ-
 ορτῆς· Ἀπόστιχα, κῆ Ἀποζυλιμιον τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν
 ἄρμων γὶ ἡ· κῆ τῶ ἀγίῃ γὶ δ' ἀφ' τῷ τὸ Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς, ὁμοίως κῆ τὸ Ἐξαποζυλλάρ-
 ον· Εἰς τὸν τῆς τῶν αἴνων τῆς χηρὰ προσόμοια (Οἶμος τῶ Ἐφραδα)· Εἰς τῶς μακαρισ-
 μούς εἰ τῶ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· Ἀποζυλευαγγέλιον κῆ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας·

κδ' τοῦ ἀγίῃ μάρτυρος Εὐλυχοῦς· Εἰμίονα κῆ βίον δὲν ἔχη· Εἰς τὸ Κύριε εἰμίραξα τῆ-
 χηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς κῆ τῶ ἀγίῃ γὶ τὴν σφραῖ τῶ παλαιῷ χρρογράφῃ μνη-
 λογίῃ· Ἀποζυλιμιον τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς γὶ ἡ· κῆ τῶ ἀγίῃ γὶ δ'
 ἀφ' τῷ τὸ Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς, κῆ τὸ Ἐξαποζυλλάριον· Εἰς τὸν τῆς τῶν αἴνων τῆς χηρὰ πρ-
 σόμοια (Οἶμος τῶ Ἐφραδα)· Εἰς τῶς μακαρισμὲς εἰ τῶ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· Ἀποζυλευ-

Αποστολειαγγελιον κς Κοινωνιων τῆς ἡμέρας· Ἀνάγνωσιν, ἀγία Γινος· ζ' Ἀπό τῆν κη
μέχρι τῶν 28 τῶ παρόντος μηνός, εἰς τοῦ εἰσπερινῶς κς εἰς τῶ ὄρθρου, προσόμοια,
δοξαζια, ἀπόζιχα κς Καθίσματα τῆς εὐρῆς, Κανοναρχοῦμεν εἰ τῶ παλαιῶ χρο.
γράφου μνηοιογία·

κ.ε. Ἡ ἐπάνοδος τῶν Ληψάνων τοῦ ἀγία Ἀποστόλου Βαρθολομαία· κς μνημή τῶ ἀ-
γίου Ἀποστόλου Γίτου· Ἡ ἀγία τῶν εἰκῶν εἰς τὸ ἑμπρον· Ἡ ἀνάγνωσις εἰδὼν συν-
αξαριζήν· εἰς τὸ Κύριε εἰεῖραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῶ Ἀγ. Ἀποστόλου Βαρθο-
λομαία γ. ἤχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυσίῃ)· κς τῶ ἀγ. Ἀποστόλου Γίτου γ. (ὡς γεν-
ναῖον ἐν μαρτυσίῃ) ἢ (ἔδωιας σημῶσι)· Δόξα ἤχος π.β. (ἔζησας ἐν θαλάσσῃ).
Καὶ νῦν, τῆς εὐρῆς· Ἀπόζιχα τῆς εὐρῆς· Δόξα ἤχος π.β. (τῆς ἐμλογῆς τῶ σκεύ-
ους) Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς· Ἀποζηλίμιον (Ἀπόστολοι ἀγιοι) κς τῆς εὐρῆς·

» εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν τῆς εὐρῆς εἰς ζ' κς τῶν ἀγίων οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. ἀπὸ
γ. ὡδὴν Κονλάμιον τῆς εὐρῆς· ἀφ' ζ'. Κονλάμιον κς ὁ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων· Ἐξαπ-
ζογράφα τῶν ἀποστόλων κς τῆς εὐρῆς· εἰς τῶς αἴνες, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζ' ἤχος δ'· κς
ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἤχος δ' (ἔδωιας σημῶσι)· Δόξα ἤχος
π.α. (Ἡ σοφία τῶ θεῶ)· Καὶ νῦν, τῆς εὐρῆς· Δοξολογία, τὸ τροπαριον, κτλ. εἰς τῶς μακα-
ρισμοὺς μίαν ὡδὴν εἰ τῶ Κανόνος τῆς εὐρῆς, κς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῶν ἀ-
ποστόλων γὰς ὡδὰς γ. κς ζ'. Ἀποστολειαγγελιον κς Κοινωνιων τῆς ἡμέρας κς τῶν Ἀπο-
στόλων.

κ.ζ. τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἀδριανῶ κς Ναταζίας· Ὁ Κανὼν αὐτῶν ἀναγινώσμε-
ται ἐν τοῖς ἀποδῆπνοις, ἢ ψάλλεται τῆ ἐπομένη μετὰ τῶ ὅσις· Ποιμένος· Ἐν δὲ τῶ
εἰσπερινῶ, κς τῶ ὄρθρου, ψάλλεται ἡ αἰουροθία τῶ ὅσις κς θεοφόρος πατρός ἡμῶν Ἰωά-
σαφ θιασχεῖ Ἰνδίας· Ἡ εὐχὴν αὐτῆ εἰς τῆν Λιτῆν, ὁ δὲ βίος τῶ εἰς τὸν παραδῶσον·
εἰς τὸ Κύριε εἰεῖραξα ἰζῶμεν ζ' ἤχος ζ'· κς ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶ Ἀγία

Εἰς τὸ χρομόγραφον γ'. ἤχος α'. (τῶν ἑρανίων λαγαλίων) κ' γ'. (ὡς τὸ παραδόξει θαύμα-
τος). Δόξα ἤχος α'. (τῶν ἀσινῶν ἢ κρηπίς). Καὶ νῦν, ὁ αὐλὸς (ἔπρεπε τοῖς αὐλοῦται).
Εἰς τὸν τρίχον, τρίχρα τῷ ὀσίῳ (Παναύφημοι μάρτυρες) μετὰ τῶν τρίχων αὐτῶν. Δόξα
ἤχος β'. (Ὅσιν πατέρ). Καὶ νῦν, (Ἠ πανάμμος νύμφη). Αποχολίμιον ἤχος α'. (Βασιλεί-
αν μισήσας) κ' τῆς ἑορτῆς.

ἢ Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τῆν α'. καὶ β'. τρίχολογίαν Καθίσματα τῶ ἀγίῳ κ' τῆς ἑορτῆς.
ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ζ'. καὶ τῶ ἀγίῳ οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. ἀπὸ γ'. ἑδῆς Κοντάμιον τῆς
ἑορτῆς. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' ὁ οἴμιος τῶ ἀγίῳ. Εἰς τῶν αἰνῶν, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν τρί-
χους δ'. κ' φάλλομεν τρίχρα προσόμοια τῶ ἀγίῳ ἤχος πλ. α' (Χαίροις ἀσινῶν ἀν-
δῶς). Δόξα ἤχος πλ. α'. (Ὅσιν πατέρ). Καὶ νῦν, ὁ αὐλὸς (Ἄσατε χαοί). Δοξαλογία, ὀρθρο-
ριον κτλ.

ἢ Εἰς τῆν Ἀγλιεργίαν, ἢ φάλλομεν λυτριά ὡς διαλαμβάνῃ τὸ χρομόγρα-
φον, ἀλλὰ τὰ συνήθη. Ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς μίαν ἑδῆν εἰς τῶ Κανόνος τῆς ἑορ-
τῆς, κ' εἰς τῶν Κανόνων τῶ ἀγίῳ τὰς ἑδῆς γ'. καὶ ζ'. Αποχολιαγγελίον τῆς ἡμέρας
καὶ τῶ ἀγίῳ (Ζητῆς τῆ ε'. Δειμεμβρίς). ὁμοίως κ' Κοινοτυοῦ. ἢ εὐὰν συμπέση ἐν σάββα.

ἢ Τὸ τὸν Κανόνα τῶ Τιμῆ Προδρόμῳ φάξ. ἀφ' ἑοπέρας ἀντὶ τῶ θεοτομαρῆς.
κ' ζ'. τῷ ὀσίῳ πατρός ἡμῶν ποιμένος. Εἰκόνα δὲν ἔχη. τὰ τῶ βίῳ τῶ ἀναγιγνώσκοντι
ἐν τῶ Λαυσαίῳ τῆ μεγαλῆ λεσσαρακιοσῆ Σήμερον δὲ συμπάλλομεν τῆν αἰωνοθε-
αν τῶν ἀνωτέρω μάρτυρων Ἀδριανῶ κ' Ναταλίας αἰτίτες ἔχουσι δοξαζιά κ' ἀνάγνω-
σιν (Ὅρα εἰς τὸν συναξαριστῆν. Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα τρίχρα προσόμοια τῶ ὀσίῳ γ'.
ἤχος πλ. δ'. (Τι ἕμας μαρτυροῦμεν ἀγίῳ), κ' τῶν μάρτυρων γ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσῃ)
Δόξα τῶν μάρτυρων ἤχος α'. (Ζῆλος ἀνδρὸς εὐστωῦς). Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Απὸ τριχῆς
ἑορτῆς. Δόξα ἤχος πλ. β'. (ὡς ζεῦγος ἀμμιον). Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Αποχολίμιον (Οἱ μάρ-
ρές σε Κύριε) κ' τῆς ἑορτῆς.

ἢ Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ζ'. Καὶ τῶν ἀγίων οἱ δύο Κανόνες εἰς η'. ἀ-
πὸ γ'. ἑδῆς τὸ Κοντάμιον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον κ' ὁ οἴμιος τῶν μάρτυρων.
ἔξαποστολογία ἀμφοτέρων τῶν ἀγίων καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν τῶ

Ἰα' τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς εἰς Κανόνος τῆς ἑορτῆς· Ἀποστολεαγγελίον
ἢ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας·

ΜΗ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τῆς Αἰθίοπος· Εἰκόνα δὲν ἔχῃ ὁ ἅγιος.
Ἰα' τῆς ἀποστολῆς τῆς ἀναγνώσιμον ἐν τοῖς ἀποδόξνοις· Ἰα' περὶ τῆς βίᾳ τῶν ὁσίων
ἐν τῇ Κεκοιμημένῃ· Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδοῦναι ἢ ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς θεο-
τόκου· Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξάμεν ζήχους ζ'. ἢ φάλλομεν Ἰα' ἰδιόμεγα Ἰροπαριαῆς
ἑορτῆς τοῦ μεγάλου ἑσπερινῆς ἤχος α'. (ὡς τῆς παραδόξου θαύματος) δευτεροῦντες αὐτῶν·

Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος α'. (θεαρχίον νεύματι) ζήχον ὅτι τὸ Ἰροπαριον φάλλοι παρὰ τὸ πρῶ-
τον φάλλο ὅσον ἐν ἤχον α' φῶς ἰχρόν, ἢ τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας (ἀνευ ἑσόδου καὶ
τῶν ἀναγνωσμάτων)· Εἰς τὸν ζήχον, Ἰα' ἰδιόμεγα ἤχος δ' (Δεῦτε ἀτυμνήσωμεν λαοί) ἢ Ἰα'
ἑτέρα δύο μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν· Δόξα Καὶ νῦν (ὅτε ἐξεδήμησας)· τὸ Ἀποστολιτικὸν εἰς γ'·

» Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α' καὶ β' ζιχορογίαν τῆς φάλλοις Ἰα' Καθίσματα τῆς ἑορ-
τῆς μετ' αἰθῆσεων· Οἱ Κανόνες, ὁ α' μετὰ τῶν ἑσπερινῶν ἐν γ'· καὶ ὁ δ' ὁμοίως μετὰ τῶν ἑσπε-
ρινῶν ἐν ζ'. Καταβασίας τῆς ἑσπερινῆς ἢ τῶν δύο Κανόνων· ἀπὸ γ' ὡδὴν τὸ Καθίσματ' πα-
χυεῖου δὲς· ἀφ' ζ' τὸ Κοντάκιον ἢ ὁ οἶκος· ἢ Ἰα' τὸ συναξαρίον, ἢ ἀνάπλομεν τῆς ζαυρῶς·

ὁ ἴδιος φωνὴ τῆς ἑορτῆς ἢ ἰμιωτέρα ἢ ζιχορογία, ἀλλὰ φάλλοι ἢ θ' ὡδὴ μετὰ τῶν μεγαλυνομένων αὐτῶν, προ-
ρουμῆν τῆς ζιχορογίας· τὸ Ἐξαποστολιτικὸν εἰς γ'· Εἰς τῆς αἴνεως, πᾶσα πνοή, ἰζόμεν
ζήχους δ' ἢ φάλλομεν ζιχροῦ προσόμοια ἤχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυρίᾳ)· Δόξα Καὶ νῦν
(τῆς ἀθανάτου σε Κοιμήσεως)· Δόξα ζορογία, τὸ Ἰροπαριον, κτλ·

» Εἰς τὴν ἑσπερινὴν, λυτριά, Ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τοῖς δύο ὡδὴς τῆς θ' ὡδὴ· Μετὰ
τὴν ἑσπερινὴν τὸ Ἀποστολιτικὸν εἰς γ' ἢ τὸ Κοντάκιον ἀπαξ· Ἀποστολεαγγελίον τῆς ἡμέ-
ρας καὶ τῆς θεοτόκου· Εἰς τὸ Ἐξαίρετος (Αἰ γενναῖα πᾶσαι) τὸ μεγαλυνοῦν ἢ (Μενίμνη-
ται τῆς φύσεως οἱ ὅροι)· Κοινωνιὸν (Πατήριον σωτηρίας ἡμετέρας)· ἢ Ἐάν ἢ ἀπόδοσις συμ-
πέση ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου, ὁ Κανὼν τῆς ἰμίας Προδρόμου συμπάλλοι ἐν τῷ ἑσπερινῷ Κανόνει·
Ἐάν ἢ ἀπόδοσις τῆς Κοιμήσεως τῆς θεῆς συμπέση ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν ἐρμηνείαν ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς Αὐγύστου·

ΧΘ' " " Περὶ πτωσις α'

† Η' ἀποτομή τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ αἵγι' ἐνδόξῃ Προφῆτῃ Προδρόμῃ κ' βαπτισθῆ
 Ἰωάννῃ. [⊗] Η' αἴγια τῶ εἰκὼν γ' τοῦ λέμπρον. Ἐπιλεχόμεν δὲ ἀγρυπνίας ἔχουσαν κ' χαρὴν
 ἀνομάτων διαμνημόσυτον. Ἐσπερινὸν μικρὸν ζήτησ γ' τοῦ παιδίου χροῦ γράφοι μνησ-
 ον τῶ Αὐγούστῃ μηνός, ἢ γ' τοῦ φυλλάδιον, τοῦ περιέχον τὴν υαλὰ πρῶτος αὐτῶ αἰουρηθίαν.
 " τοῦ ἑσπέρας τ' γ' τοῦ ἀπτόδωπον ἀναγιγνώσκουμεν τῶ οἷους τῶ αἵγιου ἔμπροσθεν τῆ + τῶς θρησκείας ἰν γ.

κ' εἰ ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέραξ ἀτιζόμεν ζήχους η' κ' φάρομεν ζιχρὰ ἰδόμερα ἦχος πη β'. σθε τῶς εἰσάτος
τῶς Ἰπποτομῆ.

^{δραμο-}
^{νικῶν}
 (Αναπλῆ δὲ ο' ἐκμησιαζιουο τὰ ὑμῆρα δύο στατάρια, κ' τὸν χορὸν με' δύο κηρία) (Γεν-
^{ζιουριτ}
 αίνων ἡλίων λεχόμενων) κ' ἔτερα γ' δευτεροῦντες αὐτὰ. Δόξα τὸ α' (Γεννηθῶν ἡχοῦμενων) · Καὶ νῦν
^{γεννηθῶν}
 ἦχ'· (Πὺς μὴ μακαρίσῃ σε). Ἐισοδός· μεγαλή, τὸ φως ἱερὸν· μετὰ μέλῃς, τὸ προύσμενον κ' α'

ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λιτὴν, τῶς τρεῖς ἀστ. (Πὺς ἐκλεχόμεν Προφῆτῃ) κ' τὰ αἰούρου- † ἀναπλῆ τῶς ε
παρῆξις κ' αὐτῶ
μὴν ἑσπεριν.

δα, γ' λα τῶς τρεῖς ἀστ (Γενέσθον ἀθεμίτων) κ' τὰ ἔτερα δύο (ζήτησ γ' τοῦ λῆος τῆς αἰουρηθίαν·
 Δόξα ἦχος πη. α' (Πὺς ἀνόμα πράξεως) μετὰ μέλῃς · Καὶ νῦν (Μακαρίζομεν σε) · ἐξήρχηται
 δὲ κ' ὁ Τροισιλὺς φορῶν τὸν μέγατα μανθῶαν υρατῶν κ' τὴν ποιματινὴν ράβδον· γ' τὸν
 ζήχον ζιχρὰ ἰδόμερα ἦχος β'. (Πὺς μετανοίας ὁ κήρυξ) κ' τὰ ἔτερα δύο μετὰ ἔν
 ζήχον αὐτῶν. Δόξα ἦχος πη. δ' (Προδρόμῃ τῶ σωτήρος) · Καὶ νῦν (Ἀνυμφίω Περθεῖ) · Νῦν ἀ-
 ποχύος, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπαρίον τῶ αἵγι' δὲ, τὸ (θιολοῦε Παρθεῖ) κ' ἢ εὐχόμενος τῶν ἁρ.
 τῶν μεθ' ἡν, ἢ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαχῆμος, κ' ἢ ζιχορογία τοῦ φαληρῆς μετὰ τῶν Καθσμά-
 τῶν. Μετὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν, φάλλεται ὁ παρῆξις, ἢ εὐχογῆ, κ' τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῶ πα-
 λυλέου· ἢ αἴτησις, κ' τὸ Καθσμο· οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀνιόντων τῶ δ' ἦχε· Προσμενὸ
 (ἡμιος ἐναντιὸν Κυρίε)· τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν' κ' τὸ ἰδόμερον· Ὁ Κανὼν τῶς θιολοῦε ἦχος β'
 (Ἐν βυθῶ κελῆζρωσε πολὶ) τὰ τροπαρία μετὰ τῶν θρησκείων γ' ζ' (ζήτησ γ' τὴν ἐορτὴν τοῦ
 αἵγι' Πανλεχήμενος) · κ' τῶ Προδρόμῃ οἱ δύο Κανόνες ἦχος πη. δ' (Ὑγραὶν διδοῦσας) κ' ε'
 (τὸν Ἰσραὴ) ἐκ δεξιάς) γ' ἢ. Καταβασίας (σταυρὸν χαραξας) · ἀφ' ζ' τὸ Κοντάμιον κ' ὁ
 οἷους· ἔξαποστῆριον, τῶ Προδρόμῃ κ' τῶς θιολοῦε, κ' εὐδὺς ἐμβάρομεν τὴν ἀγ. Δεξιαν

μὴ ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ναουτῆς προσιύνησιν κὲ ἀγίασμόν τῶν ἀδελφῶν, ψάλλοντες τὸ τροπάριον ἐν τῷ θῆ.
 ραι τῶν Πιστευόντων (λαμβόν ἐν ἡμέμψασα). Εἰς τῆς αἴνευ, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχως δ' κὲ ψάλλομεν ζιχηρὰ
 προσόμοια ἤχος πλ. δ' (ὡ τῆς παραδοξῆς θαύματος). Δόξα ἤχος πλ. β' (Πάσιν Ἡρωδίαῖς μαί-
 νεται πάσιν λαοῖς ἐν τῷ θῆ). Καὶ νῦν (θεολοίε σὺ ᾧ ἡ ἀμπετος). Δοξολογία, τὸ τροπάριον, ἡ ἀ.
 ὕρα, καὶ ἀπόκρυφαις.

ἢ Εἰς τὴν Λατρυρίαν, Τυττωῖα, κὲ ἐν τῶν Κανόνων τῆς ἀγίας τῆς ὡδᾶς γ' κὲ ζ'. Μετὰ τὴν
 εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Προδρόμου ἐν γ'. τὸ Κοντάκιον αὐτῆς, κὲ τὸ (Μωαυσμὴ κὲ Ἄννα). Ἀ-
 ποστομολογίαν τῆς Προδρόμου κὲ τῆς θεολοίας. Κοινωνιὸν (εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). αἰ ἀ-
 ναγνώστως ἀ. καὶ β' γ' τὸν Μένον Θεσαυρὸν. ἡ γ' τὸ χρυσοῦρον ἐν τῶν λόγων τῆς Χρυσου-
 τόμου, ὁμοίως κὲ τὴν τράπεζαν ἕτερον λόγον τῆς αὐτῆς ὑπάρχεις κὲ τὴν Σάββατον γο-
 γος γ' τὴν ἀποτομὴν τῆς ἡμέρας Προδρόμου. + (Πάσιν Ἡρωδίαῖς μαίνεται πᾶσιν λαοῖς ἐν τῷ θῆ).

ΠΕΡΙΤΤΩΣΙΣ Β'.

ἢ Εἰ δὲ συμπέσει ἐν Κυριακῇ ἡ ἀνωτέρω εὐρήν τῆς ἡμέρας Προδρόμου, ἐν τῷ μιμρῷ
 ἔσπερινῷ, γ' τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζήχως δ' κὲ ψάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τὰ τῆς ἀγ.
 γ' τὴν σφράν τῆς Φυλλαδίας. Δόξα τῆς Ἀγίας. Καὶ νῦν, τὸ Δογματικὸν τῆς ἡμέρας τῆς μιμρῷ ἔσπε-
 ρινοῦ. Εἰς τὸν ζήχον, τὰ κατ' ἀγραβήλον ἀναζάσιμα τῆς μεγάλης ἔσπερινῆς μετὰ τῶν ζή-
 χων αὐτῶν. Δόξα τῆς ἀγίας ἡμέρας δ' (Γενέσιον ἀδελφόν). Καὶ νῦν (ἐμπαντοίων κινδύνων).
 Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναζάσιμον, τῆς Προδρόμου, κὲ θεολοίον. Ἐσπέρας γ' τὴν ἀγρυπτίαν μετὰ
 τὸν Προσημασίον, ψάλλομεν τὴν ἀ. ζῶσιν τῆς (Μαυαρίος ἀνὴρ) διερχόμεθα κὲ τὸ ἐπίλοιπον
 τοῦ Καθίσματος χύμα. Εἰ δὲ τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἀναζάσιμα ζιχηρὰ δ' κὲ τῆς Προδρόμου
 ζ'. Δόξα (Γενέσιον κὲ λουμένων). Καὶ νῦν τὸ ἀ. θεολοίον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἀ. ἀνα-
 ζάσιμον ζιχηρὸν τῆς ζήχου, κὲ γ' ἰδιόμην τῆς Προδρόμου μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν. Δόξα τῆς
 Προδρόμου. Καὶ νῦν, τὸ θεολοίον τῆς. Νῦν ἀποκρύφως, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τῆς ἀγίας δέ,
 τὸ (θεολοίε Παρθένε), κὲ ἡ ἐξόμνησις τῶν ἀρῶν. μετ' ἡν, ἡ ἀναγνώσις, ὁ τρισάγιος Κανὼν,
 κὲ ὁ ἔξομαχος. Εἰ τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δέ, τὸ τῆς ἀγίας κὲ θεολοίον.

Εἰς τὴν ἀζιχορογίαν τὰ ἀναζάσιμα καθίσματα πάντα Ἐν δὲ τῷ β' καθίσματα τῆ Προδρο-
μου καὶ Θεολογίον. ᾗ ἴα, φάριγγαι ὁ Πορχέμος, ἡ ἐυρογῆ, καὶ εὐθύς τὰ Εὐχορηγάρια, ἡ αἰτη-
σις, ἡ Ὑπαυσιὸν, καὶ τὸ καθίσμα τῶ ἀγίῳ· οἱ Ἀναβαθμοὶ τῶ ἤχου, τὸ Εὐδινὸν Εὐαγγελιον ὁ-
Μ' καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς· Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς Θεολογίας καὶ τῆς ἀγίου
οἱ δύο Κανόνες καὶ ἡ Καταβασία (Σταυρὸν χαραξας) ἀπὸ γ' ὑδῆ τὸ ἀναζάσιμον Κο-
τάμιον καὶ ὁ Οἶκος, καὶ τὰ καθίσματα ἀφ' τῆς τῶ Κοντάμιον τῶ ἀγίῳ καὶ ὁ Οἶκος· Ἐξαποστ-
χάρια, τὸ ἀναζάσιμον, τῆ Προδρομῆ, καὶ Θεολογίον· Εἰς τῶς αἴνες, ἀναζάσιμα δ' καὶ τῆ Προ-
δρομῆ δ' Δόξα τῆ Προδρομῆ καὶ νῦν (ὑπερευχογημένη)· Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον τρο-
παριον, ἡ εὐλενῆς, τὸ Εὐδινὸν, καὶ ἀπόστεις, καὶ ἡ ἀ. ὕρα.

π Εἰς τὴν Ἀγλαργίαν, τυπτιὰ, οἱ μαυρισμοὶ τῶ ἤχου καὶ δ' καὶ εἰς τῶν Κανόνων τῆ Προ-
δρομῆ τὰς ὑδάς γ' καὶ ζ'· Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναζάσιμον τροπαριον ἀπαξ, καὶ τὸ τῆ Προ-
δρομῆ δις, τὴν Ὑπαυσιὸν τῶ ἤχου, καὶ τὸ Κοντάμιον τῶ ἀγίῳ, καὶ δὲ τὸ τῆς (Ἰουαυσμ καὶ Ἄνω).
Ἀποστολεαγγελιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς καὶ τῆ Προδρομῆ· Αἱ ἀναγνώσεις ἡ ἀ. γ' τὴν
Ἑρμηνεῖαν τῶ ἀποστόλου τῆς Κυριακῆς· αἱ δὲ λοιπὰ εἰς τῶν γράμτων τῆς Ἀποτομῆς τῶ ἡμῶς
Προδρομῆ).

Περίπλεις α'.

λ'. Τῶν ἀγίων Πατριάρχων Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου· Ἐσπερας ἐν τῆ Προ-
συνηταρίῳ ἡ εἰς τὴν τῶ ἡμῶς Προδρομῆ διαμένει, ἐπεδὴ προηγῆται ἡ αἰουρηθία αὐτῶ.
Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ζιχηρὰ προσόμοια τῶ Προδρομῆς (ὁ ἐξ ὑψίους κληθεῖς)· καὶ τῶν ἀ-
γίων γ' (Πανεύφημοι μάρτυρες)· Δόξα ἤχος πλ. β' (Γενέθλιον ἡμεῶν)· Καὶ νῦν, Θεολογί-
ον ἡ Σταυροθ'· Ἀπόστιχα τῆς οὐλινῆς· Δόξα ἤχος δ' (Ἐθέμιτον Γενέσιον)· Καὶ νῦν Θεολογ'·
Ἀποστολίμια (Μνήμη Διακῆ)· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ Θεολογίον· τὰ αὐτὰ καὶ γ' τὸ
π Θεὸς Κύριος· Ὁ Κανὼν τῆς οὐλινῆς καὶ τῆς Προδρομῆ δ' καὶ τῶν ἀγίων δ'· ἀφ' τῆς β' κο-
τάμιον τῆ Προδρομῆ καὶ ὁ οἶκος· τὸ Ἐξαποστχάριον αὐτῶ καὶ Θεολογίον· Εἰς τὰ ἀπόστιχα
τῶν ἀγίων Δόξα τῆ Προδρομῆ ἤχος πλ. δ' (Προδρομῆ τῶ Σταυροθ')· Καὶ νῦν Θεοτεσιόν· Εἰς

» Εἰς τοὺς ματαιρισμὸς ἐν τῷ Κανόνος τῷ Προδρόμῳ τὰς ὡδὰς γ. καὶ ζ'. Αποστολευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ μόνον {ἀνάγνωσιν τῆς αὔθ. Θεοδώρας ἡτικὸς σὴμ. εὐραξίαι, τ. τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς αὔτας Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίῳ. (τὰ τὸ βίβ' τῆς Εἰς τὴν Καλοκαιρίῃ) {φάχ. παραυλ. τῷ Προδρόμῳ} | Πτερίπτωσις β'. α.

» Εἰ δὲ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας γ' τοῦ Κυρίου εὐεῦραξα ἀναζάσιμα δ'. τῷ Προδρόμῳ γ. καὶ τῶν αἰγίων γ. Δόξα τῷ Προδρόμῳ. Καὶ νῦν τοῦ α. Θεολοίου τῷ ἤχῳ. Αποστίχα ἀναζάσιμα. Δόξα τῷ Προδρόμῳ. Καὶ νῦν Θεολοίου. Απολυτίκια, ἀναζάσιμον, τῷ Προδρόμῳ, καὶ Θεολοίου. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς Θεοτοῦς γ' ζ'. τῷ Προδρόμῳ γ' δ' καὶ τῶν αἰγίων γ' δ'. ἀπὸ γ. ὡδῆς τοῦ ἀναζάσιμον Κοντάμιον καὶ ὁ Οἶμος. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον καὶ ὁ Οἶμος τῷ Προδρόμῳ. Ἐξαποστειλῆρια, τοῦ ἀναζάσιμον, τῷ Προδρόμῳ, καὶ Θεολοίου. Εἰς τῷ αἴνευ, τὰ ἀναζάσιμα καὶ μόνον. Δόξα τῷ Ἐδιδόν. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη. Δοξολογία, τοῦ ἀναζάσιμον τροπαρίου, κτλ.

» Εἰς τὴν Αἰγερρίαν οἱ ματαιρισμοὶ τῷ ἤχῳ γ' ζ' καὶ τὴν ζ'. ὡδῆν ἐν τῷ Κανόνος τῷ Προδρόμῳ γ' δ'. Αποστολευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῷ Προδρόμῳ {ἠήτης γ' τὴν εὐδ. τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. Κοινωνιὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον). Καὶ (Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον).

λα. Ἡ κατὰθεσις τῆς ἡμέρας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτοῦς. Ἡ Εἰμὸν γ' τὴν πρόθεσιν τῷ Καθοικῆ ἐνδεδυμένη με ἀργυροῦν ὑποκάμισον. Ἡ ἀνάγνωσις γ' τὴν Καλοκαιρινῆν. † Εἰς τοῦ Κυρίου εὐεῦραξα ζιχηρὰ προσόμοια ἤχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) δευτεροῦντες τὰ τροπαρία. Δόξα Καὶ νῦν, (ὡς ζέφανον ὑπέρλαμπρον). Εἰς τὸν ζ' χον ζιχηρὰ = προσόμοια (Ἐδωικας σὴμῶσι). Δόξα Καὶ νῦν ἤχος β' (Φρένα ιαθφρανίτες). Απολυτίκιον ἤχος πλ. δ' (Θεοτοῦε ἀγπαρθενε) ἄπταξ. Εἰς τοῦ Θεοῦ Κύριος τοῦ τροπαρίου ἐν γ. Μὲν τὴν α'. Καὶ β'. ζιχηρολογίαν τῷ φακτηρίῳ Καθίσματα τῆς Θεοτοῦς γ' τοῦ μνηαῖον. Κανόνες δύο, ὁ δ' μετὰ τῶν ἁρμῶν (θαλάσσης τοῦ ἐρυθραῖον πέλαγος) γ' ἦ. καὶ ὁ πλ. δ' (Ἀρματηζάτην = φραυῶ) ἀνευ τῶν ἁρμῶν γ' ζ'. (Καταवासίας δεῖ εὐφάλλομεν). ἀφ' ζ'. τοῦ Κοντάμιον καὶ ὁ οἶμος.

† ἀνάγνωσις τῷ τῷ μὲν τῷ β' τῷ μηνός, ἡτοιπερί τῶν νου.

Ἡ ἡμιωτέρα ζιχορογῆλαι· Εἰς τὰς αἴνας, πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζήχες δ' ἢ καὶ ἀλλομινυ-
χρὰ προσόμοια ἦχος δ' (ὡς γενναῖον ἐν μαρτυσίῳ). Δόξα Καὶ νῦν (ὡς ζέφανος ὑπέρχαμ-
προν). Δοξολογία, τὸ Προπαρίου, κτλ.

„ Εἰς τὴν Ἀγλαργίαν τὰ συνήθη, τὸ (Ἀγαθὸν τὸ ἐξομοιοῦσθαι τῷ Κυρίῳ). Εἰς δὲ τὰ μα-
μαρισμὸς ἐν τῶν Κανόνων τῆς θεοτόχης τὰς ὡδὰς γ' καὶ ζ' Ἀποστολεαγγελίον τῆς ἡμέ-
ρας καὶ τῆς θεολόχης (Ἀδελφοὶ ἔχεν ἢ πρὸ τῆς Πενθῆ) (ἡτδ) ἢ υψ. Σεπτέμβριος. Κοιτι-
κίον (τῆς ἡμέρας) κς (Πολύριον σωτηρίας ἡνιομοί).

+ Ἑρμηνεία περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόχης ὁ συμπίση ἐν Κυριακῇ
τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ α'. Καθίσματα φαληρῶν, ζ'. Ἀναζάσιμα κς δ'. τὰ τῆς εὐρῆς
προσόμοια (ὡς παραδόξα θαύμας). Δόξα (Θεοαρχία γενναῖα) φαληρῶν ὄχουχρον εἰς
ἦχον α'. Καὶ νῦν, τὸ Δογματικὸν τῶ ἦχῳ· Εἰσοδος, προεῖμ. τῆς ἡμέρας· Ἀπόστιχα ἐν
Ἀναζάσιμον, κς τὰ τῆς εὐρῆς γ'. ὁ ἦχος δ'. Δόξα κς νῦν τῆς εὐρῆς· Ἀπολυτίκιον, ὁ ἀναζά-
σιμον, κς τὸ τῆς εὐρῆς δις· Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἀμφότερα ἐν β'. Καθίσματα, μετὰ τὴν
α' ζιχορογίαν ἀναζάσιμα, μετὰ τὴν β' τῆς εὐρῆς· Αἱ ἀναγνώσθαι τῆς Κυριακῆς εἰς
τὰ Κυριακοδρομία· Εἰς τὴς Κανόνας δ' ἀναζάσιμα, β' ζαυροαναζάσιμα, κς ἢ ἐν τῶν 2
Κανόνων τῆς εὐρῆς μετὰ τῶν Ἑρμῶν· Καταβασίαις τῆς Ἑρμῶν ἐν τῶν δύο Κανόνων
τῆς εὐρῆς· ἐν γ' ὡδῆς ἀναγνώσιμον τὰ ἐν τῆς ὄχου ἀναζάσιμα Κοντάκιον κς
ὄμιον· κς Κανοναρχῆμεν δις σὺν τῷ Δόδα κς νῦν, τὸ μετὰ τὸν Προμύχαιον Καθίσμα
τῆς εὐρῆς· ἀφ' ζ'. Κοντάκιον κς ὄμιον τῆς εὐρῆς· Ἡ ἡμιωτέρα ζιχορογῆλαι· Ἐξαπο-
στολαρίον τὸ Ἀναζάσιμον, κς τῆς εὐρῆς δις· Εἰς τὰς αἴνας δ' ἀναζάσιμα κς δ' τῆς εὐ-
ρῆς σὺν τῷ δοξαστικῷ αὐτῆς· Δόξα, τὸ Ἐὐθινόσ, κς νῦν (ὑπερλοχρημένη). Εἰς τὴν
Ἀγλαργίαν, τυπικά, ὁ δὲ τῆς Μαμαρισμὸς δ' ἀναζάσιμα, κς ἢ ἐν τῶν δύο Κανόνων
τῆς θ' ὡδῆς τῆς εὐρῆς· Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναζάσιμον, τῆς εὐρῆς δις, τὴν ὑπαικοινητῶν
ἦχῳ κς τὸ Κοντάκιον (τὴν ἐν πρεσβύταις). Ἀποστολεαγγελίον τῆς Κυριακῆς κς τῆς θ'·
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως (αἱ γενναὶ πᾶσαι) τὸ μεγαλῦν κς τὸ (Μετάνηται). Κοιτων. Αἰτῆσαι τὸν Κύριον + ἀναζάσιμον
ον, κς τὸ (Πολύριον σωτηρίας)· Εἰσερχόμενοι ὁ τὴν τράπεζαν φαλ. τὸ Ἀναζάσιμ. ἔξερχομε τῆς εὐρῆς τὸ Μετάνηται

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγία τῆς μεγάλης Τεσσαραουσῆς.

Κυριακὴ

τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Ἡ Τριώδιον ἀρχεται, τῇ Κυριακῇ, ἐν ἧ ἀναγιγνώσκεται τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον τῆς παραβολῆς τῶ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. τὸ σαββάτι εἰσπέρας, εἰς τὸ Κύριον εἰείραξα ἰζῶμεν ζήχους εἰ καὶ φάλλομεν ἀναζάσιμα ζιχηνὰ ζῖ καὶ τῆ Τριωδίας γ'. Δόξα ἡχος πλ. δ'. (Ττανλουραῖον Κύριον). Καὶ νῦν θεολοίον τὸ α'. τῆς ἡχου. εἰς τὸν ζήχον, τὰ ἀναζάσιμα ζιχηνὰ. Δόξα ἡχος πλ. α'. (Βεβαρνημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου), Καὶ νῦν, θεολοίον (Μαὸς καὶ πύξη). Απολυτίκιον, τὸ ἀναζάσιμον, καὶ τὸ θεολοίον. εἰς τὸ ἀπόδοσπον, λέγομεν τὴν Ὑπτασιον τῆς ἡχου, καὶ τὸ Κοντάσιον τῆς Τριωδίας. εἰς τὸν ὄρθρον, φάλλεται ὁ Τριωδίου Κανὼν, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον Τροπαρίου δὲ, καὶ τὸ θεολοίον ἄπαξ. Ἡ συνήθης ζιχολογία τῆς φάλληρις, καὶ τὰ ἀναζάσιμα Καθίσματα. Ὁ ἄμμος, τὰ εὐλογητάρια, ἡ Ὑπτασιον, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς ἡχου, κτλ. Μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν', τὰ ζιχηνὰ ἰδιόμεγα τῆς Τριωδίας, Δόξα ἡχος πλ. δ'. (τῆς μετανοίας ἀνοιζόν μοι), καὶ τὰ ἕτερα. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεολοίας εἰς ἡ. καὶ τῆς Τριωδίας εἰς ζ'. Καταβασίαι (εἰ μὲν πρὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπτασιῆς φάλλομεν (Χερσοναυσιολοίον), εἰ δὲ κατόπιν (Ανοίξω τὸ στόμα μου) ἀπὸ γ. ὕδης, Κοντάσιον καὶ οἶον τὰ ἀναζάσιμα ἀφ' εἰ. Κοντάσιον καὶ οἶος τῆς Τριωδίας, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας Ἑξαποσφλαρία, τὸ ἀναζάσιμον, τὸ τῆς Τριωδίας, καὶ τὸ θεολοίον. εἰς τῆς αἴνας ἀναζάσιμα δ' καὶ τῆς Τριωδίας δ' ὡν τὰ μὲν δύο εἰς ἡχον α'. τὰ δὲ ἕτερα δύο εἰς ἡχον γ'. Δόξα ἡχος πλ. δ'. (ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι), Καὶ νῦν, (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία, τὸ Τροπαρίου, τὸ εὐδὸν, ἡ α'. ὦρα, καὶ ἐν τῇ τῆς ταύτης ἡ (Κατηχησις) τῆς ἀγίας Θεοδώρας.

Ἡ εἰς τὴν Ἀγλαγγίαν, τυπία, οἱ μαυρισμοὶ τῆς ἡχου εἰς ζ'. καὶ ἡ ζ'. ὡδὴ τῆς Τριωδίας εἰς δ'. Αποστολεαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς θεολοίας. Κοινωνίον (Αἰνῶτε τὸν Κύριον). αἰ ἀναγιγνώσκεις εἰς τὸ ἀποστολεαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Κυριακοδρόμια τῆς θεολοίας). Ἔστιν, ὅτι εἰ ἔχῃ ὁ ἀγίας ἡμέρας εὐόνα, ὁ κατὰ αὐτὴ ἀναγιγνώσκεται εἰς τὸ ἀπόδοσπον.

ἢ Εἰ δὲ τύχοι ἅγιος ἔχων βιόνα, φάλλομεν ἐν τῷ ὑπερρινῷ ζιχνηρὰ ἀναζάσιμα δ' τῆς Τριωδίας γ' καὶ τῆς αἰγίς γ'. Δόξα τῆς Τριωδίας, Καὶ νῦν τὸ δογματικὸν τῆς ἡχῆς· Εἰς τὸν ζ' χρόνον, τὰ τῆς Οὐλωνῆς, Δόξα τῆς αἰγίς, Καὶ νῦν τῆς Τριωδίας. Ἀποζυλίσιον, τὸ ἀναζάσιμον, τῆς αἰγίς καὶ θεολογίον· τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ θεὸς Κύριος· Οἱ Κανόνες τῆς οὐλωνῆς εἰς ζ' τῆς Τριωδίας εἰς δ' καὶ τῆς αἰγίς εἰς δ' ἀπὸ γ'. Ὡδὴς Κονταίσιον καὶ Οἶμον τῆς Βίχης, τὸ Καθίσμα τῆς Τριωδίας, δόξα τῆς Αἰγίς καὶ τῆς Βίχης. Ἐξαποστρεφῆς, τὸ ἀναζάσιμον, τῆς αἰγίς, καὶ τῆς Τριωδίας.

ἢ Εἰς τῆς αἰγίς, ἀναζάσιμα γ' τῆς Τριωδίας τῆς δύο ἡμέρας, καὶ τῆς αἰγίς (εἰς ἕξ) γ'. Δόξα τῆς Τριωδίας. Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη)· Δοξολογία, τὸ τροπάριον, τὸ εὐδινόν, ἡ ἀ. ὕρα, καὶ Κατηχ.

ἢ Εἰς τῆς Λεγερῆς, οἱ μαυρισμοὶ τῆς ἡχῆς εἰς δ' τῆς Τριωδίας ἢ γ' Ὡδὴ καὶ τῆς αἰγίς ἢ ζ'. Ἀποζευαγγέλιον καὶ Κοινωνίον τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς αἰγίς· Κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ταύτην ποίησον, εἰ τύχοι ἅγιος ἔχων βιόνα καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, ἦγεν τῆς Ἀσώτης, τῆς Ἀπόμειρας, καὶ τῆς Τυροφάγης.

ἢ Δὲ γινώσκουσιν, ὅτι τὰ ἰα' ζιχνηρὰ ἰδιόμελα τὰ ἔθνη, ἀπὸ τῆς παρῶσης Κυριακῆς μέχρι τῶν αἰγίων πάντων, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁρθῆς ἀναγιγνώσκονται.

ἢ Ἐπι δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς, ἀρχομεθα ἀναγιγνώσκουσαν τὰς Κατηχίσεις τῆς αἰγίς θεοδότης τῆς Στεφάνου, εἰς τὸ τέλος τῆς ἀ. ὕρας, μετὰ τὴν εὐχὴν (Χριστὸς ὁ φῶς τῶν ἀνθρώπων).

ἢ Ἐὰν κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν, ἢ ἕτεραν ἐκ τῶν τριῶν ἀμοιχθῶν, συμπετένη ἡ εὐρὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ διακριθῶσι τὰ μεθεόρτα ταύτης, ἢ μνήμη αἰγίς τινος ἐκ τῶν εὐρῶν (ζομένων), ἴδε τὰ ἀπορούμενα εἰσσε εἰς τὴν εὐρὴν αὐτῶν.

ἢ Εἰ τύχοι ἐν τοῖς μεθεόροις τῆς Ὑπαπαντῆς, Καταβασίας λέγομεν εἰς ἑρμῆς τῆς Κανόνος τῆς εὐρῆς (Χέρσον ἀβυσσοτόμιον), τῆς αὐτῆς ποιῶμεν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Κυριακῆς, ἦγεν τῆς Ἀσώτης, τῆς Ἀπόμειρας καὶ τῆς Τυροφάγης· Εἰ δὲ τύχοι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐρῆς, τότε, Καταβασίας λέγομεν (Ἀνοιξὴ τὸ ζῶμα μὲν).

ἢ Χρὴ γινώσκουσιν καὶ τὸτο, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἐβδομάδῃ, καταζύομεν εἰς πάντα, πρὸς ἀνάντησιν τῆς μικρῆς αἰρέσεως τῶν καινοφρόνων Ἀρμενίων.

+ τῆς Τετάρτης καὶ Φαρισαίως τῆς αἰγίς Κοντ. καὶ οἶμον.

ἢ διαβασαί

» τῷ σαββάτῳ ἑσπέρασ, μετὰ τὴν συνῆθη ζιχολογία, εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα ἰζῦ-
 μεν ζίχως εἰ. κὲ φάλλομεν ζιχηρὰ ἀναζάσιμα ζί. κὲ τῆς Ἀσώτης τῶν δύο ἀεὶ διωλεῖται αὐ-
 τῶς. Δόξα ἡχος β'. (Ὡ πόσων ἀγαθῶν), Καὶ νῦν τὸ δογματικόν. Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ τῆς
 οὐλῶν ἡχος, Δόξα ἡχος πλ. β'. (τῆς Πατριῆς δωρεῆς), κὲ νῦν (Ὁ ποιητὴς κὲ χυρῶν τῆς μετ). Ἀπ-
 λυτίσιον, τὸ Ἀναζάσιμον, τὸ θεολοικόν κὲ ἀπόχους. Εἰς τὸ ἀπόδξπνον γέγομεν τὴν ὑπα-
 ιονὴν τῆς ἡχῆς, κὲ τὸ Κοντάσιον τῆς τριωδῆς.

» Εἰς τὸν ὄρθρον φάλλοι οὐ τριαδικὸς Κανὼν, κτλ. ὡς σύνθετος. Εἰς τὸ θεοὶ Κύριος τὸ
 ἀναζάσιμον τροπάριον δις, κὲ τὸ θεολοικόν ἅπαξ. Ἡ ζιχολογία τῆς φαληρῆς, κὲ τὰ ἀνα-
 ζάσιμα Καθίσματα. Ὁ Ἄμμος, τὰ Εὐαγγελία, ἡ ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς ἡχῆς, κὲ
 τὰ λοιπὰ. μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον κὲ τὸν Ν', τὰ ζιχηρὰ ἰδιόμεγα τῆς τριωδῆς. Δόξα ἡχος πλ. β'.
 (τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι) κὲ τὰ ἕτερα. Οἱ Κανόνες τῆς οὐλῶν ἡχος εἰ. κὲ τῆς τριωδῆς εἰς ζ'.
 Καλαβασίαι αἰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἀρμόζουσι. ἀπὸ ψ. ὑδῆς Κοντάσιον κὲ οἶον τὰ ἀναζά-
 σιμα, ἀφ' εἰ. Κοντάσιον κὲ οἶον τῆς τριωδῆς, τὸ συναξαρίον, κὲ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας.
 Ἐξαποστειλῶν τὸ ἀναζάσιμον, τῆς τριωδῆς, κὲ θεολοικόν. Εἰς τῶν αἰνῶν φάλλομεν ζιχηρὰ ἀνα-
 ζάσιμα εἰ. κὲ τῆς τριωδῆς γ'. Δόξα ἡχος πλ. β'. (Πάτερ ἀγαθὲ), Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη).
 Δοξολογία, τὸ εὐδινόν, ἡ ἀ. ῥα, κὲ εἰς τὸ τέλος ταύτης ἀναγιγνῶσκει ἡ Κατήχησις τῆς αἰ.
 Θεοδώρου.

» Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, οἱ μακαριστοὶ τῆς ἡχῆς εἰς ζ'. καὶ τῆς τριωδῆς ἡ ψ. ὑδῆς εἰς
 δ'. Ἀποστολεὺς αἰνῶν τῆς Κυριακῆς κὲ τῆς θεολοικῆς Κοινωνιῶν (Αἰνῶν τὸν Κύριον). αἰ-
 ἀναγκῶς τῆς ἐμνησίαις εἰς τὰ Κυριακοδρόμια. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγιγνῶσκου-
 μεν τὸν λόγον τῆς Χρυσόστομος εἰς τὴν παραβολὴν τῆς Ἀσώτης, εὐρισκόμενος εἰς τὴν ἔχ-
 ουχοποιιδῶσαν. (Ὁ Κανὼν τῆς αἰνῶν τῆς ἡμέρας, ἀναγιγνῶσκει εἰς τὸ ἀπόδξπνον). εἰς δὲ
 τῶν αἰνῶν ἔχον εὐδινόν, ζήτην τὴν διάταξιν εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς τριωδῆς κὲ φαρμακῶν.

Διάταξις.

Δὲ γινώσκον, ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτης, ἐν ταῖς δυοῖν ταύταις ἐβδομασί ταῖς
 ἐρχομέναις, εὐιστόλομεν τὸ ἐν καθίσμα τῆς φαληρῆς εἰς τὸν ὄρθρον, κὲ γέγομεν αὐτῶς

γὶ τὸν ἑσπερινόν, διὰ μιανὰν ἀνάπαυσιν τῶν ἀδελφῶν. Τοῦ δὲ θεοτομαρίου φαγγε-
 λαι ἢ ἐν ταύτῃ τῇ ἐρχομένῃ ἔβδομαδι τῆς Ἀποίρευ, μέχρι τῆς πέμτης ἑσπέρας, καὶ
 ἐφεξῆς παύσῃ εἰς τῆς α'. τῆς αἰτίας Γεσσαραιουστῆς ἡμέρας. Εἰλίχοι μετὰ τὴν ἀπόδο-
 σιν τῆς ἐορτῆς, Καταβασίας γέγομεν (Ἄνοιξο τὸ ζόμα μς). Εἰ δὲ μετὰ τὴν ἐορτῆς (Χερ-
 στον ἀβυσσολογίον).

τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν. {τὴν Ἀγ. εἰκόνα τῆς Ἰριμόρφου}

ἢ τῇ παρασιευῇ ἑσπέρας, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κειοιμη-
 μένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Πατέρων ἢ ἀδελφῶν ἡμῶν. Μετὰ τὴν συνήθη ζιχοχολίαν,
 γὶ τὸ Κύριε εὐεῖραξα, ἰσῶμεν ζήχος ζ'. ἢ φαγγελομένη τὰ γ' μαρτυριὰ τῆς Τυχόντος ἡχος,
 εὐρισκόμενα γὶ τὸ Γέρος τῆς Τριωδίας, ὅσα ἢ τῆς σφραῖς αὐτῆς προσόμοια γ'. (Ὁ ἐν ἔδῃ πα-
 ράδης), Δόξα ἡχος πλ. δ'. (Θρηνῶ ἢ οὐδύρομαι), Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν τῆς ἡχος. τὸ φῶς
 ἰχάρων, ἢ ἀντὶ τῆς προειρημένης εὐφροσύνης τὸ Ἀλληλῆϊα ἐν τῷ μέσῳ, ἢ φαγγελομένη εὐψ. Εἰς
 τὸν ζήχον, μαρτυριὰ τὰ γὶ τῆς αἰῶνος τῆς σαββάτης, Δόξα ἡχος πλ. β'. (Ἀρχὴ μοι ἢ ὑπόστα-
 σις), Καὶ νῦν (Πρεσβῆαις τῆς Γεωργίας σε). Νῦν ἀποχύσῃ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀποχύσιον
 πλ. δ'. (Ὁ βῆθς σοφίας) ἄπαξ. Θεολογίον (Σὲ ἢ τῆχος ἢ γέμενα). ποιῶντες ἢ τὰς συνήθως ἢ-
 λανοίας ἐν τῷ μέσῳ, ἢ ἐν τοῖς χοροῖς. Ὁ δὲ εὐκνησιαζιμὸς λίθησι τὸ τρίτοδον ἐν τῷ μέ-
 σω, μετὰ τῆς Κομύτης, τῆς Μανταχίς, τῆς θυμιατῆς, ἢ τῆς χαρλίς τῆς περιέχοντος τὰ ὀνόματα
 τῶν ἀπ' αἰῶνος κειοιμημένων εὐσεβῶν χριστιανῶν, πρὸς μνημόσυτον. διανέμῃ πρὸς τοῦ-
 τοις ἢ τὰ κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. Εἶτα μετὰ τὴν ἀπόχυσιν τῆς ἑσπερινῆς εὐλογῆσαν-
 τος τῆς ἱερέως, ἀρχεῖται ὁ ἀναγνώστῃς τῆς φαγγελομένης (Ὁ Κατοικῶν ἐν βοήθῃ) ἢ κατόπιν
 τοῦτῃ φαγγελομένη πρὸς εὐχάς, ἢ ὁ μετ' αὐτὸν, τὰ τροπάρια (Ὁ βῆθς σοφίας) ἢ τὰ ἕτερα.
 ὅσα ὁ ἀναγνώστῃς, τὸν Ἀμιμον, κτλ. ζήτης τὴν ἐρμηνείαν τῆς μνημοσύνης γὶ τὸ Γέρος τῆς
 βίβλης, ἐνθα γίνεται ἀπαραλλάξις, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι νῦν μνημονεύσασιν οἱ ἑ-
 ρεῖς μόνον τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπ' αἰῶνος κειοιμημένων πατέρων ἢ ἀδελφῶν ἡμῶν,

γις τὸ οἰκτον χαρλίον. Οἱ Κανὼν τῆ ἀγίας τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκειται γις τὸ ἀποδύπνον. Κοντάμιον δὲ γέρομεν τὸ (Μετὰ τῶν αἰγίων ἀνάπτουσον).

» Ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον εὐφρονῆσαι τὸ Ἀγγελουία ἐν τῷ μέσῳ, κς ψαλ-
χεται γις ἦχον πλ. δ'. ᾄδα τὸ τροπαρίου (Ὁ βασις σοφίας) δις, κς τὸ θεολογιὸν ἄπαξ.

» Μετὰ τὴν β'. δόξαν τῆ α'. Καθίσματος τῆ ψαλμῶν, λιθισι οἰκονομιστασιῶν ἐν
τῷ μέσῳ, τὸ τρίποδον μετὰ τῆ Κοζύβη, τῆ μανταλῆς, τῆ θυμιατῆς, τῶν τριῶν βραβύων,[⊕]
κς τῆ χαρλῆς τῆ ἀφ' ἑσπέρας μνημονευθέντος. Οἱ δὲ ἱερεῖς ἔρχονται κς μνημονεύσι.

» Μετὰ τὴν α'. ζιχολογίαν, Καθίσματα μαρτυριῶν τῆς οὐλινῆς. ᾄδα ἀναγνώ-
σκειται ὁ Ἄμωμος παρὰ τῆ διαβαζῆ, γις τῆς δύο, χωρὶς τὰ ᾄδη δόξα, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ
τῆ Ἀμώμῃ ἴσταται δὲ μικρόν, κς ψαλλεται ὁ ζῆχος (εἰς τὸν αἰῶνα ἔμῃ ἐπιγαθμισμῶ) ἐκ
γ'. κς εὐθύς γίνεται αἴτησις παρὰ τῆ ἱερέως, τῆ διαβαζῆ γεγονότος, τὸ Κύριε ἐχέησον ᾄ-
τα ἐξαμοιβῆς (Σὸς ᾄμι' ἐγὼ σῶσον με) κς τὰ λοιπά. γις τὸ λέγος δὲ ψαλλεται αὐθις ὁ ζῆχος
(ζῆσεταί η' ψυχὴ μου) εἰς γ'. κς τὰ νευρώσιμα εὐροηγῆτα παρ' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ᾄθ'
ἔτω γίνεται αἴτησις, κς ἡμῶν μὲν λιθισι τὸ βιβλίον τῆς ἀναγνώσεως ἐπὶ τῆ δισυλῆς, ᾄ-
δοποιῶντες κς τὸν ἀναγνώστην, ὁ διαβαζῆς μετὰ τὴν εὐφρόνησιν, γέγῳ τὸ Καθίσμα (ἀνάπτου-
σον σωτήρ) ὅπερ κς ψαλλεται. Δόξα τὸ τέλος αὐτοῦ ὁ κς ἐπαναλαμβάνεται, καὶ νῦν, τὸ θε-
ολογιόν. γίνεται ἡ ἀναγνώσις. γις τὸν λόγον τῆ ἀγίας Συναίτης περὶ τῶν κοιμηθέντων ἀδελ-
φῶν, εὐρισσομένη γις τῆς Μαργαρίτας τῆ χρυσοστόμῃ[⊕] Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Ν'. οἱ κανὼν
τῆ Προδρόμῃς γις ζ'. κς τῆ τριωδῆς γις η'. τῆς ἡμέρας δὲ ἔ γέρομεν γις τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἂν τὸ λέγος
Καταβασίας. Μετὰ τὴν α'. ᾄδὴν, ἀρχόμεθα εἰς τοῦ β'. χορῆς, κς ψαλλομεν τὴν β'. ᾄδὴν τῆς τρι-
ωδῆς, λέγοντες ἐν εἰσάτῳ τροπαρίῳ (Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι), ποιῶμεν αὐτὴν η'. κς αὐ-
θις γις τὸ λέγος Καταβασίαν τὸν ἡμῶν ἀπὸ γ'. ᾄδῆς τὸ Κοντάμιον τῆ Προδρόμῃς, κς τὰ Κα-
θίσματα τῆ τριωδῆς. ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κς Οἶκον τῆς ἡμέρας. Δὲ γ' δένα, ὅτι τὸν οἶκον νῦν
μόνον γέρομεν, κς τῷ σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς. ἐν δὲ τοῖς σαββάσιν ἐν αὐτῷ ψαλλομεν
ἀλληγησίαν, μόνον τὸ Κοντάμιον γέρομεν. ᾄδα τὸ συναξάριον, κς τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας.
Ἐξαποσγάρια τῆς σφραῖς τῆ τριωδῆς. εἰς τῆς αἴτης, ἰζῶμεν ζῆχος δ'. κς ψαλλομεν ζιχηρά

416 Σαββατον τῶν ψυχῶν κ̅ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκριου.

προσόμοια τοῦ Τριωδίου (Ὅ ἐν ἑδέμ παράδῳσος). Δόξα ἤχος β'. (ὡς ἄνθος μαραινέται),
Καὶ νῦν (Χαίρε Μαρία θεολόγῃ). Εἰς τὸν ζήχον ζιχηρὰ προσόμοια τῶ ἀγίῳ Θεοφάνους
(Ὁ ζῆν ἀποθέμενοι), εὐρισσόμενα γι' τὸ Τέχος τῶ Τριωδίου. Δόξα ἤχος πλ. β'. (Ἄγγελος τῷ Ἀδάμ),
Καὶ νῦν ὁ αὐλὸς (Σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν)· ἐπίσυναπτομεν κ̅ τὴν ἀ. ὕραν, κ̅ γι' τὸ Τέχος ταύτης,
μνημονεύς ὁ ἱερεὺς τῶ κοζύβης ὡς σύνθετος. Ἐν ταῖς ὕραις, ἀπολυτίκιον μὲν λέγομεν (Ὁ
βάθῳ σοφίας), Κοντάκιον δὲ (Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπτασον). Ἐν τοῖς μαυρισμοῖς ὠ-
δὴν γ' ζ'. εἰ τῶ Κανόνος τῶ Τριωδίου. Ἀποστολεὺα γυγιῶν τῆς ἡμέρας ἡ τοῖ τῶ σαββάτου
πρὸ τῆς Ἀπόκριου, κ̅ τῶν κειοιμημένων

» Δὲ γινώσκον, ὅτι αὐτὴ ἡ Τάξις γίνεται κ̅ τῶ σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ἀπτα-
ραλλάτως. Εἰ δὲ τύχοι τῆ αὐτῆς ἡμέρας μετὰ τῶ ἀγίῳ μνήμῃ, προφάλλεται ἡ τῶ τῶ
αἰοιοουθία τῆ παρασιουῆ· τῆς ἰορῆς τῆς Ὑπαπαντῆς μὴ μετατιθεμένης μόνον,
ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῆ ἰδία ἡμέρα φαλλομένῃς, ἡ δὲ τῶν ψυχῶν αἰοιοουθία, φαλλεται ἡ ἰδία
μόνον ἐν τῶ Κοιμητηρίῳ, ἡ τῶ παρεχθόντῳ σαββάτῳ τῶ Ἀσώτῳ.

» Τὸ θεοτοκίριον παύς ἀπὸ τῆς σήμερον ἄχρι τῆς ἀγίας Γεσσαριαοστῆς.

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκριου.

Τῶ σαββάτῳ ἑσπέρας, ἡ συνήθης ζιχηλογία, γι' τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα ἰζῶμεν ζίχως β'.
κ̅ φαλλομεν ζιχηρὰ ἀναζάσιμα ζ'. κ̅ τῶ Τριωδίου προσόμοια (Ὁ ζῆν ἀποθέμενοι) δ'.
Δόξα πλ. δ'. (Ὁταν ἴθιθεται θρόνοι), Καὶ νῦν τὸ δογματικὸν τῶ ἤχος. Εἰσοδος, προεῖμε-
νον τῆς ἡμέρας. Ἀπόζιχα τῆς οὐλιηχῆ τὰ ιαζ' ἀφραβηλον, Δόξα ἤχος πλ. δ'. (Ὁ
μοι μέλαινα ψυχὴ), Καὶ νῦν, θεολογίον (Ἀνύμφεστε Τταρθένε). κ̅ τὸ (θεοτοκίριον ἡ
φαλλεται). Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναζάσιμον, κ̅ τὸ θεολογίον. Ὅ δὲ Κανὼν τῶ ἀγ. τῆς ἡμέ-
ρας συμπάλλεται γι' τὸ ἀπὸδῳπνον. Εἰ ἔχῃ ἡ οὐα, συμπάλλεται ἡ τῶ τῶ αἰοιοουθία
ὡς προεγράψαμεν ἐν τῇ Κυριακῇ τῶ Τεζόντῳ κ̅ Φαρισαίς.

Ἐν τῶ ὄρθρῳ γίνετα εὐλογιὰς περὶ ὕραν ζ'. τῆς νυκτός. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κα-

Κανόνα εὐθύς φάλλομεν κ' τὸ δοξασιὸν τῆς Λιτῆς Δόξα ἤχος βαρὺς, (λαίτ' Κυρίῳ γνόγτες), Καί νῦν τὸ Θεοτοίον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δις, κ' τὸ Θεοτοίον ἅπαξ. Ἡ συνήθης ζιχογοία κ' τὰ ἀναζάσιμα Καθίσματα. Μετὰ τὴν β' ἀναγνώσιν φάλλεται ὁ πομπύριος δίστοχος ἤχων σύντομος τὸ (Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ) καὶ ἀντὶ εὐλογίης φάλλ. (Ἐπὶ τὸν ποταμὸν βαβυλῶνος), ἀνάπλομεν τῷ ζαυρὶ μὲ ἐν δρακιδιονον περὶ τὰ γέη ἀυτῆ, κ' μετ' αὐτὸν εὐθύς φάλλομεν τὰ εὐχοητάρια κ' γ' τὸ Καί νῦν αὐτῶν σβύς τὸν πομπύριον. Ἔτα τὴν Ὑπακοήν, τῷ Ἀναβαθμῆς τῷ ἤχῳ, κ' τὸ προεῖμένον. Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον τὰ ἰδιόμελα τῷ Τριωδίῳ (τῆς μετανοίας ἀποζόνοι μοι) κ' τὰ ἔτερα Κανόνες ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς Θεοτοῦς γ' ζ' κ' τῷ Τριωδίῳ γ' η' (Καταβασίας, Ἀνοίξω τὸ θόμα μω) γ' δὲ τῶχοι μετὰ τῆς ἐορτῆς (Χέρσον ἀβυσσοτόσιον) ἀπὸ γ' ἀδ' καὶ λαίσιον κ' Οἶσιον τῆς οὐλιμῆς, κ' τὰ Καθίσματα τῷ Τριωδίῳ. ἀφ' ε' Κονταίσιον κ' οἶσιος τῷ Τριωδίῳ, τὸ συναξάριον κ' τὸ τῆς ἡμέρας ὑπόμνημα. Ἐξαποστράρια, τὸ ἀναζάσιμον, κ' τὰ τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τῆς αἴνεσ, ἀναζάσιμα ζιχρὰ ε', κ' τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελα γ' Δόξα ἤχος α'. (Προιαδάριμεν εὐαυτῆς), Καί νῦν, (ὑπερευχοημένη). Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, τὸ εὐθιγόν, ἢ α'. ἴρα, κ' γ' τὸ γέρος ταύτης ἢ Κατηχησις τῷ αὐ. Θεοδώρ. « Εἰς τὴν Λγθρηγίαν, τυπια, οἱ μαυαρισμοὶ τῷ ἤχῳ γ' ζ', κ' τῷ Τριωδίῳ ἢ ζ' ὡθ' γ' δ' ἀποζοευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κ' τῆς Θεοτοῦς. Κοινωνιὸν (Λινῶν τὸν Κύριον), κ' (Αναγλιᾶσθε δύναιοι). αὶ ἀναγνώσος ἐν τῇ εὐμνησίᾳ γ' τὰ Κυριακοδρόμια, ἐν δὲ τῇ τραπεζῇ γ' τὴν Σάππυγα, λόγος γ' τὴν δευτέραν παρυσίαν τῷ Κυρίῳ.

« τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας τῆς ἀπόκριεω.

τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, γ' τὸ Κύριε εὐεῖραζα ἰζῶμιν ζίχης ζ' κ' φάλλομεν ζιχρὰ τῆς οὐλιμῆς γ'. κ' τῷ ἀγίῳ τῆς ἡμέρας γ'. Δόξα Καί νῦν Θεοτοίον. Εἰ δὲ κ' ἔχη ὁ ἅγιος γ' ἰόνα, ποιῶμεν ὡς συνήθης, διυλεροῦντες τὰ τροπάρια αὐτῷ. Δόξα τῷ ἀγίῳ, κ' νῦν Θεοτοίον, προεῖμένον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν ζίχον ματαχμπατόνται τὰ τῆς οὐλιμῆς, κ' φάλλεται τὸ ἰδιόμελον τῷ Τριωδίῳ ἤχος πλ. δ'. (Λυχνυσάμενοι τῆν ἀνὴν ὑπέστημεν)

† ἀναζάσιμον
πομπύριον
μὲν σβύρον.

δὲς, κ' τὸ μαρτυριὸν γ' τὸν αὐτὸν ἦχον. Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοσίον. Εἰ ἔχῃ δοξασιὸν ὁ ἅγιος, Δόξα αὐτῷ, Καὶ νῦν Θεοτοσίον. Ἐν ταύτῃ τῇ ἑβδομάδι, αἱ ἀνάγνωσις ἐν τῇ τραπέζῃ γίνονται γ' τῶν γόγγυς τῆ Χρυσσολόμῃ περὶ μετανοίας, ὄντας γ' τὸ βιβλίον τὸ μαχομένον Μαργαρίται.

τῆ δευτέρᾳ τῆς Τυροφάγου.

Ἦ Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ μεσονυκτιὸν κ' τὰ λοιπὰ, γ' τὸ θεοῦ Κύριος, ψάλλεται δ' ἀπολυτίκιον τῆ ἀγίας τῆς ἡμέρας, ὡς ἔστιν ἔθος. Ἐλα μετὰ τὴν ἀ. ζιχογοσίαν τῆ φαχίρις, Καθίσματα τῆς οὐλῆς καὶ αὐτῆς καὶ αὐτῆς (ὄρα γ' τὸ τέλος τῆ τριωδίας ἐν τῷ ἐνορδίῳ ἦ-
 χῳ). Μετὰ τὴν β', Καθίσματα τῆς σφῆρας τῆ τριωδίας. Ἡ ἀνάγνωσις γ' βίβλιον τῆς Τυροφάγου ἀγίας, ἢ γ' τῶν Μαργαρίταις περὶ μετανοίας. Εἰς τῶν Κανόνων δὲ, ἐπαδὴ τὴν σημε-
 ρον ὑπάρχει ἡ ἀ. ὡδὴ τῆ τριωδίας, διὰ τὸ το ἀρχόμεθα πρῶτον εἰ τῶ μνηαίς, ψάλλοντες τὸν ἁγίον τῆ Κανόνων τῆ ἀγίας ἀπαξ, ἔλα (ἀγίε τῆ Θεῷ) κ' ἔτω ποιῶμεν τὰ τροπάρια με-
 τὰ τῶ ἁγίον τῆ Κανόνων τῆ ἀγίας ἀπαξ, ἔλα (ἀγίε τῆ Θεῷ) κ' ἔτω ποιῶμεν τὰ τροπάρια ἡ,
 κ' γ' τὸ τέλος Καταβασίαν τὸν ἁγίον. Εἰς δὲ τὴν γ'. ὡδὴν, ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς οὐλῆ-
 ῆς γ' ε', κ' τῆ ἀγίας γ' δ'. ἔτω ποιῶμεν κ' τὰς λοιπὰς ὡδὰς γ' αἱ ἔστιν τριωδίον. Εἰς δὲ
 τὴν η'. καὶ θ'. ὡδὴν, ποιῶμεν καθὼς κ' γ' τὴν ἀ. (δὴ) Μνηαίον κ' τριωδίον. Ἐξαποστειλάριος,
 εἰ μὲν ἔχῃ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἦδη, μαχῶς, γ' δὲ μὴ γ' τὴν οὐλῆς τὸν ἡμέρας.
 Εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν, τὸ ἰδιόμελον τῆ τριωδίας δὲς, τὸ μαρτυριὸν, κ' τὸ θεοτοσίον. Ἐλα
 τὸ τρισαίγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆ ἀγίας, ἡ ἀ. ὡρα, κτλ. Ἐν τῇ Λεγερῆ οἱ μακαρισμοὶ δ'
 ἦχου γ' ζ'. Ἀποστολεαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας. (Ἐν τῷ παρεμυθησίῳ).

τῆ δευτέρᾳ ἑσπέρας τῆς Τυροφάγου.

Μετὰ τὴν συνήθη ζιχογοσίαν, γ' τὸ Κύριε εὐείραξα ἰζῶμεν ζήχως ζ' κ' ψάλλομεν ζ'
 χηρὰ τῆς οὐλῆς τῆς ἀγίας τῆς ἡμέρας γ'. κ' γ' μὲν ἔχῃ ὁ ἅγιος δοξασιὸν, τῶ-
 γ' δὲ μὴ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ τῆ Προδρόμῃ. Προεξόμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰ-
 διόμελον τῆ τριωδίας κ' τὰ λοιπὰ. Ἀπολυτίκιον, τῆ ἀγίας τῆς ἡμέρας κ' θεοτοσίον.

» τῆς τρίτης τῆς Ἱερωνίας, εἰς τὸν Ὀρθρον καὶ εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν.

Ποιοῦμεν καθὼς καὶ τῆς δευτέρας ἐποίησαμεν, μόνον εἰς τοὺς Κανόνας διαφέρει ἡ ἀξιολογία, ἐπεὶ δὴ σήμερον φάλλοιαι ἢ β' ὡδὴ τῆς Τριωδίας· ποιοῦμεν λοιπὸν τὴν μὲν α'. ὡδὴ τῆς οὐδὲν ἡχοῦ ε', τῆς δὲ ἀγίας τῆς ἡμέρας τὸν Κανόνα δ' καὶ εὐθύς ἀρχόμεθα τῆς β' ὡδὴ τῆς Τριωδίας εἰς τῆς β' χορᾶς, τὸν ἄρμονον δὲ ἐλέγομεν, ἀλλ' εὐφρονῶμεν τοὺς πρόλογον (ὡς ὁ μῦθος ἐπὶ ἀγρυπνίᾳ), καὶ ἀφ' ἧς τὸ Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοὶ εἰς τὸν γ'. καὶ ποιοῦμεν τὰς τροπάρια δ' εἰς τὸ ἕτερον διώδιον (Προσεχέτε ἰσχύος μου) ἡχοῦ β' ὁμοίως δ' καὶ εἰς τὴν γίνετα ἢ β' ὡδὴ τοῦ Τριωδίας ἢ Καλαβασία (Προσεχέτε ἰσχύος μου). εἶτα φάλλομεν τὴν γ' ὡδὴν καὶ τὰς τροπάς, καθὼς καὶ τὴν α'. Εἰς δὲ τὴν γ' καὶ β' φάλλομεν α'. τῆς μνηστῆρος τὰς ὡδὰς εἰς τὴν γ' καὶ τοῦ Τριωδίας εἰς τὴν γ' γίνωσκε καὶ τῆς οὐδὲν, ὅτι, αἰ πρώται ὡδὰς τῆς Τριωδίας εἰς τὸν ἡχοῦ α'. αἰ δὲ ἕτεραι ἡχοῦ β'. Ἐξαποσπαστικῶν, τῆς ἀγίας, ἢ τῆς οὐδὲν ἡχοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰώνων, τὸ ἰδιόμενον τῆς Τριωδίας καὶ τὰς τροπάς. Εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν οἱ μακαριστοὶ τῆς ἡχοῦ εἰς τὴν ἀποστολῆς καὶ Κοινωνιῶν τῆς ἡμέρας.

» Εἰς τὴν ὁμοίως τῆς ἡμέρας εἰς τὴν γ' καὶ β' ὡδὴν εἰς τὸν Κανόνα τῆς ἀγίας Ἀποστολῆς καὶ Κοινωνιῶν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἀγίας.

τῆς τρίτης ἑσπέρας τῆς Ἱερωνίας.

φάλλοιαι ἢ ἀποστολῆς τῆς ἑσπερινῆς καθὼς καὶ εἰς τὴν παρελθούσαν, δηλ. τῆς δευτέρας ἑσπέρας. Μετὰ τὴν συνήθη ζυχολογίαν, εἰς τὸ Κύριε εὐεργετήσα φάλλομεν ζυχολογίαν οὐδὲν ἡχοῦ γ'. καὶ τῆς ἀγίας εἰς τὸ μνηστῆρος γ'. Δόξα Καὶ νῦν (Σταυροθελοῦσι) προεξήμενον δὲ εἰς τὸ τῆς ἡμέρας, ἀλλ' εὐφρονῶμεν ἐν τῷ μέσῳ τὸ (Μαθηταῖς), καὶ φάλλοιαι εἰς τὸν ἡχοῦ α'. ἡχοῦ. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμενον τῆς Τριωδίας, τὸ μαρτυρικόν, καὶ τὸ θεολογικόν. εἶτα τὰς τρισάγιον, τὸ (θεολογικὸν παρθένου) κτλ. ὁ διαβασις, (ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν), τὸ Κύριε ἐγένετο μ'. καὶ Δόξα Καὶ νῦν, τὴν ἡμιωδὴν, καὶ μετὰ τὴν εὐφώνησιν, ὁ Θεὸς οὐδὲν ἡχοῦ ἡμῶν, τὸ (ἐπὶ τῶν βασιλευῶν), καὶ ποιοῦμεν τὰς γ'. μετὰ τὴν μετανοίας, καὶ ζαυρούς β'. Δόξα Καὶ νῦν καὶ ἀπόστιχα.

„ { τῆ τρίτῃ ἑσπέρας, ἀναγιγνώσκειται τὸ ἀπόδρηνον, μέγα, ἐν τῷ Καθολικῷ. Ζη-
 τῶ τὴν ἐρμηνείαν δὲ τὴν ἀ-ἡμέραν τῆς αἰτίας τῆς σαραδῆς τῶν Χριστιγένητων, ἐν-
 θα γίνεται ἀπαρραγῶς.

τῆ τετάρτῃ δὲ τὸν ὄρθρον τῆς λυροφάγῃ.

Αναγιγνώσκειται τὸ μεσονυκτιῶν ἔνδοξον τῆς Καθολικῆς, μετὰ τὰς διαλελυμένας με-
 τανοίας, κὲ ζαυρῆς, κὲ μετὰ τὴν ἀπόψιν, εὐλογησαντος τῆς ἱερέως, ἀρχεται ὁ δια-
 βαζὴς τῆς Τρισαχίῃς, τῆς Κύριε ἐγένεσον ἰβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν,
 κὲ τῆς (Ἐπαυῖσαι σε Κύριε). Μετὰ τὸν Ἐξάψαλλον, εὐφωγὸς ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ
 μέσῳ, τὸ (Ἐν νυκτὶ ὄρθριζῶ τὸ πνεῦμα μου), κὲ φάγγεται τὸ (Ἀλληλεῖα) δὲ τὸν ἐνε-
 ζῶτα ἦχον κὲ τὰ τριαδικὰ τροπάρια. Μετὰ τὴν ἀ-ζιχορογίαν, Καθίσματα τῆς
 οὐλινῆς. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τῆς σφράς τῆς Τριωδίου. Ἡ ἀνάγνωσις δὲ τῆς Μαρ-
 γαρίτας, λόγος περὶ μελανοίας τῆς οὐσίας Ἐφραίμ. Κανόνες, δὲ μὲν τὴν ἀ-ῶδὴν, τῆς ο-
 υλινῆς δὲ τῆς Τριωδίου ὁ ὁλόκληρος Κανὼν δὲ δ'. κὲ τῆς αἰ. τῆς ἡμέρας ὁμοίως δὲ
 δ'. Εἰς δὲ τὴν γ'. ῶδὴν, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἡ οὐλινῆς, κὲ τὸ μνηαῖον, κὲ φάγγεται μό-
 νον τῆς Τριωδίου ὁ ὁλόκληρος Κανὼν, τὰ τροπάρια μὲτὰ τῆς ἑρμῆς δὲ δ'. (Ἐν Κυρίῳ Θεῷ
 μου) ἦχος δ'. ἑῖτα τῆς Τριωδίου ἡ γ'. ῶδὴ ἦχος β'. τὰ τροπάρια δὲ τῆς κὲ τὸ ἕτερον τριωδιον
 ἦχος ὁ αὐτὸς δὲ δ'. ἐνθα δὲ τῆς ῶδὴς ἡ ῶδὴ, δηλ. τὸ θεολοῖον, ἰζάμεθα ἐν αὐτῷ τῷ
 χορῷ, κὲ γίγῃ ὁ φάγγης (Δόξα τῆς αἰτίας ζαυρῶσθ σε Κύριε) φάγγων συνάμα τὸ τροπαρι-
 ον, ἑῖτα ὁ πριλοφάτης τὸν Εἰρμόν (Στῆριθενίλα μου τὸν νῦν). ἔτω ποιῶμεν κὲ δὲ τὴν ἡ-
 κὲ β'. ῶδὴν, ἐπὶ δὴν ὑπάρχει τριωδιον. Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ῶδὰς κατὰ κὲ δὲ τὴν α'. Μετὰ τὴν
 γ'. ῶδὴν, Κονταῖον γέγονεν τὸ μαρτυριῶν τῆς ἦχῃ, ὡσαύτως κὲ ἕξαποσγχαριον τὸ φθα-
 γυγιον. κὲ οἱ αἶνοι δὲ, ἀναγιγνώσκονται παρὰ τῶν φάγγων. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰώνων,
 τὸ ἰδιόμερον τῆς Τριωδίου δις, τὸ μαρτυριῶν, κὲ τὸ θεολοῖον. Μετὰ τὸ Τρισαγιον, ὁ διαβα-
 ζὴς, τὸ τροπαριον (Ἐν τῷ ναυῷ ἐστώτες), τὸ Κύριε ἐγένεσον μ', δόξα Καὶ νῦν, τὴν λιμωλί-
 ρα), κτλ. ποιῶμεν κὲ τὰς συνῆθες μετανοίας κὲ ζαυρῆς. ἑῖτα τὸ, (Δεῦτε προσκυνήσω-

μεν, κ' ἀναγινώσκειται ἡ αἰ. ὦρα χύμα ἑδνός ἄλλο γέγονος, ἡμὴ μόνον τῷ διαβαζῶ.
 γ' τὸ λέγος δὲ ταύτης, μετὰ ταῖς μετανοίας κ' τῆς ζαυρῶν, τὸ τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐγένεσθ
 ἰβ'. τὸ (Χριστὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν), κ' ἀναγινώσκειται ἡ Καλὴ χησις τῶ ἀγίῳ θεοδώρῳ. τὸ
 (Ὁρθοδοξίας ὁ δηγέ), ἡ ὑπερμάχου, δόξα Καὶ νῦν, κ' γίνεταί ἀπόλοισι.

» ἡ ἑτάρτη τῆς ἑυρινης πῶς ἀναγινώσκειται αἱ ὦραι.

Περὶ ὦραν δ' τῆς ἡμέρας, σημαίνῃ ὁ εὐμνησιαστικός τὴν ἡμπαράν, κ' τὸ χροσμημά-
 τρον, κ' γίνεταί εὐλογητός· ἀρχεταί λοιπὸν ὁ διαβαζῆς τῆς γ'. ὦρας, κ' ἀναγινώσκειται αὐτὴν
 χύμα. Σημωλεόν δὲ ὅτι ἐν τῷ Καθολικῷ ἀναγινώσκειται αἱ ὦραι· Μετὰ τὴν εὐφρόνη-
 σιν τῶ ἱερέως, κ' ταῖς μετανοίας, γ' τὸ λέγος τῆς γ'. ὦρας γέγεται ἡ εὐχή (Δείσποτα θεὸ πά-
 τερ Παντοκράτορ), κ' εὐθύς (Δεῦτε προσιυνήσωμεν), κ' ἀναγιώσκειται ἡ ζ'. ὦρα. Μὲν
 δὲ τὸ (Ὅτι εὐ ἔχομεν παρρησίαν), Κανοναρχῆμεν κ' φάλλεταί τὸ τροπαρίον τῆς Προφη-
 τῆας παρὰ τῶ πρωτοφάλλε· ἡ δόξα Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ· ἐρχόμενοι δὲ ἐν τῷ μέσῳ, γέγο-
 μεν τὸ προεγμένον τῆς Προφητῆας ὁμῆ κ' τὴν προφητῆαν, μετὰ ταῦτα ποιῶμεν σχή-
 μα ἐμπροσθεν τῆς ὦρας πύχης, κ' ἀπερχόμεθα γ' τὴν θέσιν μας· ἔξαμοχθεθ' ὁ
 διαβαζῆς (λαχὺ προιαταξα βέτωσαν) κτ), Καὶ γ' τὸ λέγος ταύτης μετὰ ταῖς μετανοί-
 ας, ἡ εὐχή (θεὸ κ' Κύριε τῶν δυνάμεων), ἐπίσυναπτομεν κ' τὴν θ'. ὦραν ἔτι, τὸ τρισάγι-
 ον, τὸ Κύριε ἐγένεσθ ἰβ'. Δόξα Καὶ νῦν (Δεῦτε προσιυνήσωμεν), κ' τῆς φάλλε· γ' τὸ
 λέγος δὲ μετὰ τὸ Κοιτάσιον κ' τὸ Κύριε ἐγένεσθ μ', ἡ γέγονεν τὸ, (Ὅ ἐν παλιῖ καιρῷ) ἀχ-
 χεταί δόξα Καὶ νῦν, τὴν ἡμιωλεράν, κ' ποιῶμεν μετανοίας γ'. ἄνευ ζαυρῶν· κ' ἀμίσως ἀρ-
 χεταί ὁ ἑυτιμάρης, (ἐν τῇ βασίγῳ σε μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἐξῆθς ἐν τῇ βασί-
 γῳ σε), κ' (Μακαριοὶ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασίγῳ τῶν ἔρανῶν,
 μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἐξῆθς ἐν τῇ βασίγῳ σε)· ἡ τὸ διαβαζῆς λέγῳ τῆς τῆχας
 (Μακαριοὶ οἱ πενθῆντες) κτ). ὁ δὲ ἑυτιμάρης τὸ (Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἐξῆθς
 ἐν τῇ βασίγῳ σε)· Εἰς τὸ λέγος λοιπὸν, μετὰ τὸ (μνήσθητι ἡμῶν Κύριε), μνήσθητι ἡμῶν
 Δείσποτα, (μνήσθητι ἡμῶν ἄγιε), ποιῶμεν μετανοίας γ'. ἄνευ ζαυρῶν, κ' ἔξαμοχθεθ' ὁ δια-

ὁ διαβαζὴς τὸ (Χοροὶ ὁ ἑπταράνιος) κτλ. εἰς τὴν σφραν, τὸ (Πιζεύς εἰς ἕνα θεόν), τὸ (Μετα
 ἄφεις), τὸ (Πατέρ ἡμῶν), τὸ (Ἐπι τῷ ὄρει μεταμορφώθης), τὸ (Ὁ ὑψιθός ἐν τῷ ζαυρῷ),
 τὸ (Προφήτα θεῖς ἢ Πρόδρομοι) τὸ μαρτυριῶν τῶ ἤχου, Δόξα (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάστασι
 σον), Καὶ νῦν (Προζασία τῶν Χριστιανῶν), τὸ Κύριε ἐγένεσον μ'. (Ὁ ἐν παντὶ ἡμῶν) κτλ.
 ἢ ποιῶμεν τὰς γ'. μεγαλίας μετανοίας ἢ ζαυρὸς ἰβ'. ἢ τὸ ὁ προεζὺς τὴν εὐχὴν, (Δεσπ.
 τὰ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ), ἢ εὐθὺς ὁ διαβαζὴς τὸ τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐγένεσον ἰβ', τὸ (Πανα
 γία Τριάς) τὸ (Εἶν τὸ ὄνομα Κυρίως εὐλογημένου) εἰς γ', τὸ (εὐλογησὺ τὸν Κύριον), ἢ τὸ (Ὑ
 ψίσω σε). ἀνάπτει δὲ ὁ εὐκλισιαζιοὺς τὸ κληρὸν τῆς Παναγίας ἐμπροσθεν τῶν Δε
 σπολιῶν, σημαίνει ἢ τὸ κληρὸν σίδηρον[⊕] ὁ Καθηνύμενος τὸ (Κύριε εὐαίσεσον) καὶ
 φάλλοι ἢ Παρακλήσις τῆς θεοτοῦς κατὰ τὴν λαξίν, (Θυμιῶντος ἢ τῶ εὐκλισια
 ζιοῦ μὲ τὸ κληρὸν θυμιῶντος[⊕]), εἰς τὸ λέγει ποιῶμεν ἢ τὰς διατεταγμένους μετανοίας, ἀ
 σταζόμενοι τὰς ἁγίας εὐχάς, ἢ χαμβάνοντες ἀντίδωρον, ἀπερχόμεθα εἰς τὴν τράπε
 ζαν ἢ ἀναγνωσις γίνεσθαι εἰς τῶς Μαργαρίτας περὶ μετανοίας. Ἀγεργία δὲ ἐν αὐταῖς
 ταῖς ἡμέραις, τὸ λάρτην ἢ Παρασιεινὴν, εἰ γίνεσθαι, εἰ μὴ τύχοι μνήμη ἑορταζόμενης ἁγίας.

Ἡ τέταρτη ἑσπέρα τῆς Τυροφάγης.

Περὶ τὴν ἑμῶν ἕραν τῆς ἡμέρας, σημαίνει τὴν Καμπάναν, τὸν ὑόπτανον, ἢ τὸ σίδηρον.
 Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, εὐθὺς τὸ, (Δεῦτε προσκυνήσωμεν) ὁ προεζὺς ἢ τὸν Προοιμιακὸν
 φάλλον, ἢ τὸ ἡ συνήθης ζιχολογία τῶ φαλλήριε, εἰς τὸ Κύριε εὐεμίραξα φαλλόμεν ζιχμ
 ρὰ τῆς οὐλινῆς γ', ἢ τῶ ἁγίε εἰς τὸ μνηστῶν γ'. Δόξα Καὶ νῦν θεοδοσιῶν. εἰ δὲ ἢ ἔχῃ ὁ
 ἁγίος τῆς ἡμέρας εὐχάνα, δευτεροῦμεν τὰ προτάρια αὐτῶ. Δόξα τῶ ἁγίε, Καὶ νῦν θεολο
 σιῶν. Μετὰ τὸ φῶς ἰχαρὸν λέγομεν ἐν τῷ μίσθῳ τὸ προεζόμενον ἤχος π. α. (Ὁ θεὸς ἐν
 τῷ ὄνοματὶ σε σῶσον με) ἢ τὴν προφητῶν, ἢ τὸ ποιῶμεν σχῆμα ἐμπροσθεν τῆς ἑραίας
 πύλης, ἢ ἀπερχόμεθα εἰς τὴν θέσιν μας. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμερον τῶ τριωδύε, ἢ τὰ χαίτ.
 εἰ δὲ ἢ ἔχῃ ὁ ἁγίος εὐχάνα, φαλλόμεν τὸ δοξασιῶν τῶ ἁγίε. Ἀποχλιμῶν τῶ Ἀγίου τῆς
 ἡμέρας, ἢ θεοδοσιῶν.

τῆ πέμτη ἐν τῷ ὄρθρῳ τῆς λυροφάγου.

Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀπολυτίμιον τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ θεοτομίον· ἡ συνή-
 θης ζιχολογία τῆ φαληρίας, καὶ τὰ καθίσματα τῆς οὐλωνῆς καὶ τῆς τριωδίας εἰς τὴν τάξιν
 τῶν. Εἰς δὲ τῆς Κανόνας ποιῶμεν ἕτως· ἐν μὲν τῆ α. γ. ε. ζ. καὶ ζ. ὡδῆ, αἰ ιαυόνετῆς
 οὐλωνῆς καὶ τῆς μνηαίς εἰς ἰδ', ὡς σύνηθες· ἐν δὲ τῆ δ. η. καὶ θ'. τοῦ μνηαίς ἡ τοῦ αἴθ.
 εἰς ζ. καὶ τῆς τριωδίας εἰς ἦ. (Σημειώθειον ὅτι ὁ μὲν α. Κανὼν τῆς τριωδίας εἶναι ἡχος δ' ὁ δὲ
 ἕτερος ἡχος β'. Ἐξαποστῆριον τῆς ἀγίας, ἡ τῆς ἡμέρας· εἰς τῆς αἴνευς, εἰς ἕχῃ ὁ ἅγιος
 εἰκόνα, φάλλομεν τὰ τροπάρια αὐτῆ ποιῶντες καὶ δοξολογίαν· εἰς δ' αὖ ἕχῃ, εἰς τὰ ἀπά-
 ζιχα τῶν αἴνων, τὸ ἰδιόμελον τῆς τριωδίας, κτλ. κατὰ τὴν τάξιν· ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ γίνεται εἰς τὸν λυχόντα ἅγιον, ἡ Λελεργία εἰς τὸ παρεκκλησίσιον τῆς θιοῦτῆς.

Διάταξις.

τῆ πέμτη ἑσπέρας, ἐν τῷ λυχνιῷ, ἐν τῷ ἀποδύπνῳ, ἐν τῷ ὄρθρῳ, καὶ ἐν ταῖς ὕραις
 τῆς παρασιευῆς, ποιῶμεν καθὼς καὶ τῆ τρίτη καὶ τῆς τετάρτης ἑσπέρας ἐποίησα-
 μεν (ὅρα εἰς τὴν ἐρμηνύσαν εἰσῆ), διότι γίνεται ἀπαραλλάξτως, διαφερέσως μόνον
 τῆς ὡδῆς τῆς τριωδίας· ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῷ ὄρθρῳ τῆς παρασιευῆς, εἰς τῆς μαρτυρίας
 ε. η. καὶ θ. ὡδῆ.

τῆ παρασιευῆ τῆς λυροφάγου ἑσπέρας.

Ἐν τῷ λυχνιῷ, εἰκόνα ἐν τῷ προσκυνηματι λίθωμεν τῶν ὁσίων πατέρων ἔσαν ἐν
 τῷ ἀγίῳ βῆματι. σημαίνῃ δὲ ὁ εὐκλισιαστίους περὶ ὕραν εἰ τῆς ἡμέρας, τὴν μακ-
 πάναν, τὸ υἱόπανον, καὶ τὸ σίδηρον. Μετὰ γοῦν τὸν εὐλογητόν (Δεῦτε προσκυνησάμεν) ἑσθῆς.
 ὁ προεξῆς καὶ τὸν Προοιμιαῖον φαλλοῦν· εἰς τὴν γίνεται ἡ συνήθης ζιχολογία τῆς φαλη-
 ρίας. Εἰς τὸ Κύριε εἰέειραξα ἰζῶμεν ζίχως ζ. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμενα τῶν αἴθ.
 ἐν τῷ τριωδίῳ (Δεῦτε ἅπαντες πιζοί) δευτερέντες τὰ τροπάρια. Δόξα ἡχος πλ. β'. (τὸ
 καὶ εἰκόνα ληρήσαντες), καὶ νῦν τὸ Δογματιῶν τῆς ἡχῆς. Μετὰ τὸ Φῶς ἰζῶρον, ἀνα-
 γινώσκωμεν ἐν τῷ μέσῳ τὸ προεξόμενον καὶ τὴν προφηλίαν· Ἀπόζιχα, τὸ ἰδιόμελον δὶς,

καὶ τὸ μαρτυριῶν· Δόξα ἤχος πλ. δ' (τῶν μοναζῶν τὰ πληθῆ). Καὶ νῦν τὸ θεολο-
γίον· Απογλυμίον (Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν)· θεολ. (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόφυρον).

τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον τῆς τυροφάγῃ.

τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. κ' β'. ζιχολογίαν, καθίσματα τῶν Πατέρων
ἐν τῷ τριωδίῳ· Ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἔσφραϊμ, λόγος εἰς πατέρας Τετρωθέντας· Ὁ Κανὼ
τοῦ Προδρόμου εἰς δ'. κ' τῶν ἁγίων ἐν τῷ τριωδίῳ εἰς ε'. ε' δὲ μὴ ποιήσων εἰς ζ'. κ' η'. Κατα-
βασίας τῶν ἁγίων τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων· μετὰ τὴν α'. ὠδὴν ἀρχόμεθα εὐθύς τῆς β'.
ὠδῆς τοῦ τριωδίου (ἴδετε ἴδετε) καὶ ποιῶμεν αὐτὴν τὰ τροπαρία μετὰ τῆς εἰρμῆς ε'.
λέγοντες ἐν εὐαγγ. τροπαρίῳ (Ἄγιοι τῶ θεῷ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν), εἰς τὸ τέλος ἐ-
παναλαμβάνεται ὁ ἁρμόσι· ἕτα φάλλομεν τὴν γ'. ὠδὴν ὡς κ' τὴν α'. Μετὰ τὴν αἴτησιν,
τὸ Κοντάμιον τῆς Προδρόμου, κ' τὰ καθίσματα τῶν ἁγίων· ἀφ' ἧς Κοντάμιον κ' ὁἶμος τῶν
ἁγίων, κ' τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· Ἐξαποζωγῆριον, τῶν ἁγίων κ' τῆς θεολογίας· εἰς
τῆς αἰνῆς, πᾶσα πνοή, κ' φάλλομεν τὰ προσόμοια τῶν ἁγίων κ' τὸ δοξασιῶν αὐτῶν με-
τὰ θεολογίας· Δοξολογία, κ' τὰ λοιπὰ· Ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τὰς ὠδὰς γ'. κ' ζ'. εἰς τῶν
Κανόνων τῶν ἁγίων· Αποζόλους δύο λέγομεν, τῆς ἡμέρας κ' τῶν ὁσίων, Πρωεῖμετος
δὲ τὸ τῆς ἡμέρας (εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον), κ' τῶν ἁγίων (Καυχῆσονταί ὅσοι ἐν δόξῃ)
ὡσαύτως κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῶν ἁγίων· τὸν δὲ Κανόνα τῶ ἁγίων τῆς ἡμέρας
ἀναγιγνώσκωμεν εἰς τὸ ἀπόδῃπνον.

τῷ σαββάτῳ εἴπερας, μετὰ τὴν συνήθη ζιχολογίαν, εἰς τὸ Κύριε εἰέειραξα ἰζῶ-
 μεν ζίχους β'. κ' φάλλομεν ζιχρὰ ἀναζάσιμα ζ'. κ' τῷ Ἰριωδῆ προσόμοια (Ὁ γῆν ἀπ-
 θέμενοι δ'. Δόξα ἤχος πλ. β'. (Ἐκείθισεν Ἀδάμ). Καί νῦν τὸ Δογματικὸν τῷ ἤχῳ· Εἴσοδος,
 κ' τὸ προειγμένον τῆς ἡμέρας· Ἀπόσιχα τῆς οὐλινῆς τῷ κατ' ἀγράφῳ· Δόξα ἤ-
 χος πλ. β'. (Ἐξέβλυθῃ Ἀδάμ), Καί νῦν (Ὁ ποιητὴς κ' γυρωτὴς μῆ). Ἀποχλίσιον, τὸ
 ἀναζάσιμον κ' θεολοικόν. Ὁ δὲ ἰανὼν τῷ αἰγί τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται εἰς τὸ ἀπό-
 δευπνον· εἰ δὲ ἔχῃ εἰκόνα, συμπάλλεται ὡς κ' ἐν τῇ τῷ Τελύος κ' φραρισαῖς Κυριακῆ
 φθάσαντες ἐδηλώσαμεν· εἰς τὸ ἀπόδευπνον Κοντάσιον γέρομεν τὸ ἀναζάσιμον κ' τῷ
 Ἰριωδῆ· ἐν τῷ ὄρθρῳ γίνεται εὐλογητὸς περὶ ὕραν ζ'. Μετὰ τὸν Ἰριωδιὸν κανόν,
 φάλλομεν τὸ δόξασιμὸν τῷ Ἰριωδῆ ἤχος πλ. β'. (Ἥλιος αὐλῖνας), κ' τὸ θεολοικόν· Ἡ-
 συνήθης ζιχολογία τῷ φαληρῆς, κ' ἀντὶ τῷ Ἀμύμῃ, φάλλεται ὁ ποικίλος, κ' ἡ εὐλογί-
 (Ἐπὶ τὸν ποταμὸν βαθυγῶνος). Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ἰδιόμερον τῷ Ἰριωδῆ (τῆς με-
 τανοίας ἀνοιξόν μοι) κτλ. Κανόνες, τῆς οὐλινῆς εἰς ἡ' κ' τῷ Ἰριωδῆ εἰς ζ'. Καταβασίς
 (Ἀνοιξὼ τὸ ζῶμα μῆ). ἀπὸ γ. ὠδῆς Κοντάσιον κ' Ὀϊον τὰ ἀναζάσιμα· ἀφ' εἰς τῷ Ἰριωδῆ,
 τὸ συναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας· Ἐξαποστειλῆρον, τὸ ἀναζάσιμον, κ' τῷ Ἰρι-
 ωδῆ, μετὰ θεοτοκίαις· εἰς τῶς αἰνῆς, ἀναζάσιμα ζιχρὰ β', κ' τῷ Ἰριωδῆ ἰδιόμελα γ. α
 Δόξα ἤχος πλ. β'. (Ἐφάσσε ἱαιροί), Καί νῦν (ὑπερευλογημένη)· Δοξολογία, τὸ ἀναζάσι-
 μον τροπάριον, τὸ εὐθιγόν, ἡ ἀύρα, κ' ἡ Κατήχησις.

» εἰς τὴν Ἀγλυργίαν, τυπικὰ, οἱ μακαριστοὶ τῷ ἤχῳ εἰς ζ' κ' τῷ Ἰριωδῆ ἡ ζ'. ὠδὴ εἰς
 δ'. Ἀποστολευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κ' τῆς θεολογίας· Κοινωνικὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον).
 Αἱ ἀναγνώσεις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τὰ Κυριακοδρομῖα, ἐν δὲ τῇ Τραπεζῇ εἰς τὴν Σαλπύ.

Ἐσπερινὸς τῆς Κυριακῆς τῆς Ἰουίνης.

τῇ αὐτῇ Κυριακῇ εἴπερας τῆς Ἰουίνης, σημαίνῃ λαχύτερον περὶ ὕραν ἢ τῆς ἡμέ-
 ρας· Μετὰ τὸν προομιτικὸν φαλλόν, εἰς τὸ Κύριε εἰέειραξα ἰζῶμεν ζίχους β'. κ' φάλλο-
 μεν α'. τὰ δὲ κατανυκτικὰ τῆς οὐλινῆς εὐρισκόμενα εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰριωδῆ, εἶτα

ἅτα τῆς σφραγῆς τῆς Ἑυφροσύνης προσόμοια γ' (Ἄγγελος μὲν τὸ χαίρει ἦχος β' κ' τῆς λαχόντος αἰγῆς γ' τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα Καὶ νῦν θεολοίον· Εἰσοδος μετὰ θυμιατῶν, γινομένη ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ἐν τῷ λυχνιῷ διὰ τὰ μεγάλα προύμενα· (Εἰσοδεύς δὲ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῆς διακόνου), ζαυρούς οὐκ ἀνάπτωμεν, ἀλλὰ μόνον τὰ δραιόνια ἕως τῆς λιτῆς. Μετὰ τὸ φῶς ἱεραρὸν, εὐφραγῶ ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἦχον πλ.δ'. (Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου) κ' φάλλελαί τετρακτίς μετὰ μέλους· Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδόμενον τῆς Ἑυφροσύνης ἦχος δ' (Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου) φάλλόμενον μετὰ μέλους παρ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, ἅτα τὸ μαρτυριῶν, κ' τὸ θεολοίον· Νῦν ἀποχύς, τὸ τρισάγιον, τὸ θεολόκ Παρθένου κτλ. γ' τὸ λέγος ποιῶμεν τὰς γ' μεγάλας μετανοίας ἀνευ ζαυρῶν, κ' εὐθὺς δόξα Καὶ νῦν, κ' γίνεσθαι ἀπόχους.

Περὶ τῆς ἀποδείπνου τῆς Κυριακῆς
τῆς τυροφαγίου*.

Ἐσπέρας, περὶ ὕραν α' τῆς νυκτός, σημαίνῃς ὁ τραπέζης τὴν Καμπάναν, κ' ὁ μὲν ἐφημέριος προλαμβάνων ὑπάγῃ τὸ Ἄγιον εὐαγγέλιον κ' ἐπιτραχήλιον γ' τὴν Τράπεζαν, ὁμοίως κ' ὁ εὐκλισιασμιὸς τὸ κατ' ἴον· ἅτα τῶν μακαρίων ἀναφθέντων, κ' τῆς προεζῶτος φορέσαντος τὸν μέγαν μανδύαν, κ' τὴν πατερίτταν, ὑπερχόμεθα γ' τὴν Τράπεζαν φάλλοντες τὸ (Τροφήλα κ' Τρόδρομε) προδοποιῶντες ἅμα κ' τὰς φάλας ὅπως φάλλωσι τὸ (Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν) κτλ. ὁμοίως κ' τὸν ἀναγνώστην τῆς Τράπεζης γίνεσθαι λοιπὸν ἢ ἀνάγνωσις γ' τὸν Συμεὼν τὸν νέον θεολόγον λόγος ζζ'. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν ἡμᾶς, εὐθὺς ἐπιτραπέζης φάλλελαί τὸ (Δι' εὐχῶν)· ἅτα ἀναζάντες ποιῶμεν τὴν εὐχαριστίαν, ὡς κ' ἐν ταῖς ἑορτασίμοις ἡμέραις, ὑφουῖντες τὴν Παναγίαν, κ' θυμιῶντες, φάλλόμενοι κ' τῆς (Ἄξιόν ἐστιν)· διανεμῶς πρὸς τῶλοις ὁ εὐκλισιασμιὸς κ' τὰ κηρία τοῖς ἀδελφοῖς, κ' εἰς τὸ σιδεραῖον κ' ἀνυτέρω πηκσίον τῆς τριμῶρφου βάλλῃ δύο φανάρια ἀναμμένα = ἀνάπτῃ δὲ κ' τὸν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀναζάσεως φανόν, πρὸς περισσώτερον φέγγος·
† δίδοι τοῖς ἀδελφοῖς ἀνά ἐν πόθριον οἴνου.

Γίνεσθαι δὲ ἡ εὐχαριστία τῆς τραπέζης ἕως, ἔρχεται ἄνω ὁ ἱερατικὸς καὶ
 λέγει τὸ (Θεὸς εὐχῶν ἐμῶν), τὸ Κύριε ἐγένεσον γέγονε τὸ (εὐλόγησον τὰ περισσεύματά τῶν
 μισασμάτων), καὶ λαμβάνει τὴν εὐλογίαν λέγει ὁ προεστὴς λέγει (Χριστὸς ὁ Θεὸς εὐλόγη-
 σον ἡμῶν περὶ τῶν κτισμάτων...) καὶ ὁ ἀναγνώστης λέγει Κύριε ἐγένεσον γέγονε εὐλόγησον, καὶ ὁ
 ἴδιος εὐχῶν (τὸ εὐλόγησόν ὁ Θεὸς ὁ ἐξέωτ' ἐξέωτ' ἡμῶν), τὸ (Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι ἁ-
 γίε), καὶ ὁ ἱερατικὸς (ὑψοὶ τῆν Παναγίαν ὡς σύνθεσις) μετὰ ταῦτα ὁ ἀναγνώστης,
 ἀντί τῆς (Μακαρίζομέν σε πάσαι αἱ γενεαί), λέγει τὸ (Γέγονεν ἡ οἰκία σε ἀγαθὰ
 περὶ τῶν) τῶν πάντων διευίων, κτλ. καὶ εὐχῶν ψάλλεται τὸ (Ἄξιόν ἐστιν), διανέμει ἔν τῃ
 κηρῶν ὁ εὐεχθῶν. τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ θυμῶν, ὡς ἐγράφη ἀναβεντῆρα τὸ τρισάγιον, τὸ τῶν ἡμῶν
 (Εὐφρανῶν ἡμῶν Κύριε), τὸ (Προφήτα καὶ Πρόδρομοι), Δόξα, τὸ (Προφήτα θεῶν καὶ πρό-
 δρομοι), καὶ Καὶ νῦν (τῆν πρὸς τὴν Κύριε). Μετὰ δὲ τῆν εὐχαριστίαν εὐλογησάντων τῶν πρ-
 οεστῶν, ἀναγνώσκειται τὸ μιμνῶν ἀπόδειπνον, ἀντι τῶν χαρισμάτων τῆς θεοῦ
 Κοντάκιον λέγομεν τὸ (Ἐγένεσον ἡμῶν Κύριε ἐγένεσον ἡμῶν), καὶ μετὰ τὴν εὐφρόνησιν
 (Ὁ Θεὸς οὐκ ἐλιθῆσαι ἡμῶν) ποιῶμεν ταῖς τρεῖς μεγάλης μετανοίας, καὶ ζαυρῶν ἰβ. ἕτα δὲ
 τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀποδείπνου. Μετὰ δὲ τῆν ἀπόδειπνον, φορέσας ὁ προεστὴς ἐ-
 πιτραχηλίον βαρῆς μετανοίας τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐξέθλον καὶ ζάνλον αὐτῶν παρα-
 τῆν θύραν τῆς τραπέζης, ἐν τῷ συνήθει ὅπως, κρατῶν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον καὶ τὴν
 Πατερὶτζαν, ἐξέρχονται οἱ ἀδελφοὶ ποιῶντες μετανοίας, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἅγιον
 εὐαγγέλιον, καὶ τὴν δεξιάν τῶν καθυγμένων ποιῶντες ἔν μετανοίας καὶ τοῖς λοιποῖς ἀ-
 δελφοῖς, ἀπερχονται ἐν τοῖς κελύκοις αὐτῶν. Ἐν δὲ τῇ ἐξόδῳ ἀπὸ τῆς τραπέζης,
 ψάλλεται τὸ (Προφήτα καὶ πρόδρομοι), τὸ (Ἔργοις ἔλαμψαν), τὸ (τῶν βίβων κηρυδύνοιον) καὶ τὸ
 (Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν), καὶ ἕτω πορευόμεθα μετὰ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ δευτέρα γὰρ τὸν ὄρθρον, πρῶτον ἀνιζά τῶς ἀδελφῆς ὁ εὐμνησιαστικός, κ' μιὰ μι-
κρὸν σημαίνῃ κ' γίνεται εὐλογητὸς περὶ ὕραν ἡ^{μν}. ἀρχόμεθα ἔν τῷ μεσουυλι-
ῳ ἔνδον τοῦ Καθολικῆ, κ' ἀναγινώσκομεν αὐτὸ, μετὰ τῶν διατεταγμένων μελα-
νοῖων. ἔλα μετὰ τὸ μεσουυλιῶν, εὐλογησαντος τῷ ἱερέως, ἀρχεται ὁ διαβατικὸς
τρισαγίῃ, τῷ Κύριε ἐξήσους ιβ', δοξα καὶ νῦν, (Δεῦτε προσκυνήσωμεν), τῷ (Ἐπαιού-
σαι σε), κτλ. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον εὐφωνῶ ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ τὸ (Ἐνικὸς
ὄρθρῳ τῷ πνεῦμα μετὰ πρὸς σέ ὁ θεός) κ' ψάλλεται τὸ Ἀλληλῳία, κ' τὰ τριαδικὰ τροπ-
ῆρια γὰρ τὸν ἐνεστῶτα ἤχον, εἰς τὴν α'. τριχογονίαν Καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς αὐτο-
νήχης, γὰρ τὸ λέχος τῷ τριωδῆ, γὰρ τὴν β'. τριχογονίαν Καθίσματα τῆς σφῆρας τῷ τριωδῆ. Ἡ ἀνά-
γνωσις γὰρ τὸν ἔφραϊμ, ἢν ἀναγινώσκουσιν ὁ ἑφημέριος. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, τριχογοῦ-
μεν τὸ γ'. Καθίσματα τῷ ψαλμῶν, τριχογοῦσθαι δὲ παρὰ τῷ Τυχόντος, διότι μόνον γὰρ
ὕρας κρατῆσαι ἢ λαΐς, ἀρχόμεθα δηλ. ἀπὸ τῷ προεστῶτος, κ' χωρῆντες βαθμιδῶν εἰς
τῷ ἐσχάτῃ, γὰρ τῷ ψαλμῶν, κ' τὰς ἀναγνώσας. γὰρ τὸν ὄρθρον δὲ διορίζομεν τὸν Τυχόντα.
εἰς τὴν γ'. τριχογονίαν τὸ Καθίσματα τῷ τριωδῆ, ὁ Ν'. κ' οἱ Κανόνες. ψάλλομεν ἔν πρῶτον
τὸν Κανόνα τῷ αγίῳ τῆς ἡμέρας, γὰρ τὸ μνηστῶν, τὰ τροπάρια μετὰ τῷ ἁρμῶ γὰρ ζ'. ἔλα
ἀναγινώσκουσιν ὁ πρωτοψαλμῶν τῷ ἐπιτοπῆς τῷ τῆς α'. ὠδῆς ἐν τῷ ὕρογογίῳ, φθά-
σαντος δὲ αὐτῷ γὰρ τὸν τῷ τῆς ἡμέρας ἔθνη κ' ὕρρῳσθησαν), εὐφωνῶ ὁ Κανονάρχης
τὸν πρόρογον τῷ ἐν τῷ τριωδῆ Κανόνος ἡχος, β'. (Δεῦτε μοί), κ' ποιῶμεν τὰ τροπάρια
ἢ, ἐν τῷ λέγῃ δὲ μετὰ τὸ θεοτοσίον, λέγομεν κ' τὰ ὑπότιθεν τροπάρια ἀμφοτέρωθεν
τῷ χορῶν. ἔλα Καταβασίαν τὸν ἁρμόν. εὐθὺς ἔν μετὰ τὸν Κανόνα τῷ τριωδῆ, ἐκφα-
νοῦμεν τὸν ἁρμόν τῆς γ'. ὠδῆς τῷ Κανόνος τῷ μνηστῶν ὡς πρόρογον, κ' ὁ ψαλμῶν λέγῃ
τὸν τῷ τῆς (Κύριος ἀνέβη γὰρ ἔρανος) κ' ἔτω γίνανται δ'. εἰς τὸ λέχος τῆς γ'. κ' ζ'. ὠδῆς Κα-
ταβασίαν τὸν ἁρμόν. μετὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Καθίσματα τῷ αγίῳ γὰρ τὸ μνηστῶν. ἔλα ψαλ-
μῶν ἢ δ'. κ' εὐθὺς γὰρ τὸ μνηστῶν, ποιῶντες αὐτὰς τὰ τροπάρια μετὰ τῷ ἁρμῶ ζ'. ἢ
δὲ τῷ ὠδῆ γίνεται ὡς κ' ἢ γ'. γὰρ δ'. ἢ ζ'. ὠδῆ γὰρ ζ'. ἢ ἢ δὲ ψάλλεται πάντοτε ἔτω, λέγο-

· Μετὰ τὴν ζ'. ὠδῆν, Κοντάσιον λέγομεν τὸ μαρτυριὸν τῷ ἡχῷ

λέγομεν πρῶτον τὸν μαγόνα τῶ μνηαίς γι' ζ', ἕτα ἀναγιγνώσκουμεν τὰς ἐπιθόους
 ζήχους ἕως τῶ (ἐυλογεῖ πηγαί), κ' εὐθὺς τὸν μαγόνα τῶ τριωδία. ἢ θ' φάσκειται κα.
 τὰ σφραγ' τῶ μνηαίς γι' ζ'. κ' τῶ τριωδία γι' η'. κ' ἐν τῷ λέξις μετὰ τὸν ἄγγελον (Ἀξιὸν ἐστίν).
 ἕτα τὸ φρωταγωγικὸν τῶ ἡχου, κ' οἱ αἶνοι χύμα. εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰγῶν τὸ ἰδίος
 μελῶν τοῦ τριωδία, τὸ μαρτυρικὸν, κ' θεολογικόν. τὸ (Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογῆσαι), τὸ
 σαγίον, τὸ (ἐν τῷ ναῷ ἐξῶτες), τὸ Κύριε ἐγένησον μί, δόξα καὶ νῦν, τὴν ἡμιλίραν κ' η'.
 « Μετὰ τὰς μετανοίας κ' τὰς ζαυρὰς, εὐθὺς τὸ (δεῦτε προσκυνήσωμεν), κ' ἀναγιγνώσκου-
 μεν τὴν α. ὕραν ἀνευ ζιχολογίας, μετὰ γοῦν τὸ Ἀλληλουία κ' παλιν δόξα κ' νῦν, εἰ
 φωνῆ ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ (τὸ πρῶτ' ἁσάεισον τῆς φωνῆς μ), κ' φάσκειται εἰ γ' ἕ-
 τα ποιήσας σχῆμα ἔμπροσθεν τῆς ὕρας πύξης, ἀπέρχεται γι' τὴν θέσιν τῶ φά-
 λεται δὲ κ' τὸ τροπαρίον (τί σε κηλέσωμεν, ἢ Κεχαριτωμένη) ἀπαξ, παρὰ τῶ θ' φά-
 ιαλότιν (τὰ διαβήματά μ) κ' τὰ λοιπὰ εἰς β', τὸ δὲ πηρωδῆ τὸ ζόμα μ) εἰς γ' με-
 τὰ ταῦτα ὁ διαβαζὴς, τὸ τρισάγιον, τὸ Κοντάμιον τῆς ἡμέρας (τὴν ὑπερέδδοξον), κ' η'.
 τῆς α. ὕρας. Μετὰ δὲ τὰς μετανοίας κ' τὰς ζαυρὰς, εὐθὺς τὸ, τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐγέν-
 ησον ἰβ', τὸ (Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀηθινόν), τὴν ὑπερμάχου, δόξα καὶ νῦν, κ' ἀπόστους.

« Σημωλεῖον, ὅτι ὅταν φάσκειται ὁ Κανὼν τῶ τριωδία, τὸτε ἀνάπτονται τὰ κηρία
 τῶν ζαταρίων, τῶτο δὲ γίνεσθαι καθ' ὅλην τὴν αἰγίαν τεσσαρακοσμήν.

« Τὰς δευτέρας γι' τὸν ὄρθρον, Λαυσαίῳ[⊕] οὐκ ἀναγιγνώσκουμεν, οὔτε φακῆριον ζι-
 χολογοῦμεν γι' τὴν α. ὕραν. Ὁμοίως κ' ἡ Κατήχησις τῶ αἰγίᾳ Θεοδώρῳ μόνον τετάρτην
 κ' παρασκευὴν κ' Κυριακὴν ἀναγιγνώσκουσι.

Ἡ δευτέρα τῆς α. εβδομάδος γι' τὰς ὕρας γ. κ' ζ'.

Περὶ ὕραν α. τῆς ἡμέρας τίθησθαι ὁ εὐκνησιαζικὸς τὸ δισμείλιον τῆς ἡμέρας πρ- τμὶ μαύρου
 σιωνηταρίκ, κ' ἐπ' αὐτῷ τὸ φακῆριον ἕτα ἀνάπτει τὰ δραιόνια, κ' βαλὼν μετὰ
 νοίαν τῷ προεζῶνι, σημαίνου τὴν μαμπάνα, τὰς κώδυνας, κ' κατόπιον τῶτων κρῶν
 τσελάτ

τὸ αὐτὸ σημαντρον (ἦτοι τὸν υἱόπανον) ἀνά μίαν, λέγων τὸ θεοτόμι Παρθένη δις.
 ἔτω λοιπὸν κρούσας ἐβ' αἰς βαρέως, κρῶς ἔπτρα κ' ψ. συνλόμω, κ' γίνεται ἐυ-
 λογητοί. Ἀρχεῖται ὁ διαβαζὴς τῆς γ'. ὕρας, κ' ἀναγινώσκει αὐτὴν κατὰ σφραγῆ-
 λα τοῦ Ἀγγελουα κ' παρὶν δόξα, ζιχοροῦμεν ἐν Καθισμα τοῦ φαληριῆ, κ' μετὰ τοῦ-
 το εὐφρονῶ ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ αἰσιπῆς (ἦγεν χωρὶς κεικῆριον) τοῦ (Κύριε ὁ
 παναγίον σε πνεῦμα), κ' φαλλεται παρ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν εἰ ψ, κ' τοῦ (θεοτόμι-
 σὺ ὅ ἡ ἀμπερο) ἀπαξ. ἀνάγνωσις δὲ ἔ γίνεται δι' τὴν γ'. ὕραν, ὁμὴ μόνου δι' τὴν ζ'. ὅ-
 λα ἐξαμοροῦθ' ὁ ἀναγνώστης λα' ἐπίλοπα τῆς γ'. ὕρας, κ' μετὰ τὰς μετανοίας κ' τὰς
 ζαυρούς, λέγῃ ὁ προεζῦλος τὴν εὐχὴν (Δεσποτα θεε), κ' ὁ διαβαζὴς τοῦ (Δεῦτε προ-
 σιυησῶμεν) κ' ἀναγινώσκει τὴν ζ'. ὕραν. βάλῃ δὲ μετάνοιαν ὁ εὐμνησιαστικός, κ'
 ἐξέρχεται τῆς εὐμνησιας, κ' κρῶς τὸν υἱόπανον ζ'. αἰς βαρέως, κ' ζ'. αἰς συνλόμω, δις
 ζιχοροῦμεν ὑσαύτως κ' δι' τὴν ζ'. ὕραν ἐν Καθισμα τοῦ φαληριῆ, κ' τότε πληρθεῖ-
 τοι, εὐφρονῶ ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ (Ὁ ἐν ζ'. ἡμέρα λε κ' ὕρα) κ' φαλλεται εἰ ψ. ὅλα
 τοῦ, (Ὁτίου ἐχομεν παρρησίαν), κ' εὐθὺς κανοναρχῆς κ' φαλλεται τοῦ τροπαρίου τῆς
 Προφητίας παρ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατόπι ἐρχεται ἐν τῷ μέσῳ κ' λέγῃ τὴν Προ-
 φητίαν, κ' ἀμέσως γίνεται ἀνάγνωσις δι' τὴν Κλίμαα[⊕] προσδοπιῶν τὸν ἀναγνώ-
 στη μίλην κίνησιν εἰ τῆς θέσεως 1x. ὅλα ποιήσας σχῆμα ἐμπροσθεν τῆς ὕρας
 πύνης, ἀπέρχεται δι' τὴν θέσιν τοῦ (Σημῶσαι δὲ ὅτι τοῦ α'. Καθισμα τοῦ φαληριῆ,
 κ' ἡ α'. ἀνάγνωσις ὅτι τῶ προεζῦλος, ἔπτρα χιροῦμεν κατὰ τάξιν. Μετὰ τὴν ἀνά-
 γνωσιν, ἐξαμοροῦθ' ὁ διαβαζὴς λα' ἐπίλοπα τῆς ζ'. ὕρας, κ' μετὰ τὰς μετανοίας κ'
 τὰς ζαυρῆς, ἡ εὐχὴ (θεε κ' Κύριε τῶν δυνάμεων) κ' εὐθὺς τοῦ (Κύριε ἰσοπέσοι) κ' φη-
 χεται ἡ παρακλήσις τῆς θεολογικῆς ἀνάπτε δὲ ὁ εὐμνησιαστικὸς τοῦ κηρίου τοῦ ζατα-
 ρικῆ τῆς Παναγίας ἐμπροσθεν τῶν Δεσποτικῶν, κρούς κ' τοῦ σίδηρου τοῦ λεγόμενου δὲ
 τῆς Παρακλήσεως γίνεται ἀπόκλισις. † ἀνάπτε: ἐν τῷ παρακλήσι τῆς θεῶ ὁ φηλὸν κηρίου
 ἢ εἰς τὰς παρακλήσεως θυμιά ὁ εὐμνησιαστικὸς μετὸ μικρὸν θυμιατόν.
 † ἡ τῆς Κλίμαας ἀνάγνωσις γίνεται ὑπὸ τῶν προϊζαμένων κ' κηρισῶν, ἔχι δὲ κ'
 ὑπὸ μικροτέρων ἐπὶ ἰσὴν αὐτῆς διδασκίῃ ἦτοι ὅτι ἡ ἀγγελία Κατήχησις.

7ῆ δευτέρα τῆς α. ἐβδομάδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἐν τῷ λυχνιῷ. [Ⓢ]

Περὶ ὕραν ζ' τῆς ἡμέρας, σημαίνῃ ὁ εὐμνησιασμοὺς τὴν Καμπάαν, τῶν ὑδάτων, κρούς κ' τὸν ὑπόπανθ' ἁγίους βαρέως κ' 3 ἀνά 3 συνόμως, κ' γίνεσθαι εὐλογητοί· ἀρχεῖται οὖν ὁ διαβασις κ' ἀναγνώσις τὴν θ'. ὕραν, μετὰ τὴν ζιχολογοίαν τῶ φαλίρη, πληρωθέντος δὲ τῶ Καθίσματος, εὐφυνῇ ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ τῷ (Ὁ ἐν τῇ θ'. ὕρῳ) κ' φάλλεται εὐ γ', ᾗ τὰ κ' τῷ, (Ὁ δ' ἡμᾶς γεννηθῆς) κ' γίνεσθαι ἀναγνώσις ἐν τὴν Κρίμα.
 α. Μετὰ τὴν ἀναγνώσιν, ἐξακολουθεῖ ὁ διαβασις τὰ ἐπιλοπτα τῆς θ'. ὕρας. Σημω-
 ωλεόν, ὅτι τῷ (Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ) οὐ γέγεται νῦν, ἀλλ' εὐθύς μετὰ τὸ Κύριε ἐγένεσον μέ, δδ.
 ξα κ' νῦν, τὴν Τιμιωτέρα, κτλ. κ' ποιῶμεν τὰς συνήθως γ. μελανοίας ἀνευ σταυρῶν.
 Ἀρχονταὶ δὲ ἀμέσως οἱ φάλλεται τῶν μαμαρισμῶν (ἐν τῇ βασιχῆσθ μνησθητικῆμῶν
 Κυρίε) κτλ. κ' ᾗ τῷ λέχος ποιῶμεν τὰς γ. μεγάλας μετανοίας. ἔπειτα ἐξακολουθεῖ ὁ δια-
 βασις τῷ, (Χορὸς ὁ ἑπουράνιος) κ' τὰ λοιπὰ ἐν τὴν σφραγ', τῷ (Πιζεύω ἐν ἕνα θιόν), τῷ (Ἄ-
 νει ἀφες), τῷ (Πάτερ ἡμῶν), τῷ (ἐπὶ τῶ ὄρεσ μελεμορφύθης), τῇ δευτέρῃ λεγόμεν (Ἀρχι-
 ζράτῃνοι Θεῷ), ᾗ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος τῷ τῆς ἡμέρας Κοτάμιον,
 τῷ Προδρόμῳ δὲ γέγεται πάντοτε, ᾗ τῷ μαρτυριῶν τῶ ἡχσ ὁ Κανόν, Δόξα μετὰ
 τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Καί νῦν, (Προζασία τῶν Χριστιανῶν), τὸ Κύριε ἐγένεσον μέ (Ὁ
 ἐν παντὶ καιρῷ), κ' μετὰ τὴν εὐφώνησιν τὰς γ. μεγάλας μετανοίας κ' σταυρῶν ᾗ τὰ
 ὁ προεζῶς τὴν εὐχὴν (Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ), κ' εὐθύς (Δεῦτε προσευχήσασμεν)
 κ' τὸν Προοιμιακὸν φαλλμόν. Μετὰ τὴν αἴτησιν, ζιχολογοῦμεν τὰ (Πρὸς Κύριον). †
 ἢ Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰσῶμεν ζήχους ζ'. κ' φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια τῶ Τρι-
 δίς γ. ἡχος, β' (Πάντας ὑπεριβην), κ' τῶ λυχνίος ἁγίς γ. δόξα κ' νῦν θεολογίον, τῷ (Φῶς
 ἰλαρον), κ' τὰ ἀναγνώσιμα τῶ Τριδίς ἐν τῷ μέσῳ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῶ
 Τριδίς, κ' τὰ λοιπὰ ᾗ τὰ φάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεολογίας, κ' μετὰ τῶτον, τὸ Τρι-
 σάγιον, τὸ (Θεολογίε Παρθένε) κτλ. Μετὰ δὲ τὰς μετανοίας κ' τῶν σταυρῶν, τὸ Τρισά-
 γιον, τὸ Κύριε ἐγένεσον ἰβ', τὴν εὐχὴν (Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοῦσιον ἰράτος), τὸ (Ἐὶνδὸ
 ὄνομα Κυρίε εὐλογημένον) εὐ γ', τὸ (εὐλογησῶ τὸν Κύριον); δδξα κ' νῦν, κ' γν'. ἀπόμυσ. Ἰδν λγ' φαλλμόν
 † μετὰ τὴν β' δδξαν ἀνάστῃ ὁ εὐμνησ. ἀ δραυόπα κ' δὲ τῶ Τρ. ψλόν κηρ'.

τὸ (Ὑψώσεσ) δὲ οὐ λέγεται, ἔμῃ μόνον ὅταν ὑπάρχη τράπεζα.

7ῆ δευτέρα 7ῆ α. εβδομάδος εἰς τὸ ἀπόδηπνον.

Περὶ ὕραν ἰ^{μν} 7ῆς ἡμέρας, σημαίνου ὁ εὐμνησιασμοὶ τὴν καμπάνα, τὸς κώ-
 δωνας, εἰς τὸ σημαντρον ἰβ' αἰῖς βαρέως, εἰς ἰβ' αἰῖς συνλόμωσ, εἰς γίνεται εὐλο-
 γητοῖς ἀρχελαίλοισι ὁ διαβασις, 7ῆ τρισαγί, 7ῆ Κυρίε ἐγένεσαν ἰβ' δόξα καὶ νῦν,
 Δεῦτε προσιυνήσωμεν, (Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν με πρόσχει), εἰς εὐθὺς φάλλομετὸν
 μέγα Κανόνα ὅπως εἶναι εἰς τὴν σφράν 7ῆ τριωδία: ^{Κανονάρχῃ ὁ τυπικῶς τῶν ὕδων α. β' γ' εἰς θ' μν} λέγοντες ἐν εὐαγγέλιον τραπεζῶν
 τὸ (ἐγένεσόν με ὁ θεὸς ἐγένεσόν με) ἀφ' ἧς ὠδῆς φάλλοιαι τὸ Κοντάμιον ἀργῦς (ψυχὴ
 με ψυχὴ με) εἰς εἰς τὸ λέγος 7ῆς ἡ ὠδῆς, εἰς λέγομεν τὸν ἔρμον, ἀλλ' εὐθὺς φάλλοιαι εἰς
 ἡ θ'. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν 7ῆ κανότος, εἰς εὐαγγελιστῶν ὁ ἀναγνώστης (ἐν τῷ ἐπι-
 κληθῆσθαι με εἰς τὸς λοιπὸς φάλλοιαι εἰς τὴν σφράν, φάσασ ἔν εἰς πληρωσας τὸ (ὅτι-
 τοιούτων ἐν βοήθειά), δόξα καὶ νῦν Ἀλληλεῖα, εἰς αὐθις δόξα εἰς νῦν, εἰς φάλλοιαι τὸ (Μεθ
 ἡμῶν ὁ θεὸς) μετὰ τῶν τῶν, ὡς εἶναι εἰς τὴν σφράν 7ῆ ὑπολογί, παρ' ἀμφοτέρων τῶν
 χορῶν ὁμοίως εἰς τὸ (Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ χερσὶν μ) εἰς ὁ διαβασις τὸ (Πιζιύω), εἰς
 πάλιν φάλλοιαι τὸ (Παναγία Δέσποινα θεολογί) εἰς γ, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν εἰς ἰβ' Μετὰ ταῦ-
 τα ὁ ἀναγνώστης, τὸ τρισαγίον, κτλ. τὸ (ἐγένεσόν ἡμᾶς Κύριε ἐγένεσόν ἡμᾶς) φάλλοιαι.
 εἰς τὴν εὐχὴν (Δέσποτα θεὲ πάτερ Παντοκράτορ), τὸ (Δεῦτε προσιυνήσωμεν) εἰς Κύ-
 ριε ἡσάπισσον ἡμῶν προσευχῆς με), δὲ τὸ τὸν φάλλομεν (Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν με πρό-
 σχει) εἰς πομὲν ἐν 7ῆ ἀρχῆ. Μετὰ τὸ (Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ) ἀναγιγνώσκωμεν τὸς χαρι-
 τισμῆς 7ῆ Προδρόμ, ἔσας δευτέρας. λεγόμεν τὸν δὲ εἰς τὸς ἡμῶν, εἰς λέγομεν τὸ (Ἄξιον εἶναι),
 ἀλλ' εὐθὺς τὸ τρισαγίον, εἰς κατόπιν φάλλοιαι τὸ (Κύριε τῶν δυνάμεων) εἰς τὰ λοιπὰ τραπε-
 ζα εἰς τὴν πᾶσαν ἐπιτάμη. (ισλιόν ὅτι μετὰ τὸς χαριστισμῆς, ἀναπόμειν τὰ ἡσά-
 πιδιά, εἰς τὰ ἡμέρας τῶν ζαταρίων 7ῆς Παναγίας, εἰς 7ῆ Προδρόμ, εἰς θιμῶμεν δὲ ἐν
 ταῦτη 7ῆ εβδομαδί. Μετὰ τὴν εὐφώνησιν 7ῆ ἱερῶς (Ὁ θεὸς οἰκτορῆσαι ἡμᾶς) ποιῶ-
 μεν τὸς διαλιγαμένας μελανόας εἰς ζαυρῆς. εἰς τὸ τρισαγίον κτλ. 7ῆ ἀποδηπνου,
 τετραίως ἀνά 3 τρῶς * εἰς τὴν ἔναρξιν, εἰς Κανότος εὐθὺς ὁ εὐμ. ἀνά τῶν ἡ δροκίονα.

εὐθὺς τὸ δρο-
κίονα.

εἰς τὴν πᾶσαν ἐπίδα μὲ) κ' εὐθὺς δόξα κ' νῦν, κ' γίνεται ἀπόουσι, ἕως (οἰρίων
 τὸ εἰρήνην πᾶσι (Δέτολα προχρῆμε) κ' λαλοῖται τὸ (εὐχόμεθα ὑπὲρ ἑρήνης τῆ υἰό- τῶ, εὐπρόσθε-
 σμα, κτλ. ἔτω φάγγλαι τὸ ἀπόουσιν κατὰ τὴν α'. εβδομάδα, ἐπεὶ φάγγλαι κα- ^{κτον} πίνουσι,
 νῶν μέγας. μετὰ τὴν ἀπόουσιν ὁ εὐαγγ. ταπνοὶ δι' αἰσιμητῶς καθήσας.

Εἶδῆσις.

Ἐὰν συμπέσῃ ἡ α'. τῆ Μαρτίᾳ μηνός, ἢ τῆ Ἀπριλίᾳ, ἐν μιᾷ τῶν εἰ. ἡμερῶν τῆς ε-
 εβδομάδος, ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς παρισιευτῆς, φάγγλαι ὁ αἰγιασμός ἔως
 τὸ πρῶτ' εἰς τὰς ἄρας, μετὰ τὴν γ'. κ' ζ'. ἀντὶ τῆς παρισιευτῆς ἀναγιγνίσκομεν τὸ θεο-
 λογαριον. εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν ἐὰν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ β'. ἢ γ'. ἢ ε'. φάγγλαι πρῶ-
 τον ὁ ἑσπερινός, ὡς σύνθετες, κ' εἰς τὸ τρίτον πρὸ τῆς ἀποουσεως, λέγῃ ὁ καθηκόμενος
 τὸ (Κύριε ἑσαύχασον τῆς προσευχῆς μὲ) κ' φάγγομεν τὸ αἰγιασμόν κατὰ τὴν τάξιν.
 Ἐσμῶσον δὲ ὅτι μετὰ τὸ (Ἐπεράνι βασιλεῦ) κ' λαλοῖται, μέχρι τῆς ἑπτῆς τὸν ἀνα-
 γνύζην τὸ τρισάγιον, κ' τῆς φάγγαι (εὐχόμεθα τὸν Κύριον) κ' τὸν (Ὑψώσω σε), εἰσιμα-
 ζῃ ὁ εὐαγγελιστασιὸς τὰ πρὸς αἰγιασμόν. εἰ δὲ κ' συμπέσῃ ἐν λιταρίᾳ, ἢ ἐν παρασκῆ-
 ῃ α'. τῆ μηνός, τότε ὁ αἰγιασμός φάγγλαι εἰς τὸ Κοινωνιὸν, ἀναγιγνίσκειται ὁμοῦ τὸ
 θεολογαριον τὸ πρῶτ' εἰς τὰς ἄρας. εἰ δὲ ἐν σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ φάγγλαι ὡς σύνθετες.

7ῆ τρίτη τῆς α'. εβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον.

Περὶ ἄραν ζ' γίνεται εὐχοητός. ἀναγιγνίσκειται τὸ μισοσυλλιμὸν καὶ τὸ προση-
 μηώσαμεν, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι μετὰ τὰς μελανοίας κ' τῆς ζαυρῆς, ἀνάπτε τὸν φα-
 νὸν ὁ εὐαγγελιστασιὸς, τίθησι τὸ δισαίγιον ἐν τῷ μέσῳ, κ' μετὰ τὴν ἀπόουσιν τῆ με-
 σοσυλλιμῆς, γίνεται ἀναγνῶσις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν. εἰς τῆς Κανόνας, φάγγομεν τὴν α'.
 ὠδὴν τῆς αἴγ' τῆς ἡμέρας εἰς ζ'. εἴτα ἀναγιγνίσκομεν τὴν β'. ὠδὴν ὄχνην, κ' εὐθὺς μετὰ
 τὸ (Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι), φάγγομεν τὸν Κανόνα τῆς τριμυδίας εἰς ἡ. ἀρχόμε-
 θα δὲ ἀπὸ τῆς β'. φάγγαι, κ' ἐν τῇ Καταβασίᾳ τὸν ἑρμὸν τῆς ὠδῆς. εἴτα εὐφρανῶμεν
 τὸν ἑρμὸν τῆς γ'. ὠδῆς, ὡς πρόλογον εἰς τὸν πρῶτον φάγγην, κ' αὐτοὶ φάγγαι τὸν τρίτον (Κύ-

(Κύριος ἀνέβη εἰς ἔρανος) ὁμοῦ μὲ τὸ τροπάριον, κ' ἔτω γίνονται δ' εἰς τὸ τέλος Κατα-
 βασίαν τὸν ἄρμον. Μιὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Καθίσμα τῆ ἁγίας τῆς ἡμέρας, κ' τὰ λοιπὰ ὡς
 προεγράφη εἰς τὸν ὄρθρον τῆς δευτέρας· εἰς δὲ τὴν α'. ὕραν ζιχοχογῶμεν ἐν Καθί-
 σμα τῆ φαληρίε, ἀνάπλοντες κ' τὸ δρακόνιον εἰς τὸ προσευχητάριον.

» τῆ τρίτη εἰς τὰς ὕρας γ' κ' δ' ζ' ζιχοχογῶμεν δύο Καθίσματα τῆ φαληρίε κ'
 δύο ἀναγνώσεις γίνονται εἰς τὴν Κλίμαα, ὁμοίως κ' εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑ-
 βδομάδος, εἰς τὸς Δευτέρας κ' Παρασκευῆς· φαλλομεν δὲ κ' παρὰ ἡμῶν.

» τῆ τρίτη ἑσπέρα, ἡ ἀιοχηθία τῆ ἑσπερινῆ φαλλομεν ὡς κ' τῆς δευτέρας· ὁ-
 μοίως κ' τῆ ἀποδύπνυ. ἴσταν ἀγαπῶ. ἔσω οἱ χαριθερὰ τῆς θεῆ ἐν τῷ παρμιχησίμ. Αὐτῆ ἀνάτῃ

τῆ φαληρίε.

» τῆ τέταρτη εἰς τὸν ὄρθρον, ὅρα τὴν διάταξιν τῆς ἀιοχηθίας εἰς τὴν τρίτην, μετὰ δὲ με-
 σουσημιον γίνονται ἡ ἀναγνώσεις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν· εἰς τὰς ζιχοχογίας τῆ φαλη-
 ρίε Καθίσματα τῆς οὐλήνχου, κ' τῆ τριωδίας· εἰς δὲ τῆς Κανόνας ἡ α'. κ' γ' εὐδὴ τοῦ
 μνηαίε εἰς δ' ζ' κ' εὐθὺς ἀναγινώσομεν τῆς ἐπιχοίπτες τῆς τῆς γ' εὐδὴς εἰς (τῆ κα-
 θίσαι αὐτῶν μετὰ δυναζῶν)· κ' ἔτις ἀρχίται ὁ Κανὼν τῆ τριωδίας ποιῶντες τὰ τρο-
 παρία κ' τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἀιοχουθίας ὡς προεγράφη· εἰς τὴν α'. ὕραν ζιχοχογῶμεν
 ἐν Καθίσμα τῆ φαληρίε, κ' εἰς τὸ τέλος ἀναγινώσεται ἡ Κατήχησις τῆ ἁγ. Θεοδῶ.
 » τῆ τέταρτη πρωὶ εἰς τὰς ὕρας, μετὰ τὴν παρὰ ἡμῶν τῆς θεολογίας, ἀναγινώ-
 σομεν τὴν θῶαν μελάρηψιν.

τῆ τέταρτη τῆς α'. εβδομάδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Περὶ ὕραν εἰ τῆς ἡμέρας, σημαίνῃ ὁ εὐμνησιαστικός, κ' μετὰ τὸν εὐχομνὸν κ' τὸ (βα-
 σιλεῦ οὐράνιε ἀναγινώσεται ἡ θ'. ὕρα, μὲ τὴν ζιχοχογίαν τῆ φαληρίε κ' τὴν ἀναγν-
 σιν εἰς τὴν Κλίμαα· μετὰ δὲ τῆς μακαρισμῆς κ' τὰ λοιπὰ, κατὰ τὴν τάξιν, (Σημω-
 γέον ὄν, τὸ Πάτερ ἡμῶν παραγῆται, διότι λέγεται μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Λεττηρίαν),
 λέγῃ ὁ Προσῶν τὴν εὐχὴν (Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ), κ' ὁ διαβαζῆς τὸ Τρισάγιον, τὸ
 Κύριε ἐγένεον ἰθὺς τὴν εὐχὴν (Παναγία Ἰριάς), δόξα κ' νῦν, κ' ἀπόχρισις· ἔλα τὸ (εὐχο-

εὐλογημένη ἡ βασιλεὺς τῆ Πατρὸς), κ' εὐθύς τὸν προομιαιὸν φάλλον, ζιχοχον-
 μεν δὲ κ' μετὰ τὴν παρὰ τῶ διαούτε συναπλὴν τὰ (Πρὸς Κύριον) ζιζιόν ὅτι ἐν
 εὐαγγ. δόξῃ, ποιῶ λέγος ὁ ἀναγινώσκων τὸ φαλλήριον, δηλ. Δόξα Καὶ τῶν Ἀγγ.
 χούια, κ' αὐτῶν, Δόξα Καὶ τῶν κ' γίνεσθαι αἰτησις παρὰ τῶ διαούτε ἐν εὐαγγ. δό-
 ξῃ. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν ζιχουί. κ' φάλλομεν α'. τὸ ἰδιόμοιον τῶ τρι-
 δ'ς δ'ς, τὸ μαρτυριον, κ' τὰ γ' ζιχρηὰ προσόμοια τῆ σφραῖς τῶ τριμδ'ς, ἔλα κ' ἔ-
 μνηαῖς προσόμοια γ'. δευτερεῖνες τὸ α'. Δόξα Καὶ τῶν θεολογίων, ποιούνης σχῆμα
 ἐμπροσθεν τῆ ὑραίας πύλης· γίνεσθαι οὖν ἕσσοδος μετὰ θυμιατῶ μόνον τὸ Φωῖ-
 λαρόν, κ' ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ, τὸ α' ἀνάγνυσμα, κ' τῶ ζιχ'ς τῶς υατυθεν αὐ-
 τῶ, κ' εὐθύς εὐφωγῶ (Κελεύσατε) ἰζαλαὶ δὲ ἐμπροσθεν τῆ ὑραίας πύλης, τὸ ματα-
 ἀγιον ἀναμμένον, μετὰ τῶ θυμιατῶ, κ' μετὰ τὸ (Κελεύσατε) λαμβάνων αὐτὸ ὁ ἱερεὺς
 ἐνδοθεν τῶ ἀγίῳ βήματος, εὐφωγῶ τὸ (Σοφία ὀρθοί), κ' πάχιν ἰξίρχηλαὶ γίγινε (Φωῖ
 Χριτῶ, φαίνῳ πᾶσι)· κ' ἀμῆσιν ὁ Κανονάρχης τὸ (Παρομιῶν τὸ ἀνάγνυσμα), κ' ἀνα-
 γινώσκω τὴν Προφητῶν· ἔλα δίδωσι τῶ εὐμνησιαζιουῖ τὸ τριμδ'ον, αὐτοὶ δὲ ἰζα-
 λαὶ ἐν τῷ μέσῳ· φάλλομένη γένε τῶ (Κατευδυνθήτω ἡ προσευχή μου) γ' τὸ ἔπαρ-
 σις τῶν χερῶν μου, ποιῶ ζαυρούς γ'. βάλλων κ' μετανοίαν ἑδαφιαίαν, κ' πάχιν ἀνα-
 ζαῖς ποιῶ ζαυρῶς γ'. φάλλεσθαι δὲ τὸ (Κατευδυνθήτω) ἰξαίσις, γ' τὴν ἀρχὴν, κ' γ' τὸ
 λέγος, παρὰ τῶ ἱερέως· κ' παρ' ἀφορίων τῶν χερῶν ἐν θ'. (Σημωδίων, ὅτι, ἐν τῷ λέ-
 γῳ ποιῶσι κ' οἱ ἀδελφοὶ πάντες τῶς γ'. μεγάλας μετανοίας, κ' αὐοχέθως ἡ θῆκα
 Ἀγλαργία τῶν Προηγιασμένων· ἀντὶ τῶ χιρσβιουῖ ὑμνε φάλλομεν τὸ (Μὴν αὐὶ δυ-
 νάμῳ τῶν ἑρανῶν)· κ' μετὰ τὸ, (τὸν βασιλεῖα τῆς δόξης) ἰξίρχηλαὶ ὁ ἱερεὺς μετὰ α'.
 για, ἡμῶς δὲ πάντες, ἀσμεπῶς ποιῶμεν ἑδαφιαίαν μετανοίαν· ἔλα μετὰ τὸ (Πρὸ-
 σχωμεν) τὸ (τὰ: αγια τοῖς ἀγίοις), ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπίτοπτα τῆς μεταχῆμεις, καὶ
 τὸν Κανόνα τῆς θεολογίας· ἔλα τὸ Κοινωνιὸν (Πύσσασε κ' ἴδετε), κ' ἔτωσωντῆμιν τῶν
 ἀχράντων μυζηριῶν· ἀντὶ δὲ τῶ (εἶδομεν τὸ Φωῖ τὸ ἀχθινόν) γίγινε τὸ (εὐλογησῶν
 Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ πάντος ἡ αἰτεσις αὐτῶ ἐν τῷ ζῴματι μου ἄρλον ἑράτιον

κ' πατήριον ζῆς γεύσασθε κ' ἴδετε ὅτι Χρησὸς ὁ Κύριος) κ' τὸ Ἀγγελία εἰ γ', ποιῆμεν δὲ φαλλομένη αὐτῆ ὡσαύτως μετανοίαν. Εἰς τὴν εὐχαριστίαν τῆς μεταλήψως, λέγομεν τὸ ἀποστολίμιον κ' Κοιτάμιον τῆ αὔ. Γρηγορίῃ τῆ Διαλόγῃ, εὐρισσόμενα χρυσογραφα κ' τὰ ὑρολόγια. Ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ τραπεζῇ γίνεται κ' τὸν Ἀββαῶν Δωρόθεον. ⊕

ἢ 7ῆ τετάρτη ἑσπέρας, τὸ ἀπόδηπνον, ἀναγιγνώσκεται κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον, καθὼς κ' κ' τὰς παρεχθούσας ἡμέρας.

ἢ 7ῆ πέμτη κ' τὸν ὄρθρον, τὰ αὐτὰ γίνονται ὡς προγεγραπται. μόνον κ' τὰς κανόνας διαφέρει, ἐπὶ δὲ σήμερον εἶναι ἢ δ'. ὡδὴ τῆ Τριωδίας. φάλλεται λοιπὸν ἡ α'. κ' γ'. ὡδὴ ἐν τῷ μνηταίῳ κ' ζ'. κ' δ'. εἶτα ἢ δ'. τῆ μνηταίῳ κ' ζ', κ' εὐθὺς ἀναγιγνώσκωμεν τὰς ζ' ἡς τῆς δ'. ὡδὴς, κ' αἰσοχέως τὸν κανόνα τῆ Τριωδίας κ' ἡ. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἀμοιουθίας ὡς σύνηδες.

ἢ 7ῆ πέμτη, αἰ ὕραι, ὁ ἑσπερινός, κ' τὸ ἀπόδηπνον, φάλλεται ἀπαραλλάτως, καθὼς κ' κ' τὰς παρεχθούσας ἡμέρας.

ἢ 7ῆ παρασιευῆ μετὰ τὸ μισοτυλιμιόν, γίνονται ἀνάγνωσις κ' τὸ Λαυσαίου, μόνον ὅτι κ' τὴν α. ὕραν ἔπιχορογῶμεν φαλλήριον, τὰ δὲ ἄλλα πάντα φάλλονται κατὰ τὴν ταξίαν.

ἢ Περὶ τῶν ὕρων τῆς παρασιευῆς γ' κ' ζ'. ὅρα κ' τὴν διάταξιν ἔμπροσθεν τῆ ἑσπερινῆς.

ἢ 7ῆ παρασιευῆ τῆς α'. ἑβδομάδος ἐν τῷ Λυχνιῳ, σημαίνω ταχύτερον περὶ ὕραν ε'. τῆς ἡμέρας. κ' τὴν ὕραν ἔπιχορογῶται τὸ φαλλήριον, ἀλλὰ τίθεται τὸ δισκογιγον ἐν τῷ μέσῳ, κ' γίνονται ἀνάγνωσις κ' τὴν Κυρίμακα εἶτα τὰ ἐπίλοιπα τῆς θ'. ὕρας κα-

κατὰ τὴν ταξίν· κ̅ μετὰ τὸς μακαρισμὸς κ̅ τὰς τρεῖς μετανοίας, γ̅ τὸ τέτος
 λιθελαὶ ἢ γ̅ μὲν τῶ ἀγίῳ Θεοδώρῳ τῶ Ἰούριος, ἐν τῷ προσευχητάρῳ ἀνάπτε-
 λαι κ̅ τὸ ψιχὸν κηρίον· ᾧ τὰ ἐξαοικεθῶ ὁ διαβαζὸς τὸ (χορὸς ὁ ἑπταῖνος) καὶ
 τὰ λοιπὰ γ̅ τὴν σφραγ, (ὄρα ἐν τῷ ἑσπεριτῷ τῆς ἑλερῆμης)· ὁ δὲ εὐχρισιαστὶς
 βάλῃ μετάνοιαν, κ̅ σημαίνῃ τὸν κόπτανον, τὸ σίδηρον, κ̅ τὰς βαρέας· μετὰ δὲ
 προομιαιὸν κ̅ τὴν παρὰ τῶ διακόντῳ συναπλῆν, ζιχοχογῆμεν τὰ (Πρὸς Κύριον),
 γίνεσθαι δὲ ἐν εὐαγγῆ δόξα αἰτήσις παρὰ τῶ διακόντῳ, ἀνάπτοντες τὸς ζαυροὺς, καὶ
 τὰ δρακόνια· Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ζα ἤχος πλ. α'. (θυμιᾶ ὁ δίαυτος) ἰζῶμεν ζιχ-
 ι'· κ̅ φάλλομεν τὸ ἰδιόμερον τῶ τριωδῆς δις, ᾧ τὰ μαρτυρια τῶ ἤχος γ̅ τὸ λέχος
 τῶ τριωδῆς δ'· κ̅ τὰ τῆς σφραγῆς ἰδιόμερον τῶ ἀγίῳ Θεοδώρῳ δ'. Δόξα ἤχος, πλ. β' (ὄρ-
 γάνῳ χρυσάμενος, καὶ νῦν τὸ δογματιὸν τῶ ἤχος· Εἶσοδος, φῶς ἴχρον, κ̅ τὰ ἀνα-
 γνώσματα τῶ τριωδῆς, τὸ Κατευθυνθῆναι, κ̅ ἡ λοιπὴ ἀιοχηθία τῶν Τροπιασμέ-
 νων. Μετὰ τὸ (Τρόσχημεν, ^{προσχημένα} τὰ ἀγία τοῖς ἀγίοις) σθένυνται μόνον οἱ ζαυροί, κ̅ φά-
 λομεν τὴν παράκλησιν τῶ ἀγίῳ Θεοδώρῳ, τὸ (Κύριε ἰσχύισσον τῆ προσευχῆς μου)
 τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ τροπάριον τῶ ἀγίῳ (Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως) δις, κ̅ τὸ θεολογίον·
 ὁ Ν', κ̅ καλόπτιν ὁ Κανὼν γ̅ τὴν σφραγῆν σὺν τῷ (Ἄγιε τῶ θεῷ) εὐ β'. Δόξα πατρί, κ̅ νῦν.
 Μετὰ τὴν ζ'. ὕδην, λέγομεν δόξα καὶ νῦν, τὸ Κοιτάσιον, κ̅ γ̅ τὸ λέχος τῆς θ'. ὕδην τὸν
 εἶρμον· ᾧ τὰ τὸ Κοινωνιὸν (Γεύσασθε κ̅ ἴδετε). Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθαμβωνον εὐχῆς,
 ὁ ἀναγνώστῳ τὸ, τρισάγιον, κ̅ οἱ φάλλαι τὸ ἀπολυτῶσιον κ̅ Κοιτάσιον τῶ ἀγίῳ, καὶ
 θεολογίον τὸ εὐριστιόμενον γ̅ τὴν σφραγῆν, κ̅ ἔτω γίνεσθαι ἢ εὐχῆσις τῶν Κοιτάσιων.
 ᾧ τὰ τὸ (εἶν τὸ ὄνομα Κυρίῳ εὐχογῆμενον)· κ̅ γίνεσθαι ἢ διατομῆ τῶ ἀντιδῶρῳ, ἀναγιγν- : αὐτῶν
 σιομεν κ̅ τὸς φάλλῳς (εὐχογῆσω τὸν Κύριον) κ̅ τὸ (Ὑψίσω σε) λαμβάνοντες κ̅ μέγα
 ἀγιασμόν· Ἐν τῇ γραπτῆζῃ ἢ ἀναγνῶσις γίνεται γ̅ τὸν ἀββᾶν Δυρόθειον.

Εἶδησις.

" Ἐὰν συμπεῖσθαι τῶ σαββάτῳ τῆς α'. εβδομαδος τῶν υηζωών ἢ μνήμῃ τῶν αγίων
 τῶν τῶν τῶν μαρτύρων, ποιῶμεν ἔτω μετὰ τὸς μακαρισμὸς κ̅ τὰς μετανοίας,

Γίνεσθαι ἐν τῷ προσευηταρίῳ, αἱ δύο εἰόναι, τῶν ἁγίων Ἰεσσαράιοντα, κ' ἔσ' ἁγ.
 Θεοδῶρ· εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα, φάλλομεν πρῶτον τὸ ἰδιόμελον Ἰριωδὶς δις, ὅτα
 τῶν ἁγίων Ἰεσσαράιοντα (φέροντες τὰ παρόντα γενναίως) γ' κ' ἕτερον ὁ τὸ λέχος =
 (τὴν ζύμην ὡς παραδόξον), κ' τὰ τῶν ἁγίων Θεοδῶρ ὁ δ' Δόξα τῶν ἁγίων Θεοδῶρου
 (Ὀργάνῳ χρῆσάμενος). Καὶ νῦν, τὸ Δογματικὸν τῶν ἁγίων. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, τὰ ἀ-
 ναγνώσματα τῶν Ἰριωδῶν, κ' μετὰ ταῦτα τὰς Προφητάς τῶν ἁγίων Ἰεσσαράιοντα
 ὁ τὸ χροῦγραφον· ὅτα φάλλεται τὸ Καλυδυνθῆτα κ' ἡ λοιπὴ ἀμοιβὴ τῶν Προ-
 ηγισμένων. Μετὰ τὸ (Πρόσχημεν, τὰ ἁγία τοῖς ἁγίοις) φάλλεται ὁ παρακμητικὸς
 ἰανὼν τῶν ἁγίων Θεοδῶρ, ὡς προεγράφη.

Ἡ παρασιευῆ πρῶτ' ὁ τὸ ἕρας, τυχολογῶμεν τὰ δύο λεγόμενα Καθίσμα-
 τα τῶν φηλῶν, ἀναγνῶσις δὲ γίνεσθαι μόνον μία, μετὰ τὴν Ἰριωδῆν παρὰ-
 κησις τῆς θεοτοῦς ἔφάλλεται, ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐχὴν (θεὸς κ' Κύριε τῶν δυνάμε-
 ων) ἀνάπτεται τὸ δριμόνιον ὁ τὸ (ἐπί σοι χαίρω), κ' εὐθὺς ἀναγινώσκομεν τὸν κα-
 νόνα τῶν ἁγίων τῶν σαββάτων, ἢ τῆς Κυριακῆς ὁ τὸ λέχος, (Ἄξιόν ἐστιν), Δόξα Καὶ νῦν,
 κ' γίνεσθαι ἀπόκλις.

Ἡ παρασιευῆ ἑσπέρας, ὁ τὸ ἀπόδουπον, πρῶτον προεπρεπίζεται τὸ
 παρακμητικὸν τῆς Παναγίας, ὅτα περὶ ἕραν ἐνδειάτην τῆς ἡμέρας σημαίνῃ τὴν
 μαρτυρίαν τῶν ἁγίων, κ' τὸ μικρὸν σίδηρον, κ' ἔτω γίνεσθαι εὐλογητός· ἀρχε-
 ται οὖν ὁ διαβατικὸς τῶν μικρῶν ἀποδουπῶν ἀναπτόμενος συγχρόνως τῶν δρακονιῶν,
 κ' τῶν πορευομένων ὁ τῶν. Μετὰ τὸ (πιζεύω) εὐθὺς φάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς θεοτοῦς
 (Ἄνοιξι τὸ ζῶμα μὲ) τὸν ἁγίων εὐ β', κ' τὰ Ἰροπαρία ὁ τὸ δ' ἁγίων τῶν (ὑπεραγία
 θεοτοῦ) δις, ὅτα Δόξα πατρὶ, Καὶ νῦν. Μετὰ τὸν Κανόνα τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων
 ἁγίων ἀπαξ κ' τὰ Ἰροπαρία ὁ τὸ πέντε ὡς ὅσον ἐν τῷ ἁρολογίῳ φάλλεται (τῆς ὑπερμα-
 χα) μετὰ μέλους ὁ δὲ Ἰουλιανὸς προλαμβάνῃ ἐν τῷ α'. τὸ χ' κ' ποιῶ σχῆμα ὁ τὸν
 εἰς τὰς ἁγίας α'. γ' κ' τῶν

Προεζῶτα, τὸν μέλλοντα ἔργῳ τῶν χαριετισμῶν τῆς θεολογίας, ἰζῶν ὅτι τὸν ἱερέα τὸν μέλλοντα ἔργῳ τῶν χαριετισμῶν ἐν ταῖς ἐπιρχομέναις παρασκευαίαις, δὲ πρῶτον βαλλῶν μετανοίαν τῷ προσελῶλι, κ' οὕτως ἔσεχθῶν κ' φορέσαι ἀρχάμνος ἀπὸ τοῦ Καθηγουμένου· ἔσέρχειαι λοιπὸν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, κ' φορῶν ἐπιτραχήλιον κ' φρενῶν κ' ἔως ἐξέρχειαι κ' θυμιᾷ τὸν ναόν, κ' τῶν ἀδελφῶν, μὴ τὸ τῆς Κυριακῆς διακονιῶν θυμιαλόν· κ' μετὰ τὸ θυμιάσαι, εἰς τὸν λευκαῖον ζῆλον, λίθιαι τὸ δισμεινον τοῦ εὐαγγελίου, ἐμπροσθεν τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας, κ' ἐπιυλῆ τὸ ἱριδίον· κ' ἔως ἀρχεῖται ὁ ἱερεὺς τῶν χαριετισμῶν τῆς θεολογίας, εἰς τὸν ἀναβάσιον ὕμνον· (Σημειῶν, ὅτι εἰς τὸ (Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευε), κ' εἰς τὸ Ἀλληλῦα, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἰσλαμένῃς πλησίον αὐτῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διδόντος κ' χρυσαυτοῦ τοῦ θυμιατοῦ· κ' μετὰ τὸ λευκῶσαι τὴν ἀψάσιν, ψάλλεται αὐθις (τῆς ὑπερμάχου) συνόμους, αἶρεται κ' τὸ δισμεινον μετὰ τῶν ἱριδίων, κ' ποιῶσι μετανοίαν ὅτι Καθηγουμένος μετὰ ἔφημερίαις, κ' ἀσσαζονται τὴν ἁγίαν εἰκόνα· ἔλα κ' οἱ ζῶντες ἀδελφοὶ υἱατὰ λαζῖν· ὁ δὲ ἀναγνώστης εὐθὺς τὸ ἱρισάγιον, τὸ Κοντάριον τῶν ἁγίων Θεοδώρων, κ' λαζῖν τῶν ἀποδύπνων· Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλομεν (τὴν ὑραϊδίη τῆς Παρθενίας σῆς)· κ' ἔως ἀπέρχεται ἐν τοῖς μελλοῖς ἡμῶν.

τῷ σαββάτῳ τῆς α'. ἐβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον.

Εὐλογησάντος τῶν ἱερέων, ἀναγινώσκειται τὸ μεσονυκτικὸν εἰς τὴν λιτὴν υἱατὴν λαζῖν κρῶντες κ' βαρέας· ἔτα ἔσεχθόντες ἐν τῷ μίσῳ, ἀρχεται ὁ διαβατικὸς τοῦ θεοῦ προσευχήσιμους, κ' τὸ (ἐπαυῖσαι σῆς). Μετὰ τὸν ἐξάψαλλον, τὸ ἁγνῶν γίνονται πᾶρα τῶν ἱερέων ἐξωθεῖ τῶν πυλῶν τῶν ἁγίων βήματος· εἰς τὸ θεοὺς Κύριος, τὸ τροπῶν τῶν ἁγίων ἦχος β'. (Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως) δις, κ' τὸ θεοτομῶν ἀπάξ· εἰς τὴν ἀξιολογίαν Καθίσματα μαρτυριᾶ τῶν λυχόντων ἦχος εὐρισσιόμενα εἰς τὸ ἱερόν τῶν ἱριδίων· γίνονται δὲ αἰτήσις εἰς τὰς ἀξιολογίας πᾶρα τῶν ἱερέων· ἡ ἀναγνώσις εἰς τὸ μαρτυριῶν τῶν ἁγίων, εὐρισσιόμενον εἰς τὸν Δαμασκηνὸν τὸν πεζογράφον. Μετὰ τὴν ἀνά-

ἀνάγνωσιν ὁ Ν' κ' οἱ Κανόνες, ὅ τῃ Προδρόμῳ τῆ τροπαρία μετὰ τῆ ἡμέρῃ γ' ζ', κ' τοῦ ἁγίου οἱ δύο ἐν τῷ Τριωδίῳ γ' ἡ'. Καταβασίας (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μᾶ)· ἀπὸ γ' ὕδης Κοντά-
μιον τῆ Προδρόμῳ, ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' ὁ οἶκος τῆ ἁγίας, τὸ συναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα
τῆς ἡμέρας· γ' τὴν ζ' ὕδην ἀνάπλομαι οἱ ζαυροί, κ' γ' τὴν θ' θυμῶ ὁ διάκονος· ἔξ-
αποζυγᾶριον τῆ ἁγίας, κ' τῆς θεολόγου. Εἰς τῆς αἴτης, ἰζῶμεν ζήχως ζ', κ' ψάλλομεν ζυ-
χηρὰ προσόμοια τῆ ἁγίας γ' (τῶν ἔραγιῶν λαγμάτων) κ' ἕτερα γ' ἰδιόμελα μετὰ τῶν
ζήχων αὐτῶν· Δοξὰ ἤχος πλ. β' (Ἀγίουσύνης δωρεά)· Καὶ νῦν, (θεολόγε σύ ᾗ ἡ ἄμπε-
λος ἡ ἀχθῶν)· Δοξολογία, τὸ τροπαρίον, ἡ ἁ. ὥρα, κ' ἡ μεταχίψις· Γίνεται δὲ κ'
ἡ προσκυνήσεις τῆ ἁγίας Λαζάρου αὐτῆ.

Ἡ Εἰς τὴν Λαζαργίαν, [Ⓢ] Λυτριά, κ' ἐν τῶν Κανόνων τῆ ἁγίας ὕδην γ' κ' ζ'. Ἀποζο-
ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας κ' τῆ ἁγίας· Προεγμένα δὲ τὸ τῆς ἡμέρας (εὐφρανθῆτε ἐπι-
κύριον) κ' τῆ ἁγίας (εὐφρανθῆσθε δίκαιος)· Μετὰ τὸ (Πρόσχημεν) ἀναγινώσκομε
τὰ ἐπίλοιπα τῆς μεταχίψις, ᾗ τὰ τὸν Κανόνα τῆ ἁγίας τῆς ἡμέρας, ἡ τῆς Κυρια-
κῆς, κ' αἰοιοῦθαι ψάλλομεν τὸ Κοινωνιὸν σύντομον (εἰς μνημόσυνον αἰωνίου),
μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, μνημονεύεται τὸ Κόλυβον· Ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῷ
πρῶτῳ, τὰ ἐπίλοιπα τῆ μαρτυρίας τῆ ἁγίας, κ' γ' ἄλλῃ τινὸς ἁγίας βίον, γίνεται δὲ ἔχι
ἐπ' ἁμβωνος ἄλλὰ αἰτῶ, πορευόμεθα πρὸς τῆτοις σὺν ματαχίψι, ὑψοῦντες τὴν Πα-
ναγίαν καὶ θυμῶντες.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ.

Ἡ Ἐάν δὲ συμπέσῃ, ὡς προεγράψαμεν ἐν τῷ εἰσπεριῶ, κ' ἡ μνήμη τῶν ἁγί-
ων Λεσσαράμιοντα μαρτύρων, ἐν τῷ α'. σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστῶν, ποιῶμεν ἔτι·
τὸ Μισσουλιὸν ἀναγινώσκεται γ' τὴν Λιτὴν κατὰ τὴν τάξιν, γ' τὸ τέλος δὲ ψά-
χονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ἁγίων Λεσσαράμιοντα τὰ γ' τῆς αἴτης εὐρισκόμενα.

Ἡ Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀποκλήσιον τῶν ἁγίων Λεσσαράμιοντα, τῆ ἁγίας Θεοδώρα,
κ' τὸ θεολογιόν. Μετὰ τὴν α'. ζήχολογίαν Καθίσματα τῶν ἁγίων μ'. Μετὰ τὴν β'. Κα-
θίσματα τῆ ἁγίας Θεοδώρα· Ἡ ἀνάγνωσις γ' τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Λεσσαράμιοντα

καὶ εὐθύς ἀναγινώσκωμεν τὸν πορτιέριον, καὶ τὴν εὐλογίαν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ εὐ-
αγγέλιον τῶν αγίων Τεσσαράκοντα, τὸ ἰδιόμελον, κτλ. Κανόνες, ὁ 7ῆ Προδρόμος
ἔξ, τῶν αγίων ὁ 7ῆ μνηστῶν ἤχος, β'. ὁ 7ῆ δ'. καὶ 7ῆ αγία Θεοδώρα ὁ α'. Κανὼν (Ανοί-
ξω τὸ ζῶμα μου) ὁ 7ῆ δ'. ἀπὸ γ'. ἠδὴς Κοιτάσιον 7ῆ Τιμὴ Προδρόμος καὶ 7ῆ αγία Θεο-
δώρα, καὶ εὐθύς τὸ Καθισμα τῶν αγίων, 7ῆ αγία, καὶ τὸ θεολόγιον. ἀφ' α'. Κοιτάσιον καὶ
οἶκος τῶν αγίων μ'. Ἐξασοζαχάριον τῶν αγίων, 7ῆ αγία, καὶ τὴν θεολόγιον.

» Εἰς τοὺς αἴνους, ἰζῶμεν ζήχες α'. καὶ ψάλλομεν ζήχρὰ προσόμοια τῶν αγίων Τεσ-
σαράκοντα (Χαίροις ἀσσηλιωῶν) γ'. καὶ 7ῆ αγία Θεοδώρα (τῶν ἑρανίων λαμπάτων) γ'.
Δόξα τῶν αγίων μ'. τὸ 7ῆ ἐσπερινῶ. Καὶ νῦν (θεολόγιον σὺ ὅ ἡ ἄμπροσ) Δοξαζογία,
τροπαρίον (Οἱ μαρτυρεῖς σε Κύριε), ἡ α'. ἠρα, καὶ ἡ μετακρηψι.

» Εἰς τὴν Ἀγλαργίαν, Τυτσια, καὶ ὁ 7ῆ μαυαρισμὸς τὴν γ'. ἠδὴν εἰ 7ῆ Κανόνος τῶν
αγίων, καὶ τὴν α'. 7ῆ αγία Θεοδώρα. Ἀποζοχιαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν αγίων μ. Κα-
νυσιον (Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). ὁ δὲ ἕτερος Κανὼν 7ῆ αγ. Θεοδώρα ἀναγινώσκειται ἐν
τοῖς ἀποδῆπτοις.

τῆ α'. Κυριακῇ τῶν ἁγίων υψωθῶν, ἤγει τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ εἰκὼν τῆς ἑριμόρφου ἐν τῷ προσκυνηταρίῳ. τῷ σαββάτῳ ἐσπέρας, ἐν τῷ μιναῶ ἐσπερινῷ ἰζῶμεν ζήχος δ'. καὶ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια (τῶν οὐρανίων λαυμάτων) δόξα καὶ νῦν, ὁμοίον. εἰς τὸν ζήχον (Οἶκος τῆ Ἐφραθά). Αποχλιμίου (τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σκ) κ' θεολ. (Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν) τὸ ἐσπέρας γ' τῆς ἀγρυπνίας, τὰς βαρεῖας ἀπαξ κ' εὐλογητόν γ' τῆς α'. ὕραν τῆς νυκτός, μετὰ τὸ ἀπόδωπνον, κτλ. φάλλομεν τὸ (Μαυαρίος ἀνὴρ) γ' τὰ ἀναγινώσομεν κ' τὸ ἐπίλοιπον τῆς καθίσματος. εἰς τὸ κύριε εὐεκέραξ, ἰζῶμεν ζήχους ι'. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ ἀναζάσιμα ζ'. κ' τῆς τριωδίας προσόμοια (Ὁλὴν ἀποδεδεμένη) δ'. Δόξα ἡχος β' (Ἡ χάρις ἐπέλαμψε), καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν τῆς ἡχῆς. εἰσοδος, τὸ φῶς ἰζαρόν, κ' τὸ προεγμένον τῆς ἡμέρας, ἀναγνώσματα δὲ ἐχ' ὑπάρχουσιν. εἰς τὴν λιτὴν τὰ ἰδιόμελα τροπαρία τῆς Προδρόμου εὐρισσιόμενα χροῦγραφα γ' τὴν ἀρχὴν τῆς τριωδίας. Δόξα ἡχος β' (Χαίρετε Προφῆται). καὶ νῦν (τὴν πᾶσαν ἐπιτάμη). ἀπόζιχαλ' ἀναζάσιμα. Δόξα τῆς τριωδίας (Ὁ' ἐξ ἀσεβείας). καὶ νῦν, (Ὡ θαύματος καινῶ). Αποχλιμίου (τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σκ) δ' τῆς, τὸ (θεολογίαι Παρθένου), κ' ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἧν, ἡ ἀναγνώσις τῆς ὁ τριαδίου Κανῶν, ὁ ἔξαφαλλος, κτλ.

εἰς τὸ θεοὶ Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίον δ' τῆς, γ' τῆς (τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σκ), κ' θ. (Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν). Ἡ ζιχηρολογία τῆς φακτρίας, κ' τὰ ἀναζάσιμα καθίσματα. μετὰ τὴν β'. ἀναγνώσις, ὁ Ἄμμος, τὰ εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχῆς, τὸ προεγμένον, τὸ εὐθιγὸν εὐαγγέλιον, ὁ Ν', τὰ ἰδιόμελα τῆς τριωδίου (τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι) κτλ. οἱ Κανόνες τῆς οὐλυμχῆς γ' ἡ. κ' τῆς τριωδίας γ' ζ'. Καταβασίας (Ἀνοιξὲ τὸ ζόμα μὲν). ἀπὸ γ'. ὕδης Κουτάμιον κ' οἶον τὰ ἀναζάσιμα. ἀφ' ζ'. τῆς τριωδίας, τὸ συναζάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἐξαποστρεφάριον, τὸ ἀναζάσιμον, τῆς Ὁρθοδοξίας, κ' θεολογίων. εἰς τὰς αἴνας, ἀναζάσιμα ζιχηρὰ δ'. κ' τῆς τριωδίας προσόμοια (Ἐδουιας σημεῖωσιν) δ'. Δόξα ἡχος πλ. β' (Μωσὴς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκραλείας). καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίον, τὸ εὐθιγόν, ἡ α'. ὕρα, κ' ἡ Κατήχησις τῆς ἁγίας θεοδώρας. εἰς τὴν Λεγεργίαν, λιπικῶν,

† οὐδὲ γ' ἑσδοκὰ κ' τὰ ψαλ' κηρία κ' ἀνάπυ' αὐτὰ γ' τ' ἐναρξῆν τῶ τριαδίου κατόπιν.

οἱ μαυαρισμοὶ τῆς ἡχῆς γ' ζ'. κ' τῆς τριωδίας ἡ ζ'. ὕδης δ'. Αποστομιαγγέλιον τῆς ἡμέρας γ' τῆς θεολογίας. Κοινωνιὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον). Αἱ ἀναγνώσεις α' κ' β'. γ' τὸν Δαμασκηνὸν τὸν πεζογράφον (λόγος περὶ τῶν ἁγίων εὐόνων). ἡ γ'. γ' τὴν ὀμνίαν τῆς εὐαγγελίου. εἰς τὴν τράπεζαν, πρῶτ' ἀναγνώσις τὰ ἐπίλοιπα περὶ τῶν ἁγίων εὐόνων. Τετάρτῃ δὲ ἡ θ' ἡ Λεγεργία τῆς μεγάλης βασιλικῆς περὶ τῶν Λεγεργιῶν τῆς μεγάλης βασιλικῆς πόλεως, κ' πόσαι γίνονται κατ' ἔτος, (ζητῶ γ' τὴν ἀρχὴν τῆς παρῆσι βίβλου. εἰς τὴν ἱερατικῶν μὴ ἐτ' εὐδοκίαν).

τῆ Κυριακῇ ἐσπέρας τῆς Ὁρθοδοξίας.

σημαίνω περὶ τὴν θ'. ὕραν. μετὰ τὸν προσκίματον φάλλον γ' τὸ κύριε εὐεκέρα. τῆς τ' ἐναρξῆν ξα (θυμιά ἡ δ' αἰώνος) ἰζῶμεν ζήχος ι'. κ' φάλλομεν πρῶτον τὰ δ'. ματανοητικὰ τῆς λυχνικῶς ἡχῆς, γ' τὸ λέχος τῆς τριωδίας. γ' τὰ γ'. προσόμοια τῆς σφραγῆς αὐτῆς (Ἐδου. κληρικῶν εὐτ' δ' κ' τῆς ζαυρῆς. ιαυαρισμοὶ). κ' τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν λαχόντος ἁγίως γ'. Δόξα καὶ νῦν, θεοτοῦ. εἰσοδος, τὸ φῶς ἰζαρόν, κ' τὸ μέγα προεγμένον ἡχος, πλ. δ'. (Ἐδουιας κληρονομία) φάλλομαι τετραῖς μετὰ μέγους. εἰς τὸν ζήχον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δ' τῆς, κ' τὰ μετὰ μέγους, τὸ μαρτυριὸν, κ' θεολογίων. Νῦν ἀπόμυς, κ' εὐθὺς τὸ θεοτομαρίον. εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ (θεολογίαι Παρθένου), κτλ. εἰς τὸ λέχος τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας, ἀνευ ζαυρῶν. Δόξα καὶ νῦν, κ' γίνεται ἀπόμυσις. (Σταυρῆς δὲ εὐ ἀναπλομῆ). Αὕτη ἡ λαΐς ιραλῶται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἁγίας ἑσσηραμοσῆς ἐν τῷ λυχνικῷ. εἰς τὴν τράπεζαν ἀναγνώσις τὰ ἐπίλοιπα ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς Δαμασκ. πεζογράφου. σημεῖωλεον, ὅτι, ἀπὸ τῆς δευτέρας τῆς αὐτῆς εὐδομαδος, ποιῶμεν ἀρχὴν, κ' φάλλομεν γ' τὰ ἀπόδωπνα τὰς καινάς τῶν ἁγίων, ἀπὸ τὸ σαββάτου τῆς ἁγίας λαζάρου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Θωμᾶ.

Διὰ τὸ ἀπόδειπνον.

εἰς τὴν αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσεται ἀπόδωπνον μέγα, ἐνδον τοῦ καθολικῆς, (Ὁρα τὴν διατάξιν ἐν τῇ τῶν Χριστευένων ἁγίας ἑσσηραμοσῆς). ὅτι ἀνα-

ἀναγινώσκειται ἀπαραλλήτως, ἀνευ τινὸς ἐξαίρεσις. διότι ἔτε ιακόντας φάρο-
μεν τὰς Κυριακὰς τὸ ἑσπέρας, οὔτε τὸ (Κύριε τῶν δυναμῶν), ἀλλ' ἀναγινώσσομεν αὐ-
τὸ χύμα, ὡς καὶ τὸ ἐξέησον ἡμᾶς Κύριε ἐξέησον ἡμᾶς. ἔτε τὰ ἑσδομια ἀνάπλομεν, ἔτε δε-
μιῶμεν. εἰς τὸ τέλος δὲ μετὰ τὰς ὑμεγάλας μετανοίας καὶ τὰς ζαυρὰς, ὁ διαβαζὴς τὸ ἱρι-
σαγίον, τὸ Κύριε ἐξέησον ἰβ'. Καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε, καὶ λαοποιεῖς ἅ-

† σὺν τῷ ἔσει
σαι χαιρεῖς τῷ
ἄγιε Ἄγγελι } ποδὲ πνεστ' (Ὁ ἑφημέριος εἰς τὴν ἀπόρυσιν χεῖρος τὸ (Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς). ἡ εὐχὴ
γὰρ (Εἰρήνην πᾶσι, κτλ) οὐ γένοιται ἐν τῷ σημερινῷ ἀποδύτῳ.

» τῆ δευτέρα τῆς β'. ἐβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ (ὅρα τὴν διατάξιν τῆς αἰοχηθί-
ας εἰς τὴν παρεχθεῖσαν ιαδαρὰν δευτέραν). τῆνωσι δὲ ὅτι ἐν πάσαις ταῖς δευ-
τεραῖς τῆς ἁγίας τεσσαρακοσιῆς, ἔτε Λαυσαϊτῶν ἀναγινώσομεν, ἔτε εἰς τὴν ἀ-
ῶραν ζιχορογοῦμεν φαληρίον. τὰ δὲ ἄλλα πάντα γίνονται ἀπαραλλήτως.

» τῆ δευτέρα τῆς β'. ἐβδομάδος εἰς τὰς ὥρας γ' καὶ ζ'. ζιχορογοῦμεν δύο καθέ-
σματα τῷ φαληρίῳ, ιαθὼς καὶ εἰς τὴν παρεχθεῖσαν ἐβδομάδα. ἀνάγνωσις δὲ γί-
νεται μόνον μία εἰς τὴν Κημίαια εἰς τὴν ζ'. ὥραν μετὰ τὴν Προφητῶν. εἴτα φάρο-
ται καὶ ἡ παράκλησις. ἐν ταύτῃ τῆ ἐβδομάδι, ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ γραπέζῃ γίνεται
εἰς τὸν ἀββᾶν Δυρόθεον. ἐν δὲ τῇ ἐπιλησίᾳ μόνον ἐν τῇ ζ'. ὥρᾳ εἰς τὴν Κημίαια.

» τῆ δευτέρα τῆς β'. ἐβδομάδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ, σημαίνῃ περὶ ὥραν ζ' καὶ
φάροται ἡ αἰοχουθία τῷ ἑσπερινῷ, ἀπαραλλήτως, ὡς καὶ τὴν παρεχθεῖσαν κα-
δαρὰν δευτέραν, μόνον ἐν τῇ 99 προσθετόμεν καὶ τὸν ῥμδ'. φαλήμον' τὸ (Ὑψώσασε). ἐ-
περὶ ἔχῃ γράπτειται.

» τῆ δευτέρα τῆς β'. ἐβδομάδος εἰς τὸ ἀπόδύπνον [Ⓢ] σημαίνῃ περὶ ὥραν ἰάνη
παρὰ τὸ ἑλίον. μετὰ τὸν εὐλογητὸν, καὶ τὸ (βασιλεῦ οὐράνιε), ἀρχαὶ ὁ διαβαζὴς,

τῆ Τρισαγίας, τῆ Κυρίου ἐγένεον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσευχήσωμεν, κ' υἱὸς
 τὸν φάλλον (ἐν τῷ ἐπίκαιρῳ ᾄσματι) κ' τὰ λοιπὰ, ὡς διηρημένους ἐν τῇ α. ἡ-
 μέρᾳ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ τὸ (Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ) φάλλομεν τοὺς
 Κανόνας τῶν ἁγίων, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὸ σαββατοῦ τῆς ἁγίας Λαζάρου, μέχρι τῆς
 Κυριακῆς τῆς Θωμᾶ, λέγοντες εὐ β'. (Ἄγιε τῷ Θεῷ πρόσβουε ὑπὲρ ἡμῶν) ᾄλα
 (Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν). Ἰστέον ὅτι, ὃ τῶν μεταξὺ τῶν Κανόνων, ἔς ἐν τῷ ἀπο-
 δῶπνῳ φάλλομεν, ἢ ἐορτῆ τῆς Εὐαγγελισμῶ, παρατρέχομεν τὸν Κανόνα τῆς
 ἐορτῆς, ὁμοίως κ' τὸν προεόρτιον, τὸν δὲ Κανόνα τῆς ἀρχαγγέλου Γαβριήλ =
 φάλλομεν κ' αὐτὸν, ὡς κ' τῶν ἄλλων ἁγίων. ὅτι τὸ τέλος δὲ τῆς Κανόνος μετὰ
 τὰ προσόμοια τῆς ἐσπερινῆς, ὃ μὲν ἐνεσι θεολογίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ ἡδὴ
 καλῶς, ὃ δὲ μὴ εὐρίσσομεν ὅτι τὸ τέλος τῆς πανθέλης τῆς μνηστικής, κ' εὐ-
 δὸς τὸ (Ἄξιόν ἐστιν). ᾄλα τῆς χαιρετισμῶς τῆς θεολογίας. ὁ διαβασις, τὸ Τρι-
 σαγίον, κτλ. ὁ εὐκλισιαστικὸς ἀνάπλῳ τὰ ᾄσματι, κ' τὰς λαμπάδας τῶν
 ζαταρίων, κ' φάλλομεν τὸ (Κύριε τῶν δυνάμεων) παρ' ἀμφότεραν τῶν χωρῶν,
 θυμιᾶ λοιπὸν τὸν Μασὸν κ' τῆς ἀδελφῆς, κ' μετὰ ταῦτα σβεννύῳ τὰ ᾄσματι
 καὶ τῆς κηρῆς. ᾄλα τὰ ἐπίλοιπα τῆς ἀποδῶπνῳ. (Ὅρα τὴν διατάξιν ὅτι τὴν
 α. ἡμέραν τῆς Τεσσαρακοστῆς). Ἐν ταῖς τέσσαραις ἑβδομασί φάλλομεν τὸν Κα-
 νόνας ὁ εὐκλ. ταπνοῖ τὰς αἰσιμῆτας κενδής. [⊕]

» Ἡ παρασιευῆ τῆς β'. ἑβδομάδος, μετὰ τὰς ὕρας γ. καὶ ζ. φάλλομεν
 ἢ παράκλησις τῆς θεολογίας, καδὸς κ' ὅτι τὰς λοιπὰς ἡμέρας. τὸ ἐσπρας δὲ
 ὅτι τὸ Κοινωνιὸν τῆς Προηγιασμένης, ἀναγιγύσκειται ὁ υἱὸν τῆς ἁγίας τῆς
 Κυριακῆς.

» Ἡ παρασιευῆ τῆς β'. ἑβδομάδος ἐν τῷ Λυχνιῶ. Ἐὶς τὸ Κύριε εὐφ-
 ιραξά, ἰζῶμεν τῆς ἡμέρας. ἰ. κ' φάλλομεν τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δις, τὰ μαρ-
 τυρια τῆς Λυχνόλος ἤχῳ ὅτι δ. κ' τῆς ἁγίας τῆς ἡμέρας ὅτι δ. Δόξα τὸ νεκρῶσι-

τὸ νευρώσιμον τῶ ἤχου· καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν· Μετὰ τὴν ῥόσον τὰ ἀναγνώ-
σματὰ τῶ τριωδίου ἐν τῷ μέσῳ, κ' καθεξῆς ἡ θῆα Ληλυργία τῶν Τροπιασμέ-
νων. Εἰς τὸ Κοινωνιὸν, ἀναγιγνώσκουμεν ὡς ἄνωθεν ἐγράψαμεν τὸν Κανόνα τοῦ
ἁγίου τῆς Κυριακῆς.

+ φορῆς ἢ θυμῶ ο' ἑφημέριος κ' ἀναγνῶν ε. β. ζῶσον

τὸ ἐσπέρας δὲ τὸ Ἀπόδρηνον Κοντάμιον (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσ^{ον}). †

τῷ σαββάτῳ τῆς β'. εὐδομάδος ἐν τῷ ὄρδρῳ, μετὰ τὸν ἐξάμαχμον, εὐφρανῶ
ὁ Κανονάρχης ἐν τῷ μέσῳ, τὸ (Μνημοῦν) κ' φάλλοντες δὲ ἤχον β'. ῥῶα κ' τὰ ἱερο-
σια (Ἀπόστολοι μαρτυρες), τὸ (Μνησθῆτι Κύριε), κ' τὸ θεολ. (Μήτηρ ἁγία). ῥῶν
ἀ. ζιχογογίαν τῶ φαληρίτ, καθίσματα μαρτυρια τῶ ἤχου δὲ τὸ λέχος τῶ τρι-
ωδίου, λιθῆσι δὲ ὁ εὐμνησιαστικὸς μετὰ τὴν β'. δόξαν τῶ ἀ. καθίσματος, τὸ τρι-
ποδον ἐν τῷ μέσῳ, μετὰ τῶ κορυβῆ, τῶ μανταχίτ, τῶ θυμιατῶ, τῶν τριῶν θῶ-
βῶν, κ' ἔρχονται — ἔργῳ (ῥῶσι) κ' μνημονεύσιν· ῥῶα ἀναγιγνώσκονται ὁ Ἄμμη
παρὰ τῶ διαβαζῶ δὲ ζῶσῳ δύο, χωρὶς γὰ ῥῶπῃ (δόξα) ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶ Ἄμ-
μου ἴσταται μικρὸν, κ' φάλλοντες ὁ ζήχος (εἰς τὸν αἰῶνα ἢ μὴ ἐπιγράθωμαι) εὐφ.
κ' εὐθύς ποιῶ τὴν αἴτησιν ὁ ἐφημέριος, τῶ διαβαζῶ λέγοντος τὸ (Κύριε ἐλέη-
σον ἀνά ῥῶσι φορῆς). ῥῶα ἐξακοχῶθῶ (Σὸς ῥῶμι ἐγὼ σῶσον με), κτλ. δὲ τὸ λέχος
δὲ φάλλοντες αὐθὺς ὁ ζήχος (Ζῆσεταὶ ἡ ψυχὴ μῶ) εὐφ. κ' τὰ νευρώσιμα εὐλογο-
ταρια παρ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν· ῥῶα γίνεταὶ αἴτησις, κ' ὁ μὲν Κανονάρχης
βαλλῶ τὸ βιβλίον τῆς ἀναγνώσεως ἐπὶ τὸ δισκίριον, ῥῶποπιῶν κ' τὸν ἀναγνώ-
στην. ὁ δὲ διαβαζῶς μετὰ τὴν εὐφρώνησιν, λέγῶ τὸ Κἄθισμα (Ἀνάπαυσον
σωτήρη) ὅπερ κ' φάλλοντες δὲ ἤχον πλ. ἀ. β. δόξα παλρί, τὸ λέχος αὐτῶ, κ' νῦν, τὸ
θεολογίον. Γίνεταὶ ἔν ἡ ἀναγνώσις δὲ βίον, ἢ δὲ μαρτύριον τῶ Τυχοῖλος ἁγίῳ· ῥῶα
ὁ Μ', καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, φάλλοντες δὲ τὴν ἀ. γ. δ' καὶ ε. ῥῶπῃ, πρῶτον
τὸν Κανόνα τῶ Προδρόμου, ποιῶντες τὰ ἱεροπάρια μετὰ τῶ ῥῶμῶ ζ'. κ' τῶ ἁγίῳ δὲ
τὸ μνηαῖον δ. φάλλοντες δὲ αἱ ῥῶδαὶ τοῖσιν ῥῶπῃσι, πρῶτον λέγομεν τὸν ῥῶμῶν,

ᾗ ἡ βαπτιστὴ τῆς Χριστοῦ καὶ τὸ ἀ. τροπαρίου, καὶ εὐθὺς ὁ πρωτοψάλτης τὸν ζῆλον (ὅτε
 ἔσπευσαν ἠνεμόνες ἑδῶμι). Εἰς τὴν γ'. ᾠδὴν ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ζήχης (Διδεὶς εὐχὴν
 τῶ εὐχομένῳ). Εἰς τὴν δ'. (Διότι, συνη' ἑσπαρφορησῶ). καὶ τὴν ε'. (Πρόσθετε αὐτοῖς
 μακαί). ἀπὸ γ'. ᾠδῆς τῶ Κοντάκιον τῶ Προδρόμου, καὶ τῶ Καθισμα τῶ ἁγίου καὶ τῶ μνησ-
 τίου. Εἰς δὲ τὴν ζ'. ζ'. ἡ. καὶ θ'. ᾠδῆν, ἐπεὶ οὐκ ὑπάρχει Κανὼν καὶ τῶ τριώδιου, κατα-
 χμπαίνονται ὁ τῶ Προδρόμου, καὶ φάλλονται μόνον ὁ τῶ ἁγίου Κανὼν ἐν τῶ μνηστί,
 τὰ τροπαρία μετὰ τῶν ᾠδῶν καὶ ζ'. καὶ τῶ τριώδιου καὶ ἡ. τὰ δὲ κατὰ τὴν τῶν ᾠδῶν τρο-
 παρία, φάλλονται παρ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν. Σημειώσαντες ὅτι,
 καὶ τὴν ζ'. καὶ ἡ. ᾠδῆν, μετὰ τὸν Κανόνα τῶ μνηστί, εὐθὺς ἀναγιγνώσκουμεν τρεῖς ἐπι-
 χροίτους ζήχης τῆς ᾠδῆς. Εἰς τὴν ζ'. δὲ καὶ θ'. ἑ. περισσεύουσι ζήχων, ἀλλὰ φάλλονται
 καὶ τὴν σφραν. ἀφ' ἧς ᾠδῆς Κοντάκιον (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον). Ἐξαποστειλά-
 ριον (ὅ καὶ νευρῶν καὶ ζώνων) καὶ τὸ ἕτερον μετὰ θεοτοίης, εὐρισκόμενα καὶ τὸ σάββα-
 λον πρὸ τῆς Ἀπόψεως. Εἰς τρεῖς αἴχας, τὰ μαρτυρία τῶ ἤχου καὶ τὸ λέχος τῶ τριώδιου,
 ομοίως καὶ τὰ ἀπόζαχα τῶν αἴχων. τὸ (Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογῆσθαι). τὸ τρισάγιον, τὰ τρο-
 παρία (Ἀπόζοχοι μαρτυρες), τὸ (Μνήσθητι Κύριε) καὶ τὸ θεοτ. (Μήτηρ αἴγια) ἐπισηνα-
 πλομεν καὶ τὴν ἀ. ᾠδῆν, καὶ καὶ τὸ λέχος ταύτης μνημονεύσῃ ἰερέως τὸ ἱερόν, ἢ μετὰ
 ληψις, καὶ ἀπόμισις. Ἐν δὲ ταῖς ᾠδαῖς, ἀπολυτίκια μὲν χηόμενα (Ἀπόζοχοι μαρτυρες), καὶ
 (Μνήσθητι Κύριε). Κοντάκια δὲ (ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως), καὶ (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνά-
 παυσον) κατ' ἐνάλλαχην. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἤχου καὶ ζ'. Ἀποζο-
 ευαγγέλιον καὶ Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν μειοιμημένων.

τ. ἢ β' Κυριακὴ τῶν ἡσυχῶν, ἑορταζόμεν τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Ππαγμαῶν.
 Ἡ ἀγία γ' εἰδὼν εὐρίσκειται γ' τὸ ἅγιον βῆμα· Ποιοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν ἔχσαν
 καὶ χαρλίον ὀνομάτων διὰ μνημόσυνον. Ἐὐσάββατον ἑσπέρας, ἐν τῷ μιμῶ ἑσπε-
 ρινῷ, φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια τῶ ἀγίῳ (τῶν ἔρανίων λαγαλῶν) γ' τὴν ἐνλυ-
 πον φυλλάδα· Δόξα ἤχος δ' (Πατέρ Γρηγόριε) τὸ γ' τὴν Λιτὴν· Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸ
 τῶ ἤχου τῶ μιμῶ ἑσπερινῷ· Ἀπόζιχα δὲ τὰ τῶ μεγάλῃ ἑσπερινῷ προσόμοια τῶ
 ἀγίῳ (Χαίροις ἁσινλιῶν)· Δόξα ἤχος α' (τὴν τῶν πατέρων ἀπταῖν)· Καὶ νῦν, (τῆ
 πρεσβῆ Κύριε)· Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ' (Ὁρθοδοξίας ὁ φωστῆρ)· Θεοσ. (Ὁ δὲ ἡμᾶς
 γεννηθῆς)· ἑσπέρας γ' τὴν ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸ ἀποδῶπνον κ' χοιπὰ, φάλλομεν τὴν α'
 ζάσιν τῶ (Μακκαρίου ἀνῆρ), διερχόμεθα κ' τὸ ἐπίχοιπον τῶ Καθίσματος·

ἢ εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα, ἀναζάσιμα ζιχρὰ δ' κ' τῶ ἀγίῳ γ' τὴν φυλλάδα γ'
 (Ἐδωίσις σημύσιον) κ' γ' (τοιοῖσι εὐφρημῶν)· Δόξα ἤχος πλ. β' (Ὅσι τρισμάκιον ἀγίῳ
 τὰτε)· Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν τῶ ἤχου· Εἰσοδος, κ' τὰ ἀναγνώσμα τῶ ἀγίῳ· εἰς τὴν λι-
 τὴν τὸ ἰδιόμοιον τῶ Προδρόμου, κ' τὰ τῶ ἀγίῳ γ' τὴν φυλλάδα, προσθέτομεν ἐπὶ λούτοις κ'
 τὸ δοξασιμὸν τῶν αἰνῶν· Δόξα ἤχος πλ. δ' (Ἐχρ μὲν τὴν θεολογίαν σε ψυχὴν)· Κ' τῶν (Δε-
 σποῖνα πρόσδεξαι)· Ἀπόζιχα, τὰ ἀναζάσιμα· Δόξα ἤχος πλ. δ' (Ἡ γρηγόριος γλῶσ-
 σα σου)· Καὶ νῦν, (Ἀνύμφου τῆ Παρθένου)· τὸ (Μὴν ἀπολύγῃ) τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτί-
 κιον τῶ ἀγίῳ δ' τῶ (θεολογί τῆ Παρθένου) κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων· μετ' ἡν, ἡ ἀνάγν-
 σις, κ' εὐθύς ὁ τριαδικοῦ Κανὼν, ὁ ἔξαψαλμος, κτλ.

ἢ εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίου δ' τῶ τῶ ἀγίῳ, κ' θεολογίον· εἰς τὴν
 α' ζιχρολογίαν Καθίσματα ἀναζάσιμα· εἰς τὴν β' τῶ ἀγίῳ· ὁ Ἄμμος, τὰ εὐλογη-
 τάρια, ἡ Ὑπαισι, τὸ Καθίσμα τῶ ἀγίῳ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῶ ἤχου, τὸ προεγόμενον τὸ εὐ-
 αγγέλιον, καὶ τὰ ἰδιόμοια τῶ τριωδίου (τῆς μετανοίας ἀνοξόν μοι) κ' τὰ ἕτερα· Οἰμιανέ-
 νει τῆς οὐλῆς γ' ζ' κ' τῶ ἀγίῳ οἱ δύο γ' τὴν φυλλάδα γ' η'· Καταβασίας (Ἀνοίξου
 ζόμεμα)· ἀπὸ γ' αὐτῆς Κοντάκιον κ' Οἶμιον τὰ ἀναζάσιμα, ἀφ' ἧ' τῶ ἀγίῳ, τὸ συναξα-
 ριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας· (Μεγαληνάριον τῶ ἀγ. [ἡτθ γ' τὴν φυλλάδα χρῶγράφῳ])

Ἐξαποστῆλαριον, τὸ ἀναζασίμον, τῆ ἀγία, ἡ Θεολογία. Εἰς τὰς αἴτες, ἀναζασίματι-
 χηρὰ δ' καὶ τοῦ ἀγίου προσόμοια δ' (ὡς τῆ παραδόξῃ θαύματος). Δόξα πρὸς τοῖς ἐν
 σιότητι ἀμαρτημάτων. Καὶ νῦν, (ὑπεριχορμήν). Δοξολογία, τὸ ἀναζασίμον προπάρσι,
 τὸ εὐδινόν, ἡ ἀ. ἄρα, καὶ ἡ Κατηχήσις.

Ἦ Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ ἡμερὰ, οἱ μακαριστοὶ τῆ ἡχοῦ δ' καὶ ἐν τῶν Κατό-
 νων τῆ ἀγία τὰς ἡμέρας γ' καὶ ζ'. Ἀποστολιχαγγέλιον τῆς ἡμέρας ἡ τοῦ ἀγίου (ζ' ἡμέρα δὲ
 τὴν 17' τῆ Νοεμβρίου). αἱ ἀναγνώσις ἡ α. δὲ τὴν ἡμερὰν τῆ Ἀποστόλη. ἡ β' δὲ τὸν
 βίον τῆ ἀγία, ὅντα δὲ τὸ Μένον Ἐυχόριον ἡ γ' δὲ τὴν ὁμολίαν τῆ Εὐαγγελία. Εἰς τὴν ἡμέ-
 ραν δὲ τὰ ἐπίλοιπα εἰς τῆ β' τῆ ἀγία. Κοινωνιὸν (Μηνεῖτε τὸν Κύριον) καὶ δὲ (Με-
 μόσυνον αἰώνιον). Ἦ τὸν ὅτι, τὸ γ' τῆ Λειτουργία τῆ μεγάλης Βασιλείας. Οὐδὲ Κανὼν δὲ
 ἀγία τῆς ἡμέρας προφάλλεται δὲ τὸ ἀπόδῃπνον.

Ἦ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ, ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῆ παρεχού-
 σῃ Κυριακῆ, ἐνθα φάλλεται ἀπαραλλάτως ὁ ἑσπερινός. μόνον ὅτι τὸ προειρημένον
 διαφέρει νῦν (Μὴ ἀποτρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου). Καὶ τὸ ἀπόδῃπνον ὁμοίως ἀναγι-
 νώσιεται, ὡς ἐδηξίθη τῆ παρεχούσῃ Κυριακῆ.

450. " Κυριακή γ' τῶν ἁγίων ἡγερῶν τῆς Σταυροπροσιυνήσεως.

†. " Ἡ γ' Κυριακή τῶν ἁγίων ἡγερῶν. Ἡ θ' ἡμέρῃ τῆς ἑβδομάδος ἐν τῷ προσιυνταρίῳ ἄχρη τῆς ἀ' ἡμέρας τῆς αἰοουχιδίας. ποιῶμεν δὲ ἀγρυπνίαν, ἔχουσαν κ' χαρλίον ὀνομάτων διαμνημόσυτον. Ἡ σαββάτω ἐσπέρας, ἐν τῷ μιμῶ ἐσπεριῶ, φάλλοναι δὲ τῆς ἐορτῆς ἐν τῷ ἑριδίῳ. Αποχύλιον (Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου) ἄπαξ, κ' ἀπόχους.

" Τὸ ἐσπέρας γι' τὸ ἀπόδσπνον, (τὰς βαρίας ἄπαξ ἀναγινώσκουμεν τὰς χαιρετισμὰς τῆς Σταυροῦ. Μετὰ τὸν προσιυμασιὸν φάλλοναι τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τὸ (Μακάριος ἄνθρωπος) τὸ δὲ ἐπίλοιπον τῆς Καθίσματος διέρχεται ὁ Κανονάρχης χύμα.

+ τὸν χορὸν
ἀνακτίσ ἀνα
ἐν ἡμερῇ
αυ·
" Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξα' ἡμέρας τῆς γ' φάλλοναι τὴν ἀναζάσιμα τ'.
καὶ τῆς Σταυροῦ προσόμοια (Χαίροις ἀσινελιῶν) δ' Δόξα ἤχος γ' (Χριστὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν).
καὶ νῦν, θεολογίον τὸ δογματικὸν τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα δὲ ἔχ' ὑπάρχουσιν. Εἰς τὴν χ-

τῆν, τὰ γ' ἰδιόμαξα τῆς Προδρομῆ, εὐρισσιόμενα χροῦραφα γι' τὴν ἀρχὴν τῆς ἑριδίας.
Δόξα καὶ νῦν ἤχος πλ. ἀ' (Ὁρῶσα σε ἡ ἡλίσσις). Ἀπόστιχα τὰ ἀναζάσιμα. Δόξα καὶ νῦν,
ἤχος δ' (Ὁ συμμαχῆσαι σε Κύριε). Νῦν ἀποχύσι, τὸ ἑριδιῶν, τὸ ἑριδιῶν (Σῶσον Κύριε)
δὲ τῆς ἑριδίας, τὸ (θεολογία παρθένου), κ' ἡ συνήθως εὐρίσσιμους τῶν ἁγίων μεθ' ἡμῶν, ἡ ἀναγνώσι,
καὶ ὁ ἑριδιῶν Κανόν, ὁ ἑξαψαλμος, κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον ἑριδιῶν
ριον δὲ τῆς Σταυροῦ, κ' θεολογίον (τῆς Γάβριη) φθεγγαμένε σοι. Μετὰ τὴν ἀ' κ' β'
τῆς ἑριδιῶν, Καθίσματα ἀναζάσιμα. Μετὰ τὴν ἀναγνώσιν, ὁ Ἄμμος, τὰ εὐρίσσιμα
ρια, ἡ ὑπαισι, τὸ Καθίσμα τῆς ἑριδίας, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς ἡμέρας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς Κυ-
ριακῆς τὸ εὐδινόν, ὁ Ν' φάλλοναι κ' ἀποχύσιμα τὸ ἑριδιῶν εὐαγγέλιον, τὰ ἰδιόμαξα τῆς
ἑριδίας, καὶ τὰ λοιπὰ. Οἱ Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεολογίας γι' τ' κ' τῆς Σταυ-
ροῦ γι' ἡ. Καταβασις (Ὁ θοῦλος προελύπασε). ἀπὸ γ' ἡμέρας, Κοντάσιον κ' οἶον τῆς Σταυροῦ.
ἀναζάσιμα, κ' τὰ Καθίσματα τῆς Σταυροῦ. ἀφ' τ' Κοντάσιον κ' οἶον τῆς Σταυροῦ. τὸ συν-
αξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ ἑριδιῶν τῆς ἑριδιῶν. ἑξαποσχαρία, τὸ ἀνα-
ζάσιμον, τῆς Σταυροῦ, κ' τῆς θεολογίας. (σὺν τῷ ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν υψ)

" Εἰς τὰς αἴνας, ἀναζάσιμα τῆς ἡμέρας δ' κ' τῆς Σταυροῦ προσόμοια (ὡς γενναῖον ἐν
μαρτυρίῳ) δ' Δόξα πλ. δ' (τὴν ὑψῆσθαι ἡμῶν). Καὶ νῦν, (ὑπεριζορημένη) καὶ ἡ-

Καὶ ἡ Δοξολογία. {Σημωτέον ὅτι ἡ χροιάμεθα νῦν παρὰ τῆ ἱερείᾳ, κατὰ τὴν
 λαΐν τῶν ἀγρυπνιῶν, οὐτὲ λαὸς θύνας ἀσπαζόμεθα, ἀλλὰ φασμαμένους ἡς
 δοξολογίας, λίθισιν ὁ εὐμνησιαστικὸς τὸ δισμῆλον ἐν τῷ μέσῳ· ὁ δὲ ἱερεὺς ἀσπ
 σθ πασαν τὴν ἱεραλικὴν ζογὴν, κ' θυμιᾶ τὴν ἁγίαν ἱραπίεζαν, κ' τὸν λίμιον
 σταυρὸν. ἡ ἄρξαμένη τοῦ χορῆ φάλλου τὸ ὑψάλον ἱρσαίγιον, αἶργ τὸν λίμι
 ον σταυρὸν μετὰ τῆ δίσου ἐπὶ τῆς υφραῆς αὐτῆς, κ' βαδίζων ἀργῶς προπο
 ρευομένη τῆ διακίου μετὰ λαμπάδος κ' θυμιατῆ, ἐξέρχεται ἡ τὸ Ἁγίος ἀθά
 νατος) ἐν τῆς ἀριζερᾶς πύχης τῆ ἁγίᾳ βήματος, κ' ἀπέρχεται κατὰ τὴν τῆ δισκ
 χῆς, προπορευομένων κ' τῶν εὐμνησιαστικῶν μετὰ τῶν ἡσθιδιῶν, κ' εὐφῶγ τὸ
 (Σοφία ὀρθοί). ἀποδίτῃ οὖν τὸν λίμιον σταυρὸν ἐπὶ τῆ δισμῆς κ' λαβὼν τὸ θυ
 μιολὸν παρὰ τῆ διακίου, θυμιᾶ σταυροδῶς, φάλλου συγχρόνως κ' τὸ ἱροπάρ
 ον (Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου) τὸ αὐτὸ ταὶ παρὰ τῶν χορῶν ἀνάμιαν· ἐν ὅσῳ
 δὲ φάλλεται τὸ ἱροπάριον, ἐρχεται ὑψυθὲν τῆ δισμῆς ὁ ἱερεὺς γ' ἱρίτον,
 προπορευομένων τῶν εὐμνησιαστικῶν μετὰ λαμπάδων, κ' τῆ διακίου μετὰ λαμ
 πάδος, κ' θυμιᾶ τὸν λίμιον σταυρὸν· ἡ ἄρξα ὁ μὲν διάκιοτος λαβὼν τὸ θυμιολὸν ἡσθ
 χεται ἡ τὸ ἁγίον βήμα· ὁ δὲ προεξῶς μετὰ τῆ ἡμερῆς φάλλου εὐθὺς τὸν
 σταυρὸν σὺ προσυνημὲν Δέσποτα) ποιούνης συγχρόνως κ' μετανοίας ἱργῆς, ἀσπ
 ζόμενοι τὸν λίμιον σταυρὸν· φάλλεται ἔν τῷ ἱροπάριον κ' παρὰ τῶν χορῶν ἀνά
 μιαν. ἡ ἄρξα, προσυνοῦσι κ' οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ εὐλαύτως κ' κατὰ τάξιν· ὁ δὲ κα
 νονάρχης, μετὰ τὸ ἱροπάριον δηλ. (τὸν σταυρὸν σὺ προσυνημὲν Δέσποτα) κα
 νοναρχῆς κ' φάλλεται τὸ ἰδόμερον ἡχος β' (Δεῦτε πιστοί)· Δόξα Καὶ νῦν, ἡχος πλ. δ.
 (Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος ἡ οὐσία)· ποιῶν κ' λαὸς συνήθως μετανοίας ἐν τῷ μέσῳ.
 Ὁ διάκιοτος τὸ (Ἐξήρισον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ....) κτλ. κ' ἔτω γίνεαι ἀπόμυσις.
 Μετὰ δὲ τὸ ἀσπασσασθαι τῆς ἀδελφῆς τὸν λίμιον σταυρὸν, ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς κ'
 λαμβάνῃ αὐτὸν, κ' ἔτω πάλιν ἡσθέρχεται ἡ τὸ ἁγίον βήμα, κ' ἀποδίτῃ αὐτὸν
 ἡ τὴν θέσιν τῆ. Ὁ δὲ τυπικάρης, αἶργ τὴν ἱρίμορφον εἰκόνα εὐδ' προσυνη-

τὰς, κ' τίθησιν ἀν' αὐτῆς, Σταυρὸν μετὰ τῶ δίσκῳ, ὅχι τὸν ἔχοντα τὸ λίμιον ξύλο,
 ἀλλ' ἕτερον. Εἰς τὴν Ἀγδερρίαν, Ἰππικῶν, οἰκουμενισμοὶ τῶ ἤχος γ' δ' κ' εἰ τῶ Κανόνος
 τοῦ Σταυροῦ τὰς ὡδὰς γ' κ' ζ'. Εἰσοδιὸν (Σῶσον ἡμᾶς Ὁ Θεὸς ὁ ἀναστὰς εὐνευρῶν)
 κ' τὰ συνῆθη τροπαρία, ἐν λέξῳ δὲ τὸ Κοντάκιον (Ὁ ἕλι φλογίνη ρομφαία) φάλλε-
 ται παρὰ τῶν ἱερῶν ἐνδοῦ τῶ ἀγίῳ βήματος. Ἀποστολεαγγελίον τῆς ἡμέρας, κ'
 τῆς θεολογίας. ἀντὶ τῶ Ἰρσαγίῳ φάξ (τὸν Σταυρὸν σε προσκυνοῦμεν Δέσποτα) Κοι-
 νωνιὸν (Αἰνῶτε τὸν Κύριον), κ' (Ἐσημώθη ἐφ' ἡμᾶς). αἰ ἀναγνώσθς α'. κ' β' γ' τὸν Δα-
 μασινὸν τὸν πελογράφον. ἡ γ' γ' τὴν οἰκίαν τῶ εὐαγγελίῳ. Ἐν δὲ τῆ ἑραπέζῃ, τὸ
 μὲν πρῶτ' γ' τὴν Ἀποστολικὴν Σαγίνην, λόγος περὶ τῶ λίμῳ Σταυρῶ. τὸ δὲ ἐσπέ-
 ρας γ' τὰ Κυριακοδρομία. διαμένῳ οὖν ἐν τῶ προσκυνηταρίῳ ὁ Σταυρός, εὐζῆν
 παρασιεὺν τὸ ἐσπέρας. Ἀγδερρία ἡ τῶ μεγάλῳ βασιλεῖ τελεῖται.

ἡ τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἐσπέρας, φάλλεται ἡ αἰουλουθία τῶ ἐσπερινῶ ὡς προε-
 γραφῆ. Προεῖμενον δὲ λέγομεν ἤχος πλ. δ' (Ἐδωίκας κληρονομίαν).

ἡ Εἰς τὸ Ἀπόδῃπνον, ἀντὶ τῶ (Ἐχέουσιν ἡμᾶς Κύριε ἐχέουσιν ἡμᾶς) λέγομεν τὸ Κον-
 τάκιον τῶ Σταυρῶ (Ὁ ἕλι φλογίνη ρομφαία). ὁμοίως κ' γ' τὸν ὄρθρον τῆς δευτέ-
 ρας, κ' γ' τὰς ὥρας α'. γ' καὶ ζ'. κ' θ'. κ' γ' τὰ Ἰππικῶν ἀντὶ τῶ (Προσάσια τῶν Χριστι-
 ανῶν) † ἑταρῆς τε κ' παρασιεὺς μετὰ τῆς ζ' ὡδὴν ἀντὶ τῶ μαρτυριῶ,

„ Περὶ τῆ πῶς ὀφείλῃ γίνεσθαι ἢ προσιύνησις τῆ τιμῆς Σταυρῆ, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς παρουσίας ἐβδομάδος, ἤγουν, δευτέρα, τετάρτη καὶ παρασιευῆ.

„ Δὲ γὰρ εἶναι ὅτι, ἡ δευτέρα τῆ δ' ἐβδομάδος, εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου, μεταδ' (ἐπεὶ κράνις βασιλεῦ) καὶ τὰς συνήθως μετανοίας, ἀρχόμεθα τῆς ἀ. ὥρας. ἐπεὶ δὲ διὰ τὴν δευτέραν ἔπιχορογοῦνται φαχλήριον εἰς τὴν ἀ. ὥραν, διὰ τὸ εὐθύς λιθισιν ὁ εὐμνησιαστικὸς τὸ δισειζιον ἐν τῷ μέσῳ, ἀνάπλυν καὶ τὸ μακροζιον. Ὁ δὲ Κανονάρχης, εὐφρονῶ (τὸ πρῶτ' ἑσάκτισσον τῆς φωνῆς καὶ φαχλήλαι παρὰ τῶν χορῶν. εἶτα, ὅ (λίσε) ἀχλῆσωμεν ὡς Κεχαριτωμένη) καὶ ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς μεταδ' ἡμίς Σταυρῆ, ἐνδεδυμένος ἐπιτραχήλιον, καὶ φελόνιον, καὶ ἀπολιθισιν τὸν ἴμιον Σταυρὸν ἐπὶ τὸ δισειζιον, καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν παρὰ τῆς εὐμνησιαστικῆς, θυμιατῶν ζαυροδῶν τὸν ἴμιον Σταυρὸν, τὴν εἰκόνα τῆς Προδρόμου, καὶ τὸν Καθηνύμενον. εἶτα ἐπίδως αὐτῷ τὸ θυμιατὸν, καὶ βαλὼν τὸ εὐαγῆ ἀχλῆμμαύχιον, προσιυνῶ μεταδ' ἡγυμένως, φαχλήρις (τὸν Σταυρὸν σὲ προσιυνῶμεν Δέσποτα). εἶτα καὶ παρὰ τῶν χορῶν ἀνά μίαν, καὶ εὐθύς τὸ ἰδιόμελον (Δεῦτε πιζοί) ἐν τροπαρίῳ καὶ ἀριῶ. Προσιυνῶσι λοιπὸν καὶ οἱ ἀδελφοὶ εὐλάκως καὶ κατὰ λαξίν. Μετὰ τὸ ἰδιόμελον, ὁ διαβαζὴς τὸ τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τῆς Σταυρῆ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀ. ὥρας. (τὰ διανήματα μὲν, καὶ οἱ λοιποὶ ζήχοι παραχρῆσπονται. διότι ἀν' αὐτῶν φαχλήριον (τὸν Σταυρὸν σὲ προσιυνῶμεν). Ἰεζιον ὅτι, μετὰ τὸ προσιυνῆσαι τὸν Καθηνύμενον καὶ σταθῆναι εἰς τὴν θέσιν τῆς βαχῆ μετανοίαν ὁ εὐμνησιαστικὸς καὶ κρούσῃ τὸ σίδηρον.

„ Σημειωτέον ὅτι, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἡμέραις, ἐν αἷς γίνεται ἢ προσιύνησις τοῦ ἡμίς Σταυρῆ, ἤγουν, δευτέρα, τετάρτη καὶ παρασιευῆ, ἐν ταῖς ὥραις ἀ. γ. ζ. καὶ θ'. μετὰ τὴν συνήθην ἐπιχορογίαν τῆς φαχλήρις, φαχλήλαι (τὸ πρῶτ' ἑσάκτισσον τῆς φωνῆς καὶ). τὸ (Κύριε ὁ τὸ Παναγίον σὲ Πνεῦμα) τὸ (Ὁ ἐν ἑστῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ) καὶ τὸ (Ὁ ἐν τῇ θ'. ὥρᾳ δι' ἡμᾶς). Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον λέγῃ ὁ διαβαζὴς τὸ κοντάκιον τῆς Σταυρῆ (Ὁυμνίτι φλογίνη ρομφαία) ὁμοίως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀνὰ τὴν Πρασά τῶν Χρυσιανῶν. τὸ δὲ μαρτυρικὸν παραχρῆσπει.

Εἴδησις.

Μετὰ τὸ τελεῶσαι τὸ βιβλίον τῆς ἀναγνώσεως γὰρ τὴν τράπεζαν γὰρ ἄββα Δα-
ροδιῆ, ἀρχόμεθα τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας περὶ ὑπερφανείας.

Ἡ ἡμέρη τῆς δ' ἐβδομάδος ἐσπέρας, ἐν τῷ Λυχνιῷ, γὰρ τὸ Κύριε εὐεῖα
ξῆ, ἰζῶμεν ζίχους ζ'. καὶ φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια γὰρ τριῶν γ'. καὶ τῆς Σταυροῦ
προσόμοια γ'. Δόξα Καί νῦν, πλ. δ' (Σήμερον ὁ Δεσπότης). τὸ φῶς ἰχάρον, καὶ ἀνα-
γνώσματα. Εἰς τὸν ζίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, καὶ τὸ μαρτυριῶν. Δόξα Καί
νῦν πλ. α'. (Ὁρῶσα σε ἠ' ἡλίσσις). τὸν δὲ ἡμέρας, φάλλομεν γὰρ ἀπόδο^{xxx}.

Ἡ ἡμέρη ἐσπέρας γὰρ τὸ ἀπόδο^{xxx} πνον, ὁμοίως καὶ τῆς πέμτης ἐσπέρας, ἀντὶ
τοῦ (ἔχρησαν ἡμᾶς Κύριε ἐχρησαν ἡμᾶς), λέγομεν δὲ Κοντὰ. τῆς Σταυροῦ (δὲ, κτλ.

Ἡ ἡμέρη τῆς δ' ἐβδομάδος ἐσπέρας, ἐν τῷ Λυχνιῷ, γὰρ τὸ Κύριε εὐεῖα
ξῆ, ἰζῶμεν ζίχους ζ'. καὶ φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια γὰρ τριῶν γ'. καὶ τῆς Σταυροῦ
προσόμοια γ'. Δόξα Καί νῦν, πλ. δ' (Σήμερον ὁ Δεσπότης). τὸ φῶς ἰχάρον, καὶ ἀνα-
γνώσματα. Εἰς τὸν ζίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, καὶ τὸ μαρτυριῶν. Δόξα Καί
νῦν πλ. α'. (Ὁρῶσα σε ἠ' ἡλίσσις). τὸν δὲ ἡμέρας, φάλλομεν γὰρ ἀπόδο^{xxx}.

Ἡ ἡμέρη ἐσπέρας γὰρ τὸ ἀπόδο^{xxx} πνον, ὁμοίως καὶ τῆς πέμτης ἐσπέρας, ἀντὶ
τοῦ (ἔχρησαν ἡμᾶς Κύριε ἐχρησαν ἡμᾶς), λέγομεν δὲ Κοντὰ. τῆς Σταυροῦ (δὲ, κτλ.
Ἡ ἡμέρη τῆς δ' ἐβδομάδος ἐσπέρας, ἐν τῷ Λυχνιῷ, γὰρ τὸ Κύριε εὐεῖα
ξῆ, ἰζῶμεν ζίχους ζ'. καὶ φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια γὰρ τριῶν γ'. καὶ τῆς Σταυροῦ
προσόμοια γ'. Δόξα Καί νῦν, πλ. δ' (Σήμερον ὁ Δεσπότης). τὸ φῶς ἰχάρον, καὶ ἀνα-
γνώσματα. Εἰς τὸν ζίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, καὶ τὸ μαρτυριῶν. Δόξα Καί
νῦν πλ. α'. (Ὁρῶσα σε ἠ' ἡλίσσις). τὸν δὲ ἡμέρας, φάλλομεν γὰρ ἀπόδο^{xxx}.

Ἡ ἡμέρη ἐσπέρας γὰρ τὸ ἀπόδο^{xxx} πνον, ὁμοίως καὶ τῆς πέμτης ἐσπέρας, ἀντὶ
τοῦ (ἔχρησαν ἡμᾶς Κύριε ἐχρησαν ἡμᾶς), λέγομεν δὲ Κοντὰ. τῆς Σταυροῦ (δὲ, κτλ.

Εἰς τὸ γέλος, ἀντί τῆς (Προσασία τῶν Χριστιανῶν), λέγομεν τὸ Κοιτάσιον τῆς Σταυρῆ, ὅ μαρ-
 τυριὸν δὲ παραχρηστέται. Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα, ἰζῶμεν ζήχως ἐκ φάλλομεν τὸ
 ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἄπταξ, ὅλα ἕτερον ἰδιόμελον κὶ τῶλο ἄπταξ, κὶ τὸ μαρτυριῶν.
 ὅλα, γὰ γ' προσομοία τῆς ἰριωδῆς, κὶ τὰ τῆς μηνιαῖς δ' ὡς σύνθησι. Δόξα Καί νῦν, πλ. δ'.
 Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆς ἁσίας. κὶ ἡ λοιπὴ αἰουρηθία τῶν Τρομυριασμένων. Μετὰ
 τὸ (Τρόσχωμεν) ἀναγιγνώσκωμεν τὰ ἐπιχοίτια τῆς μεταχίφως, κὶ τὸν Κανόνα τῆς θια-
 τδικῆς, ὅτα φάλλοιαι τὸ Κοινωνιὸν ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς μεσονηστῆς, ἀρ-
 χολοίαι γέγεσθαι τὰ δὲ πλοιακτηχοῦμενα κὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχή.

» Ἡ γέταρτη γὶς τὸ ἀπόδρητον, κὶ τῆ πέμνη γὶς τὸν ὄρθρον, ἔτι δὲ καὶ γὶς τὰς ἁ-
 ρας, ποιούμεν τὰ συνήθη.

» Ἡ πέμνη τῆς δ' ἐβδομάδος ἑσπέρας, γὶς τὸ Κύριε εὐεΐραξα, ἰζῶμεν ζήχ-
 ζ. κὶ φάλλομεν ζιχρὰ προσομοία τῆς σφραῖς τῆς ἰριωδῆς ψ. (Ἐδωιας σημείωσιν), κὶ ἕτε-
 ρα γ' τῆς Σταυρῆ, γὶς τὸν αὐτὸν πρόλογον, εὐρισσιόμενα γὶς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἰρίτης. δό-
 ξα Καί νῦν, ἦχος πλ. δ'. (Σήμερον ὁ Δεσπότης). τὸ Φως ἰχαρόν, κὶ τὰ ἀναγιγνώσκω.
 Εἰς τὰ ἀπόζιχα τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, κτλ. Εἰς τὸ ἀπόδρητον Κοιτ. τῆς Σταυρῆ.

» Ἡ παρασιευῆ γὶς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ζιχοιογίαν τῆς φαχληρῆς, κὶ τὰ
 Καθίσματα, φάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Σταυρῆ, ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Κανό-
 νας τῶν ἁγίων ἐν τῶ μηνιαίῳ. (Φηλ) γὶς μὲν τὴν ἀ. ὠδὴν τὸν ἄρμον (Ἀρματηχάτην
 Φαραῶ) ἄπταξ, κὶ εὐθὺς (Σταυρῆ τῆς Χριστῆ σῶσον ἡμᾶς τῆ δύναμις σου) ποιῶμεν
 λοιπὸν τὰ τροπάρια μετὰ τῆς ἄρμῆς ἕξ. γὶς δὲ τὴν γ' ὠδὴν, εὐφωῶμεν τὸν ἄρμον ὡς
 πρόλογον, κὶ φάλλοιαι τὰ τροπάρια τῆς ὠδῆς γὶς δ' ἔτι ποιῶμεν κὶ γὶς τὴν ζ'. τὰ δὲ
 ἰριωδῆα γὶς τὴν ταξιν αὐτῶν. ἀφ' οὗ τὸ Κοιτάσιον τῆς Σταυρῆ, γέγε δὲ κὶ τὸν Οἶνον. Μετὰ
 τὴν θ. ὠδὴν τὸ φρωταγωγιὸν τῆς ἦχως. Εἰς τὰ ἀπόζιχα τῶν αἰῶν, τὸ ἰδιόμελον δὲ, τὸ

τὸ μαρτυριόν, Δόξα Καὶ νῦν, (Σήμερον ὁ Δεσπότης). Ἐν δὲ τῇ ἀΐρας, εἴ γίνεται ἡ προσιύνησις τῆς ἑμιστάουρῃ, ὡς περ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τῇ τετάρτῃ, ἀλλ' ἐν τῇ θ' εἰς τὸ τέλος τῶν μαυαρισμῶν, καὶ τῶν τυπιῶν. Ὅθεν ἱερῶν τῶν ἁγίων τῆς παρασιειῆς, φάλλεται εἰς τὸ ἀπόδῃπνον.

Ἡ παρασιειῆ εἰς τὰς ἀρας γ' καὶ ζ' λαΐσιν ἵνθι γίνονται, μόνον τὸ Κοντάμιον λέγεται τῆς Σταουρῆ, φάλλοντες καὶ τὴν παραίησιν τῆς Θεολόμου.

Ἡ παρασιειῆ τῆς δ' ἐβδομάδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν εὐλογητὸν καὶ βασιλεῦ οὐράνιε, ἀρχεται ὁ διαβασις τῆς θ' ἀρας, γίνεται καὶ ἡ ἀναγνώσις εἰς τὴν Κλίμαια. Μετὰ τῶν μαυαρισμῶν, καὶ τῶν γ' μετανοίας, ὁ μὲν διαβασις ἐξαμύθηθι γέγονε τὸ, (Χορὸς ὁ ἑπουράνιος), καὶ ὁ δὲ εἰμνησιάρχης λιθνοὶ τὸ δισμύθηθον ἐν τῷ μέσῳ, ἀνάπτει τὸ θυμιατὸν καὶ τὸ μαυαρίον, καὶ μετὰ τὸ (Ὅ ἐν παντὶ ἱερῶν) καὶ τῶν συνήθως μετανοίας καὶ σταουρῆ, λέγει ὁ προεὐχὴ τὴν εὐχὴν (Δεσπότης Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ). ὁ δὲ ἱερῶν θυμιατὸν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὸν ἑμιστάουρῶν, καὶ ὁ μὲν σὺς ἐξέρχεται ἐκ τῆς ἀρας πύλης μετὰ τῆς ἑμιστάουρῆ, προπορευομένους τῷ δισμύθηθον μετὰ γαμπῶν καὶ θυμιατῶν καὶ ἀπολιθῆσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ δισμύθηθον, καὶ ἔτι θυμιατῶν καὶ τῆς δευτέρᾳ καὶ τῆς τετάρτῃ. Ἔπειτα ἐπὶ τῶν διακόνων τὸ θυμιατὸν, προσμύθηθον μετὰ τῆς προεὐχῆς, φάλλοντες συγχρόνως καὶ τὸ τραπεζίον (τὸν Σταουρῶν σὺ προσμύθηθον Δεσπότης). ὅπερ φάλλεται καὶ παρὰ τῶν χορῶν ἀναμίαν, καὶ εὐθὺς τὸ ἰδιόμελον (Δεῦτε πιζοὶ τὸ ζωποῖον ἔξον). Μετὰ δὲ τὸ προσμύθηθον τὸν Καθηνύμενον καὶ σταθῆναι εἰς τὴν θέσιν τῆς, ἀλλὰ μετανοίαν ὁ εἰμνησιαστικὸς καὶ κρῆς τὸ σίδηρον.

Ἡ δὲ εὐχὴ τῶν ἁγίων Ἰωάννη τῆς Κλίμαιας, λιθμεν ἐν τῷ προσμύθηθον, καὶ τὴν προσιύνησιν τῆς ἑμιστάουρῆ. Ἐπειτα μετὰ τὸ ἰδιόμελον (Δεῦτε πιζοὶ), ὁ διαβασις τὸ τραπεζίον, καὶ ἔτι γίνεται ἀπόγυσις. τὸ εὐλογημένον ἡ βασιλεῦ, ὁ τραπεζιατικὸς καὶ τῶν (Πρὸς Κύριον). Εἰς τὸ Κύριε εὐεὐραξα, ἱζῶμεν τὴν εἰς καὶ φάλλοντες

Τὸ ἰδιόμορον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' μαρτυριὰ τῶ ἥχῃ, κ' τὰ προσόμοια τῶ ἁγίῳ
 Ἰωάννῃ τῆς Κλίμακος (ὡ' τῶ παραδόξῃ θαύματος) δις δ' (Δοῦξα ἥχος πλ. α' (Ὅστι παλιν) - ἄρα δις Ἰουδίων
 Καί νῦν, τὸ δογματικὸν τῶ ἥχῃ. Εἰσοδος, τὸ φῶς ἰχθῶν, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῶ Ἰριμ.
 δ' α'. Τὸ (Κατευθυνθῆτω), κ' ἡ Λελεργία τῶν Προνησιασμένων. Μετὰ τὸ (Πρόσχω-
 μεν) ἀναγινώσσομεν τὸν Τετραώδιον Κανόνα τῶ σαββάτου.

Σαβ. ἰσπῆρας.

Ἔσπῆρας δις τὸ ἀπόδητον, ψάλλεται ἡ δ' ζάσις τῶν οἰκονῆς Θεοδῶξ,
 κ' ἔτω τεργῶνσι. Κοιτάσιον δὲ λέγεται τὸ τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ ἱζιόνότι, γὰρ τὸ τί-
 λος τῶν οἰκον, λέγῃ πρῶτον ὁ ἱερεὺς τὸ (ὑπεραγία Θεοτότε σώσον ἡμᾶς) ὡ'
 πανύμνητι μῆτρ. ἔλα τὸ ὑπεραγία Θεοτότε λέγεται παρατῶ διαβαζῶ εἰ β'.

κ' ἔν α' οἰκον, τὸ

Ἐν τῶ ὀρθρῶ τῶ σαββάτου, δις τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀπολυτίκιον τῶ ἁγίῳ ἡ
 χος πλ. δ' (Ταῖς τῶν δαυρῶν σαρραῖς) δις, κ' τὸ Θεοτοκίον ἄπαξ, Μετὰ τὴν ἀ-
 ζιχοργίαν Καθίσματα μαρτυριὰ τῶ ἥχῃ. Μετὰ τὴν β' Καθίσματα χροῦγρα-
 φα τῶ ἁγίῳ ἐν τῶ λέγῃ τῶ Τριωδίου· ἡ ἀνάγνωσις δις τὸν βίον τῶ ἁγίῳ, οὔσα ἐν τῶ φ-
 χῆ τῆς Κλίμακος· Ὁ Κανὼν τῶ Προδρόμῃ, τὰ Προπάρια μετὰ τῶν ἁγίων δις τῶ
 ἁγίῳ ἐν τῶ Τριωδίῳ (Ὑγραὶν διωδύσας) δις δ' κ' δις τὸ μνησιὸν τῆ δ' μαρτῆς δις τὴν μν-
 μην τῶ ἁγίῳ ἕτερος Κανὼν (ὡδὴν ἐπινύσιον) δις δ'. Εἰ δὲ κ' προεῖπε ἡ λέξῃ μῆμ,
 ματαχμπαῆλαι ὁ τῶ μνησιὸς Κανὼν, κ' ποιῶμεν δις ἡ κ' ζ' ἀπὸ γ' ὡδῆς, Κοιτάσιον
 τοῦ Προδρόμῃ, ἀφ' ζ'. Κοιτάσιον τῶ ἁγίῳ κ' ὁ οἶκος· Ἐξαποστῆριον, τῶ ἁγίῳ, κ' ἱθιθε-
 λόσις. Εἰς τοὺς αἰῶνες, ψάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια τῶ ἁγίῳ (τῶν ἑρατίων λαγαῶν)
 εὐρισσιόμενα χροῦγραφα δις τὸ λέξῃ τῶ Τριωδίου· Δοῦξα ἥχος α' (Ἡ υαχοτῆ τῶν μοναζῶ)
 Καί νῦν, (τῆ πρεσβῆ Κυρίε). Δοξολογία, ἡ ἀ. ἄρα, κ' ἡ μεταχμψις· Ἐν τῆ Λελεργίᾳ, εἰ
 τῶς μακαρισμῆς τὰς ὡδῆς γ' κ' ζ'. εἰ τῶ Κανόνο τῶ ἁγίῳ· Ἀποστομιαγγίλιον κ' Κα-
 νονικὸν τῆς ἡμέρας Καί τῶ ἁγίῳ· Ἡ Λελεργία ἐν τῶ παρεμνησιὸς τῆς Κ. Θεοτόκε}

ἄγγιλι πρῶτο-
 ζοτῆς ἄπαξ ὁ ἱερ

† Ἡ Γεταρτη Κυριακή τῶν νηστειῶν, τὴν ἔχουσιν ἐν τῇ Μονῇ τῆς ἁγίας Δεξι-
 ας τῆς Τιμῆς Προδρόμου ἐορτάζομεν. [Ⓢ] πρῶτον, κοσμοῦται ἡ εὐμνησία. Ἡ εὐμνία αὐ-
 τῆς εὐρίσκειται ὅτι τὴν προθεσιν τῆς Καθομιᾶς, ἐξ ἧν ἡ ὁμοσῶμος, ἦν κ' ἴθιμεν ἐν τῷ
 προσευνητῶν. Ποιῶμεν ἀγρυπνίαν ἔχουσαν κ' χαρῆν διὰ μνημόσυνον. ἅπα-
 σα ἡ αἰουροῦθια αὐτῆς φάλλεται ἐν τῷ χρορογράφῳ. Ἐν τῷ μιρῶ ἐσπερινῶ, τὰ ἱρο-
 πάρια τῆς ἀγίας ὡς ὄνα ὅτι τὴν σφράν. Δόξα τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τὸ δογματιῶν τῆς μι-
 ροῦ ἐσπερινῶ τῆς ἐνορθίνης ἤχου. Απολυτίκιον ἤχος δ'. (λαμῶν εὐχόμενα) εὐρι-
 σσιόμενον ὅτι τὸ ἔλκος τῆς ἐρολογίς, κ' θεολογίον (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόουρο).

Ἐσπείρας, εὐλογητὸν ὅτι τὴν ἀγρυπνίαν περὶ τὴν ἀ. ὄραν τῆς νυκτός. τὰς
 βαρίας κροῦς εὐ γ'. ὅτι τὸ ἀπόδηπνον ἀναγινώσομεν χαιρετισμῶς τῆς Προδρό-
 μου. Μετὰ τὸν προομιαιῶν, φάλλομεν τὸ ἀ. ἀντίφωγον τῆς (Μαυαριος ἀνὴρ) διε-

† τῶν ζουρῶν
 ἀπαρτῶν κ'
 ὡς δ' ἀρακίται
 χόμεθα κ' τὸ ἐπίλοιπον τῆς Καθίσματος χύμα. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα (ἀνάπτει
 τῆς ἀπαρτῶν κ'
 ὡς δ' ἀρακίται
 λαὶ ὁ χορὸς κ' τὰ γενέλιαι) ἰζῶμεν ζήχους ἑ. κ' φάλλομεν ἀναζάσιμα ζιχνηράς.
 κ' τῆς Προδρόμου προσόμοια (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν) δ'. Δόξα ἤχος πλ. β'. (Σή-
 μιον ἢ πάνλιμος). Καὶ νῦν, τὸ δογματιῶν τῆς ἤχου. Αναγνώσματα ἐχ' ὑπάρ-
 χουσιν. Ἡ Λιτὴ τῆς ἀγίας φάλλεται ὡς εὐρίσκειται ὅτι τὴν σφράν τῆς χρορογρά-

+ ἰζήχου κ'
 ὡς δ' ἀρακίται
 φουτ' τὸ δοξασιῶν δὲ μετὰ μέλους. Καὶ νῦν, (Δέσποινά πρόσδεξαι). Ἀπόστιχα τὰ
 ὡς δ' ἀρακίται
 ἀναζάσιμα. Δόξα ἤχος δ'. (ὄν ἐθ' σε Προδρομε) κ' νῦν, (Μεῦσον παραμῆσει).

† ὡς δ' ἀρακίται
 ὡς δ' ἀρακίται
 Νῦν ἀπολύει, τὸ τρισάγιον, τῆς ἀγίας τὸ ἱεροπάριον δὲ, τὸ (θεολογία Παρθένου) κ' ἡ-
 εὐλόγησις τῶν ἀρίων. μεθ' ἧν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἱεροπάριος Κανὼν, κ' ὁ ἔξαμαχος.
 Μετὰ τὴν ἀ. κ' β'. ζιχορογίαν, Καθίσματα ἀναζάσιμα. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Ἄ-
 μωμοί, τὰ εὐλογητῶν, ἡ Ὑπακοή, τὸ Καθίσμα τῆς Προδρόμου ὅτι τὸ χρορογραφον.
 οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς ἤχου, προεγόμενον κ' εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ὁ Ν' κ' τὰ ἰδιόμε-
 χα τῆς ἱεροπάριας (τῆς μετανοίας ἀνοξάνμοι) κ' τὰ ἔτερα. Οἱ Κανόνες τῆς Κυριακῆς
 ὅτι ἡ κ' τῆς Προδρόμου ὅτι ζ'. (Καταβασίας) Ἀνοξίε τὸ ζόμα με). ἀπὸ γ. ὡδῆς, Κον-
 τῶν κ' οἶον τὰ ἀναζάσιμα. ἀφ' ἧς. τὸ τῆς Προδρόμου, τὸ συναξαρίον κ' τὸ ὑπό-

καὶ τὸ ὑπομνήμα τῆς ἡμέρας: Ἐξαποστῆγιον, τὸ ἀναζάσιμον, τὴ Προδρόμῃ, κ'

θεοτοκίον† Εἰς τοὺς αἵνας; ἀναζάσιμα δ' κ' τῆ Προδρόμῃ προσφορὰ ὁμῆ με' τὸ τ μετατῶν ἁγίων.

δοξαζιὸν δ'. Δοξα ἤχος α' (Δεῦτε ἐργασάμεθα). Καὶ τῶν (ὑπερευχαρημένη). Δοξολογία προσκομιδῆς

γ' α, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, τὸ ἑθνικόν, ἢ α' ὕρα, κ' ἡ Κατήχησις. ἐξέρχεται ἡ οὐ.

» Εἰς τὴν Λατρυγίαν, ἑπιπνία, οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἤχῃ δ' δ' κ' εἰ ε' Κανόνος ε' (ὁμοίον ἐκλήμην)

Προδρόμῃ τὰς ὡδὰς γ' κ' ζ'. Ἀποστολῆς αὐγέγον τῆς Κυριακῆς κ' τῆ Προδρόμῃ, ἡ δ' εἰς τὴν ἐπιπνίαν

δ' τὰ Φύλα (Ἐν ταῖς ἡμέραις εἰστάς). Κοινωνιὸν (Αἰτῶτε τὸν Κύριον), Καὶ (Εἰς μνημόσυνον).

Αἰ ἀναγνώσις α' καὶ β' δ' τὰ Κυριακοδρόμια ἢ γ' δ' τὸ χρονογραφικόν

γος περὶ τῆς ἁγίας Δεξιᾶς, ζ' οὐχὶ τῆ Διαφορᾶ τῶν Ἑλληγιῶν, ἀλλὰ τὸν ἀπ' αὐτῶν εἰς

τὴν Τράπεζαν ἢ ἀνάγνωσις τῶν Μηνιάων, ἢ δ' τὰ Κυριακοδρόμια. Ὁ δὲ Κοινων

τῆ Τριφθῆ τῆς Κυριακῆς καταλαμβάνεται. Ἐπιτελεῖσθαι δὲ κ' ἡ θῆρα Λατρυγία τοῦ

μεγάλου Βασιλέως. ζ' ἢ τιμιώτερα τροχοροῦν, μισοῦν. τὸ δὲ περιουσίαν ἔχειν μοιήτ' ὅρα φῶν παρακλή-

» τῆ αὐτῆ Κυριακῆ εἰσπέρας, ἢ αἰουρουθία ὡς κ' ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυ-

ριακαῖς† Τροισήμερον (Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου). † εἰς δύο ἰδομέλια.

κῶν ἐν τῇ θύρῃ
τῆς προσκομιδῆς
ἐξέρχεται ἡ οὐ.
Διζῆσις γ' α' δ' ε'
(ὁμοίον ἐκλήμην)
: εἰς τὴν ἐπιπνίαν
ζ' κ' τὸ πνεῦμα
κ' Διζῆσις ὡς φῶν
τῆς αὐτῆ:
1. εἰς τὸν αἶμα
- θείῃ ἀπαύσει
τῆς γενέσεως, ε'
δ' τὸ Χριστοῦ
τῶν καρπῶν.
φῶν παρακλή-
σεων.

» Ἡ δευτέρα τῆς ε' εβδομάδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Μετὰ τὸν Προομιαιὸν ζιχο-
λογοῦμεν (τὰ Πρὸς Κύριον). Ἐν δὲ ἡ τρίτη ἑσπέρας, κὶ ἡ τετάρτη κὶ ἡ πέμμη ἑ-
σπέρας, ζιχολογοῦμεν τὸ τῆς σφραῖς Κάθισμα τῶ φαληρίῃ, ὅπως πληροῦσι τὰ τρία
Καθίσματα, ἅτινα παραλύπομεν εἰς τὸν μέγαν Κανόνα. Ἡ παρασειυῖ ἑσπέρας ζι-
χολογοῦμεν τὰ {Πρὸς Κύριον}.

» Ἡ τετάρτη πρὶ εἰς τὰς ὕρας, μετὰ τὴν παράκλησιν τῆς θεοτόκου, γίνεται ἀ-
πόχρισις διότι ἐ μεταλαμβάνομεν σήμερον ὡν ἀχράντων μυζηρίων, ἀλλ' ἐπὶ τὴν αὔριον.

» Ἡ τετάρτη ἑσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ, σημαίνου περὶ ὕραν ἐ^{ἴν} τῆς ἡμέρας,
εὐχομένησιν δὲ τῶ ἱερέως, ἀναγινώσκειται ἡ θ' ὕρα κτλ. κατὰ τὴν τάξιν. Μετὰ δὲ
Προομιαιὸν, ζιχολογοῦμεν τὸ τῆς σφραῖς Κάθισμα. Εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα ἡχος, πλ. δὲ
τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δις, τὸ μαρτυριὸν, κὶ τὰ λοιπὰ τροπαρία εἰς τὴν σφραν. ἀρ-
χόμεθα δὲ ἀπὸ τῶ ζήχης {Τεσοῦνται ἐν ἀμφιβληθρίδι}. Εἴσοδος, τὸ φῶς ἰζαρον, τὰ ἀ-
ναγνώσματα τῆς ἡμέρας, κὶ ἡ λοιπὴ αἰσχὴ διὰ τῶν Προνυιασμένων. Μετὰ δὲ {Πρό-
σχημεν} ἀναγινώσκουμεν τὸν Κανόνα τῆς θεοτόκου, φάλλομεν κὶ τὸ Κοινωνιὸν ἐξέουσα-
σθε κὶ ἰδοτεὶς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς θῆας Λειτουργίας.

» Ἡ τετάρτη ἑσπέρας, τὸ Ἀπόδῃπνον μέγα ὡς σύνθετος, ἐν ᾧ φάλλομεν
κὶ τὸν Κανόνα τῶ κατὰ τὴν ἡμέραν λαχόντος ἀγίου, ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων {ἐλέ-
ησον ἡμᾶς Κύριε ἐξέησον ἡμᾶς} λέγεται τὸ Κοντάκιον {ψυχὴ μὲ ψυχὴ μὲ} παρ'
τῶ ἀναγνώστου κὶ τὰ λοιπὰ τῶ μεγάλου ἀποδῃπνου.

Ἡ πέμμη τῆς ε' εβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον, γίνεται εὐχομητὸς περὶ
ὕραν ζ. καὶ ἡμίσηαν ἀναγινώσκειται τὸ μεσονυκτικὸν κατὰ τὴν τάξιν, τὴν δ'
ἐν τῷ Λαυσαϊῷ ἀνάγνωσις κατὰ τὴν τάξιν. Μετὰ τὸν ἕξαψαλμον, τὸ Ἀλληλῳί,
† (ἐν νυκτὶ ὄρθρου) τὸ πνεῦμα μὲ.

καὶ τὰ τριαδικὰ ὡς ἔθος ᾗτα ζιχοιοῦμεν τὸ ἡ. Καθίσμα τῆ ψαλτήρις, μετὰ
 θίσματα Ἀποστολικὰ ᾗ τὸ ἕλος τῆ Τριωδίας: Καὶ εὐθὺς, ὁ μὲν ὑπτιμάρης λέγει ^{οἱ ἀνάστασι}
 Κύριε ἐξήρισον ἐμὴ γ. Δόξα πατρι. ὁ δὲ διαβαζὴς τὸν Ν', { Σημειώται ὅτι μόνον
 ἐν Καθίσμα τῆ ψαλτήρις ζιχοιοῦται: καὶ ἀρχομεθα φάλλον τὸν μέγαν Κανόνα
 ᾗ τὴν σφραγὶ τῆ Τριωδίας, λέγοντες ἐν εὐαγγ. Προπαρίου { ἐξήρισόν με ὁ θεὸς ἐξήρισέ
 με. γίνεται δὲ ἡ ἀρχὴ παρὰ τῆ Προεζώτος, ἀνάπτονται καὶ τὰ ἡμερῶν ζατα-
 ρίων, καὶ ἡ σβέννυνται ἐν ὅλῳ τῷ Κανόνι. προσδοποῦμεν καὶ τὸν Κανονάρχως τῆς
 μέλλοντας ἡμεροναρχῆσαι, ἐπεὶ γίνονται ζάσος τῶν καὶ ἀναγινώσκονται ἀνα δύο
 ἐν εὐαγγ. ζάσος. Εἰς τὴν γ. ὕδην λίθισιν ὁ εὐμνησιαστικὸς τὸ δισμύχρον ἐπὶ τῷ
 σα, καὶ τὸ βιβλίον τῆς ἀναγνώσεως ἐπὶ αὐτῆ, ᾗδοποῦμεν καὶ τὸ ἀναγινώσκον, καὶ μὲν
 αἰθῆσιν λέγομεν τὰ Καθίσματα. ᾗτα γίνεται ἡ ἀναγνώσις ᾗ τὸν βίον τῆς ὁσίας
 Μαρίας εὐρισιομένης ᾗ τὸν Δαμασκηνὸν τὸν πεζογράφον. σβέννυνται δὲ καὶ
 ρία τῶν ζαταρίων. Μετὰ τὴν ἀναγνώσιν, φάλλον πρῶτον τὸ Τριωδιον ἡχητῆ.
 τὸν ᾗρμον { Εἰσακήνοια Κύριε ἀπάξ, καὶ εὐθὺς { Λύγιο ἐνδοχοι ἀπόστολοι τῆ Χριστῆ
 καὶ τὸ Προπαρίου. ᾗτα ἀρχεται ὁ φάλλος τὸν ζῆλον τῆς δ. ὕδης { Διότι σιμὴ ἡ καρ-
 ποφορήσος. οἱ δὲ ἐν ἀρχῇ ζῆλοι ἡαταμπαύονται, ποῦμεν λοιπὸν τὴν ἀ. ὕ-
 δην τῆ Τριωδίας ζ'. καὶ τὴν β. ὕδην δ. καὶ ἔτω γίνεται ἡ καὶ αἰοσιθως τὰς ὕδεις τῆ μέγ-
 λου Κανόνος ᾗ τὴν σφραγὶ. Μετὰ τὴν ζ. ὕδην γίνεται αἴθσις, φάλλεται καὶ τὸ
 Κοντάκιον παρὰ τῆ χορῆ τῆ ἔχοντος τὰ πρῶτα ψυχῆ με ψυχῆ με: ᾗτα, ὁ ὅκος
 τὸ μνησοῦγιον τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας τῆ Τριωδίας, καὶ
 ἀρχεται ὁ χορὸς τῶν μακαρισμῶν { ἐν τῇ βασιλεύσῃ σὺ μνησθῆτι } ἔθ' ἔτσι φάλλ-
 λαι ἡ ζ'. ὕδην. ἐν δὲ τῇ η'. καὶ θ'. ὕδην, φάλλονται ἀ. τὰ τριωδία ἡαθὴ καὶ ᾗ τὴν δ. ἡ-
 γουν ἐν μὲν τῇ η'. ἀρχομεθα ἀπὸ τῆ ζῆτος { εὐλογοῦτε πάντα τὰ πτεροῦς. ἐν δὲ τῇ θ.
 ἀπὸ τῆ { Ὄριμον ὃν ὡμωσε } καὶ ἡαθῆς ὁ μέγας Κανών. { ἡ ἡμιστέρα ζιχοιοῦται }.
 Εἰς τὸ ἕλος δὲ τῆς θ'. ὕδης, μετὰ τὸν ᾗρμον { Ἀποστολὴ συλλήψεως } φάλλεται τὸ { Ἀγίων
 ἔστιν } ᾗτα, τὸ φηγαγγιον τῆ ἡχη, καὶ οἱ Ἄγιοι. Εἰς τὰ ἀπόζιχα τῶν ἀγίων, τὸ ἰδομεχθ

οἱ ἀνάστασι
βίβλ. ᾗ τὸ ἔσπερι

τῆς ἡμέρας δὲς, κ' τὰ λοιπὰ ἐπισυναπλομεν κ' τὴν α'. ὥραυ ἄνευ ζιχοχολίας,
Κονταΐμιον δὲ λέγομεν το, {ψυχὴ μὲ ψυχὴ μὲ}.

Ἡ πέμτη πρωὶ ἡ ἀνοχηθία τῶν ὥρῶν γ' καὶ ζ'. φάλλεται ὡς σύνθη-
θεσ[†] Κονταΐμιον δὲ τὸ τῆς ἡμέρας {ψυχὴ μὲ ψυχὴ μὲ}. μετὰ τὴν παρακλισην
τῆς θεοτόμου, ἀναγινώσιμετα κ' ἡ μετακλιση[†] μὲ τὰ τῆς σφραῖς καθέμαλα.

Ἡ πέμτη εσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῶ, σημαίνῃ περὶ ὥραυ ε' τῆς ἡ-
μέρας. Μετὰ τὴν θ'. ὥραυ κτλ. ἡ τὸ λέχος: ^{τῶν} λυττιῶν[†], τὰ συνῆθη τροπαρία, Δό-
ξα {μετὰ τῶν ἀγίων}. Καὶ νυν {ψυχὴ μὲ ψυχὴ μὲ}. Μετὰ τὸν Προομιαιὸν, ζιχο-
χολῆται τὸ τῆς σφραῖς καθίσμα τῷ ψαλμῷ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε εὐεΐραξα, ἰζῶμεν ζί-
χους β'. κ' φάλλομεν τροπαρία τῷ τριῶδὲς ζ'. κ' τῷ ἀγίῳ ἡ τὸ μνηστῶν δ'. Ἐξοδος, τὰ
ἀναγνώσιμα τῆς ἡμέρας, κ' ἡ Λετχηρία τῶν προηγουμένων. Μετὰ δ' {προσχημῶν}
ἀναγινώσιμεν τὰ ἐπίλοιπα τῆς μετακλισης, κ' τὸν Κανόνα τῆς θεοτόμου, ἡ τὰ δ'
κοινωνιὸν, μετακαμβάνομεν κ' τῶν ἀχράντων μυσηρίων. Εἰς τὴν τράπεζαν, ἡ
ἀναγνώσις γίνεσθαι ἡ τὰ ἐπίλοιπα τῷ βίῳ τῆς οσίας Μαρίας, κ' ἡ τὴν Κχήμακα.

Ἡ παρασειυῆ τῆς ε' εβδομάδος ἐν τῷ εσπερινῷ, σημαίνῃ περὶ ὥ-
ραυ ε' τῆς ἡμέρας. {Κοσμῶται δὲ ἡ εὐμνησία, ποιῶμεν κ' τὸν θρόνον τῆς Παναγίας
ἐν τῷ Καδοχιῶ}. Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, κ' τὸ (Βασιλεῦ οὐράνιε) ἀναγινώσιμεν τὴν
θ'. ὥραυ, κ' τὰ λοιπὰ, κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς δὲ τῶν μακαρισμῶν μετὰ τὰς διατεταγμέ-
νας ἢ μετανοίας, λίθεμεν ἐν τῷ προσευχηταρίῳ τὴν θύονα τῷ εὐαγγελισμῷ, ἡ δὲ
ποιῶμεν κ' τῶν ἱερῶν, ἡ τὰ φέρουσι τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας ἐν τῷ παρεμνηστῷ ἡ
τὸ Καδοχιῶν. κ' ὁ μὲν εὐμνησιαζιμῶς βάλλῃ μετάνοιαν, κ' σημαίνῃ τὸν υἱόπανον,
τὸ σίδηρον, κ' τὰς βαρέας, ὁ δὲ διαβαζὴς ἡ ξαμοχηθῶ λέγων {Χορὸς ὁ ἐπὶ κράνιος}
κτλ. ἡ τὸ λέχος δὲ μετὰ τὰς μετανοίας κ' τῶν θαυρῶν, λέγῃ ὁ προεζῶς τὴν εὐχὴν (Δέ-
[†] ἡ ἡ μαρτυριὸν ἐν ἀναγνώσιματι

{ Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ. Οἱ δὲ ἱερεῖς μετὰ τῶ διακόντες, ἐξέρχονται τῶ ἀγίῳ Βήμα-
 τος, ἐνδεδυμένοι ἐπὶ ἱραρχίῃ καὶ φρεγγίῃ, καὶ ἔρχονται εἰς τὸ παρεκκλήσιον, προπο-
 ρευομένων τῶν ἐπιμνησιαστικῶν μετὰ τῶν ἑσδοκῶν, καὶ τῶ διακόντες μετὰ χαμπά-
 δος καὶ θυμιατῶ. Προσιυνήσαντες ἔν τῶν ἑσδοκῶν τῆς Παναγίας, καὶ χαροῦτες αὐτῆν,
 ἐρχόμεθα εἰς τὸ Καθολικὸν φάγγον τὸ, { Ἀξιὸν ἔστιν } καὶ ἀποθέτουν αὐτὴν ἐν τῶ
 οἴκῳ τῶ πτω. ἅρα, ὁ διακόντης τὸ ἱραρχίον, καὶ τὰ ἱεροῦ, καὶ γίνεται ἀπόκρυψις. Μετὰ
 τῶ, { εὐλογημένη ἡ βασιλεύσα } ὁ Προσημιαὸς καὶ τὰ ἱερὰ Κύριον. ἀνάπτονται καὶ
 οἱ ζαυροί. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐπιεραξα, { ἀνάπτεται ὁ χορὸς καὶ τὰ γεντέλια } ἱζῶμεν
 ζῆχος εἰ. καὶ φάγγον δὲ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας δὲ, καὶ τὸ μαρτυριὸν ἅρα τὰ προσ-
 μοια τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου { Βεγγὴν προαιώνιον } ποιῶντες τὰ ἱ. τροπάρια ζῆ
 Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, β'. { τὸ ἀπ' αἰῶνος μυζηριον }· Ἐσδοκός, τὸ φῶς ἱερὸν, τὰ ἀν-
 γνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ ἱεροπὴ ἀνοχθία τῶν Τροπάριασματων· Εἰς τὸ Κοινοπ-
 μὸν ἀναγιγνώσκωμεν Κανόνα ἀγίου Ἰωάννου· { Σμῆνσαι δὲ οἱ καὶ χαρλίον διαμνη- : χαρλίον
 μόνον, ἐν ᾧ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα ἐν τῶ ἑσπερινῶ, καὶ τῶ ὄρθρῳ, καὶ ἐν τῶ Λε- καὶ μαρτυρι-
 τουργίᾳ, ποιῶμεν καὶ κοῦβον ἐπὶ τῆς αὔριον.

η τῆ αὐτῆ παρασκευῆ ἑσπέρας, σημαίνῃ περὶ τὴν ἰσῆν ἕραν τῆς ἡμέ-
 ρας, τὸ Ἀπόδῃπνον μικρὸν εἰς τὴν Λιτὴν, ἀνευ τῶν χαρλισμάτων τῆς θεολογικῆς ἀνα-
 γινώσκωμεν δὲ καὶ τὸν τετραῦδιον Κανόνα τῶ σαββάτου· Κανὼν αἰώνιος τῆς ὑπερμάχου.

η τῶ σαββάτου ἐν τῶ ὄρθρῳ, ὥρα ἰρίτη ἀνευ τῶ ἀδελφῶν ὁ ἐπιμνησιασ-
 τῆς, ἅρα κρησθέντος τῶ ξύχου, γίνεται εὐλογητὸς περὶ ἕραν δῆμι τῆς νυκτὸς ἀναγι-
 γώσκεται ἔν τῶ μεσονυκτικῶν εἰς τὴν Λιτὴν κατὰ τὴν τάξιν. Μετὰ τὸν ἑξαφῶντος·
 εὐφρανθὲς ὁ Κανὼν ἀρχῆς ἐν τῶ μέσῳ τὸν ἦχον πλ. δ. καὶ φάγγεται τὸ { Θεὸς Κύριος } ἀρρῶ,
 καὶ μετὰ μέλους. ἅρα καὶ τὸ τροπάριον { τὸ προσαχθὲν μυζικῶς } εἰ γ. καὶ αὐτὸ μετὰ μέ-
 λους· ἀνάπτονται δὲ τὰ ἑσδοκῶν καὶ τὰ κηρία τῶν ζακαρίων· μετὰ ταῦτα ζυχοῦνται

: τὰ ἄλλα μετ' ἑσπέρας

τὸ 13. Καθίσμα τῶ φαητήρις {εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μεζ}· ἐν τῷ τέλει δὲ αὐτῶ αἵτησις
 ἔ γίνεταί, ἀλλὰ Δόξα Καὶ νῦν, ἕξ ἰζάμεθα εἰς τὴν θέσιν μας· εὐθύς ἔν μετὰ τὸ Καθί-
 σμα, φάλλεται τὸ Κοντάμιον {ἡ ὑπερμάχως} δίχορον ἀργῶς, ἕξ μετὰ μέγξς {ἀνάπτου-
 ται ἕξ τὰ μινρία τῶν ζαταρίων, θυμιᾶ ἕξ ὁ ἐμικησιαστικὸς μετὰ τὸ κατζῖον. Ὁ δὲ Κα-
 νοάρχης ἐν τῷ αἰ. ζῖχῳ, ποιῶ σῆμα εἰς τὸν ἱερέα, τὸν μέλλοντα ἔργῳ τῶς χαιρετισμῶς
 τῆς θεολόου, ἀρχάμενος ἀπὸ τῶ Καθηγμένε, ἕξ χωρῶν βαθμδὸν ἕξ κατὰ ταξίν· ἕξ
 ὁ μὲν ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ἕξ ἐνδυσάμενος ἐπιτραχήλιον ἕξ φεζόνι-
 ον, θυμιᾶ ζαυροδῶς τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Ὁ δὲ ἐμικησιαστικὸς βάλλῃ τὸ δισμῆχιον
 τοῦ εὐαγγελίς ἔμπροσθεν τῆς εἰσόδου τῆς θεολόου, τιθεμένε ἕξ τῶ τριωδῶς ἐπ' αὐ-
 τῶ, ἀνάπτων ἕξ τὰ εἰσοδία· εἰς τὸ τέλος τῶ τρωταρίε ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς τῶ ἁγίῳ
 βῆματος, θυμιᾶ τὴν Παναγίαν, ἕξ ποιήσας μετανοίας ψ. ἀρχεται τῆς αἰ. ζάσεως τῶν
 οἰων τῆς ὑπεραγίας θεολόου· ἀποκρίνονταί δὲ οἱ χοροὶ δὲ, {χαίρε Νύμφη ἀνύμφευε-
 καὶ τὸ {Ἀλληγία}}· Μετὰ ταῦτα προσκυτῶν, ἕξ ἀσπαζόμενος τὴν ἁγίαν εὐοῖα, ποιεῖ
 σῆμα ἐν τῷ μέσῳ, ἕξ ἔτως εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα· Μετὰ τὸ τελεῶσαι τὸν ἱερέα
 τὴν αἰ. ζάσιν τῶν οἰων, φάλλεται αὐθῆς {ἡ ὑπερμάχως} σὺν ὄνομον παρ' ἀμοφτεράν τῶν χο-
 ρῶν, ἕξ εὐθύς τὸ Κύριε ἔχον ἐν ψ. δόξα Καὶ νῦν, ἕξ ἀναγινώσῃς ὁ διαβαζῆς τὸν (Ἄμω-
 μου) εἰς τὸ τέλος δὲ τῶ (Ἄμωμ), φάλλεται {ἡ ὑπερμάχως} ἀργῶς ἕξ μετὰ μέγξς, καθὼς
 ἕξ εἰς τὴν αἰ. ζάσιν· {ἀνάπτουταί ἕξ τὰ μινρία τῶν ζαταρίων}, θυμιᾶ ἕξ ὁ ἐμικησιαστικὸς
 μετὰ τὸ κατζῖον· εἰς ἀναγινώσῃς ὁ β' μετὰ τὸν ἡγῆμενον, τὴν β' ζάσιν τῶν οἰων, ἕξ αὐ-
 θῆς {ἡ ὑπερμάχως} σὺν ὄνομον· ἕξ εὐθύς γίνεταί ἀνάγνωσις εἰς τὸν Ἀναθίζον ὕμνον, εὐρι-
 σιομένη εἰς τὸν {Νέον Θεσαυρόν}· Προλαμβάνῃς οὖν ὁ ἐμικησιαστικὸς, ἕξ βάλλῃ τὸ δισμῆ-
 χιον τῆς ἀναγνώσεως ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸ {Κήρυκες Θεοφόροι}, ἕξ ἔτω γίνεταί ἡ ἀνάγνωσις
 παρὰ τῶ Καθηγμένε, ἡ τῶν προζαμένων τῆτος {Σημωτέον ἕξ τέτο} ὅτι δύο ἀναγνώσῃς
 γίνονται· εἰς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Ν' ἕξ οἱ Κανόνες τῶ Ἀναθίζον ὕμνε, ὁ α' μετὰ τῶν
 ἔργων εἰς ἡ· καὶ ὁ β' εἰς ζ'. ὄντες εἰς τὸ τέλος τῶ Θεοτομαρίε: Καταβασιᾶς {Ἀνοίξῃ τὸ
 ζῶμα μεζ}· Μετὰ τὴν ψ. ῥῶδῃ, γίνεταί αἵτησις, ἕξ εὐθύς φάλλεται {ἡ ὑπερμάχως} ἀρ-

ἀργῶς, καὶ μετὰ μέγας· ᾗλα ἀναγινώσκειται ἠΨάσις τῶν οἴων τῆς θεοῦ, μετ' αὐτὴν {τῆ ὑπερμάχῳ} συνλόμῳ, καὶ εὐθὺς ἀνευ αἰλήσεως γέγονεν τὸ Καθίσμα¹ τοῦ Τριωδίου {Ὁ μέγας ζωατηγός} εἰς β' καὶ γίνεσθαι ἡ β'. ἀναγνώσις. Προλαμβάνῃ δὲ ὁ ἐπιμνησιαστικός καὶ βάλλῃ τὸ διαμείριον ᾗ τὸ {Ρήτορας ποιοφθόγγου} καὶ ἔως ἀναγινώσκει ὁ β'. ἀπὸ τὸν ἠγούμενον. Μετὰ τὴν ζ'. ὠδὴν γίνεσθαι αἰτήσεις, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τῆ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ μετὰ μέγας· ᾗλα ἡ δ' καὶ τελευταία ζάσις τῶν οἴων τῆ ὑπερμάχῳ συνλόμῳ, ὁ διαβαζὴς τὸν οἶον {Ἄγγελος πριτοζατῆς} τὸ σταξάριον, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας ὑπόμνημα.

» Εἰς τὴν ζ' ὠδὴν ἀναπλῶσαι οἱ ζαυροί. Ἡ ἴμιστρα εἰς ψιχορογῆλαι, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ'. ὠδὴ, θυμιῶντος τῆ διακούτῃ. τὸ Ἐξαποζωαριον δις, οἱ Αἴτιοι τὸ δοξασιόν, καὶ ἡ δοξολογία, ψάλλονται μετὰ τὴν μεσοιὴν {ἀναπλῶσαι δὲ ὁ χοροὶ καὶ λαὸν ἐκείνῳ}, χροῖα μεθὰ καὶ παρὰ τῆ ἱερέως κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀρχιεπιτῶν. Ἡ ἀ. ὕρα, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ μετάληψις.

» Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, τυπικῶς, καὶ εἰ τῶν κανόνων τῆς εὐρίης τὰς ὠδὰς καὶ ζ'. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀποχουτίσιον εἰς γ' καὶ τὸ Κοντάσιον ἀπαξ. Ἀποζωαριον γέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς θεοῦ: Προεγόμενοι δὲ μόνον τῆς θεοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαι= : ὅρα τρι-
 ρέτως τὸ {Ἄξιόν ἐστιν}. Κοινωνιὸν {Ποτήριον σιτηρῆς}. Ἡ μετάληψις τῶν ἀχράν. : ὅρα τρι-
 τῶν μυστηρίων, κτλ. μνημονεύεται δὲ καὶ τὸ Κόμβον: Εἰς τὴν Τραπέζαν, ἀναγνώσις κα. : μετὰ κατὰ
 τὰ μυστήρια, εἰ τῆς φυλλάδος τῆς ἁγίας Σιέπης, τὸν λόγον τῆ ἁγίας Ἐπιφανίου. : ὅρα τρι-
 σιτηρῆς.

η Τῆ ἐ. Κυριακῆ τῶν ἁγίων νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἡ δ' αὖτις αὐτῆς εἰς τὸ Γέμπλον ὑπάρχει καὶ χαρλίον ὀνομαζόμενον διαμνημόσυνον. ἀγρυπνίαν δὲ εἰ ποιῶμεν. τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνθῆν ζιχολογίαν, εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα ἰζῶμεν ζίχως εἰ καὶ φάλλομεν ἀναζάσιμα ζιχρὰ ζ'. καὶ τῆς ὁσίας προσόμοια {Ὀχμν ἀπτο θεμενοιζ δ' Δόξα ἤχος δ' ἔξθαυ μαλούρησε Χριζέζ}. Καὶ νῦν, τὸ δογμαλιὸν τῆς ἤχης. Ἀπόζιχα, τὰ ἀναζάσιμα. Δόξα, τῆς ὁσίας ἤχος β'. {τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα}. Καὶ νῦν {ὦ θαύματος καινῆ}. τὸ ἀναζάσιμον ἀποχλιλιον, τὸ τῆς ὁσίας, καὶ τὸ θεοτοίον.

η Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ τριαδικοὶ Κανόν, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. Ἡ ζιχολογία τῆς φακτηρίας, καὶ τὰ ἀναζάσιμα Καθίσματα. Οἱ Κανόνες τῆς οὐλωνῆς εἰς ἡ καὶ τῆς ὁσίας εἰς ζ' εἰ δὲ βέης εἰπὲ καὶ τὸν Κανόνα τῆς πλωχῆ Λαζάρου. Καταβασίας {Ἀνοιξωτὸζάμα μπζ}. ἀπὸ γ. ὠδῆς, Κοντάσιον καὶ Οἶον τὰ ἀναζάσιμα. ἀφ' εἰ. Κοντάσιον καὶ Οἶον τῆς ὁσίας. Ἐξαποζγχαρία, τὸ ἀναζάσιμον, τῆς ὁσίας, καὶ θεοτοίον. Εἰς τῆς αἰώνως ζιχρὰ ἀναζάσιμα εἰς ζίχως ἡ. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας εἰς ἤχον α. ν {οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τῆς θεῆς βρωσις καὶ πόσις}. Καὶ νῦν, {ὑπερευλογημένη}. Δοξολογία, τὸ εὐθινόν, ἡ ἀΐρα, ἡ Κατήχησις, καὶ ἀπόχουσις.

η Εἰς τὴν Λεγεργίαν, τὰ λυττιὰ, οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἤχης εἰς ζ'. καὶ τῆς ὁσίας ἡ ζ'. ὠδῆ εἰς δ'. Ἀποζολευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ τῆς ὁσίας. Τρουδόμενον τῆς ὁσίας ζήτῃ εἰς τὴν α. τῆς Ἀπριζίας. Κοινωνιὸν {Αἰνῶτε τὸν Κύριον} καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἀναγκύσις ἐν τῆ εὐκυσία εἰς τὰ Κυριακοδρόμια. Ἐν δὲ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸν Μηνιάτην λόγος περὶ παραδῶσε. Τεχῆλαι δὲ καὶ ἡ θῆς Λεγεργία τῆς μεγάλῃ βασιζῆς.

η Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας ἡ ἀμοχουθία ὡς καὶ ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς. Προδόμενον {ἔδωκεν κληρονομίαν}. Μετὰ τὴν ἀπόχουσις τῆς ἑσπερινῆς, πηγαινόμενον τὴν εὐκόνα τῆς Παναγίας εἰς τὴν θέσιν τῆς, προσδοποιῆτες τῆς ἱεργῆς. Θεομαρτιον εἰ φάλλοι, ἀλλὰ τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

„ 7ῆ 7ῆ τῆ τῶν βαίων ἐσπέρας, ἐν τῇ θ' ὕρα γίνεται ἡ ἀνάγνωσις δι τὴν Κρίμακ.
κ' γ' τὸ ἔξῃς πταύς τελέον ἐπ' ἐκκλησίας, ἀναγινοσομένη μόνον ἐν τῇ Ἰραπέζῃ.

Ἑρμηνεία περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Τετραευαγγελίς.®

„ 7ῆ τέταρτη τῶν βαίων δι τὴν γ' ὕραν, ἀρξαμένης τῆς ζιχογορίας τῆς φακτηρις,
ὁ Κανονάρχης ποιῶ σχῆμα δι τὸν προιζῶτα, κ' ἰσχυρὸν δι τὸ ἄγιον βῆμα, ἐνδύ-
εται ἐπιτραχηλίον κ' φερόνιον, θυμιᾶ κ' τὴν ἁγίαν Ἰραπέζαν ζαυροδῶς. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐκείνου ἐκείνου
κ' ἰσχυρισμὸς ἀνάπλετ' ὁ ματσαύγιον, τίθησι κ' τὸ δισμείλιον ἐν τῶ μέσῳ, τελευτῶ-
σης τοῦ τῆς ζιχογορίας τοῦ φακτηρις, εὐφρονῶ ὁ Κανονάρχης τὸ {Κύριε ὁ β' πα-
ναγιόν σε πνεῦμα} κ' φαλλῆται ἐν γ' ἔλα τὸ {θεοτόμι συ ἡ ἄμπεροί} κ' ἐξέρχεται ἀργῶς
λαὶ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῆς Τετραευαγγελίς, προπαρευομένης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μετὰ μα-
τσαύγ' κ' θυμιᾶτῆ, κ' ἡμῶν φαλλόντων τὸ {Ἀπόστολε ἄγιε κ' εὐαγγελιστὰ Ματθαίε}
ἀργῶς, εἰς να θυμιᾶσῃ τὸ ἄγιον εὐαγγέλιον, τὴν θ' ὕρα τῆς Τροδρομῆς, τὸν Κανον-
αρχομένον, κ' να προσκυνῆσῃ. ἔλα δίδωσι τὸ θυμιᾶτόν δι τὸν ὑπὲρ τῆν, κ' ἀρχεῖ
ἔτω, {Σοφία ὀρθοὶ ἀκίεσωμεν τῆς ἀγίης εὐαγγελίς, εἰρήνη πᾶσι:} ἔτι τῶ κατὰ Ματ.
θαίον ἀγίης εὐαγγελίς τὸ ἀναγνώσμα {Πρόσχημεν} κ' ἀναγνώσεως. φθάσας δὲ δι τῆς
σημείον, κ' κηθῶσας τὸ ἄγιον εὐαγγέλιον, θυμιᾶ πᾶσιν, κ' προσκυνῆσας ἀσπαζέταιται.
τὸ. ἔλα ποιήσας σχῆμα ἐν τῶ μέσῳ, κ' ἐν τοῖς χοροῖς, ἐσχυρὸν δι τὸ θυσιαστήριον
ξεφοραίνῃ, ἰζαμένης τῆς δισμείλ' μετὰ τῆς εὐαγγελίς ἐν τῶ μέσῳ, μόνον τῆς ματσα-
λ' σθεννυμένης, μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τῆς εὐαγγελίς, ἐξακοιουθῶ ὁ διαβαζῆς μετὰ
τῆς ἐπιτροπῆς τῆς γ' ὕρας.

„ Καὶ δι τὴν γ' ὕραν δὲ τὰ αὐτὰ γίνονται, ἥτοι τῆς ζιχογορίας τῆς φακτηρις ἀρ-
ξαμένης, ποιῶμεν σχῆμα δι τὸν β' μετὰ τὸν ἡγῆμενον, ὅστις ἰσχυρὸν δι τὸ ἄγιον βῆ-
μα ἐλοισμαίεται, ἔλα τῆς Προφητῆας ἀναγινοσομένης, ἐξέρχεται ἐν τῆς ἀριστερῆς
πύλης τῆς ἀγίης βῆματος, κ' μετὰ τὸ θυμιᾶσαι κ' προσκυνῆσαι ἀρχεῖται τῆς ἀνα-
γνώσεως, φαλλόντων ἡμῶν τὸ {Ἀπόστολε ἄγιε}. Ἰστέον ὅτι, ἐν ὅσῳ ἀναγινοσομεθαίτε

ὁ ἐκείνου ἐκείνου
δι θυμιᾶσας ἔχει
κ' τὴν ἀρ. πύλην.

τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, μόνον τὰ βημόθωρα κηρόνται, ἔχι δὲ καὶ τὸ παραπέτασμα,
 ἡμῆ ὅταν λύχη λογιερρία· φάσας ἔν κ' οὗτος ἐν τῷ σημῷ, κ' ποιήσας προσκ-
 νησιν τῷ εὐαγγελίῳ, ποιῶ σχῆμα κ' ἐν τοῖς χοροῖς, ἦλα ἐπιζρέφων περιπλύσασθ
 τὸ εὐαγγέλιον, κ' ἐπαίρω αὐτὸ ἐν τῷ δισημῷ. Ὁ δὲ ἐκκλησιαστικὸς προπορέ-
 ελαι μετὰ τῷ μανταλίῳ, κ' ὁ σελθόντος τῷ ἱερέως ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, κηρόνται
 τὰ βημόθωρα κ' τὸ παραπέτασμα. Ποιῶμεν ἔν τῷ κατὰ Ματθαῖον εἰς τῆς ε'.
 τὸ δὲ κατὰ Μάρκον εἰς τῆς γ'. κ' ἔτω λεγόντων οἱ δύο εὐαγγελισταὶ ἐν ταύτῃ
 7ῆ ἑβδομάδι· διότι τὴν παρασκευὴν τὸ πρῶτῷ, γίνεσθαι μία ἀνάγνωσις μόνον, με-
 τὰ τὴν ζ'. ὕραν· ἦλα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῷ εὐαγγελίῳ, ἐξακοχθῶ ὁ διαβασις χέ-
 γων τὰ ἐπιχοίπα τῆς ζ'. ὕρας· φάλλεται κ' ἡ παράυχσις τῆς θεοτόου ὡς σύνθεσις.
 » Εἰ δὲ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῷ εὐαγγελισμῷ, ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς ζ'. ἑβδομάδος,
 μέχρι τῆς μεγάλης πέμτης, τότε προλαμβάνομεν κ' ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῷ
 τετραεὐαγγελίῳ, ἀπὸ τὴν τρίτην τῆς ζ'. ἑβδομάδος, δηλονότι τὸ πρῶτῷ εἰς τῆς ὕρας·
 καὶ ἔτι ἀναπληροῦται τὸ ἔλλῃπον.

» 7ῆ πέμτη τῆς ζ'. ἑβδομάδος ἐν τῷ ἐσπερινῷ, φάλλεται τὸ θεολογικὸν ὡς σύν-
 θεσις, κ' εἰς τὸ ἐξῆς παύσθ. ὁμοίως κ' τῆ παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον, γίνεσθαι ἀνάγνω-
 σις εἰς τὸ Λουσαϊκόν, κ' εἰς τὸν Ἐφραίμ, ἦλα σχολάζῃ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰῶν τῆς
 παρασκευῆς, φάλλομεν τὸ ἰδιόμενον τῆς ἡμέρας δις, κ' τὸ μαρτυρικόν. Δόξα ἡ χ. π. δ.
 {τὴν ψυχοφειλὴ πημέρσαντες τισσακαμοσὴν}. Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ. κ' ἡ λοιπὴ αἰουρου-
 διά ὡς σύνθεσις.

» 7ῆ παρασκευῇ ἐσπέραις ἐν τῷ Λυχνικῷ, σημαίνῃ περὶ ὕρας ε'. τῆς ἡμέρας.
 υσομῆται δὲ κ' ἡ ἐκκλησία, κ' μετὰ τὸν εὐρογυλόν, εὐθὺς εἰδοποιῶμεν τὸν ἀναγνώ-
 ζην τῷ εὐαγγελίῳ, ἀνάπτοντες τὸ θυμιαλόν κ' τὸ μανταλίον, κ' ἔτος ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς
 μετὰ τῷ εὐαγγελίῳ, κ' ποιῶ κατὰ τὴν τάξιν ἢν περ ἀνωθεν ἐγράψαμεν· ἕτα μετὰ
 τῷ μακαρισμῷ κ' τῷ μετανοίας, γίθεται ἡ εἰμὼν τῷ ἁγίῳ Λαζάρου ἐν τῷ προσκ-

ἐν τῷ προσευχηταρίῳ. Ὁ δὲ ἐπιμνησιαστικός βαλλὼν μετανοίαν, σημαίῃ τοῦ ὑπ-
 πανου, τὸ σίδηρον, καὶ τὰς βαρέας. Μετὰ τὸν Προσημιακόν, ζητοῦμεν τὰ ἱεροσολύμοις
 ἀνάπτοντες καὶ τὰς ζαυρὸς. Εἰς τὸ Κύριε εὐερέξα ἰζῶμεν ζήχης εἰ καὶ φάλλο-
 μεν τὰ τροπαρία ὡς εἶναι διὰ τὴν σφραγὶν τῆς Τριωδίας. Εἰσοδος, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ
 Τριωδίας, καὶ αἰολοχέως ἢ θῆα Λατρυγία τῶν Προσημιασμένων. Εἰς τὸ Κοινητικόν, ἐκ
 ἀναγινώσκωμεν Κανόνα ἁγίου Γίνος, οὗτις θεολογικόν, ἀλλὰ φάλλοι τὸ Κοινητι-
 κόν μόνον καὶ ἀριθ. Ἐν δὲ τῇ Τραπεζῇ, ἢ ἀναγνώσις διὰ τὴν Κλίμακα ἀπὸ τῆς σήμε-
 ρου γὰρ μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Θωμᾶ, ἢ τὸ μαρτυρικόν λέγειται, οὗτις θεολογικόν, οὐ-
 τε ἄλλο τι τῆς οὐληχου.

» Ἡ αὐτῇ παρασκευῇ ἐσπέρας διὰ τὸ ἀπόδητον, σημαίῃ περὶ ὕραν ἐκ
 τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκωμεν ἀπόδητον μικρὸν διὰ τὴν Λιτῆν, ἀνάπτονται καὶ
 μικρὰ τῶν ζαταρίων. Μετὰ τὸ ἱεζεύς διὰ ἕνα θεόν, εὐθύς φάλλομεν τὸν Κανόνα
 Τριωδίας ὡς δὴν ἐπιπίσιον συν τῷ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Εἰς τὴν δὲ καὶ ἱεζεύς
 γίνεται ἐναλλαγὴ τῶν Κανοναρχῶν καὶ φάλλων. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμέρας, αὐτὸς φάλλοι
 ὁ ἁρμός ἡ ἐπαίνου κρατός καὶ τῆς χαριστικῆς τῆς θεοτοῦ. ἔλα, τὰ ἐπιπίσιον τὰ ἀπ-
 όδητον, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας ἢ πάντων χαρᾶς.

» Τῷ σαββάτῳ ἐν τῷ ὄρθρῳ, περὶ ὕραν εἰ καὶ ἡμίσησαν, ἀντὶ τῆς ἀδελφῆς ὁ-
 ἐπιμνησιάρχης, ἔλα κρουσθέντος τῆς ζύχης, γίνεται εὐχολογία περὶ ὕραν καὶ ἡμίση-
 σαν ἀναγινώσκωμεν τὸ μεσονυκτικόν διὰ τὴν Λιτῆν κατὰ τὴν τάξιν, μετὰ τὴν διαφορὰν
 ὅτι, μετὰ τῆς φάλλης ἢ τῆς ὀφθαλμῆς μετὰ καὶ τὸ ἱεζεύς εὐχολογία, καὶ ὁ ἀνα-
 γνώσις τὸ Τρισάγιον, καὶ εὐθύς τὸ Κοντάκιον ἢ πάντων χαρᾶς. Τὸ Κύριε ἐχίμσον ἱεζεύς
 δόξα καὶ νῦν, Κύριε ἐχίμσον γέ, καὶ εὐχολογία. γίνεται δὲ ἢ ἀπόδησις ἕως ἰοῦδα
 ἐν νευρῶν κατ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ τροπαρίον ἤχος αἰ. ἢ τὴν κοινήν ἀνάστασιν ἐκ
 γέ καὶ ἢ ζητοῦμεν τῆς φάλλης ἢ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μετὰ αἰτήσις διὰ γίνεται,

ἀλλ' εὐθύς λέγομεν τὸ καθίσμα τῆς ἡμέρας ὅτι ζιχοιοῦται ὁ Ἄμμος, κ' μετὰ τὴν
 β' δοξαν ἀνάπτονται τὰ ῥοσδιὰ, κ' τὰ κηρία τῶν σαταρίων. Εἰς τὸ τέλος τῶ Ἀμμοῦ
 ἔχρησθ' Δοξα Καὶ νῦν ὁ ἀναγνώστης ἀλλὰ μετὰ τὸν λευταῖον ζίχον ἴσταται, κ' εὐφρη-
 σαντος τῶ Κανονάρχῃ τὸ {εὐλογητὸς ὁ Κύριε} φάλλονται τὰ εὐλογητάρια παρ' ἄμ-
 φοτέρων τῶν χορῶν {Σταυρὸς εὐ ἀνάπτομεν} ἀλλὰ μετὰ τὴν αἴτησιν, ἱεραρχῶ
 ὁ διαβασιῆς τὸ Καθίσμα ὅπερ κ' φάλλεται, κ' αὐτοχθως ἡ ἀνάγνωσις γ' τὴν ἔγερσιν
 τῶ Λαζάρου εὐρισιομένη γ' τὸν Δαμασκινοῦ τὸν πεζογράφον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν,
 τὸ {Ἀναζασιν Χριστῶ ἀπαξ, ὁ Ν', κ' οἱ Κανόνες τῆς σφραῖς γ' ἡ. καὶ ζ'. Καταβασίαις
 τῶ ῥομῶς {Υῦραν διδοῦσας}. Σημωλεόν ὅτι, κ' ἡ ζ' ὕδῃ κ' αἰλοπαί, κατὰ τὸν ὅμοιον
 τρόπον φάλλονται. Εἰς τὴν ζ' ὕδῃ ἀνάπτονται οἱ Σταυροί: Ἡ ἑπιμωτέρα ἔχιχοιοῦται,
 ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὕδῃ {μὲ ἀργὸν χρόνον} θυμιῶντος τῶ διαυόντος. Τὸ ξάγιος Κύριος ὁ θ'
 ἡμῶν εὐ γ', κ' τὰ ἔξαποζογγάρια δευτερεῖντες τὸ α'. Εἰς τὸ πᾶσα πνοή, ἰζῶμεν ζίχες ἡ.
 κ' φάλλονται τὰ ζιχρὰ ἰδιόμενα τῆς σφραῖς τῶ τριωδῆς. Δοξα ἡχος β'. {Μεγά κ' παρά-
 δοξον}. Καὶ νῦν, {ὑπεριουνημένη}. Δοξολογία, τροπάριον {τὴν υιοιὴν ἀνάζασιν}
 ἡ α'. ὦρα, ἡ μεταλήψις κ' ἀπόλυσις. {τὸ ψλὸν κηρίον ἔπροσινητάριας γ' ὅλην τὴν αὐτοχθ. μὲν
 » Εἰς τὴν Λεγεργίαν, τυπια, κ' εὐ τῶν δύο Κανόνων γ' τῶς μαυαρισμῶς τὰς ὡ} ^{καίριε}
 δαὲ γ' καὶ ζ'. Μετὰ τὴν ῥοσδοξ, τὸ ἀποχολίμιον εὐ γ' κ' τὸ Κοντάμιον ἀπαξ, κ' ἀντιτῶ
 τρισαγίῃ φάλλονται τὸ {Ὅσοι γ' Χριστὸν ἐβαπίσθητε}. Ἀποζολευαγγέλιον εὐ κ' μόνον
 τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως, τὸν ῥομὸν τῆς θ' ὕδῃς {τὴν ἀγνήν ἐν δόξῃς λιμήσωμεν}
 τῶτ' αὐτὸ κ' γ' τὴν τράπτεζαν. Κοινωνιὸν {εὐ ζόματος νηπίων}. Καὶ ἀντιτῶ ἔξ εἶδομεν
 τὸ φῶς τὸ ἀκθινόν φά. τὸ τροπάριον {τὴν υιοιὴν ἀνάζασιν}. Καὶ τὸ {εἶν τὸ ὄνομα
 Κυρίου εὐλογημένον}. Ἡ τῆς τράπτεζης ἀνάγνωσις γίνεται γ' τὴν {Σαλπυγία} ἐπ' ἄμβω.

† σιδεράκι
δὲ κρέσ κ'

† ὅτι κῆρο-
γῆκι κ'
διδοῦται.

† με ἴτα
δρακόντι.

† ὑπὲρ
μὲ ἐν ῥοσ-
δοξον.

vos: Καὶ γ' τὴν εὐχαριστῶν μετὰ τὸ ἀποχολίμιον κ' Κοντάμιον τῶ Χρυσόμορξ, Δοξα Καὶ
 νῦν λέγομεν τὸ Κοντ. {Ἡ πάντων χαρὰ}. Εἰσερχόμενοι κ' ἐξερχόμενοι εὐ τῆς τράπτεζης
 με ἐν ῥοσδοξίῳ φάλλονται {τὴν υιοιὴν ἀνάζασιν}. Ἡ Λεγεργία ἐν τῶ Καθολικῶ.
 {Σημῶσον ὅτι, τὰ πρῶτα τῆς ἐν τῇ ἐπιμωσίᾳ ἀναγνώσεως παραγγέλλομεν πρὸς συντομίαν}

†. Ἡ Κυριακή τῶν Βαΐων. Ἡ εἰσὼν εὐρίσκειται δι' τὸν διξίον χορὸν. ἐπιτελεῖται ἀγρ-
πνίαν, χαρλίον ὀνομάτων διά μνημόσυτον ἔχ' ὑπάρχει. Μνημόσυτον μετὰ μα-
χύων ἀπαρρεύεται δι' τὰς ἐφ' ἑξῆς ἐορτὰς: τῷ σαββάτῳ τῆς Λαζάρου, τῇ Κυρια-
κῇ τῶν Βαΐων κ' τῇ Κυριακῇ τῆς Θωμᾶ. ^{τῆ} Πρὸ μιμῆρῆ ἑσπερινῆ τῆς σαββάτης τῶν
Βαΐων, περὶ τὴν ζ'. ὕραν τῆς ἡμέρας σημαίνομεν τὴν μαρτυρίαν, κ' συναχθέντων
τῶν ἀδελφῶν, ποιῶμεν ζαυρὸς ἀπὸ βαιῶν δάφνας κη. γλῆθια, αἵτινα ὀνομαζο-
[⊕]μος τῆς Μονῆς ἐγυαίρως προελομαζῆ ἀπὸ πρῶτας, ἢ κ' μετὰ τὴν τράπεζαν τῆς
γεύματος. Ἐν τῷ μιμῆρῳ ἑσπερινῷ ἱζῶμεν ζήχους δ' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια
{τρίημερος ἀνέστης Χριστῆ}. Δόξα Καὶ νῦν, ὁμοιον, {Ὁ ἰσὼτος χειρὸν υἱοῦ}. Εἰς τὸν ζήχον
{Ὁ ἰσὼτος τῆς Ἐφραθα}. Απολυτίμιον {τὴν κοινὴν ἀνάστασιν} ἅπαξ.

» Ἐσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ σημαίνομεν περὶ ὕραν ἀ. τῆς νυκτός, κ' μετὰ τὸν εὐ. τῆς βαΐων. ^{τῆς βαΐων}
λοχνηλόν, ἀναγινώσκονται τὸ ἀπόδῃπνον, ἧλα φάλλομαι κ' {Ἄνοιξανταρία}. μετὰ ταῦτα ^{τῆς βαΐων}
τα συναπλὴ μεγάλην παρὰ τῆς διακονῆς, κ' διερχόμεθα τὸ ἀ. Καθίσμα τῆς φαλῆριου
χύμα. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξατίζῶμεν ζήχους ε' κ' φάλλομεν τὰ ε' ζιχηρὰ ἰδιόμεγα ^{τῆς βαΐων}
τῆς ἐορτῆς, δευτερῶντες αὐτὰ. Δόξα ἡχος ὁ αὐτὸς {Σήμερον ἡ χάρις}. Καὶ νῦν, ὁ αὐ-
τό. Εἴσοδος μεγάλη, τὸ φῶς ἰσάρον, κ' τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν Λιτήν,
τὰ ἰδιόμεγα τῆς ἐορτῆς ὅπως ἔσται δι' τὴν σφραῖν τῆς Τριωδίας. Δόξα Καὶ νῦν, ἡ χ. ὑπὲρ
ἑξ ἡμερῶν} μετὰ μέγας. ἐξέρχεται δὲ κ' ὁ Καθνηκίμος δι' τὴν Λιτήν, φορῶν τὸν ^{τῆς βαΐων}
μέγαντα μανδύαν κ' τὴν παλερίτζαν. Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ ἰδιόμεγα ἡχος ^{τῆς βαΐων}
{Χαίρε κ' εὐφραίνε} κ' τὰ ἑτέρα δύο μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν. Δόξα {Σήμερον ἡ χάρις
τῆς ἀγ' ἰσ πνεύματος}. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Νῦν ἀπολύει, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπαρίου
{τὴν κοινὴν ἀνάστασιν} δις, κ' τὸ {Συνταφέντις σοι} ἅπαξ, κ' ἡ εὐχόνησις τῶν ἀρ-
τῶν. μεθ' ἧν, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἔξαψαλμος, κτλ.

» Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ αὐτὰ τροπαρία ὡς δι' τὴν εὐχόνησις τῶν ἀρτῶν. Ἡ ζι-
χολογία τῶν δύο Καθισμάτων τῆς φαλῆριου, κ' Καθίσματα τῆς ἐορτῆς. Ὁποιοῦτος,
ἡ εὐχόνη, τὸ δόξασιμόν, κ' μετὰ τὴν αἴτησιν τὸ Καθίσμα τῆς Παναγίας. οἱ Ἀναβαθμοί

τὸ α'. ἀντίφωνοι τῶ δ' ἤχος. Πρῶτον μὲν {ἐπιζόματος νηπιῶν} κ' τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορ-
 τῆς. {Σημωτέον κ' τῆτο, ὅτι, ἐν τῷ γέγεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον παρὰ τῶ ἱερέως, δίδομεν
 τῷ Πρωεζῆτι ἐπιπραχῆλιον κ' Εὐχολόγιον, διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εὐχῆς τῶν Βαΐων.
 {τὰ πρῶτα τῶ μεγάλῃ ἐσπερινῷ ἔχῃ πάντοτε ἐν ταύτῃ τῇ ἐορτῇ ὁ ἄριζερὸς χορὸς}.
 Βάλλομεν κ' τὸ ἱρίποδοι πησιῶν τῶ ἀναλογίῃ τῶ δεξιῶ χορῶ, κ' ἐπ' αὐτῆ τὰ ικανίτρια,
 ἢ τοι {πανέρια} τὰ τῶς τσαυρῆς περιέχοντα. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον εὐθὺς ἀναγινώσκου
 ὁ ἡγούμενος τὴν εὐχὴν τῶν Βαΐων. {ὅρα Εὐχολόγιον σελ. 594} Οἱ δὲ ἐπιμνησασιοὶ δια-
 σκευάζουσι τὰ φύλλα τῶν Βαΐων, ἐφ' ὅσον τὸ ἔδαφος τῆς ἐπιμνησίας. Μετὰ τὴν εὐ-
 χὴν ἔλεγόμεν {ἀνάστασιν χριστῶ θεασάμενοι} ἀλλ' εὐθὺς φάλλεται ὁ Ν', κ' ἐξελθὼν ὁ
 ἱερεὺς κρατῶν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τῶ Νασ. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἀστα-
 ζόμενοι ιατὰ τὰξιν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐρχονται κατόπιν αὐτῶν τὸν Καθηγούμενον, κ'
 λαμβάνουσι παρ' αὐτῶ τὸν τσαυρὸν. ἡμῶς δὲ προλαμβάνοντες διορίζομεν τὸν μέγ-
 χοντα δίδοναι τῶς τσαυρῆς τῷ ἡγούμενῳ. Μετὰ τὸν Ν', Δόξα, ἡχος β'. {Σήμερὸ ὁ Χρῆς}
 Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἐξήσόν με ὁ Θεός, κ' τὸ, {Σήμερον ἡ χάρις}. Ὁ Κανὼν τῶ ἀγ. Κοσμοῦ,
 τὰ ἱεροπάρια μετὰ τῶν γρμῶν αὐτοῦ. Καταβασίας τῶς γρμῆς, ἀπᾶξ. ἀπὸ γ' ὠδῆς ἀνα-
 γινώσκουμεν τὴν Ὑπαουήν. ἀφ' οὗ φάλλεται τὸ Κοιτάκιον ἀναγινωσκομένῃς κ' τῶ Οἴ-
 κῃ. Ἡ ἡμιωτέρα ἔχιχολογῆται. Ἐξαποστράφιον ἐλέγει, ἀλλὰ μόνον τὸ {Ἄγιος Κύριος
 ὁ Θεὸς ἡμῶν} ἐκ γ'. Εἰς τὸ πᾶσα πνοή, ἱζῶμεν τῆς τῆς φάλλομεν τὰ τῆς σγραῶς τῆς
 ῥα ἰδιόμελα. Δόξα Καὶ νῦν, ἡχος πλ. β'. {Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τῶ Πάσχα}. Ἰζέον ὅτι, αὐτῶ
 αἴνεος ἔχιχομέθα παρὰ τῶ ἱερέως ιατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀγρυπνιῶν, ἀλλὰ μόνον προ-
 σιυνῶμεν κ' ἀσταζόμεθα τὴν εὐχὴν τῆς ἐορτῆς. Ἡ δοξολογία, ἡ ἀΰρα, ἡ Κατήχησις,
 καὶ ἀπόλυσις.

" Εἰς τὴν Ληθηργίαν, μετὰ τὴν τῶ ἄραν ἀναγινώσκουμεν κ' τὰ ἱστυια χύμα.
 {ὅρα αὐτὸ τὸ μέγα σάββατον}. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν {Παναγία Τριάς ὁ ὁμοῦσιον κράτος}
 ὁ διαβασις τὸ {Ἄξιον ἔστιν}. Δόξα Καὶ νῦν, κ' γίνεται ἀπόλυσις. ἔλα φάλλομεν τὰ ἀν-
 τίφωνα τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδιὸν {ἐυλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου} Θεὸς Κύριος

Καί ἐπέφανεν ἡμῖν} Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεῶ ὁ ἐπὶ πύλας ὄντ καθεσθῆς}. ἡθ' ἔτω, τὰ ῥα
 παρία} τὴν υιοιὴν ἀνάστασιν} εἰ βίη} {Συτταφέντες σοι} ἄπαξ, κς τὸ Κοττάκιον.
 τὸ Τρισάγιον} ἢ Ἀποστολιαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, φάλλομεν τὸν ἁγ. ^{τάπητ' τὸ γλ.}
 μὸν τῆς θ'. ὠδῆς} {θεοὸς Κύριος}. τὸ αὐτὸ, κς γς τὴν ἱρατίαν. Κοιωντιὸν} {Εὐχαριστίας ^{ἡμεῖς}
 ὁ ἐρχόμενος}. αἱ γ'. ἀναγνώσς γς τὰ Κυριακοδρομία. Ἐν δὲ τῇ ἱρατίῃ, τὸ μὲν πρ- ^ἡ
 γς τὸν} {Μακάριον τὸν χρυσοειφάλον}. τὸ δὲ ἐσπέρας, ἔι ἐπιλοπτα γ' ἔ Κυριακο-
 δρομία. {Τελῆται δὲ ἡ θῆα Λατρυία τῆ Χρυσολόμης}. Ἀπὶ τῆ (Εὐδοκίαν τὸ ῥωὶ ὁ
 αἰμδιον) φάλλομεν τὸ (τῆν υιοιὴν ἀνάστασιν).

τὴ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τῶν Βαίων, μετὰ τὸν προομιαιὸν, γς τὸ Κύριε ἐκί-
 ιραξα ἰζῶμεν ζίχος ζ' κς φάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμεια ἦχος πλ. δ'. {Χαῖρε κς εὐφραίνε} κς
 τὰ ἔτερα δύο, δευτερουῦτες αὐτὰ. Δόξα τὸ {Χαῖρε καὶ εὐφραίνε}. Καὶ νῦν, {Ὁ τοῖς ἁ-
 ραβίμ}. ἀναπλομεν κς τῶς ζαυρῶτ' Εἰσοδος, προϋμνον} ἰδὲ δὲ εὐχογῆ τὸν Κύριον} τὸ εἰ δρυσίον
 εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ ἰδιόμεια ἦχος β'. {Εὐ βαίων κς μαδων}. Καὶ νῦν, ἦχος γ' {Φροβε- ^{τὸ ἐκπαισμον}
 ρὸν τὸ ἐμπεσθῆν}. Νῦν ἀπόμους, τὸ Τρισάγιον, τὸ {Θεοτόμει Παρθένε} κς τὰ λοιπὰ ^{Βυρμασπρον.}
 τροπαρία, τὸ {Ἐπεράνιε βασιλεῦ} κς αἰσυνήθς γ'. μεγαλὰ μετάνοια, αἶνε ζαυρῶ.
 εἰς τὴν ἀπόμυσιν λέγῃ ὁ ἱερεὺς ἔτω} ὁ ἐπὶ πύλας ὄντ καθεσθῆναι καταδιξάμενος
 διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ἀληθινὸς θεοὸς} κς ἀποδίδεται ἡ εὐρή. Μετὰ τὴν
 ἀπόμυσιν τῶ ἐσπερινῶ, ἡ ἡμῶν εἰ τῶ προσυμνηταρία αἶριται} {τῆν Βαϊοφόρη}, κς τῆ
 θηται ἡ ἡμῶν τῶν παθῶν τῶ Κυριῶ, ἡ ἔσα ἐν τῇ Πρωτόσγ τῶ Καθολικῶ, ἔχστα ἐζου-
 ριμένας τὰς χῆρας. διαμένῃ δὲ ἡ ἡμῶν αὐτῇ ἐν τῶ Προσυμνηταρίῳ, εἰς τὴν ἑλάρτην
 τὸ ἐσπέρας. {Ὁρᾶ γς σελ. 490 περι' ἔ τῶς ζιχ' τὸ φάλλ' ἐν τῇ μεγ'. ἐδομαδ'}

τὴ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τῶν Βαίων, ἀποδῶπνον ἀναγνώσεσθαι μέ-
 γα ἐν τῶ Καθολικῶ, ὡς κς ἐν ταῖς παρεχθῆσαις Κυριακαῖς Μετὰ τὸ {Δόξα ἐν ὑψί-
 σοις Θεῶ} φάλλομεν τὸν Κανόνα τῶ τριωδίου, τὸν ἁρμόν ἄπαξ} {τῶ συντρίψατῆ} ζῆτῃ
 γς τὸ ἁρμολόγιον}. ἡτὰ τὰ τροπαρία γς τὴν σφράν, λέγοντες ἐν εὐαγγ. τροπαρίῳ} Δόξα

δοξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δοξα σοις. εἰς δὲ τὴν ἡ. ὠδὴν, ἢ φαλλομεν τὸν ἄρμονος γίνονται
 χὴν τῆς ὠδῆς, ἀλλ' ὅτι τὸ λῆγος μετὰ τὸ ξ. λινῶμεν εὐλογοῦμεν. ὡσαύτως κ' ὅτι τὴν θ.
 ὠδὴν ποιῶμεν, ἐν τῷ λῆγος αὐτῆς τὸν ἄρμονος, τῷ ξ. Ἄξιόν ἐστιν μὴ φαλλομένους, ἀλλ' εὐθὺς
 τῷ χαίρεισμός τῆς θεολογίας κ' μετὰ ταῦτα, τὸ τρισάγιον, τὸ ξ. Κύριε τῶν δυνάμεων
 χύμα, κ' τὰ λοιπὰ μὲν τὰς συνήθως μετανοίας κ' ζαυρῶν ἀντὶ δὲ τῷ ξ. ἔλινσον ἡμᾶς
 Κύριε ἔλινσον ἡμᾶς} λέγομεν τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας {Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετοξ. τὸ
 αὐτὸ, κ' ὅτι τὸν ὄρθρον ἀφ' ἑ. ὠδῆς, κ' ὅτι τὰς ὥρας. {Σημειώτεον ὅτι, ὅτι τὸν Κανόνα
 ἀνάπλομεν τὰ δραιοῖνα τῶν ζαταρίων, κ' ὅτι τὸ προσευχητῆριον τὴν γραμματῆα

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη δευτέρα εἰς τὸν ὄρθρον.

„ Περὶ ὥρας ἐ. ^{πν} ἀνιζῶ τῆς ἀδελφῆς ὁ εὐαγγελιστῆς ἁγίου κωνσταντίνου τῷ ξύλῳ,
 γίνονται εὐλογοῦντες περὶ ὥρας ξ. ἀναγινώσκουσι λοιπὸν τὸ μεσουυλητῆριον ὅτι κα-
 θολοῦν, ποιῶντες κ' τὰς διατεταγμένας μετανοίας, ἁγία τὸ τρισάγιον, τὸ ἐπακῶ-
 σαι σε, κ' τὰ λοιπὰ. Μετὰ τὸν ἕξαψαλμον} λέγονται τὰ ἄρμονια παρὰ τῷ ἱερέως
 ἔξωθεν τῷ ἀγίῳ βήματος} εὐφρανῶ ὁ Κανονάρχης (εὐνοῦλος ὄρθριξος τὸ πνεῦμα μ
 πρὸς σὶ ὁ θεός} κ' φαλλῆται τὸ ξ. Ἀλληλουῖα} τετραῖς μετὰ μέγας, ὅτι ἦχον πη. δ' κ'
 τὸ τροπάριον {τὸ δ' ὁ Νυμφίος} εὐ γ. κ' αὐτὸ μετὰ μέγας ἀνάπλομαι δὲ τὰ ἁσδι-
 υα, κ' τὰ κηρία τῶν ζαταρίων. Ἡ ζιχογοῖα τῶν δύο καθισμάτων τῷ φαλλῆρις, κ'
 καθίσματα τῆς ἡμέρας ἁγία γίνονται ἀνάγνωσις ὅτι τὸν βίον τῷ ἀγίῳ κ' δικαίῳ ἴω-
 σῆξ τῷ παγιάξ, εὐρυστοιμένη ὅτι τὸ παλαιὸν εὐλογοῖον} μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ζιχ-
 χοῦμεν τὸ γ. Καθίσμα τῷ φαλλῆρις, φαλλῶντες κ' τὸ ἐν τῷ τριωδίῳ καθίσμα. κ' εὐ-
 θὺς λέγεται τὸ εὐαγγέλιον παρὰ τῷ ἱερέως ὅτι τὴν ὥραν πύχην, ἀνάπλομαι ἔν τῷ
 μαντάγιον κ' τὴν γραμματῆα ὅτι τὸ προσευχητῆριον. Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν. ἀνά-
 πλομαι κ' τὰ δραιοῖνα κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ δὲ κανονάρχης τὴν αὐτὴν τῷ τριωδίῳ
 ἡλῆς κ' φαλλῆται, ποιῶν τὰ τροπάρια μετὰ τῷ ἄρμονος ἰδ'. Καταβασία τὸν ἄρμονος καὶ
 γίνονται μιραὶ συναπλή, εὐφρανῶντες {Σὺ γὰρ ἡ} ὁ βασιλεύς} ἁγία τὸ Κοντάκιον, ὁ οἶκος,

τὸ συναξάριον, κ' τὸ τῆς ἡμέρας ὑπόμνημα. κ' ὁ μὲν εὐαγγελιστῶν κρέδ' ὁσί-
 δηρον, ἀναπλῆ κ' τὰ δρακόνια. ὁ δὲ διαβαζὴς, ιεροναρχὸς κ' φάλλεται ἢ θ'. ὡδὴ
 κ' ἢ α'. Ἡ ἡμιωτέρα ἔχιχολογῆται, ἀλλὰ φάλλεται ἢ θ'. ὡδὴ ἀντὶ τῆς ἡμιωτέρας τὸ
 ἕξαποσγῆριον εὐ γ'. κ' τῆς Κανονάρχου εὐφρανίσαιτος τὸ ξ' Αἰνῆτε τὸν Κύριον φάλλ-
 ται γ' ἦχον α'. οἱ δὲ λοιποὶ ζήχοι γέγονται χύμα, φάλλομεν λοιπὸν κ' τὰ δύο ζιχηρὰ
 ἰδιόμεγα τῶν αἰώνων, δευτερεντες αὐτά. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. { Κύριε ἰρχόμενος }.
 εἰς τὸν ζήχον, τὰ τῆς σφραγῆς ἰδιόμεγα. Δόξα Καὶ νῦν { Δευτερεντες εὐαν }· Αἰαθὸν δ' ἕξα-
 μοιογῆσθαι, τὸ τρισάγιον, τὸ ξ' ἐν τῷ Ναῦ ἐζῶτες κ' τὰ λοιπα, ποιῶμεν κ' τὰς συνήθεις
 μετανοίας κ' ζαυρῆς. Ἐν δὲ τῇ α' ὥρα, ζιχογορία τῆς φάλληρις ἐγίνετο, ἕτε ἐν τῇ θ'
 εὐφρανῆται δὲ ἐν τῷ μέσῳ τὸ προεῖμενον, κ' φάλλεται ὡς συνήθεις. Κοντάμιον { Ὁ
 αἰὼν ὡδύρετο }· αἱ μετανοιαὶ κτλ, κατὰ τὴν λαξίν. Ἡ ἄττοξ' ἔρχομενος ὁ Κς.

Ἐν ταῖς ὥραις γ' καὶ ζ' ζιχογοῦμεν δύο καθίσματα τῆς φάλληρις κ' δύο
 ζῶσος γ' τὸ κατὰ Λουκιᾶν Ἀγιον εὐαγγέλιον, ποιῶμεν δὲ αὐτὸ γ' ζῶσος ζ' ὡς τὴν ἴτην
 ἐσπέρας λεγῶν. Μετὰ ταῦτα φάλλεται κ' ἡ παράκλησις τῆς θεολογίας.

Ἡ ἀγία κ' μεγάλη Δευτέρα ἐσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῶ, σημαίνῃ περὶ ὥραν
 εἰ τῆς ἡμέρας, κ' ἀναγιγνώσκονται ἢ θ' ὥρα ἀνευ ζιχογορίας· γίνετο δὲ ἡ ἀνάγνωσις
 γ' τὸ τῆς τριαισαγγέλιον· ἕλα τὰ ἐπίλοιπα τῆς θ' ὥρας, ἐν ἡ γέγονεν κ' τὸ Κοντάμιον.
 τῆς ἡμέρας { Ὁ αἰὼν ὡδύρετο }· μετὰ τῆς μαυρισμῶς κ' τὰς μετανοίας, ἕξαμο-
 χουθ' ὁ διαβαζὴς τὸ ξηχορὸς ὁ ἐπικράνιος κ' τὰ λοιπὰ γ' τῆς σφραγῆς. Μετὰ δὲ ἕξα-
 νες ἄφες}. οὐ γέγξ' ἐπὶ τῆς ὄρας μετεμορφώθης ἕτε τῶν Ἀρχαγγέλων, ἕτε τῆς Προ-
 δρόμου, ἕτε δόξα Καὶ νῦν· ἀλλ' εὐθὺς, μετὰ τὸ ἄφες ἄφες τὸ Κοντάμιον τῆς ἡμέρας { Ὁ
 αἰὼν ὡδύρετο }· ἕλα τὸ Κύριε ἐγένεον μ'. { Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ } καὶ αἱ μετανοιαὶ με-
 τὰ ταῦτα τὸ τρισάγιον, κ' τὰ λοιπὰ· ὁ Προομιαιὸς φάλλος, κ' τὰ { Τρὸς Κύριον }.

εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῶμεν ζήχους ε' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμεγα ἕτε αἰ.

τὰ τῶν αἰώνων, καὶ τῶν ἀποζηχῶν, ἀπὲρ ᾗ πομεν τὸ πρῶν, δευτέρων δὲ τὰ πρῶτα λέσσα-
ρα· Δόξα Καὶ νῦν, πλ. δ. { Δευτεράν Εὐάν. }· Εἰσοδος μετὰ τῶν Εὐαγγελιῶν ἀνευ θυμιᾶς·
Προσθμίνον, καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευδυνθῆτω, καὶ μετὰ τὰς μετανοᾶς
εὐθείως ἐξέρχεται ὁ διάκονος καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῷ μέσῳ, καὶ αὐοχθῆως ἡ θύρα

† Κανὸν ἀπὸ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ἔως τὴν τράπεζαν, ἢ ἀνάγνωσις γίνεται ὅς τὰ ἐπί-
λοι διὰ 3 τῶν.
ται ἡμέρας διὰ λοιπὰ τῶν Ἁγίων καὶ διακίβ' ἰωσήφ τῶν παγιάων, καὶ ὅς τὴν Κρίμαα.
ἀναγνώσι-
μεν. Ἀπόχριστι στα (ἔρχομενος ὁ Κς ἐπὶ τὸ εὐτόσιον πάθος).

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη δευτέρα εἰσπέρας, τὸ ἀπόδυσπνον ἀναγνώσιμεται
μετὰ ἐν τῷ Καθισμῷ, ὡς σύνθετος· Μετὰ τὸ { Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῶν } φάλλομεν δὲ

Κανὸν τῶν Τριῶν ὡς ἔσται ὅς τὴν σφρανῶν· Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, φάλλομεν ὁ ἕρμος =
{ τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄργῳ } καὶ εὐθύς τῶν χαιρετισμῶν τῶν Προδρόμων· ἀντὶ τῶν ἐξέ-
ησον ἡμᾶς Κύριε ἐγένεσον ἡμᾶς } λέγομεν τὸ Κοιτάμιον { τὴν ὥραν ψυχὴ τῶν τέχων
ἐννοήσασα }, φάλλομεν δὲ καὶ τὸ { Κύριε τῶν δυναμῶν } καὶ θυμιῶμεν κατὰ τὴν τάξιν.

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη τρίτη ὅς τὸν ὄρθρον, ἢ αὐοχθῆως φάλλομεν ὡς
προδηλωθῆναι τῆς μεγάλης Δευτεράς, τριχορογῆναι δηλ. Καθίσματα γ'· καὶ ἢ ἀναγνώσι
γίνεται ὅς τὴν φυλλάδα τὴν ἔσαν ἐν τῷ δοξαρίῳ, περιεχούσαν λόγους τῶν Χρυσόστομου
διὰ τὴν σήμερον καὶ αὐριον καὶ τὴν πέμπτην ἐπιγραφομένην { συναξάρια }. Μετὰ δὲ ὁ
Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν', γίνεται μιὰ συναπλὴ, εὐφωνῆτος { Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς }· καὶ
εὐθύς ὁ διαβασιῶν, τὸ Κοιτάμιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν οἶον· ἔλα τὸ συναξάριον, καὶ τὸ

: ἀνάπῃ τὰ
δ' δρακόντα.
τὸ καθίσμα
ἐν τῷ δοξαρίῳ
νῦν ἀπὸ τῶν
τὰ πρῶτα
ἔχοντα.

(α) ἀνάπῃ τὸ
θυμιᾶτον

† τὸ σιδεράκι τῆς ἡμέρας ὑπόμνημα· φάλλομεν καὶ τὰς λοιπὰς ὠδὰς ἡ' καὶ θ'· Ἡ λιμιωτέρα δὲ τριχο-
καὶ εὐθύς ἀνα-
πῃ δὲ δρακόν-
τα.

τὸ σιδεράκι τῆς ἡμέρας ὑπόμνημα· φάλλομεν καὶ τὰς λοιπὰς ὠδὰς ἡ' καὶ θ'· Ἡ λιμιωτέρα δὲ τριχο-
καὶ εὐθύς ἀνα-
πῃ δὲ δρακόν-
τα.

Εἰς τὰς ὥρας γ' καὶ δ' τριχορογοῦμεν δύο Καθίσματα τῶν φαληριῶν, καὶ δύο σά-
σος ὅς τὸ κατὰ Λουκιᾶν ἀγ. Εὐαγγέλιον· Κοιτάμιον { τὴν ὥραν ψυχὴ τῶν τέχων } κτλ.

φάλλεται καὶ ἡ παραύλησις τοῦ ἁγίου Προδρόμου.

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη τρίτη ἐν τῷ Λυχνιῷ, ἡ ἀυσιουθία ὡς προειρη-
 χῶθη ἡ Δευτέρα ἑσπέρας, μόνον ὅτι τὸ Κοντάσιον διαφέρει. Ἐχθὸν δὲ καὶ τὸ
 κατὰ Λουκιῶν Ἀγίου Εὐαγγελιον. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἑραπειῆς διὰ τὴν ἑπίλοιπα
 τῆς ἡμέρας, καὶ διὰ τὴν Κρήμασα. μετὰ δὲ γύσμα σαράντην ἐκ τῆς ἑυμνηστικῆς δάφνας.

Ἡ τρίτη ἑσπέρας, τὸ ἀπόδραπνον ἀναγιγνώσκονται μέγα, ἐν τῷ μίση,
 καὶ διὰ τὸ ἐξῆς παύσ. φάλλομεν δὲ καὶ τὸν Κανόνα τοῦ Τριωδίου.

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη τετάρτη διὰ τὸν Ὀρθρον, ἀναγιγνώσκονται τὸ μεσο-
 νυκτιδιόν, ὡς καὶ ἡ μεγάλη Δευτέρα, καὶ ἡ μεγάλη Τρίτη. Ὁμοίως καὶ ἡ ζιχολογία
 τῶν τριῶν Καθίσματων, καὶ τὰ Καθίσματα τῆς ἡμέρας. Ἡ ἀνάγνωσις διὰ τὴν Φυλά-
 δα. Μετὰ δὲ τὸ γ. Καθίσμα λέγεται τὸ Ἀγίου Εὐαγγελιον, ὃ ἐστὶν, ὁ Ν. καὶ ἐκ τῆς φά-
 χεται ἡ γ. ὡδὴ τῶν Τριωδίου. Ἐἴθ' ἔτι γίνεται μιγαρὰ συναπλὴ, ἐμφανῶντος {Σὺ γὰρ
 ὁ βασιλεύς}· ὁ διαβατικὸς τὸ Κοντάσιον καὶ τὸν οἶνον, τὸ συναξάριον, καὶ τὸ ὑπεμνή-
 μα. καὶ αἰχοπαί ὡδαί ἢ. καὶ θ. τὸ ἑξαποσγχαριον εἰ γ. Εἰς τὰς αἴνας, καὶ διὰ τὸν
 ζῆλον, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τροπαρία τῆς ἡμέρας ὡς καὶ ἐν ταῖς παρελθούσαις.
 Ἡ ἀ. ὥρα ἀνευ ζιχολογίας, ἡ Κατήχησις, καὶ ἀπολύσις.

Εἰς τὰς ὥρας γ. καὶ ζ. ζιχολογῶμεν δύο Καθίσματα τῶν φαληρῶν, καὶ δύο ζα-
 σος διὰ τὸ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελιον. Μετὰ ταῦτα φάλλομεν καὶ τὴν παρακλή. τὸ αἰ. μνη-
 σιν τῆς Θεολογίας, ἔχει δὲ καὶ μετακλήψιν· ξδιόλι ἢ μετακλήψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἀναγιγνώσκονται
 ὡς γίνεται ἐπὶ τὴν αὔριον, ἢ γουὶ τὴν πέμνην μετὰ τὴν ἑραπειῆσαν πρῶτον τὴν ἐκκλησίαν.

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη τετάρτη ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἀναγιγνώσκονται ἡ θ. ὥρα

ἀνευ ψιχολογίας, κὶ ἀνάγνωσις γίνεται εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, κὶ εἰς τὸ
 ἐξ ἡσ παύθ. Μετὰ τῶν μακαρισμῶν κὶ τῶν συνηθῶν μετανοίας, τίθεται ἐν τῷ προ-
 σευυηταρίῳ ἡ εὐχὴ τῶ Νιπληρος ἡ τοῖς τῶ Μυζιῶν Δεήτην, ἧ ἔσα ἐν τῷ δεξιῷ χωρῷ
 ζαυρούς οὐκ ἀναπλομεν, τὰ δραιοῦνία μόνον τῶν ζαταρίων, κὶ σημάτρων τὸ κα-

Ἀπολύσον τῶν
 Χριστοὶ ὁ ἀληθ-
 νός Θεός ἡμῶν.

θημερινὸν σημαίνειται. Μετὰ τὸν Προσμίαον, ψιχολογῶμεν τὰ ἴπρος Κύριον, κὶ
 ἀποδοῖται τὸ ψαλμῆριον ὡσαύτως σχοαζῶσι κὶ αἰμελάνοιαι, εὐλοῖ τῶν ἱριῶν
 αἰς κὶ ποιῶμεν εἰς τὸ Κατευθυνθῆν τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖρα ξαίξω-
 μεν ζίχης ἑαὶ φάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τροπαρία τῶν αἰώνων, κὶ τῶν ἀποζίχων, ἅπερ
 ἔπομεν τὸ πρῶν. Δόξα Καί νῦν, πλ. δ. ἡ Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις. Ἐξοδος μετὰ
 τῶ Εὐαγγελίου ἀνευ θυμιατῶ, τὰ ἀναγνώσματὰ τῶ Τριῶν, τὸ Κατευθυνθῆν, τὸ Εὐ-
 αγγέλιον τῆς ἡμέρας ἐν τῷ μῆσῳ, κὶ αἰοχέθως ἡ θῆρα Ἀγληργία τῶν Προηγιασμέ-
 νων. Μετὰ δὲ τὴν τῶν αἰώνων ἔσοδον, μετανοίας γ', καὶ εἰς τὸ ξεῖν τὸ ὄνομα Κυρίου
 γ'. καὶ σχοαζῶσι τῆριον αἰ ἐν τῆ εὐμνησίᾳ μετανοίαι.

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τετάρτη ἑσπέρας, τὸ ἀπόδῃπνον ἀναγιγώσιει =
 μιρον εἰς τὴν Λιτήν. μετὰ τὸ ἡ Ττιζεύς εἰς ἕνα θεόν, φάλλομεν τὸν Κατόνα τῶ Τρι-
 ῶν ἔτος, εὐφυνῶμεν τῶν τῶν τῶν γῆρμόν ὡς πρόλογον, κὶ εὐθὺς ὁ φάλλης ἡ Δόξα σοι
 ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι, καὶ τὸ ἡ Ἀνάγειον ἐζυρμένον, κὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὴν σγραν ἔτος
 ποιῶμεν κὶ εἰς τὴν ἡ καὶ θ. ἡ δὴν. μόνον εἰς τὸ τῆριον τῆς θ. ἡ δὴν φάλλεται ὁ γῆρμός ἡ Ἀπό-
 ρη συλλήψως. ἔλα τῶς χαιρετισμῶς τῆς θεοτόμης, κὶ ἀμείσως ὁ διαβαζῆς, τὸ Τρισά-
 γιον, τὸ Κοντάμιον τῆς ἡμέρας ἡ τὸν ἄρλον λαβῶν, κὶ τὰ λοιπὰ τῶ ἀποδῃπνη, μελα-
 νοίας δὲ ἔ ποιῶμεν.

Ἡ ἀγία κὶ μεγάλη Πέμπτη εἰς τὸν Ὀρθρον, τὸ μεσοουιλιοδὸν ἀναγιγώ-
 σιεται εἰς τὴν Λιτήν. Εἰς δὲ τὸ Τρίτον Τρισάγιον, ἀντὶ τῶ ἡ Μνησθητι Κύριε ὡς ἀγα-
 θός, λέγομεν τὸ Κοντάμιον τῆς ἡμέρας ἡ τὸν ἄρλον λαβῶν, τὸ Κύριε ἐξήσων ἡ β, Δόξα

Καί νῦν, Κύριε ἐλήσων εἰ ψ. καὶ εὐλόγησον, κς ἔτω γίνεται ἀπόστους. Εἶτα ἔσειχόν-
 τος τῶ ἱερέως ἐν τῷ μέσῳ καὶ εὐλόγησαντος, Τρισάγιον ἐλεγόμεν, ἀλλ' εὐθύς {Δευτ' πρ-
 σιμνήσωμεν}. καὶ τὸ {ἔπαιψαι σε}. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλλον εὐρωγῆ ὁ Κανονάρ-
 χης ἐν τῷ μέσῳ {ἔειπυιλοὶ ὀρθρίζῳ τὸ πνεῦμα μετ' κς ψάλλεται τὸ {Μην χεῖρα} γὲν ἤχ:
 πη. δ'. ἀργῶς, κς μετὰ μέγας. ἔλα κς τὸ τροπάριον {Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί} εἰ ψ. κς εἰ ἀπὸ ἐλευθέρ-
 μετ' αὐτὸ εὐθύς λέγεται τὸ εὐαγγέλιον, ἀνάπλοται κς λαϊδραυότια τῶν ζαχαρί-
 ων, ἕως τῆν δ'. ὡδὴν τῶ Κανόνος. Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, ὁ Ν', κς ὁ Κανὼν τῶ αἴ. Κοσμῆ + τὸ καιρὸν ἐπι-
 τὰ τροπάρια μετὰ τῶν ἑρμῶν γὲν ἰδ'. Καταβασίας τῶς ἑρμῶν τῶ Κανόνος. ἀπὸ ψ. ὡ-
 δῆς τὰ Καθίσματα, κς ἡ ἀνάγνωσις γὲν τῆν ἰδίαν φυλλαδα. ἀφ' ἧς τὸ Κοιταίον κς ὀ-
 οῖμος, τὸ συναξάριον, κς τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. τὸ Ἐξαποστειλῆριον εἰ ψ. εἰς ἕ-
 αῖνως ψάλλονται τὰ ζιχρὰ ἰδιόμεγα τῆς ἡμέρας ὡς κς ἐν ταῖς παρεχθεῖσαι. εἰς ἕ-
 ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν τὰ γ. ἰδιόμεγα τῶ πη. δ'. Δοξα, ὁ αὐτοὶ {Ὁ τρόπος σε γέμῳ δοξαίῳ-
 τος}. Καί νῦν, ἤχος, πη. α'. {Μυζαγωγῶν σε Κύριε}. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογῆσθαι, τὸ τρισά-
 γιον, τὸ τροπάριον {Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί} ὅτι κς ψάλλεται, κς ἀνοχέως μνημο-
 νεύς ὁ ἱερέως ἔξωθεν τῆς ὕρας πύλης. εἰς τῆν α'. ὕραν λέγομεν τὸ ἀποστειλῆριον
 ἡμέρας {Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί}, κς μετὰ τὸ {λίσι μαρτυροῦμεν ὡς κεχαριτωμένῳ} εὐ-
 θὺς τὸ τροπάριον κς τῆν Προφητῶν, {τὰ διαβήματα μετὰ ἐλευθέρων} κς τὰ λοιπὰ τῆς
 α'. ὕρας κς ἀπόστους ἔτω {Ὁ δὲ ὑπερβάλλων ἀγαθότητα} κς τὰ ὅρα φησὶ λεγερίας

Ἑρμηνεία τῶ ἀγία εὐχελαίου. + ἀναπέτῳ τὰ 3 ψαλλὰ κερία τῶν προσπι-

Περὶ ὕραν β'. τῆς ἡμέρας, σημαίνῳ ὁ εὐμνησιασμοὶ τῆν σαμπάναν, κς τὸ μικρὸ
 σίδηρον, κς συναχθέντων τῶν ἀδελφῶν γίνεσθαι εὐλογητός. {ἤτης τῆν διάταξιν τῆ εὐ-
 χελαίς γὲν τῆν παραμονὴν τῶν Χριστεγγῶν}. Μετὰ δὲ τὸ εὐχέλιον εὐλόγησαν-
 τος τῶ Προεζύτου, ἀναγιγνώσκειται ἡ Μιτάχηψις. πηλὴν ὅτι, ἀντὶ τοῦ θεοδώει {Πα-
 λα τὰ πηθῆ τῶν ἐμῶν θεοδώει πλαισμάτων}. γίγῳ ὁ ἀναγνώτης τὸ τροπάριον τῆς ἑσ-
 τῆς ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί πρὸ αὐτῶ λέγῳ {Καί νῦν κς ἀφ' κς τὰ λοιπὰ γὲν ἡμερῶν

νηταρίων κς τὰ
 εἰ δρομότητων
 ζαχαρίων.

ἡς παρασκευῆς, καὶ τότε τίθεται ἡ ζαύρωσις. *Αναγίνωσον τὰ ἑπτὰ πτὰ κ̅ τὴν ἑβδομάτην*
 ἡς τὴν Σάββατον.

ἡ Ἡ ἀγία κ̅ μεγαλή πέμτη ἑσπέρας, περὶ ὕραν ἑ. ἡς ἡμέρας ση-
 μαίνῃ, κ̅ ἀναγινώσκειται ἀπόδηπνον μισρὸν ἡς τὴν Λιτήν, ἀνευ χαιριτισμ̅,
 οὐδὲ ἄλλου λινος λεγομένῃ, ἡμὴ μόνον τῷ μισροῦ ἀποδείπνου.

ἡ Ἡ ἀγία κ̅ μεγαλή Παρασκευῆ ἡς τὸν ἄρθρον, ὕρα γ̅ ἀντὶ τῶν ἀ-
 δελφῶν ὁ Κανονάρχης. ἡ γ̅ αὐροσθέντος τῷ ξύτῃ, γίνεται εὐχογητὸς περὶ ὕ-
 ραν δ̅ ἡς νυκτός. ἀναγινώσκονται τὸ μεσονυκτιῶν ἡς τὴν Λιτήν, καὶ ἀντὶ τῶν
 {Μνήσθητι Κύριε} λέγομεν τὸ Κοιτάσιον ἡς ἡμέρας {τὸν ἄρθρον λαβόν} καὶ τὰ
 λοιπὰ, ἡσθὺς ἐποιήσαμεν κ̅ ἐν τῇ παρεκθῆσῃ νυκτὶ. Ἐισελθόντες δὲ ἡς τὸν
 Ναόν, κ̅ εὐχογησάντος τῷ ἱερέως, ἀρχίται ὁ διαβαζὴς τῷ {Δεῦτε προσκυνή-
 σιμεν} κ̅ τῷ {Ἐπαύσαί σοι}. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εὐφωγὸς ὁ Κανονάρχῃ
 ἐν τῷ μέσω {Ἐν νυκτός ἄρθριζῷ τὸ πνεῦμα μου} κ̅ ψάλλεται τὸ {Ἀλληλῆῖα} ἡς
 ἡχον πλ. δ̅ κ̅ τὸ Τροπαρίον {Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ} ἀργῶς κ̅ μετὰ μέγας ἐν
 γ̅. ὁ δὲ Κανονάρχης ἀναχωρήσας ἐν μέσω μετὰ τὸ β̅. τῷ Τροπαρίῳ, ποιῷ σχή-
 μα ἡς τὸν προεζῶλα διὰ τὸ εὐαγγέλιον. Ὁ δὲ ἡσθῶν ἐν τῷ βῆματι, κ̅ φορέ-
 σας ἐπιτραχήλιον κ̅ φελάνιον, θυμιᾷ κ̅ τὴν ἄγίαν Τράπεζαν ζαυροδῶς. Ἐἰδοποιῷ
 καὶ ἵνα τῶν ἀδελφῶν μέλλοντα αὐτῷ συμικανοναρχῆσαι, δίδων προσέλι, καὶ ἐν
 Τριώδιον ἡς τὸ ἄγιον βῆμα, κ̅ ἐν ἡς τὸν ἀριστερόν χορόν. Ὁ δὲ ἐκκρηστικὸς ψα-
 λόμενος τῷ Τροπαρίῳ, ἡς τὸ Τρίτον, διανεμῷ τὰ ἡνρία τοῖς ἀδελφοῖς ἵτιθῃσι κ̅ τὶς ἑκαστος
 τὸ δισμῆλιον ἡς τὴν ὑραίαν πύλῃν, ἀνάπτῃ κ̅ τὰ ἡσθῶν ἀμφυτέρωθεν ἡ δι-
 σμῆλις, ἕως να ληθῶσῃ τὸ εὐαγγέλιον. Λοιπὸν μετὰ τὸ τέλος τῷ Τροπαρίῳ, ἡκφ̅
 νῷ ὁ ἱερεὺς {Καὶ ὑπὲρ τῷ μαλαξισθῆναι ἡμᾶς ἡς αὐροσσεως τῷ ἀγίῳ εὐαγγε-
 λίῳ} κ̅ ἀναγινώσκει τὸ α̅. εὐαγγέλιον ἡ τοῖς τὴν Νεῖαν Διαθήκην. {Ἐἶπεν ὁ Κύριος}
 νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ. τέλος {εἰς ὃν ἡσθῶν αὐτοὶ κ̅ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ}

*τίς ἑκαστος
 ἵτιθῃσι
 ἡσθῶν
 ἡκφ̅
 τὰ ἡσθῶν
 ἡκφ̅
 ἡκφ̅
 ἡκφ̅*

Εἰς τὸ λῆξος δὲ τῆς εὐαγγελίας, ἀπουρινόμενος ὁ διαβαζὴς λέγει ἡ Δόξα τῆ μακρο-
θυμίας σε Κύριε. Δόξα τῆ εὐσπλαχνίας σε Διόπολι. Δόξα τῆ συμπαθείας σε.

τὸ δὲ αὐτὸ
ὁ ἑπταήμερος
ἡ διαβαζή. ἡ
μερῶν.

Ἀγία. Καὶ εὐθύς ἀρχόμεθα τῶν ἀντιφώνων, ψάλλοντες τὸ καθ' ἑν ἑβδομαριον ἐκ
δύο ἑξῆς, ὁμοίως κ' ἐκ καθίσματος, μόνον τὰ θεολογία ψάλλονται ἅπασι· γίνονται
δὲ ἐναλλαγὴ λέγων, ἢ γὰρ τὸ ἀντιφώνων ἀρχεται ἀπὸ τῆ δεξιᾶ χορῶ· τὸ β' ἀρχι-
ται ἀπὸ τῆ ἀριστερῆ χορῶ κ' ἰαθιζή. Εἰς τὸ γ' ἀντιφώνων ποιῶ σχῆμα ὁ Κανονάρ-
χος γ' τὸν μέλλοντα ἑπὶ τὸ β' εὐαγγέλιον. Ἐξημερεύει ὅτι τὰ εὐαγγέλια λέγον-
ται παρὰ τῶν ἱερέων κατὰ βαθμὸν κ' ἰαθίζιν. σβέννυται δὲ κ' τὰ κηρία τῶν ζαθ-
ρίων εὐθύς μετὰ τὸ εὐαγγέλιον. Εἶτα μετὰ τὸ γ' εὐαγγέλιον γίνονται ἐναλλαγὴ τῶν
Κανοναρχῶν, λέγουσι κ' αὐτοὶ ἕως τὸ ζ' εὐαγγέλιον. τὸ δὲ Ἀντιφώνων τὸ ὅποσον λέγει
ἡμέρον ὑμεῖς ἐπὶ ζυγῶν ψάλλεται κ' αὐτὸ χύμα, ὡς κ' τὰ ἄλλα. Ἰζέει ὅτι εἰς
τὸ ζ' εὐαγγέλιον, φθάσαντος τῆ ἱερέως γ' τὸν ζήχον. Ἦν δὲ ἕρα τρίτη κ' ἐξάρουσαι
αὐτὸν ἰθὺς ἢ ζυγῶν τῆς ζαυρώσεως ἐν τῷ προσευχηταρίῳ, ὅσα ἐν τῇ προθέσῳ
καθορίζεται. Μετὰ δὲ τὸ ζ' εὐαγγέλιον, Κανοναρχῶν ὁ ἑπταήμερος μετὰ τῆ ἑτέρῃ Κανο-
νάρχη, κ' ψάλλονται οἱ μακαρισμοί, παρὰ τῆς Προεζῶτος κ' τῆ μετ' αὐτόν. Εἶτα εὐφω-
νῶ τὸ Προεζόμενον ἐν τῷ μέσῳ (διμερίσαντο τὰ ἱμάτια μετ' ἀλλομένων δὲ τῶν μακα-
ρισμῶν, ποιῶ σχῆμα γ' τὸν μέλλοντα ἑπὶ τὸ ζ' εὐαγγέλιον. ἰθὺς κ' τὸ διαιεῖσθαι τῆς
ἀναγνώσεως ἐν τῷ μέσῳ, κ' εὐθύς μετὰ τὸ εὐαγγέλιον γίνονται ἀνάγνωσις γ' τὸ σωτή-
ριον πάθος τῆ Κυρίας, ἡ εὐριστομένη γ' τὸν Μηνιάτην. Εἶτα ὁ μὲν ἑπταήμερος, τὸ Κύ-
ριε ἐξέισον γ', Δόξα πατρί. ὁ δὲ διαβαζὴς, τὸν Ν' κ' ἀμέσως λέγει τὸ ἦ. εὐαγγέλιον.
Μετὰ ταῦτα, ἀρχεται ὁ διαβαζὴς κανοναρχῶν τὴν ἐ. ὡδὴν τῆς τριπλῆς ἡ τῆς σὲ ὀρθρί-
ζω ποιῶν τὰ ἑβδομαρία μετὰ τῆς ἑπταήμερος. προηγῶν δὲ ἡ ζήχολογία ἡ ἐνυλοῦ ὀρθρί-
ζω τὸ πνεῦμα μετ'. Καταβάσει τὸν ἑπταήμερον, κ' ἔτι γίνονται αἰθῆσις παρὰ τῆ ἱερέως, ἐν
φαναύτοιοις ἡ γὰρ ὁ ἑπταήμερος τῆς ἑπταήμερος. ἦτα, τὸ Κονταίον κ' τὸν οἶνον, τὸ συνα-
ξάριον, κ' τὰς λοιπὰς ὡδὴς ἡ. καὶ θ' ἡ ἀναπλομένη κ' τῆς ζαυρῆς. θυμῶν κ' ὁ διαούθ
τὸ ἑξαποζαχάριον ἐν γ' κ' ἀμέσως τὸ θ'. εὐαγγέλιον. ἦτα εὐφωνῶ ὁ Κανοναρχῶν

ἤχος γ'. Αἰνῶτε τὸν Κύριον ὅπερ καὶ ψάλλεται, ὡσαύτως κ' οἰχοῖται τῆχος, καὶ ἔ
 ἰδιόμελα τροπαρία ὅπως εἶναι εἰς τὴν σφράν. κ' ἔτω γέγραται τὸ ε'. Εὐαγγέλιον. εἶτα ὁ
 Προεξὺς {Σοὶ δόξα πρέπῃ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν} κ' γίνεται συναπλὴ παρὰ τὸ διασύντα
 {Πληρώσωμεν τὴν ἐπιθινὴν δέξιν} κ' λαοῖπα, κ' μετὰ τὴν εὐφρόνησιν τὸ ια'. Εὐαγγέ-
 λιον, κ' εὐθὺς λα' ἀπόστιχα ἰδιόμελα μετὰ τῶν τῆχων αὐτῶν, λ' ἰθι' κ' τὸ δισμύχον ε'
 Εὐαγγέλιον ἐν τῷ μέσῳ, κ' μετὰ ταῦτα γέγρα ὁ διάμονος τὸ ιβ'. Εὐαγγέλιον κ' ἐν τῷ εἶγ
 αὐτῷ γίγῃ ὁ διαβαζὴς {Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι}. τὸ ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογῶ-
 σθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπαριον {Ἐξηγορασάμημας ἐπιθὴ καταρσας} ὁ
 κ' ψάλλεται. ὁ διάμονος τὸ {Ἐχέσονται ἡμεῖς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σε} ἐπιθὴ,
 κ' ἀπόστις. {Διαριεῖ ἡ ἀγρυπνία ὡραι 5 1/2}.

» Ἡ αἰοχθεσία τῶν ὡρῶν τῆς αἰ. κ' μεγάλης Παρασκευῆς.

» Περὶ ὡραν α'. τῆς ἡμέρας, σημαίνῃ τὴν λαμπράν, τὰς κλύδωνας, τὸ χροα
 σημαντρον, κ' γίνεται εὐλογηλὸς ἀρχεται λοιπὸν ὁ ἀναγνώστης τῆς α'. ὡρας, καὶ τὰ ἀνάπυ τὸ κατὰ
 ἀναγιώσις αὐτὴν εἰς τὴν σφράν τὸ τριωδία. {Περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ὡρῶν τῆς μεγ-
 λῆς Παρασκευῆς τὸ πῶς ψάλλονται, ὅρα εἰς τὴν τὸ Χριστὸ Γεννήσεως ἐορτήν} εἰς τὸτο
 μόνον διαφέρει, ὅτι εἰς τὸ τῆχος τῆς α'. ὡρας νῦν, ἀναγιώσκειται ἡ Κατήχησις τοῦ
 ἀγίου Θεοδώρου, κ' εἰς τὴν ε'. ὡραν μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, γίνεται ἀναγνώσις εἰς τὴν
 ρια παθὴν τὸ Κυρίῳ, εὐρισσομένην εἰς τὴν ἀποστολικὴν σαγήνην εἰς σελ. 149[†], κ' εἰς τὴν
 τὸν Μηνιαίτην σελ. . Μετὰ τὴν ἀναγνώσιν, ἐξομολογῶ ὁ διαβαζὴς {λαχὺ πρ-
 ιαλαχάβεδσαν} κ' λαοῖπα τῆς ε'. ὡρας.

» Ἐτι δε' κ' εἰς τὸ τῆχος τῆς θ'. ὡρας, μετὰ τὴν εὐχὴν {Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ εἰ
 λέγομεν {Εὐλόγη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸν Κύριον} ἀλλ' εὐθὺς ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς μακαρισμοῦ
 {Ἐν τῷ βασιλείᾳ σε} κ' λαοῖπα εἰς τὴν σφράν, τὸ {Πιεῖται} τὸ {Πατερ ἡμῶν} ὁ Κανόλιον

τὸ ἀνάπυ τὸ κατὰ
 τὴν λαοῖπα
 ἡ σφραγὶς ἐν
 τῷ διασύντα
 τῶν ὡρῶν.
 τὸ εἰς τὴν Σκορ-
 διάν ὅρα ὅτι
 μερὶ σελ. 58
 εἰς τὴν ἀναγνώσιν
 κατὰ τὴν ὡρῶν

484.

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη ἑβδομάδι.

Ἡς ἡμέρας, Κύριε ἐγένεσον ἐβ. τὸ {Παναγία τριάς} τὸ {εἶν-τὸ ὄνομα Κυρίε εὐλογη-
μένων} ἐι γ. κ. τὸν φασμὸν {εὐλογησω τὸν Κύριον}. Δόξα Καὶ νῦν, κ. γίνεται ἀπόμυσ.
{εἶλα φρονιζομεν κ. περὶ ἀνθῶν διὰ τὸν Ἐπίταφιον}.

Ἡ ἀγία κ. μεγάλη Παρασκευῆ ἑσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ.

ἰσῶθιν ἱερῶ

Περὶ ὕραν ἰ. Ἡς ἡμέρας, σημαίνῃ τὴν Καμπάναν, τῆς Κωδωνας, τὸ ἀνω σή-
μαντρον, κ. τὸ σίδηρον. Εὐλογησαντος δὲ τῶ ἱερέως, ἰ. ἄρχεται ὁ Προεζὺς κ. λέγει
τῶ συνῆθη κηρία τὸν Προοικιακὸν φασμὸν, ἀνάπτονται κ. οἱ ζαυροί. ἔλα γίνεται συναπλή παρὰ ἃ
διακόνε, κ. εὐθῶς τὸ Κύριε εὐεραξα γ. ἦχον ἀ. ἀνάπτεται ὁ χορὸς κ. λα γενέτω
ἰζῶμεν τῆς τ. κ. φάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τροπάρια ὡς γῆναι γ. τὴν σφραν τῶ ἱρι-
ωδία, δευτερῶν τὸ ἀ. Δόξα ἦχος πλ. β. ἰ. ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγή. κ. νῦν,
ὁ αὐτὸς {φωερὸν κ. παραδόξον μυζήριον}. Εἴσοδος μεγάλη μετὰ τῶ Εὐαγγελίου
ἀνευ θυμιατῆ, τὸ {φῶς ἰζαρόν} μετὰ μέγας. Προεζόμενον {Διμερίσαντο τὰ ἱμάτι-
μα ἰαυλοῖς} φασμὸν τερταίς, ἔλα τὰ ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος κ. τὸ Εὐαγγέ-
λιον ἐν τῷ μέσῳ. φθασάντος δὲ τῶ διακόνε γ. τὸν τῆχος τῶ Εὐαγγελία {Ὀψία δὲ γε-
νομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλῆσιος ἀπὸ Ἀριμαθίας τοῦνομα Ἰωσήφ} αἶρεται ἐκ τῶ
προσευνητῆρῆς ἡ γῶν τῆς ζαυρώσεως, κ. τίθειται ἡ ἀποιαθῆμισ, ἡ ἔσα ἐν τῶ
τῆς πλ. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ μὲν διάκονος λέγει τὸ {εἶπομεν πάντες ἐξ ὄχου φ-
χῆς}. τὸ Καταξίωσον, κ. τὰ ἐξῆς. Οἱ δὲ ἐιμνησιασμοὶ φέρσι τὸν κραββατον τῶ Ἐπι-
ταφίε ἐν τῷ μέσῳ τῶ Καθοικίε, κ. ἡμῶν ἑσπυθόντων ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι διὰ τῆς ἀρι-
ζερῆς πύλης, μετὰ τὴν ἐμφώνησιν, ιανοαρχῆμεν κ. φάλλονται τὰ ἀπόστιχα παρὰ τῶ
ἱερέων {Ὅτε ἐν τῶ ξύχῃ σε νευρόν} κ. τὰ ἕτερα. ἐξερχόμεθα λοιπὸν μετὰ τῶ Ἐπίταφίς,
προπορευομένων τῶν ἐιμνησιασμιῶν μετὰ τῶν ἑσοδιῶν, καὶ τῶ διακόνε μετὰ
χαμπῆδος κ. θυμιατῆ, κ. ἐρχόμεθα ὑμνοῦμεν τῶ κραββατῆ ἱρίτον. ἔλα ἀποδέτε-
σιν οἱ ἱερεῖς τὸν Ἐπίταφιον ἐπὶ τὸν Κραββατον, κ. γίνεται ἡ προσευχῆς κ. ὁ ἀστα-

καὶ ὁ ἀσπασμὸς κατὰ τάξιν. τὸ Δαξαζιμὸν δὲ φάγγιται παρὰ τῆς διέξεως χορῆ μι-
 γὰ μέλους. ᾄδεται τὸ {Μὴν ἀποχύσας} τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια {Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ} καὶ
 τὸ {λαῖς μυροφόροις γυναίξι}. ὅρα γὰρ τὸ Τριώδιον. Ὁ δὴ δάμιονος {Σοφία}. τὸ {Στεριά-
 σαι Κύριος ὁ Θεός}. καὶ τὰ λοιπὰ. δόξα καὶ νῦν, καὶ γίνεται ἀπόχυσις παρὰ τῆς Προε-
 ψῶτος ἕως. {Ὁ δὲ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ διὰ τὴν ἡμίλειαν σωτηρίαν τὰ φριδιὰ πά-
 θη καὶ τὸν ζωποιοὸν Σταυρὸν καὶ τὴν εὐκλείαν λαφὴν σαυρὶ μαλαδεξάμενος Χριστὸς ὁ
 ἀληθινὸς Θεός. κτλ. ἀνευ τῆς (πρόσδεξις) καὶ τῆς (γίνετο Κύριε) λέξεως (ὁ εὐχῶν).
 ἢ Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόχυσις τῆς ἑσπερινῆς, ποιήσαντος εὐλογητὸν τῆς ἱερῆς ἐκδοῦ
 τῆς βήματος, ἀναγινώσκειται τὸ μισρὸν ἀποδόχνον, ἀνευ τῶν χαιριλισμῶν πρὸς ὁ-
 γι, μετὰ τὸ {Πιζεύω} ἀναγινώσκωμεν γὰρ τὸ ἀναγόγιον τὸν Κανόνα τῆς θεολογίας, εὐρι-
 σιόμενον γὰρ τὴν Καλήχησιν τῆς ἀγίας Θεοδώρας. Κοντάμιον {τὴν ἀβυσσὸν ὁ κρησάσας} καὶ
 τὰ λοιπὰ τῆς ἀποδόχνης ὡς σύνηθες, καὶ γίνεται ἀπόχυσις ἀνάπλοται δὲ τὰ θεοδικαῖα καὶ τὰ (Χριστὸς
 ἀληθινὸς Θεός.
 βαλλόμενα ἐμπροσθεν τῆς ἑπιλαφίης καὶ σβέννυται εἰς τὴν ὕραν τῆς ὀρθρῆς. {Διαφυγὴν
 ἡ αἰοχθία τῆς ἑπιλαφίης ὕρας εἰ καὶ ἡμίσαν}.

ἢ Δὲ γινώσκον ὅτι, ἀπὸ τῆς νῦν, εἰς τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὸν εὐλογητὸν τὸ {βα-
 σιλεῦ οὐράνεξ} λέγεται. ἀλλ' εὐθὺς τὸ {Ἅγιος ὁ Θεός}. καὶ γὰρ τὸ Τεῖχος τῆς ἑσπερινῆς τὸ
 {Πρόσδεξαι Κύριε} καὶ τὸ {Γένοιτο Κύριε} παραγίνονται.

ἢ τῶ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ ἐν τῶ ὀρθρῳ, περὶ ὕραν δὲ καὶ
 ἡμίσαν γίνεται εὐλογητός, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ μεσονυκτικὸν γὰρ τὴν λιπὴν, κα-
 τὰ τὸν ὅμοιον τρόπον ὡς ἐν ταῖς παρεχθεῖσαις ἡμέραις. Κοντάμιον {τὴν ἀβυσσὸν
 ὁ κρησάσας} τὸ Κύριε ἐγένεσον ἰβ', κτλ. εἰσηθόντες δὲ ἐν τῶ μίση καὶ εὐλογήσαντες
 τῆς ἱερῆς, ἀρχεῖται ὁ διαβαζὴς τὸ {Δεῦτε προσκυνησώμεν} καὶ τὸ {ἐπαύξασαι σε} ᾄδεται
 ὁ ἐξάψαλμος, {Σημωτέον ὅτι, μετὰ τὸν ἐξάψαλμον τὰ ἑρηνικὰ λέγονται ἐξωθεν τῶν
 πυχῶν τῆς ἀγίας βήματος}. τὸ {Θεὸς Κύριος} φάγγιται γὰρ ἡχὸν β'. καὶ τὰ Τροπάρια ὡς ἔ-

ὡς εἶναι γὰρ τὴν σφρᾶν τῶ Τριώδιος, ἐρχόμεθα δὲ καλυθεὶν τῶ ἔπιταφίῳ καὶ ἐμφανῆσαι
 τὸν ἦχον ᾗ τὸ, Κύριε ἐλέησον ἐμὴν δόξαν Πατρὶ, καὶ ὁ διαβατικὸς ἀναγινώσκουσιν
 Ἀμμων χύμα, χωρὶς γὰρ καμὴ τῶσιν ἐν τῷ μεταξύ {δηλ. γὰρ ᾗ τῆ δόξα}. διανεμῶ
 δὲ τὰ κηρία γὰρ τοῖς ἀδελφοῖς ὁ ἑπισημάρχης, ἐν ᾧ ἀναγινώσκονται ὁ Ἄμμων, καὶ
 γὰρ τὸ λέξις αὐτῶ ἀνάπλις καὶ τὰ κηρία τῶν ζαταρίων, τὸν χορὸν, καὶ τὰ γενέλια.
 οἱ δὲ ἱερεῖς ᾗ σελθόντες ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, ἀλάσσοσιν ἐπιτραχήλια καὶ φρενίαι, καὶ
 τριγυθίνος τῶ Ἀμμὼν, ἐξέρχονται ἐν τῆς ὑραίας πύλης φάλλοντες τὰ ἐγυμνία ἠ-
 ἤ ζων ἐν τῷ δὲ, καὶ τὰ λοιπὰ τροπαρία γὰρ τὴν σφρᾶν. ἴτερον οἶ, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς
 ἀ. τῶσιν τῶν μεγαχυνάριον, θυμιᾶ ὁ Προεστὸς τὸν ἔπιταφίον ὑμνοῦσιν, ᾗ τὸν
 ναὸν ὄχον καὶ τὸς ἀδελφοῖς, προπορευομένους τῶ διακόνος. τῶ αὐτὸ γίνεται καὶ γὰρ τὸς
 ἐναρξῶν τῶν λοιπῶν δύο τῶσιν, θυμιᾶ ὁ β'. μετὰ τὸν ἠγόμενον καὶ ὁ τρίτος ἐν τῶν
 ἱερέων. ιαοναρχοῦμεν δὲ τὰ ἐγυμνία καὶ φάλλοντες ἔως, ἀρχόμεθα πρῶτον ἀπὸ
 τὸν Προεστῶτα καὶ τὸς λοιπὸς ἱερεῖς τὸς ἐν δεξιῶν τῶ ἔπιταφίῳ, ᾗ τὸ καὶ ὁ β'. Κανονάρ-
 χης γὰρ τὸς ἐξ ἀριστερῶν ἱερεῖς καὶ λοιπὸς. Μετὰ τὴν ἀ. τῶσιν γίνεται ἐναλλαγῆς, καὶ
 ιαοναρχῆ ὁ διαβατικὸς μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τῶν ἀδελφῶν τὴν β' καὶ γ'. τῶσιν. εἰς τὸ
 λέξις δὲ εὐαγγέλιος τῶσιν ἐπαναλαμβάνεται τὸ ἀ. τροπαρίον, καὶ εὐθύς γίνεται ἀ-
 ἤ τῶν παρὰ τῶ διακόνος. δίδονται ἔν γὰρ τὸς ἱερεῖς δύο φυλλάδια χρυσογράφοι, καὶ β'.
 ιαοναρχοῖσι οἱ Κανονάρχαι. αἱ δὲ φυλλάδια αἱ ἐντυποὶ ἔχουσι γὰρ, διὰ τῶ το προ-
 σευτέρον ἵνα μὴ γίνηται χασμωδία.

ἢ τριγυθίσης ἐν τῆς γ'. τῶσιν τῶν ἐγυμνίων, ἐρχονται καλύπτειν οἱ ἱερεῖς γὰρ
 τοὺς χορῶς, οἱ μὲν ἐν δεξιῶν, οἱ δὲ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ φάλλοντες τὰ εὐλογητάρια. καὶ ὁ-
 μὲν ἑπισημιασμοῦ. βάλῃ τὸ δισυλίον πημισίον τῶ θρόνον, καὶ τίθειται ἐπ' αὐτῶ τὸ
 βιβλίον τῆς ἀναγνώσεως. ὁ δὲ Κανονάρχης μετὰ τὴν ἀἴτησιν, ιαοναρχῆ καὶ φά-
 λῃ τὸ Κάθισμα ἐχὶ ὅπως εἶναι γὰρ τὸ Τριώδιον, ἀλλὰ τὸ ἀ. τροπαρίον ὄχον δὲ, καὶ
 τὸ ἕτερον ἄπαξ. ᾗ τὸ γίνεται ἀνάγνωσις γὰρ τὴν Θεόσημον ταφὴν τῶ Κυρίου, ἐύρισσο-
 μένης γὰρ τὸν Δαμασινὸν τὸν πεζογράφον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Ν', καὶ ὁ Κανὼν

78 ἁγίῳ Κοσμά {Κύματι θαλάσσης} γ' ἰδ'. Καταβασίας τῆς γρμῆς τῆς Κανόγος·
 μανοναρχῆσι δὲ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις κ' οἱ διαβαταὶ μὲ μανδύας, εἰς τὴν τε-
 λαρῆν τῆς Διακαινησίμου. εἰς τὴν ζ' ὕδην ἀνάπνῳται οἱ ζαυροί. Ἡ λιμιυτέρα οὐ
 ζιχορογῶται, ἀλλὰ φαλλελαὶ ἢ θ' ὕδην θυμιῶντος κ' τῆς διακίονος. Ἐξαποσχηγῆριον οὐ
 χέγομεν νῦν, γρμῆ μόνον τὸ {Ἅγιος Κύριος} εἰ γ' κ' εὐθύς εὐφωγῆμεν τὸν ἦχον θ'.
 κ' φαλλελαὶ τὸ Πᾶσα πνοή μετὰ μέλους· οἱ ζίχοι δὲ, τὰ τροπάρια, κ' τὸ δοξασιμὸν
 συνλόμωσι, ἢ Δοξαλογία πάσιν μετὰ μέλους. {Σημειώται ὅτι, γ' τὸ Πᾶσα πνοή ἀνά-
 πλεται ὁ χορὸς κ' τὰ γεντέλια·} γ' ἐρχονται οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, κ' φορε-
 σιν ἐπιτραχήλια κ' φελύγια, ὅλα φαλλομένως τῆς δοξασιμῆς, ἐξέρχονται κ' ἴσανται
 ἐν τοῖς χοροῖς.

ἢ εἰς τὸ λέγος δὲ τῆς δοξασιμῆς, ἀρξαμένως τῆς τρισαγίῃ, θυμιᾷ ὁ Καθηγού-
 μενος τὸν Ἐπιτάφιον ζαυροδῶς, προπορευομένων τῶν διακίονος μετὰ λαμπάδοις, κ'
 τῶν Ἐκκλησιασιμῶν μετὰ τῶν ῥοδοιῶν· γ' δὲ τὸ ὕστατον τρισαγιον, ὁ μὲν πρῶτος τῶν
 ἱερέων λαμβάνει ἐν ταῖς χερσίν αὐτῆς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, τῶν δὲ λοιπῶν ἀράντων
 τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς κεραιῆς αὐτῶν, κ' φαλλομένων τὸ νευρώσιμον τρισαγιον,
 ἐξέρχόμεθα τῆς Ἐκκλησιμῆς, προπορευομένων τῶν φαναρίων, τῶν μανταχίων,
 καὶ τῶν φαλλῶν· σβέννυνται δὲ ὁ χορὸς κ' οἱ ζαυροί, μόνον αἱ λαμπάδες τῶν ζαλα-
 ρίων ἢ σβέννυνται· εὐβάλλεται κ' ὁ υραββάτος τῆς Ἐπιταφίᾳ ἀπὸ τὸν Νάου, ἐκ-
 θόντων δὲ ἡμῶν ἐμπροσθεν τῶν θυρῶν τῆς τραπέζης γίνεται αἴτησις, κ' ἐκφ-
 νῆ ὁ ἱερεὺς {ὅτι ἡγίασαι}· ὅλα γ' τὴν θρῦσιν, κ' ἔνθα πλύνονται αἱ ιαυδύχαι,
 γίνονται ὡσαύτως αἱ ἱερεῖς, τὸ Κύριε ἔλυσσον μ'. κ' τὰ λοιπὰ, κατὰ τὴν τάξιν.
 Μετὰ ταῦτα, οἱ μὲν ἱερεῖς ἴσανται μετὰ τῆς Ἐπιταφίᾳ γ' τὸν Νάρθηκα, ἡμῶς
 δὲ κούπλοντες διαβαίνομεν κατὰ τὴν τῆς Ἐπιταφίᾳ· οὕτως ἐν ῥοδοιῶν τῶν ἱερέ-
 ων ἐν τῷ Καθηγιῷ, εὐφωγῆ ὀπρωζῶς τὸ {Σοφία ὀρδοί}· φαλλομένων τῶν κ' ὄρα-
 παριον {ὁ εὐσχημῶν Ἰωσήφ}· εἰσέρχονται δὲ ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, μετὰ τῆς ἐπι-
 ταφίᾳ, ἰδιεμένων κ' τῶν ῥοδοιῶν μανταχίων ἐμπροσθεν τῆς ὁγίας τραπέζης, κ'

καὶ εὐθύς ὁ Κωνσταντῆς χεῖρ ἐπιτετρῶσθαι τὸ τροπαρίον καὶ ψάλλεται δις, ἡ γὰρ τὴν πρῶτην φησὶν καὶ τὸν Ἀπόστολον, λεθέντος δὲ τῆ δισμυρίας ἐν τῷ μέσῳ, ἀναγινώσκει ὁ διάκονος τὸ εὐαγγέλιον, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ἐκκλησία ἔειπεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς· οἱ δὲ ὑπηρετοὶ σπεννύσκει τὰς κωνσταντίας καὶ τὰς ἑσπέραι, καὶ γινόμενης τῆς ἀποχύσεως τοῦ τῆ ὄρθρου, ἀναγινώσκονται καὶ ἡ ὕρα, μετὰ πολλὴν ἡμέραν καὶ Κωνσταντίου τῆς ἡμέρας. ἔπειτα ὅτι, ἐν ταῖς ὕραις α'. γ'. ζ'. καὶ θ'. λέγεται ἐν τῷ τροπαρίῳ τῆς ἡμέρας ἐν ἐκκλησίᾳ ὕρα κατ' ἐκκλησίαν. Ἐἴτα ἰσομετρεῖται τὴν ἐκκλησίαν, ποιῶντες καὶ τὸν θρόνον τῆς Παναγίας.

τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, περὶ ὕραν δ' καὶ ἡμίσηται, σημαίνου τὸν μέγαν κώνη, τὰς κωνσταντίας καὶ τὸ μιστὸν σίδηρον καὶ συναχθέντων τῶν ἀδελφῶν, ἀναγινώσκονται ἡ μετακλήσις ἐν τῇ Λιτῆν.

τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Ⓞ

Σημαίνου περὶ ὕραν ε' καὶ ἡμίσηται, τὴν κωνσταντίαν καὶ τὸ χρυσοῦσμα τῶν, καὶ γίνεται ἐκλογητός· ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκου τὰς ὕρας γ'. ζ'. καὶ θ'. ἐν αὐτῷ λέγεται τροπαρία· εἰς μὲν τὴν γ'. {Ὁ εὐσχημῶν ἰωσήφ}· ἐν δὲ τὴν ζ'. {Ὅτε κωνσταντίαν} καὶ ἐν τὴν θ'. {ταῖς κωνσταντίας γυναιξίν}· Κωνσταντίου {τὴν ἀβυσσον ὁ κωνσταντίας}· ἔπειτα ὅτι ἐν τῇ ζ'. ὕρα ἐδοκίμασεν τὰς ἑσπέραι, ἵνα φορέσῃ καὶ φέρῃ τὴν κωνσταντίαν τῆς Παναγίας ἐν τῷ καθολικῷ. Μετὰ δὲ τὴν ἐκκλησίαν {ὅτι καὶ Κύριε τῶν δεινῶν} ἀναγινώσκονται καὶ τὴν θ'. ὕραν, τὸ τρισαρίον, καὶ τὰς ψαλμοὺς ἐν τῇ σφραγῆ. εἰς δὲ ποιῶσιν μετὰ ἑμὲ σημεῖον ἐν ἀγαθόν· βαλὼν μετὰ τοῦτον ὁ ἐκκλησιαστικὸς καὶ σημαίνου τὸ ἀνω σήμα τῶν, τὸ σίδηρον, καὶ τὰς βαρίας ἐν γ'. ἡμεῖς δὲ ἐκκλησιαστικῶν ἀναγινώσκονται, καὶ μετὰ τὴν ἐκκλησίαν {Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ} συνάπτου καὶ τὰ τῶν πνευματικῶν χύμα {ἐκλογῆς ἢ ψυχῆς τὸν Κύριον}· τὸ {ἀνὴρ ἢ ψυχῆς μετ}· τὸ {ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τῆ θεῆ ἀθάνατος ὑπάρχων}· τὸ {ἐν τῇ βασιλείᾳ σου}, κτλ. ἐν τῇ σφ-

ἡ γὰρ τὴν σφρανὴν· μόνον τὸ {Πιζεύω} παραχρῆμα καὶ τὸ {Πατήρ ἡμῶν}· ἐπὶ δὲ ταῦ-
 τα λέγονται ἡ γὰρ τὴν Λειτουργίαν· Μετὰ τὸ {Ἄνις ἄφες} εὐθύς τὸ Κοιτάσιον {ἡνᾶ-
 βυσσον ὁ κλησάσ}· Κύριε ἐκέησον ἰβί· τὸ {Παναγία Ἰριάς}, καὶ γίνεταί διακοπή·
 Σημωλεὼν ὅτι, ἡ γὰρ τὸ, {Χορὸς ὁ ἐπεράνιος}, ἐξέρχεται οἱ ἱερεῖς τῷ ἁγίῳ βήματος,
 καὶ ἐρχονται ἡ γὰρ τὸ παρεκκλησίον μετὰ τῶν διακόνων φέροντες θυμιατὸν καὶ χαμψά-
 दा, καὶ τῶν εὐκλησιαστικῶν μετὰ τῶν μοναχῶν, καὶ μετὰ τὸ θυμιασαι, χαμψάτον-
 τες τὴν θύονα τῆς Παναγίας, ἐρχόμεθα ἡ γὰρ τὸ Καθολικὸν ψάλλοντες τὸ {Ἄξιόν
 ἐστίν}· ἡ γὰρ ὁ διαβασιμὸς λέγει {δόξα καὶ νῦν} καὶ γίνεταί ἀπόκλισις.

η Μετὰ τὸ {εὐλογημένη ἡ βασιλεῖσα} τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ὁ προσι-
 μαιὸς ψαλμὸς, ἀνάπτεται καὶ οἱ ζαυροὶ· ἡ γὰρ συναπλὴ μεγάλη παρὰ τῶν διακόνων
 καὶ ψάλλεται τὸ Κύριε εὐεираξα ἡ γὰρ ἡχον α· {ἀνάπτεται ὁ χορὸς καὶ λαὸς γινέται}· ἡ γὰρ
 μεν ἔν τῆς ἡ· καὶ ψάλλομεν τὰ τῆς σφραγῆς τῶν ἱερῶν ἀναζάσιμα τῆς ἡ· ἡ γὰρ
 ἰδιόμεια τῆς ἡμέρας λέσσαρα, Δόξα ἡχος πλ· βί· {τὴν σήμερον μυσιμῶς}· καὶ νῦν,
 {τὴν παρὰ ὁσμῶν δόξαν}· Εἴσοδος μεγάλη μετὰ τῶν εὐαγγελιστῶν αὐτοθυμιατῶν· δὲ
 {φῶς ἱερὸν} μετὰ μέγας, καὶ ἀναχρῆντων τῶν ἱερῶν εἰς μέσας, βασιλῆος ὁ εὐκλησια-
 στικὸς τὸ διαιεῖσιον τῆς ἀναγωγῆς διὰ τὰ Προφητῶν, Προεῖμένον δὲ ἡ γὰρ ἡ-
 μεν, {διότι τὸ Προεῖμένον ψάλλεται μετὰ τῶν τῶν Ἀποστόλων ἀναγωγῆς μετὰ τῶν ἁρι-
 σμῶν τῶν ἡ· ἀλλ' ὁ δάμιονος, εὐφραντῶ τὸ, {Σοφία}· καὶ ὁ Κατοναρχὸς ἀρχιλαῖον
 ἀναγωγῶν, ἡ γὰρ δὲ τὰ πάντα ΙΕ'. Μετὰ τὰ ἀναγωγῶματα εὐφραντῶ μεν δὲ ἡ
 ἡχον πλ· βί· καὶ τὸ τῶν τῶν Κύριον ἡμῶν ὅπερ καὶ ψάλλεται· ἡ γὰρ ὁ μὲν Κατο-
 ναρχὸς λέγει τῶν τῶν μόνον, οἱ δὲ ψάλλεται τὸ τῶν τῶν Κύριον ἡμῶν ὅπερ· ἡ γὰρ
 γίνεταί συναπλὴ μεγάλη, καὶ ψάλλεται ἀντὶ τῶν ἱερῶν {Ὅσοι καὶ Χριστὸν ἐβαπτίσθη-
 τες}· Προεῖμένον τῶν Ἀποστόλων καὶ Ἀπόστολοι ἐν τῷ ἱερῶν· καὶ εὐθύς εὐφραντῶ
 τὸν ἡχον βαρῦς, καὶ ψάλλεται ἀντὶ τῶν Ἀγγελοῦν {Ἀνάστα ὁ θεὸς κριτὴν τὴν γῆν}· ἡ γὰρ
 τὸ εὐαγγελίον ἐν τῷ μέσῳ, καὶ βασιλῆος ἡ γὰρ Λειτουργία τῶν μεγάλων βασιλῶν· ἀντὶ δὲ
 τῶν χερσῶν ἡμῶν τὸ {Σιγησάτω πάντα σὰρξ}· Κοινωνικὸν {ἔξ ἡμῶν ὡς ὁ ὑπὸ τῶν}

καὶ ἀντὶ τῆς ἐξόδου τοῦ Φῶς τὸ ἀληθινόν} φάλλομεν τὸ { Μνήσθητι εὐστραχηεὶς
 ἡμῶν καθὼς ἐμνημόνευσας τῷ Ληζῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑραυῶν} τὸ { ἐπὶ τὸ ὄνο-
 μα Κυρίου εὐλογοῦμένων, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. Ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ τρα-
 πείῃ γίνεται ἐν τῷ ἐπιλοπῆ τῷ Δαμασινῷ, ἀλλ' ἔτε μανθάρια πηγαίνομεν
 ἐν τῇ τράπεζαν, οὕτε θυμιῶμεν.

Σημιδιέον καὶ τοῦτο, ὅτι, ἐν τῇ λαμπροφόρον λαύτην ἡμέραν τῷ Πάσχα,
 παραχρῆσαι ὁ ἦχος ἐν τὸν δεξιὸν χορὸν ἤγουν τὰ περιτῶα, καθὼς ἐν τῇ Κυ-
 ριαῖ τῷ ἀντιπάσχα ἦτοι τοῦ Θωμᾶ. Καὶ ἐν τῷ Γενέσιον τῷ Ἰμῖς Προδρόμῳ.

Σμῶ. Ἰδὲ πῶς ζιχολοῦνται τὸ φαλτήριον ἐν τῇ μεγάλῃ ἑβδομάτῃ, ἵνα μέ-
 χρι τῆς θ' ὥρας τῆς μεγάλης τετάρτης ζιχολοῦνθῆ ὄρον.

τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ ἐν τῷ ὄρθρῳ ζιχολοῦμεν 3 Καθίσματα τὸ δ' ε' ἐκ τῆς
 ἑν τῇ α' ὥρᾳ ἔ ζιχολοῦμεν. ἐν τῇ ἑριδέκῃ τὸ ζ' ἐκ τὸ ἦ. ἐν τῇ θ' ἡ
 ὥρᾳ ἔ ζιχολοῦμεν. ἐν τῷ λυχνιῷ τὰ (Πρὸς Κύριον), ἐπίσης ἐν τῷ ἐ-
 σπερινῷ τῆς Μεγ. Τρίτης ἐκ Μεγ. τετάρτης.

τῇ μεγάλῃ τρίτῃ ἐν τῷ ὄρθρῳ ζιχολοῦμεν ἑρῖα Καθίσματα,
 τὸ θ'. τὸ ε' ἐκ τὸ ια'. ἐν τῇ α' ὥρᾳ ἔ ζιχολοῦμεν, ἐν τῇ ἑριδέκῃ τὸ
 ιβ' ἐκ τὸ ιγ'. ἐν τῇ θ' ὥρᾳ ἔ ζιχολοῦμεν, ἐν τῷ λυχνιῷ τὸ ιη'.

τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ ἐν τῷ ὄρθρῳ ἑρῖα Καθίσματα ζιχολοῦμεν, τὸ ιδ'.
 τὸ ιε' ἐκ τὸ ις'. ἐν τῇ α' ὥρᾳ ἔ ζιχολοῦμεν. ἐν δὲ τῇ ἑριδέκῃ τὸ ιθ' ἐκ
 ἐν τῷ ἐσπερινῷ τὰ (Πρὸς Κύριον).

» Περὶ ὦραν ἀ. καὶ ἡμίσησαν τῆς νυκτός, σημαίνῃ τὴν καρπαῖαν, τὰ κά-
 δωνας, κὶ τὸ μιμρὸν σίδηρον· κὶ εὐλογήσαντος τῆς ἱερέως, ἀρχὶται ὁ διαβαζήνῃ
 λρισαγίῃ, τῆς βασιλεῦ οὐράνιης ἐλεγχομένης· κὶ ἀναγινώσκειται τὸ μιμρὸν ἀπο-
 δοπνον, ἀνελὺ τῶν Χαιριελισμῶν. τὸ δὲ Ἰσραήλιον ἐστὶν κὶ τὸ τῆς Προδρόμου Ἐπιφάνιο
 χέρονται. Κονταμίον Ἰλὴν ἄβυσσον ὁ κῆρσας· φθάσαντος δὲ αὐτῆς γὶ τὸς Ἰσραηλι-
 ἀμόγυνης βαλῆν ὁ εὐμνησιαζισμὸς τὸ δισμῆχον τῆς ἀναγνώσεως ἐν τῷ μέσῳ, καὶ
 λῖθεται ἐπ' αὐτοῦ τὸ βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων· ὁ δὲ Κατωτάρχης ποιῶσθαι. τὸν παρῶν φα-
 μα γὶ τὸν Προεζῶτα, κὶ ἔτω μετὰ τὴν ἀπόκλισην τῆς ἀποδόπνης, ἀρχὶται ἡ ἀνάγνω-
 σις γὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων· οἱ ἀναγινώσκοντες· ἐρχονται ματὰ βαδμῶν καὶ
 λαΐξιν, πρὶν γὰρ λελθῶσθαι ὁ ἀναγινώσκων, ποιῶμεν σχῆμα τῷ μέλλοντι ποιῆσαι ἀ-
 γνυσιν, ἵνα μὴ διακοπῆται κὶ προκίπῃ σύγχυσις· κρατῶμεν γὰρ κὶ ἡμῶς βιβλίον κὶ
 παραληρῶμεν: Περὶ ὦραν δὲ νυκτός ἐ. παρὰ λέταρτον, βαλῆν μελάνοισα ὁ εὐμνη-
 σιαζισμὸς, κὶ σημαίνῃ τὸ ἀνω σῆμαντρον ἅπαξ, κὶ τὸ σίδηρον· κρυσθέντος δὲ τῆ
 σιδήρης, ἴσθῃσι τὴν ἀνάγνωσιν ὁ ἀναγινώσκων κὶ εὐλογήσαντος τῆς ἱερέως, ἀρχὶται
 ὁ διαβαζήνῃ τῆς λρισαγίῃ, τῆς Κύριε ἐγένεσον ἰβ'. Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνησάμετες
 τὸν Ν', κὶ τὸν Κανόνα τῶν μεγαλῶν Σαββάτων {Κύριε καὶ θαλάσσης} ποιῶντες τὰς ὕδασι ἰβ'.
 Καταवासίας τῆς γῆρας ἅπαξ. ἀπὸ γ'. ὕδης, τὸ Καθισμα δις· ἀφ' οὗ τὸ Κονταμίον ὁ οἶκος,
 κὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· λέγος δὲ ἅ ποιῶμεν ἐν τῷ συναξαριστῇ· ἔτω φελλομεν κὶ
 λαὶ λοιπαὶ ὕδασι ζ'· καὶ ἡ ἀνάκτωντες τὰ δραμόνια τῶν ζαταρίων κὶ τῶν ζαυρῶν δια-
 νεμόντος κὶ τῆς εὐμνησιαζισμῶν τὰ ἡμερῶν γὶ τῶν ἀδελφῶν· Εἰς δὲ τὴν θ'. ὕδην, θυμιῶ-
 διάουτος· λελθῶσθαι κὶ τῆς θ', πρὶν γὰρ εἶναι λελθῶσθαι ἢ ὦρα ζ'· ἡ μνηστῆρον οὗτι,
 γὶ τὴν θ'. ὕδην εἰσερχονται οἱ ἱερεῖς γὶ τὸ αἶγιον βῆμα, κὶ φερῶσιν ἐπιτραχήλιον καὶ
 φελλῶνια· ὁ δὲ προεζῶς ὁ κὶ τὴν Ἀνάστασιν μέλλον ποιῆσαι, ἀχῶσθαι πᾶσαν τὴν ἱερα-
 λικὴν ζογὴν.

τὸν παρῶν φα-
μα γὶ τὸν Προεζῶ-
τα.

ἰσθῶσθαι
ἀπὸ τοῦ Καρ:

τὸ σημεῖον
τῆς ἀναγνώ-
σεως

τὸν παρῶν φα-
μα γὶ τὸν Προεζῶ-
τα.

τὸ ὑπόμνημα

» Μετὰ δὲ τὴν θ'. ὕδην γίνεσθαι αἰτήσις, κὶ εὐθύς ὁ διαβαζήνῃ, τὸ λρισαγίον καὶ οἱ-
 φάλλαι τὸ ἀποκλιτῆριον {Ὅτι ἐαλῆθῃς} κὶ ἀριστῶν ὁ διάουτος {Σοφία} ὁ ὢν εὐλογητός.

ὁ ἱερεὺς· τὸ ἔβριεῦσαι Κύριος ὁ θεός· καὶ γίνεσθαι ἀπόχριστος· εἶτα ὁ μὲν προεζῶς

— ἐκ τῆς καν. ἀπλῆς τῆ ἀγ. ἀρτοφορίας κ' ἀ. ἱερῶν ἐκφωτῶ ἰσογιῶτι περὶ αὐτὸν ἱερεῖ το (Δεῦτε λαβέλι φῶς) κ' ἀναπτῶσι, ἕλα ἐρχεται ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας πύ. τῆς κ' ἱερῶν το (Δεῦτε λαβέλι φῶς) κ' (φῶς) κ'

ἀνάπτῃ τὴν λαμπάδα, ἡμῶς λαμβάνομεν ἐξ αὐτῆς φῶς, κ' ἐξέρχεται μετὰ τῶν λοιπῶ

ἱερέων κρατῶν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, οἱ δὲ λοιποὶ τὴν εὐλογία τῆς ἀναζάσεως τὴν ἐν τῇ

προσημοιῶ τῆ καθολικῆς κ' ζαυρῆς, φάλλοντες τὴν ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ

τοῦ Κανονάρχῃ μηδὲν λέγοντος ἐξῆθεν ἡμῖν μόνον τὸ Κύριε ἐγένησον.

Ἐξερχόμεθα ἔν γι τὴν αὐγὴν τῆς συναξέως, ἐνθα εἶσιν εὐρετισμένα διὰ τὴν ἀ-

νάστασιν, προπορευομένων τῶν εὐμνησιαζιῶν μετὰ τῶν μανταχιάτ κ' τῶν φαναρί-

ων, κ' ὁ μὲν Κανονάρχῃς βάλλῃ τὴν εὐλογία τῆς ἀναζάσεως ἐν τῷ προσκυνηταρίῳ, οὖσαν

ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Παναγίας· οἱ δὲ εὐμνησιαζιοὶ, ἀνάπτῃσι τῆς πομπεῖας, τὸν χορὸν τῆς

ζαυρῆς, κ' τῆς λαμπάδας τῶν ζαλαρίων· εὐβάλλοντες κ' τὰ βημόθυρα φρονιζέσσι

πρὸς τοῦτοισι, ἵνα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀναζάσεως υρουσθῶσι πάντα τὰ σήμαντρα.

Ὁ ἔν προεζῶς μετὰ τῶν ἱερέων ἐξεθῶν εἰς τὴν αὐγὴν, λίθῃσι τὸ εὐαγγέλιον ἐπὶ

τῶν δισυρίων. {Σημῶλεον ὅτι, δύο δισυρία χρῆσζονται, ἐν διὰ τὸ εὐαγγέλιον, κ' ἕτε-

ρον διὰ τὴν εὐλογία τῆς ἀναζάσεως κ' θυμιατῶν υύχρῃσιν. εὐθὺς δὲ λέγῃ τὸ καὶ Μα-

θαῖον εὐαγγέλιον {Ὁ φέ σαββάτων τῆ ἐπιφωσιῶσιν· ἕλα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, κ' ζαυ-

ρὸν μετὰ λαμπάδος, εὐφωγῆ τὸ {Δόξα τῆ ἁγία κ' ὁμοσῶ κ' ζωοποιῶ κ' ἀδαιρέ-

τω τριαθῆ} κ' ἡμῶς ἀπουρινόμεθα τὸ ἀμὴν. ἕθ' ἔτῳ, ἀρχεται φάλλον μεγαλοφά-

τως τὸ {Χριστὸς ἀνέζη} ἐν γ' ἕλα κ' οἱ σὺν αὐτῷ ἱερεῖς θ' αἰεὶς, κ' αὐθῆς εἰς τὸ τέλος ὁ

Προεζῶς ἅπαξ.

» Μετὰ ταῦτα λαμβάνῃ εἰς χῆρας αὐτῆ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, ἀνοχθῶν τὴν

κ' τῶν λοιπῶν ἱερέων, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, φάλλον μετ' αὐτῶν τὸ Χριστὸς

ἀνέζη ἀργῶς· ποιῶ δὲ συναπλὴν μεγάλην, κ' εὐφωγῆ {Ὅτι πρέπη σοι πᾶσα δόξα}.

Καὶ ἀρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς τῆ Κανόνος τῆς ἁγίας λαμπραῶς, τῆς ἑρμῆς ἐν β' κ' τῆ

τροπάρια εἰς ἰδ'. ὕψρον δὲ πάλιν τῆς ἑρμῆς ἀνα μέρος οἱ δύο χοροὶ, τὸ {Χριστὸς

ἀνέζη} ἐν γ' κ' τὸ {Ἀναζὰς ὁ Ἰησοῦς} ἅπαξ. Ὁ δὲ Καθηγέμενος θυμιατῶν εἰς τὴν ἑναρ-

ξιν τῆ Κανόνος τὸν Μαὸν κ' τῆς ἀδελφῆς, προπορευομένη τῆ δισυρίων, κ' βαζαζόντων

ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ζαυρᾶς μετὰ λαμπρᾶδων. Γίνεται δὲ ἐν εὐαγγῆ ὡδὴ αἴτησις.
 ἢ Εἶτα ἀρχαμένους τῆς γ' ὡδῆς, θυμιᾶ παχὺν ὅθ' μετ' αὐτὸν, καθὼς κ' εἰρηναῖα.
 ἢ Ἰστέον ὅτι, ἐν ταύτῃ τῇ α' ἡμέρᾳ, κ' αἱ αἰτήσεις, κ' αἱ εὐφρανῆσεις, εἶδον ἐν τῷ ἀ-
 γίῳ θυσιαστηρίῳ γίνονται παρὰ τῶ ἱερέως. Ἐν μὲν τῇ α' ὡδῇ {ὅτι σὸν τὸ κράτος} εὐφ. α' ὡδ. α'
 ἐν δὲ τῇ γ' {ὅτι ἀγαθὸς κ' φιλόανθρωπος} ἀπὸ γ' ὡδῆς, ἀναγιγνώσκωμεν τὴν ὑπα- εὐφ. β' ὡδ. γ'
 κοήν {Προβλεῖσαι τὸν ὄρθρον} κ' εὐθὺς γίνεται ἀνάγνωσις παρὰ τῶ προεζῶτος
 εὖ τὸν Μηνιαῖον, ἰζαμένους εὖ τὸν θρόνον· σθένουνται δὲ τὰ ἰμῖα τῶν Προμειών,
 τῶ χορᾶ, τῶν ζαυρῶν, κ' τῶν λοιπῶν ζαλαρίων· ἅτα φαῖνονται κ' αἱ λοιπαὶ ὡδαί, γί-
 νεται δὲ ὡς προεγγράπται αἴτησις ἐν εὐαγγῆ ὡδῇ· Ἐν μὲν τῇ δ' ἡ εὐφρανῆσις {ὅτι εὐφ. γ' ὡδ. δ'
 σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν}· Ἐν δὲ τῇ ε' {ὅτι ἡνιόχηται}· Ἐν δὲ τῇ ζ' {Σὺ γὰρ εἶ ὁ θνα- εὐφ. δ' κ' ε'
 χεύς}· Σημειώδον ὅτι, ἐν ταύταις ταῖς ὡδαῖς, κ' ταῖς λοιπαῖς ζ' κ' η'· ἡ θυμιᾶ ὅτε ὡδῆς ε' ὡδ. ζ'
 ρεὺς· ἡμῶν μόνον εὖ τὴν α' γ' κ' θ' ἀφ' ἧ τὸ Κοντάσιον φαῖνον, ὁ ὡδῆς, κ' τὸ ὑπό-
 μνημα τῆς ἡμέρας· κ' εὐθὺς τὸ {Ἀνάστασιν Χριστοῦ} εὐ γ' κ' τὸ {Ἀνασταὶ ὁ ἴησους} γ'
 ἅτα φαῖνονται ἡ ζ' καὶ η' ὡδῆ, ἀναπλόνται δὲ οἱ ζαυροὶ τὰ φανάρια, κ' αἱ λαμ-
 παδες τῶν ζαλαρίων· Ἐν μὲν τῇ ζ' ὡδῇ, ἡ εὐφρανῆσις {ὅτι ἡνιόχηται}· Ἐν δὲ τῇ η' εὐφ. ζ' ὡδῆς ζ'
 {εἶη τὸ κράτος}· ἡ θ' ὡδῇ φαῖνονται παρὰ τῶ προεζῶτος, κ' μετ' αὐτὸν, μετὰ εὐφ. ζ' ὡδῆς η'
 τῶν μεγαλυαρίων· τὸ ἔξαποστειλῶν εὐ γ'· Εἰς τὰς αἴτας, εὖ εὐφρονται οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ
 ἀγίῳ βῆματι, κ' φορεῖσιν ἐπιτραχήλια κ' φερένια, λαμβάνοντες δὲ ἀνά χεῖρας ὁ-
 μὲν Καθηνυμένους τὸ ἀγιον εὐαγγέλιον, ὁ δὲ τὴν εὐαγγῆ τῆς ἀναστάσεως, κ' οἱ λοι-
 ποὶ ζαυρᾶς μετὰ λαμπρᾶδων, εὖ εὐφρονται κ' ἰζανται ἐν τῷ δεξιῷ χορᾶ, φαῖνονται
 δὲ τὸ πᾶσα πνοὴ μετὰ μέγας εὖ ἡχον α' ἅτα μέγας ὁ πρῶτο φαῖνον τὸν ζῆχον {Αἰ-
 νῶλε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυνατῶν αὐτῶν} κ' φαῖνονται τὰ πρῶτα δ' εὖ εὐφρονται ἀναστασι-
 μα· ἡ θ' ἔτω, κ' οἱ ἱερεῖς τὰ εὖ εὐφρονται τῶ Πάσχα {Ἀναστήτω ὁ θεὸς} κ' τὰ ἱεροπάρια {Πάσχα
 ἱερὸν ἡμῖν}, κτλ· μετὰ τῶν ζῆχων αὐτῶν· Δοῖξα Καὶ τῶν, {Ἀναστάσεως ἡμέρα}· ἐν ὅσῳ δὲ
 φαῖνονται τὰ ἱεροπάρια γίνονται κ' ὅ ἐν Χριστῷ ἀσπασμός· Μετὰ ταῦτα, εὖ εὐφρονται =
 αὐθῆς οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀγίῳ βῆματι κ' ξιφοραίτησι, διὰ ἱεραῖς αὐτῶν ζογαῖς ἀποθεμῆς

εἰδοὶ τῶ Προεζῶτος μέλλοντος ποιῆσαι τὴν ἀπόχυσιν. Μετὰ τὸ δοξασιμὸν τῶν
 αἰνῶν, ψάλλεται τὸ Χριστοῦ ἀνέστη ἐν γ'. κ' τῶ Κανονάρχῃ ποιήσαντος σχῆμα ἐν
 τῶ μίσει, κ' ἐν τοῖς χοροῖς, ἀναγιγνώσκειται εὐθὺς ἢ Κατήχησις τῆς ἡμέρας παρὰ
 τῶ Προεζῶτος· ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῶ Χρυσόστομο { Ἡ τῶ ζώματός σε }· ὁ δια-
 κωνος τὸ { ἔλθσον ἡμῶς ὁ Θεὸς υαλὰ τὸ μέγα ἔλεός σε }· κ' μετὰ τὴν εὐφώνησιν, αὐ-
 θὺς τὸ { Πληρώσωμεν τὴν εὐθιὴν δέσπον } κ' τὰ ἐξῆς· γ' τὸ λέξος, τὸ, { Σοφία }· Ὁ ἂν εὐ-
 λογητός, τὸ, { Στερεῦσαι Κύριος ὁ Θεός }· ὁ διαβασιμὸς τὸ { Φωτίξω φωτίξω }· τὸ Χριστοῦ
 ἀνέστη ἐν γ'. τὸ Κύριε ἐλθέσον γ'. κ' τὸ εὐλόγησον, κ' γίνεσθαι ἀπόχυσιν, ἕως· { Ὁ ἀνα-
 σταῖς ἐν νεφελῶν Χριστοῦ ὁ ἀληθινὸς Θεός }· εἴτα ὁ ἱερεὺς εὐφώνῃ τὸ Χριστοῦ ἀνέστη ἐν
 γ'. κ' ἡμῶς ἀποπειρόμεθα τὸ Χριστοῦ ἀνέστη· κ' πάλιν ὁ αὐτὸς { Δόξα τῆ ἀγία αὐτῶ
 τριημέριον ἐγέρσε } ἡμῶς δὲ { Προσιυνόμεν αὐτῶ τὴν τριημέριον ἐγερσιν }· εἴτα τὸ { Χρῆ-
 στὸς ἀνέστη ὄχιον }, κ' λαμβάνῃ λέξος· Ἐπισυναπτόμεν δὲ κ' τὴν ἀ' ὕψαν ἀναγιγνώσκοντες
 αὐτὴν ἕως, τὸ { Χριστοῦ ἀνέστη } τῶ, τὸ { Ἀναστασιν Χριστῶ } τῶ, κ' τὰ λοιπὰ τροπά-
 ρια ἅπαντα, τὸ { Κύριε ἐλθέσον } μ'. δόξα κ' νῦν, { τὴν τιμιωτέραν }, κ' λέγειται παρὰ τῶ ἱε-
 ρεὺς τὸ { Δι' εὐχῶν }· αὐθὺς τὸ { Χριστοῦ ἀνέστη } γ', τὸ { Κύριε ἐλθέσον γ'. κ' εὐλόγησον }, κ'
 γίνεσθαι ἀπόχυσιν· εἴτα εὐλόγησαντος τῶ Προεζῶτος, ἀναγιγνώσκειται ἢ μετακλήσις ἢ
 { Μὲνήμερον }· τὸ { Χριστοῦ ἀνέστη } γ'. τὸ { Ἀναστασιν Χριστῶ } γ'. κ' τὸ { Ἀνασταῖς ὁ ἴσως ἀπὸ τῶ λαφῶ }
 γ'. κ' αἰεὶς ὁ ἀναγνώστης τῆς μετακλήσεως τὸ { Κύριε ἐλθέσον } μ'. κ' τὸ { Μὲλλον φαγεῖν
 ἀνθρώπει } κ' τὰ λοιπὰ εὐχὰς γ' τὴν σφραν, κ' πάλιν ἀπόχυσιν, κ' ἐν τῶ λέξῳ αὐτῆς ὁ ἱε-
 ρεὺς ἀπὸ τῶ { Δι' εὐχῶν }, λέγει τὸ { Χριστοῦ ἀνέστη }, κ' ὁ διαβασιμὸς τὸ, { Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύ-
 ριος }· καὶ ἀσπασθέντες τὴν δεξιὰν τῶ Καθήμενῶς ἀπερχόμεθα γ' τὰ Κεχρία μας. [⊗]

Ἔως τὴν ἡμέραν, κρούονται τὰ σημαντὰ ὅσα ὁμῶς εὐχὴ γίνεται εὐλο-
γητός. {Δὲ θ' δέναι, ὅτι, ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης δηλ. Κυριακῆς ἕως Πά-
σχα, μέχρι τῆς σαββάτης τῆς Διακαινησίμου, αἱ ὕραι, καὶ τὰ ἀποδύπνα, ἀναγινώσκου-
ται ἕως. Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, {Χριστὸς ἀνέζη} γ', {Ἀνάστασιν Χριστῆ θεασάμενοι} γ',
{Προχαθῆσαι τὸν ὄρθρον}, τὸ {εἰ' ἡμεῖς ἐν τῷ φωσὶ κατῆ} θεσ}, τὸ {ἐν τῷ φωσὶ σωματικῶς}
ἀπαξ, Δόξα ὡς ζωνοφόρος}, Καὶ νῦν, {τὸ τῆς ὑψίστης ἡγιασμένου}. τὸ Κύριε ἐγένεσον μ-
δόξα Καὶ νῦν, {τὴν λιμωτέραν}, καὶ λέγεται παρὰ τῆς ἱερέως τὸ {Δι' εὐχῶν}. Μετὰ τὴν ἀ-
νάστασιν, κρῆς ὁ ἱερεὺς τὸν κῆρυκα, καὶ μνημονεύσιν οἱ ἀδελφοὶ ὡς σύνθετες. ἄθ' ἕως,
τὸ {Χριστὸς ἀνέζη} γ'. καὶ τὰ προγραφέντα ὑσαύτως, καὶ λρισσεύεται ἡ τοιαύτη ἀνομο-
θία, ἐν ταῖς ὕραις, ἀποδύπνοις καὶ μεσουυλιουῖς. {Σημωτέον ὅτι, ἐν τῇ β' ζῶσῃ,
ἀνάπλονται οἱ Σταυροὶ, τὰ φανάρια, καὶ αἱ λαμπάδες τῶν σταυριῶν. ὁ δὲ χορὸς ἀ-
νάπλεται μετὰ τὴν ἄσσοδον, ὁ πομπέως τῆς καθολικῆς ὁ τὸν Χερσβιλιὸν ὕμνον.

Ἔως τὴν ἡμέραν, κρούονται τὰ σημαντὰ ὅσα ὁμῶς εὐχὴ γίνεται εὐλο-
γητός. {Δὲ θ' δέναι, ὅτι, ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης δηλ. Κυριακῆς ἕως Πά-
σχα, μέχρι τῆς σαββάτης τῆς Διακαινησίμου, αἱ ὕραι, καὶ τὰ ἀποδύπνα, ἀναγινώσκου-
ται ἕως. Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, {Χριστὸς ἀνέζη} γ', {Ἀνάστασιν Χριστῆ θεασάμενοι} γ',
{Προχαθῆσαι τὸν ὄρθρον}, τὸ {εἰ' ἡμεῖς ἐν τῷ φωσὶ κατῆ} θεσ}, τὸ {ἐν τῷ φωσὶ σωματικῶς}
ἀπαξ, Δόξα ὡς ζωνοφόρος}, Καὶ νῦν, {τὸ τῆς ὑψίστης ἡγιασμένου}. τὸ Κύριε ἐγένεσον μ-
δόξα Καὶ νῦν, {τὴν λιμωτέραν}, καὶ λέγεται παρὰ τῆς ἱερέως τὸ {Δι' εὐχῶν}. Μετὰ τὴν ἀ-
νάστασιν, κρῆς ὁ ἱερεὺς τὸν κῆρυκα, καὶ μνημονεύσιν οἱ ἀδελφοὶ ὡς σύνθετες. ἄθ' ἕως,
τὸ {Χριστὸς ἀνέζη} γ'. καὶ τὰ προγραφέντα ὑσαύτως, καὶ λρισσεύεται ἡ τοιαύτη ἀνομο-
θία, ἐν ταῖς ὕραις, ἀποδύπνοις καὶ μεσουυλιουῖς. {Σημωτέον ὅτι, ἐν τῇ β' ζῶσῃ,
ἀνάπλονται οἱ Σταυροὶ, τὰ φανάρια, καὶ αἱ λαμπάδες τῶν σταυριῶν. ὁ δὲ χορὸς ἀ-
νάπλεται μετὰ τὴν ἄσσοδον, ὁ πομπέως τῆς καθολικῆς ὁ τὸν Χερσβιλιὸν ὕμνον.

Ἔως τὴν ἡμέραν, κρούονται τὰ σημαντὰ ὅσα ὁμῶς εὐχὴ γίνεται εὐλο-
γητός. {Δὲ θ' δέναι, ὅτι, ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης δηλ. Κυριακῆς ἕως Πά-
σχα, μέχρι τῆς σαββάτης τῆς Διακαινησίμου, αἱ ὕραι, καὶ τὰ ἀποδύπνα, ἀναγινώσκου-
ται ἕως. Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, {Χριστὸς ἀνέζη} γ', {Ἀνάστασιν Χριστῆ θεασάμενοι} γ',
{Προχαθῆσαι τὸν ὄρθρον}, τὸ {εἰ' ἡμεῖς ἐν τῷ φωσὶ κατῆ} θεσ}, τὸ {ἐν τῷ φωσὶ σωματικῶς}
ἀπαξ, Δόξα ὡς ζωνοφόρος}, Καὶ νῦν, {τὸ τῆς ὑψίστης ἡγιασμένου}. τὸ Κύριε ἐγένεσον μ-
δόξα Καὶ νῦν, {τὴν λιμωτέραν}, καὶ λέγεται παρὰ τῆς ἱερέως τὸ {Δι' εὐχῶν}. Μετὰ τὴν ἀ-
νάστασιν, κρῆς ὁ ἱερεὺς τὸν κῆρυκα, καὶ μνημονεύσιν οἱ ἀδελφοὶ ὡς σύνθετες. ἄθ' ἕως,
τὸ {Χριστὸς ἀνέζη} γ'. καὶ τὰ προγραφέντα ὑσαύτως, καὶ λρισσεύεται ἡ τοιαύτη ἀνομο-
θία, ἐν ταῖς ὕραις, ἀποδύπνοις καὶ μεσουυλιουῖς. {Σημωτέον ὅτι, ἐν τῇ β' ζῶσῃ,
ἀνάπλονται οἱ Σταυροὶ, τὰ φανάρια, καὶ αἱ λαμπάδες τῶν σταυριῶν. ὁ δὲ χορὸς ἀ-
νάπλεται μετὰ τὴν ἄσσοδον, ὁ πομπέως τῆς καθολικῆς ὁ τὸν Χερσβιλιὸν ὕμνον.

τῶν χαρισά-
μενοι.
καὶ τοῖς ἐν τῇ
μνήμασι τῶν
χαρισάμενος
ἢ προΐσταμενος
θυμῆ τὸν Χριστὸν
ἐκ τῆς ὑπερβολῆς
ἢ ἰσχυρῶς ἐν τῷ
μῆτι.
τῶν δὲ πέλας
το σῆμα
καὶ λέγεται.

ἵνα αὐτὸ φάγηται ἢ ἐν ὅσῳ μεταλαμβάνουσιν οἱ ἀδελφοὶ τῶν ἀχράντων μυση-
ρίων. ἀντὶ τῆς εἰδόμενης τοῦ φῶς τοῦ ἀληθινόν, φάγη. τὸ {Χριστὸς ἀνέστη} ἕως τῆς θανά-
του παθήσας. ἦτα μετὰ τὸ {πάντοτε νῦν ἢ ἀπὸ} γένηται τὸ ἐπίλοιπον. Μετὰ τὴν
ὀπισθὰμβων ἐσχὴν, ἀντὶ τῆς εἰῆ τοῦ ὀνομα Κυρίου εὐλογημένον αὐθις τὸ {Χρισ-
τὸς ἀνέστη σύντομον ἐν γ' ἢ γίνεται ἀπόχρισις. Εἰς τὴν διανομὴν τῆς ἀντιδώρας, τὸ {Χρισ-
τὸς ἀνέστη ἐν γ' ἀργῶς.

ἢ Ἡ δὲ εὐχαριστία τῆς μεταλήψεως ἀναγιγνώσκουται ἕως. Μετὰ τὸ ἁπλῶς τὸν
ἀναγνώστην {ἔπειτα δὲ τῆς μακρῆς μετῴσιας} ἢ τῶς χοροῦς εὐχὰς, τὸ {Μὴ ἀπο-
χρίσας}. ἦτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐν γ' ἢ εὐθὺς {ἢ τῆς ζώματός σου}. τὸ {ἔξω τῶν ἑρανῶν ἐδέξω}
δοξα ἢ νῦν {εἰ καὶ ἐν λάφῳ}. Κύριε ἐγένεσον ἐθ' καὶ τὰ χοροῦς ὡς σύνθετες. Ἡ ἀναγνώ-
σις ἐν τῇ Τραπεζῇ γίνεται ὅτι τῶς χοροῦς τῆς Χρυσολογίας, εὐρισκομένη ὅτι τὴν φυλλα-
δα πηγαίνομεν δὲ ὅτι τὴν Τραπεζῶν ἐπιτραχίλιον ἢ εὐχολόγιον, ἵνα ἀναγνώσῃ ὅ-
τι Προϊεὺς τὴν εὐχὴν διὰ τὸν θυρὸν ἢ τὰ ὡά.

ἢ Ὁ ἀναγνώστης τῆς Τραπεζῆς γέγρ πρῶτον τὸ {Χριστὸς ἀνέστη} γ'. τὸ Κύριε ἐγένεσθ
γ' ἢ ὁ ἡγούμενος εὐλογῆ τὴν Τραπεζῶν. ἦτα ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀνα-
γνώσεως, ἢ ἱερακοχρηθῆ ἀναγιγνώσκων. Μετὰ δὲ τὸ ἀρξήσῃ ἡμᾶς, γέγρ τὸ Χριστὸς
ἀνέστη γ' ἢ γλαμβάνῃ τὴν εὐλογίαν τῆς ὑσαύτης ἢ τῆς Τραπεζῆς ποιῆ. ἦτα τῶν ἀδελφῶν
ἀνασάντων ἐν τῇ Τραπεζῆς, γέγρ αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. τὸ Κύριε ἐγένεσον γ' καὶ
τὸ {εὐλόγησον}, ὅτι τὴν Τραπεζῆς ὑφοί τὴν προσφορὰν, γέγρ συγχρόνως τὸ {Χριστὸς
ἀνέστη} γ' ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀπουρίνεται τὸ {ἀληθῶς ἀνέστη}. ὁ Τραπεζῆς παῖν
τὸ {Δόξα τῇ ἀγία αὐτῆς Τριήμερῶ ἐγέρσας}, ὁ ἀναγνώστης τὸ {Προσιυνῶμεν αὐτῆς
τὴν Τριήμερον ἐγέρσας} ἢ εὐθὺς ὁ ἴδιος τὸ {Προσβαῖσαι τὸν ὄρθρον αἰ περὶ Μαρι-
αμῆ τὴν ὑπακοὴν, ἢ ὁ φάχλης τὸ {Ὁ Ἄγγελος ἐβόα} ἢ τὸ {Φωτίζε Φωτίζε}. ἐν ᾧ
γίνεται ἢ ὁ ἄσπασμὸς τῆς ὑψώματος ἢ θυμιῶμεν. Μετὰ ταῦτα, ὁ Προϊεὺς τὸ {Εἰς
τῶς πολλαῖς πρεσβύταις}, κτλ. τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. τὸ {εὐχαριστοῦμεν σοι Χριστέ ὁ θεοῦ}.
τὸ ἑσπέραις τὸ {εὐφρανῶ ἡμᾶς}. δόξα ἢ νῦν, {εἰ καὶ ἐν λάφῳ}. Κύριε ἐγένεσον γ' ἢ εὐ-

Γὰ ἐν τῇ Γραπτῆζῃ, Κῆ εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς Λαμπρᾶς. 497.
καὶ τὸ ξυλόγησον, καὶ ἀπόχουςι. Ἐξερχόμενος δὲ τῆς Γραπτῆζῃς ὁ ἀναγνώστης
λέγει τὸ Χριστὸς ἀνέστη. ἔτω γίνεσθαι ἡ εὐχαριστία τῆς Γραπτῆζῃς ἕως τὴν τρίτην
πρωί.

ἢ τὴν τρίτην δὲ τὸ ἑσπέρας, γὰρ μὲν τὴν ἀρχὴν τῆς Γραπτῆζῃς ποιῶμεν ὡς ἐ-
γραφή ἀνωθεν, μετὰ δὲ τὸ ἀναζητῆσαι τὸ ἀδελφὸς ἐν τῆς Γραπτῆζῃς, ὁ ἀναγνώ-
στης τὸ ξυλόγησον ἡμᾶς τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπασι, τὸ Κύριε ἐξήσων γ. καὶ ξυλόγη-
σον, καὶ ἀπόχουςι. Ἰστέον ὅτι, γὰρ τὴν Γραπτῆζῃν πορευόμεθα μετὰ τῶν θεοδιδῶ-
να φάλλοντες τὸ Χριστὸς ἀνέστη, κρούοντες καὶ τὰ σημαντῆρα πάντα, ἕως τὴν τρίτην τὸ
πρωί. τὴν τρίτην δὲ τὸ ἑσπέρας καὶ ἐφεξῆς, πορευόμεθα ἀνευ μωσαίου, ἀλλ' ἐπε-
σημαντῆρα σημαίνομεν, ὅμη μόνον τὸν μέγαν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

ἢ τῆς Κυριακῆς τὸ πρωί μετὰ τὴν Γραπτῆζῃν δη. τῆς Πάσχα φάλλοντες τὸ Χρ-
στὸς ἀνέστη, ἀπερχόμεθα γὰρ τὸν Νεὐν, καὶ ὁ διάκονος μνημονεύει τῆς Καθηκόμενης καὶ τῆς
ἀδελφότητος. ὁ ἱερεὺς τὸ εἰπὼν καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, κτλ. εἰς τὴν
ἀπόχουςιν, προλαμβάνομεν καὶ πολυχρονίζομεν, τὸν τε προεξῆλα καὶ τὴν ἀδελφότητα.
καὶ ἔτις ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς Κελλίοις ἡμῶν, εὐχαριστῶντες Θεῷ τῷ ιαταξίῳ σα-
τι ἡμᾶς εὐοῦσαι τὴν Κυρίαν ἡμέραν τῆς αὐτῆς ἀναστάσεως.

τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς Λαμπρᾶς.

ἢ Περὶ τὴν ἡ. ὥραν τῆς ἡμέρας, κρούοντες τὰ σημαντῆρα ὅσα ὁμῶς ἐν γ. καὶ γί-
νεσθαι εὐλόγητος. ἀναγινώσκειται ἔν ἡ. ὥρα γὰρ τὴν Λιτῆν, ἔτω. τὸ Χριστὸς ἀνέστη
γ. τὸ ἀνάστασιν Χριστῶ θεοσάμενοι γ. καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια ἅπασι. πηρυδῆ-
σης δὲ ζάσεως μίας, πρὸ τῆς Δι' εὐχῶν ἦγεν γὰρ τὸ Κύριε ἐξήσων, ἀνοίγειται τὸ πα-
ραπτῆλασμα τῆς πύλης τῆς Καθολικῆς. ὅλα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐν γ. καὶ ἀπόχουςι.

ἢ Ἰστέον ὅτι, ἐν ὅσῃ ἀναγινώσκειται ἡ. ὥρα ἐν τῇ Λιτῇ, ἀνάπτονται οἱ ζαυ-
ροί, καὶ τὸ θυμιατόν. εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, ἀλλᾶσθαι πᾶσι
τὴν ἱεραλικὴν ζογὴν, καὶ ζαὶς ιατ' ἐνώπιον τῆς ἀγίας Γραπτῆζῃς μετὰ τὸ θυμιατῆ,

κρατῶν καὶ ζαυρῶν μετὰ λαμπάδος, σφραγίζῃ ζαυραδῶς καὶ εὐφωνῶ, {ξυ-
λοηλὸς ὁ θεὸς ἡμῶν}. κ̅ ἡμῶν ἀπουρινομένων τὸ ἀμὴν· ἀρχελαὶ φάλλον δὲ {χρ̅.
ἀνέστη ἐν γ̅. ὡς προεγράφη. Μετὰ τῆτον κ̅ οἱ χοροὶ ἔξωθεν θαυσι, κ̅ πάλιν ὁ αὐ-
τὸς ἀπάξ. ἅλα γίνεσθαι συναπλὴν μεγάλην παρὰ τῆ ἰδίᾳ. ξ̅ ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ὁ ἱερεὺς ποιῶ τὴν συναπλὴν ὡς ἔπομεν τὸ πρῶτῷ, κ̅ θυμιά ἄς τὸ Κύριε ἐ-
μείραξα.

» Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐμείραξα ἀναπλεῖται ὁ χορὸς κ̅ οἱ ποικιλέοι πάντες ἔ-
σωθεν κ̅ ἔξωθεν ἰζῶμεν ζῆχος ζ̅. κ̅ φάλλομεν ζιχηρὰ ἀναζάσιμα ἤχος β̅. ἤς
οὐλωήχῃ γ̅. κ̅ ἀνατολιὰ γ̅. {ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆ ζῆχος, ἐὰν ἀνομίας παρατήρη-
σης Κύριε}. Δόξα ἤχος οἰαυλός τὸ ἕτερον ἀνατολιόν. Καὶ νῦν, τὸ Δογματιὸν
τῆ ἤχου. Εἰσοδος μεγάλη, τὸ φῶς ἰζαρόν μετὰ μέγῃς. Προεγόμενον ἤχος βει-
ρὺς {ἰς θεὸς μέγῃς}. κ̅ εὐθὺς ἀναχυρησάντων τῶν ἱερέων ἐμείρα, βάλλομεν 2
ἡ ἴρια δισμεγία ἐν τῷ Καθοζιῶ, κ̅ ἐν ἡ δύο ἄς τὴν λιπὴν, κ̅ ἐν τὸ τῆ εὐαγγελίᾳ
ἄς τὸν νάρθηκα. Ὁ ἔν προεζῶς ἀγαγιώσις ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, μετ' αὐτὸν δὲ κ̅
οἰλοποι ἐν τοῖς δισμεγίοις εἰατος κατὰ τάξιν. φρολίζομεν δὲ ἐγυαίρως κ̅ λαμ-
βάνομεν ἀπὸ τῆν τράπεζαν τὸν κῶδινα ὁμῶ μετὰ τὸ σίδηρον, διορίζομεν πρὸς τοῦδῃς
κ̅ εἶα ἐν τῶν ἀδελφῶν, ἵνα ἐν εἰατῇ ζάσῃ τῆ ἱερέως ἤντοι ἐν εἰατῇ περιμοπῆ τῆ
εὐαγγελίᾳ, κρούς ἀνά μίαν {σημωτέον ὅτι ἄς τὴν ἀρχὴν τῆ εὐαγγελίᾳ, μετὰ τὸ ἄ-
πῶν τῆ ἱερέως πάντας κ̅ τῆ διακόνῃς {καὶ ὑπὲρ τῆ καταζιθῆναι ἡμῶς} κτλ. γέγῃ ὁ-
διαβατῆς τὸ, Κύριε ἔλῃσον γ̅. ἅλα {καὶ τῷ πνεύματί σου}. Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι.

» Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον κρούομεν τὰ σημανῆρα πάντα, κ̅ τὰς βαριάς, ἔτι δὲ καὶ
τὸν ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι κῶδινα. Ἡ εὐλενῆς, τὸ Καταξίωσον, τὸ {πληρώσωμεν τὴν ἑ-
σπερινὴν δέησιν} κτλ. Εἰς τὰ ἀπόσιχα, ἐξέρχονται οἱ ἱερέως σὺν τῷ διακόνῃ, κ̅ ἴζαν-
ται ἄς τὸν δεξιὸν χορὸν, κρατῶντες, ὁ μὲν προεζῶς τὸ ἀγιὸν εὐαγγέλιον. ὁ δὲ τὴν ἀνα-
ζάσιμον ζιχηρὸν {ἡ ἀναζάσις σου χρῆζε σωτήρ}. φάλλουσι οἱ ἱερέως τῆ ζιχηρὰ τῆ τῆ

τῶ Πάσχα, ἢ τὸ {Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον} κ' ταλοῖπὰ γ' μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν.
 γίνεσθαι δὲ κ' ὃ ἐν Χριστῷ ἀσπασμός· τὸ δοξασιμὸν ψάλλειν παρὰ τῶ δεξιῶ χορῶ,
 μετὰ μέλους {Ἀναστάσεως ἡμέρας} ὅτι τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ' κ' οἱ μὲν ἱερεῖς ὁσέρχοιται
 ἐν τῷ αὐτῷ βήματι καὶ ξεφοραίνουσιν, ἐκτὸς τῶ Προεζῶτος κ' τῶ διακόνου· τῶ Κανονάρ-
 χου ποιήσαντος σχῆμα ἐν τῷ μέσῳ, κ' ἐν τοῖς χοροῖς, ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέζη συντόμῳ.
 ,, Εἰθ' ἄτως, ὁ διάκονος {Σοφία}· ὁ ἱερεὺς {Θῶν Εὐλογητός}. τὸ {Στερεῖσαι Κύριος ὁ
 θεός}. τὸ {Φωλίζε Φωτίζου}. Χριστὸς ἀνέζη γ' κ' γίνεσθαι ἀπόχους· Ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ
 Τραπεζῇ, ὅς τῶ Πνευματικῶν γυμνάσματα. Ἡ δὲ εὐχαριστία κατὰ πάντα ὁμοίως
 καὶ τὴν πρωϊάν.

,, Ἰζέον ὅτι ὁ τὴν Τραπεζᾶν ἀπερχόμενοι μετὰ μανθῶν κ' υρσμάτων ψάλλο-
 ῦες τὸ Χριστὸς ἀνέζη τῶ Προεζῶτος φορέντος τὸν μέγαν μανθῶν κ' τὴν παλιρῖτζαν.

τῆ αὐγί κ' μεγάλῃ Κυριαυῇ ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Σημαίνω περὶ τὴν ἰβ' ὥραν τὴν ιαμπάναν, τῶν ἰωδῶνας, κ' τὸ μιμρὸν σίδηρον· κ'
 γίνεσθαι εὐλογητός· ἀνάπτονται δὲ ὁ τὴν Λιτὴν, αἱ λαμπάδες τῶν ζαταρίων. Μετὰ δὲ
 εὐλογητόν, τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ' κ' ταλοῖπὰ ὅς τῶσδε γ' ὅτι λέγομεν τῶν χαιρετι-
 σμῶν τῆς Θεολογίας· κ' ἀμέσως ὁ ἱερεὺς {τῶ Κυρία δειδῶμεν} καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐ-
 χην! Ἰζέον ὅτι ὁ τὸ λέγος τῶν χαιρετισμῶν {Ἄξιόν ἐστιν} ὁ λέγομεν, ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐ-
 χὴν τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ'· Κύριε ἐλέησον γ' τὸ εὐλόγησον, κ' ἀπόχους.

τὸ μετὰ
 Βασίλειον· ἢ γ'
 τὸ Χριστὸς ἀνέζη
 ἢ κ' ἄλλο ἐλέησον
 τὸ ἄναστασις ἐν
 τῶν Χριστὸς ὁ ἀθ
 θινὸς θεὸς ἡμῶν
 τὸ εὐελέησον καὶ
 τὸ Χριστὸς ἀνέζη

τῆ δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμῃ[⊗] εἰς τὸν ὄρθρον προύονται τὰ σημεῖα Ἰαοῦ ἄλλο
 ὁμοῦ εἰς ἡμῶν γίνεσθαι εὐλογητός περὶ ἄραν ἢ τῆς νυκτός· ἀναγινώσκειται ἔν τῷ
 μεσονυκτικῷ εἰς τὴν Λιτὴν, ἔτω· τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'· κ' λαοὶ παῖ εἰς τὰς εἰς ἡμερῶν
 ὡλεόν ὅτι, ἐν τῇ β'. τὰς εἰς, ἀνάπτονται οἱ ζαυροί, τὸ θυμιαλόν, ἀνοίγεται κ' τὸ παραπέ-
 λασμα τῆς πύλης. Μετὰ δὲ τὴν γ' τὰς εἰς, αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'· κ' γίνεσθαι ἀπό-
 χυσις. Εἶτα ἡσυχία ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, κ' φορέσας ἐπιπραχμίον κ' φερέ-
 νιον, λαβὼν κ' ἐν χερσὶν αὐτῷ θυμιαλόν μετὰ ζαυρῶν, κ' λαμπράδος, ἵσταται ματ' ἐνάπι-
 ον τῆς ἀγίας τραπέζης εὐφωγῆ γέγων { Δόξα τῇ ἀγίᾳ κ' ὁμοχσίῳ κ' ζωοποιῷ κ' ἀδαι-
 ρέῳ τριάδι }· κ' εὐθὺς φάλλῃ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'· ἔλα φαλλόμενε τὸ κ' κ' παρὰ τῶν ἁ-
 ρῶν θύαις, αὐθις ἐπαναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἰδίων ἀπαξ· ἔτα συναπλή μεγάλη
 παρὰ τῷ διακόνῳ, κ' μετὰ τὴν εὐφώνησιν, ἵστί πρέτρ σοι πᾶσα δόξα, ἀρχόμεθα
 τῷ Κανόνος τῆς λαμπράς, τὸς ἑρμῶς εἰς β'. κ' λαοὶ προπαρία εἰς β'. ὕψρον δὲ παρὶν κα-
 ταβασίας τὸς ἑρμῶς ὡς κ' τὴν χθές· ἵστίον ὅτι, εἰς τὴν ἐναρξίν τῷ Κανόνος ἐξέρχεται
 καὶ θυμιατὸν ὁ διάκονος· γίνεσθαι δὲ αὐθις ἐν εὐαγγέλιῳ ὡδῆ, ἐν ὅῃ ταύτῃ τῆ διακαι-
 νησίμῃ εβδομαδί ὡς προεγράψαμεν· ἀπὸ γ' ὡδῆς, τὴν ὑπακοὴν { Τροχάβῃσαι δὲ
 ὄρθρον }· κ' ἀναγνώσις εἰς τὸν Σιορδὶν· ἀφ' εἰς τὸ Κοντάμιον, ὁ οἶμος, κ' τὸ συνα-
 ξάριον· τὸ { Ἀναζάσιν Χριστῶν } εἰς γ'· κ' τὸ { Ἀναζάσιν ὁ Ἰησοῦς } ὁμοίως εἰς γ'· ἔτα φαλλ-
 χομεν κ' τὰς ἐτέρας ὡδῆς, ἀνάπτοντες κ' τὸς ζαυρῶν· εἰς τὴν θ'. ἐξέρχεται ὁ διά-
 κονος κ' θυμιατὸν, φάλλεται δὲ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων· τὸ ἐξαποστράριον εἰς γ'.
 εἰς τὸς αἴνας, πᾶσα πνοή, ἵστί πλεται ὁ χορὸς κ' λαοὶ γενέλια ἀρχόμεθα δὲ
 ἀπὸ τῶν τριῶν { Λινθὴ αὐτὸν ἐπὶ τὰς δυναζάσις αὐτῶν κ' φαλλόμεν λαοὶ τριῶν τῆς
 οὐληνχῆ· ἔτῃ εἰς { Ἀναζήτω ὁ θεὸς } κ' λαοὶ τριῶν τῶν τῶν ὡς προεγράφη ἐν τῇ χθι-
 σινῇ αὐοχθία· Δόξα Καὶ νῦν { Ἀναζάσεως ἡμέρα } κ' τὸ Χριστὸς ἀνέστη εἰς γ'· ὁ διά-
 κονος τὸ { Ἐξήνησον ἡμᾶς ὁ θεὸς }· κ' λαοὶ παῖ ὅσα προεγράφη, ἵστίον ὅτι, ἡ Λατρυ-
 γία, κ' ἡ ἐν τῇ τραπέζῃ τὰς εἰς, γίνεσθαι ὡς ἐδηλῶθη τὴν χθές· καθὼς σήμερον κ' αὐ-
 ριον, ἐν τῷ Καθολικῷ ἐπιτελεῖσθαι ἡ Λατρυγία, μόνον δὲ τῇ τετάρτῃ εἰς τὸ παρεμ-

Εἰς τὸ παρεκκλησίσιον. Ἀποστολεαγγελίον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν τραπεζάν ἀναγιγνώσκονται ἢ ἐρμηνεῖα κῆ ὁμιλία εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Ἡ Δευτέρα τῆς διακαινησίμου ἑσπέρας, περὶ ἧσαν θ' ἢ ἡμίσησαν, κροῦονται γὰρ σήμαντρα ὅσα ὁμῶς εἰς γ' κ' γίνεται εὐχογηθῆναι ἀνάπτονται κ' αἰχμαπαδες τῶν ζαλαριῶν εἰς τὴν λίην, καθὼς κ' ἐν ὄλῃ τῆς ἑβδομάδος. Μετὰ τὸν εὐχογηθῆναι τὸ Χριστὸς ἀνέζη, κτλ. εἰς τὰς μίαν. Ἐπειὶ τὸ Χριστὸς ἀνέζη εἰς γ' κ' γίνεται ἀπόχυσθαι ἀνάπτονται δὲ οἱ ζαυροὶ κ' τὸ θυμιαλόν, ἐν ὅσῳ ἀναγιγνώσκονται εἰς τὴν λιτὴν ἢ θ' ὥρα. Ἐπειὶ εἰς τὸν ὅτι ἐρεῦς ἐν τῷ αἰγίῳ βήματι, ποιῶν ὡς διαλέταται ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὸ Κύριε εἰμίραξα ἡχος γ'. Ἀνάπτεται ὁ χορὸς κ' τὰ γενέλια ἰζόμενα τῆς τῆς κ' φάλλοντες ζιχρὰ ἀναζάσιμα τῆς οὐλῆς γ' κ' Ἀνατολίαν γ'. Δόξα, τὸ ἕτερον Ἀνατολίον. Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν τῆς ἡχῆς. Εἰσόδος μετὰ τὸ θυμιαλόν. Προεγόμενον ἡχος βαρὺς {Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ}. Τὸ {εἶπαμεν πάντες} καὶ τὰ λοιπὰ τῆς εὐλενῆς. Εἰς τὸν τῆς τῆς, τὸ ἀναζάσιμον ζιχρὸν {Ὁ τῷ πάθῳ σε Χριστέ} κ' τὰ ζιχρὰ τῆς Πάσχα {Ἀναζητῶ ὁ θεὸς} Πάσχα ἱερὸν ἡμῶν σήμερον} κ' τὰ ἕτερα μετὰ τῶν τῆς τῆς αὐτῶν. Δόξα καὶ νῦν {Ἀναζάσεως ἡμέρας}. Τὸ Χριστὸς ἀνέζη εἰς γ' κ' ὅσα προεγράφη εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς Κυριακῆς. {Εἰς τὰς ἀποχύσεως τῶν αἰοχηθῶν, ἑσπερινῶν, κ' ὄρθρου, εἰζόμενον τὴν λιμωτέραν τῶν χερσῶν, ἀλλὰ {Φωτίζου Φωτίζου} ἐν ὄλῃ τῆς ἑβδομάδος τῆς διακαινησίμου. Ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ τραπεζῇ εἰς τὰ ἐπίχοιπα τῆς πραξαποστόλων. πορευόμεθα δ' ἐν αὐτῇ μετὰ μανταλίων κ' κρησμάτων, φάλλοντες τὸ Χριστὸς ἀνέζη. Ἐν τῷ ἀποδείκναι ἀναγιγνώσκονται οἱ Χαίρεισμοὶ τοῦ Τιμίου Περδορίου.

Ἡ Τρίτη τῆς διακαινησίμου εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ αἰοχηθῆναι φάλλοντες ἀπαρραλλάιδας, ὡς κ' ἐν ταῖς παρεχθούσαις ἡμέραις. Ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὸ α'. Εὐθιὸν εὐρισσομένη εἰς τὸν Ἀγαπίον. {Εἰς τὰς αἴνας, ἀνάπτεται τὸν χορὸν κ' τὰ γενέλια}

τῆς καμῶν τῶν
εἰς Σκοπῆν
εἰς Λύρον. α
κτλ. 186.

τελευθῶσης δὲ τῆς αὐτοχθείας, γίνεται διακοπὴ ἐπὶ μίαν ὥραν, εἰς τὰ ἑτοιμασ-
 σιν οἱ εὐμνησιαστικοὶ τὰ τῆς Λιτανείας· ἕτα σημαίῃ τὴν καμπάνα, ἕως ὑδάτων,
 καὶ τὸ μικρὸν σίδηρον, καὶ συναχθέντων τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ εὐμνησίᾳ, λαμβάνουσιν ἐξ
 αὐτῶν, οἱ μὲν τὰ φαναρία, ἕτεροι τὴν ἀνάξασιν, ἄλλοι τὸ ἱερὸν σίγγον[⊕] ἢ γυν τὸ ξηλα-
 μπερὸν, ἄλλοι τὸν ζαυρὸν, καὶ ἄλλοι τὸ χρυσοῦ μαντρυὸν καὶ τὸ σίδηρον. οἱ δὲ ἱερεῖς
 φορέσαντες ἐπιτραχήλια καὶ φελάνια, λαμβάνουσι καὶ αὐτοὶ, οἱ μὲν πρῶτος τὴν θύο-
 να τῆς ἀναξάσεως, ἕτεροι τὴν θύονα τῆς Παναγίας, καὶ οἱ λοιποὶ ἁγίων Λόφανα.
 οἱ δὲ διάκονοι τὸ θυμιατὸν, καὶ ὁ ἀναγνώστης τὰς δύο φυλλαδάς, ἢ γουν τῆς ἀναξά-
 σεως, καὶ τὴν ἁγίασμῃ. προσευχόμενος ὅτι ἡ μία φυλλαδὰ ἔχει περιεχθῆ πάσας τὰς εὐχὰς
 τοῦ ἁγίασμῃ. Εὐλογῆσαντος δὲ τοῦ προεζῶτος ἐν λόγῳ τῆς ἁγίας βήματος, λέγομεν δ' ἁγ.
 ἀνέστη γ. τὸ ξ' ἀναξασιν Χριστῷ θεασσάμενοι γ. καὶ τὸ ξ' ἀναξάσ ο' Ἰησοῦς, ὁμοίως γ. καὶ ἕ-
 λως ἀρχόμεθα φάλλον τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἀργῶς· ἐξηθόντες δὲ τῆς εὐμνησίας ὁ-
 δεύομεν μέχρις ἔφθασωμεν ἐν τῷ προσευηταρίῳ τῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἔξωθεν τῆς μο-
 νῆς, εὐσθεν ἀρχεῖται ἡ παράκλησις, ἢ τοῖ ἡ αὐτοχθείᾳ τῆς ἁγίασμῃ ἢ τὸ χαῖρε
 δι' ἀγγέλους κτλ. εἰς τὰ τελευτῆσθαι ὁ Κανὼν. φθάσαντες δὲ εἰς τὸν μύλονα ἐνθα ἑ-
 σὶν εὐλρεπισμένα διὰ τὸν ἁγίασμόν, φάλλον τῆς εὐσπραχηνίας τὴν πύξην καὶ
 τὰ ἐπίλοιπα, καὶ ἕτα τελεῖσθαι ὁ ἁγίασμός ὡς σύνθετος. ἀντὶ τῆς τρισαγίας φάλλον
 τὸ ξ' οἱ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητες· καὶ ἀντὶ τῆς Σωσον Κύριε τὸν λαόν σου τὸ Χριστὸς ἀ-
 νέστη, ἕτα Κανοναρχῆ ὁ διαβασιῆς, τὸν ἀναξάσιμον ιαγόνα καὶ φάλλον ποιῶν τῆς
 ὕδατος εὐαξίνην σὺν τῷ δόξα καὶ νῦν, εἰς τὴν Καταβασίαν τῆς ἁγίας εὐβ. τὸ, Χριστὸς ἀ-
 νέστη καὶ τὸ ἀναξάσ ο' Ἰησοῦς ἅπαξ· ἐξηθόντες δὲ εἰς τὸ προσευητᾶριον τὸ ἐν τῇ
 ὁδῷ, ἰζάμεθα· καὶ ποιῆ ὁ διάκονος μικρὰν συναπλὴν, καὶ εὐφωγῶ ὁ ἱερεὺς ξ' οἱ ἡ-
 γίασαι καὶ δεδόξασαι· ἕτα ἀφιόμενοι ἔμπροσθεν τῆς πύξης τῆς μοναζηρίας ἰ-
 ζάμεθα, καὶ εὐσθε ἀποθέτοντες τὰ ἁγία Λόφανα εἰς τὸν εὐλρεπισμένον τόπον πρ-
 σευνοῦσιν οἱ ἀδελφοὶ πάντες καὶ ἀσπάζονται τὰς ἁγίας θύονας καὶ τὰ τῶν ἁγίων
 Λόφανα, φαντίζομενοι παρὰ τῆς ἱερέως ἐν τῶν ὑδάτων τῆς ἁγίασμῃ, φάλλοντες καὶ

καὶ περιμένοντες, εἰς τὴν ῥατίσην τῶν πάντων. ὅτι ὁ ἁγίουθτων ἡμῶν ἐν τῷ Ναῷ,
 ἀρχεῖται ὁ ἱερεὺς τὸ ἕξέησον ἡμᾶς ὁ θεός· καὶ τὸ ἕξελ, δεδμεθα ὑπὲρ τῶ διαφυχα-
 χθῆναι τὴν ἀγίαν μονὴν ταύτην· καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ ἡμῶς τὸ Κύριε ἐξέησον μί· καὶ παρὶ
 ὁ αὐτός ἕξελ δεδμεθα ὑπὲρ ἐξέας, ἁγῆνης, ὑγῆας σωτηρίας καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐπισιέ-
 φεως καὶ ἀφίσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶ Πατρός ἡμῶν {Δῆνος} ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς
 ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφοῦ ἡμῶν· καὶ ἡμῶς τὸ Κύριε ἐξέησον ἰβ'. ὅτι τὸ ἕξέησον ἡμῶν
 θεός ὁ Σωτήρ καὶ τῶ ἕξέησον πᾶσι καὶ τὸ ἕξέησον ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κινῆται·
 τὴν εὐχὴν {Δέσποδα πορυέεε} καὶ ἕτω ποιῶ τὴν ἀπόμυον

» Εἰς τὴν Λογισμῶν, ἀνάπτεται ὁ χορός καὶ ὁ πορυέεος· Προυῖμενον δὲ ἕξέη-
 μεν τῶ ἀποζόχου, ἀλλὰ ἰδὴ τῆς θεολογίας ἢ ἀνάγνωσις ἐν τῇ τραπεζῇ καὶ τὴν ἐρμη-
 νόαν καὶ ὁμιλίαν τῶ Εὐαγγελίου· τῶ Πάσχα {Σημειῶν ὅτι, μετὰ τὴν Λιτανύαν, εὐ-
 θὺς λαμβάνουσιν καιρὸν οἱ ἱερεῖς· ὅτι κρούονται τὰ σῆμαντρα πάντα εἰς ψ. καὶ γί-
 νελαὶ εὐλογητός.

† ἢ καὶ ἡμῶν
 ἀποζόχου, ἢ
 καθὼτ' ἐκείνη
 τραπεζῶν...

» Ἡ Τρίτη τῆς Διακαινησίμου ἐν τῷ Λυχνιῷ, φάλλεται ἢ ἀποζόχου ὡς προδε-
 δηγῆται. Εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα ἡχος δ' ἕξέησον ἀναζάσιμα τῆς οὐλῆς καὶ τὸν
 χορὸν δὲ οὐκ ἀνάπτεται ἀλλὰ μόνον τῶς ζαυρῆς· Εἰσοδος, φῶς ἱσορῶν, καὶ τὸ προ-
 υῖμενον ἡχος τῶ δ' {φωνήμη πρὸς Κύριον εὐείραξα}· ἢ ἕτενης, τὸ Καταξίωσον,
 καὶ ἡ λοιπὴ ἀποζόχου· Εἰς τὴν τραπεζῶν πορευόμεθα ἀνευ μακαρίων καὶ κρουσμά-
 των, ὅμη μόνον ὅτι τὴν ἀμαρτίαν σημαίνου ὁ τραπεζῶν· ἀλλὰ καὶ ἢ ἀνάγνω-
 σις τῆς τραπεζῆς γίνεσθαι ἕτω, λέγου πρῶτον ὁ ἀναγνώστης τῶ Χριστῶ ἀνέστη ψ. καὶ ἕξα-
 νοζοθῶ ἀναγινώσκων. Μετὰ δὲ τὸ ἀρτιῆσαι τὸς ἀδελφῶν, αὐθις τὸ, Χριστῶ ἀνέστη ψ.
 καὶ λαμβάνου τὴν εὐλογίαν τῶ· ὅτι τῶν ἀδελφῶν ἀναζάνου εἰς τῆς τραπεζῆς, εὐθὺς
 τὸ ἕξέησον ἡμᾶς λέγου· τὸ Χριστῶ ἀνέστη ψ. καὶ γίνεσθαι ἀπόμυον.

† Θυμῶ καὶ ὅτι
 δέου μόνου ὁ
 ἕρμενης.

» Ἰστέον καὶ τῶτο, ὅτι, ἢ εἰδὼν τῆς θεολογίας διαμένου ἐν τῷ Καθολικῷ, εἰς τῶ ἱσπ-
 ρινῶ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀντιπάσχα ἡ τοῦ θυμῶ.

η Ἡ ἑτάρτη τῆς διακαινησίμου εἰς τὸν ὄρθρον, φάσκειται ἡ ἀνορθία ὡς προ-
 δεδηλωταί ἢ δὲ λειτουργία ἐπιτελεῖται εἰς τὸ παρεκκλησίον, κατὰ τὸν ὁμοιοτύ-
 πον ὃν ἐδηλώσαμεν εἰς τὰς προλαβούσας ἡμέρας. Μετὰ τὴν ἰγ' ἡμέρας τοῦ {Χριστοῦ ἀ-
 νέστη}, γίνεται αἰτησις παρὰ τῶ ἱερέως, κ' εὐθύς ὁ μὲν διαβαζὼς εὐφωγὴ τὸς τρι-
 χους {Ἀλλοχάξατε τῷ Κυρίῳ}. οἱ δὲ φάσκειται {ταῖς πρεσβύταις τῆς θεοτόμου} κ' τὰ
 λοιπὰ εἰς τὴν σφραν. Εἰσοδιὸν {ἔν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν}, κ' τὸ {Σωσθὲν
 ἡμῶν υἱὲ θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν} εἰς τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐν γ'. τὸ {Προλαβῶσα
 τὸν ὄρθρον} τὸ, {εἰς ἐν τῷ φῶτι κατῆλθες}. Ἀποστολεὺς ἀγγέλιον τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ ἐξ-
 αἰρέτως {Ὁ Ἄγγελος εἰβός}. Κοινωνιὸν {Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε}. εἰς τὴν τράπεζαν ἀνά-

παύση
 δι' ἡμέρας
 εὐθιῶν.

εἰς τὴν πρῶτην ἡμέραν, τ

ἀμασκήτων.

η Ἡ Πέμτη τῆς διακαινησίμου εἰσπέρας, εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἡχηπχβ.
 {ἀναπλομεν τὸν χορὸν ἡχί κ' γεντέμια} ἰσόμεν τριχὸς ἐκ' φάλλομεν ἀναζάσιμα
 τριχρὰ τ' κ' τῆς {Ζωοδόχε Πτηνῆς} δ' δόξα ἡχος πρ. δ' ἰσὶς λαχῆσγ τὰς δυναζήσας
 σε}. Καὶ νῦν, ἡχος πρ. {ἰσὶς μὴ μακαρίσθ σε} :: ἀναπλεται τὸ μαννάχιον, κ' λίθει-
 ται ἔμπροσθεν τῆς εἰκότος τῆς Ζωοδόχε Πτηνῆς. εἰσοδος, τὸ φῶς ἰχαρόν, τὸ πρ-
 οσημένον ἡχος βαρὺς {Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου}. εἰς τὸν τριχόν, τὸ ἀναζάσιμον τρι-
 χηρόν, εἰς τὰ προσόμοια τῆς θεοτόμου {Χαίροις ἡ ζωφόρος Πτηνῆ} λέγεται δὲ τὸ πρῶ-
 τόν τροπαρίον ἄζιχον. Δόξα ἡχος πρ. ἀ' {Σαλπίζομεν Φιλεόρτοι}. Καὶ νῦν, {Ἀναζάσιμ
 ἡμέρα} κ' τὰ λοιπὰ ὡς σύνθετες. τὰ τριχρὰ τὸ Πάσχα καταχμπαόνονται. Ἡ ἀνάστα-
 σις ἐν τῇ τράπεζῃ εἰς τὸν Σινορδίζην, ἢ εἰς τὰ εὐθιῶν. μετὰ εἰσοδικῶν κ' βαρέων
 κ' ὑψώσις ἀρτε.

η Ἡ Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου εἰς τὸν ὄρθρον, περὶ ὥραν ζ' κ' ἡμίσησαν,
 γίνεται εὐλογητός. ἀναγιγνώσκονται τὸ μεσονυκτιῶν εἰς τὴν Λιπὴν, ὡς ἐδηλώθη. Ὁ Κα-
 νὼν τὸ Πάσχα εἰς ἡ' σὺν τῷ {Δόξα τῇ ἀγία ἀναζάσθ σε Κύριε} κ' τῆς θεοτόμου εἰς τ'
 μετὰ τὸ {ὑπεραγία θεοτόμο σώσον ἡμᾶς} εἰς τὸ τέλος {Δόξα Πατρὶς} εἰς τὸ {Καὶ νῦν.
 Καταβασίς} Ἀναζάσιμ ἡμέρα} κ' τὰ λοιπὰ ὡς ἐν ταῖς παρεχθούσαις ἡμέραις. ἀ-

ἀπὸ γ' ὕδης Κοντάμιον τὸ ἀναζάσιμον {εἰς αἱ ἐν τῷ φαιήθῃ}· κ' τὸ Κανών τῆς
 θεολογίας δις. Ἡ ἀνάγκησις γ' τὴν φιλία τῆς ζωοδόχου Πηγῆς προσυλιέον ὅτι δὲν ἔ-
 ναι γ' τὴν σφραν. ἀφ' οὗ τὸ Κοντάμιον κ' οὐκ ὁμοίως τῆς θεολογίας, τὸ συναξάριον, καὶ τὸ
 ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας τῆς τῆς θ' ὕδης, ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Πάσχα μετὰ τῶν με-
 γαληναρίων, ὅτι ὁ Κανὼν τῆς θεολογίας μετὰ τὸ {ὑπεραγία θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς}. Ἐξα-
 ποζυγγάριον, τὸ ἀναζάσιμον δις, κ' τῆς θεολογίας ἀπᾶξ. Εἰς τὸ Πάσχα πνευ⁴ ἀρχόμε-
 θα ἀπὸ τῆς ζιχῆ {Δόξα αὐτῆ ἔξαι} κ' μετὰ τὸ ἀναζάσιμα ζιχηρὰ, λέγομεν καλοπιν κ'
 ἔκ τῆς ζωοδόχου Πηγῆς προσόμοια μετὰ τῶν ζιχῶν αὐτῶν. ὅτι ζιχηρὰ τῆς Πάσχα
 {Ἀναζήτω ὁ θεός} καὶ {Πάσχα ἱερὸν}. Δόξα ἡχος πλ. δ' {λίλι λημὸς τὰς δυναζόσας}
 {ἤτη γ' τὸν ἔσπερινόν. Καὶ νῦν {Ἀναζάσεως ἡμέρα} κτ'.

τὸ Κανόνιον
 ψάλλεται.
 τὸ ζιχῆ τῆς
 τῆς σὺν μὲν
 πρὸς τῆς.
 τὸ ἀναζάσιμον
 χροῦν.

» Εἰς τὴν Λαζαργίαν τὰ ἀντίφωνα, κ' τὸ δ' ἑσπερινὸν τῆς Πάσχα τὸ Χριστὸς ἀνέζη. τὸ μετ' αὐτῆ
 {Προχαβοῦσαι τὸν ὄρθρον} τὸ Κοντ. {ἔξαι αἰενάτω σὺ Πηγῆς}. κ' οἱ ἱεροὶ τὸ {εἰ κ' ἐν τῷ φαιήθῃ}.
 Ἀποζευαγγέλιον τῆς ἡμέρας, κ' τῆς θεολογίας {Ἀδελφοὶ τῶτο φρονήσθε} ἀναπέται ὁ χο-
 ρὸς γ' τῆς αἴνης κ' γ' τὴν Λαζαργίαν. Εἰσερχομένων ἡμῶν γ' τὴν βράπτειαν κερτοῦν ἀσκή⁺
 ματῶν ὅσα ὁμῶ, ψαλλομένων κ' τὸ Χριστὸς ἀνέζη γίνεται δὲ ἡ ἀνάγκησις γ' τὸ θαύματα
 τῆς ζωοδόχου Πηγῆς. Εἰς τὴν εὐχαριστίαν τῆς βραπτέζης, ἡμεῖς, μετὰ δὲ εὐχαριστοῦμεν σὺ Χρ⁺
 ὁ θεός}. Δόξα Πατρὶ, τὸ {ἔξαι αἰενάτω σὺ}. κ' νῦν {εἰς αἱ ἐν τῷ φαιήθῃ}. τῆ αὐτῆ ἡμέρα γ' τὸν
 ἔσπερινόν, ἡ συνήθης αἰουχθία. αἴτω χοροῦ, ἱεροῦ, κ' βασιλῶν. μετὰ δ' ἑσπερινῶν γ' τὸ
 + ἀρχομένη τὴ
 χροῦν.

Κατωτέρω δις
 τὸ {εἰς αἱ ἐν
 τῷ φαιήθῃ} κ'
 τὸ πρὸς τῆς
 τῆς αἴνης.

» Τῷ Σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου γ' τὸν ὄρθρον, ἡ αἰουχθία ψάλλεται ὡς δια-
 τακτικῶς ἐν ταῖς παρεχθούσαις ἡμέραις. ἡ Λαζαργία ἐν τῷ παρεκκλήσιῳ, αἱ ὑρατῆς λα-
 πρᾶς μετὰ τῶν εὐρασίμων κερτοῦν κ' ἀποδίδουσι. καὶ αἰουχθία δὲ κ' ἡ δι' ὅλης τῆς
 ἐβδομάδος ὑφουμένη προσφορά ἐν δίσκῳ, κ' λαμβάνομεν αὐτὴν μετὰ δὲ ἀντίφωνα.
 Ὅθεν ἱερεὺς ἀπεχθὼν γ' τὴν βράπτειαν εὐβάλλῃ ὑψίμα τμήμα ἀρτῆς κ' ἀποδίθυσιν ἐν
 τῷ Παναγαριῶ, ἐν ᾧ κ' ἀποπληροῖ τὸν λόγον τῆς καλοπινῆς προσφορᾶς. ὡσαύτως
 κ' ἡ εὐχαριστία τῆς βραπτέζης γίνεται κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον τῶν παρεχθουσῶν
 ἡμερῶν.

+ γ' τὸν βρά-
 πειαν.

ἢ φησὶ φησὶ
ἢ φησὶ φησὶ
Τ.

τῆ Κυριακῆ τοῦ ἀντιπάσχα ἡτοι Θωμᾶ.

τῷ σαββάτῳ ἐσπερας, ἐν τῷ μιμρῷ ἐσπερινῷ, σημαίνῃ ὁ εὐαγγελιστασιμὸς τὸν
μέγαν κίδανα τὸ χροσθμάντρον, κς γίνεται εὐλογητός. {Δῶ γινώσκον, ὅτι, τὴν θ'
ῶραν ἀναγιγώσκουμεν τριψαλμον ὡς καθ' εὐαγγ. Μετὰ γοῦν τὸν εὐλογητόν, δ' ἤσ.
ἀνέζη γ' κς εὐθύς ὁ διαβαζὴς {δοῖα Πατρίξ τὸ {Παναγία Τριάξ, τὸ {Ττατέρ ημῶν,

τὸ Κύριε ἐλέησον ἰβ' {δοῖα Πατρίξ τὸ {Δεῦτε προσιυνήσωμεν} κς τὰς ψαλμὸς. Απα
χλῆμιον {ἐξ ὕψους κατῆλθες} κς Κονταῖσιον τὸ {εἰ καὶ ἐν ἰσραὴλ} κς τὰ λοιπὰ τῆς θ'
ῶρας. ὁ δὲ τέλος μετὰ τὴν εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέζη, Κύριε ἐλέησον γ' κς ἀπόχουσι.

Σημωτέον ὅτι, μετὰ τὸ Κονταῖσιον, λιθεται ἡ ἑσπέρη τῆς εὐχῆς ἢ γὰρ ἡ ψυχῆ
φῆσι τῆ Θωμᾶ ἐν τῷ προσιυνηταρίῳ. τῆς ἑσπέρης τῆς ἀναστάσεως λιθεμένης ὁ
τὸ ὀπισθεν μέρος τῆ προσιυνηταρίῳ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόχουσι τῆς θ' ὁσέρχεται ὁ
ἱερεὺς ἐν τῷ Καθολικῷ, κς ἰσταται ἐν τῷ τασιδίῳ τῆ. εὐλογησας δὲ, ψάλλῃ εὐθύς τὸ,
Χριστὸς ἀνέζη, ἅπαξ, σύνλομον. ἕλα ὁ προεζὺς, κς μετ' αὐτόν, ἀνά μίαν ἀντίξ {Δεῦ

τὸ εὐαγγ. ἀνάξτε προσιυνήσωμεν} κς ὁ διαβαζὴς τὸν Προοιμιαϊὸν {εὐλόγησ ἡ ψυχὴ μετὰ τὸν Κύριον} +
τὸ κατῆλθον κς
τὸ συνῆθη κη.
Δῶ γινώσκον, ὅτι, ὁ τὴν Κυριακὴν ταύτην τῆ ἀντιπάσχα, παραχωρῶται ὁ ἡ-
ριος τῆ μεγάλης ἐσπερινῆς ὁ δὲ τὸν δεξιὸν χορὸν, ἔπεται λοιπὸν κατ' ἀνάγκην γὰ ἔχη
τὰ πρῶτα τῆ μιμρῆ ἐσπερινῆ ὁ ἀριστερὸς χορὸς. Εἰς τὸ Κύριε ἐλέημαξα ἰζῶ-
μεν τῆς θ' κς ψάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς εὐχῆς ὡς ἔσται ὁ δὲ τὴν σφραν τῶ
πεντηκοσταρίῳ. Ὁμοίως κς τὰ ἀπόστιχα. Αποχουτίμιον {εσφραγισμέντῃ τῆ μνήμαξ

τῆ ἀπόχουσι ἅπαξ θεοτοιαρίον ὁ ψάλλομεν. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς γραπτῆς γίνεται ὁ δὲ τὴν Κυρια-
κὴν τῆ ἀντιπάσχα εὐρισιομένη ὁ δὲ τὸν Ἀγάπιον. Ὁ μὲλλον δὲ ποιῆσαι τὴν ἀνάγ-
σιν γέγγ πρῶτον {φάρονται πένητες} τὸ Χριστὸς ἀνέζη ἅπαξ. Κύριε ἐλέησον γ' καὶ
εὐλόγησον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, τὸ Χριστὸς ἀνέζη δὲ, κς {Δι' εὐχῶν τῆς ἀγίῃς Πατρὸς
ἡμῶν} κς λαμβάνῃ τὴν εὐλογίαν τῆ. Μετὰ ταῦτα, τὸ {εὐφρανας ἡμᾶς Κύριε} τὸ ἤσ.
ἀνέζη ἅπαξ, κς τὰ λοιπὰ. Ἐξερχόμενος τῆς γραπτῆς γέγγ {Δι' εὐχῶν τῆς ἀγίῃς Πατρὸς
ἡμῶν} ἰστέον ὅτι, ἐν ταύτῃ τῇ Κυριακῇ τῆ ἀντιπάσχα, ὁ δὲ τῆς οὐλομηξ ψάλλεται, ὁ δὲ
ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἔτε ἐν τῷ ὄρθρῳ ἀλλὰ πάντῃ τὰ τῆς εὐχῆς. τὸ ἐσπερας ἐν τῇ ἀγῶν

† ἐγὼ αὐτὸν βοῶ
τῆ ὁ εὐχῆ τῶ
βημιθουρα τῆ
καθολικῆς κς τῆ
παταρίας ἰβ'
κς θέσις τῶ.
τὸ εὐαγγ. ἀνάξτε
τὸ κατῆλθον κς
τὸ συνῆθη κη.
ῆς τῶν ζῶν-
των.

+ ἡτοι
ὁ εὐχῆ ὁ ἀνά
ζῶν ἐκ τῆ
κρ.

Ἐσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ μετὰ τὴν ἀπόκλισην τῶ ἀποδόπνευ ἡλίου, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν ἐφημέριον τὸν Ναόν κ' τὰς ἀδελφάς, ἡσυχῶν δὲ τὸ ἄγιον βῆμα, εὐφωγῶ {Δόξα τῇ ἀγίᾳ κ' ὁμοσιώζ· κ' εὐθὺς, ψάλλῃ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἀργῶς, ἄπαξ· ὅτι ὁ Πρωτοζῶς κ' ὁ μετ' αὐτὸν ἀνάμειαν· καλόπιν ἴτε, ὁ {Προομιμαυός}· ψάλλομε κ' ἀνοίξαντάρια· Μετὰ δὲ τὴν παρὰ τῶ διακόνη συναπλήν, ἀναγιγνώσκουμε τὸ α'. Κἀθίσμα τῶ ψαλμῶν.

+ ὑπάρχῃ κ' χαρῆ ἀνομι- των ὅρα δὲ τὴν λ'. Νομθρίν.

Ἐἰς τὸ Κύριε εὐείραξα ἦχος α'. {ἀνάπτεται ὁ χορὸς κ' τὰ γενέλια}· ἰζὺμ ζήχους ε'. κ' ψάλλομε τὰ ἰδιόμελα τροπάρια τῆς ἐορτῆς ὡς ἔχει δὲ τὴν σφράγδα ἡεροῦντες τὰ περῶνα δ'. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. {τῶν θυρῶν κλεισμένων}. Ἐσσοδος μεγάλη, τὸ {φῶς ἡλιον} μετὰ μέγας· Προυγμένον {Οὐριος ἐβασίλευσε} ἀναγνώσματα δὲ ἔχ ὑπαρχουσιν· Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸν δ'. {Κύριε τῆ ἀζέλιος}· κ' δὲ πλ. δ'. {Αἴψαι θυμῶ τῆς πλειρᾶς}. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. {τῶν θυρῶν κλεισμένων} μετὰ μέγους· ἐξέρχεται δὲ δὲ τὴν Λιτὴν κ' ὁ Καθηρούμενος φορῶν τὸν μέγα μακροῦν κ' τὴν Πατερίτζαν· Εἰς τὸν ζήχον, ζήχρᾳ ἰδιόμελα ἦχος δ'. {ὡς τὰ παραδόξα θαύματος} κ' τὰ ἕτερα δύο μετὰ τῶν ζήχων αὐτῶν· Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. {Φιλάνθρωπε μέγας}· τὸ ἀποκλιτικὸν ἦχος βαρὺς κ' τρισσεύεται· Ἡ εὐλόγησις τῶν ἀρτων, κ' ἡ ἀνάγνωσις δὲ τὰς πράξας· Μετὰ δὲ τὴν τῆς ἀναγνώσεως συμπληρωσιν, εὐθὺς τὸν Ἐξάψαλλον· διότι ὁ Ἰσαδίους Κανὼν κληρονομεῖται· Ἡ ζήχογία τῶν δύο Καθισμάτων τῶ ψαλμῶν, κ' Καθίσματα τῆς ἐορτῆς· Μετὰ δὲ τὴν β'. ἀνάγνωσιν, ἀντὶ τῶ Ἀμύμη, ψάλλομε τὸν Προχέριον, τὴν εὐλογίαν, τὸ δοξασιμόν, κ' τὰ λοιπά· ὅτι μετὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Καθίσμα δὲ, οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῶ δ'. ἦχος· προυμένον {Ἐπαύῃ ἰερσαχμὸν τὸν Κύριον}· Εὐαγγέλιον εὐθιγὸν τὸ α'. γίγεται δὲ ἐν τῷ τῶ ἀγίᾳ βήματος· τὸ {Ἀνάστασις Χριστὸ θεοσάμενοι}· ὁ Ν'. Δεῖξάδως τῶν Ἀποστόλων· Καὶ νῦν, {λαῖς τῆς θεολογίας}· κ' τὸ {ἀνάστασις ὁ ἰσῶς}· Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς ἦχος α'. {Ἄσωμεν πάντες λαοὶ} δὲ ἡ· κ' ὁ χορὸς ἄγραφος τῆς θεολογίας δὲ τὸ εὐριστιόμενος δὲ τὸ λέγος τῶ Πενήμοζαρί· Καταβασίας {Ἀναστάσεως ἡμερῶν}

+ ψάλλεται κ' ὁ ἀποκλιτικὸς τὸ εὐαγγέλιον.

ἄπαξ· ἀπὸ γ' ὡδῆς, ἀναγινώσκωμεν τὴν ὑπαικοὴν, κ' γίνεσθαι ἀνάγνωσις. ἀρ' ζ'.
 τὸ Κοντάκιον, κ' ὁ ὄμιλος, τὸ συναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ ἱμιμιτέρ^α
 οὐ ζιχογοῦσθαι. Εἰς τὸ λέξος τῆς θ' ὡδῆς {Ὁ Ἄγγελος ἐβόα} κ' τὸ {Φαλιζὼ Φαλιζου}
 τὸ Ἅγιος Κύριος, κ' τὸ Ἐξαποστραφάριον {Ἐμῶν μελῶν χρῆσι} εἰ β' κ' τὸ {Σήμε-
 ρον ἔαρ μυρίζῃ} ἄπαξ. Εἰς τῆς αἴτης ἦχος α'. ἰζῶμεν ζήχος δ'. κ' φάλλομεν ζιχη-
 ρὰ προσόμοια {Πανεύφημοι μάρτυρες}. Δόξα Καί νῦν, ἦχος τετ. β'. {Μεθ' ἡμέρας ὁ-
 κλιῶ}. Δοξολογία μεγάλη, τὸ τροπάριον τῆς εὐρῆς, τὸ εὐθινοῦν, κ' ἡ ἀΐρα ἀνευ
 Κατηχῆσεως.

» Εἰς τὴν Λαγουργίαν, [⊕]λυπικία, κ' ἐν τοῖς μαυαρῖμοις τὰς ὡδὰς γ' κ' ζ'. εὐθ' Κα-
 νόνος τῆς εὐρῆς. Μετὰ τὴν ᾠδοῦν, τὸ ἀποχρῆσιον τῆς εὐρῆς εἰ γ' κ' τὸ Κοντάκιον

ἄπαξ· τὸ τρισάριον, κ' τὸ Ἀποχρῆσιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ {Σὺ τὴν
 φωνὴν κ' τὸ γνή-
 μισ κ' τὸ χρι-
 στὸν μὴν σφῆν
 πορευθῆναι.
 φωνὴν} Φασηνὴν λαμπάδαζ τῶλο κ' εἰς τὴν ἱράπεξαν. Κοινωνιὸν {Ἐπαίνῳ ἱερῶσάχημ δὲν Κύ-
 ριον}· ἀντὶ τῆς ᾠδοῦν τὸ φῶς τὸ ἀκθινοῦν, φάξ· τὸ Χριστὸς ἀνέζη ὄλον, κ' μετὰ τὴν ὀπι-
 σθαμβυον εὐχὴν τὸ {εἶν τὸ ὄνομα Κυρίε εὐχουμένον}· τὸ {εὐχουῖσθαι τὸν Κύριον} β' ὡ-
 φῶσιν σε κ' τὰ λοιπὰ· αἱ ἀναγνώσις ἐν τῇ εὐμνησίᾳ εἰς τὰ Κυριακοδράμια· ἐν δὲ
 τῇ ἱραπέξῃ εἰς τὴν Σαλπηγία· {ἴξον ὅτι, περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἱραπέξῃς, εἰς
 τὴν Κυριακὴν τῆς Θωμᾶ, κ' εἰς τὰς λοιπὰς εὐρῆς, ἕως τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς, ποιῶ-
 μεν ἔτους· Ὁ μέλλων ποιῆσαι τὴν ἀνάγνωσιν, γέγρ πρῶτον τὸ {Πάτερ ἡμῶν}, τὸ Χριστὸ
 ἀνέζη ἄπαξ, κ' τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθετες. Μετὰ δὲ τὴν εὐχουῖσθαι τὸν περισσευθέν
 ιχασμάτων, γέγρ αὐθὶς ὁ ἀναγνώσις τὸ Κύριε ἐξήσων γ'· κ' εὐχουῖσθαι· Ὁ αὐθὶς κ' τὸ,

τὸ Δόξα σοι εὐχουῖσθαι ὁ Θεὸς ὁ ἐλεῶν κ' ἰρέφων ἡμᾶς}· Ὁ ἔν ἱραπέξῃς ὑποὶ τὴν προσφῶρ^α
 κ' εἰς τὸν κ' τὸ
 τὸ Κύριε ἐξή-
 σων γ'· κ' τὸ κ' εἰς
 εὐχουῖσθαι
 {ταῖς αὐθὶς πρεσβῆσις ὁ Θεός}· κ' τὸ {Μαυαρῖζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί}· ὅ τὰ φάξ-
 λεται {Ὁ Ἄγγελος ἐβόα}· κ' μετὰ τῶλο ὁ Ἠγῶμενος {εἰς τὰς πολλὰς πρεσβῆσις} κ' τ' β',
 Χριστὸς ἀνέζη γ'. Δόξα Καί νῦν {Παναγία τριάς} τὸ {Πάτερ ἡμῶν} τὸ εὐχαριζῶμενοι,
 Δόξα Καί νῦν {τῇ Φιλοπράγμωνι δεξιά}· Κύριε ἐξήσων γ'· κ' γίνεσθαι ἀπόχουσις-εἶ^α

τὸ ἀπὸ τῆς ἡμε-
 ρῆς κ' τὸ γνή-
 μισ κ' τὸ χρι-
 στὸν μὴν σφῆν
 πορευθῆναι.

τὸ Δόξα σοι
 κ' εἰς τὸν κ' τὸ
 τὸ Κύριε ἐξή-
 σων γ'· κ' τὸ κ' εἰς
 εὐχουῖσθαι

Εἰσερχομένων δὲ καὶ ἐξερχομένων ἡμῶν τῆς τραπέζης, φάλλεται τὸ τροπαρίου τῆς εὐ-
ορίης . Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὸ {εὐχαριζέμεν σοι} εὐθὺς {τὸ Χαῖρε
ταῖς Μυροφόροις} Δόξα {Τροφῆτα Θεῶ}. Καὶ νῦν {εἰπαὶ ἐν ταύτῃ} . †

» Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ εὐσπέρως, μετὰ τὴν θ' ὥραν ὁσχεθόντων ἡμῶν ἐν τῷ
μέσῳ, φάλλεται τὸ, Χριστὸς ἀνέζη ἐν ψ' σύντομον . ᾗτα κ' ὁ προοιμισιὸς, ἀνάπλυναι
καὶ οἱ ζαυροί . Εἰς τὸ Κύριε εὐεΐραξα ἰζῦμεν ζήχους ζ', κ' φάλλομεν τὰ γ' τὰς αἴνας
ζιχρὰ προσόμοια τῆς εὐορίης {Ττανεύφημοι μαρτυρες} γ' . κ' τῶ ἀγίῳ τῆς ἡμέρᾳ
γ' . Εἰ ἔχῃ ὁ ἅγιος δοξασιὸν τοῦτο . Καὶ νῦν, τῆς εὐορίης . ᾗ δὲ μὴ δόξα κ' νῦν, τῆς εὐ-
ορίης . Ἰζέον ὅτι, κ' ᾗμόνα εἰάν ἔχη ὁ ἅγιος, γ' τὸ Κύριε εὐεΐραξα προηγῶνται
τὰ τῆς εὐορίης τροπαρία . Εἰσόδος παρὰ τῶ ἱερέως κ' διακόνου . Προεΐμενον ἡχοῦ
βαρὺς {τῆς Θεοῦ μέγας} . Ἀπόστιχα γ' ἔχῃ ὁ ἅγιος ἡδὴ μαζῶς, ᾗ δὲ μὴ τὰ τῆς εὐορίης .
Ἀποβυλίμιον τῶ ἀγίῳ γ' ἔχῃ δοξασιὸν κ' τῆς εὐορίης . Μετὰ τὴν ἀπόβυσιν τῶ εὐσπε-
ρινῶ, πηγαινόμεν τὴν ᾗμόνα τῆς Τταναγίας γ' τὴν θέσιν τῆς ἡτοῖ γ' τὸ παρεμυχ-
σιον, φάλλοντες τὸ {Ὁ Ἄγγελος ἐβόας} κ' τὸ, {φωλίτζα φωτίτζα} . κ' τὸ {Μαγδαλινὴ Μαρία}
μὲ τὸ {ὦ θῆας ὦ φίλης} . θεολογίον δ' φάλλομεν . Εἰς τὴν τράπεζαν ἡ ἀναγνώσις γί-
νεσθαι γ' τὸ Ποιμενιόν . ⊕

† Ἰζέον ὅτι, αἱ ἀμοροθῆαι τῶν ἐπιγραχανόντων ἀγίῳ ἐν ταύταις ταῖς Κυρι-
καῖς τῆς ἀγίας Πεντημοσῆς, φάλλονται ἢ ἀναγινώσιονται ἐν τῆς ἀποδύπνοις .

» Τῆ δευτέρᾳ τῆς β' ἐβδομάδος τῆς ἀγίας Πεντημοσῆς γ' τὸν ὄρθρον,
μετὰ τὸν εὐλογητόν, τὸ, Χριστὸς ἀνέζη γ' . δόξα κ' νῦν, Τταναγία τριαῖς, κ' ἀναγι-
νώσιομεν τὸ μεσοβυλίμιον ὡς σύνθετες . Εἰσεθόντες δὲ ἐν τῷ μέσῳ, κ' εὐλογησά-
τος τῶ ἱερέως, φάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ' . ἀντὶ τῶ {Δεῦτε προσκυνήσωμεν .
ᾗ τὰ, τὸ {ἔπαιψάσαι σε, κ' ὁ ἔξάψαχμος} . Εἰς τὸ Θεοῦ Κύριος, τὸ τροπαρίου τῆς

τῆς εὐρηῆς δις, τὸ τῷ ἀγίῳ ὃ ἔχῃ, κὶ αὐτῆς τῆς εὐρηῆς. Ἡ ζιχοχογία τῶν δύο Καθίσμα^τ
των, ἐν αἷς λέγομεν, ἐν μὲν τῇ α'. Καθίσματα τῆς οὐλωνῆς. Ἐν δὲ τῇ β'. τῆς εὐρηῆς.

Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἀνάγνωσις ὁ δὲ τῶν βίβλων τῶν ἀγίων τῶν ἐν τῇ Θεσσαλονικίῃ
παραγγελένας. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, τὸ, ἡ Ἀναζασιν Χριστῷ Θεασάμενοις ἅπασι.

Ὁ Ν', κὶ ὁ Κανὼν τῆς εὐρηῆς μετὰ τῶν ὁρμῶν ὁ δὲ τῆ. κὶ τῶ μνηαῖς ὁ δὲ δ'. ὁ δὲ ἔχῃ ὁ
ἀγίος θείονα φάλλομεν τὸν Κανὼνα αὐτῶ ὁ δὲ τῆ. ἀπὸ γ'. ὁ δὲ τῆ, τὸ Κοντάμιον τῆς
εὐρηῆς, τὸ Καθίσμα τῶ ἀγίῳ κὶ τῆς εὐρηῆς. ἁφ' ὅ τῆ. Κοντάμιον κὶ οἶμος τῶ ἀγίῳ.

Ἡ ἑπιμιτέρια ζιχοχογῆται. Ἐξαποζογῆριον, τῶ ἀγίῳ ὃ ἔχῃ, κὶ τῆς εὐρηῆς ὁ
δὲ μὴ τῆς εὐρηῆς ἅπασι. Εἰς τῶν αἰνῶν, τὸ ἀναζασίμον ζιχοχογῆται, κὶ τῶ ἀγίῳ ἐ-
άν ἔχῃ. Δόξα τῶ ἀγίῳ. Καὶ νῦν τῆς εὐρηῆς. Εἰ δὲ κὶ ἔτι ἔχῃ ὁ ἀγίος, τὰ τροπαρία
τῆς εὐρηῆς ὡς ἔσται ὁ δὲ τὴν σφρανὴν τῶ Πεντηκοστῆς. Ἀποχλιμίον, τὸ τῶ ἀγίῳ, καὶ
τῆς εὐρηῆς. Εἰ δὲ μὴ τῆς εὐρηῆς κὶ μόνον. Ἡ α'. ὡρα κὶ τὰ λοιπὰ. ἀπὸ δὲ τῶ νῦν μετὰ
τὴν ἀπόχυσιν τῆς α'. ὡρας, ἀρχόμεθα μνημονεύειν ὁ δὲ τὸ βρα βῆον ἔξω ὁ δὲ τὴν Λιπὴν
ἀλλὰ καὶ κατ' ἐλάττην ἐσπίραν μετὰ τὴν ἀπόχυσιν τῶ ἐσπερινῶ, εἰλοὶ παρασθε-
νῆς κὶ σαββάτου ἐσπέρας, κὶ Κυριακῆς πρωῆ κὶ ἐσπέρας, κὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἔχουσιν
δοξολογίαν, ἡ ἀγρυπνίαν.

Ἐν δὲ τῇ Λεγεργία ὁ δὲ τῶ μακαρισμῶς φάλλομεν τὰς γ'. ὁ δὲ τῶ Κυρ' ἰσοφ, [⊕]
εὐρισιομένας ὁ δὲ τὸ βιβλίον τὸ ἐν τῷ δεχάπτι. Εἰ δὲ ἔχῃ ὁ ἀγίος θείονα φάλλομεν
τὰς δύο ὡδὰς τῆς εὐρηῆς, κὶ τὴν τῆ. τῶ ἀγίῳ. Μετὰ τὴν ἴσοδοι {Δεῦτε προσκυνησάμε
κὶ ὁ ἀναζασί ἐν νευρῶν}. Ἀποχλιμίον {Ἐσφραγισμένῶ τῶ μνηματῶ τῆ, τὸ τῶ ἀγίῳ τῆς ἡ-
μέρας, τὸ {Προσαχθεὶ μουσιουῖς}. τὸ τῶ Προδρομῆ, κὶ τὰ λοιπὰ. Δόξα τῶ Μετὰ τῶν ἀγί-
ων, καὶ νῦν {τῆ φηλοπραγμοι δεξιῶ}. Ἀποζολευαγγελίον τῆς ἡμέρας κὶ τῶ ἀγίῳ ὁ δὲ
χῆ θείονα. ὁμοίως κὶ Κοινωνιόν. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως {Ὁ ἄγγελος ἐβόα}. ἀντὶ τῶ ἐξέδο-
μεν τὸ φῶς τὸ ἀκθινόν φάλλομεν τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁ δὲ τῶν. Εἰς δὲ τὴν ἀπόχυσιν, ἔλεγε ὁ
ἱερεὺς ἐν τῷ τῶ Χριστὸς ἀνέστη ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ ἐβδομάδι, ἀλλὰ τὸ {Δι' εὐχῶν τῶν
ἀγίων πατέρων ἡμῶν}. ἀπὸ τῶ νῦν, ὁ δὲ ἔχῃ ὁ ἀγίος θείονα, ὁ δὲ τὸ Κυριε εὐεῖρα ἔφα-

φάλλομεν τὰ προσόμοια αὐτῶ γ' ζ'. Δόξα τῶ αἰγίῳ. Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Ἀπόζηχα τὰ προσόμοια τῆς εὐρῆς. Δόξα, τῶ αἰγίῳ. Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Εἰς τὴν Ἰραπέξαν, αἰ ἀναγνώσθης, διυλεραν, λετάρτην κ' Παρασιουήν, ᾧ εἰ ἔχομεν βίως αἰγίῳ, ἀναγινώσκ' Κρίμακ'.

» τῆ λετάρτη γ' τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α' ζιχορογίαν τῶ φαλμῆρι, γέγομεν τὰ καθίσματα μετὰ ζίχων. Ἄναζηθι Κύριε, κ' θαυματὸς ὁ θεός'.

» τῆ τρίτη τῆς β' ἐβδομάδος, μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶ θυμῶ, ἐορτάζομεν τὴν ἀγίαν Θεομαίδα. Ἡ εἰς αὐτῆς γ' τὸ αἰγίον βῆμα, δὴ μορφος ἀναγνώσις ἔχ' ὑπάρχῃς = φάλλομεν τὰ ἐξ ἔχομεν δὲ εἰ τῶ Λαφάνῃ τῆς τὴν αἰγίαν Κάραν. Ἡ αἰοχθεσία τῆς Αἰγίας φάλλομεν τὴν ξυναξαριστῆν ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ χρυσογράφῳ. Ἐσπέρας μετὰ τὴν συνήθη ζιχορογίαν, γ' τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζίχους ζ' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῆς αἰγίας ὅτι εἰ τῶ ξίχῳ σε νευρόν. Δόξα τῆς αἰγίας. Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ζίχον, ζιχηρὰ προσόμοια τῆς εὐρῆς. Δόξα τῆς αἰγίας. Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Ἀποζηλίσιον τὸ τῆς αἰγίας, εὐριστούμενον χρυσογράφον γ' τὸ ὑρολόγιον, κ' τῆς εὐρῆς.

» Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α' ζιχορογίαν, καθίσματα ἐν τῷ Πεντημοσαρίῳ τῶ πρῶτα. Μετὰ τὴν β' καθίσματα γ' τὸ χρυσογράφον τῆς αἰγίας κ' τῆς εὐρῆς. Ἡ ἀναγνώσις γ' βίον ἢ γ' μαρτύριον τῶ λυχόντος αἰγίῳ. Ἐλα τὸ Ἄναξασιν Χριστὲ θεασάμενοι. ὁ Ν' κ' ὁ Κανῶν τῆς εὐρῆς γ' ζ' κ' τῆς αἰγίας οἱ δύο γ' ἡ'. ἀπὸ γ' ἰδῆς Κοντάσιον τῆς εὐρῆς. ἀφ' ζ' Κοντάσιον κ' οἶμος τῆς αἰγίας. Ἡ ἑμιωλέρα ζιχορογῆται. Εἰς τὸν αἰγίον, ἰζῶμεν ζίχους ζ' κ' φάλλομεν τὸ ἀναξασίμον ζιχηρὸν δὶς, κ' τὰ προσόμοια τῆς αἰγίας. Δόξα τῆς αἰγίας. Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Δοξολογία, τὸ Προπάριον τῆς αἰγίας, ἢ αἰῶρα, κ' ἀποχυσίς. Εἰς τὸν μακαριστὴν μίαν ἰδῆν τῆς εὐρῆς εἰ τῶ Κανόνος τῶ Κυρ' ἰωσήφ, κ' τὴν γ' καὶ ζ' τῆς αἰγίας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων. Ἀποζηλιαγγεῖσιον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς αἰγίας {ζ' τῆ δ' Δεμεμβρίῳ ὁμοίως κ' Κοινωνιῶν. {Παραύησις τῶ Προδρόμου.

» Σημειώδον κ' τῶτο, ὅτι, ἀπὸ τῶν ἐπισημασίων γ' τὸ μαγγυπτόν ἰναπῆ

ἵνα πρᾶσωμεν τὸν ἄρτον, φάλλομεν τὸ, Χρῖστος ἀνέζη· ὁσέλλθότες δὲ ἐν αὐτῷ κ' εὐλο-
γῆσαντος τῷ ἱερῶς, γέγομεν τὸ Χρῖστος ἀνέζη γ'. Δόξα κ' νῦν {Τταναγία ἱριάς} τὸ {Ττᾶ}ρ
ἡμῶν, τὰ τροπαρία τῷ Προδρόμῳ. Καὶ νῦν {εἰ} καὶ ἐν τάρῳ}. αὕτη ἡ λαξίς κραῖται
ἕως τῆς Ἀναλήψεως.

” τῆ Παρασκειῆ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ. Εἰς δὲ Κί-
ριε εὐεῖραξα, ζιχραῖ ἰδιόμεγα γ'. τὰ λεγχθέντα ἐν τῇ ἐορτῇ ὅς τὸ Κύριε εὐεῖραξα·
κ' τῷ κατὰ τὴν ἡμέραν λαχόντος ἁγίῳ γ'. Δόξα ἰδιόμερον τὸ μαθογιῶν τῆς ἐορτῆς.
Καὶ νῦν τὸ θεοῦ δογματιῶν τὸ ἀ'. τῷ ἡχῶ. φῶς ἱζαρόν, κ' τὸ προκόμενον τῆς ἡμέρας.
{ῥ}σποδον γὰρ οὐ ποῖμεν}. Εἰς τὸν ζίχον, ζιχραῖ ἀναζάσιμα τῆς διλιῆχῶ δ' ἱριάς τᾶ
ὅς τὸ Κύριε εὐεῖραξα, κ' ἐν τῷ ἀ'. τῷ ζίχῶ. ζίχῶς δὲ λέγομεν τὸς τῷ σαββάτῳ {Ο} Κύρι-
ος εὐασίγισιν, κ' τὸς λοιπῶς δύο. Δόξα Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. τὸ ἀπολυτιῶν τῆς ἑορ-
τῆς ἀπαξ ὡς κ' ἐν ὄῃ τῆ ἑβδομάδι.

” Ἐν τῷ ὄρθρῳ ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς ὅς τ'. τῷ Προδρόμῳ ὅς δ'. κ' τῷ ἁγίῳ ὅς δ'. ἀφ'
τ'. Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς κ' ὁ οἶμος· ἀπὸ γ'. ὡδῆς Κοντάμιον τῷ Προδρόμῳ κ' Κα-
θισμα τῷ ἁγίῳ, κ' τῆς ἐορτῆς. Ἡ ἱμιλιέρα ζιχογογῆται, τὰ ἕξαποσγχαρία ἀνά μι-
αν. Εἰς τὸς αἴγῶς, κ' ὅς τὸν ζίχον τῶν αἴγῶν, φάλλομεν τὰ τροπαρία τῆς ἐορτῆς ὡς κ'
ἐν ταῖς παρελθούσαις ἡμέραις. Εἰ δὲ βούρῃ, ποίησον δοξολογίαν. Εἰς τὴν Λεγερῆαν,
τὰ συνήθη. Ὁ Ἀπόστολος δὲ τῶν κειοιμμένων μόνον ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ γέγεται, κα-
θὼς διαλαμβάνῃ τὸ τυπιῶν.

” Εἰ τύχοι ἅγιος ἔχον ῥόνα, ζήτηγ ἦν ἐρμᾶ. Ἐμπροσθεν μετὰ ἦν Κυρᾶ Μυροφόρῳ.

» 7ῆ τρίτῃ Κυριακῆ ἀπὸ τῆ πάσχα, τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, κ' Ἰωσήφ τῷ δισμαίῳ. Ἡ γυνὴ δ' ἰὸν δεξιὸν χορὸν. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέραις μετὰ τὴν συλήθην ζιχορογίαν τῆ φαλῆρῆς, δὲ τὸ Κύριε εὐείραξα ἰζῶμεν ζήχας ε' κ' φαλλόμεν ζιχρὰ τῆς οὐλῆν χεῦ. κ' ἀνατολιὰ δ' κ' τῶν ἁγ. Μυροφόρων ἰδιόμελα ἦχοι β'. {λί τὰ μύρα τοῖς δάιρυσιν} κ' ἕτερα δύο. Δόξα, ἦχος πλ. β'. {Αἱ μυροφόροι γυναῖκες}. Καὶ νῦν {Παρῆλθεν ἡ σιαιά}. Ἐσδοδος, τὸ φῶς ἰζαρὸν, κ' προύμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς δὲ ζήχῳ, τὸ ἀναζάσιμον ζιχρὸν {Ἡ ἀναζασίς σὺ Χριζὲ σωλήρ} κ' εὐθὺς τὰ ζιχρὰ τῆ πάσχα {ἀναζήτω ὁ θεός, κ' Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σημερον}. Δόξα ἦχος πλ. α'. {Σὲ τὸ ἀναβαλλόμενον}. Καὶ νῦν {Ἀναζάσεως ἡμέρα}. Ἀπομύλιον {ὅτε ματῆθες}, τὸ, {ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ}, κ' τὸ {λαῖς Μυροφόροις γυναιξί}. Εἰς τὸ ἀπόδῃνον, Κοντάμιον λέγομεν μόνον τὸ ἦς ἐορτῆς {τὸ χαῖρε λαῖς μυροφόροις φθελζάμενος}. Ἔτο κ' δὲ λαῖς ὕραι. τὴν δὲ ὑπαιουὴν τῆ ἦχου παραζῆπομεν.

» Ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὸν τριαδικὸν Κανόνα φαλλόμεν τὰ τροπαρία τῆς λιτῆς. ὅλα τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπαιουὴ τῆ ἦχε, κ' λαλοῖται. Μετὰ δὲ τὴν ἀναγνώσιν, εὐλογησαίτος τῆ ἱερέως, φαλλῆται τὸ, Χριζὸς ἀνέζη εἰ γ'. τὸ {ξασαίχσαι σε}. κ' ὁ ἔξαψαχμος.

» Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τροπαρία {ὅτε ματῆθες} δὲ, {ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ}. κ' {λαῖς Μυροφόροι γυναιξί}. Ἡ συνήθης ζιχορογία τῶν δύο Καθισμάτων, κ' τῆ Ἀμάμ. τὰ εὐλογηθῆρια, ἡ ὑπαιουὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆ ἦχε, Προύμενον κ' εὐαγγελίον εὐθιτὸν γ'. {Ἀναζασιν Χριζὲ θεασάμενοι}, κτλ. τῆς Κυριακῆς. Ὁ Κανὼν τῆς λαμπραῖς μετὰ τῶν θεοτοῶν δὲ ζ'. ἐν ᾧ λέγομεν {Δόξα τῆ ἁγία ἀναζάσε σὺ}. κ' {ὑπεργία θεοτόμει σῶσον ἡμᾶς}. κ' τῶν Μυροφόρων ὁ Κανὼν δὲ ἡ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆ ζήχας {τοτε ἔσπευσαν ἡμερότες ἐδάμ}. Καταβασίας {Ἀναζάσεως ἡμέρα}. ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κοντάμιον τῆ πάσχα {εἰ μοὶ ἐν λαφῶ}. κ' Καθίσματα τῆς ἡμέρας. ἀφ' ἧ. Κοντάμιον κ' οἶον τῆς ἐορτῆς, τὸ συναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ λιμωτέρα εὐζιχορογῆται, ἀλλὰ φαλλῆται ἡ θ'. ὠδὴ τῆ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαληναρίων κ' τῆ ὑπεργία θεοτόμει εἰ β'. κ' αἰουζῆθως ἡ ζιχορογία δὲ τὸν Κανόνα τῶν Μυροφόρων. ἐν τῷ τῆ γ δὲ ταῦτῃς Καταβασίας

{Ο Ἄγγελος εἶβας, κς φωτιζῆς φωτιζῆς}· τὸ {Ἅγιος Κύριος} κς Ἐξαποστολῆριον {Σαρω
 ὑπνώσας} ἄπαξ· κς τὸ {Γυναῖκες ἀκτίσθητε} ἄπαξ· Εἰς τὰς αἴνας, τὰ συνθητῆς
 οὐλωμῆς· Δόξα ἡχος β'. τὸ Εὐθιγόν· Καί τῶν {ὑπερευλογημένων}· Δοξολογία, τροπαρί-
 ον {Σήμερον σὺληρία τῶ υἱομυζ· ᾗ ἀναγινώσσομεν τὸ δ' Εὐθιγόν} ὄρθρος ἢ βα-
 θύς προσευλῶν δὲ δῶτι ἔχουσι γάθος τὰ τυττια ἢ ἀ' ὦρα, κς ἀπόλοισ.

" Εἰς τὴν Λητρύαν, τυττια, οἱ μακαρισμοὶ τῆ ἡχῆς γς ζ' κς εἰ τῆ Κανόσῆς
 ἡμέρας ἢ ζ' ὠδὸν γς δ'· Μετὰ τὴν ᾄσοδον {Δεῦτε προσκυνήσωμεν, κς οἱ ἀναγὰς ἐκ
 νευρῶν} κς τὰ συνθητῆ τροπαρία, γς τὸ λέγος τὸ Κοντάμιον τῆ Παύσα {εἰ καὶ εἰ τάφω}
 Ἀποστολιευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κς τῆς θεολογίας· Εἰς τὸ Ἐξαίρετως {Ο Ἄγγελος εἶβας}
 Κοινωνιὸν {Αἰνῆτε τὸν Κύριον}· Αἰ ἀναγινώσας πᾶσαι γς τὰ Κυριακοδρόμια·

" Εἰς τὰς ὥρας τῆς δευτέρας καθὼς κς γς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς εβδομάδος,
 λέγομεν τὰ τροπαρία ἔτως· Ἐν μὲν τῆ ἀ' ὦρα {ὄτε κατῆθεις}· Ἐν δὲ τῆ γ' {ὄ
 εὐσχῆμων ἰωσήφ}. Εἰς τὴν ζ' {ταῖς Μυροφόροις γυναίξί}. κς γς τὴν θ' {ὄτε κατῆθεις}·
 Κοντάμιον δὲ μόνον τῆς εὐθιγῆς ἡγαν {τὸ χαίρε ταῖς Μυροφόροις}· Ἐν τῶ ὄρθρω, γς
 τὸ θεὸς Κύριος, φάλλοναι κς τὰ τρία τροπαρία ἀνάμίαν, ὡσαύτως κς γς τὴν Λητρύ-
 γίαν μετὰ τὴν ᾄσοδον, γς δὲ τὸ λέγος τῆ εἰσπερινῆ μόνον τὰ δύο {ὄ εὐσχῆμων ἰωσήφ}
 κς τὸ, {ταῖς Μυροφόροις γυναίξί}·

" Εἰ τῶχοι ἅγιος ἔχον γύονα, ἐν μὲν τῶ εἰσπερινῶ τροπαρία {ὄ εὐσχῆμων ἰωσήφ}
 τὸ τῆ ἀγίης, κς {ταῖς Μυροφόροις γυναίξί}· Ἐν δὲ τῶ ὄρθρω, γς τὸ θεὸς Κύριος {ὄτε κα-
 τῆθεις}· ὄ εὐσχῆμων ἰωσήφ, τὸ τῆ ἀγίης, κς τὸ {ταῖς Μυροφόροις γυναίξί}· τὴν ὑπα-
 κοὴν δὲ τῆ ἡχῆς ὡς προεσημιάσαμεν, ἔτε γς τὰς ὥρας, ἔτε γς τὴν Λητρύαν, ἔτε γς
 τὴν τράπεζαν λέγομεν· ὄ Κανὼν τῆ ἀγίης τῆς ἡμέρας ἀναγινώσσεια γς β' ἀπόδ^{στ}

Περὶ ἀγίης ἔχοντος γύονα ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Νῆς.

" Ἰερόν ὅτι, ᾗ τῶχοι ἅγιος ἔχον γύονα κς υἱομβον ἐν Κυριακῆ· Εἰς τὸ Κύριε εἰε-
 ιραξα φάλλοναι ζιχρὰ τῆς οὐλωμῆς δ'. τῆς εὐθιγῆς γ'· κς τῆ ἀγίης γ'· Δόξα τῆς εὐθιγῆς

Καὶ νῦν θεοῦ. τὸ δογματικόν. εἰς τὸν ζῆχον τὰ τῆς οὐλωνίχης. Δόξα τῷ ἀγίῳ. κ̅ νῦν
 τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναζάσιμον, τῷ ἀγίῳ, κ̅ τῆς ἐορτῆς τῆς ἡμέρας ἡ τοῦ θεολο-
 γίου. εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Λαμπραῖς ἄνευ ζῆχων γ̅ δ̅. τῆς ἐορτῆς γ̅ ζ̅. κ̅
 τῷ ἀγίῳ γ̅ δ̅. μὲ τὴν συνήθη ζιχολογίαν, παραχρηστικὰς μόνον δύο ζῆχους τῶς γ̅ δ̅
 ἀναζάσιμα ἐν τῇ ἀρχῇ μὴ λεγόμενης. ἀπὸ ψ̅ ὕδνης, Κοντάκιον τῷ ἀγίῳ κ̅ ὁ οἶκος.
 ἀφ̅ ζ̅. Κοντάκιον κ̅ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς. εἰς τῶς αἴνας, ζιχηρὰ ἀναζάσιμα εἰ. κ̅ τῷ
 ἀγίῳ γ̅. μετὰ ζῆχων ἀρμοζόντων αὐτῷ. Δόξα τῆς ἐορτῆς. Καὶ νῦν, ὑπερευλογη-
 μένης. Δοξολογία, τροπάριον τὸ ἀναζάσιμον. Ἐν τοῖς μακαρισμοῖς ἀναζάσιμ̅
 δ̅. τῆς ἐορτῆς ἢ γ̅ ὕδνης, κ̅ ἢ ζ̅ τῷ ἀγίῳ. Ἀποστολεαγγελιον κ̅ Κοινωνιὸν τῆς Κυ-
 ριακῆς κ̅ τῷ ἀγίῳ.

Ἡ Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε εὐεέραξα, γ̅
 τῷχοι ὁ ἀγίος τῆς ἡμέρας ἔχων θύονα, φάλλομεν ζιχηρὰ τῶν Μυροφόρων
 γ̅. καὶ τῷ ἀγίῳ γ̅. εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος δευτερεῖμεν τὰ τρα-
 παρία τῷ ἀγίῳ τὰ γ̅ τὸ Κύριε εὐεέραξα. Δόξα τῷ ἀγίῳ. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. εἰς
 τὸν ζῆχον, γ̅ ἔχῃ ὁ ἀγιος ἀπόζηχα, φάλλομεν πρῶτον τὸ ἀναζάσιμον ζιχηρῶς γ̅-
 τα, τὰ τροπαρία τῷ ἀγίῳ. Ἀπολυτίκιον, {Ὁ εὐσχημῶν ἰωσήφ}. τὸ τῷ ἀγίῳ γ̅ ἔχῃ,
 κ̅ τὸ {τὰς Μυροφόροις γυναιξί}. εἰ δὲ μὴ τῆς ἐορτῆς κ̅ μόνον. {Ὁ εὐσχημῶν ἰω-
 σήφ}. Καὶ τὸ {τὰς Μυροφόροις γυναιξί}.

Ἡ Δευτέρα ἐν τῷ ὄρθρῳ, γ̅ τὸ θεὸς Κύριος, τροπαρία {Ὁ εὐεέραξα
 θεοῦ}. Ὁ εὐσχημῶν ἰωσήφ. τὸ τῷ ἀγίῳ {εἰ ἔχῃ ὁ ἀγιος θύονα ἢ δοξαζιμα},
 κ̅ τὸ {τὰς Μυροφόροις γυναιξί}. Ἡ συνήθης ζιχολογία τῷ φάλλομεν, κ̅ καθι-
 σματὰ τῆς ἐορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς γ̅ ἡ. κ̅ τῷ ἀγίῳ γ̅ δ̅. ἢ γ̅ ζ̅. ἀπὸ μὲν δ̅.
 Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, κ̅ καθισματὰ τῷ ἀγίῳ κ̅ τῆς ἐορτῆς. ἀφ̅ ζ̅. Κοντάκιον κ̅ ὁ οἶ-
 κος τῷ ἀγίῳ. Ἐξαποστολιον, τῷ ἀγίῳ, κ̅ τῆς ἐορτῆς. εἰς τῶς αἴνας, γ̅ ἔχῃ ὁ ἀγιος

516. Ἡ γ'. ἐβδομάδι τῆς αἰ. Πεντημοσῆς, ἦτοι τῶν Μυροφόρων.

Δοξολογίαν, ἰζῶμεν ζήχως ζ' κ' φάλλομεν πρῶτον τὸ ἀναζαάσιμον τροπάριον δις, ᾗ-
τα τὰ προσόμοια τῷ αἰγί. Δόξα τῷ αἰγί. Καὶ νῦν ἡ εὐρήν. Εἰ δὲ μὴ τὰ ἡ εὐρήν
καὶ μόνον. Ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τὰς δύο ὕδαὶς εἰ τῷ Κανόνος τῷ Κυρ' Ἰωσήφ, κ'
τὴν ζ' τῷ αἰγί. Ἀποστολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῷ αἰγί. Εἰδ' οὖν
τῆς ἡμέρας.

» Ἡ Παρασκευῆ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἐσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ, ὁμοίως
κ' τῷ σαββάτῳ γ' τὸν ὄρθρον, φάλλεται ἡ αἰουρουθία ὡς ἐδηλύθη τῷ παρεχθῆ-
τι σαββάτῳ. Εἰ δὲ λύχοι αἰγίος ἔχων θύονα ποιῶμεν ἕτως. Εἰς τὸ Κύριε εὐέ-
πραξα ἰζῶμεν ζήχως ζ' κ' φάλλομεν πρῶτον ζιχρὰ ἰδιόμελα τῆς εὐρήν γ' ᾗτα
κ' τῷ αἰγί γ'. Δόξα τῆς εὐρήν, ᾗτα τὸ δογματικὸν τῷ ἦχῳ, τὸ καὶ νῦν. Εἰς τὸν ζήχων, τῆς
ὀυληχου, κ' τὸ δοξαζιὸν ἰδιόμελον τῷ αἰγί τὸ γ' τὸ Κύριε εὐέπραξα μετὰ ζή-
χου ἀρμόζοντος τῷ αἰγί. Δόξα τῷ αἰγί. Καὶ νῦν τῆς εὐρήν. Ἀπολυτίκιον ὁ εὐ-
σχήμων Ἰωσήφ, τοῦ αἰγί, κ' ἱλαῖς Μυροφόροις γυναιξί. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, γ' τὸ θεὸς
Κύριος, τροπάρια ἰοῦτε κατῆχθε. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, τὸ τῷ αἰγί, κ' τὸ ξλαῖς Μυ-
ροφόροις γυναιξί. Ἡ συνηθὴς ζιχολογία μετὰ τῶν Καθισμάτων. Ὁ Κανὼν τῆς εὐ-
ρήν γ' ζ' τῷ Προδρόμῳ γ' δ' κ' τῷ αἰγί γ' δ'. Εἰ δὲ ἔχη δύο Κανόνας ὁ αἰγίος, τὸ-
τε ὁ τῷ Προδρόμῳ Κανὼν φάλλεται ἀφ' ἐσπέρας ἀπὸ γ' ὕδατος Κοντάκιον τῷ Προδ-
μῳ, κ' τῷ αἰγί. ἀφ' ζ' Κοντάκιον κ' οἶμος τῆς εὐρήν. Ἐξαποστρεφάριον, τῷ αἰγί, κ' τῆς
εὐρήν. Εἰς τὰς αἰγί, ἰζῶμεν ζήχως ζ' κ' φάλλομεν ζιχρὰ τῆς εὐρήν γ' κ' τῷ αἰγί.
γ'. Δόξα τῷ αἰγί. Καὶ νῦν τῆς εὐρήν. Δοξολογία, τὸ τροπάριον τῷ αἰγί, ἡ ἀ. ἄρα
καὶ ἀπόκλισις. Ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τὰς δύο ὕδαὶς τῷ Κυρ' Ἰωσήφ, κ' τὴν ζ' τῷ
αἰγί. Μετὰ τὴν ἑσπέρην, τὰ τροπάρια τῆς εὐρήν, τῷ αἰγί, κ' τὰ λοιπὰ κατὰ
τὴν ταξίν. Ἀποστολευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας κ' τῷ αἰγί. Εἰ δὲ κ' δὲν ἔ-
χη ὁ αἰγίος θύονα, λέγομεν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας κ' τῶν μειομημένων. {φάλλο-
μεν καὶ Παρακλήσειν}.

η Ἡ δὲ Κυριακὴ ἀπὸ τῆ Πάσχα τῆ Παράκλητος. Ἡ θῶν δὲ τὸν ἀριζιρὸν χο-
 ρόν. Ἡ σαββατὴ ἑσπέρασ μετὰ τὴν συνήθη ζιχογογίαν, δὲ τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰ-
 ζῶμεν ζίχως εἰ. κὲ φάλλομεν ζιχηρὰ ἀναζάσιμα ἡνὶ οὐλιήχης ζῆ. κὲ τῆ Παράκλητος
 ἰδιόμελα δύο ἡχ. α. διυλερῆνις τὸ α. Δόξα ἡχος πλ. α. { Ἄνεθι οἱ ἡσῶς. Καὶ νῦν, θ.
 { Τῶς μὴ θαυμάσωμεν. Ἐσδοδς, φῶς ἰζαρὸν, κὲ τὸ Τρουιόμενον ἡνὶ ἡμέρας. Εἰς τὸν
 ζίχον, τὸ ἀναζάσιμον ζιχηρὸν, κὲ τὰ ζιχηρὰ τῆ Πάσχα { ἀναζηλω ὁ θεός, Καὶ ἔτῃ Πά-
 σχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον; τὰ Τροπαρία Δόξα ἡχος πλ. δ. { Ἐν τῆ ζωῇ τῆ Σοφομῶνδς
 Καὶ νῦν { Ἀναζάσεως ἡμέρα. Ἀπολυτίκιον { εὐφραίνεσθε τὰ ἔρανα; κὲ θεοι. { Σὲ ἴνῃ μ-
 σιλεύσασαν.

η Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν ἱεροδικτὸν Κανὸνα φάλλομεν τὸ δοξαζιμὸν ἡνὶ ἡμέ-
 ρας μετὰ θεοποιεῖς. ἄτῃ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπαικοὴ τῆ ἡχης, κὲ ἡ ἀναγνώσις δὲ τὰ πρὶ-
 ξος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, Τροπαριον τὸ ἀναζάσιμον δὲ, κὲ θεοι. Ἡ συνήθης ζιχογογία
 τῶν δύο Καθίσματα κὲ τῆ Ἀνάμνη, κὲ Καθίσματα ἀναζάσιμα μετὰ θεοποιεῖς. ἔ-
 εὐλογητάρια, ἡ ὑπαικοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆ ἡχης, Τρουιόμενον κὲ εὐαγγέλιον εὐθ-
 νόν εἰ. κὲ τὰ λοιπὰ ἡνὶ Κυριακῆς. Ὁ Κανὸν ἡνὶ λαμπρὰς μετὰ τῶν ἄρμων κὲ τῶν θεο-
 ποιεῖς δὲ ἡ. σὺν τῶ { Δόξα τῆ ἀγία ἀναζάσεσ σε; καὶ { Ὑπεραγία θεοτοίε σῶσον
 ἡμῶς. κὲ τῆ Παράκλητος δὲ ζ. ἀρχάμενοι ἀπὸ τῆ ζίχης { εἶς ἀν παρεῖθῃ. Καταβα-
 σίαι { Ἀναζάσεως ἡμέρα. ἀπὸ γ. ὠδῆς Κοντάκιον τῆ Πάσχα { εἰ κὲ ἐν τάφω; κὲ
 Καθίσματα ἡνὶ ἡμέρας. ἀφ' εἰ. Κοντάκιον κὲ ὁ Οἶμος ἡνὶ ἡμέρας, τὸ συναξάριον
 κὲ τὸ ὑπόμνημα. Ἡ ἡμιωλερά εἰ ζιχογογῆσαι, ἀλλὰ φάλλομαι ὁ ἀναζάσιμος Κα-
 νὸν μετὰ τῶν μεγαληναρίων, δὲ δὲ τὰ θεοποιεῖς λέγομεν { Ὑπεραγία θεοτοίε σῶσον
 ἡμῶς. τὸ ἅγιος Κύριος, κὲ Ἐξαποστολῆριον { Σαριεὶ ὑπνώσας ἄπαξ, κὲ τῆ Παράκλητου
 ἄπαξ. Εἰς τὸς αἴνους, τὰ ἡνὶ οὐλιήχης συνήθη. Δόξα ἡχος πλ. δ. { Κύριε τὸν Παρά-
 κλητον. Καὶ νῦν { Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον Τροπαριον, ἄτῃ ἀνα-
 γινώσομεν τὸ εὐθινόν { Ὡ τῶν σοφῶν σε κριμάτων ἄριζέ; προσευχίον ὅτι ἔχουσι
 λάθῃ τὰ πεντημοσάρια. Ἡ α. ὠρα, καὶ ἀπόκρυσις. Εἰς τὴν Ἀγλαργίαν, οἱ μακα-

οὐ ματαρινοὶ τῶ ἤχῳ δὲ καὶ εἰ τῶ κανόνος τῆς ἡμέρας τὰς ὡδὰς γ' καὶ ζ'. Απο-
 ζογισαυγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς Θεολογίας· αἱ ἀναγνώσεις δὲ τῆ Κυριακοδρομίας.
 Ἡ δευτέρα ἑσπέρας εἰ ἔχῃ ὁ αὐτὸ εἰκόνα, ἀπολυτῆ τῆς ἑορτῆς, τῶ αὐτ. καὶ θν. γα.
 » Δὲ γινώσκου, ὅτι ἡ ἀιοχασθία τῆ Παραλύτης, φάλλεται ἡμέρας γ'. Ἡ Κυριακὴ,
 Ἡ δευτέρα; καὶ Ἡ τρίτη ἀποδίδουσι· ἵζεν ὅτι, ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις ἡμέραις,
 ἀπολυτίμιον καὶ Κοντάμιον λέγομεν τὸ ἀναζασίμον· ἐυφραίνεσθαι τὰ ἔρανα· καὶ
 ἡ ψυχὴν με Κύριε· τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ ἐν τῇ Λεγερῆ.

Ἡ Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

» Ἡ εὐκηνσία ἄκοσμηται. Ἡ δ' ὡν εὐρ: δὲ τὸν δεξιόν: Ἡ τρίτη ἑσπέρας δὲ τὴν : χορὸν
 θ. ὄραν μετὰ τὸ Κοντάμιον, αἶρεται ἡ δ' ὡν τῆ Παραλύτης εἰ τῶ προσευνηλαρίῳ,
 καὶ λιθεῖται ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, κρῶμεν καὶ τὰς βαρέας μεμίαν ζάσιον. Μετὰ
 τὸν Προοιμισιόν, ζιχολογῶμεν τὸ τῆς ἡμέρας φαλήριον, ἀνάπλομεν καὶ τὰς ζαυρῆς.
 » Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραζα ἤχος δ'. ἵζωμεν ζίχως ζ' καὶ φάλλομεν τὰ τρία ζιχηρὰ
 προσόμοια τῆς ἑορτῆς δευτερεῦτες αὐτὰ. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'. τῆς ἑορτῆς με-
 σουσης. Εἰσοδος, τὸ προηγούμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν ζίχον,
 τὰς δύο α. β. καὶ τὸν β'. μετὰ τῶν ζίχων τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'. τῆς Με-
 σουσης τῆς ἑορτῆς διδάσιον τὸς σπ. ἀπολυτίμιον ἤχος πλ. δ'. τῆς Μεσουσης τῆς ἑορτῆς
 εἰ γ'. τὸν δὲ Κανόνα τῶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγ. ἀναγνώσιμον δὲ τὸ ἀπόδρπον.
 » Ἐν τῷ ὄρθρῳ, δὲ τὸ θεὸς Κύριος, τὸ τροπαίριον εἰ γ'. Ἡ συνήθης ζιχολογία, καὶ Κα-
 θίσματα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἀναγνῶσιν, εὐθὺς τὸ Ἄναζασιν Χριστῶ θεασάμενοι.
 ὁ Ν'. καὶ οἱ δύο Κανόνες τῆς ἑορτῆς, ὁ δ' μετὰ τῶ γρμῶ δὲ ζ'. καὶ ὁ πλ. δ'. δὲ ἡ. Καταβα-
 φάλλεται σίας θάσασαν ἔπηξας. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάμιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάρι-
 ον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ Τιμιωτέρα δὲ ζιχολογῶται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ. ὡ-
 δὴ ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας. τὸ Ἐξαποζογῆριον δὲ, εἰς τὸ πᾶσα πνοή, ἵζωμεν ζίχδ'.

τὴν μετὰ τὸν
 ἡ Κρατὸς δὲ
 καὶ βίχων.

κὶ φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια {ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν}. Δόξα Καί νῦν, ἦχος δ' {φω-
λισθέντες ἀδελφοί}. Δοξολογία, κτλ. {Ἡ ἑταρτη ἐσπέρας ἡσόδον ἔποιδμεν}.

» Εἰς τὴν Ἀγλουργίαν, ἴπτιμα, ἐν δὲ τοῖς μαμαρισμοῖς τὰς ὕδας γ' καὶ ζ'. εἰ τῶν
Κανόνων τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν ἡσόδον, τὸ ἀποχρῆμα τῆς ἐορτῆς εἰ γ' καὶ δ' Καν-
τάμιον ἄπαξ. Αποζολευαγγέλιον τῆς ἐορτῆς κὶ μόνον. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως τὸν ἡρ-
μὸν τῆς θ'. ὡδῆς {Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία}. Κοινωνιὸν {Ὁ ἴριγγον με-
τὴν σάρια κὶ πίνων μετὰ αἶμα}. Λί ἀναγνώσῃς ἐν τῇ εὐμνησίᾳ κὶ ἐν τῇ τραπέ-
ζῃ γὶ τὰς λόγους τῶ χρυσοστόμα εὐρισσομένους γὶ τὴν φυλλαδα. {Σημγωλεὸν ὅτι τὸν
χορὸν οὐμ ἀνάπλομεν, οὔτε ἐν τῷ ἐσπερινῷ οὔτε ἐν τῇ Ἀγλουργίᾳ}. Κὶ μόνον ἰχθῦ-
ος καλῶσις γίνεσθαι. {εἰ συμπέση ἐορταζόμενος ἅγιος φάλλεσθαι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ}.

» Δὲ γ' δέναι, ὅτι ἡ ἀιοροθία τῆς Μεσοπενήκοσῆς φάλλεσθαι ἡμέρας ἢ.
ἐσπέρας λοιπὸν ἐν τῷ Λυχνιῷ, φάλλομεν ζιχρὰ τῆς ἐορτῆς γ' καὶ τοῦ ἁγίου γὶ
τὸ Μηναιῖον γ'. ἐν δὲ τῷ ὄρθρω, ὃ γ' Κανὼν τῆς ἐορτῆς, κὶ τῶ ἁγίου τῆς ἡμέρας. ἢ. κὶ δ

» Ἡ Παρασιευῆ τῆς δ'. ἐβδομάδος ἐσπέρας. Εἰ τύχοι ἅγιος ἔχων ἡσό-
να {Ζήτῃ τὴν ἐρμηνύσαν ἐμπροσθεν γὶ τὴν ἐρχομένην Παρασιευῆν τῆς ε'. ἐβδομά-
δος}. Εἰ ἔχῃ ὁ ἅγιος δύο Κανόνας, τότε ὁ τοῦ Προδρόμου Κανὼν φάλλεσθαι ἀφ' ἐ-
σπέρας ἀντὶ Θεολοιαρίας.

† εἰ τοῖς τῶν ἐφεξῆς. ἁγίου Γεωργίου, ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, κὶ τῶν ἁγίων ἰσαποζό-
λων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης. δηλ. γὶ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς Μεσοπενήκοσῆς αὐ-
τοῖ συμφάλλονται.

Ἡ ἐ. Κυριακὴ ἀπὸ τῆς Πάσχα τῆς Σαμαρείτιδος. Ἡ ἑὼν γὰρ τὸν δεξιὸν χορὸν τοῖσιν ὡς κ' ἡ παρελθούσα Κυριακὴ ἀνευ ἀγρυπνίας. Ἡ σαββάτου εὐπέρως μετὰ τὸ Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς, αἶρεται ἡ ἑὼν τῆς Μεσοπεντημοσῆς εἰς τὴν προσκυνητάρια, ἵαυότι οὐχ' ὑπάρχει χώρος, κ' ἵθιται ἡ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τὸ Λυχνιὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ἢ συνήθως ζιχολογία γ' α'. Καθίσματα.

» Εἰς τὸ Κύριε εὐεῦραξα ἰζῦμεν ζίχως ε'. κ' φάλλομεν ζιχρὰ ἀναζάσιμα δ'. τῆς Μεσοπεντημοσῆς προσόμοια γ'. κ' τῆς Σαμαρείτιδος ἰδιόμελα γ'. Δόξα ἤχος πλ. β'. {Παρά τὸ φρέαρ γ' ἰαυόβ}. Καὶ νῦν τὸ δογμαλιὸν {Ὁ δὲ σέ Θεοπάτωρ}. Εἰς τὸν ζίχον, τὸ ἀναζάσιμον ζιχρὸν, κ' τὰ ἀπόζιχα γ' Πάσχα μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν {Ἀναζητῶ ὁ θεὸς} κ' {Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν} κ' τὰ ἕτερα. Δόξα ἤχος πλ. δ'. {Ὡς ὠρθὴ ἐπὶ γῆς}. Καὶ νῦν {Μεσῶσης τῆς ἐορτῆς}. Ἀπολυτίμιον {τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναζάσεως}. Καὶ μεσῶσης τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ ἀπόδῃπνον ἀναγινώσκομεν τὸν Κανόνα γ' αἰγί τῆς ἡμέρας. Κοντάμιον δὲ λέγομεν {Τίς εἰθῶσα ἐν τῷ φρέατι}. κ' τὸ ξ' τῆς ἐορτῆς τῆς νομιμῆς μεσαζῶσης. Τὸ γὰρ ἀναζάσιμον δηλονότι ἡ ὑπακοὴ γ' ἤχου οὔτε γὰρ τὸ ἀπόδῃπνον λέγεται, ἔτε γὰρ τὰς ὥρας, ἔτε γὰρ τὴν ἰράπτεζαν.

» Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα φάλλομεν {Δόξα Καὶ νῦν} τὸ β' ὁρίον τῆς Λιτῆς γ' ἵα τὸ Τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ γ' ἤχου, κ' τὰ λοιπὰ ἰαυόβιν ἕξι. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, εὐλογῆσαντος γ' ἱερέως, φάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ ῥ. τὸ ξ' παύσαι σε, κ' ὁ ἕξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον Τροπάριον δὲ, κ' τῆς ἐορτῆς ἀπαξ. Μετὰ τὴν α'. κ' β'. ζιχολογίαν, Καθίσματα τὰ ἀναζάσιμα μόνον, ἔχει δὲ κ' τῆς ἐορτῆς. Ὁ Ἄμμος, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ γ' ἤχου, τὸ Εὐαγγέλιον εὐθιγὸν ζ'. κ' τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῶν θεοτομιῶν γ' ζ'. τῆς Μεσοπεντημοσῆς γ' δ'. κ' τῆς Σαμαρείτιδος γ' δ'. Καταβασίας {Ἀναζάσιμος ἡμέρας}. ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοντάμιον τῆς Μεσοπεντημοσῆς κ' τὰ Καθίσματα. ἀφ' ε'. Κοντάμιον κ' ὁ οἶμος τῆς Σαμαρείτιδος. τὸ συναζάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ ἑβδόμη ε' ζιχολογῆται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ,

ὡς κς δς τὰς παρεχθίσας Κυριακὰς· τὸς ἅγιος Κύριος κς τὰ ἔξαποζγῆρια {Σαρκὶ ὑπνώσας}. ἔλα τῆς Σαμαρείτιδος, κς τῆς Μεσοπενήμοσῆς· Εἰς τὰς αἴγας, ζιχηρὰ ἀναζάσιμα ζς κς τῆς Σαμαρείτιδος δύο μετὰ τῶν ζιχῶν αὐτῶν· Δόξα ἡχος πλ. β. ζήπην γῆ τῆς ζωαρχίας}. Καὶ νῦν {ὑπερευλογημένη}. Δοξαλογία, τὸ εὐθινόν {ἰδὲ σιδηα καὶ πρωί} ἡ α. ὠρα, καὶ ἀπόρυσις.

» Εἰς τὴν Ἀγλαργίαν, τυπια, οἱ μαυρισμοὶ τῶ ἡχος δς δ. ἡ γ. ὑδὴ τῆς εὐρῆς, καὶ ἡ ζς τῆς Σαμαρείτιδος· Μετὰ τὴν ἔσοδον, τὰ συνῆθη τροπάρια· Κοντάμια δὲ λέγομεν {Πίση ἐχθῶσα}, τὸ {τῆς εὐρῆς τῆς νομιῆς}. κς {εἰ καὶ ἐν τάρω}. Ἀποζορευαγγέλιον ἐν καὶ μονον, τὸ τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως {Ὁ Ἄγγελος ἐβόα}. Κοινωνιον {Αἰνῶτε τὸν Κύριον}. αὶ ἀναγνώσος δς τὰ Κυριακοδρομία.

» τῆ αὐτῆ Κυριακῆ εἰσπέρας εἰς τὴν θ. ὠραν, μετὰ τὸ Κοντάμιον τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ δὲ τῶν ταύτης ἀρελαὶ εἰ τὸ προσιυνηλαρία, κς λίθει τῆς Μεσοπενήμοσῆς· Εἰς τὸ Κύριε ἐμείραξα ἰζῶμεν ζιχῶς ζς κς φάλλομεν προσόμοια τῆς εὐρῆς γ. κς τὰ αἴγας τῆς ἡμέρας γ. Ἀπολυτίμιον {Μεσῶσῆς τῆς εὐρῆς}. Ἐν τῷ ὄρθρω ὁ Κανὼν τῆς εὐρῆς ἡχῶν τῆς Μεσοπενήμοσῆς δς η. κς τὰ αἴγας δς δ. Εἰς τὸ ἀπόδῃνον, Κοντάμιον μόνον {τῆς εὐρῆς τῆς νομιῆς}. κς τὰ αἴγας δ' ἔχῃ· τὸ δὲ Κοντάμιον τῆς Σαμαρείτιδος ἔλεγεταί.

τῆ τετάρτη τῆς ε. ἑβδομάδος γίνεται ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆς ἡ τοι τῆς Μεσοπενήμοσῆς· τῆ τρίτη ἔν εἰσπέρας, κς τῆ τετάρτη δς τὸν ὄρθρον, φάλλεταί ἡ αἰοιοουθία τῆς εὐρῆς ὡς κς τῆ α. ἡμέρα χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων· Καταβασίαν {θαλάσσαν ἔπηξας}. τὸ ἔξαποζγῆριον δὶς, κς τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες.

» Εἰς τὴν Ἀγλαργίαν, τυπια, κς μαθεξῆς ζήτη τὴν ἐρμηνεῖαν δς τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐρῆς τῶν αἰγίων θεοφανῶν, ἡ ἄλλῃς λινὸς τῶν Δεσπολιῶν εὐρῶν· Ὁ δὲ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἀναγνώσειται δς τὸ ἀπόδῃνον.

Ἡ ε'. εβδομάδι τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

» Ἡ τετάρτη ἑσπέρας εἰς τὴν θ'. ὥραν μετὰ τὸ Κοιτάμιον τῆς εὐρῆς, αἰ-
ρεταὶ ἡ θῶν ταύτης εἰς τὴν προσευχὴν τῆς κ' ἡμέρας ἡ τῆς Σαμαρῆτιδος. εἰς δὲ
Κύριε εἰεῖραξα φάλλομεν ζιχρὰ προσόμοια τῆς Σαμαρῆτιδος γ'. κ' τῆς ἁγίας τῆς
ἡμέρας γ'. εἰ δὲ τύχοι ἅγιος ἔχων θῶνα, δευτερεῖμεν τὰ τροπάρια αὐτῆς. Ἀπόστιχ'
τὰ τῆς εὐρῆς. Ἀπολυτίμιον τὸ ἀναζάσιμον {τὸ φαῖδρον τῆς ἀναζάσεως κήρυγμα,
τὸ τῆς ἁγίας, κ' θεοτομῖον. ἔτω φάλλομαι κ' ὁ τύχοι ἅγιος εὐραζόμενος. προηγῶ-
ται γὰρ τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, δευτερεῖμεν αὐτῶ. Οὐκα-
νὼν τῆς Σαμαρῆτιδος εἰς η'. κ' τῆς ἁγίας εἰς δ'. ε' δὲ κ' ἔχῃ θῶνα εἰς ζ'.

» Ἡ Παρασιευῆ ἑσπέρας, ε' τύχοι ἅγιος ἔχων θῶνα, εἰς τὸ
Κύριε εἰεῖραξα προηγούμεναι τὰ τῆς εὐρῆς τροπάρια, ἡ τὰ κ' τῆς λαχόντος
ἁγίας. Δόξα τῆς εὐρῆς. Καὶ νῦν θεοτ. τὸ δογματικὸν τῆς ἡχῆς. Ἀπόστιχα τὰ ἀνα-
ζάσιμα. Δόξα τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Ἀπολυτίμιον τῆς εὐρῆς, τῆς ἁγίας, κ'
θεοτομῖον. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, ὁ κανὼν τῆς εὐρῆς εἰς ζ'. τῆς Προδρόμου εἰς δ'. κ' τῆς ἁγίας εἰς
δ'. ἀπὸ γ'. ὡδὴς Κοιτάμιον τῆς Προδρόμου καὶ τῆς ἁγίου. ἄρ' ε'. Κοιτάμιον τῆς εὐρ-
τῆς κ' ὁ οἶμος. Ἐξαποζγγάριον, τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς εὐρῆς. εἰς τῆς αἰνους ε' ε'
χρὸ ἅγιος δοξολογίαν, φάλλομεν ἀναζάσιμα τροπάρια γ'. κ' τῆς ἁγίας. Δόξα τῆς
ἁγίας, καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. εἰ δὲ μὴ τὰ ἀναζάσιμα τροπάρια εἰς τὴν σφράν, ὁ-
μοίως κ' τὰ Ἀπόστιχα. μνημονεύει δὲ κ' ὁ ἱερεὺς τῆς κορυφῆς εἰς τῆς ἡμέρας τῆς α'.
ἡμέρας. εἰς τὴν Ἀγλαγγίαν τὰ συνῆθη. ὡς ἐν τοῖς παρεχθεσὶ σάββασι τῶν
ἀποδόσεων τῶν εὐρῶν. Ἀποζορευαγγέλιον κ' Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς
ἁγίου, φάλλομαι δὲ καὶ ἡ παράκλησις.

» Ἡ ζ' Κυριακή ἀπὸ τῶν πάσχα εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν. Ἡ γυνὴ αὐτῆ
μετὰ τῆς Παρὰλύτου. Ἡ σαββάτω εσπέρας γ' τὸ Κύριε εὐεῖρα ἔξα φάλλομεν ζι-
χρὰ ἀναζάσιμα ζ' κ' τῆς Ἰουφλοῦ τοὺς δύο β' ἤχος, δευτέρων τὸ α'. Δόξα ἡ
πλ. α'. Κύριε παράλυτον ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ νῦν, {ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ}. εἰς τὸν ζι-
χρον, τὸ ἀναζάσιμον ζιχρὸν, κ' τὰ ζιχρὰ τῆς Πάσχα {Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμε-
ρον} μετὰ τῶν ζιχρῶν αὐτῶν. Δόξα ἡχος πλ. δ'. {Διαισιούνης ἤχιε}. Καὶ νῦν {Ἀναζ-
σεως ἡμέρα}. Ἀπολυτίκιον {τὸν συνάναρχον λόγον}. κ' τὸ θεοτομίου. εἰς τὸ ἀπόδρ-
πνον, Κοντάκιον τῆς εὐρῆνης κ' μόνον {τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπνημένους}.

» Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὸν ἱεραδικὸν Κανόνα φάλλομεν τὸ δοξασιὸν τῆς Λίτης
κ' τὸ θεολοίου. Ὁ Κανὼν τῆς Πάσχα μετὰ τῶν γρμῶν κ' τῶν θεολοιῶν γ' ἢ κ' τῆς
ἡμέρας γ' ζ'. Καταβασίας {τῷ σωτηρι θεῷ}. ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοντάκιον {εἰ κ' ἐν τα-
φῷ κ' τὸ Κάθισμα τῆς ἡμέρας δ'ς, ἀφ' ζ'. Κοντάκιον κ' οἶμος τῆς εὐρῆνης, τὸ συ-
ναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ ἑμιωτέρα δ' ζιχρολογεῖται, ἀλλὰ φά-
λλεται ἢ θ'. ὠδῆ αὐτῆς κ' γ' τὰς παρεχθῆσας Κυριακὰς. γ' τὸ λέγος δὲ ταύτης, Καταβα-
σίαν {Σὲ τὴν ὑπὲρ πάντων λόγον}. τὸ Ἅγιος Κύριος, κ' τὰ ἕξαποστραφάρια {Σαρὶ ὑ-
πνώσας} ἄπαξ, κ' τὸ τῆς ἡμέρας ἄπαξ. εἰς τῶν αἰώνων, τὰ ἀναζάσιμα ζιχρὰ
κ' τὸ ἐν τῆς Κυριακῆς τῆς Ἰουφλοῦ ἤχος πλ. δ'. {Ὁ δὲ σπλάγχνα ἔχεις}. Δόξα, οἶαυ
τὸς τῆς γρηγόρη τὰς δυναστῆας σα Χριστέ. Καὶ νῦν {ὑπερευλογημένη}. Δοξαλογία,
τὸ ἢ. εὐθινοῦν, ἢ α'. ὠρα, κ' ἀπόρυσις.

» εἰς τὴν Ἀγρυγιαν, Ἰουπικῶν, οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἡχῆς γ' ζ' κ' ἢ ζ'. ὠδῆ ἐν τοῦ
Κανόνος τῆς ἡμέρας γ' δ'. Ἀποστολεαγγελίον τῆς ἡμέρας κ' τῆς θεοτόμου. εἰς τὸ ἕξ-
αιρέτως {Ὁ Ἄγγελος ἐβόα}. Κοινωνιὸν {Αἰνεῖτε τὸν Κύριον}. αἱ ἀναγνώσεις γ' τῆς Κυ-
ριακοδρόμια. Ὁ δὲ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται γ' τὸ ἀπόδρπνον. φάλλε-
ται δ' ἢ αὐτολοιδία τῆς Ἰουφλοῦ ἡμέρας γ'. Ἡ Κυριακή, Ἡ Δευτέρα, κ' Ἡ Τρίτη ἀπα-
δίδειται.

» Ἡ Δεύτερα εσπέρας γίνεται ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆνης {ἦτοι τῆς Ἰουφλοῦ}.

« Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα, ψάλλομεν ζιχνηρά τῆς εὐρησίας γ'. ἤχος β'. Ἰσοψύχρονον
 νηθῆς. τὸ Ἱπαραγών ὁ Ἰησοῦς. κ. τὸν δ' ἰσοψύχρον τὸν βίον ὁ Ἰουφροῦς. ἔλα κ. τὸ λαχόντος
 ἁγίος γ' τὸ μνηστὸν γ'. Δόξα Καὶ νῦν, τῆ. α'. ἸΚύριε παραγών ἐν τῇ ὁδῷ. Εἰς τὸν ζι-
 χον, ζυρέφομεν ὀπίσθιν κ. λέγομεν ἰσοψύχρον τὴν ἀναζάσιον διδῆς. τὸ καταναυλιον ἸΚύρι
 κ. τὸν φόβον σε πλοῦμαι. κ. τὸ μαρτυριον. Δόξα Καὶ νῦν, τῆ. δ'. ἰσοψύχρον διασπράχνα
 ἐλέες. Ἀποχολιμιον τὸν συνάναρχον λόγον κ. τὸ θεοτουίον. †

« Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ζιχορογίαν, καθίσματα τὸ ἀναζάσιμον ἸΚύρι νε-
 υροῦ προσηγορεύθης. τὸ καταναυλιον ἸΚριτῶ μαθεζομένως. Καὶ τὰ ἕτερα. Μετὰ
 τὴν β'. ζιχορογίαν, τῆς εὐρησίας καθίσμα. Ἡ ἀναγνώσις γ' τὸν Ἰουφροῦ ἁγίον. Ὁ Κατὸν
 τὸ Ἰουφροῦ γ' ἡ. κ. τὸ ἁγίος τῆς ἡμέρας γ' δ'. Ἡ ἴμιωτέρα ζιχορογῆται. Ἐξαποστῆ-
 χάριον ἐν κ. μόνον τῆς εὐρησίας. Εἰς τὸς αἴνες, ὁμοίως κ. γ' τὰ ἀπόζιχα τῶν αἴνων,
 τὰ Ἰροπαρία τῆς εὐρησίας, ἐνθα ἔπομεν τὰ καθίσματα γ' τὰς ζιχορογίας τὸ ψάλλῃ.

« Εἰ συμπέση ἁγίος ἔχων ἁγίον προηγουίαι τὰ τῆς εὐρησίας γ' τὸ Κύριε ἐκέ-
 ιραξα. Εἰ δὲ ἴχουσι δύο ἁγίοι, τότε τὸ ἁγίος τὰ Ἰροπαρία ψάλλῃται γ' τ-
 τὰ ἀπόζιχα, μετὰ τῶν ἁρμολῶν τῶν ἁγίω. Ἰ. Εἰ θέλῃ ποιῆσαι κ. ἀποδοῦν τὸ ἁγίον
 ψάλλῃ τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ εὐρανὸν σὺν τῷ (ἐν τῇ ἐρυθρῷ θαλάσσῃ) ἔρα γ' σὺν δα.

Ἐρμηνγία περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς εὐρησίας τῶν Πάσχα.

« Ἡ παροῦσα ἔρμηνγία ἐπὶ τῶ παρόντος ἀργῆ, κ. τηρεῖται ἢ διατάξις τῆς μετ'
 αὐτὴν ἔρμηνγίας, ἥτις ἔσται κ. νεωτέρα. φέρῃ δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς Σταυρόν. †

« Ἡ τῆς τρίτης εὐπείρας τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἐν τῷ Λυχνιῶ, περὶ ὧρα
 θ'. σημαίνονται τὰ σημάδια ὅσα ὁμῶς ἐν γ'. κ. γίνεται εὐλογητός. ἀναγινώσκει-
 ται οὐτὸν ἡ θ'. ὧρα ὡς σύνητες Ἰριψαχμος. Ἰ. Εἰς τὸ ποίησον μετ' ἐμῶ σημεῖον γ' ἀ-
 γαθόν. ἀνοῖγ' ὁ ἔμψησιασιμοὶ τὸ παραπέλασμα τῆς πύλης, κ. ἰσέρχεται γ' τὸ
 Καβοζιμόν. Μετὰ τὸ Κολλάσιον, αἶρεται ἡ ἁγίον τὸ Ἰουφροῦ ἐν τῷ προσκυνητῆρι,
 κ. τίθειται ἢ τῆς ἀναζάσεως ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶ. Μετὰ τὴν ἀπόκλισην τῆς θ'. ἰσέρχεται

Ὁ ἱερεὺς γὰρ τὸ ἅγιον βῆμα, κ' ἑρως ἐπιτραχήλιον κ' φελώνιον, εὐλογῆσαι δὲ, φάλλῃ τὸ Χριστὸς ἀνέζη ἐν γ' ἀνευ θυμιατῶ· ἧλα κ' οἱ χοροὶ θ' αἰκίς, κ' αὐθις ὁ ἱερεὺς ἄπαξ. Μετὰ ταῦτα ὁ Προεστὴς τὸν Προοιμισιὸν φάλλον, κ' γίνεται συναπλή παρὰ τῆ διακό-
νυ, ζιχολογοῦμεν δὲ κ' τὸ τῆς ἡμέρας φάλλον, ἀνάπτοντες κ' γὰρ ζαυρῶς.

» Εἰς τὸ Κύριε εὐείραξα ἰζῶμεν ζίχος ζ' κ' φάλλον ζιχηρὰ ἀναζάσιμα ἡ-
χος πλ. ἀ. {Διὰ τῆ τιμῆς σε Σταυρῶ Χριζέξ κ' τὰ ἔτερα. Δόξα {Κύριε ὁ τὸν Ἀθηνσκ-
χεύσας}. Καὶ νῦν ξέν τῆ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ {Ζήτῃ γὰρ τὴν ἐβδομάδα τῆς Διακαινη-
σίμῃ τῆς τεταρτῆς εὐπέρας. Εἰσοδος, τὸ φῶς ἰζαρὸν, κ' τὸ προεξέμενον τῆς ἡμέ-
ρας. Εἰς τὸν ζίχον, ἡχος πλ. ἀ. {Σε τὸν σαριουθέντα σωτήρα Χριζόν}· κ' τὰ ζιχηρὰ
τῆ Πάσχα μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δόξα Καὶ νῦν ἡ Ἀναζάσεως ἡμέραξ. τὸ Χριστὸς ἀ-
νέζη ἐν γ'· κ' εὐθὺς φάλλῃ τὸ θεολογίον. Ἀπολυτίκιον {τὸν συνάναρχον λόγον}
κ' τὸ θεολογίον. Μετὰ τὸ {Στερεῶσαι Κύριος ὁ θεὸς} ὁ ἀναγγέλης τὸ {φωτίζε φωτι-
ζε ἡνέα ἱερσαχήμῃ}, κτλ. Ὁ δὲ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἀναγιγνώσκειται γὰρ τὸ ἀπόδηπτό.

» Εἰς τὸν ὄρθρον, κροῦνται τὰ σημανῆρα ὄχα ὄμῃ ἐν γ'· κ' γίνεται εὐλογηδὶς τῆ-
ρι ἄραν ζ'. ἀναγιγνώσκειται ἔν τὸ μεσονυκτικὸν γὰρ τὴν Λιτῆν κατὰ τὸ σύνθεσις τὸ
{Μακαριοὶ οἱ ἄμμοιοι}. κτλ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, ἄσπρον ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ἀγίῳ
βήματι. φάλλῃ τὸ Χριστὸς ἀνέζη ἐν γ' ἀνευ θυμιατῶ. τοῦτο κ' οἱ χοροὶ θ' αἰκίς, κ'
αὐθις ὁ ἱερεὺς ἄπαξ. Μετὰ ταῦτα, ὁ διαβαζὴς τὸ {Ἐπαυῶσαι σε, κ' ὁ Ἐξάψαξ-
μος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον ἱεροπῆριον δις, κ' τὸ θεολ. ἄπαξ. Μετὰ
τὴν ἀ. καὶ β'. ζιχολογίαν καθίσματα ἀναζάσιμα {τὸν ζαυρὸν τῆς Κυριῆς ἐγυμνῆ
ἀσωμεν} κ' τὰ ἔτερα, {Ζήτῃ γὰρ τὴν Κυριακὴν τῆς ἑυχῆξ. Ἡ ἀναγγυσις γὰρ τὸν τυχόντα
ἅγιον. τὸ {Ἀνάστα σιν Χριζῆ θεασάμενοι} κ' τὸν Ν! Ὁ Κανὸν τῆς Λαμπραῶς γὰρ ἰδ'.
Καταβασίας {Ἀναζάσεως ἡμέραξ} δις, τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ'· κ' τὸ {Ἀναζαῶς ὁ ἱησοῦς}
ἄπαξ. {Ἰζιόν ὅτι ὁ ἱερεὺς οὐ θυμιατῶ, ἔτε ζαυροὶ ἀνάπτονται, ἡμὴ μόνον γὰρ τὴν θ' ἡ-
δὴν. αἰτῆσος δὲ γίνονται γὰρ τὴν γ' κ' ζ'. ἡδὴν. ἀπὸ γ' ἡδὴν ἀναγιγνώσκειται ἡ ἡμε-
ρομὴ {Προαβῶσαι τὸν ὄρθρον}. ἀφ' ἧς τὸ Κοστάκιον κ' ὁ οἶμος τῆς Πάσχα ἔδ συναξάριον

καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας· ᾗ τὰ τὸ Ἐνάτασιν Χριστῷ θεοσάμενοι} γ. κ. ἡ δὲ Ἄνα-
 γαστὰς ὁ Ἰησοῦς· ἀναπτόνται κ. οὐ ζαυροί. Ἡ θ' ὠδὴ φαγγίλαι μετὰ τῶν μεγαλυνα-
 ρίων, θυμιῶντος κ. τῆς διακόντος· τὸ Ἐξαποστρεφῆριον εἰ γ'. εἰς τῶς αἴνας, ἀναζάσιμα
 ζιχηρὰ δ' {Κυρίε ἐσφραγισμένε τῆς τάφου} ζήτησ. ᾗ τὴν Κυριακὴν τῆς λυφῆ. κ. ἡ
 ζιχηρὰ τῆς Πάσχα {Πάσχα ἱερὸν ἡμῶν} μετὰ τῶν ζιχῶν αὐτῶν· Δόξα Καὶ νῦν Ἄνα-
 γαστῆς ἡμέρας· τὸ Χριστὸς ἀνέστη εἰ γ'. ἡ Δοξολογία, τροπαριον τὸν συνάναρχον ῥο-
 γον· ἡ α'. ὦρα, ἡ μετακλήσις, κ. ἀπόκρυψις.

ἡ Ἡ λειτουργία ἐν τῷ Καθολικῷ, κρούονται δὲ τὰ σημαντῆρα ὅσα ὁμῶς εἰ γ.
 καὶ γίνεσθαι εὐλογητός· ἀναγιγνώσκονται ἐν αἰ ὦραι γ. καὶ ζ'. ἀπαραλλήλως ὡς κ.
 ἐν τῇ ἐβδομάδι τῆς διακαινησίμου· τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. τὸ Ἐνάτασιν Χριστῷ γ. κ.
 τὰ λῶπια· φαγγίλοι κ. τὰ ἀντίφωνα τῆς Πάσχα· ἀντί τῆς τρισαγίας {Ὅσοι ᾗς Χριστὸ
 εἰσαπίσθητε}· Ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, προεγόμενον δὲ τῆς Πάσχα· Κοινωνιὸν {Σω-
 μα Χριστῷ μεταλάβετε}· ἀντί τῆς {εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν}, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἔ-
 ως τῆς θάνατον παλῆσις} ᾗ τὰ κ. τὸ ἐπίλοιπον· Μετὰ τὴν ὀπισθὰ μβωνον εὐχῆ,
 τὸ Χριστὸς ἀνέστη εἰ γ'. κ. γίνεσθαι ἀπόκρυψις· εἰς τὴν διανομὴν τῆς ἀντιδώρου, τὸ
 Χριστὸς ἀνέστη γ. ᾗ τὰ ὀϊεὺς τὸ αὐτὸ ἀπαξ, κ. εὐθὺς ἀναγιγνώσκεται ἡ εὐχα-
 ριστία τῆς μετακλήσεως· τῆς φαγγίλης δὲ {εὐλογησὼ τὸν Κύριον}· Καὶ τὸ ὑψώσω
 σε ἔλεγομεν· {Σημειώτεον ὅτι, ὀϊεὺς μετὰ τῆς διακόντος ἐν τῇ λειτουργίᾳ, ιρα-
 τοῦσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ζαυρὸν μετὰ λαμπάδος, καθὼς κ. τῇ ἐβδομάδι τῆς
 διακαινησίμου εἰς τὴν τράπεζαν ἔτε ἀπερχόμεθα μετὰ μαγουαγίας, ἔτε προσ-
 φορὰν ὑψώμεν, ἀλλὰ κ. ἡ ἀνάγνωσις καὶ γίνεσθαι κ. οὐκ ᾗ τὸν ἀμβωνα.

ἡ εἰ δὲ τύχοι ἅγιος ἔχων γούνα, ᾗ τὸ Κύριε εἰεῦραξα ζιχηρὰ ἀναζα-
 σιμα γ. κ. τῆς αἴγης γ'. Δόξα τῆς αἴγης· Καὶ νῦν {ἐν τῇ ἐθρᾷ^{ου} θαλάσσης}· εἰς τὸν ζιχῶν
 τὸ ἀναζάσιμον ζιχηρὸν, ᾗ τὰ ζιχηρὰ τῆς Πάσχα μετὰ τῶν ζιχῶν αὐτῶν· Δόξα
 αἴγης· Καὶ νῦν Ἐναζάσεως ἡμέρας· εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Πάσχα ᾗ τῆς κ.

κ' τοῦ ἀγίου γ' ζ' ἡ δὲ ἔχῃ ὁ ἅγιος δύο κανόνες, ὁ κανὼν τῆς Πάσχα γ' ζ' κ' τῆς ἀγίου
 γ' η'. ἀπὸ γ' ὠδῆς Κονταίουον τῆς ἀγίου κ' τῆς καθίσματα ἀφ' ἧς τὸ Κονταίουον τῆς Πά-
 σχα κ' ὁ οἶμος Ἐξαποστειλῆριον, τῆς ἀγίου κ' τῆς Πάσχα. Εἰς τῆς αἴνες, ἡ ἔχῃ ὁ ἅγιος,
 λέγομεν ἀναζάσιμα γ' κ' τῆς ἀγίου γ'. ἡ γὰρ τὰ ζιχηρὰ τῆς Πάσχα μετὰ τῶν ζιχῶν αὐ-
 τῶν. Δόξα τῆς ἀγίου, Καὶ νῦν ἡ Ἀναζάσεως ἡμέρα. Δοξολογία, τροπάριον τὸ ἀναζά-
 σιμον, ἡ ἀ. ὠρα ἐν ἡ λέγομεν ἀποστειλίον τὸ ἀναζάσιμον ἡ τοῖς ἰὼν συνατάρχου
 χόρον κ' τὸ τῆς ἀγίου τροπάριον. Κονταίουον {εἰ κ' ἐν τάφῳ κατῆχθεις} κ' τῆς ἀγίου. ἀντὶ
 δὲ τῆς τριθέου, ἀναγινώσειονται αἱ ὠραι τῆς Λαμπρῶν ὡσαύτως κ' ἡ τῆς Λι-
 ουργίαν φάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πάσχα, κ' τῆς λοιπὰ ιατὰ τὴν προγραφῶσαν
 διάταξιν. . . Εἰ δὲ τύχοι ἅγιος ἐορταζόμενος, ὅρα τὴν διάταξιν γ' τῆς ἀγίου
 Γεωργίου ἐορτῆν.



Ἐτέρα ἐρμηνεία νεωτέρα περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς
 τῆς Πάσχα, ἡ καὶ τηροῦμεν.

ἢ Πρῶτον ἰσομετῆσαι ἡ εὐμνησία ἡ γὰρ περὶ ὠραν θ' καὶ ἡμίσησαν, υροῦνται
 τὰ σημάτωρα ὅσα ὁμῶς εἰ γ' κ' γίνεσαι εὐλογητός ἀναγινώσειται λοιπὸν ἡ θ' ὠρα
 ἀπαραλλήλως ὡς κ' τῆς ἐβδομάθι τῆς διακαινησίμῃ γ' τὸ Κύριε ἐξέησον μετὰ
 τὸ Καὶ νῦν, ἀνοίγῃ ὁ εὐμνησιασμός τὸ παραπέτασμα τῆς πύλης, κ' ᾄσει θῶναι-
 ρῆ εἰ τῆς προσευχητῆρις τὴν ἑσπέρα τῆς λυτῆς, κ' ληθῆσι τὴν ἑσπέρα τῆς ἀναζάσε-
 ως, πρὸ δὲ τῆς γ' τὴν ἐναρξιν τῆς θ' ἀνάπτυξ τὸ θυμιαλὸν κ' τῆς τσαυρῶν. κ' ἐπιτῆς
 ἢ Ὅ δὲ ἱερεὺς μετὰ τῆς διακόντος ᾄσει θῶναι ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, φοραίνουσι, ὁ μὲν
 ἐπιπραχῆριον κ' φεγῶνιον, ὁ δὲ τὰ διακονίαια ιατὰ τὴν τάξιν. κ' λαμβάνοντες γ'
 χῶρας αὐτῶν τσαυρὸν μετὰ λαμπάδος κ' θυμιατῶν, εὐφωγῶν, τὸ ξεὐλογητός ὁ θεός
 ἀνοίγονται δὲ κ' τὰ βημόθυρα, κ' ἔτω φάλλονται παρ' αὐτῶν τὸ, Χριστὸς ἀνέζη εἰ γ'.

αφ. τροπάριον
 2 τσαυρῶν κ' 2
 λαμπάδας.

ἅτα καὶ οἱ χοροὶ θύαις, καὶ αὐθις ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι ἅπαξ. Μετὰ ταῦτα γίνεσθαι συναπλὴν παρὰ τῆς διακόνου, κὶ ψάλλεσθαι τὸ Κύριε εὐεμένα ἅς ἦχος α'. ἀρχόμεθα οὖν τῶν ζίχων ἀπὸ τῆς ἑβδόμου ἀνομίας παρατηρήσεως κὶ ψάλλομεν ζιχρὰ ἀναστασιμαξλας ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς κὶ τὰ ἕτερα. Ζήτησ ἔμπροσθεν πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως. Εἴσοδος, κὶ τὸ προεξήμερον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν ζίχον, τὸ ἀναστασιμον ζιχρὸν, κὶ τὰ ζιχρὰ τῆς Πάσχα μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον. Δόξα καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα. τὸ Χριστὸς ἀνέζη γ'. ὁ διάκονος {Σοφία}. τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός. τὸ {Φωτίξω φωτίξω ἡ νεὰ ἱερσαχήμ κὶ τὰ λοιπὰ. Ζήτησ εἰς τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου, ἀνευ λινὸς ἐξαίρεσεως. Μετὰ τὴν ζ. ὠδὴν ψάλλεσθαι τὸ Κοντάκιον, ἀναγινώσκεισθαι κὶ ὁ οἶκος. ἡ αἴριον ἅς τὸν ὄρθρον.

ἢ Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ὄρθρου τῆς διατάξιν τῆς Κυριακῆς τῆς Πάσχα, ἐνθα ἀναγινώσκεισθαι ἀπαρὰ ἁλλήλων ἀνάπτομεν δὲ κὶ τὰ λαμπάδας τῶν ζαταρίων.

τῆς κτ. διὰ
μεν, πζι. Μετὰ τῆς χαριετισμῆς τῆς θεολόγια, ἀναγινώσκεισθαι ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν κὶ ἔτι γίνεσθαι ἀπόκρυψις.

τῆς τετάρτης ἅς τὸν ὄρθρον, γίνεσθαι εὐλογητὸς περὶ ὕραν ζ'. ἀναγινώσκεισθαι ἐν τὸ μεσονυκτιον, κὶ παῖσα ἡ ἀιοροθία, ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἅς τὸν ὄρθρον τῆς Δευτέρας τῆς διακαινησίμου, ἀνευ λινὸς ἐξαίρεσεως. εἰς τῆς αἴνους, παῖσα πνοή, ἦχος α'. {Ὑμνεύμε σε Χριστε} κὶ τὰ ἕτερα τροπαρία. ἅτα ἅτα ζιχρὰ τῆς Πάσχα μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. {Σημειωτέον ὅτι ἐν εὐαγγελίῳ ὠδὴ γίνεσθαι αἴησις, θυμιῶλος καὶ τῆς διακόνου κατὰ τὴν λαξίν τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος. ἢ μεταξὺ ἀναγινώσκεισθαι ἔτις ὡς κὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πάσχα.

Μεταξὺ
τοῦ ψάλλεσθαι
(Σύμφωνα μὲν
ἡσβίλι).

ἢ ὡσαύτως κὶ ἡ εὐχαριστία τῶν ἀχραντίνων μυζηρίων, κὶ ἡ εὐχαριστία ἐν τῇ Τραπέζῃ ἀναγινώσκεισθαι ὡς κὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πάσχα. Εἰσερχόμεθα δὲ εἰς τὴν Τραπέζαν μετὰ δύο μανναρίων, ψάλλοντες τὸ Χριστὸς ἀνέζη, ὡς ἐν τῇ Πανα-

τὴν Παναγίαν, κς θυμιῶντες. αἱ ἀναγνώσθς ἐν μὲν τῇ εὐμνησίᾳ γς τὸ εἶ. εὐθιγόν· ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ γς τὸ δ' κς ζ'. κς τὰ λοιπά.

Ἡ ἑταρτη ἐσπέρας ἐν τῷ Λυχνιῷ, σημαίνῃ τὸν μέγαν υἷδωνα κς τὸ χροσμήμαντρον, κς γίνεται εὐλογητός· ἀναγιγνώσκειται ἔν ἡθ'. ὦρα τρίψαχμος· Ἀπολυτίμιον {τὸν συνάναρχον λόγον} κς· Κωνσταίου {εἰ κς ἐν τῷ φῶσιν κατὰ τῆς} ἰζιόν ὀγι, μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς {Χριστοῦ ἀνέστη} εὐθὺς μετὰ τὸν εὐλογητόν, ὃ ἴσασιον γέγυθα.

Ἡ Πέμτη τῆς Ἀναλήψεως. ②

Ἡ Πέμτη τῆς ζ'. ἐβδομάδος ἑορτάζομεν τὴν ἀνάστησιν τῆς Κυρίᾳ κς Θεῆ κς σὺ· τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἡ γυῶν εὐρ. γς τὸν δεξιὸν χορὸν· Χάρτης διὰ μνημόσινον οὐχ ὑπάρχει. Ἡ ἑταρτη ἐσπέρας μετὰ τὸν εὐλογητόν, ἀναγιγνώσκειται ἡθ'. ὦρα τρίψαχμος, κς γς τὸ τέλος ταύτης μετὰ τὴν ἀπόδοσιν, ψάλλεται τὸ χριστοῦ ἀνέστη γς τὴν Λιτὴν τρίς ἀργῶς· ᾄδα ἑπαναλαμβάνῃς αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἅπαξ σύντομον, κς ἕως ᾄσπέρχομεθα ἐν τῷ μέσῳ· αἰρεῖται δὲ ἐν τῇ προσευχηταρίῃ ἡ γυῶν τῆς χῆ ἀναζάσεως, κς λήθεται ἡ τῆς Ἀναλήψεως. Εὐλογησαντος ἔν τῇ ἱερείᾳ, ἀρχεται ὁ διαβαχὴς τῆς {δεῦτε προσευχησάμεν} κς λέγῃ τὸν Προομιαιὸν ψαλμὸν· Ἐσπερινὸν μικρὸν εὐρίσιγς χροσγράφον γς τὸ τέλος τῆς Πεντημοσαρίᾳ· ἀντὶ θεοκαρίᾳ, ψάλλομεν τὸν προεόρτιον Κανόνα τῆς ἀναλήψεως {Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα Χριστοῦ ἀνέρχεται}. Ζήτη γς τὸν ὄρθρον τῆς ἑταρτης ἐν τῷ Πεντημοσαρίᾳ σελίδαν 167. τὸ Ἀπολυτίμιον ἅπαξ.

Ἡ ἐσπέρας γς τὴν ἀγρυπνίαν περὶ ὦραν α'. τῆς νυκτὸς γίνεται εὐλογητός· ἅφῃ προσημανθῶσιν αἱ βαρέαι ἐν γ'. Μετὰ τὸ ἀπόδῃπνον κς τὰ λοιπὰ ψάλλομεν {Ἄνοιξαν θάλασσα} ᾄδα συναπλή παρὰ τῆς διαίονος, κς εὐθὺς τὸ Κύριε εὐεκέρξας γς ἡχον πλ. β'. ἰζῶμεν ἔν ζήχης εἰ· κς ψάλλομεν τὰ πέντε ἰδιόμεγα τῆς πλ. β'. ἡχας διυτερῶντες αὐτῆς· Δόξα Καὶ νῦν, {ὁ αὐτός} τῶν υἱοῦ τῶν πατρῶν· Εἰσοδος με-

μεγαλή, τὸ πρὸυμένον τῆς ἡμέρας, κς τὰ ἀναγνώσματα· εἰς τὴν λιπὴν ζιχη-
 ρὰ ἰδιόμεγα τὰ γς ἦχον α'. τρία, κς τὰ τρία τὰ γς ἦχον δ'. Δόξα Καὶ νῦν ἦχος δ'ος
 {Κύριε τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον. εἰ τὸν ζῖχον, τες γ'. β'ς { ἔτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέ-
 λησας} κς ἕτερα δύο. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. { Ἀνεβὴ ὁ θεὸς ἐν ἀλλογαγμῶν. } β' ἡμῶν
 ἀπολύσις, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπαριον { Ἀνεμήφθης ἐν δόξῃ } εἰ γ'. κς ἡ συνήθης
 εὐλόγησις τῶν ἄρτων· μεθ' ἧ, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ ἐξάψαλμος, κς ἡ ζιχολογία τῆ φα-
 ληρίας μετὰ τῶν Καθισμάτων τῆς εὐρίης. Μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσιν ὁ Τροχός, ἡ
 εὐλογίη, τὸ δοξασιόν, κτλ. κς μετὰ τὴν αἴτησιν τὸ Καθισμα τῆ πομπιέης, οἱ ἀ-
 ναβαμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῆ δ' ἦχου. Πρὸυμένον { Ἀνεβὴ ὁ θεὸς }· εὐαγγέλιον τὸ γ'.
 εὐθιόν· τὸ { Ἀνάστασις χριστὸ θεασάμενοι }· ὁ Ν'. Δόξα { ταῖς τῶν Ἀποστόλων }· Καὶ
 νῦν { ταῖς τῆς θεολογίας }· κς τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας. Κανόνες δύο, ὁ πλ. α'. γς ἡ καὶ
 ὁ δ'. γς ζ'. Καταβασίαι { θῶς ιαχυθῶς }· ἀπὸ γ'. ὑ δὴ τὸ Καθισμα δις· ἀφ' τ'. ὁ Κον-
 τάμιον φακτόν, ὁ οἶκος, τὸ συναζάριον, κς τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ λιμι-
 πέρα ἔ ζιχολογῆται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ'. ὑδὴ κς γς τὸν β'. Κανόνα ταύτης, εὐθύς
 + ἡ κατὰ βασί μετὰ τὴν ζιχολογίαν λεγόμεν { Ἀγγελοι τὴν ἀνοδὸν τῆ δεσπότης κς τὸν ἑρμόν } ἔξ-
Χαίρει Ἄνα-
στα ἀνεμ-
σα ἀνεμ-
πομπιέης.
 { τῶν ἱερῶν λαγμάτων }· Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β'. { ἔτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας }· Δόξα-
 λογία, ἡ α'. ὕρα, ἡ Κατήχησις, κς ἀπόκρυψις.

η εἰς τὴν Ἀγρυγιάν μετὰ τὰς ὕρας γ' καὶ ζ' συνάπτωμεν κς τὰ λιπιματάτινα
 ἀναγινώσκω ὁ λιπιμαρῆς· βαρῶμεν τὸν ἀνω σημαντήρα, κς τὰς βαρέας κρῶμεν
 γς γ'. ζάσος} ἕτα φάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τῆς εὐρίης. Μετὰ τὴν ἑσόδον, τὸ ἀπολυτί-
 μιον εἰ γ'. κς τὸ Κοντάμιον ἀπάξ· τὸ τρισάγιον, ξ ἀνάπτονται τὰ γεντέμια κς ὁ χορὸς
 κς γς τὸ χερειμιόν ὁ πομπιέης· κς Ἀποστολεαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ ἔξαιρίδι
 { Σε τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον }· εἰς τὴν τράπτεζαν { Ἀγγελοι τὴν ἀνοδὸν } καὶ δ' ἔξω τῶν
 δωρεῶν· Κοινωνιὸν { Ἀνεβὴ ὁ θεὸς ἐν ἀλλογαγμῶν }· καὶ ἀντὶ τῆ ἐξίδομεν τὸ φῶς δ' α'-
 χθινοῦ, ψάλ. τὸ { Ἀνεμήφθης ἐν δόξῃ }· τοῦτο δὲ λέγεται κς ἐν ὄχη τῆ ἐβδομάδι· αἰ-

αὶ ἀναγνώσας αἰ. κ. β'. γὲς τὸν Δαμασινὸν τὸν πεζογράφον, παραχρησόμενα τῶ προ-
οιμίᾳ. ἢ γ'. γὲς τὸν Μηνιαίτην. εὐρίσιονταί κ' λόγοι τῶ θ' ἁ Χρυσόστομῳ γὲ τὴν ἐορτὴν
{ζητῶ γὲς τὰ ἀπαντα τόμον ἐί}. Ἐν τῇ ἱραπέζῃ, τὸ μὲν πρῶτ' ἢ ἀναγνώσις γὲς τὸν Μα-
καρίον τὸν Χριστιανόπυχον ἢ γὲς τὸν Χρυσοσεφάχον. τὸ ἑσπέρας δὲ γὲς τὴν Σάπτιγγα.
Ὁ δὲ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἀναγνώσιμεται γὲς τὸ ἀπόδρπον.

» Ἡ αὐτὴ ἡμέρα ἑσπέρας ἐν τῷ Λυχνικῷ, οὐ ζηχοργῶμεν, ἀλλὰ ἀνά-
πτομεν τῶς ζαυρῆς. Εἰς τὸ Κύριε εἰέεραξα ἰζῶμεν ζήχους ζ'. κ. φάλλομεν ζημηραί-
διόμεγα τῆς ἐορτῆς γ'. κ. τοῦ ἀγίου γὲς τὸ μνηαῖον γ'. Δόξα τῶ ἀγίῳ εἰάν ἔχη. Καὶ νῦν
τῆς ἐορτῆς. Εἴσοδος, προηγμένον ἦχος βαρῆς {Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἔρανῷ κ' ἐν τῇ γῆ}.
Εἰς τὸν ζήχον τὰ τῆς ἐορτῆς, φάλλομεν καὶ θεοτομαρίον. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, β'
τοῦ ἀγίου εἰάν ἔχη, καὶ αὐθις τῆς ἐορτῆς.

» Ἐν τῷ ὄρθρῳ, οἱ Κανὼν τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ τῶ ἀγίου τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν Ἀγρυγι-
αν, ἀντὶ τῶ {εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν} φάλλ. τὸ {Ἀνεληφθῆς ἐν δόξῃ}. Εἰσοδιον τὸ
{Δεῦτε προσκυνήσωμεν}. . . κ. τὸ {Σῶσον ἡμᾶς Ὀυὲ Θεῶ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναζηφθῶς ἀφῆ-
μῶν γὲς τοὺς οὐρανῆς}. Ἰζέον ὅτι, ἡ τύχη μεταξὺ τῆς ἐβδομάδος ἀγίου ἐορταζό-
μενος, Καταβασίας φάλλομεν τῆς Πεντηκοστῆς. γὲς τὸ τῆχος δὲ τῆς θ' ἰδῆς τὸ {Ἄγγελοι
τὴν ἀνοδον τῶ Δεσπότῃς} ἡλα καὶ τὸν ἡρμόν {ὦ τῶν διρεῶν}. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς αἰ-
ουροουθίας καὶ Ἀγρυγίας κατὰ τὴν λαξίν. Ἀποστολεαγγέλιον καὶ Κοιτωνιὸν τῆς
ἡμέρας καὶ τῶ ἀγίου. φάλλεται κ' παραύχσις τῆς Θεολόγῃς, ἢ τῶ τῆμῃς Προδρόμῃς.

» τῷ σαββατῷ γὲς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς ἐορτῆς, τῶ Προδρόμῃς, καὶ τῶ ἀγίου.

†

» Ἡ ἐβδόμη Κυριακή ἀπὸ τῆς Πάσχα εὐραχόμεν ἡν μνήμην τῶν Τριακοσίων δέκα καὶ οὐκὼ, Ἁγίων Θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Μιαιά. [Ⓢ] Ἡ ἁγία τῶν εὐσιῶν εὐρίσιυται γι τὸν ἀριζερόν χορόν. ποιῶμεν δὲ ἀγρυπνίαν ἔχουσαν κ̅ χαρῆν, διὰ μνημόσυον. τῷ σαββάτῳ ἑσπερας, ἐν τῷ μιαιῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Κοιταίον τῆς εὐρῆς γι τὴν θ' ὥραν, αἰρεταὶ ἢ γῶν τῆς ἀναζήσεως ἐκ τῆ προσκυνητορίας, κ̅ λιθεται ἢ τῶν ἁγίων Πατέρων { ἐπερὶ δὲ ἔχ ὑπάρχει χώρος. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζίχης δ' κ̅ φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων Πατέρων { τῶν ἑραγίων ταγματῶν. Δόξα { τῶν μυζιαῖς σήμερον. Καὶ νῦν τὸ δογματικὸν τῆ ἡχῆ τῆ μικρῆ ἐσπερινῆ. Ἀπόζιχα { Ἰριμέρ ἀνεζης. } Δόξα Καὶ νῦν { ὁμοιον. } εὐρίσιόμενα χρῶγραφα γι τὸ λέχος τῆ Πεντημοσαρίας. Ἀποζιτίμιον, τῶν Πατέρων, κ̅ τῆς εὐρῆς.

» Ἑσπερας διὰ τὴν ἀγρυπνίαν περὶ ὥραν α'. κ̅ ἡμίσησαν { τῶν βαρίας κρέομεν μίαν ζάσιν } γίνεταὶ εὐλογητός. Εἰς τὸ ἀπόδωπνον, Κοιταίαι τὸ ἀναζάσιμον, τῆς εὐρῆς, κ̅ τῶν Πατέρων. ἧ τὰ φάλλομεν τὸ { Μαυάριος ἀνὴρ } διερχόμενοι καὶ ὁ ἐπίλοιπον τῆ Καθίσματα χύμα. Εἰς τὸ Κύριε εὐεῖραξα ἰζῶμεν ζίχης ε'. κ̅ φάλλομεν ἀναζάσιμα ζιχηρὰ γ', τῆς εὐρῆς ἰδιόμεχα γ'. κ̅ τῶν ἁγίων προσόμοια { ἡ αἴπε γνωσμένη δ' Δόξα ἡχος πλ. β' { τῶν μυζιαῖς σήμερον. } Καὶ νῦν τὸ δογματικὸν τῆ ἡχῆ. Εἰσόδος, τὸ φῶς ἰζαρόν, κ̅ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ γ'. ἰδιόμεχα τῆ Προδρόμα, εὐρίσιόμενα χρῶγραφα γι τὴν ἀρχὴν τῆ Πεντημοσαρίας. Δόξα ἡχ. γ'. { Ἀποζιτιῶν παραδόσεων. } Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς. Εἰς τὸν ζίχον, τὰ ἀναζάσιμα. Δόξα ἡχος δ'. { τῆς ἐλπίσιον μνήμης. } Καὶ νῦν τῆς εὐρῆς { Κύριε τὸ μυστήριον. } Μὴν ἀποζιγῆς, τὸ Τριαγίον, τὸ Τροπαρίου, { ὑπερδεδοξασμένος ἧ Χριστῆ ὁ Θεὸς ἡμῶν. } τὸ { Θεοτόμι Παρθενε. } κ̅ ἢ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἡν, ἢ ἀναγνώσις, ὁ Τριαδίους Κατῶν, ὁ ἔξ ἀφασμος, κ̅ τὰ ζοιπά.

» Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον Τροπαρίου δ'ς, τῶν Πατέρων, κ̅ τῆς εὐρῆς. Μετὰ τὴν α'. καὶ β'. ζιχολογίαν Καθίσματα ἀναζάσιμα, μετὰ τὴν ἀναγνώσις, ὁ

ὁ Ἄμμωμος, τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπαικοή, οἱ ἄνθρακοὶ τῆς ἤχου, κτλ. τῆς Κυριακῆς.
 Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῶν ἑρμῶν ἑξ' δ' τῆς ἐορτῆς ἑξ' δ' καὶ τῶν Πατέρων ἑξ' ζ'.
 Καὶ Καταβασίας {θῆμα χαλκωθῆς}· ἀπὸ γ' ὠδῆς, Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς κ' τὰ Καθίσμα-
 τα· ἀφ' ζ'. Κοντάμιον κ' Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ συναξάριον, κ' τὸ τῆς ἡμέρας ὑπόμνη-
 μα. Ἡ ἑμιωλέρα ζιχορογῆται· ἑξ' τὸ λέλος δὲ τῆς θ' ὠδῆς, φάλλεται ὁ ἑρμὸς ἀνεμε-
 γαυτάρια· τὸ ἅγιος Κύριος, κ' ἕξαποζογάρια, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ
 τῆς ἐορτῆς· εἰς τὰς αἴτους, ζιχηρὰ ἀναζάσιμα δ' κ' τῶν ἁγίων Πατέρων προσό-
 μοια {ὄλην ἀποθεμένοις} δ' Δόξα ἤχος πλ. δ' {τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός}. Καὶ νῦν
 {ὑπερευλογημένη}. Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίου, τὸ εὐδινόν, ἢ αἰΰρα, κ'
 ἀπόλυσις· εἰς τὴν Λεγεργίαν, τυπικῶς, ἐν δὲ τοῖς μισαρισμοῖς ἀναζάσιμα δ'.
 τῆς ἐορτῆς ἢ γ' ὠδῆ, καὶ τῶν Πατέρων ἢ ζ'. Ἀποστολεαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κ'
 τῆς θεοδόξου· εἰς τὸ ἕξαίρετος, τὸ {Ἄξιόν} ἐστιν. Κοινωνιὸν {Αἰνῶτε τὸν Κύριον} κ'
 ξεῖς μνημόσυνοι αἰώνιον· ἀντὶ τῶ ξείδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν} φάξ. {Ἀνεκλήθης
 ἐν δόξῃ}. αἱ ἀναγνώσεις ἑξ' τὰ Κυριακοδρόμια.

προκ. (ὠδὴ τῶν Πατέρων)

Ἡ αὐτὴ Κυριακὴ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικόν, εἰς τὸ Κύριε εὐε-
 ιραξά ἰζῶμεν ζήχους ζ' κ' φάλλομεν ζιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων Πατέρων
 {ὄλην ἀποθεμένοις}· Δόξα ἤχος γ' {Ἀποστολικῶν παραδόσεων}. Καὶ νῦν {Ἀνεβῆθε
 θεὸς ἐν ἀλλαγαμῶς}. Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Πατέρων, κ' τῆς ἐορτῆς· κ' ἀποδοξά
 ἢ αἰοιοουθία τῶν ἁγίων Πατέρων. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶ ἐσπερινῶ, αἶρεται ἡ-
 ῶδιον τῶν Πατέρων εἰς τὴν προσευχητάρια, κ' λήθεται ἡ τῆς Ἀναζήψεως· ἐν δὲ
 τῶ ὄρθρω, φάλλεται μόνον ἡ τῆς ἐορτῆς αἰοιοουθία, μετὰ τῶ αἰγὶς ἑξ' δ' μνησταῖον.

Ἦ τὸ ἵδιον, ὅτι ἡ τῶ αἰγὶς μεγάλου μνήμη, καλαζιμπαλεται ἡ αἰοιοουθία τῶν
 ἁγίων Πατέρων, ἢ γουον ἢ παροῦσα τῶ ἐσπερινῶ, κ' φάλλεται ἡ τῶ αἰγὶς ἑξ' δ' τὸ Κύριε
 εὐεϊραξά ἑξ' ζ'. ἐν δὲ τῶ ὄρθρω, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς, κ' τῶ αἰγὶς. Δῆ ἡ δὲ εἶναι ὅτι ἡ

Ἡ ἀποστολή τῆς Ἀναλήψεως, φάσεται ἐν τῇ παρουσίᾳ ἑβδομάδι μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ὡς προεδηγήσεται. Ἡ δὲ οὐλύμχος σχολάζει.

» Ἡ Παρασκευὴ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἦγουν πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀποδίδοται ἢ εὐρῆ τῆς Ἀναλήψεως. Ἡ πέμτη ἑσπέρα μετὰ τὴν συνήθη ζιχολογίαν, ὅτι τὸ Κύριε εἰέ'εραξα, ἰζῶμεν ζίχης ζ' κ' φάλλομεν ἰδομέλ' γὰρ ὅτι ἦχον πλ. β'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα καὶ νῦν, {τῶν μόρτων τῶν Πατρικῶν}. ἄνευ ὁσόδου. Εἰς τὸν ζίχον, γὰρ τῆς εὐρῆς ἰδομέλα μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Ὁ ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. φάλλομεν κ' θεολογάριον, καὶ ἐφεξῆς παύει μεχρι τῆς Κυριακῆς τῶν αἰγίων Πάντων.

» Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, ὅτι γὰρ ζιχολογίας τοῦ φαλφηριῶς γίνονται αἰθῆσος. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Ν'. κ' οἱ Κανόνες ὡς κ' ἡ α'. ἡμέρα τῆς ἡμ. τῆς εὐρῆς, ἕως ὁρμῆς τῆς α'. Κανόνος ἐκ β'. γὰρ δὲ τροπαρία τῶν δύο Κανόνων ὅτι β'. Καταβασίας {τῶ Σωτηρι Θεῶ}. ἀφ' ζ'. τὸ Κοντάκιον κ' ὁ Οἶμος, ἀνάπλομεν κ' ἕως ζαυρῆς. Ἡ ἡμιώδεια ἔ' ζιχολογῆται ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ'. ὡδὴ, κ' ὅτι τὸν β'. Κανόνα ταύτης λέγομεν κ' ἔ' μεγαληναρία. Καταβασίαν (Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦν κ' λόγον) ἄνευ μεγαληναρίῳ. τὸ ἕξαπο-
ζογάριον ἐκ γ'. Εἰς τὰς αἴγας ἰζῶμεν ζίχης δ'. κ' φάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς εὐρῆς. Δόξα κ' νῦν (Ἐτέχθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησας). Δοξολογία, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ τυπικὰ, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τὰς δύο ὡδὰς τῆς θ'. ὡδῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. τὸ Κοντάκιον κ' ἀρκῶ. Ἀποστο-
ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ ἕξαιρέτως, τὸ (Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον) κ' (Ἐ-
τῶν δωρεῶν). Κοινωνικόν (Ἄνεβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλλαγαμῶ). ἀντὶ δὲ τῶ εἰδόμενῶ φῶς
τὸ ἀηθιγόν) φά. τὸ (Ἄνεμήφθη ἐν δόξῃ). ὁ δὲ αἴγιος τῆς ἡμέρας ἐν δὲ ἀποδοῦνοις.

Ἡ παρασκευὴ ἑσπέρα πρὸ τῆς Πενήκοστῆς, μνήμην ἐπιτέλλομεν πάν-
των τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν κ' ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Περὶ ὧρα

θ' κ' ἡμίσησαν, γίνεται εὐλογητός. Ἄρχεται ἔν ὁ ἀναγνώστῃς τῆς θ' ὥρας, κ' μετὰ τὸ κοντάμιον αἴρεται ἡ εἰκὼν τῆς Ἀναλήψεως ἐκ τῆ προσκυνητῆρις, κ' τίθεται ἡ τριμορφος. Μετὰ τὴν συνήθη ζιχολογία, ὅς τὸ Κύριε ἐκέραξα ἰζῶμεν ζίχουζ ζ' κ' ψαλ. τὰ γ' μαρτυριὰ τῆ πλ. β' ἤχη (Οἱ μάρτυρές σε Κύριε) κ' τὰ ἕτερα κ' τῶν κειοιμημένων προσόμοια γ' (Ὁ ἐν ἐδέμ παράδυσος) Δόξα ἤχος πλ. δ' (Θρηνώ καὶ ὀδύρομαι). Καὶ νῦν (τίς μὴ μακαρίσῃ σε). φῶς ἰλαρόν, κ' ἀντὶ τῆ προκρημῆν εὐφωγῆται τὸ (Ἀγγελουῖα) φαλλόμενου ἐκ γ'. εἰς τὸν ζίχον, τὸ δ' μαρτυρικόν, κ' τὰ δύο νεκρώσιμα τῆ ἤχη. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Απολυτικίου ἤχος πλ. δ' (Ὁ βάθει σοφίας) ἀπαξ, κ' θεοτοκίον (Σὲ κ' τεῖχος κ' χιμένα). ποιῶντες κ' τὰς συνήθεις μετανοίας, ἐν τῷ μέσῳ, κ' ἐν τοῖς χοροῖς κ' εὐθύς τίθεται τὸ τρίποδον ἐν τῷ μέσῳ, μετὰ τῆ κοθύβη, κ' τῆ χαρτῆ τῆ περιέχοντος τὰ ὀνόματα τῶν ἀπ' αἰῶνος κειοιμημένων εὐσεβῶν χριστιανῶν. Ὁ ἐκκλησιάρχης διανέμῃ τὰ κηρία τοῖς ἀδελφοῖς κ' μετὰ τὴν ἀπόμισιν τῆ εἰσπεριγῆ, εὐλογησαντος τῆ προεζῶτος, ἄρχεται ὁ διαβαζῆς τὸ (Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθῆα) κτλ. γίνεται δὲ τὸ μνημόσυον λακτιμὸν ὡς κ' πάντοτε, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι νῦν μνημονεύουσιν οἱ ἱερεῖς τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπ' αἰῶνος κειοιμημένων, κ' ἔχι ἄλλων. (Περὶ τῆ μνημοσύνης ὄρα τὴν διάταξιν ὅς τὸ τέλος τῆς βίβλη). εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἐξάψαλλον, ἐκφωνεῖται τὸ Ἀγγελουῖα ἐν τῷ μέσῳ, κ' ψαλλεῖται τετρακίς. εἶτα τὸ τροπάριον (Ὁ βάθει σοφίας) δις, κ' τὸ θῆ. Μετὰ τὴν ἀ. ζιχολογία τῆ φαληρίης καθίσματα μαρτυρικά. ὁ δὲ ἐκκλησιαστικὸς μετὰ τὴν β'. δόξαν τῆ ἀ. καθίσματος, τίθησι τὸ τρίποδον ἐν τῷ μέσῳ, μετὰ τῆ κοθύβη, τῆ μαγναχίης, τῆ θυμιατῆ, τῶν τριῶν βραβείων, κ' τῆ χαρτίης τῆ μνημονευθέντος ἀφ' εἰσπέρας, κ' ἔρχονται οἱ ἱερεῖς κ' μνημονεύουσι κατὰ τὴν τάξιν. ὁ διαβαζῆς ἀναγινώσκῃ τὸν ἀμώμου ὅς ζάσος δύο, γίνεται δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆ ἀμώμη αἰλήσις παρὰ τῆ ἱερέως, κ' μνημονεύονται τὰ ὀνόματα. εἶτα ἐξακολουθῇ ὁ ἀναγνώστῃς τὸ (Σὸς ὅμι ἐγὼ σώσου με) κ' τὰ λοιπὰ, κ' ὅς τὸ τέλος μετὰ τῆ ζίχης (Ζῆσεται ἡ ψυχὴ με κ' αἰτέσῃ σε),

φάλλομεν τὰ Εὐλογητάρια, καὶ αὐθις γίνεσθαι αἴτησις παρὰ τῶ ἱερέως, τῶ δια-
 βαζῶ χέροντος τὸ Κύριε ἐγένεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ Καθίσμα (ἀνάπαυ-
 σου σωτῆρ ἡμῶν), Δόξα τὸ ἕτος. Καὶ νῦν, (Ὁ ἐκ Παρθένου ἀναλεῖσθαι τῷ κόσμῳ). Ἡ
 ἀναγνώσις εἰς τὸν Τυχόντα ἅγιον. Ὁ Μ' καὶ ὁ κανὼν τῶ Προδρόμου ὁ ζ'. καὶ τῶν κε-
 κοιμημένων ὁ η'. Καταβασίας τῶ εἰρημῶν τῶ κανόνος. ἀπὸ γ. ὠδῆς τὸ Κοντά-
 κιον τῶ Προδρόμου, καὶ τὰ Καθίσματα. ἀφ' ζ'. Κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν κεκοιμημέ-
 των. τὸ συναξάριον, καὶ ὑπόμνημα τῶ ^{Πεν-} ^{δεν ἔχῃ} ἡκοζαρίῳ: ἢ ἡμιωτέρα τιχολογεῖται.
 Ἐξαποστρεφάριον, τὸ (Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων) μετὰ θεοτοκίας. εἰς τὰς αἴνας, τὰ τροπά-
 ρια ὡς εἶναι εἰς τὴν σειράν τῶ Πεντηκοζαρίῳ, ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰ-
 νων. ὁ δὲ τῶ ἕτος τῆς ἀ. ὥρας, μνημοεύει ὁ ἱερεὺς τῶ κοχύβη τῶν κεκοιμημέ-
 των. εἰς τὰς μακαρισμῶν τῶν ὠδῶν γ. καὶ ζ'. ἐκ τῶ Κανόνος τῶν κεκοιμημένων.
 Ἀποστολεαγγελίον τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν κεκοιμημένων. εἰς τὸ Ἐξαίρετως, τὸ (Ἄ-
 ξιον ἐστίν). Κοινωνικόν, τὸ (Μακάριοι ἔσ' ἐξελέξω). καὶ ἀντὶ τῶ (εἶδόμεν τὸ φῶς τὸ
 + Μεταγραμμά-
 ταντες ψαῖ. τὸ
 (τῶ ἁγίου σε τῶ
 μυσιῶ).
 ἀληθινόν) τὸ (Μνήσθητι εὐσπλαγχε καὶ ἡμῶν καθὼς ἐμνημόνευσας τῶ γῆτῶ ἐν
 τῆ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν). Σημωλέου, ὅτι ὁ δὲ τὸ Ἀπόδῃπνον, καὶ εἰς τὰς ὥρας,
 ἀποχρῆστικόν λέγομεν (Ὁ θάθει σοφίας), καὶ Κοντάκιον (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυ-
 σου). ὁ δὲ κανὼν τῶ ἁγίῳ τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται εἰς τὸ Ἀπόδῃπνον.

†. Ἡ εἰκὼν εὐρ. εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν ποιῶμεν ἀγρυπνίαν ἔχουσα κ' χαρῆν τῆς αἴ. τριαδῶς
 διὰ μνημόσυνον. τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας, ἑσπερινὸν μικρὸν εὐρίσκουσ χροόγρα-
 φον γ' τὸ γέλος τῆς πενήκοζαρίᾳ. εἰς τὸ ἀπόδραπνον ἀναγινώσκομεν τῆς
 χαιρετισμὸς τῆς αἴ. τριαδῶς. φάλλομεν κ' ἀνοιξαντάρια. μετὰ ταῦτα γίνεται
 συναπλὴ παρὰ τῆς διακόνου, κ' διερχόμεθα τὸ α'. κάθισμα τῆς φαληρίᾳ χῦμα.
 εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰζῶμεν ζίχου ε'. κ' φάλλομεν ζιχηρὰ ἰδιόμεγα τῆς
 εὐρῆς τῆς (γ') α'. δευτερῶν τὸ α'. κ' τῆς ε'. β'. δευτερῶν κ' ἐξ αὐτῶν δ' α'.
 Δόξα κ' νῦν, ἦχος πλ. δ'. (Δεῦτε λαοὶ τὴν τρισυπόστατον θεοότητα). εἴσοδος μεγάλη, τὸ
 φῶς ἰσχυρὸν μετὰ μέγας, προκείμενον (Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν), κ' τὰ ἀναγνώσματα
 τῆς εὐρῆς. εἰς τὴν λιτὴν τὸ δοξαζικὸν φάλλεται μετὰ μέγας. ἐξέρχεται δὲ κ' ὁ προ-
 εζῶς φορῶν τὸν μέγαν μανδύαν, κ' τὴν πατερίτζαν. εἰς τὸν ζίχον, τῆς γ' πλ. β'. (Ἀ-
 γνοῦντα τὰ ἔθνη), κ' τὰ ἕτερα δύο, μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.
 (Γῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν). τὸ ἀπορητικὸν τῆς εὐρῆς ἦχος πλ. δ'. ὅπερ κ' φάλλεται ἐκ
 γ'. εἴθ' ἔτι, ἢ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, κ' ἢ ἀνάγνωσις γ' τὰς πράξεσ. μεθ' ἧν ὁ ἐξάφα-
 ρος κ' ἢ συνήθης ζιχορογία μετὰ τῶν καθισμάτων τῆς εὐρῆς. (Ἰζῶν ὅτι ὁ τριαδικὸς
 κανὼν κατὰ μπάγγελαι). μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσιν, ἢ ἐκλογὴν, ὁ Πτοχέος, τὸ δοξαζι-
 κόν, κτλ. οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τῆς δ'. ἦχος. προκείμενον (τὸ πνεῦμα στὸ ἀγα-
 θόν). εὐαγγέλιον, τὸ θ'. εὐθινόν. γέγεται δὲ γ' τὴν ὡραίαν πύχην. (Ἀνάστασιν Χριστῆ
 λέγομεν), ἀλλ' εὐθύς φάλλεται ὁ Ν'. κ' γίνετα ὁ ἀσπασμὸς τῆς εὐαγγελίᾳ. Δόξα (ταῖς
 τῶν ἀποστόλων). καὶ νῦν (ταῖς τῆς θεοτόκου) κ' τὸ ἰδιόμερον τῆς ἡμέρας (Βασιλεῦ ἑράνιε).
 Κανόνες δύο, ὁ βαρὺς εἰς ἡ'. κ' ὁ δ'. ὁμοίως γ' ἡ'. γέγονται δὲ κ' οἱ ἄρμοι τῆς β'. Κανόνος, ἄ-
 νευ ζίχων. Καταβασίᾳ τῆς ἄρμῆς κ' τῶν δύο κανόνων. ἀπὸ γ'. ὡδῆς, τὸ κάθισμα δις.
 ἀφ' ε'. τὸ κοντάκιον φαλόν, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας. Ἡ ἑπιμ-
 τέρα ε' ζιχορογῶν, τὰ ἐξαποστῆγάρια ἐκ γ'. δευτερῶν τὸ α'. εἰς τῆς ἀνίστα ἰζῶμεν ζί-
 χου ε'. κ' φάλλομεν τῆς γ'. δ'. δευτερῶν αὐτῆς. Δόξα καὶ νῦν, πλ. β'. (Βασιλεῦ ἑράνιε).
 Δοξολογία, ἢ α'. ὡρα, ἢ Κατήχησις, κ' ἀπόλυσις. εἰς τὴν Ἀγλυρίαν, μετὰ τὰς ὡρας γ'.
 † ἡ εἰκὼν εὐρ. εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν ποιῶμεν ἀγρυπνίαν ἔχουσα κ' χαρῆν τῆς αἴ. τριαδῶς

† ἡ εἰκὼν εὐρ. εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν ποιῶμεν ἀγρυπνίαν ἔχουσα κ' χαρῆν τῆς αἴ. τριαδῶς

κὺ ζ'. ἐπισυναπλομεν κὺ τὰ τυπικά· εἶτα φάλλομεν τὰ ἀντίφωνα τῆς εὐρ-
τῆς· Μετὰ τὴν ὄσσοδον, τὸ ἀποχτυλίμιον ἐκ γ'. τὸ Κοντάκιον κὺ ἀρκῶ· ἀντί-
τοῦ τρισαγίας φάλλ'. τὸ (Ὅσοι δὲ χρῖζον ἐβαπτίσθητε)· Ἀποχορευαγγέλιον τῆς
ἡμέρας· εἰς τὸ ἐξαίρετως, τὸ (Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πύρα κυοφορήσασα).

Κοινωνιον (τὸ πνεῦμα σε τὸ ἀγαθόν)· εἰδόμεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, κὺ τὰ ἐξῆς.
αἱ ἀναγνώσες, ἐν μὲν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ τὰ Κυριακὸδρομία· ἐν δὲ τῇ τραπεζῇ εἰς
τὴν Σάπυγα· φάλλοντες καὶ τὸ (Χαίροις Ἄνασσα).

Ἰστέον ὅτι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς χορευτικῆς, μετὰ τὸν εὐχομητὸν· λέγεταὶ ὁ (Βασίλειος ἑ-
ράνιος), ὅτι ἐν τῷ Ἀποδοτίῳ, κὺ τῇ ἐπίστασι ἐν τῷ ὄρθρῳ, ὥρασι τε κὺ ἁγίασμα.

τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, σημαίνου ὁ ἐκκλησιαστικὸς περὶ ὥραν ἡ'. κὺ
ἡμίση, κὺ εὐχομησαντος τῶ ἱερέως· ἀναγιγώσκειται ἡ θ'. ὥρα κατὰ τὴν τάξιν· δὲ
τὸν προομιμακὸν ἀναπλοῦνται οἱ τρυφοί· δὲ δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα (ἀναπλεῖται ὁ-
χορός)· τῶ μετ' ἡχοῦ ζ'. κὺ φάλλομεν τὰ γ'. ἰδιόμετρα (Παράδοξα σήμερον) κὺ τὰ ἕτε-
ρα δύο δευτέρωντες αὐτά· Δόξα καὶ νῦν, ἡχος πλ'. β' (Βασίλειος ἑράνιος)· εἰσοδος με-
γάλη, τὸ φῶς ἱστέον μετὰ μέγας· Προκόμετος ἡχος βαρὺς (τῆς θεοῦ μέγας)· κὺ εὐ-
θὺς ἀναχωρησάντων τῶν ἱερέων ἐκ μέσση, τρώουσιν ὁ ἐκκλησιαστικὸς δὲ τὴν ὡ-
ραίαν πύλην, βαλλῶν κὺ προσκεφάλαιον, ἵνα γονυκλίση κὺ ἀναγνώσῃ τὰς εὐ-
χαῖς ὁ προεζῶς· ὁμοίως τρώουσι κὺ ἔξωθεν τῶν βημοθύρων, κατ' ἐνώπιον τῆς
Παναγίας διὰ τὸν διάκονον· δίδοται ἔν αὐτοῖς, τῷ τε προεζῶτι, κὺ τῷ διακόνῳ,
ἀνὰ ἐν πεντημοζάριον· ὅθ' ἔτας, εὐφωγῶ ὁ διάκονος· (ἔτι κὺ ἔτι κρινάντες τὰ
γόνατα τῆς Κυρίας δευδόμεν)· κὺ ὁ διαβατὴς τὸ Κύριε ἔχρησον ἐκ γ'. ἡμῶν δὲ κρινάν-
των τὸ γόνυ ἐπὶ τῆς γῆς ἀσκεπῶς, ἀναγιγώσκειται ἡ α'. κὺ ἡ β'. εὐχὴ παρὰ τῶ Καθη-
γμένου μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων· Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν εὐχῶν,
ὁ διάκονος (Ἀντίλαβὲ σωσον ἐχρησον ἀνάστησον κὺ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῆ σὴ χάριτι,
τῆς Παναγίας ἀχράντης ὑπερευχομένης)· κὺ ὁ ἱερεὺς τῆς εὐχῆς τὴν ἐκφώνησιν (Σὸν γὰρ

φάλλ'. τὸ (εὐχο-
μητοὶ δὲ χρῖζε
θεοῦ ἡμῶν).
+ μὲν δὲ ἐν
παντὶ καιρῷ,
τῆς θεοῦ ἡ χάρις
τῶ αὐ. πνεύ-
ματος ἔν ἡμῶν.
ἀποστόλων.

(Σὸν γὰρ ἐστίν)· ἔτα ὁ διάκονος (εἴπωμεν πάντες) κ' τὰ ἐξῆς· ὁ δὲ ἱερεὺς (Ὅτι ἐξή-
 μων κ' φιλάνθρωπος)· κ' αὖθις ὁ διάκονος (Ἐτι κ' ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα)· ὁ διαβαζὴς
 τὸ Κύριε ἐξήσων ἐκ γ'. κ' ἡμῶν πάλιν ἐπὶ γόνου πεσόντων, ἀναγινώσκονται αἱ ἕτεροι
 δύο εὐχαί· ἄς τὸ τέλος ὁ διάκονος (Ἀντιλαβῆ σῶσον ἐξήσων ἀνάσσω κ' διαφύραξοι ἡ-
 μαῖς ὁ θεὸς τῆ σὴ χάριτι, τῆς Παναγίας ἀχράντης) κτλ· ὁ δὲ ἱερεὺς, τῆς εὐχῆς τὴν ἐκφώνη-
 σιν (Εὐδοκία κ' ἀγαθότητι)· κ' εὐθὺς τὸ (Καταξίωσον)· μετὰ τῷτο, ὁ διάκονος, αὖθις (Ἐτι κ'
 ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν)· κ' ἡμῶν ὡσαύτως κρμένων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνα-
 γινώσκονται αἱ τελευταῖαι τρεῖς εὐχαί, ἄς τὸ τέλος ὁ διάκονος κ' πάλιν (Ἀντιλαβῆ σῶσον ἐ-
 ξήσων κ' διαφύραξοι... τῆς Παναγίας ἀχράντης)· ὁ δὲ ἱερεὺς τῆς εὐχῆς τὴν ἐκφώνησιν
 (Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις)· ἔτα ὁ διάκονος (πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν) κτλ·
 κ' μετὰ τὴν ἐκφώνησιν (Ὅτι ἀγαθὸς κ' φιλάνθρωπος) φάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἤχος γ'...
 (Νῦν ἄς σημεῖον) κ' τὰ ἕτερα δύο μετὰ τῶν ζίχων αὐτῶν· Δόξα Καὶ νῦν (Δεῦτε λαοὶ τὴν
 τρισυπόστατον)· τὸ Νῦν ἀπολύς, κ' εὐθὺς φάλλοντες τὸν κανόνα τῆς ἁγίας Πνεύματος, εὐ-
 ρισκόμενοι ἄς τὸ βιβλίον τὸ περιέχον τὰς ὁδὰς τῆς κυρ' ἰουσήφ, τὰς ἐν τῇ γρηγορία φαλλο-
 μένας· τρωπάριον, τὸ τῆς εὐρηῆς (εὐχομητὸς εἶ χριζέ) ἐκ γ' ἐν τῇ γραπτῇ (ἢ ἡ ἀνάγνωσις
 ἄς τὰ πνευματικὰ γυμνάσματα . ῥ (ἀπόχουσι ποιῶ ὁ αἴ. καθῆ. φορῶν ματῶν κ' ἐπιπραχίχῳ)
 (εἰς δ' ἀποδῆπνον μετὰ τὴν εὐχολὴν (Βασιλεῦ ἑράνε)· τῆ β' α' τοῦ ἁγίου Πνεύματος .

τὸν τὸ (Δόξα σοι
 ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα
 σοι) τὰ β' κ' Δόξα
 κ' νῦν, κ' εἰς τὸ
 λος τὸν ἄρμον αὐ-
 τῶν κ' μόνον.

Ἡ δευτέρα ἄς τὸν ὄρθρον, γίνεται εὐχομητὸς περὶ ὥραν ζ'. κ' ἡμίσησαν, ἀνα-
 γινώσκειται ἐν τῷ μεσονυκτιῶν ἄς τὴν λιτὴν, κατὰ τὴν τάξιν, ἄς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀπ-
 χυλίμιον τῆς εὐρηῆς ἐκ γ'. Ἡ συνήθης ζιχογογία, κ' τὰ καθίσματα. Μετὰ τὴν ἀνά-
 γνωσιν, ὁ Ν'. κ' οἱ κανόνες ὁ βαρὺς ἄς ἡ'. κ' ὁ δ'. ἄς ζ'. γίνονται γὰρ κ' οἱ ἄρμοι τοῦ
 β'. κανόνος μετὰ ζίχων· Καταβασίας τὰς ἄρμους κ' τῶν δύο κανόνων· (τῶν τῶ
 εὐαγγέλιον), καὶ (θεῖω καθυφθῶς)· ἀπὸ γ'. ὁδὴς τὸ καθίσμα δ' ἄς αἴφ' ζ'. τὸ καντά-
 μιον, ὁ οἶμος, τὸ συναξάριον, κ' τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας· Ἡ ἡμιωτέρα ἄς ζι-
 χογογῆται, τὰ ἐξαποστράρια ἐκ γ'. εἰς τοὺς αἴνας ἰζῶμεν ζίχους δ' (ἀνάπτε
 ται κ' ὁ χορὸς) κ' φάλλοντες ζιχηρα ἰδιομεγα τὰς (γ') δ' ἄς (ἐν τοῖς τρωφ ἡ- ταις

ἀνήμερος ἡμῶν) καὶ τὰ ἕτερα δύο δευτερεύοντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν, ἕως τη. δ'.
 (Ἰῶσσαι ποτὲ), Δοξολογία, ἡ ἀ. ἰσρα, καὶ ἀπόκρυφτοι. Εἰς τὴν χρονογραφίαν ὑπενόηται, καὶ ἐν τοῖς
 μακροχρονίοις ὡδὴν γ'. καὶ ζ'. ἐν τῶν Κανόνων τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδιὸν (Ὑψώθη) Κύριε
 ἐν τῇ δυνάμει σου· τὸ Ἰσοπάριον τῆς ἐορτῆς ἐν γ'. καὶ τὸ Κοντάκιον ἀπαξ· ἡ γὰρ ἱε-
 ρασαυτοὶ καὶ τὸ Ἀποστολικὸν ἀγγέλον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρητως (Χαίρεις Ἄνασ-
 σα). Κοινωνιὸν (τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθόν). Τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀκίνητον, τὸ εἶναι ὁ-
 νομα Κυρίου εὐνοητέον). Αἱ ἀναγνώσεις ἐν μὲν τῇ Ἐπισημῶσι εἰς τὸ ἄσπορον Λέοντα). σθ.
 ἐν δὲ τῇ Ἰραπέτῃ εἰς τὸν (Μακρίον τὸν Χριστιανόπτερον), φάλλοντες καὶ τὸ (Μη τῆς φθ-
 ραῖς διὰ πέρα κυφορήσασα). Κρατὶς ὁ αὔ. Κιθνή^ς καὶ παλιρὶ ταν.

Τῆς δευτέρας ἑσπέρας, μετὰ τὸν προσομιαιὸν φάλλον, χρονολογούμεν τὸ τῆς ἡμέ-
 ρας Καθισμα τῆς φάλλοντος. Εἰς τὸ Κύριε ἐπιειραξα χρονία τῆς ἐορτῆς γ'. καὶ τῆς αὔ. τῆς
 ἡμέρας γ'. Ἀποκρίσιον τῆς ἐορτῆς, καὶ τῆς αὔ. εἰ ὑπάρχῃ· ἢ ἀναγνώσις διὰ τὸν τυχόντα
 αὔ. ἔν. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, ὁ δὲ Κανὼν τῆς ἐορτῆς (τὸν ἴω ἐπισημῶσι) διὰ ἡ. καὶ τῆς αὔ. διὰ δ'.
 ἢ διὰ ζ'. τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς τὴν χρονογραφίαν, οἱ μακροχρονίοι, καὶ αἱ ὑδαὶ τῆς ἰω-
 σσηφὸς διὰ τὸ βινυάριον. Μετὰ τὴν ἑσοδὸν (Δεῦτε προσομιήσωμεν. . . Σῶσον ἡμᾶς πα-
 ραμῆτε ἀγαθὴ) καὶ τὰ συνήθη Ἰσοπάρια· διὰ τὸ Ἐξαίρητως φάξ. τὸ (Ἄξιόν ἐστιν).

Περὶ τῆς αἰορησίας καὶ διαίτης τῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἐβδομάδος.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὴν ἐβδομάδα ταύτην πάσαν ἐν τῷ χρονίῳ διὰ τὸ Κύριε ἐπέκρα-
 ξα, ἐν πρώτοις φάλλοντες τῆς ἐορτῆς γ'. καὶ τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν αὔ. διὰ τὸ μηναι-
 ον γ'. Δόξα Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· ἡ δὲ ὁ αὔ. τῆς ἡμέρας ἔχῃ δυνάμιν, καὶ ἔστιν ἀποδ-
 σις τῆς ἐορτῆς φάξ. διὰ ζ'. Δόξα τῆς αὔ. καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Εἰς δὲ τὸν τυχόντα προσομιαιὸν τῆς
 ἐορτῆς. Ἀποκρίθ, ἡ ἔχῃ ὁ αὔ. ἡ δυνάμιν, ἢ δοξαζικόν, λέρομεν ὅτι αὔ. καὶ τῆς ἐορτῆς· ἐν δὲ τῷ
 ὄρθρῳ φάξ. Κανόνος ἕνα παρ' ἑνα, τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς ἑρμῆς διὰ ἡ. καὶ τὸν τῆς αὔ. διὰ δ'.
 ἢ διὰ ζ'. ἢ αὔ. ἔχῃ ἡ δυνάμιν.

Σημ. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πάσχα, μέχρι τῆς Μῆς, ὁ λυχὴ ἀγίος ἐορταζόμενος, ἀπόστολον λέγομεν πρῶτον τῆς ἡμέρας διὰ τὰς πράξεις, ὅτι καὶ τῆς ἐορταζόμενης αὔτης. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τῆς Μῆς, καὶ ἐφεξῆς, τῆς αὔτης, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἰστέον, ὅτι ἡ ἑβδομάς αὕτη τῆς αὔτης Πεντηκοστῆς, λεγόμενη ἐστίν, ἀπὸ τοῦ οἴνου, τυρῆ, ἐλαίου καὶ ἰχθύος.

Τῷ σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος γίνεται ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς αὔτης Πεντηκοστῆς. Τῇ παρασκευῇ τὴν ἑσπέραν, μετὰ τὴν συνῆθη ζιχχοργίαν, διὰ τὸ Κυριαεῖ ἐλεύρατα ἰζῶμεν ζιχχες ζ' καὶ φάλλομεν ζιχχρὰ ἰδοόμεθα τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ τῆς γ' αὔτης. καὶ τῆς γ' β' ἑσπ. Δόξα καὶ νῦν, (Δεῦτε γὰρ τὴν ἱεροσολομαίαν). τὸ Φῶς ἰχθῶν, καὶ τὸ προεξόμενον τῆς ἡμέρας· εἰσοδοὺν εἰποιῦμεν. Εἰς τὸν ζιχχον τὰ τῆς ἐορτῆς· Δόξα καὶ νῦν, (Γλωσσαὶ πολε). τὸ ἀποζηλιτικὸν ἐκ γ'. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, διὰ τὴν ζιχχοργίαν τῆς φάλλομεν γίνονται αἰτήσεις. Ἡ ἀνάγνωσις διὰ τὸν ζιχχοντὰ ἀγίον. Κανόνες ὁ θαρὺς διὰ ἡ. καὶ ὁ δ' διὰ ζ'. Κατανασάσις τῆς ἑσπῆς καὶ τῶν δύο Κανόνων. ἀπὸ γ' ὡδῆς, τὸ κάθισμα διὰ ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ οἶμος τῆς ἐορτῆς (ἀνάπνομεν καὶ τῆς θαρῆς). Ἡ ἑμιωτέρα εἰς ζιχχοργίαν, τὰ ἐξαποστρεφῆρια ἐκ γ'. Εἰς τῆς αὔτης ἰζῶμεν ζιχχες ζ' καὶ φάλλομεν τὰ γ' ζιχχρὰ ἰδοόμεθα τῆς ἐορτῆς, δευτερεῖντες αὐτὰ· Δόξα καὶ νῦν, (Βασιλεῦ ἡράνιε). Δοξολογία, κτλ. Εἰς τὴν γρηγοριανὴν τυπικίαν, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς τὰς δύο ὡδῆς τῆς θ' μετὰ τὴν ἑσπῆν αὐτῶν· ἑσποδικὸν (Ὑψώθη Κε ἐν τῇ δυνάμει σου) τὸ ἀποζητ. τῆς ἐορτῆς ἐκ γ' καὶ β' Κοντ. ἀπῆξ· τὸ τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ εὐαγγελίον τῆς ἡμέρας καὶ μόνον. Εἰς τὸ ἑξαιρετικόν, τὸ (Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πῆρα). Κοινωνικὸν (τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθόν). τὸ εἶδομεν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν) τὸ εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογούμενον). Παρακλήσειον δὲ τῆς Θεοτόκου εἰς φάλλομεν, ἕτερον ζιχχον ποιῶμεν, διὰ τὴν τῆς ἐορτῆς ἀπόδοσιν. (Ὁρα τὴν ἐρμηνείαν πρακτικῶρον διὰ τῆς τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν). Ὁ δὲ Κανὼν τῆς αὔτης τῆς ἡμέρας ἀγαπῶν. ἐν τοῖς ἀποδύπτοις.

☩ τῆ Κυριακῆ τῶν ἁγίων πάντων. Ἡ εἰκὼν αὐτῶν δὲ τοῦ δεξιῶν χορὸν ποιῶμεν
 δὲ ἀγρυπνίαν ἔχουσαν κ' χαρὴν διὰ μνημόσυνον. τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας, μικρὸν ἑσπε-
 ρινὸν εὐρίσους χρυσογράφον δὲ τὸ γέλος τῆ πεντημοζαρίᾳ. Ἀποχρῦτ. (τῶν ἐν ὄχῳ τῷ μίσμῳ)
 κ' θῦ (τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρινον). ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, μετὰ δ' ἀπόδρητον, κτλ. ψαλ.
 ἦν α'. ζασιον τῆ (Μακάριος ἀνὴρ). ὅτα διερχόμεθα κ' τὸ ἐπίλοιπον τῆ καθίσματος χῦμα.
 εἰς δ' Κύριε ἐμέραξα πλ. δ'. ἰζῶμεν ζίχης ι'. κ' ψαλ. ζιχρὰ ἀναζάσιμα ζ'. κ' τῶν ἁγίων
 πάντων προσόμοια γ'. πρὸς τὸ (ὄχνην ἀποδέμενοι) δευτέρῳ δ' α'. Δόξα ἤχος πλ. β'.
 (Μαρτύρων Θεῶς χορὸς). Καὶ νῦν (Ὁ βασιλεὺς τῶν ἔρανῶν). Εἴσοδος, τὸ φῶς ἰχάρων, κ' τὰ ἀνα-
 γνώματα. εἰς τὴν λιτὴν δ' ἰδιόμερον τῆ Προδρόμου, κ' τὰ τῶν ἁγίων. εἰς δὲ ζιχρὸν τὰ ἀναζά-
 σιμα. Δόξα τῶν ἁγ. ἤχος πλ. β'. (Δεῦτε πιζοί), Καὶ νῦν (Ὁ ποιητὴς κ' γλυτῶνός με). τὸ (Μὴν
 ἀποχρῦς), τὸ τρισάγιον, τὸ τροπαρίου τῶν ἁγ. δις, τὸ θεοῦκε Παρθένε, κ' ἡ εὐλόγησις
 τῶν ἁγίων μεθ' ἡν ἡ ἀνάγνωσις, ὁ τριαδικὸς Κανὼν, ὁ ἔξαψαλμος κτλ. εἰς τὸ θεὸς Κύριος,
 τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίου δις, τῶν ἁγίων, κ' θῦ. Μετὰ τὴν α'. κ' β'. ζιχορογίαν καθίσματα
 ἀναζάσιμα. Μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσις, ὁ Ἄμωμος, τὰ εὐχογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ
 τῆ ἤχη, εὐαγγέλιον ἐωθινὸν τὸ α', κτλ. ὡς σύνηθες. Κανόνες ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆ ζαυροα-
 ναζάσιμα κ' τῆς θεολόγου δὲ ἡ. κ' τῶν ἁγίων πάντων δὲ ζ'. Καταβασίας (Ἀνοίξω τὸ ζῶμα με)
 ἀπὸ γ. ὠδῆς Κουλάκιον κ' οἶκον τὰ ἀναζάσιμα. ἀφ' ε'. τῶν ἁγίων, δ' συναζάριον, κ' δ' ὑπόμνημα τῆς
 Κυριακῆς. Ἡ λιτωτέρα ζιχορογία. Μεγαληναρίου τῶν ἁγίων (τῶσαι τῶν ἀγγέλων αἰ ζραταί).
 τὸ Ἅγιος Κύριος, τὰ ἔξαποζαρία, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν ἁγίων κ' τῆς θεολόγου. εἰς τὸς αἴγες, ἀνα-
 ζάσιμα ζιχρὰ δ. κ' τῶν ἁγ. πάντων προσόμοια γ'. (ὡς γεγγαῖον ἐτ μάρτυσιν) δευτέρῳ δ' α'.
 Δόξα τὸ ἐωθινὸν, ἤχος α'. (εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς). Καὶ νῦν (ὑπερευλογημένη). Δοξορογία κ'
 μετ' αὐτὴν τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίου (Ἀναζάσις ἐκ τῆ μνήματος). ἡ α'. ὠρα κ' ἀπόχρῦσις.

εἰς τὴν γλυτῶνίαν, τυττιὰ, οἱ μακαρισμοὶ τῆ ἤχη δὲ δ. ὅτα ἡ γ'. κ' ζ'. ὠδὴ ἐκ τῆς Κανόνος τῶν
 ἁγ. Ἀποζοχρῦσιον τῆς Κυριακῆς κ' τῆς θῆ. Κοινωνιὸν (Αἰνῶτε δὲν Κυ) κ' Ἀναρχάσθε δίκαιοι). εἰ-
 δομεν τὸ φῶς τὸ ἀκθινόν, τὸ εἶν τὸ ὄνομα Κε, αἱ ἀναγνώσις δὲ τὰ Κυριακοδρομία, δὲ δὲ τὴν τράπ-
 ζαν δὲ τὴν Σάπτιγχα. ὁ Κανὼν τῆ αἰγίᾳ τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται δὲ δ' ἀπόδρητον.

ἢ τῆ δευτέρᾳ μετὰ τῶν ἁγίων πάντων, ἀρχόμεθα τῆς νηστείας τῶν ἁγ. Ἀποζώων·
 (εἰς τὸ προσκυνητᾶριον εἰκόνα τὴν τριμορφον). τῆ Κυριακῇ ἔν τῷ ἑσπέρας, ὁ δὲ Κύριε
 εὐεῖρα ξα ἡχ. πλ. δ. ἰζῶμεν ζίχως ζ. κ. φάλλομεν ζιχηρὰ τῆς οὐλωνήχης γ. κ. ζ. αὔ. ὁ δὲ τὸ
 μνηαῖον γ. Δόξα καὶ νῦν, θεολοίου. τὸ φῶς ἰχάρον κ. τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας (ἰδὲ
 δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον). εἰς τὸν ζίχον, τὰ τῆς οὐλωνήχης, τὸ Νῦν ἀποχύς, κ. φάλλ. τὸ θεο-
 λοιαρίον. εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ θεοτόμει Παρθένε, κτλ. ποιῶντες κ. τὰς γ. μεγάλας με-
 τανοίας, ἀνευ ζαυρῶν. Δόξα καὶ νῦν, κ. ἀπόχους. (σημωτέον ὅτι τὰς Κυριακὰς τὸ ἑσπέ-
 ρας, ὁσάμεις φάλλεται τὸ θεοτόμει Παρθένε) ἀπόδῃππου ἀναγινώσκειται μικρὸν ὁ δὲ τὴν
 λιλὴν, σὺν τὰς διαλεταγμέναις μετανοίαις. κοντάμιον τὸ ἐχέσσον ἡμᾶς Κύριε ἐχέσσον
 ἡμᾶς). Ἐν μὲν τῷ ὄρθρω, ἢ ἀνάγνωσις γίνεται ὁ δὲ τὸν Ἐφραὶμ, ἐν δὲ τῆ τραπεζῇ, ὁ δὲ τὸ
 Λαυσαϊκόν, ἢ ὁ δὲ τὴν Κρίμαμα, ἐὰν μὴ ἀνεγνώσθησαν.

εἰ δὲ τύχη ἅγιος ἔχων ῥιόνα κ. υἰόλυβον ὁ δὲ τὴν α. ἡμέραν τῶν νηστῶν, ἢ γὰρ
 τῆ δευτέρᾳ, ποιῶμεν τὰ τροπαρία τῶ ἁγίῳ ζ. δόξα τῶ ἁγίῳ. καὶ νῦν, θεολοίου. Ἀπό-
 ζιχα τῆς οὐλωνήχης. Δόξα τῶ ἁγίῳ. καὶ νῦν, θεολοίου. Ἀποχυλίμιον, τῶ ἁγίῳ, κ. τῆς θεοδῆς.

Δὲ ῥδέναι, ὅτι ἐν ταυτῇ τῇ νηστῇ τῶν ἁγίων ἀποζώων, ὁσάμεις ἂν τύχη (Ἀλληχῆα)
 ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ἢ τετάρτῃ ἢ παρασιευῇ, μετανοίας ποιῶμεν, κ. ἐνάλας. ἀναγινώσκονται
 δὲ κ. τὰ μεσῶρια, ὡς κ. ἐν τῇ τῶν Χριστογέννων νηστῇ. (ἢ τῆ τὴν ἐρμηνύσαν εἰεῖσε).

ἰζέον κ. τοῦτο, ὅτι ἐν πάσαις τὰς δευτέραις τετάρταις κ. παρασιευαῖς, ὁ δὲ τύχη ἅγιος
 ἔχων ῥιόνα, ἢ κ. μόνον δοξαζιόν, ἢ τῆ Ἀλληχῆα φάλλεται, ἢ τῆ θεοτόμει Παρθένε. ἀλλὰ ἢ
 αἰορηθία τῆς οὐλωνήχης κ. τῶ ἁγίῳ, μετὰ τῆς προσκλήσεως τᾶξως, ὡς σύνηθες.

εἰς δὲ τὰς τρίτας, κ. πέμπτας τὸ ἑσπέρας, ὁσάμεις ἂν τύχη ἅγιος (δμλ) τῆ τετάρτῃ, ἢ τῆ
 παρασιευῇ, μὴ ἔχων ῥιόνα, ἢ δοξαζιόν, τότε ἀπὸ τῶ προεῖμεν εὐφωγῆται ὁ δὲ Ἀλληχῆα

ἐν τῷ μέσῳ, κ' φαίνεται ἐκ γ' ὠσαύτως κ' περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀποδόξην ὅταν τύχη τοῖς Τρίτοις τὸ ἑσπέρας, ἢ τοῖς πέμπτῳ τὸ ἑσπέρας (διότι τότε μόνον ἀναγινώσκονται) κ' περὶ τῆς αἰσχροθίας τῶ ὄρθου, κ' τὰ περὶ τῆς χειρουργίας (Ζήτης τὴν διάταξιν δὲ τὴν τῶν Χριστιανῶν ἀγίαν ἑσσαραουσὴν.

Τοῖς παρασκευαῖς τὸ ἑσπέρας, δ' ἐκ ἔχθ' ὁ ἅγιος τῶ σαββάτου γένοιναι, ἢ δοξασιμῶν, φαίνεται ἢ αἰσχροθία ἔχων. Εἰς τὸ Κύριε εὐεραξα ἰσῶμεν ζήτες ζ' κ' φαίνομεν τὰ γ' μαρτυρια τῶ ἤχθ, κ' τῶ ματὰ τὴν ἡμέραν αἰγίε δὲ τὸ μνηστῶν γ' Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Δογματικόν. Προυβλεπόν (Ὁ Θεὸς ἀνὴρ ἡπίτων με εἶ). Εἰς τὸν ζήχον, τὸ μαρτυρικόν, κ' τὰ νευρώσιμα τῆς Βήχ. τὸ Νῦν ἀποδόξ, τὸ θεολογικόν, κ' μετὰ τῶ τὸ Τρισάγιον, κ' τὰ τροπάρια (Ἀποδόξοι μαρτυρίες), τὸ (Μνήσθητι Κε) κ' Μνήμη αἰγία). Εἰς τὸ Ἀποδόξον, Κοιτάματα (ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως), κ' τὸ (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον). Τῷ σαββάτῳ ἐν τῷ ὄρθῳ, εὐφῶν ὁ Κοινοκράτης, τὸ Ἀρχηγία ἐν τῷ μέσῳ, κ' φαίνεται δὲ ἤχον β'. ἔλα κ' τὰ τροπάρια (Ἀποδόξοι μαρτυρίες, Μνήσθητι Κύριε, κ' Μνήμη αἰγία). Μετὰ τὴν ἀ. ζιχοργία, Καθίσματα μαρτυρια τῆς οὐληχου. (Σμυδῶτόν, ὅτι μετὰ τὴν β'. δόξαν τῶ ἀ. Καθίσματος, γίθῃσι ὁ εὐμνησιασιμῶς τὸ Τρίτον ἐν τῷ μέσῳ, μετὰ τοῦ υοχῶν, τῶ ματὰ τῆς, τῶ θυμιατῶ, τῶν τριῶν βραβῶν, κ' ἔρχονται οἱ ἔργος κ' μνημονεύσιν. Ὁ δὲ διαβατῆ ἀναγινώσκῃ τὸν Ἄμμων δὲ ζάσος δύο χωρὶς νὰ ἔπῃ (δοξα) ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶ Ἄμμων ἰσῶται μισρὸν, κ' φαίνεται ὁ ζήχος (Εἰς τὸν αἰῶνα ἔμῃ ἐπιγάθμια) ἐν γ' κ' ποιῶ αἴθῃσι ὁ ἱερεὺς, τῶ διαβατῆ γέροτος τὸ Κύριε ἔχῃσον, ἔλα ἔξαισῶθεἰ τὸ (Σὸς γμῖ ἔγῳ σῶσον με) κτλ. δὲ τὸ τέλος φαίνεται αὐθὺς ὁ ζήχος (Ζῆσεται ἢ ψυχὴ με) ἐκ γ' κ' τὰ νευρώσιμα εὐχογητάρια παρ' ἀμφοτέρω τῶν χορῶν, κ' γίνεται αἴθῃσι παρὰ τῶ ἱερέως. κ' ἡμῶς μὲν γίθῃσι τὸ βιβλίον τῆς ἀναγνώσεως ἐπὶ τὸ δισμῆρον, δῶδοποιῦντες κ' τὸν ἀναγνώστην. Ὁ δὲ διαβατῆς, μετὰ τὴν ἐκράνῃσι, γέρο τὸ Καθίσμα (Ἀνάπαυσον σωτήρ), Δόξα τὸ τέλος. κ' νῦν, τὸ θεολογικόν. γίνεται ἔν ἢ ἀνάγνωσις δὲ τὸν βίον τῶ τυχόντος αἰγίε. μετὰ ταῦτα ὁ Ν' κ' ὁ Κανὼν τῶ Προδρόμῳ ἐν τῶ χειρογράφῳ δὲ ἰ. κ' τῶ αἰγίε τῆς ἡμέρας δὲ δ'. ἀπὸ γ' ὠθῆς Κοιτάματα τῶ Προδρόμῳ, κ' τὰ Καθίσματα τῶ αἰγίε. ἀφ' ζ'. Κοιτάματα (ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως) κ' (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον) ἔξαισῶθῆρον (Ὁ δὲ νευρῶν κ' ζῶντων) μετὰ θεολογικῶ. Εἰς τῶ αἰγίε, ὁμοίως κ' δὲ τὰ ἀποδόξ

τῶν αἰώνων, τὰ τροπάρια ὡς εἶναι εἰς τὴν σφραγὴν τῆς οὐλινῆς· τὸ (Ἄραθὸν τὸ ἕξομοζῶθι)
 τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια (Ἀπόστολοι μάρτυρες), τὸ Μνήσθητι Κύριε) καὶ τὸ Μνήμη ἁγία·
 εἰς τὸ τέλος τῆς αἰ. ὥρας μνημονεύεται τὸ κόρυθον· ὅσα ἀναγιώσκεται ἢ μεταχρῆσις, καὶ
 γίνεται ἀπόχρισις· Ἐν ταῖς ὥραις, ἀποχρῆσις μὲν λέγομεν (Ἀπόστολοι μάρτυρες), καὶ Μνή-
 σθητι Κύριε), Κοντάκια δὲ (ὡς ἀπαρχαί καὶ μετὰ τῶν ἁγίων) καὶ ἐξαρχαὶν· Οἱ μακαρι-
 σμοὶ τῶ ἤχῃ εἰς τὴν· Μετὰ τὴν ὄσσην, τὰ τροπάρια (Ἀπόστολοι μάρτυρες) καὶ Μνήσθητι Κύριε,
 καὶ τὰ χορὰ, μετὰ τὴν τᾶξιν· Ἀποστολεαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Κειοιμμένων· Κα-
 νωνιὸν τῆς ἡμέρας· Ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ τραπέζῃ εἰς τὸν τυχόντα ἁγίου.

† Ἡ β'. Κυριακὴ μετὰ τῆς ἀγίας Πάντας, μνήμην ἐπιτελούμεν τῶν ὁσίων κ' θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ἀγίῳ τῷ ὄρει διαλαμπάνων τῆς Ἄθως. Ἐν πρώτοις κοσμοῦται ἡ ἐκκλησία. Ἡ δ' αὖτε τῶν ἀγίων ὁ δὲ δεξιὸν χορὸν. Ποιῶμεν δὲ ἀγρυπνίαν ἔχουσαν καὶ χάριν διὰ μνημόσυτον. Ἡ γὰρ πάλος ἀμοιβῆς αὐτῶν εὐρίσκειται ὁ τὰς φυλλὰδας. Ἐν τῷ μιῶν ἑσπερινῷ, ζιχρὰ προσόμοια (Ὅτε ἐν τῷ ξύλῳ σε νεύρον). Δόξα ἤχος α'. (Δεῦτε ἅπαντα τὰ ζύφην). Καὶ νῦν, (Παρθενική πανήγυρις). Εἰς τὸν ζύχον (ψυχῆς τὸ τριμερές) κ' τὰ ἕτερα. Ἀποχλίμιον (τῆς τῆς Ἄθως πατέρας) κ' θεολομίων (τῆς Γαβριήλ φθεγγαμένου σοι).

Ἐσπέρας ὁ τὴν ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸ ἀπόδῶπνον, κτλ. φάλλομεν τὴν ἀ. ζασιόν τῆς Μακάριος ἀνὴρ διερχόμεθα κ' τὸ ἐπίλοιπον τῆς καθίσματος χύμα. Εἰς τὸ Κύριε ἐκείραξα ἤχος α'. ἰζῶμεν ζύχους β'. κ' φάλλομεν ζιχρὰ ἀναζάσιμα ζ'. κ' τῶν ὁσίων προσόμοια δ'. (ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν). Δόξα ἤχος πλ. β'. (Σήμερον ἐξανετέγγεν). Καὶ νῦν, τὸ Δογματικὸν τῆς ἤχου. Εἴσοδος, κ' τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ ἰδιόμελον τῆς Προδρομῆς, κ' τῶν ὁσίων, τὸ δοξασιμὸν δὲ φάλλεται μετὰ μέλους. Εἰς τὸν ζύχον, τὸ ἀναζάσιμον ζιχρὸν (τῷ πάθῳ σε χε), κ' εὐθὺς τὰ προσόμοια τῶν ὁσίων (χαίροις ἀσινητιῶν ἀχθῶς) μετὰ τῶν ζύχων αὐτῶν. Δόξα (τῆς γαλήνης τῆς ἀγίας). Καὶ νῦν (Ἀνύμφευτε Παρθένε). Σημειώον ὅτι τὰ ἀναζάσιμα ἀποζιχρὰ φάλλονται. τὸ Νῦν ἀποχλῆς, τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον τῶν ἀγίων δις, τὸ θεολομὴ Παρθένε, κ' ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. μεθ' ἧς, ἡ ἀνάγνωσις, ὁ τριαδικὸς Κανὼν, ὁ ἑξαψαλμος, κτλ. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον δις, τῶν ἀγίων, κ' θεολομίων. Ἡ συνηθὴς ζιχοχογία, κ' τὰ καθίσματα ὁ τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τὴν β'. ἀνάγνωσιν, ὁ Προμέγος, ἡ ἑμλογή, καὶ εὐθὺς τὰ εὐχοητάρια. Ἐπὶ μετὰ τὴν αἴτησιν, ἡ ὑπακοή, τὸ Κάθισμα τῶν ἀγίων, οἱ ἀναβαθμοὶ τῆς ἤχου, εὐαγγέλιον τὸ ἑωθινόν, κ' τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεολομῆς ὁ β'. κ' τῶν ἀγίων ὁ ζ'. Καταβασίας (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μου). ἀπὸ γ. ὠδῆς, Κοντάκιον κ' οἶκον τὰ ἀναζάσιμα. ἀφ' ὧν τῶν ἀγίων, κ' τὸ συναξάριον. Ἡ ἡμιώτερα ζιχοχογία, μεγαληνάριον δὲ τῶν ἀγίων ὑπάρχει ὁ τὴν χρῆσιν φησὶν ἑξαποσγάρια, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν ὁσίων, κ' τῆς θεολομῆς. Εἰς τῆς ἀγίας, ἀναζάσιμα δ'. κ' τῶν ὁσίων δ'. Δόξα πλ. δ'. (τῶν ὁσίων Πατέρων ὁ χορὸς). Καὶ νῦν (ὑπερευχοημένη). Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον τροπάριον, τὸ ἑωθινόν,

ἡ α' ὥρα, κ' ἀπόχυσις. Εἰς τὴν Λατρυγίαν, τυπιαὶ, οἱ μαμαρισμοὶ τῆ ἡχῆ γ' δ' κ' εὐ τῆ Κανό-
 τῶν οἰῶν ὠδὴν γ' κ' ζ'. προσευλὸν δὲ ὅπως φαλλῆ κ' τὸ τῆ αἰγία Διονυσίᾳ τροπάριον† Ἀπόζο-
 χον τῆς Κυριακῆς κ' τῶν οἰῶν (ζ' ἡ γ' τῆ ἡ. Ἰανναρίᾳ, (Ἀδελφοὶ μνημονεύετε τῶν ἡχημένων
 ἡμῶν). Εὐαγγέλιον δὲ τῶν οἰῶν λέγεται τὸ τῶν ἁγίων Πάντων (εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτῆ
 μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων). Κοινωνιὸν (Αἰνῆτε τὸν
 Κύριον), κ' (εἰς μνημόσυνον αἰώνιον). αἱ ἀναγνώσῃς πᾶσαι τῶν οἰῶν γ' τὴν φυλλάδα· αἱ-
 δὲ ὁμιχία τῶν ἀποζοχευαγγελίων ἀναγνώσκονται, ἢ ἔμπροσθεν, ἢ μετέπειτα.

† Ἀπολυτίκια ἐν Λατρυγίᾳ, τὸ ἀναζάσιμον, τὸ τῶν Οἰῶν, τῆ Τιμίου
 Προδρόμου, τὴν Ὑπαμιὸν τῆ ἡχῆ, τὸ τῶν Οἰῶν Κοντάμιον κ' τὸ (τῆ
 ὑπερμάχῳ).

Τῆ γ' Κυριακῆ μετὰ τῆς αἰγίας πάντας ἡτοῖ τῆ Ματθαίᾳ,
 φαλλῆται ἡ ἀμοχουδία τῶν οἰῶν κ' θεοφόρων· ἡμῶν, τῶν ἐν τῆ ἱερᾷ : πατρῶν
 Μονῆ τῆ Διονυσίᾳ, κατὰ καιρὸς διαλαμψάντων. φαλλῆται δὲ ὡς τις
 εὐραζόμενος ἅγιος ἔχων θυμόνα, ἄνευ ἀναγνωσμάτων κ' ποημελαί,
 ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀναζασίμου ἀμοχουδίας ὡς ᾄθισται ἐν ταῖς Κυριακαῖς.
 ἡ αἰγία τῶν θυῶν εὐρίσμεται ἐν τῷ τέμπλῳ, κ' Μεγαχυναρίον ἐν τῷ
 τέλλῳ τῆς φυλλάδος τῆς ἀμοχουδίας. Εἰς τῆς αἰνῆς δ. ἀναζασί· κ' δ. ἔν
 αἰγίων, δόξα τὸ ἑωδιὸν κ' νῦν ὑπερευλογημένη· ἀναγνώσῃς τῆς Κυριακῆς
 γ' τὸν Θεολόκην. Εἰς τὴν Λατρυγίαν ἀποζοχευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς
 κ' (Οἰσιαμὸν τῆς 5 Δεκεμβρίᾳ· (Ἀπόζοχος » Ὁ καρπὸς τῆ πνεύματος»
 κ' Εὐαγγέλιον « Πάντα μοι παρεδόθη, Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναζάσιμον, τῶν
 Οἰῶν, τῆ Τιμίου Προδρόμου, τὴν Ὑπαμιὸν τῆ ἡχῆ, τὸ Κοντάμιον τῶν Οἰῶν
 κ' τὸ (τῆ ὑπερμάχῳ).

ἐν Κυριακῇ μετὰ ἁγίῳ ἔχοντος εἰκόνα ἢ καὶ μὴ ἔχοντος.

Ἐν σαββάτῳ ἑσπέρας ὁ δὲ Κύριε εὐεραξα ἰζῶμεν ζήχης εἰ καὶ φάρομεν ζιχηρὰ ἀναζάσιμα δ' ἡν εορτῆς ἀπὲρ ὅπομεν ἐν τῇ κυρία ἡμέρα γ' καὶ τῷ ἁγίῳ γ'. Εἰ δ' ἐστὶν εὐλῶν εορταζομένων ὁ ἅγιος ἀναζάσιμα γ' καὶ τῷ ἁγίῳ δ'. Δόξα τῆς εορτῆς ὁ δὲ ἔχῃ εἰκόνα ὁ ἅγιος Δόξα τῷ ἁγίῳ. Καὶ νῦν, ὁ ἀθεολογίων τῷ ἡχῷ. (Σημιδιόλον, ὅτι καὶ μὴ ἔχοντος τῷ ἁγίῳ τῆς ἡμέρας εἰκόνα, φάρομαι τὰ ἰδιόμετρα αὐτῷ ἐν τῷ ἑσπεριῶν). Εἰς τὸν ζήχον, ζιχηρὰ τὰ τῆς οὐλονηχῆ. Δόξα τῷ ἁγίῳ. Καὶ νῦν τῆς εορτῆς Ἀποχλιμια, τὸ ἀναζάσιμον, τὸ τῷ ἁγίῳ (ὁ φάρομαι) δόξασιμὸν αὐτῷ καὶ τῆς εορτῆς. Εἰ δ' ἔν, τὸ ἀναζάσιμον, καὶ τῆς εορτῆς. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, ὁ δὲ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίον δις, τῷ ἁγίῳ, καὶ τῆς εορτῆς. Μετὰ τὴν ἀζιχηρογίαν τὰ ἀναζάσιμα καθίσματα πάντα. Μετὰ τὴν β'. καθίσματα τῆς εορτῆς. ὅτι ἡ ἀνγνωσις, ὁ ἄμμος, τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαδμοὶ τῷ ἡχῷ, κτλ. τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεολογίας ὁ δὲ τῆς εορτῆς ὁ δὲ καὶ τῷ ἁγίῳ ὁ δὲ. Εἰ δὲ ἐστὶ μεθεορτὰ τῆς θεολογίας, λέγομεν ὁ δὲ τὴν οὐλονηχὸν ἀντὶ τῶν δύο θεολογιῶν, εἰ τῷ ζαυροαναζάσιμῳ Κανόνος δύο. Καταβασίας τῶς ὁρμῆς τῆς εορτῆς, ἔχι δὲ πάντοτε (ζήτησθαι τὴν ἔρμηνεγαν τῶν Καταβασίων). ἀπὸ γ' ὡδὴν τὸ ἀναζάσιμον Κοιτάσιον καὶ ὁ οἶκος. ἀφ' ἧς τῆς εορτῆς καὶ τῷ ἁγίῳ ὁ ἔχῃ εἰκόνα. Ἐξαποστρεφάρια, τὸ ἀναζάσιμον, τῷ ἁγίῳ, καὶ τῆς εορτῆς. Εἰς τῶν αἰνῶν, Ἀναζάσιμα δ' καὶ τῆς εορτῆς τὰ κυρία ὁ δὲ παραλήποντες τὸ δόξασιμὸν ὁ δὲ ἔχῃ ὁ ἅγιος εἰκόνα, ἀναζάσιμα δ' καὶ τῷ ἁγίῳ δ'. μετὰ τῶν ἀρμοζόντων ζήχων, συναπτόντες καὶ τὸ ἰδιόμετρον αὐτῷ. Δόξα τὸ εὐθιῶν, Καὶ νῦν ὑπερυνομένην. Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίον, ἡ εὐλενῆς, ἀπόψυσις, καὶ ἡ ἀύρα. Εἰς τὴν ἁγιογίαν, τυπικὰ, ἐν δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ἀναζάσιμα δ' τῆς εορτῆς δ' καὶ τῷ ἁγίῳ ὁ ἔχῃ εἰκόνα δ'. Εἰ δ' ἔν, ἀναζάσιμα γ'. καὶ τῆς εορτῆς τὴν γ'. ὡδὴν ὁ δὲ Ἀποστολεαγγελίον καὶ Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς καὶ τῷ ἁγίῳ ὁ δὲ μὴ τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς θεολογίας. Ἀπερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν φάρομεν τὸ ἀναζάσιμὸν τροπαρίον, ἐξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῆς εορτῆς. Εἰ δὲ τὴν ἡμερᾶν προεορτίος ἡμέρα ἐν Κυριακῇ μετὰ τῷ ἁγίῳ ἔχοντος εἰκόνα, τότε ὁ δὲ Κύριε εὐεραξα Δόξα τὸ προεορτίον. καὶ νῦν θθ. τῷ ἡχῷ ὁ δὲ

✠ Περὶ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῆς ὑψώσεως, τῶν Χριστουγέννων, τῶν Φώτων, κς τῆς + 549
 τὰ ἀπόσιχα Δόξα τῷ ἁγίῳ Καί νυν. τῆς ἑορτῆς] + Μεταμορφώσεως, ὅ τυχῶσιν ἐν Κυριακῇ.
 » Χρὴ γ' δέναι, ὅτι ὁ τυχῶν ἐν Κυριακῇ, μία εἰ τῶν τοιούτων Δεσποτικῶν ἑορτῶν,
 ἔδεν τῶν ἀναζασίμων φάλλομεν, ὅ μὴ μόνον τὴν ζιχολογίαν τῷ ἁ. Καθίσματος, κς τὰ δύο
 Καθίσματα τῷ ὄρθρῳ· ἕτε γὰρ τὸν Ἄμωμον λέγομεν, ἕτε Καθίσματα τῆς οὐλωνῆς φά-
 λλομεν, ἕτε τῶς Ἀναβαθμῆς τῷ ἦχῳ, ἕτε ἀναζασίμον Εὐαγγέλιον, ἕτε τὸ Ἀνάζασιν ἕτε
 Θεασάμενοι) ὅ μὴ μόνον ἀσπαζόμεθα τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἕτε τὸ (Ἅγιος Κύριος ὁ
 Θεὸς ἡμῶν) τὰ δὲ πάντα ἐυλεροῦμεν τῆς ἑορτῆς.

Περὶ τῶν ἑορτῶν τῆς Κυρίας Θεοτόκου εἰ τυχῶσιν ἐν Κυριακῇ.

» Χρὴ γ' δέναι, ὅτι εἰ τυχῶν ἐν Κυριακῇ, μία εἰ τῶν ἑορτῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,
 ἢ Εἰσοδος, ἢ ἡ Ὑπαπανθῆ, ἢ ἡ Κοίμησις, τὴν διατάξιν (ἡτῶς γ' τὴν ἡ. κς τοῦ Σεπτεμ-
 βρίου μηνός, ἡτοί γ' τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Περὶ προεορτίων κς μεθεορτίων εἰ τυχῶσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ
 δύο ἁγίων, ἢ καὶ ἕξω Κυριακῆς.

» Χρὴ γ' δέναι, ὅτι ἐὰν τυχῶσιν ἐν Κυριακῇ προεορτία ἢ μεθεορτία μετὰ δύο ἁ-
 γίων, ιαλαχηπαύεται ὁ γ' κς φάλλονται τὰ ἀναζασίμα, τῆς ἑορτῆς, κς τῷ ἐνός ἁ-
 γίῳ ἢ αἰοροθία. ὁ δὲ ιαλαχηροθὸς ἅγιος φάλλοται ὅτε δέξῃ ὁ ἐπιμνησιάρχης. Εἰ δὲ
 τυχῶσιν ἕξω Κυριακῆς, φάλλονται κς τῶν δύο ἁγίων οἱ Κανόνες: κς τὰ ἀπολυτικά
 αὐτῶν.

» Ἐὰν συμπῆσιν ἢ τοιαυτὴ περίπτωσις ἐν Σαββάτῳ, τότε ὁ τῷ Προδρόμῳ Κανὼν φά-
 λεται ἀφ' ἐσπέρας. Εἰ δὲ ὑπάρχῃ γ' μόνον Κανὼν τῶν ἁγίων, τῆς ἑορτῆς γ' τῷ Προ-
 δρόμῳ γ' δ' κς τῷ ἁγίῳ γ' δ'. ἕτε ποιῶμεν κς ἐὰν ἔχῃ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας εἰκόνα.

» Ἐν ταῖς μεθεορτοῖς παρασιμειαῖς, τὸ ἐσπέρας γ' τὸ Κύριε ἐμείραξα τὸ Θεολογί-
 τῷ ἦχῳ ἢ φάλλοται, ἀλλὰ τῆς ἑορτῆς· ὁμοίως κς τὸ πρῶτ' γ' τῶς αἰώνος τῷ σαββάτῳ, παρα-
 λλοποῦται τὰ τῆς οὐλωνῆς, καὶ φάλλονται μόνον τῆς ἑορτῆς.

ἐορτῶν εἰ ἴσῳσιν ἐν Κυριακῇ.

» Χρὴ δὲ εἶναι, ὅτι ἡ ἰσότης ἀπόδοσις μιᾶς τῶν Δεσπολικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἐορτῶν ἐν Κυριακῇ (ἀνευ τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), τῷ σαββάτῳ ἑσπερας μετὰ τὴν συνῆθη ζιχοχορίαν, ὅτι Κύριε εἰέμραξα ζιχρηὰ ἀναζάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς ζ'. Δόξα τῆς ἐορτῆς. Καὶ νῦν θεολοίον τὸ α'. τῆς ἡχῆ. Ἀπά ζιχα τῆς Οὐλινῆς. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Τροπάριον τὸ ἀναζάσιμον καὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ, ὅτι τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναζάσιμον Τροπάριον δις, καὶ τῆς ἐορτῆς ἄπαξ. Μετὰ τὴν α. ζιχοχορίαν Καθίσματα τὰ ἀναζάσιμα πάντα μετὰ τῶν θεολοιῶν. Ἐν δὲ τῇ β'. Καθίσματα τῆς ἐορτῆς. Ὁ Ἄμιμος, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπαισιῶν, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς ἡχῆ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς. Οἱ Κανόνες, ὁ ἀναζάσιμος μετὰ τῆς θεοδοκῆ ὅτι ζ', καὶ τῆς ἐορτῆς ὅτι ἡ'. Εἰ δ' ἔξιν ἐν τῶν ἐορτῶν τῆς θεολοκῆ, γέγομεν ἐν τῷ ζαυρα ἀναζάσιμῳ Κανόνος δύο. Καταβασίας τῆς ὄρθρου τῆς Κανόνος τῆς ἐορτῆς, ἔχι δὲ πῦν. τοτε ζῆτῳ ὅτι τὴν ἑρμηνείαν τῶν Καταβασιῶν. ἀπὸ γ'. ὡδῆς τὸ ἀναζάσιμον Κοντάμιον καὶ ὁ οἶμος. ἄφ' ζ'. τῆς ἐορτῆς. Ἡ Ἱμνωτέρια ζιχοχορίαι. Ἐξαποστολῆριον τὸ ἀναζάσιμον, καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τῆς αἴνευ, ἀναζάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς τὰ προσόμοια μετὰ τῆς ἰδιομέχῃ τὸ ὅτι τὸ δόξα ὅτι δ'. μετὰ ζιχῶν τῆς ἐορτῆς. Δόξα τὸ Εὐθιγόν. καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία, τὸ ἀναζάσιμον Τροπάριον, ἢ εὐλενῆς, καὶ ἀπόλυσις, καὶ ἡ α. ὥρα. Εἰς τὴν γρηγορίαν, λυπικῆ, ἐν δὲ τοῖς ραιαρισμοῖς ἀναζάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς ἢ θ'. ὡδῆ ὅτι ἡ'. ἀνα δ'. Εἰσοδιὸν (Δεῦτε προσουνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ ἀναζάσι ἐν νεύρων) τὸ ἀναζάσιμον Τροπάριον, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἐν γ'. ἢ Ὑπαισιῶν τῆς ἡχῆ, καὶ τὸ Κοντάμιον τῆς ἐορτῆς. Ἀποστολεαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς θεολοκῆ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, τὸν ὄρθρον τῆς θ'. ὡδῆς τῆς ἐορτῆς. Κοινωνιὸν τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς ἐορτῆς. Ἀπερχόμενοι ὅτι τὴν Τράπεζαν φάλλομεν τὸ ἀναζάσιμον Τροπάριον, ἔξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ τῆς ἐορτῆς.

» Εἰ δὲ ἴσῳσιν ἐν σαββάτῳ ἢ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς, κόρυβον κειοιμημένων ἀπαγορεύεται. Εἰ ἴσῳσιν ὁ ἄγιος τῆς ἡμέρας ἔχων ὄνομα, ἢ τῆς ἀκοροθία μετὰ τίθει.

Περὶ ἀγίῳ ἔχοντι ἀγρυπνίαν, ἢ πομπέου μόνου, κ' ἴχνη ἐν Κυριακῇ. 551

ἢ Χρὴ γ' εἶναι, ὅτι ὁ ἴχνη ἅγιος ἐν Κυριακῇ ἔχων ἀγρυπνίαν, τὴν διάταξιν
ζήτῳ γ' τὴν κ'. τῶ Ὀυλωβρίῳ μνηστῷ, ἢ τοι γ' τὴν εὐρήν τῶ ἀγίῳ Ἀρλεμῖς. Εἰ δὲ
τὴν ἅγιος ἐν Κυριακῇ ἔχων μόνου (Μαυαίριος ἀνὴρ) κ' πομπέου, τὴν διάταξιν
ζήτῳ γ' τὴν ε'. τῶ Ἰερίῳ μνηστῷ, ἢ τοι γ' τὴν εὐρήν τῶ ἀγίῳ Ἀθανασίῳ.

Περὶ ἀγίῳ ἔχοντι εἰκόνα εἰ ἴχνη ἐν Κυριακῇ.

ἢ Εἰ δὲ ἴχνη ἅγιος ἐν Κυριακῇ ἔχων εἰκόνα, τῶ σαββάτῳ εσπέρας γ' τὸ Κύριε ε-
μείραξα ποιῶμεν τὰ τροπάρια αὐτῶ δ'. γ' δὲ ἔχῃ κ' ἀποτίχη γ' ζ'. Εἰ τι ἔχῃ εἰκό-
να ἀλλὰ μόνου δοξασιῶν, ποιῶμεν τὰ τροπάρια αὐτῶ γ'. ἐν δὲ τῶ ὄρθρῳ γ' β' ζι-
χολογίας τῶ φατήριῳ ιαδίσμαλα αὐτῶ ε' φάλλομεν, γ' μὴ μόνου γ' τῶ εὐρέα-
ζομένους ἀγίῳ.

ἢ Ἐὰν ὁ ἴχνη ἐν σαββάτῳ ἅγιος μὴ ἔχῃ δοξασιῶν, φάλλοι δὲ τὸ ἀπογιλί-
μιον αὐτῶ ἀφ' εσπέρας, τὸτε εἰάν μὲν ἔχῃ Κοιλάσιον λέγομεν αὐτὸ γ' τὸ ἀπό-
δογνον, γ' τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ζ'. ὠδὴν, κ' γ' τὰς ὥρας. Εἰ δὲ τι ἔχῃ Κοιλακι-
ον γέγεται τὸ (ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως).

ἢ Ἐὰν ὁ ἴχνη ἐν Κυριακῇ ἅγιος μὴ ἔχῃ Δοξασιῶν, οὐτε ἀπογιλίμιον αὐτῶ
λέγομεν, ἔτε κοιλάσιον. Εἰ δὲ ἔχῃ δοξασιῶν φάλλοι τὸ ἀπογιλίμιον αὐτῶ ὡς
κ' τὸ Κοιλάσιον. Εἰ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς εβδομάδος, κ' δοξασιῶν μὴ ὄν-
τος, φάλλοι τὸ ἀπογιλίμιον τῶ ἀγίῳ, ἐξαιρημένων τῶν νησισίων ἡμερῶν
ἐν αἷς φάλλομεν (ἀλλήλοῦς).

ἢ Δὲ κ' τοῦτο γ' εἶναι, ὅτι ἐν εἰσῆδι δευτέρα εσπέρας, εἰάν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέ-
ρας μὴ ἔχῃ δοξασιῶν, ἔτε ὑπάρχη εὐρήν ἐν τῶ μέσῳ, ἢ γουον προεόρλια ἢ μετέ-
ορλια, τὸτε φάλλομεν δόξα καὶ νῦν τὸ ἰδιόμερον τῶ Προδρόμου (ἢ ἔχισαβιτ συνέχου)

552 ὁμοίως κ' τὰ ἀπόστιχα τὸ (Ὁλίστε τὴν Ἐλισάβετ). Εἰ δὲ ἔχη δοξασιμὸν ὁ-
ἅγιος Δόξα τῷ ἁγίῳ Καί νῦν τὸ τῷ Προδρομῷ· ἀν δὲ λύχῳ παρεόρτα, ἢ μετε-
ορτα, Δόξα τῷ ἁγίῳ. Καί νῦν τῷ εὐρημῷ· Εἰ δὲ μὴ Δόξα Καί νῦν τῷ εὐρημῷ.

Περὶ τῆς Λιτῆς.

Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχη κ' Λιτῆν, εὐθὺς μετὰ τὸ μεσονυκτιμὸν φάλλον-
ται τὰ ἰδιόμετρα τροπαρῖα αὐτοῦ προηγουμένου τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, ἀρχόμεθα
δὲ πάντοτε δεξιόθεν, ἐξαίρετμένων τῶν ἀγρυπτιῶν ἐν αἷς ἢ ἀρχὴ γίνεται ἐν τοῦ
χορῷ ἐνθα ὅσι τὰ πρωτῶν· ὅτ' αὖ τὸ (Ἐγένεσον ἡμᾶς Κύριε ἐγένεσον ἡμᾶς) κτλ. Εἰς
δὲ τὰς Κυριακὰς, ἢ γλῆ τῷ ἁγίῳ φάλλεται μετὰ τὸν Τριαδῖμὸν Κανόνα, παρα-
χρηπομένης τοῦ ἰδιομέτρου τῷ Προδρομῷ.

Περὶ τῷ πῶς δεῖ ζιχορογοῦσθαι τὸ φαχλήριον ἐν ὄρθῳ ἐνιαυτοῦ. *

Ἐὰν γινώσκον, ὅτι ἀπὸ τῆς κ' τῆς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς μέχρι τῆς κ' τοῦ
Δεκεμβρίου, ζιχορογοῦμεν καθ' ἑαυτὴν ἐν τῷ ὄρθῳ Καθίσματα γ'. Ἐν δὲ τῷ εὐπε-
ρινῷ τὰ (Πρὸς Κύριον)· ἐξαίρετμένων τῶν δύο ἡμερῶν τῆς εβδομάδος παρασιευῆς,
καὶ σαββάτου, ἐν αἷς ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ ὄρθῳ Καθίσματα β'. ἀπὸ δὲ τῆς
κ' τοῦ Δεκεμβρίου μέχρι τῆς ιδ' τῷ Ἰαννουαρίου ἐν ἢ κ' ἀποδίδοται ἢ τῶν ἁγί-
θεοφανῶν εὐρημῷ, ὅς μὲν τὸν ὄρθρον ζιχορογοῦμεν Καθίσματα δύο, ὅς δὲ ἐν εὐπε-
ρινῷ τὸ τῆς σφραῖς Καθίσμα· ἀπὸ ταύτης δὲ, ἕως ἀπὸ τῆς ιδ' Ἰαννουαρίου ἕως
τῆς Κυριακῆς τῷ ἀσώτῳ προσίθεται ἐν τῷ ὄρθῳ τὸ γ' Καθίσμα, κ' ὅς τὸ λυχνι-
μὸν τὰ (Πρὸς Κύριον). Ἐν δὲ ταῖς δυσὶν εβδομάσιν, ἀπόιρεω, κ' τυριτῆς, ζιχορο-
γοῦμεν ὅς τὸν ὄρθρον Καθίσματα δύο ὡς κ' μετὰ τὸ ἅγιον Πάσχα ἕως τῆς εἰσοσμῆς
τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.

Περὶ τῆς ζιχορογίας τῷ φαχλήρι τῷ ἁγίῳ κ' μεγαλῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐὰν γινώσκον, ὅτι ἐν ταύτῃ τῷ ἁγίῳ κ' μεγαλῆς Τεσσαρακοστῆς δις τῆς εβδομάδος

τεροῦμεν τὸ φαληρίον, τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας καθίσματα α'. εἰς τὸν ὄρθρον τῆς
 Κυριακῆς καθίσματα δύο μετὰ τῆς Ἀμώμης. τῆ δευτέρα γ' τὸν ὄρθρον καθίσματα
 γα δ'. ε'. κ' εἴλον. εἰς τὰς ὥρας δὲ τρίτην, εἴλην, κ' ἐνάτην, καθίσματα ζ'. οὐκ ἠ.
 καὶ θ'. οὐκ. αὐθις δὲ τῆς τρίτης γ' τὸν ὄρθρον καθίσματα ι'. οὐκ. ια'. οὐκ. καὶ ιβ'. οὐκ. ἐν
 δὲ τῆς α' ὥρα τὸ ιγ'. οὐκ. καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τρισὶν ὥραις καθίσματα ιδ'. οὐκ.
 ιε'. οὐκ. καὶ ις'. οὐκ. τῆς τετάρτης γ' τὸν ὄρθρον καθίσματα τὸ ιθ'. οὐκ. ἦγεν τὸν πορευέ-
 ον, καὶ τὸ κ'. οὐκ. καὶ παρὶν τὸ α'. οὐκ. ἐν δὲ τῆς πρώτης ὥρας τὸ β'. οὐκ. ὁ γὰρ Ἀμώμο
 ἔμελεσται κ' τὰ πρὸς Κύριον ὡς καθ' εἰσάτην λεγόμενα, ὁ μὲν ἐν τῷ μεσοπικλι-
 οῦ, τὰ δὲ ἐν τῷ ἑσπερινῷ. ἐν δὲ τῆς γ' ὥρας, τῆς ζ' καὶ τῆς θ' λεγόμενα Κα-
 θίσματα γ'. οὐκ. δ'. οὐκ. καὶ ε'. οὐκ. εἰς τὸν ὄρθρον τῆς πέμτης καθίσματα τὸ ζ'. οὐκ.
 τὸ ζ'. οὐκ. κ' τὸ η'. οὐκ. εἰς δὲ τῆς πρώτης ὥρας τὸ θ'. οὐκ. ἐν δὲ τῆς τρίτης ὥρας,
 ἕκτη κ' ἐνάτην, λεγόμενα καθίσματα ι'. οὐκ. ια'. οὐκ. καὶ ιβ'. οὐκ. τῆς παρασκευῆς γ' τὸν
 ὄρθρον καθίσματα ιγ'. οὐκ. ιδ'. οὐκ. καὶ ιε'. οὐκ. γ' δὲ τῆς πρώτης ὥρας κ' ἐνάτην,
 ἔ ζιχογοῦμεν ἰσθαπτερ ὄρηται. εἰς δὲ τῆς γ' καὶ εἴλην, λεγόμενα τὸ ιθ'. κ' κ'. οὐκ.
 καὶ τῷ σαββάτῳ γ' τὸν ὄρθρον, τὸ ις'. οὐκ. καθίσματα, κ' τὸν Ἀμώμον, κ' ἕως ἔρχεται
 ἡ δευτέρα ζιχογογία τῆς φαληρίας ἐν εἰσάτῃ ἑβδομαδί. τοιαυτῶς μὲν ζιχογοῦ-
 ται τὸ φαληρίον ἐν ταῖς ἕξ ἑβδομάσι τῆς αἰτίας κ' μεγάλῃς τεσσαρακοσῆς. ἐν δὲ
 τῇ μεγάλῃ ἑβδομαδί ἄπαξ ζιχογοῦται ἕως, ἀριθμῶσιν τῆς Κυριακῆς τῶν βαίτων
 καθίσματα γ'. ἦτοι ἐν τῷ ἑσπερινῷ, κ' δύο τῶ ὄρθρου. τῆς δευτέρας γ' τὸν ὄρθρον καθί-
 σματα γ'. κ' γ' τῆς τριδέλης δύο, τῆς μεγάλῃς τετάρτης γ' τὸν ὄρθρον τρία, κ' γ' τῆς
 τριδέλης δύο, κ' γίνονται τὸ ὅλον ιη'. ὁ δὲ Ἀμώμος ζιχογοῦται τῷ μεγάλῳ σαβ-
 βάτῳ γ' τὸν ἑπιτάφιον, κ' τὰ (πρὸς Κύριον) ἐν ταῖς λυχνιοῖς τῶν τοῦτων ἡμερῶν.

554 Περὶ τῆς πῶς φάλλονται αἱ Καταβασίαι ἐν ὄλῳ τῷ ἐνιαυτῷ.

» Μηνὶ Νοεμβρίῳ ια' (Χριστὸς γεννᾶται δοξάσαι) κ' φάλλεται ἕως τῆς λα'. Τῆς Δεκεμβρίου μηνός. Σημειώθην ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆς τῶν εἰσοδίων Καταβασίας φάλλομεν (Ἀνοίξω τὸ τζόμα μᾶ). Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ α'. (Βυθῶ ἀνεκαλύψε πυθμένα) κ' φάλλεται ἕως τῆς ιδ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. ἀπ' αὐτῆς δὲ μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς εὐρῆς τῆς Ὑπαπαντῆς (Χέρσον ἀβυσσοτόμου). Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐρῆς τῆς Ὑπαπαντῆς ἕως τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν νηστῶν Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ τζόμα μᾶ). Τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν νηστῶν (Ὁ θεὸς ὁ λαὸς προελύπησε). ἀπὸ τῆς τρίτης : τῆς Κυριακῆς τῶν νηστῶν, κ' ἐφεξῆς, Καταβασίαι (Ἀνοίξω τὸ τζόμα μᾶ). Τῷ σαββάτῳ τῆς αἰγίης Λαζάρου (Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσὶν ξηρὰν). Τῆς Κυριακῆς τῶν βαΐων (ὠφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου). Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ ἐβδομαδί αἱ Καταβασίαι τῆς τριωδίας. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τῆς Πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρῆτιδος Καταβασίαι (Ἀναζάσεως ἡμέρα). ἐξαίρετῆς τῆς εὐρῆς τῆς Μεσοπεντημοσῆς, διότι ἐν αὐτῇ φάλλομεν καταβασίας τῆς ἑρμῆς τῆς Κανόνος αὐτῆς (θάλασσα ἔπηξας) ὡς κ' ἐν τῇ ἀποδόσῳ τῆς εὐρῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀποδόσεως τῆς εὐρῆς τῆς Μεσοπεντημοσῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς (Χριστὸς ἀνέστη) εἰὰν συμπέσῃ εὐρλαζόμενος ἅγιος ἐν τῷ μεταξύ Καταβασίας φάλλ. (Ἀναζάσεως ἡμέρα). Τῆς δὲ Κυριακῆς τῆς τυφλῆς γέγομεν τῆς Ἀναλήψεως (τῷ σωτήρι θεῷ). Τῆς τετάρτης πρὸ τῆς Ἀναλήψεως (Ἀναζάσεως ἡμέρα). Τῆς πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως (Θῶς Καρυφθεῖς). Τῆς Κυριακῆς τῶν αἰγίων Πατέρων (τῷ σωτήρι θεῷ). Ἐν τῇ ἀποδόσῳ τῆς Ἀναλήψεως (τῷ σωτήρι θεῷ). Τῆς Κυριακῆς τῆς αἰγίας = Πεντημοσῆς τῆς εἰρμῆς κ' τῶν δύο Κανόνων (τὸν τῷ εὐαγγέλιον καὶ τῷ θεῷ καρυφθεῖς). ὁμοίως κ' τῆς δευτέρας τῆς αἰγίας Πνεύματος, κ' ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆς ταύτης.

Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Πεντημοσῆς ἕως τῆς κζ'. τῆς ἰαγίης μηνός (Ἀνοίξω τὸ τζόμα μᾶ). Εἰς δὲ τὴν εὐρῆν τῆς αἰγίας Παντελεήμονος φάλλ. (Χοροὶ Ἰσραὴλ). Τῆς α'. τῆς Αὐγούστου μηνός, ὡς κ' τῆς ζ'. τοῦ αὐτοῦ ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆς τῆς Μεταμορφώσεως (Σπλαυρὸν χαραξας) Ἐν δὲ τῇ ἀποδόσῳ τῆς εὐρῆς (Χοροὶ Ἰσραὴλ). Μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐρῆς (Ἀνοίξω τὸ τζόμα μᾶ). Τῆς ιε'. τῆς αὐτοῦ μηνός ἡ ἀπόδοσις τῆς εὐρῆς τοῦ θεοτόμου

φάλλομεν (Πεποιισμένη τῆς θείας δόξης) καὶ (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μα). Ἐν δὲ ταῖς με-
ξυ Κυριακαῖς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς εὐρῆς ταύτης (Πεποιισμένη τῆς θείας
δόξης). εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐρῆς πάλιν τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν δύο κανόνων.

τῆς κ.θ. Αὐγούστου εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς Θοῦ Προδρόμου, μέχρι τῆς ἀπ-
δόσεως τῆς εὐρῆς τῶν γεννεθίων τῆς εὐρῆς τῆς Θεολογίας, Καταβασίαι (Ἀνοίξω
τὸ ζόμα μα). Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐρῆς ταύτης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς
ὑψώσεως τῆς ἱμῆς Σταυρῆ (Σταυρὸν χαράξας). μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὑψώ-
σεως μέχρι τῆς εὐρῆς τῶν εἰσοδίων φάλλομεν Καταβασίας (Ἀνοίξω τὸ ζόμα μα).

Περὶ τῆς πόλεως ζιχοροῦται ἢ ἱμῶν καὶ πόλεως ζιχοροῦται.

Ἢ χρὴ εὐδέναι, ὅτι ἢ ἱμῶν ζιχοροῦται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς,
ἐν αἷς φάλλονται οἱ ἀναζαῖμοι κανόνες τῆς οὐρανῆς, καὶ καθ' ἑκάστην ὅτε φά-
λλονται οἱ κανόνες τῆς παρακλήσεως, πρὸς τοῦτο καὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης ἑσση-
ραμοσύνης, εἰς τῆς εὐρῆς τῆς εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῆς Ἀμαδίστης. οὐ ζιχοροῦται δὲ καὶ
ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς εὐραῖς, καὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσιν τῶν
τοῖστων εὐρῶν. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ σάββατον τῆς ἀγίας Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς
τῆς Θωμᾶ.

Περὶ Ἀποζόου καὶ εὐαγγελίου. *

Συμπιπτόσης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς μνήμης εὐραζομένου ἀγίου, ἢ καὶ μὴ
εὐραζομένου, ἔχοντος δὲ αὐτῆς ὁμοῖα Ἀπόζοου καὶ εὐαγγελίου λέγεται τῆς Κυρι-
ακῆς καὶ τῆς ἀγίας. ὁ δὲ εὐ ἔχῃ ὁ ἀγιος ὁμοῖα. Ἀποζοουεὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς
καὶ τῆς Θεολογίας. Ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς μνήμασιν τῶν εὐραζομένων ἀγίων Ἀπόζο-
ου καὶ εὐαγγελίου λέγεται τῆς ἀγίας καὶ τῆς Θεολογίας. εἰς πάσας δὲ τὰς Δεσποτι-
κὰς καὶ Θεομητορικὰς εὐραῖς, ὁμοίως καὶ τὰς Κυριακὰς πρὸ τῆς ὑψώσεως τῆς Σταυ-
ρῆς, καὶ μετὰ τὴν ὑψώσιν, πρὸ τῶν Χριστογέννων, καὶ μετὰ τὰ Χριστογέννητα, πρὸ τῶν φώ-
των, καὶ μετὰ τὰ φῶτα, τῆς Προδρόμου, τῶν ἀγίων Ἀποζόων, καὶ ἄλλων ἱερῶν ἀγίων,

Ἀπόζοχον κὶ Εὐαγγέλιον ἐν κὶ μόνον λέγομεν ἐν ταῖς τοιαύταις ἡμέραις.

Ἐν δὲ ταῖς μαθημεριναῖς, εἰ μὴ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχη θύονα, Ἀπόζος κὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τῆς ἡμέρας κὶ τῆς αἰγίᾳ· ὅθεν εἰ ἔχη θύονα, μόνον τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ τοῖς σαββάσι, εἰ μὴ ἔχη ὁ ἅγιος θύονα, Ἀπόζος κὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τῆς ἡμέρας κὶ τῶν κεκοιμημένων. Ἐξαιρουμένων μεριῶν σαββάτων ἡγουν πρὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κὶ μετὰ τὴν ὑψώσιν, πρὸ τῶν Χριστῶγενῶν, κὶ μετὰ τὰ Χριστῶγεννα, πρὸ τῶν Φώτων, κὶ μετὰ τὰ Φῶτα, ἅτινα ἔχουσιν ἴδιον Ἀποζοχουαγγέλιον, κὶ ματαχμπάνονται τὰς σφραῖς ὁμοίως κὶ ὅς τὰς Κυριακὰς τῶν τοιούτων ἡμερῶν.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς αἰγίᾳ Πεντηκο-
τῆς, ἀναγινώσιονται ματ' εἰάσιν αἱ Τράξες τῶν Ἀποζόχων· εἰ δὲ ἔχῃ ἅ-
γιος ἐορταζόμενος ἐν αὐταῖς, ἀπόζος κὶ Εὐαγγέλιον λέγεται πρῶτον τῆς ἡμέρας,
ὅθεν κὶ τῆς αἰγίᾳ· Μετὰ δὲ τὴν Κυριακὴν τῆς αἰγίᾳ Πεντηκοτῆς, ἀρχονται αἱ ματὰ
σφραῖν περιιοπαὶ τῆς ἀποζόχῃ Πάσχα, κὶ ἀνέρχονται ἕως τῆς Τριακοτῆς τῆς
Κυριακῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ τῆς Τελώνος κὶ Φαρισαίᾳ, ἐξ ἧς ἀρχεται κὶ τὸ Τριώδιον· εἰ δὲ
δὲ εἰ ἐξαριῶσιν οἱ ματὰ σφραῖν ἀπόζοχοι ἕως τῆς Κυριακῆς ταύτης (Ἐπερδὴ —
συμβαίνῃ γὰρ ἦναι τὸ ἅγιον Πάσχα ὁψίμον) ζυφεόμεθα ὅς τὰ ὀπίσθεν, κὶ ἐπανα-
λαμβάνομεν μεριῶς ἐξ αὐτῶν κὶ ἔτι πάλιν ἐξισάζει ἡ ταῖς.

Περὶ Εὐαγγελίων.

τὸ μὲν ματὰ Ματθαίου θεῖον κὶ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ἀρχόμενον ἀπὸ
τῆς πρώτης ἐβδομάδος μετὰ τὴν αἰγίαν Πεντηκοτῆν, ἥτοι τῆς δευτέρας τῆς αἰγίᾳ
Πνεύματος, ἀναγινώσιεται ματ' εἰάσιν μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ἐβδομάδος,
μετὰ ταῦτα δὲ ἀναγινώσιεται μόνον ματὰ σαββάτων, κὶ Κυριακῆν, ἕως τῆς Κυ-
ριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως τῆς Σταυροῦ, διότι ὅς τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἀναγινώσκ-
ται περιιοπαὶ τῆς ματὰ Μάρκον Εὐαγγελίᾳ, ὡς φαίνεται ἐν τῇ σφραῖ τῶν Εὐαγγελίων.

ἀνέρχονται δὲ αἱ λοιπαὶ Κυριααὶ τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ματθαίου, μέχρι τῆς δευτέρας ἐβδομῆς, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐν ἀναγινώσκονται ἕως τέλους πάντοτε, ὅμη μόνον ὅταν συμβῆ τὸ ἅγιον Πάσχα πρῶτον, ἢ γουὶν τῆς ἐβδ. τοῦ μαρτίου μηνός. Εἰ δ' ἄλλως τὸ περὶ τῆς Χαναταίας Εὐαγγέλιον ἢ τοῖς τῆς δευτέρας ἐβδομῆς Κυριακῆς, ἀναγινώσκονται πολλάκις τῆς πρὸ τῆς γελῶντος ἐς Φαρισαίας Κυριακῆς, ὅταν γίνεται τὸ Πάσχα ὄψιμον.

» τὸ δὲ κατὰ Λουκιᾶν Θρόνον ἐς ἱερόν Εὐαγγέλιον, ἀρχόμενον τῆς δευτέρας μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ὑψώσεως τῆς Σταυρῆς πρώτῃ Κυριακῆς, ἀναγινώσκονται καθ' ἑαυτὴν μέχρι τῆς δωδεκάτης ἐβδομάδος. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀναγινώσκονται μόνον κατὰ σάββατον, ἐς Κυριακῆς, διότι ἐς τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἀναγινώσκονται περιτοπαί τῆς κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου, ὡς φαίνεται ἐν τῇ σφραγῆ τῶν Εὐαγγελίων.

» τῆς δὲ Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως τῆς Σταυρῆς, ἀναγινώσκονται Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. (εἶπεν ὁ Κύριος ἔδωξ' ἀναβῆναι ἐς τὸ οὐρανόν, ὁμοίως καὶ ἐς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ὑψώσεως τῆς Σταυρῆς, ἐν τῆς κατὰ Ἰωάννην, ὅμη μὲν τὸν ὄρθρον τὸ (εἶπεν ὁ Κύριος Πάτερ δόξα σοὶ τὸ ὄνομα). ὅμη δὲ τὴν μεσημέριαν (τῶ μακρῶ ἐσθῶν συμβῆσιον ἐποίησαν). τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψώσιν ἀναγινώσκονται Εὐαγγέλιον, ἐν τῆς κατὰ Μάρκον, (ὅστις θέλω ὀπίσω με εἰσελθῆναι) + εἶπεν ὁ Κύριος

» τῆς ἐνδεκάτης τῆς Οὐλωβρίας μηνός ὅμη τύχη ἐν Κυριακῆς ἀναγινώσκονται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐβδομῆς συνόδου, ἐν τοῦ κατὰ Ματθαίου (εἶπεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου).

» τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστῆ γεννήσεως, ἀναγινώσκονται τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς κατὰ Ματθαίου (Βίβλος γεννήσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ).

» ὁμοίως καὶ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστῆ γέννησιν, Εὐαγγέλιον τῆς αὐτοῦ (Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων).

» τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, ἀναγινώσκονται Εὐαγγέλιον ἐν τῆς κατὰ Μάρκον

(Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελίας Ἰησοῦ Χριστοῦ).

- » τῆ δὲ Κυριακῆ μετὰ τὰ Φῶλα, εἰ τῆ κατὰ Ματθαῖον (τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὐκ ἔσται ὁ τῆς)
- » Σημωλέον ὄλι, κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας, μόνον σάββατα καὶ Κυριακὰς διαφέρῃ ἢ τὰς τῶν Εὐαγγελίων. ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς παρασκευῆς, αἰοιοῦσθαι ἢ σφραγίσθαι τῆς Εὐαγγελίας Λουκᾶ, ἀνέρχεται γὰρ καὶ ἕλος ἕως τῆς δεκάτης ἐβδόμης Κυριακῆς, ὅς ἢν, ἀναγινώσκειν τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον τῆς τοῦ Ἀσώλῃ παραβοῆς, μετὰ τὴν διαφορὰν ὄλι ἢ ἀναγινώσκειν ἕως τῆς πάντοτε, ὅμη μόνον ὄταν γίνηται τὸ ἅγιον Πάσχα ὄψιμον.
- » τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀπόμειω, ἀναγινώσκειν τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ τῆ κατὰ Ματθαῖον (εἶπεν ὁ Κύριος ὄταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου).
- » Ὁμοίως καὶ τῆ Κυριακῆ τῆς τυροφάγου, εἰ τῆ κατὰ Ματθαῖον, (εἶπεν ὁ Κύριος ἂν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν).
- » Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν ἁγίων νηστῶν, ἕως τῆς Κυριακῆς τῶν βαίων, ἀναγινώσκειν Εὐαγγέλια, εἰ τῆ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελία, καὶ ἐκ τῆ κατὰ Ἰωάννην, ἐν δὲ τῆ μεγάλῃ ἐβδομάδι ἐξ ὅρων τῶν Εὐαγγελιστῶν.
- » Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς ἁγίας Πεντημοσῆς, ἀναγινώσκειν Εὐαγγέλια, εἰ τῆ κατὰ Ἰωάννην, καὶ ἐν τῷ μετὰξὺ, μερικαὶ περιουσιᾶ εἰ τῶν ἄλλων Εὐαγγελιστῶν.

Περὶ Κοινωνιῆς.

- » τὸ Κοινωνίον, (εἰς τὸν Κύριον), φάλλεται ἐν ταῖς τῶν Κυριακῶν ἱεραῖς λειτουργίαις. ἐν δὲ ταῖς Δεσπολικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς εὐραῖς, καὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσιν αὐτῶν, φάλλονται τὰ εἰσὶν ὄρισμένα Κοινωνία. ἐν ταῖς μνήμας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἱερῶν ἱεραρχῶν, καὶ τῶν ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης (εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). ἐν τῶν ταξιαρχῶν (ὁποῦν τῆς ἀγγελίας). εἰς τὴν μνήμην τῆς Ἰμίας Προδρόμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἱεραρχῶν, Μαρτύρων, καὶ ὁσίων (εἰς μνη-

μόσυχον αἰώνιον). Εἰς δὲ τὰς Τροφήλας καὶ Διμαίους (Ἀγαλλιᾶσθε δι- 559
μαίοι).

Περὶ τῆς πῶς καὶ τίνι τροπῇ ὑσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν
ἐν ταῖς εὐορλασίμοις ἡμέραις.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ῥηθρυγίας, εἴ ἐστι Κυριακὴ ἀπλῶς ἀναφθέντος τοῦ
μανθαχίς φορέσαντος καὶ τῆς Προεζῶτος τοῦ μέγαντα μανδύαν, ἀπερχόμεθα
εἰς τὴν Τράπεζαν, φάλλοντες τὸ ἀναζάσιμον τροπαρίου. ἔξερχόμενοι δ' αὐτῆς τὸ
τοῦ Προδρόμου (Τροφήλα καὶ Προδρόμε). Εἴ δ' ἐστι Κυριακὴ μετὰ θεομητορικῆς εὐ-
ορλῆς, ἢ μετὰ εὐορλαζομένης αἰγῆς, ἐν μὲν τῇ εὐορλῇ τῆς Τραπέζης, φάλλοντες τὸ ἀνα-
ζάσιμον τροπαρίου, ἐν δὲ τῇ ἐξόδῳ ταύτης, τὸ τῆς εὐορλῆς, ἢ τῆς εὐορλαζομένης αἰγῆς
ἕλω ποιῶμεν καὶ ἐν ταῖς μεθεορλαῖς. Συμπιπλῆσης δὲ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Δεσποτι-
κῆς εὐορλῆς, παραγγέλλεται τὸ ἀναζάσιμον, καὶ λέγομεν μόνον τὸ τῆς εὐορλῆς. Εἰς δὲ
ταῖς μνήμας τῶν ἁγίων τῶν εὐλοῦς Κυριακῆς, φάλλεται μόνον τὸ τροπαρίου τῆς αἰγῆς.
" Εἴ ἐστι μεθεορλα, ἐν μὲν τῇ εὐορλῇ τῆς Τραπέζης, φάλλεται τὸ τροπαρίου τῆς αἰγῆς,
ἐν δὲ τῇ ἐξόδῳ τῆς εὐορλῆς. Ἰτέον καὶ τῆς τοῦ, ὅτι Τετράμις τῆς ἐνιαυτοῦ, φορτὴ ὁ Προεζῶτον
εὐορλασίμον μανδύαν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν Τράπεζαν. εἰς τὴν εὐορλὴν τῶν Χριστογέν-
νων, εἰς τὴν εὐορλὴν τῶν ἁγίων Θεοφανῶν, εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ εἰς τὸ Γεννέσιον τῆς Τι-
μῆς Προδρόμου. κρατῶν καὶ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον τὴν ἀργυρεῶν.

ἢ Περὶ τοῦ λέγος τῆ μιμρῆ εἰσπερινῆ, λίθειαι ἐν τῷ μέσῳ τῆ ιαθογιῆ τοῦ τρίπιδου, κὲ ἐπ' αὐτῆ τοῦ μόχουβου, κὲ τὰ χαρτῖα μετὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ἀναπλοντες συγχρόνως τὸ θυμιαλόν, κὲ τὸ μανθάχιον. ἔλα μετὰ τὴν ἀπόχυσιν, εὐθὺς εὐχομένησαντος τῆ Προεζῶτος, ἀρχελαὶ ὁ ἀναγνώστης τοῦ ψαλμῆ (Ὁ μαλομιῶν ἐν βοηθῶν τῆ ὑψίτης), κὲ μετ' αὐτὸν, τὰ τροπαρία (Ὁ βάθος σοφίας) κτλ. ἔλα, ὁ ἀναγνώστης τὸν Ἄμωμον χῶμα μέχρι τῆ (τοῦτε ἂν ἀπωρόμην ἐν τῆ λατρωνόσῳ μα) τῆς β' ζάσεως. τὸ δὲ (εἰς τὸν αἰῶνα ἔ μὴ ἐπιχάθωμαι τῶν δικαιοματῶν σε) φάλλεδι τρίς, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων. ἔλα ἐξαμορουθῆ τὸ (Σὸς ἔμι ἐγὼ σῶσόν με) μέχρι τῆ (καὶ ὁ νόμος σε μελέτη με ἐξίν). τὸ δὲ (Ζῆσελαὶ ἡ ψυχῆ μου κὲ αἰνέσῳ σε) κὲ τὰ ἐξῆς, φάλλελα ἐν τρίτῃ, κὲ εὐθὺς τὰ γευρώσιμα εὐχομένητῖα, κὲ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ ὀνόματα. μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ ιαοναρχῆς τὸ Κάθισμα (Ἀνάπαυσον σωτήρ ἡμῶν) κὲ τὸ θεολομῖον. ὁ ἀναγνώστης τὸν Ν' κὲ ἀρχόμεθα (φάλλελα τὸν κανόνα (ἐν ἔρανόις θαλάμοις) προηγῆται δὲ ἐν τοῖς τροπαρίοις τὰ (Πρεσβῆαις τῶν μαρτύρων σε Κύριε ἀνάπαυσον τῆς ψυχῆς τῶν δέχων σε) ἔς τὸ α'. τροπαρίον, κὲ ἔς τὸ β'. τροπαρίον τὸ (Αἰ ψυχῆ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀγισθῆσονται), Δόξα πατρί κὲ υἱῷ κὲ ἁγίῳ Πνεύματι) τὸ γ' καὶ τὸ δ' οὐ καὶ γυν κὲ ἀγ) κτλ. ἀπὸ γ' ὡδῆς ἀναγινώσκει τὸ Κάθισμα ὑπὸ τῆ ιαοναρχῆς (Ἀληθῶς μαλαιοῦτῆς τὰ σύμπαντα). ἀφ' ἧς ὁ μὲν Κοιδίμιον (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσου) φάλλελα ὑπὸ τῆ Προεζῶτος, ὁ δὲ οἶμος ἀναγινώσκει ὑπὸ τῆ Κανοναρχῆς, κὲ πάλιν τὸ (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσου) φάλλελα. ἔλα φάλλομεν κὲ τῆς γοιπῆς ὡδῆς.

ἢ ἴξέον ὅτι, ὅσοι ἱερεῖς λυχωσι, τόσαι κὲ αἰήσῳ γίνονται, ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἔς τὸ λέγος τῆς ὡδῆς ὁ ἔρμος, ἔς ἡν ὁ ἱερεὺς μέλλῳ ποιῆσαι τὴν αἴτησιν. Μετὰ τὴν θ' ὡδῆν εἰάν τις ἐκ τῶν ἱερέων μνημονεύσῃ ἡδῆ, ιαχῶς, ἔδε μὴ εὐθὺς μετὰ τὸν ἔρμον, ὁ ἱερέου, κὲ τῶν ἱερέων ἐχθόνων ἐν τῷ μέσῳ, φάλλονται ὑπ' αὐτῶν τὰ τροπαρία (Μετὰ πνευματῶν δικαίων) κτλ. μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, κὲ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ ἀναγνώστης Δόξα Κῆνυ, κὲ γίνετα ἀπόχυσις, ἔτω (Ὁ κὲ νεκρῶν κὲ ζώντων). αἰωνία ἡ μνήμη) τὸ φάλλου ἐν τρίτῃ, κὲ τὸ (Δί' εὐχῶν τῶν ἁγ. πατέρων ἡμῶν).

Ἐν ποίαις ἀγρυπνίαις ἔδιδόται ἅγιον ἔχαιον τοῖς ἀδελφοῖς. 561.

Ἐνλαύθα σημειώμεν τὰς ἀγρυπνίας ἐν αἷς ἔδιδόται ἅγιον ἔχαιον τοῖς ἀδελφοῖς, κ' πρῶτον μὲν ὁ τὴν ὑψώσιον τῆς Τιμῆς Σταυρῆ τῆς 10^{ης} τῆς σελίμ-
βρίας μηνός· δεύτερον ὁ τὰ ἅγια Θεοφάνεια τῆς 3^{ης} τῆς Ἰαννουαρίου μηνός· τρί-
τον ὁ τὴν Τρίτην Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσιυνήσεως τῶν νηστῶν· τέταρ-
τον ὁ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων· κ' πέμπτον ὁ τὴν ἁγίαν κ' μεγάλην Κυρια-
κὴν τῆς Πάσχα· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγρυπνίας τῆς ὄρου ἐνιαυτοῦ, χρὶς ὁ ἱερεὺς ἔσ-
ἀδελφός ἀπὸ τῆς κωνσταντίνου τοῦ προσιυνητῆρος ζαυροδῶς, ὁ ἴασις αὐτῶν ψυχῆς
τε καὶ σώματος.

Περὶ τῶν ἡμερῶν τῆς μεγάλης βασιλείας πόσαι ἡμερῆς, κ' ἐν ποίαις

ἡμέραις τῆς ὄρου ἐνιαυτοῦ γίνονται. εἰς δὲ ἕνα.

Πρῶτον ὁ τὰς πέντε Κυριακὰς τῆς ἁγίας κ' μεγάλης Γεσσαριστιῆς ἢ τοῦ πρῶ-
του, δευτέρου, τρίτου, δέμου κ' πέμπτου· (εἰς δὲ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων λέγεται τῆ
θῆς Χρυσόστομος) ὁ τὴν μεγάλην πέμπτου, κ' τὸ μέγα σάββατον· ὁ τὰς παρα-
μονὰς τῶν δύο μεγάλων εὐρῶν Χριστογέννων κ' Θεοφανῶν, κ' ὁ τὴν μνήμην τῆς
ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείας τῆς μεγάλης.

Ἐρμηνεία ὁ ποιμνθέντας ἀδελφούς.

Ἐρμηνεία τῶν ἀδελφῶν, ἐπὶ ἧς ἔδιδόται τὸ σῶμα αὐτῶν, ἀλλ' οὐ-
δὲ ὄρασθαι ὅπως γυμνόν, ὁ ὁ τούτο τελαγγμένος μοναχός, ἀποσπογγίζει τὸ
λόφον μετὰ χλιαρῆ ὕδατος ἐν σπόγγῳ, ποῖω μετὰ τῆς σπόγγου ζαυρόν ἐν τῷ
μετώπῳ τῆς τελαγγμένος, ἐν τῷ ζήθῳ, κ' ἐν ταῖς χερσὶ, κ' ἐν τοῖς ποσὶ, κ' τοῖς γό-
νασι, κ' πρὸς οὐδέν· εἶθ' ἔτω φέρῃ καθαρόν ἱμάτιον, κ' ἐνδύσῃ αὐτόν, πρότερον

εὐβηθέντος τῷ παλαιῷ, μηδαμῶς τὴν γύμνωσιν αὐτῷ θεασάμενος· μετὰ δὲ
 τὸ ἐνδύσασθαι, περιβάλλῃ αὐτῷ τὸ περικύβητον, ὃ μεγαλόσχημός ἐστι, περιδεδῆν
 περιεφραζάαν ἄνωθεν τῆς ιεραρχῆς, κὶ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τῆς πάγων,
 ὥστε μὴ ὄρασθαι τὸ πρόσωπον τῷ γρηφάνου. ὅτῃα περιλίθησιν αὐτῷ τὸν ἀνά-
 χρατον γὰρ τὴν λάξιν αὐτῷ, κὶ τὸ παλλίον, κὶ περιζώνουσι γῶρον, κὶ ὑποδύσας αὐτῷ σα-
 δάγια ιαυινά· ὅτῃα ἀπῆλθον ὁ μανδύας αὐτῷ πηγάϊος· κὶ ἀνακείρισαντες δὲ
 γρηφάνου ἐν τῷ ψαθῆ ἀπῆλθον αὐτὸν ὑπομάτω τῷ γρηφάνου, ἀπὸ ποδῶν ἕως κε-
 + μοναχοῖς φαχῆς· καὶ ἕως ὅ ἐπι τῷ ἀνδρῶν ἡλαγμένους[†] μετὰ μαχαίρας ἀπολεμῶν τὰ ἄ-
 ιρα τῷ μανδύε, τὰ ἐν τοῖς δυοῖς πηγάϊοις, ὅτῃα διχῆ τὸ πᾶν διεγῶν, κὶ διαλῆσας
 τὸν μανδύαν ιατὰ τὰ πηγάϊα αἴρα, κὶ τὸ τῷ εὐαγύμῃ μέρος, κὶ τὸ τῷ δεξιῷ γρηφί-
 ον γὰρ ἄλλῃα διαβιβάζων, κὶ συνδέον ἀμοιβαδόν, ἀπολεγῆς τσαυρῆς τρηγῆς, ἕνα πρὸ
 τῆς ιεραρχῆς, κὶ ἕνα πρὸς τὰ ζῆθη, καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, κὶ τῷ ἀπογρηφθῆν.
 τὶ μέρη τῶν δύο γρηφῶν δεσμῶ τῆς πόδας αὐτῷ. Καὶ μετὰ ταῦτα προσιαχῆται ὁ-
 ἐφῆμεριος, κὶ γαβῶν ἐπιτραχήλιον, κὶ θυμιάμα ἐπὶ τὸν θυμιάτον βαζῶν, εὐλογῆ
 συνήθως, κὶ ἀρχόμεθα τὸ τρισάγιον. Παναγία τριάς, Πάτερ ἡμῶν, κὶ τὰ συνήθη
 τροπάρια τὸ (Μετὰ πνευμάτων δικαίων), τὸ (εἰς τὴν ιατάπαυσίν σε Κύριε)· τὸ
 Δόξα (Σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ιαλαβάς γὰρ ἄδην). Καὶ νῦν (Ἡ μόνη ἀγνή κὶ ἀχραντὸς
 Παρθένος)· ὅτῃα τὸ (ἐγένεσον ἡμᾶς ὁ θεὸς ιατὰ τὸ μέγα ἕξέος σε) . . . ἕτι δεόμε-
 θα ὑπὲρ ἀναπαύσεως κὶ συχωρησεως τῆς ψυχῆς τῷ μειομημένῃ δέχῃ σου
 (δῶνα) κὶ ὑπὲρ τῷ συχωρηθῆναι κ.τ.λ. ὅτῃα ἄραγες τὸ γρηφάνου φέρομεν αὐτὸ
 ἐπὶ τὸν νάρθηκα τῆς εὐκρησίας, κὶ τίθεμεν ἐπὶ τὸ ζῆθος αὐτῷ τὴν τριμορφον
 εἰκόνα, κὶ τὸ φαχῆριον, ἵνα ὅστις ἐν τῶν ἀδελφῶν βεχρηθῆ ἀναγνώσῃ μέρος τὶ
 ἐξ αὐτῷ· κὶ εἰάν μὲν λαφῆ τὸ γρηφάνου μετὰ τὸν ἑσπερινόν, σημαίνῃ περι ὥραν ἡ^ν
 κὶ ἡμίσησαν, κὶ φαχῆλαι ὁ ἑσπερινὸς ιατὰ τὴν λάξιν. Μετὰ τὸ (Νῦν ἀποχῆς)
 τὸ θεολογῆριον παραχῆται τρισάγιον, κὶ ὁ Κανονάρχης τὰς συνήθως μελανοί-
 ας ἐν τῷ μῆσι, κὶ ἐν τοῖς χοροῖς· ιατὰ δὲ κὶ ὁ μέγας ιαδῶν ὡς πρὸς τὴν ἕξοδον

τοῦ νευροῦ· μετὰ τὴν ἀπόχυσιν τῆς ἐσπερινῆς φαίρεται τὸ χροῖον εἰς τὴν
 γλῆν, κὶ τίθειται ἕως βλέπον τὸ πρόσωπον αὐτῆς κατὰ ἀναλογίαν ἤγε πρὸς
 τὸ μαθηματικόν· ἐχθόντων δὲ τῆς Καθηγεμένης μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων κὶ τῶν
 ἀδελφῶν εἰς τὴν γλῆν, κὶ τῆς ἐμμελισιαζιμῆς διανόμωντος τὰ κηρία, εὐχομένη
 τὸς τῆς Προεζῶτος, ἀρχεῖται ὁ ἀναγνώστης τῆς ψαλμῆς (Ὁ υἱοὶ τοῦ ἐν βοηθῶ τῆς
 ὑψίστης) κὶ μετ' αὐτὸν, τὰ τροπαρία (Ὁ βάθος σοφίας) κ.τ.λ. ἔλα, τὸν Ἄμμων χύ-
 μα μέχρι τῆς (ὅτε ἂν ἀπαχόμεν ἐν τῇ ταπεινώσει) τῆς β' τάσεως· τὸ δὲ (εἰς τὸν
 αἰῶνα ἡμῆ ἐπιγράθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου) φάλλεται τρίς, κὶ μνημονεύεται
 τὸ ὄνομα τῆς κειοιμημένης· ἔλα ἐξαπορευθεῖς τὸ (σὸς ἔγω σῶσον με) με-
 χρι τῆς (καὶ ὁ νόμος σου μελέλη με ἐξί). τὸ δὲ ζῆσεται ἡ ψυχὴ μου κὶ αἰνέσῃ Σε)
 κὶ τὰ αἰούχθια, φάλλεται ἐκ τριῶν, κὶ εὐθὺς τὰ νευρώσιμα εὐχομένη τὰρια, μετὰ
 ταῦτα μνημονεύεται πάλιν τὸ ὄνομα τῆς κειοιμημένης· μετὰ δὲ τὴν εὐφώνησιν ὁ-
 κανονάρχης τὸ Καθίσμα (ἀνάπαυσον σωτῆρ ἡμῶν) κὶ τὸ θεολογικόν (Ὁ εἰς Παρθε-
 νου ἀναλόγως τῶ κόσμῳ)· Ὁ ἀναγνώστης τὸν Ν' κὶ ἕως ἀρχόμεθα τῶν Ἀνθρῶ-
 νων (ἡχος α') ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἑσάισσον μου τῶν ὀδυνῶν) κ.τ.λ. ἐν δὲ τοῖς προ-
 σομοῖσι τῶν τροπαρίων προηγουῖνται τὰ (Πρεσβυταῖς τῶν μαρτύρων σου Κύριε ἀνα-
 παυσον τὴν ψυχὴν τῆ δόξης σου)· τὸ β' (Ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐν ἀγαθοῖς αὐχθισθεῖται) κὶ τὸ
 Δόξα καὶ νῦν· ἰστέον ὅτι τὰ ἀνθρῶνα μετὰ τῶν προσομοίων φάλλονται παρὰ τῶν
 χωρῶν κατ' ἐναλλαγήν, ἐν δὲ τῷ μετὰξὺ τούτων, γίνονται αἱ συνήθεις αἰθήσεις παρὰ
 τῶν παρευρεθέντων ἱερέων, μνημονεύοντες τὸ ὄνομα τῆς κειοιμημένης· εἰς τὸ τέλος
 τῶν Ἀνθρῶνων μετὰ τὴν αἰθήσιν κὶ τὴν εὐφώνησιν, τὸ Κοιτάμιον (Μετὰ τῶν ἁγίων
 ἀνάπαυσον) ὃ κὶ φάλλεται μετὰ μέγας παρὰ τῆς Προεζῶτος· ὁ οἶμος (αὐτοὶ μόνος ὑ-
 παρχος ἀθάνατος) κὶ πάλιν ἕτερος φάλλῃ μετὰ μέγας τὸ (Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνα-
 παυσον· ἔλα ἀρχεῖται ὁ Προεζῶς τῶν μακαρισμῶν (ἐν τῇ βασιχείᾳ σου μνήσθητι
 ἡμῶν Κύριε) κὶ φάλλονται παρ' ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν· μετὰ τῶν τῶν τῶν (Μακαρία
 ἡ ὁδοῖς) εἰς τριῶν κὶ εὐθὺς τὸ προεζόμενον τῆς Ἀποδόξης (Ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐν ἀγαθοῖς

αὐθισθήσεται] Πρὸς σέ Κύριε μευράξομαι ὁ Θεὸς μου) ὁ Ἀπόστολος, κὺ τὸ Εὐαγγέ-
 χιον· τὸ ἐξέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου), κὺ μετὰ τὴν εὐφώνησιν (Δευ-
 τε λευλαῖον ἀσπασμόν) κὺ τὰ ἰδιόμελα τροπάρια γὺς τὸν Κανόνα τῶν μοναχῶν ἡ-
 τα ἀναγινώσκουμεν κὺ τὰ τροπάρια τῆς ἁγίης Ἰωάννης τῆς Δαμασκηνῆς (Ποία τῆς βίου
 τρυφή) κὺ τὰ ἐξῆς· μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμόν τῆς ἡσυχίας, ἐξερχόμεθα τῆς ἐκκλη-
 σίας φάλλοντες τὸ τρισάγιον, προπορευομένων τῶν ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τῶν
 φαναρίων, ἐπαυροθύντων τῶν φαλλῶν, τῶν ἱερέων, κὺ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν, κὺ
 φθάσαντες ἔξωθεν τῆς τραπεζῆς γίνεσθαι αἴτησις κὺ μνημοεύεσθαι τὸ ὄνομα τῆς
 κοιμηθέντος· ἡ τα γὺς τὴν αὐτὴν ἔξωθεν τῆς μονῆς, πλησίον τῆς μεγάλης πύλης,
 κὺ παρὶν γὺς τὸ Κοιμητήριον ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας· φθάσαντες δὲ γὺς τὸν τάφον,
 ἀποτίθεσθαι μὲν τὸ ἡσυχάσιον ἐν τῷ μνήματι, ὁ δὲ ἱερεὺς κοῦν λαβῶν μετὰ τῆς πίστες,
 ἐπιρρίπτῃ τῷ ἡσυχάσιω σταυροειδῶς λέγων (τῆς Κυρίας ἡ γῆ κὺ τὸ πῆρωμα αὐτῆς· ἡ δὲ
 λαβῶν κὺ τὴν ικανήσαν ἐπιχέσθαι αὐτὴν λέγων τὸ τροπάριον (τῷ ἡσυχάσιω τῆς Σταυροῦ
 σε φιλάνθρωπε) κὺ τὰ αἰόλουθα· ἡ τα τὸ τρισάγιον· τὸ (Μετὰ πνευμάτων διακρίων τε
 λεγόμενων)· Καὶ μετὰ τὴν εὐφώνησιν, ἀναγινώσκεισθαι ἡ συχωρητικὴν εὐχὴν τῆς ἁγίης
 Νήφωνος· Δόξα Καὶ νῦν, κὺ ἀπόχουσις· κὺ τὸ συνήθες κομβοσχοίνιον λέγοντες ἐν ἐ-
 υατῆ εὐχῆ (Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τῆς δέλου σου· ἡσυχάσον ὅτι ἡ
 αὐτὴ τὰξίς, κὺ ἀκοουθία, γίνεσθαι κὺ γὺς τῆς ἱερομονάχης, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι τὴν
 αἰοουθίαν τῶν ἱερομονάχων φάλλομεν γὺς τὸ Καθολικόν, κὺ ὅχι γὺς τὴν ἡσυχίαν.

Περὶ τῆς πῶς δεῖ ποιῆσαι εἰς γένηται τινὰ ἀδελφόν εὐδημήσαι 565

πρὸς Κύριον ἐν τῇ αἰγίᾳ ἐβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Εἰ δὲ τυχὴ ἐν τῇ ἐβδομάδι τῆς Διακαινησίμου ἀδελφόν τινὰ εὐδημήσαι πρὸς
Κύριον, ἀπερχόμενος ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἔνθα κῆλαι τὸ σῶμα τῆς θεοει-
τος, βαλὼν ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον, θυμιᾶ τὸ ῥύψανον ὡς ἔθος, καὶ ἀρχελαί γέγων
εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν). τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' ἔθ' ἔγω, τὰς τριχάς (Ἀναστήτω ὁ Θεὸς
καὶ τὰ λοιπὰ πάντα. ἦτοι τὰ Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδουκται) καὶ εἰς τὸ γέ-
λος αὐτῶν Δόξα Καὶ νῦν (Ἀναστάσεως ἡμέρα). πληρωθέντων δὲ τῶν, ἡ συνή-
θης αἰθήσεις, καὶ ἡ εὐχή μυζικῶς (ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων). καὶ μετὰ τὴν ἐκφώ-
νησιν (Ἀνάστασιν Χριστὸς θεασάμενοι), προσφέρεται τὸ ῥύψανον τῆς θεοειτὸς εἰς
τὴν εὐμνησίαν. Μετὰ δὲ τὸν ἑσπερινόν, καὶ τὴν συνήθη κηροδοσίαν, εὐλογησαν-
τος τῆς Προεζῶτος, φάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. θυμιῶντος συγχρότως τῆς ἱερέ-
ως τὸν Ναόν, καὶ τὰς ἀδελφὰς πάντας. ἕτα γίνεται αἰθήσεις καὶ μνημονεύεται τὸ
ὄνομα τῆς κειοιμημένης. μετὰ δὲ τὴν εὐφώνησιν (Ἀνάστασιν Χριστὸς θεασάμενοι)
εὐθὺς ἀρχόμεθα φάλλειν τὸν Κανόνα τῆς λαμπροφόρου Κυριακῆς (Ἀναστάσεως
ἡμέρα) ποιῶντες τὰ τροπάρια μετὰ τῶν ἑρμῶν εἰς ζ'. καὶ πάλιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης
ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ ἑρμὸς ἅπαξ. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς γίνεται αἰθήσεις, καὶ μετὰ
τὴν εὐφώνησιν (ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις) λέγεται ἡ ὑπακοή (τροχαβεῖσαι τὸν ὄρ-
θρον). ἕτα φάλλεται ἡ δ'. ᾠδὴ ἕως τῆς ζ'. καὶ μετὰ τὴν ζ'. ᾠδὴν, ἡ αἰθήσεις, καὶ ἡ
εὐφώνησις (ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις). τὸ Κοντάμιον (μετὰ τῶν αἰγίων ἀνάπαυσον)
φάλλον. ὁ οἶμος (αὐτὸς μόνος ὑπάρχης ἀθάνατος) καὶ πάλιν τὸ (μετὰ τῶν αἰγίων
ἀνάπαυσον) φάλλον. ἀντὶ δὲ τῆς τρισαγίας φάλλομεν τὸ (Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπ-
σθητε). ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῶν κειοιμημένων. τὸ (Ἀνάστασιν Χριστοῦ
θεασάμενοι) καὶ αἰ τοῖται ᾠδαὶ ζ'. ἡ. καὶ θ'. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Κανό-
νος, φάλλεται τὸ Ἐξαποστειλῆριον (Σαρκεὶ ὑπνώσας) δὲ, καὶ τὰ τριχρὰ τῆς Πάσχα
(Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον) μετὰ τῶν τριχῶν αὐτῶν. ἐν ὧ δὲ φάλλονται τὰ τρι-
χρὰ ταῦτα, γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τῆς θεοειτὸς Δόξα Καὶ νῦν (Ἀναστά-

ζάσεως ἡμέρα)· ὅλα ἄρα ντες τὸ γρηγορῶν ἐξερχόμεθα τῆς εὐκρησίας, φάλλον-
τες τὸ (Χριστὸς ἀνέζη) ἀργῶς, κς γίνονται αἱ συνήθεις αἰθήσεως, κς τὰ λοιπὰ ὡς ἐ-
δηλώσαμεν γὰρ τὴν προγραφῶσαν Ἑρμηνυγὰν· φθάσαντες δὲ γὰρ τὸ κοιμητήρι-
ον, τὸ Χριστὸς ἀνέζη, τῆριον· τὸ Μετὰ πνευμαίων διακίων τετελεσμένων κ.τ.λ.

Περὶ Λειτουργίας.

† Μετὰ τὴν ἀπόβυσιν τῆς αὐτοχθίας, γίνεται διακοπή ἐπὶ μίαν ὥραν, ἕως
να ἐτοιμάσωσιν οἱ εὐκρησιαστικοὶ τὰ τῆς γρηγορίας· ὅλα σημαίνου τὸν μέγαν κώ-
δωνα, κς τὸ μιμρὸν σίδηρον, κς συνθέτουν τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ εὐκρησία, λαμβά-
νουν ἐξ αὐτῶν, ὁ μὲν, τὸν ζαυρὸν· ἄλλος τὸ ἱερὸν σίγγον, ἢ τὴν ἀνάστασιν· ἑτεροὶα
φανάρια, κς ἄλλοι τὸ χρυσοῦν ἡμάντρον, κς τὸ σίδηρον· οἱ δὲ ἱερεῖς φορέσαντες ἐπιτρα-
χιλία κς φελώνια, λαμβάνουσι κς αὐτοὶ ὁ μὲν, τὴν εὐχὴν τῆς θεολογίας, ἕτερος τὴν τῆς Προ-
φήτεας ἡγίης, ἄλλος τὴν ἀγίαν Δεξιάν τῆς ἡμῆς Προδρομίας, κς ἄλλος ἄλλοι ἐν τῶν
ἀγίων γρηγορῶν, κς ὁ διάκονος τὸ θυμιατὸν κς ζαυρὸν· Εὐχομένησαντος δὲ τῆς Προ-
εξῶτος ἐν τοῖς τῆς ἀγίας θήματος, ἀρχελαὶ ὁ ἀναγνώστης, τῆς τρισαγίας· Παναγία τριάς,
Πατερ ἡμῶν· Κύριε ἐλέησον ἱβ'. Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. κς τὸν Ν.
κς ἕως ἐξερχόμεθα τῆς εὐκρησίας φάλλοντες τὸν Κανόνα τῆς ἀνομβρίας (Δεῦτε
λαοὶ) ποιῶντες τὰ προπαρία μετὰ τῶν Ἑρμῶν γὰρ ζ'. φθάσαντες δὲ ἐν τῷ προσκυ-
ταρίῳ τῷ ἐν τῇ ὁδῷ, ἔξωθεν τῆς μονῆς, ἱσταμέθα, κς μετὰ τὴν γ'. ὁδὴν, λέγου ὁ ἱε-
ροδιάκονος τὸ (Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου) κς τὰ λοιπὰ, ὡς ἔνε-
γὰρ τὴν σφρὰν τῆς Εὐχορογίας, ἀναγινώσκου κς δύο ἐν τῶν εὐχῶν τῆς ἀνομβρίας ὁ
Προεξῶ· μαυθεν ὁ δέσσαντες μιμρὸν ἕως τὸ μέσον τῆς πόλεως, φάλλεται ἢ δ'. ὁδὴ.
ἕως τῆς ζ'. κς παῖν γίνεται αἰθήσις κς ἀναγινώσκονται ἕτεραὶ δύο εὐχαίς· ὅλα ἐξα-
κοινοῦθῶμεν φάλλοντες τὴν ζ'. ἢ κς θ'. ὁδὴν, φθάσαντες δὲ γὰρ τὰς ἀγίας ἀποζόχας
ἐνθα εὐχὴν εὐρετισμένα, ἀποδίδομεν τὰ ἀγία γρηγορῶν, κς τὰς ἀγίας εὐχάς, κς εὐχὴς

ὁ ἱερεὺς μετὰ τὴν θ. ὠδήν, ἐμφωτῶ, τὸ πρόσχημα, κς ἀναγνώσκειται ὁ Ἀπόστολος
καὶ τὸ εὐαγγέλιον. τὸ (ἔχρησον ἡμῶς: ^{θι} κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου), κς αἱ ἕτεραί δ' εὐχαί
τῆς ἀνομβρίας. μετὰ ταῦτα ἐπιτρέφοντες εἰς τὴν Μοῦσιν φάλλομεν τὸν παρακλ-
ητικὸν Κανόνα τῶ ἀγίασμα^θ (Ἡ τὸ χαῖρε τῶ ἀγγέλιον δεξαμένη) κς τὰ ἐξῆς. ἀφαιρούμε-
νοι δὲ ἔμπροσθεν τῆς πύλης τῶ Μοναζήρις, ἰζάμιθα, ἰαυῖσε ἀποθετόντες τὰ
ἀγία γράμματα, κς τὰς εὐόνας, εἰς τὸν εὐτρεπισμένον τόπον, φάλλομεν (τῆς εὐσπλαγ-
χνίας τὴν πύλην ἀνοιξόν) κς τὰ ἐπίλοιπα, κς ἄνω λεγῶνται ὁ ἀγίασμός ὡς σύνθετος.

Μετὰ δὲ προσιυῆσαι τῶς ἀδελφῶς, κς ραηλισθῆναι παρὰ τῶ ἱερέως ἐμ τῶν
ὑδάτων τῶ ἀγίασμα^θ, ἑσυχόμεθα ἐν τῶ Νεῦ διὰ τῆς ἀριζήρας πύλης φάλλομεν τὰ
μεγαλυνάρια τῆς θεολογίας (τὴν ὑψιχολέρας τῶν οὐρανῶν) κς τὰ αἰούχθα. κς γίνεται ἡ
συνήθης αἴτησις. Δόξα Καί νῦν, καὶ ἀπόμυσις.

Περὶ ἀδελφῶν λιγος μέλλοντος γρῶν τὸ μέγα κς ἀγγελικὸν σχῆμα.

Ἡ Ο μέλλον γρῶν τὸ μέγα κς ἀγγελικὸν σχῆμα ποιῆ ἄνω. εἰὰν μὲν γίνεται ἀ-
γρυπνία εἰς τὸ κοινόν, ἰζάται ἀφ' ἑσπέρας εἰς τὸ παρεμυχισίον τῆς θεολογίας, προσευ-
χόμενος μυζιωῦς. εἰ δὲ μὴ, ἀγρυπνῶ ἰαυτὸ μέρος εἰς τὸ δωματίον αὐτῶ, κς ἐν τῶ καιρῷ
τῶ ὄρθρου δίδοται εἰς αὐτὸν παρὰ τῶ τυπικάρη τὸ εὐχολόγιον, κς ἀναγνώσκῶν τὸν κα-
νόνα τῶ μεγαλῶς κς ἀγγελικῶς σχήματος^θ (Ἐπι τὴν σὴν φιλανθρωπίαν δραμόντες) εἰς
τῶ (Πάντων προσκαλέους ἀγαθῶν) κς εἰς τὸ τέλος τῆς α. ὥρας, εἰὰν ὑπάρχη Κατήχησις
ἀναγνώσιομεν αὐτὴν, κς μετὰ τὸ (τῆς ὑπερμάχου) εὐθύς χαρὶς νὰ κομῆ ἀπόμυσις ὁ
ἱερεὺς, φάλλεται ὁ Κανὸν (Ἡθῶν δαύρισιν ἔξαχῶ φαι) κς τὰ ἀκόχθα, εἰς τῶ (Ἀγγα-
χας πατριαιῶς). ἰζέον ὄλι, ἐν τῆ α. ὥρα ἀπέρχεται ὁ τυπικάρης ἐν τῶ παρεμυχ-
σίῳ, κς εἰλομάτῳ τὸν μέλλοντα γρῶν τὸ σχῆμα, ἀφίνων αὐτὸν, μετ' ὑπομιαμίσθ μόνχ,
βρακίῶν, κς τετραπύων. εἰς εἰς τὴν ἔναρξιν τῶ Κανόνος παρακαμβάνῳ αὐτὸν, κς εἰ-
θῶν εἰς τὴν μεγαλῶν πύλην τῶ Νεῦ, ποιῶ γονυμυχισίαν ὁ μέλλων ἀπομυρῆται, κς τῆν

† εὐτ τῶ (δὲξαι σοὶ εὐθείς ἡμῶν δόξαι σοὶ) ἐν εὐαγγ. ἱεροσολιμ.

Περὶ ἀδελφῶν ἱεροῦ μέλλοντος λαβεῖν δὲ μέγα κς ἀγγελιοῦν σχῆμα.

ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ναῦ, ᾗτα ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων θυσιῶν, τῆς Χριστῆ, τῆς Παναγίας, τῆς Ἰμῆς
 Προδρόμου, κς τῶν λοιπῶν ἁγίων, κς πάλιν ἐν τῷ μέσῳ, ἐν τοῖς χοροῖς, κς γὰρ τὸν Προεστῆτα
 μετὰ δὲ τὸ ἱεροῦ (Ἀγγάλας πατρικῆς) ὁ μὲν ἱερεὺς ἀνοίγει τὴν ὑραίαν πύλην, ὁ
 δὲ Καθηνύμενος ἀνάψας λαμπάδα, κς παραλαβὼν αὐτὸν ἔρχεται πρὸς τὸν ἱερέα,
 ὅστις ἄρχεται ἐξετάζειν αὐτὸν τὰ τῆς σχήματος (τὴν προσῆλθε ἀδελφῆ) κ.τ.λ. Μετὰ δὲ
 τὰς ἐρωτάσους, κς τὰς εὐχὰς, σφραγίζει τὴν ιεραγὴν αὐτῆς ἱστορίαν, κς σφραγὶς καὶ
 ἀναλογίαι γέγυ τὴν εὐχὴν (Ὁ ὦν Δέσποτα Παντοκράτωρ). ᾗτα σφραγίζει πρὸς τὸν ἱερέα
 μενον κς γέγυ τὴν ἐλεῖραν εὐχὴν (Ἄγιε Κύριε τῶν δυναμέων) καθ' ἣν δίδω κς τὸ ὄνομα
 τῆς προσεχθόντος κς λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, κς τὸ ψαλμῶν, γέγυ πρὸς αὐτὸν ταῦτα
 (Ἰδὲ ὁ Χριστὸς ἀοράτως παρέστι) κ.τ.λ. κς κέρως τὴν ἰσχυρὴν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ζαυρο-
 γδῶς γέγων (Ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ δεῖνα) ὑφραίνει τὴν ἰσχυρὴν τῆς ιεραγῆς αὐτοῦ
 κς σφραγίζει ἐν τοῖς χοροῖς τὸ Κύριε ἐγένεσθε. ᾗτα ἐπιφέρει ὁ ἱερεὺς τὰ ἐνδύματα
 κατὰ τὰς εὐχὰς, κς εὐλογεῖ αὐτὰ γέγων κς τὰ ἀρμόζοντα ἐν εὐαγγέλιον φερμένα
 ὁ δὲ Καθηνύμενος ἐνδύει αὐτὸν, ψαλμῶν ἐν τοῖς χοροῖς τὸ Κύριε ἐγένεσθε, δίδοναι δὲ
 τὰ φορέματα κατὰ τὰς εὐχὰς, πρῶτον τὸ ζωτικόν, ᾗτα τὸ σχῆμα, τὸ πομπικόν, ἢ τὴν
 τὰ παπύριον τὸ μαξιμαύχιον, τὸ ῥάσον, ὁ μαγδύας, κς τὸ ἑπτανομαχίμου μετὰ
 ταῦτα ἀναγιγνώσκου ὁ ἱερεὺς τὰς εὐχὰς (Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πικτός). κς τὴν ἑτέραν
 (Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν). ᾗτα τὰ ἑρηνικά, κς σφραγίζει τὸ (Ὅσοι γὰρ Χριστὸν ἐβαπτίσθητε).
 ὁ Ἀπόστολος κς τὸ εὐαγγέλιον, τὸ (ἐγένεσθε ἡμῶν ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου), κς μετὰ τὴν
 εὐφώνησιν, δίδω γὰρ αὐτὸν ζαυρόν, κς λαμπάδα ἀναμένην, ὡς κς κομβοσχόνιον. κς εὐθὺς
 ἀναγιγνώσκου τὴν εὐχὴν (Προεστῆτα Κύριε ὁ δαρμασάμενος τῷ δέχῃ σου ... ὁ δὲ ἱερεὺς
 προλαβὼν κς γυμνοῖ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀιχμῶν τὴν χῆρα αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἐπιτὴν
 ιεραγὴν τῆς νεοκέρως, κς τὴν ἑλεῖραν εὐχὴν ἀναγιγνώσκου ὁ ἱερεὺς (τὸν τῆς πυρίνης
 ιεραγῆς) κρατῆς τὴν κεφαλὴν τῆς νεοκέρως ὁ ἱερεὺς γυμνομένην, κς μετὰ
 τὴν εὐλογεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ζαυρογδῶς τῆς, ᾗτα Δόξα Καὶ νῦν, κς ἀπόχριστος.
 ἔπειτα γίνεται μιὰ διακοπή, ὁ δὲ νεοκέρως καθύλα γὰρ τὴν ἐπισημασίαν προσε-

χόμενος μυζημιῶς, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς θῆας γρηγορίας μεταλαμβάνει τῶν ἀχράντων
 μυζηριῶν, οὗ δὲ τοῦ λέγος ἦρχον οὗ τὴν διανομὴν τῶ ἀντιδώρα, φάσκει τὸ ἱεροτά-
 ριον (ἐπιγινώμεν ἀδελφοὶ τῶ μυζηριῶ τὴν δύναμιν)· καὶ μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς γη-
 τηργίας, ἀπέρχεται μετὰ τῶ Καθηνυμένω καὶ τῶ Ἰουπιμαρῶ οὗ τὴν ἱραπέζαν ὄνε-
 ούκτρος κρατῶν τὸν ζαυρὸν καὶ τὴν γραμπαδά μετὰ τῶ κομβοσχοινίῳ ὡς εἶναι ἐνδε-
 δυμένος τὸν μανδύαν, ἔνθα καὶ ἵσταται ὄρθιος παρὰ τῆ ἀγία θύρα τῆς θεολόκας μί-
 χρι τῆς εὐχαριστίας, καὶ μετ' αὐτὴν προπορευόμενος τῶ Καθηνυμένω κρατῶν ζαυρὸν
 καὶ γραμπαδά ἐξέρχεται καὶ ζάνλος αὐτῶ παρὰ τὴν θύραν τῆς ἱραπέζης σὺν τῷ ἀνα-
 γνήστῃ βασιλῆϊ τὴν διορισμένην μετάνοιαν οὗ τῶς ἐξερχομένους ἐν τῆς ἱραπέζης ἀ-
 δελφοὶ· ὅλα μετὰ τῶ Καθηνυμένω καὶ γροπῶν ἀπέρχεται οὗ τὴν εὐμνησίαν, καὶ
 βασιλῶν μετάνοιαν τῷ ἀγίῳ Καθηνυμένω, ταῖς θύρασι τῶ Χριστοῦ, τῆς Κυρίας θεολόκας,
 καὶ τῶ ἡμίῳ Προδρομῶ, εὐδύεται τὸν μανδύαν καὶ ἀπέρχεται αὐθις οὗ τὴν ἱραπέ-
 ζαν καὶ ἐσθίει ἐν τῶν παραλιθεμένων.

Περὶ τῶν κλιτορικῶν ὀνομαζόντων ἡ μνημονεύομεν παρρησία,
 τίνες ὄσι, κ' λίγα τὴν ἀνάκλησιν κ' τὴν βελίωσιν ἐποίησαν
 εἰς ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῇ Μονῇ.

Χρὴ δὲ εἶναι, ὅτι, ἡ ἑναρξίς τῆς κλίσεως τῆς Μοναζηρίας ἐγένετο ἐν ἔτῳ (αποδ. ^ω)
 1374 ὑπὸ τῆς ἐν Ἱερομονάχοις ἀγιωτάτου Διονυσίου, ἀσκῆτος τότε ἐν τῷ βενῶϊ μι-
 κρῷ Ἀθω, κ' διὰ θύρας ὀπλάσιαις προτραπῆς ὅς τὸ ἔργον τῆλο. κ' πρῶτον μὲν ἀκο-
 δόμησε μικρὸν φρέριον ὡς ἠδυνήθη, ἐν τῷ καταρρέοντι ἐκείνῳ ἀεροπόρῳ, πλησί-
 ον τῆς θαλάσσης, ὅπως κ' βελιήρια ὁ τόπος ὀνομάζεται. ὅλα, τὸ ἐπόμενον ἔδω-
 δι' ἐξόδων βασιλέως Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τῆς τρίτης, βασιλεύοντος ἐν Τραπεζύνῃ, ἤρ-
 ξατο τὴν ἀνάγεισιν τῆς Μονῆς, ἠγὼν ἐκλίσε τὸν Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Τιμίας Προ-
 δρόμης κ' Βαπτίστης Ἰωάννης (ἔτι δὲ τὸν σήμερον θεωρούμενον, ἀλλ' ἄλλοι τινὰ ὀλί-
 γον μικρότερον). κ' κελλία τῶν μοναχῶν, κ' περιτόχισμα ἐποίησε, κ' ὅς τὴν ὄσα-
 γωγὴν τῆς ὑδατος ὁσέφερεν, κ' κατ' ἔτος ὁ βασιλεὺς μετρητὰ ἄσπρα τὰ λεγόμενα
 Κομνηνάτα χίλια τὸν ἀριθμὸν ὅς τὴν Μονὴν προσέφερεν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀλῶσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτῳ (αφί) 1510 Νεάγκος ὁ αὐθεντῆς τῆς
 Βλαχίας, πρὸ τῆς Πέτρης, ὅς κ' ἐγένετο τέκνον πνευματικὸν τῆς ἀγίας Νηφώνος, αὐτὸς
 ἔδωκε τὴν δαπάνην κ' ἐκτίσθη ὁ πύργος, ἐγένετο κ' ὁ ὑδρυγωγὸς κλιζὸς ὡς ὁρα-
 ται νῦν, πρότερον γὰρ διὰ ξυγίων ἀγωγῶν (υφρῶν) κατήρχετο τὸ ὕδωρ ὅς τὴν μονὴν.
 ἀλλὰ κ' τὴν κάραν τῆς Τιμίας Προδρόμης μετὰ χρυσοῦς θήκης κ' μεταλίθων Τιμίων κε-
 κοσμημένης, αὐτὸς ἐδωρήσατο τῇ ἡμετέρᾳ Μονῇ. αὐτὸς ἐποίησε κ' τὴν ἐπίχρυσον
 ἀργυραὴν κ' περιμαχὴν θήκην, τὴν ἐμπεριέχουσαν τὸ λήψατον τῆς ἀγίας Νηφώνος. ὁ
 δὲ σὺν αὐτῷ μνημονεύομενος θεοδόσιος υἱὸς ὑπῆρξεν αὐτῆς τῆς Νεάγκες.

Ὁ δὲ Πέτρος μετὰ τὴν πυρπόρησιν τῆς παλαιῆς μοναζηρίας (ἡτίς ἐγένετο ἐν ἔτῳ
 (αφί) 1535. Οὐλωβρία μὲν ἡμέρα Κυριακῆ, αὐτὸς ἔδωκε τὴν ἔξοδον, κ' ἀκοδομή-
 θη κ' ἐζωγραφῆθη ὁ Ναὸς περὶ τὰ (αφί) 1547 κατὰ ποῦ τῆς παλαιῆς εὐρύτερος,
 κ' ὑψηλότερος, ὡς ὁραταὶ νῦν (ἐζωγραφῆθη δὲ παρὰ τῆς θαυμαστῆς τεχνίτης ἐκόντου
 μὲν Τζούρτζη τῆς Κρητοῦ). ἔτος ὁ Πέτρος ἐκλίσε κ' τὸ μέρος τῆς θύρας ὀχόν, ἠγὼν

ἀπὸ τοῦ μαγυρίας ἕως ἕως τὴν ἀποθήκην τοῦ οἴνου, καὶ αὐτὴν.

» Οὗ δὲ Παχώμιος μοναχός, ὄναι ὁ ποτε Ἀλέξανδρος, αὐθέντης καὶ αὐτοῦ γενόμενος τῆς Βλαχίας, γαμβρός δὲ τοῦ Πέτρου· ἡ δὲ Ροζάνδρα θυγάτηρ ἢ τοῦ Πέτρου, σύζυγος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡμοδόμησαν καὶ ἔλοι τὸ νοσοκομεῖον καὶ τὴν ἰατρειάν, καὶ οἱ τοῦ Ἐξ-ἔμενῆ τὸν καιρὸν ὅταν ἐξηγόρασαν οἱ τότε πατέρες τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μονῆς τὰ μελόχεια, κατὰ τὸν ὄρισμόν τοῦ τότε βασιλεύοντος Σηλαῖου, αὕτη ὁ Ροζάνδρα ἔδωκε τὴν τοιαύτην ἔξοδον.

» Οὗ δὲ Σιλουανὸς μοναχός, ἐπιζήτησεν ἦν καὶ ἐπιληρηθῆς οἱ τὰς οἰκοδομίας, ἐπὶ αὐτῷ τῷ ἔτῳ ὑπὸ τοῦ Πέτρου ἀποσταθῆς, ὅς, καὶ προθύμως ὑπηρετήσας, καὶ τὴν διακονίαν τῆς εὐμνησίας αὐτῆς ἡρώσας καλῶς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ ἐνλαύθας οἱ τὸ Μοναστήριον· ὅθεν καὶ ἄξιον ἔδοξε τοῖς τότε πατέρασι, μνημοσύνης καὶ αὐτῆς ἀξιοθῆναι κτιτορικῆς, ὡς πολλὰ κοπιήσαντος καὶ συτεργησαντος ἐν τῇ οἰκοδομῇ τοῦ τοῦ Μοναστηρίου.

» Λάζαρος δὲ καὶ Μποῖος ἀδελφοὶ ἦσαν, ἀπὸ χωρίου λεγόμενον Πιάβιτζαν, καλῶμεν δὲ οἱ τὸν Ἰσβορον, αὐτοὶ γοῦν ἔκτισαν τὸ δοχεῖον.

» Μανουὴλ δὲ καὶ Θωμαῖς καὶ αὐτοὶ ἀδελφοὶ ἦσαν, ἐν τῶν Σερρών, ἐποίησαν δὲ καὶ αὐτοὶ τὸ μελόχιον τοῦ Ὀρφάνου καὶ τὸν ἀρσαναῖν.

» Μαυάριος δὲ τῆς μητροπολίτης πρώτης Ἡρακλίας τῆς Θράκης, παραιληθὲς τοῦ θρόνου αὐτῆς, περὶ τὸ αψ'. 1700 ἔτος ἦλθε καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μονῇ, ἀφιερῶσας καὶ τὸ ἐν Ἡρακλίᾳ τζιμαρίου αὐτῆς.

» Οὗ δὲ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Βεργιραδίας, Κύριος κὺρ Ἱερεμίας, ὁ ἐν Ζαγουραῖς, ὁ καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱ. Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Κοινοβιαίας χρηματίσας, παραιληθὲς τοῦ θρόνου αὐτῆς ἐν ἔτει αψοε'. 1775: οἱ τὸ μοναστήριον μετὰ πάσης τῆς περιουσίας αὐτῆς, ἀφιέρωσε δὲ οἱ αὐτὸ καὶ τὰ κατωτέρω ὅδη ἀρχιερατικῶν.

Ἐνὰ μανδύαν, ἕνα ζιχαρίον ἐκ σλόφας χρυσοῦς τῆς Βεργίας, ἕνα ἐπίραχην

Κυρίως Ἰερεμίας καὶ ἡμέτερος Κοινοβιάτης.

ὄνον συρίτην. Ἐνα περιζώνιον με χρυσοῦν κοχάνιον, ἕνα ἐπιγονάλιον κενήτων
 διὰ μαργάρων. Ἐπιμάνια μετὰ μαργάρων. Σάμιον κούμινον, πορφυροῦ
 πορφύρου. Οὐροφρία διὰ σμαράγδων Κυρίων μετὰ κενήτων διὰ σμαράγ-
 δων καὶ μετὰ διαφορῶν λίθων. Παλιρτίζαν διὰ σμαράγδων ἐπιξερρασμένην, μαργάρων
 διηρολίμνηρα τζαριναί. Ἐτε ζιχαρία ἐν ζόφας σαντὲδὶμ. Σάμιον παρόμοι-
 ον. Παλιρτίζαν μαχαμαλοιαπνισμένην. Ἐπιμάνια, ἐπιπραχίλια καὶ Οὐροφρο.
 Μπόγον χρυσοῦν, μποχετῶ φορτζέρι, μετὰ κενήτων ἀσπρά χίλια 1,000 καὶ πεντακόσια
 ἀφιέρωσεν διὰ τὸ νοσοκομεῖον καὶ εὐαλὸν οὗ πάλαι τῶ μοναζηρίας. Ἐπι ἀφιέ-
 ρωσε μίαν ἐνδυμασίαν λευκὴν οὗ τὴν ἐπιμασίαν.

» Ἐὰς ὅποια παρὰ τῶν παρευρεθέντων τῆς Μονῆς Προϊζαμένων, τῶ τῶ Παν-
 οσιωτάτῳ προηγμένῳ πατῆρ Κοσμά, τοῦ προηγμένῳ πατῆρ Κυρ Ἰωακὴμ,
 τῶ πανοσιωτάτῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῳ πατῆρ Ἰακώβ, τοῦ οσιωτάτῳ Κυρ Χατζῆ Κυρί-
 ος, λιμνθέντα, καὶ διὰ ταῦτα, τὴν πρὸς ἡμᾶς μεγάλην χάριν, ὑποσχόμεθα ἐνώπιον
 τῶ Θεοῦ καὶ τῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς κατ' ἐξοχὴν ἐφόρων ἁγίων, τοῦ μεγάλῳ Προδρόμῳ καὶ Βαπτίστῳ
 Ἰωάννῳ. τῶ ἐν ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Νηφώνος. τῶ οσίῳ πατῆρ ἡμῶν Διονυσίῳ, ὅσον
 ἡμεῖς, ὅσον καὶ οἱ μετ' ἡμᾶς διαδόχοι, νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸν μαρτυρῶν χρόνον, ἐν ὅτῳ
 διασώζεται αὕτη ἡ Μοτιῆ, δύο ἀγρυπνίας διὰ τὴν αὐτῶ Πανιερωτάτῳ, μίαν τὴν
 ἐνδευσίαν τοῦ Αὐγούστῳ ἡτοῖ τῶ ἁγίῳ Νηφώνος. καὶ ἄλλην τὴν δευτέραν Κυριακὴν
 τῶν ἡμερῶν Γρηγορίῳ τῶ Παλαμά. οὗ τῶ ὅποιας νὰ φάλλωμεν καὶ μνημόσυνον με-
 μνηροδοσίαν, καὶ κούβον μνημογεύοντες τῶ ἐφεξῆς ὀνόματα, Ἰερεμίας ἀρχιερέως,
 Δημητρίῳ συνοδίας. γορέων γέλυων καὶ ἀδελφῶν αὐτῶν. Λιότα, Χαϊδῶ καὶ Δώση.

Προσέτι ὑποσχόμεθα, κάθε τριτὴν εὐαγγελίας ἐβδομάδος νὰ μαρτυροῦμεν κού-
 βον, νὰ μνημογεύωμεν οὗ τὴν ἀγρυπνίαν μετὰ τρισαγίῳ, ἐν τῶ Ναῶ τῆς ὑπεραγί-
 θεοτόκου, μόνον τὸ ὄνομα τῆς αὐτῶ Πανιερωτάτῳ μετὰ τὴν ἐν Χριστῶ αὐτῶ ἀπο-
 βίωσιν. Ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν, καὶ τῶν μετ' ἡμῶν προεζώτων, ἀμελήσῃ, καὶ παραβλέψῃ τὴν
 ἀντιλήψαν αὐτῶ νὰ δώσῃ λόγον ἐν ἡμέρῳ κρίσεως. Ἐγράφη τῶ (αψπζζ) Νοεμβρίῳ 13.

Δὲ γινώσκον, ὅτι, ἀφ' ὅτ' ἐσυστήθη ἡ Μονὴ ὑπὸ τῶ πρώτῳ Κτίτορος γινομένη Κοινόβιον, διήρμεσε τῶτο ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη κοινοβιακῶς ποχλιζόμενον ἠγούμενεύσαντος πρώτῳ ἐν αὐτῷ τῶ ἱερῶ Διονυσίῳ μετ' αὐτὸν δὲ τῶ Πνευμαφόρου καὶ Θεοφόρου Δομετίου (τῶ συνασιντῆ καὶ φίλῳ τῶ Ἁγίας Διονυσίῳ) καὶ μετῴπι εἰς τῶ ἱερῶ Κλήμεντος τῶ χρηματίσαντος ἠγούμενῳ ἐν ἔτη (αφξζ') 1567. ὡς διηγεῖται ὁ ἴδιος ὁσὶ τὴν ἐαυτῶ βίβλον, ἠλοὶ τὸν (Καβαράν). ὅτῃ μετεράπη ὁ ἴδιος ρυθμον, καὶ πάλιν μετὰ τῶ (αωε)· ἔτῳ, ἐγένετο Κοινόβιον, ὡς διαλαμβάνει τὸ ἱερὸν Σιγγίλιον τῶ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντίνου πόρου Καρηνίτου, ἠγούμενεύσαντος πρώτῳ ἐν αὐτῷ, τῶ ἐξ ἁγίας Ἄγγης ἱερομονάχου Δαμασκηνῶ. μετ' αὐτὸν δὲ Κυρίλλῳ, τῶ ἐν τῆς Ζενοφῶντος Μονῆς. ὅτῃ, Στεφάνῳ, Εὐλογίῳ, Κυριακῶ, Ἰωάννῳ, Βαρθολομαίῳ (τῶ ἐν τῆς Γ. Βατοπεδίου μονῆς). καὶ πάλιν Κυριακῶ, Ἰωσήφ καὶ Δοσιθέῳ τῶν ἱερομονάχων.

εἰσὶν οἱ ἑξῆς.

- α. Ο' ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Διονύσιος ὁ ἀπὸ Καζορίας τῆς Μακεδονίας καταγόμενος, ἀσκήσας πρότερον ἐν τῷ βενῶ τῷ μιμῶ Ἄθω, κ' διὰ θούρας ὀπλισίας προτραπῆς, ἀνήγειρεν τὴν ἱ. ταύτην Μονὴν μετὰ πολλῶν ἰδρύτων κ' ὑπόπων· τέλος ἀπεβθῶν δὲ τὴν τραπεζῖνα διὰ συνδρομὴν τῆς μοναζήρις, ἐτελεύτησεν εὐθὺς, ἐβδομήμιοντα δύο ἔτων τὴν ἡγιαίαν, ἐν ἔτῳ ἀπὸ Χριστῆ (α. τῆ) Ἰαννίς κέ'.
- β. Ο' ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Νήφων ὁ εὖ τῆς Πελοποννήσου· οὗτος γενόμενος μοναχὸς κ' ἱερομόναχος δὲ τὴν ἱ. ταύτην Μονὴν, ὕψερρον ἐγένετο κ' μητροπολίτης θ. Θεσσαλονίκης, κ' ἀπὸ Θεσσαλονίκης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως δὲς. Μετὰ ταῦτα προσεκηθῆς δὲ Βλαχίαν, ἐφώτισεν αὐτὴν διὰ τῶν θούων κ' χρυσιναῶν τῶν διδασκαλιῶν· Ἐπανεβθῶν δὲ αὐθὺς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μονῇ, διετέλεσεν ἄγνωστος ἐπὶ τινὰ χρόνον, κ' διὰ θαύματος ἀναγνωρισθῆς, ἐτελέσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς ἐννενημιοντάτης τὴν ἡγιαίαν· ἐν ἔτῳ ἀπὸ Χριστῆ (α. φέ.) Αὐγῆζου 14.
- γ. Ο' Πνευματοφόρος κ' Θεοφόρος Δομέτιος· ὁ συνασιμητὴς κ' φίλος τῆς ἁγίας Διονυσίς, ὁς, ποιμὴν κ' ἡγούμενος χρηματίσας τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης, ἀνεπέστατο ἐν Κυρίῳ οὐδονμιοντάτης τὴν ἡγιαίαν· περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς (16^α) αἰῶνος, ἦλοι ἀπὸ Χριστῆ τῷ αὐέ^α ἔτῳ Ἰαννίς κέ'· τῷ 1405.
- δ. Ο' ὁσιομάρτυς Μαυάριος (ὁ ἅγιος ἕλος Μαυάριος, κ' ὁ ἐπόμενος ἅγιος Ἰωάσαφ, οἱ μαθηταὶ τῆς ἁγίας Νηφῶνος, ὅποισιν μὲν ἔχον πατρίδα, τῆλο ἢ ἰζορία δὲν μᾶς τὸ ἐγγώρισεν)· ὁ μαθητὴς τῆς ἁγίας Νηφῶνος, λαβὼν τὰς εὐχὰς τῆς διδασκαλίου αὐτῆς ἔμπορεύθη ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐνθα κ' κηρύξας παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν θεὸν ἀληθινόν, ἐνώπιον τῶν ἀγαρηνῶν, κ' λαβὼν διαφόρους βασάνους παρ' αὐτῶν, κ' μὴ ἀρνηθῆς τὸν Χριστὸν, τέλος, ἀτελεμήθη τὴν κεφαλὴν ἐν ἔτῳ (α. φκζ^α) 1527.

Ε'. Ο ὁσιομάρτυς Γωάσαφ κ' ἕλος μαθητῆς τῆς ἀγίας Νήφωνος, λαβὼν τὰς 575.
εὐχὰς τῆς ἀγίας, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτῆς, ἀπήχθηεν εἰς Κωνζανλίναπολιν, κ' κηρύ-
ξας παρρησίᾳ τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας Γριάδος, ἐνώπιον τῶν ἀγαρηνῶν ἀπέμ-
νη τὴν μεφάχην ἐν 579 (αφλζ') 1536.

Ζ'. Ο' ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Λεόντιος ὁ εἰς τῆς Ἀργυῆς τῆς Πελοποννήσου καταγό-
μενος, ὅστις ἀφ' ἑῷ ἐγένετο μοναχὸς εἰς τὴν Ἱ. Ταύτην Μονὴν ἐξήμιοντα χρόνους δὲν ἐ-
ξῆχθηεν ἀπὸ τοῦ Μοναστηρίου ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων κατὰ τὸ (αφοζ') ἔτος
ἀπὸ Χριστοῦ, ἀξιώθῃς δὲ διορατικῆς κ' προφητικῆς χαρίσματος μετὰ θάνατον ἐβύ-
σε μύρον ἀπὸ τῆς θῆρας τῆς γρήφανα· διὸ παρ' ἡμῖν κ' μυροβυλῆς μαρτυραὶ ἐλεγεύ-
τησε δὲ περὶ τῆς ἀχέω ἕλος κ' ἐπέμνενα.

Ζ'. Ο' ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Φιλόθεος. (ἕλος ὁ ὁσῖος πατὴρ ἡμῶν κατὰ ποίαν ἐπο-
χὴν ἠσκήσεν δὲν ἔχομεν περὶ τῆς ἀκριβῆς πληροφορίας, συμπαιρένομεν ὅμως
εἰς τῆς βίᾳ τῆς ὀλίγῃ κατὰ τὸ (αχί) ἕλος ἀπὸ Χριστοῦ ἐλεγεύτησεν, ἦτοι τὰς ἀρχαῖς τῆς ἱ.
αἰῶνος). ὁ εἰς τῆς Χρυπόγειας τῆς Μακεδονίας καταγόμενος ἐλθὼν μοναχὸς εἰς τὴν
Ἱ. Ταύτην μονὴν, κ' διατρίψας χρόνον ἰσχυρὸν, μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησε κ' ἠσύχασε
πλησίον ταύτης· ὅθεν κ' ἐλεγγώσεν ἀγιοπρεπῶς τὴν ζωὴν τῆς (πδ.) ἐλῶν τὴν ἡμί-
αν ἀξιώθῃς κ' προφητικῆς χαρίσματος.

Η'. Ο ὁσιομάρτυς Γεννάδιος· ἕλος ἀποσταθὸς παρὰ τῆς γέροντος αὐτῆς παππᾶ Στεφά-
νου ἵνα συνοδεύσῃ κ' προτρέψῃ εἰς τὸ μαρτύριον τὸν τε Βονιφάτιον κ' Εὐδόκιμον,
τῆς θελήσαντας νὰ μαρτυρίσωσι διὰ τὸν Χριστὸν (Σημωλεόν ὅτι, ἕτοι οἱ ἀρνησὶ χρι-
στοὶ Βονιφάτιος κ' Εὐδόκιμος, ὡς μαρτυροῦσι νῦν οἱ παλαιότεροι εἰς τῶν γέροντων, στα-
θέντες ἐπί τινος καιροῦ εἰς τὴν ἐξόμωσιν μετὰ τῶν ἀγαρηνῶν, ὕψερον μελενόνσαν κ'
ἐπέτρεψαν εἰς τὸ Μοναστηρίον, κ' πάλιν μετὰ παρέλευσιν καιρῶ, ὁ ῥηθῆς Εὐδόκιμος
ῥοσῆχθη κ' δεύτερον εἰς τὸ σταδίον τῆς μαρτυρίας, κ' αὐθις ἀρνηθῆς τὸν Χριστὸν, κ' μετὰ

νοήσας, κατέφυγεν εἰς τὸ μοναζήριον, ἔνθα κὶ ἐλεγγύθησεν ἐν μετανοίᾳ ἂν ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τῆς). ἔτι γέγω οἱ ῥηθέντες παρρησιασθέντες ἐνώπιον τῶν ἀγαρηνῶν, ἠρνήθησαν τὸν Χριστὸν δεχθῆσάντες τὰς βασάνους. Ὁ δὲ ἀνωτέρω ῥηθεὶς γενναῖος Γεννάδιος, καταγγελλθὲς ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀρνησιχρίτων, ἐπίσταθι, κὶ ἐβλήθη εἰς τὴν φυλακὴν. βασανισθὲς δὲ διαφόρως κὶ μὴ ἀρνηθὲς τὸν Χριστὸν, ἀπετμήθη τέλος τὴν κεφαλὴν, κὶ ἔλαβε τῷ μαρτυρίῳ τὸν στέφανον.

ϩ'. Ὁ ὁσιομάρτυς Ἰωσήφ (ὁ ζωγράφος). κὶ ἔτις ἐμαρτύρησε κατὰ τὸν ὁμοίον τρόπον, καθ' ὃν, κὶ ὁ ὁσιομάρτυς Γεννάδιος. ἀποσταθῆς γὰρ κὶ ἔτις ὑπὸ τῆς ἰδίᾳ γέροντος πρὸς προτροπὴν τῆς προχαβόντος Εὐδοκίμου, τῆς κὶ πάλιν ἀρνηθέντος τὸν Χριστὸν, ὁ εὐλογημένος Ἰωσήφ καταγγελλθὲς ὑπ' αὐτῆς, ἐβλήθη εἰς τὴν φυλακὴν, ὅτῃα βασανισθὲς ποιητοτρόπως, κὶ μὴ ἀρνηθὲς τὸν Χριστὸν, τέλος ἀπνυχονίσθη παρὰ τὰς ἀρχαὶς τῆς ἰθ. αἰῶνος κὶ ἔτις ἔλαβεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ μαρτυρίῳ τὸν στέφανον.

†

Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀλέξιος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πικρὸς βασιλεὺς, καὶ αὐτοκρατορ πάσης ἀνατολῆς, ἰβηρῶν καὶ Περσίας, ὁ Μέγας Κομνηνός. Θεοδώρα Χριστῷ χάριτι εὐσεβεστάτη Θεοποίη ἡ μεγάλη Κομνηνή. Σύζυγος δὲ τοῦ εὐσεβεῶς βασιλέως Κυρία Ἀλεξία τοῦ Μεγάλου Κομνηνῶ. Πᾶσιν οἷς καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν εὐσεβεῖ ἐπιδύμῳ Σιγίλλιον.

« Ὁ δέχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται. » καὶ « Ὁ ἀγαπῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀγαπᾷ, τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις ὁ Κύριος ἐνελόγητο. ὁ οὖν ὁ Χριστὸς μαθηταῖς, μαθηταὶ δὲ, διδασκάλους καὶ κήρυξι, κήρυκες καὶ διδάσκαλοι ἀρχιερεῦσι καὶ λοιποῖς ποιμέσι καὶ ἐναρέτοις αὐτοῖς κατὰ διαδοχὴν παρέπεμψάν τε καὶ ἐπηγγέλαντο, πρεπόντως ἄρα προσήκον τοῖς Θεοφόροις πατέρας, τοῖς κόσμῳ, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ἀπολαξαμένοις. καὶ ἰδίοις καὶ ἰδίᾳ ἀρνησαμένοις, καὶ τὸν ζαυρὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένοις, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπομένοις ἀναδοχῆς ἀξίῳ ἀρμοζέσης, καὶ τιμῆς ἐυδεχομένης ἀφοσιῶν. ἡ γὰρ πρὸς αὐτῶν τιμὴ καὶ διάθεσις, ὅτι αὐτὸν διαβαίνον τὸν κοινὸν Δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν. τοῖς δὲ γε ἐξ ἀπαγῶν ὀνύχων ἀφιερῶσθαι Θεῷ καὶ γραφῶσιν ὀνομαζῶς ἐν οὐρανοῖς, καὶ πέτραν ἐνδυομένοις καὶ στέγην, καὶ ὅτι τὴν τοῦ ὄρους ἀιρώσαν τῶν ἀρετῶν ἀναβάσει, ὅθεν ἠνεύμαυτο τὴν βοήθειαν, ὡς ἐκ Θεῶ ἠκούσι δέον ὁδεχέσθαι, καὶ τὴν ὀφειλομένην ἀποτέμειν τιμὴν καὶ οἰκισίῳ. ὁ γὰρ τῶν ἀγαπῶν καὶ ἀποδεχόμενος, ὅσον αὐτὸν ξεναγωγῆ καὶ οἰκοῦται Χριστὸν. καὶ αὐτὸν τοῦτον δέχεται μὲν τὸν τῶν ἐξαποστόλων. διὸ καὶ εὐαγγελικῶς ὁπῶν ἀγαπηθήσεται δι' αὐτῶν παρὰ τοῦ Πατρὸς τοῦ ἐν οὐρανοῖς, οἷος ἐφάνη ἀρτι καὶ ὁμαθ' ἡμᾶς, ὁ μακρὸς πατὴρ Θεῶ καὶ γρηγορός, ὁ ἐν ἱερομοναχοῖς αἰδεσιμώτατος κυρ Διονύσιος. ἐλθὼν γὰρ ἠδὴ τοῦ ἁγίου Ὄρους ἀπάρας ὅτι τὸ τὸν ἐμὸν, καὶ τῆς εὐδαίμονος μεγαλοπόρου τραπεζίντος ἀρχιποίμενα, αὐτῶν δ' ὀμαίμονα κυρ Θεοδόσιον μαδοραῖν, φιλλῶ γὰρ τῷ ὁμοίῳ τὸ ὁμοιον. καὶ τῆ Βασιλείᾳ μετ' ὅψιν

παραζῆς, ραμειδύλης, ἡσυχος, ὑποχαρῶν ὡς ἔθος τοῖς ἀναχωρηταῖς ἦν ὄφρυ,
 ὀλίγα γαλῶν, ὡς ἔθισται τοῖς ἐγκλήτοις, ἀλλὰ ψυχοφερῆ καὶ σωτηρία, καὶ λαῦλα
 συνελθριμμένη καρδιά καὶ πνεύματι λατρωσέως, ἀγγελοῖ μοι ἐφάνη παρὰ θεῶ
 ζαχῆς, σωτηρίαν εὐαγγελιζόμενος· ἔ γὰρ αὐτὸς εἰ αὐτὸν ἐμαρτύρη χρυσοῦ μιμῆ-
 μενος, ἀλλ' εὐθρον μὲν Πάλῃρ, τοῦτον δ' ἡ ἐνῆσα σιγῆ, καὶ τῷ ἠθῶς ἰγάρων, καὶ τῷ
 ἀρελῶν ἀπαράμιλλον· ὅπτες ἂν Ἀθανάσιος μὲν εἰ λατρεζῆντος τῷ Ἀθῶ ἀρλι
 δοθῆς, Διονύσιος δ' εἰ τῷ Ἀθῶ τῆ λατρεζῆντι ἀντιδοθῆς· οἱ ὅμως ἠδὴ τῆ Βα-
 σιλλῆα με ὀμιλησῆς, ἔ χρημάτων ἐσμὸν, ἔ δ' ὅσα λινές θῆ ἀπολαύσεθ πορίζον-
 ται ἀνεζήλησεν, ἀλλ' εἰ θεῶ καθωδῆγ καὶ πρῆξέγ τῆν πρὸς σωτηρίαν ἀγῶσαν
 ὁδόν· πάντες μὲν γὰρ φησιν ὅσοι βασιλλῆς, ὅσοι ρηγιωῆς, ὅσοι ἀρχιωῆς διαφημί-
 ζονται, τῷ αἰγίῳ ὄργ, Μονὰς καὶ σεμνῶθ θῆ ἀναφαίρετον μνημῆν ἐδῶμαντο, δέον ἐστὶ
 καὶ σοί, ἐπὶ πολλῆς ὑπεραίροις κατὰ λόγον προσήμιοντα, ποιῶν προσθήμην τῆν ἡν ἐ-
 ξῆς κατὰ τῶς πολλῆς μνημῆν δινυειῆ, καὶ ψυχικῆν ἀπόλαυσιν ἀλεγεύηλον· ἐφῶσας
 γὰρ καὶ ὁ ἡγίασμένος ἔλος παλῆρ, φρερίον ἀνευθῶραι, ἐν τῷ κατὰ ἀνήθῶθαι αἰγίῳ καὶ
 θεοσυλλαγήτῳ ὄργ· κατὰ μὲν τῷ μιυρῷ Ἀθῶ, ἐν δὲ τῷ καλαρέοντι εὐσῶε ἀέρπῳ-
 γμῳ, ὅπτε καὶ βεχελῆρια πησιόυ ὁ τόπος ὀνομάζεταί· σιοπὸς δ' ἦν τῷ τῷ γέ-
 ρουλι καὶ μοτην ἐν τῷ ἀνιζῶν, θῆ ὀνομα τῷ λιμῆς καὶ πανευδόξῃ Προδρόμῃ καὶ Βα-
 πλιστῷ Ἰωάννῃ· καὶ περιλόχισμα ὀχυρῶσαι, καὶ Κελλῶθ θῆ διαμουνη τοῖς περὶ αὐτὸν ἀ-
 σιμῆμοις ἀπολάσσαν· ἀλλὰ τὸ μὲν φρερίον ἀπαρλίσας, τῆν Μοτην δ' ἔπῳ ἀρ-
 ζάμενος, τῶν ὡδὲ κατὰ συυαιρίαν ἐρήγυθε, δινυόμενος τὰ περὶ αὐτῆν καὶ τῆν
 βασιλείαν με δτερεθίζων ὡς προερέθη μοι· ἡ βασιλεία με γοῦν τὸ ἔ ἀνδρῶ
 καλιδῶσα σεμνὸν καὶ χάρειν, τὸ ἀπῆν, τὸ ἀπερίεργον, τὸ καθόγ καὶ καθ' ὑπερβοην
 ἰγάρων, ἐδέξαλό τε τῶλον καὶ ὑπερναπῆσε, καὶ ἡσπῆσατο, καὶ ὡς εἰ θεῶ πεμθέντα
 ἐδεξιῶσατο, καὶ τὰ παρ' αὐτῷ ρηθέντα, ὡς τῆν δρόσον ψυχοφερῆ ἐσωκίσατο·
 πόθον γὰρ θῶν καὶ ἔρωτα, καὶ ζῆλον θεάρετον ὁσῆξε με τῆ ψυχῆ, καὶ ὄλος προζῆρον
 παρακεινῆμεν, ὅθεν καὶ προσλάσσαν τὸ γαλῆνιον κράτος τῆς βασιλείας μου

δια τῷ παρόντι χρυσόβρυχ λόγῳ αὐτῆς, καὶ παραλαμβάνῃ τὴν καθόρου οἰκοδο-
 μὴν τῆς ὁρημένης τῷ Ἱμῖν Προδρόμῳ Μονῆς, καὶ ὑπισχνῶμαι καὶ ζήσῃ, ἵνα ἀνεγέ-
 ρη καὶ ἀπαρτίσῃ τὸν Ναόν, ἐξ οἰκῶν ἀναχωμάτων αὐτῆς, καὶ περιλήξῃ πέ-
 ριξ ὡς ἐφικτόν· καὶ κεχρησῆται τοῖς μοναχοῖσι ἀποτάξῃ ἀνάλογα· καὶ τὴν διεξαγωγὴν
 ὑσφέρῃ τῷ ὕδατος, καὶ μονὴν ὀρεινήν ἀπεργάσῃται, καὶ ἔχοιεν ἐν αὐτῇ τὸ ταύτης
 μνημόσυνον καὶ τὴν ἀναφορὰν ἀνεξάρτητον· τοιγαρὲν ἐντέλλεται καὶ ἐπαφίσειν
 ἡ βασιλεῖα μὲν τῷ παρόντι Καθηγητῇ καὶ ἱερομονάχῳ κὺρ Διονυσίῳ, καὶ τοῖς πε-
 ρὶ αὐτὸν ἱερομονάχοις πᾶσι καὶ μοναχοῖσι, ἵνα τῶν μὲν προπατόρας αὐτῆς καὶ
 καθ' αἶμα συγγενῶς καὶ γεννητίας τῶν αἰοδύμων εὐδύνων βασιλεῶς καὶ ἡρώων, τῶν
 μεγάλων δὲ Κομνηνοῦς, συγχωρήσωσι καὶ μακαρίσωσι ἀναπαύσῃ φωνῇ· ὑπὲρ
 δὲ τῆς βασιλείας μὲν καὶ τῶν ὑψηλοτάτων Δεσποινῶν, τῆς τε ἁγίας μητρὸς αὐτῆς, καὶ
 τῆς ξυνεύουσα μὲν, καὶ τῶν παιδῶν ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ὑστέτερα ἐξευσομένων καὶ παν-
 τὸς τῶν καθ' ἡμᾶς υἱάτων, ὑπερέχωνται ἐντε ταῖς ἐσπεριναῖς δεξοχογίαις, καὶ
 ὀρθριναῖς γλαῖς, καὶ καθημεριναῖς εὐχαῖς, καὶ αὐταῖς δὲ ταῖς φοβεραῖς καὶ ἀναιμά-
 κτοις ῥητρύγαις· ἵνα συγχωρήσεως καὶ ἀναπαύσεως τύχοιμεν, καὶ μετὰ τῶν σωζο-
 μένων λαχθῶμεν, καὶ ἐν βίβῳ ζωῆς ἐγγραφῶμεν· οἱ δὲ γε προσωμῶντες εὐθ-
 σε καὶ τὴν ὁδοιπορίαν ποιῶντες Χριστιανοί, καὶ αὐτοὶ συγχώρησιν ἡμῖν καὶ μακαρι-
 σμὸν ἀπονέμωσι καὶ ὡς κλίτορα σχεδὸν οἱ πάντες διαφημίσωσι, καὶ τὴν τῷ μεγάλῳ
 Κομνηνῷ μονὴν ὀνομάσωσι· κατὰ γοῦν τὰ σλιχηθέντα ἀνωθεν, συνεφωνήθη τῷ
 τοῦτῳ ἀδεσιμωτάτῳ γέροντι κὺρ Διονυσίῳ δίδοναι τῷτῳ ἡ βασιλεῖα μὲν, σώμια
 εὐατόν· ἐξ ὧν κατεβάξεται ἀρτίως ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς τὰ πενήμιοντα, τὰ δὲ λοιπὰ
 ἵν' ἀποδῶ τῷτῳ, ἐπὶ χρόνοις τρισὶν· ἢ γὰρ τὰ ἕτερα πενήμιοντα σώμια· αὐτὸς δ'
 ἵνα ἀνακλιζῇ καὶ πληροῖ τὴν μονὴν ὀρεινήν ὡς δεδηλωται, καὶ ἕτως ἵν' ἡ τῆς βα-
 σιλεῖας μὲν ἡ μονὴ, καὶ τὸ ταύτης μνημόσυνον ἐν αὐτῇ ὡς τὸ δηνειεὲς ἀναλάξῃ τὸν τε
 καὶ ἀναπαύσῃ. Μετὰ γοῦν τὸ συμπληρῆσθαι τὴν μονὴν, καὶ ἀποσωθῆναι τὰ σώ-
 μια, ἐπὶ τριετία ὡς ὄρηται, προστάσῃ καὶ διαλυτοῖ ἡ βασιλεῖα μὲν καὶ ὑπὲρ αἰ-

Χρυσόβυζον Ἀρχιεπίτῃ τῆς μεγάλης Κομνηνῆς.

ἀδελφάτῃ αὐτῆς δίδοναι ἐν αὐτῇ ἐλθούσῃ ἀσπρα θεοσυνήρητῆς χαραγῆς αὐ-
 τῆς γὰρ δὴ λεγόμενα, Κομνηνάτα, χίλια· ἄλλα ὀφείλη ὁ ἱερώτατος κὺρ Διονύσιος,
 καὶ οἱ μετ' αὐτὸν προΐζαμενοὶ τῆς μονῆς, ζέλλον καὶ λαμβάνον αὐτὰ εὐιάτω χρό-
 νῷ ἐν τῷ θεοφρενῆτι Βεζιάρῃ τῆς βασιλείας μῆ, σῶα πάντῃ καὶ ἀνελλιπῆ, πα-
 ρευγαῖλαι ἔνῃ βασιλείᾳ μῆ, καὶ ἐπαφίνοι τοῖς παισὶ καὶ κληρονόμοις καὶ διαδό-
 χοις αὐτῆς τοῖς τὴν βασιλείαν περιοπνὴν σὺν Θεῷ διαδεξομένοις, παύσιον καὶ ἀρρα-
 γῆ διατηρῶν τὸν παρόντα χρυσὸν λόγον τῆς βασιλείας μῆ, ὅτι τὸ μὴ μαθυ-
 ζερῶν τὴν μονὴν γὰρ τοιαῦτα χίλια ἀσπρα· ἄλλα τερῶν καὶ ματαβάλλον ταῦτα ἀν-
 εγυραλήτως μέχρι παντός ὑπὲρ ἀδελφάτῃς ἡμῶν ὡς δεδήλωται· ἵνα καὶ αὐτὴ σὺν
 ἡμῖν, τὸν μισθὸν ἐξίσῃ ἀπολαμβάνωσιν ὅπου τὸν ἦξῃ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἀποδύ-
 δόναι γὰρ γέρα, τοῖς γὰρ ἐλαχίστοις ἀδελφοῖς αὐτῆς ξεναγωγῆσαι· καὶ ὅτι τινες
 τῶν τραπεζιτῶν τυχὼν παραβάωσιν ἐν αὐτῇ κατὰ πάροδον, ὅ μὲν διὰ θεωρί-
 αν καὶ ἰσορίαν, καὶ προσιύνησιν ἐπὶ τῷ τόπῳ καὶ τῆς Μονῆς, καὶ τῷ ὄρει, ὀφείλοσιν
 οἱ μοναχοὶ, ἀσπασίως δέχεσθαι γὰρ τῆς, καὶ ξεναγωγῶν ὡς ἐφιελόν· ὅ δὲ δι' ἀπολα-
 γὴν νόσμε, καὶ ζῆλον ἀσκήσεως, καὶ ἔρωτα ἀναχωρήσεως, ὡς συναριθμῶσιν ἀ-
 δελφῶν ἀμαχιζέσθαι, καὶ παραλαμβάνον ἐν τῷ ὅτι περ θελήσεως τὸν κλονά καὶ
 τὸν τύπον, καὶ τὴν ὑπολαγὴν, καὶ τὸ κοινόβιον τῆς μονῆς διατηρῶν ἀπαράβατον οἰ-
 ἐρχόμενοι· Ἐπὶ γὰρ καὶ ὁ παρὼν χρυσόβυζος λόγος τῆς βασιλείας μῆ ἀπ-
 ελύθη δι' ἐμφάνεαν αἰωνίζεσαν, ἔνῃ καὶ τὸ ταύτης εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβητον κράτος,
 γὰρ συνήθη συνήθως ὑπεσημνήατο κατὰ τὸν παρόντα Σεπτέμβριον μῆνα Ἰνδι-
 κλιῶνος ιγ'· τῆς ζ' ὡπ' γ' ἔλθῃς, ἦλοι ἀπὸ κλίσεως τῷ 6,883 } { 1907
 Σωτηρίῳ δὲ τῷ 1375 } { 1375
 } { 532

Ἰαλέξιος ἐν Χρῷ Θεῷ πιστὸς Βασιλεὺς καὶ ἀυτοκράτωρ πάσης ἀναδελφῆς
 Ἰβήρων καὶ Περσείας ὁ νέος Κομνηνός.

ὑποσημ. Ἦν δὲ ἔτος ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος ἔχι ὁ ἐν τῷ πίνακι τῆς βίβλῃ ὑπάρχων ἀ. ἢ β. ἐπὶ-
 δι' εὐζῶνοι μὲν ἦσαν βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες καὶ προγενέστεροι, ἔτος δὲ τῆς τραπεζιτῶν εἰς ὑπερότερος

Πρόζαγμα Ἀλεξίου βασιλέως τῆ Κομνηνῶ ἐπιμόνης 581.

τῆ μεγάλης Ἀλεξίου τῆ Κομνηνῶ τῆ Κλίτορος τῆς Ι. ἡμῶν μονῆς τῆς Τιμίας
Προδρόμου ὑπὲρ τῆς χορηγῶσθαι κατ' ἔθος τῆ μονῆ τὴν ποσὸν τὰ ἑὺ χυλίων
Κομνηνάτων ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τῆς Σωτηρίας μονῆς τῆς ἐν τοῖς Συρμέτοις κει-
μένης ἐν τῆ Τραπεζοῦντι.

„ Ο ἁγίος καὶ τρισμιαύριτος ἐπιμόνης αὐτοκρατορ καὶ βασιλεὺς τῆς βασιλεί-
ας μετὰ Κυρ Ἀλέξιος ὁ μέγας Κομνηνός, θῶρον ἔρωτα τρέφων ἐν τῆ ψυχῇ, πολ-
λὴν ὅτι τὴν προθυμίαν καὶ τὴν σπουδὴν συνδραμεύειν ὅς τὸ ἀνευρεῖν καὶ συστήσαι
μονῆν, ἐν τῷ ἱερῷ καὶ θῶρον ὄργ τῆς ἀγίας Ὁρθῆς, πρὸς μνήμην διηγεῖται τῆς, καὶ ψυχι-
κὴν σωτηρίαν. Ἐνθεν τοὶ καὶ εὐρών ὅς τῆς τοῦ συνήγορον καὶ συμερολητὴν καὶ ἀγαθὸν
σύμβουλον τὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἀγίας τῆς Ὁρθῆς, τὸν Τιμιώτατον καὶ ὁσιώτατον ἐν ἱερο-
μονάχοις τὸν υἱὸν Διονύσιου ἐπιμόνου, ἀπήρτησε καὶ τὸ ἔργον, καὶ ἵσταται καὶ ὑμνο-
λογεῖται ἀμειψαύτως, ὅς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς παμβασιλείας καὶ θεῶν ἡμῶν, καὶ Κῆ,
καὶ ὅς ὄνομα τῆς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἀπαντίας, Τιμίας Προδρόμου, καὶ Βα-
πτιζῆ Ἰωάννης καὶ Προφῆτα διωρίσατο δὲ καὶ προδιέλυττωσε μετὰ τῶν ἄλλων διὰ
τῆς σεπτῆς Χρυσοβελγίας λόγου αὐτῆς, ὥστε κατ' ἔτος ἀπαραιτήτως δίδοναι πρὸς
ταύτην τὴν ἀγίαν μονῆν, καὶ ἄσπρα χίλια Κομνηνάτα, ὑπὲρ ἀδελφῶν καὶ μετὰ
τοῦτον κατὰ διαδοχὴν οἱ κληρονόμοι τῆς καὶ βασιλεὺς τῆς Τραπεζοῦντος ἀτίνα
καὶ ἐδίδοντο ὅτε τις ἐν τῶν ἐπιμόνε ἐνλαῦθα ἐπεδήμη, πρὸς μνημόσυνον τῆς ψυ-
χῆς ἐπιμόνου. ἄρτι δὲ ἐπὶ καὶ ἐν Χριστῷ βασιλεία μετὰ τῶν οἰκτιρῶν τῆς πατρικῆς
καὶ προπατορικῆς βασιλείας ἐπελάβετο, ἔτιχε δὲ καὶ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν
ἐνδημησαι τὸν προβαλεόντα τῆς τοιαύτης ἀγίας καὶ σεβασμίας μονῆς, αἰδέσι-
μώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Δανιήλ, ἄνδρα θεοφοβούμενον ὄντα, κόσμιόν τε καὶ
εὐχαρῆ καὶ Πνευματικῆς ἡξιωμένον τῆς χάριτος, καὶ ὅς ὁμιλίαν παραγενέσθαι
τῆς βασιλείας μετὰ, ἀναγεῖσθαι δὲ καὶ τὰ προδιορισθέντα κινήσθαι καὶ ἡμᾶς ὅς
τὸν ὁμοίον ζῆλον, ἢ βασιλεία μετὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς δὲ δυσωπνηθεῖσα, ὅ παρὸν

πρόζαγμα, τῇ διακηφθῆσθαι θῶρα Μονῆ τῷ Τιμίῳ Προδρόμῳ ἔπισημνημένῳ
 τῆς πέτρας, δι' αὐτῶν ἀπολύει ὡς εἶναι ἀπὸ τῶν νῦν καὶ εἰς τὸν ἔμπροσθεν ἅπαντα
 χρόνον τὸν χρυσοβύχιον ὄρισμὸν τῶν αἰοιδίμου καὶ Τρισμάχαρος αὐλοῦρατορος
 αὐτῷ Ἀλεξίῳ τῷ μεγάλῳ Κομνηνῷ εὐδύνῃ, βέβαιόν τε καὶ ἀρραγῆ καὶ πάγιον καὶ
 ἀπαρσάλευτον· προσλίθησι δὲ καὶ τῷλο χάριν εὐμοχίας καὶ πληροφορίας ἵνα ταῖς
 τοιαῦτα ἄσπρα χίλια καλ' ἔτος λάβοι ὅστις δήποτε ἐξεύσεται ἀπὸ τῶν ἁγίων ὄρων
 εἰς τῆς μονῆς τῶν Προφήτῶν Προδρόμου, ἀπὸ τῶν κατὰ τὰ Σύρμενα ἰδρυμένων μονα-
 χηρίων τῆς βασιλείας μετὰ τῶν Κυρίων καὶ Θεῶν καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἐπιση-
 μνημένῳ τῷ Χαλδῷ, καὶ τῷ κατὰ καιρὸν ἡγούμενῳ τῶν τῶν καὶ ἐφορῶντος καὶ ἐπι-
 τροπεύοντος, ὀρισμῶ καὶ προζάξῃ αὐτῆς· ἔτι καὶ τῷλο παραμεχεύεται διὰ τὸ κα-
 θόλου πεπληροφορημένον τῷ διακηφθέντος Τιμιωτάτῃ ἐν ἱερομονάχοις καὶ Καθη-
 γημένῳ καὶ εὐχέλῃ τῆς βασιλείας μετὰ Κυρίῳ Δανιῆλ, ὅτι καὶ ὕπερ διὰ τὸ τῆς ο-
 δῆς μῆτιος καὶ τὸ δυσχερὲς τῶν πελάγους ἐπὶ τῶν χρόνων εἰς ἐξεύσηλαί τις ἐκ
 τῶν εὐδῶσε ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν τῶν Τιμίῳ Προδρόμῳ, ἵνα ὅν τῶν ἐπὶ τῶ-
 τῷ ἐπιτροπῶν καταστήσῃ ἐνλαῦθα, ὁμοίως καιῶνος ἀπολάβοι καλ' ἔτος τὰ
 χίλια ἄσπρα, εἰς τῆς μονῆς τῶν Συρμένων, καὶ παραπέμψῃ ταῦτα πρὸς τὴν ὄρη-
 μένην μονὴν τῶν Τιμίῳ Προδρόμου τῆς Πέτρας τῶν ἁγίων ὄρων.

„ Ὅθεν διορίζεται καὶ παρῆγγαῖται ἡ βασιλεία μετὰ πρὸς τῶν κατὰ καιρῶν
 ἡγούμενος καὶ ἀρχόντας καὶ ἐφορῶν τε καὶ προζάτας τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Σω-
 τήρος Χριστοῦ τῶν Χαλδῶν, ὡς ἀμειλίως καὶ ἀκοιλιώτως ἀποδώσῃ τὰ διαῦτα
 ἄσπρα, πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Τιμίῳ Προδρόμου ἐν τοῖς ἐξῆς χρόνοις,
 καλ' ἔτος ἡμετὰ, τὸν ἀρρωγόν μοι καὶ πρόμαχον καὶ προζάτην καὶ μύζονα ὑπὲρ
 ἅπαντας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Τιμιῶν Προφήτην καὶ Πρόδρομον καὶ βαπτί-
 ζην Ἰωάννην, ἀνλίδιμον ἔξοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ τῷ μέλλοντι . . . καὶ παρὰ
 τῆς βασιλείας μετὰ ὀρῆν τε καὶ ἀγαθαίτησιν ἐπισπάσῃτε· ἀλλὰ καὶ τοῖς μετὰ
 τὴν ἐμὴν ἀποβίωσιν κληρονόμοις καὶ διαδόχοις τῆς βασιλείας μετὰ, ἐνλέγομαι,

Πρόσταγμα βασιλέως Ἀλεξίου Κομνηνῶ. 583.

πάγιον συνληρῆσαι τὸ παρὸν πρόσταγμα κὶ ἀπαρασάλευτον, εὐρῶν κὶ αὐλοῖ
τὸν ἴμιον Πρόδρομον βοηθὸν ἐθέλουσιν ἔχον· ἔ· χάριν κὶ τὸ παρὸν ἀπε-
λύθη πρόσταγμα· Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τῷ 3^ῳ καὶ ἔ· ἔ· τῳ. $\left. \begin{array}{r} 6925 \\ 5508 \\ \hline 1417 \end{array} \right\} \begin{array}{l} 1907 \\ 1417 \\ \hline 490 \end{array}$

Ἰάκωβος Κομνηνός

Κατάλογος

τῶν ἁγίων Λειψάνων τῶ ἱερῶ ἡμῶν Κοινοβίου τῶ ἁγίου Διογυσίου,
κατὰ χρονολογίαν.

- | | | | | |
|------------|-----|--|-------|----|
| Ἰαννουαρίῳ | 1. | Μέρος τῶ ἁγίου Βασιλῆος δύο μερίδια | Ἀριθ. | 1. |
| „ | 7. | Ἡ ἁγία δεξιὰ τῶ ἴμιος Πρόδρομος. | | |
| „ | 16. | Μέρος τῆς ἀλύσεως τῶ ἀποστόλου Πέτρου. | | |
| „ | 23. | τῶ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κημέγιος Ἀγυύρας· εὐρῶ δὲ Κασσαίου | | 7. |
| „ | 25. | Μέρος τῶ ἁγίου Γρηγορίου τῶ Θεολόγου. | | |
| Φεβρουαρίῳ | 1. | Ἡ πτέρνα κὶ δύο τμήματα τῶ ἁγίου Γρύφωτος | „ | 7. |
| „ | 6. | Μέρος τῶ ἁγίου Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως | „ | 4 |
| „ | 7. | Παρθενία ἐπισκόπου Λαμφάκων | „ | 5 |
| „ | 8. | Μέρη δύο Θεοδώρου τῶ Στρατηλάτου | „ | 7 |
| „ | 10. | Μέρη ἕξ, ἱερομάρτυρος Χαραζάμπας | „ | 4 |

τῆς ἁγίας Θεοδοσίας.

| | | | | |
|-------------|-----|---|-------|----|
| Φεβρουάριος | 11. | Ἡ ἁγία δεξιά τῆς ἁγίας Βρασίου. | Ἀριθ. | 3. |
| " | 17. | Ἡ πτέρνα τῆς ἁγίας Μαριαμνης. | " | " |
| " | " | Μέρος τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος ἑ. Ἰωάννου Θεοδώρ ¹ . | " | 7. |
| " | 24. | Μυερός τῆς ἁγίας Προδρόμου | " | 7. |
| Μαρτίος | 9. | Εἰς τὸ κινώλιον ἔνθα εἶσι τὰ τῶν δισμυριων μαρτ. ὑπάρχει κ' ἕτερον κυλίον τῶν ἁγ. Γεσσαράσιονα | " | 5. |

Γεμάχιον τῆς Χαμιδός τῆς Κυρίας μας τῆς ἁγ.

| | | | | |
|----------|-----|---|------|----|
| Ἀπριλίος | 6. | τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Γενναδίου Θεοδοσιαῶτα. | | |
| " | 11. | Ἡ δεξιά τῆς ἁγ. Ἱερομάρτ. Ἀντίππα ἐπίσω Περγαμῆς | 7. | |
| " | 12. | Μέρος τῆς ἁγίας Ἀικαίης Κουσομαχυνίτς. | | |
| " | 13. | τῆς ἁγ. ὀσιομάρτ. Θιμηλρίτς ἐν Τριπόλει τῆς Πελοποννήσου | 7. | |
| " | 15. | Ἡ ἁγία κέρα τῆς σώφρονος Θωμαίδος. | | |
| " | 23. | Αἵματα τῆς ἁγίας Γεωργίτς τῆς Τροπαιοφόρου | 8. | |
| " | 29. | Δύο μέρη τῶν ἁγ. Ἀποστόλων Ἰάκωβου κ' Σωστατῆρος. | 7 | |
| Μαΐος | 1. | Μέρη τῶν ἁγ. νέων ὀσιομάρτ. Ἀικαίης, Εὐθυμίας κ' Ἰγνατίου | 8-1. | |
| " | 9. | Ἐν ὀδύλιον τῆς ἁγίας μάρτυρος Χριστοφόρου. | | |
| " | 11. | Μέρη τῆς ἁγίας Ἱερομάρτυρος Μωσῆς | " | 1. |
| " | 20. | Θαγγελαίν μάρτυρος (Εὐρ. εἰς Μονοξυδων) | " | 7 |

| | | | | |
|---------|----|--|-------|-------|
| Ἰουλίου | 2. | Μέρος τῆς εὐθνήτος τῆς Κυρίας Θεοδώρας. | | |
| " | 7. | Ἡ κέρα τῆς ἁγίας Κυριακῆς μετ' ἄλλων αὐτῆς κ' τῆς ἁγίας δεξιᾶς αὐτῆς. | Ἀριθ. | 5. 8. |
| " | 8. | Μέρος τῆς ἁγίας Προκοπίης | " | 4 |

Κατάλογος τῶν ἁγίων Λαζαράων τῆς ἰ. μοῦτῆς Διονυσίου. 585.

| | | | |
|----------|-----|--|----------|
| Ιουλίη | 15. | Ἡ δεξιὰ κ̅ ὁ πῦς μερῶν τῶν τῶν ἁγίων Κηρύκιος | Ἄριθ. 4. |
| " | 17. | Μέρη τῆς ἁγίας Μαρίας. | " 4. |
| " | 22. | Μέρη τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαυραζιῆς | " 4. |
| " | 26. | Ἡ ἁγία δεξιὰ τῆς ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς κ̅ μέρη τῶν ἁγίων Λαζαράων αὐτῆς. | " 5. 8. |
| " | 27. | Ἡ δεξιὰ τῶν ἁγίων Παντελεήμονος κ̅ μέρη τῶν ἁγίων Λαζαράων αὐτῶν. | " 4. |
| Αὐγούζη | 11. | τῶν ἁγίων Πατρῶν ἡμῶν Νήφωνος Π. Κ. ἅπαντα ἐν με- γαλῇ περιμεχρισμένῃ λιβυλίῳ, τῆμὴν τῆς ἁγίας κόρας κ̅ τῆς δεξιᾶς ἅτινα ἐβράβησεν ὁ ἠγίων τῆς Βραχίας Νεάγχιος | |
| " | | τῶν Τιμίου Προδρόμου. | Ἄριθ. 7. |
| " | 31. | Μικρὸν τεμάχιον τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοδόου. | |
| Ἰβρίη | 2. | Μέρη τῶν ἁγίων Μάμαντος κ̅ τῶν ὁσίων Ἐφραὶμ δι' κύβων. | " 7. |
| " | 3. | τῶν ἁγίων μάρτυρος Παυλίδου. | " 5. |
| " | 8. | Μέρη δύο τῶν ἁγίων μάρτυρος Ἀθανασίου | " 5 |
| " | 15. | Μέρη δύο τῶν ἁγίων μάρτυρος Νικητῆ | " 5 |
| " | 20. | Μέρη τῶν ἁγίων Εὐσταθίου. | " 4 |
| " | 28. | Μία ἀποτμητὴν τῶν ἁγίων Χαρίτωνος | " 7 |
| Ὀκτωβρίη | 3. | Φέρμα τῶν ἁγίων Διονυσίου τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. | " 7 |
| " | 8. | Μέρη τῆς ἁγίας Πελαγίας | " 4 |
| " | 20. | τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου | " 7 |
| " | 23. | Μέρος τῶν ἁγίων Γασιώβη τῶν ἀδελφοδῶν. | " 4 |
| " | 27. | Ἡ δεξιὰ τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Χριστοπολίτιδος | " 6 |

586. Κατάλογος τῶν αἰ. Λαζαρίων τῆς ἰ. Μονῆς τῆς αἰ. Θεσσαλονίκης.

| | | | |
|------------|--|--------|----------|
| Ἰαννουαρίῳ | 24. Τῆς αἰῆς μάρτυρος Ἀρίθα | Ἰαρίθ. | 7. |
| " | 26. Μύρον τοῦ αἰῆς Δημητρίου | | 3. |
| Νοεμβρ. | 1. Μέρη δύο τῶν αἰῶν ἀναγύρων Κοσμά κ̅ Δαμασκ. | | 3 |
| " | 11. Μέρος τῆς αἰῆς Μηνᾶ τῆς Αἰγυπτίας | " | 8. |
| " | 12. Ἡ δεξιὰ τῆς αἰ. Ἰωάννη τῆς ἐξημέρου. | | |
| " | 13. Μέρη δύο τῆς Θῆς Χρυσούλου. | " | 1. κ̅ 8. |
| " | 14. Μέρος τῆς αἰῆς Ἀποστόλου Φιλίππου | " | 8. |
| " | 23. Ἡ Κεφαλή τῆς αἰῆς Γρηγορίου Ἀιθαῶντιου. | | |
| " | 24. Ἡ κεφαλή κ̅ μέρος τῆς αἰῆς Ἰεροῦ. Πέτρος Ἀλεξάνδρου. | " | 5. |
| " | 25. Μέρος τῆς κεφαλῆς τῆς αἰῆς Μιχαήλ | " | 6 |
| " | 27. Μέρη τῆς αἰῆς Ἰακώβου τῆς Περσῆς (εὐρ. διὰ Κωνσταντινου). | | 7 |
| " | 28. Μέρη τῆς αἰῆς Ὀσμάνου. Σιφάνου τῆς γῆς | " | 7 |
| " | 30. Μέρη δύο τῆς αἰ. ἀποστόλου Ἀνδρέου | " | 7 |
| Δεκεμβρ. | 3. Ἡ δεξιὰ τῆς αἰῆς Ἰωάννη ἐπισκόπου Κωνσταντίας. | | |
| " | 4. Μέρος τῆς αἰῆς Βαρβαράς | " | 3. |
| " | 13. Μέρη τῶν αἰῶν μάρτυρων Εὐζραίου Μαρδάρου κ̅ Ἰ. π. π. | | |
| " | 15. Ἡ δεξιὰ τῆς αἰῆς Ἐλευθερίου κ̅ μέρος τῶν χειρῶν αὐτοῦ. | | 7. |
| " | 16. Ἡ Κεφαλή τῆς αἰῆς Θεοφανῆ τῆς βασιλείας. | | |
| " | 18. Ἡ δεξιὰ τῆς αἰῆς Μοδέστου κ̅ μέρος τῶν χειρῶν αὐτοῦ. | | 7 |
| " | 27. Ἡ σταυρὸς τῆς αἰῆς Ἰερωνίου κ̅ μέρος τῶν χειρῶν αὐτοῦ. | | 7. |
| " | 28. Μέρη τῶν αἰῶν χειρῶν τῶν αἰῶν Ἰουσαράμουδα | | |
| " | 31. Τὸ ἰδιοχρόνον φιλίριον τῆς αἰ. Ματθίου τῆς Χειροποιήσεως. | | |

Ἐνλαῦθα σημειῖνται ὅσοι Σταυροὶ ὑπάρχον ἐν τῇ 587.

Ἐκκλησία, εἰς τὴν ἐξέσβαν τῆ σκευοφύλακος.

5. Σταυροὶ ἔχοντες ἴμιον ξύλον μετὰ βάσεως πεττοικημένῃς με μαργαρίτας κὶ κοράλλα, ὃ εἰς μέγας γιωτῶς. τὸ ὄχιον πέντε.
20. Ἐτέροι Σταυροὶ ἀνευ ἴμιον ξύλου κατῶς χρυσοδεδεμένοι, μετὰ κοραλλίων κὶ μαργαρίτων ἔχοντες βάσιν. τὸ ὄχιον εἴκοσιν.
8. Ἐτέροι Σταυροὶ ἐπιχρυσόμενοι μετὰ μαργαρίτων κὶ κοραλλίων ἀνευ βάσεως.
2. Ἐτέροι Σταυροὶ μεγάλοι διὰ τὴν ὄπισθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης θέσιν, ὃ μὲν ὄχιον ἀργυρῆς διάχρυσος, ὃ δὲ ἐξύλων περικαλύμμα (καπραμῶν) ἀργυρῶν κεχρυσόμενος.
1. Ἐν ζεύγος ἐξαπτέρυγα ἀργυρά.
8. Ἐγκόπια κὶ ἐν ἑτερον με βάσιν.
1. Ἐν ζαυραδάκι μικρὸν χρυσοῦν.
1. Ἐν εὐαγγέλιον μικρὸν χρυσομένου.
7. Ἐπὶ ἀρτοφόρια ἀργυρὰ ὄπισθεν χρυσομένα.
2. Δύο Σταυροὶ μικροί.
2. Ἐγκόπια μικρά.
3. Τρεῖς Σταυροὶ ξύλινοι μεγάλοι σκαλισμένοι κατῶς.
3. Λαβίδες ἀργυραί.

588. Σημειώσεις ληφθεῖσαι ἐκ τῆς Κώδικος τῆς Ι. ἡμῶν Μονῆς
τῆς Ἀγίας Διονυσίας ἀπὸ τῆς ἔτης 1733 — τῆς ἔτης 1833.

- τῷ 1737. Ὁ προηγούμενος Σαμψῆς ἔλαβε μίαν οἰκίαν εἰς Στεγίμαχον διὰ
τὸ μετόχιον τῆς Ι. ἡμῶν Μονῆς ἀντὶ 50 γροσίων.
- „ 1742. Ὁ προηγούμενος Ἀδαγάσιος ὁμοίως μίαν οἰκίαν εἰς Ἰσθρον
ἀντὶ γροσίων Τριακοσίων, 300.
- „ 1745. Ὁ προηγούμενος Ματθαῖος ἐκόμισε τὴν αὔαν δεξιάν τῆς Ἀγίας
Ἰωάννης ἐπισκόπου Κοζωνίας. γρ. 350.
- „ 1749. Ὁ προηγούμενος Μητροφάνης ὁ Θασιος, ἀφίερωσεν εἰς τὴν μονὴν
μίαν οἰκίαν εἰς Σιιάδον διὰ μετόχιον, ἀντὶ γρ. 250.
Ὁ ἴδιος τῷ αὐτῷ ἔτει ἀνεμαίγισε τὸ Κοτάκιον εἰς Καρυὰς ἐν
βάθρων δι' ἰδίων ἐξόδων, ἀντὶ γροσίων 650.
- „ 1750. Ὁ προηγούμενος Βενταμίν, ἀφίερωσε μίαν οἰκίαν εἰς Μιλιζήνην
τὸ Κάστρον διὰ μετόχιον γροσίων 500.
- „ 1758. Ὁ ἐπιμησιάρχης Γρηγόριος Ἱερομόναχος, δι' ἀναμαίγισιν τοῦ
ἰδίου μετοχίου ἐξόδευσεν γρόσια, 300.
- „ 1803. Ὁ προηγούμενος Ἰωάσαφ Μιλιζηναῖος ἀφίερωσεν εἰς τὴν μονὴν
ἓν πατριμὸν κτήμα ἐχαιοδέδρωγ εἰς μετόχιον ἐμει. ἀντὶ 1500 γρ.
- „ 1751. Ὁ Διονύσιος μοναχὸς ἐξηγόρασε τὸ μετόχιον ἡμῶν εἰς τὴν Ἀγίαν
διὰ γρόσια 320 Τριακόσια εἴκοσι.
- „ 1751. Ὁ Ἱερομόναχος Διονύσιος μίαν οἰκίαν ἐν τῷ Κομπόλι ἀντὶ γρ.
εἰκοτὸν εἴκοσι 120.
- „ 1751. Ὁ Νήφων μοναχὸς εἶαμε παράδοσιν τὸ μετόχιον ἐν ταῖς Κυδωνίας
ἀντὶ γροσίων 200^π.
- „ 1756. Ὁ προηγούμενος Ἰωακείμ ἀνεμαίγισε τὰ δοξάτια τῆς μονῆς ἀντὶ
γροσίων χιλίων διακοσίων, 1200.

- 7ῶ 1756. Ο ἱεροδιάκονος Γρηγόριος ἔφερεν ἐν θυμιαλὸν κ' γὰ 589.
 δύο τῶν χωρῶν τῶ Καδογιῦ ὀρθοῦσινα μαγαζία ἐφ' ὧν πλύο-
 μεν ἐπ' ἀσβέζης.
- „ 1757. Ο προηγούμενος Στέφανος μίαν οἰκίαν εἰς τριμάχα διὰ μελόχι-
 ον τῆς ἱεράς ἡμῶν μονῆς ἀντὶ γροσίων εἰσὸν πενήμιοντα 150.
- „ 1757. Ο μοναχὸς ἄνθιμος ἐπεσιεύασε τὸ Κονάμιον τῆς ἱεράς ἡμῶν
 μονῆς εἰς τὸν ἄβανον Θεσσαχίας ἀντὶ εἰσὸν γροσίων, κ' δύο τρέμμα-
 τα ἀμπέριον γρ. τισσαράμιοντα. τὸ ὄχρον γροσία 140.
- „ 1757. Ο προηγούμενος Στέφανος εἰσόμενος ὡς ὄραται τὴν δεξιὰν τῆς
 αἰτίας Παρασιευῆς, ἀντὶ γροσίων εἰσὸν 100.
- „ 1758. Ο μοναχὸς Νήφων εἰσόμενος τὴν κἀραν τῆς αἰτίας Θωμαίδος
 ἀντὶ γροσίων ὀρθοῦσινα 80.
- „ 1760. Ο προηγούμενος Ἀγαπίος ἔφερε μέρος ἐν τῶν χρυφάντων τῆς αἰτίας
 Παρασιευῆς
- „ 1762. Ο προηγούμενος Νεόφυλος ἐπεσιεύασε τὸ Μελόχιον τῆς ἱεράς
 ἡμῶν μονῆς εἰς Φιλιππέποχιν, ἀντὶ γροσίων ἐβδομήμιοντα 70.
- „ 1774. Ο μοναχὸς Ζαχαρίας ἔφερε εἰς τὴν ἱεράν ἡμῶν μονὴν τὴν δεξιὰν
 τῶ αἰτίας Βρασίου παραδόσας αὐτὴν ἀντὶ γροσίων διακοσίων 200.
- „ 1774. Ο αὐτὸς Ζαχαρίας μοναχὸς ἔφερε κ' εἶνα Σλαυρὸν με' ἴμιον
 ξύρον κάλλιζον ἀντὶ γροσίων εἰσὸν 100.
- „ 1782. Ο ἱερομόναχος Διογύσιος ἔφερε τὸν πόδα τῶ αἰτίας Νιμηθα
 κειοσημένου, ὡς ὄραται, ἀντὶ γροσίων εἰσὸν εἴκοσι 120 κ' εἶνα
 ζαυρὸν χρυσῶν με' ἴμιον ξύρον κειοσημένου με' λίθους ἴμιους
 ἀντὶ γροσίων διακοσίων εἴκοσι 220.
- „ 1784. Ο Μοναχὸς Μαυάριος ὁ Παριανὸς ἔφερε μίαν φιάλην τῶ αἰτίας
 ἀργυρὰν κ' χρυσομένην με' σμάγμα, 6 1/2 βαρύνουσαν οὐαδας ἀντὶ
 γροσίων τριακοσίων πενήμιοντα 350.

590. Σημειώσας ληφθῆσαι ἐν τῷ Κώδικει τῆς ἱ. ἡμῶν Μονῆς.

1786. Ὁ πνευματικὸς Ἰακώβος ἔφερεν ἐν Σμύρνης τὴν δεξιὰν τῆς αἰγῆς Ἀντύπτα, τὴν εὐόσμησεν ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰωάννης Παππαῖ Δοῦμα ἀντὶ δύο χιλιάδων καὶ οὐλαμοσίων οὐρονημόνα παράδων 2880

1786. Ὁ προηγούμενος Θανιηὶ ἔφερε τῆμιον ξύλον, καὶ τὴν δεξιὰν τοῦ αἰγῆς Πανδελεμήμονος, ὡς ὁραταὶ γρόσια πενταμοσία 500.
τὴν κάραν τῆς αἰγῆς Θωμαΐδος προτροπῆ τῆς πνευματικῆς Κῆ Ἰακώβου, τὸ δεύτερον τὴν εὐόσμησε γυνὴ τῆς ὀνόματι Μαρία ἐν Σμύρνης ἀντὶ παράδων χιλίων πενταμοσίων πενήκοντα δύο 1552

1786. Ὁ προηγούμενος Παρθένιος ἔφερεν ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν τὴν κάραν τῆς αἰγῆς Γρηγορίου ἐπισκόπου Λυραγαυλίτων ἀντὶ γροσίων τετραμοσίων 400.

1787. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰακώβος ἔφερεν ὅς τὴν ἱεράν ἡμῶν μονὴν τὸ ἀφιερωτήριον ἔγγραφον μιᾶς οἰκίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀντὶ γροσίων πενταμοσίων 500.

1787. Ὁ ἴδιος κατεσεύασε δι' ἰδίων τῶν ἐξόδων τὸ σεντεφένιον δι-
σιέχιον, ἐν ᾧ ἀναγινώσκειται τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ἀντὶ γρ: 85.

1797. Ὁ ἱεροδίακονος Συμεὼν ἔφερεν ἐν Ῥωσσίας τὸ κελὸν Εὐαγγέλιον, μετ' ὅσων ἀργυραὶ πίνακας κεχρυσωμένας, μετ' 5 σμαῖλα ἔχοντα τῆς τέσσαρας εὐαγγελιστῶν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, περιζεφανομένα μετὰ πα-
χυρῶν γίδων ἀντὶ γρ. δύο χιλιάδων καὶ διαμοσίων πενήκοντα 2250

Ὁ αὐτὸς καὶ τὸ αἰγιον πολήριον κηπ. λαμῆμιον τῆζρον ὡσαύτως μετ' ὅσων ἀργυρῶν καὶ χρυσομένων γρ. χίλια διαμοσία πενήκοντα 1250

Ὁ ἴδιος ἔφερεν ἐν Ῥωσσίας καὶ δύο χρυσοβύχα δι' ὧν διαμοσίου-
μεθα λαμβάνον ἐν Ῥωσσίας ῥάβδια εὐατόν 100.

1797. Νομβρίου 16 ἤλθεν ὅς τὴν ἱ. ἡμῶν μονὴν ὡς Κοινοβιαῖς ὁ καὶ πρὶν τοῦδε
πρῶτον Βεζιγραδὶς κ. Ἱερεμίας, ἔφερε πράγματα διάφορα ἀξίας γρ: 8380

- Σημείωσις ληθῆσαι ἐκ τῆς Κώδικος τῆς ἱ. ἡμῶν μονῆς. 591.
- τῷ 1800. ἤλθεν τῆ 7 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἱερὰν ἡμῶν μονὴν ὡς Κοινοβιάτης ὁ Ἰωάννης Φραγγόπουλος ἐξ Ἰωαννίνων, Τρέσβυς ὡν τῆς Αὐστρίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔφερεν γρόσια. 7500.
- „ 1801. Ὁ ἴδιος ἐπεσιμύασε τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς μονῆς ἀπὸ γροσίων 541.
- „ 1802 Ὁ ἴδιος διὰ τὸν ἐξώστην τῆς ἐπιμνησίου καὶ τῆς λοιπῆς ἐξώτας γρόσια 582. καὶ ξυγγῆαν δὲ αὐτῆς γρ. 718, τὸ ὄχρον 1300.
- Ὁ ἴδιος εἰς ἐπιμνησιν τῆς αἰτίας Δεξιάς τῆ Προδρομῆ γρ. 115. καὶ τῆς θήκης 130. τὸ ὄχρον γρ. 245.
- Ὁ ἴδιος εἶνα ἀρχιερατικὸν σαύμιον καὶ λοιπὰ ἱερὰ ἀμφία ἀπὸ γροσίων 106 τὸ ὄχρον γρ. 750. τῆς παραδόσεως ἐπιδοῦ τῶν αὐτῶν γίνονται γρόσια ἐννέα χιλιάδες ἑξακόσια ἐντετημονία δύο 9,692.
- ἤλθεν εἰς τὴν ἱ. ἡμῶν μονὴν ἡ αἰτία Δεξιά τῆς Τιμῆς Προδρομῆ.
- „ 1803. Ὁ ἐπιμνησιάρχης Καλλιπίμος ἐπιμνησε τὴν Κάραν τῆς αἰ. ἱερομαρτύρου Πέτρου Ἀλεξανδρείας γρ. 145
- „ 1803. Ὁ μοναχὸς Ἀθανάσιος ὁ Στρατῆζης ἐσύζησε τὸ μετόχιον τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μονῆς εἰς τὸ οὐζῆν Κιοττῆ ἀπὸ γρ. δύο χιλ. 2,000.
- „ 1803. Ὁ χατζῆ Δημῶς Παζαρτζηκῆς ἐχθῶν εἰς τὴν ἱ. ἡμῶν μονὴν καὶ μετονομασθῆς Διογύσιος, ἐσιδηρόφραξε διὰ σιδηρῶν πελάγων τὴν θύραν τῆς Μονῆς ὡς ὁραταί.
- „ 1804. Ὁ προηγούμενος Στέφανος ἔφερεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν τὴν καλὴν χρυσοειντημένην πύξην τῆς μεγάλης θύρας τῆς Καθολικῆς εἰς βελῆδου μοιμῆν ἀπὸ γροσίων χιλιάδων 1,000.
- „ 1804. Ὁ ἐπιμνησιάρχης Παΐσιος ἱερομόναχος ἔφερεν ἐν πορφυροῦν ἔχον ἔξ εἰς τὸν γυρον καὶ ἐν μεγάλῳ εἰς τὸ μέσον ὄχρα 7 αὐτῆς ὁ ἴδιος ἐπιμνησε καὶ τὸ γυφάνον τῆς αἰ. Προμοπίης ὡς νῦν ὁραταί.
- „ 1810. Ὁ χατζῆ Ἀγγελάκης ἐπιμνησε τὴν αἰτίαν Δεξιά τῆς Τιμῆς Προδρομῆ καὶ τὴν θήκην αὐτῆς ὡς νῦν ὁραταί γρ. 4,500.

τῷ 1816. Ὁ μοναχὸς Κυπριανὸς ἐποίησε τὴν ἀργυρὰν θήμην τῆς δεξιάς
τῆς αἰῆς Βρασίς.

τῷ 1882. Ἐπὶ τῆς ἡγεμενίας τῆς μαμαρίτῃ Κυριακῆ Ἱερομουάχῃ, ἤρθεν
εἰς τὴν ἱ. ἡμῶν μονὴν ὁ ἐξ ἠπείρου καταγόμενος εὐχαβέζατος πρε-
σβύτερος Βησσαρίων, ὅς κ' διὰ τῆς ἀγγελικῆς σχήματος μετονο-
μάσθη Βηλάγιος. Οὗτος ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς κ' ποσόθηλα γινὰ χρη-
μάτων· ἐν ταύτῃ τῇ καταλήξει εὐκαιρία ἡ ἱ. ἡμῶν Μονὴ βλέψα-
σα τὴν τότε ἐλοιμόρροτον κατάστασιν τῶν Ἀρχονταρικίων, κατα-
βαλῆσα κ' αὐτῇ ἰσχυρὰν ποσόθηλα χρημάτων ἀνερχομένην ἀνω-
τῶν ἐπλαιωσίων γιρῶν, καταρρίψασα τὰ ἐλοιμόρροπα εἶδη Ἀρ-
χονταρίμια, ἀνήγειρεν ἐπὶ τῶν παλαιῶν θεμελίω τὰ ἤδη ὀρώμε-
να γὰρ Ἀρχονταρίμια.

ἐν αἰγίῳ ὄργῃ τῶν Ἄθων καὶ πλημμύραι.

- τῷ 1715 Σεπτεμβρίου 16 ἐγένετο πλημμύρα μεγάλη πολλὰς προξενήσασα ζημίας τοῖς ἐν Ἄθῳ οἰκῶσι.
- „ 1765. Νοεμβρίου 3. ἐγένετο σφομὸς τῆς εἰλη ὥρα τῆς νυκτὸς τόσον ἰσχυρὸς ὥστε καὶ τὰ θεμέλια τῆς μονῆς κατὰ τόπους ἐσχίσθησαν, καὶ ἔμειναν ἐσχισμένα, κατὰ γράφῃ οὗ τότε Διακίτος τῆς ἱ. ἡμῶν Μονῆς Χρυσάνθος.
- „ 1794. Ἐγένετο πλημμύρα μεγάλη, ἀλλὰ χωρὶς μεγάλων ζημίας ὡς ἡ τῶ ἐγένετο δὲ Ἰβρίου 11.
- „ 1821. Ἐγένετο πλημμύρα Ἰβρίου 18 πολλῶ ἰσχυροτέρῃ τῶν πρώτων. ἐγένετο συρροή ὑδάτων εἰς τὸν Λαίμον τῶ αἰγίῳ Πλαύχῃ ὥστε ἐξηφάνισε τὰ ἐν αὐτῷ μακροεργήσιμα μέρη. Τῷ αὐτῷ ἐγένετο καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον Λαίμον, ὥστε ἀδρόον παρέσυρεν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς τὸν ὑδρομυχὸν τῆς ἱ. ἡμῶν Μονῆς καὶ τὸν ἐν αὐτῷ μένοντα μοναχὸν Μυχωδρὸν τὸν κῆποιον καὶ τὸν ἐν αὐτῷ κοιμώμενον κητῆρον, οἱ δύο ἄνθρωποι οὐχ εὐρέθησαν. ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸν τόσον ἐπιτεταμένου κηποιου οὐτε ἶχνος ἔμεινε. Εἰσελθὼν δὲ τὸ ὑπερεκχυλῆσαι ὕδωρ καὶ τὴν ἐν τῷ Ἀρσανᾷ ἀποθήκην τῶ σίτου, καὶ διαλῆσαν αὐτὴν συκατέφευρεν εἰς τὴν θάλασσαν οὐλαμύσια μετῆρία σίτον, ἠλοὶ ξοσαράμιοντα χιλιάδας οὐιάδας. Ἐξηφάνισε τὸν ἐν τῷ Λαίμῳ, πλησίον τῶν αἰγίων Ἀποστόλων, Ξενῶνα καὶ τὸ πλησίον αὐτῶ φρέαρ ὁμοίως ἐξηφάνισε.
- „ 1850. Σεπτεμβρίου 20. Ἐγένετο πλημμύρα, παρέσυρε καὶ μέρος τῶ ὑδρομύλου, ἀλλ' ἔχι ὡς ἡ προαβῆσα.

| | | |
|----------|------------------------------------|------------|
| 1. | Κωνζαντίνος ὁ Μέγας Α' μετὰ Χρυσόν | 306 = 337. |
| 2. | Κωνζαντίνος αἰρετικὸς. μ. Χ. | 337 = 361. |
| 3. | Ίουλιανὸς ὁ πικριβάλης. | 361 = 363. |
| 4. | Ίοβιανός. | 363 = 364. |
| 5. 6. | Οὐαγεντιανὸς καὶ Οὐαῆς αἰρετικοί. | 364 = 375. |
| 7. 8. 9. | Οὐαῆς, Γραλιανὸς καὶ Θεοδοσίος. | 375 = 379. |
| 10. | Θεοδοσίος ὁ μέγας καὶ Ἀρμαδίος. | 379 = 395. |
| 11. | Ἀρμαδίος καὶ Θεοδοσίος ὁ νέος | 395 = 408. |
| | Θεοδοσίος ὁ νέος. | 408 = 450. |
| 12. | Μαυριανός. | 450 = 457. |
| 13. | Λέων ὁ Θράξ ἢ Μαυρίας. | 457 = 474. |
| 14. | Λέων ὁ Ζήνωνος (αἰρετικὸς) | 474. |
| 15. | Ζήνων αἰρετικὸς. | 474 = 491. |
| 16. | Ἀναστάσιος ὁ Δίμορος αἰρετικὸς. | 491 = 518. |
| 17. | Ίουζίνος ὁ Α'. | 518 = 527. |
| 18. | Ίουζινιανός | 527 = 566. |
| 19. | Ίουζίνος ὁ Β'. | 566 = 578. |
| 20. | Γιβέριος | 578 = 582. |
| 21. | Μαυρίμιος | 582 = 602. |
| 22. | Φωμιᾶς ὁ Τύρανος. | 602 = 610. |
| 23. | Ἡράκλιος. | 610 = 641. |
| 24. | Κωνζαντίνος Β'. | 641 |
| 25. | Κώνστας | 641 = 668. |
| 26. | Κωνζαντίνος Γ'. | 668 = 685. |
| 27. | Ίουζινιανός Β'. | 685 = 695. |
| 28. 29 | Λεόντιος καὶ Ἀζίζμαρος | 695 = 698. |

| | | | |
|----------|---|---|-----------------|
| | Ἰουστινιανὰ β' παῖν δεύτερον. | " | 698 = 711. |
| 30. | Φιλιππίος. | " | 711 = 713. |
| 31. | Ἀναζάσιος ὁ Ἀρτέμιος. | " | 713 = 515 |
| 32. | Θεοδόσιος ὁ Ἀδραμηλίνος. | " | 715 = 717 |
| 33. | Λέων ὁ Ἰσαυρος (πρῶτος εἰσνομαχός) | " | 717 = 741. |
| 34. | Κωνσταντῖνος δ' (εἰσνομαχός) | " | 741 = 775. |
| 35. | Λέων Χάζαρος | " | 775 = 780. |
| 36. | Κωνσταντῖνος κ' εἰρήνη | " | 780 = 802. |
| 37. | Μιμηφόρος ὁ ἀπὸ Γενικῆ. | " | 802 = 811. |
| 38 = 39. | Σταυράκιος κ' Μιχαήλ Ραυμαβής. | " | 811 = 813. |
| 40. | Λέων ὁ Ἀρμένιος (εἰσνομαχός). | " | 813 = 820. |
| 41. | Μιχαήλ ὁ Τραυχός. | " | 820 = 829. |
| 42. | Θεόφιλος (Τελευταῖος εἰσνομαχός). | " | 829 = 842. |
| 43. | Μιχαήλ ὁ Πόλης | " | 842 = 867. |
| 44. | Βασίλγος ὁ Μακεδών. | " | 867 = 883. |
| 45. | Λέων ὁ Σοφός. | " | 883 = 911. |
| 46. | Ἀλέξανδρος ἀυτάδεξρος ζ' Λέοντος. | " | 911 = 912. |
| 47. | Κωντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος υἱὸς ζ' Λέοντος. | " | 912 = 959. -c47 |
| 48. | Ρωμανὸς ὁ νέος υἱὸς τῶ Κωνσταντῖνα. | " | 959 = 963. |
| 49. | Μιμηφόρος Φωκιάς. | " | 963 = 969. |
| 50. | Ἰωάννης τζιμισχής. | " | 969 = 975. |
| 51 = 52. | Βασίλγος ὁ Βηγγαρουτόνος κ' Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, ἕγγονος τῶ ἀνυτέρω Πορφυρογεννήτη, κ' διαέγγονος Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. | " | 975 = 1028. |
| 53. | Ρωμανὸς Ἀργυρόπυχος | " | 1028 = 1034. |

54. Μιχαήλ ὁ Παφλαγών. " " 1034 = 1041.
55. Μιχαήλ Καλαφάτης. " " 1041 = 1042.
56. Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος. " " 1042 = 1054.
57. Θεοδώρα θυγαῖτηρ Κωνσταντῖνου Ἰ᾽ Πορφυρογεννητῆς
 ἢ Τελευταῖος γόνος βασιλεῖα Μακεδόνος. 1054 = 1056.
58. Μιχαήλ ὁ Στραλιώτιμος. " " 1056 = 1057.
59. Ἰσαάκι Κομνηνός. " " 1057 = 1059.
60. Κωνσταντῖνος Δούκας. " " 1059 = 1067.
61. Ρῶμανός Διογένης (μισοβασίλεια, Εὐδοκία). 1067 = 1071.
62. Μιχαήλ Παραπενάκης. " " 1071 = 1078.
63. Νικηφόρος Βοτανιάτης " " 1078 = 1081.
64. Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός " " 1081 = 1118.
65. Ἰωάννης Κομνηνός ὁ ἢ Καλοῖτπάννας. " " 1118 = 1143.
66. Μανυῆ Κομνηνός " " 1143 = 1180.
67. Ἀλέξιος Κομνηνός ὁ β'. (υἱὸς ἀνήθως Μανυῆ). 1180 = 1183.
68. Ἀνδρόνικος Κομνηνός. " " 1183 = 1185.
69. Ἰσαάκιος Ἄγγελος Κομνηνός " " 1185 = 1195.
70. Ἀλέξιος Ἄγγελος Κομνηνός ἐβασίλευσε δι' ὀλίγης μῆ-
 νας μετὰ Ἰ᾽ Τυφλῆ πατρὸς Ἰ᾽ ὁ νέος.
 Ἀλέξιος Ἰσαακίτῃ Ἄγγελῳ. " " 1195 = 1203.
71. Ἀλέξιος Δούκας ὁ ἢ Μπλῆφρος. ἐβασίλευσε ἓνα μῆνα.
72. Θεόδωρος Λάσιαρης. " " 1204 = 1222.
73. Ἰωάννης Βατάτζης. " " 1222 = 1255.
74. Θεόδωρος Λάσιαρης ὁ νέος. " " 1255 = 1259.
75. Ἰωάννης Λάσιαρης (ὁ Τυφλωδῆς) μετὰ Μιχαήλ Παλαιολόγου 1259 = 1262.
76. Ὁ αὐτὸς Μιχαήλ Παλαιολόγος γ'. " " 1262 = 1283.

600. Δυναζογραφία τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων.

77. Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος μετὰ τῶ πατρὸς τῶ 1283=1332.
78. Ἀνδρόνικος ὁ Νεός. " " 1332=1341.
79. Ἰωάννης Κατακλιζηνός ἐπίτροπος Ἰωάννη Παλαιολόγου 1341=1384.
80. Μανουήλ ὁ Παλαιολόγος. " " 1384=1419.
81. Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος. " " 1419=1448
82. Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ὁ ἐξ Ἰερευλαῖος βασιλευδὺς
Κωνσταντίνου πόρχεως Χριστιανός. " 1448=1453.
Ἐπὶ τῶ Ἰερευλαῖς τῶ τῶ παρεδόθη ἡ Κων/πολις εἰς τῶ Ὀθω-
μανῶς ἐν ἔτῳ 1453 Μαΐου 29ῆμέρα ἑρτῆη. (κρίμασι οἷς Κύριος οἶδει).

Α. Ἐπίσκοποι

- | | |
|--|---|
| 1. Ἀνδρέας Ἀπόστολος ὁ πρῶτος. μῆτος 36. ἀπὸ Χρυσῆ. | 12. Λαυρέντιος, 152. |
| 2. Στάχυς, 37. | 13. Ἀλύπιος, 168. |
| 3. Ὀνησίμος, 53. | 14. Περλίναξ, 182. |
| 4. Πτοχύμαρπος, 67. | 15. Ὀλυμπιανός, 201. |
| 5. Πηλοῦλαρχος, 86. | 16. Μάρμος, 212. |
| 6. Σεδεικίαν ἢ Σεδεικίας, 101. | 17. Κυριακὸς Α' ἢ Κυριλλια- γός, 225. |
| 7. Διομένης ἢ Διογένης, 110. | 18. Κασθηνὸς ἢ Κησλίνος ἢ Κωνσταντῖνος, 241. |
| 8. Ἐλευθέριος, 125. | 19. Γίδς ἢ Γράτος ἢ Γάραβς, 248. |
| 9. Φηλίξ, 132. | 20. Δομετιανὸς ἢ Δομεῖλος ἢ Δημήτριος, 283. |
| 10. Ἀθηνογέτης, 137. | 21. Πράβος, 308. |
| 11. Εὐζώιος, 141. | |

Β. Πατριάρχαι

- | | |
|--|------------------------------------|
| 22. Μητροφάνης ὁ Α' Πατριάρ- χης Κωνσταντινουπόλεως, 320. | 31. Νευτάριος, 382. |
| 23. Ἀλέξανδρος Α' 330. | 32. Ἰωάννης Α' ὁ Χρυσόστομος, 396. |
| 24. Παῦλος Α' 343, 345, 346, 347. | 33. Ἀρσάκιος, 404. |
| 25. Εὐσέβιος, 343. | 34. Ἀτλίσιος, 406. |
| 26. Μακεδόνιος, 345, 346, 351. | 35. Σισαίνιος Α', 425. |
| 27. Εὐδόξιος, ὁ ἀπὸ Ἀντιοχείας | 36. Νεζόριος ὁ Αἰρετικὸς, 428. |
| 28. Εὐάγριος, 371. | 37. Μαξιμιανός, 431. |
| 29. Δημόφιμος, 371. | 38. Προύχος, 3 |
| 30. Γρηγόριος Α' ὁ Ναζιανζηνὸς καὶ Θεολόγος, 379. | 39. Φλαβιανός, 446. |
| | 40. Ἀνατόλιος, 449. |
| | 41. Γενναδῖος Α', 458. |

602. Ἐπίσημοι καὶ Πατριάρχαι Κων/πόλεως.

- | | |
|---|--|
| 42. Ἀυάκιος, 471. | 61. Ἰωάννης Ε', 669 |
| 43. Φλαυίτας ἢ Φραιίτας ἢ Φρα- βίτας ἢ ἕξ Φλαβιανός, 491. | 62. Κωνταντίνος Α', 674. |
| 44. Εὐφήμιος, 491. | 63. Θεόδωρος Α', 676, 683. |
| 45. Μακεδόνιος Β', 496. | 64. Γεώργιος ὁ Κύπριος, 678. |
| 46. Τιμόθεος Α', 511. | 65. Παῦλος Γ', 686. |
| 47. Ἰωάννης Β' ὁ Καππαδόκης, 517, ἐφ' ᾧ ἐδόθη τοῖς Πατριάρχαί τὸ πρῶτον ὄζυτος Οἰκουμενικός. | 66. Καλλίνικος Α', 693. |
| 48. Ἐπιφάνιος, 520. | 67. Κύρος, 705. |
| 49. Ἀνθιμος Α', 535. | 68. Ἰωάννης ζ', 711. |
| 50. Μηνᾶς, 537. | 69. Γερμανός Α', 714. |
| 51. Εὐτύχιος, 552, 577. | 70. Ἀναζάσιος ὁ Εἰμονομάχος, 730. |
| 52. Ἰωάννης Γ', 565. | 71. Κωνταντίνος Β', 754. |
| 53. Ἰωάννης Δ' ὁ Μηνεύτης, 582, ἐφ' ᾧ τῷ 586 συνεθροῦσα ἐν Κων/πόλει ἐπευύρωσε τὸν ἱε- ραρχοῦ Οἰκουμενικοῦ τῷ Πατρι- άρχῃ Κωνταντίνου πόλεως. | 72. Νικητήρας ὁ Ἐυλομίας, 766. |
| 54. Κυριακός Β', 595. | 73. Παῦλος Δ', 780. |
| 55. Θωμᾶς Α' ὁ Διάκονος, 606. | 74. Γαράσιος, 785. |
| 56. Σέργιος Α', 610. | 75. Νικηφόρος Α', 806. |
| 57. Πύρρος Α', 639, 655. | 76. Θεόδωρος ὁ Μεχισσηνός, ὁ καὶ Κασσιτεράς, 815. |
| 58. Παῦλος Β', 641. | 77. Ἀντώνιος ὁ Βυρσοδέψης, 821. |
| 59. Πέτρος ὁ Αἰρετικὸς, 655. | 78. Ἰωάννης Ζ', ὁ Σύμελλος, 832. |
| 60. Θωμᾶς Β', 667. | 79. Μεθόδιος ὁ Ὁμοιομητής, 842. |
| | 80. Ἰγνάτιος, 846. |
| | 81. Φώλιος, 857, 877. |
| | 82. Στέφανος Α' ὁ Πορφυρογέννητος, 886. |
| | 83. Ἀντώνιος Β', 893. |
| | 84. Νικόλαος Α' ὁ Μυσιμὸς, 895, 911. |
| | 85. Εὐθύμιος Α', 906. |

Ἐπίσκοποι καὶ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως. 603

- | | |
|--|--|
| 86. Στέφανος Β', 923. | 111. Λουκάς ὁ Χρυσοβέργης, 1156. |
| 87. Γρύφων, 928. | 112. Μιχαήλ Γ', 1169. |
| 88. Θεοφύλακτος, ἐν ἡλικίᾳ 16 ἐτών,† | 113. Χαρίτων, 1178. |
| 89. Πολύευτος, 956. + 933. | 114. Θεοδόσιος Α' ὁ Βορραδωγῆς, 1178. |
| 90. Βασίλειος Α', ὁ Σκαμανδρινός, 970. | 115. Βασίλειος Β' ὁ Καματηρός, 1184. |
| 91. Ἀντώνιος Γ', ὁ Στεδῖτης, 974. | 116. Νικητῆς Β' ὁ Μοναῆς, 1186. |
| 92. Νιμόχαος Β', ὁ Χρυσοβέργης 984 | 117. Λεόντιος, 1190. |
| 93. Σισίνιος Β', ὁ Μαγίτζρος, 996. | 118. Δοσίθεος ὁ Ἱεροσοχύμων, 1191. |
| 94. Σέργιος Β', 999. | 119. Γεώργιος Β' Ξιφιλίνος, 1193 |
| 95. Εὐζάθιος, 1019. | 120. Ἰωάννης Ι' ὁ Καματηρός, 1199. |
| 96. Ἀλέξιος ὁ Στεδῖτης, 1025. | 121. Μιχαήλ Δ' ὁ Αὐτοριανός, 1206. |
| 97. Μιχαήλ Α' ὁ Κηρυλάριος, 1043. | 122. Θεοδόσιος Δ' ὁ Εἰρηνιμὸς, ὁ καὶ |
| 98. Κωνσταντῖνος Γ' ὁ Λειχῆδης, 1059. | Κώπας, 1206. |
| 99. Ἰωάννης Η' ὁ Ξιφιλίνος, 1064. | 123. Μάξιμος Α', 1221. |
| 100. Κοσμάς Α' ὁ Ἱεροσοχυμῆς, 1075. | 124. Μανυῆλ Α' ὁ Σαραμηνός, ὁ καὶ |
| 101. Εὐζράλιος ὁ Γαρίδης. | Χαριτόπτεχος, 1221. |
| 102. Νιμόχαος Γ' ὁ Γραμμαλιμὸς. | 125. Γερμανός Β', 1226. |
| 103. Ἰωάννης Θ' ὁ Ἀγαπηλός, 1111. | 126. Μεθόδιος Β', 1240. |
| 104. Λέων ὁ Στύπτης ἢ Στέπτης, 1134. | 127. Μανουῆλ Β', 1240. |
| 105. Μιχαήλ Β' ὁ Κερκῆας. | 128. Ἀρσένιος ὁ Αὐτοριανός, 1240, 1261. |
| 106. Κοσμάς Β' Αἰγινήτης ὁ Ἀϊκός, 1146 | 129. Νικηφόρος Β', 1260. |
| 107. Νιμόχαος Δ' ὁ Μεζάλων, 1147. | 130. Γερμανός Γ' ὁ Μαχλάτζης, 1268. |
| 108. Θεόδωτος Β', 1151. | 131. Ἰωσήφ Α', 1268, 1283. |
| 109. Νεόφυτος Α', 1154. | 132. Ἰωάννης ΙΑ' ὁ Βέκκος, 1274. |
| 110. Κωνσταντῖνος Δ' Λειχῆδης, ὁ ἕλλα- | 133. Γεώργιος, ὁ καὶ Γρηγόριος Β', 1283. |
| ρινός, 1154. | 134. Ἀθανάσιος Α', 1290, ἢ 1289. |

604. Ἐπίσκοποι ἢ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως.

- | | |
|--|---|
| 135. Ἰωάννης ΙΒ', 1293. | 160. Διονύσιος Α', 1472. |
| 136. Νήφων Α', 1312. | 161. Ραφαήλ Α', 1481. |
| 137. Ἰωάννης ΙΒ' ὁ Γλυκαῖς ἢ Γλυκοῦς; | 162. Μάξιμος Β', 1482. |
| 138. Γερμανός Α', 1320. [1315 | 163. Νήφων Β', 1486, 1499, ^d |
| 139. Ησαΐας, 1323. | 164. Μάξιμος Γ' 1493. |
| 140. Ἰῶ: ΙΔ' ὁ Καχέικας ἢ Ἀπρηνός, 1341. | 165. Ἰωακὴμ Α', 1500, 1505. |
| 141. Ἰσιδωρος Α' ὁ Βυχέρης, 1347. | 166. Παχώμιος Α', 1504, 1506. |
| 142. Κάλλιπος Α', 1350, 1365. | 167. Θεόκλητος Α', 1511. |
| 143. Φιλόθεος Α', 1362, 1369. | 168. Ἰερεμίας Α', 1520, 1523. |
| 144. Μαυάριος, 1375. | 169. Ἰωαννίκιος Α', 1523. |
| 145. Νεῖλος, 1378. | 170. Διονύσιος Β', 1543. |
| 146. Ἀντώνιος Δ', 1388. | 171. Ἰωάσαφ Β', 1551. |
| 147. Κάλλιπος Β' 1395. | 172. Μητροφάνης Γ', 1565, 1579. |
| 148. Ματθαῖος Α', 1396. | 173. Ἰερεμῆ: Β' ὁ Ἰρανός, 1572, 1580, 1586. |
| 149. Εὐθύμιος Β', 1410. | 174. Παχώμιος Β', 1584. |
| 150. Ἰωσήφ Β', 1416. | 175. Θεόκλητος Β', 1585. |
| 151. Μητροφάνης Β', 1440. | 176. Ματθαῖος Β', 1594, 1596, 1601. |
| 152. Γρηγόριος Γ' ὁ Μεχισσηνός, 1445. | 177. Γαβριήλ Α', 1594. |
| 153. Ἀθανάσιος Β', 1450. | 178. Θεοφάνης, 1594. |
| 154. Γεννάδιος Β' ὁ Σχοχάριος, 1453. | 179. Νεόφυλος Β', 1600, 1608. |
| 155. Ἰσιδωρος Β', 1459. | 180. Ραφαήλ Β', 1603. |
| 156. Σωφρόνιος Α' ὁ Συρόπηλος, 1465. | 181. Τιμοθέος Α', 1614. |
| 157. Ἰωάσαφ Α' ὁ Κόουας, 1466. | 182. Κίριλλος Α' ὁ Λέκαρις, 1622, |
| 158. Μάριος Β' ὁ Ζυγομαράνης, 1469. | 1624, 1632, 1637. |
| 159. Συμεὼν ὁ Ἰραπειζίνδος ἢ Ἰραπει- | 183. Γρηγόριος ὁ Δ', 1623. |
| ζίντιος, 1470, 1478. | 184. Ἄνθιμος ὁ Β', 1623. |

Ἐπίσκοποι ἢ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως 605.

- | | |
|--|--|
| 185. Κύριλλος Β' ὁ Κονταρής, 1632, 1635, 1638. | 203. Καλλίνικος Β', 1690, 1691, 1694. 204. Νεόφυλος Δ', 1691. |
| 186. Ἀθανάσιος Γ' ὁ Παῦλληάριος, 1633, 1634, 1651. | 205. Γαβριήλ Γ', 1702. 206. Νεόφυλος Ε', 1707. |
| 187. Νεόφυλος Γ', 1636. | 207. Κυπριανός, 1707, 1713. |
| 188. Παρθένιος Α', ὁ Γέρων. | 208. Ἀθανάσιος Ε', 1710. |
| 189. Παρθένιος ὁ Β' ὁ ὄξυς ἢ Ἰερ- κισί Κεσιμίνης, 1644, 1647. | 209. Κύριλλος Δ', 1712. 210. Κοσμάς Γ', 1713. |
| 190. Ἰωαννίκιος Β', 1646, 1650, 1653. | 211. Ἰερεμίας Γ', 1715, 1732. |
| 191. Κύριλλος Γ' ὁ Σπανός, 1651. | 212. Καλλίνικος Γ', 1726. |
| 192. Παΐσιος Α', 1652, 1655. | 213. Παΐσιος Β', 1726, 1740, 1744, 1751. |
| 193. Παρθένιος Γ', 1656. | |
| 194. Γαβριήλ Β', 1657. | 214. Σεραφείμ Α', 1733. |
| 195. Παρθένιος Δ' ὁ Μογγιλάχος ἢ χυδαΐζι χημχέμης, 1657, 1665, 1671, 1675, 1684. | 215. Νεόφυλος Σ', 1734, 1742. 216. Κύριλλος Ε', 1748, 1752. |
| 196. Διονύσιος Γ' ὁ Σπανός ἢ Παρ- δαγίς, 1660. | 217. Καλλίνικος Α', 1757. 218. Σεραφείμ Β', 1757. |
| 197. Κλήμης, 1668. | 219. Ἰωαννίκιος Γ', 1760. |
| 198. Μεθόδιος, 1669. | 220. Συμουήλ Α', 1766, 1772. |
| 199. Διονύσιος Δ' ὁ Μσεσχέμης, 1672, 1676, 1682, 1686, 1693. | 221. Μεγίλιος Β', 1768. 222. Θεοδόσιος Β', 1769. |
| 200. Γεράσιμος Β', 1673. | 223. Σωφρόνιος Β', 1774. |
| 201. Ἀθανάσιος Δ' 1679. | 224. Γαβριήλ Δ', 1780. |
| 202. Ἰάκωβος ὁ Λαρίσιος, 1679, 1685, 1686. | 225. Προκόπιος, 1784. 226. Νεόφυλος Ζ', 1789, 1799. 227. Γεράσιμος Γ', 1794. |

606. Ἐπίσκοποι ἢ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως

228. Γρηγόριος Ε', 1797, 1806, 252. Κωνσταντίνος Ε', 1897
1819.
229. Καλλίνικος Ε', 1801, 1808.
230. Ἰερεμίας Δ', 1809.
231. Κύριλλος ζ', 1813.
232. Εὐγένιος Α', 1821.
233. Ἄνθιμος Γ', 1822.
234. Χρυσάνθος, 1824.
235. Ἀγαθάγγελος, 1826.
236. Κωνσταντίνος Α' ὁ ἀπὸ Σινάης, 1830.
237. Κωνσταντίνος Β', 1834.
238. Γρηγόριος ζ', 1834, 1867.
239. Ἄνθιμος Δ', 1840, 1848.
240. Ἄνθιμος Ε', 1821.
241. Μεχίλιος Γ', 1845.
242. Γερμανὸς Δ', 1845, 1852.
243. Ἄνθιμος ζ' ὁ Καταλαγανὸς, 1845,
1853, 1871.
244. Κύριλλος ζ', 1855.
245. Ἰωακὴμ Β', 1860, 1873.
246. Σωφρόνιος Γ', 1863.
247. Ἰωακὴμ Γ', 1878, 1903.
248. Ἰωακὴμ Δ', 1885.
249. Διονύσιος Ε', 1887.
250. Νεόφυλος Η', 1890.
251. Ἄνθιμος ζ', 1895.

ἦτοί

Βαθμολογικὴ τάξις τῶν Μητροπολιτῶν ἔκ κλίματος τῆ Οἴκου-
μενικοῦ Θρόνου,

Καθ' ἣν γίγεται ὁ κατηρτισμὸς τῆς Ἱεραῆς Συνοδῆς.

| Α' Στήλη | Β' Στήλη | Γ' Στήλη |
|-------------------|---------------------|-----------------------|
| 1. Καισαρείας | 29. Διδυμοτείχε | 57. Τριβενῶν |
| 2. Ἐφέσου | 30. Ἀγκύρας | 58. Σισανίου |
| 3. Ηρακλείας | 31. Φιλαδέλφειας | 59. Σβορνικίου |
| 4. Κυζίκου | 32. Μελενίκου | 60. Μογλενῶν |
| 5. Νικομηδείας | 33. Αἴνου | 61. Πρεσπῶν |
| 6. Νιμφαιῶν | 34. Μηθύμνης | 62. Δεβρῶν |
| 7. Χαλκιδόνος | 35. Κοριτζῶν | 63. Κασσανδρούσας |
| 8. Δέρκων | 36. Χίου | 64. Χαλδῶν |
| 9. Θεσσαλονίκης | 37. Μεσημβρίας | 65. Προικονήσας |
| 10. Ἀδριαναπόλεως | 38. Σάμου | 66. Ἐλασσῶν |
| 11. Ἀμασειῶν | 39. Βιζύνης | 67. Δριυνταπόλεως |
| 12. Ἰωαννίνων | 40. Ἀρχιάλης | 68. Κώου |
| 13. Προύσης | 41. Βάρνης | 69. Λιτίτζης |
| 14. Πελαγονείας | 42. Μαρωείας | 70. Καρπαθῶν |
| 15. Νεοκαισαρείας | 43. Σηλυβρίας | 71. Σερβίων |
| 16. Ἰουονίου | 44. Σωζοαγαθοπόλεως | 72. Νευροκοπίης |
| 17. Βεροίας | 45. Ξάνθης | 73. Λέρου ἢ Καχμῆν |
| 18. Πισσιδεΐας | 46. Γαίνου ἢ Χώρας | 74. Κολωνίας |
| 19. Βόσνης | 47. Λύμνου | 75. Ἐλευθερταπόλεως |
| 20. Κρήνης | 48. Ἰμβρου | 76. Παραμυθίας |
| 21. Γραπεζίντος | 49. Δυρραχίου | 77. Βελλῶν |
| 22. Νικοπόλεως | 50. Σκοπεΐων | 78. Βασιλαλέκας |
| 23. Φιλιππηπόλεως | 51. Καστορίας | 79. Ἠλιεπόλεως |
| 24. Ρόδου | 52. Ρίσκοπρεσρένης | 80. Καλλιππόλεως |
| 25. Σερρῶν | 53. Βοδινῶν | 81. Ροδοπόλεως |
| 26. Δράμας | 54. Ἐρσεκίου | 82. Κρήνης |
| 27. Σμύρνης | 55. Βελεγράδων | 83. Σαρανῶν Ἐκκλησιῶν |
| 28. Μυτιλήνης | 56. Στρωμνίτζης | 84. Ὑρολόης |

- | | |
|---|---|
| 1. Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μεγί- της Λαύρας, Ἰδιόρρυθμος. | 11. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ Καρα- υάλου, Κοινόβιον. |
| 2. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τοῦ Βαλοπε- δίου, Ἰδιόρρυθμος. | 12. τῶν εὐαγγελισμῶν, τῶν Φιλοθέων, Ἰδιόρρυθμος. |
| 3. τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῶν Ἰβηρῶν, Ἰδιόρρυθμος. | 13. τῆς Γεννήσεως τῶν Σωτῆρος, τῆς Σιμοπέτρας, Κοινόβιον. |
| 4. τῶν Εἰσοδίων τῶν Χιλιανδαρίου, Ἰδιόρρυθμος. | 14. τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῶν Σταυρο- νικήτων, Ἰδιόρρυθμος. |
| 5. τῶν Γενεθλίων τῶν Προδρόμων, Διογυσίου, Κοινόβιον. | 15. τῶν ἁγίων Γεωργίου, τῶν ἁγίου Παύλου, Κοινόβιον. |
| 6. τῆς Μεταμορφώσεως, τῶν Παντο- κράτορος, Ἰδιόρρυθμος. | 16. τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῶν Ζενο- φώντος, Κοινόβιον. |
| 7. τῶν ἁγίων Τεσσαρακοντα Μαρτύ- ρων, τῶν Ζηροποδίων, Ἰδιόρρυθμος. | 17. τοῦ ἁγίου Νημοζίου, τῶν Γρη- γορίου, Κοινόβιον. |
| 8. τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῶν Ζωγράφων, Κοινόβιον. | 18. τῆς Ἀναλήψεως, τῶν Ἐσφιγμέ- νου, Κοινόβιον. |
| 9. τῆς Μεταμορφώσεως, Κεχρημοῦ- σίου, Κοινόβιον. | 19. τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, τῶν Ρώσσιου, Κοινόβιον. |
| 10. τῶν Ταξάρχων, τῶν Δοχδαρίου, Ἰδιόρρυθμος. | 20. τῶν Ἀρχιδιακόνων Στεφάνου, τῶν Κωζαμονίτων, Κοινόβιον. |

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰσοσιν Ἱερῶν Μονῶν, αἱ μὲν ἐνδευα
εἰσι Κοινόβια, αἱ δὲ ἐγγεῖα ἔσιν Ἰδιόρρυθμοι.

Αἱ ἐν τῷ Συνοδικῷ τῆς ἱ. Κοινοῦτος τῆς ἁγίας Ὁρθῆς Ἐκκλησίας καθ' ἱεραρχίαν θέσεις τῶν 20
 Ἀντιπροσώπων τῶν ἱ. Μονῶν, ἡ ἐκάστη μὲν ποιεῖται συνοδεύεσθαι εἰς τὴν Ἐπιτοκασίαν τῆς.

| | δ' | β' | α' | γ' | ε' | |
|---------------------|-----------------|---------------|---------------|----------------|-----------|-----------------|
| ἱ. Ῥωσικῆς, | Χιλιαναδαρίς, | Βατοπεδίς, | Λαύρας, | Ἰβήρων, | Διονυσίς, | Κουτλου-Μηστός, |
| ἱ. Ἐσφιγμένου, | Ξηροπόδης, | Κατλημμοσίς, | Δοχειαρίου, | Παντοκράδρος, | Ζωγράφος, | Παντοκράτορας, |
| ἱ. Γρηγορίου, | Ἁγ. Παύλου | Καρακάλλης | Ξενοφώντος | Φιλοθέου, | Ῥωσσιμου | Καρακάλλης, |
| ἱ. Σταυρο-νικήτας, | ἡ Σταυρονικήτῃς | ἡ Ἐσφιγμένου. | ἡ Σιμοπέτρας. | ἡ Κωζαμονίτης. | | Φιλοθέης, |
| ἱ. Ἐσφιγμένου, | | | | | | Ἁγίου Παύλου, |
| ἱ. Ἐσφιγμένου, | | | | | | Ξενοφώντος, |
| ἱ. Κωζαμονίτης, | | | | | | Κωζαμονίτης. |
| ἱ. Τρωαζεντι-σάλου, | | | | | | |

Θέσις Γραφεῖς,
 ὑπογραμματέως.

Γραφεῖον Ἀρχιγραμματέως.



Εὐχὴ βυχωρητικὴ

Τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος, Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως, ἀναγι-
νωσκομένη ἐπὶ τῆς κηδείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, μετὰ τὸ καταβιβάσαι τὸ χεῖμα-
νον εἰς τὸν τάφον καὶ μετὰ τὴν ἀπόρυσιν, "Ὁ καὶ γεκρῶν καὶ ζώντων" κ.τ.λ.

Ὁ πανοικτίρμων Θεὸς, ὁ εὐστραχνος καὶ ἐλεήμων, καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς, ὁ κτίνας ἔρανος τῆς Αὐτῆς ἀγαθότητι, ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντος ἀνθρώπου,
ἀπερήνατο, λέγων ὡς, ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρέλθωσι. Πᾶς γὰρ ὁ αἶψιν, χαμβάτω καὶ ὁ ἡτῶν, εὐρίσκω καὶ ἐν κρήνῃ, ἀνοι-
γήσει. Κατὰ ἕτο καὶ ὑμῶς, οἱ τῶ ὄντι Θεοὶ Πατέρες, οἱ ἐν τῆς καθ' ἡμᾶς Θέῳ καὶ ἱερᾷ
Μοιρῆ καὶ Οὐρανῶ καὶ Θεοφόρῳ Πατρὸς ἡμῶν Διουσίῳ, Θέῳ πνεύματι ἐμπνευσθέντες,
ἠτήσατε παρ' ἡμῶν τῶν ἐβραχμέων ὑμῶν βυχωρησίῳ, ἀναμνησθέντες τῆς
Θέας φωνῆς ἐκείνης, τῆς λεγόμενης. "Ὅσα ἂν ἤδη ἐπὶ τῆς γῆς, ἔξαι δεδεμέ-
να ἐν τοῖς ἔρανοισι. Καὶ ὅσα ἂν ἤδη ἐπὶ τῆς γῆς ἔξαι λευμένα ἐν τοῖς ἔρα-
νοισι. Καὶ ἂν τινῶν ἀφῆτε εἰς ἀμαρτίας, ἀφέντα αὐτοῖς. ἂν τινῶν κραντε, κεκρανταί.

Ἡ μεριότης ἡμῶν, ὡς διαδοχοὶ τῆς βιαυῆς χάριτος γενοῦσα, εὐχὴ καὶ συ-
χωρηθῆ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγιῶ καὶ Ζωοποιῶ Πνεύματος, τῶ κοιμηθέντι δόξα
τῶ Θεῷ (τῶ Δεῖνι), καὶ πᾶσι τοῖς τε ἐν τοῖς καὶ ἐκ τοῖς Ἀδελφοῖς τῆς ἱερᾶς Μοιρῆς
ταύτης, καὶ ἅπασιν τοῖς πνευματικοῖς ἡμῶν τέκνοις, τοῖς ἀπανταχῆ συχάουσι,
ὅσα, καὶ οἷα πνευματικοῖς παρὰσιν ἐξωμοροῦσάτω ἀμαρτήματα, ἐν λόγῳ καὶ
ἐν ἔργῳ καὶ διανοίᾳ, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. Ὅσα δὲ ἐκ γῆνης, ἢ ἐξ ἀγνοίας, ἢ, ὡς ἀρ-
παγῆτες ὑπὸ τῶν χρεῶν, ἢ ἐφάσασιν ἐξομοροῦσάτω, συχωρημένα
καὶ ταῦτα ἐξωσαν τῆς τῶ ὄντι βουλή, φιλανθρωπία καὶ χάριτι, ὅς ἢ καὶ ἡμεῖς
κατέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοῖς εἰς μετανοίαν. Τηρήσαι δὲ ἡμᾶς καὶ εἰς
τὸ ἐξῆς ἀσινεῖς ἐκ τῶν τῶ ποικίλων βυχωρησῶν καὶ ἀνετηρεῶν, πρεσβεί-
αις τῆς Παναχράντης αὐτῆς Μητρὸς, τῶ τῶ ἐνδοξῆ Προφήτῳ Προδρόμῳ καὶ
Βαπτιστῆ Ἰωάννῃ, τῶν Ἁγίων ἐνδοξῶν καὶ παγευρήμων Ἀποστόλων καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

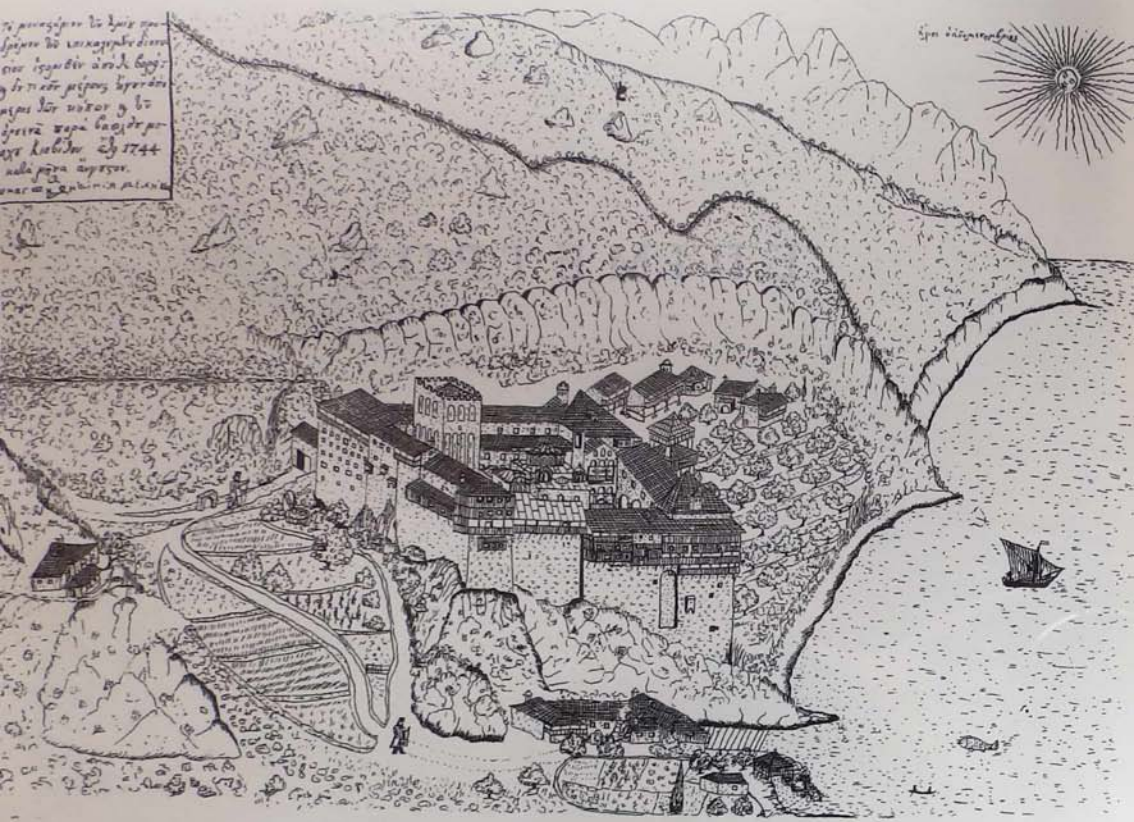


Οι Ένδεκάριθμοι Διονυσίατοι Ἅγιοι. Φορητή εἰκὼν, 1837.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Η μονή του Αγίου Διονυσίου
 είναι το μεγαλύτερο κτίριο
 της πόλεως και κτίστηκε
 το 1744 από τον επίσκοπο
 Διονύσιο.

Η πόλη του Αγίου Διονυσίου

Η Τερά Μονή Αγίου Διονυσίου. Γραβούρα, Β. Μπάροου, 1744.

Α. ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Περί τοῦ πότε γίνεται ἡ ἑναρξίς τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἄρχεται τὴν ἑβδόμην ὥραν τῆς νυκτός, εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος (εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκεται ἡ πρώτη στάσις τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλεται Λιτή καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Πολυέλεος) περὶ ὥραν ἕκτην καὶ ἡμίσειαν, εἰ δὲ καὶ δὲν ψάλλεται Λιτή, ἀλλὰ ἀναγινώσκεται μόνον Πολυέλεος, περὶ ὥραν ἑβδόμην παρὰ τέταρτον. Ταῖς Κυριακαῖς αὕτη ἄρχεται περὶ ὥραν ἕκτην καὶ ἡμίσειαν. (Σημείωσον ὅτι ὅλαι αἱ ὥραι ὑπολογίζονται μὲ τὸ βυζαντινὸν ὠρολόγιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἡμέρας συμπύπτει μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ ὄχι τὸ μεσονύκτιον ὡς γίνεται μὲ τὸ κοσμικὸν τοιοῦτον).

Περὶ τῆς θείας Λειτουργίας ἐν ταῖς καθημεριναῖς σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς: ὅσοι ἐκ τῶν Ἱερῶν τῆς Μονῆς δύνανται νὰ ἱερουργήσωσι, μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου μεταβαίνουνσιν ἕκαστος εἰς διαφορετικὸν Παρεκκλήσιον τῆς Μονῆς, ὅπου καὶ τελοῦν τὴν θείαν Λειτουργίαν, πλὴν τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἑβδομάδος, ὅστις μετὰ δίωρον περιτοῦ διακοπὴν καὶ σημαίνοντος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὀλίγον μετὰ τὴν δωδεκάτην μεταβαίνει εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ «Ἀκαθίστου Ὑμνου», ἔνθα μετὰ τὸν Εὐλογητὸν ἄρχεται ἡ Παράκλησις εἰς τὴν Θεοτόκον (καὶ εἰ ἐστὶ Τρίτη εἰς τὸν Τίμιον Πρόδρομον). Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκεται ἡ Τριθέκη καὶ τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία. Σημείωσον καὶ τοῦτο ὅτι ἡ θεία Λειτουργία εἰς τὸ ἐν λόγῳ Παρεκκλήσιον οὐδέποτε παραλείπεται, ἐκτὸς καὶ τύχοι Ἀγρυπνία ἢ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ὅποτε αὕτη τελῆται ἐν τῷ Καθολικῷ, καθὼς καὶ τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, ἐν ἧ ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται ἐν αὐτῷ. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ταῖς Ἀγρυπνιαῖς ὡς καὶ ἐπὶ ἑορταζομένων Ἀγίων αὕτη τελεῖται ἀπαρεγκλίτως εἰς τὸ Καθολικόν, συλλειτουργούντων τοῦ ἀγίου Καθηγουμένου ἡμῶν μεθ' ὄλων τῶν Ἱερῶν καὶ διακόνων.

Ὁ Ἐσπερινὸς ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἄρχεται περὶ ὥραν ἐνάτην, εἰ δὲ ἐστὶ Σάββατον περὶ ὥραν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν.

Τὸ Ἀπόδειπνον γίνεται ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μετὰ τὴν Τράπεζαν, ἵνα οἱ ἀδελφοὶ μετὰ τὸ πέρασ αὐτοῦ ἀπέρχονται ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν καὶ ἡσυχάζωσιν, ἀντὶ τῆς δωδεκάτης καθ' ἣν ἤρχιζε παλαιότερον.

Σημείωσις διὰ τὸν Τυπικάρην: Ὁ Τυπικάρης δέον ὅπως γνωρίζῃ ὅτι τὸ Ἐπίμετρον ἀποτελεῖται ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ σημειώσεως, αἱ ὁποῖαι εὗρισκοντο ἐγκατεσπαρμένα ἐν τῷ Τυπικῷ καὶ ἀποτελοῦν νεωτέρας προσθήκας, συμπληρώσεις ἢ διευκρινίσεις αὐτοῦ ὅπου τοῦτο εἶναι ἀσαφές, ἀφ' ἑτέρου δὲ περιγράφεται ποῖα εἶναι καὶ ἐπὶ τίνων σημείων ἡ ἀκολουθουμένη νῦν ἐρμηνεία ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ γεγραμμένην, καθὼς ἐπίσης διορθοῦνται καὶ τινὰ σημεία αὐτοῦ, ἔνθα ἴσως ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ γραφῆως παρεσηλθον μικρὰ τινα λάθη.

Ἐπίσης ἐνίστε χρειάζεται, ὅπως ἀνατρέξῃ εἰς περισσοτέρας ἐρμηνείας ἢ ἀντιπαραβάλλῃ ἀπὸ ἄλλας παρομοίας περιπτώσεις, ἵνα καταλήξῃ εἰς τὴν τελικὴν ἐρμηνείαν. ἦν καὶ θὰ ἐφαρμοσῇ.

Πρὸς διευκόλυνον τοῦ ἰδίου ἐντὸς τοῦ κεμένου τοῦ Τυπικοῦ τοποθετοῦνται δύο εἰδῶν σημάδια, παραπέμποντα τὸ μὲν πρῶτον ⊙ εἰς τὸ δευτερον τμήμα τοῦ Ἐπιμέτρου τὸ καλούμενον «Εἰδικαὶ περιπτώσεις κατὰ μῆνα» καὶ τὸ δευτερον ⊕ εἰς τὴν ἀκολουθοῦσαν τὸ Ἐπίμετρον «Ἐρμηνείαν λέξεων τινῶν καὶ νοημάτων».

Ἐν τοῖς μικροῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Ἀγρυπνιῶν ἡ ἀκολουθία ἄρχεται περὶ ὥραν ὀγδόην. Ἡ δὲ Ἀγρυπνία περὶ τὴν πρώτην ὥραν τῆς νυκτός. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου αὐτῆς (περὶ ὥραν ὀγδόην τῆς νυκτός) ἀκολουθεῖ διακοπὴ μέχρι τὴν δωδεκάτην, ὅποτε καὶ σημαίνει διὰ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Καθολικῷ.

Περὶ τοῦ πῶς στιχολογεῖται νῦν τὸ ψαλτήριον (βλ. σελ. 552)

Ἐν ὄλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, πλὴν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς διὰ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖται ἡ διατεταγμένη ἐρμηνεία ὡς ἔχει, εἰς μὲν τὸν Ὁρθρον στιχολογοῦμεν καθίσματα δύο, εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν τὸ τῆς σειρᾶς Κάθισμα. Σημειωτέον ὅτι τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται, καθὼς καὶ τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας τῇ προηγουμένῃ ἐγένετο ἀγρυπνία, καθότι τοῦτο ἀναγινώσκει καθ' ἑαυτὸν ὁ Τυπικάρχης.

Περὶ τῶν Ἀναγνώσεων

Ἐνταῦθα διευκρινίζομεν ὅτι νῦν καθημερινῶς ἐπ' Ἐκκλησίας εἰς τὸν Ὁρθρον γίνεται μία ἀνάγνωσις καὶ αὕτη μετὰ τὰ καθίσματα τοῦ β' ψαλτηρίου. Ταῖς Κυριακαῖς αὕτη γίνεται μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις μετὰ τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Τῇ ἁγία καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ἐπὶ πλεόν μετὰ τὸ τέλος τοῦ Μεσονυκτικοῦ, καθ' ἑκάστην πλὴν Δευτέρας, Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, ἀναγινώσκειται τὸ Λαυσαϊκὸν ὑπὸ τῶν νεωτέρων πατέρων, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ μετὰ τὸ τέλος τῆς ὧδῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου ἡμῶν ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Κατηχήσεις τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου καὶ ὄχι τῇ α' ὥρᾳ ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ Τυπικόν.

Αἱ ἀναγνώσεις εἰς τὸν Ὁρθρον γίνονται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου ἡμῶν, τῶν ἱερέων, προϊσταμένων καὶ ἀρχαιοτέρων κατὰ τὴν τάξιν πατέρων. Ἡ αὕτη τάξις τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἀναγνώσεις τὰς γενομένας ἐν τῇ Τραπεζῇ κατὰ πᾶν Σάββατον ἐσπέρας, Κυριακὰς καὶ Ἀγρυπνίας, πλὴν τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου ἡμῶν, καθ' ὅσον πάντοτε εὐλογεῖ τὴν Τράπεζαν. Τὰς καθημερινὰς αἱ ἀναγνώσεις τῆς Τραπεζῆς γίνονται ὑπὸ τῶν νεωτέρων πατέρων.

Ἐρμηνεία περὶ τοῦ πῶς ψάλλονται οἱ κανόνες εἰς τὸν Ὁρθρον

Ἐν ταῖς καθημεριναῖς, εἰ μὲν ἔχει ὁ Ἅγιος εἰκόνα, ψάλλομεν ἢ τροπάρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ σ' τοῦ Ἁγίου, εἰ δὲ καὶ δὲν ἔχει εἰκόνα, ἰ' ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ δ' τοῦ Ἁγίου. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχει δύο κανόνες, ψάλλομεν σ' ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἡ' τοῦ Ἁγίου. Τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ ἐν τοῖς μεθεόρτοις Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐὰν δὲν ἔχει ὁ Ἅγιος εἰκόνα, τότε ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς ἡ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (ἐν προκεμένῳ παραλείπομεν ἐκ τῆς στιχολογίας στίχους β').

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς (ἄνευ μεθεόρτων) ἀκολουθεῖται ἡ αὕτη τάξις ὡς καὶ εἰς τὰς καθημερινὰς. Ἐὰν ὑπάρχουν μεθεόρτα τότε ψάλλομεν ἀναστάσιμα σ', τῆς ἑορτῆς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Τριωδίου, τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ὑπάρχουν περιπτώσεις, ἐν αἷς ψάλλομεν ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς σ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', ὅθεν ὄρα ἐκεῖσε περὶ τοῦ πρακτέου.

Εἰς Ἄγρυπνίας καὶ «Καθολικά», εἰ τύχουν εἰς καθημερινὴν καθὼς καὶ ἐν μεθεόρτοις, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου ἢ τῆς ἑορτῆς καὶ εἰ μὲν ἔχει ὁ Ἅγιος κανόνα ἕνα, εἰς ἡ' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς σ', εἰ δὲ καὶ ἔχει ὁ Ἅγιος κανόνας δύο, τῆς Θεοτόκου ἢ τῆς ἑορτῆς εἰς σ' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ'. Ἡ αὐτὴ τάξις ἀκολουθεῖται καὶ ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ ἄνευ μεθεόρτων. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις ψάλλομεν ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου σ'.

Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς οἱ κανόνες αὐτῶν ψάλλονται ὡς ἐξηγεῖται δι' ἐκάστην ἑορτὴν εἰς τὸν οἰκείον τόπον αὐτῆς.

Περὶ τοῦ πῶς ψάλλονται αἱ ψάλλαι εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἐν τῇ θεῖᾳ Λειτουργίᾳ

Ταῖς καθημεριναῖς, ὅταν μὲν ὁ Ἅγιος ἔχει εἰκόνα, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ψάλλομεν ἐκ τοῦ κανόνος αὐτοῦ τὴν γ' καὶ σ' ψῆδὴν εἰς τροπάρια ἡ', εἰ δὲ καὶ οὐκ ἔχει εἰκόνα ψάλλομεν τοὺς μακαρισμοὺς τοῦ ἤχου εἰς σ'. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις, εἰ μὲν ἔχει εἰκόνα ὁ Ἅγιος ψάλλομεν ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς μίαν ἐκ τῶν ψῆδων αὐτῆς (διαφορετικὴν καθ' ἐκάστην) εἰς δ' καὶ τὴν γ' καὶ σ' τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ', εἰ δὲ καὶ δὲν ἔχει εἰκόνα δύο ψῆδας τῆς ἑορτῆς εἰς ἡ'. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς τῆς Πεντηκοστῆς ψάλλεται τὸ Τριψῆδιον τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου καὶ εἰ μὲν ἔχει ὁ Ἅγιος εἰκόνα ψάλλομεν τὰς δύο ψῆδας τοῦ Τριψηδίου εἰς ἡ' καὶ τὴν σ' ψῆδὴν ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου εἰς δ', εἰ δὲ καὶ δὲν ἔχει εἰκόνα ψάλλομεν καὶ τὰς τρεῖς ψῆδας τοῦ Τριψηδίου εἰς ιβ'. Εἰ δὲ τύχοι Ἅγιος ἔχων εἰκόνα καὶ δύο κανόνας, τότε ψάλλομεν μίαν ψῆδὴν ἐκ τοῦ Τριψηδίου εἰς δ' καὶ τὴν γ' καὶ σ' ἐκ τῶν δύο κανόνων τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ'.

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, εἰ μὲν ἔχει ὁ Ἅγιος εἰκόνα, ψάλλομεν ἐκ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου τροπάρια σ' καὶ τὴν σ' ψῆδὴν τοῦ Ἁγίου εἰς δ', εἰ δὲ καὶ δὲν ἔχει εἰκόνα ψάλλομεν καὶ τοὺς ὀκτὼ μακαρισμοὺς τοῦ ἤχου. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ ἐν τοῖς μεθεόρτοις ἑορτῆς τινὸς ψάλλομεν ἀναστάσιμα δ', τὴν γ' ψῆδὴν τῆς ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τὴν σ' ψῆδὴν τοῦ Ἁγίου πάλιν εἰς δ'.

Εἰς Ἄγρυπνίας καὶ «Καθολικά», εἰ τύχωσιν ἐν καθημερινῇ, ψάλλομεν τὴν γ' καὶ σ' ψῆδὴν αὐτῶν εἰς ἡ'. Εἰ τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ψάλλομεν ἐκ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου τροπάρια δ' καὶ τὴν γ' καὶ σ' ψῆδὴν τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ'. Εἰ δὲ καὶ τύχοι ἡ Κυριακὴ ἐν τοῖς μεθεόρτοις ἑορτῆς τινὸς ψάλλομεν ἐκ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου δ', τὴν γ' ψῆδὴν τῆς ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τὴν σ' ψῆδὴν τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.

Ὡσαύτως ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψηδίου καὶ τῆς Πεντηκοστῆς ψάλλομεν ἀναστάσιμα σ' καὶ τὴν σ' ψῆδὴν τῶν ἐν λόγῳ ἑορτῶν εἰς δ'.

Ἐν τῇ ἀποδόσει Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ψάλλομεν τὴν θ' ψῆδὴν εἰς ἡ', εἰ δὲ τύχουν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀναστάσιμα δ' καὶ τὴν θ' ψῆδὴν εἰς ἡ'.

Περὶ τῆς θεῖας Μεταλήψεως

Σχετικῶς μὲ τὴν θεῖαν Μεταλήψιν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων ἡ κρατοῦσα μέχρι πρότινων ἐτῶν τάξις κατὰ τὸν μακαριστὸν Προηγούμενον τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτην Γαβριὴλ ἤτο ἡ ἑξῆς: «κατὰ δεκαπενθημερίαν ἐν ταῖς καταλυσίμοις ἐποχαῖς, καθ' ἑβδο-

μάδα ἐν ταῖς ἄλλαις τεσσαρακοσταῖς καὶ δις τῆς ἑβδομάδος τὴν μεγάλην τοιαύτην οἱ ἀδελφοὶ μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, τοῦ καθηγουμένου προσέχοντος ἵνα εἰ δυνατόν συμπύπτει τοῦτο ταῖς παννυχίοις ἀγρυπνίας, αἵτινες ἀνέρχονται εἰς 50 ἡμέρας» (βλ. Ἄρχιμ. Γαβριὴλ Διονυσιάτου Λαυσαϊκῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, σελ. 152, Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Διονυσίου, 2002).

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἡγουμενίας ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ ἡμῶν Γέροντος Ἀρχιμανδρίτου Χαραλάμπους τὸ 1979 καὶ ἕως σήμερον ἡ ἡμετέρα Μονὴ υἰοθέτησε τὴν συχνοτέραν θείαν Μετάληψιν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ὄντως παλαιὰ καὶ ἀρχαία τάξις τόσοσ τῆς Μονῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν κοινοβίων γενικῶς, περὶ τῆς ὁποίας ἠγωνίσθησαν μεγάλως οἱ Κολλυβάδες πατέρες, ὧν ἕξαρχος τυγχάνει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ἀνάστημα πνευματικὸν καὶ βλάστημα τῆς Μονῆς ἡμῶν. Τὴν σήμερον λοιπὸν κοινωνοῦμεν ἐκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ Κυριακὴν, καθὼς καὶ ὅταν τύχη Ἀγρυπνία ἢ μνήμη τινὸς Ἁγίου, ὁ ὁποῖος ἐορτάζεται μὲ τέλεσιν θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Καθολικῷ, ἐν δὲ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας τελεῖται ἡ Προηγιασμένη θεία Λειτουργία.

Περὶ τῆς Νηστείας

α) Γενικῶς πρέπει νὰ ἀναφερθῆ ὅτι ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τηρεῖται ἐννάτη, ποιοῦντες Τράπεζαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ἐσθίοντες βράσμα ἄνευ ἐλαίου. Αἱ λοιπαὶ ἡμέραι εἶναι καταλύσιμοι, πλὴν τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἐν ᾗ ἐσθίομεν βράσμα ἄνευ ἐλαίου διὰ τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἥτις γίνεται ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ἐν τῇ νηστείᾳ τῶν Χριστουγέννων κατὰ παλαιὰν παράδοσιν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεραῆς Μονῆς, ἡ ὁποία συνεχίζει νὰ τηρῆται ἕως τὴν σήμερον, ἡ πρώτη καὶ τελευταία ἑβδομάς εἶναι κατὰ πάντα νηστήσιμοι (πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) ἄνευ ἐλαίου. Τὸ αὐτὸ τηρεῖται καὶ εἰς τὴν νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Εἰς τὰς ἄλλας ἑβδομάδας Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατον καὶ Κυριακὴ γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐν τῇ νηστείᾳ ταύτῃ τῶν Χριστουγέννων ἰχθυοφαγοῦμεν ἀπὸ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἕως καὶ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος κατὰ πᾶν Σάββατον καὶ Κυριακὴν, καθὼς καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων, Ἀποστόλου Ἀνδρέου, Νικολάου καὶ Σπυρίδωνος, εἰ τύχῳσιν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ, εἰς δὲ τὴν νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κατὰ πᾶν Σάββατον καὶ Κυριακὴν.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων ἕως καὶ τὴν προπαραμονὴν τῶν Θεοφανείων καταλύομεν εἰς πάντα. Ἡ παραμονὴ τῶν Φώτων εἶναι κατὰ πάντα νηστήσιμος ἐσθίοντες βράσμα ἄνευ ἐλαίου.

Τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τοῦ Τριωδίου καὶ τῇ τελευταίᾳ τῆς Τυρινῆς καταλύομεν εἰς πάντα.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τῇ α' ἑβδομάδι ἡ Δευτέρα καὶ Τρίτη εἶναι κατὰ πάντα νηστήσιμοι μηδὲν ἐσθίοντες, τῇ δὲ Τετάρτῃ μετὰ τὴν Προηγιασμένην θείαν Λειτουργίαν ἐσθίομεν βράσμα ἄνευ ἐλαίου. Εἰς τὰς πέντε ἡμέρας τῶν λοιπῶν ἑβδομάδων ποιοῦμεν ἐννάτας μὲ βράσμα ἄνευ ἐλαίου, τὸ δὲ Σάββατον καὶ Κυριακὴν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Ἑβδομάδι μέχρι καὶ τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ

ποιοῦμεν ἐννάτας ἐσθίοντες βράσμα ἄνευ ἐλαίου, τῇ δὲ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ νηστεύομεν κατὰ πάντα οὐδὲν ἐσθίοντες. Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ μετὰ τὴν τέλειον τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἐσθίομεν βράσμα ἄνευ ἐλαίου.

Τὴν Διακαινήσομεν Ἑβδομάδα καθὼς καὶ τὴν ἑβδομάδα μετὰ τὴν Πεντηχοστήν γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων μέχρι καὶ τὴν κη' Ἰουνίου ὄτε γίνεται ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὄρα ἀνωτέρω.

Ἀπὸ τῆς α' Αὐγούστου ἕως καὶ τῆς ιδ' τηρεῖται ἡ νηστεία τοῦ δεκαπενταυγούστου εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Θεοτόκου, εἰς τὴν ὁποίαν ποιοῦμεν ἐννάτας ἐσθίοντες βράσμα ἄνευ ἐλαίου ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, ἐν αἷς καταλύομεν οἶνον καὶ ἔλαιον, καθὼς καὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν ἧ ἰχθυοφαγοῦμεν. Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου γίνεται καὶ τῇ ια', ἐν ἧ τιμῶμεν πανηγυρικῶς τὸν ἐν Ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν Νήφωνα Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ κθ' Αὐγούστου ἐν ἧ ἡ μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, καθὼς καὶ τῇ ιδ' Σεπτεμβρίου ἡμέρα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν πρωϊνὴν Τράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας, ἐν δὲ τῇ ἑσπερινῇ ἐσθίομεν βράσμα ἄνευ ἐλαίου (ἐκτὸς καὶ τύχῃ Κυριακῆ ἐν ἧ καὶ εἰς τὴν ἑσπερινὴν Τράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου).

β) Ἐνταῦθα καλὸν ἐστὶν ἵνα ἀναφέρωμεν τινὰ περὶ τῆς ἀκολουθουμένης διαίτης ἐν τῇ Τραπέζῃ, ἥτις σχέσιον ἔχει μὲ τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις παρατίθεται βράσμα ἄνευ ἐλαίου. Τὸ Σάββατον ἡ μὲν πρωϊνὴ Τράπεζα εἶναι καταλύσιμος, ἡ δὲ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν μὲ βράσμα ἄνευ ἐλαίου. Ἡ αὐτὴ τάξις μὲ τὴν τοῦ Σαββάτου ἀκολουθεῖται ὅταν ἡ παραμονὴ Ἀγρυπνίας ἢ ἑορταζομένου Ἁγίου τυγχάνῃ εἰς καταλύσιμον ἡμέραν. Τῇ δὲ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι ὡς γνωστὸν γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

γ) Ἀφ' ἑσπέρας, ἐν ταῖς καταλυσίμοις ἡμέραις, ὁ ἅγιος Καθηγούμενος ἡμῶν καθορίζει τινὰς ἐκ τῶν πατέρων ὅπως νηστεύσωσιν, ὥστε εἰς ὅλας τὰς θείας Λειτουργίας τὰς τελουμένας ἐν τοῖς Παρεκκλησίοις ὑπάρχη «νηστευτῆς», ἵνα μὴ τὸ Ἅγιον Ποτήριον εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ ἐπιστρέψῃ χωρὶς νὰ ἔχη μεταλάβει τις.

δ) Ἡ τυπικὴ διάταξις, ἥτις λέγει ὅτι Ἐσθίομεν βράσμα ἄνευ ἐλαίου, μόνον οἶνον πίνοντες καὶ εὐρίσκεται εἰς τινὰ σημεῖα τοῦ Τυπικοῦ, ἔχει ἐγκαταλειφθῆ καὶ εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις εἰς τὴν Τράπεζαν παρατίθεται ἀναλόγως ἐκάστης περιπτώσεως εἴτε βράσμα ἄνευ ἐλαίου εἴτε γίνεται κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου, ὡς τοῦτο διασαφηνίζεται κατωτέρω δι' ἐκάστην περίπτωσιν.

Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίων (βλ. σελ. 555)

Τὰς Κυριακάς πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, πρὸ τῶν Φώτων καὶ μετὰ τὰ Φῶτα, εἰ τύχοι Ἅγιος ἔχων εἰκόνα, τότε Ἀποστολοευαγγέλιον λέγομεν τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ Ἁγίου (βλ. σελ. 151) καὶ οὐχὶ μόνον τὸ τῆς Κυριακῆς ὡς ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἑρμηνείαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἑρμηνεία τηρεῖται ὡς ἔχει.

Ἑρμηνεία περὶ τοῦ πῶς ψάλλονται τὰ Ἀπόστιχα εἰς ἡν περίπτωσιν τύχοι Ἀγρυπνία ἢ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ

Πρὸς διασαφήνισιν τῆς ἐν λόγῳ περιπτώσεως γενικῶς λέγομεν ὅτι εἰ τύχοι Δεσποτικῆ ἑορτῆ τὰ πάντα εἶναι τῆς ἑορτῆς. Εἰ τύχοι Θεομητορικῆ ἑορτῆ, ἑορτῆ τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἢ τινὸς τῶν Ἁγίων εἰς τὴν μνήμην τῶν ὁποίων κρούομεν τὰς βαρέας ἐκ γ', ὅτε ψάλλομεν τὸ πρῶτον ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου καὶ εἶτα τὰ γ' τροπάρια τῶν Ἀποστίχων τῶν ἑορτῶν αὐτῶν. Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ποιῶμεν ὡς διαλαμβάνει ἡ ἑρμηνεία, ἥτις ὑπάρχει ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Περὶ τοῦ Ἀναστασίμου Κοντάκιου καὶ Οἴκου

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς εἰς πᾶσαν περίπτωσιν εἰς τὸ τέλος τῆς γ' ᾠδῆς καὶ μετὰ τὴν αἰτηνὴν ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου, ἀναγινώσκονται τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, ἐκτὸς καὶ τύχοι Δεσποτικῆ ἑορτῆ ἐν ἧ τὰ πάντα εἶναι τῆς ἑορτῆς, καθὼς καὶ εἰς τὰς Κυριακάς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἕως καὶ τοῦ Τυφλοῦ, εἰς τὰς ὁποίας ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον τῆς Ἀναστάσεως Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν ἐν ἧ ὁ Ἅγιος ὁ μὴ ἔχων εἰκόνα, Κοντάκιον καὶ Οἶκον, τότε ταῦτα ἀναγινώσκονται εἰς τὸ τέλος τῆς στ' ᾠδῆς.

Περὶ τῶν Ἑωθινῶν δοξαστικῶν

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς ὡς Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν ψάλλεται ἀπαρεγκλίτως τὸ Ἑωθινὸν διόμελον ἐκτὸς καὶ τύχοι Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆ ἑορτῆ ἢ ἐκ τῶν ἑορτῶν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, αἵτινες ἑορταὶ τιμῶνται διὰ τελέσεως ἀγρυπνίας καὶ ἐν αἷς ψάλλεται τὸ δοξαστικὸν αὐτῶν, ἐπίσης τὴν ζ' Ἰανουαρίου εἰς τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου, καθὼς καὶ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν Ἁγίων Προπατόρων, τῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννήσεως, τῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, τῆς πρὸ τῶν Φώτων εἰ τύχοι τῆ ε' Ἰανουαρίου παραμονῆ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Τριωδίου, τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐπὶ πλέον ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ ψάλλεται τὸ δοξαστικὸν τῶν Ἁγίων ἐκείνων εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ὁποίων κρούομεν τὰς βαρέας ἐκ τρίτου, καθὼς καὶ τῇ κοτ' Σεπτεμβρίου ἐν τῇ Μεταστάσει τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὸ Ἑωθινὸν ἀναγινώσκεται μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὄρθρου πρὸ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῆς α' ὥρας.

Β. ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ιδ'. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ (βλ. σελ. 24)

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον τίθεται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ὁ Τιμιος Σταυρὸς καὶ ἄπτεται λαμπράς, ἥτις καίει καθ' ὅλην τὴν ἀγρυπνίαν.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ιδ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου ἐνὸς τῶν δώδεκα (βλ. σελ. 77)

Κατὰ παλαιὰν συνήθειαν ἦν ἀκολουθοῦμεν, εἰς τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ψάλλομεν Τυπικά, ἐὰν δὲ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ ποιοῦμεν διφραγίαν, καταλύοντες ἰχθύας μόνον, ἀνευ τυροῦ.

κα'. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Θεοτόκου (βλ. σελ. 85)

Ψαλλομένης τῆς καταβασίας Χριστὸς γεννᾶται ὁ Ἐκκλησιαστικὸς σημαίνει τὰς βαρεὰς ἀπαξ χαρμοσύνας.

κβ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος (βλ. σελ. 87)

Εἰς τὴν θεῖαν Λειτουργίαν Ἀπόστολον λέγε πρῶτον τὸν τῆς ἡμέρας καὶ εἶτα τὴν πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολήν.

κζ'. Εἶδησις (βλ. σελ. 91)

Ἀπὸ τῆς σήμερον κζ' Νοεμβρίου μέχρι καὶ τῆς κδ' Δεκεμβρίου ἐν ταῖς Λειτουργίαις τοῦ Καθολικοῦ εἰς τὸ τέλος τῶν ἀπολυτικίων ψάλλομεν τὸ προεόρτιον κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων. Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐν τῷ Τυπικῷ (βλ. σελ. 86, 91, 93, 107 καὶ 108,) ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὸ ἐν λόγῳ κοντάκιον δὲν λέγομεν Ἡ Παρθένος σήμερον ἀλλ' Ἡ Παρθένος Δέσποινα, τροποποιήσις παρεισφρήσασα μεταγενεστέρως καὶ ἡ ὁποία δὲν ὑφίσταται σήμερον εἰς τὴν καθημερινὴν λειτουργικὴν πράξιν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς Νοεμβρίου ἐορτῆς τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων μέχρι ἰδ' Νοεμβρίου ψάλλεται τὸ σήμερον εἰσάγεται ἀντὶ Αὐτῆ γὰρ εἰσάγεται (βλ. σελ. 76).

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

θ'. Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου (βλ. σελ. 101)

Νεωτέρα ἐρμηγεία

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ὁ Ἐκκλησιαστικὸς κρούει τὸ ἄνω σήμαντρον καὶ τὸ ἄνω σῖδηρον. Μετὰ τὸν Προομιτικὸν ἀναγινώσκειται ἡ ἀ' στάσις τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύ-

ριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἄννης γ', ἦχος δ', Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, δευτεροῦντες αὐτά. (Ἡ ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων παραλείπεται). Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β', Τὸ ἀπόδῳρον τοῖς Ἀγγέλοις. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡ' Σεπτεμβρίου. Ἀπόστιχα τῆς Ἁγίας, ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β', Σήμερον ἐκ ῥίξης τοῦ Δαβίδ. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ', Σήμερον τῆς ἀτεκνίας, ἄπαξ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης ἐκ γ'. Εἰς τὰς δύο στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα τῆς Ἁγίας ἐκ τοῦ μνηαίου δῖς, γίνονται καὶ αἰτήσεις παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ὑστερον ὁ Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸν Πολυέλεον, ἐν συνεχείᾳ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ τὴν Ἐκλογὴν τῆς ἡ' Σεπτεμβρίου. Εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου δῖς, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἦχου, Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον παρὰ τοῦ Ἱερέως τῆς ἡ' Σεπτεμβρίου, ὁ Διαβαστὴς τὸν Ν' ψαλμόν, Δόξα Ταῖς τῆς Παναχράντου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β', Τὸ ἀπόδῳρον τοῖς Ἀγγέλοις (βλ. Δόξα τοῦ Ἐσπερινοῦ).

Εἰς τοὺς Κανόνας ὁ Παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ' καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης οἱ δύο εἰς ἡ'. Καταβασαίαι Χριστὸς γεννᾶται. Ἐξαποστοειλάρια δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β', Οἶκος τοῦ Ἐφραθα. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β', Σήμερον ἐκ ῥίξης. Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτίκιον κτλ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν (αὕτη τελεῖται ἐν τῷ Καθολικῷ) Τυπικά, εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς τὴν γ' καὶ στ' ᾠδὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ τέλος τὸ προεόρτιον κοντάκιον. Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς Ἁγίας Ἄννης καὶ τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

ιζ'. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων (βλ. σελ. 110)

Ἐὰν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τῆ Κυριακῆ τῶν Προπατόρων εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Προπατόρων δ' καὶ οὐχὶ τὰ Ἀναστάσιμα πάντα ὡς διαλαμβάνει τὸ Τυπικόν (βλ. σελ. 103).

ιη'. Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (βλ. σελ. 114)

Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ αὕτη τῆ κδ' τοῦ μηνός (περίπτωσης Γ') τηρεῖται ἡ τυπικὴ διάταξις ὡς διερμηνεύεται ἐν σελίδι 114 καὶ οὐχὶ ἡ ἕτερα τοιαύτη ἡ εὐρισκομένη εἰς τὴν σελίδα 192.

κε'. Ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

α) Εἰ τύχοι ἡ παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ (βλ. σελ. 125, 133 καὶ 192)

Τῷ Σαββάτῳ ἢ τῇ Κυριακῇ προῖαν εἰς τὴν Τράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δὲ τὸ ἑσπέρας παρατίθεται βράσμα ἄνευ ἐλαίου διὰ τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἧτις γίνεται ἐπὶ τὴν αὐριον.

β) Εἰς τὰς Μεγάλας Ὁρας τῶν Χριστουγέννων (βλ. σελ. 125)

Ἄπαντα τὰ τροπάρια ψάλλονται ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

κζ'. Τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου (βλ. σελ. 140)
Ποιοῦμεν Βαθὺν Ὁρθρον καὶ σημαίνει περὶ ὥραν ε' καὶ ἡμίσειαν.
Εἰς τοὺς Αἴνους χρίει ὁ Ἱερεὺς ὅπως εἰς ἀγρυπνίας.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

β'. Εἵδησις (βλ. σελ. 151)

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως καὶ τῆς ιδ' τοῦ μηνός, ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων, εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἀπολυτικίον τοῦ Τιμίου Προδρόμου ψάλλομεν τὸ Μνήμη δικαίου ἀντί τοῦ Προφήτα καὶ Προδρόμου.

στ'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

1) Εἰ τύχοι ἡ παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ (βλ. σελ. 159, 161 καὶ 162)

Τῷ Σαββάτῳ ἢ τῇ Κυριακῇ πρωῖαν εἰς τὴν Τράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δὲ τὸ ἑσπέρας παρατίθεται βράσμα ἀνευ ἐλαίου διὰ τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἧτις γίνεται ἐπὶ τὴν αὐριον.

Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ἐν τῇ Τραπέξῃ παρατίθεται βράσμα ἀνευ ἐλαίου διὰ τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἧτις γίνεται ἐπὶ τὴν αὐριον (βλ. σελ. 157).

2) Ἑρμηνεία περὶ τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ (βλ. σελ. 166)

Ἡ τάξις περὶ μεταλήψεως τοῦ μεγάλου Ἀγιασμοῦ, τὴν ὁποίαν τηροῦμεν ἔχει ὡς ἑξῆς. Τὴν παραμονὴν καὶ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων λαμβάνομεν τὸ ἀντίδωρον καὶ εἶτα τὸν Μεγάλον Ἀγιασμόν. Ἀπὸ τῆς ζ' Ἰανουαρίου ἕως καὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς λαμβάνομεν πρῶτον τὸν Μεγάλον Ἀγιασμόν ἀσκεπεῖς καὶ ποιοῦντες τρεῖς μετανοίας πρὸ καὶ τρεῖς μετὰ τὴν λῆψιν αὐτοῦ προσέχοντες ἐπιμελῶς ἵνα μὴ οὐδὲ ρανίς ἐκπέσῃ εἰς τὴν γῆν. Ἀντίδωρον λαμβάνομεν εἶτα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας.

Πρὸς τούτοις ἀναφέρομεν ὅτι ἡ ἀκολουθητέα πρακτικὴ εἰς τὴν μετάληψιν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ἦν ἐπληροφορήθημεν παρὰ τῶν παλαιότερων πατέρων τῆς Μονῆς, εἶναι ὅτι καθ' ἑκάστην Παρασκευὴν (ἢ καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν εἰ ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή), ἦτοι τῇ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ καθ' ἣν θὰ ἐμετελάμβανον οἱ πατέρες τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν μετὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, εἶς ἐκ τῶν Ἱερέων βασιτάζων κατάλληλον ἀγγείιον περιέχον Μέγαν Ἀγιασμόν ἔδιδεν εἰς ἕκαστον Μοναχὸν εἰς μικρὸν ποτήριον, τὸν ὁποῖον οὗτος μετελάμβανεν καὶ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ἐλάμβανεν ἀντίδωρον παρὰ τοῦ ἱερουργοῦντος Ἱερέως.

Ἡ ἐν λόγῳ τάξις, μετὰ τὴν υἰοθέτησιν τῆς συχνῆς θείας Μεταλήψεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1979 καὶ ἐντεῦθεν ὡς ἀνεφέρθη ἀνωτέρω (βλ. σελ. 617) ἠτόνησε.

ζ'. Ἡ σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (βλ. σελ. 164)

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα ψάλλεται τὸ πανηγυρικὸν ἰδιόμελον τῆς θ' Ὁρας τῶν Θεοφανείων, ἦχος πλ.α'. Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, δίχορον, ἀλλὰ τὸ Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἰδιομέλου καὶ τὸ Δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν εἰς τὸ τέλος, ψάλλονται ἅπαξ.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Περίπτωσις θ' τῆς ἐορτῆς εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς α' Ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν (βλ. σελ. 202 καὶ 204)

Ἀπερχόμενοι εἰς τὴν Τράπεζαν ἐσθίωμεν μόνον βράσμα ἄνευ ἐλαίου.

Τὰ δὲ ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς γ' Φεβρουαρίου στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Συμεῶν ἀναγινώσκει καθ' ἑαυτὸν ὁ Τυπικάρχης.

κδ'. Ἡ Α' καὶ Β' εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Διασάφησις τῶν περιπτώσεων ἐν αἷς ἡ ἐορτὴ τυγχάνει τῇ Α' Ἑβδομάδι τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὡς αὕτη τηρεῖται ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι (βλ. σελ. 234)

α) Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ αὕτη προψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς διὰ τὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀπάρξασθαι μετὰ τῆς προσηκούσης τάξεως.

β) Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ αὕτη ψάλλεται ὡς παρατίθεται κατωτέρω μὲ τὴν διευκρίνησιν ὅτι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Τρίτης μετὰ τὴν Προηγιασμένην θείαν Λειτουργίαν δὲν παρατίθεται Τράπεζα ἀλλὰ ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν ἡσυχάζοντες.

γ) Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ ἢ Παρασκευῇ ψάλλεται ὡς ἂν τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου καὶ μνημονεύεται κόλλυβον (τῶν Κεκοιμημένων ἀπαγορεύεται). Εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῷ Χειρογράφῳ περὶ τῆς δευτέρας εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Πορεύομεθα δὲ ἐν αὐτῇ ἄνευ Μανουαλίου, οὔτε προσφορὰν ὑψοῦντες, οὔδὲ θυμιῶντες, ἐσθίωμεν δὲ βράσμα ἄνευ ἐλαίου.

Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Α' Ἑβδομάδος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

Τὴν παραμονὴν (Καθαρὰν Δευτέραν) θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων δὲν γίνεται. Ὁ Ὅρθρος τῆς Δευτέρας, καὶ αἱ Ὁραὶ γ', στ' καὶ θ' ψάλλονται ὡς εἶναι διατεταγμένα εἰς τὸ Τυπικόν (τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας). Μετὰ τοὺς Μακαρισμοὺς τῆς θ' Ὁρας, τίθεται εἰς τὸ Προσκυνητάριον ἡ εἰκὼν τῆς Τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. (Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς χροῦει τὸ ἄνω σήμαντρον καὶ τὸ ἄνω σίδηρον μόνον). Συνεχίζομεν καὶ τὰ ἐπιλοιπα τῆς θ' Ὁρας ὡς ἔθος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμακόν, ἀναγινώσκομεν τὸ τῆς σειρᾶς Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (ἦτοι τὸ ἰ') ἐπισυνάπτοντες (ἀνευ διακοπῆς) καὶ τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ. (Σταυροὺς δὲν ἀνάπτομεν, Εἴσοδον οὐ ποιοῦμεν). Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τροπάρια τοῦ Τριωδίου γ', ἤχος β', Πᾶσαν ἁμαρτίαν καὶ τὰ τοῦ Προδρόμου γ', ἤχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν. Δόξα, ἤχος πλ. β', Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων. Φῶς ἰλαρόν, Προκειμενον καὶ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Προδρόμου (Ἀποτομῆς). Ἀπόστιχα τοῦ Τριωδίου, τὸ ἰδιόμελον δις καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα τοῦ Προδρόμου, ἤχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Χαίρε ἡ ἐλπίς ἡμῶν. Θεοτοκάριον. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον ψαλτόν, Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, Θεοτοκίον, Τῇ Θεοτόκῃ ἔκτενωσ, εἶτα Κύριε, ἐλέησον μί', Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, μετανοίας μεγάλας μόνον τρεῖς, Τρισάγιον, Κύριε, ἐλέησον ἰβ', ἡ εὐχὴ Παναγία Τριάς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν, τὸν Ψαλμὸν Εὐλόγησω τὸν Κύριον, Δόξα Καὶ νῦν καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τὸ Ἀπόδειπνον

Ἀπόδειπνον μέγα, παρόμοιον μὲ τὸ τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων. Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, ὁ Διαβαστὴς τὸ Τρισάγιον, τὸν ψαλμὸν Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου καὶ ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανὸνα τῆς ἡμέρας. (Ἐν ὅσῳ ψάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν ἰστάμεθα ἀνευ τοῦ κουκουλίου πλην τοῦ Κανονάρχου. Τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, ἐν αἷς ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ἀναγινώσκεται ἢ ψάλλεται κανῶν, ὡς γίνεται ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανεῶν, τῇ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι κλπ.). Εἰς τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς ἀντὶ τούτου τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Προδρόμου Ἐκ γῆς ἀνατείλασα. Μετὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς τοῦ Προδρόμου, Τρισάγιον καὶ εἶτα τὸ Κοντάκιον Προφήτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε καὶ ἀμέσως Κύριε, ἐλέησον μί', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων παραλείπεται, μετανοίας ὡς προελέγχθη τρεῖς, Ἄσπλε, ἀμόλυντε, Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, Ἄγιε ἄγγελε, Θεοτόκε Παρθένε, Δόξα Καὶ νῦν καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Τὸ Μεσονυκτικὸν ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ. Ἀνάγνωσις μία, εἰς τὸ β' ψαλτήριον, περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς (Χειρὸγραφοῦ). Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ψάλλομεν Θεὸς Κύριος, ἤχος δ', τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Προδρόμου δις καὶ Θεοτοκίον (τῆς Τρίτης) Τῇ Θεοτόκῃ ἔκτενωσ. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τοῦ Τριωδίου Ὑπερευλογημένη ἡ χάρις (β' στιχολογίας), Δόξα Κύριε, τὴν σωτήριον (γ' στιχολογίας), Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἡ τὸ Ἄνθος τὸ θεῖον. Εἰς τὴν β' στιχολογίαν Καθίσματα τοῦ Προδρόμου (α' καὶ β' στιχολογίας). Εἶτα τὸν Πολυέλεον καὶ τὴν Ἐκλογὴν. Αἰτήσεις δὲν γίνονται εἰ μὴ μόνον μετὰ τὸν Πολυέλεον. Μετὰ τὴν Αἰτησίαν ψάλλομεν τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου Ἐκ νεότητός μου, Προκειμενον Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον, τὸ ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β', Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Εἰς τοὺς Κανόνας οὐ θυμᾶ ὁ Ἱερεὺς, οὔτε ὁ Κανονάρχης ποιεῖ ἐν τῷ μέσῳ μετανοίας, ἀλλὰ ὡς εἰς τὰς καθημερινάς. Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Εἰρῶν εἰς στ' εἰς ὅλας τὰς ὥδᾶς. Ἐνθα τύχοι ἡ ὥδῃ τοῦ Τριωδίου, στίχους περισσοὺς δὲν ἀνα-

γινώσκωμεν ἀλλὰ εἰς τὴν σειράν. Τὴν β' ᾠδὴν τὴν ψάλλομεν μὲ τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς εἰς ἡ'. Καταβασίας τοὺς Εἰρημούς τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὴν στ' ᾠδὴν Κοντάκιον καὶ Οἶκον τοῦ Ἁγίου Προδρόμου. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν οὔτε Σταυρούς ἀνάπτομεν, οὔτε ὁ Ἱερεὺς φορεῖ. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον (ἐνταῦθα ὁ Ἐφημέριος ἐξάγει τὸ ἱερὸν Λεῖψανον ἐκ τοῦ Βήματος, τὸ ὁποῖον προσκυνοῦμεν εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶνων). Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Πᾶσα πνοὴ οὐ λέγομεν διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι μεγάλῃν Δοξολογίαν, ἀλλὰ ψάλλομεν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ἤχος δ'. Ὅμοιως ψάλλονται καὶ οἱ λοιποὶ στίχοι καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἤχος δ', Ἐδωκας σημεῖωσιν. Δόξα, ἤχος πλ. β', Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον προσόμοιον πρὸς τὸ Τριήμερος ἀνέστης. Εἶτα τὸ Σοὶ δόξα πρέπει κτλ. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου δὶς, καὶ τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, ἤχος πλ. β', Ἡ πρόφῃ ἐπὶ πίνακι. Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον ψαλτὸν καὶ Θεοτοκίον. Ὁ Διαβαστὴς Κύριε, ἐλέησον μ', Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, αἱ τρεῖς μετανοιαὶ καὶ εὐθὺς Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ α' Ὁρα μὲ Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ τέλος, μετὰ τὰς τρεῖς μετανοίας, εὐθὺς τὴν εὐχὴν Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, Τῇ Ὑπερμάχῳ, Δόξα Καὶ νῦν καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Αἱ Ὁραὶ

Περὶ ὥραν πρώτην τῆς ἡμέρας σημαίνει καὶ ἀναγινώσκωμεν τὰς Ὁρας γ' καὶ στ'. Στιχολογοῦμεν καὶ τὰ Καθίσματα καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν στ' Ὁραν, μετὰ τὸ Θεοτοκίον, Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρῶσιν ψάλλεται τὸ Τροπάριον τοῦ Τριῳδίου, εἶτα ἡ Προφητεία ἐν τῷ μέσῳ, ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Κλίμακα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ Παράκλησις τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ εἶτα ἡ θεία Μετάληψις. (Λόγῳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου μεταλαμβάνομεν σήμερον).

Ἐσπερινὸς Τρίτης

Περὶ ὥραν τετάρτην τῆς ἡμέρας σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγινώσκωμεν τὴν θ' Ὁραν μὲ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου καὶ Ἀνάγνωσιν εἰς τὴν Κλίμακα. Μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τὸ Κύριε, ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετανοιαὶ. Εἶτα ἄρχεται ὁ Διαβαστὴς τῶν Μακαρισμῶν, χῦμα, Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, καὶ ὁ Κανονάρχης Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Ἐπειτα ὁ Διαβαστὴς λέγει τοὺς στίχους Μακάριοι οἱ πενησύντες καὶ τὰ λοιπὰ, ὁ δὲ Κανονάρχης ἐξακολουθεῖ λέγων Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Εἰς τὸ τέλος τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ὁ Διαβαστὴς Χορὸς ὁ ἐπουράνιος καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὴν σειράν, μόνον τὸ Πάτερ ἡμῶν παραλείπει, διότι θὰ ἀπαγγελθῆ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Κοντάκια λέγει Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε, τὸ μαρτυρικόν τῆς ἡμέρας, Δόξα Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Καὶ νῦν Προστασία τῶν Χριστιανῶν καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος γίνεσθαι ἐν ταῖς Προηγιασμέναις. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὰ Πρὸς Κύριον (Κάθισμα ιη'), ἀνάπτομεν καὶ τοὺς Σταυρούς. Εἰς τὸ

Κύριε ἐκέκραξα στίχους ἱ. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, ἤχος πλ. δ', Νηστείαν οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων, τὸ Μαρτυρικόν, Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριφιδίου ἤχος β', Βρώσει πάλα καὶ τὰ ἄλλα δύο, ἔπειτα τοῦ Προδρόμου τέσσερα, ἤχος β' πρὸς τὸ "Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου, Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν καὶ τὰ ἐπιλοιπα δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα, ἤχος β', Ἡ τῶν θείων ἐνοσιῶν. Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοζιον προσόμοιον πρὸς τὸ "Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου, Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου (ἄνευ θυμιατοῦ), Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον καὶ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφιδίου μόνον, Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου καὶ εὐθύς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (ζήτει ταῦτα εἰς τὴν κδ' Φεβρουαρίου) καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Μετὰ τὸ Πρόσχωμεν, ὁ Διαβαστὴς τὰ τῆς Μεταλήψεως. Εἶτα ἀναγνώσκομεν τὸ Θεοτοκάριον. Κοινωνικόν, Γεύσασθε καὶ ἴδετε καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς Κελλίοις ἡμῶν ἡσυχάζοντες, καθ' ὅσον δὲν παρτίθεται Τράπεζα.

Μετὰ τὸν Ἑσπερινόν

Λίρεται ἡ εἰκὼν τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐκ τοῦ Προσκυνηταρίου καὶ τίθεται ἡ τρίμορφος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκολουθεῖται δὲ ἡ τάξις τῶν Ἁγίων Νηστείων. Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινόν προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ταρασίου παραλείπονται (τὰ ἀναγινώσκει καθ' ἑαυτὸν ὁ Τυπικάρης).

Περὶ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς εἰ τύχοι εἰς τὰς πέντε ἡμέρας ἐτέρας Ἑβδομάδος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (βλ. σελ. 236 καὶ 240)

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς κρούει τὸ ἄνω σήμαντρον (κόπανον), τὸ ἄνω σιδηρον.

Μετὰ τὴν Προηγιασμένην θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὴν Τράπεζαν πορευόμεθα ἄνευ μανουαλίου, οὔτε προσφορὰν ὑψοῦντες, οὔτε θυμῶντες. Ἡ Ἀνάγνωσις κάτω καὶ οὐχὶ ἀπ' ἄμβωνος. Γίνεται δὲ παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς ἐν τοῖς ἐδέσμασιν καταλύοντες οἶνον καὶ ἔλαιον.

Περὶ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς εἰ τύχοι ἐν τῷ β', ἡ γ', ἡ δ' Σαββάτῳ τῶν Ἁγίων Νηστείων (βλ. σελ. 241)

Ὁ τετραψῆδιος κανὼν τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκειται ἀντὶ Κοινωνικοῦ τῆ Παρασκευῆ εἰς τὴν Προηγιασμένην θεῖαν Λειτουργίαν καὶ δὲν ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκτοις, καθ' ὅσον τότε ψάλλομεν τοὺς Χαιρετισμούς εἰς τὴν Θεοτόκον.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

9. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μεγαλομαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ (βλ. σελ. 248)

Περίπτωσης Α'.

Ἐὰν συμπέσῃ ἡ Ἑορτὴ αὕτη ἐν τῇ Α' Ἑβδομάδι (ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ μόνον καὶ ἐντεῦθεν) τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ζήτει τὴν διατάξιν

**τῆς ἀκολουθίας εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου
ὡς αὕτη ἐκτίθεται ἐνταῦθα ἀνωτέρω (βλ. σελ. 624)**

Εἰς τὸν Ὅρθρον οἱ δύο κανόνες τῶν Ἁγίων εἰς ι', λέγομεν δὲ τὸν εἰρμὸν τοῦ α' κανόνος καὶ ἐν τροπάριον ἄστικον, εἶτα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες. Ἐν αἷς δὲ ψόδαῖς ἔχει τὸ Τριψίδιον καταλιμπάνομεν τὴν ψόδην τοῦ β' κανόνος.

Περίπτωσις Β'.

**Ἐὰν τόχοι εἰς τὰς πέντε ἡμέρας ἑτέρας Ἑβδομάδος ποιούμεν οὕτω κατὰ τυπικὴν
διάταξιν, ἣτις τηρεῖται ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι (βλ. σελ. 250)**

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ κατὰ τὴν παραμονὴν (ἢ τοῦ μηνός) τελεῖται ἡ Προηγιασμένη θεία Λειτουργία (ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς). Μετὰ τοὺς Μακαρισμοὺς, εἰς τὸ Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὁ Ἐκκλησιαστικὸς βαλὼν μετάνοιαν κρούει τὸ ἄνω σήμαντρον (κόπανον), τὸ ἄνω σίδηρον καὶ τὰς βαρέας καμπάνας, ὁ δὲ Τυπικάρης ἄρας ἐκ τοῦ προσκυνηταρίου τὸ Τριμορφον, θέτει τὴν εἰκόνα τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἅπτων συγχρόνως καὶ τὸ ψιλὸν κηρίον τοῦ μανουαλίου.

Ὁ Προεστὼς τὴν εὐχὴν τῆς θ' Ὁρας Δέσποτα Κύριε καὶ τὴν ἑτέραν μετὰ τὸ Τρισάγιον Παναγία Τριάς, ὁ Διαβαστῆς Δόξα Καὶ νῦν καὶ ὁ Ἐφημέριος ποιεῖ Ἀπόλυσιν. Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλόγημένη ἡ Βασιλεία. Ὁ Προεστὼς τὸν Προομιακόν, ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά καὶ ἀναγινώσκει τὸ τῆς σειρᾶς Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στίχοι ι' καὶ ψάλλομεν τροπάρια τοῦ Τριψιδίου στ', ἧτοι τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐπισυνάπτομεν καὶ τὸ ἰδιόμελον τὸ εἰς τοὺς στίχους τῶν Αἰῶνων τῆς αὐριον, τὸ μαρτυρικὸν τῶν Αἰῶνων καὶ τὰ ἕτερα τρία προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Τριψιδίου, ἐκ δὲ τοῦ Μηναίου, τῶν Ἁγίων ἰδιόμελα δ', ἦχος β', δευτεροῦντες τὸ α', ἦχος β', Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Δόξα, ἦχος πλ. β', Ἐν ψόδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον προσόμοιον πρὸς τὸ Ὅλην ἀποθέμενοι, Σὲ τὴν Πανυπέρμαχον (ψάλλομεν ὀλίγον βραδέως διὰ τὴν θυμιάσην ὁ Διάκονος). Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριψιδίου καὶ εἶτα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων δύο, τὰ τελευταῖα. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ἄντι Κοινωνικῷ ἀναγινώσκομεν τὰ τοῦ Τριψιδίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὅσα θὰ παραλειφθῶσιν.

Τὸ Ἀπόδειπνον

Ἀπόδειπνον μέγα ἐν τῷ Καθολικῷ, ἀλλὰ χῆμα καθὼς ἀναγινώσκειται τὰς Κυριακὰς ἑσπέρας, μετὰ τὴν διαφορὰν μόνον ἀντὶ τοῦ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, τὸ ἀπολυτικίον τῶν Ἁγίων τὰς ἀληθόνας, τοὺς Χαιρετισμοὺς τῶν Ἁγίων, καὶ μετὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς, ὁ Διαβαστῆς Τρισάγιον καὶ εὐθύς τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων Πᾶσαν στρατιάν. Τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων μετὰ τῶν ἐπιλοιπῶν τροπαρίων παραλείπεται. Κύριε, ἐλέησον μί, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὰς τρεῖς μεγάλας μετανόιας, Καὶ σῶσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε, Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Ἄγιε Ἄγγελε, Θεοτόκε Παρθένε καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Τὸ Μεσουκτικὸν ἀναγινώσκεται ἐν τῷ μέσῳ. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς τὸ ἄνω σήμαντρον (κόπανον), τὸ ἄνω σίδηρον καὶ τὰς βαρέας. Εὐλογητός, ὁ Διαβαστὴς Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Ἐπακοῦσαι σου, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἦχος α', τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων δὶς, ἦχος α'. Τὰς ἀλγῆδόνας τῶν Ἁγίων σου καὶ Θεοτοκίον, τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι. Εἰς τὰς Στιχολογίας τοῦ ψαλτηρίου γίνονται αἰτήσεις. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ εἰς τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τοῦ Τριψδίου, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τῶν Ἁγίων ὡς ἐμφαίνονται ἐν τοῖς μηναιῖς. Μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν ἀναγινώσκεται χῦμα ὁ Πολυέλεος μετὰ τῆς Ἐκλογῆς (ἀνάπτονται οἱ σταυροὶ καὶ τὰ δρακόνια μέχρι τῆς γ' ψῆδης), ἡ Αἴτησις καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου καὶ εὐθύς τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Ἐκ νεότητός μου, Προκειμένον, Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, Εὐαγγέλιον τὸ κατὰ Λουκᾶν, Εἶπεν ὁ Κύριος προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων, Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, τὸν στίχον, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἰδιόμελον, ἦχος β', Προφητικῶς ἀνεβόα.

Οἱ Κανόνες

Ὁ Παρακλητικὸς κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ' καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο κανόνες, Δεῦτε Λαοὶ εἰς ἡ. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Εἰς τὴν ἡ' ᾠδὴν ἀνάπτονται οἱ Σταυροὶ, τὰ Εἰσοδικὰ, τὰ δρακόνια. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἦχος πλ. α', στίχοι στ', τρία πρὸς τὸ Χάιροις ἀσκητικῶν καὶ τρία ἰδιόμελα, ἦχος α', Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος καὶ ἕτερα δύο. Δόξα, ἦχος πλ. α', Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία, Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων κτλ. Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεός, ἡ α' Ὠρα, τρεῖς μεγάλας μετανοίας καὶ Ἀπόλυσις.

Αἱ Ὠραὶ

Περὶ ὦραν πρώτην τῆς ἡμέρας σημαίνει καὶ ἀναγινώσκωμεν τὰς Ὠρας γ' καὶ στ' μετὰ τῶν Καθισμάτων τοῦ ψαλτηρίου (διότι τὸ ψαλτήριον δεῖον ἀπαραιτήτως νὰ διπλασιασθῇ ἐν ἐκάστῃ ἑβδομάδι τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς), Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Εἰς τὴν στ' Ὠραν, μετὰ τὸ Θεοτοκίον, Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρόρησιαν ψάλλεται τὸ Τροπάριον τοῦ Τριψδίου, εἶτα ἡ Προφητεία ἐν τῷ μέσῳ, ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Κλίμακα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. Τελειωθέντων τῶν Ὠρῶν ἀναγινώσκεται ἡ Μετάληψις, ἡ Παράκλησις παραλείπεται διότι προέφαται εἰς τὸν Ὁρθρον. Ποιοῦμεν καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀνευ σταυρῶν.

Περὶ ὦραν τετάρτην τῆς ἡμέρας

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς βαλὼν μετόνιον κρούει τὴν καμπάναν, τοὺς κώδωνας καὶ τὸ κάτω σήμαντρον (κόπανον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ θ' Ὠρα μετὰ τοῦ ψαλτηρίου τῆς σειρᾶς. Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγῆδόνας, μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν καὶ εὐθύς συνεχίζει ἀναγινώσκων τοὺς Μακαρισμοὺς χῦμα, εἶτα Μνήσθητί μου, Κύριε, Χορὸς ὁ ἐπουράνιος κτλ., τὸ Πιστεύω, Ἄνες, ἄφες (ὁ Ἐκκλησιαστικὸς βαλὼν μετόνιον κρούει τὸ ἄνω σήμαντρον (κόπανον), τὸ ἄνω σίδηρον καὶ τὰς βαρέας), Κύριε, ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, ὁ Προεστὼς τὴν εὐχὴν τῆς θ' Ὁρας Δέσποτα, Κύριε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε, ἐλέησον ἱβ' καὶ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς, Δόξα Καὶ νῦν καὶ ὁ Ἐφημέριος ποιεῖ Ἀπόλυσιν τῶν Ὁρῶν καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία, ὁ Προεστὼς τὸν Προομιανόν, εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στίχους ι', στ' τοῦ Τριψιδίου καὶ δ' τῶν Ἁγίων. Προηγεῖται τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριψιδίου δις, τὸ μαρτυρικὸν καὶ τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριψιδίου καὶ τῶν Ἁγίων δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἦχος β', Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Δόξα, ἦχος β', Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον πρὸς τὸ Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου, Ἔργοις σκοτεινοῖς, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀναγνώσματα τὰ δύο τοῦ Τριψιδίου, Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου καὶ Ἀποστολοευαγγέλιον τῶν Ἁγίων. Ἀντὶ Κοινωνικοῦ ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν τυχόντος Ἁγίου, εἶτα Γεύσασθε καὶ ἴδετε καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον σύντομον. Εἰς τὴν Τράπεζαν πορευόμεθα ἄνευ μανουαλίου, οὔτε προσφορὰν ὑψοῦντες, οὔτε θυμῶντες. Ἡ Ἀνάγνωσις κάτω καὶ οὐχὶ ἐπ' ἄμβωνος, εἰς τὸν βίον τῶν Ἁγίων. Γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς ἐν τοῖς ἐδέσμασιν καταλύοντες οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ ἡμῶν τοῦ θαυμαστοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον αἴρεται ἡ τῶν Ἁγίων εἰκὼν, τιθεμένης τοῦ Τριμῶρφου καὶ ἀρχόμεθα αὐθις τῆς νηστειοῦ διατάξεως. Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τροπάρια τοῦ τυχόντος Ἁγίου τὰ ἀναγινώσκει καθ' ἑαυτὸν ὁ Τυπικάρχης.

Περίπτωσης Γ.

Εἰ τῶχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ τῆς Ἑβδομάδος (βλ. σελ. 250)

Τῇ παραμονῇ, ἡμέρα Κυριακῆ, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἀνάπτονται οἱ Σταυροί, ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν κατανυκτικὰ γ' τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, τὰ γ' προσόμοια τοῦ Τριψιδίου καὶ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα δ' δευτεροῦντες τὸ α', ἦχος β', Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Δόξα, ἦχος πλ. β', Ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ Δογματικὸν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Φῶς ἰλαρόν, τὸ μέγα Προκειμένον τῆς ἡμέρας, Ἀναγνώσματα τῶν Ἁγίων. Ἀπόστιχα τοῦ Τριψιδίου, τὸ ἰδιόμελον δις καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα τῶν Ἁγίων, ἦχος β', Προφητικῶς ἀνεβόα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον πρὸς τὸ Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου, Ἔργοις σκοτεινοῖς. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, ἦχος α', Τὰς ἀληθδόνas καὶ Θεοτοκίον τοῦ Παβριῆλ φθεγξαμένου, εἶτα Κύριε, ἐλέησον μ', Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, μετανοίας μεγάλας μόνον τρεῖς, Δόξα Καὶ νῦν καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῆς Δευτέρας ὁ Ὅρθρος ὡς ἀνωτέρω διατέτακται.

Περίπτωσης Δ'.

Εἰ τῶχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα τῇ Δευτέρᾳ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως (βλ. σελ. 250)

Ἡ προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ γίνεται εἰς τὴν στ' Ὁραν.

Περίπτωσης Ε΄.

Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα τῆ Παρασκευῆ τῆς Δ' Ἑβδομάδος ἐν ἡ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ποιούμεν οὕτως (βλ. σελ. 250)

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Πέμπτης τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προσηγιασμένων. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώνην στίχους ε', καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων, ἦχος πλ. β', ἐπισημαίνομεν καὶ τὸ τῶν Αἰνῶν, ἦχος δ' καὶ τὸ μαρτυρικόν, τρία προσόμοια τοῦ Σταυροῦ Ἐδωκας σημειώσιν καὶ τῶν Ἁγίων δ', ἦχος β', Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως Δόξα τῶν Ἁγίων, ἦχος πλ. β', Ἐν ᾧδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, ἦχος πλ. δ', Σήμερον ὁ Δεσπότης. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου δύο καὶ τῶν Ἁγίων τὰ δύο τελευταῖα καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προσηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτικίον τῶν Ἁγίων δις καὶ τοῦ Σταυροῦ Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Εἰς τὴν α' στιχολογίαν καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν β' στιχολογίαν τῶν Ἁγίων, Πολυέλεος κτλ.

Οἱ Κανόνες ὁ τοῦ Σταυροῦ εἰς σ' καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο εἰς η'. Εἰς τὴν ε', η' καὶ θ', ἐν αἷς ὑπάρχει Τριῶδιον ψάλλομεν τοῦ Σταυροῦ σ' καὶ μίαν ᾠδὴν τοῦ Τριωδίου καὶ μίαν τῶν Ἁγίων. Εἰς τοὺς Αἰνούς, Πᾶσα πνοή, ἦχος πλ. α' καὶ ψάλλομεν ἅπαντα τὰ τῶν Ἁγίων, στίχοι σ', τρία πρὸς τὸ Χαίροις ἀσκητικῶν καὶ τρία ἰδιόμελα, ἦχος α', Χορὸς τετραδεκακύρισευτος καὶ ἕτερα δύο. Δόξα, ἦχος πλ. α', Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, ἦχος πλ. α', Ὁρώσα σε ἡ κτίσις ἅπασα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

Εἰς τὰς Ὠρας τῆς Παρασκευῆς

Ἀπολυτικά τοῦ Σταυροῦ Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα τὰς ἀληθινοῦσας. Κοντάκια τοῦ Σταυροῦ Οὐκέτι φλογίνη ἠομοφαία καὶ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Πᾶσαν στρατιάν.

Εἰς τὴν θ' Ὠραν γίνεται ἡ Σταυροπροσκύνησις καὶ εἶτα αἴρεται ὁ Σταυρὸς καὶ τίθεται ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Παρασκευῆς

Ψάλλομεν ἦχος βαρῦς, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἦχος β', Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος δ' δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἦχος πλ. δ', πρὸς τὸ Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος ἐκ τοῦ Τριωδίου Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε. Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἦχος πλ. α', Ὅσιε Πάτερ (ἐκ τοῦ Τριωδίου). Καὶ νῦν, τὸ Δογματικόν τοῦ τυχόντος ἡγου. Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου δύο, Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου καὶ εὐθύς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προσηγιασμένων. Ἀντὶ Κοινωνικοῦ τὰ Τριῶδια τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου κτλ. ὡς ἔθος.

Περίπτωσης Σγ.

Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα τῷ Δ' Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν (βλ. σελ. 250)

Ἄντι νὰ ψάλλωμεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ἑορτάζομεν τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος τῷ Γ' Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν, τοὺς δὲ Ἁγίους Τεσσαράκοντα εἰς τὴν ἡμέραν των τῷ Δ' Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν, ποιοῦντες οὕτως. Τὸν Ἅγιον τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, τὸν δὲ Τετραψῆδιον κανόνα τοῦ Τριψδίου ἀναγινώσκομεν ἀντί τοῦ Κοινωνικοῦ εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας μετὰ τοὺς Μακαρισμοὺς τίθεται ἡ εἰκὼν τῶν Ἁγίων ἐν τῷ προσκυνηταρίῳ, κρούομεν καὶ τὰς βαρέας στάσιν μίαν, μετὰ δὲ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὰ δύο μαρτυρικά τοῦ τυχόντος ἤχου εὐρισκόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριψδίου καὶ σ' τῶν Ἁγίων, ἤχος β', δευτεροῦντες αὐτὰ Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Δόξα, ἤχος πλ. β', Ἐν ᾧδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, Δογματικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριψδίου καὶ τὰ δύο τῶν Ἁγίων, Κελεύσατε, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος α', τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων δις, ἤχος α', Τὰς ἀληθόνας καὶ Θεοτοκίον τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου. Εἰς τὰς Στιχολογίας τοῦ ψαλτηρίου γίνονται αἰτήσεις. Εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων. Μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν ἀναγινώσκειται χῆμα ὁ Πολυέλεος μετὰ τῆς Ἐκλογῆς (ἀνάπτονται οἱ σταυροὶ καὶ τὰ δρακόνια μέχρι τῆς γ' ᾠδῆς), ἡ Αἴτησις καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυέλου καὶ εὐθύς τὸ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου Ἐκ νεότητός μου, Προκειμένον Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, Εὐαγγέλιον τὸ κατὰ Λουκᾶν Εἶπεν ὁ Κύριος προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Ν' ψαλμός, Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων, Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, τὸν στίχον, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἰδιόμελον, ἤχος β', Προφητικῶς ἀνεβόα. Κανόνες ὁ Παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς σ' καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο κανόνες Δεῦτε Λαοὶ εἰς ἡ'. Καταβασίαι Ἄνοιξὼ τὸ στόμα μου. Εἰς τὴν ἡ' ἀνάπτονται οἱ Σταυροί, τὰ Εἰσοδικά, τὰ δρακόνια. Εἰς τοὺς Αἶνους, Πᾶσα πνοή, ἤχος πλ. α', στίχοι σ', τρία πρὸς τὸ Χαίροις ἀσκητικῶν καὶ τρία ἰδιόμελα, ἤχος α', Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος καὶ ἕτερα δύο. Δόξα, ἤχος πλ. α', Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία, Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, ἡ α' Ὠρα καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἥτις τελεῖται ἐν τῷ Καθολικῷ, Τυπικά, ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς ἡ γ' καὶ σ' ᾠδὴ ἐκ τῶν κανόνων τῶν Ἁγίων. Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Ἁγίων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Περίπτωσης Ζ'.

Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' Ἑβδομάδος (βλ. σελ. 250)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν, εἶτα τὰ τρία τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου προσόμοια καὶ ἀκολούθως τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρά τοῦ Τριψδίου, εἰς δὲ τὸ τέλος

ψάλλομεν καὶ τὰ ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων δευτεροῦντες τὸ πρῶτον μετὰ τῶν στίχων Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. Δόξα, ἦχος β', Προφητικῶς ἀνεβόα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον πρὸς τὸ "Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου, Ἔργους σκοτεινοῖς. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι προτιμωτέρα διὰ τὸ ἀσύγχυτον τῶν ψαλτῶν.

κε'. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

Περίπτωσις Α'.

Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ Τρίτῃ τῆς Δ' Ἑβδομάδος

(Περίπτωσις διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει ἐρμηνεῖα εἰς τὸ Τυπικόν, βλ. σελ. 266)

Τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἦχου δ', τοῦ Τριωδίου προσόμοια γ', ἦχος πλ. δ' καὶ Προεόρτια γ', Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος β', Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ μέγα Προκειμένον Ἐδωκας κληρονομίαν. Ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἦχος πλ. δ', Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα (δῖς) καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ', Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω (ζητεῖ τοῦτο εἰς τοὺς Αἴνους). Νῦν ἀπολύεις, τὸ Θεοτοκάριον, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον προεόρτιον, ἦχος δ', Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς, Κύριε, ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν, Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι, Δόξα Καὶ νῦν καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τὸ Ἀπόδειπνον

Μέγα ὡς τὰς Κυριακάς. Ἐπειδὴ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐψάλη ἐν τῷ Ἑσπερινῷ διὰ τοῦτο τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς λέγεται. Ἀντὶ τοῦ Κύριε τῶν Δυναμέων τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει πνεύματος, Κύριε, ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ κτλ. (μετανοίας τρεῖς), Καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε, Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Ἄγιε Ἄγγελε, Θεοτόκε Παρθένε, Δόξα Καὶ νῦν. Ἀπόλυσις.

Ὁρθρος Δευτέρας

Μεσονυκτικὸν ἐν τῷ Καθολικῷ. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Ἱερεὺς ὁ Διαβαστὴς εὐθύς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τὸ Ἐπακοῦσαι σου. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τὸ προεόρτιον Τροπάριον ἐκ γ', ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα τοῦ Τριωδίου, ἀνάγνωσις εἰς τὸν Ἐφραίμ. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τοῦ Εἰρμού εἰς στ' καὶ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν τάξιν των, ἀναγινώσκοντες καὶ τοὺς στίχους τῆς α' καὶ ἡ ᾠδῆς. Ἡ γ' ᾠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμού εἰς στ'. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα δῖς. Εἰς τὴν στ' τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος. Ἐξαποστειλάριον προεόρτιον ἅπαξ. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων τὰ ἰδιόμελα τῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ', Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ψαλτόν, Κύριε, ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν, Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, αἱ τρεῖς μετάνοιαι μόνον καὶ εὐθύς ἡ α' Ὠρα, Ἀπολυτίκιον

και Κοντάκιον προεόρτιον. Στιχολογοῦμεν και Ψαλτήριον, Κύριε, ἐλέησον μ', 'Ο ἐν παντί καιρῷ κτλ.

Αἱ "Ωραι γ' και σ' εἰς τὴν συνήθη ὥραν. Στιχολογοῦμεν και τὸ Ψαλτήριον. Ἀπολυτίκιον και Κοντάκιον προεόρτιον, τὸ τροπᾶριον τοῦ Τριωδίου και ἡ Προφητεία, ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Κλίμακα, ποιοῦμεν και τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα ψάλλομεν και τὴν Παράκλησιν.

Ἑσπερινὸς Δευτέρας

Γίνεται θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Περί ὥραν τετάρτην σημαίνει ὁ Ἐκκλησιαστικός, ἀναγιώσκεται ἡ θ' "Ωρα και γίνεται ἡ στιχολογία ψαλτηρίου. Ἀπολυτίκιον και Κοντάκιον προεόρτιον. Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Κλίμακα. Οἱ Μακαρισμοὶ χῦμα, μετὰ τὰς τρεῖς μετανοίας τίθεμεν εἰς τὸ προσκυνητᾶριον τὴν Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀνάπτοντες και τὴν λαμπάδα. Ὁ Ἐκκλησιαστικός κρούει τὸ κάτω σήμαντρον και τὸ κάτω σίδηρον μόνον. Ὁ Διαβαστὴς Χορὸς ὁ ἐπουράνιος κτλ. Εἰς τὸ τέλος Δόξα Και νῦν. Ἐπελεύσει Πνεύματος, Κύριε, ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντί καιρῷ, κτλ. ὡς συνήθες ἐν ταῖς Προηγιασμέναις. Ἀπόλυσις. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία, ὁ Προοιμακός, Ψαλτήριον τῆς σειρᾶς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στίχους ι', ἤχος πλ. δ', ἰδιόμελον, Μεγαλοδῶμων Φαρισσαῖος (ἄπαξ), τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου Τί ὑμᾶς καλέσωμεν και τῆς Ἑορτῆς τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ, ἤχος δ', Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς γ' και ἕτερα γ' τῶν ἀποστίχων, ἤχος πλ. δ', "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. Δόξα Και νῦν, ἤχος α', Τῷ ἔκτω μηνί. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου και ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. (Σημείωσις ὅτι εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα δὲν ψάλλονται ὅλοι οἱ στίχοι. Ὁ Κανονάρχης τὸν ἤχον τὸν ἐκφωνεῖ ἀπὸ τὸ στασιδίον του κατὰ τὴν τάξιν τῶν Μικρῶν Ἑσπερινῶν ὡς ἔθος). Σημείωσον και τοῦτο, ὅτι ὁ παρῶν Μικρὸς Ἑσπερινὸς ψάλλεται ἀπὸ τὸν χορὸν, ὅπου ἔχει τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν. Μετὰ τὸ Πρόσχωμεν ἀναγιώσκομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Τριωδίου τῆς Τρίτης. Κοινωνικὸν Γεύσασθε και ἴδετε κτλ. ὡς ἔθος.

Εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς νυκτὸς σημαίνει διὰ τὴν ἀγρυπνίαν και ψάλλεται ὡς διαλαμβάνει τὸ Τυπικόν.

Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς

Τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἑσπέρας σημαίνει περὶ ὥραν ἐνάτην και ἀναγιώσκεται ἡ θ' "Ωρα εἰς τὴν Λιτὴν. Μετὰ τὸν Προοιμακὸν ἀνάπτομεν τοὺς Σταυρούς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἤχος πλ. β', Βουλὴν προαιώνιον και τρία τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἤχος α' πρὸς τὸ Πανεύφημοι μάρτυρες, Γαβριὴλ ὁ μέγιστος. Δόξα Και νῦν, ἤχος πλ. β', Ἀπεσάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας και τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς (τὰ προσόμοια τῶν Αἰνῶν), ἤχος α', Τῶν οὐρανίων ταγμάτων κτλ., Δόξα Και νῦν, ἤχος β', Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Νῦν ἀπολύεις, τὸ Θεοδοκᾶριον, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Κύριε, ἐλέησον μ', Δόξα Και νῦν, Τὴν Τιμωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, αἱ τρεῖς μεγάλαι μετανοίαι και οὕτως ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή.

Ἀπόδειπνον μικρὸν εἰς τὴν Λιτὴν μετὰ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας.

Περίπτωσης Β'.

Διασάφηναι πληρεστέρα τῆς σ' περιπτώσεως

Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ Παρασκευῆ τῆς Δ' Ἑβδομάδος (βλ. σελ. 266)

Τῇ πρὸ αὐτῆς Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον εἰς τὴν στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου ποιου-
μεν οὕτως. Εἰς τὸ Α' ψαλτήριον, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου (εὐρίσκεται εἰς τὸ τέλος τοῦ
Τριψδίου). Εἰς τὸ Β' ψαλτήριον Καθίσματα τοῦ Τριψδίου β' καὶ γ' στιχολογίας καὶ εἰς τὸ
Γ' Καθίσματα τῆς Παρασκευῆς τοῦ Τριψδίου β' καὶ γ' στιχολογίας. Κανόνες ὁ τοῦ Σταυ-
ροῦ εἰς σ' καὶ τὰ Τριψδία εἰς τὴν τάξιν των (γ', η', θ' ᾠδῆς μετὰ τῶν στίχων). Τὸ Φωτα-
γωγικὸν καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Μεσότητι τῶν νηστειῶν. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν λέ-
γε πρῶτον τὸ ἰδιόμελον τῆς Παρασκευῆς, ἤχος δ', Ὁ τῆς ἀληθείας ἔξεταστής, ἐν συνε-
χεῖα τῆς ἡμέρας, ἤχος πλ. δ', Τῆς νηστείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντες, τὸ μαρτυρικόν, Δόξα
Καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ', Μεσάσαντες τὸ πέλαγος. Εἰς τὴν α' Ὄραν γίνεται ἡ προσκύνησις
τοῦ Σταυροῦ ὡς ἔθος κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς τὴν Τριθέκτην ἀνάγνωθι τὴν προφητείαν τοῦ
Ἡσαίου τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Παρασκευῆς.

Ἑσπερινὸς Τετάρτης

Εἰς τὴν θ' Ὄραν τὰ συνήθη. Μετὰ τὸν Προομιαικὸν στιχολογοῦμεν τὸ τῆς σειρᾶς
Κάθισμα. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στίχους ι' τὸ ἰδιόμελον, ἤχος δ', Ἡ τῶν ἀγαθῶν προέξ-
ενος καὶ τὸ ἕτερον, ἤχος πλ. α', Οἱ ἐν κρυπτῷ τὰς ἀρετάς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ δύο προσό-
μοια, ἤχος α', Πανεύφημοι μάρτυρες καὶ τὸ ἕτερον ἤχος βαρῦς, Σήμερον γρηγορεῖ καὶ
ἐν συνεχείᾳ τέσσαρα Προεόρτια (τῆς κδ'), ἤχος δ', Ὁς γενναῖον ἐν μάρτυσι. Δόξα τοῦ
Σταυροῦ, ἤχος πλ. δ', Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία, Καὶ νῦν Προεόρτιον, ἤχος β',
Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς
Παρασκευῆς (ἑσπερινοῦ) καὶ ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ἀντὶ Κοινωνι-
κοῦ ἀναγινώσκομεν τὸ Τριψδίον τοῦ Ὁρθρου τῆς Παρασκευῆς, τὸν Κανόνα τοῦ Σταυ-
ροῦ καὶ τὰ ἐπίλοπα.

Τὸ Ἀπόδειπνον

Μέγα ὡς τὰς Κυριακάς. Ἀντὶ τοῦ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς λέγομεν τὸ
προεόρτιον Ἀπολυτικίον Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς, ἀντὶ τοῦ Κύριε τῶν Δυνάμεων
τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει πνεύματος, Κύριε, ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ κτλ. (μετα-
νοίας τρεῖς), Καὶ σῶσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε, Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, Ἐπὶ σοὶ χαίρει,
Ἄγε Ἄγγελε, Θεοτόκε Παρθένε, Δόξα Καὶ νῦν καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ὁρθρος Πέμπτης

Τὸ Μεσονυκτικὸν ἐν τῷ Καθολικῷ. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ
Διαβαστῆς εὐθύς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τὸ Ἐπακουσαί σου. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
ψάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτικίον ἐκ γ', ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα τοῦ
Τριψδίου, Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Ἐφραῖμ. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ εἰς σ' καὶ
τοῦ Τριψδίου εἰς τὴν τάξιν των. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα δις. Εἰς τὴν σ' τὸ Κοντάκιον
Ἐπελεύσει Πνεύματος. Ἐξαποστειλάριον προεόρτιον ἀπαξ. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν τὸ

ιδιόμελον (δίδς), ἦχος βαρύς, Ζηλώσωμεν οἱ πιστοί, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος δ', Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, Τρισάγιον, Ἄπολυτίκιον προεόρτιον Σήμερον τῆς παχσομίου χαρᾶς (ψαλτόν), Κύριε, ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν, Τὴν Τιμωτέραν τῶν Χερουβειμ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, αἱ τρεῖς μετάνοιαι μόνον καὶ εὐθύς ἢ α' Ὁρα, Ἄπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον προεόρτιον. Στιχολογοῦμεν καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Ἡ Τριθέκτη εἰς τὴν συνήθη ὥραν. Στιχολογοῦμεν καὶ τὸ Ψαλτήριον. Ἄπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον προεόρτιον, τὸ τροπάριον τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ Προφητεία, ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Κλίμακα, ψάλλομεν καὶ τὴν Παράκλησιν τῆς Θεοτόκου. Ποιοῦμεν καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἄνευ σταυρῶν.

Ἑσπερινὸς Πέμπτης

Γίνεται θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Περὶ ὥραν τετάρτην σημαίνει ὁ Ἐκκλησιαστικός, ἀναγινώσκεται ἢ θ' Ὁρα, Στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου. Ἄπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον προεόρτιον. Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Κλίμακα. Οἱ Μακαρισμοὶ παρὰ τοῦ Τυπικάρη καὶ Διαβαστοῦ χῆμα, Χορὸς ὁ ἐπουράνιος κτλ. Τροπάρια τὰ συνήθη, λέγε καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ Ὁ ὑψωθείς. Δόξα Καὶ νῦν, Ἐπελεύσει Πνεύματος, Κύριε, ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καρῶ, ὁ Προεστὼς τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ (Ὁ Ἐκκλησιαστικός τίθησιν τὸ Δισκέλιον ἐν τῷ μέσῳ διὰ τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ). Λεγομένης τῆς εὐχῆς ὁ Ἱερεὺς ἐξέρχεται τοῦ Βήματος μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὡς ἔθος, θυμῶ καὶ μετὰ τοῦ Καθηγουμένου προσκυνεῖ τὸν Τιμὸν Σταυρὸν ψάλλοντες συνάμα Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, ὅπερ ψάλλεται καὶ παρὰ τῶν χορῶν καὶ εἶτα τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β', Δεῦτε πιστοί. Μετὰ τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ θέτομεν εἰς τὸ προσκυνητάριον τὴν Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀνάπτοντες καὶ τὴν λαμπάδα. Ὁ Ἐκκλησιαστικός βαλὼν μετάνοιαν κρούει τὸ κάτω σήμαντρον καὶ τὸ κάτω σίδηρον. Ὁ Διαβαστὴς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἄπολυτίκιον Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Δόξα Καὶ νῦν καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία, ὁ Προοιμακός, Ψαλτήριον τῆς σειρᾶς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στίχους ι', ἦχος πλ. β', ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἅπαξ, εἶτα τὰ τρία προσόμοια, ἦχος δ' πρὸς τὸ Ἐδωκας σημειώσιν, Τὸν ἀεμακάριστον ἀξιωθέντες καὶ ἕτερα δύο, εἶτα τῆς Ἑορτῆς τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ τρία, ἦχος δ', Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς γ' καὶ ἕτερα γ' τῶν ἀποστίχων, ἦχος πλ. δ' Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος. Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος α', Τῷ ἔκτω μηνί. Εἰσοδος, Φῶς ἕλαρόν, Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. (Σημειώσεις εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα δὲν ψάλλονται ὅλοι οἱ στίχοι. Ὁ Κανονάρχης τὸν ἦχον τὸν ἐκφωνεῖ ἀπὸ τὸ στασιδίον του κατὰ τὴν τάξιν τῶν Μικρῶν Ἑσπερινῶν ὡς ἔθος). Ὁ Μικρὸς Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς προεγράφη. Μετὰ τὸ Πρόσχωμεν ἀναγινώσκομεν κανόνα τινὰ λαχόντος Ἁγίου. Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε κτλ. ὡς ἔθος.

Εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς νυκτὸς σημαίνει διὰ τὴν ἀγρυπνίαν καὶ ψάλλεται ὡς εἶναι διατεταγμένη εἰς τὸ Τυπικὸν τῆ Παρασκευῆ τῆς Γ' Ἑβδομάδος.

Ἡ ἀπόδοσις γίνεται οὐχὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὴν Παρασκευὴν, ἀλλὰ τὸ Σάββατον. Ἡ Εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ αἶρεται ἐκ τοῦ προσκυνηταρίου μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς θ' Ὁρας τοῦ Σαββάτου.

Ἑσπερινὸς Παρασκευῆς

Σημαίνει περὶ ὥραν ἐννάτην καὶ ἀναγινώσκεται ἡ θ' Ὥρα εἰς τὴν Λιτὴν. Εἰς τὸν Προουσιακὸν ἀνάπτομεν τοὺς Σταυρούς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἤχος πλ. β', Βουλὴν προαιώνιον καὶ τρία τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἤχος α' πρὸς τὸ Πανεύφημοι μάρτυρες, Γαβριὴλ ὁ μέγιστος. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. β', Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴσοδος ὁ Ἐφημέριος μετὰ Διακόνου, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἀπόστιχα τὰ τρία ἰδιόμελα, ἤχος δ', Τῷ ἔκτῳ μηνὶ καὶ τὰ ἕτερα δύο (εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς εορτῆς). Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος ὁ αὐτός, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. (Ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων τίθεται τὸ δισκέλιον ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Ἐπὶ σοὶ χαίρει καὶ τὸ Τριψῆδιον ἐπ' αὐτοῦ). Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις εὐθὺς ψάλλεται τὸ Τῆ Ὑπερμάχῳ ἀργῶς. Ὁ Ἱερεὺς θυμᾶ κατὰ τὴν τάξιν τὸν Ναὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς. Εἶτα ἀναγινώσκει τὴν Δ' Στάσιν τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὸ τέλος Τῆ Ὑπερμάχῳ σύντομον. Τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις καὶ ἀπερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἀπόδειπνον μικρὸν εἰς τὴν Λιτὴν ἄνευ Χαιρετισμῶν.

Ὁρθρος Σαββάτου

Τὸ Μεσονυκτικὸν εἰς τὴν Λιτὴν. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἡ Σιχολογία τοῦ ψαλτηρίου μετὰ τῶν Καθισμάτων τῆς Ἑορτῆς. Γίνονται δὲ καὶ αἰτήσεις εἰς τὰς Σιχολογίας παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀνάγνωσις εἰς ἐγκώμιον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς ἡ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου στ'. Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀρχαγγέλου δις. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν ἡ' ᾠδὴν ἀνάπτομεν τοὺς Σταυρούς. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σιχολογεῖται καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναριῶν. Ὁ Ἱερεὺς θυμᾶ μετὰ τῆς Κυριακῆς θυματὸν φορῶν Φελώνιον καὶ Ἐπιτραχήλιον. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς δύο. Εἰς τὸ Πᾶσα πνοὴ τροπάρια δ' τῆς Ἑορτῆς, ἤχος α', Τῶν οὐρανόων ταγαμάτων δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ', Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, Δοξολογία, τὸ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς κτλ. ὡς ἔθος.

Ἡ Λειτουργία εἰς τὸ Παρεκκλήσιον. Ψάλλομεν Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς τὴν θ' ᾠδὴν τῆς Ἑορτῆς εἰς ἡ' καὶ τὴν στ' τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς τρεῖς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, Τῆ Ὑπερμάχῳ. Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου (στ' Σεπτεμβρίου). Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, Ὡς ἐμπύχῳ. Κοινωνικὸν οἶον βούλει τῆς Ἑορτῆς ἢ τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους. Ἡ Παράκλησις ἀργεῖ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος προψάλλεται τὸ Σάββατον τῆς Γ' Ἐβδομάδος.

Περίπτωσις Γ.

Εἰ τύχοι τῆ Ε' Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν (Περίπτωσις ιε', βλ. σελ. 275)

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας προψάλλεται τῷ τρίτῳ ἢ τῷ τετάρτῳ Σαββάτῳ ἔνθα συμπάλλεται μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Περίπτωσης Δ'.

Εἰ τύχοι τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ (Περίπτωσης κέ', βλ. σελ. 285 καὶ 287)

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἀπερχόμενοι εἰς τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν βράσμα ἄνευ ἐλαίου.

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀπερχόμενοι εἰς τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν βράσμα ἄνευ ἐλαίου.

Περίπτωσης Ε'.

Εἰ τύχοι τῶ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ (Περίπτωσης κστ', βλ. σελ. 287 καὶ 289)

Ἀπερχόμενοι εἰς τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν βράσμα ἄνευ ἐλαίου.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

κγ'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Περίπτωσης ε', εἰ τύχοι τῆ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (βλ. σελ. 301)

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν Δόξα τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς καὶ οὐχὶ Δόξα τῆς ἑορτῆς Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, καθ' ὅσον ἡ ἑορτὴ αὕτη συγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν Δεσποτικῶν τοιούτων καὶ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ἐκ τῆς Παρακλητικῆς ψάλλεται. Ἐνταῦθα σημειοῦμεν ὅτι τὸ Ὑπερευλογημένη ψάλλεται ἀπαρεγκλίτως καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων ἐν αἷς αἱ Δεσποτικαὶ ἑορταὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῶν Βαίων, τοῦ Πάσχα, τῆς ψηλαφήσεως τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τύχουν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦτο ψάλλεται καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, καθ' ὅσον ἡ ἑορτὴ αὕτη θεωρεῖται Ἀναστάσιμος.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

η'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (βλ. σελ. 312)

α) Ἐν τῇ παρουσίᾳ ἑορτῇ ὁ Εὐαγγελιστὴς ἑορτάζεται ὡς τις τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων διὰ θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Καθολικῷ καὶ οὐχὶ δι' ἀγρυπνίας. Ἀγρυπνίαν ἐπιτελοῦμεν τῇ κστ' Σεπτεμβρίου ἐν τῇ μεταστάσει αὐτοῦ.

β) Εἰ μὲν τύχοι ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὸ α' ἀναστάσιμον δις καὶ δ' στιχηρὰ προσόμοια, εἰ δὲ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν δ' στιχηρὰ μόνον.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ια'. Ἀζουλοθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιόν Ἔστιν» (βλ. σελ. 341)

Ταύτην τὴν ἀκολουθίαν ψάλλομεν ἀπὸ τῆς ια' Ἰουνίου ἕως τῆς ιε', ὅποτε βούλεται ὁ
Τυπικάρχης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν στι-
χηρὰ προσόμοια γ' τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἤχος α', Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος καὶ
ἕτερα γ' τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, ἤχος δ', Ἐδωκας σημεῖωσιν. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος δ',
Ἐπρεπε τῷ Ὄρει τοῦ Ἀθωνος. Ἀπόστιχα, ἤχος α', Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Δόξα Καὶ
νῦν, ἤχος δ', Ὕμνον ὃν οὐκ ἔγνω. Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Εἰς τὴν Στιχολογίαν καθίσματα τῆς Θεοτόκου. Κανόνες, ὁ Παρακλητικὸς μετὰ τῶν
Εἰρμῶν εἰς στ' καὶ ἐκ τῆς φυλλάδος οἱ δύο (ὁ εἷς, ὁ παρακλητικὸς κανὼν τῆς Ἁγίας Εἰκό-
νος) εἰς η'. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὸ Κάθισμα δις καὶ ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος.
Πᾶσα πνοή, ἤχος α', Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, στίχοι δ'. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ', Τίς
λαλήσει τὰς δυναστείας σου Ἀγνή, Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ. Ψάλλομεν Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἡ γ'
καὶ στ' ᾠδή. Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικὸν Ποτήριον
σωτηρίου λήψομα. Ἡ Παράκλησις ἀργεῖ. (Ἀναγνώσματα οὐκ ἀναγινώσκομεν, οὔτε
αἰτήσεις γίνονται εἰς τὴν Στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου, οὔτε Καταβασίας ψάλλομεν).

κγ'. Τῆς Ἁγίας μάρτυρος Ἀγριπίνης καὶ προεόρτια τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου (Τυπικὴ διάταξις ἡ σήμερον ἰσχύουσα, βλ. σελ. 345)

Εἰς τὸ Προσκυνητάριον τίθεμεν τὴν Εἰκόνα τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στίχους στ'
καὶ ψάλλομεν προσόμοια τοῦ Τιμίου Προδρόμου γ', ἤχος δ', Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς καὶ
τῆς Ἁγίας γ' Ἐδωκας σημεῖωσιν. Δόξα, ἤχος πλ. β', Ἄγγελος ἐκ στερωτικῶν ᾠδίνων.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἀρμόζον. Ἀπόστιχα, ἤχος α', Πανεύφημοι μάρτυρες. Δόξα Καὶ νῦν,
ἤχος πλ. δ', Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ. Ἀπολυτίκιον ἤχος β', Μνήμη δικαίου, καὶ Θεοτοκίον,
Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν.

Κοντάκιον εἰς τὸ Ἀπόδειπνον καὶ τὰς Ὁρας τῷ ὑπὲρ πάντας ἀληθῶς. Εἰς τὸ Ἀπό-
δειπνον οἱ Χαιρετισμοὶ τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν
Στιχολογίαν τὰ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου ὡς εἶναι εἰς τὴν φυλλάδα. Κανόνες, ὁ Πα-
ρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ', τοῦ Προδρόμου δ' καὶ τῆς Μάρτυ-
ρος δ'. Εἰς τὴν γ' ᾠδὴν Κάθισμα τῆς Ἁγίας, ἤχος δ', πρὸς τὸ Ταχὺ προκατάλαβε. Δόξα
Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ἤχος πλ. α', πρὸς τὸ Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντά-
κιον τῷ ὑπὲρ πάντας ἀληθῶς καὶ Οἶκος Ἐχαυρον τῇ γεννήσει. Ἐξαποστειλάριον
προεόρτιον πρὸς τὸ Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ, Θεοτοκίον, Ἐποίησεν ὡς ἀληθῶς. Εἰς τοὺς
Αἴνους Πᾶσα πνοή, στίχους δ', ἤχος α', Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Δόξα, ἤχος πλ. δ',
Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐδία. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον Δέσποινα πρόσδεξα. Δοξολογία καὶ
τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ. Ψάλλομεν Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ στ' ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτικά τὰ συνήθη καὶ εἰς τὸ τέλος Τῆ Ὑπερμάχῳ. Ἀποστολοευαγγέλιον ἐν, τῆς ἡμέρας. Ἡ Παράκλησις ἀργεῖ.

κδ'. Τὸ Γενέσιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου (βλ. σελ. 347)

α) Εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλεται παρὰ τοῦ ἀριστεροῦ Χοροῦ, ἐν δὲ τῇ Ἀγυρηνία παρὰ τοῦ δεξιῦ Χοροῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στίχοι δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου, ἦχος δ', Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Δόξα, ἦχος πλ. δ', Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ. Καὶ νῦν Δέσποινα πρόοδεξα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Οἴκος τοῦ Ἐφραθά. Δόξα Καὶ νῦν, ὁμοιον.

β) Φροντίζομεν ἐγκαίρως διὰ τὰ μουσικὰ βιβλία.

γ) Εἰς τὸ Τυπικὸν γράφει ὅτι ἡ εὐλόγησις τοῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου γίνεται παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως μετὰ τὸν ψαλμὸν Εὐλογήσω τὸν Κύριον. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων σήμερον γίνεται μετὰ τὸ Θεοτόκε Παρθένε (βλ. σελ. 349).

δ) Εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα ψάλλεται τὸ πανηγυρικὸν ἰδιόμελον τῆς θ' Ὁρας τῶν Θεοφανείων, ἦχος πλ. α', Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, δίχορον, ἀλλὰ τὸ Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἰδιομέλου καὶ τὸ Δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν εἰς τὸ τέλος, ψάλλονται ἅπαξ.

ε) Εἰς τὴν Τράπεζαν ψάλλεται τὸ Ἀξιὸν Ἔστιν ἀντὶ τοῦ Ἄνωθεν οἱ Προφῆται ὡς γράφει τὸ Τυπικὸν (βλ. σελ. 351).

στ) Μετὰ τὴν Τράπεζαν ἐπ' Ἐκκλησίας πολυχρονισμὸς γίνεται τοῦ προεξάρχοντος Ἀρχιερέως (βλ. σελ. 351). Μὴ ὑπάρχοντος Ἀρχιερέως τότε προεξάρχη τῆς πανηγύρεως, προσκληθεῖς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Μονῆς Καθηγούμενος ἄλλης Ἀγιορειτικῆς Μονῆς ἢ ὁ ἡμέτερος. Ὅθεν μετὰ τὴν Τράπεζαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πολυχρονίζομεν τὸν τε Καθηγούμενον καὶ τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν.

ζ) Ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ Πανηγύρει τῆς Μονῆς ἡμῶν γίνεται κατάλυσις ἰχθύος, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχοι ἀκόμη καὶ Δευτέρα, Τετάρτη ἢ Παρασκευῆ.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

λα'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου καὶ προεόρτια τοῦ Ἁγίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ (βλ. σελ. 378)

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ, ἦχος α', Τῶν οὐρανόων ταγμάτων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου ὁμοια ἕτερα γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος β', Παντὸς δικαίου ἡ μνήμη. Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, ἦχος ὁ αὐτός, Σὺ μου σκέπη κραταία. Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος α', Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, ἦχος ὁ αὐτός, Σήμερον ὡς ἀληθῶς. Ἀπολυτικά τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ', Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε καὶ τοῦ Σταυροῦ, ἦχος α', Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου δις καὶ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ. Ἡ συνήθης Σιχολογία τοῦ ψαλτηρίου, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωή-

χου εἰς στ', τοῦ Σταυροῦ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Εἰς τὴν γ' ᾠδὴν τὸ Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἄφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἰς τοὺς Αἶνους Πᾶσα πνοὴ ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ', Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Δόξα τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. β', Ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ. Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, ἦχος ὁ αὐτός, Τῶν Προφητῶν αἰφωναί. Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ συνήθη. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἢ γ' τοῦ Σταυροῦ καὶ ἢ γ' καὶ στ' τοῦ Ἁγίου. Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου.

Εἰ τῦχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ε' καὶ ψάλλομεν δ' στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, τοῦ Σταυροῦ γ', ἦχος α', Τῶν οὐρανίων ταγμάτων καὶ τοῦ Ἁγίου ὅμοια ἕτερα γ'. Δόξα τοῦ Σταυροῦ, ἦχος β', Σὺ μου σκέπη κραταιά. Καὶ νῦν τὸ δογματικὸν τοῦ ἦχου. Εἰς τὸν στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα τοῦ Ἁγίου ἦχος α', Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, ἦχος ὁ αὐτός, Σήμερον ὡς ἀληθῶς. Εἰς τοὺς Κανόνας στ' Ἀναστάσιμα τοῦ ἦχου, τοῦ Σταυροῦ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Ἄπο γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος. Ἄφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστευλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους δ' Ἀναστάσιμα καὶ δ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' Ἀναστάσιμα, ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ Σταυροῦ καὶ ἢ στ' τοῦ Ἁγίου. Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

στ'. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (βλ. σελ. 384)

Εἰς τὴν Λειτουργίαν εἰς τὸ Ἐξαρέτως ἀντὶ τοῦ Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδειχθη ψάλλομεν τὸ γ' τροπάριον τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη. Ἡ αὐτὴ τυπικὴ διάταξις τηρεῖται καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς.

ια'. Πανήγυρις τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (βλ. σελ. 388)

Εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Νήφωνος καταβασίας ψάλλομεν Σταυρὸν χαράξας.

κη'. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (βλ. σελ. 402)

Εἰ τῦχοι ἢ ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ ὁ κανὼν τοῦ Προδρόμου ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀντὶ Θεοτοκαρίου.

κθ'. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (βλ. σελ. 403)

Ἄπο τῆς κθ' Αὐγούστου εἰς τὴν Ἀποτομὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου Καταβασίας ψάλλομεν Σταυρὸν

χαράξας και οὐχι Ἄνοιξω τὸ στόμα μου ὡς γράφεται εἰς τὸ κεφάλαιον Περι τοῦ πῶς ψάλλονται αἱ Καταβασαί ἐν ὄλω τῷ ἐνιαυτῷ ἐν σελίδι 554.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΩΔΙΟΥ - ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς περὶ τοῦ Ἀποδείπνου (βλ. σελ. 426)

Ὀλίγον προτοῦ ὁ Ἀναγνώστης τελειώσει τὴν ἀνάγνωσιν ὁ Ἐκκλησιαστικὸς διανέμει τὰ κηρία. Ἀφοῦ τελειώσει ἡ ἀνάγνωσις καὶ λάβει ὁ Ἀναγνώστης ἀπὸ τὸν Προεστῶτα τὴν εὐλογίαν του, σβέννυνται τὰ φῶτα καὶ ἄπτονται τὰ κηρία, οἱ δὲ ψάλται ἄρχονται τοῦ Δ' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ἀφοῦ τελειώσουν τοῦτο, ψάλλονται καὶ ἕτερα ἀπολυτικία ἐναλλάξ ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς ἀποστολικῆς τραπέζης καὶ τῶν ἄλλων τραπεζῶν καὶ τελειῶνουν μὲ τὸ Τῆ Ὑπερμάχῳ. Ἐν συνεχείᾳ ἀνιστάμεθα ὑψοῦντες τὴν Παναγίαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἐρμηνεία τηρεῖται ὡς ἔχει.

Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (βλ. σελ. 431)

α. Ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δὲν ψάλλομεν κόλλυβον τῶν κεκοιμημένων καὶ οὔτε μνημόσυνον ποιῶμεν αὐτῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ Σάββατα τῆς α', β', γ' καὶ δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καθὼς καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου.

β. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς αἱ ἀναγνώσεις εἰς τὴν Κλίμακα γίνονται καθ' ἑκάστην ἡμέραν δύο, ἡ μία εἰς τὴν σ' Ὁραν καὶ ἡ ἕτερα εἰς τὴν θ' Ὁραν. Παλαιότερον ἐγένοντο τρεῖς ἀναγνώσεις (βλ. σελ. 434).

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' Ἑβδομάδος εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν (βλ. σελ. 440)

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν δὲν ἀναγινώσκομεν τὸν κανόνα τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἢ τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ ψάλλομεν τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἀργῶς.

Δευτέρα τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν εἰς τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον (βλ. σελ. 444)

Εἰς τὴν σελίδα 445 τοῦ Τυλικοῦ γράφει ὅτι «ψάλλομεν τοὺς κανόνας τῶν Ἁγίων». Ἐνταῦθα διευκρινίζομεν ὅτι νῦν οἱ κανόνες τῶν Ἁγίων δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ ἀπλῶς ἀναγινώσκονται. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει τόσον τῇ ἁγία καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ὅσον καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας κατὰ τὰς ὁποίας ἡ χρεία τὸ ἀπαιτεῖ νὰ ἀναγνωσθοῦν οἱ κανόνες τινῶν Ἁγίων ἐν τοῖς μικροῖς Ἀποδείπνοις. Τοῦτο γίνεται, καθ' ὅσον εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ Τυλικοῦ, γράφεται ὅτι οὕτοι ἄλλοτε ψάλλονται καὶ ἄλλοτε ὅτι ἀναγινώσκονται.

Ἐπίσης ἀναφέρομεν ὅτι νῦν οἱ ἐν λόγῳ κανόνες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀναγινώσκονται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς β' Ἑβδομάδος μέχρι καὶ τῆς Πέμπτης τῆς Ἑβδομάδος πρὸ τῶν Βαΐων, καθὼς καὶ εἰς τὰς προηγουσμένας θείας Λειτουργίας ἀντὶ τοῦ Κοινωνικοῦ, πλὴν Παρασκευῆς ὅτε καὶ ἀναγινώσκειται ὁ τετραῶδιος κανὼν τοῦ Σαββάτου καὶ τοῦτο μόνον εἰς ἣν περίπτωσιν τύχοι Ἁγίος ἔχων εἰκόνα.

Ἐνταῦθα διευκρινίζομεν ὅτι οἱ τριψῆδιοι κανόνες τῶν προεορτίων τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, καθὼς καὶ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ψάλλονται κανονικῶς ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ὡς προβλέπουν αἱ τυπικαὶ διατάξεις.

Τὸ Θεοτοκάριον ψάλλεται κατὰ πᾶν Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν, καθὼς καὶ ἐν αἷς ἡμέραις δὲν τελεῖται Προηγιασμένη θεία Λειτουργία, εἰς τὸν Ἑσπερινόν, αἱ δὲ Παρακλήσεις εἰς τὴν Θεοτόκον ψάλλονται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ τέλος τῆς στ' Ὁρας, ἐκτὸς καὶ χρεῖα τις ὑπάρξει, ἵνα ἀναγνωσθῇ ἀντὶ αὐτῆς κανὼν τινὸς Ἁγίου.

Τῆ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἢ Ἑλευσις τῆς Ἁγίας Δεξιᾶς τοῦ Τιμίου Προδρόμου (βλ. σελ. 458)

Ὁ μακαριστὸς Ὑμνογράφος Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης συνέθεσε καὶ ἕτερον κανόνα καὶ τινὰ ἄλλα τροπάρια, τὰ ὁποῖα προσετέθησαν εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Δεξιᾶς.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα ψάλλεται τὸ πανηγυρικὸν ἰδιόμελον τῆς θ' Ὁρας τῶν Θεοφανείων, ἤχος πλ.α', Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, δίχορον, ἀλλὰ τὸ Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἰδιομέλου καὶ τὸ Δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν εἰς τὸ τέλος, ψάλλονται ἅπαξ.

Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Δευτέρα τῆς Στ' Ἑβδομάδος τῶν ἁγίων Νηστειῶν

Ἑρμηνεῖα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τετραευαγγελίου, ἣν καὶ τηροῦμεν (βλ. σελ. 467)

Τῆ Δευτέρα τῶν Βαῶν εἰς τὴν γ' Ὁραν ἀρξαμένης τῆς Στιχολογίας τοῦ ψαλτηρίου ὁ Τυπικάρης ποιεῖ σχῆμα εἰς τὸν Προεστῶτα, ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα καὶ ἀφοῦ ἐνδυθῇ ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον καὶ θυμιάσῃ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν σταυροειδῶς, ποιήσῃ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ Τετραευαγγελίου. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ἀνάπτει τὸ μανουάλιον, τίθῃσι καὶ τὸ δισκέλιον ἐν τῷ μέσῳ. Τελειωθείσης οὖν τῆς Στιχολογίας τοῦ ψαλτηρίου, ἐκφωνεῖ ὁ κανονάρχης Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα καὶ ψάλλεται ἐκ γ' καὶ εἶτα τὸ Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος καὶ ἐξέρχεται ὁ Προεστὼς μετὰ τοῦ Τετραευαγγελίου προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μετὰ τοῦ μανουαλίου καὶ θυμιατοῦ καὶ ἡμῶν ψαλλόντων τὸ Ἀπόστολε Ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε ἀργῶς καὶ ἄρχεται τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, ἀφοῦ θυμιάσει πρῶτον τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν λαόν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ Ματθαῖον γίνεται εἰς στάσεις ζ' καὶ τελειώνει τὴν Τετάρτην εἰς τὴν γ' Ὁραν. Κατὰ δὲ τὴν στ' Ὁραν τῆς Τετάρτης ἀρχόμεθα τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου καὶ τελειώνει τὴν Πέμπτην εἰς τὴν θ' Ὁραν, ποιοῦντες αὐτὸ εἰς στάσεις ε'. Τὴν Παρασκευὴν πρῶτ' εἰς τὴν γ' Ὁραν μετὰ τὴν στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου ἀρχόμεθα τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου ποιοῦντες αὐτὸ εἰς στάσεις η'. Τὴν Μεγάλην Τρίτην ἐσπέρας εἰς τὴν θ' Ὁραν ἀρχόμεθα τοῦ κατὰ Ἰωάννην καὶ ποιοῦμεν αὐτὸ εἰς στάσεις γ'. Τὴν Μεγάλην Τετάρτην πρῶτιαν εἰς τὴν στ' Ὁραν ἀναγινώσεται μία στάσις καὶ τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν θ' ἢ ἑτέρα καὶ οὕτω λήγει τὸ Τετραευαγγέλιον.

Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν μιᾷ τῶν ὡς ἄνω ἡμερῶν, ὁ Τυπικάρης λαμβάνει πρόνοιαν ὅπως αἱ τρεῖς στάσεις, αἵτινες παραλείπονται ἔνεκα τῆς ἐν λόγῳ ἑορτῆς, ἀναγνωσθοῦν εἰς ἐτέραν ἡμέραν προκειμένου τὸ Τετραευαγγέλιον νὰ συμπληρωθῆ.

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας (βλ. σελ. 480)

Εἰς τὴν Τράπεζαν παρατίθεται μόνον βράσμα ἄνευ ἐλαίου.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (βλ. σελ. 488)

α) Κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἀπαρεγκλίτως ψάλλεται τὸ τροπάριον Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία. Ὅθεν τὸ ἀναγραφόμενον εἰς τὴν κστ' περιπτωσιν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὅταν συμπέσῃ αὐτῇ τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ (βλ. σελ. 289), ὅτι λειτουργοῦντος Ἀρχιερέως ἀντὶ τοῦ ὡς ἄνω τροπαρίου ψάλλεται τὸ Χερουβικόν, δὲν ἐφαρμόζεται.

β) Ἐν ὄσῳ οἱ Πατέρες μεταλαμβάνουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ Μνήσθητι, Εὐσπλαγγνε, καὶ ἡμῶν ἀντὶ τοῦ Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, (βλ. σελ. 490).

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Εἰς τὸν Ὅρθρον τῆς Λαμπρᾶς (βλ. σελ. 494)

Δὲν γίνεται διακοπή, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς θείας Μεταλήψεως ἐξακολουθοῦμεν ἀναγινώσκοντες τὴν γ' καὶ στ' Ὁραν, Εὐλόγημένη ἡ Βασιλεία καὶ ἀρχόμεθα τῆς θείας Λειτουργίας.

Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν τῆς Λαμπρᾶς (βλ. σελ. 495)

Τὸ κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε ψάλλεται ὡς ἔχει, χωρὶς τὸ Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὴν Τράπεζαν ἄρχεται ὁ ἅγιος Καθηγούμενος λέγων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, εἶτα ὁ Ἐφημέριος καὶ μετὰ ὁ ἀναγνώστης. Τοῦτο γίνεται τόσον εἰς τὴν ἀρχὴν ὅσον καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς.

Τῆ Δευτέρῃ τῆς Διακαινησίμου (βλ. σελ. 500)

Ἀπὸ ἐτῶν ἔχει ἐπικρατήσῃ ἡ καλὴ συνήθεια, ὅπως κατὰ τὴν σήμερον μεταβαίη ὁ ἅγιος Καθηγούμενος ἡμῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Παύλου, ἔνθα προεξάρχει τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Λιτανείας, καὶ τάνάπαλιν τῇ ἐπομένῃ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου προσέρχεται ἐνταῦθα ὁ ἅγιος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου ποιῶν ὁμοίως. Ἐπίσης τινὲς ἐκ τῶν πατέρων ἡμῶν μεταβαίνουν τῇ Δευτέρῃ εἰς τὴν Λιτανεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου καὶ ὁμοίως τῇ Τρίτῃ προσέρχονται ἐκ τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς εἰς τὴν ἡμετέραν Λιτανεῖαν. Τοῦτο γίνεται πρὸς διαφύλαξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς μεταξύ τῶν γειτνιαζουσῶν ἡμῶν Μονῶν φιλαδελφίας καὶ ἀγάπης.

Τῆ Πέμπτῃ τῆς Διακαινησίμου ἑσπέρας (βλ. σελ. 504)

Εἰς τὴν Τράπεζαν πορευόμεθα ἄνευ εἰσοδικῶν, βαρέων καὶ ὑψώσεως ἄρτου.

Τῆ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (βλ. σελ. 508)

Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀντὶ τοῦ Εὐλογησῶ τὸν Κύριον καὶ τὸ Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς μου, ψάλλε ὡς πλέον ἀρμόζον τὸ μεγαλυνάριον τῆς ἑορτῆς ἢ τι τροπάριον ἐκ τῶν κανόνων αὐτῆς. Οἱ ἐν λόγῳ δύο ψαλμοὶ ἀναγινώσκονται συνήθως ὅταν τελῆται ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τῆ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων, ὡς καὶ τὰς Κυριακὰς τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῆ, τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ καὶ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, καθὼς καὶ ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἐν αἷς ὁ τυχὼν Ἅγιος τῆς ἡμέρας δὲν ἔχει εἰκόνα.

Τῷ Σαββάτῳ προῖ τῆς Ἑ' Ἑβδομάδος τῆς Πεντηκοστῆς (βλ. σελ. 522)

Ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ τέλος τῆς α' Ὁρας δὲν μνημονεὺει κόλλυβον κεκοιμημένων. Ἐνταῦθα σημειοῦμεν ὅτι ἡ μνημόνευσις αὕτη γίνεται εἰς τὰ κοινὰ μνημόσυνα τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς ζ' Ἑβδομάδος τῆς Πεντηκοστῆς, καθὼς καὶ ἐν τοῖς Σάββασι τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐὰν δὲν ὑπάρχη ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ Ἅγιος μὲ εἰκόνα, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Τῆ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα (βλ. σελ. 528)

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ἀνάπτομεν τὸν Χορὸν μόνον.

Εἰς τὴν Τράπεζαν γίνεται κατάλυσις ἰχθύος, ἄνευ τυροῦ.

Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως (βλ. σελ. 530)

Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν καταβασίαν ψάλλομεν Χαίροις Ἄνασσα καὶ οὐχὶ τὸ Ὡ τῶν δωρεῶν ὡς ἐκ παραδρομῆς διαλαμβάνει τὸ Τυπικόν. Τὸ αὐτὸ ψάλλεται ἐὰν τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς ἑορτῆς (βλ. σελ. 531).

Τῆ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων τῆ Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ (βλ. σελ. 532)

Καταβασίας ψάλλομεν Θεῖω καλυφθεὶς καὶ οὐχὶ Τῷ σωτῆρι Θεῷ ὡς γράφεται ἐν σελίδι 554 Περί τοῦ πῶς ψάλλονται αἱ Καταβασίαι ἐν ὄλῳ τῷ ἐνιαυτῷ.

**Γ. Πίναξ ἐμφαίνων εἰς ποίας Ἀγρυπνίας καὶ ἑορταζομένους Ἁγίους
κρούομεν τὰς βαρέας καὶ εἰς πόσας στάσεις (*)**

| | | | |
|-------------|----|---|---|
| Σεπτεμβρίου | 5 | Προφήτου Ζαχαρίου | - |
| | 8 | Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου | 3 |
| | 14 | Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ | 3 |
| | 23 | Ἡ σύλληψις τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ | - |
| | 26 | Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου | 1 |
| Ὀκτωβρίου | 1 | Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου | 1 |
| | 11 | Κυριακῇ τῶν Ἀγ. Πατέρων τῆς ζ' Οἰκ. Συνόδου | 1 |
| | 20 | Ἀγίου Ἀρτεμίου | 1 |
| | 26 | Ἀγίου Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου | 3 |
| Νοεμβρίου | 1 | Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ | - |
| | 8 | Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων | 3 |
| | 13 | Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου | 1 |
| | 21 | Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου | 3 |
| | 25 | Ἀγίων Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου καὶ Μερκουρίου | 1 |
| | 30 | Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου | 1 |
| Δεκεμβρίου | 5 | Ἀγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου | - |
| | 6 | Ἀγίου Νικολάου | 3 |
| | 9 | Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης | - |
| | 12 | Ἀγίου Σπυρίδωνος | 1 |
| | 18 | Ἀγίου Μοδέστου | 1 |
| | 25 | Χριστούγεννα | 3 |
| | 26 | Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου | 3 |
| | 27 | Ἀγίου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος | 1 |

* Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐν αἷς αἱ βαρέαι κρούονται εἰς στάσεις τρεῖς, τότε ἡ Ἐκκλησία κοσμεῖται, ἥτοι ἐμπροσθεν τῶν προσκυνηταρίων τοποθετοῦνται ποδέαι. Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ γράφομεν ὅτι τότε ἄπτονται εἰς τοὺς σταυροὺς δύο δρακόνια, εἰς τὸν χορὸν δύο κηρία, τὰ δύο γεντέκια καὶ εἰς τὸν «μέγαν» πολυέλεον ἀναλόγως τῆς τυχούσης ἑορτῆς εἴτε δύο σειραὶ εἴτε μία σειρὰ κηρίων. Ἐπίσης θυμᾶ μέ τὸ μεγάλο κατζίνον.

Ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ ἡ ἑορτὴ τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, καθ' ὅσον ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τριημέρου τῶν Χριστουγέννων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Δώδεκα Ἀποστόλων ὡς συνέχεια τῆς ἑορτῆς τῶν Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἡ Ἐκκλησία ἐπίσης κοσμεῖται μὲ ἰδιαιτέραν λαμπρότητα ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τοῦ Πάσχα, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, ἐν τῇ μεγάλῃ Πανηγύρει τῆς Μονῆς ἡμῶν ἐπὶ τῷ Γενεσίῳ τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ τῇ κδ' Ἰουνίου, καθὼς καὶ ἐν τῇ πανηγύρει τοῦ Ἀγίου Νήφωνος τῇ ια' Αὐγούστου.

| | | | |
|-------------|----|---|---|
| Ίανουαρίου | 1 | Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου | 3 |
| | 6 | Θεοφάνεια | 3 |
| | 7 | Ἡ Σύναξις Τιμίου Προδρόμου | 3 |
| | 11 | Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου | — |
| | 17 | Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου | 1 |
| | 18 | Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου | 1 |
| | 20 | Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου | — |
| | 25 | Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου | 1 |
| | 27 | Ἀνακομιδὴ λειψ. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου | — |
| | 30 | Τριῶν Ἱεραρχῶν | 3 |
| Φεβρουαρίου | 2 | Ἑπαπαντὴ | 3 |
| | 10 | Ἁγίου Χαραλάμπους | 1 |
| | 24 | Α' καὶ Β' εὗρεσις τῆς κάρας τοῦ Προδρόμου | — |
| Μαρτίου | 9 | Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων | 1 |
| | 25 | Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου | 3 |
| Ἀπριλίου | 23 | Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου | 3 |
| Μαΐου | 8 | Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου | 1 |
| | 21 | Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης | 1 |
| | 25 | Γ' εὗρεσις τῆς κάρας τοῦ Προδρόμου | — |
| | 29 | Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου | 3 |
| Ἰουνίου | 24 | Γενέσιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου | 3 |
| | 25 | Ἰοσίου Διονυσίου τοῦ κτίτορος | 3 |
| | 29 | Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου | 3 |
| | 30 | Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων | 1 |
| Ἰουλίου | 5 | Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου | 1 |
| | 20 | Ἡλιού τοῦ Προφήτου | 1 |
| | 25 | Κοίμησις Ἁγίας Ἄννης | 1 |
| | 27 | Ἁγίου Παντελεήμονος | 1 |
| Αὐγούστου | 6 | Μεταμορφώσεως | 3 |
| | 11 | Ἁγίου Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως | 3 |
| | 15 | Κοίμησις τῆς Θεοτόκου | 3 |
| | 29 | Ἀποτομὴ Τιμίου Προδρόμου | 3 |

ΤΡΙΩΔΙΟΝ - ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

| | |
|---|---|
| Τῷ Α' Σαββάτῳ Νηστειῶν, θαῦμα κολλύβων Ἁγίου Θεοδώρου Τήρωνος | 1 |
| Τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῆς Ὁρθοδοξίας | 1 |

| | |
|---|---|
| Τῆ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ | 1 |
| Τῆ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως | 1 |
| Τῆ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἐλευσις Ἁγίας Δεξιᾶς Τιμίου Προδρομοῦ | 3 |
| Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου | 3 |
| Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου | 1 |
| Τῆ Κυριακῇ τῶν Βαίων | 3 |
| Τῆ Κυριακῇ τοῦ Ἁγίου Πάσχα | 3 |
| Τῆ Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου | 3 |
| Τῆ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου | 3 |
| Τῆ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς | 3 |
| Τῆ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ | 3 |
| Τῆ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς | 1 |
| Τῆ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως | 3 |
| Τῆ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων τῆ Πατέρων τῆς α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου | 1 |
| Τῆ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς | 3 |
| Τῆ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος | 3 |
| Τῆ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων | 1 |
| Τῆ Β' Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, τῶν Ἁγίων Ἀγιορειτῶν Πατέρων | 3 |
| Τῆ Γ' Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, τῶν Ἁγίων Διονυσιατῶν Πατέρων | 3 |

Ἐπίσης βαρέας κρούομεν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν στάσιν μίαν, ἐκτὸς καὶ τύχοι κάποια ἑορτῆ εἰς τὴν ὁποίαν κρούομεν ταύτας εἰς στάσεις τρεῖς.

Εἰς τοὺς Ἁγίους ἐν οἷς δὲν κρούομεν τὰς βαρέας ὡς ἐμφαίνεται ἀνωτέρω, τότε σημαίνει τὸ ἄνω σήμαντρον (κόπανος) καὶ τὸ ἄνω σίδηρον, καίτοι ἡ θεία Λειτουργία τελεῖται ἐν τῷ Καθολικῷ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΛΕΞΕΩΝ ΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΝΟΗΜΑΤΩΝ

Ἅγιος ἑορταζόμενος: Ἅγιος ἡ μνήμη τοῦ ὁποίου τιμᾶται εἴτε δι' Ἀγρυπνίας, εἴτε διὰ τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Καθολικῷ.

Ἀναγνώστης ἢ Διαβαστής: Διακονητής ὅστις ἀναγινώσκει ὠρισμένα μέρη τῆς ἀκολουθίας π.χ. τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰς Ὁρας, τὸ Κύριε, ἐλέησον εἰς τὰς καθημερινὰς θείας Λειτουργίας κλπ.

Ἀποστολικὴ Σαγήνη: Βίβλος συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Ἰωάννου τοῦ ἐκ τῆς Λίνδου. Ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μέρη, τὸ μὲν πρῶτον περιέχει Διδαχὰς λίαν ψυχοφελεῖς, τὸ δὲ δευτέρον Ἐρωταποκρίσεις πνευματικὰς μετὰ τινων παραινετικῶν Ἐπιστολῶν ἐν τῷ τέλει.

Ἀββᾶς Δωρόθεος: Ἐννοεῖται ἡ βίβλος τοῦ Ἀββᾶ Δωροθέου, ἣτις περιέχει τὰ «Ἔργα Ἀσκητικά». Ἐγενήθη εἰς Γάζαν τῆς Παλαιστίνης ἀρχὰς τοῦ σ' αἰῶνος καὶ ἐμόνασεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἀββᾶ Σερίδου πλησίον τῆς αὐτῆς πόλεως, ἔνθα ἀνέλαβεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ξενῶνος καὶ τοῦ νοσοκομείου τῆς μονῆς, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν Ὁσίων Βαρσανουφίου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Προφήτου, τοῦ δευτέρου ἐκ τῶν ὁποίων κατέστη ὑποτακτικός. Μετὰ τὴν τελευταίαν τῶν Ὁσίων Γερόντων καὶ τοῦ Ἀββᾶ Σερίδου ἀνεχώρησεν καὶ ἴδρυσεν ἰδίαν μονήν, συνεχίζων τὰ φιланθρωπικὰ ἔργα, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη. Κατέγραψεν τὰ παραγγέλματα τοῦ Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ καὶ συνέλεξεν τὰς Ἐρωταποκρίσεις τῶν ὡς ἄνω δύο μεγάλων Γερόντων Βαρσανουφίου καὶ Ἰωάννου. Εἰς τὰ «Ἔργα Ἀσκητικά» περιλαμβάνονται 17 Διδασκαλίας, 16 Ἐπιστολαὶ καὶ διάφορα σύντομα Ρητά. Αἱ διδασκαλίας τοῦ λαμβάνουν τὴν μορφήν πατριῶν παραινέσεων καὶ ὑπῆρξεν ἐν τῶν προσφιλεστέρων ἀναγνωσμάτων τῶν μοναχῶν τοῦ Βυζαντίου καὶ συνέβαλον μεγάλως εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν τῶν κοινοβίων.

Βαρέαι: Μεγάλοι κώδωνες, οἱ ὅποιοι μαζὶ μὲ ἄλλους διαφόρων μεγεθῶν, εὐρίσκονται εἰς τὸ Κωδωνοστάσιον ἢ Καμπαναριὸν τῆς Μονῆς καὶ κρούονται ρυθμικῶς ὑπὸ τοῦ διακονητοῦ (συνήθως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ). Συνήθως κρούονται ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις καὶ ἐν ταῖς μνήμαις ἑορταζομένων Ἁγίων.

Διονύσιος Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως: Ὑπὸ τοῦ ὄνομα τοῦ Διονυσίου Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως (1739-1774) ἐξεδόθη τὸ 1777 ἐν Ἑνετίᾳ βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁμιλία διάφοροι ... πρὸς ὠφέλειαν ψυχικὴν τῶν εὐλαβῶν αὐτοῦ ἀκροατῶν ...» καὶ τὸ 1778 τοῦ αὐτοῦ ἀνωλύτως ἕτερον βιβλίον «Ὁμιλία εὐσύνποτοι ἠθικαὶ εἰς πά-

σας τὰς Δεσποτικές και Θεομητορικές ἑορτὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς και μετὰ τοῦ Πάσχα Κυριακάς».

Βουρδουναρεῖον: Ὁ στάβλος ἔνθα στεγάζονται οἱ ἡμίονοι τῆς Μονῆς.

Βραβεῖον: Βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται τὰ ὀνόματα τῶν κτιτόρων και εὐρεγέτων τῆς Μονῆς, τὰ ὁποῖα μνημονεύονται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν και Ὁρθρον σχεδὸν καθ' ἑκάστην, εἰς τὴν Προσοκομιδὴν ἐν ὧσφ ἀναγινώσκονται ἢ γ' και ἡ στ' ὥρα, καθὼς και εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Σαββάτου, ὅταν τελοῦνται τὰ κοινὰ μνημόσυνα.

Γεντέκι: Βαρὺ και ὑψηλὸν μανουάλιον εἰς τὸ ὁποῖον προστίθεται ὡς προέκτασις αὐτοῦ ξύλινον ὁμοίωμα λαμπάδος καλυμμένον διὰ κηροῦ ἐξωγραφισμένον διὰ γεωμετρικῶν σημάτων και φυτικῶν παραστάσεων. Τὸ ὕψος του φθάνει τὰ τρία μέτρα περίπου και εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ τοποθετεῖται λαμπάς, ἣτις ἀνάπτεται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ διὰ κονταρίου, κυρίως εἰς ἀγρυπνίας, αἱ ὁποῖαι τιμῶνται διὰ κρούσεως τῶν βαρέων εἰς τρεῖς στάσεις. Ταῦτα εἶναι δύο και εἶναι τοποθετημένα ἐκατέρωθεν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Δαμασκηνὸς Ὑποδιάκονος και Στουδίτης: Ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς (†1577) διατελέσας Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Ἄρτης. Εὐρυτάτην διάδοσιν εἰς τὰς λαϊκάς θρησκευτικὰς τάξεις εἶχε τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ «Θησαυρὸς Δαμασκηνοῦ ὑποδιακόνου και στουδίτου τοῦ Θεσσαλονικέως, μετὰ τῆς προσθήκης ἐν τῷ τέλει και ἐτέρων λόγων ψυχοφελεστάτων και τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Πάτερ ἡμῶν» γεγραμμένον εἰς λαϊκὴν γλῶσσαν, τὸ ὁποῖον εἶχε πολυαριθμοὺς ἐκδόσεις και τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται ἐνταῦθα εἰς τὴν Μονὴν ἡμῶν.

Δαφνοπάτης Θεόδωρος: Βυζαντινὸς συγγραφεὺς, ἐγεννήθη τὸ 900 εἰς Κωνσταντινούπολιν και ἀπεβίωσεν πρὸ τοῦ 963. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐξεφώνησεν δύο πανηγυρικοὺς λόγους εἰς τὸν Τίμιον Πρόδρομον, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἐξεφωνήθη τὸ 956 ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μετακομιδῆς τῆς Ἁγίας Δεξιᾶς χειρὸς τοῦ Βαπτιστοῦ εἰς τὴν Βασιλεῦσαν, ὅστις χρησιμοποιεῖται ὡς πηγὴ τοῦ λόγου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὴν ἔλευσιν κατὰ τὸ 1800 τῆς Ἁγίας Δεξιᾶς τοῦ Προδρόμου ἐνταῦθα.

Διαβαστής: Βλ. Ἀναγνώστης.

Διακοπή: Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ἣτις περαιοῦται περὶ τὴν δεκάτην ὥραν ἀκολουθεῖ διακοπὴ δύο περίπου ὥρων και ἐν συνεχείᾳ περὶ τὴν δωδεκάτην ὁ Ἐκκλησιαστικὸς σημαίνει διὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν.

Διπλοκατηχούμενα: Ἐπὶ πλέον δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων, ἐκφωνούμεναι ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἱερέως ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Δ' Ἑβδομάδος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (μεσσησιτίμου) ἕως καὶ τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ τῶν Προηγιασμένων.

Δουκάκης (Κωνσταντίνος Δουκάκης): Μοναχός, ἔραμιστής καὶ ἐκδότης, ἐγεννήθη εἰς Καλαμάταν τὸ 1845 καὶ ἐκοιμήθη ἐκέισε τὸ 1908. Συνέταξεν καὶ ἐξέδωσεν ἰδίαις δαπάναις τὸ δεκατετράτομον ἔργον «Μέγας Συναξαριστής», εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται οἱ Βίοι πάντων τῶν Ἁγίων τῶν καθ' ἕκαστον μῆνα ἑορταζομένων.

Δρακόνιον ἢ Δρακόντιον: Ἄλλοτε εἶναι μακρόστενον ξύλον ἐξωγραφισμένον καὶ ἄλλοτε μπρούτζινος σωλῆνας μήκους 40 ἑκατοστῶν περίπου (ἢ καὶ μικρότερον μήκους ἀνάλογος κατὰ περίπτωσιν) εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποῖου προσαρτᾶται λυχνία, ἢ ὁποία ἀνάπτειται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ εἰς κατάλληλον χρόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Τοῦτο συνήθως εὐρίσκεται ἐπάνω εἰς στατάρια τοποθετημένων ἔμπροσθεν προσκυνηταρίων, ἔμπροσθεν εἰκόνων, εἰς εἰσοδικά, καθὼς καὶ εἰς τοὺς σταυροὺς (βλ. Σταυρός).

Εἰσοδικόν: (ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ) Τὸ τροπάριον τὸ ὁποῖον ψάλλεται εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν κατὰ τὴν μικρὰν Εἴσοδον.

Εἰσοδικὸν ἢ Μανουάλιον: Μικρὸν καὶ ἑλαφρὸν μανουάλιον ὕψους δύο μέτρων περίπου εἰς τὸ ὁποῖον προστίθεται δρακόνιον. Ταῦτα εἶναι δύο καὶ χρησιμοποιοῦνται ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις καὶ ἐν ταῖς μνήμαις ἑορταζομένων Ἁγίων, καθὼς καὶ εἰς ὑποδοχὰς Ἀρχιερέων καὶ λοιπὰς περιστάσεις καὶ φέρονται ὑπὸ τῶν δύο Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐκκλησιαστικός: Διακονητής ὅστις γενικῶς ἐπιμελεῖται τῆς καθαριότητος καὶ εὐπρεπειᾶς τοῦ Καθολικοῦ, ἀνάπτει τὰς κανδήλας καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις ἀναβοσβεννύει τὰ φῶτα. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις καὶ ἐν ταῖς μνήμαις ἑορταζομένων Ἁγίων συμβοηθεῖται καὶ ὑπὸ δευτέρου διακονητοῦ.

Ἐκλόγιον (Παλαιόν): «Ἐκλόγιον, τουτέστιν οἱ ὠραιότεροι Βίοι τῶν Ἁγίων ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ Συμεῶνος εἰς κοινὴν μεταφρασθέντος διάλεκτον ὑπὸ Ἀγαπίου Μοναχοῦ τοῦ Κρητός», τοῦ καὶ Λάνδου ὀνομαζομένου. Οὗτος ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰ. εἰς τὸ Ἡράκλειον, ἐσπούδασε εἰς τὴν Κρήτην καὶ ἴσως εἰς τὴν Βενετίαν. Ἐπειτα ἔδρασε ὡς ἱεροκήρυξ περιοδεύων ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ στηρίζων τοὺς ὑπόδουλους Ἕλληνας, ἐνισχύοντας τὴν πίστιν τους εἰς καιρὸν κατὰ τὸ ὁποῖον ἐσπᾶνίζον οἱ μορφωμένοι κληρικοί. Ἐπίσης ἔγραψε πολλὰ ψυχοφελῆ συγγράμματα, ὅπως τὴν Ἀμαρτωλῶν

Σωτηρία, τὸν Νέον Παράδεισον (βλ. κατωτέρω), τὸ Θεοτοκάριον κ.ἄ., τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν μεγάλον μεσαιονοδίφην Κ. Ν. Σάθα (†1914) «ἐπὶ δύο αἰῶνας ὑπῆρξαν τὰ μόνα ἀναγνώσματα τῶν ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων». Ἐπίσης ἐπαινετικῶς ἐκφράζονται δι' αὐτὸν καὶ τὸ ἔργον του οἱ Ἅγιοι Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης καὶ ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος (1661-1714).

Εὐαγγελικὴ Σάλπιγξ ἢ Σάλπιγξ: Σύγγραμμα Μακαρίου Ἱεροδιακόνου Καλογερά, τοῦ Πατιμίου. Οὗτος ἐγεννήθη εἰς Πάτιμον περὶ τὸ 1688, ἐσπούδασε εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐμόνασεν εἰς τὴν ἐν Πάτιμῳ μονὴν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἔνθα ἱδρυσε τὴν Πατιμιάδα Σχολήν, γενόμενος πρῶτος Σχολάρχης αὐτῆς. Ἐκοιμήθη τὸ 1737. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο περιλαμβάνει κυρίως λόγους ἀντιρρητικούς, ἐκφωνηθέντας εἰς διαφόρους ἐπίσημους ἑορτάς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ζωγράφος Θεόδωρος: Ἐν τῇ Μονῇ ἡμῶν ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ τρίτου τόμου τοῦ ἔργου αὐτοῦ «Ἐντρυφήματα καὶ Ἀπηχήματα τῆς Δοξασθείσης Ἑλλάδος» ὑπὸ τὸ τίτλον «Ἐορτοδρόμιον» μόνον ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας.

Θησαυρός: Βλ. Δαμασκηνός Ἰποδιάκονος καὶ Στουδίτης.

Θρόνος Παναγίας: Τετραπόδιον προσκυνητάριον, ὕψους δύο μέτρων περίπου, ἔνθα τοποθετεῖται ἡ θαυματουργὸς Εἰκὼν τῆς Παναγίας τοῦ Ἀκαθίστου, ὅταν αὕτη ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, τοῦ Πάσχα καὶ τῆς μεγάλης Πανηγύρεως τῆς Μονῆς ἡμῶν ἐπὶ τῷ Γενεσίῳ τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῇ κδ' Ἰουνίου μεταφέρεται ἐκ τοῦ ὁμωνύμου Παρεκκλησίου εἰς τὸ Καθολικόν. Τοῦτο εἶναι ἐστολισμένον διὰ βαρυτίμων ποδεῶν καὶ πέπλων.

Θυματός ἢ Θυματήριον τῆς Κυριακῆς: Εἰς ἀντιδιαστολήν τοῦ θυματηρίου μὲ τὸ ὁποῖον θυμᾶ ὁ Ἐφημέριος ἐν ταῖς καθημεριναῖς Ἀκολουθίαις καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄνευ καλύμματος, ἐν ᾧ τὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται μετὰ καλύμματος καὶ εἶναι ἐπισημότερον. Ὑπάρχει καὶ πλέον ἐπίσημος τύπος θυματοῦ καλούμενον θυματήριον ἑορτάσιμον, πολυτιμότερον καὶ μεγαλυτέρου τῶν προηγουμένων, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται κυρίως κατὰ τὰς ἑορτάς ἐν αἷς κρούονται αἱ βαρεῖαι εἰς τρεῖς στάσεις.

Θυματός μικρὸς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ: Μικρὸν θυματήριον, κατσίον, μὲ τὸ ὁποῖον θυμᾶ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς εἰς τὰς Παρακλήσεις τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Καλοκαιρινή: Βίβλος συγγραφεῖσα ὑπὸ Ἀγαπίου Μοναχοῦ τοῦ Κρητὸς (τοῦ Λάνδου) εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γεγραμμένοι Βίοι Ἁγίων τινῶν οἱ ὠραιότεροι τοῦ Καλοκαιριοῦ ἀπὸ α' Μαρτίου ἕως τέλος Αὐγούστου.

Καθολικόν: Γενικῶς ὀνομάζεται ὁ Ναός, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς Μονῆς, ὅπου συνάζεται ἡ ἀδελφότης διὰ τὰς κοινὰς τελετὰς καὶ προσευχάς. Διαχωρίζεται εἰς τμήματα ἀπὸ ἀνατολὰς πρὸς δυσμᾶς τὸ Ἱερὸν, τὸ Καθολικόν, ἡ Λιτὴ καὶ ὁ Νάρθηκας.

Εἰς τὴν ἐν χρήσει ὀρολογίαν τῆς Μονῆς ἡμῶν Καθολικὸν λέγομεν ὅτι ἔχομεν, ὅταν ἡ μνήμη τινὸς ἐορταζομένου Ἁγίου τιμᾶται μετὰ τὴν τέλειον τῆς θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Καθολικῷ.

Κανδήλα ἀκοίμητος: Κανδήλα ἣτις παραμένει ἀνημμένη καθ' ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον εἰς ἀντιδιαστολὴν μετὰ ἄλλας, αἰτναιεὶς ἀνάπτονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν λήξιν αὐτῶν σβέννυνται.

Καμπάνα (μεγάλη) ἢ Κῶδων (μεγάλος): Εὐρίσκεται ἔξωθεν τῆς Τραπεζῆς καὶ δι' αὐτῆς σημαίνει ὁ Ἐκκλησιαστικὸς τὴν ἔναρξιν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ὁ Τραπεζάρης τὴν ἔναρξιν τῆς Τραπεζῆς εἰς καταλυσίμους ἡμέρας καὶ ὁ Κανονοκρούστης τὴν νύκταν διὰ τὴν ἔγερσιν τῶν Πατέρων.

Κανονάρχης: Διακονητὴς ὅστις κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ψαλτῶν τμημάτων τῶν ἀκολουθιῶν (Ἑσπερινός, καθίσματα Ὁρθρου, α', γ' καὶ θ' ᾠδῆ, Αἶνοι, μακαρισμοὶ θείας Λειτουργίας κλπ.) ὑπηγεῖ, κανοναρχεῖ εἰς τοὺς ψάλτας κατὰ φράσεις τὰ τροπάρια.

Κατζί(ον): μέγαν θυμιατήριον εἰς τὸ πίσω μέρος τοῦ ὁποῖου εἶναι προσδεδεμένοι κωδωνίσκοι, οἱ ὁποῖοι ἠχοῦν ρυθμικῶς τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος. Μετὰ τοῦτο θυμιᾷ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὰς Ἀγρυπνίας ἐν ᾧ ψάλλεται ἡ Ἐκλογή, εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν ὅταν ψάλλεται τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν μετὰ τὸ ἀριστήσαι ὅταν ψάλλεται τὸ Ἄξιόν Ἑστί.

Κατηγήσεις Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου: Ὁμιλίαι τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν μοναχοὺς, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ ἕφος ταπεινὸν καὶ θερμὸν, ὡς πατὴρ ἀγρυπνος πρὸς τέκνα ἀγαπητά, ἐκθέτει τὰ τῶν ἰδεῶν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ τῶν καθηκόντων τῶν μοναχῶν. Ὑπῆρχον δύο συλλογαὶ τοιοῦτων ὁμιλιῶν, ἡ Μικρὰ Κατήχησις ἐξ ἐνὸς βιβλίου καὶ ἡ Μεγάλη Κατήχησις ἐκ τριῶν βιβλίων. Ἐν τῇ Μονῇ ἡμῶν χρησιμοποιοῦνται αἱ Κατηγήσεις, αἱ ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Ζαχαρίου διορθωθεῖσαι καὶ εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν φράσιν μεταφερθεῖσαι, ἐκδοθεῖσαι δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρου τὸ 1887.

Κηρία ἢ Ψυχοκέρια: Κηρία ὕψους 40 περίπου ἑκατοστῶν, τὰ ὁποῖα διανέμονται κατὰ τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐξοδιαστικοῦ, τῶν Μνημοσύνων καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐχέλαιου εἰς ὅλους τοὺς παρισταμένους.

Κηρία ψιλά: Λαμπάδαι ὕψους ἑνὸς μέτρου περίπου, τοποθετημένα εἰς τὰ τρία στατάρια τῶν Προσκυνηταρίων τοῦ Καθολικοῦ καὶ τὰ ὁποῖα ἀνάπτονται κατὰ περιστάσιν εἰς τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας.

Κιβώτιον διακόνου: Ὁ Ἱεροδιάκονος ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὰς Κυριακάς, τὰς Ἀγρυπνίας καὶ τὰς μνήμας ἑορταζομένων Ἁγίων τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος φέρει ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὄμου μικρὸν ἀργυροῦν μεταλλικὸν Ναόσχημον κιβώτιον.

Κλίμαξ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου: Τοῦτο εἶναι τὸ περίφημον σύγγραμμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, ὅστις ἠσκήτευσεν τὸν στ' αἰῶνα εἰς τὸ Ὄρος Σινᾶ καὶ διετέλεσεν ἡγούμενος τῶν ἐκεῖ μοναζόντων. Τὸ ἐν λόγῳ σύγγραμμα ἀπέστειλεν εἰς τὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ Ἰωάννην ἡγούμενον τῆς Ραϊθού, ὅταν ὁ τελευταῖος τὸν παρεκάλεσεν ὁπως τοῦ ἀποστείλῃ ἔκθεσιν τῶν ἀντιλήψεών του περὶ πνευματικῆς ἀσκήσεως. Εἰς τοῦτο παριστᾶ τὰ στάδια τῆς τελειώσεως εἰς τριάντα κεφάλαια. Τὴν ιδέαν τῆς κλίμακος τὴν ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ ὄραμα τοῦ Ἰακώβ, τὸν δὲ ἀριθμὸν τῶν τριάντα βαθμίδων ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τῆς ὠριμότητος, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἤρχισε τὸ ἔργον του. Τὸ σύγγραμμα κατακλείεται μὲ τὸν «Λόγον πρὸς Ποιμένα», ἔνθα διαγράφονται τὰ ιδεώδη τοῦ ποιμένος καὶ διδασκάλου. Ἡ Κλίμαξ ἀπετέλεσεν τὸ προσφιλέστερον ἀνάγνωσμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν μοναστηρίων, ὅπερ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν σωζομένων χειρογράφων.

Κράββατος Ἐπιταφίου: Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ φέρουν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Καθολικοῦ τὸν κράββατον τοῦ Ἐπιταφίου, ἥτοι ξύλινην ἐσχάραν σχήματος τετραγώνου, δύο ἐπὶ δύο μέτρων περίπου καὶ ὕψους ἑνὸς μέτρου, στηριζομένην εἰς τέσσαρα ξύλινα πόδια (πτυσσομένην) καὶ ἡ ὁποία καλύπτεται μέχρι τοῦ ἐδάφους ὑπὸ πολυτίμου ὑφάσματος. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ἐξέρχονται οἱ Ἱερεῖς προπορευομένων τοῦ Καθηγουμένου ἡμῶν καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου βαστάζοντες τὸν Ἐπιτάφιον ἐκ τῶν τεσσάρων ἁκρῶν, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ περιφέρουν κύκλωθεν τοῦ κράββατου τρεῖς τὸν ἑναποθέτουν ἐπ' αὐτοῦ, ὅπου παραμένει μέχρι τὸν Ὄρθρον τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου, ὅποτε εἰς τὸ Ἀσματικὸν τῆς Δοξολογίας αἶρεται καὶ περιφέρεται κύκλωθεν τοῦ Καθολικοῦ.

Κράτημα: Ἐν μουσικὸν μέλος μετὰ συλλαβῶν τε.ρι.ρεμ, νε.να καὶ τι.το, τὸ ὁποῖον ψάλλεται συνημμένον πρὸς κάποιον μουσικὸν «μάθημα». Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ δίδεται πανηγυρικώτερος τόνος εἰς τὰς ἑορτάς.

Κυριακὴ προσφωνήσιμος: Ὀνομάζονται αἱ τεσσαράκις Κυριακαὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Κυριακοδρόμιον: Τετράτομον σύγγραμμα τοῦ Νικηφόρου Θεοτόκη, Ἀρχιεπισκόπου Ἀστραχανίου καὶ Σταυρουπόλεως (1730-1800), περιέχον ἐρμηνείας καὶ ἠθικὰς ὁμιλίας εἰς τὰς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἀναγινωσκομένας Εὐαγγελικὰς καὶ Ἀποστολικὰς Περικοπὰς διασκευασμένας κατὰ τὴν φράσιν. Τοῦτο ἐγνώρισε ἄχρι τοῦ νῦν πλείστας ὄσας ἐκδόσεις, καὶ ἀναγινώσκεται ἐνταῦθα καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, τόσον ἐπ' Ἐκκλησίας ὅσον καὶ ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Λαυσαϊκόν: Τὸ «Λαυσαϊκόν» ἢ «Λαυσαϊκὴ Ἱστορία» ἐγρᾶφη ἀπὸ τὸν Παλλάδιον (364-431 μ.Χ.), μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μοναχὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ κατόπιν Ἐπίσκοπον Ἐλενοπόλεως τῆς Βιθυνίας καὶ ἐστάλη εἰς τὸν Λαῦσον, Πραιπόσιτον (θαλαμηπόλον) τοῦ βασιλικοῦ παλατιοῦ. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ περιγράφονται βίοι πολλῶν ἁγίων ἀσκητῶν. Εἶναι κείμενον προσφιλέστατον εἰς τοὺς μοναχοὺς καὶ κατὰ παλαιὰν παράδοσιν ἀναγινώσκεται τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν εἰς τὰς ἱεράς μονὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν.

Λειμωνάριον: Τὸ ἔργον τοῦ Ἰωάννου Μόσχου Πνευματικὸς Λειμών. Οὗτος ἐγεννήθη εἰς Δαμασκὸν τὸ 545 καὶ ἐμόνασεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα. Συνεδέθη στενωῶς μετὰ τὸν Σωφρόνιον τὸν Σοφιστὴν, μετέπειτα Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, μετὰ τὸν ὁποῖον περιήλθον τὰ μοναστήρια τῆς Παλαιστίνης, Αἰγύπτου, Συρίας, Μικρᾶς Ἀσίας, Κύπρου καὶ ἄλλων περιοχῶν. Ἀσκήτευσεν ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τὸ Σινᾶ καὶ κατόπιν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν Περσῶν καταφεύγει κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ κατόπιν εἰς τὴν Ρώμην, ἔνθα καὶ ἐκοιμήθη τὸ 619. Εἰς τὴν Ρώμην συνέταξεν τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἔνθα ἀπεικονίζει τὸν μοναχικὸν βίον, περιγράφει ἐνδιαφέροντα ἐπεισόδια καὶ ἀναφέρει ρήσεις, τὰς ὁποίας ἤκουσεν ὁ ἴδιος ἢ ἤκουσε παρ' ἄλλων, καθὼς καὶ πλείστας ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς Μονὰς, ἀπέβη δὲ τοῦτο τερπνὸν ἀνάγνωσμα μεταξὺ τῶν μοναχῶν. Ἐνταῦθα σημειοῦμεν ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων ὅπου ἀπαντᾶται ἡ λέξις «Λειμωνάριον» ἐννοεῖται τὸ Νέον Λειμωνάριον (βλ. κατωτέρω).

Λιτή: α) Ὀνομάζεται τὸ τμήμα τοῦ Καθολικοῦ μεταξὺ Καθολικοῦ καὶ Νάρθηκος (βλ. Καθολικόν).

β) Τὸ μέρος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ (κυρίως τῶν Ἀγρυπνιῶν), τὸ ψάλλομενον μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν Πληρωτικῶν εἰς τὸ ὡς ἄνω ὁμῶνυμον τμήμα τοῦ Καθολικοῦ. Εἰς ὠριαμένας περιπτώσεις τὰ τροπάρια τῆς Λιτῆς τῆς ἀκολουθίας Ἁγίων κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν τελεῖται Ἀγρυπνία ψάλλονται ὁμοίως εἰς τὴν Λιτὴν, ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Μαγκιπεῖον: Ὁ φοῦρνος, τὸ ἄρτοποιεῖον τῆς Μονῆς. Ὁ διακονητὴς καλεῖται μάγκιπας.

Μακάριος Χριστιανόπουλος: Ίεροδιδάσκαλος ὅστις ἐχηρήματισεν Ἱεροκλήρῃ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἦτοι τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Τοῦτο εὐρίσκονται ἐνταῦθα τρία συγγράμματα. Τὸ πρῶτον «Λόγοι Πανηγυρικοὶ καὶ Ἐγκωμιαστικοὶ Μακαρίου Ἱερομονάχου Χριστιανοπούλου τοῦ καὶ Μαριδάκη», ἐκδοθὲν ἐν Ἐνετίᾳ παρὰ Νικολάφ τῷ Γλυκεῖ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τὸ 1747, δευτέρον «Βιβλίον καλούμενον Χριστοπανηγυρικόν» περιέχον λόγους πανηγυρικοὺς καὶ ἐγκωμιαστικοὺς εἰς ἐπίσημους Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ ἑορτὰς Ἁγίων, ἐκδοθὲν ἐν Ἐνετίᾳ παρὰ Νικολάφ τῷ Γλυκεῖ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τὸ 1783 καὶ τρίτον «Βίβλος, ὁ ὁδηγὸς τῆς Ἀληθείας» περιέχον λόγους περὶ Προορισμοῦ, περὶ τῆς Ἐκκλησίας, περὶ τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ διαφορῶν ὑποθέσεων, ἐκδοθὲν εἰς Ἀμστραδάμ (Ἄμστερταμ Ὁλλανδίας) τὸ 1748.

Μακάριος Χρυσοκέφαλος: Ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ καὶ συγγραφεὺς (1300-1382), διετέλεσε Μητροπολίτης Φιλαδελφείας ἐπὶ 46 ἔτη. Ὡς Μητροπολίτης μετέσχεν τῆς διενέξεως τῶν ἡσυχαστῶν καὶ ὑπέγραψεν τὸν ὑπὸ τῆς Συνόδου τοῦ 1351 ἀναθεματισμὸν τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ Ἀκινδύνου. Εἰς τὴν Μονὴν ἡμῶν χρησιμοποιεῖται ἡ βίβλος ἢ περιέχουσα δεκατέσσαρας λόγους αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Λόγοι πανηγυρικοὶ ἰδ' τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας ... Μακαρίου τοῦ Χρυσοκεφάλου».

Μανδύας μέλας: Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν ὁ Ἐφημέριος, ὁ Κανονάρχης καὶ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς φέρουν μανδύαν, ἦτοι μαῦρον μοναχικὸν ἔνδυμα ἄνευ μανικίων, πλήρως πτυχῶσεων. Ἐπίσης ὁ ἅγιος Καθηγούμενος ἡμῶν ὅταν τελεῖται ἀργυρνία, ἡ ὁποία τιμᾶται μὲ τρεῖς «καμπάνας», ὅταν ἐξέρχεται εἰς τὴν Λιτὴν φορεῖ ὡσαύτως τὸν μέλανα μανδύαν. Τὸ αὐτὸ ποιεῖ ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἐν ταῖς Ἀργυρνιαῖς καὶ ἐν ταῖς μνήμαις ἑορταζομένων Ἁγίων ὅταν μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν εἰσέρχεται εἰς τὴν Τράπεζαν.

Μανδύας ἑορτάσιμος: Ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστογεννῶν, τῶν Θεοφανείων, τοῦ Πάσχα καὶ τῆς μεγάλης Πανηγύρεως τῆς Μονῆς ἡμῶν ἐπὶ τῷ Γενεσίῳ τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῇ κδ' Ἰουνίου ὁ ἅγιος Καθηγούμενος ἡμῶν ἀντὶ τοῦ μέλανος μανδύου φορεῖ τὸν ἑορτάσιμον, ἦγον τὸν πορφυροῦν βαστάζων καὶ τὴν ἀργυρὰν πατεριτζαν. Ὁ αὐτὸς μανδύας χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς ὑποδοχὰς Ἀρχιερέων.

Μαργαρίται Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: Λόγοι διάφοροι τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἐτέρων Ἁγίων Πατέρων, παρὰ διαφορῶν Διδασκάλων μεταφρασθέντες εἰς ἀπλήν γλῶσσαν πρὸς κοινὴν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὠφέλειαν, ἐκδοθέντες τῷ πρῶτον τὸ 1683 παρὰ τοῦ Ὁσιωτάτου ἐν Μοναχοῖς κυρίου Παχωμίου τοῦ ἐκ Τυρνάβου, τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει μονάζοντος.

Μετά μέλους: Ἐν μουσικὸν κείμενον τὸ ὁποῖον ψάλλεται ἀργῶς, ὡς π.χ. τὰ μέλη Ἰακώβου τοῦ Πρωτοψάλτου.

Μηναῖον Βενετίας: Ἐννοεῖται τὸ ἐκδεδομένον εἰς Βενετίαν, εἰς ἀντιδιαστολὴν τῶν μνηαίων τῶν διορθωθέντων παρὰ τῆς Κεντρικῆς Πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὰ ὁποῖα περιέχονται καὶ ἕτεροι τιναί προσθῆκαι τροπαρίων, κανόνων καὶ ἀκολουθιῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά τὸ 1843 ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Μηναῖον Κωνσταντινουπόλεως: Βλ. ἄνωθεν Μηναῖον Βενετίας.

Μηνιατής: Ἐννοεῖται ὁ Ἥλιος Μηνιατής ὁ Ἐπίσκοπος Κερκίνης (Κερνίτσης) καὶ Καλαβρύτων (1669-1714), ὁ δοκιμώτερος ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ τῶν χρόνων τῆς τουρκοκρατίας, τοῦ ὁποῖου τὸ ἔργον «Διδαχαὶ εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστήν καὶ εἰς ἄλλας Κυριακάς τοῦ ἑνιαυτοῦ καὶ ἐπισήμους ἑορτάς μετὰ τινων πανηγυρικῶν λόγων» μετὰς πολλὰ πλάς ἐκδόσεις τῶν, ἐκυκλοφόρουσαν εὐρύτατα μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καθ' ὅλον τὸν 17^{ον} καὶ 18^{ον} αἰῶνα.

Νέον Ἐκλόγιον: Σύγγραμμα τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου «περιέχον βίους ἀξιολόγους διαφόρων Ἁγίων καὶ ἄλλα τινὰ ψυχωφελῆ διηγήματα, ἐκλεχθέν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων καὶ εἰς ἀπλὴν φράσιν μεταγλωττισθέν». Οὗτος ἐγεννήθη εἰς Νάξον τὸ 1749, ἐσοπύδασεν εἰς Σμύρνην καὶ τὸ 1775 προσῆλθεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱεράν Μονὴν ὅπου ἐκάθη μοναχός. Ἐν συνεχείᾳ ἀφοῦ διέτριψεν εἰς πολλὰ κελλία τῶν Καρεῶν, ἐν τέλει ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἐκεῖσε Κελλίον τῶν Σκουρταίων, ἐνθα καὶ ἐκοιμήθη τὸ 1809. Ὑπῆρξεν πολυγραφώτατος συγγραφεὺς θεολογικῶν ἔργων, πολλὰ τῶν ὁποίων ἐγνώρισαν ἐπανειλημμένας ἐκδόσεις καθ' ὅλον τὸν 18^{ον} αἰῶνα καὶ μέχρι σήμερον.

Νέον Λειμωνάριον: Βιβλὸς συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Μητροπολίτου Κορίνθου τοῦ Νοταρά, περιέχουσα Μαρτύρια παλαιὰ καὶ νέα καὶ βίους Ὁσίων καὶ Ἀκολουθίας εἰς διαφόρους Νεομάρτυρας. Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Κορίνθῳ τὸ 1731 ἐκ τοῦ ἐπιφανοῦς γένους τῶν Νοταράδων. Τὸ 1765 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Κορίνθου, ἐνθα ἠργάσθη δραστηρίως μέχρι τὸ 1774, ὁπότε ἐξηναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ ἀκουσίως, λόγῳ ἀπαιτήσεως τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ὅπως ἀντικατασταθοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Πελοποννήσου. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς Χίον καὶ μετ' ὀλίγον εἰς Ἅγιον Ὄρος, ὅπου μετὰ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου ἀπετέλεσαν τοὺς ἡγέτας τοῦ κινήματος τῶν Κολλυβάδων. Ἀφοῦ περιῆλθε διάφορα μέρη διδάσκων, τελικῶς μετέβη καὶ πάλιν εἰς Χίον, ἐνθα καὶ ἐκοιμήθη τὸ 1805. Ἀποβλέπων εἰς τὴν ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν ἔγραψεν ἀρκετὰ βιβλία, προέτρεψεν δὲ καὶ τὸν ἰσάδελφόν του Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτην, ὅπως ἐπιμεληθῆ πολλῶν πατερικῶν συγγραμμάτων, πολλὰ τῶν

όποιων οὗτος ὁ Μακάριος ἐξέδωσεν, ὥστε νά φωτισθῆ τὸ ὑπόδουλον καὶ στενάζον τότε ἑλληνικὸν γένος.

Νέον Μαρτυρολόγιον: Βίβλος συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου περιέχουσα πλεῖστα ὄσα μαρτύρια τῶν Νεοφανῶν Μαρτύρων τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους μαρτυρησάντων, συναχθέντα ἐκ διαφόρων συγγραφέων καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διορθωθέντα.

Νέος Θησαυρός: Βίβλος συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἱεροδιακόνου Γεωργίου Σουδουρηῆ ἐξ Ἰωαννίνων, περιέχουσα 19 λόγους εἰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς, βίους, μαρτύρια καὶ θαύματα Ἁγίων. Ὁ σοφὸς οὗτος κληρικὸς καὶ διδάσκαλος ἐγεννήθη εἰς Ἰωάννινα κατὰ τὸ β' ἡμισυ τοῦ ιζ' αἰῶνος, ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς Βενετίαν, ἐνθα ἐνυμφεῖθη τὴν θυγατέραν τοῦ γνωστοῦ τυπογράφου Νικολάου τοῦ Γλυκέος καὶ ἐκεῖ ἐχειροτονήθη Ἱεροδιάκονος καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἱερεὺς. Τὸ 1682 ἐπέστρεψεν εἰς Ἰωάννινα, ὅπου ἀνέλαβεν τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς Γκιούμα, τὴν ὁποίαν διηύθυνεν ἐπὶ τριακονταετίαν, ἀπεβίωσε δὲ τὸ 1725. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του εἰς Ἰωάννινα ὑπῆρξε πνευματικὸς ὄργανός καὶ παιδευτικὴ δραστηριότης, τὰ ὁποῖα ἐσυνεχίσθησαν περαιτέρω μὲ διαπρεπεῖς διδασκάλους καὶ λογίους. Συνέγραψεν ἀρκετὰ βιβλία, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τὸ ἀνωτέρω.

Νέος Παράδεισος: Βίβλος συγγραφεῖσα ὑπὸ Ἁγαπίου Μοναχοῦ τοῦ Κρητὸς (Λάνδου) εἰς τὴν ὁποίαν περιέχονται Λόγοι διάφοροι καὶ Βίοι Ἁγίων ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ Συμεῶνος μεταγλωττισθέντες εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν διάλεκτον.

Οἰκονόμος: Διακονητὴς διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Μονῆς, εἰς τὸν ὁποῖον παραδίδονται αἱ κλεῖδες τῶν ἀποθηκῶν, φροντίζει περὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων τῆς Μονῆς ἤτοι ἐργαλείων κλπ., ἐπιβλέπει τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων.

Πανάγιον: Βίβλος συγγραφεῖσα ὑπὸ Χριστοφόρου ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Σκήτεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου περιέχουσα τὰ ὀνόματα πάντων τῶν Ἁγίων κατ' Ἀλφάβητον.

Πανθέκτη: Βίβλος περιέχουσα ἅπασαν τὴν τοῦ χρόνου ἀκολουθίαν, ἤτοι τὸ Ψαλτήριον, Ὁρολόγιον, Παρακλητικὴν, Μηναιᾶ καὶ παρακλητικὸς κανόνας.

Παράδεισος: Βλ. Νέος Παράδεισος.

Πνευματικὰ Γυμνάσματα: Βίβλος πάνυ ψυχοφελεστάτη τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου διηρημένη εἰς Μελέτας, Ἐξετάσεις καὶ Ἀναγνώσεις.

Ποιμενικός Αὐλὸς ἢ Ποιμενικόν: Βιβλίον περιέχων Διδαχὰς ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς καὶ Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἕως καὶ τῆς Νέας Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, αἱ ὁποῖαι ἐξεφωνήθησαν τὸ 1774 ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ὑπὸ Προκοπίου τοῦ Μεγαλοσπηλαιώτου.

Πολυέλεος σύντομος ἢ δίστιχος: Ὁ Πολυέλεος εἶναι κεχωρισμένος εἰς τεσσαράκοντα στίχους, οἱ ὅποιοι ψάλλονται εἰς τρεῖς στάσεις. Εἰς μερικὰς περιπτώσεις λόγῳ περιορισμένου χρόνου πρὸς συντομίαν ὁ πολυέλεος ψάλλεται ἀνὰ δύο στίχους, ὁπότε λέγεται δίστιχος. Οἱ πολυέλεοι αὐτοὶ εὐρίσκονται εἰς ὀκτῶ ἤχους καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μονῇ συνετέθεισαν ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου Ἰωάσαφ Ἱερομονάχου τοῦ Διονυσιάτου (†1866).

Σήμαντρον ἄνω ἢ Κόπανος: Ξύλινον σήμαντρον μεγάλων διαστάσεων μήκους δύο καὶ ἡμισυ μέτρων, πλάτους 30 ἑκατοστῶν καὶ πάχους ὀκτῶ ἑκατοστῶν. Τοῦτο εὐρίσκεται κρεμμάμενον εἰς τὸ Καμπαναριὸν εἰς δύο δοκοὺς καὶ παράγει ἤχον βαρὺν καὶ ἐπιβλητικόν, κρούεται κυρίως ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἐν ταῖς Ἀγυρπνίαις καὶ ἐν ταῖς μνήμας ἑορταζομένων Ἀγίων.

Σήμαντρον κάτω: Ὡς τὸ ἄνω Σήμαντρον μικροτέρων κατὰ τι διαστάσεων, τὸ ὁποῖον κρεμμᾶται εἰς τὸ Καμπαναριὸν, ἀλλὰ εἰς τὸν κάτωθεν ὄροφον καὶ δι' αὐτοῦ σημαίνει ὁ Ἐκκλησιαστικὸς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Μεσονυχτικόν, τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστήν εἰς τὰς ὥρας καὶ τὸ μέγα Ἀπόδειπνον, ὁ Τραπεζάρης εἰς τὰς νηστησίμους ἡμέρας (ὅταν τηρῆται ἐννάτη) διὰ τὴν ἑναρξίαν τῆς Τραπεζῆς, καθὼς καὶ εἰς τὰς παγκοινίας.

Σήμαντρον ἢ Χειροσήμαντρον ἢ Τάλαντον: Ἐπίμηκες ξύλον ἀπὸ σφενδάμι, μήκους δύο μέτρων περίπου, πλάτους δέκα ἑκατοστῶν καὶ πάχους δύο ἑκατοστῶν. Εἰς τὸ μέσον λεπύνεται καὶ δημιουργεῖται λαβὴ μήκους δώδεκα ἑκατοστῶν περίπου. Κρούομενον διὰ σφύρας παράγει ἤχον ὀξύ εἰς τὸν ρυθμὸν, τὸ τάλαντον, τὸ τάλαντον, τὸ τά, τὸ τά, τὸ τάλαντον. Μὲ τοῦτο σημαίνει ὁ Ἐκκλησιαστικὸς τὴν ἑναρξίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Μεσονυχτικοῦ καὶ τῆς θείας Λειτουργίας.

Σίγγον ἢ Φλάμπουρον: Λάβαρον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ Καθολικόν. Ταῦτα εἶναι δύο, τὸ ἐν δεξιῶθεν τοῦ Δεσποτικοῦ θρόνου καὶ τὸ ἕτερον ἀριστερόθεν τοῦ Παρθρονίου. Χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν λιτανεῖαν, ἣτις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, καθὼς καὶ εἰς λιτανεῖας ἐπὶ ἀνομβρίᾳ.

Σίδηρον μικρόν: Σίδηροῦν ἔλασμα μήκους 50 ἑκατοστῶν καὶ πάχους ἑνὸς ἑκατοστοῦ πεταλοειδοῦς σχήματος, τὸ ὁποῖον κρεμμᾶται ἔξωθεν τοῦ Καθολικοῦ. Τοῦτο σημαίνει εἰς ὠρισμένας στιγμὰς τῆς ἀκολουθίας (μικρὸς Ἑσπερινός, εἰς τὴν ἑναρξίαν τῶν

Ἀντιφώνων καὶ Εὐλογηταρίων, εἰς τὴν προσκύνησιν ἱερῶν Λειψάνων, εἰς τὴν μικρὰν Εἰσοδὸν ἐν ταῖς θείαις Λειτουργίαις ἐν τῷ Καθολικῷ, τὴν ἑναρξιν τοῦ Ἀποδείπνου κλπ.).

Σίδηρον ἄνω: Ὡς τὸ μικρὸν Σίδηρον ἀλλὰ μεγαλυτέρου μεγέθους, τὸ ὁποῖον κρεμᾶται εἰς τὸ Καμπαναριὸν καὶ σημαίνει κυρίως ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις καὶ ἐν ταῖς μνήμαις ἑορταζομένων Ἀγίων, εἰς τὴν ἑναρξιν τοῦ Πολυελέου κλπ.

Σίδηρον κάτω: Ὡς τὸ μικρὸν Σίδηρον ἀλλὰ μεγαλυτέρου μεγέθους, εὐρισκόμενον ἁμοῦ μετὰ τοῦ κάτω Σημάντρου καὶ σημαίνει μαζί με αὐτὸ εἰς τὰς αὐτὰς ὥρας.

Σκορδίλης (Μακάριος Σκορδίλης ὁ Κρής): Ἱεροδιδάσκαλος συνέγραψεν τὸ «Βιβλίον περιέχον Λόγους Ἐγκωμιαστικούς καὶ Πανηγυρικούς εἰς Ἐπισήμους Δεσποτικές ἑορτὰς καὶ Ἀγίων ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν», ἐκδοθὲν τὸ πρῶτον ἐν Ἑνετίᾳ τὸ 1787 ὑπὸ Νικολάου τοῦ Γλυκέος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Στατάριον: Μανουάλιον ὕψους ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου περίπου. Στατάρια εὐρίσκονται τρία μεγάλα ἔμπροσθεν τῶν τριῶν Προσκυνηταρίων τοῦ Καθολικοῦ καὶ μικρότερα, δύο ὀπισθεν ἑκατέρωθεν τοῦ Δεσποτικοῦ θρόνου καὶ Παραθρονίου καὶ ἕτερα δύο εἰς τὴν Λιτὴν ἔμπροσθεν τῶν εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου.

Στατάρια δύο: Βλ. Γεντέκι.

Σταυρός: Μπροῦτζινη κατασκευὴ εἰς σχῆμα σταυροῦ εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τοποθετημένα δύο δρακόνια, ἡ ὁποία ἀνυψώνεται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ διὰ τροχαλίας. Σταυροὶ ἀνάπτονται τέσσαρες, ἔμπροσθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου τοῦ Τέμπλου, τῶν εἰς τοὺς δύο χοροὺς εὐρισκομένων τοιχογραφιῶν τῆς Μεταμορφώσεως καὶ Ἀναστάσεως καὶ τῆς πρὸς δυσμᾶς τοιχογραφίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Οἱ τέσσαρες οὗτοι σταυροὶ σχηματίζουν μεταξύ των σταυρόν, ἀνάπτονται δὲ ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις καὶ ἐν ταῖς μνήμαις ἑορταζομένων Ἀγίων.

Σχῆμα: Ἡ γενομένη ὑπόκλισις ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, τοῦ κανονάρχου, ἀλλὰ καὶ τῶν μοναχῶν εἰς ὠρισμένας στιγμὰς τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν.

Τραπεζάρης: Διακονητὴς ὅστις συμβοηθούμενος ἀπὸ ἐτέρους διακονητὰς ἐτοιμάζει καθ' ἑκάστην τὴν Τράπεζαν καὶ γενικῶς ἐπιμελεῖται τῆς καθαριότητος αὐτῆς.

Τριψίδιον τοῦ κυρ Ἰωσήφ: Τοῦτο εἶναι τὸ Τριψίδιον τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ ὁποῖον συνέθεσεν ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος καὶ περιλαμβάνει Ἀναστάσιμα Τριψύδια τῆς

περιόδου τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα ἐσπέρας καὶ λήγοντα τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας τῆς ἑβδομάδος τῆς Πεντηκοστῆς. Ταῦτα ἐψάλλοντο ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, νῦν δὲ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μονῇ ψάλλονται εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἐν τῇ θεῖᾳ Λειτουργίᾳ καὶ ἐὰν μὲν δὲν ὑπάρχει Ἅγιος μὲ εἰκόνα ψάλλονται καὶ αἱ τρεῖς ψῆδαί, εἰ δὲ καὶ ὑπάρχει Ἅγιος μὲ εἰκόνα ψάλλονται δύο ψῆδα αὐτοῦ καὶ ἡ σὺ τοῦ Ἁγίου, ὡς προεγράφη εἰς τὸ Ἐπίμετρον.

Τρίμορφον: Εἰκὼν εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεικονίζονται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ εἰς στάσιν δεήσεως ἡ Θεοτόκος καὶ ὁ Τίμος Πρόδρομος.

Τυπικάρης ἢ Ἐκκλησιάρχης: Διακονητὴς ὅστις ἐποπτεύει τὴν πιστὴν τήρησιν τοῦ Τυπικοῦ ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὁρίζει τοὺς ψάλτας καὶ ἀναγνώστας καὶ γενικῶς εἶναι ὁ ρυθμιστὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας.

Χάρτης μνημοσύνου: Τεμάχιον χάρτου εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες, προκειμένου νὰ μνημονεύωνται ἕσασαι εἰς διαφόρους ἑορτάς, προσέφερον χρηματικὰς δωρεὰς ἢ ἐποίησαν καὶ ἄλλας εὐεργεσίας εἰς τὴν Μονήν.

Χειροσήμενον: Βλ. σήμενον.

Χορός: α) Χοροί, αἱ δύο κόγχα αἱ εὐρισκόμενα εἰς τὸ βόρειον καὶ νότιον τμήμα τοῦ Καθολικοῦ, ὅπου καὶ οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπωνυμία τῶν ὁμωνύμων τμημάτων τοῦ ναοῦ.

β) Μεγάλῃ ὀρειχάλκινος στεφάνῃ διαμέτρου τεσσάρων περίπου μέτρων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται συνήθως ἀπὸ δώδεκα μέρη συνδεδεμένα μεταξύ των, εἰς τὸ κέντρον ἑνὸς ἐκάστου τῶν ὁποίων εὐρίσκεται εἰκὼν μὲ παραστάσεις εἴτε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν εἴτε ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Ἁγίων, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπωνυμία. Οὗτος εὐρίσκεται κρεμμάμενος ἀπὸ τὸν τροῦλλον εἰς τὸ κέντρον τοῦ Καθολικοῦ καὶ κύκλωθεν τοῦ Πολυελέου. Εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς, αἱ ὁποῖαι βλέπουν πρὸς τὴν Ὠραιάν πύλην, τοὺς δύο χοροὺς τῶν ψαλτῶν καὶ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Καθολικοῦ ἀνάπτονται δύο λαμπάδαί, αἱ ὁποῖαι ἀνάπτονται κατὰ περίπτωσιν, κυρίως εἰς Ἀγρυπνίας.

Χριαλῖς: Μεταλλικὸν ἀντικείμενον, μήκους δεκαπέντε ἑκατοστῶν περίπου, φέρον ἀκίδα ὅπου στερεοῦται βάμβαξ διὰ τὴν «χρῖσιν» τῶν ἀδελφῶν καὶ προσκυνητῶν, ἡ ὁποία γίνεται κατὰ τοὺς Αἴνους. Ἐπίσης χριαλίδες χρησιμοποιοῦνται καὶ εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ «ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΩ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ» ΕΤΥΠΩΘΗ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟΝ
2004 ΕΙΣ 1.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ. ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡ-
ΓΑΣΙΑ ΕΙΚΟΝΩΝ, ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ,
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥ-
ΣΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ. ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ, ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ:
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΟΥ-
ΜΠΗΣ Α.Ε., ΝΙΣΙΖΑ ΚΑΡΕΛΑ, ΚΟΡΩΠΙ, 194 00 ΑΘΗΝΑΙ.